HOMERI ILIAS

GRÆCE ET LATINE,

CUM

ANNOTATIONIBUS

SAMUELIS CLARKE, S. T. P.

NUPER DEFUNCTI.

VOL. II.

Edidit, atque imperfecta ſupplevit

SAMUEL CLARKE Filius, S. R. S.

EDITIO NONA.

LONDINI:

Excudit CAR. RIVINGTON,

Impenſis J. POTE, C. BATHURST, J. F. & C. RIVINGTON, T. CASLON, B. WHITE, T. LONGMAN, B. LAW, G. KEITH, G. FLEXNEY, G. ROBINSON, R. BALDWIN, T. POTE, J. NICHOLS, J. BEW, J. JOHNSON, & G. FOX.

M.DCC.LXXIX.

FH
MVSEVM
BRITANNICVM

LECTORI.

CUM ſecundum hunc *Iliados* Tomum Pater meus imperfectum reliquerit, libros verò penè quatuor prorsùs abſolviſſet, notas & obſervationes cæteris in libris margini paſſim adſcripſiſſet; ne hæc interciderent penitùs & perirent, reliqua aliquo modo ſupplere conatus ſum.

IN tres priores ex duodecim hiſce poſterioribus *Iliados* libris, itémque in quartum uſque ad *ver.* 359, annotationes ipſe perfecerat; Textum & Verſionem uſque ad *ver.* 510. ejuſdem libri recenſuerat. Atque hæc ex ejus Manuſcripto quàm accuratiſſimè edidi.

RELIQUIS in libris *Textum* aut *Barneſii* aut veterum Editionum retinui; unâ alterâve ex notis paternis, nullâ de meo adhibitâ correctione.

VERSIONEM Editionis *Wetſtenianæ* plerunque ſecutus ſum; quam tamen interdum ubi ipſa ſententia exegerit, interdum ubi priores Patris emendationes admonuerint, emendavi.

ANNOTATIONES partim ex Patris mei in priores libros annotationibus excerptas;

partim ex illis, quas per reliquos libros paſſim in margine ſcriptas reliquerat, collectas ; (de meo ipſius pauciſſimis interjectis,) addidi.

VARIAS porrò lectiones Codicis *Harleiani* & *Italicorum* quorundam mecum, ut olim cum Patre, à Viro erudito THOM. BENTLEIO communicatas ſuis locis inſerui.

INDICES denique duos ſubnexui, alterum Verborum de quibus in annotationibus præcipuè agitur, Auctorumque ibidem citatorum ; alterum rerum in *Iliade* maximè memorabilium, ex Editione *Wetſteniana* ferè deſumptum.

SAMUEL CLARKE.

ΤΗΣ

ΟΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΔΟΣ

ΡΑΨΩΔΙΑ, ἢ ΓΡΑΜΜΑ, Ν'.

Ὑπόθεσις τῆς Ν'. ΟΜΗΡΟΥ Ῥαψῳδίας.

ΠΟσειδῶν, νικωμένης ἐλεῶν τὰς Ἕλληνας, ὁμοιοῦται Κάλχαντι, καὶ ἀμφοτέρους τὰς Αἴαντας παροτρύνει, ἔπειτα δὲ καὶ τοὺς ἄλλους· μετὰ ταῦτα Ἰδομενεὺς ἀριστεύει, καὶ ἀναιρεῖ Ὀθρυονέα, καί τινας ἄλλους· πολλοὶ δὲ καὶ αὐτῶν ἀναιροῦνται. Τιρώσκονται δὲ Δηίφοβος καὶ Ἕλενος· τοὺς δὲ ὑπηκόους ζυναγαγὼν Ἕκτωρ ἐπάγει τοῖς πολεμίοις, καὶ μεγάλως ἀμφοτέρωθεν ἀναιροῦνται.

Ἄλλη.

Διαῤῥήξας τὰς πύλας τῦ τείχους τῶν Ἑλλήνων Ἕκτωρ, μετὰ βάρους τε εἰσελθὼν, εἰς φυγὴν αὐτοὺς τρέπει· καὶ Ζεὺς μὲν, ἀποστρέψας τὰς ὄψεις ἐπὶ τὰ πέραλα τῆς γῆς, ἀλλοφύλους θεωρεῖ ἀνθρώπους. Ποσειδῶν δὲ καθιζόμενος ἐπὶ Σαμοθράκης, θεασάμενος ἠτιμένους τοὺς Ἕλληνας, παραγίνεται εἰς Αἰγὰς, ἔνθα ἦν αὐτῷ τέμενος· λαβὼν δὲ ζυνήθη κόσμον, καὶ ὑποζεύξας ἵππους, παραγίνεται εἰς τὸ πεδίον· καὶ τὸ μὲν ἅρμα καθίζᾳ ἐν τῷ πελάγει, αὐτὸς δὲ, ὁμοιωθεὶς Κάλχαντι, παροτρύνᾳ τοὺς ἀρίστους τῶν Ἑλλήνων· οἳ καὶ τρόπον τινὰ ἐμπνευσθέντες παρὰ τῦ Θεῦ, γενναίως ἀγωνίζονται· ἐν οἷς καὶ Ἰδομενεὺς καὶ Μηριόνης εὖ διαπρᾶσι. Συμβολῆς δὲ γενομένης, ἑκατέρων τῶν στρατευμάτων ἐξαίσιος βοὴ αἴρεται.

Ἐπιγραφαί.

Ἡ ἐπὶ ταῖς ναυσὶ μάχη.

Ἄλλως.

Νῦν δ' ἐπὶ νηυσὶ μάχη Δαναοῖς ἤμυνε Ποσειδῶν.

Ἄλλη.

Νῦν δὲ, Ποσειδάων Δαναοῖς κράτος ὤπασε λάθρη.

Ζεὺς δ' ἐπεὶ ὃν Τρῶάς τε καὶ Ἕκτορα νηυσὶ πέλασσε,
Τὸς μὲν ἔα παρὰ τῆσι πόνον τ' ἐχέμεν καὶ ὀϊζὺν
Νωλεμέως· αὐτὸς δὲ πάλιν τρέπεν ὄσσε φαεινὼ,

JUpiter verò poſtquam Troáſque & Hectorem navibus admoviſſet,
Eos quidem reliquit ad illas, laborémque ut ferrent & ærumnas
Indefinenter; ipſe autem retrò vertit oculos fulgidos,

Ver. 1.——ἐπεὶ ὃν] *Quoniam, ut dictum eſt*——. Nempe, libro ſuperiori, *ver. ult.*

Ibid.——πέλασσε.] Ita jam ſcribendum, neceſſariò; quia πέλασε ſecundum corripit. Dubitari tamen poteſt, utrúmne Græci Antiquiores iſto modo ſcripſerint. Nam quum

Νόσφιν ἐφ' ἱπποπόλων Θρηκῶν καθορώμενος αἶαν,
Μυσῶν τ' ἀγχεμάχων, καὶ ἀγαυῶν Ἱππημολγῶν,
Γλακτοφάγων, ἀβίων τε, δικαιοτάτων ἀνθρώπων.
Ἐς Τροίην δ' οὐ πάμπαν ἔτι τρέπεν ὄσσε φαεινώ·
Οὐ γὰρ ὄγ' ἀθανάτων τιν' ἐέλπετο ὃν κατὰ θυμὸν
Ἐλθόντ', ἢ Τρώεσσιν ἀρηγέμεν, ἢ Δαναοῖσιν.
Οὐδ' ἀλαοσκοπιὴν εἶχε κρείων Ἐνοσίχθων·
Καὶ γὰρ ὁ θαυμάζων ἧστο πτόλεμόν τε μάχην τε
Ὑψοῦ ἐπ' ἀκροτάτης κορυφῆς Σάμου ὑλήεσσης,
Θρηϊκίης· ἔνθεν γὰρ ἐφαίνετο πᾶσα μὲν Ἴδη,
Φαίνετο δὲ Πριάμοιο πόλις, καὶ νῆες Ἀχαιῶν.
Ἔνθ' ἄρ' ὅγ' ἐξ ἁλὸς ἔζετ' ἰών, ἐλέαιρε δ' Ἀχαιοὺς
Τρωσὶν δαμναμένους, Διὶ δὲ κραιπνῶς ἐνεμέσσα.
Αὐτίκα δ' ἐξ ὄρεος καταβήσατο παιπαλόεντος,
Κραιπνὰ ποσὶ προβιβάς· τρέμε δ' ὄρεα μακρὰ καὶ ὕλη

Seorsùm equeſtrium Thracum intuens terram,
Myſorumque cominùs-pugnantium & illuſtrium Hippomolgorum,
Lacte-victitantium [*pauperum*] longævorumque, juſtiſſimorum hominum;
Ad Trojam autem non omninò ampliùs vertebat oculos fulgidos:
Non enim ille immortalium quemquam exiſtimabat ſuo in animo
Profectum, vel Trojanis auxiliaturum, vel Danais.
Neque *verò* cæcam-ſpeculationem agebat rex Neptunus:
Etenim hic ſpectans ſedebat bellumque pugnamque
Altè ſuper ſummum verticem Sami ſylvoſæ
Threïciæ: inde enim conſpiciebatur tota quidem Ida,
Conſpiciebatur & Priami urbs, & naves Achivorum.
Illic *utique* is è mari ſedebat egreſſus, miſerabatur autem Achivos
A Trojanis domitos, Jovique graviter ſuccenſebat.
Protinùs itaque de monte deſcendit prærupto,
Rapidè pedibus progreſſus: tremebant autem montes alti & ſylva,

σ, *ſuæ poteſtatis literam* dixerunt; haud ſcio an hoc ſibi voluerint: literas ζ, ξ, ψ, neceſſariò quidem *duplices* eſſe; conſonantium reliquas omnes, *ſimplices*; unicam autem σ, iſtiuſmodi eſſe, ut *permultis* in locis, ac *præcipuè* in Verborum Aoriſtis, *ſimplex*, *duplexve* ex æquo pronunciari poſſit.

Ver. 4. Νόσφιν.] Vide ſuprà ad ά, 349.

Ver. 5.——ἀγαυῶν Ἱππημολγῶν,—ἀβίων τε.] *Al.* Ἀσαύων ἱππημολγῶν,——Ἀβίων τε. Quique ἀβίαν ſcribunt, eorum alii intelligunt (notante *Euſtathio*) ὀλιγοβίους, ſive εὐτελεῖς καὶ ἁπλοῦς· alii, τοὺς ἅμα βίῳ, πορευομένους, ὡς ἀμαξοβίους· alii, τοὺς ἄνα βίον, τετάχθαι τόξα, πορευομένους· alii, ἐλευθέρους, ὅτι βίαν οὐκ οἴδασιν· alii, ἀοίκους· alii, μακροβίους· alii, πολυβίους, ὅ ἐστιν, ἀνδρείους. Homeri, credo, temporibus nihil hîc ambigui. *Strabo* interpretatur, ἀνεσίους, ἀμαξοικοὺς, ἀπ' ὀλίγων εὐτελῶς ζῶντας, κοινὰ κεκτημένους πάντα, ſine πολυτελείᾳ καὶ καπηλείᾳ. *Lib.* VII. *p.* 455, 460, 461.

Ver. 8.—ἀθανάτων.] Vide ſuprà ad ά, 398.

Ver. 9.—ἀρηγέμεν.] Ἀρηξέμεν, Codex *Harleianus* à virò erudito *Tho. Bentleio* collatus.

Ver. 11.——πτόλεμόν τε μάχην τε.] Vide ſuprà ad ή, 232, 279.

Ver. 12.——ὑληέσσης.] Vide ſuprà ad γ', 151.

Ver. 13.——ἔνθεν γὰρ ἐφαίνετο πᾶσα.]
——unde omnis Troja videri,
Et Danaûm ſolitæ naves, & Achaïca caſtra. *Æn.* II. 461.

Ver. 15. Ἔνθ' ἄρ'.] *Illic utique*——

Ibid.—ἐλέαιρε δ' Ἀχαιοὺς——Διὶ δὲ——ἐνεμέσσα.] Ἀσύζαλον hoc exiſtimavit *Spondanus*, cum eo quod dixerat *Neptunus* ſuprà, Ω', 210. Οὐκ ἂν ἔγωγ' ἐθέλοιμι——. Sed mentem Poëtæ minùs cepit vir eruditus. *Illic* nimirum in *campo*, longiùs à *mari*, pugnabatur: *Hîc* ad uſque naves repulſi, *marique* ipſo coërciti Achivi, neceſſitate coacti dimicabant.

Ver. 18.——τρέμε δ' ὄρεα μακρὰ καὶ ὕλη.] Πολὺ δὲ—ἀμείνω τὰ,—οἷα (πολλοῖς δὲ πρὸ ἡμῶν)

Ποσσὶν ὑπ' ἀθανάτοισι Ποσειδάωνος ἰόντος.
Τρὶς μὲν ὀρέξατ' ἰὼν· τὸ δὲ τέτρατον, ἵκετο τέκμωρ,
Αἰγὰς· ἔνθα δέ οἱ κλυτὰ δώματα βένθεσι λίμνης,
Χρύσεα, μαρμαίροντα τελεύχατοι, ἄφθιτα αἰεί.
Ἔνθ' ἐλθὼν, ὑπ' ὄχεσφι τιτύσκετο χαλκόποδ' ἵππω,
Ὠκυπέτα, χρυσέῃσιν ἐθείρῃσιν κομόωντε.
Χρυσὸν δ' αὐτὸς ἔδυνε περὶ χροΐ· γέντο δ' ἱμάσθλην
Χρυσείην, εὔτυκτον, ἔῳ δ' ἐπεβήσατο δίφρῳ·
Βῆ δ' ἐλάαν ἐπί κύματ'· ἄταλλε δὲ κήτε' ὑπ' αὐτῷ
Πάντοθεν ἐκ κευθμῶν, ὐδ' ἠγνοίησεν ἄνακτα·
Γηθοσύνῃ δὲ θάλασσα διΐστατο· τοὶ δ' ἐπέτοντο
Ῥίμφα μάλ', οὐδ' ὑπένερθε διαίνετο χάλκεος ἄξων·
Τὸν δ' ἐς Ἀχαιῶν νῆας εὐσκαρθμοι φέρον ἵπποι.
Ἔστι δέ τις ζάθεος εὐρὺ βαθείης βένθεσι λίμνης,
Μεσσηγὺς Τενέδοιο καὶ Ἴμβρου παιπαλοέσσης·
Ἔνθ' ἵππους ἔστησε Ποσειδάων ἐνοσίχθων,

Pedibus ſub immortalibus Neptuni incedentis.
Ter quidem protendit greſſum, quarto autem *paſſu* pervenit ad-locum deſtinatum,
Ægas: Illic ſcilicet ei inclytæ ædes in imo mari,
Aureæ, coruſcantes, ædificatæ ſunt, incorruptibiles ſemper.
Illuc cum-veniſſet, ſub curru junxit æripedes equos,
Celeriter-volantes, aureis jubis comantes.
Aurum autem ipſe induit circum corpus; accepitque ſcuticam
Auream, ſcitè-factam, ſuúmque conſcendit currum;
Cepítque invehi ſuper undas: exultabant autem cete ſub ipſo
Undique è latebris, neque non agnoverunt regem:
Cum lætitiâ etiam mare huc illuc diductum cedebat: Hi itaque volabant
Celeriter admodùm, neque ſubtus madeſcebat æreus axis:
Hunc autem ad Achivorum naves agiles ferebant equi.
Eſt autem quædam ſpecus ampla alti in profundo maris,
Inter Tenedum & Imbrum aſperam:
Illic equos ſtabulare-fecit Neptunus terræ quaſſator,

ἡμῶν ὁ τύπος ἐξείρασαι) τὰ ἐπὶ τῷ Ποσειδῶνος· "τρέμε δ' ὄρεα μακρὰ καὶ ὕλη.——Βῆ δ' ἐλάαν ἐπὶ κύματ'—" *Longinus*, §. 9.

Ver. 22.——τετεύχαται.] *Al.* τέλεύχατο. Utrumvis, hoc quidem in loco, rectè conſtabit.

Ver. 23.—ὑπ' ὄχεσφι τιτύσκετο—ἵππω.] Junxit equos curru genitor. *Æn.* V. 187.

Ibid.——χαλκόποδ'.]

——Æripedem. *Æn.* VI. 802.

Ver. 24.—χρυσέῃσιν ἐθείρῃσιν.] Pronunciabatur χρυσῇσιν. Prima enim corripi non poteſt; neque in his ulla unquam eſt Licentia. *Al.* χρυσείσιν.

Ver. 26.——ἐπεβήσατο.] *Al.* ἐπέβησετο. Itemque *ver.* 17, κατεβήσετο. De quo, vide ſuprà ad β', 35; & ad ε, 109.

Ver. 27. Βῆ δ' ἐλάαν ἐπὶ κύματ'——.] Vide ſuprà ad *ver.* 18.

——manibuſque omnes effundit habenas,
Cæruleo per ſumma levis volat æquora curru:
Subſidunt undæ, tumidumque ſub axe tonanti
Sternitur æquor aquis:——
Tum variæ comitum facies, immania cete. *Æn.* V. 818.
Atque rotis ſummas levibus perlabitur undas. *Æn.* I. 151.

Superiorem hoc in loco *Virgilio Homerum*, nemo negaverit.

Ibid.—ὑπ' αὐτῷ.] Ὑπ' αὐτῷ, Cod. *Cantab.* à *Barneſio*, & Codd. *Harleian.* à *Tho. Bentleio* collati.

Ver. 29. Γηθοσύνῃ δὲ θάλασσα.] *Al.* Γηθοσύνη δὲ θάλασσα, *lætum mare*. Quæ & æquè commoda Lectio. Nam γηθόσυνος [*lætus*,] vox Homero non inuſitata.

Λύσας ἐξ ὀχέων, παρὰ δ' ἀμβρόσιον βάλεν εἶδαρ
Ἔδμεναι· ἀμφὶ δὲ ποσσὶ πέδας ἔβαλε χρυσείας,
Ἀῤῥήκτους, ἀλύτους, ὄφρ' ἔμπεδον αὖθι μένοιεν
Νοσήσαντα ἄνακτα· ὁ δ' ἐς κρατὸν ὤρνυτ' Ἀχαιῶν.
Τρῶες δὲ φλογὶ ἶσοι ἀολλέες, ἠὲ θυέλλῃ,
Ἕκτορι Πριαμίδῃ ἄμοτον μεμαῶτες ἕποντο,
Ἄβρομοι, αὐτάχαι· ἔλποντο δὲ νῆας Ἀχαιῶν
Αἱρήσειν, κλονέειν δὲ περὶ αὐτόφι πάντας Ἀχαιούς·
Ἀλλὰ Ποσειδάων γαιήοχος, ἐννοσίγαιος,
Ἀργείους ὤτρυνε, βαθείης ἐξ ἁλὸς ἐλθών,
Εἰσάμενος Κάλχαντι δέμας καὶ ἀτειρέα φωνήν.
Αἴαντε πρώτω προσέφη, μεμαῶτε καὶ αὐτώ·
Αἴαντε, σφὼ μέν κε σαώσετε λαὸν Ἀχαιῶν
Ἀλκῆς μνησαμένω, μηδὲ χρυεροῖο φόβοιο.
Ἄλλῃ μὲν γὰρ ἔγωγ' ὑ δείδια χεῖρας ἀάπτους
Τρώων, οἵ μέγα τεῖχος ὑπερκατέβησαν ὁμίλῳ·
Ἔξουσιν γὰρ ἅπαντας εὐκνήμιδες Ἀχαιοί·

Solutos curribus, juxtáque divinum posuit pabulum
Ut ederent: circáque pedes pedicas jecit aureas,
Infrangibiles, insolubiles; ut firmiter illic manerent
Rediturum regem: is autem ad exercitum abiit Achivorum.
Trojani verò flammæ pares conferti, sive procellæ,
Hectorem Priamidem inexpleto ardore sequebantur,
Magnum-frementes, clamantésque; sperabant autem naves Achivorum
Capturos *se*, occisurosque ad ipsas omnes Achivos:
Sed Neptunus terram-cingens, terræ-quassator,
Argivos excitabat, profundo è mari egressus,
Cum-se-assimilâsset Chalcanti corpore & indefessâ voce:
Atque Ajaces *quidem* primos allocutus est, promptos-animis etiam perse;
" Ajaces, vos quidem servabitis populum Achivorum,
" Fortitudinis memores, nequaquam autem diræ fugæ.
" Alibi enim equidem non timeo manus audaces
" Trojanorum, qui magnum murum transcenderunt turbâ;
" Sustinebunt enim omnes, benè-ocreati Achivi:

Ver. 36.—πέδας ἔβαλε χρυσείας.] De eo artificio, quo Poëta versûs sui numeros, verborumque ipsorum Sonum, ad rei dicendæ naturam exegerit; vide suprà ad γ', 363.

Ver. 40.——Πριαμίδῃ.] Vide suprà ad α, 398.

Ver. 42.—— παρ' αὐτόφι.] Παρ' αὐτόθι, Cod. *Harleian.* à *Th. Bentleio* collatus.

Ver. 44. Ἀργείους ὤτρυνε.]

——animum virosque Latinis
Addidit, & stimulos acres sub pectore vertit. Æn. IX. 717.

——————in prœlia sæva
Suscitat, & stimulis haud mollibus incitat iras. Æn. XI. 727.

Ver. 45. Εἰσάμενος.] Notandus hîc primarius & maximè proprius *Vocis Mediæ* usus. Vide suprà ad γ', 141.

Ibid.——δέμας καὶ ἀτειρέα φωνήν.]

Omnia Mercurio similis, vocemque colorem que. Æn. IV. 558.

Ver. 46, & suprà, 40. —— μεμαῶτε.] Quâ analogiâ factum ex βασιλῆος, βασιλέως· ex βασιλῆα, βασιλέα· ex μετίορος, μετίωρος· ex λᾶος, λέως· ex ἴλαος, ἵλεως· Μενέλαος, Μενέλεως· ex τεθνηότος, τεθνεῶτος· eâdem analogiâ fit ex μεμαῶτες, μεμαῶτες. Vide suprà ad α, 265; ad β', 818; ad ζ', 464.

Ver. 49.—δείδια.] Vide suprà ad α, 37.

Ver.

Τῇ δὲ δὴ αἰνότατον περιδείδια, μήτι πάθωμεν,
Ἦ ῥ' ὅγ' ὁ λυσσώδης, φλογὶ εἴκελος, ἡγεμονεύει
Ἕκτωρ, ὃς Διὸς εὔχετ' ἐρισθενέος παῖς εἶναι.
Σφῶϊν δ' ὧδε θεῶν τις ἐνὶ φρεσὶ ποιήσειεν,
Αὐτώ θ' ἑσάμεναι κρατερῶς, καὶ ἀνωγέμεν ἄλλους·
Τῷ κε καὶ ἐσσύμενόν περ ἐρωήσαιτ' ἀπὸ νηῶν
Ὠκυπόρων, εἰ καί μιν Ὀλύμπιος αὐτὸς ἐγείρει.
Ἦ, καὶ ζκηπανίῳ γαιήοχος Ἐννοσίγαιος
Ἀμφοτέρω κεκοπὼς πλῆσεν μένεος κρατεροῖο,
Γυῖα δ' ἔθηκεν ἐλαφρὰ, πόδας καὶ χεῖρας ὕπερθεν.
Αὐτὸς δ', ὥς τ' ἴρηξ ὠκύπτερος ὦρτο πέτεσθαι,
Ὅς ῥά τ' ἀπ' αἰγίλιπος πέτρης περιμήκεος ἀρθεὶς
Ὀρμήσει πεδίοιο διώκειν ὄρνεον ἄλλο·
Ὣς ἀπὸ τῶν ἤϊξε Ποσειδάων ἐνοσίχθων.
Τοῖϊν δ' ἔγνω πρόσθεν Ὀϊλῆος ταχὺς Αἴας,
Αἶψα δ' ἄρ' Αἴανθα προσέφη Τελαμώνιον υἱόν·
Αἶαν, ἐπεί τις νῶϊ θεῶν, οἳ Ὄλυμπον ἔχουσι,
Μάντιϊ εἰδόμενος κέλεται πρὰ νηυσὶ μάχεσθαι,
Οὐδ' ὅγε Κάλχας ἐστὶ, θεοπρόπος οἰωνιστὴς·

" Hâc vero *parte* ſanè graviſſimè timeo, nequid incommodi-accipiamus,
" Quâ hic rabioſus, flammæ par, ducit copias
" Hector, qui Jovis jactat præpotentis filium *ſe* eſſe.
" At vobis ſi deorum aliquis in mentibus ponat,
" Ut & ipſi ſtetis fortiter, & hortemini alios:
" Ita enim, ardentem licèt, repuleritis à navibus
" Velocibus, etiam ſi eum Jupiter ipſe excitet.
Dixit; & ſceptro, terram-cingens Neptunus,
Ambos feriens, implevit robore forti,
Membráque fecit levia, pedes & manus ſupernè.
Ipſe autem, ut accipiter alis-pernix excitatus fuerit ad volandum,
Qui è præruptâ petrâ excelsâ levatus
Properaverit per planitiem inſequi avem alius-generis:
Sic ab his facto-impetu-abiit Neptunus terræ-quaſſator.
Ex-ipſis-duobus autem ſenſit priùs Oïlei *filius* velox Ajax,
Statimque Ajacem allocutus eſt Telamonium filium;
" Ajax, quoniam aliquis nobis Deorum, qui Olympum habitant,
" Vati aſſimilatus jubet ad naves pugnare;
" Neque *enim* hic Calchas eſt, vates augur;

Ver. 53. Ἦ ῥ' ὅγ'.] *Quâ ſcilicet hic, &c.*

Ibid.——εἴκελος.] Ita reſtituit *Barneſius*, alibi ex MS. hîc ex conjecturâ. *Al.* ἴκελος. Quod primam corripit.

Ver. 60.——κεκοπὼς.] *Al.* κεκοφὼς.

Ibid.——πλῆσεν μένεος κρατεροῖο.] Vide ſuprà ad *ver.* 44.

Ver. 62.—ὅς τ' ἴρηξ.] Ἰωνικῶς φιλῦται, εἰ μὴ τὸ ἶρηξ δασύνεται. *Euſtath.*

Quam facilè accipiter ſaxo ſacer ales ab alto
Conſequitur pennis ſublimem in nube columbam. *Æn.* XI. 721.

Ver. 67. Αἶψα δ' ἄρ'.] *Statimque adeò; Statimque proinde.*

Ver. 68.—ἐπεί τις.] " Hæc oratio," inquit *Spondanus*, " eſt μείωρος. Nihil enim " ſubjicitur, quod ſit hujus initii ἀπόδοσις." Non vidit nimirum vir eruditus, verſus 70, 71, & 72, Parentheſi includendos; ἀπόδοσινque ab iſtis demùm verbis incipere, Καὶ δ' ἐμοὶ αὐτῷ, &c.

Ver.

Ἴχνια γὰρ μετόπισθε ποδῶν ἠδὲ κνημάων
Ῥεῖ' ἔϐνων ἀπιόντος, ἀρίγνωτοι δὲ θεοί περ·
Καὶ δ' ἐμοὶ αὐτῷ θυμὸς ἐνὶ ϛήθεσσι φίλοισι
Μᾶλλον ἐφορμᾶται πολεμίζειν ἠδὲ μάχεσθαι,
Μαιμώωσι δ' ἔνερθε πόδες καὶ χεῖρες ὕπερθεν.
Τὸν δ' ἀπαμειϐόμενος προσέφη Τελαμώνιος Αἴας·
Οὕτω νῦν καὶ ἐμοὶ περὶ δούρασι χεῖρες ἄαπτοι
Μαιμῶσιν, καί μοι μένος ὦρορε, νέρθε δὲ ποσσὶν
Ἔσσυμαι ἀμφοτέροισι· μενοινάω δὲ καὶ οἷος
Ἕκτορι Πριαμίδῃ ἄμοϐον μεμαῶτι μάχεσθαι.
Ὣς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον,
Χάρμῃ γηθόσυνοι, τήν σφιν θεὸς ἔμϐαλε θυμῷ.
Τόφρα δὲ τὺς ὄπιθεν Γαιήοχος ὦρσεν Ἀχαιὺς,
Οἳ παρὰ νηυσὶ θοῇσιν ἀνέψυχον φίλον ἦτορ·
Τῶν ῥ' ἅμα τ' ἀρϛαλέῳ καμάτῳ φίλα γυῖα λέλυνϛο,
Καί σφιν ἄχος κατὰ θυμὸν ἐγίνετο, δερκομένοισι

" Veſtigia quippe retrò pedum & tibiarum
" Facilè cognovi abeuntis: facilè utique dignoſcuntur dii:)
" Continuò etiam mihi ipſi animus in pectoribus meis
" Magis excitatus eſt ad pugnandum atque prœliandum;
" Pugnamque appetunt-geſtientes ſubtus pedes, & manus ſupernè.
Hunc autem reſpondens allocutus eſt Telamonius Ajax;
" Sic nunc & mihi circa haſtam manus audaces
" Geſtiunt, & mihi animus erectus eſt; ſubtuſque pedibus
" Sentio me-impulſum ambobus: animo verò incitato cupio vel ſolus
" Cum Hectore Priamide inexpletùm ardenti pugnare.
Sic hi quidem talia inter ſe dicebant,
Pugnæ-ſtudio læti, quod ipſis deus immiſerat animo.
Interim autem poſtremos Neptunus excitabat Achivos,
Qui ad naves veloces reficiebant ſuum animum:
Quorum utique ſimul gravíque labore ſibi *defeſſa* membra ſoluta erant,
Simulque ipſis dolor in animo oriebatur, aſpicientibus
Solaque Tyrrhenos equites ire obvia contra. Æn. XI. 503.

Ver. 71. Ἴχνια γὰρ μετόπισθε ποδῶν.] —avertens roſeâ cervice refulſit:—
——pedes veſtis defluxit ad imos,
Et vera inceſſu patuit Dea.——— Æn. I. 406.
Mortales medio aſpectus ſermone reliquit,
Et procul in tenuem ex oculis evanuit auram:
Agnovere Deum proceres.——— Æn. IX. 657.

Ver. 74.——πολεμίζειν ἠδὲ μάχεσθαι.] Vide ſuprà ad ἡ. 232, 279.

Ver. 78.——ὦρορε.] *Scbol.* Ὡρμηται, ὥρμηται· ὑπερϐιϐασμὸς χρόνου. Quæ quàm inepta ſit obſervatio, vide ſuprà ad ά, 37.

Ver. 79.——μενοινάω δὲ καὶ οἷος.]
Audeo, & Æneadum promitto occurrere turmæ,

Ver. 83. Τόφρα δὲ.] *Barneſius* edidit Τοφράδε· & τὸ, " Δὲ, inquit, παρέλκει. Ineptè admodùm, & contra omnem linguæ Græce analogiam.

Ver. 84. Οἳ——ἀνέψυχον.] *Al.* ἀνέψυχθεν· Quod & comprobat *Barneſius*, ex κ', 575. Atqui ea vox hoc in loco ſententiam planè perimeret. Aliud enim eſt, quod iſtic dicitur, *recreati ſunt*; aliud, quod hîc *recreabantur*. Indicat nimirum *Tempus illud* quod appellant Grammatici) *imperfectum*, ſpatium aliquod temporis *productius* inter agendum; quâ de causâ aptè à Græcis appellatur παραλαλικός. Vide ſuprà ad ά, 37.

Ver. 85. Τῶν ῥ'.] *Quorum ſcilicet; quorum utique*———.

Ver.

Τρῶας, τοὶ μέγα τεῖχος ὑπερκατέβησαν ὁμίλῳ·
Τὺς οἵγ' εἰσορόωντες, ὑπ' ὀφρύσι δάκρυα λεῖβον·
Οὐ γὰρ ἔφαν φεύξεσθαι ὑπ' ἐκ κακὸς· ἀλλ' Ἐνοσίχθων
Ῥεῖα μετεισάμενος κραταιὰς ὦτρυνε φάλαγγας.
Τεῦκρον ἐπὶ πρῶτον καὶ Λήϊτον ἦλθε κελεύων,
Πηνέλεών θ' ἥρωα, Θόαντά τε, Δηΐπυρόν τε,
Μηριόνην τε, καὶ Ἀντίλοχον, μήσωρας ἀϋτῆς·
Τὺς ὅγ' ἐποτρύνων, ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
Αἰδὼς, Ἀργεῖοι, κοῦροι νέοι· ὔμμιν ἔγωγε
Μαρναμένοισι πέποιθα ζαωσέμεναι νέας ἁμάς·
Εἰ δ' ὑμεῖς πολέμοιο μεθήσετε λευγαλέοιο,
Νῦν δὴ εἴδεται ἦμαρ, ὑπὸ Τρώεσσι δαμῆναι.
Ὤ πόποι, ἦ μέγα θαῦμα τόδ' ὀφθαλμοῖσιν ὁρῶμαι,
Δεινὸν, ὃ ὄφρ' ἔγωγε τελευτήσεσθαι ἔφασκον,
Τρῶας ἐφ' ἡμετέρας ἰέναι νέας· οἳ τοπάρος περ
Φυζακινῆς ἐλάφοισιν ἐοίκεσαν, αἵτε κατ' ὕλην
Θώων, πορδαλίων τε, λύκων τ' ἠϊα πέλονται,

Trojanos, qui magnum murum tranſcederant cum tumultu.
Hos illi ſcilicet inſpicientes, ſub ſuperciliis lachrymas fundebant;
Non enim putabant *ſe* effugituros perniciem: Sed Neptunus
Facilè interventu-ſuo fortes concitavit phalangas,
Atque ad Teucrum *quidem* primùm & Leïtum venit hortans,
Peneleúmque heroëm, Thoantémque, Deïpyrúmque,
Merionémque, & Antilochum, peritos pugnæ:
Hos ille incitans, verbis alatis allocutus eſt;
" *Prob*, pudor, Argivi, juvenes adoleſcentes: vobis ego
" Pugnantibus confido ſalvas fore naves noſtras;
" Si verò vos pugnam detrectabitis gravem,
" Jam nunc certè illuxit dies, quo à Trojanis domabimur.
" O dii, profectò ingens miraculum hoc oculis video,
" Indignum, quod nunquam ego eventurum putabam,
" Trojanos ad noſtras accedere naves; qui priùs
" Fugacibus cervis ſimiles erant, quæ per ſylvam,
" Thoüm, pardaliumque, luporúmque eſcæ ſunt,

Ver. 90. Ῥεῖα μετεισάμενος.] *Facilè ſe inferens, facilè humanâ ſpecie interveniens.*

Ver. 94.——πτερόεντα.]

——————*verbis*
Quæ tutò tibi magna *volant.*——
Æn. XI. 380.

Ver. 96.—πέποιθα.] Malè hîc Interpretes, *confidebam.* Nihil enim aliud Græcè ſonat πέποιθα, quàm quod Latinè *confido.*

——πεποίθασίν τε βιηφι. δ', 325.
——ὄφρα πεποίθῃς. ά, 524.
Ἵπποισίν τε πέποιθε,——. ψ', 286.
——νέος εἰμὶ, καὶ ὔπω χερσὶ πέποιθα.
Odyſſ. π', 71.
——νεώτερός εἰμὶ, καὶ ὔπω χερσὶ πέποιθα. φ', 132.

Vide ſuprà ad ά, 37; & ad β', 322.

Ver. 102.—ὕλην.] Vide ſuprà ad γ', 151.

Ver. 103.——πορδαλίων.] Codices plerique, παρδαλίων.

Ibid.—ἤϊα πέλονται.] Supervacaneum eſt quod hîc annotat *Barneſius*; " *media* τῦ ἤϊα " ——*aliàs certè brevis, ut Odyſſ.* μ', 329. " ——ἐξέφθιλο ἤϊα πάντα." Cujus rei eandem eſſe cauſam, ac in voce τίω——Ἰδομενεῦ, πέρι μέν γε τίω, δ', 257; ignoravit Vir eruditus. Nempe ad iſtum locum " *vel* " *hinc patet*," inquit, " *priorem* τῦ τίω *com-* " *munem*: Quod nequaquàm verum eſt: Nam in τίσω, τίσεσθαι, & ſimilibus, ubi *duæ Vocales* non *concurrunt*, prior *Homero* nunquam corripitur. Et ad *Odyſſ.* β', 289. Ὀπλισσόν τ' ἤϊα

Αὕτως ἠλάσκεσθαι, ἀνάλκιδες, οὐδ' ἐπὶ χάρμῃ·
Ὡς Τρῶες τοπρίν γε μένον κὴ χεῖρας Ἀχαιῶν
Μίμνειν ὐκ ἐθέλεσκον ἐναντίον, οὐδ' ἠβαιόν·
Νῦν δ' ἔκαθεν πόλιος κοίλης ἐπὶ νηυσὶ μάχονται,
Ἡγεμόνος κακότητι, μεθημοσύνῃσί τε λαῶν,
Οἳ κείνῳ ἐρίσαντες ἀμυνέμεν ὐκ ἐθέλουσι
Νηῶν ὠκυπόρων, ἀλλὰ κλείονται ἀὐ αὐτάς·
Ἀλλ' εἰ δὴ κὴ πάμπαν ἐτήτυμον αἴτιός ἐστιν
Ἥρως Ἀτρείδης, εὐρυκρείων Ἀγαμέμνων,
Οὕνεκ' ἀπητίμησε ποδώκεα Πηλείωνα,
Ἡμέας γ' ὔπως ἐστὶ μεθιέμεναι πολέμοιο.
Ἀλλ' ἀκεώμεθα θᾶσσον· ἀκεσταί τοι φρένες ἐσθλῶν.
Ὑμεῖς δ' ὐκέτι καλὰ μεθίετε θυμὸς ἀλκῆς,
Πάντες ἄριστοι ἐόντες ἀνὰ στρατὸν· οὐδ' ἂν ἔγωγε
Ἀνδρὶ μαχεσσαίμην, ὅστις πολέμοιο μεθείη,
Λυγρὸς ἐών· ὑμῖν δὲ νεμεσσῶμαι περὶ κῆρι·
Ὦ πέπονες, τάχα δή τι κακὸν ποιήσετε μεῖζον
Τῆδε μεθημοσύνῃ· ἀλλ' ἐν φρεσὶ θέσθε ἕκαστος

" Temerè errantes, imbelles, neque *natæ* ad pugnam:
" Sic Trojani antehac robur & manus Achivorum
" Manere nolebant ex adverso, nè paululum quidem:
" Nunc verò procul ab urbe cavas ad naves pugnant,
" Imperatoris ignaviâ, negligentiâque militum,
" Qui cum illo contendentes, propugnare nolunt
" Naves veloces, sed interficiuntur ad ipsas.
" Veruntamen etiam si omninò reverà in culpa est
" Heros Atrides, latè-dominans Agamemnon,
" Eò quòd contumeliâ-affecerit pedibus-celerem Pelidem;
" Nobis tamen nullo-modo licet intermittere pugnam:
" Sed medeamur ocyùs *huic malo*; faciles utique sanatu mentes bonorum:
" Vos autem nequaquam honestè remittitis strenuam fortitudinem,
" Omnes fortissimi cùm sitis in exercitu: neque verò ego
" Virum objurgaverim, qui pugnam detrectet,
" Quum imbellis sit: at vobis succenseo ex animo.
" O molles, mox sanè aliquod malum admittetis gravius
" Hâc ignaviâ: sed in mentibus reponite singuli

τὸ ἤια κὴ ἄγλεσιν—" *in tertio* (inquit) *loco* " *Anapæstus.*" Quæ æquè inepta est annotatio. Vide infrà ad ὁ, 24.

Ver. 109.—ἐρίσαντες.] De hujus vocis, & similium, prosodiâ; vide suprà ad ἀ, 140.

Ver. 111. Ἀλλ' εἰ δὴ κὴ.] *At sanè etiam si*——.

Ver. 115.—ἀκεσταί τοι.] *Faciles certè sanatu; faciles utique sanatu*——.

Ver. 116.—καλὰ.] Vide suprà ad β', 43.

Ver. 117. Πάντες ἄριστοι ἐόντες——, ὑμῖν δὲ νεμεσσῶμαι.] Ἐπεὶ δὲ—ὅτ' ἐμπαθὴς ψυχὴ παῤῥησίαν ἀναδέχεται κὴ νυθεσίαν ἀκριβῆ, ἐν τοῖς χρησιμωτάτοις ἐστὶ τῶν βοηθημάτων ὁ παραμιγνύμενος ἐλαφρὸς ἔπαινος· ὥσπερ ἐπὶ τούτοις,—" Πάντες ἄριστοι ἐόντες."—— *Plutarch. de Adul. & Amici discrim.* sub finem.

Ver. 118. Ἀνδρὶ μαχεσσαίμην, ὅστις.] Lautus planè ad hunc locum *Spondanus*: " *Quem* " *virum, quæso, intelligit Neptunus, &c.?*"

Ibid.—μεθείη] Μεθίει, Codd. *Harleian.* à *Th. Bentleio* collati.

Ver. 120, 122, 123.——τάχα δή,——δὴ γὰρ——, Ἕκτωρ δὴ.] *Mox sanè*——; *certè enim*——; *Hector nempe*——.

Ver.

Αἰδῶ κ᾽ νέμεσιν· δὴ γὰρ μέγα νεῖκος ὄρωρεν.
Ἕκτωρ δὴ παρὰ νηυσὶ βοὴν ἀγαθὸς πολεμίζει,
Καρτερός· ἔρρηξεν δὲ πύλας κ᾽ μακρὸν ὀχῆα.
Ὣς ῥα κελευσιόων Γαιήοχος ὦρσεν Ἀχαιούς·
Ἀμφὶ δ᾽ ἄρ᾽ Αἴαντες δοιὼ ἴσαντο φάλαγγες
Καρταναὶ, ἃς ἔτ᾽ ἄν κεν Ἄρης ὀνόσαιτο μελεθὼν,
Οὔτε κ᾽ Ἀθηναίη λαοσσόος· οἱ γὰρ ἄριστοι
Κριθέντες Τρῶάς τε κ᾽ Ἕκτορα δῖον ἔμιμνον,
Φράξαντες δόρυ δορὶ, σάκος σάκεϊ προθελύμνῳ·
Ἀσπὶς ἄρ᾽ ἀσπίδ᾽ ἔρειδε, κόρυς κόρυν, ἀνέρα δ᾽ ἀνήρ.
Ψαῦον δ᾽ ἱππόκομοι κόρυθες λαμπροῖσι φάλοισι
Νευόντων· ὡς πυκνοὶ ἐφέσαν ἀλλήλοισιν·
Ἔγχεα δ᾽ ἐπτύσσοντο θρασειάων ἀπὸ χειρῶν
Σειόμεν᾽· οἱ δ᾽ ἰθὺς φρόνεον, μέμασαν δὲ μάχεσθαι.

" Pudorem, *hominumque* reprehenſionem: certè enim ingens certamen ortum eſt.
" Hector nempe ad naves prœlio-ſtrenuus pugnat,
" Fortis; perfregitque portas, & longum vectem.
Sic ſanè adhortans Neptunus concitavit Achivos:
Circum autem Ajaces duos ſtabant phalanges
Firmæ, quas nè Mars quidem vituperâſſet, ſi interveniſſet,
Neque Minerva populorum-concitatrix: quippe præſtantiſſimi *viri*
Delecti, Trojanóſque & Hectorem nobilem manebant,
Conſtipantes haſtam haſtæ, ſcutum ſcuto denſiſſimis ordinibus:
Clypeus nempe clypeum fulciebat, galea galeam, virum vir:
Seque-invicem-attingebant ſetis equinis-comantes galeæ ſplendentibus conis
Nutantium; adeò denſi ſtabant inter ſe:
Haſtæ autem criſpabantur audacibus à manibus
Concuſſæ: hi quippe *in hoſtes* rectà tendebant, ardebantque pugnare.

Ver. 122. Αἰδῶ κ᾽ νέμεσιν.] Αἰδῶ, οἰκειαν· νέμεσιν, τὴν τῶν ἐκτός· *Scholia inedita* in Cod. *Harleiano* à *Th. Bentleio* communicata.

Ver. 123.——βοὴν ἀγαθὸς.] Vide ſuprà ad β, 408.

Ver. 126. Ἀμφὶ δ᾽ ἄρ᾽ Αἴαντας.] Connectit hæc iſtud ἄρ᾽ cum eo quod præceſſit, *ver.* 46, 47, Αἴαντε πρώτω,—σφὼ μὲν κε σάωσιν λαὸν Ἀχαιῶν.

Ver. 129. Κριθέντες.] Rectè. Nam κριθέντες primam neceſſariò corripit.

Ver. 130. Φράξαντες δόρυ δορὶ, σάκος σάκεϊ προθελύμνῳ·
Ἀσπὶς ἄρ᾽ ἀσπίδ᾽ ἔρειδε, κόρυς κόρυν, ἀνέρα δ᾽ ἀνήρ.]
——πυκὺς ὑπαλλαχθεὶς ποδὶ,
Ἀνὴρ δ᾽ ἐπ᾽ ἀνδρὶ ἔρᾳς. ἐναρτέρει μάχη.
Euripid. Heracl. 836.
——Trojanæ acies, acieſque Latinæ
Concurrunt; hæret pede pes, denſuſque viro vir. *Æn.* X. 360.
Quem ad locum, ſummâ cum inſcitiâ *Servius*: " *Pede* (inquit) *pro Pedi*; *nam eſt* " *Antiptoſis.*" Cæterùm *Macrobius* in iis, quibus *Virgilium* contendit *Homerici* carminis majeſtatem non æquâſſe; citatis his verſibus, " *quanta* (inquit) *ſit differentia utri-* " *uſque loci, lectori æſtimandum relinquo,*" lib. 5. c. 13. Mihi hîc, in *utroque* Poëtâ, ſummus videtur ſplendor & pulchritudo. *Scaliger*, erga *Homerum* plerumque iniquior, de hiſce duobus verſibus, " *Fatemur* (inquit) " *ex Græcæ linguæ commoditate nobis eſſe ap-* " *tiores ad laudandum, quàm ad imitandum.*" Poëtic. lib. 5. c. 3. Quod autem rogat; " *cum dixi* Σάκος Σάκεϊ, *quid erit* ἀσπὶδ᾽ " ἀσπίς?" non advertit vir eruditus, neque Σάκος idem ipſum eſſe quod ἀσπίς; & ſententiam, in voce Ἀσπὶς, ab alio eſſe inchoatam exordio; nec quæ demùm in ſententiâ connectendâ vis eſſet particulæ iſtius, ἄρ᾽.

Ibid.—προθελύμνῳ.] Πολυπτύχῳ, *Scholia inedita* Codicis *Harleiani* à *Th. Bentleio* communicata.

Ver.

Τρῶες δὲ πρὸτυψαν ἀολλέες, ἦρχε δ' ἄρ' Ἕκτωρ
Ἀντικρὺ μεμαὼς· ὀλοοίτροχος ὡς ἀπὸ πέτρης,
Ὅντε κατὰ ςεφάνης πολαμὸς χειμάρροος ὦσῃ,
Ῥήξας ἀσπέτῳ ὄμβρῳ ἀναιδέα ἔχματα πέτρης,
Ὑψι τ' ἀναθρώσκων πέτεται, κλυπέει δὲ θ' ὑπ' αὐτῆ
Ὕλη· ὁ δ' ἀσφαλέως θέει ἔμπεδον, ὄφρ' ἂν ἵκηται
Ἰσόπεδον, τότε δ' ἔτι κυλίνδεται, ἐσσύμενός περ·
Ὡς Ἕκτωρ, εἵως μὲν ἀπείλει μέχρι θαλάσσης
Ῥεῖα δ' ἐλεύσεσθαι κλισίας καὶ νῆας Ἀχαιῶν,
Κτείνων· ἀλλ' ὅτε δὴ πυκινῆς ἐνέκυρσε φάλαγξι,
Στῆ ῥα μάλ' ἐγχριμφθείς· οἱ δ' ἀντίοι υἱες Ἀχαιῶν,
Νύσσοντες ξίφεσίν τ' καὶ ἔγχεσιν ἀμφιγύοισιν,
Ὦσαν ἀπὸ ζφείων· ὁ δὲ, χασσάμενος πελεμίχθη,
Ἤϋσεν δὲ διαπρύσιον Τρώεσσι γεγωνώς·
Τρῶες, καὶ Λύκιοι, καὶ Δάρδανοι ἀγχιμαχηταὶ,

Trojani autem priùs-in-eos-impetum fecerunt conferti; præibatque Hector
Contrà alacer-ruens; lapis-curſu-pernicioſus ſicuti à petrâ,
Quem de vertice-montis fluvius torrens impulerit,
Abruptis immenſo imbre aſperæ retinaculis petræ,
Alèque ſubſiliens volat, reſonátque ſub ipſo
Sylva; hic autem curſu perpetuo currit magnâ vi, donec perveniret
In planitiem; tum verò nequaquam volvitur, curſu licèt incitatus:
Sic Hector, hactenus quidem minabatur, uſque ad mare
Facilè ſe perventurum ad tentoria & naves Achivorum,
Interficientem eos: verùm quando jam in denſas incidiſſet phalangas,
Stetit propè-admodùm obnitens: ex adverſo autem filii Achivorum,
Percutientes enſibúſque & haſtis utrinque-acutis,
Repulerunt eum à ſe: ille verò cedens, aſperè-concuſſus eſt,
Vociferatuſque eſt altâ-voce Trojanos inclamans;
" Trojani, & Lycii, & Dardani cominùs-pugnantes,

Ver. 136.—ἦρχε δ' ἄρ' Ἕκτωρ] *Duxit eos, ut diximus, Hector.* Ea enim hîc vis eſt vocabuli, ἄρ', ut conjungat hæc cum eo quod præceſſit, *ver.* 39. Τρῶες δὲ——Ἕκτορι——ἕποντο.

Ver. 137. Ἀντικρὺ.] Quâ ratione, ἀντικρὺ, hîc ultimam producat; vide ſuprà ad ά, 58.

Ibid.——ὀλοοίτροχος ὡς ἀπὸ πέτρης.]

Ac veluti montis ſaxum de vertice præceps
Cùm ruit avulſum vento, ſeu turbidus imber
Proluit, aut annis ſolvit ſublapſa vetuſtas;
Fertur in abruptum magno mons improbus actu,
Exultatque ſolo, ſylvas, armenta, viroſque
Involvens ſecum: diſjecta per agmina Turnus
Sic——ruit.—— *Æn.* XII. 684.

Hujus Similitudinis & in utroque Poëtâ venuſtatem *totius*, & apud *Homerum* partium *ſingularum* (multò etiam magis quàm apud *Virgilium*) accommodam traductionem, aptamque & compoſitam pulchritudinem, optimè hoc in loco expoſuit & enarravit *Popius*.

Ver. 138.——ὦσῃ.] *Al.* ὦσει.

Ver. 139. Ῥήξας——πέτρης.] Vide ſuprà ad *ver.* 36.

Ver. 141. Ὕλη.] Vide ſuprà ad γ', 151.

Ver. 144. Ῥεῖα δ' ἐλεύσεσθαι κλισίας.] Hoc tantùm in loco, & infrà, ύ, 263; occurrit vox ῥεῖα δ' apud *Homerum*: Et utrobique cum voce ἐλεύσεσθαι conjuncta. Quare neque cum *Barneſio* ſentio, voculam "δὲ" παρέλκειν· id quod linguæ Græcæ ratio haud patitur: Neque cum *Euſtathio*, δὲ poſitum eſſe pro δή· quod nihil eſt: Sed, ῥεῖα δ' ἐλεύσεσθαι κλισίας, tantundem eſſe ac ſi dictum fuiſſet, ῥεῖα κλισίασδε ἐλεύσεσθαι. Quod & indicat *Euſtathius*, quum addit, ἴσως δὲ καὶ κατὰ τὸ, οἶκονδε.

Ver.

Παρμένετ'· ἔτοι δηρὸν ἐμὲ ζχήσεσιν Ἀχαιοὶ,
Καὶ μάλα πυρηδὸν ζφέας αὐτὺς ἀρτύναντες·
Ἀλλ', οἷω, χάσσονται ὑπ' ἔγχεϊ, εἰ ἐτεόν με
Ὦρσε θεῶν ὤρις ἐρίγδουπος πόσις Ἥρης.
Ὣς εἰπὼν, ὤτρυνε μένος καὶ θυμὸν ἑκάστου.
Δηΐφοβος δ' ἐν τοῖσι μέγα φρονέων ἐβεβήκει
Πριαμίδης, πρόσθεν δ' ἔχεν ἀσπίδα πάντοσε ἴσην,
Κῶπα ποσὶ προβιβὰς, καὶ ὑπασπίδια προποδίζων·
Μηριόνης δ' αὐτοῖο τιτύσκετο δουρὶ φαεινῷ,
Καὶ βάλεν, οὐδ' ἀφάμαρτε, κατ' ἀσπίδα πάντοσε ἴσην,
Ταυρείην· τῆς δ' ὅτι διήλασεν, ἀλλὰ πολὺ πρὶν
Ἐν καυλῷ ἐάγη δολιχὸν δόρυ· Δηΐφοβος δὲ
Ἀσπίδα ταυρείην ζχέθ' ἀπὸ ἕο, δείσε δὲ θυμῷ
Ἔγχος Μηριόναο δαΐφρονος· αὐτὰρ ὅγ' ἥρως
Ἀψ ἑτάρων εἰς ἔθνος ἐχάζετο, χώσατο δ' αἰνῶς
Ἀμφοτέρων, νίκης τε, καὶ ἔγχεος, ὃ ξυνέαξε·
Βῆ δ' ἰέναι παρά τε κλισίας καὶ νῆας Ἀχαιῶν,
Οἰσόμενος δόρυ μακρὸν, ὅ οἱ κλισίηφι λέλειπτο·
Οἱ δ' ἄλλοι μάρναντο, βοὴ δ' ἄσβεστος ὀρώρει.

" Perstate: haudquaquam diù me sustinebunt Achivi,
" Licèt valdè addensatis-ordine quadrato-agminibus seipsos instruxerint:
" Sed, puto, cedent hastâ *meâ fugati*, si revera me
" Incitavit deorum potentissimus, altitonans maritus Junonis.
Sic fatus, excitavit robur & animum uniuscujusque.
Deïphobus porro inter hos elato animo incedebat
Priamides, præque *se* tenebat clypeum undique æquale,
Levi passu progrediens, & clypeo-tectus procedens:
Meriones autem in eum collimans-direxit hastam fulgentem;
Et percussit, neque aberravit, clypeum undique æquale,
Taurinum; id verò haudquaquam trajecit, sed multò priùs
In extremo fracta est longa hasta: Deïphobus autem
Scutum taurinum tenuit-*procul* à se, timuit enim animo
Hastam Merionis bellicosi; at heros *Meriones*
Retrò sociorum in agmen recessit; iratus est autem graviter
Propter utrumque, victoriamque *amissam*, & hastam, quam fregerat:
Perrexit itaque ire præterque tentoria & naves Achivorum,
Allaturus hastam longam, quæ sibi in tentoriis reliqua erat:
Cæteri verò pugnabant, clamórque immensus exortus est.

Ver. 151.——ἔτοι δηρὸν ἐμὲ.] *Al.* ἔτι δηρὸν ἐμέ· Malè. *Al.* ἔτι με δηρὸν ἔτι. *Al.* ἔτ' ἔτι δηρὸν ἐμέ.

Ver. 152.—ζφέας αὐτὺς.] Pronunciabatur ζφᾶς αὐτύς· Nam ζφέας ultimam producit. Alioqui contraheretur in ζφεῖς.

Ibid.—ἀρτύναντες.] Vide suprà ad ά, 338.

Ver. 156.—ἐβεβήκει.] Vide suprà ad ά, 37.

Ver. 157. Πριαμίδης.] Vide suprà ad ά, 398.

Ver. 163.——ἀπὸ ἕο.] Quâ ratione, ἀπὸ hîc ultimam producat; vide suprà ad ά, 51.

Ver. 168. Οἰσόμενος δόρυ.] Observandus hîc maximè proprius *vocis mediæ* Usus. Quod & *Eustathius* notavit, & Scholiastes. Οἴσων μὲν γὰρ, ἑτέρῳ· οἰσόμενος δὲ, ἑαυτῷ. *Allaturus sibi hastam*, &c. Vide suprà ad γ', 141.

Ibid.——κλισίηφι.] *Eustathius* in commentario κλισίηφι.

Ver.

Τεῦκρος δὲ πρῶτος Τελαμώνιος ἄνδρα κατέκτα
Ἴμβριον αἰχμητὴν, πολυΐππου Μέντορος υἱὸν·
Ναῖε δὲ Πήδαιον, πρὶν ἐλθεῖν υἷας Ἀχαιῶν,
Κέρην δὲ Πριάμοιο νόθην ἔχε Μηδεσικάστην·
Αὐτὰρ ἐπεὶ Δαναῶν νέες ἤλυθον ἀμφίελισσαι,
Ἂψ εἰς Ἴλιον ἦλθε, μετέπρεπε δὲ Τρώεσσι·
Ναῖε δὲ παὰ Πριάμῳ· ὃ δέ μιν τίεν ἶσα τέκεσσι·
Τόν ῥ' υἱὸς Τελαμῶνος ὑπ' ὦμον ἔγχει μακρῷ
Νύξ', ἐκ δ' ἔσπασεν ἔγχος· ὁ δ' αὖτ' ἔπεσεν, μελίη ὣς
Ἥ τ' ὄρεος κορυφῇ ἔκαθεν περιφαινομένοιο
Χαλκῷ ταμνομένη τέρενα χθονὶ φύλλα πελάσσῃ.
Ὣς πέσεν· ἀμφὶ δέ οἱ βράχε τεύχεα ποικίλα χαλκῷ·
Τεῦκρος δ' ὡρμήθη, μεμαὼς ἀπὸ τεύχεα δῦσαι·
Ἔκλωρ δ' ὁρμηθέντος ἀκόντισε δουρὶ φαεινῷ·
Ἀλλ' ὁ μὲν ἄντα ἰδὼν ἠλεύατο χάλκεον ἔγχος
Τυδόν· ὁ δ' Ἀμφίμαχον, Κτεάτου υἱ' Ἀκτορίωνος,

170 Ac Teucer quidem primus Telamonius virum interfecit
Imbrium armis-acerrimum, divitis-equorum Mentoris filium:
Habitabat autem *is* Pedæum, antequam venissent filii Achivorum,
Filiámque Priami notham uxorem-habebat Medesicasten:
At postquam Danaorum naves venissent utrinque-remis actæ,
175 Rursus ad Ilium venit, excellebátque inter Trojanos:
Habitabat autem apud Primum: isque eum honorabat æquè ac filios.
Hunc utique filius Telamonis sub aurem hastâ longâ
Vulneravit, evulsitque hastam: is autem cecidit, fraxinus tanquam,
Quæ montis in vertice procul conspicui
180 Ære recisa, tenera terræ folia admovit:
Sic cecidit; circúmque ipsum sonitum dederunt arma varia ære.
Teucer itaque accurrit, cupiens arma exuere:
Hector verò in accurrentem jaculatus est hastâ fulgenti:
Sed ille quidem ex adverso conspicatus evitavit æream hastam
185 Paululum; hic autem Amphimachum, Cteati filium Actorionis,

Ver. 172.—Πήδαιον.] Scholiasti, Πήδασον.

Ibid.——πρὶν ἐλθεῖν.] Quâ ratione hîc; πρὶν, producatur; item ζθένεϊ, *ver.* 193; & ἀνὰ, *ver.* 199; vide suprà ad ἁ, 51.

Ver. 177. Τόν ῥ'.] *Hunc, inquam: Hunc utique*——.

Ver. 178.——ἔπεσεν, μελίη ὣς,——χθονὶ φύλλα πελλάσῃ.]

Concidit; ut quondam cava concidit, aut Erymantho
Aut Idâ in magnâ, radicibus eruta pinus.
Æn. V. 448.

Ver. 179.—κορυφῇ.] Κορυφῆς, codd. *Italic.* à *Th. Bentleio* collati.

Ver. 180.——ταμνομένη.] Ita *Barnesius* rectè ex MSS. & ex *Eustathio*. *Al.* τεμνομένη. Vide suprà ad Σ', 87. Quem ad locum *Eustathius*; εἰ δὲ καὶ ἦν εἰπεῖν "ἀπέτεμε τις" κοινότερον, ἀλλ' Ὅμηρος τὴν κατ' αὐτὸν τῶν Ἰάδα γλῶσσαν τιμᾷ, τὸ τίμνειν "τάμνειν" λέγουσαν.

Ver. 181—187.——βράχε,—δύπησεν,—ἀράβησε.] De hujus ὀνομαλοποιΐας pulchritudine, vide suprà ad β', 210; & ad δ', 455.

—collapsa ruunt immania membra;
Dat tellus gemitum, & clypeum super intonat ingens. *Æn.* IX. 708.
Corruit in vulnus, sonitum super arma dedere. *Æn.* X. 488.

Ver. 183 & 190.——ἀκόντισε.] De prosodiâ hujus vocis, vide suprà ad ά, 140. Cæterùm Alii hîc legunt, ὀρέξατο.

Ver. 184. Ἀλλ' ὁ μὲν ἄντα ἰδὼν ἠλεύατο.]

—ille ictum venientem à vertice velox
Prævidit, celeique elapsus corpore cessit. *Æn.* V. 444.

Ibid.—χάλκεον ἔγχος.] Vide suprà ad γ', 380.

Ver.

Νισσόμενον πόλεμόνδε κατὰ ςῆθος βάλε δουρί·
Δοῦπησεν δὲ πεσών, ἄραβησε δὲ τεύχε' ἐπ' αὐτῷ.
Ἕκτωρ δ' ὠρμήθη κόρυθα κροτάφοις ἀραρυῖαν
Κρατὸς ἁφαρπάξαι μεγαλήτορος Ἀμφιμάχοιο·
Αἴας δ' ὁρμηθέντος ἀκόντισε δουρὶ φαεινῷ
Ἕκτορος· ἀλλ' οὔπη χροὸς εἴσατο, πᾶς δ' ἄρα χαλκῷ
Σμερδαλέῳ κεκάλυπτο· ὁ δ' ἀσπίδος ὀμφαλὸν ὦτα,
Ὥσε δέ μιν ζώνῃ μεγάλῳ· ὁ δὲ χάσσατ' ὀπίσσω
Νεκρῶν ἀμφοτέρων· τὼς δ' ἐξείρυσσαν Ἀχαιοί·
Ἀμφίμαχον μὲν ἄρα Στίχιος, δῖός τε Μενεσθεύς,
Ἀρχοὶ Ἀθηναίων, κόμισαν κατὰ λαὸν Ἀχαιῶν·
Ἴμβριον αὖτ' Αἴαντε, μεμαότε θέριδος ἀλκῆς·
Ὡς τε δύ' αἶγα λέοντε, κυνῶν ὑπὸ καρχαροδόντων
Ἁρπάξαντε, φέρητον ἀνὰ ῥωπήια πυκνά,
Ὑψοῦ ὑπὲρ γαίης κατὰ γαμφηλῆσιν ἔχοντε·
Ὣς ῥα τὸν ὑψοῦ ἔχοντε δύω Αἴαντε κορυσταὶ

Venientem in pugnam ad pectus percussit hastâ:
Fragorem verò edidit cadens, & sonitum-dêdere arma super ipsum.
Hector itaque accurrit, ut galeam temporibus aptam
Capite deriperet magnanimi Amphimachi:
Ajax autem in accurrentem jaculatus est hastâ splendenti
Hectorem; sed nusquam ad corpus pervenit, totus quippe ære
Horrendo tectus erat: Ille tamen scuti umbonem percussit,
Reppulitque eum vi magnâ: is autem cedebat retrò
A cadaveribus ambobus; ista autem *ad se* extraxerunt Achivi:
Amphimachum quidem Stichius, nobilisque Menestheus,
Principes Athenienfium, portaverunt ad exercitum Achivorum:
Imbrium verò Ajaces, studiosi impetuosæ pugnæ:
Ut duo capram leones, à canibus serratis-dentibus
Ereptam, ferunt per virgulta densa,
Altè supra terram in malis tenentes:
Sic utique hunc [*Imbrium*] altè tenentes duo Ajaces bellatores:

Ver. 191.——πᾶς δ' ἄρα.] *Totus quippe: Totus nempe, ut diximus,*——.

Ver. 192.——ὦτα.] *Al.* ὄτα. Utrumque rectè. Ab ὠτάω, fit ὦτα, quod τὸ ά producit: Ab ὠτάζω, fit ὄτᾰζε; (& inde ὄτα) quod τὸ ᾰ corripit. In aliis quibusdam verbis occultior est analogia; nec à Grammaticis, quod sciam, observata. Quemadmodum aliud scilicet est—ὤτειλεν, aliud—ὀτειλὴ· similiterque aliud—ἤτειεν, aliud ἐτείνετο· eodem planè modo, *pronunciationis & prosodiæ* ratione, aliud est πράσσειν, in quo τὸ ά productum; aliud τάσσειν, in quo τὸ ά correptum est, licet syllaba τάσσ positione producatur. Hinc nimirum πράσσω, in linguâ Ionicâ, migrat in πρήσσω· τάσσω, nequaquam in τήσσω. Hinc, diverso accentu, πρᾶγμα, πρᾶξις, πρᾶξαι (πρῆγμα, πρῆξις, πρῆξαι) πέπρᾶγα· at τάγμα, τάξις, τάξαι, τέτᾰγα. Neque in his ullus unquam est Licentiæ locus.

Ver. 194.——ἐξείρυσσαν.] Ita edidit *Barnesius* ex MS. *Al.* ἐξείρυσαν. Minùs rectè. Nam εἵρυσαν penultimam corripit. Vide suprà ad *ver.* 1.

Ver. 195. Ἀμφίμαχον μὲν ἄρα Στίχιος.] Non supervacaneum est istud, ἄρα. *Scilicet Amphimachum Stichius quidem*——.

Ver. 196.——κόμισαν.] Vide suprà ad ά, 140.

Ibid.——κατὰ λαὸν.] *Al.* μετὰ λαὸν.

Ver. 197.——μεμαότε.] Ita iterum rectè *Barnesius* ex MS. Vide suprà ad *ver.* 46: Item ad β', 818. *Al.* μεμαῶτε. Quod versum perimit.

Ver. 198.—αἶγα.] Nonnulli αἶγε. Malè.

Ver. 199.——ἀνὰ ῥωπήια πυκνά.]
Hîc inter densas corylos——
Virg. Eclog. I. 14.

Ver. 201. Ὣς ῥα τὸν] *Sic, inquam, hunc*—.

Τεύχεα ζυλήτην, κεφαλὴν δ' ἀπαλῆς ἀπὸ δειρῆς
Κόψεν Ὀϊλιάδης, κεχολωμένῳ Ἀμφιμάχοιο·
Ἦκε δέ μιν ζφαιρηδὸν ἐλιξάμενος δι' ὁμίλου,
Ἕκτορι δὲ προπάροιθε ποδῶν πέσεν ἐν κονίῃσι.
Καὶ τότε δὴ περὶ κῆρι Ποσειδάων ἐχολώθη,
Υἱωνοῖο πεσόντος ἐν αἰνῇ δηϊοτῆτι·
Βῆ δ' ἴεναι παρά τε κλισίας καὶ νῆας Ἀχαιῶν,
Ὀτρυνέων Δαναούς, Τρώεσσι δὲ κήδε' ἔτευχεν.
Ἰδομενεὺς δ' ἄρα οἱ δυρικλυτὸς ἀνζεβόλησεν,
Ἐρχόμενος παρ' ἑταίρου, ὅ οἱ νέον ἐκ πολέμοιο
Ἦλθε, κατ' ἰγνύην βεβλημένος ὀξέϊ χαλκῷ·
Τὸν μὲν ἑταῖροι ἔνεικαν, ὁ δ' ἰητροῖς ἐπιζείλας
Ἤιεν ἐκ κλισίης· ἔτι γὰρ πολέμοιο μενοίνα
Ἀνζιάαν· τὸν δὲ προσέφη κρείων Ἐνοσίχθων.
Εἰσάμενος φθογγὴν Ἀνδραίμονος υἷϊ Θόαντι,
Ὅς πάσῃ Πλευρῶνι καὶ αἰπεινῇ Καλυδῶνι,
Αἰτωλοῖσιν ἄνασσε, θεὸς δ' ὡς τίζο δήμῳ·
Ἰδομενεῦ, Κρητῶν βυληφόρε, πῇ τοι ἀπειλαὶ

Arma detraxerunt; caput autem molli à cervice
Amputavit Oïliades, iratus Amphimachi *causâ*;
Miſitque illud inſtar-globi rotatum per turbam;
Hectori verò ante pedes cecidit in pulveribus.
Ac tum quidem ex animo Neptunus iratus erat,
Nepotis *gratiâ* [*Amphimachi*] cæſi in gravi pugnâ:
Perrexit itaque ire prætérque tentoria & naves Achivorum,
Incitaturos Danaos, Trojaniſque clades moliebatur.
Idomeneus autem illi haſtâ-inclytus occurrit,
Rediens à ſocio, qui ei nuper è prœlio
Venerat, ad poplitem vulneratus acuto ære:
Hunc quidem ſocii aſportaverant, ille autem, medicis quum mandata-dediſſet,
Redibat ex tentorio; adhuc enim pugnæ cupiebat
Particeps-eſſe: Ipſum itaque allocutus eſt rex Neptunus,
(Aſſimilans ſe voce, Andræmonis filio Thoanti,
Qui per totam Pleurona & excelſam Calydona,
Ætolis imperabat, deúſque tanquam honorabatur à populo;)
" Idomeneu, Cretum princeps, quò tandem minæ

Ver. 202.—κεφαλὴν δ' ἀπαλῆς ἀπὸ δειρῆς.] Tum caput ipſi aufert— *Æn.* IX. 332.

Ver. 209. Ὀτρυνέων.] Vide ſuprà ad *ver.* 309.

Ver. 210. Ἰδομενεὺς δ' ἄρα οἱ.] *Id meneus autem ei deinceps* ——. *Idomeneus autem ei eunti* ——. Connectitur videlicet cum iſto, Βῆ δ' ἴεναι, *ver.* 208.

Ver. 212.—βεβλημένῳ.] Ita edidit *Barneſius* ex tribus MSS. Quod uſitatius eſt. Cumque iiſdem faciunt *MSS. Harleian.* & *Italic.* à *Th. Bentleio* collati. *Al.* βεβολημένῳ. Sed *hoc* apud *Homerum*, ut rectè annotavit *Barneſius*, ſemper de *Animi* affectibus & mœſtitia; *illud*, de vulneribus *Corporis*, aut ſiquid ſimile.

Ver. 214.—ἐκ κλισίης.] Ex *Amici vulnerati* tentorio, ἐρχόμενον παρ' ἑταίρου, *ver.* 211; iturus ad *Suum* tentorium, ut arma deinceps indueret, *ver.* 240. *Barneſius*, ex uno MS. edidit hoc in loco, ἐς κλισίην, ad *Suum* ſcilicet *tentorium*. Quod, ad ſententiam, perinde eſt. Cùmque *Barneſio* faciunt MSS. à *Th. Bentleio* collati.

Ver. 216. Εἰσάμενον.] Vide ſuprà ad *ver.* 45.

Ibid.——φθογγὴν.] *Al.* φωνήν.

Ver. 219.—Ἰδομενεῦ.] *Barneſius*, ante hunc verſum, alterum iſtum ex MS. *Cantabrigienſi*, tanquam " *penè neceſſarium*," inſeruit;

Τῷ

Οἴχονται, τὰς Τρωσὶν ἀπείλεον υἷες Ἀχαιῶν;
Τὸν δ' αὖτ' Ἰδομενεὺς, Κρητῶν ἀγὸς, ἀντίον ηὔδα·
Ὦ Θόαν, ἔτις ἀνὴρ νῦν γ' αἴτιος ὅσσον ἔγωγε
Γινώσκω· πάντες γὰρ ἐπιστάμεθα πολεμίζειν·
Οὔτέ τινα δέος ἴσχει ἀκήριον, ἔτέ τις ὄκνῳ
Εἴκων, ἀνδύεται πόλεμον κακόν· ἀλλά πῃ ἔτω
Μέλλει δὴ φίλον εἶναι ὑπερμενέϊ Κρονίωνι,
Νωνύμνους ἀπολέσθαι ἀπ' Ἀργείων ἐνθάδ' Ἀχαιούς.
Ἀλλὰ, Θόαν· σὺ γὰρ τοπάρος μενεδήϊος ἦσθα,
Ὀτρύνεις δὲ καὶ ἄλλον, ὅθι μεθίεντα ἴδηαι·
Τῷ νῦν μήτ' ἀπόληγε, κέλευέ τε φωτὶ ἑκάστῳ.
Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα Ποσειδάων ἐνοσίχθων·
Ἰδομενεῦ, μὴ κεῖνος ἀνὴρ ἔτι νοστήσειεν
Ἐκ Τροίης, ἀλλ' αὖθι κυνῶν μέλπηθρα γένοιτο,
Ὅς τις ἐπ' ἤματι τῷδε ἑκὼν μεθίῃσι μάχεσθαι.
Ἀλλ' ἄγε, τεύχεα δεῦρο λαβὼν ἴθι· ταῦτα δ' ἅμα χρὴ
Σπεύδειν· αἴκ' ὄφελός τι γενώμεθα καὶ δύ' ἐόντε.

220 "Abierunt, quas Trojanis minabantur filii Achivorum?
Hunc autem viciſſim Idomeneus, Cretum ductor, contra allocutus eſt;
"O Thoa, nullus vir nunc in culpâ, quantum equidem
"Intelligo: omnes enim ſcimus prœliari:
"Neque quenquam timor detinet exanimans, neque quiſquam pigritiæ
225 "Cedens, ſubterfugit pugnam pernicioſam: ſed ita
"Videtur nimirum gratum eſſe præpotenti Saturnio,
"Inglorios perire procul ab Argo hîc Achivos.
"At, Thoa; quandoquidem ante bellicoſus fuiſti,
"Hortari ſoles autem & alium, ubi remittentem videris:
230 "Ideò nec nunc quidem ceſſa *ipſe*, hortareque virum quemque.
Huic autem reſpondit deinde Neptunus quatiens-terram;
"Idomeneu, ne iſte vir ampliùs revertatur
"A Trojâ, ſed hîc canibus ludibrium fiat,
"Quicunque die hoc volens remiſerit pugnam.
235 "Sed agè, armis huc ſumptis veni: hæc autem ſimul oportet
"Maturare; ſi cui uſui eſſe queamus, etiam duo cùm ſimus:

Τῷ μὲν ἐεισάμενος προσέφη κρείων Ἐνοσίχθων.
Sed nihil opus. Nam, Parentheſi incluſis verſibus 216, 217, 218; conſtat expleta omnibus ſuis numeris & partibus ſententia.

Ibid.——πῶς τοι ἀπειλαὶ Οἴχονται——;] Scholiaſtes legendum contendit, πῶς τοι ἀπειλαί; Οἴχονται. Minùs rectè. Simile enim eſt, πῶς οἴχονται; ac illud, Ψ, 229; Πῇ ἔβαν εὐχωλαί.

Ver. 223. Γινώσκω.] *Al.* Γιγνώσκω. Quod perinde eſt: Nam γινώσκω primam producit.

Ibid.—ἐπιστάμεθα πολεμίζειν.] Ita *Barnesius*, ex duobus MSS. *Al.* πολεμίζειν. Quod & ipſum ferri poſſit.

Ver. 224.—τινα δέος.] Quâ ratione, τινα, hîc ultimam producat; item ὄθι, *ver.* 229; vide ſuprà ad Α, 51.

Ver. 225.—ἀλλά πῃ ἔτω.] *Sed, ut veriſimile eſt: Sed, quantum conjicere eſt,*——

Ver. 227. Νωνύμνους.] Nullâ ex analogiâ licentiarum, produci poteſt iſtuc ύ. Utrùm ne verò νωνύμνους, quomodo nonnulli ediderunt, an νωνύμνους, æquè ac νωνύμους, pronunciârint Ioues, non liquet.

Ver. 229. Ὀτρύνεις.] "*Orationis conſequutionem poſcere*" exiſtimat vir doctiſſimus *Henr. Stephanus*, "*ut* ὄτρυνες *legatur*, "*præcedente* ἦσθα." Sed nihil opus. Nam, ὀτρύνεις, hâc quidem in ſententiâ, cum præcedente, ἦσθα, ſatìs aptè cohæret; non ſatìs aptè, ὄτρυνες, cum ſubſequente ἴδηαι.

Συμφερτὴ δ' ἀρετὴ τέλει ἀνδρῶν, κὴ μάλα λυσρῶν·
Νῶϊ δὲ καί κ' ἀγαθοῖσιν ἐπισαίμεσθα μάχεσθαι.
Ὣς εἰπὼν, ὁ μὲν αὖτις ἔβη θεὸς ἀμπόνον ἀνδρῶν·
Ἰδομενεὺς δ' ὅτε δὴ κλισίην εὐτυκτον ἵκανε,
Δύσετο τεύχεα καλὰ περὶ χροΐ, γέντο δὲ δοῦρε·
Βῆ δ' ἴμεν ἀσεροπῇ ἐναλίγκιος, ἥν τε Κρονίων
Χειρὶ λαβὼν ἐτίναξεν ἀπ' αἰγλήεντος Ὀλύμπου,
Δεικνὺς σῆμα βροτοῖσιν· ἀρίζηλοι δέ οἱ αὐγαί·
Ὣς τοῦ χαλκὸς ἔλαμπε περὶ στήθεσσι θέοντος.
Μηριόνης δ' ἄρα οἱ, θεράπων ἐὺς, ἀντεβόλησεν,
Ἐγγὺς ἔτι κλισίης· μετὰ γὰρ δόρυ χάλκεον ἦει
Οἰσόμενος· τὸν δὲ προσέφη σθένος Ἰδομενῆος·
Μηριόνη, Μόλε υἱὲ, πόδας ταχὺ, φίλταθ' ἑταίρων,
Τίπτ' ἦλθες πόλεμόν τε λιπὼν κὴ δηϊοτῆτα;
Ἦ τι βέβληαι, βέλος δέ σε τείρει ἀκωκή;
Ἦ τευ ἀγγελίης μετ' ἐμ' ἦλυθες; οὐδέ τι αὐτὸς
Ἧσθαι ἐνὶ κλισίῃσι λιλαίομαι, ἀλλὰ μάχεσθαι.

" Utilis-certè-in unum-collatæ virtus eſt virorum, etiam valdè imbellium :
" Nos autem & cum fortibus novimus pugnare.
Sic fatus, ille quidem rurſus abiit deus in pugnam virorum :
Idomeneus autem, quando jam ad tentorium bene-ſtructum veniſſet,
Induit arma pulchra circa corpus, ſumpſitque duo-haſtilia :
Perrexitque ire fulguri ſimilis, quod ſcilicet Saturnius
Manu acceptum miſerit vibratum è coruſco Olympo,
Oſtendens ſignum hominibus : præclari utique *ſunt* ejus radii :
Sic hujus æs ſplendebat circa pectora currentis.
Meriones autem ei, famulus bonus, occurrit,
Quum abeſſet propè adhuc à tentorio : nam haſtam æream ibat
Sumpturus. Hunc itaque allocuta eſt vis Idomenei, [*allocutus eſt Idomeneus :*]
" Merione, Moli fili, pedibus celer, chariſſime ſodalium.
" Cur veniſti, prælióque relicto & pugnâ ?
" Nunquid vulneratus es, telique te affligit cuſpis ?
" An alicujus rei-nuncius ad me veniſti ? neque *verò* omnino ipſe
" Deſidere in tentoriis cupio, ſed pugnare.

Ver. 238.—ἐπισαίμεσθα μάχεσθαι.] Cod. *Harleian.* à *Th. Bentleio* collati, ἐπισάμεθα. Unde fortè legendum, ἐπισάμεθα μαχέεσθαι.

Ver. 240.—κλισίην—ἵκανε.] Vide ſuprà ad *ver.* 214.

Ver. 241. Δύσετο.] Ita *Barneſius* ex MSS. & Editt. Vett. Rectè. Nam δύσετο, primam neceſſariò producit. *Al* Δύσσετο.

Ibid. —καλὰ.] Vide ſuprà ad β', 43.

Ibid.—γέντο.] *Euſtathius* ad ι, 369; φίλτατος, φίλατος· ἦλθεν, ἦνθεν· ἕλεο, ἕνο, κ δωρικῶς, γένο· κέλεο, κένο. Equidem crediderim potiùs ab inuſitato quodam γένω, vel γέννω, vel γεύνω deductam. Nam *Dorica* iſta quæ memorat *Euſtathius*, recentiora videntur, & *Homero*, (ut opinor) ignota.

Ver. 242.——ἀσεροπῇ ἐναλίγκιος.]
——fulmina belli,
Scipiadas.—— *Æn.* VI. 842.

Ver. 246. Μηριόνης δ' ἄρα.] *Meriones autem, ut dictum eſt,*——. Connectitur nimirum cum eo quod ſuprà dictum eſt, *ver.* 167, &c.

Ibid.——θεράπων.] Non *Servus*, ſed Militum *Præfectus inferior*. Vel, *Idomenei Armiger*.

Ver. 248. Οἰσόμενος.] Vide ſuprà ad *ver.* 168.

Ver. 251, 252.——βέβληαι.——ἦλυθες.] Non ex Aoriſto, ἦλυθον· ſed ex Perfecto, ἦλυθα. Vide ſuprà ad ά, 37.

Τὸν δ' αὖ Μηριόνης ϖεπνυμένος ἀντίον ηὔδα·
Ἰδομενεῦ, Κρητῶν βυληφόρε χαλκοχιτώνων,
Ἔρχομαι, εἴ τι τοι ἔγχος ἐνὶ κλισίῃσι λέλειπται,
Οἰσόμενος· τό νυ γὰρ καλεάξαμεν, ὃ ϖρὶν ἔχεσκον,
Ἀσπίδα Δηϊφόβοιο βαλὼν ὑπερηνορέοντος.
Τὸν δ' αὖ Ἰδομενεὺς, Κρητῶν ἀγὸς, ἀντίον ηὔδα·
Δύρατά γ', αἴκ' ἐθέλῃσθα, κὴ ἓν κὴ εἴκοσι δήεις,
Ἑσσότ' ἐν κλισίῃ ϖρὸς ἐνώπια ϖαμφανόωντα,
Τρωΐα, τὰ κλαμένων ἀποαίνυμαι· ὐ γὰρ οἵω
Ἀνδρῶν δυσμενέων ἑκὰς ἱσάμενος ϖολεμίζειν.
Τῷ μοι δύρατά ἐστι, κὴ ἀσπίδες ὀμφαλόεσσαι,
Καὶ κόρυθες, κὴ θώρηκες λαμπρὸν γανόωντες.
Τὸν δ' αὖ Μηριόνης ϖεπνυμένως ἀντίον ηὔδα·
Καί τοι ἐμοὶ ϖαρά τε κλισίῃ κὴ νηῒ μελαίνῃ
Πόλλ' ἔναρα Τρώων· ἀλλ' ὐ ζχεδόν ἐστιν ἑλέσθαι·
Οὐδὲ γὰρ ὐδ' ἐμέ φημι λελασμένον ἔμμεναι ἀλκῆς,
Ἀλλὰ μετὰ ϖρώτοισι μάχην ἀνὰ κυδιάνειραν
Ἴσαμαι, ὁππότε νεῖκος ὀρώρηται ϖολέμοιο.
Ἄλλον ϖύ τινα μᾶλλον Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων

Hunc autem Meriones prudens viciſſim allocutus eſt;
" Idomeneu, Cretum princeps ære loricatorum,
" Venio, ſi qua tibi haſta in tentoriis relicta eſt,
" Sumpturus; Eam enim jam confregimus, quam prius habebam,
" Clypeo Deïphobi percuſſo ferocientis.
Hunc autem Idomeneus, Cretum ductor, viciſſim allocutus eſt,
" Haſtas quidem, ſi volueris, & unam & viginti invenies,
" Stantes in tentorio ad parietes collucentes,
" Trojanas, quas à cæſis abſtuli. Non enim profiteor
" A viris hoſtibus longè ſtans pugnare.
" Ideò mihi haſtæ ſunt, & ſcuta umbonibus-munita,
" Et galeæ, & thoraces lucidùm renidentes.
Hunc autem Meriones prudens viciſſim allocutus eſt;
" *Quin* & mihi apud tentoriúmque & navem nigram
" Multa *ſunt* ſpolia Trojanorum: ſed non prope ſunt, ut-ſumere-poſſim:
" Neque enim ne me *quidem* puto oblitum eſſe fortitudinis;
" Sed inter primos in pugnâ illuſtres-viros-reddente
" Sto, quandò certamen exortum fuerit belli.
" Alium fortè aliquem magis Achivorum ære-loricatorum

Ver. 259.——αὖ.] *Al.* αὖ τ'.
Ver. 260.——Δύρατά γ'.] *Al.* Δύρατα δ'.
Ver. 260—262. Δύρατά——τὰ κλαμένων ἀποαίνυμαι.]
Suggere tela mihi,——
——ſteterunt quæ in corpore Grajûm
Iliacis campis.—— *Æn.* X. 333.
Ver. 261.—κλισίῃ.] κλισίης, codd. *Italic.* à *Th. Bentleio* collati.
Ibid.—ϖαμφανόωντα.] Scholiaſti, δύρατα ϖαμφανόωντα. *Aliis* ἐνώπια ϖαμφανόωντα.
Ver. 262.——ἀποαίνυμαι.] Vide ſuprà ad γ', 260.
Ver. 267.—ϖαρά τε κλισίῃ—Πολλ' ἔναρα Τρώων.]
——& ſpolia illa tuis pendentia tectis.
Æn. V. 393.

Λήθω μαρναμένῳ, ζὲ δὲ ἴδμεναι αὐτὸν ὀΐω.
Τὸν δ' αὖ Ἰδομενεὺς, Κρητῶν ἀγὸς, ἀντίον ηὔδα·
Οἶδ' ἀρετὴν οἷός ἐσσι· τί ζε χρὴ ταῦτα λέγεσθαι;
Εἰ γὰρ νῦν παρὰ νηυσὶ λελοίμεθα πάντες ἄριστοι
Ἐς λόχον, (ἔνθα μάλις' ἀρετὴ διαείδεται ἀνδρῶν,
Ἔνθ' ὅ, τε δειλὸς ἀνὴρ, ὅς τ' ἄλκιμος, ἐξεφαάνθη·
Τῷ μὲν γάρ τε κακὼ τρέπεται χρὼς ἄλλυδις ἄλλη,
Οὐδέ οἱ ἀτρέμας ἧσθαι ἐρητύετ' ἐν φρεσὶ θυμὸς,
Ἀλλὰ μετοκλάζει, κὴ ἐπ' ἀμφοτέρως πόδας ἵζει·
Ἐν δέ τέ οἱ κραδίη μεγάλα ζέρνοισι πατάσσει,
Κῆρας ὀϊομένῳ· πάταγος δέ τε γίνετ' ὀδόντων·
Τῷ δ' ἀγαθῷ ἔτ' ἄρ τρέπεται χρὼς, οὔτε τι λίην
Ταρβεῖ, ἐπειδὰν πρῶτον ἐσίζηται λόχον ἀνδρῶν,
Ἀρᾶται δὲ τάχιστα μιγήμεναι ἐν δαὶ λυγρῇ·)
Οὐδέ κεν ἔνθα τεόν γε μένος κὴ χεῖρας ὄνοιτο·
Εἴ περ γάρ κε βλεῖο πονεύμενος, ἠὲ τυπείης,
Οὐκ ἂν ἐν αὐχέν' ὄπισθε πέσοι βέλος, οὐδ' ἐνὶ νώτῳ,
Ἀλλά κεν ἢ ζέρνων, ἢ νηδύος ἀνίηται,

" Lateo pugnans, te verò ſcire ipſum puto.
Hunc autem Idomeneus, Cretum ductor, viciſſim allocutus eſt;
" Novi virtute qualis ſis: quid te oportet hæc dicere?
" Si enim nunc prope naves ſeligamur omnes fortiſſimi
" Ad inſidias, (ubi maximè virtus diſpicitur virorum:
" Ubi, quique timidus vir, quique fortis, facilè apparet:
" Quippe ignavi mutatur *ſubinde* color alius ex alio:
" Neque ei, ſine motando ut ſedeat, continetur in præcordiis animus,
" Sed flexis-genibus conſidit, & ſuper ambos pedes ſedet;
" Intúſque ei cor valdè in pectoribus palpitat,
" Mortem expectanti; ſtridórque inſuper oritur dentium:
" *Viri* autem fortis, neque mutatur color, neque valdè
" Tremit, poſtquam primùm ſe-collocârit-in-inſidiis virorum;
" Optat autem quàm citiſſimè miſceri in prœlio gravi:)
" Ne ibi quidem tuos animos & manus *quis* vituperârit.
" Si quando enim *ſeu* eminùs vulneratus fueris-in-pugna-laborans, ſeu cominùs:
" Non in cervicem *tibi* à tergo inciderit telum, nec in dorſum,
" Sed vel pectoribus, vel ventri occurrerit,

Ver. 276.—— παρὰ νηυσὶ λελοίμεθα—Ἐς λόχον.] Ita Editio *Weiſtenianâ*, ubi Interpretatio plerumque perelegans, hæc ita redduntur;——*propè naves ſedeamus in inſidiis.* Peſſimè.

Ver. 278.—ὅς τ' ἄλκιμος.] ὅ, τε τ' ἄλκιμος, Cod. *Italic.* à *Th. Bentleio* collatus.

Ver. 284.—— ὔτε τι λίην Ταρβεῖ.] Καλῶς Ὅμηρος, εἰπὼν, " Τῷ δ' ἀγαθῷ——, " ὔτε τι λίην Ταρβεῖ." Τὸν φόβον οὐκ ἀφεῖλεν, ἀλλὰ τὸν ἄγαν φόβον· ὅπως ἀνδρεία μὴ ἀπόνοια, ϗ θαρραλεότης μὴ θρασύτης γένηται. Plutarch. περὶ τῆς ἀρετῆς ἠθικῆς, ſub finem.

Ver. 288.——βλεῖο.] Codex *Harleian.* à *Th. Bentleio* collatus, βλῆο. Quod neſcio annon magis analogum.

Ver. 289.—ἐν αὐχέν' ὄπισθε πέσοι.] *Al.* ἐπ' αὐχέν' ὄπισθε πέσῃ.

——at non, Evandre, pudendis
Vulneribus pulſum aſpicies.——
Æn. XI. 55.

Ver. 290.——Ἀνίηται.] Vide ſuprà ad 67.

Ver.

Πρόσσω ἰεμένοιο μετὰ προμάχων ὀαρίζειν.
Ἀλλ' ἄγε, μηκέτι ταῦτα λεγώμεθα, νηπύτιοι ὥς,
Ἑσταότες, μή πώς τις ὑπερφιάλως νεμεσήσῃ·
Ἀλλὰ ζεῦ γε κλισίηνδε κιὼν ἕλευ ὄβριμον ἔγχος.
Ὣς φάτο· Μηριόνης δὲ, θοὸς ἀτάλαντος Ἄρηϊ,
Καρπαλίμως κλισίηθεν ἀνείλετο χάλκεον ἔγχος·
Βῆ δὲ μετ' Ἰδομενῆα, μέγα πτολέμοιο μεμηλώς.
Οἷος δὲ βροτολοιγὸς Ἄρης πόλεμόνδε μέτεισι,
Τῷ δὲ Φόβος, φίλος υἱὸς, ἅμα κραιπνὸς καὶ ἀταρβὴς,
Ἔσπετο, ὅς τ' ἐφόβησε ταλάφρονά περ πολεμιστήν·
Τὼ μὲν ἄρ' ἐκ Θρήκης Ἐφύρης μέτα θωρήσσεσθον,
Ἠὲ μετὰ Φλέγυας μεγαλήτορας ὄδ' ἄρα τώγε
Ἔκλυον ἀμφοτέρων, ἑτέροισι δὲ κῦδος ἔδωκαν·
Τοῖοι Μηριόνης τε καὶ Ἰδομενεὺς ἀγοὶ ἀνδρῶν,
Ἤϊσαν ἐς πόλεμον, κεκορυθμένοι αἴθοπι χαλκῷ.
Τὸν καὶ Μηριόνης πρότερος πρὸς μῦθον ἔειπε·
Δευκαλίδη, πῇ τ' ἄρ' μέμονας καταδῦναι ὅμιλον;

" Ulteriùs rectà ruentis, inter primorum pugnatorum turbam.
" Sed age, nè ampliùs hæc interloquamur, fatui tanquam,
" *Hîc* ſtantes, nè fortè quis ſupramodum reprehendat:
" Verùm tu ad tentorium profectus ſume validam haſtam.
Sic dixit. Meriones autem, veloci par Marti,
Raptim è-tentorio ſuſtulit æream haſtam;
Secutuſque eſt Idomeneum valdè pugnæ cupidus.
Qualis autem hominum-pernicies Mars ad-pugnam accedit;
Ipſumque Terror, charus filius, ſimul validus & impavidus,
Comitatur, qui utique terret pectoris-licèt-conſtantis beliatorem;
Atque hi quidem è Thraciâ in Ephyros armantur,
Vel in Phlegyas magnanimos; neque quidem iidem
Exaudierunt utroſque, alterutris autem gloriam dederunt:
Tales Merionéſque, & Idomeneus, ductores virorum,
Ibant ad pugnam, armati coruſco ære.
Hunc & Meriones prior verbo allocutus eſt;
" Deucalionide, quâ-parte fert-animus ingredi turbam?

Ver. 295.——ἀτάλαντος.] Vide ſuprà ad β', 627.

Ver. 296.——χάλκεον ἔγχος.] Vide ſuprà ad γ', 380.

Ver. 298.——οἷος δὲ βροτολοιγὸς——,
Τῷ δὲ Φόβος——.]
Qualis apud gelidi cùm flumina concitus Hebri
Sanguineus Mavors clypeo increpat, atque furentes
Bella movens immittit equos;——
——circumque atræ Formidinis ora,
Iræque, Inſidiæque, Dei comitatus, aguntur. *Æn.* XII. 331.

Ver. 300. Ἔσπετο.] *Comitari ſolet.* Ita optimè conſtat *Temporum* ratio. Vide ſuprà ad β', 221; & ad ά, 37.

Ver. 301. Τὼ μὲν ἄρ' ἐκ Θρήκης Ἐφύρης μετὰ θωρήσσεσθον,
Ἠὲ μετὰ Φλέγυας.] Hos nimirum populos ait, πολέμοις μάλιστα Ἑλλήνων χαίρειν. *Pauſan. lib.* 9. *c.* 36. Cæterùm *Pauſanias* verſum priorem hoc modo citat;
Τὼ μὲν ἄρ' εἰς Ἐφύρης πόλεμον μεταθωρήσσεσθον.

Ver. 307.——πῇ τ' ἄρ'.] *Et quânam igitur——?*

Ἦ ἐπὶ δεξιόφιν ϖαντὸς ϛρατῦ, ἢ ἀνὰ μέσσυς,
Ἦ ἐπ' ἀριϛερόφιν; ἐπεὶ ὄϖποθι ἔλπομαι ὕτω
Δεύεσθαι ϖολέμοιο καρηκομόωνλας Ἀχαιύς.
Τὸν δ' αὖτ' Ἰδομενεὺς, Κρητῶν ἀγὸς, ἀντίον ηὔδα·
Νηυσὶ μὲν ἐν μέσσηϛιν ἀμύνειν εἰσὶ κ᾽ ἄλλοι,
Αἴαντές τε δύω, Τεῦκρός θ', ὃς ἄριϛος Ἀχαιῶν
Τοξοσύνη, ἀγαθὸς δὲ κ᾽ ἐν ϛαδίῃ ὑσμίνῃ·
Οἵ μιν ἄδην ἐλόωσι κ᾽ ἐσσύμενον ϖολέμοιο,
Ἕκλορα Πριαμίδην, κ᾽ εἰ μάλα καρλερός ἐϛιν.
Αἰπύ οἱ ἐσσεῖται, μάλα ϖερ μεμαῶτι μάχεσθαι,
Κείνων νικήσανλι μένος κ᾽ χεῖρας ἀάπλους,
Νῆας ἐνιπρῆσαι, ὅτε μὴ αὐτός γε Κρονίων
Ἐμβάλοι αἰθόμενον δαλὸν νήεσσι θοῇσιν·
Ἀνδρὶ δέ κ᾽ οὐκ εἴξειε μέγας Τελαμώνιος Αἴας,
Ὃς θνητός τ' εἴη, κ᾽ ἔδοι Δημήτερος ἀκτὴν,
Χαλκῷ τε ῥηκτὸς, μεγάλοισί τε χερμαδίοισιν·

" An ad dextram totius exercitûs, an per medios,
" An ad ſiniſtram? quoniam nuſquam exiſtimò adeò
" Indigere certamine comantes Achivos.
Hunc autem Idomeneus, Cretum ductor, viciſſim allocutus eſt;
" Naves quidem ad medias qui auxilientur ſunt & alii,
" Ajacéſque duo, Teucérque, qui præſtantiſſimus Achivorum
" Arte-ſagittandi, ſtrenuus etiam & in ſatariâ pugnâ;
" Qui illum ſatis exerceant, perquam-incitatum licèt ad pugnam,
" Hectorem Priamidem; etiamſi admodùm fortis ſit.
" Arduum *ſanè* ei erit, valdè licèt ardenti in prœlium,
" Illorum ſuperato robore & manibus invictis,
" Naves incendere: modò non ipſe Saturnius
" Injecerit ardentem torrem navibus velocibus.
" Homini autem non ceſſerit magnus Telamonius Ajax,
" Qui mortalíſque ſit, & edat Cereres fruges,
" Æréque violabilis *ſit*, magniſque ſaxis:

Ver. 309.—— ἀριϛερόφιν; ἐπεὶ.] Quâ ratione, ἀριϛερόφιν, hîc ultimam producat; item τε, *ver.* 323; & Ἀχιλλῆϊ, *ver.* 324; & ὑπὸ, *ver.* 334; Vide ſuprà ad ά, 51.

Ibid.—ἐπεὶ ὄϖποθι—ὕτω Δεύεσθαι.] Ne *dubitare* videatur *Meriones*, tóne versùs iret auxiliatum, ubi ſe *maximè* opus eſſet; an eò ubi ſe *nihil* opus eſſet; quod eſt videlicet abſurdum: contendit *Popius* verba, ὄϖποθι ὕτω δεύεσθαι, eam vim habere, ut dicantur Græci, *omni ex parte* pulſi, auxilio *undique* ex æquo indigere. At hoc non fert linguæ Græcæ ratio. Dubitanti & quærenti, dextraéne parti, an ſiniſtræ, an mediæ demùm aciei opem ferret: ſuccurrit, ſiniſtram exercitûs partem auxilio maximè egere: Nec in hoc, quidquam abſurdi.

Ver. 310.——καρηκομόωνλας.] Crinitos. ——*Crinitus* Iopas. *Æn.* I. 744.

Ver. 312.——ἀμύνειν εἰσὶ κ᾽ ἄλλοι.] Sunt alii, qui tecta manu defendere poſſunt. *Æn.* XII. 627.

Ver. 316. Ἕκλορα Πριαμίδην, κ᾽ εἰ μάλα καρλερός ἐϛιν.

Αἰπύ οἱ ——,] Plerique diſtinguunt.

Ἕκλορα Πριαμίδην· κ᾽ εἰ μάλα καρλερός ἐϛιν,
Αἰπύ οἱ ——,

Sed iſtâ ratione, multò magis ϖαυλολόγον erit in eâdem ſententiâ, εἰ μάλα καρλερός ἐϛιν, &, μάλα ϖερ μεμαῶτι μάχεσθαι.

Ibid.—Πριαμίδην.] Vide ſuprà ad ά, 398.

Ver. 317.—μεμαῶτι.] Vide ſuprà ad *ver.* 46.

Ver. 320. Ἐμβάλοι.] *Al.* ἐμβάλῃ.

Ver. 321.—Ἀνδρὶ δὲ κ᾽ οὐκ.] *Al.* Ἀνδρὶ δὲ οὐκ.

Ver.

Οὐδ' ἂν Ἀχιλλῆϊ ῥηξήνορι χωρήσειεν,
Ἐν γ' αὐτοσαδίῃ· ποσὶ δ' ἔπρως ἐρίζειν.
Νῶϊν δ' ὧδ' ἐπ' ἀριστέρ' ἔχε στρατὸν, ὄφρα τάχιστα
Εἴδομεν, ἠέ τῳ εὖχος ὀρέξομεν, ἠέ τις ἡμῖν.
Ὣς φάτο· Μηριόνης δὲ, θοῷ ἀτάλαντος Ἄρηϊ,
Ἦρχ' ἴμεν, ὄφρ' ἀφίκοντο κατὰ στρατὸν, ἦ μιν ἀνώγει.
Οἱ δ' ὡς Ἰδομενῆα ἴδον, φλογὶ εἴκελον ἀλκὴν,
Αὐτὸν καὶ θεράποντα ζὺν ἔντεσι δαιδαλέοισι,
Κεκλόμενοι καθ' ὅμιλον, ἐπ' αὐτῷ πάντες ἔθησαν·
Τῶν δ' ὁμὸν ἴσταντο νεῖκος, ἐπὶ πρύμνῃσι νέεσσιν.
Ὡς δ' ὅθ' ὑπὸ λιγέων ἀνέμων στερχωσιν ἄελλαι
Ἠματι τῷ, ὅτε τε πλείστη κόνις ἀμφὶ κελεύθους,
Οἵτ' ἄμυδις κονίης μεγάλην ἰσᾶσιν ὁμίχλην·
Ὡς ἄρα τῶν ὁμόσ' ἦλθε μάχη, μέμασαν δ' ἐνὶ θυμῷ
Ἀλλήλους καθ' ὅμιλον ἐναίρεμεν ὀξέϊ χαλκῷ.
Ἔφριξεν δὲ μάχη φθισίμβροτος ἐγχείῃσι

" Nè ipsi quidem Achilli hostium-agmina-perrumpenti cesserit,
" In statariâ quidem *pugnâ*; pedibus autem nequaquam potest contendere.
" Nobis itaque huc ad sinistram tende exercitûs, ut citissimè
" Videamus, an alicui gloriam præbituri simus, an quis nobis.
Sic dixit. Meriones autem, veloci par Marti,
Cœpit ire, donec perveniissent ad exercitum, quâ eum jusserat.
Hi autem, [*hostes*] quum Idomeneum viderent, flammæ simílem fortitudine,
Ipsum & famulum cum armis vario-artificio-factis:
Cohortantes per turbam, in ipsum omnes irruebant;
Manibusque utrinque consertis, commissum-est-certamen ad puppes navium
Ut verò cùm à stridulis ventis *agitatæ* ingruunt procellæ,
Die illo quum plurimus pulvis *est* in viis;
Qui porrò *venti*, simul pulveris magnam stare faciunt nebulam:
Sic utique his simul *irruentibus* inita est pugna, ardebántque animo
Invicem-se per turbam interficere acuto ære.
Horruit autem pugna mortalibus-exitiosa hastis

Ver. 324. Οὐδ' ἂν Ἀχιλλῆϊ.] Notandum hîc quanto cum artificio, (ut Poëma unum sit à capite ad calcem,) quicquid rerum narretur, quisquis hominum loquatur, nusquam non spectetur & inseratur *Achilles*. Vide suprà ad β', 673, 681; ad ε, 788; & ad η, 228.

Ver. 326. Νῶϊν δ' ὧδ' ἐπ' ἀριστέρ'.] *Quoniam media acies Tantis Viris tuta est, ideò Nos ad sinistram*———.

Ver. 329.———ἀφίκοιτο.] ἀφίκοιτο, cod. *Harleian.* à *Th. Bentleio* collatus.

Ver. 331.——Θεράποντα.] Vide suprà ad *ver.* 246.

Ver. 334. Ὡς δ' ὅθ' ὑπὸ λιγέων ἀνέμων.]
Qualis ubi ad terras abrupto sidere nimbus
It mare per medium; miseris heu præscia longè
Horrescunt corda agricolis; dabit ille ruinas
Arboribus, stragemque satis; ruet omnia latè:
Antevolant, sonitumque ferunt ad littora venti:
Talis in adversos ductor Rhæteïus hostes
Agmen agit; densi cuneis se quisque coactis
Agglomerant.——— *Æn.* XII. 451.

Ver. 339. Ἔφριξεν δὲ μάχη———· ὅσσα δ' ἄμερδεν Αὐγὴ χαλκείη.]
—ferro ancipiti decernunt, atraque latè
Horrescit strictis seges ensibus, *æraque fulgent*
Sole lacessita, & lucem sub nubila jactant.
Æn. VII. 525.
———tum latè ferreus hastis

Horret

340 Μακρῇς, ἃς εἶχον ταμεσίχροας· ὄσσε δ' ἄμερδεν
Αὐγὴ χαλκείη κορύθων ἀπὸ λαμπομενάων,
Θωρήκων τε νεοσμήκτων, ζακέων τε φαεινῶν,
Ἐρχομένων ἄμυδις· μάλα κεν θρασυκάρδιος εἴη,
Ὅς τότε γηθήσειεν ἰδὼν πόνον, ὐδ' ἀκάχοιτο.
345 Τὼ δ' ἀμφὶς φρονέοντε δύω Κρόνου υἷε κραταιὼ
Ἀνδράσιν ἡρώεσσι τετεύχατον ἄλγεα λυγρά.
Ζεὺς μὲν ἄρα Τρώεσσι κὴ Ἕκτορι βούλετο νίκην,
Κυδαίνων Ἀχιλῆα πόδας ταχύν, ὐδ' ὄγε πάμπαν

340 Longis, quas tenebant acutas; oculosque perstringebat
Splendor æreus, galeis à lucentibus,
Thoracibusque recens-tersis, scutisque fulgentibus,
Congredientium in-unum: Valdè utique audax-animo esset,
Qui tunc gavisus esset viso labore, neque animo-turbaretur.
345 Porrò diversis *partibus* faventes duo Saturni filii viribus-potentes,
Viris heroibus struebant dolores graves.
Quippe Jupiter quidem Trojanis & Hectori volebat victoriam,
Glorioſum-reddens Achillem pedibus velocem; neque *tamen* illè penitùs

Horret ager, campique armis sublimibus *ardent.* *Æn.* XI. 601.

—& *luce* coruscus *aheneâ.* *Æn.* II. 270.

Ἔνια μέντοι Σαφέστερον ἐν ταῖς μεταφοραῖς λέγεται ἢ κυριώτερον, ἥπερ ἐν αὐτοῖς τοῖς κυρίοις· ὡς τὸ, "Ἔφριξεν δὲ μάχη." Οὐ γὰρ ἄν τις αὐτὸ μεταλαβὼν διὰ κυριών, ὕτ' ἀληθέστερον εἴποι, ὕτε Σαφέστερον. *Demetr. Phaler.* §. 82. Τὸ δὲ, "αὐγὴ χαλκείη," τολμηρόν φασιν ἐνταῦθα εἶναι οἱ παλαιοί. Οὐ γὰρ παρασολικῶς εἶπεν, ὡς ἐν ἄλλοις, "Χαλκὸς ἐλάμπετο εἰκελος αὐγῇ πυρὸς," ἤ τι τοιοῦτον· ἀλλὰ μονονυχὶ ἐφλόγωσεν τὰ ὅπλα, ἡλίῳ ἤ τινα τοιαύτην λαμπηδόνα προσπλάττων αὐτοῖς. *Eustath.*

Ibid.——φθισίμβροτος.] Syllaba φθῖ, in vocabulis φθισίμβροτος & φθισήνωρ, non ex φθίσις desumpta est, sed ex φθίνω. Quæ vox, apud Homerum, etiam & in *Futuris* φθῖσειν & φθῖσεσθαι, *primam* semper producit. At φθίσις, φθίτος, & similia, sunt ex *Aoristo* ἔφθιτον. Vide suprà ad ά, 309, 314, 338; & ad β', 43, 833.

Ver. 341.—ἀπὸ λαμπομενάων.] *Al.* ἀπολαμπομενάων.

Ver. 344. Ὅς——γηθήσειεν——, ὐδ' ἀκάχοιτο.] Ἡ ἀπόφασις τῇ καταφάσει ποτὲ μὲν τὸ ἴσον δύναται, ποτὲ δὲ τὸ πλέον·—— "ὐδ' ἄρα τώγε ἰδὼν γήθησεν Ἀχιλλεύς." *Hermogenes* περὶ μεθόδου δεινότητος, c. 37. Similiter *Eustathius*, ad ά, 330. Μυριαχοῦ φίλον τοῖς ῥήτορσιν ἀντὶ καταφάσεων, εὐειδεῖ χρᾶσθαι Σχήματι τῷ κατὰ ἀπόφασιν ὡς ἤ ὅτε εἶπη τὸ, "ὐ γάρ μιν ἀφαυρόταλος βάλεν," ἀλλὰ δηλαδὴ ὁ ἰσχυρόταλος. Imitatus est hanc loquendi orationem *Virgilius:*

Nec verò Alciden me *sum lætatus* euntem Accepisse.—— *Æn.* VI. 392.

Quàm *ignaviter* igitur de hoc loco Scriptor Gallicus *Terrasson!* "*Quelque licence*" (inquit) "*qu' Homére se soit donné dans se Poë-*" *sie, la necessité ou du moins la commodité de-*" *sons Vers l' à jetté dans de confusions bien* " *plus grandes*——, γηθήσειεν, ὐδ' ἀκάχοιτο. " *Qui est ce qui pense à* se rejoüir *en voyant* " *un combat? Et est-ce d'un autre côté un* " *objet de* Tristesse *proprement dite?*" Dissert. sur l'Iliade, Part IV. chap. 6.

Ver. 346.——τετεύχατον ἄλγεα λυγρά.] Quâ analogiâ vocabulum hoc ἅπαξ λεγόμενον ita deductum sit ex τεύχω, ut vim habeat vel *Imperfecti*, vel *Aoristi*, vel ejus *Temporis* quod Grammatici *plusquam perfectum* appellant, equidem non video. Certè *Perfectum* τέτευχα locum hîc habere non potest. Nec enim ûsquam in totâ, quàm longa est, Iliade, ullius Verbi *Tempus perfectum* διωρισμένον, constructum hoc modo reperias vel ἀορίστως, vel παραλλήλως. Vide suprà ad ά, 37. Vim autem hoc in loco necesse esse ut habeat vel *Aoristi*, vel *Imperfecti*, vel ejus denique *Temporis* quod *plusquam perfectum* appellari solet, indicat tum orationis ordo atque ratio; tum in eâdem quæ sequuntur sententiâ, βούλετο, ἤθελε, κύδαινε, ὀρόθυνε, ἤχθετο, ἐνεμέσσα· tum & *Scholiastæ* & *Eustathii* interpretatio: Quorum alter istud τετεύχατον exponit, ἔτευχον, καταπεπόνηκα, (non τετεύχασι, καταπεπονήκασι.) Alter dictum ait πρὸς ὁμοιότητα τῦ,——αὐτὸς δ' ἐλώρια "τεῦχε" κύνεσσιν. Cod. *Italic.* à *Tho. Bentleio* collatus, habet τετεύχετον.

Ver. 348. Κυδαίνων Ἀχιλῆα.] Vide suprà ad *ver.* 324.

Ver.

Ἤθελε λαὸν ὀλέσσαι Ἀχαιϊκὸν Ἰλιόθι πρὸ,
Ἀλλὰ Θέτιν κύδαινε καὶ υἱέα καρτερόθυμον·
Ἀργείους δὲ Ποσειδάων ὀρόθυνε μετελθὼν,
Λάθρη ὑπεξαναδὺς πολιῆς ἁλός· ἦχθετο γάρ ῥα
Τρωσὶν δαμναμένους, Διὶ δὲ κρατερῶς ἐνεμέσσα.
Ἦ μὰν ἀμφοτέροισιν ὁμὸν γένος, ἠδ' ἴα πάτρη,
Ἀλλὰ Ζεὺς πρότερος γεγόνει καὶ πλείονα ἤδη.
Τῷ ῥα καὶ ἀμφαδίην μὲν ἀλεξέμεναι ἀλέεινε,
Λάθρη δ' αἰὲν ἔγειρε κατὰ στρατὸν, ἀνδρὶ ἐοικώς.
Τὼ δ' ἔριδος κρατερῆς καὶ ὁμοιΐου πολέμοιο
Πεῖραρ ἐπαλλάξαντες, ἐπ' ἀμφοτέροισι τάνυσσαν,
Ἀρρηκτόν τ' ἄλυτόν τε, τὸ πολλῶν γύνατ' ἔλυσεν.
Ἔνθα, μεσαιπόλιός περ ἐὼν, Δαναοῖσι κελεύσας
Ἰδομενεὺς, Τρώεσσιν ἐπάλμενος ἐν φόβον ὦρσε·
Πέφνε γὰρ Ὀθρυονῆα, Καβησόθεν ἔνδον ἐόντα·
Ὅς ῥα νέον πολέμοιο μετὰ κλέος εἰλήλουθει·
Ἤτεε δὲ Πριάμοιο θυγατρῶν εἶδος ἀρίστην,

Volebat populum perdere Achaïcum, ad Ilium;
Sed Thetin honorabat, & filium *ejus* magnanimum:
Argivorum verò Neptunus animos-excitabat interventu *suo*,
Clam emersus è cano mari; dolebat enim
A Trojanos *illos* domari, Jovique vehementer iratus erat.
Sanè quidem utriusque unum *erat* genus, atque unus ortus;
Sed Jupiter prior natus-fuerat, & plura noverat.
Quocirca etiam *Neptunus* palàm quidem auxiliari cavebat,
Clàm verò semper concitabat *eos* per exercitum, homini assimilatus.
Hi itaque certaminis vehementis & omnibus-æquè-gravis pugnæ
Funem hinc-inde-nexum super utrosque extenderunt,
Infrangibilémque, insolubilémque, qui multorum genua solvit.
Tum, semicanus licèt existens, Danaos cohortans
Idomeneus, Trojanis insiliens fugam incussit:
Interfecit enim Othryoneum, è Cabeso qui aderat:
Qui nuper belli ad famam venerat:
Petebat autem Priami filiarum formâ præstantissimam,

Ver. 349.——ὀλέσσαι.] Ὀλέσθαι, *perire*; Cod. *Harleian.* à *Tho. Bentleio* collatus.

Ver. 352.—ἦχθετο γάρ ῥα.] *Dolebat enim, ut dixi,*——. Connectitur nimirum cum eo quod suprà dictum est, *ver.* 206.

Ver. 355.——Ζεὺς πρότερος γεγόνει, καὶ πλείονα ἤδη.] Οὐ γὰρ ἀργύρῳ καὶ χρυσῷ μακάριον τὸ θεῖον, οὐδὲ βρονταῖς καὶ κεραυνοῖς ἰσχυρὸν, ἀλλὰ ἐπιστήμη καὶ φρονήσει. Καὶ τοῦτο κάλλιστα πάντων Ὅμηρος ὧν εἴρηκε περὶ θεῶν ἀναφθεγξάμενος,—— "Ζεὺς πρότερος γεγόνει, καὶ πλείονα ἤδει." *Plutarch. de Iside & Osiride*; *sub initio.* Repperit & *Barnesius*, in duobus MSS. ἤδει.

Ver. 357.——ἀνδρὶ ἐοικώς.] Omnia Mercurio similis, vocemque colorem que. *Æn.* IV. 558.

Ver. 338. Τὼ.] *Al.* Τοί.

Ver. 359. Πεῖραρ ἐπαλλάξαντες——τάνυσσαν.] *Utrumque exercitum, tanquam circumjecto fune, in arctum constringebant.* Ut rectè *Popius.*

Ver. 362.——Τρώεσσιν ἐπάλμενος.] MS. *Barnesii* unus; *Th. Bentleii* tres; Τρώεσσι μετάλμενος.

Ver. 364.——Ὅς ῥα νέον——Κασσάνδρην.]
——illis ad Trojam fortè diebus
Venerat insano Cassandræ incensus amore,
Et gener auxilium Priamo Phrygibusque ferebat. *Æn.* II. 342.

Ver.

Κασσάνδρην, ἀνάεδνον· ὑπέσχεο δὲ μέγα ἔργον,
Ἐκ Τροίης ἀέκοντας ἀπωσέμεν υἷας Ἀχαιῶν.
Τῷ δ' ὁ γέρων Πρίαμος ὑπό τ' ἔσχεο, καὶ κατένευσε
Δωσέμεναι· ὁ δὲ μάρναθ', ὑποσχεσίῃσι πιθήσας.
Ἰδομενεὺς δ' αὐτοῖο τιτύσκεο δουρὶ φαεινῷ,
Καὶ βάλεν ὕψι βιβάντα τυχών· ὁδὸν ἤρκεσε θώρηξ
Χάλκεος, ὃν φορέεσκε, μέσῃ δ' ἐν γαστέρι πῆξε·
Δὰπτησεν δὲ πεσών· ὁ δ' ἐπεύξατο, φώνησέν τε·
Ὀθρυονεῦ, πέρι δή σε βροτῶν αἰνίζομ' ἁπάντων,
Εἴ ἐτεὸν δὴ πάντα τελευτήσεις, ὅσ' ὑπέστης
Δαρδανίδῃ Πριάμῳ· ὁ δ' ὑπέσχεο θυγατέρα ἣν·
Καί κέ τοι ἡμεῖς ταῦτά γ' ὑποσχόμενοι τελέσαιμεν·
Δοῖμεν δ' Ἀτρείδαο θυγατρῶν εἶδος ἀρίστην,
Ἄργεος ἐξαγαγόντες, ὀπυιέμεν· εἵνεκ' ἐμεῖο
Ἰλίου ἐκπέρσῃς εὖ ναιομένου πτολίεθρον·
Ἀλλ' ἕπευ, ὄφρ' ἐπὶ νηυσὶ ξυνώμεθα πόντον πορόντες
Ἀμφὶ γάμου· ἐπεὶ ἤτοι ἐεδνωταὶ κακοὶ εἰμέν.
Ὣς εἰπών, ποδὸς εἷλκε κατὰ κρατερὴν ὑσμίνην.

Caſſandram, indotatam: pollicitus nempè fuerat magnum opus,
A Trojâ *quantumvis* invitos depulſurum *ſe* filios Achivorum.
Illi autem ſenex Priamus *eam* promiſerat, & annuerat
Daturum eſſe: ille itaque pugnabat, promiſſis fretus.
Idomeneus autem in illum collimabat haſtâ fulgenti,
Et percuſſit ſublimi-gradu incedentem aſſecutus; nec arcuit thorax
Æreus, quem geſtabat; medio autem *is* in ventre fixit:
Fragorem verò edidit cadens: Is autem ſuper *eum* gloriatus eſt, dixitque;
" Othryoneu, te ſanè ſupra mortales laudo omnes,
" Si utique verè omnia perficies, quæ pollicitus es
" Dardanidæ Priamo: is autem promiſit filiam ſuam.
" Quin & tibi nos hæc polliciti præſtiterimus;
" Dederimúſque Atridæ filiarum formâ præſtantiſſimam,
" Ex Argis arceſſitam, quam ducas, ſiquidem nobiſcum
" Ilii expugnaveris bene-habitatam urbem.
" Sed ſequere, ut ad naves in colloquium-veniamus pontum-tranſeuntes
" De nuptiis: quippe nequaquam ſoceri illiberales ſumus.
Sic fatus, pede traxit per acre prœlium

Ver. 366.—ἀνάεδνον.] Caſſandram nimirum, non muneribus, ſed operâ & rebus geſtis, promereri ſtudebat. Ut notavit *Domina Dacier.*

Ibid.——ὑπέσχεο δὲ.] Quâ ratione, δὲ, hîc producatur; item Πρίαμος, *ver.* 368; & θυγατέρα, *ver.* 376; vide ſuprà ad ᾱ, 51. *Barneſius*, δὴ, hoc in loco ſcribendum voluit: Sed nihil opus.

Ver. 368.—Πρίαμος ὑπό τ' ἔσχεο.] Edidit *Barneſius* ex conjecturâ, Πρίαμος μὲν ὑπέσχεο· vel, Πρίαμος μιν ὑπέσχεο. At idem uno in MS. repperit, & *Tb. Bentleius* in pluribus, Πρίαμος ὑπό τ' ἔσχεο. *Vulgg.* Πρίαμος ὑπέσχεο. Quod manifeſtò corruptum eſt.

Ver. 373. Δὰπτησεν.] Vide ſuprà ad *ver.* 181.

Ver. 376.—θυγατέρα.] Vide ſuprà ad ᾱ, 398.

Ver. 382.—ἐεδνωταὶ.] Ità *Barneſius* & *Veteres.* Nempe ut ex ἥλιος, ἠέλιος, ita ex ἔδνον, ἠέδνον. *Vulgg.* ἐδνωταὶ. Sed leviculum hoc.

Ibid.——εἰμέν.] *Al.* ἐσμέν.

Ver.

Ἥρως Ἰδομενεύς· τῷ δ' Ἄσιος ἦλθεν ἀμύνων,
Πεζὸς πρόσθ' ἵππων· τὼ δὲ πνείοντε κατ' ὤμων
Αἰὲν ἔχ' ἡνίοχος θεράπων· ὁ δὲ ἵετο θυμῷ
Ἰδομενῆα βαλεῖν, ὁ δέ μιν φθάμενος βάλε δουρὶ
Λαιμὸν ὑπ' ἀνθερεῶνα, διὰ πρὸ δὲ χαλκὸν ἔλασσεν·
Ἤριπε δ', ὡς ὅτε τις δρῦς ἤριπεν, ἢ ἀχερωΐς,
Ἠὲ πίτυς βλωθρὴ, τήν τ' ἔρεσι τέκτονες ἄνδρες
Ἐξέταμον πελέκεσσι νεήκεσι, νῆϊον εἶναι·
Ὡς ὁ πρόσθ' ἵππων καὶ δίφρου κεῖτο τανυσθείς,
Βεβρυχὼς, κόνιος δεδραγμένος αἱματοέσσης.
Ἐκ δέ οἱ ἡνίοχος πλήγη φρένας, ἃς πάρος εἶχεν,
Οὐδ' ὄγε τόλμησεν, δηΐων ὑπὸ χεῖρας ἀλύξας,
Ἆψ ἵππους τρέψαι· τὸν δ' Ἀντίλοχος μενεχάρμης
Δουρὶ μέσον περόνησε τυχών· ὑδ' ἤρκεσε θώρηξ

Heros Idomeneus. Huic autem Aſius venit vindex,
Pedes, ante equos; hos autem anhelantes in humeros *ejus*
Aſſiduè tenebat auriga famulus: ille verò cupiebat animo
Idomeneum percutere; is autem illum prior percuſſit haſtâ
Ad jugulum ſub mento, penituſque haſtam adegit:
Cecidit igitur, ſicut quando aliqua quercus cecidit, vel populus-alba,
Vel pinus alta, quam ſcilicet in montibus fabri
Exciderunt ſecuribus recens-exacuatis, navale lignum ut-ſit:
Sic ille ante equos & currum jacebat porrectus.
Dentibus frendens, pulvere manibus-prehenſo ſanguinolento.
Defectus verò eſt ejus auriga mente, quam ante habebat;
Neque is auſus eſt, hoſtium manus *ut*-effugeret,
Retrò equos vertere: Eum itaque Antilochus bellicoſus
Haſtâ medium transfodit aſſecutus; neque arcuit thorax

Ver. 384.——ἦλθεν ἀμύνων.] *Al.* ἦλθ' ἐπαμύνων.

Ver. 388. Λαιμὸν ὑπ' ἀνθερεῶνα.]
Sternitur; hæſit enim ſub gutture vulnus, & udæ
Vocis iter tenuemque incluſit ſanguine vitam. *Æn.* VII. 533.

Ver. 389.——ὡς ὅτε τις δρῦς ἤριπεν.]
Ac veluti ſummis antiquam in montibus ornum
Cùm ferro acciſam crebriſque bipennibus inſtant
Eruere agricolæ certatim; illa uſque minatur,
Et tremefacta comam concuſſo vertice nutat:
Vulneribus donec paulatim evicta, ſupremùm
Congemuit, traxitque jugis avulſa ruinam. *Æn.* II. 626.

Pulcherrimus ſanè hic locus *Virgilianus*, eo rumque ex numero eſt, quos (*Macrobio* judice, *lib.* 5. *c.* 11.) ita tranſtulit *Virgilius*, ut *Homero* ſuperior videatur: Quippe "*magno cultu* Virgilius *difficultatem abſcindendæ arboreæ molis expreſſit; verùm nullo negotio Homerica arbor abſcinditur.*" At reverà (ut ex *Hobbeſio* notavit *Popius*) inepta eſt omnis horum duorum locorum inter ſe inſtituta comparatio. Quippe *Homerus* & *Virgilius*, cùm res longè inter ſe diverſas deſcriberent; hic Urbem ingentem in ignes paulatim conſidentem, ille hominem uno ictu occiſum atque humi ſtratum; ſuam uterque materiam ſuo colore ac ſpecie ornavit, ſuam uterque pulcherrimâ aptiſſimâque ſimilitudine explicavit.

Ibid.——ἀχερωΐς.] *Al.* ἀχελωΐς.

Ver. 392.—Ὡς ὁ—αἱματοέσσης.] Citato hoc loco, indicat *Dionyſius Halicarnaſſeus* quomodo Συνθέσεως λύσις λύει ἡ τὸ κάλλος αὐτῆς ἢ τὸ κράτος, quamvis quis ὅτε προσθεὶς ἐδὲν, ὅτε ἀφελὼν, τὴν Σύνθεσιν ἀλλάξαι μόνον. Περὶ Συνθέσεως, §. 4.

Ver. 394.——πλήγη.] Vide ſuprà ad γ', 31.

Ver.

Χάλκεον, ὃν φορέεσκε, μέσῃ δ' ἐν γαστέρι πῆξεν.
Αὐτὰρ ὅγ' ἀσθμαίνων εὐεργέος ἔκπεσε δίφρου.
Ἵππους δ' Ἀντίλοχος, μεγαθύμου Νέστορος υἱὸς,
Ἐξέλασε Τρώων μετ' εὐκνήμιδας Ἀχαιούς.
Δηΐφοβος δὲ μάλα ζακεδὸν ἦλυθεν Ἰδομενῆος,
Ἀσίου ἀχνύμενος, καὶ ἀκόντισε δουρὶ φαεινῷ·
Ἀλλ' ὁ μὲν ἄντα ἰδὼν ἠλεύατο χάλκεον ἔγχος
Ἰδομενεύς· κρύφθη γὰρ ὑπ' ἀσπίδι πάντοσε ἴσῃ,
Τὴν ἄρ' ὅγ' ἐν ῥινοῖσι βοῶν καὶ νώροπι χαλκῷ
Δινωτὴν φορέεσκε, δύω κανόνεσσ' ἀραρυῖαν·
Τῇ ὕπο πᾶς ἐάλη, τό δ' ὑπέρπαλο χάλκεον ἔγχος·
Καρφαλέον δέ οἱ ἀσπὶς ἐπιθρέξαντος ἄυσεν
Ἔγχεος· αὐτὰρ ὁ οὐ μάλα βαρείης χειρὸς ἀφῆκεν,
Ἀλλ' ἔβαλ' Ἱππασίδην Ὑψήνορα, ποιμένα λαῶν,
Ἧπαρ ὑπὸ πραπίδων, εἶθαρ δ' ὑπὸ γούνατ' ἔλυσε.
Δηΐφοβος δ' ἔκπαγλον ἐπεύξατο, μακρὸν ἀύσας·
Οὐ μὰν αὖτ' ἄτιτος κεῖται Ἄσιος· ἀλλά ἑ φημὶ,
Εἰς Ἀϊδός περ ἰόντα πυλάρταο κραταιροῖο,
Γηθήσειν κατὰ θυμόν· ἐπεί ῥά οἱ ὤπασα πομπόν.

Æreus, quem gerebat; medio autem in ventre fixit.
Atque hic quidem anhelans affabrè-factâ excidit sellâ:
Equos autem Antilochus, magnanimi Neſtoris filius,
Abegit à Trojanis ad benè-ocreatos Achivos.
Deïphobus verò admodùm propè venit Idomeneum,
Propter-Aſium dolens, & jaculatus eſt haſtâ fulgenti:
At quidem ex-adverſo conſpicatus evitavit æream haſtam
Idomeneus: occultatus eſt enim ſub clypeo undique æquali,
Quem ipſe coriis boum & coruſco ære
Tornatum gerebat, duobus manubriis aptatum:
Sub hoc ſe totum collegit, ſupervolavitque ærea haſta:
Aridùm verò ei clypeus in-tranſcurſu-ſtringente reſonuit
Haſtâ: neque irritam ſanè robuſtâ manu emiſit *Deïphobus*,
Sed percuſſit Hippaſidem Hypſenorem, paſtorem populorum,
Ad hepar ſub præcordiis, confeſtimque genua ſolvit.
Deïphobus igitur valdè ſuper eum gloriatus eſt, altè clamans;
" Non utique inultus jacet Aſius: ſed ipſum puto,
" Ad Orcum licèt euntem validas portas habentem, durum,
" Gaviſurum eſſe animo; quoniam ei dedi comitem, *qui deducat*.

Ver. 402.——ἦλυθεν.] Poſtulat Temporum ratio, ut ſit ἦλυθεν ex Aoriſto ἦλυθον, non ex Perfecto ἦλυθα. Vide ſuprà ad ά, 37.

Ver. 403.——ἀχνύμενος.] Vide ſuprà ad γ', 260.

Ibid.——ἀκόντισε.] Vide ſuprà ad ά, 140.

Ver. 404.——ἄντα ἰδὼν ἠλεύατο.]
——ille ictum venientem à vertice velox
Prævidit, celerique elapſus corpore ceſſit.
Æn. V. 444.

Ver. 406.——νώροπι χαλκῷ.] Vide ſuprà ad β', 578.

Ver. 408.——ἐάλη.] *Al.* ἑάλη. Quod eſt parvi momenti.

Ibid.——τὸ δ' ὑπέρπαλο χάλκεον ἔγχος.]
——tremebunda ſupervolat haſta.
Æn. X. 522.

Ver. 414.——ἄτιτος.] Ex τῖω, ἄτῖτος· eâdem analogiâ, atque ex λῦω. ἄλῦτος· ex κρῖνω. ἄκρῖτος· ex φθῖνω, ἄφθῖτος· ex κλῖνω, ἄκλῖτος· ex μαρτύρομαι, ἀμάρτῡρος· aliaque innumera. Vide ſuprà ad ά, 309, 314, 338; ad β', 43; & ad δ', 257.

Ver.

Ὣς ἔφατ'· Ἀργείοισι δ' ἄχος γένετ' εὐξαμένοιο,
Ἀντιλόχῳ δὲ μάλιστα δαΐφρονι θυμὸν ὄρινεν·
Ἀλλ' ὀδύ, ἀχνύμενός περ, ἑοῦ ἀμέλησεν ἑταίρου,
Ἀλλὰ θεῶν περίβη, καί οἱ ζάκος ἀμφεκάλυψε.
Τὸν μὲν ἔπειθ' ὑποδύντε δύω ἐρίηρες ἑταῖροι,
Μηκισεὺς, Ἐχίοιο πάϊς, καὶ δῖος Ἀλάστωρ,
Νῆας ἐπὶ γλαφυρὰς φερέτην, βαρέα στενάχοντε.
Ἰδομενεὺς δ' ὀ λῆγε μένος μέγα· ἴετο δ' αἰεὶ
Ἤ τινα Τρώων ἐρεβεννῇ νυκτὶ καλύψαι,
Ἢ αὐτὸς δυπῆσαι, ἀμύνων λοιγὸν Ἀχαιοῖς.
Ἔνθ' Αἰσυήταο διοτρεφέος φίλον υἱὸν
Ἥρῳ Ἀλκάθοον· γαμβρὸς δ' ἦν Ἀγχίσαο·
Πρεσβυτάτην δ' ὤπυιε θυγατρῶν Ἱπποδάμειαν,
Τὴν περὶ κῆρι φίλησε πατὴρ καὶ πότνια μήτηρ
Ἐν μεγάρῳ· πᾶσαν γὰρ ὁμηλικίην ἐκέκαστο
Κάλλεϊ, καὶ ἔργοισιν, ἰδὲ φρεσί· τὥνεκα καί μιν
Γῆμεν ἀνὴρ ὤριστος ἐνὶ Τροίῃ εὐρείῃ·
Τὸν τόθ' ὑπ' Ἰδομενῆϊ Ποσειδάων ἐδάμασσε,

Sic dixit; Argivis autem dolor datus eſt, eo gloriante;
Antilocho autem maximè bellicoſo animum commovit;
Non tamen, dolens licèt, ſuum neglexit ſocium,
Sed accurrens protexit, & ei ſcutum prætendit.
Hunc quidem deinde ſubeuntes duo chari ſocii,
Meciſteus, Echii filius, & nobilis Alaſtor,
Naves ad cavas portabant, gravitèr gementes.
Idomeneus autem non remittebat de animo magno; ſed cupiebat aſſiduè
Vel aliquem Trojanorum tenebroſâ nocte tegere,
Vel ipſe fragorem-edere-cadens, dum depelleret exitium Achivis.
Tunc Æſyetæ Jovis-alumni charum filium
Heroëm Alcathoum; (gener autem erat Anchiſæ;
Maximámque-natu duxerat filiarum Hippodamiam,
Quam ex corde dilexit pater & veneranda mater
In domo; ſupra totum enim æqualium-cœtum eminebat
Pulchritudine, & operum peritiâ, atque prudentiâ; quare & ipſam
Duxerat vir nobiliſſimus in Trojâ amplâ:)
Hunc tunc ſub Idomeneo Neptunus domuit,

Ver. 424.——ὀ λῆγε μένος.] *Euſtath.* Τὸ δὲ, "ἔληξε μένος," οἱ μεθ' Ὅμηρον, "ἔληξε μένους," ἐρῶσιν ἄν.—Ἔχει δὲ τὸ μὲν, "ἔληξε μένος," ἀντὶ τοῦ "ἐπαύσε·" τὸ δὲ "ἔληξε μένους," ἀντὶ τοῦ "ἐπαύσαλο·" Rectiſſimè. Nempe λήγει μένος, is qui ipſe ſe cohibet; λήγει μένους, is qui occiſus aut vulneratus aut defatigatus deficit. Vide ſuprà ad γ', 141.

Ver. 426. Ἢ αὐτὸς δυπῆσαι.]

——ſeu certæ occumbere morti.
Æn. II. 62.

Ver. 430.——περὶ κῆρι φίλησε.] *Euſtath.* περισσῶς ἐφίλησε. Unde vir doctiſſimus *H. Stephanus* ſcribit, πέρι κῆρι φίλησε.

Ver. 432. Κάλλεϊ, καὶ ἔργοισιν.] *Al.* Κάλλεϊ ἠδ' ἔργοισιν.

Ver. 433. Γῆμεν ἀνὴρ ὤριστος ἐνὶ Τροίῃ εὐρείῃ.] Poſt hunc verſum nonnulli Antiquorum, teſte *Euſtathio*, tres ſequentes inſeruerunt;

Πρὶν Ἀντηνορίδας τραφέμεν καὶ Πανθόῃ υἷας,
Πριαμίδας θ', οἳ Τρωσὶ μετέπρεπον ἱπποδάμοισιν·
Ἕως ἔθ' ἥβην εἶχεν, ὄφελλε δὲ κύριον ἄνθος.

Homero non indignos, judice *Domina Dacier*: Mihi videntur commentitii, & recentiorem ætatem ſapere.

Θέλξας ὅσσε φαεινὰ, πέδησε δὲ φαίδιμα γυῖα.
Οὔτε γὰρ ἐξοπίσω φυγέειν δύνατ', ἔτ' ἀλεάσθαι·
Ἀλλ', ὥςε ςήλην, ἢ δένδρεον ὑψιπέτηλον,
Ἀτρέμας ἑςάοτα, ςῆθος μέσον ἔτασε δουρὶ
Ἥρως Ἰδομενεὺς, ῥῆξεν δέ οἱ ἀμφὶ χιτῶνα
Χάλκεον, ὅς οἱ πρόσθεν ἀπὸ χροὸς ἤρκει ὀλέθρον.
Δὴ τότε γ' αὖον ἄϋσεν, ἐρειπόμενος περὶ δουρί·
Δέπησεν δὲ πεσὼν, δόρυ δ' ἐν κραδίῃ ἐπεπήγει,
Ἣ ῥά οἱ ἀσπαίρουσα, κὴ ὑρίαχον πελέμιξεν
Ἔγχεος· ἔνθα δ' ἔπειτ' ἀφίει μένος ὄβριμος Ἄρης,
Ἰδομενεὺς δ' ἔκπαγλον ἐπεύξατο, μακρὸν ἀΰσας·
Δηΐφοβ' ἦ ἄρα δή τι εἴςκομεν ἄξιον εἶναι

435 Caligine-offusâ oculis lucidis, præpedivit autem *quaſi vinculo* pulchra membra.
Neque enim retrò fugere poterat, neque declinare:
Sed tanquam columnam, vel arborem alto-vertice-comantem,
Sine-motu ſtantem, pectus medium vulneravit haſtâ
Heros Idomeneus, diſciditque ei circum loricam
440 Æream, quæ ei antè à corpore arcebat perniciem;
At tunc quidem aridùm-quid reſonuit, fiſſa ab haſtâ:
Fragorémque-ille-edidit cadens, haſta verò in corde fixa erat,
Quod quidem ipſi palpitans, etiam extremum-ferrum quaſſabat
Haſtæ: tum verò deinde remiſit impetum *ſuum* valida haſta.
445 Idomeneus ergò valdè ſuper *eum* gloriatus eſt, altè clamans;
" Deïphobe, numquid jam *tibi* videmur-recte-judicare, æquum eſſe,

Ver. 435.——ὅσσε φαεινὰ.] Ita *Barneſius*, & Veterum nonnulli. Rectè, ut mihi quidem videtur. Nam *Euſtathius*, locis à *Barneſio* citatis, agnoſcit ὅσσε tam eſſe *Neutrum* poſſe, quàm *Maſculinum*. Vir doctiſſimus *H. Stephanus* ſcribendum omninò contendit, ὄσσε φαεινώ. Quod tamen verſum planè perimit, ita ut *nullâ licentiâ* ſanari queat; niſi quis ex merâ conjecturâ, pro πέδησε, ſcribere velit ἔδησε. At, inquit vir doctiſſimus, " *quî φαεινὰ defendi poſſit, non video.*" Nec tamen cauſam ſubjicit, quare defendi non poſſe exiſtimet. Certè, ſi ὄσσε *generis neutrius* eſſe poteſt, quod agnoſcit *Euſtathius*; nihil impedit quominùs cum *Subſtantivo Duali* conjungatur *Plurale Adjectivum*. Non quòd ἀδιαφόρως (ut ex *Euſtathio Barneſius*) τὰ δυϊκά τε πληθυντικῶς ἐκφωνεῖται, κὴ τὰ πληθυντικὰ δυϊκῶς· quod eſt *perabſurdum*: Sed quòd *certâ quâdam ac conſtanti ratione*, (quàm ſuprà expoſuimus, ad ά, 566; ad β', 288; & ad ί, 487;) fieri id queat.

Ver. 438.——ἔτασε.] Vide ſuprà ad δ', 525; & ad ά, 140.

Ver. 440.—ὅς οἱ.] Quâ ratione, ὅς, hîc producatur; item ἐταρίσσαιλο, *ver.* 456; vide ſuprà ad ά, 51. Cæterùm ſunt qui hîc legant, ὅς ῥ' οἱ.

Ver. 442. Δέπησεν δὲ πεσὼν.] Vide ſuprà ad *ver.* 181.

Ver. 444.——ἀφίει μένος.] Ἦγεν ἔςι τῆς προσωτέρω ὁρμῆς ὁ Ζίδηρος· ἢ——ἐποίησε τὸν τέλρωμένον ἀφεῖναι τὸ ψυχικὸν μένος. *Euſtath.* Priorem veram eſſe explicandi rationem, liquet ex ϖ', 613: Ubi eadem iterum occurrunt verba, ita diſpoſita, ut nullus ſit intellectui ambiguo locus.

Ver. 446.——ἦ ἄρα δή τι εἴςκομεν ἄξιον εἶναι
Τρεῖς ἑνὸς ἀνλιπεφάσθαι, ἐπεὶ Ζεὺς περ εὔχεαι αὔτως;
Δαιμόνι', ἀλλὰ κὴ αὐτὸς——.]

Al. δή τοι εἴςκομεν. *Al.* δή τι σ' εἴςκομενι. Vir doctiſſimus *Henr. Stephanus* ſine interrogatione ſcribendum, & hoc modo diſtinguendum contendit;

——ἦ ἄρα δή τοι εἴςκομεν ἄξιον εἶναι
Τρεῖς ἑνὸς ἀνλιπεφάσθαι· ἐπεὶ Ζεὺ περ εὔχεαι αὔτως,
Δαιμόνι', ἀλλὰ κὴ αὐτὸς——. " *Ut*
" *hic Senſus ſit: Equidem, Deïphobe, nos*
" *abundè vicem retuliſſe (vel injuriam ultos*
" *eſſe) putamus in eo quòd tres pro uno à no-*
" *bis occiſi ſint: Quia tamen te ita jactas,*
" *vir præclare, tu quoque mecum congredere;*
" *ut ſi non ſatis eſt tres occidiſſe pro uno, te*

" *quartus*

Τρεῖς ἑνὸς ἀνλιπεφάσθαι, ἐπεὶ ζύ περ εὔχεαι αὔτως;
Δαιμόνι', ἀλλὰ κὴ αὐτὸς ἐναντίος ἵσαο ἐμεῖο,
Ὄφρα ἴδῃς, οἷος Ζηνὸς γόνος ἐνθάδ' ἱκάνω,
Ὃς πρῶτος Μίνωα τέκε Κρήτῃ ἐπιήρον.
Μίνως δ' αὖ τέκεθ' υἱὸν ἀμύμονα Δευκαλίωνα.
Δευκαλίων δ' ἐμὲ τίκτε, πολέσσ' ἄνδρεσσιν ἄνακτα,
Κρήτῃ ἐν εὐρείῃ· νῦν δ' ἐνθάδε νῆες ἔνεικαν,
Σοί τε κακὸν, κὴ πατρὶ, κὴ ἄλλοισι Τρώεσσιν.
Ὣς φάτο· Δηΐφοβος δὲ διάνδιχα μερμήριξεν,
Ἢ τινά που Τρώων ἑταρίσσαιτο μεγαθύμων,
Ἂψ ἀναχωρήσας· ἦ πειρήσαιτο, κὴ οἷος.
Ὧδε δέ οἱ φρονέοντι, δοάσσαιτο κέρδιον εἶναι,
Βῆναι ἐπ' Αἰνείαν· τὸν δ' ὕστατον εὗρεν ὁμίλου
Ἑστάτ'· αἰεὶ γὰρ Πριάμῳ ἐπεμήνιε δίῳ,
Οὕνεκ' ἄρ', ἐσθλὸν ἐόντα μετ' ἀνδράσιν, οὔτι τίεσκεν·
Ἀσχὲ δ' ἰσάμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

" Tres pro uno occisi ut sint, quando tu gloriaris inanitèr?
" O bone, quin & ipse adversus stato mihi,
" Ut videas, qualis Jovis Soboles huc venerim;
" Qui primus Minoa genuit, Cretæ custodem:
" Minos verò genuit filium eximium Deucalionem:
" Deucalion autem me genuit, multis viris regem,
" Cretâ in latâ: nunc verò huc *me* naves advexerunt,
" Tibique perniciem, & patri, & cæteris Trojanis.
Sic dixit; Deïphobus autem bifariàm deliberavit,
Utrúmne aliquem alicubi Trojanorum *sibi* adjutorem assumeret magnanimorum,
Regressus; an experiretur etiam solus.
Sic autem ei cogitanti, visum est utilius esse,
Ire ad Æneam: eum verò postremum invenit agminis
Stantem: Jugiter enim is Priamo succensebat nobili,
Quòd se, strenuum *licèt* existentem inter viros, nequaquam honorabat:
Propè itaque stans *Deïphobus*, verbis alatis allocutus est;

" *quartus numerum expleas.*" Sententia elegans sanè & commoda. Veruntamen, præterquam quòd isto modo vox, ἀλλὰ, nimis duriter sit transposita (id quod ipsum virum doctum non fugit;) mihi porrò neque istud ἄρα, neque istud τὶ, satis rectè videntur constare, nisi εἴσομεν intelligatur interrogativè. Cæterùm, εἴσομεν ἄξιον εἶναι, reddi potest, vel, " *num tibi videmur rectè judicare, æ-*
" *quum esse,*" —— ? vel, " *num tibi vide-*
" *mur judicare, satis esse.*" —— ?

Ver. 447.—ἀνλιπεφάσθαι.] Vide infrà ad ξ', 471.

Ibid.——αὔτως.] ἄτως; MSS. duo à *Th. Bentleio* collati.

Ver. 450 —πρῶτος.] *Al.* πρῶτον.

Ver. 452.—δ' ἐμὲ τίκτε.] *Barnesius* edidit, δ' ἐμ' ἔτικτε. Quod perinde est.

Ibid.—πολέσσ' ἄνδρεσσιν.] Ita edidit *Barnesius*: Quemadmodum, ξ', 236,——ἅτε πολέσσιν. Et *ibid.* 308.—πολέσσ' ἄνδρεσσιν ἀνάσσων. Vulgg. hîc habent, πολέσσ' ἀνδρεσσιν. Quod & ipsum ferri possit: Ut *pronuncietur* scilicet, πολεῖσσιν.

Ver. 458. Ὧδε δέ οἱ φρονέοντι.]
Hæc alternanti potior sententia visa est.
Æn. IV. 287.
——————Omnia secum
Versanti, subitò vix hæc sententia sedit.
Æn. XI. 551.

Ver. 462.—ἰσάμενος ἔπεα.] Quâ ratione, ἰσάμενος, hîc ultimam producat; item πηλύγετον, *ver.* 470; & ἐπισπόμενον, *ver.* 495; & ἄμοτον, *ver.* 511; & γὰρ, *ver.* 517; & αἰγυπιὸς, *ver.* 531; Vide suprà ad ά, 51.

Αἰνεία, Τρώων βυληφόρε, νῦν ϛε μάλα χρὴ
Γαμβρῷ ἀμυνέμεναι, εἴπερ τί ϛε κῆδος ἱκάνει·
Ἀλλ' ἕπευ, Ἀλκαθόῳ ἐπαμύνομεν, ὅς ϛε πάρος περ
Γαμβρὸς ἐὼν ἔθρεψε, δόμοις ἔνι, τυθὸν ἐόντα·
Τὸν δέ τοί Ἰδομενεὺς δουρικλυτὸς ἐξενάριξεν.
Ὣς φάτο· τῷ δ' ἄρα θυμὸν ἐνὶ ϛήθεσσιν ὄρινε·
Βῆ δὲ μετ' Ἰδομενῆα, μέγα πολέμοιο μεμηλώς.
Ἀλλ' οὐκ Ἰδομενῆα φόβος λάβε, τηλύγετον ὡς,
Ἀλλ' ἔμενε, ὥς ὅτε τις ϛῦς ὕρεσιν ἀλκὶ πεποιθώς,
Ὅϛε μένει κολοσυρτὸν ἐπερχόμενον πολὺν ἀνδρῶν
Χώρῳ ἐν οἰοπόλῳ, φρίσσει δέ τε νῶτον ὕπερθεν·
Ὀφθαλμὼ δ' ἄρα οἱ πυρὶ λάμπετον· αὐτὰρ ὀδόντας
Θήγει, ἀλέξασθαι μεμαὼς κύνας ἠδὲ καὶ ἄνδρας.
Ὣς μένεν Ἰδομενεὺς δουρικλυτὸς, (οὐδ' ὑπεχώρει,)
Αἰνείαν ἐπιόντα βοὴ θοὸν· αὖε δ' ἑταίρους,
Ἀσκάλαφόν τ' ἐσορῶν Ἀφαρῆά τε, Δηΐπυρόν τε,
Μηριόνην τε, καὶ Ἀντίλοχον, μήϛωρας ἀϋτῆς·
Τὺς ὅγ' ἐποτρύνων ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
Δεῦτε, φίλοι, καὶ μ' οἴῳ ἀμύνασθε· δείδια δ' αἰνῶς
Αἰνείαν ἐπιόντα πόδας ταχὺν, ὅς μοι ἔπεισιν·

" Æneas, Trojanorum princeps, nunc te omninò oportet
" Sororis-marito auxiliari, ſi quid te affinis-cura tangit.
" Quin ſequere; Alcathoo auxilium-feramus, qui te olim
" Sororis-maritus exiſtens nutrivit, in ædibus, parvulum exiſtentem.
" Hunc verò Idomeneus haſtâ-inclytus interfecit.
Sic dixit: *Æneæ* verò animum in pectoribus commovit:
Ivit autem adversùs Idomeneum, valdè pugnæ ſtudioſus.
At non Idomeneum fuga cepit, puerulum veluti;
Sed manſit, ut quum quis aper in montibus robore fretus,
Qui expectat tumultum advenientem magnum virorum
Loco in deſerto, horrétque dorſo ſupernè:
Oculi verò ei igne lucent: ac dentes
Acuit, repellere cupiens canes, atque etiam viros,
Sic manebat Idomeneus haſtâ-inclytus, (neque retroceſſit,)
Æneam invadentem pugnâ celerem: inclamabat autem ſocios,
Aſcalaphúmque aſpiciens, Aphareúmque Deïpyrúmque,
Merionémque, & Antilochum, peritos pugnæ:
Hos hic adhortans verbis alatis allocutus eſt;
" Adeſte, amici, & mihi *jam*-ſoli ſuccurrite: timeo enim valdè
" Æneam incurrentem pedibus velocem, qui me aggreditur;

Ver. 464. Γαμβρῷ.] *Sororis marito*: Ver. 428, 429.

Ibid.—κῆδος.] *Al.* κῦδος. Minùs rectè.

Ver. 468.——ἄρα.] " *Ut par erat, ut ex-*
" *pectandum erat.*"

Ver. 469.——μέγα πολέμοιο.] MSS. à *Th. Bentleio* collati, μέγα πολέμοια. Ut & alibi ſæpè.

Ver. 472. Ὅς τε μένει.] Qui *ſcilicet* expectat——.

Ver. 474.——ἄρα.] " *Deinceps*" vel " *ut*
" *fieri ſolet.*"

Ver. 477.—βοὴ θοόν.] *Al.* βοηθόον. Nempe *Alcathoo* auxiliatorem, *ver.* 465.

Ver. 481.——δείδια.] *Timeo*; non *Timui*. Vide ſuprà ad ά, 37; & ad Ϝ, 322.

Ὅς μάλα καρτερός ἐστὶ μάχῃ ἔνι φῶτας ἐναίρειν·
Καὶ δ' ἔχει ἥβης ἄνθος, ὅ, τε κράτος ἐστὶ μέγιστον.
Εἰ γὰρ ὁμηλικίῃ γε γενοίμεθα τῷδ' ἐνὶ θυμῷ,
Αἶψά κεν ἢ ἐμὲ φέροιτο μέγα κράτος, ἢ φεροίμην.
Ὣς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες, ἕνα φρεσὶ θυμὸν ἔχοντες,
Πλησίοι ἔστησαν, ζάκε' ὤμοισι κλίναντες.
Αἰνείας δ' ἑτέρωθεν ἐκέκλετο οἷς ἑτάροισι,
Δηΐφοβόν τε, Πάριν τ' ἐσορῶν, καὶ Ἀγήνορα δῖον,
Οἵ οἱ ἅμ' ἡγεμόνες Τρώων ἔσαν· αὐτὰρ ἔπειτα
Λαοὶ ἕποντ', ὡσεί τε μετὰ κτίλον ἕσπετο μῆλα
Πιόμεν' ἐκ βοτάνης· γάνυται δ' ἄρα τε φρένα ποιμήν·
Ὣς Αἰνείᾳ θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι γεγήθει,
Ὡς ἴδε λαῶν ἔθνος ἐπισπόμενον ἑοῖ αὐτῷ.
Οἱ δ' ἀμφ' Ἀλκαθόῳ αὐτοσχεδὸν ὡρμήθησαν
Μακροῖσι ξυστοῖσι· περὶ στήθεσσι δὲ χαλκὸς
Σμερδαλέον κονάβιζε, τιτυσκομένων κάθ' ὅμιλον

" Qui perquam validus eſt in pugnâ, ad viros interficiendos:
" Sed & obtinet juventæ florem, quod utique robur eſt maximum.
" Si enim eâdem ætate eſſemus, hoc cum animo;
" Statim vel *is* referret magnam gloriam, vel *ego* referrem.
Sic dixit: hi autem omnes, unum mentibus animum habentes,
Propinqui conſtiterunt, ſcuta humeris acclinantes.
Æneas autem ex-alterâ parte hortabatur ſuos ſocios,
Deïphobúmque, Parinque aſpiciens, & Agenorem nobilem,
Qui ſecum duces Trojanorum erant: ac deinde
Copiæ ſequebantur, ut poſt arietem ſequuntur pecudes
Potum ductæ à paſtu; lætatur autem mente paſtor:
Sic Æneæ animus in pectoribus lætatus eſt,
Ut vidit copiarum agmen ſequens ſe-ipſum.
Hi itaque de Alcathoo cominùs in pugnam-ruerunt
Longis haſtilibus: circa pectora verò æs
Horrendum reſonabat, petentium per turbam

Ver. 484.——ὅ, τε.] Fuerunt viri docti, qui legerent, ὅτε, " *quando.*" Sed multò elegantiùs eſt, ὅ, τε, *quod ſcilicet.*"

Ver. 485. Εἰ γὰρ.] Refertur iſtud γὰρ, non ad id quod proximè præceſſit, ſed ad id quod elegantiùs reticetur: " *Nè me igitur repre-* " *hendas, ignaviæque incuſes: Si* ENIM—."

Ibid.——γεγενοίμεθα.] *Al* γε γενοίμεθα.

Ver. 486.—κράτος.] MS. à *Th. Bentleio* collatus, κλέος.

Ver. 488.——κλινάντες.] Vide ſuprà ad ά, 309, 314.

Ver. 492.——ἕσπετο.] *Sequi ſolent.* Vide ſuprà ad ά, 37.

Ver. 493.——γάνυται δ' ἄρα τε—ποιμήν.] " *Lætatur autem inde & Paſtor.*" Vel; " *Lætatur autem, ut ſolet,* (vel, *ut æquum* " *eſt,*) *& Paſtor.*"

Ver. 494.——γεγήθει.] Si γέγηθε dixiſſet, jam non conſtitiſſet Temporum ratio. Simile enim fuiſſet, ac ſiquis Anglicè diceret, Is glad; pro eo quod eſt, Was glad. Vide ſuprà ad ά, 37; & ad δ', 492.

Ver. 495.——ἔθνος.] Cod. à *Th. Bentleio* collatus, λαῶν.

Ibid.——ἐπισπόμενον.] " Melius hîc (inquit *Barneſius*) " legi poteſt ἐπισπομένων " quomodo, *ver.* 472,——ἐπερχομένων." At ἐπισπομένων, *hoc* in loco, minùs erit elegans; ἐπερχομένων, *iſto* in loco, propter duriorem verborum tranſpoſitionem, prorsùs infacetum.

Αἰνεία, Τρώων βυληφόρε, νῦν σε μάλα χρὴ
Γαμβρῷ ἀμυνέμεναι, εἴπερ τί σε κῆδος ἱκάνει·
Ἀλλ' ἕπευ, Ἀλκαθόῳ ἐπαμύνομεν, ὅς σε πάρος περ
Γαμβρὸς ἐὼν ἔθρεψε, δόμοις ἔνι, τυθὸν ἐόντα·
Τὸν δέ τοι Ἰδομενεὺς δυρικλυτὸς ἐξενάριξεν.
Ὣς φάτο· τῷ δ' ἄρα θυμὸν ἐνὶ στήθεσσιν ὄρινε·
Βῆ δὲ μετ' Ἰδομενῆα, μέγα πτολέμοιο μεμηλώς.
Ἀλλ' οὐκ Ἰδομενῆα φόβος λάβε, τηλύγετον ὡς,
Ἀλλ' ἔμεν', ὡς ὅτε τις σῦς ἄρεσιν ἀλκὶ πεποιθώς,
Ὅσσε μένει κολοσυρτὸν ἐπερχόμενον πολὺν ἀνδρῶν
Χώρῳ ἐν οἰοπόλῳ, φρίσσει δέ τε νῶτον ὕπερθεν·
Ὀφθαλμὼ δ' ἄρα οἱ πυρὶ λάμπετον· αὐτὰρ ὀδόντας
Θήγει, ἀλέξασθαι μεμαὼς κύνας ἠδὲ καὶ ἄνδρας.
Ὣς μένεν Ἰδομενεὺς δυρικλυτὸς, (οὐδ' ὑπεχώρει,)
Αἰνείαν ἐπιόντα βοῇ θοόν· αὖε δ' ἑταίρους,
Ἀσκάλαφόν τ' ἐσορῶν Ἀφαρῆά τε, Δηΐπυρόν τε,
Μηριόνην τε, καὶ Ἀντίλοχον, μήστωρας ἀϋτῆς·
Τοὺς ὅγ' ἐποτρύνων ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
Δεῦτε, φίλοι, καί μ' οἴῳ ἀμύνασθε· δείδια δ' αἰνῶς
Αἰνείαν ἐπιόντα πόδας ταχὺν, ὅς μοι ἔπεισιν·

" Æneas, Trojanorum princeps, nunc te omninò oportet
" Sororis-marito auxiliari, ſi quid te affinis-cura tangit.
" Quin ſequere; Alcathoo auxilium-feramus, qui te olim
" Sororis-maritus exiſtens nutrivit, in ædibus, parvulum exiſtentem.
" Hunc verò Idomeneus haſtâ-inclytus interfecit.
Sic dixit: *Æneæ* verò animum in pectoribus commovit:
Ivit autem adversùs Idomeneum, valdè pugnæ ſtudioſus.
At non Idomeneum fuga cepit, puerulum veluti;
Sed manſit, ut quum quis aper in montibus robore fretus,
Qui expectat tumultum advenientem magnum virorum
Loco in deſerto, horrétque dorſo ſupernè:
Oculi verò ei igne lucent: ac dentes
Acuit, repellere cupiens canes, atque etiam viros.
Sic manebat Idomeneus haſtâ-inclytus, (neque retroceſſit,)
Æneam invadentem pugnâ celerem: inclamabat autem ſocios,
Aſcalaphúmque aſpiciens, Aphareúmque Deïpyrúmque,
Merionémque, & Antilochum, peritos pugnæ:
Hos hic adhortans verbis alatis allocutus eſt;
" Adeſte, amici, & mihi *jam*-ſoli ſuccurrite: timeo enim valdè
" Æneam incurrentem pedibus velocem, qui me aggreditur;

Ver. 464. Γαμβρῷ.] *Sororis marito*: Ver. 428, 429.

Ibid.—κῆδος.] *Al.* κῦδος. Minùs rectè.

Ver. 468.——ἄρα.] " *Ut par erat, ut ex-*
" *pectandum erat.*"

Ver. 469.——μέγα πτολέμοιο.] MSS. à *Th. Bentleio* collati, μέγα πολέμοιο. Ut & alibi ſæpè.

Ver. 472. Ὅς τε μένει.] Qui *ſcilicet* expectat——.

Ver. 474.——ἄρα.] " *Deinceps*" vel " *ut*
" *fieri ſolet.*"

Ver. 477.—βοῇ θοόν.] *Al.* βοηθόον. Nempe *Alcathoo* auxiliatorem, *ver.* 465.

Ver. 481.——δείδια.] *Timeo*; non *Timui*. Vide ſuprà ad ά, 37; & ad Υ, 322.

Ὅς μάλα καρτερός ἐστὶ μάχῃ ἔνι φῶτας ἐναίρειν·
Καὶ δ' ἔχει ἦβης ἄνθος, ὅ, τε κράτος ἐστὶ μέγιστον.
Εἰ γὰρ ὁμηλικίῃ γε γενοίμεθα τῷδ' ἐνὶ θυμῷ,
Αἶψά κεν ἢὲ φέροιτο μέγα κράτος, ἢὲ φεροίμην.
Ὣς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες, ἕνα φρεσὶ θυμὸν ἔχοντες,
Πλησίοι ἔστησαν, ζάκε' ὤμοισι κλίναντες.
Αἰνείας δ' ἑτέρωθεν ἐκέκλετο οἷς ἑτάροισι,
Δηΐφοβόν τε, Πάριν τ' ἐσορῶν, καὶ Ἀγήνορα δῖον,
Οἵ οἱ ἅμ' ἡγεμόνες Τρώων ἔσαν· αὐτὰρ ἔπειτα
Λαοὶ ἕποντ', ὡσεί τε μετὰ κτίλον ἕσπετο μῆλα
Πιόμεν' ἐκ βοτάνης· γάνυται δ' ἄρα τε φρένα ποιμήν·
Ὣς Αἰνείᾳ θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι γεγήθει,
Ὡς ἴδε λαῶν ἔθνος ἐπισπόμενον ἑοῖ αὐτῷ.
Οἱ δ' ἀμφ' Ἀλκαθόῳ αὐτοσχεδὸν ὡρμήθησαν
Μακροῖσι ξυστοῖσι· περὶ στήθεσσι δὲ χαλκὸς
Σμερδαλέον κονάβιζε, τιτυσκομένων κάθ' ὅμιλον

" Qui perquam validus eſt in pugnâ, ad viros interficiendos:
" Sed & obtinet juventæ florem, quod utique robur eſt maximum.
" Si enim eâdem ætate eſſemus, hoc cum animo;
" Statim vel *is* referret magnam gloriam, vel *ego* referrem.
Sic dixit: hi autem omnes, unum mentibus animum habentes,
Propinqui conſtiterunt, ſcuta humeris acclinantes.
Æneas autem ex-alterâ parte hortabatur ſuos ſocios,
Deïphobúmque, Parinque aſpiciens, & Agenorem nobilem,
Qui ſecum duces Trojanorum erant: ac deinde
Copiæ ſequebantur, ut poſt arietem ſequuntur pecudes
Potum ductæ à paſtu; lætatur autem mente paſtor:
Sic Æneæ animus in pectoribus lætatus eſt,
Ut vidit copiarum agmen ſequens ſe-ipſum.
Hi itaque de Alcathoo cominùs in pugnam-ruerunt
Longis haſtilibus: circa pectora verò æs
Horrendum reſonabat, petentium per turbam

Ver. 484.——ὅ, τε.] Fuerunt viri docti, qui legerent, ὅτε, " *quando.*" Sed multò elegantiùs eſt, ὅ, τε, *quod ſcilicet.*"

Ver. 485. Εἰ γὰρ.] Refertur iſtud γὰρ, non ad id quod proximè præceſſit, ſed ad id quod elegantiùs reticetur: " *Nè me igitur repre-* " *hendas, ignaviæque incuſes: Si* ENIM—."

Ibid.——γεγενοίμεθα.] *Al* γε γενοίμεθα.

Ver. 486.—κράτος.] MS. à *Th. Bentleio* collatus, κλέος.

Ver. 488.——κλινάντες.] Vide ſuprà ad ά, 309, 314.

Ver. 492.——ἕσπετο.] *Sequi ſolent.* Vide ſuprà ad ά, 37.

Ver. 493.——γάνυται δ' ἄρα τε—ποιμήν.] " *Lætatur autem inde & Paſtor.*" Vel; " *Lætatur autem, ut ſolet,* (vel, *ut æquum* " *eſt,*) *& Paſtor.*"

Ver. 494.——γεγήθει.] Si γέγηθε dixiſſet, jam non conſtitiſſet Temporum ratio. Simile enim fuiſſet, ac ſiquis Anglicè diceret, Is glad; pro eo quod eſt, Was glad. Vide ſuprà ad ά, 37; & ad δ', 492.

Ver. 495.——ἔθνος.] Cod. à *Th. Bentleio* collatus, πλῆθος.

Ibid.——ἐπισπόμενον.] " Melius hîc (inquit *Barneſius*) " legi poteſt ἐπισπομένων· " quomodo, *ver.* 472,——ἐπερχομένων." At ἐπισπομένων, *hoc* in loco, minùs erit elegans; ἐπερχομένων, *iſto* in loco, propter duriorem verborum tranſpoſitionem, prorsùs infacetum.

Ἀλλήλων· δύο δ' ἄνδρες ἀρήϊοι, ἔξοχοι ἄλλων,
Αἰνείας τε καὶ Ἰδομενεύς, ἀτάλαντοι Ἄρηϊ,
Ἦεντ' ἀλλήλων ταμέειν χρόα νηλέϊ χαλκῷ.
Αἰνείας δὲ πρῶτος ἀκόντισεν Ἰδομενῆος·
Ἀλλ' ὁ μὲν ἄντα ἰδὼν ἠλεύατο χάλκεον ἔγχος·
Αἰχμὴ δ' Αἰνείαο κραδαινομένη κατὰ γαίης
Ὤχετ', ἐπεί ῥ' ἄλιον σιβαρῆς ἀπὸ χειρὸς ὄρυσεν.
Ἰδομενεὺς δ' ἄρα Οἰνόμαον βάλε γαστέρα μέσσην·
Ῥῆξε δὲ θώρηκος γύαλον, διὰ δ' ἔντερα χαλκὸς
Ἧφυσ'· ὁ δ' ἐν κονίῃσι πεσὼν ἕλε γαῖαν ἀγοστῷ.
Ἰδομενεὺς δ' ἐκ μὲν νέκυος δολιχόσκιον ἔγχος
Ἐσπάσατ', οὐδ' ἄρ' ἔτ' ἄλλα δυνήσατο τεύχεα καλὰ
Ὠμοιϊν ἀφελέσθαι· ἐπείγετο γὰρ βελέεσσιν.
Οὐ γὰρ ἔτ' ἔμπεδα γυῖα ποδῶν ἦν ὁρμηθέντι,
Οὔτ' ἄρ' ἐπαΐξαι μεθ' ἑὸν βέλος, οὔτ' ἀλέασθαι·
Τῷ ῥα καὶ ἐν σταδίῃ μὲν ἀμύνετο νηλεὲς ἦμαρ,
Τρέσσαι δ' οὐκέτι ῥίμφα πόδες φέρον ἐκ πολέμοιο·
Τῷ δὲ βάδην ἀπιόντος ἀκόντισε δουρὶ φαεινῷ

Se invicem: duo autem viri bellicosi, egregii præ cæteris,
Æneasque, & Idomeneus, pares Marti,
Cupiebant alter alterius vulnerare corpus sævo ære.
Æneas autem primus jaculatus est *in* Idomeneum:
At is quidem ex-adverso conspicatus, evitavit æream hastam:
Cuspisque Æneæ vibrans in terram
Abiit; quippe incassùm robustâ è manu exilierat.
Idomeneus autem Oenomaum percussit, ventrem *in* medium;
Rupitque thoracis cavitatem, intestina autem æs
Penetrans-hausit: ille verò in pulvere lapsus, prehendit terram palmâ.
Idomeneus autem ex mortuo quidem prælongam hastam
Evulsit; at non itidem alia potuit arma pulchra
Humeris detrahere: urgebatur enim telis.
Non enim jam firmi artus pedum erant quum impetum-faceret;
Neque ut irruere posset ad *repetendam* suam hastam, nec ut *ulterius* evitaret.
Ideóque in statariâ pugnâ quidem arcebat sævum diem,
Ad fugam verò *capessendam* non jam facilè *eum* pedes ferebant ex pugnâ.
In hunc igitur lento gradu abeuntem jaculatus est hastâ fulgenti

Ver. 499.——ἔξοχοι.] MSS. *Harleian. Vatican.* & *Florentin.* à *Tho. Bentleio* collati, ἔξοχον.

Ver. 500.——ἀτάλαντοι.] Vide suprà ad Β', 627.

Ver. 502. Αἰνείας δὲ πρῶτος.] *Barnesius* ex MS. quodam edidit, Αἰνείας δή. At vocula ista δή, locum hîc aptum non habet. Equidem, siquid hîc mutandum, legerem Αἰνείας μέν, "*Ac Æneas quidem*——." Sed mutato nihil est opus.

Ibid.—ἀκόντισεν.] Vide suprà ad Α, 140.

Ver. 506.——ἄρα.] Eam hîc vim habet vocula ἄρα, ut dicat Idomeneum "*itidem* "*jaculatum esse*," ut jam fecerat Æneas.

Ver. 508.—ἐν κονίῃσι πεσὼν.] Latinè itidem rectè dicas, *in pulvere decidens*. Non quòd, *in pulvere*, idem ipsum sit, quod est alterum illud, *in pulverem*: sed quòd, *in pulvere decidere*, sit *humi decidere in pulvere*; quippe cùm is, qui sit *in terram dejectus*, jaceat *in pulvere* necesse sit. Vide quæ Nos hâc de re suprà ad Δ', 156; & ad Α, 593. Item ad *Cæsaris Commentar. de bello Gallico, lib.* 4. §. 9.

Ver. 510.—καλὰ.] Vide suprà ad Β', 43.

Ver.

Δηϊφοβον· δὴ γὰρ οἱ ἔχεν κότον ἐμμενὲς αἰεί·
Ἀλλ' ὄγε καὶ τόθ' ἅμαρτεν, ὁ δ' Ἀσκάλαφον βάλε δουρὶ,
Υἱὸν Ἐνυαλίοιο, δι' ὤμου δ' ὄβριμον ἔγχος
Ἔσχεν· ὁ δ' ἐν κονίῃσι πεσὼν ἕλε γαῖαν ἀγοςῷ.
Οὐδ' ἄρα πώ τι πέπυςο βριήπυος ὄβριμος Ἄρης
Υἷος ἑοῖο πεσόντος ἐνὶ κραιπνῇ ὑσμίνῃ·
Ἀλλ' ὅγ' ἄρ' ἄκρῳ Ὀλύμπῳ ὑπὸ χρυσέοισι νέφεσσιν
Ἧςο, Διὸς βουλῇσιν ἐελμένος, ἔνθα περ ἄλλοι
Ἀθάναλοι θεοὶ ἦσαν ἐεργόμενοι πολέμοιο.
Οἱ δ' ἀμφ' Ἀσκαλάφῳ αὐτοσχεδὸν ὡρμήθησαν·
Δηΐφοβος μὲν ἀπ' Ἀσκαλάφου πήληκα φαεινὴν
Ἥρπασε· Μηριόνης δὲ θοῷ ἀτάλαντος Ἄρηϊ
Δουρὶ βραχίονα τύψεν ἐπάλμενος, ἐκ δ' ἄρα χειρὸς
Αὐλῶπις τρυφάλεια χαμαὶ βόμβησε πεσοῦσα.
Μηριόνης δ' ἐξαῦτις ἐπάλμενος, αἰγυπιὸς ὡς,
Ἐξέρυσε πρυμνοῖο βραχίονος ὄβριμον ἔγχος·
Ἂψ δ' ἑτάρων εἰς ἔθνος ἐχάζετο τὸν δὲ Πολίτης,

Deïphobus: quippe ei infensus erat *odio* perpetuo semper.
Sed ille & tunc aberravit; Ascalaphum autem percussit hastâ,
Filium Martis; perque humerum rapida hasta
Penetravit: hic autem in pulvere lapsus, prehendit terram palmâ.
Necdum adhuc quidquam audiverat clamosus impetuosus Mars,
Filium suum cecidisse in acri prœlio;
Sed ille quidem summo in Olympo sub aureis nubibus
Sedebat, Jovis consiliis conclusus, ubi cæteri
Immortales dii erant prohibiti à pugnâ.
Hi autem de Ascalapho cominùs in-pugnam-ruebant:
Ac Deïphobus quidem ab Ascalapho cassidem lucidam
Rapuit; Meriones verò veloci par Marti
Hastâ *ei* brachium ferit insiliens, è manuque
Oblonga galea humi resonuit lapsa.
Meriones autem denuò insiliens, vultur tanquam,
Extraxit ex imo brachio validam hastam;
Retróque sociorum ad agmen cessit. *Deïphobum* autem Polites,

Ver. 517. —— ἐμμενὲς αἰεί.] *Al.* αἰέν. Et codex *Harleian.* à *Th. Bentleio* collatus, ἔμμονον.

Ver. 518. —— καὶ τόθ'.] Ita edidit *Barnesius*, ex MSS. & Editt. Vett. Rectéque annotat, *Deïphobum* jam antè aberrâsse ab *Idomeneo*, ver. 408. Vulgati habent, γὰρ τόθ'.

Ver. 520, —— ἐν κονίῃσι πεσὼν.] Vide suprà ad *ver.* 508.

Ver. 521. Οὐδ' ἄρα.] *Neque scilicet* ——.

Ver. 523. —— ὑπὸ χρυσέοισι]Pronunciabatur χρυσοῖσι quomodo & scribi posteà cœptum est. Nam *prima* necessariò producitur; neque in his ulla unquam est licentia. Sic apud *Virgilium*;

Aureâ composuit spondâ.— *Æn.* I. 702.
Aureâ percussum virgâ.—*Æn.* VII. 190.
Uno eodemque igni.— *Eclog.* VIII. 80.
Unâ eâdemque viâ.—— *Æn.* X. 487.
Vide suprà ad β', 811.

Ver. 525. Ἀθανάτοι.] Vide suprà ad ά, 398.

Ver. 528. Ἥρπασε.] Vide suprà ad ά, 140; & ad hujus libri, *ver.* 192.

Ver. 529. —— ἐκ δ' ἄρα χειρὸς.] *Adeò ut è manu* ——.

Ver. 530. —— βόμβησε.] De hâc ὀνομαλοποιΐα, vide suprà ad δ', 455.

Ver. 533. —— ἐχάζετο.] Vel *Meriones*, vel *Deïphobus*; pro eo ut interpungatur sententia.

Αὐτοκασίγνητος, περὶ μέσσῳ χεῖρε τιτήνας,
Ἐξῆγεν πολέμοιο δυσηχέος, ὄφρ' ἵκεθ' ἵππους
Ὠκέας, οἵ οἱ ὄπισθε μάχης ἠδὲ πτολέμοιο
Ἕστασαν, ἡνίοχον τε καὶ ἅρματα ποικίλ' ἔχοντες·
Οἵ τόν γε πρότι ἄγυιαν φέρον βαρέα στενάχοντα,
Τειρόμενον· κατὰ δ' αἷμα νεατάτῳ ἔρρεε χειρός·
Οἱ δ' ἄλλοι μάρναντο, βοὴ δ' ἄσβεστος ὀρώρει.
Αἰνείας δ' Ἀφαρῆα Καλητορίδην, ἐπορέσας,
Λαιμὸν τύψ' ἐπί οἱ τεθραμμένον, ὀξέϊ δουρί·
Ἐκλίνθη δ' ἑτέρωσε κάρη, ἐπὶ δ' ἀσπὶς ἐάφθη,
Καί κόρυς ἀμφὶ δέ οἱ θάνατος χύτο θυμοραϊστής.
Ἀντίλοχος δὲ Θόωνα, μεταστρεφθέντα δοκεύσας,
Οὔτασ' ἐπαΐξας· ἀπὸ δὲ φλέβα πᾶσαν ἔκερσεν,
Ἥτ' ἀνὰ νῶτα θέουσα διαμπερὲς αὐχέν' ἱκάνει·
Τὴν ἀπὸ πᾶσαν ἔκερσεν· ὁ δ' ὕπτιος ἐν κονίῃσι
Κάππεσεν, ἄμφω χεῖρε φίλοις ἑτάροισι πετάσσας.

Germanus frater, medium manibus circumplexus
Eduxit è prœlio horrisono, donec pervenit ad equos
Veloces, qui ei post pugnam & prœlium
Stabant, aurigámque & currum ornatu-varium habentes:
Qui illum quidem ad urbem portabant gravitèr gementem,
Laborantem: sanguis verò ex recens-vulneratâ fluebat manu.
At cæteri pugnabant, clamórque immensus exortus est,
Æneas porrò in Aphareum Caletoridem irruens,
Ad jugulum feriit, contra se versum, acutâ hastâ:
Inclinatum est autem in alteram-partem caput, clypeúsque appensus sequebatur,
Et galea; circáque eum mors fusa est exitialis.
Antilochus autem Thoonem, terga vertentem observans,
Vulneravit impetu facto; venámque totam abscidit,
Quæ per dorsum currens penitùs, ad cervicem pervenit;
Hanc totam abscidit: ille autem supinus in pulvere
Decidit, ambas manus dilectis sociis extendens.

Ver. 535. Ἐξῆγεν πολέμοιο.] *Al.* Ἐξῆγε πολέμοιο.

Ver. 536. ——μάχης ἠδὲ πολέμοιο.] ——*pugnas* ineant, & *prœlia* tentent. *Æn.* XI. 912.

Vide autem suprà, ad ή, 279.

Ver. 537. Ἕστασαν.] Vide suprà ad μ', 55.

Ver. 539. —νεατάτῳ.] Ex ἀτάζω, non ex ἀτάω. Vide suprà ad *ver.* 192: Item ad ά, 340; & ad δ', 525.

Ver. 541. Αἰνείας δ' Ἀφαρῆα.] Apud *Eustathium* legitur, inchoatâ à novo exordio sententiâ, Ἔνθ' Αἰνείας Ἀφαρῆα. *Errare*, inquit Barnesius, *non levi*. At ita habent MSS. *Harleian.* & *Vatican.* & *Florentin.* à *Th. Bentleio* collati. Nec facilè ex nihilo irrepere potuit vox Ἔνθα. Quæ proinde si vera demùm sit lectio, Αἰνείας sive Αἰνέας in vocem dissyllabam erit contracta.

Ver. 543. —— ἐάφθη.] *Al.* ἐάφθη. Vide suprà ad *ver.* 382

Ver. 544. —— θυμοραϊστής.] Ὁ διιστῶν τὴν ψυχὴν τῷ σώματι. Schol. inedita Codicis *Harleiana*.

Ver. 545. ——μεταστρεφθέντα —— Οὔτασ' ἐπαΐξας.]

——hinc raptas fugientibus ingerit hastas
In tergum—————— *Æn.* IX. 763.

De ὄτασε, vide suprà ad δ', 525; & ad ά, 140.

Ver. 546. —φλέβα.] Vide suprà ad β', 267.

Ver. 548. ——ἐν κονίῃσι Κάππεσεν.] Vide suprà ad *ver.* 508.

Ver.

Ἀντίλοχος δ' ἐπόρουσε, καὶ αἴνυτο τεύχε' ἀπ' ὤμων,
Παπταίνων· Τρῶες δὲ περισταδὸν ἄλλοθεν ἄλλος
Οὐτάζον σάκος εὐρὺ παναίολον, ἀδὲ δύναντο
Εἴσω ἐπιστράψαι τέρενα χρόα νηλέϊ χαλκῷ
Ἀντιλόχῳ· περί γάρ ῥα Ποσειδάων ἐνοσίχθων
Νέστορος υἱὸν ἔρυτο, καὶ ἐν πολλοῖσι βέλεσσιν.
Οὐ μὲν γὰρ ποτ' ἄνευ δηΐων ἦν, ἀλλὰ κατ' αὐτὰς
Στρωφᾶτ'· ἀδέ οἱ ἔγχος ἔχ' ἀτρέμας, ἀλλὰ μάλ' αἰεὶ
Σειόμενον ἐλέλικτο· τιτύσκετο δὲ φρεσὶν ἦσιν,
Ἤ τευ ἀκοντίσσαι, ἠὲ σχεδὸν ὁρμηθῆναι·
Ἀλλ' οὐ λῆθ' Ἀδάμαντα τιτυσκόμενος καθ' ὅμιλον
Ἀσιάδην, ὃς οἱ ἔτα σάκος μέσον ὀξέϊ χαλκῷ,
Ἐγγύθεν ὁρμηθείς· ἀμενήνωσεν δέ οἱ αἰχμὴν
Κυανοχαῖτα Ποσειδάων, βιότοιο μεγήρας.
Καὶ τὸ μὲν αὐτῇ μεῖν', ὥστε σκῶλος πυρίκαυστος,
Ἐν σάκει Ἀντιλόχοιο, τὸ δ' ἥμισυ κεῖτ' ἐπὶ γαίης·

550 Antilochus autem insiliit, & detrahebat arma ab humeris,
Circumspectans: Trojani autem circumsistentes aliundè alius
Telis feriebant scutum latum, pulchrum; neque poterant
Intrò perstringere tenerum corpus sævo ære
Antilochi: undique enim Neptunus, quatiens terram,
555 Nestoris filium tuebatur; etiam inter multa tela.
Non enim unquam *Antilochus* seorsùm ab hostibus erat, sed inter ipsos
Versabatur: nec ei hasta cessavit, sed admodùm assiduè
Quassata vertebatur; parabátque mente suâ,
Aut in aliquem eminùs-jaculari, aut cominùs irruere.
560 Sed non latuit Adamanta *hæc* animo-meditans in turbâ
Asiadem, qui ei percussit scutum medium acuto ære,
Cominùs impetu-facto: comminuit autem ejus cuspidem
Cæruleis-crinibus Neptunus, vitam *Antilochi ei eripiendam* negans.
Et *dimidium* quidem illic mansit, tanquam sudes *præacuta* igne-præusta,
565 In scuto Antilochi; dimidiúmque jacebat super terrâ:

Ver. 552.——παναίολον.] Porphyrio, *mobile, versatile: facilè huc illuc motatum.* Vide suprà ad β', 816.

Ver. 555.——ἔρυτο.] *Barnesius* scribendum existimat ἐρῦτο, ad analogiam τῦ "Αῦτο."

Ver. 558. Σειόμενον ἐλέλικτο.] Vide suprà ad ά, 51. *Barnesius* edidit, Σειόμενόν ῥ' ἐλέλικτο. Non malè; siquo in Codice ita scriptum repperisset.

Ver. 559.——ἀκοντίσσαι.] Ita *Barnesius* ex uno MS. Optimè. Nam ἀκοντίσαι, penultimam necessariò corripit. Vide suprà ad *ver.* 1.

Ver. 560.——Ἀδάμαντα——Ἀσιάδην.] *Barnesius* omninò scribendum contendit, Ἀδάμαντα——Ἀσιάδην· quoniam suprà legitur, μ', 140, Ἀσιάδην τ' Ἀκάμαντα. At non hæc satis idonea ratio. Nam & *tertius* legitur *Asiades*, ρ', 383; Φαίνοπι Ἀσιάδῃ. Præterea; hoc in loco, *casus* narratur *Adamas*: At *Acamas* infrà memoratus *vivus* ξ', 476, 478, 488; & à *Merione* demùm *interfectus*, ω', 342.

Ver. 561.——ἔτα.] Vide suprà ad *ver.* 192: Item ad δ', 525.

Ibid.——σάκος μέσον.] MS. à *Th. Bentleio* collatus, μέσον σάκος.

Ver. 563.——Κυανοχαῖτα.] Vide suprà ad ά, 43 & 175.

Ibid.——μεγήρας.] *Al.* μεγήρας.

Ver. 564.——σκῶλος.] Εἶδος σκόλοπος, ὃν ἀποξύνασες ἀγρόται πυρακτοῦσιν.——Ἕτεροι δὲ εἶδος ἀκάνθης τὸν σκῶλόν φασιν, ἥτις πυρωθεῖσα, εὔτονος γίνεται. *Eustath.*

Ἀψ δ' ἑτάρων εἰς ἔθνος ἐχάζετο, κῆρ' ἀλεείνων·
Μηριόνης δ' ἀπιόντα μετασπόμενος βάλε δουρὶ
Αἰδοίων τε μεσηγὺ καὶ ὀμφαλῷ· ἔνθα μάλιστα
Γίνετ' ἄρης ἀλεγεινὸς ὀϊζυροῖσι βροτοῖσιν·
Ἔνθα οἱ ἔγχος ἔπηξεν· ὁ δ' ἐσπόμενος, περὶ δουρὶ
Ἤσπαιρ', ὡς ὅτε βοῦς, τόν τ' ὄρεσι βουκόλοι ἄνδρες
Ἰλλάσιν ἐκ ἐθέλοντα βίῃ δήσαντες ἄγουσιν·
Ὡς ὁ τυπείς ἤσπαιρε μίνυνθά περ, οὐτι μάλα δήν,
Ὄφρα οἱ ἐκ χροὸς ἔγχος ἀνέσπασατ' ἔγγύθεν ἐλθὼν
Ἥρως Μηριόνης· τὸν δ' ζκότος ὄσσε κάλυψε.
Δηϊπυρον δ' Ἕλενος ξίφεϊ ζχεδὸν ἤλασε κόρσην
Θρηϊκίῳ, μεγάλῳ, ἀπὸ δὲ τρυφάλειαν ἄραξεν·
Ἡ μὲν ἀποπλαγχθεῖσα, χαμαὶ πέσε· καί τις Ἀχαιῶν
Μαρναμένων μετὰ ποσσὶ κυλινδομένην ἐκόμισσε·
Τὸν δὲ κατ' ὀφθαλμῶν ἐρεβεννὴ νὺξ ἐκάλυψεν.
Ἀτρείδην δ' ἄχος εἷλε, βοὴν ἀγαθὸν Μενέλαον·
Βῆ δ' ἐπαπειλήσας Ἑλένῳ ἥρωϊ ἄνακτι.
Ὀξὺ δόρυ κραδάων· ὁ δὲ τόξῳ πῆχυν ἀνεῖλκε.
Τὼ δ' ἄρ' ὁμαρτήτην, ὁ μὲν ἔγχεϊ ὀξυόεντι

Retrò itaque ſociorum ad agmen ceſſit *Adamas*, mortem evitans:
Meriones autem abeuntem inſecutus percuſſit haſtâ
Pudendáque inter & umbilicum, ubi maximè
Eſt Martis plaga gravis miſeris mortalibus:
Illic ei haſtam infixit: is autem ſecutus [*decidens*,] circa haſtam
Palpitabat; velut quum bos, quem utique *in* montibus bubulci viri
Vinculis contortis invitum vi ligatum ducunt;
Sic iſte vulneratus palpitabat pauliſper quidem, haud admodùm diù;
Donec ei ex corpore haſtam evulſit propè accedens
Heros Meriones; ei verò tenebræ oculos texerunt.
Deïpyrum autem Helenus gladio cominùs percuſſit tempus
Thracio, magno, galeámque perruptam abſcidit:
Atque hæc quidem excuſſa, in terram decidit; & quidam Achivorum
Pugnantium inter pedes devolutam ſuſtulit;
Ei verò oculos tenebroſa nox cooperuit.
Atridem autem dolor cepit, pugnâ ſtrenuum Menelaum:
Prodiit ergò minitans Heleno heroï regi,
Acutam haſtam vibrans: hic verò arcûs cornu adduxit.
Ambo autem ſimul concurrebant; alter quidem haſtâ acutâ

Ver. 566. Ἀψ' δ'—ἀλεείνων.] Poſt hunc verſum, addit Cod. *Harleian.*

Πάντοσε παπταίνων, μή τις χρόα καλὸν ἐπαυρῃ.

Ex verſu (ut videtur) infrà, 649.

Ver. 569.——ὀϊζυροῖσι βροτοῖσιν.]

——Mortalibus ægris. *Æn.* II. 268.

Ver. 571. Ἤσπαιρ', ὡς.] Singultim palpitantem & anhelantem, pulchrè depingit hoc in loco & cæſuræ & interpuncti diſpoſitio.

Ver. 572. Ἰλλάσιν ἐκ.] MSS. à *Th. Bentleio* collati, Ἰμᾶσ' ἐκ.

Ver. 573.——μάλα δήν.] Quâ ratione, μάλα, hîc ultimam producat; item ἀπὸ, *ver.* 585; & γύαλον, *ver.* 587; & ὑπὸ, *ver.* 590; & ἀγλαὸν, *ver.* 595; & χειρὸς, *ver.* 598; & εὐχόμενος, *ver.* 619; Vide ſuprà ad ά, 51.

Ver. 581.——βοὴν ἀγαθὸν.] Vide ſuprà ad β', 408.

Ver. 584.——ὁμαρτήτην.] *Al.* ὁμαρτήδην. *Al.* ἀμαρτήδην.

Ibid.——ὀξυόεντι.] Vide ſuprà ad έ, 50.

Ver.

Ἵετ' ἀκοντίσσαι, ὁ δ' ἀπὸ νευρῆφιν ὀϊῳ·
Πριαμίδης μὲν ἔπειτα κατὰ σῆθος βάλεν ἰῷ
Θώρηκος γύαλον, ἀπὸ δ' ἔπτατο πικρὸς ὀϊστός.
Ὡς δ' ὅτ' ἀπὸ πλατέος πτυόφιν μεγάλην κατ' ἀλωὴν
Θρώσκωσιν κύαμοι μελανόχροες, ἢ ἐρέβινθοι,
Πνοιῇ ὑπὸ λιγυρῇ καὶ λικμητῆρος ἐρωῇ·
Ὡς ἀπὸ θώρηκος Μενελάου κυδαλίμοιο
Πολλὸν ἀποπλαγχθεὶς, ἑκὰς ἔπτατο πικρὸς ὀϊστός.
Ἀτρεΐδης δ' ἄρα χεῖρα, βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος,
Τὴν βάλεν, ἢ ῥ' ἔχε τόξον εὐξοον· ἐν δ' ἄρα τόξῳ
Αὐτικρὺ διὰ χειρὸς ἐλήλατο χάλκεον ἔγχος.
Ἄψ δ' ἐτάρων εἰς ἔθνος ἐχάζετο, κῆρ' ἀλεείνων,
Χεῖρα παρακρεμάσας· τὸ δ' ἐφέλκετο μείλινον ἔγχος·
Καὶ τὸ μὲν ἐκ χειρὸς ἔρυσεν μεγάθυμος Ἀγήνωρ,
Αὐτὴν δὲ ξυνέδησεν εὐξρόφῳ οἰὸς ἀώτῳ,
Σφενδόνη, ἣν ἄρα οἱ θεράπων ἔχε ποιμένι λαῶν.
Πείσανδρος δ' ἰθὺς Μενελάου κυδαλίμοιο

585 Cupiebat jaculari; alter verò, à nervo, ſagittâ;
At Priamides quidem deinde ad pectus percuſſit ſagittâ
Thoracis cavam-partem, refiliit autem acerba ſagitta,
Ut videlicèt cùm à lato ventilabro magnam per aream
Saliunt fabæ nigræ, vel cicera,
590 Flatu à ſtridulo & ventilatoris impetu;
Sic à thorace Menelai gloriâ-ſublimis
Multùm rejecta, longè volavit acerba ſagitta.
Atrides autem manum, *in* prœlio ſtrenuus Menelaus,
Eam percuſſit, quæ tenebat arcum politum; inque arcu
595 E-regione per manum infixa eſt ærea haſta.
Retrò autem ſociorum in agmen ceſſit *Helenus*, mortem evitans,
Manu ſuſpensâ; tractimque-unâ ferebatur fraxinea haſta;
Et hanc quidem è manu traxit magnanimus Agenor,
Ipsámque *manum* colligavit ſcitè-circumvolutâ ovis lanâ,
600 Fundâ *ſcilicet*, quam ei miniſter tenebat paſtori populorum.
Piſander autem rectà in Menelaum gloriâ-ſublimem

Ver. 586. Πριαμίδης.] Vide ſuprà ad ά, 398.

Ver. 588. Ὡς δ' ὅτ' ἀπὸ πλατέος.] Θαυμάζουσιν ἐν τούτοις οἱ παλαιοὶ τὸν ποιητὴν, ὡς ὡς πρᾶγμα ταπεινὸν τὸ κατὰ κυάμους καὶ ἐρεβίνθους, καὶ ἔννοιαν εὐτελῆ, ἐπιθέτοις τε ὑψώσας ἐσέμνυνεν, ἐπικαλύψων τὸ ταπεινὸν, καὶ λέξεσι μεμιξθυσμέναις ἐπῆρε. *Euſtath.*

Ibid. —— πλατέος πτυόφιν.] Reprehendit hîc *Euſtathium Barneſius*, quod πτυόφιν, hoc in loco *Genitivum* eſſe faſſus ex πτύον, id tamen idem jam anteà de vocabulo νευρῆφιν negâſſet. At rectè obſervaverat *Euſtathius*, id quod non animadvertit *Barneſius*, unam in utroque horum vocabulorum *non* eſſe Analogiam. Nam quâ ratione ex πτύον fit πτυόφιν, & ex χαλκῦς χαλκόφιν, non utique eâdem ratione fit ex νευρῆς νευρῆφιν. Οὐκ ἂν ἔχοι καὶ ἀπὸ γενικῆς γενέσθαι τῆ "νευρῆς" ἀποβολῇ τοῦ σ'. Εἰ δὲ ἦν μάλιστα ὡς ἐπιῤῥῆμα, —— ὡς βίῃ βίῃφι, ἕτω καὶ νευρῇ νευρῆφι.

Ver. 589. Θρώσκωσιν.] *Al.* Θρώσκωσιν.

Ver. 593. —— Ἀτρεΐδης δ' ἄρα.] *Atrides autem invitem* —— ——.

Ver. 594. —— ἦ.] *Al.* ἦ.

Ver. 597. —— μείλινον.] *Al.* χάλκεον. Nempe ex *ver.* 595.

Ver. 600. —— ἣν ἄρα.] *Quam, ut fieri ſolet,* —— ——.

Ver.

Ἤϊε· τὸν δ' ἄγε μοῖρα κακὴ θανάτοιο τέλοσδε,
Σοὶ, Μενέλαε, δαμῆναι ἐν αἰνῇ δηϊότητι.
Οἱ δ' ὅτε δὴ ῥχεδὸν ἦσαν, ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰόντες,
Ἀτρείδης μὲν ἄμαρτε, παραὶ δέ οἱ ἐτράπετ' ἔγχος.
Πείσανδρος δὲ ῥάκος Μενελάου κυδαλίμοιο
Οὔτασεν, οὐδὲ διὰ πρὸ δυνήσατο χαλκὸν ἐλάσσαι·
Ἔσχεθε γὰρ ῥάκος εὐρὺ, καὶ ἐκλάσθη δ' ἐνὶ καυλῷ
Ἔγχος· ὁ δὲ φρεσὶν ἦσι χάρη, καὶ ἔέλπετο νίκην·
Ἀτρείδης τε, ἐρυσσάμενος ξίφος ἀργυρόηλον,
Ἆλτ' ἐπὶ Πεισάνδρῳ· ὁ δ' ὑπ' ἀσπίδος εἵλετο καλὴν
Ἀξίνην εὔχαλκον, ἐλαΐνῳ ἀμφὶ πελέκκῳ,
Μακρῷ, εὐξέσῳ· ἅμα δ' ἀλλήλων ἐφίκοντο.
Ἦτοι ὁ μὲν κόρυθος φάλον ἤλασεν ἱπποδασείης
Ἄκρον ὑπαὶ λόφον αὐτόν· ὁ δὲ προσιόντα, μέτωπον,
Ῥινὸς ὑπὲρ πυμάτης· λάκε δ' ὀστέα, τῷ δέ οἱ ὄσσε
Παὶ ποσὶν αἱματόεντα χαμαὶ πέσον ἐν κονίῃσιν·
Ἰδνώθη δὲ πεσών· ὁ δὲ λὰξ ἐν στήθεσι βαίνων,
Τεύχεά τ' ἐξενάριξε, καὶ εὐχόμενος ἔπος ηὔδα·

Ibat: eum quippe ducebat fatum funeſtum, mortis ad finem;
A te, Menelae, ut ſterneretur in gravi pugnâ.
Hi ergò quando jam propè erant, inter ſe concurrentes;
Atrides quidem aberravit, ipſique averſa eſt haſta:
Piſander verò ſcutum Menelai gloriâ-ſublimis
Percuſſit, neque penitùs potuit æs adigere:
Prohibuit enim ſcutum latum. fractáque eſt in extremâ-parte
Haſta: hic tamen mente ſuâ gaviſus eſt, & ſperabat victoriam.
Atrides autem extracto enſe argenteis-clavis diſtincto,
Inſiliit in Piſandrum; ille autem ſub ſcuto deſumpſit pulchram
Securim ex-ære-ſcite-factam, oleaginum inſertum-habens manubrium,
Longum, benè-politum; uno autem tempore alter alterum aſſecutus eſt.
Utique hic quidem [*Piſander*] galeæ conum percuſſit equinis-ſetis denſæ
Summam ſub criſtam ipſam: ille verò accedentem, in fronte,
Naſo ſuper extremo; crepuerúntque oſſa; atque ei oculi
Ad pedes ſanguinolenti humi deciderunt in pulvere:
Incurvatuſque eſt concidens; ille autem calcem in pectoribus ponens,
Armáque interfecto-exuit, & glorians verbum dixit:

Ver. 602.—— τὸν δ' ἄγε μοῖρα.] Fata vocant, metaſque dati pervenit ad ævi. *Æn.* X. 472.

Ver. 605.—— ἐτράπετ' ἔγχος.] Non, à ſcuto *repulſa eſt*; ſed *avertit ſeſe*, aberravit. De primigenio hoc *vocis Mediæ* uſu, vide ſuprà ad γ', 141.

Ver. 607. Οὔτασεν.] Vide ſuprà ad *ver.* 392; & ad ά, 140.

Ver 611.—καλὴν.] Vide ſuprà ad β', 43.

Ver. 612. Ἀξίνην—μέτωπον—λάκε δ' ὀστέα.]
——————ille ſecuri
Adverſi frontem mediam mentúmque reductâ
Disjicit, & ſparſo latè rigat arma cerebro. *Æn.* XII. 306.
Non unus hîc rei eventus, ſed una ferè loquendi ratio.

Ver. 613.—— ἐφίκοντο.] *Al.* ἀφίκοντο.

Ver. 615.—— ὑπαὶ λόφον.] *Al.* ὑπὸ λόφον.

Ver. 617.—— αἱματόεντα.] Ita *Barneſius* ex MSS. ex Scholiis, & ex Editt. Vett. Quibuſcum faciunt MSS. *Harleian.* & *Vatican.* & *Florentin.* à *Th. Bentleio* collati. Vide ſuprà ad *ver.* 435. *Al.* αἱματόεντα.

Ibid.—— ἐν κονίῃσιν.] Vide ſuprà ad *ver.* 508.

Ver.

Λείψετέ θην ὕτω γε νέας Δαναῶν ταχυπώλων,
Τρῶες ὑπερφίαλοι, δεινῆς ἀκόρητοι ἀϋτῆς·
Ἄλλης μὲν λώβης τε καὶ αἴσχεος οὐκ ἐπιδευεῖς,
Ἣν ἐμὲ λωβήσασθε, κακαὶ κύνες· οὐδέ τι θυμῷ
Ζηνὸς ἐριβρεμέτεω χαλεπὴν ἐδδείσατε μῆνιν,
Ξεινίου· ὅς ποτ' ὔμμι διαφθέρσει πόλιν αἰπήν·
Οἵ μευ κυριδίην ἄλοχον καὶ κτήματα πολλὰ
Μὰψ οἴχεσθ' ἀνάγοντες, ἐπεὶ φιλέεσθε παρ' αὐτῇ·
Νῦν αὖτ' ἐν νηυσὶν μενεαίνετε πουλυπόροισι
Πῦρ ὀλοὸν βαλέειν, κλείειν δ' ἥρωας Ἀχαιούς·
Ἀλλά ποθι σχήσεσθε, καὶ ἐσσύμενοί περ, Ἄρηος.
Ζεῦ πάτερ, ἦ τέ σε φασι περὶ φρένας ἔμμεναι ἄλλων
Ἀνδρῶν, ἠδὲ θεῶν σέο δ' ἐκ τάδε πάντα πέλονται·
Οἷον δὴ ἄνδρεσσι χαρίζεαι ὑβριστῆσι
Τρωσὶν, τῶν μένος αἰὲν ἀτάσθαλον, οὐδέ δύνανται
Φυλόπιδος κορέσασθαι ὁμοιΐου πολέμοιο.
Πάντων μὲν κόρος ἐστὶ, καὶ ὕπνου, καὶ φιλότητος,
Μολπῆς τε γλυκερῆς, καὶ ἀμύμονος ὀρχηθμοῖο,
Τῶν περ τις καὶ μᾶλλον ἐέλδεται ἐξ ἔρον εἶναι,
Ἢ πολέμου· Τρῶες δὲ μάχης ἀκόρητοι ἔασιν.

620 " Relinquetis ità demùm naves Danaorum rei-equeſtris-peritorum,
" Trojani fœdifragi, gravis inſatiabiles pugnæ:
" Alio quidem flagitioque & probro non carentes *eſtis*,
" Quo me violâſtis, improbæ canes: neque quidquam animo
" Jovis altitonantis gravem veriti eſtis iram,
625 " Hoſpitalis; qui aliquandò vobis evertet urbem altam.
" Qui meam quam-virginem-duxi uxorem & opes multas
" Nullâ-injuriâ laceſſiti abduxiſtis, eum hoſpitio-accepti-fueratis ab ipsâ:
" Nunc vero in naves cupitis pontum-tranſeuntes,
" Ignem pernicioſum jacere, occideréque heroas Achivos:
630 " Sed aliquando coërcebimini, impetuoſi licèt, à pugnâ.
" Jupiter pater, ſanè te aiunt ſapientiâ ſuperare cæteros *omnes*
" Homines atque deos; à te tamen hæc omnia proficiſcuntur:
" Cum-ita nempè viris gratificeris injurioſis
" Trojanis, quorum animus ſemper vi-injuſtâ-gaudens, neque poſſunt
635 " Pugnâ ſatiari omnibus-æquè-gravis belli.
" Omnium quidem rerum ſatietas eſt, & ſomni, & amoris,
" Cantûſque dulcis, & egregiæ ſaltationis,
" Quarum *rerum* quidem quis etiam magis appetit deſiderium explere,
" Quàm belli: Trojani verò pugnæ inſatiabiles ſunt.

Ver. 620.—— θὴν.] *Al.* δή.

Ver. 623.—κακαὶ κύνες.] *Al.* κακοὶ κύνες. Ut *Barneſio* videtur, rectè. Sed mutato nihil opus. Dictum eſt enim ad *contumeliam*.

Ver. 625.—— ὅς τε.] *Qui videlicet*——

Ver. 928. Νῦν αὖτ'.] *Nunc hanc gratiam rependentes*——,

Ver. 629.—— κλεῖναι δ'.] *Barneſius* ex conjecturâ, κλεῖναί θ'. Quam & *præſtabiliorem* appellat *Lectionem*. Sed κλεῖναι δὲ, perinde eſt.

Ver. 638. Τῶν.] *Al.* Ὧν.

Ver. 639.—— μάχης ἀκόρητοι.]

Bellum

Ὣς εἰπὼν, τὰ μὲν ἕνθ' ἀπὸ χροὸς αἱματόεντα
Συλήσας, ἑτάροισι δίδε Μενέλαος ἀμύμων·
Αὐτὸς δ' αὖτ' ἐξαῦτις ἰὼν προμάχοισιν ἐμίχθη.
Ἔνθα οἱ υἱὸς ἐπᾶλτο Πυλαιμένεος βασιλῆος
Ἁρπαλίων, ὅ ῥα πατρὶ φίλῳ ἕπετο πολεμίζων
Ἐς Τροίην, οὐδ' αὖτις ἀφίκετο πατρίδα γαῖαν·
Ὃς ῥα τότ' Ἀτρείδαο μέσον σάκος ὔτασε δουρὶ
Ἐγγύθεν, οὐδὲ διὰ πρὸ δυνήσατο χαλκὸν ἐλάσσαι·
Ἂψ δ' ἑτάρων εἰς ἔθνος ἐχάζετο, κῆρ' ἀλεείνων,
Πάντοσε παπταίνων, μήτις χρόα χαλκῷ ἐπαύρῃ.
Μηριόνης δ' ἀπιόντος ἰεῖ χαλκήρεα ὀϊστόν·
Καὶ ῥ' ἔβαλε γλουτὸν κατὰ δεξιόν· αὐτὰρ ὀϊστὸς
Ἀντικρὺ κατὰ κύστιν ὑπ' ὀστέον ἐξεπέρησεν.
Ἑζόμενος δὲ κατ' αὖθι, φίλων ἐν χερσὶν ἑταίρων,
Θυμὸν ἀποπνείων, ὥστε σκώληξ, ἐπὶ γαίῃ
Κεῖτο ταθείς· ἐκ δ' αἷμα μέλαν ῥέε, δεῦε δὲ γαῖαν.
Τὸν μὲν Παφλαγόνες μεγαλήτορες ἀμφεπένοντο·
Ἐς δίφρον δ' ἀνέσαντες ἄγον προτὶ Ἴλιον ἱρὴν
Ἀχνύμενοι· μετὰ δέ σφι πατὴρ κίε, δάκρυα λείβων·

Sic locutus, arma quidem à corpore ſanguinolenta
Detracta, ſociis dedit Menelaus inſignis:
Ipſe verò iterùm reverſus primis-pugnatoribus immiſtus eſt.
Tunc ei filius inſiliit Pylæmenis regis
Harpalion, qui quidem patrem dilectum ſecutus erat, ut pugnaret
Ad Trojam; ſed non rediit in patriam terram:
Qui tunc quidem Atridæ medium ſcutum feriit haſtâ
Cominùs, neque penitùs potuit æs adigere:
Retrò igitur ſociorum in agmen ceſſit, mortem evitans;
Quoquoverſus circumſpectans, nè quis *ſibi* corpus ære attingeret.
Meriones autem in abeuntem miſit æratam ſagittam;
Et percuſſit clunem ad dextrum: at ſagitta
E-regione juxta veſicam ſub oſſe penetravit.
Subſidens igitur ibidem, charorum inter manus ſociorum,
Animum efflans, tanquam vermis, ſuper terrâ
Jacebat extenſus; ſanguis autem niger effluebat, rigabátque terram.
Atque hunc quidem Paphlagones magnanimi circùm-occupabantur;
In currum verò collocatum ducebant ad Ilium ſacram
Dolentes; intérque ipſos pater ibat, lachrymas fundens:

Bellum importunum, cives, cum——
Invictiſque viris gerimus; quos nulla fatigant
Prœlia, nec victi poſſunt abſiſtere ferro.
Æn. XI. 305.

Ver. 642. Αὐτὸς δ' αὖτ' ἐξαῦτις.] Cod. à *Th. Bentleio* collatus, Αὐτὸς δὲ ἐξαῦτις.

Ver. 644.——πολεμίζων.] πολεμίξων, *Ibid.*

Ver. 646.—— ὔτασε.] Vide ſuprà ad *ver.* 192; & ad ά, 140.

Ver. 649.—— χαλκῷ.] MS. à *Th. Bentleio* collatus, χαλκός.

Ver. 652. Ἀντικρὺ.] Quâ ratione, ἀντικρὺ, hîc ultimam producat; item γὰρ, *ver.* 661 & 666; & ἀπὸ, *ver.* 672; & Διΐ, *ver.* 674; Vide ſuprà ad ά, 51.

Ver. 658.—μετὰ δέ σφι πατὴρ κίε.] *Pylæmenes*

Ποινὴ δ' ὔτις παιδὸς ἐγίνετο τεθνειῶτος.
Τῷ δὲ Πάρις μάλα θυμὸν ἀποκταμένοιο χολώθη·
Ξεῖνος γάρ οἱ ἔην, πολέσιν μετὰ Παφλαγόνεσσι.
Τοῦ ὄγε χωόμενος προΐει χαλκήρε' ὀϊστόν·
Ἦν δέ τις Εὐχήνωρ, Πολυΐδε μάντιος υἱὸς,
Ἀφνειός τ', ἀγαθός τε, Κορινθόθι οἰκία ναίων,
Ὅς ῥ' εὖ εἰδὼς κῆρ ὀλοὴν, ἐπὶ νηὸς ἔβαινε·
Πολλάκι γάρ οἱ ἔειπε γέρων ἀγαθὸς Πολύϊδος,
Νούσῳ ὕπ' ἀργαλέῃ φθίσθαι οἷς ἐν μεγάροισιν,
Ἢ μετ' Ἀχαιῶν νευσὶν ὑπὸ Τρώεσσι δαμῆναι·
Τῷ ῥ' ἅμα τ' ἀργαλέην θωὴν ἀλέεινεν Ἀχαιῶν,
Νοῦσόν τε συφερὴν, ἵνα μὴ πάθοι ἄλγεα θυμῷ·
Τὸν βάλ' ὑπὸ γναθμοῖο κὴ οὔατος· ὦκα δὲ θυμὸς
Ὤχετ' ἀπὸ μελέων· συφερὸς δ' ἄρα μιν σκότος εἷλεν.
Ὣς οἱ μὲν μάρναντο, δέμας πυρὸς αἰθομένοιο·
Ἕκτωρ δ' οὐκ ἐπέπυστο Διὶ φίλος, οὐδέ τι ἤδη,
Ὅτι ῥά οἱ νηῶν ἐπ' ἀριστερὰ δηϊόωντο

Ultio autem nulla filii contigit mortui.
Ob hunc autem Paris valdè animo interfectum iratus est;
Hospes enim ei erat, multos inter Paphlagonas.
Propter hunc *igitur* is iratus emisit æratam sagittam:
Erat autem quidem Euchenor, Polyïdi vatis filius,
Divesque, fortisque, Corinthi domus habitans,
Qui planè admonitus de fato *suo* exitiali, navi *tamen* vectus-venit:
Sæpè enim ei dixerat senex bonus [vel *peritus*] Polyïdus,
Eum morbo gravi interiturum suis in ædibus,
Aut inter Achivorum naves à Trojanis domitum iri:
Ideò simul gravémque mulctam [*contumeliam*] evitabat Achivorum
Morbúmque tetrum, ut ne pateretur dolores animo:
Hunc percussit *Paris* sub maxillâ & aure: protinùs autem animus
Abiit à membris, horrendáque ipsum caligo occupavit.
Sic hi quidem pugnabant, instar ignis ardentis:
Hector autem non audierat Jovi dilectus, neque quid nôrat,
Quod sibi navium ad sinistram cædebantur

menes hîc, *Harpalionis* pater, alius est ab illo, qui suprà occisus narratur, ε, 576, ὁμώνυμος τούτῳ, ut ait *Eustathius*. Non enim temerè ac fortuitò, negligentérque scripsit *Homerus*; nec heroüm nomina necesque confinxit, sed ex historiâ memoravit: Vide suprà ad β', 494. Quominùs duo fuerint *Pylæmenes*, *Paphlagonum* Duces; nihil sanè impedit. Utrúmne alter *Harpalionis pater*, *avus* fuerit alter, uti conjecit *Barnesius*; incertum. Qui *Harpalionis patrem* priùs occisum existimant, legendum hoc in loco volunt, —— μετὰ δ' Οὐ Σφι πατὴρ κίε. Sed sine codicibus nihil mutandum. Nec tam venustè, si ita legas, cohærebit id quod sequitur, Ποινὴ δ' ὔτις παιδὸς ——.

Ver. 659. —— τεθνειῶτος.] Vide suprà ad *ver.* 46.

Ver. 665. Ὅς ῥ' εὖ εἰδὼς κῆρ ὀλοὴν.] Οὐχ ὅμοιος τῷ Ἀχιλλεῖ ὁ Εὐχήνωρ εἶγε κὴ αὐτὸς, εἰδὼς ὡς θανεῖται, ἦλθεν εἰς Τροίαν· Ἐκείνῳ μὲν γὰρ μὴ ἐλθόντι, ζῆν ἦν ἐπὶ μακρόν· Εὐχήνορι δὲ, τὰ τῆ θανάτῳ ἄφυκτα, κᾶν οἴκοι ἔμεινεν. *Eustath.*

Ver. 670. —— πάθοι.] *Al.* πάθῃ.

Ver. 672. —— ἄρα.] *Porro*; *proinde*; *exinde*; *ut solitum est.*

Ver. 673. —δέμας πυρὸς.] Διὰ τὸ θερμὸν, κὴ ζύλινον, κὴ εὐκίνητον τῶν μαχομένων. *Schol. inedita à Th. Bentleio communicata.*

Ver. 675. Ὅτι.] Vide suprà ad α, 537.

Ver.

Ὣς εἰπὼν, τὰ μὲν ἕνθ' ἀπὸ χροὸς αἱματόεντα
Συλήσας, ἑτάροισι δίδε Μενέλαος ἀμύμων·
Αὐτὸς δ' αὖτ' ἐξαῦτις ἰὼν προμάχοισιν ἐμίχθη.
Ἔνθα οἱ υἱὸς ἐπᾶλτο Πυλαιμένεος βασιλῆος
Ἁρπαλίων, ὅ ῥα πατρὶ φίλῳ ἕπετο πτολεμίζων
Ἐς Τροίην, οὐδ' αὖτις ἀφίκετο πατρίδα γαῖαν·
Ὅς ῥα τότ' Ἀτρείδαο μέσον ζάκος ὕτασε δουρὶ
Ἐυγύθεν, οὐδὲ διὰ πρὸ δυνήσατο χαλκὸν ἐλάσσαι·
Ἀψ δ' ἑτάρων εἰς ἔθνος ἐχάζετο, κῆρ' ἀλεείνων,
Πάντοσε παπταίνων, μήτις χρόα χαλκῷ ἐπαύρῃ.
Μηριόνης δ' ἀπιόντος ἰεῖ χαλκήρεα ὀϊστόν·
Καὶ ῥ' ἔβαλε γλουτὸν κατὰ δεξιόν· αὐτὰρ ὀϊστὸς
Ἀντικρὺ κατὰ κύστιν ὑπ' ὀστέον ἐξεπέρησεν.
Ἕζετο δὲ κατ' αὖθι, φίλων ἐν χερσὶν ἑταίρων,
Θυμὸν ἀποπνείων, ὥστε σκώληξ, ἐπὶ γαίῃ
Κεῖτο ταθείς· ἐκ δ' αἷμα μέλαν ῥέε, δεῦε δὲ γαῖαν.
Τὸν μὲν Παφλαγόνες μεγαλήτορες ἀμφεπένοντο·
Ἐς δίφρον δ' ἀνέσαντες ἄγον προτὶ Ἴλιον ἱρὴν
Ἀχνύμενοι· μετὰ δέ σφι πατὴρ κίε, δάκρυα λείβων·

640 Sic locutus, arma quidem à corpore sanguinolenta
Detracta, sociis dedit Menelaus insignis:
Ipse verò iterùm reversus primis-pugnatoribus immissus est,
Tunc ei filius insiliit Pylæmenis regis
Harpalion, qui quidem patrem dilectum secutus erat, ut pugnaret
645 Ad Trojam; sed non rediit in patriam terram:
Qui tunc quidem Atridæ medium scutum feriit hastâ
Cominùs, neque penitùs potuit æs adigere:
Retrò igitur sociorum in agmen cessit, mortem evitans;
Quoquoversus circumspectans, nè quis *sibi* corpus ære attingeret.
650 Meriones autem in abeuntem misit æratam sagittam;
Et percussit clunem ad dextrum: at sagitta
E-regione juxta vesicam sub osse penetravit.
Subsidens igitur ibidem, charorum inter manus sociorum,
Animum efflans, tanquam vermis, super terrâ
655 Jacebat extensus; sanguis autem niger effluebat, rigabátque terram.
Atque hunc quidem Paphlagones magnanimi circùm-occupabantur;
In currum verò collocatum ducebant ad Ilium sacram
Dolentes; intérque ipsos pater ibat, lachrymas fundens:

Bellum importunum, cives, cum——
Invictisque viris gerimus; quos nulla fatigant
Prœlia, nec victi possunt absistere ferro.
Æn. XI. 305.

Ver. 642. Αὐτὸς δ' αὖτ' ἐξαῦτις.] Cod. à *Th. Bentleio* collatus, Αὐτὸς δὲ ἐξαῦτις.

Ver. 644.——πτολεμίζων.] πτολεμίξων, *Ibid.*

Ver. 646.——ὕτασε.] Vide suprà ad *ver.* 192; & ad á, 140.

Ver. 649.——χαλκῷ.] MS. à *Th. Bentleio* collatus, χαλκός.

Ver. 652. Ἀντικρὺ.] Quâ ratione, ἀντικρὺ, hîc ultimam producat; item γὰρ, *ver.* 661 & 666; & ἀπὸ, *ver.* 672; & Διΐ, *ver.* 674; Vide suprà ad á, 51.

Ver. 658.—μετὰ δέ σφι πατὴρ κίε.] *Pylæmenes*

Ποινὴ δ' ὔτις παιδὸς ἐγίνετο τεθνειῶτος.
Τῷ δὲ Πάρις μάλα θυμὸν ἀποκταμένοιο χολώθη·
Ξεῖνος γάρ οἱ ἔην, πολέσιν μετὰ Παφλαγόνεσσι.
Τοῦ ὄγε χωόμενος προΐει χαλκήρε' ὀϊστόν·
Ἦν δέ τις Εὐχήνωρ, Πολυΐδε μάντιος υἱὸς,
Ἀφνειός τ', ἀγαθός τε, Κορινθόθι οἰκία ναίων,
Ὃς ῥ' εὖ εἰδὼς κῆρ ὀλοὴν, ἐπὶ νηὸς ἔβαινε·
Πολλάκι γάρ οἱ ἔειπε γέρων ἀγαθὸς Πολύϊδος,
Νούσῳ ὕπ' ἀργαλέῃ φθίσθαι οἷς ἐν μεγάροισιν,
Ἢ μετ' Ἀχαιῶν νεῦσιν ὑπὸ Τρώεσσι δαμῆναι·
Τῷ ῥ' ἅμα τ' ἀργαλέην θωὴν ἀλέεινεν Ἀχαιῶν,
Νοῦσόν τε συφερὴν, ἵνα μὴ πάθοι ἄλγεα θυμῷ·
Τὸν βάλ' ὑπὸ γναθμοῖο κὴ οὔατος· ὦκα δὲ θυμὸς
Ὤχετ' ἀπὸ μελέων· συφερὸς δ' ἄρα μιν ζόφος εἷλεν.
Ὣς οἱ μὲν μάρναντο, δέμας πυρὸς αἰθομένοιο·
Ἕκτωρ δ' οὐκ ἐπέπυστο Διὶ φίλος, οὐδέ τι ᾔδη,
Ὅτι ῥά οἱ νηῶν ἐπ' ἀριστερὰ δηϊόωντο

Ultio autem nulla filii contigit mortui.
Ob hunc autem Paris valdè animo interfectum iratus eſt;
Hoſpes enim ei erat, multos inter Paphlagonas.
Propter hunc *igitur* is iratus emiſit æratam ſagittam:
Erat autem quidem Euchenor, Polyïdi vatis filius,
Diveſque, fortiſque, Corinthi domus habitans,
Qui planè admonitus de fato *ſuo* exitiali, navi *tamen* vectus-venit:
Sæpè enim ei dixerat ſenex bonus [vel *peritus*] Polyïdus,
Eum morbo gravi interiturum ſuis in ædibus,
Aut inter Achivorum naves à Trojanis domitum iri:
Ideò ſimul gravémque mulctam [*contumeliam*] evitabat Achivorum
Morbúmque tetrum, ut ne pateretur dolores animo:
Hunc percuſſit *Paris* ſub maxillâ & aure: protinùs autem animus
Abiit à membris, horrendáque ipſum caligo occupavit.
Sic hi quidem pugnabant, inſtar ignis ardentis:
Hector autem non audierat Jovi dilectus, neque quid nôrat,
Quod ſibi navium ad ſiniſtram cædebantur

menes hîc, *Harpalionis* pater, alius eſt ab illo, qui ſuprà occiſus narratur, ά, 576, ὁμώνυμος τούτῳ, ut ait *Euſtathius*. Non enim temerè ac fortuitò, negligentérque ſcripſit *Homerus*; nec heroüm nomina neceſque confinxit, ſed ex hiſtoriâ memoravit: Vide ſuprà ad β', 494. Quominùs duo fuerint *Pylæmenes, Paphlagonum* Duces; nihil ſanè impedit. Utrúmne alter *Harpalionis pater, avus* fuerit alter, uti conjecit *Barneſius*; incertum. Qui *Harpalionis patrem* priùs occiſum exiſtimant, legendum hoc in loco volunt, —— μετὰ δ' οὗ ζφι πατὴρ κίε. Sed ſine codicibus nihil mutandum. Nec tam venuſtè, ſi ita legas, cohærebit id quod ſequitur, Ποινὴ δ' ὔτις παιδὸς ——.

Ver. 659. —— τεθνειῶτος.] Vide ſuprà ad *ver.* 46.

Ver. 665. Ὃς ῥ' εὖ εἰδὼς κῆρ ὀλοὴν.] Οὐχ ὅμοιος τῷ Ἀχιλλεῖ ὁ Εὐχήνωρ εἶγε κὴ αὐτὸς, εἰδὼς ὡς θανεῖται. ἦλθεν εἰς Τροίαν· Ἐκείνῳ μὲν γὰρ μὴ ἐλθόντι, ζῆν ἦν ἐπὶ μακρόν· Εὐχήνορι δὲ, τὰ τοῦ θανάτου ἄφυκτα, κἂν οἴκοι ἔμεινεν. *Euſtath.*

Ver. 670. —— πάθοι.] *Al.* πάθῃ.

Ver. 672. —— ἄρα.] *Porro; proinde; exinde; ut ſolitum eſt.*

Ver. 673. —δέμας πυρὸς.] Διὰ τὸ θερμὸν, κὴ ζύλινον, κὴ εὐκίνητον τῶν μαχομένων. *Schol. inedita à Th. Bentleio communicata.*

Ver. 675. Ὅτι.] Vide ſuprà ad ά, 537.

Ver.

Λαοὶ ὑπ' Ἀργείων· τάχα δ' ἂν καὶ κῦδος Ἀχαιῶν
Ἔπλετο, τοῖος γὰρ γαιήοχος Ἐννοσίγαιος
Ὦτρυν' Ἀργείους, πρὸς δὲ ζθένει αὐτὸς ἄμυνεν·
Ἀλλ' ἔχεν, ἣ τὰ πρῶτα πύλας καὶ τεῖχος ἐσᾶλτο,
Ῥηξάμενος Δαναῶν πυκινὰς σάκας ἀσπιδιώτων·
Ἔνθ' ἔσαν Αἴαντός τε νέες καὶ Πρωτεσιλάου,
Θῖν' ἔφ' ἁλὸς πολιῆς εἰρυμέναι· αὐτὰρ ὕπερθε
Τεῖχος ἐδέδμητο χθαμαλώτατον, ἔνθα μάλιστα
Ζαχρηεῖς γίνοντο μάχη αὐτοί τε καὶ ἵπποι·
Ἔνθα δὲ Βοιωτοὶ, καὶ Ἰάονες ἑλκεχίτωνες,
Λοκροὶ, καὶ Φθῖοι, καὶ φαιδιμόεντες Ἐπειοὶ,
Σπερδὴ ἐπαΐσσοντα νεῶν ἔχον· οὐδ' ἐδύναντο
Ὧσαι ἀπὸ ζφείων φλογὶ εἴκελον Ἕκτορα δῖον·
Οἱ μὲν Ἀθηναίων προλελεγμένοι· ἐν δ' ἄρα τοῖσιν
Ἦρχ' υἱὸς Πετεῶο, Μενεσθεύς· οἱ δ' ἅμ' ἕποντο,
Φείδας τε, Στιχίος τε, Βίας τ' εὖς αὐτὰρ Ἐπειῶν
Φυλείδης τε Μέγης, Ἀμφίων τε, Δρακίος τε
Πρὸ Φθίων δὲ, Μέδων τε, μενεπτόλεμός τε Ποδάρκης,

Copiæ ab Argivis; propemodùm autem etiam victoria Achivorum
Erat; talis enim Neptunus terram-quatiens
Impellebat Argivos, insuperque & robore ipse auxiliabatur:
Sed perstabat *Hector*, ubi primùm portas & murum insilierat,
Perruptis Danaorum densis ordinibus scutatorum;
Ubi erant Ajacisque naves & Protesilai,
Littus ad maris cani subductæ; ac suprà
Murus ædificatus erat humillimus, ubi maximè
Acerrimi erant *in* pugnâ ipsique *viri* & equi:
Illic autem Bœoti, & Iaones longis-vestibus indutî,
Locri, & Phthii, & illustres Epeï,
Acriter irruentem, à navibus arcebant; neque *tamen* poterant
Repellere à se flammæ similem Hectorem nobilem:
Atque Athenienſium quidem selecti-*stabant*-primâ-in-acie; iis autem
Præerat filius Petei, Menestheus; unáque sequebantur
Phídasque, Stichiúsque, Biásque fortis: at Epeïs *præerat*
Phylidésque Meges, Amphiónque, Draciúsque.
Ante Phthios autem, Medónque, bellicosúsque Podarces,

Ver. 676.——τάχα δ' ἂν.] Εἰ μὴ ἐμεμαθήκει· *Nisi tandem admonitus fuisset Hector*, ver. 725, infrà, *Schol. inedita*, Codicis *Harleiani*.

Ver. 678. Ὦτρυν'—, ζθένει αὐτὸς ἄμυνεν.] Nempe *Mare* eos cohibuit, nè fugerent; ipsaque necessitas fortitudinem inspiravit.

Ver. 682.—εἰρυμέναι.] Ab εἴρυμαι. Quæ enim sunt ex verbis in υμαι desinentibus, ea omnia istud ὑ ubique corripiunt.

Ver. 686. Φθῖοι.] Φθιῶται μὲν, οἱ ὑπ' Ἀχιλλεῖ· Φθῖοι δὲ οἱ ὑπὸ Πρωτεσιλάῳ, καὶ Φιλοκτήτῃ. *Eustath.*

Ver. 668.—εἴκελον.] Vide suprà ad *ver.* 53.

Ver. 689.——προλελεγμένοι.] Ἐπιλέγδην προλελεγμένοι, ὡς προλοχάται. *Eustath.*

Ver. 692. Φυλείδης τε Μέγης.] *Al.* Φυλεΐδης τε Μέγης τε. Malè. Ut rectè annotavit *Barnesius*. Erat enim *Meges*, *Phylei* filius; ὁ, 528, 535.

Ver. 693.——μενεπτόλεμός τε Ποδάρκης.] *Al.* Μενεπτόλεμός τε ποδάρκης. Malè. Nam, ut rectè annotavit *Barnesius*, Homero & alibi memoratur Ποδάρκης, non item Μενεπτόλεμος.

Ver.

(Ἦτοι ὁ μὲν, νόθος υἱὸς Ὀϊλῆος θείοιο
Ἦεν Μέδων, Αἴαντος ἀδελφεός· αὐτὰρ ἔναιεν
Ἐν Φυλάκῃ γαίης ἄπο πατρίδος, ἄνδρα κατακτὰς,
Γνωτὸν μητρυιῆς Ἐριώπιδος, ἣν ἔχ' Ὀϊλεύς·
Αὐτὰρ ὅ, Ἰφικλοιο πάϊς τε Φυλακίδαο·)
Οἱ μὲν πρὸ Φθίων μεγαθύμων θωρηχθέντες,
Νῆφιν ἀμυνόμενοι, μετὰ Βοιωτῶν ἐμάχοντο.
Αἴας δ' οὐκέτι πάμπαν, Ὀϊλῆος ταχὺς υἱὸς,
Ἴστατ' ἀπ' Αἴαντος Τελαμωνίδεω, οὐδ' ἠβαιόν·
Ἀλλ' ὥς τ' ἐν νειῷ βόε οἰνοπε πηκτὸν ἄροτρον,
Ἶσον θυμὸν ἔχοντε, τιταίνετον· ἀμφὶ δ' ἄρα ζωὶ
Πρυμνοῖσιν περαέσσι πολὺς ἀνακηκίει ἱδρώς·
Τὼ μέν τε ζυγὸν οἷον ἐΰξοον ἀμφὶς ἔέργει
Ἰεμένω κατὰ ὦλκα, τέμνει δέ τε τέλσον ἀρούρης·
Ὣς τὼ, παρβεβαῶτε μάλ' ἔστασαν ἀλλήλοιϊν.
Ἀλλ' ἦτοι Τελαμωνιάδῃ πολλοί τε καὶ ἐσθλοὶ
Λαοὶ ἕπονθ' ἕταροι, οἵ οἱ ζάκος ἐξεδέχοντο,

(Ac quidem nothus filius Oïlei divini
Erat Medon, Ajacis frater; & habitabat
In Phylace, terrâ procul à patriâ, viro interfecto,
Fratre novercæ Eriopidis, quam habebat Oïleus:
At *Podarces*, Iphicli filius Phylacidæ *erat*:)
Hi quidem ante Phthios magnanimos armati,
Naves defendentes, unà-cum Bœotis pugnabant.
Ajax verò haud omninò, Oïlei velox filius,
Abfistebat ab Ajace Telamonio, nè paululùm quidem;
Sed ficut in novali duo-boves nigri compactile aratrum,
Parem animum habentes, trahunt; circaque ipforum
Ima cornua, multus erumpit fudor;
Atque hos quidem jugum ſolum politum diſtinet,
Vadentes per ſulcum, proſcinditque fundum terræ:
Sic iſti [*Ajaces*] conjuncti propè-admodum ſtabant inter ſe.
Sed Telamonium quidem multique & ſtrenui
Viri ſequebantur ſocii, qui ei ſcutum *vicibus* excipiebant,

Ver. 702. Ἴστατ' ἀπ'.] Ἀφίσταλο.

Ver. 704.——ἄρα.] *Ut fieri ſolet*——.

Ver. 707.——τέμνει δέ τε τέλσον ἀρούρης.] Non de nihilo eſt, quòd codices, in hoc vocabulo "τέμνει," mendoſos eſſe ſuſpicetur *Barneſius*. Non quòd "*Jugum ſulcos non* "*findere ſoleat*;" Nam & *Aratorem*, & *Boves*, & *Jugum* utique, trahendo aratrum, terram *ſecare* dixeris, non ineptè: Sed quòd vox τέμνει, & quæ ejuſmodi ſunt, in Poëmate *epico*, (ubi oratio grandis plerunque & ſublimis eſſe debet, atque à ſermone vulgari quàm maximè diſtare,) *rariſſimè* corripiantur: quòdque *Euſtatbius*, (qui, ad Υ, 87, *Homerum* non τίμνειν, ſed τάμνειν, ſemper ſcripſiſſe docet,) hoc in loco, licèt totam Similitudinem minutatim & per verba ſingula expendat, de hoc tamen vocabulo nè γρὺ quidem. Non tamen ideò ſequendus *Barneſius*, qui nullis allatis Codicibus, nec ullâ ſatis idoneâ ratione, de ſuo edidit, τάμον δέ τε τέλσον ἀρούρης. Nec audiendus Scholiaſtes, qui iſtud "τέμνει" inficetè admodùm exponit, τεμνέλαι. Codex *Harleianus*, à *Th. Bentleio* collatus, habet τεμεῖ· & *Scholia* ibidem inedita, τὸ ἄροτρον τὴν ἐπιφάνειαν.

Ibid.——ἀρούρης.] Vide ſuprà ad ζ', 142.

Ver. 708.——παρβεβαῶτε.] Vide ſuprà ad *ver.* 46.

Ibid.——ἔστασαν.] Vide ſuprà ad μ', 55. Cod. à *Th. Bentleio* collatus, habet πὰρ βεβαῶτε παρέστασαν ἀλλήλοισι.

Ver. 710.——ἕταροι.] *Al.* ἑτάρην.

Vere

Ὁππότε μιν κάματός τε καὶ ἱδρὼς γούναθ' ἵκοιτο.
Οὐδ' ἄρ' Ὀϊλιάδῃ μεγαλήτορι Λοκροὶ ἕποντο·
Οὐ γάρ σφιν σαδίῃ ὑσμίνῃ μίμνε φίλον κῆρ·
Οὐ γαρ ἔχον κόρυθας χαλκήρεας ἱπποδασείας,
Οὐδ' ἔχον ἀσπίδας εὐκύκλους καὶ μείλινα δοῦρα·
Ἀλλ' ἄρα τόξοισιν καὶ ἐϋσρόφῳ οἰὸς ἀώτῳ
Ἴλιον εἰς ἅμ' ἕποντο πεποιθότες οἷσιν ἔπειτα
Ταρφέα βάλλοντες, Τρώων ῥήγνυντο φάλαγγας.
Δὴ ῥα τόθ' οἱ μὲν πρόσθε, ζὺν ἔντεσι δαιδαλέοισι,
Μάρναντο Τρωσίν τε καὶ Ἕκτορι χαλκοκορυστῇ·
Οἱ δ' ὄπιθεν βάλλοντες, ἐλάνθανον· οὐδέ τι χάρμης
Τρῶες μιμνήσκοντο· ζυνεκλόνεον γὰρ ὀϊστοί.
Ἔνθα κε λευσαλέως νηῶν ἄπο καὶ κλισιάων
Τρῶες ἐχώρησαν προτὶ Ἴλιον ἠνεμόεσσαν,
Εἰ μὴ Πολυδάμας θρασὺν Ἕκτορα εἶπε παραστάς·
Ἕκτορ, ἀμήχανός ἐσσι παραῤῥητοῖσι πιθέσθαι.
Οὕνεκά τοι πέρι δῶκε θεὸς πολεμήϊα ἔργα,
Τοὔνεκα καὶ βουλῇ ἐθέλεις περιίδμεναι ἄλλων;

Quando ipsi defatigatióque & sudor genua occupâssent:
At non Oïliadem magnanimum Locri sequebantur:
Non enim ipsis *in* statariâ pugnâ constabat suus animus;
Non enim habebant galeas æreas equinis-setis-densas,
Neque habebant clypeos pulchrè-orbiculatos, & fraxineas hastas;
Sed arcubus & scitè tortâ ovis lanâ,
Ad Ilium simul secuti sunt, freti; quibus deinceps
Crebrò jacientes, Trojanorum rumpebant phalangas.
At tunc illi [*Ajaces*] quidem antè, cum armis vario-artificio factis,
Pugnabant contra Trojanósque & Hectorem ære armatum:
Hi autem [*Locri*] à tergo jacientes, latebant; neque omninò pugnæ
Trojani *ampliùs* recordabantur; conturbabant enim *eos* sagittæ.
Tum sanè magnâ clade-acceptâ, à navibus & tentoriis
Trojani recessissent ad Ilium ventosam;
Nisi Polydamas audacem Hectorem allocutus esset adstans;
" Hector, à te impetrare-nescis, ut *aliorum* monitis obsequaris.
" Quoniam tibi excellentèr dedit Deus bellica opera,
" Ideò & consilio vis peritus esse supra cæteros?

Ver. 713. Αὐ γάρ σφιν σαδίῃ ὑσμίνῃ μίμνε φίλον κῆρ.] Apud *Strabonem* lib. x. p. 689. *Al.* 449. Οὐ γὰρ σφιν σαδίης ὑσμίνης ἔρσα μέμηλεν. Cod. *Harleian.* Οὐδ' ἄρ' σφιν——.

Ver. 716. Ἀλλ' ἄρα.] *Sed, quod inermium erat, & statariæ pugnæ imperitorum,*——.

Ibid.——ἐϋσρόφῳ οἰὸς ἀώτῳ.] *Fundâ.* Ut suprà *ver.* 559, ἐϋσρόφῳ οἰὸς ἀώτῳ, Σφενδόνῃ.

Ver. 717.—οἷσιν ἔπειτα.] *Al.* οἷσι μάλιστα.

Ver. 719. Δὴ ῥα τόθ' οἱ μὲν.] *Ac tunc quidem, juxta istam consuetudinem,*——.

Ver. 721.——ὐδέ τι.] *Al* ὔδ' ἔτι.

Ver. 722.—Ζυνεκλόνεον γὰρ ὀϊστοί.] Scholiasti, Ζυνεκλονέοντο, Ζυνέλαράσσοντο. Ut adeò legisse videatur, Ζυνεκλονέοντο γ' ὀϊστοῖς.

Ver. 728.——περιΐδμεναι.] Vel, περὶ ἴδμεναι. *Al.* περιέμμεναι. Quam Lectionem & præfert *Henrit. Stephanus*, propter id quod suprà legitur ά, 258, Οἵ περὶ μὲν βουλῇ Δαναῶν, περὶ δ' ἐσὲ μάχεσθαι.

Ver.

Ἀλλ' ἔπως ἅμα πάντα δυνήσεαι αὐτὸς ἐλέσθαι·
Ἄλλῳ μὲν γὰρ ἔδωκε θεὸς πολεμήϊα ἔργα·
Ἄλλῳ δ' ὀρχηςυν, ἑτέρῳ κίθαριν καὶ ἀοιδήν.
Ἄλλῳ δ' ἐν ςήθεσσι τίθει νόον εὐρύοπα Ζεὺς
Ἐσθλὸν, τοῦ δέ τε πολλοὶ ἐπαυρίσκοντ' ἄνθρωποι,
Καί τε πόλεις ἐσάωσε, μάλιςα δέ κ' αὐτὸς ἀνέγνω.
Αὐταρ ἐγὼν ἐρέω, ὡς μοι δοκεῖ εἶναι ἄριςα·
Πάντῃ γάρ σε περὶ σέφανος πολέμοιο δέδηε·
Τρῶες δὲ μεγάθυμοι, ἐπεὶ κατὰ τεῖχος ἔβησαν,
Οἱ μὲν ἀφεςᾶσιν ζὺν τεύχεσιν, οἱ δὲ μάχονται
Παυρότεροι πλεόνεσσι, κεδασθέντες κατὰ νῆας.
Ἀλλ' ἀναχασσάμενος κάλει ἐνθάδε πάντας ἀρίςους.
Ἔνθεν δ' ἂν μάλα πᾶσαν ἐπιφρασσαίμεθα βουλήν·
Ἤ κεν ἐνὶ νήεσσι πολυκλήϊσι πέσωμεν,

" At nequaquam ſimul omnia poteris ipſe-ſolus conſequi:
" Alii enim tribuit Deus bellica opera;
" Alii autem artem-ſaltandi, alii citharam & cantum;
" Alii verò in pectoribus poſuit mentem latè-ſonans Jupiter
" Prudentem; cujus quidem, multi fructum-percipiunt homines;
" Quin & urbes ſervat; præcipuè autem ipſe, *qui habet, ejus utilitatem* novit.
" Sed ego dicam, ut mihi videtur eſſe optimum.
" Undique enim te circum, corona belli flagrat;
" Trojani autem magnanimi, poſtquam trans murum iverunt,
" Alii quidem ſubducunt-ſe cum armis, alii verò prœliantur
" Pauciores contra-plures, diſſipati circa naves.
" Quin *tu*, retrocedens voca huc omnes proceres:
" Deinde verò de ſummâ-rerum inire-poterimus conſilium;
" Utrúmne in naves multa-tranſtra-habentes irruamus,

Ver. 729.——ἔπως ἅμα πάντα——. Ἄλλῳ μὲν γὰρ ἔδωκε θεὸς.]

——ὃ πάντεσσι θεὸς χαρίεντα δίδωσιν
Ἀνδράσιν, ἤτε φυὴν, ἤτ' ἂρ φρένας, ἤτ' ἀγορητύν.
Ἄλλος μὲν γὰρ——————
——————ἀσφαλέως ἀγορεύει.——————
Ἄλλος δ' αὖ εἶδος—— *Odyſſ.* Θ'. 167.
Ἀλλ' ὃ γὰρ οὔτως πάντ' ἐπίςασθαι βροτῶν
Πέφυκεν. ἄλλῳ δ' ἄλλο πρόσκεισαι γέρας·
Σὲ μὲν μάχεσθαι, τὸν δὲ βουλεύειν καλῶς.
Eurip. d. Rheſ. 106.

——non omnia poſſumus omnes.
Virgil. Eclog. VIII. 63.

Ver. 731. Ἄλλῳ δ' ὀρχηςυν, ἑτέρῳ κίθαριν καὶ ἀοιδήν.] Apud Lucianum περὶ ὀρχήσεως.

Ἄλλῳ δ' ὀρχηςύνε καὶ ἱμερόεσσαν ἀοιδήν.

Cæterùm nonnulli totum hunc verſiculum *ſuppoſitum* exiſtimant. Δῆλον δὲ, ὡς ἀχρειοῖ τὸ ἔπος τοῦτο τὴν Ὁμηρικὴν ἔννοιαν· ἧς ὁ Σκοπὸς εἰς καὶ μόνος, Ἀνδρίαν ζυγκρῖναι φρονήσει. *Euſtath.*

Ver. 732.——τίθει.] *Al.* τιθεῖ.

Ibid.——εὐρύοπα.] Vide ſuprà ad ά, 175.

Ver. 734.——πόλεις.] *Al.* πολεῖς, *multos.*

Ibid.——μάλιςα δέ κ' αὐτὸς ἀνέγνω.] Domina *Dacier* vocem αὐτὸς, ad ipſum *Jovem* refert. Rectiùs, ut opinor, *Euſtathius:* Τῆς μὲν (Ἀνδρίας,) τὸ ζέμνὸν ἐχέσης ἄλλως ἐν τῷ ζώζειν ἑτέρες.——· τῆς δὲ Νοήσεως, κἂν μὴ τινας ἔχῃ ζώζειν, ὅμως ἔτως αὐτάρκως ἐχέσης, διὰ τὸ αὐτῆς γνωςικόν.

Ver. 735.——ἄριςα.] *Al.* ἄριςον.

Ver. 736.——δέδηε.] *Flagrat*; non, *flagrabat.* Nam *præteritum* iſtud (quod appellant Grammatici) *perfectum*, ſemper indicat *præſens Tempus* rei perfectæ: Ideóque à Græcis aptè appellatur παρακείμενος· quia *Tempori* iſti, quo aliquid rerum *fiat*, *adjacet* nimirùm *Tempus* quo id *factum* demùm *ſit.* Vide ſuprà ad ά, 37.

Ver. 737.——Τρῶες δὲ.] *Al.* Τρῶες δή. Sed nihil opus. Vide ſuprà ad ά, 51.

Ver. 741.——Ἔνθεν δ' ἂν.] Ἔνθεν δ' αὖ, MS. à *Th. Bentleio* collatus.

Αἴκ' ἐθέλῃσι θεὸς δόμεναι κράτος, ἤ κεν ἔπειτα
Παὰρ νῆων ἔλθοιμεν ἀπήμονες· ἦ γὰρ ἔγωγε
Δείδω, μὴ τὸ χθιζὸν ἀποσήσωνται Ἀχαιοὶ
Χρεῖος, ἐπεὶ παρὰ νηυσὶν ἀνὴρ ἄτος πολέμοιο
Μίμνει, ὃν ὐκέτι πάγχυ μάχης ζχήσεσθαι ὀΐω.
Ὣς φάτο Πωλυδάμας· ἄδε δ' Ἕκτορι μῦθος ἀπήμων·
Αὐτίκα δ' ἐξ ὀχέων ζὺν τεύχεσιν ἄλτο χαμᾶζε·
Καί μιν φωνήσας, ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
Πωλυδάμα, ζὺ μὲν αὐτῦ ἐρύκακε πάντας ἀρίστους·
Αὐταὰρ ἐγὼ κεῖσ' εἶμι, καὶ ἀντίόω πολέμοιο·
Αἶψα δ' ἐλεύσομαι αὖτις, ἐπὴν εὖ τοῖς ἐπιτείλω.

" Si quidem velit Deus largiri victoriam; an verò jam deinceps
" A navibus abeamus illæsi. Certè enim equidem
" Timeo, nè hesternum rependant Achivi
" Debitum; quoniam apud naves vir insatiabilis pugnæ
" Manet, quem non ampliùs omninò à pugnâ cessaturum puto.
Sic dixit Polydamas: Placuit autem Hectori consilium tutum:
Continuò igitur è curribus cum armis desiliit in terram,
Et eum editâ-voce verbis velocibus allocutus est;
" Polydama, tu quidem hîc retine omnes fortissimos:
" At ego illuc ibo, & occurram prœlio:
" Protinùs autem revertar, postquam diligentèr illis mandata dedero.

Ver. 745.—μὴ τὸ χθιζὸν ἀποσήσωνται Ἀχαιοὶ Χρεῖος.] Vulgati habent ἀποτίσωνται. Sed *Barnesius* ex *Eustathio* edidit, ἀποσήσωνται· ejusque rei rationem ita reddit. " *Editiones Basileensis & Romana Eustathii*, τὸ " ἀποσήσωνται *apertè præferunt, in Textu* " *pariter & in* παρεκβολαῖς. *Eustathius*, " fol. 937, lin. 16; & fol. 938, lin. 48; " Τὸ δὲ, ἀποσήσωνται τὸ χθιζὸν χρέος, τινὲς " μὲν γράφουσιν ἀποτίσωνται· ἐκ ἀρέσκονται " δέ οἱ Ζοφοὶ, ἀλλὰ θέλουσιν εἶναι ἀποσήσωνται, ἀντὶ τῦ ἀποσαθρήσωσιν, ἤγουν σαθρῶ " ἀποδώσουσιν ἢ λήψονται. *Eandem lectionem* " τῦ ἀποσήσωνται *repetit*, fol. 950, lin. 18. " *Ita Iliad.* χ', 350; Στήσασ' ἔνθαδ' ἄγοντες ἄποινα. *Ita* ώ, 232, Χρυσῦ δὲ ζήσας " ἔφερεν δέκα πάντα τάλαντα· *Ubi Eustathius*, " fol. 1479, lin. 29, Τὸ δὲ ζήσας, ἀντὶ τῦ " σαθμήσας, ὡς πρὸς ἀκρίβειαν, ἵνα μὴ " ψεύσηται τὸν σαθμὸν τυχὸν ἐραληθείς. Ἐκ " τύτου δὲ, καὶ πρὸ τύτων, τὸ, χθιζὸν ἀποσήσωνται χρέος, ὡς προπρμήνευται Καί, μετασῆσαι, ἐν Ὀδυσσείᾳ, τὸ μεταλλάξαι εἰρῆται μεταφορικῶς, Odyss. δ', 612. *Hesychius*, Ἀποσήσωνται, ἀποκομίσωνται· σαθμῷ γὰρ ἀπεδίδοσαν.——*Harpocration*, Ἀποσησάμενον, ἀντὶ τῦ, προσαθμὸν παραλαβόντα· Δημοσθένης, *Idem ferè Brev.* " *Scholia*, [ὥσπερ σαθμῷ δεδανεικότες.] " *Et Etymolog. magn.* voce Στατήρ·——τὸ " γὰρ ἀποσήσωνται, ἀντὶ τῦ, ἀποδώσωσιν." His adde *Porphyrium.* Ζητήμ. Ὁμηρικ. 25; Κέχρηται τῇ ἀπὸ τῶν σαθμῶν διαμέτρησει καὶ ἐπὶ τῦ, " Δείδω μὴ τὸ χθιζὸν ἀποτίσωνται " [ita *Editi*, sed necesse est scripserit *Por-* " *phyrius* ἀποσήσωνται] Ἀχαιοὶ χρεῖος·"—ὡς ἐν ζυγῷ ἴσον σήσαντες, καὶ ἀπομετρύμενοι ὄφλημα,—σήσαντες τὸ χρέος. Porrò, *medio in vocabulo* ἀποτίσωνται, non rectè producitur istud ó. Denique licèt eandem in sententiâ vim habeat horum vocabulorum utrumque; tamen facilius creditu est, verbum usitatius ἀποτίσωνται, ex inusitatiori ἀποσήσωνται ortum esse, quàm è contrario ex usitatiori inusitatius. Veruntamen judicet Lector eruditus.

Ver. 746.——παρὰ νηυσὶν ἄντης ἄτος.] Vide suprà ad *ver.* 224.

Ver. 748.——ἄδε.] *Al.* ἄδε. Sed hoc, leviculum.

Ver. 749.——ἐξ ὀχέων.] Sunt qui Poëtam hîc reprehendant, tanquam oblitum mandatorum quæ suprà memoraverat, μ', 81—85. Sed facilè intelligi potest, *Hectoris* currum, post effractas fores, exuperatumque murum atque vallum, eum interjecto aliquo intervallo ita secutum, ut tamen plerunque staret ὄπισθε μάχης; ἠδὲ πολέμοιο, ξ', 430. Reliqui certè currus, extra murum atque vallum usque permanebant, (ó, 3;) Ut rectè annotavit *Popius*.

Ibid.—ἄλτο χαμᾶζε.] Vide suprà ad γ', 29.

Ver.

Ἦ ῥα, καὶ ὥρμηθη, ὄρεϊ νιφόεντι ἐοικὼς,
Κεκληγὼς, διὰ δὲ Τρώων ᾤτετ', ἠδ' ἐπικούρων.
Οἱ δ' ἐς Πανθοίδην ἀγαπήνορα Πελυδάμαντα
Πάντες ἐπεσσεύοντ' ἐπεὶ Ἕκτορος ἔκλυον αὐδήν.
Αὐτὰρ ὁ Δηΐφοβόν τε, βίην θ' Ἑλένοιο ἄνακτος,
Ἀσιάδην τ' Ἀδάμαντα, καὶ Ἄσιον Ὑρτάκου υἱὸν,
Φοίτα ἀνὰ προμάχους διζήμενος, εἴ πως ἐφεύροι·
Τοὺς δ' εὗρ' οὐκέτι πάμπαν ἀπήμονας, οὐδ' ἀνολέθρους·
Ἀλλ' οἱ μὲν δὴ, νηυσὶν ἀπὸ πρύμνῃσιν Ἀχαιῶν,
Χερσὶν ὕπ' Ἀργείων κέαλο ψυχὰς ὀλέσαντες·
Οἱ δ' ἐν τείχει ἔσαν βεβλημένοι, ὑτάμενοί τε.
Τὸν δὲ τάχ' εὗρε μάχης ἐπ' ἀριστερὰ δακρυόεσσης
Δῖον Ἀλέξανδρον, Ἑλένης πόσιν ἠϋκόμοιο,
Θαρσύνονθ' ἑτάρους, καὶ ἐποτρύνονα μάχεσθαι·
Ἆσχε δ' ἰσάμενος προσέφη αἰσχροῖς ἐπέεσσι·
Δύσπαρι, εἶδος ἄριστε, γυναιμανὲς, ἠπεροπευτὰ,
Πῆ τοι Δηΐφοβός τε, βίη θ' Ἑλένοιο ἄνακτος,

Dixit, & impetu-facto-abiit, monti nivoso similis,
Inclamans, perque Trojanos volabat, & *per* socios.
Hi autem ad Panthoïdem fortitudinis-amantem Polydamanta
Omnes ocyùs-accurrebant, simulac Hectoris audierunt vocem.
At *Hector* Deïphobúmque, vimque Heleni regis,
Asiádemque Adamanta, & Asium Hyrtaci filium,
Itabat per primos-pugnatores quærens, sicubi invenire-posset.
Hos autem invenit non jam prorsùs illæsos, neque inextinctos;
Sed hi quidem jam, navium ad puppes Achivorum,
Sub manibus Argivorum jacebant animabus deperditis:
Alii autem in muro erant eminùs cominúsque vulnerati.
Verùm statim invenit pugnæ ad sinistram lachrymosæ
Nobilem Alexandrum, Helenæ maritum pulchræ-comas,
Animos-addentem sociis, & incitantem ad pugnam:
Propè autem stans, *eum* allocutus est probrosis verbis:
" Infauste Pari, formâ præstantissime, mulierose, deceptor,
" Ubi tibi Deïphobúsque, visque Heleni regis,

Ver. 754.——ὄρεϊ νιφόεντι.] ——Tanaimque nivalem. *Virg. Georgic.* IV. 517. Similitudo hîc desumpta, partim ex corporis proceritate & robore, partim ex galeæ splendore, & albitudine cristæ. Cæterùm, quâ ratione ὄρεϊ hîc ultimam producat; item Ἀλέξανδρον, *ver.* 766; vice suprà ad ά, 51. Denique, quâ analogiâ vox νιφόεντι, quæ primam corripit, deducta sit ex νίφειν, quæ primam *producit*; vide suprà ad ά, 338; & ad μή, 280.

Ver. 757.——αὐδήν.] *Al.* αὐδῆς.

Ver. 758 (& infrà, *ver.* 770,) βίην θ', Ἑλένοιο.] Simili planè loquendi ratione, ac in linguis recentioribus, *règia majestas* ipse scilicet *Rex* est, & *divinitas* ipse *Deus*.

Ver. 759.——Ἀδάμαντα.] Vide suprà ad *ver.* 560.

Ver. 761.—οὐδ' ἀνολέθρους.] Ἡ ἀπόφασις τῆ καταφάσει ποτὲ τὸ μὲν ἴσον δύνασθαι, ποτὲ δὲ τὸ πλέον. *Hermogenes* περὶ μεθόδου δεινότητος, *c.* 7. Vide suprà ad ά, 330.

Ver. 766.—Ἑλένης πόσιν ἠϋκόμοιο.] Vide suprà ad ή, 355.

Ver. 767. Θαρσύνονθ'.] Vide infrà ad *ver.* 823.

Ver. 769. Δύσπαρι.] Vide suprà ad γ', 39.

Ἀσιάδης τ' Ἀδάμας, ἠδ' Ἄσιος Ὑρτάκυ υἱός ;
Πῆ δέ τοι Ὀθρυονεύς ; νῦν ὤλεσο πᾶσα κατ' ἄκρης
Ἰλιος αἰπεινή· νῦν τοι ζῶς αἰπύς ὄλεθρος.
Τὸν δ' αὖτε προσέειπεν Ἀλέξανδρος θεοειδής·
Ἕκτορ, ἐπεὶ τοι θυμὸς ἀναίτιον αἰτιάασθαι,
Ἄλλοσε δήποσε μᾶλλον ἐρωῆσαι πτολέμοιο
Μέλλω, ἐπεὶ ὐδ' ἐμὲ πάμπαν ἀνάλκιδα γείναο μήτηρ·
Ἐξ ἧς γὰρ παρὰ νηυσὶ μάχην ἤγειρας ἑταίρων,
Ἐκ τῆδ' ἐνθαδ' ἐόντες ὁμιλέομεν Δαναοῖσι
Νωλεμέως· ἕταροι δὲ κατέκταθεν, οὓς σὺ μεταλλᾷς·
Οἴω Δηΐφοβός τε, βίη θ' Ἑλένοιο ἄνακτος,
Οἴχεσθον, μακρῇσι τετυμμένω ἐγχείῃσιν,
Ἀμφοτέρω κατὰ χεῖρα· φόνον δ' ἤμυνε Κρονίων.
Νῦν δ' ἄρχ', ὅππῃ σε κραδίη θυμός τε κελεύει·

" Asiadésque Adamas, atque Asius Hyrtaci filius ?
" Ubi verò & Othryoneus ; nunc periit tota à culmine
" Ilios alta ; nunc te certa *manet* gravis pernicies.
Illum autem viciſſim allocutus eſt Alexander divinâ-formâ-præditus ;
" Hector, quoniam tibi animus *eſt* inſontem culpare,
" Aliàs fortè magis ceſſare à prœlio
" Potuerim, cùm neque me prorsùs imbellem genuerit mater :
" Ex quo enim apud naves pugnam ſuſcitâſti ſociorum,
" Ex eo hic permanentes congredimur cum Danaïs
" Indeſinentèr : ſocii autem cæſi ſunt *ii*, quos tu requiris.
" Duo-ſoli, Deïphobúſque, viſque Heleni regis,
" Abierunt, longis ſaucii haſtis,
" Ambo manum ; cædem autem arcebat Saturnius.
" Nunc verò duc, quò te cor animuſque jubeat :

Ver. 771.—Ἀδάμας.] Vide ſuprà ad *ver.* 560.

Ver. 772.——νῦν ὤλεσο πᾶσα κατ' ἄκρης.] *Al.* κατὰ κρῆς.

——ruit alto à culmine Troja.
Æn. II. 290.
——ſternitque à culmine Trojam.
Ibid. 603.

Ver. 775.——ἀναίτιον αἰτιάασθαι.] Malè hîc *Euſtathius* : Σημείωσαι, ὅτι ὐδὲ τὸ τῦ Ἀχιλλέως ἦθος ἀνόμοιον πρὸς Ἕκτορα, εἴγε καὶ αὐτὸς " τάχα κεν ἀναίτιον αἰτιόῳτο·" λ', 653. Iſtud enim reverà erat *Achillis* ἦθος. " Οὐ γάρ τι γλυκύθυμος ἀνὴρ ἦν, ὐδ' ἀγανὸς " φρονι, Ἀλλὰ μάλ' ἐμμεμαώς·" υ, 467. At *Hector* ubique indole atque ingenio *manſuetus*, & γλυκύθυμος deſcribitur, licèt *Paridem*, in re & loco opportuno, acriùs nonnunquam, non ſine causâ reprehenderit. Quare multo adhuc pejus Domina *Dacier*, & *Popius* ; qui *Hectorem* hîc *injuſtum*, *violentum*, & *iracundum* depingunt : Ac ſi ipſe ſuâ in oppugnandis Achivorum munitionibus temeritate & pertinaciâ, fortiſſimos Suorum perdidiſſet ; quorum mortem *Paridi*, non tam ut ignavo quidem & imbelli, (quanquam is & hâc in parte à reprehenſione non abfuit,) quàm ut primæ malorum cauſæ atque auctori, exprobraret.

Ver. 776.——ἐρωῆσαι πτολέμοιο.] MS. à *Th. Bentleio* collatus, ἐρωήσειν πτολέμοιο. Vir doctiſſimus *Hen. Stephanus*, propter præcedentem ſyllabam longam ſcribendum hîc contendit πτολέμοιο. Ipſe tamen, ut rectè obſervavit *Berglerus*, edidit, ὁμοίῃ πτολέμοιο, ὁ, 670. Atque in πτόλις, πτολίεθρον, & ſimilibus, poſt ſyllabam alioqui poſitione longam, ſæpè abundat litera, gravioris Soni causâ. Quod idem in πρότι pro ποτὶ frequenter factum, *Stephanus* ipſe judicio candido hunc ad locum obſervavit.

Ver. 777. Μέλλω, ἐπεὶ ὐδ'.] Pronunciabatur ἐπ' ὐδ' vel ἐπεὶὐδ', duabus ſyllabis. Vide ſuprà ad ε, 349 ; & ad ι, 533.

Ver. 778. Ἐξ ἧς γὰρ.] Refertur iſtud, γὰρ, ad id quod elegantiſſimè reticetur. *Aliàs fortè culpandus fuerim* ; *At Nunc certè in reprehenſionem non incurri* : *NAM ex quo*——.

Ver. 781.——βίη θ' Ἑλένοιο.] Vide ſuprà ad *ver.* 758.

Ver.

Ἡμεῖς δ' ἐμμεμαῶτες ἅμ' ἑψόμεθ', οὐδέ τι φημὶ
Ἀλκῆς δευήσεσθαι, ὅση δύναμίς γε πάρεσι·
Παὰρ δύναμιν δ' οὐκ ἔστι καὶ ἐσσύμενον πολεμίζειν.
Ὣς εἰπὼν παρέπεισεν ἀδελφειοῦ φρένας ἥρως·
Βὰν δ' ἴμεν, ἔνθα μάλιστα μάχη καὶ φύλοπις ἦεν,
Ἀμφί τε Κεβριόνην, καὶ ἀμύμονα Πετυδάμαντα,
Φάλκην, Ὀρθαῖόν τε, καὶ ἀντίθεον Πολυφοίτην,
Πάλμυν τ', Ἀσκάνιόν τε, Μόρυν θ' υἱὸν Ἱπποτίωνος·
Οἵ ῥ' ἐξ Ἀσκανίης ἐριβώλακος ἦλθον ἀμοιβοὶ
Ἠοῖ τῇ πρωτέρῃ· τότε δὲ Ζεὺς ὦρσε μάχεσθαι.
Οἱ δ' ἔσαν, ἀργαλέων ἀνέμων ἀτάλαντοι ἀέλλῃ,
Ἥ ῥά θ' ὑπὸ βροντῆς πατρὸς Διὸς εἶσι πέδονδε,
Θεσπεσίῳ δ' ὁμάδῳ ἁλὶ μίσγεται, ἐν δέ τε πολλαὶ

785 "Nos enim paratiſſimis-animis ſequemur, neque omnino puto
"Virtutem *te* deſideraturum, quantum quidem *in nobis* virium fuerit:
"Ultra vires autem non licet, quantumvis cupido pugnare.
Sic fatus, flexit fratris animam heros:
Perrexerunt autem ire, ubi maximè pugna & prœlium erat;
790 *Ubi erat* Cebrionéſque, & eximius Polydamas,
Phalces, Orthæúſque, & divinus Polyphœtes,
Palmyſque, Aſcaniúſque, Moryſque, filii [*vel* filius] Hippotionis;
Qui ex Aſcaniâ glebosâ venerant ſuis-vicibus
Die præcedenti; tunc verò Jupiter *eos* impulit ad pugnam.
795 Hi autem ibant, vehementium ventorum ſimiles turbini,
Qui ex tonitru patris Jovis ingruit in campum,
Immanique cum tumultu mari miſcetur, in*ſurgúnt*que multi

Ver. 785.——ἐμμεμαῶτες.] Vide ſuprà ad *ver.* 46. Item ad ά, 265; ad β', 818; ad ζ', 464.

Ibid.——οὐδέ τι.] *Al.* οὐδέ τε. *Al.* οὐδ' ἔτι.

Ver. 787.——πολεμίζειν.] *Stephanus,* πτολεμίζειν. Vide ſuprà ad *ver.* 776.

Ver. 789.——Βὰν δ' ἴμεν, ἔνθα μάλιστα.]
——ruit ad——ubi plurima fuſo
Sanguine terra madet, ſtridentque haſtilibus auræ. *Æn.* XII. 690.

Ver. 792.——υἱὸν Ἱπποτίωνος.] Vulgati habent, υἷε Ἱπποτίωνος. Sed ſcribendum, ut opinor, cum *Barneſio,* aut υἱ', aut υἱὲ· nè ſyllaba videlicet circumflexa corripiatur. *Strabo* citat,

——υἱὸν Ἱπποτίωνος,
Μυσῶν ἀγχεμάχων ἡγήτορα——.
Lib. 12. *p.* 847. al. 565.

Quo magis mireris *Barneſii* levitatem, qui, quoniam alibi legerat Μόρυν τε καὶ Ἱπποτίωνα κατέκτα, ξ', 514, "*in eodem* Verſu & "Fato, *ut* Fratres *potiùs quàm ut* Filium "& Patrem" conjunctos; ideò & hîc, pro Μόρυνθ' υἱὸν Ἱπποτίωνος, ſcribendum exiſtimavit Μόρυν τε καὶ Ἱπποτίωνα. Quaſi verò *Pater* & *Filius* non tam *interfici ſimul* potuerint, quàm *bini Fratres,*

Ver. 793. Οἵ ῥ' ἐξ.] *Strabo,* loco jam citato, legit Οἵ γ' ἐξ. Quæ, quantum ex analogiâ quidem judico, & probabilior eſt Lectio.

Ibid.——ἀμοιβοὶ.] Διαδοχῇ τινι βοηθείας· ——πολέμῳ διάδοχοι, τοῖς πρωτέροις ἴσοι. ——Ἢ ἀμειβόμενοι Πρίαμον, ὑπερ ὧν αὐτὸς ἐπεκάρησε τοῖς Φρυξί πόλε, ὡς ἐν τῇ γ' ῥαψῳδία εἴρηται. *Euſtath.*

Ver. 795.——ἀργαλέων ἀνέμων ἀτάλαντοι ἀέλλῃ.——] Ἐπαινεῖται καὶ ἐνταῦθα παραβολὴ ἐν τοῖς μάλιστα·——δηλοῖ δὲ——τὴν πολλὴν, καὶ ζοφερὰν, καὶ ζυνεχῆ, καὶ μετὰ ἤχε τῶν πολεμίων ἐπέλευσιν. *Euſtath.*

Ver. 796. Ἥ ῥά θ' ὑπὸ βροντῆς.] Σὺν ἀερίᾳ βροντῇ· *Euſtath.* Ἀντὶ τοῦ, μετὰ βροντῆς· *Schol.* Quod ſi verum eſt, quidni (obſecro) & *ſcribere* potuiſſet Homerus, Ἥ ῥα μετὰ βροντῆς——? At, ὑπὸ βροντῆς, indicat turbinem (ſecundum Poëtæ ſententiam) vel ex tonitru, vel ex nube atque eâdem utique origine ac tonitru ipſum, natum.

Ver. 797.—ἐν δέ τε πολλὰ.] *Al.* ἔνθα τε πολλά. Quod & laudat *Barneſius.* Sed minùs rectè. Meliùs enim indicat vulgata Lectio fluctus ex turbine, qui hîc *jam* deſcribitur, oriundos.

Κύμαλα παφλάζοντα πολυφλοίσβοιο θαλάσσης,
Κυρτὰ, φαληριόωντα, πρὸ μὲν τ' ἄλλ', αὐτὰρ ἐπ' ἄλλα·
Ὡς Τρῶες πρὸ μὲν ἄλλοι ἀρηρότες, αὐτὰρ ἐπ' ἄλλοι
Χαλκῷ μαρμαίροντες ἅμ' ἡγεμόνεσσιν ἕποντο·
Ἕκτωρ δ' ἡγεῖτο, βροτολοιγῷ ἴσος Ἄρηϊ,
Πριαμίδης· πρὸ ἔθεν δ' ἔχεν ἀσπίδα πάντοσε ἴσην,
Ῥινοῖσιν πυκινήν· πολλὸς δ' ἐπελήλατο χαλκός·
Ἀμφὶ δέ οἱ κροτάφοισι φαεινὴ ζείετο πήληξ.
Πάντῃ δ' ἀμφὶ φάλαγγας ἐπειρᾶτο προποδίζων,
Εἴπως οἱ εἴξειαν ὑπασπίδια προβιβῶντι.
Ἀλλ' οὐ ζύγχει θυμὸν ἐνὶ στήθεσσιν Ἀχαιῶν.
Αἴας δὲ πρῶτος προκαλέσσατο, μακρὰ βιβάσθων·
Δαιμόνιε, σχεδὸν ἐλθέ· τίη δειδίσσεαι ὧτως
Ἀργείους; ἦτοι τι μάχης ἀδαήμονες εἰμὲν,
Ἀλλὰ Διὸς μάστιγι κακῇ ἐδάμημεν Ἀχαιοί.
Ἦ θήν πού τοι θυμὸς ἐέλπεται ἐξαλαπάξειν
Νῆας, ἄφαρ δέ τε χεῖρες ἀμύνειν εἰσὶ καὶ ἡμῖν.

Fluctus æstuantes multo-strepitu resonantis maris,
Tumidi, spumâ-albescentes, antè quidem alii, ac deinceps alii:
Sic Trojani, antè quidem alii stipati, post etiam alii,
Ære coruscantes cum ducibus sequebantur:
Hector verò præibat, hominum-perniciei par Marti
Priamides; & ante se tenebat scutum undique æquale,
Pellibus densum; multum autem super-inductum-erat æs:
Circúmque ejus tempora fulgens quassabatur cassis.
Quoquoversùm verò circum phalangas tentabat pedem-inferens,
Si quo-modo sibi cederent sub clypeo-progredienti:
Sed non conturbabat animum in pectoribus Achivorum.
Ajax autem primus provocavit, magnis-passibus gradiens;
" O bonè, propiùs accede: cur territas ità
" Argivos? nequaquam pugnæ imperiti sumus,
" Sed Jovis flagello pernicioso domiti sumus Achivi.
" Sanè quidem tibi animus sperat direpturum *te* esse
" Naves; in promptu autem manus ad repellendum sunt & nobis.

Ver. 798. Κύμαλα παφλάζοντα,——φαληριόωντα, πρὸ μὲν τ' ἄλλ', αὐτὰρ ἐπ' ἄλλα.] Ἐν πᾶσι, τὸ ἐνέργειαν ποιεῖν, εὐδοκιμεῖ·——ποιεῖ δὲ ἐν τοῖς εὐδοκιμάσαις εἰκόσιν ἐπὶ τῶν ἀψύχων ταῦτα·

Κυρτὰ, φαληριόωντα, πρὸ μὲν τἄλλ', αὐτὰρ ἐπ' ἄλλα.

Κινέμενα γὰρ, καὶ ζῶντα, ποιεῖ πάντα. [ubi notandum *Aristotelem* voce mediâ, κινέμενα, eas propriè dixisse res, quæ *se* ipsæ *moveant*:] *Rhetoric. lib.* 3. *c.* 11. Cæterùm de eo artificio, quo Poëta versûs sui numeros, verborumque ipsorum Sonum, ad rei dicendæ naturam exegerit; vide suprà ad γ', 363.

Ver. 803. Πριαμίδης.] Vide suprà ad ά, 398.

Ibid.——πρὸ ἔθεν.] *Al.* πρόσθεν.

Ver. 805.——κροτάφοισι φαεινὴ ζείετο πήληξ.] Ὅθεν ἴσως καὶ "κορυθαίολος" καὶ "κορυθάϊξ" λέγεται· *Eustath.* Id quod cum *Porphyrio* facit, qui αἴολον non *varium*, sed *mobile*, semper significare contendit. Vide suprà ad β', 816.

Ver. 809.——βιβάσθων.] *Al.* βιβάζων.

Ver. 811.——ἦτοι τι μάχης ἀδαήμονες εἰμὲν, Ἀλλὰ Διὸς μάστιγι.]

——non me tua fervida terrent
Dicta, ferox: Dii me terrent & Jupiter hostis. *Æn.* XII. 894.

Ver. 814.——ἄφαρ δέ τε χεῖρες ἀμύνειν εἰσὶ καὶ ἡμῖν.]

——totidem

Ἤ κε πολὺ φθαίη εὖ ναιομένη πόλις ὑμὴ
Χερσὶν ὕφ' ἡμετέρῃσιν ἁλοῦσά τε, περθομένη τε.
Σοὶ δ' αὐτῷ φημὶ σχεδὸν ἔμμεναι, ὁππότε φεύγων
Ἀρήσῃ Διῒ πατρὶ καὶ ἄλλοις ἀθανάτοισι,
Θάσσονας ἱρήκων ἔμεναι καλλιτρίχας ἵππους,
Οἵ σε πόλινδ' οἴσουσι, κονίοντες, πεδίοιο.
Ὣς ἄρα οἱ εἰπόντι ἐπέπταλο δεξιὸς ὄρνις,
Αἰετὸς ὑψιπέτης· ἐπὶ δ' ἴαχε λαὸς Ἀχαιῶν,
Θάρσυνος οἰωνῷ· ὁ δ' ἀμείβετο φαίδιμος Ἕκτωρ·
Αἶαν ἀμαρτοεπὲς, βεγάϊε, ποῖον ἔειπες;
Αἴ γὰρ ἔγωὶ ὄφελον γε Διὸς πάϊς Αἰγιόχοιο
Εἶην ἤματα πάντα, τέκοι δέ με πότνια Ἥρη,
Τιοίμην δ' ὡς τίετ' Ἀθηναίη καὶ Ἀπόλλων·
Ὡς νῦν ἡμέρη ἥδε κακὸν φέρει Ἀργείοισι
Πᾶσι μάλ'· ἐν δὲ σὺ τοῖσι πεφήσεαι, αἴκε ταλάσσης
Μεῖναι ἐμὸν δόρυ μακρὸν, ὅ τοι χρόα λειριόεντα
Δάψει· ἀτὰρ Τρώων κορέεις κύνας ἠδ' οἰωνοὺς
Δημῷ καὶ σάρκεσσι, πεσὼν ἐπὶ νηυσὶν Ἀχαιῶν.
Ὣς ἄρα φωνήσας ἡγήσατο· τοὶ δ' ἅμ' ἕποντο

815 "Ac ſanè longè antè benè-habitata urbs veſtra
"Manibus noſtris captáque, excisáque erit.
"Tibi verò ipſi aio *tempus* inſtare, quando fugiens
"Supplicabis Jovi patri & aliis immortalibus,
"Velociores accipitribus ut ſint *tui* jubis-pulchris-comantes equi,
820 "Qui te ad urbem ferant, pulverem excitantes per campum.
Sic ei locuto ſupervolavit dextra avis,
Aquila altivolans; acclamavit autem populus Achivorum,
Confirmatus augurio: At reſpondit tamen illuſtris Hector;
"Ajax blatero, ingens-&-hebes, quid dixiſti?
825 "Utinam enim ego ità ſanè Jovis filius Ægiochi
"Eſſem dies omnes, peperiſsétque me veneranda Juno,
"Honorarer autem ficut honoratur Minerva & Apollo:
"Ut jam dies hæc malum fert Argivis
"Omnibus prorsùs: tuque inter illos occidêris, ſi auſus fueris
830 "Manere meam haſtam longam, quæ tibi corpus tenerum
"Lacerabit: Ac Trojanorum ſaturabis canes & alites
"Pinguedine & carnibus, proſtratus ad naves Achivorum.
Sic utique locutus præibat: Illi verò ſimul ſequebantur

——totidem nobis animæque manuſque. *Æn.* X. 376.

Ver. 815.——ὑμὴ.] *Al.* ὕμμιν.

Ver. 818.—ἀθανάτοισι.] Vide ſuprà ad ά, 398.

Ver. 819.—ἱρήκων.] Vide ſuprà ad *ver.* 62.

Ver. 823. Θάρσυνος οἰωνῷ.] Quâ analogiâ vox θάρσυνος, quæ medium *corripit*, deducta ſit ex θαρσύνω, quæ eandem *producit*: vide ſuprà ad ά, 338; & ad μ́, 280.

Ver. 824.—ἀμαρτοεπὲς.] *Impropria & ſupervacua effutiens.* Cujus contrarium, εὖ ἀφαμαρτοεπὴς, γ́, 215, ita reddit Quintilianus; *propriam, (id enim eſt, non errare verbis,) & carentem ſupervacuis eloquentiam.* Lib. 12. cap. 10.

Ver. 828.——φέρει.] *Al.* φέροι.

Ver. 831.—Τρώων κορέεις κύνας ἠδ' οἰωνούς.] *Al.* κορέσεις.

——canibus data præda Latinis,
Alitibuſque jaces.—— *Æn.* IX. 485.

Ἠχῇ θεσπεσίῃ, ἐπὶ δ' ἴαχε λαὸς ὄπισθεν·
Ἀργεῖοι δ' ἑτέρωθεν ἐπίαχον, οὐδ' ἐλάθοντο
Ἀλκῆς, ἀλλ' ἔμενον Τρώων ἐπιόντας ἀρίστους·
Ἠχὴ δ' ἀμφοτέρων ἵκετ' αἰθέρα, καὶ Διὸς αὐγάς.

Clamore *cum* immenſo, acclamabant autem & copiæ à-tergo.
Sed & Argivi ex-alterâ-parte acclamabant, neque obliviſcebantur
Fortitudinis, ſed manebant Troüm invadentes fortiſſimos.
Clamor autem utrorumque pervenit-ad-æthera, & Jovis-lucidas-domos.

Ver. 837.——Διὸς αὐγάς.] *Barneſius* ſcribendum conjecit, αὐλάς· quia nimirùm, *Odyſſ.* δ', 74, legitur Ζηνὸς——————αὐλή. Sed αὐλαὶ, in plurali, apud *Homerum* non occurrit.

ΤΗΣ

ΟΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΔΟΣ

ΡΑΨΩΔΙΑ, ἢ ΓΡΑΜΜΑ, Ξ'.

Ὑπόθεσις τῆς Ξ'. ΟΜΗΡΟΥ Ῥαψῳδίας.

Ἀγαμέμνων ζυμπαραλαβὼν τὰς τραυματίας, καὶ Νέστορα ζὺν αὐτοῖς, ἔξεισιν ἐπὶ τὸν πόλεμον. Ἥρα δὲ, τὸν κεστὸν λαβοῦσα παρὰ τῆς Ἀφροδίτης, κατέρχεται, καὶ τὸν Ὕπνον πείσασα, κοιμίζει τὸν Δία. Ποσειδῶν δὲ τοῖς Ἕλλησι βοηθεῖ, καὶ πολὺς φόνος γίνεται τῶν Τρώων. Αἴας δὲ λίθῳ βαλὼν Ἕκτορα πλήσσει· ὁ δὲ ἀναζαγὼν αἷμα, λιποψυχεῖ. Ἀριστεύει δὲ καὶ Αἴας, ὁ Λοκρός.

Ἐπιγραφαί.

Διὸς ἀπάτη.

Ἄλλως.

Ξῖ, Κρονίδην λεχέεσσι παρήπαφεν Ὕπνος, ἰδ' Ἥρη.

Νέ́ζορα δ' ὐκ ἔλαθεν ἰαχὴ, πίνοντά περ ἔμπης,
Ἀλλ' Ἀσκληπιάδην ἔπεα πλερόεντα προσηύδα·
Φράζεο, διε Μαχάον, ὅπως ἔσαι τάδε ἔργα·
Μείζων δὴ παρὰ νηυσὶ βοὴ θαλερῶν αἰζηῶν.
Ἀλλὰ ζὺ μὲν νῦν πῖνε καθήμενος αἴθοπα οἶνον,
Εἰσόκε θερμὰ λοεζρὰ ἐϋπλόκαμος Ἑκαμήδη
Θερμήνῃ, καὶ λύσῃ ἀπὸ βρότον αἱματόεντα·
Αὐτὰρ ἐγὼν ἐλθὼν τάχα εἴσομαι ἐς περιωπήν.

NEstorem autem non fugit clamor, bibentem licèt;
Sed Asclepiadem verbis alatis allocutus est;
" Vide, nobilis Machaon, quomodo futura sint hæc opera;
" *Solito*-major sanè ad naves clamor florentium ætate juvenum.
" Verùm tu quidem nunc bibe sedens nigrum vinum,
" Dum calida lavacra comas-pulchra Hecamede
" Calefaciat, & abluat tabum sanguinolentum:
" At ego conscensâ actutùm cognoscam speculâ.

Ver. 1. Νέζορα δ'—πίνοντά.] Connectitur cum eo quod suprà narratum est, λ', 617, &c.

Ibid.——ἔλαθεν ἰαχὴ.] Quâ ratione, ἔλαθεν, hîc ultimam producat; item ἐϋπλόκαμος, *ver.* 65; & παμφαῖνον, *ver.* 11; vide suprà ad ά, 51.

Ver. 3.——τάδε ἔργα.] Cod. *Harleian.* à *Th. Bentleio* collatus, τόδε ἔργον.

Ver. 5.——καθήμενος.] *Al.* παρήμενος.

Ibid.——αἴθοπα οἶνον.] Vide suprà ad ά, 462.

Ver.

Ὣς εἰπὼν, ζάκος εἷλε τελυσμένον υἷος ἑῆος,
Κείμενον ἐν κλισίῃ, Θρασυμήδεος ἱπποδάμοιο,
Χαλκῷ παμφαίνον· ὁ δ' ἔχ' ἀσπίδα παλρὸς ἑοῖο.
Εἵλετο δ' ἄλκιμον ἔγχος ἀκαχμένον ὀξέϊ χαλκῷ·
Στῆ δ' ἐκτὸς κλισίης, τάχα δ' εἴσιδεν ἔργον ἀεικὲς,
Τὼς μὲν ὀρινομένους, τὼς δὲ κλονέοντας ὄπισθε
Τρῶας ὑπερθύμους, ἐρέριπτο δὲ τεῖχος Ἀχαιῶν.
Ὡς δ' ὅτε πορφύρῃ πέλαγος μέγα κύματι κωφῷ,
Ὀσσόμενον λιγέων ἀνέμων λαιψηρὰ κέλευθα,
Αὔτως, οὐδ' ἄρα τε προκυλίνδεται ἐδετέρωσε,
Πρίν τινα κεκριμένον καλαβῆμεναι ἐκ Διὸς ὄρον·
Ὡς ὁ γέρων ὥρμαινε, δαϊζόμενος κατὰ θυμὸν
Διχθάδι'· ἢ μέθ' ὅμιλον ἴοι Δαναῶν ταχυπώλων,
Ἠὲ μετ' Ἀτρείδην Ἀγαμέμνονα, ποιμένα λαῶν.
Ὧδε δέ οἱ φρονέοντι δοάσσατο κέρδιον εἶναι,

Sic fatus, ſcutum ſumpſit affabrè-factum filii ſui,
Jacens in tentorio, Thraſymedis equûm-domitoris,
Ære collucens; ille autem habebat clypeum patris ſui.
Sumpſit porrò & validam haſtam, præfixam acuto ære:
Stetitque extra tentorium; protinúſque inſpexit rem indignam,
Hos quidem turbatos, illos verò turbantes à tergo,
Trojanos *utique* ferocientes: dirutus autem erat murus Achivorum.
Ut verò quum nigreſcit pelagus magnum undâ tacitâ,
Præſentiens ſtridulorum ventorum celeres motus
Nullo-effectu, neque videlicèt provolvitur in-hanc-vel-illam partem,
Antequam aliquis certus deſcenderit à Jove ventus:
Sic ſenex *ſecum* agitabat, diſtractus animo
Bifariàm; utrum in agmen iret Danaorum equitum-velocium,
An ad Atridem Agamemnonem, paſtorem populorum.
Sic autem ei cogitanti viſum eſt utilius eſſe,

Ver. 9.—ἑῆος.] *Al.* ἑοῖο. Nempe ex *ver.* 11, infrà. Haud ſatis venuſtè: Non enim auribus placent tres verſus perpetui ὁμοιοτέλευτοι.

Ver. 11.—ὁ δ' ἔχ' ἀσπίδα παλρὸς ἑοῖο.] Πιθανῶς ὁ νέος εἰσῆκται, κεχρημένος τῇ χρυσῇ ἀσπίδι· προείρηκε γὰρ περὶ αὐτῆς ὁ Ποιητὴς, Δ', 191;

Ἀλλ' ἐφομαρτεῖτον, καὶ ζπεύδετον· αἶψα λάζωμεν
Ἀσπίδα Νεζορέην, τῆς νῦν κλέος ἀρανὸν ἵκει,
Πᾶσαν χρυσείην ἔμεναι, κανόνας τε καὶ αὐτήν. *Schol.*

Ubi notandum, αἶψα & ἵκει ſcriptum, pro eo quod vulgò legitur, ὄφρα & ἵκει.

Ver. 16.——ὅτε πορφύρῃ πέλαγος——κύματι κωφῷ,——Αὔτως.] De proſodiâ vocabulorum πορφῦρειν & πορφύρεος, vide ſuprà ad ά, 338. Κύματι κωφῷ, illud eſt quod dicunt Latini, *cæco volvente fluctu.* Cæterùm de toto hoc loco, *Scaliger*, erga Homerum plerunque iniquior: "Mirificè ſanè "Homerus *ſurdum* fluctum dicit, & colorem "tantùm aſſignat mari *purpureum*, non au"tem μαρμαρυγὰς, aut φλοῖσβον, aut ζφα"ραγὸν, ut alibi. Et dixit, αὔτως· Latinè "dicas eleganter, *Tantum*; id eſt, *nihil* "*præterea.*" Poëtic. *lib.* 5. *cap.* 3.

Ver. 18.—οὐδετέρωσε.] *Al.* οὐδ' ἑτέρωσε.

Ver. 19.—κεκριμένον.] Vide ſuprà ad ά, 309, 314.

Ver. 20.——δαϊζομενος κατὰ θυμὸν Διχθάδι'.]

——animum nunc huc celerem, nunc dividit illuc. *Æn.* IV. 285.

Ver. 23. Ὧδε δέ οἱ φρονέοντι δοάσσατο κέρδιον εἶναι.]

Hæc alternanti potior ſententia viſa eſt. *Æn.* IV. 287.

Ver.

Βῆναι ἐπ' Ἀτρείδην· οἱ δ' ἀλλήλους ἐνάριζον,
Μαρνάμενοι· λάκε δέ ζφι περὶ χροῒ χαλκὸς ἀτειρὴς
Νυσσομένων ξίφεσίν τε καὶ ἔγχεσιν ἀμφιγύοισι.
Νέσορι δὲ ξύμβλητο διοτρεφέες βασιλῆες
Πὰρ νηῶν ἀνιόντες, ὅσοι βεβλήατο χαλκῷ,
Τυδείδης, Ὀδυσεύς τε, καὶ Ἀτρείδης Ἀγαμέμνων.
Πολλὸν γάρ ῥ' ἀπάνευθε μάχης εἰρύατο νῆες
Θῖν' ἐφ ἁλὸς πολιῆς· τὰς γὰρ πρώτας πεδίονδε
Εἴρυσαν, αὐτὰρ τεῖχος ἐπὶ πρύμνῃσιν ἔδειμαν.
Οὐδὲ γὰρ ὣδ', εὐρύς περ ἐὼν, ἐδυνήσατο πάσας
Αἰγιαλὸς νῆας χαδέειν· στείνοντο δὲ λαοί.
Τῷ ῥα προκρόσσας ἔρυσαν, καὶ πλῆσαν ἀπάσης
Ἠϊόνος στόμα μακρὸν, ὅσον ζυνέργαθον ἄκραι.
Τῷ ῥ' οἵγ' ὀψείοντες ἀϋτῆς καὶ πολέμοιο,
Ἕζχει ἐρειδόμενοι κίον ἀθρόοι· ἄχνυτο δὲ ζφιν
Θυμὸς ἐνὶ στήθεσσιν· ὁ δὲ ξύμβλητο γεραιὸς
Νέσωρ, πτῆξε δὲ θυμὸν ἐνὶ στήθεσσιν Ἀχαιῶν·
Τὸν καὶ φωνήσας προσέφη κρείων Ἀγαμέμνων.
Ὦ Νέσορ Νηληϊάδη, μέγα κῦδος Ἀχαιῶν,
Τίπτε λιπὼν πόλεμον φθισήνορα δεῦρ' ἀφικάνεις;

Proficiſci ad Atridem. Illi interim alii alios interficiebant,
Pugnantes: reſonabat autem eis circa corpus æs ſolidum,
Dum ferirentur enſibuſque & haſtis utrinque-acutis.
Neſtori autem obviam-facti-ſunt Jovis-alumni reges
A navibus aſcendentes, quotquot vulnerati fuerant ære,
Tydides, Ulyſſéſque, & Atrides Agamemnon.
Longè enim ſeorsùm à pungâ ſubductæ erant naves *ipſorum*,
Littore in maris cani: nam primas uſque-in-planitiem
Traxerant, & murum ad puppes ædificârant.
Haud enim, quamvis latus eſſet, potuit omnes
Littus naves capere: arctabantur autem copiæ.
Ideò alias antè-alias-more-ſcalarum ſubduxerant, & implêrant totius
Littoris fauces longas, quantum complectebantur promontoria.
Itaque hi cupientes-videre tumultum & pugnam,
Haſtâ nixi ibant conferti: triſtabatur autem ipſis
Animus in pectoribus: *iis* verò obviam-factus eſt ſenex
Neſtor, perterrefecitque animum in pectoribus Achivorum:
Quem & voce editâ allocutus eſt rex Agamemnon;
" O Neſtor, Neleïde, magna gloria Achivorum,
" Cur relicto prœlio viros-perdente huc venis?

Ver. 30.——ῥ'.] Deeſt in MSS. *Harleianis* duobus.

Ibid.——νῆες.] *Naves* ipſorum; Nempe *Diomedis, Ulyſſis, & Agamemnonis.*

Ver. 31.——τὰς γὰρ πρώτας.] *Primas* hîc dicit à parte *Terræ*; nempe à *Mari* maximè *remotas*. *Primas* infrà, *ver.* 75, dicit à parte *Maris*; nempe *Mari* maximè *propinquas*.

Ver. 37.——ὀψείοντες.] *Al.* apud *Euſtathium*, ἀ φαύοντες. Satìs invenuſtè.

Ver. 40.——πτῆξε.] *Al.* πῆξε.

Ver. 43.——φθισήνορα.] Vide ſuprà ad ν', 339.

Δείδω, μὴ δή μοι τελέσῃ ἔπος ὄβριμος Ἕκτωρ,
Ὡς ποτ' ἐπηπείλησεν ἐνὶ Τρώεσσ' ἀγορεύων,
Μὴ πρὶν πάρ νῆων προτὶ Ἴλιον ἀπονέεσθαι,
Πρὶν πυρὶ νῆας ἐνιπρῆσαι, κλεῖναι δὲ κὴ αὐτούς·
Κεῖνός θ' ὡς ἀγόρευε· τὰ δὴ νῦν πάντα τελεῖται.
Ὤ πόποι, ἦ ῥα κὴ ἄλλοι ἐϋκνήμιδες Ἀχαιοὶ
Ἐν θυμῷ βάλλονται ἐμοὶ χόλον, ὥσπερ Ἀχιλλεὺς·
Οὐδ' ἐθέλουσι μάχεσθαι ἐπὶ πρύμνῃσι νέεσσι.
Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ·
Ἦ δὴ ταῦτά γ' ἐτοῖμα τελεύτηται, οὐδέ κεν ἄλλως
Ζεὺς ὑψιβρεμέτης αὐτὸς παραλεκτήναιτο.
Τεῖχος μὲν γὰρ δὴ καταρήριπεν, ᾧ ἐπέπιθμεν,
Ἄρρηκτον νηῶν τε κὴ αὐτῶν εἶλαρ ἔσεσθαι·
Οἱ δ' ἐπὶ νηυσὶ θοῇσι μάχην ἀλίαστον ἔχουσι
Νωλεμές· οὐδ' ἂν ἔτι γνοίης, μάλα περ ζκοπιάζων,
Ὁππoτέρωθεν Ἀχαιοὶ ὀρινόμενοι κλονέονται·
Ὡς ἐπιμὶξ κλείνονται, ἀϋτὴ δ' οὐρανὸν ἵκει.
Ἡμεῖς δὲ φραζώμεθ', ὅπως ἔσται τάδε ἔργα,
Εἴτι νόος ῥέξει· πόλεμον δ' οὐκ ἄμμε κελεύω

" Metuo utique nè jam mihi perficiat verbum impetuosus Hector,
" Ut quondam minatus est inter Trojanos concionans,
" Non priùs *se* à navibus ad Ilium rediturum esse,
" Quàm igne naves incendisset, interfecisséque & *nos* ipsos.
" Is utique sic concionabatur: illa *autem* sanè nunc omnia perficiuntur.
" O dii immortales: certè igitur & cæteri benè ocreati Achivi
" In animo reponunt adversùs me iram, sicut Achilles;
" Neque volunt pugnare ad puppes navium.
Huic autem respondit deinde Gerenius eques Nestor;
" Certè *jam* hæc ipsâ-re advenerunt, nec sanè alio-modo
" Jupiter altitonans ipse *hæc jam* moliri-potuerit.
" Murus enim jam corruit, cui confidebamus,
" Inviolabile naviúmque & *nostrúm* ipsorum munimen fore:
" Hi autem ad naves veloces pugnam-animo-obstinato sustinent
" Indefinenter: neque jam ampliùs noveris, diligenter licèt speculans,
" Utrâ ex-parte Achivi agitati turbentur:
" Adeò promiscuè cæduntur, clamórque ad cælum it.
" Nos verò deliberemus, quomodo futura sint hæc opera:
" Siquid consilium proficiet: Pugnam verò non nos suadeo

Ver. 45. Ὡς ποτ'.] *Al.* Ὅς ποτ'.

Ver. 46.——ἀπονέεσθαι.] Vide suprà ad ά, 398.

Ver. 48.—Θ' ὡς.] Cod. *Harleianus*, τώς.

Ver. 50.—ἅσπερ Ἀχιλλεύς.] Vide suprà ad ν', 324.

Ver. 52.——ἱππότα Νέστωρ.] Vide suprà ad ά, 175.

Ver. 53.—τετεύχαται.] *Jam adjunt.* Vide suprà ad ά, 37.

Ver. 55.—ᾧ ἐπέπιθμεν.] *Barnesius* ex *Eustathio* citat, ὡς ἐπέπιθμεν. At non ita scripsit *Eustathius*.

Ver. 61.——τάδε ἔργα.] Cod. *Harleian.* τόδε ἔργον.

Ver. 62.—οὐκ ἄμμε—, ὁ γάρ πως βεβλημένον.] De voce ἄμμες, vide suprà ad ά, 59. *Barnesius* (quocum faciunt & Codd. *Harleiani* bini) edidit, οὐκ ὔμμε· quia *Nestor* scilicet, " *cùm ipse minimè vulneretur, non rectè* ui-

" *detur*

Δύμεναι· ὲ γάρ πως βεβλημένον ἐςὶ μάχεσθαι.
Τὸν δ' αὖτε προσέειπεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων·
Νέςωρ, ἐπειδὴ νηυσὶν ἐπὶ πρύμνῃσι μάχονται,
Τείχῳ δ' ὐκ ἔχραισμε τετυγμένον, ὐδέ τι τάφρῳ
Ἦ ἔπι πόλλ' ἔπαθον Δαναοὶ, ἔλπετο δὲ θυμῷ
Ἀῤῥηκτον νηῶν τε καὶ αὐτῶν εἶλαρ ἔσεσθαι·
Οὕτω πῃ Διὶ μέλλει ὑπερμενέϊ φίλον εἶναι,
Νωνύμνς ἀπολέσθαι ἀπ' Ἄργεος ἐνθάδ' Ἀχαιύς.
Ἤδεα μὲν γὰρ, ὅτε πρόφρων Δαναοῖσιν ἄμυνεν·
Οἶδα δὲ νῦν, ὅτι τὺς μὲν ὁμῶς μακάρεσσι θεοῖσι
Κυδάνει, ἡμέτερον δὲ μένος καὶ χεῖρας ἔδησεν.
Ἀλλ' ἄγεθ', ὡς ἂν ἐγὼν εἴπω, πειθώμεθα πάντες·
Νῆας, ὅσαι πρῶται εἰρύαται ἄγχι θαλάσσης,
Ἕλκωμεν, πάσας δὲ ἐρύσσομεν εἰς ἅλα δῖαν·
Ὑψι δ' ἐπ' εὐνάων ὁρμίσσομεν, εἰσόκεν ἔλθῃ
Νὺξ ἀβρότη, ἣν καὶ τῇ ἀπόσχωνται πολέμοιο
Τρῶες, ἔπειτα δέ κεν ἐρυσαίμεθα νῆας ἁπάσας·

" Ingredi: nullo enim modo vulneratum licet pugnare.
Hunc autem rursus allocutus est rex virorum Agamemnon:
" Nestor, quoniam jam navium ad puppes pugnant,
" Murus verò non profuit structus, neque quid fossa,
" Quâ faciendâ multa passi sunt Danaï, sperabántque animo
" Inviolabile naviúmque & *sui* ipsorum munimentum fore;
" Ita sanè videtur Jovi præpotenti gratum fore,
" Inglorios perire longè ab Argis hîc Achivos.
" Equidem nôram enim, quando lubens Danaïs auxiliabatur;
" Scio autem nunc, quod illos [*Trojanos*] quidem æquè ac beatos deos
" Gloriâ-insignis, nostros verò animos & manus quasi-vinculo-ligavit.
" Verùm agite, quemadmodum ego dixero, obsequamur omnes:
" Naves, quæcunque primæ subductæ sunt prope mare,
" Trahamus, omnésque deducamus in mare vastum:
" In alto verò anchoris stabiliamus, donec venerit
" Nox intempesta, si vel in eâ abstineant à pugnâ
" Trójani; deinde verò deducere-poterimus naves omnes.

" *detur numerare se inter vulneratos.*" Attamen satìs rectè se habet & istud, ἄμμε: Refertur enim ad *Nestorem* & *Agamemnonem*, qui hîc *interloquuntur*. Sententia autem est; " *Pugnam ut nos ineamus, equidem auctor non* " *sum; quum Tu vulneratus sis.*" Quod idem similiter & ad *Diomedem* & ad *Ulyssem* (*ver.* 28, 29.) dictum intelligi potest.

Ver. 69.—ὑπερμενέϊ φίλον.] Quâ ratione, ὑπερμενεῖ hîc ultimam producat; item κεν, *ver.* 79; vide suprà ad ά, 51.

Ver. 70. Νωνύμνς.] Vide suprà ad ν', 227.

Ver. 72. Οἶδα—ὅτι.] Vide suprà ad ά, 537.

Ver. 74.—ἐγὼν εἶων.] *Al.* ἐγὼ εἶπω.

Ver. 75.—ὅσαι πρῶται.] *Primos* hîc dicit à partè *Maris*; nempe *Mari* maximè *propinquas*. *Primas* antea, *ver.* 31, dixerat à parte *Terræ*; nempè à *Mari* maximè *remotas*.

Ver. 76.—πάσας δὲ ἐρύσσομεν εἰς ἅλα.] Ἐπίλρέπει αὐτοῖς φεύγειν· ἵνα μὴ δόξῃ, παρὰ δύναμιν κατέχων αὐτὺς ἕνεκα τῦ καθ' ἑαυτὸν χρησίμυ, αἴτιος γενέσθαι τῦ πάντας ἀπολέσθαι. *Schol.*

——fugam Danaï Trojâ cupiere relictâ,
Moliri, & longo fessi discedere bello.
Æn. II. 108.

Ver. 77.——ἐπ'.] *Al.* ἀπ'.

Ver. 79.——ἔπειτα δέ κεν ἐρυσαίμεθα νῆας ἁπάσας.]

Etiam

Οὐ γάρ τις νέμεσις φυγέειν κακὸν, ἠδ' ἀνὰ νύκτα.
Βέλτερον, ὃς φεύγων προφύγῃ κακὸν, ἤπερ ἁλώῃ.
Τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
Ἀτρεΐδη, ποῖόν σε ἔπος φύγεν ἕρκος ὀδόντων;
Οὐλόμεν', αἴθ' ὤφελλες ἀεικελίῃ σρατῷ ἄλλῳ
Σημαίνειν, μηδ' ἄμμιν ἀνασσέμεν· οἷσιν ἄρα Ζεὺς
Ἐκ νεότητος ἔδωκε καὶ ἐς γῆρας τολυπεύειν
Ἀργαλέους πολέμους, ὄφρα φθίομεσθα ἕκασος.
Οὕτω δὴ μέμονας Τρώων πόλιν εὐρυάγυιαν
Καλλείψειν, ἧς εἵνεκ' ὀϊζύομεν κακὰ πολλά;
Σίγα, μήτις τ' ἄλλος Ἀχαιῶν τοῦτον ἀκούσῃ
Μῦθον, ὃν ἄ κεν ἀνήρ γε διὰ σόμα πάμπαν ἄγοιτο,
Ὅσσις ἐπίσαιτο ἧσι φρεσὶν ἄρτια βάζειν,
Σκηπτοῦχός τ' εἴη, καί οἱ πειθοίατο λαοὶ

80 " Non enim reprehenſione dignum eſt, fugere malum, ne per noctem quidem.
" Melius *fecerit*, qui fugiens effugerit malum, quàm *qui* captus fuerit.
Illum autem torvè intuens allocutus eſt conſiliis-abundans Ulyſſes;
" Atrida, quale tibi vento fugit ex ſepto dentium?
" Perdite, utinam ignavo exercitui alii
85 " Præeſſes, non autem nobis imperares; quibus utique Jupiter
" A juventute dedit etiam uſque ad ſenium conficere
" Ardua bella, donec perierimus ſinguli.
" Siccine verò tibi-fert-animus Trojanorum urbem latas-vias-habentem
" Derelinquere, cujus gratiâ perpetimur-ærumnoſi mala multa?
90 " Tace, nequis alius utique Achivorum hunc audiat
" Sermonem, quem haudquaquam vir quidem in ore omninò habuerit,
" Quicunque nôrit ſuo *in* animo ſana loqui,
" Sceptriferque fuerit, & ei paruerint copiæ

Etiam illas, quæ longiùs à Mari in planitiem uſque protruſæ eſſent; *ver.* 31. 32.

Ver. 80.—ἠδ' ἀνὰ νύκτα.] Οὐδ' ὑπαλύξαι· Apud *Maxim. Tyrium.* §. 25. Ut notavit *Barneſius.*

Ver. 81.——ἤπερ ἁλώῃ.] *Al.* ἠὲ ἁλώῃ.

Ver. 84.—Οὐλόμεν', αἴθ', ὤφελλες.] Αἰδοῦνται τὰς παῤῥησιαζομένους, καὶ θαυμάζουσι· τοῖς δὲ μεμφομένοις ἀνθεγκαλοῦσι, καὶ καταφρονοῦσιν. Ὥσπερ ὁ Ἀγαμέμνων τὸν Ἀχιλλέα, παῤῥησιάζεσθαι δοκοῦντα μετρίως, ἐχ' ὑπέμειτε· τῷ δ' Ὀδυσσέως καθαπτομένῳ πικρῶς, καὶ λέγοντι.

" Οὐλόμεν', αἴθ' ὤφελλες ἀεικελίῃ σρατῷ
" ἄλλῳ
" Σημαίνειν,"

εἶκει καὶ καθεῖρεῖ.——Οὕτω μὲν γὰρ ἂν ἔχων ἰδίαν πρόφασιν ὀργῆς, ἐπαῤῥησιάζετο πρὸς αὐτὸν ὑπὲρ τῆς Ἑλλάδος. Ἐκεῖνον δὲ δι' αὐτὸν ἐδόκει μάλιστα καλεπαίνειν. *Plutarch.* de *Adulat. & Amici diſcrim.*

Ver. 85.—οἷσιν ἄρα.] *Quibus utique*——; *Quibus, ut ſcis,*——.

Ver. 86. Ἐκ νεότητος—.] Aptè & appositè hæc ad *Romanorum* Antiquiores transduxit *Plutarchus* in *Marcello*: Εἰ γὰρ ἄλλοις τισὶν ἀνθρώποις ὁ θεὸς, ὥσπερ Ὅμηρος εἴρηκεν.

" Ἐκ νεότητος ἔδωκε καὶ εἰς γῆρας τολυπεύειν
" Ἀργαλέους πολέμους,"

καὶ τοῖς τότε πρωτεύουσι Ῥωμαίων, *ſub initio.*

Ver. 88.——Οὕτω δὴ.] *Siccine verò, quæſo*——.

Ver. 89. Καλλείψειν.] *Al.* Καλλιπέειν.

Ver. 90. Σίγα, μήτις τ' ἄλλος.] Ita edidit *Barneſius*, ex duobus MSS & ex *Odyſſ.* τ', 486. Quibuſcum faciunt & Codd. *Harleiani.* Rectè, ut opinor. *Al.* Σίγα, μήτις ἄλλος.

Ver. 92.—ἐπίσαιτο ἧσι φρεσὶν.] Vide ad ά, 51. Cæterùm *Barneſius* hîc, ex *Scholiis Aldinis* ad *Odyſſ.* Θ', 240, edidit, ἐπισαίη ἧσι φρεσίν. *Euſtathius*, quocum facit unus apud *Barneſium* MS. legit ἐπίσαιαι· Quæ ſi vera ſit lectio, credibile erit (quod conjicit *Barneſius*) ſcripſiſſe *Homerum*, ἐπίσαται ἧσιν ἐνὶ φρεσίν. Nec invenuſta denique eſt altera Ejuſdem conjectura; ἐπισαιθ' ἧσιν ἐνὶ φρεσίν.

Ver.

Τοσσοίδ', ὅσσοισιν ζὺ μετ' Ἀργείοισιν ἀνάσσεις.
Νῦν δέ ζευ ὠνοσάμην παγχυ φρένας, οἷον ἔειπες
Ὅς κέλεαι, πολέμοιο ζυνεζόμεν ἠὲ ἀϋτῆς,
Νῆας ἐϋσσέλμους ἅλαδ' ἑλκέμεν, ὄφρ' ἔτι μᾶλλον
Τρωσὶ μὲν εὐκτὰ γένηται, ἐπικρατέουσί περ ἔμπης·
Ἡμῖν δ' αἰπὺς ὄλεθρος ἐπιῤῥέπῃ· οὐ γὰρ Ἀχαιοὶ
Σχήσουσιν πόλεμον, νηῶν ἅλαδ' ἑλκομενάων,
Ἀλλ' ἀποπαπλαγέουσιν, ἐρωήσουσι δὲ χάρμης,
Ἔνθα κε ζὴ βουλὴ δηλήσεται, ὄρχαμε λαῶν.
Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων·
Ὦ Ὀδυσεῦ, μάλα πώς με καθίκεο θυμὸν ἐνιπῇ,
Ἀργαλέῃ· ἀτὰρ οὐ μὲν ἐγὼν ἀέκοντας ἄνωγα
Νῆας ἐϋσσέλμους ἅλαδ' ἑλκέμεν υἷας Ἀχαιῶν·
Νῦν δ' εἴη, ὃς τῆσδέ γ' ἀμείνονα μῆτιν ἐνίσποι,

" Tantæ, quantis tu inter Argivos imperas.
" Nunc autem tuam improbo omninò ſententiam, quam dixiſti:
" Qui jubes, prœlio jam conſerto & pugnâ,
" Naves bonis-tranſtris-inſtructas in mare deducere, ut adhuc magis
" Trojanis quidem optata contingant, *jam* ſuperioribus licèt *pridem*:
" In nos autem gravis pernicies ingruat: Non enim Achivi
" Suſtinebunt bellum, dum naves in mare deducuntur;
" Sed reſpicient, cedéntque pugnâ.
" Tunc ſanè tuum conſilium nocebit, princeps populorum.
Huic autem reſpondit deinde rex virorum Agamemnon;
" O Ulyſſe, valdè quidem meam attigiſti animum increpatione
" Gravi; ſed neutiquam ego invitos jubeo
" Naves bonis-tranſtris-inſtructas in mare deducere filios Achivorum:
" Nunc verò *utinam* ſit, qui iſto melius conſilium dicat,

Ver. 97.——ἑλκέμεν.] *Al.* ἕλκειν· Apud *Platonem* de Legibus, *lib.* 4.

Ver. 98.—ἐπικρατέουσι.] *Al.* ἐελδομένοισι· *Ibid.*

Ver. 101. Ἀλλ' ἀποπαπλαγέουσιν.] Vulgg. Ἀλλὰ ἀποπλανέουσιν. *Barneſius*, intolerandâ audaciâ atque etiam inſcitiâ, edidit de ſuo, Αὐτὰρ ἀποπλανέουσιν· ac ſic αὐτὰρ, quod ordine diſpoſita atque ſequentia connectit, idem eſſet atque ἀλλὰ, quod inter ſe oppoſita diſjungit. *Euſtathius* edidit, Ἀλλ' ἀποπλανέουσιν· Ubi liquet ſyllabam aliquam intercediſſe. *Heſychius* habet, ἀποπαπλανέουσι, (περιβλέπουσιν ὅπως φύγωσι·) Quem ad locum annotat *Geſnerus*, " *fortè legendum* ἀποπλανέουσιν" & *Joſ. Hill.* ἀποπαπλανέουσιν. Ex his Celeberrimus *Richardus Bentleius* olim viderat ſcribendum, ἀποπαπλανέουσιν. Atque eam demum veram eſſe lectionem oſtendunt MSS. *Vatican.* & *Florentin.* in quorum utroque ita ſcriptum repperit Vir doctiſſimus *Thomas Bentleius*.

Ver. 102. Ἔνθα κε ζὴ βουλή.] *Barneſius* mallet legendum, Ἔνθα ζε ζὴ βουλή. Sed mutato nihil opus. Non enim *Agamemnonē ſoli*, ſed & *toti exercitui* perniciosum fore ait *Ulyſſes* conſilium *Agamemnonis*.

Ibid.——ὄρχαμε λαῶν.] *Al.* οἳ' ἀγορεύεις. Apud *Platonem*, loco jam ſuprà citato.

Ver. 105.——ἄνωγα.] Vide ſuprà ad Ϛ', 322; & ad ά, 37.

Ver. 107. Νῦν δ', εἴη ὅς——] Pulchrè hos verſus παραφράζει *M. Antoninus*, *lib.* 6. §. 21. Εἴτις με ἐλέγξαι, καὶ παραϛῆσαί μοί, ὅτι οὐκ ὀρθῶς ὑπολαμβάνω ἢ πράσσω δύναιτο· χαίρων μεταθήσομαι, Ζητῶ γὰρ τὴν ἀλήθειαν, ὑπ' ἧς οὐδεὶς πώποτε ἐβλάβη. Et §. 30, Τὸ ἀνέχεσθαι ἀνιᾳβαινόντων παῤῥησιαϛικῶς ταῖς γνώμαις αὐτοῦ, καὶ χαίρειν εἴτις δεικνύοι χρεῖττον. Et *lib.* 1. 16, Τὸ ἀκουϛικὸν τῶν ἐχόντων τι κοινωφελὲς εἰσφέρειν. Quem ad locum quæ ex *Sophocle* attulit doctiſſimus *Gataker*us, lectu ſunt digniſſima. Cæterum iſtud, νῦν δ' εἴη, exponunt *Scholia inedita* in Codice *Harleiano*, ἵτω, " *prodeat.*"

Ver.

Ἦ νέος, ἠὲ παλαιός· ἐμοὶ δέ κεν ἀσμένῳ εἴη.
Τοῖσι δὲ καὶ μετέειπε βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης·
Ἐγγὺς ἀνὴρ, ἃ δηθὰ μαλεύσομεν, αἴκ' ἐθέλητε
Πείθεσθαι· καὶ μήτι κότῳ ἀγάσησθε ἕκαστος,
Οὕνεκα δὴ γενεῇφι νεώτατός εἰμι μεθ' ὑμῖν·
Πατρὸς δ' ἐξ ἀγαθοῦ καὶ ἐγὼ γένος εὔχομαι εἶναι
Τύδεος, ὃν Θήβῃσι χυτὴ κατὰ γαῖα κάλυψε.
Πορθεῖ γὰρ τρεῖς παῖδες ἀμύμονες ἐξεγένοντο,
Ὤκεον δ' ἐν Πλευρῶνι, καὶ αἰπεινῇ Καλυδῶνι,
Ἄγριος, ἠδὲ Μέλας, τρίτατος δ' ἦν ἱππότα Οἰνεύς,
Πατρὸς ἐμεῖο πατήρ· ἀρετῇ δ' ἦν ἔξοχος αὐτῶν.
Ἀλλ' ὁ μὲν αὐτόθι μεῖνε, πατὴρ δ' ἐμὸς Ἄργεϊ νάσθη,
Πλαγχθείς· ὡς γάρ πως Ζεὺς ἤθελε καὶ θεοὶ ἄλλοι.
Ἀδρήστοιο δ' ἔγημε θυγατρῶν, ναῖε δὲ δῶμα
Ἀφνειὸν βιότοιο, ἄλις δέ οἱ ἦσαν ἄρουραι
Πυροφόροι, πολλοὶ δὲ φυτῶν ἔσαν ὄρχατοι ἀμφίς·
Πολλὰ δέ οἱ πρόβατ' ἔσκε, κέκαστο δὲ πάντας Ἀχαιοὺς
Ἔγχείῃ· τὰ δὲ μέλλετ' ἀκουέμεν, ὡς ἐτεόν περ.

" Vel juvenis, vel ſenex: mihi autem lubenti adfuerit.
Inter hos verò & locutus eſt pugnâ ſtrenuus Diomedes:
" Propè *adeſt* vir, non diu inquiremus; ſiquidem velitis
" Obſequi; & haud præ irâ *ſententiam meam* vituperetis unuſquiſque,
" Eo quòd natu minimus ſim inter vos.
" Patre tamen ex nobili & ego genere glorior eſſe
" Tydeo, quem Thebis ingeſta terra cooperuit.
" Portheo enim tres filii egregii procreati ſunt,
" Habitabant autem in Pleurone & excelsâ Calydone,
" Agrius, & Melas, tertius verò erat eques Oeneus.
" Patris mei pater; virtute autem præſtabat inter illos.
" Aſt hic quidem ibidem vixit; pater verò meus Argis habitavit,
" Actus-erroribus; ita enim Jupiter voluit, & Dii cæteri.
" Adraſti autem duxit *unam* è filiabus, habitabatque domum
" Divitem opum, abundéque ei erant arva
" Tritici-feracia, multique plantarum erant horti ſeorsùm;
" Multa etiam ei pecora erant; excelluit autem ſupra omnes Achivos
" Haſtæ-peritiâ: hæc verò audienda erant vobis, & verum eſt.

Ver. 109.——βοὴν ἀγαθὸς.] Vide ſuprà ad β, 408.

Ver. 110.—μαλεύσομεν.] *Al.* μαζεύσομεν.

Ver. 111.——κότῳ.] *Al.* χόλῳ.

Ver. 112.——νεώταλος.] *Al.* νεώτερος.

Ver. 114.——κάλυψε.] Cod. *Harleian.* καλύπτει.

Ver. 116.—Ὤκεον.] Pronunciabatur ᾤκουν, vel ᾤκευν· quomodo & ſcribi poſteà cœptum eſt.

Ver. 117.——ἱππότα.] Vide ſuprà ad ά, 175.

Ver. 118.—ἐμεῖο.] Cod. *Harleian* ἐμοῖο.

Ver. 119.——μεῖνε.] *Al.* μίμνε.

Ibid.——νάσθε.] *Al.* ναῖε.

Ver. 122.—ἄρουραι.] Vide ſuprà ad ζ', 142.

Ver. 123.——ὄρχατοι.] *Schol. Vulgg.* Αἱ ἐπίζυχοι φύλειαι, κῆποι. *Schol. inedita in* Codd. *Harleiano*; ὄρχατος, ἡ εὐρυθμος τάξις τῶν φυτῶν.

Ver. 125 —τὰ δὲ μέλλετ' ἀκουέμεν.] *Hæc benignè audietis. Hæc benignè vobis audienda erat.* Ταῦτα εἰκὸς ὑμᾶς ἀκηκοέναι, *Schol.*

Ver.

Τῷ ἐκ ἄν με γένος γε κακὸν καὶ ἀνάλκιδα φάντες,
Μῦθον ἀτιμήσητε πεφασμένον, ὃν κ' εὖ εἴπω.
Δεῦτ' ἴομεν πολεμόνδε, καὶ ἀτάμενοί περ, ἀνάγκη·
Ἔνθάδ' ἔπειτ' αὐτοὶ μὲν ἐχώμεθα δηϊοτῆτος,
Ἐκ βελέων, μή πού τις ἐφ' ἕλκεϊ ἕλκος ἄρηται·
Ἄλλους δ' ὀτρυνέοντες ἐνήσομεν, οἳ τοπάρος περ
Θυμῷ ἦρα φέροντες ἀφεσσάσ', οὐδὲ μάχονται.
Ὣς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα τοῦ μάλα μὲν κλύον, ἠδ' ἐπίθοντο·
Βὰν δ' ἴμεν, ἦρχε δ' ἄρα σφιν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων.
Οὐδ' ἀλαοσκοπιὴν εἶχε κλυτὸς Ἐννοσίγαιος,
Ἀλλὰ μετ' αὐτοὺς ἦλθε, παλαιῷ φωτὶ ἐοικώς·
Δεξιτερὴν δ' ἕλε χεῖρ' Ἀγαμέμνονος Ἀτρείδαο,
Καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
Ἀτρείδη, νῦν δή που Ἀχιλλῆος ὀλοὸν κῆρ
Γηθεῖ ἐνὶ σήθεσσι, φόνον καὶ φῦζαν Ἀχαιῶν

" Ideò non me genere quidem ignavum & imbellem putantes,
" Sententiam ſpreveritis liberè-prolatam, quam quidem rectè dixero.
" Agite; eamus ad pugnam, etſi vulnerati, præ-neceſſitate:
" Ibi deinde ipſi quidem propinqui ſtemus prœlio,
" Extra tela, nè fortè quis ſuper vulnere vulnus accipiat:
" Cæteros verò adhortantes immittemus: qui jam pridem,
" Animo gratificantes, ſeorsùm ſtant, nec pugnant.
Sic dixit: Illi verò ei omninò quidem auſcultabant, atque obſecuti ſunt:
Perrexerunt itaque ire, præibátque ipſis rex virorum Agamemnon.
Neque verò cæcam-ſpeculationem habuit inclytus terræ quaſſator [*Neptunus*,]
Sed ad ipſos acceſſit, ſeni viro ſimilis:
Dexteram autem prehendit manum Agamemnonis Atridæ,
Et eum editâ-voce verbis alatis allocutus eſt;
" Atride, nunc utique Achillis pernicioſum cor
" Lætatur in pectoribus, cædem & fugam Achivorum

Ver. 127.——ἀτιμήσητε.] Cod. *Harleian.* ἀτιμήσαιτε.

Ibid.——ὃν κ' εὖ εἴπω.] *Al.* ὅν κεν εὖ εἴπω.

Ver. 128.——καὶ ἀτάμενοί περ.] *Ver.* 28, 29, & 63.

Ver. 129.——ἐχώμεθα δηϊοτῆτος.] *Schol.* ἀπεχώμεθα. Quod rectè reprehendit *Barneſius*; citatis ex *Thucydide*, πολέμῳ ἔχεσθαι, & ἄρσει ἔχεσθαι, quæ contrarium ferè ſonant ac ἀπέχεσθαι. *Euſtathius*, τὸ δὲ ἐχώμεθα δηϊοτῆτος, inquit, ἢ ἀντὶ τοῦ ἐπεχώμεθα,—ἢ μᾶλλον ἀντὶ τοῦ ἁπτώμεθα μάχης, ὡς ἐγχώρει, ἐκ βελέων· τυτέσιν, ἀπόμαχοι μὲν ὄντες, ποιρανέοντες δέ.

Ver. 131.——ὀτρυνέοντες.] *Al.* ὀτρύνοντες. Utrumque ſalvâ proſodiâ. Vide ad ά, 338.

Ver. 132. Θυμῷ ἦρα φέροντες.] *Schol.* Χαριζόμενοι τῇ ψυχῇ τὴν ἀργίαν. Rectè. *Barneſius* Θυμῷ exponit, *Iræ*; ut de iis ſcilicet intelligatur, qui *Achillis* partibus faverent. Quod, hoc quidem in loco, importunum eſt.

Ver. 134.——ἦρχε δ' ἄρα.] *Præibatque, ut par erat.*——*Præibatque, ut ſolitus eſt*——.

Ver. 136.—μετ' αὐτοὺς.] *Schol.* Ἀντὶ τοῦ, πρὸς αὐτούς. Quod admodùm invenuſtè eſt dictum & jejunè. Nam πρὸς αὐτοὺς ἐλθεῖν, eſt *advenire* ſolummodò: At μετ' αὐτοὺς ἐλθεῖν, eſt *ita advenire*, ut iis, ad quos adveneris deinceps *interſis*. Haud multùm diſſimili ratione, apud Latinos; aliud eſt, ſi dicas, *Hæc Romæ acta ſunt*; aliud, ſi dicas, *Hæc ad Romam acta ſunt*. Prius nimirùm iis de rebus, quæ tam *intra* quàm *extra* urbem ſint actæ, rectè dicas; Poſterius, ni fallor, non niſi de iis quæ *extra* urbem.

Ibid.——φωτὶ ἐοικώς.]

Omnia Mercurio ſimilis, vocemque coloremque. *Æn.* IV. 558.

Ver. 139.—Ἀχιλλῆος.] Vide ſuprà ad γ', 324. Et, de proſodiâ; ad ά, 51.

Ver. 140. Γηθεῖ ἐνὶ.] *Al.* Γηθεῖ ἐν.

Δερκομένῳ· ἐπεὶ ἤ οἱ ἐνι φρένες ἠδ' ἠϐαιαί·
Ἀλλ' ὁ μὲν ὣς ἀπόλοιτο, θεὸς δέ ἑ ζιφλώσειε·
Σοὶ δ' ὔπω μάλα πάγχυ θεοὶ μάκαρες κοτέωσιν·
Ἀλλ' ἔτι που Τρώων ἡγήτορες ἠδὲ μέδοντες,
Εὐρὺ κονίσσουσιν πεδίον· σὺ δ' ἐπόψεαι αὐτὸς
Φεύγοντας προτὶ ἄστυ, νεῶν ἄπο καὶ κλισιάων.
Ὣς εἰπὼν, μέγ' ἄϋσεν, ἐπεσσύμενος πεδίοιο.
Ὅσσον τ' ἐννεάχιλοι ἐπιάχον, ἢ δεκάχιλοι
Ἄνέρες ἐν πολέμῳ, ἔριδα ξυνάγοντες Ἄρηος·
Τόσσην ἐκ σήθεσφιν ὄπα κρείων Ἐνοσίχθων
Ἧκεν· Ἀχαιοῖσιν δὲ μέγα σθένος ἔμβαλ' ἑκάστῳ
Καρδίῃ, ἀλληκτον πολεμίζειν ἠδὲ μάχεσθαι.
Ἥρη δ' εἰσεῖδε χρυσόθρονος ὀφθαλμοῖσι,
Στᾶσ', ἐξ Οὐλύμποιο ἀπὸ ῥίης· αὐτίκα δ' ἔγνω

" Aſpicientis: quoniam non ei ineſt mens, nè exigua quidem.
" Verùm ille quidem ſic pereat, deúſque illum ignominiâ-afficiat;
" Tibi verò nondum prorsùs omninò dii beati irati ſunt:
" Sed adhuc ſanè Trojanorum duces atque principes,
" Latum pulvere-implebunt campum; túque videbis ipſos
" Fugientes ad urbem, à navibus & tentoriis.
Sic locutus, altùm exclamavit, curſu-concitus per campum.
Quantum utique novies-mille exclamant; vel decies-mille
Viri in pugnâ, certamen committentes Martis;
Tantam ex pectoribus vocem rex quaſſator-terræ
Emiſit: Achivis autem ingens robur immiſit unicuique
In cor, ut indefinenter pugnarent & præliarentur.
Juno autem inſpexit, aureum-ſolium-habens, oculis;
Stans, ex Olympo à vertice; ſtatimque agnovit

Ver. 141. Δερκομένῳ.] Ita edidit *Barneſius*, rectè & venuſtè, ex MS. & ex *Euſtathio*. Quamvis enim apud *Euſtathium* hoc quidem in loco corruptè legatur, quod habent Vulgati, δερκομένῃ· hoc tamen alibi ita citat *Euſtathius*, ut non potuerit non legiſſe, δερκομένῳ. Nempe, ad *Odyſſ.* ί, 256, "Ἡμῖν——δειδάνλων," (cujus conſtructionis ratio non multùm abludit ab iſtâ quæ occurrit apud Latinos, "*noſtros vidiſti fluentis ocellos*:") annotat *Euſtathius*, ſyntaxin iſtam, ex aliorum locorum non abſimilium analogiâ, concinnam eſſe & elegantem. Sic enim, *inquit ille*, ἐν τῷ,

Ὡς τῶν νήδυμος ὕπνος ἀπὸ βλεφάροιῖν ὀλώλει,

Νύκτα φυλασσομένοισι.— *Iliad.* ν', 187. Καὶ,

——Ἀχιλλῆος ὀλοὸν κῆρ
Γνθεῖ——φόνον——Ἀχαιῶν
Δερκομένῳ·—— *Iliad.* ξ', 139, 141; ἄφελε γὰρ "δερκομένῃ" εἰπεῖν. Καὶ,
——τῷς δ' αὐτὸ λύ.ο γένοιλο καὶ φίλον ἦτορ
Σήματ' ἀναλύσῃ.— *Odyſſ.* ψ', 205, 206.
——τοίνυν——ἐκ ἂν εἴη——ζόλοικον——διότι ἀσφαλεῖς οἱ πολιασμοὶ πρὸς ζύλαξιν, καὶ ἀσόλοικοι. Ad hæc addit *Barneſius*, τὸ,
——ζφίσι θυμὸς
Λευσσόντων.—— *Odyſſ.* ζ'. 155, 157.
Mirâ tamen ἀσυγασία, in verſu iſto, jam citato, *Odyſſ.* ψ', 206; quam lectionem qui præferrent, *elegantiæ imperitos* appellaverat, in *Notis* ad *Odyſſ.* ί, 256; eandem ipſe prætulit, ſuoque in loco ſcripſit, ſcribendúmque contendit, Σήματ' ἀναλύσης, *Odyſſ.* ψ', 206.

Ver. 146.——προτὶ.] *Al.* ποτὶ.

Ver. 148. Ὅσσον τ' ἐννεάχιλοι ἐπιάχον.] Ingens nimirùm è *littore* oriebatur militum ad pugnam invicem ſe hortantium clamor. Cæterùm *Ariſtarchi* hoc in loco ſive emendationem, ſive interpretationem, ἐννεάχειλοι, ἄνδρες ἐννέα χείλη ἔχοντες, rectè damnat *Euſtathius*.

Ver. 152.——πολεμίζειν ἠδὲ μάχεσθαι.] Vide ſuprà ad ή, 232 & 279.

Ver. 154.——ἀπὸ ῥίης.] Quâ ratione, ἀπὸ, hîc

Τὸν μὲν ποιπνύοντα μάχην ἀνὰ κυδιάνειραν
Αὐτοκασίγνητον καὶ δαέρα, χαῖρε δὲ θυμῷ.
Ζῆνα δ' ἐπ' ἀκροτάτης κορυφῆς πολυπίδακος Ἴδης
Ἥμενον εἰσεῖδε· συφερὸς δέ οἱ ἔπλετο θυμῷ·
Μερμήριξε δ' ἔπειτα βοῶπις πότνια Ἥρη,
Ὅππως ἐξαπάφοιτο Διὸς νόον αἰγιόχοιο·
Ἥδε δέ οἱ κατὰ θυμὸν ἀρίστη φαίνετο βουλή,
Ἐλθεῖν εἰς Ἴδην, εὖ ἐντύνασαν ἑ αὐτὴν,
Εἴ πως ἰμείραιτο παραδραθέειν φιλότητι
Ἧι χροιῇ, τῷ δ' ὕπνον ἀπήμονά τε λιαρόν τε
Χεύῃ ἐπὶ βλεφάροισιν, ἰδὲ φρεσὶ πευκαλίμῃσι.
Βῆ δ' ἴμεν εἰς θάλαμον, τόν οἱ φίλος υἱὸς ἔτευξεν
Ἥφαιστος, πυκιναὶ δὲ θύρας σταθμοῖσιν ἐπῆρσε
Κληῖδι κρυπτῇ· τὸν δ' οὔ θεὸς ἄλλος ἄνωγεν.
Ἔνθ' ἣγ' εἰσελθοῦσα, θύρας ἐπέθηκε φαεινάς·
Ἀμβροσίῃ μὲν πρῶτον ἀπὸ χροὸς ἱμερόεντος

155 Satagantem quidem, pugnam per gloriosam,
Fratrem-germanum & levirum, gaudebatque animo.
Jovem verò in summo cacumine fontibus-irriguæ Idæ
Sedentem vidit; odiosus autem ei erat animo.
Anxiè igitur cogitavit deinde magnis-oculis venerando Juno,
160 Quomodò deciperet Jovis animum Ægiochi:
Hoc autem ei in animo optimum visum est consilium,
Ire ad Idam, postquam scitè ornâsset se ipsam,
Si fortè *ille* cuperet juxta-dormire amore
Propter ejus pulchritudinem, illi autem somnum jucundúmque dulcémque
165 Funderet in palpebras atque præcordia prudentia.
Perrexit igitur ire in thalamum, quem ei charus filius struxerat
Vulcanus, solidas autem fores postibus aptaverat
Cum clave arcanâ: quem porrò *thalamum* haud deus alius aperire poterat.
Illuc hæc ingressa, fores clausit fulgentes:
170 *Atque* ambrosiâ quidem primùm à corpore amabili

hîc ultimam producat; item τε, *ver.* 164; & τὸν, *ver.* 166, etiam extra cæsuram; & δὲ, *ver.* 171; vide suprà ad ά, 51.

Ver. 159.——βοῶπις.] Vide suprà ad ά, 43, 58, & 551.

Ver. 161. Ἥδε δέ ——ἀρίστη.] Hæc alternanti potior sententia visa est. *Æn.* IV. 287.

Ver. 162.——ἐντύνασαν.] Vide suprà ad ἑ, 720; & ad ί, 203.

Ibid.——ἑ αὐτὴν.] Ità *Barnesius*; Rectè. Ἑαυτὴν, ἢ μᾶλλον διαλελυμένως, ἕ αὐτὴν· ὡς Ὁμήρῳ γράφειν ζύνηθες. *Eustath.* ad ξ', 551.

Ver. 168. Κληῖδι κρυπτῇ.] Laudatissimè hunc ad locum Scholiastes: Οὕτω, *inquit*, καλοῦνται κληῖδες κρυπταί.

Ibid.——τὸν δ'.] Nempe θάλαμον. Nonnulli MSS. & Editi, τὴν δ'.

Ibid.——ἄνωγεν.] Editi habent, ἀνῶγεν· ut fit contractum ex *Præterito*, quod vocant, ἀνέωγεν. Sed isto pacto non constat Temporum ratio. Quare necessariò scribendum, ἄνωγεν, ex Imperfecto vel Aoristo ἄνωγον. Vide suprà ad ά, 37.

Ver. 170. Ἀμβροσίῃ μὲν πρῶτον.] Περιεργίαν οἶμαι πάμπολυ διαφέρειν καθαρότητος. Καὶ γὰρ αἱ γυναῖκες φυκούμεναι καὶ μυριζόμεναι καὶ χρυσὸν φορεῖσαι καὶ πορφύραν, περίεργοι δοκοῦσι· λοῦτρον δὲ, καὶ ἄλειμμα, καὶ κόσμης θρύψιν ὐδεὶς αἰτιᾶται. Χαριέντως δὲ τὴν διαφορὰν ὁ ποιητὴς ἐπιδείκνυσιν ἐπὶ τῆς κοσμουμένης Ἥρας "Ἀμβροσίῃ μὲν πρῶτον—." *Plutarch. Symposiac. Lib.* 6. *Probl.* 7.

Λύμαλα πάνλα κάθηρεν, ἀλείψαλο δὲ λίπ' ἐλαίῳ,
Ἀμβροσίῳ, ἑδανῷ, τὸ ῥά οἱ τεθυωμένον ἦεν·
Τῷ κ' κινυμένοιο Διὸς προτὶ χαλκοβατὲς δῶ,
Ἔμπης ἐς γαῖάν τε κ' ὐρανὸν ἵκετ' ἀϋτμή.
Τῷ ῥ' ἤγε χρόα καλὸν ἀλειψαμένη, ἰδὲ χαίτας
Πεξαμένη, χερσὶ πλοκαμὶς ἔπλεξε φαεινὰς
Καλὰς, ἀμβροσίας, ἐκ κράλος ἀθανάτοιο.
Ἀμφὶ δ' ἄρ' ἀμβρόσιον ἑανὸν ἕσαθ', ὅν οἱ Ἀθήνη
Ἕξυσ' ἀσκήσασα, τίθει δ' ἐνὶ δαίδαλα πολλά·
Χρυσείῃς δ' ἐνετῆσι κατὰ ζῆθος περονᾶτο.
Ζώσαλο δὲ ζώνην ἑκατὸν θυσάνοις ἀραρυῖαν,
Ἐν δ' ἄρα ἕρμαλα ἦκεν ἐϋτρήτοισι λοβοῖσι,
Τρίγληνα, μορόεντα· χάρις δ' ἀπελάμπελο πολλή.
Κρηδέμνῳ δ' ἐφύπερθε καλύψαλο δῖα θεάων,
Καλῷ, νηΐατέῳ· λευκὸν δ' ἦν, ἠέλιος ὡς.
Ποσσὶ δ' ὑπαὶ λιπαροῖσιν ἐδήσαλο καλὰ πέδιλα.

Sordes omnes purgavit, unxitque se pingui oleo,
Divino, suavi, quod utique sibi odoriferum erat;
Cujus, si modò agitaretur in Jovis solidâ domo,
Etiam ad terrámque & cœlum pervenit halitus:
Eo utique illa corpus pulchrum cùm unxisset, atque capillos
Pexuisset, manibus cincinnos composuit nitentes,
Pulchros, divinos, à capite *fluentes* immortali.
Circùm porrò divinum peplum induit, quod ei Minerva
Expoliverat elaboratè-concinnatum, intexuerátque artificii-plena multa:
Aureisque *hoc* fibulis ad pectus *suum* nectebat.
Cinxit autem se zonâ, centum fimbriis concinnatâ;
Inauréisque immisit in scitè perforatas auriculas,
Tribus-gemmarum-oculis-infignes, elaboratas: gratiáque effulgebat multa.
Calyptrâ porrò desuper velavit se augustissima dearum,
Pulchrâ, recens-factâ; candida autem erat, sol veluti.
Pedibus demùm sub nitidis ligavit pulchros calceos.

Ver. 171. Λύμαλα.] Vide suprà ad ά, 314.

Ibid.——ἀλείψαλο.] Notandus hîc *primigenius* & maximè propriùs *vocis mediæ* Usus, ἀλείψαλο, *unxit se.* Vide suprà ad γ', 141.

Ver. 173.——προτὶ.] *Al.* ποτὶ.

Ver. 174. Ἔμπης.] Νῦν, inquit Scholiastes, ὁμοίως. Languidè admodùm, & importunè. Sententia est; *Si vel tantillum agitaretur, tamen, &c.*

Ibid.——ἵκετ' ἀϋτμή.]

Ambrosiæque comæ divinum vertice odorem
Spiravere.——————— *Æn.* I 407.

Ver. 175, 177.——καλὸν—καλὰς.] Vide suprà ad ά, 43.

Ver. 177.——ἀθανάτοιο.] Vide suprà ad ά, 398.

Ver. 178.——ἀμβρόσιον ἑανὸν ἕσαθ', ὅν οἱ Ἀθήνη.] Ἑανὸς, *peplum*, est ab ἕννυμι Ἑανὸς, *tenuis*, est, (ni fallor) ex ἰάω. Nam καστίλεχὸς ἰανὸς, idem est quod εὐρυλ@ καὶ εὐδιάχυλ@. Unde *Eustathius* conjecit, ἑανὸν dictum, quasi ῥιανόν. Quod est valdè inficetum. In utroque horum vocabulorum, mirè cæcutierunt & *Grammatici* & de re *prosodiacâ* Scriptores. Vide suprà ad γ', 385. Cæterùm quâ ratione ἀμβρόσιον, & ἑανὸν, & ὅν, hîc ultimam producant; item τρίγληνα, *ver.* 183; & ἠέλιος, *ver.* 185; vide suprà ad ά, 51.

Ver. 179. Ἕξυσ'.] *Tenue texuerat*——.

Ver. 182.——ἄρα.] *Ut solita erat; Ut æquum erat*——.

Ver. 184.——καλύψαλο.] Vide suprà ad *ver.* 171; item ad γ', 141.

Ver. 185, 186. Καλῷ——καλὰ.] Vide suprà ad β', 43.

Ver.

Αὐτὰρ ἐπειδὴ πάντα περὶ χροὶ θήκατο κόσμον,
Βῆ ῥ' ἴμεν ἐκ θαλάμοιο· καλεσσαμένη δ' Ἀφροδίτην,
Τῶν ἄλλων ἀπάνευθε θεῶν, πρὸς μῦθον ἔειπεν·
Ἦ ῥά νύ μοί τι πίθοιο, φίλον τέκος, ὅτ[ι] κεν εἴπω;
Ἦέ κεν ἀρνήσαιο, κοτεσσαμένη τόγε θυμῷ,
Οὕνεκ' ἐγὼ Δαναοῖσι, σὺ δὲ Τρώεσσιν ἀρήγεις;
Τὴν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα Διὸς θυγάτηρ Ἀφροδίτη·
Ἥρη, πρέσβα θεὰ, θυγάτηρ μεγάλοιο Κρόνοιο,
Αὔδα ὅ, τι φρονέεις· τελέσαι δέ με θυμὸς ἄνωγεν,
Εἰ δύναμαι τελέσαι γε, καὶ εἰ τε[τ]ελεσμένον ἐσ[ί].
Τὴν δὲ δολοφονέουσα προσηύδα πότνια Ἥρη·
Δός νῦν μοι φιλότητα καὶ ἵμερον, ᾧ τε σὺ πάντας
Δαμνᾷ ἀθανάτους, ἠδὲ θνητοὺς ἀνθρώπους·
Εἶμι γὰρ ὀψομένη πολυφόρβου πείρατα γαίης,
Ὠκεανόν τε θεῶν γένεσιν, καὶ μητέρα Τηθὺν,
Οἵ μ' ἐν ζοῖσι δόμοισιν ἐὺ τρέφον ἠδ' ἀτίταλλον,

Tum poſtquam omnem circum corpus adpoſuerat ornatum,
Perrexit ire ex thalamo; advocatámque Venerem,
Ab aliis ſeorsùm diis, verbis *ita* allocutus eſt;
" Nunquid mihi obſequi voles, dilecta filia, *in eo* quod dixero?
" An recuſaveris; irata ob id animo,
" Quòd ego Danais, tu autem Trojanis auxiliaris?
Huic autem reſpondit dein Jovis filia Venus;
" Juno, veneranda Dea, filia magni Saturni,
" Eloquere quod-in-animo habes: perficere enim me animus jubet,
" Si poſſum quidem perficere, & ſi perfici poteſt.
Hanc autem dolos-ſtruens allocuta eſt veneranda Juno;
" Da nunc mihi amabilitatem & deſiderium, quo utique tu omnes
" Domas immortales, atque mortales homines:
" Vado enim viſura almæ fines terræ,
" Oceanúmque, deorum parentem, & matrem Tethyn;
" Qui me in ſuis ædibus magnâ-cum curâ-nutrierunt & educârunt,

Ver. 191.——κεν ἀρνήσαιο.] *Al.* ἀπαρνήσαιο.

Ver. 195. Αὔδα ὅ, τι φρονέεις·——τετελεσμένον ἐσ*ί*.] *Plebeia ſanè omnia,* (inquit Scaliger, Poëtic. Lib. 5, cap. 3.) *atque quævis ingenio parabilia.* At Quintilianus: *Homerum nemo in Magnis ſublimitate, in Parvis proprietate ſuperaverit.* Lib. 10, cap. 1. Et Scholia Victorian. ad *ί*, 212; Εἰς ταπεινὴν ἀπαγγελίαν ἐδεῖς τοσαύτην ἐπέθηκε ζεμνότητα.

——Tuus, ô regina, quid optes,
Explorare labor; mihi juſſa capeſſere fas eſt. *Æn.* I. 80.

Ibid.——ἄνωγεν.] Vide ſuprà ad Ϝ, 322; & ad *ά*, 37.

Ver. 197.——δολοφρονέουσα προσηύδα.]
——ſimulatâ mente locutam. *Æn.* IV. 105.

Ver. 198.—Σὺ πάντας Δαμνᾷ ἀθανάτους.]
——affatur *Amorem*:
Nate, meæ vires, mea magna potentia; ſolus,
Nate, Patris ſummi qui tela Typhoëa temnis. *Æn.* I. 667.

Ver. 201. Ὠκεανόν τε θεῶν γένεσιν, καὶ μητέρα Τηθύν.]
Oceanumque patrem rerum.——
Georgic. IV. 382.
Ὅμηρος εἰπὼν "Ὠκεανόν τε θεῶν γένεσιν, "καὶ μητέρα Τηθύν," πάντα εἴρηκεν ἐκεῖνα ῥοῆς τε καὶ κινήσεως. *Plato in Theæteto.*

Ver. 202.——ἐὺ τρέφον.] *Al.* ἐΰτρεφεν, & ἐΰτροφον.

Δεξάμενοι Ῥείης, ὅτε τε Κρόνον εὐρύοπα Ζεὺς
Γαίης νέρθε καθεῖσε καὶ ἀτρυγέτοιο θαλάσσης.
Τὼς εἶμ' ὀψομένη, καὶ ζφ' ἄκριτα νείκεα λύσω·
Ἤδη γὰρ δηρὸν χρόνον ἀλλήλων ἀπέχονται
Εὐνῆς καὶ φιλότητος, ἐπεὶ χόλος ἔμπεσε θυμῷ.
Εἰ κείνω γ' ἐπέεσσι παραιπεπιθοῦσα φίλον κῆρ
Εἰς εὐνὴν ἀνέσαιμι ὁμωθῆναι φιλότητι,
Αἰεί κέ ζφι φίλη τε καὶ αἰδοίη καλεοίμην.
Τὴ δ' αὖτε προσέειπε φιλομμειδὴς Ἀφροδίτη·
Οὐκ ἔς', ἀδὲ ἔοικε τεὸν ἔπος ἀρνήσασθαι·
Ζηνὸς γὰρ τοῦ ἀρίστου ἐν ἀγκοίνῃσιν ἰαύεις.
Ἦ, καὶ ἀπὸ ζήθεσφιν ἐλύσατο κεστὸν ἱμάντα,
Ποικίλον· ἔνθα δέ οἱ θελκτήρια πάντα τέτυκτο·
Ἔνθ' ἔνι μὲν φιλότης, ἐν δ' ἵμερος, ἐν δ' ὀαριστὺς,
Πάρφασις, ἥτ' ἔκλεψε νόον καὶ περ φρονεόντων·
Τόν ῥά οἱ ἔμβαλε χερσὶν, ἔπος τ' ἔφατ', ἔκ τ' ὀνόμαζε·
Τῆ νῦν τοῦτον ἱμάντα, τεῷ δ' ἐγκάτθεο κόλπῳ,

" Excipientes à Rheâ, quandò nempe Saturnum latè ſonans Jupiter
" Terram ſubter dejecit & infructuoſum mare.
" Hos vado viſura, & ipſis acerbas lites dirimam:
" Jam enim diuturno tempore inter ſe abſtinent
" Cubili & amore, quoniam ira *eis* invaſit animum.
" Quod-ſi illos quidem verbis *meis* perſuaſos ſuo-ſibi animo
" In lectum reduxero, ut-jungantur amore;
" Semper ſanè eis dilectáque & veneranda vocabor.
Hanc autem rurſus allocuta eſt amans-riſum Venus;
" Non licet, neque decet, tu-quod-petiſti, recuſare:
" Jovis enim potentiſſimi in ulnis dormis.
Dixit, & à pectoribus ſolvit acu-pictum cingulum,
Varium; in eo autem ſibi delinimenta omnia incluſa erant:
Ibi inerant quidem amor, inerat deſiderium, inerat & amantium-colloquium,
Blandiloquentia ſcilicet, quæ furtim-ſurripit mentem etiam prudentium:
Hoc utique ei impoſuit manibus, verbáque fecit, dixitque;
" Accipe nunc hoc cingulum, tuoque reconde ſinu,

Ver. 203.—ὅτε τε.] *Quando videlicet*—.

Ibid.——εὐρύοπα.] Vide ſuprà ad ά, 175, 498.

Ver. 204.——ἀτρυγέτοιο.] Ἀκαλαπονήτου, πολλῆς· ἤ, ὡς ἔνιοι φασὶ, τῆς ἀκάρπου. *Schol.* ad ά, 316.

Ver. 205.——ἄκριτα.] Vide ſuprà ad ά, 300, 314.

Ver. 212. Οὐκ ἔς', ἀδὲ ἔοικε.] Οὔτε πρέπον, οὔτε δυνατόν. *Schol. Al.* ἀδ' ἐπέοικε.

——Quis talia demens
Abnuat? —— *Æn.* IV. 107.

Ibid.——τεὸν ἔπος.] Quâ ratione τεὸν, hîc ultîmam producat; item ὄρεα, *ver.* 227; vide ſuprà ad ά, 51.

Ver. 216.——ἐν δ' ἵμερος.] Apud *Sextum Empiricum*, ἔνι δ' ἵμερος.

Ver. 217.——φρονεόντων.] Apud *Ariſtotelem*, φρονεούσης. *Ethic. Eudem. lib.* 6. *cap.* 6; & *Ethic. Nicomach. lib.* 7. *cap.* 7. Ἀλλὰ καὶ περὶ ποιητικῆς ἔστιν εἰπεῖν, ὅτι " Ἔνθ' " ἔνι μὲν φιλότης, ἔνθ' ἵμερος." ——*Plutarch. de audiend. Poëtis*, ſub initio.

Ver. 218. Τόν ῥα.] *Hoc, inquam.*——*Hoc utique*——.

Ver. 219. Τῆ——, τεῷ δ' ἐγκάτθεο κόλπῳ.] Cod. *Harleian.* Τῆ——, τεῷ ἐγκάτθεο κόλπῳ. Atque ita quidem iſtud Τῆ ſemper uſurpat *Homerus* ἀσυνδέτως.

Ποικίλον, ᾧ ἔνι πάντα τετεύχαται· ἐδέ σε φημὶ
Ἀπρηκτόν γε νέεσθαι, ὅ, τι φρεσὶ ζῇσι μενοινᾷς.
Ὣς φάτο· μείδησεν δὲ βοῶπις πότνια Ἥρη,
Μειδήσασα δ' ἔπειτα ἐΰ ἐγκάθετο κόλπῳ.
Ἡ μὲν ἔβη πρὸς δῶμα Διὸς θυγάτηρ Ἀφροδίτη·
Ἥρη δ' αἶψα λίπεν ῥίον Οὐλύμποιο,
Πιερίην δ' ἐπιβᾶσα, καὶ Ἠμαθίην ἐρατεινὴν,
Σεύατ' ἐφ' ἱπποπόλων Θρηκῶν ὄρεα νιφόεντα,
Ἀκροτάτας κορυφὰς, ἐδὲ χθόνα μάρπτε ποδοῖιν.
Ἐξ Ἄθω δ' ἐπὶ πόντον ἐβήσατο κυμαίνοντα·
Λῆμνον δ' εἰσαφίκανε, πόλιν θείοιο Θόαντος,
Ἔνθ' Ὕπνῳ ξύμβλητο, κασιγνήτῳ Θανάτοιο,
Ἔν τ' ἄρα οἱ φῦ χειρὶ, ἔπος τ' ἔφατ', ἔκ τ' ὀνόμαζεν·
Ὕπνε, ἄναξ πάντων τε θεῶν πάντων τ' ἀνθρώπων,
Εἰ μὲν δή ποτ' ἐμεῦ ἔπος ἔκλυες, ἠδ' ἔτι καὶ νῦν

220 "Varium, in quo omnia inclusa sunt: neque te puto
"Re-infectâ redituram, quicquid mentibus tuis concupieris.
Sic dixit: Subrisit autem magnos-oculos-habens venerando Juno;
Subridensque, deinde suo recondidit sinu.
Ac tum quidem ivit ad domum, Jovis filia, Venus:
225 Juno autem festinans reliquit verticem Olympi,
Pieriámque supergressa, & Emathiam amœnam,
Ferebatur super equestrium Thracum montes nivosos,
Summa cacumina; neque terram carpebat pedibus.
Ex Atho autem ad pontum descendit fluctuantem:
230 Lemnúmque pervenit, *in* urbem divini Thoantis,
Ubi Somnum convenit, fratrem Mortis,
Inque ejus hæsit manu, verbáque fecit, dixitque;
"Somne, rex omniúmque deorum omniúmque hominum;
"Si quidem unquam-anteà meo verbo auscultâsti, etiam nunc

Τῇ δὲ τόδε κρήδεμνον ὑπὸ στέρνοιο τάνυσσαι. *Odyss.* ε, 346.

Κήρυξ, τῇ δή τοῦτο φόρει κρέας, ὄφρα φάγῃσι. *Odyss.* ϛ', 477.

Κύκλωψ, τῇ, πίε οἶνον.— *Odyss.* ι, 347.

Τῇ, τόδε φάρμακον ἐσθλὸν ἔχων, ἐς δώματα Κίρκης
Ἔρχευ. —— —— *Odyss.* κ', 287.

Ita nimirùm ultimum hunc versum scribit *Eustathius* in *commentario*; cùm Editi habeant, ἔχων δ' ἐς δώματα Κίρκης Ἔρχευ.

Ver. 220.——τετεύχαται.] Vide suprà ad ά, 37.

Ver. 221. Ἀπρηκτόν.] Vide suprà ad ν', 192.

Ver. 222.—βοῶπις.] Vide suprà ad ά, 551.

Ver. 223.—ἐΰ.] *Al.* μέσα.

Ver. 225.——αἶψα.]
Illa viam celerans——
——cito decurrit tramite virgo.
Æn. V. 609.

Ver. 227.——νιφόεντα.] Quâ analogiâ vox νιφόεντα, quæ primam *corripit*, deducta sit ex νίφειν, quæ primam *producit*; vide suprà ad ά, 338; & ad μ', 280.

Ver. 228.——ἐδὲ χθόνα μάρπτε ποδοῖιν.] Vide suprà ad ε, 769. Et de propria significatu temporis istius imperfecti, μάρπτε, vide ad ν', 84.

Ver. 229.——Ἄθῳ.] Ita *Barnesius*: Rectè, ut opinor. *Al.* Ἄθων.

Ibid.——ἐβήσατο.] *Al.* ἐβήσετο. Vide suprà ad β', 35; & ad ε, 109.

Ver. 231.—Ὕπνῳ—κασιγνήτῳ Θανάτοιο.]
Tum consanguineus Leti Sopor——.
Æn. VI. 278.

Ver. 232.——ἄρα.] *Ut solent amici obvium fatti*,——.

Ver. 234. Εἰ μὲν.] *Al.* apud *Eustathium*, Ἦ μέν. Non malè; inquit *Barnesius*. At *Eustathius*, γράφεται, inquit, καὶ "Εἰ μέν" ὃ καὶ κρεῖττον.

Πείθευ· ἐγὼ δέ κέ τοι εἰδέω χάριν ἤματα πάντα·
Κοίμησόν μοι Ζηνὸς ὑπ' ὀφρύσιν ὄσσε φαεινὼ,
Αὐτίκ', ἐπεί κεν ἐγώ παραλέξομαι ἐν φιλότητι.
Δῶρα δέ τοι δώσω, καλὸν θρόνον, ἄφθιτον αἰεί,
Χρύσεον· Ἥφαιστος δέ κ' ἐμὸς πάϊς ἀμφιγυήεις
Τεύξει ἀσκήσας, ὑπὸ δὲ θρῆνυν ποσὶν ἧσει,
Τῷ κεν ἐπισχοίης λιπαρὲς πόδας εἰλαπινάζων.
Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσεφώνεε νήδυμος Ὕπνος·
Ἥρη, πρέσβα θεὰ, θύγατερ μεγάλοιο Κρόνοιο,
Ἄλλον μέν κεν ἔγωγε θεῶν αἰειγενετάων
Ῥεῖα καταευνήσαιμι, καὶ ἂν πολυαμοῖο ῥέεθρα
Ὠκεανοῦ, ὅσπερ γένεσις πάντεσσι τέτυκται·
Ζηνὸς δ' οὐκ ἂν ἔγωγε Κρονίονος ἄσσον ἰκοίμην,
Οὐδὲ καταευνήσαιμι, ὅτε μὴ αὐτός γε κελεύοι.
Ἤδη γάρ με καὶ ἄλλο τεὴ ἐπίνυσσεν ἐφετμὴ,
Ἡμάλι τῷ, ὅτ' ἐκεῖνος ὑπέρθυμος Διὸς υἱὸς
Ἔπλεεν Ἰλιόθεν, Τρώων πόλιν ἐξαλαπάξας.
Ἦτοι ἐγὼ μὲν ἔθελξα Διὸς νόον αἰγιόχοιο

" Obsequere, ego autem tibi habeo gratias dies omnes:
" Sopito mihi Jovis sub palpebris oculos fulgentes,
" Statim, postquam ego accubuero in amore.
" Dona autem tibi dabo, pulchrum solium, incorruptum in-perpetuum,
" Aureum; Vulcanus nempè meus filius utroque-pede claudus
" Fabricabit elaboratum; sub pedibúsque scabellum mittet,
" Cui utique imponas nitidos pedes dum convivaris.
Hunc autem respondens allocutus est suavis Somnus;
" Juno, veneranda dea, filia magni Saturni,
" Alium quidem ego deorum sempiternorum
" Facilè sopiverim; etiam torrentis fluenta
" Oceani, qui quidem parens omnibus est;
" Jovem autem non ego Saturnium propè adiero,
" Neque sopivero, quandò non ipse quidem jusserit.
" Jam enim me & aliàs tuum sapere-fecit mandatum,
" Die isto, quando ille magnanimus Jovis filius [*Hercules*]
" Navigabat ex Ilio, Trojanorum urbe direptâ.
" Tum ego sanè demulsi Jovis mentem Ægiochi

Ibid.——ἐμεῦ ἔπος.] Cod. *Harleian.* ἐμὸν ἔπος. Quod & ferri potest.

Ver. 235.——εἰδέω χάριν.] Cod. *Harleian.* ἰδέω χάριν, " *gratias habebo.*"

Ver. 236. Κοίμησον.] Cod. *Harleian.* Κοίμισσον.

Ver. 237.——παραλέξομαι ἐν φιλότητι.] *Al.* παραλέξωμαι φιλότητι. Vide autem suprà ad β', 515.

Ver. 238.——καλὸν.] Vide suprà ad β', 43.

Ibid.——ἄφθιτον.] De hujus vocis prosodiâ, vide suprà ad γ', 339.

Ver. 246. Ὠκεανοῦ, ὅσπερ γένεσις.] Vide suprà ad *ver.* 201.

Ibid.——τέτυκται.] Vide suprà ad ά, 37.

Ver. 247.——Κρονίονος.] De prosodiâ vocis Κρονίωνος & Κρονίονος, vide suprà ad ά, 397; ad ζ', 464; & ad ν', 46.

Ver. 249.—ἄλλο τεὴ ἐπίνυσσεν ἐφετμὴ.] *Al.* ἄλλοθ' ἢ (vel ἄλλοθ' ἐῇ) ἐπίνυσσεν ἐφετμῇ. Tumque vox ἐπίνυσσεν referenda ad præcedentem Ζεύς. Sed præstat vulgata Lectio.

Ver. 250.—ὅτ' ἐκεῖνος.] *Al.* ὅτε κεῖνος.

Ver. 252.—ἔθελξα.] *Eustathius*, & MSS. & Editi plurimi, & Scholiastes habet, ἔλεξα.

Quæ

Νήδυμ᾽ ἀμφιχυθείς· ζὺ δέ οἱ κακὰ μήσαο θυμῷ,
Ὄρσας᾽ ἀρ ταλέων ἀνέμων ἐπὶ πόντον ἀήτας·
Καί μιν ἔπειτα Κόωνδ᾽ εὖ ναιομένην ἀπένεικας,
Νόσφι φίλων πάντων· ὁ δ᾽ ἐπεστρόμεν᾽ χαλέπαινε,
Ῥιπτάζων κατὰ δῶμα θεούς· ἐμὲ δ᾽ ἔξοχα πάντων
Ζήτει, καί κέ μ᾽ ἄϊσσον ἀπ᾽ αἰθέρ᾽ ἔμβαλε πόντῳ,
Εἰ μὴ Νὺξ δμήτειρα θεῶν ἐσάωσε κὴ ἀνδρῶν,
Τὴν ἰκομην φεύγων· ὁ δ᾽ ἐπαύσατο, χώμενός περ·
Ἄζετο γὰρ, μὴ Νυκτὶ θοῇ ἀποθύμια ἔρδοι.
Νῦν αὖ τεῦτό μ᾽ ἄνωγας ἀμήχανον ἄλλο τελέσσαι.
Τὸν δ᾽ αὖτε προσέειπε βοῶπις πότνια Ἥρη·
Ὕπνε, τίη δὲ ζὺ ταῦτα μετὰ φρεσὶ ζῇσι μενοινᾷς;
Ἦ φῄς, ὡς Τρώεσσιν ἀρηγέμεν εὐρύοπα Ζῆν᾽,
Ὡς Ἡρακλῆ᾽ πέρι χώσατο, παιδὸς ἑοῖο;
Ἀλλ᾽ ἴθ᾽, ἐγὼ δέ κέ τοι Χαρίτων μίαν ὁπλοτεράων
Δώσω ὀπυιέμεναι, κὴ ζὴν κεκλῆσθαι ἄκοιτιν,
Πασιθέην, ἧς αἰὲν ἐέλδεαι ἤματα πάντα.

" Suavis circumfusus : tu autem ei mala struebas animo,
" Excitatis sævorum ventorum in pontum flatibus ;
" Et eum deinde ad Coon benè habitatam de-cursu-detulisti,
" Seorsùm ab amicis omnibus : *Jupiter* autem experrectus indignabatur,
" Proturbans per domum deos ; me autem maximè omnium
" Quærebat, & me perditum ab æthere injecisset ponto,
" Nisi nox domitrix deorum servâsset & hominum,
" Quam adivi fugiens : ille autem cohibuit-se, iratus licèt ;
" Verebatur enim, nè Nocti celeri ingrata-animo faceret.
" Jamque rursùs hoc me jubes periculosissimum aliud perficere.
Hunc autem rursus allocuta est magnis-oculis veneranda Juno ;
" Somne, quid verò tu hæc in mentibus tuis cogitas ?
" Putásne ità Trojanis favere-latè sonantem Jovem,
" Sicut propter Herculem iratus est, filium suum ?
" Quin ito *mecum* ; ego autem tibi Gratiarum unam juniorum
" Dabo ducendam, & tuam vocandam conjugem,
" Pasitheam, quam semper cupis dies omnes.

Quæ si vera Lectio, erit (ut opinor) non à λέγω, sed ab inusitato λέχω. Vide suprà ad β', 515.

Ver. 253.——οἱ.] *Herculi.*

Ver. 256. Νόσφι.] Vide suprà ad ά, 349.

Ibid.——ἐπεστρόμεν᾽.] *Al.* ἀνεστρόμεν᾽.

Ver. 259.——δμήτειρα.] *Al.* μήτειρα. Sed præstat vulgatâ Lectio.

Ver. 262.——ἄνωγας.] Vide suprà ad Υ', 322.

Ver. 265.——ἀρηγέμεν.] *Al.* ἀρεξέμεν.

Ver. 266.——πέρι χώσατο.] *Al.* περιχώσατο.

Ver. 267.—ἐγὼ δέ κέ τοι Χαρίτων μίαν—.] Sunt mihi bis septem præstanti corpore Nymphæ :
Quarum, quæ formâ pulcherrima, Deïopeiam
Connubio jungam stabili, propriamque dicabo ;
Omnes ut tecum meritis pro talibus annos
Exigat, & pulchrâ faciat te prole parentem. *Æn.* I. 75.

Ver. 269.——ἧς αἰὲν ἐέλδεαι.] Ita edidit *Barnesius*, ex *ver.* 276, infrà. Alii omnes legunt, ἱμείρεαι. Quæ si vera sit Lectio, scribendum aut ἧς αὖθ᾽ ἱμείρεαι, aut siquid simile. Nam ἱμείρεσθαι, ut rectè observavit *Barnesius*, primam producit. Porrò, totum hunc versum omittunt Codd. *Harleiani* bini, à *Th. Bentleio* collati.

Ver.

Ὣς φάτο· χήραλο δ' Ὕπνος, ἀμειβόμενος δὲ ωροσηύδα·
Ἄγρει νῦν μοι ὅμοσσον ἀάλαον Στυγὸς ὕδωρ,
Χειρὶ δὲ τῇ ἑτέρῃ μὲν ἕλε χθόνα ωολυβότειραν,
Τῇ δ' ἑτέρῃ ἅλα μαρμαρέην· ἵνα νῶϊν ἅπανλες
Μάρλυροι ὦσ' οἱ ἔνερθε θεοὶ Κρόνον ἀμφὶς ἐόνλες·
Ἣ μὲν ἐμοὶ δώσειν Χαρίτων μίαν ὁπλολεράων,
Πασιθέην, ἧς τ' αὐτὸς ἐέλδομαι ἤμαλα ωάνλα.
Ὣς ἔφατ'· οὐδ' ἀπίθησε θεὰ λευκώλενος Ἥρη,
Ὤμνυε δ', ὡς ἐκέλευε, θεοὺς δ' ὀνόμηνεν ἅπανλας
Τοὺς ὑπολαρλαρίους, οἳ Τιτῆνες καλέονλαι.
Αὐτὰρ ἐπεί ῥ' ὅμοσέν τε, τελεύτησέν τε τὸν ὅρκον,
Τὼ βήτην, Λήμνου τε καὶ Ἴμβρου ἄξυ λιπόνλε,
Ἠέρα ἐσσαμένω, ῥίμφα ωρήσσονλε κέλευθον·
Ἶδην δ' ἱκέσθην ωολυπίδακα, μητέρα θηρῶν,
Λεκτόν· ὄθε ωρῶτον λιπέτην ἅλα· τὼ δ' ἐπὶ χέρσου
Βήτην· ἀκροτάτη δὲ ωοδῶν ὑπ' ἐσείλο ὕλη.
Ἔνθ' Ὕπνῳ μὲν ἔμεινε, ωάρος Διὸς ὄσσε ἰδέσθαι,

270 Sic dixit: Gavisus est autem Somnus, respondénsque allocutus est;
" Age, nunc mihi jura inviolabilem Stygis aquam,
" Manúque alterâ quidem tange terram almam,
" Alterâ verò mare marmoreum; ut nobis omnes
" Testes sint inferi dii, Saturnium circa existentes;
275 " Omninò *te* mihi daturam-esse Gratiarum unam juniorum,
" Pasitheam, quam & ego cupio dies omnes.
Sic dixit: Neque non obsecuta-est dea ulnas-candida Juno;
Jurabat autem ut *is* jubebat, deósque nominabat omnes
Subtartareos, qui Titanes appellantur.
280 Tum postquàm juraverátque, absolverátque juramentum,
Ipsi *simul* ibant, Lemnique & Imbri urbe relictâ,
Caligine induti, celeriter conficientes iter:
Ad Idam autem pervenerunt fontibus irriguam, matrem ferarum,
Ad Lecton; ubi primùm liquerunt mare: hique super terra
285 Ibant: summa autem sub pedibus quassabatur sylva.
Atque illic Somnus quidem mansit, antequam Jovis oculi viderunt *eum*,

Ver. 271.——ἀάλαον Στυγὸς ὕδωρ.] Vide suprà ad Σ', 369.

Ver. 274. Μάρλυροι.] Vide suprà ad ά, 338.

Ibid.——ὦσ' οἱ.] *Al.* ὥσιν. *Al.* ὅσσοι.

Ibid.——ἔνερθε θεοὶ.] *Titanes*, ver. 279.

Ver. 279.——οἳ Τιτῆνες καλέονλαι.] Ἐν δὲ τῷ, "Οἳ Τιτῆνες καλέονλαι," ωροσγράφουσί τινες ἕτερον ςίχον τοῦτον,

Ὤμνυε δ' ἐκ ωέτρης καλειζόμενον Στυγὸς ὕδωρ. *Eustath.*

Quem quidem versum hocmodo citat *Barnesius*,

Ὤμνυε δ' ἐκ ωέτρῃφι καλειζόμενον Στυγὸς ὕδωρ.

Vide suprà ad γ', 588.

Ver. 282.——ωρήσσονλε.] Vide suprà ad γ', 192.

Ver. 284. Λεκτόν.] Vide suprà ad β', 515.

Ver. 285.——ἀκροτάτη δὲ ωοδῶν ὑπ' ἐσείλο ὕλη.] Ita edidit *Barnesius*. *Al.* ὑπεσείλο.

——————dat euntibus ingens
——————Sylva locum
Æn. VII. 676.

Ibid.——ὕλη.] Vide suprà ad γ', 151.

Ver. 286.——ἔμεινε.——ὄσσε ἰδέσθαι.] *Al.* ἔμιμνε,——ἆσσον ἱκέσθαι.

Ver.

Εἰς ἐλάτη ἀναβὰς περιμήκεσον, ἣ τότ' ἐν Ἴδῃ
Μακροτάτη πεφυυῖα δι' ἠέρος αἰθέρ' ἵκανεν·
Ἔνθ' ἧς' ὄζοισιν πεπυκασμένος εἰλατίνοισιν,
Ὄρνιθι λιγυρῇ ἐναλίγκιος, ἥν τ' ἐν ὄρεσσι
Χαλκίδα κικλήσκουσι θεοὶ, ἄνδρες δὲ Κύμινδιν.
Ἥρη δὲ κραιπνῶς προσεβήσαλο Γάργαρον ἄκρον
Ἴδης ὑψηλῆς· ἴδε δὲ νεφεληγερέτα Ζεύς.
Ὡς δ' ἴδεν, ὥς μιν ἔρως πυκινὰς φρένας ἀμφεκάλυψεν,
Οἷον ὅτε πρώτιςον ἐμισγέσθην φιλότηλι,
Εἰς εὐνὴν φοιτῶνλε, φίλως λήθονλε τοκῆας·
Στῆ δ' αὐτῆς προπάροιθεν, ἔπος τ' ἔφατ', ἔκ τ' ὀνόμαζεν·
Ἥρη, πῇ μεμαυῖα κατ' Οὐλύμπου τόδ' ἱκάνεις;
Ἵπποι δ' ὑ παρέασι κὴ ἅρμαλα, τῶν κ' ἐπιβαίης,

Abiete conſcensâ admodum-procerâ, quæ tunc in Idâ
Altiſſima enata per aërem ad æthera ibat:
Illic *is* ſedit ramis densè-opertus abiegnis,
Avi argutæ ſimilis, quam utique in montibus
Chalcidem nominant dii, homines autem Cymindin.
Juno autem celeriter conſcendebat *in* Gargarum ſummum
Idæ excelſæ: vidit autem *eam* nubes-cogens Jupiter.
Ut verò vidit, continuò illum amor prudentia præcordia cooperuit,
Perinde-ac quando primùm congreſſi ſunt amore,
Cubili inito ſuis clàm parentibus:
Stetit autem ipſam ante, verbáque fecit, dixitque;
" Juno, quò feſtinans ab Olympo huc venis?
" Equi autem non adſunt & currus, quos conſcendas.

Ver. 287.—ἣ τότ' ἐν Ἴδῃ.] Nugatur hîc planè Scholiaſtes: Διὰ τῦτο " Τότε," inquit, ἀνήρηκε τὸ ψεῦδος· ὥςε μὴ ζηλεῖν αὐτήν.

Ver. 290. Ὄρνιθι λιγυρῇ ἐναλίγκιος.]

Alitis in parvæ ſubitò collecta figuram.
Æn. XII. 862.

Cæterùm quâ ratione, ὄρνιθι, hîc ultimam producat; item δὲ, *ver.* 293; vide ſuprà ad ά, 51.

Ver. 291. Χαλκίδα κικλήσκουσι θεοὶ, ἄνδρες δὲ Κύμινδιν.] De hâc loquendi ratione, mihi id veri ſimillimum videtur; quæ *Eruditioribus* uſitata fuerint nomina, *Diis* tributa; quæ vulgo magis trita, *Hominibus*. Nimirùm, quam *Chalcidem* appellabant *Græci eruditiores* avem; ei, apud *vulgus Ioniçum*, nomen erat *Cymindi*. Ἡ Χαλκὶς ὀλιγάκις μὲν φαίνεται· οἰκεῖ γὰρ ὄρη·——κύμινδιν δὲ καλοῦσιν Ἴωνες αὐτήν. *Ariſtot. de Hiſtor. Animal. lib.* 9. *cap.* 12. *Plato* in eâ erat ſententiâ; quæ *Rei naturam* quodammodo vi & ſignificatu ſuo exprimerent *Nomina*, illa utique Diis tributa. Δῆλον γὰρ δὴ, ὅτι οἵγε θεοὶ αὐτὰ καλοῦσι πρὸς ὀρθότηλα, ἅπερ ἐςὶ φύσει ὀνόμαλα.——Τὸν " Ἀςυάνακλα" ἄρα ὀρθότερον ᾤελο κεῖσθαι τῷ παιδὶ [τῷ Ἕκλορος,] ἢ τὸν Σκαμάνδριον· " Οἷος γάρ ζφιν ἔρυλο πό-" λιν κὴ τείχεα μακρά." Διὰ ταῦτα δὴ, ὡς ἔοικεν, ὀρθῶς ἔχει καλεῖν τὸν τῦ Ζωτῆρος υἱὸν. Ἀςυάνακλα τῦτο ὃ ἔσωζεν ὁ πατὴρ αὐτῦ. *Plat. in Cratylo.* De aliorum hâc in re ſententiâ, vide quæ ſuprà ad ά, 403.

Ver. 292.——προσεβήσαλο.] *Al.* προσεβήσελο. Vide ſuprà ad β', 35; & ad έ, 109.

Ver. 293.—νεφεληγερέτα.] Vide ſuprà ad ά, 175.

Ver. 204. Ὡς δ' ἴδεν, ὥς μιν ἔρως.] Scholiaſti, ἔρως· Ut infrà, *ver.* 315.

Ὡς ἴδον, ὡς ἐμάνην.——— *Theocrit.*
Ut vidi, ut perii!———

Virgil. Eclog. VIII. 41.

———ille repentè
Accepit ſolitam flammam, notuſque medullas
Intravit calor, & labefacta per oſſa cucurrit.———
Senſit læta dolis, & formæ conſcia conjux. *Æn.* VIII. 388.

Ver. 295.—πρώτιςον ἐμισγέσθην.] Cod. *Harleian.* πρῶτον παρεμισγέσθην.

Ver. 299.—τῶν κ' ἐπιβαίης.] *Quos utique* con-

Τὸν δὲ δολοφρονέουσα προσηύδα πότνια Ἥρη·
Ἔρχομαι ὀψομένη πολυφόρβην εἰρασα γαίης,
Ὠκεανόν τε, θεῶν γένεσιν, καὶ μητέρα Τηθὺν,
Οἵ μ' ἐν ζοῖσι δόμοισιν ἐὺ τρέφον ἠδ' ἀτίταλλον.
Τὰς εἶμ' ὀψομένη, καί ζφ' ἄκριτα νείκεα λύσω.
Ἤδη γὰρ δηρὸν χρόνον ἀλλήλων ἀπέχουσαι
Εὐνῆς καὶ φιλότητος· ἐπεὶ χόλος ἔμπεσε θυμῷ.
Ἵπποί δ' ἐν πρυμνωρείῃ πολυπίδακος Ἴδης
Ἑξᾶσ', οἵ μ' οἴσουσιν ἐπὶ τραφερήν τε καὶ ὑγρήν.
Νῦν δὲ ζεῦ εἵνεκα δεῦρο κατ' Οὐλύμπου τόδ' ἱκάνω,
Μήπως μοὶ μετέπειτα χολώσεαι, αἴκε ζιωπῇ
Οἴχωμαι πρὸς δῶμα βαθυῤῥόου Ὠκεανοῖο.
Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεύς.
Ἥρη, πεῖσε μέν ἐζι καὶ ὕζερον ὁρμηθῆναι,
Νῶϊ δ', ἄγ', ἐν φιλότηζι τραπείομεν εὐνηθέντε·
Οὐ γὰρ πώποτέ μ' ὧδε θεᾶς ἔρος, ὐδὲ γυναικὸς,
Θυμὸν ἐνὶ ζήθεσσι περιπροχυθεὶς ἐδάμασσεν,
Οὐδ' ὁπότ' ἠρασάμην Ἰξιονίης ἀλόχοιο,

300 Hunc autem dolos-ſtruens allocuta eſt venerando Juno;
" Eo viſura almæ fines terræ,
" Oceanúmque deorum parentem, & matrem Tethyn,
" Qui me in ſuis ædibus magnâ-cum-curâ nutriêrunt & educârunt:
" Hos vado viſura, & ipſis acerbas lites dirimam.
305 " Jam enim diutorno tempore inter ſe abſtinent
" Cubili & amore: quoniam ira eis invaſit animum.
" Equi autem in radicibus fontibus irriguæ Idæ
" Stant, qui me ferent ſupra aridúmque & humidum.
" Nunc verò tui gratiâ huc ab Olympo *ob* hoc venio,
310 " Ne-fortè mihi poſthàc iraſcaris, ſi filentio
" Abeam ad domum profundè fluentis Oceani.
Hanc autem reſpondens allocutus eſt nubes-cogens Jupiter;
" Juno, illuc quidem licet & poſthàc proficiſci;
" Nos autem age amore congrediamur concumbentes:
315 " Non enim unquam mihi ſic deæ amor, neque mulieris,
" Animum in pectoribus circumfuſus domuit;
" Neque quandò captus-fui amore Ixioniæ uxoris,

conſcendas. Rectè hîc notavit *Barneſius*, ad ſententiam *aliquid*, ad verſum explendum *nihil* conferre iſtud καί. Quod & in ſolutâ oratione, apud *Platonem* alioſque, facile eſt obſervatu.

Ver. 302. Ὠκεανόν τε, θεῶν γένεσιν.] Vide ſuprà ad *ver.* 201.

Ver. 303.—— ἐὺ τρέφον.] *Al.* ἰὺτρεφον.

Ver. 307.—— πολυπίδακος.] *Al.* πολυπιδάκης.

Ver. 310.—— μετέπειτα χολώσεαι.] *Al.* μετόπισθε κοτέσσεαι. Ut á, 82,—μετόπισθεν ἔχει κότον. Et *Odyſſ.* í, 147, Μήπως τοι μετόπισθε χολεσσάμενος ————.

Ver. 312.—— νεφεληγερέτα.] Vide ſuprà ad á, 175.

Ver. 314. Νῶϊ δ', ἄγ'—] Rectè hæc reprehendit *Plato de Republ. lib.* 3. Οὐ, μὰ τὸν Δία, ἔ μοι φαίνεται ἐπιτήδεια. Ἀλλ' εἴ πω τινὲς καζέρειαι πρὸς ἄπαντα καὶ λέγονται καὶ πράττονται ὑπὸ ἐλλογίμων ἀνδρῶν, ζτατέον τε καὶ ἀκουτέον. Optimè etiam *Cicero*, de his quæ *ad Deos Humana tranſtulit* Homerus; *Mallem*, inquit, *Divina ad Nos*.

Ibid.—— εὐνηθέντε.] *Al.* εὐνηθέντες.

Ver. 317.—ἠρασάμην.] Vocabulum hoc, quoniam *ſecundam* corripit, nequit deductum eſſe

Ἥ τέκε Πειρίθοον, θεόφιν μήσωρ' ἀτάλαντον·
Οὐδ' ὅτε περ Δανάης καλλισφύρου Ἀκρισιώνης,
Ἥ τέκε Περσῆα, πάντων ἀριδείκετον ἀνδρῶν·
Οὐδ' ὅτε Φοίνικος κούρης τηλεκλείτοιο,
Ἥ τέκε μοι Μίνω τε καὶ ἀντίθεον Ῥαδάμανθυν·
Οὐδ' ὅτε περ Σεμέλης, οὐδ' Ἀλκμήνης ἐνὶ Θήβῃ,
Ἥ ῥ' Ἡρακλῆα κρατερόφρονα γείνατο παῖδα·
Ἡ δὲ Διώνυσον Σεμέλη τέκε, χάρμα βροτοῖσιν.
Οὐδ' ὅτε Δήμητρος, καλλιπλοκάμοιο ἀνάσσης.
Οὐδ' ὁπότε Λητοῦς ἐρικυδέος, οὐδὲ Διὸς αὐτῆς·
Ὡς δέο νῦν ἔραμαι, καί με γλυκὺς ἵμερος αἱρεῖ.
Τὸν δὲ δολοφρονέουσα προσηύδα πότνια Ἥρη·
Αἰνότατε Κρονίδη, ποῖον τὸν μῦθον ἔειπες;
Εἰ νῦν ἐν φιλότητι λιλαίεαι εὐνηθῆναι
Ἴδης ἐν κορυφῇσι, τὰ δὲ προπέφανται ἅπαντα,
Πῶς κ' ἔοι, εἴτις νῶϊ θεῶν αἰειγενετάων
Εὕδοντ' ἀθρήσειε, θεοῖσι δὲ πᾶσι μετελθὼν
Πεφράδοι; οὐκ ἂν ἔγωγε τεὸν πρὸς δῶμα νεοίμην,
Ἐξ εὐνῆς ἀναστᾶσα· νεμεσσητὸν δέ κεν εἴη.

" Quæ peperit Pirithöum, diis conſiliarium parem:
" Neque quandò Danaës pedibus-elegantis Acriſii filiæ,
" Quæ peperit Perſeum, omnium clariſſimum virorum:
" Neque quando Phœnicis filiæ percelebris,
" Quæ peperit mihi Minoáque & diis-parem Rhadamanthyn:
" Neque quando Semeles, neque Alcmenes in Thebis;
" *Quarum* hæc quidem Herculem fortiſſimum peperit filium;
" At Bacchum Semele peperit, gaudium mortalibus.
" Neque quandò Cereris, comas-pulchræ reginæ:
" Nec quandò Latonæ glorioſæ, neque *quando* tui ipſius:
" Ut tui nunc amore-teneor, & me dulce deſiderium capit.
Hunc autem dolos-ſtruens allocuta eſt veneranda Juno;
" Importuniſſime Saturnie, quale verbum dixiſti?
" Si nunc in amore cupis dormire
" Idæ in verticibus, hæc autem *loca* propatula-ſunt omnia;
" Quomodò eſſet, ſi quis nos deorum ſempiternorum
" Dormientes videret, diiſque omnibus interveniens
" Indicaret? non equidem tuam ad domum redirem,
" E cubili cùm conſurrexero: vituperabile certè eſſet.

eſſe ex ἐράομαι, ſed omnino ex ἔραμαι vel ἐράζομαι. Vide ſuprà ad ά, 67.

Ver. 318.——ἀτάλαντον.] Vide ſuprà ad β', 627.

Ver. 320.——Περσῆα.] Quâ ratione, Περσῆα, hîc ultimam producat; item ὁπότε, *ver.* 327; & μαλάκων, *ver.* 349; & δὲ, *ver.* 350; & ἰσάμενος, *ver.* 356; vide ſuprà ad ά, 51.

Ver. 322.——Μίνω τε.] *Al.* Μίνωα.

Ver. 325.——Διώνυσον—χάρμα βροτοῖσιν.] ——Διωνύσῳ πολυσθενέϊ. *Heſiod.*
——Διώνυσον πολυσαθῆ. *Pindar.*
Adſit lætitiæ Bacchus dator.—*Æn.* I. 738.
Munera lætitiamque Dei.——640.

Ver. 327.——ὁπότε.] *Al.* ὅτε περ. Ut *ver.* 219 & 323.

Ver. 329.——δολοφρονέουσα——Ἥρη.] —læta dolis—conjux. *Æn.* VIII. 393.
—ſimulatâ mente locutam. *Æn.* IV. 105.

Ver. 335.——ἔγωγε.] *Al.* ἐπεὶ ἂ.

Ἀλλ᾽ εἰ δή ῥ᾽ ἐθέλεις, καί τοι φίλον ἔπλετο θυμῷ,
Ἔστιν τοι θάλαμος, τόν τοι φίλος υἱὸς ἔτευξεν
Ἥφαιστος, πυκιναὶς δὲ θύρας σταθμοῖσιν ἐπῆρσεν·
Ἔνθ᾽ ἴομεν κίοντες, ἐπεί νύ τοι εὔαδεν εὐνή.
Τὴν δ᾽ ἀπαμειβόμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεύς·
Ἥρη, μήτε θεῶν τόγε δείδιθι, μήτε τιν᾽ ἀνδρῶν
Ὄψεσθαι· τοιόν τοι ἐγὼ νέφος ἀμφικαλύψω,
Χρύσεον· οὐδ᾽ ἂν νῶϊ διαδράκοι Ἠέλιος περ,
Οὗ τε κὴ ὀξύταλον πέλεται φάος εἰσοράασθαι.
Ἦ ῥα, κὴ ἀγκὰς ἔμαρπτε Κρόνου παῖς ἣν παράκοιτιν·
Τοῖσι δ᾽ ὑπὸ Χθὼν δῖα φύεν νεοθηλέα ποίην,
Λωτόν θ᾽ ἑρσήεντα, ἰδὲ κρόκον, ἠδ᾽ ὑάκινθον
Πυκνὸν κὴ μαλακὸν· ὃς ἀπὸ χθονὸς ὑψόσ᾽ ἔερσε·
Τῷ ἐνὶ λεξάσθην, ἐπὶ δὲ νεφέλην ἔσσαντο,
Καλὴν, χρυσείην· σιλπναὶ δ᾽ ἀπέπιπτον ἔερσαι.

" Sed si reverà vis, & tibi *hoc* gratum est animo;
" Est tibi thalamus, quem tibi dilectus filius fabricatus est
" Vulcanus, solidásque fores postibus aptavit:
" Illuc eamus dormituri: quandoquidem tibi placet concubitus.
Hunc autem respondens allocutus est nubes-cogens Jupiter;
" Juno, nec *tu* deorum hoc metue, nec quenquam hominum
" Visurum esse: talem tibi ego nubem circumfundam,
" Auream: neque nos per *eam*-viderit nè Sol quidem,
" Cujus & acutissimum est lumen ad inspiciendum.
Dixit, & ulnis complexus est Saturni filius suam uxorem:
His autem subter Tellus divina summisit recentem herbam,
Lotúmque roscidum, & crocum, & hyacinthum
Densum & mollem; qui à terrâ *eos* altè elevabat.
Hoc in *toro* cubârunt, insupérque nubem sibi-induerunt
Pulchram, auream; lucidique decidebant rores.

Ver. 337.——ῥ᾽.] *Ut dixisti,*——.

Ver. 340.—εὔαδεν.] Vide suprà ad ά, 37.

Ver. 341.——νεφεληγερέτα.] Vide suprà ad ά, 175.

Ver. 346.——ἀγκὰς ἔμαρπτε.] *Al.* ἀγκὰς ἔλαζε.

——niveis hinc atque hinc——lacertis
Cunctantem amplexu molli fovet.——
Æn. VIII. 387.

Fuerunt inter Grammaticos, qui ἀγκὰς, ita acceperint, ac si *Accusativus* esset ab ἀγκαί. Sed hoc nullo modo ferri potest. Nam Accusativum istum pluralem *primæ* (quam vocant) *Declinationis*, qui in linguâ *Doricâ* syllabam ας corripit, ignoravit planè *Homerus*. Vide suprà ad β', 43.

Ver. 347.——φύεν νεοθηλέα ποίην——.] Hîc liquet præcedentem totam fabulam, *VERIS* esse videlicet descriptionem; quo tempore *Idam* videre erat herbis florentem, & nubibus aureis identidem obductam. De cujusmodi ἀλληγορίαις, consulatur (si lubet) *Heraclides Ponticus*.

Vere tument terræ, & genitalia semina poscunt.
Tum *Pater* omnipotens fœcundis imbribus Æther
Conjugis in *gremium* lætæ descendit, & omnes
Magnus alit, magno commixtus corpore, fœtus.——

Parturit almus ager. —*Georgic.* II. 324.

Ἥρα μὲν νοεῖται ὁ ἀὴρ, ὅπερ ἐστὶν ὑγρὰ οὐσία.——Ζεὺς δὲ ὁ αἰθὴρ, τατέστιν ἡ πυρώδης καὶ ἔνθερμος οὐσία·——Καὶ ἡ γῆ αὐτοῖς φύει τὰς πόας καὶ τὰ ἄνθη. *Dion. Halicarn.* περὶ τῆς Ὁμήρου ποιήσεως, §. 11.

Ver. 350.——λεξάσθην.] Vide suprà ad β', 515.

Ver. 351.—καλὴν.] Vide suprà ad β', 43.

Ver.

Ὣς ὁ μὲν ἀτρέμας εὗδε ϖατὴρ ἀνὰ Γαργάρῳ ἄκρῳ,
Ὕπνῳ κὴ φιλότητι δαμείς· ἔχε δ' ἀγκὰς ἄκοιτιν.
Βῆ δὲ θέειν ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν νήδυμος Ὕπνος,
Ἀγγελίην ἐρέων γαιήοχῳ Ἐννοσιγαίῳ·
Ἀγχῦ δ' ἱσάμενος ἔπεα ϖτερόεντα ϖροσηύδα·
Πρόφρων νῦν Δαναοῖσι, Ποσειδάων, ἐπάμυναι,
Καί ζφιν κῦδος ὄπαζε, μίνυνθά ϖερ, ὄφρ' ἔτι εὕδει
Ζεύς· ἐπεὶ αὐτῷ ἐγὼ μαλακὸν ϖερὶ κῶμα κάλυψα·
Ἥρη δ' ἐν φιλότητι ϖαρήπαφεν εὐνηθῆναι.
Ὣς εἰπὼν, ὁ μὲν ὤχετ' ἐπὶ κλυτὰ φῦλ' ἀνθρώπων·
Τὸν δ' ἔτι μᾶλλον ἀνῆκεν ἀμυνέμεναι Δαναοῖσιν.
Αὐτίκα δ' ἐν ϖρώτοισι μέγα ϖροθορὼν ἐκέλυσεν·
Ἀργεῖοι, κὴ δ' αὖτε μεθίεμεν Ἕκτορι νίκην
Πριαμίδῃ, ἵνα νῆας ἕλῃ, κὴ κῦδος ἄρηται;
Ἀλλ' ὁ μὲν ὅτω φησὶ, κὴ εὔχεται, ὕνεκ' Ἀχιλλεὺς
Νηυσὶν ἐπὶ γλαφυρῇσι μένει κεχολωμένος ἦτορ·
Κείνου δ' ὅτι λίην ϖοθὴ ἔσσεται, εἴ κεν οἱ ἄλλοι
Ἡμεῖς ὀτρυνώμεθ' ἀμυνέμεν ἀλλήλοισιν.
Ἀλλ' ἄγεθ', ὡς ἂν ἐγὼν εἴϖω, ϖειθώμεθα ϖάντες·
Ἀσπίδας, ὅσσαι ἄριστοι ἐνὶ στρατῷ ἠδὲ μέγιστοι,

Sic quidem quietè dormiebat pater in Gargaro ſummo,
Somno & amore domitus, tenebátque in ulnis uxorem.
Perrexit verò currere ad naves Achivorum dulcis Somnus,
Nuncium allaturus terram-cingenti Neptuno:
Propè autem ſtans, verbis alatis *eum* allocutus eſt;
" Alacris nunc Danais, Neptune, auxiliare;
" Et ipſis gloriam præbe, parumper ſaltem, dum adhuc dormit
" Jupiter: quoniam ipſi ego mollem ſoporem circumfudi:
" Juno autem in amore *eum* decepit ut-dormiret.
Sic fatus, hic quidem abiit ad inclytas nationes hominum:
Neptunum autem adhuc magis impulit ad auxiliandum Danais,
Statim itaque *is* inter primos longè proſiliens hortabatur;
" Argivi, etiámne rurſus concedimus Hectori victoriam
" Priamidæ, ut naves capiat, & gloriam referat?
" At is quidem ſic exiſtimat, & gloriatur, quia Achilles
" Navibus in cavis manet iratus corde:
" Illius tamen non magnum deſiderium erit, ſi quidem cæteri
" Nos *fortiter*-excitemur ad defendendum invicem.
" Sed agite, ſicut ego dixero, obſequamur omnes:
" Clypeos, quotquot optimi *ſunt* in exercitu & maximi,

Ver. 352.——ἀτρέμας εὗδε——Ὕπνῳ——δαμείς.]
——placidumque petivit
——per membra ſoporem.
Æn. VIII. 405.

Ver. 361.——ἐπὶ κλυτὰ φῦλ' ἀνθρώπων.] *Ad Lemnos*, interpretatur Domina *Dacier*. Sed rationibus haud ſatis idoneis.

Ver. 364.——μεθίεμεν.] Cod. *Harleian.* μεθίεῖε.

Ver. 365—375. Πριαμίδῃ——Πριαμίδην.] Vide ſuprà ad ά, 398.

Ver. 366.——ὕνεκ' Ἀχιλλεὺς.] Vide ſuprà ad ν, 324.

Ver. 368.——ϖοθὴ.] *Al.* ϖοθάς.

Ver. 370.——ἐγὼν.] *Al.* ἐγώ.

Ver.

Ἑσσάμενοι, κεφαλὰς δὲ πανaίθησιν κορύθεσσι
Κρύψανλες, χερσὶν τε τὰ μακρότατ' ἔγχε ἑλόνλες,
Ἴομεν· αὐτὰρ ἐγὼν ἡγήσομαι· ὐδέ τι φημὶ
Ἕκλορα Πριαμίδην μενέειν, μάλα περ μεμαῶτα.
Ὅς δέ κ' ἀνὴρ μενέχαρμος, ἔχει δ' ὀλίγον ζάκος ὤμῳ,
Χείρονι φωτὶ δότω, ὁ δ' ἐν ἀσπίδι μείζονι δύτω.
Ὣς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα τῷ μάλα μὲν κλύον, ἠδ' ἐπίθονλο·
Τὺς δ' αὐτοὶ βασιλῆες ἐκόσμεον, ὑτάμενοί περ,
Τυδείδης, Ὀδυσεύς τε, καὶ Ἀτρείδης Ἀγαμέμνων·
Οἰχόμενοι δ' ἐπὶ πάνλας, ἀρήια τεύχε' ἄμειβον,
Ἐσθλὰ μὲν ἐσθλὸς ἔδυνε, χέρεια δὲ χείρονι δόσκον.
Αὐτὰρ ἐπεί ῥ' ἔσσανλο περὶ χροὶ νώροπα χαλκὸν,
Βάν ῥ' ἴμεν· ἦρχε δ' ἄρα ζφι Ποσειδάων ἐνοσίχθων,
Δεινὸν ἄορ τανύηκες ἔχων ἐν χειρὶ παχείῃ,
Εἴκελον ἀστεροπῇ· τῷ δ' ὐ θέμις ἐστὶ μιγῆναι
Ἐν δαὶ λευγαλέῃ, ἀλλὰ δέος ἰσχάνει ἄνδρας.
Τρῶας δ' αὖθ' ἑτέρωθεν ἐκόσμεε φαίδιμος Ἕκλωρ.
Δή ῥα τότ' αἰνοτάτην ἔριδα πολέμοιο τάνυσσαν

" *Nos* induti, capitáque fulgentibus galeis
" Tecti, manibúsque longissimas hastas tenentes,
" Eamus: ac ego quidem præibo; nec omninò opinor
" Hectorem Priamidem mansurum, admodùm licèt animo-incitatum.
" Quicunque autem vir strenuus *est*, gestátque parvum scutum humero;
" Imbelliori viro det, ipse verò scutum majus subeat.
Sic dixit: Hi autem ei maximè auscultârunt, atque obsecuti sunt.
Atque hos *quidem* ipsi reges instruebant, vulnerati licèt,
Tydides, Ulyssésque, & Atrides Agamemnon:
Obeuntes autem *copias* omnes, martia arma commutabant;
Fortia quidem fortis induebat, deteriora autem imbelliori dabant.
Tum postquam induissent sibi circum corpus coruscum æs,
Perrexerunt ire: præibat verò eis Neptunus quassator-terræ,
Horrendum ensem longum habens in manu robustâ,
Similem fulguri: ei autem [*vel*, eo cum gladio] non fas est congredi
In pugnâ perniciosâ, sed metus *ejus solummodò* reprimit viros.
Trojanos verò ex-alterâ-parte instruebat illustris Hector.
Tum verò gravissimum certamen pugnæ intenderunt

Ver. 373.——χερσὶν τε.] *Al.* χερσὶν δέ.

Ver. 375.——μεμαῶτα.] Vide suprà ad ν', 46.

Ver. 378.—ἄρα.] *Ut solent, ut par erat,*—.

Ver. 382.——χέρεια.] *Al.* χέρηα.

Ibid.——δόσκον.] *Eustath.* Δόσκον, γράφουσιν οἱ ἀκριβέστεροι· τυτέσιν, ἐδίδουν οἱ βασιλεῖς. *Al.* δόσκεν.

Ver. 383.——νώροπα χαλκὸν.] Vide suprà ad β', 578.

Ver. 384.——ἔρα.] *Ut promiserat,*—— *ver.* 378.

Ver. 386. Εἴκελον.] Ita *Barbesius.* Alii ἴκελον· quod primam corripit.

Ibid.—τῷ δ' ὐ θέμις ἐστὶ μιγῆναι Ἐν δαὶ.] Non ut tela tamen, non ut contenderet arcum. *Æn.* XII 815.

Ver. 387.——ἀλλὰ δέος ἰσχάνει ἄνδρας.] Maris nimirum murmuranris Strepitus, milites terrefecit. Ἐκλύσθη δὲ θάλασσα ποτὶ κλισίας τε νέας τε, *ver.* 392. Cæterùm quâ ratione, ἀλλὰ, hîc ultimam producat; item δὶ, *ver.* 402; & ζάκος, *ver.* 405; vide suprà ad ά, 51.

Ver.

Κυανοχαῖτα Ποσειδάων, καὶ φαίδιμος Ἕκτωρ,
Ἦτοι ὁ μὲν Τρώεσσιν, ὁ δ' Ἀργείοισιν ἀρήγων.
Ἐκλύσθη δὲ θάλασσα ποτὶ κλισίας τε νέας τε
Ἀργείων· οἱ δὲ ξύνισαν μεγάλῳ ἀλαλητῷ.
Οὔτε θαλάσσης κῦμα τόσον βοάα προτὶ χέρσον,
Ποντόθεν ὀρνύμενον πνοιῇ βορέω ἀλεγεινῇ·
Οὔτε πυρὸς τόσσος γε ποτὶ βρόμος αἰθομένοιο,
Οὔρεσιν ἐν βήσσῃς, ὅτε τ' ὤρεσι καίεται ὕλη·
Οὔτ' ἄνεμος τόσσον γε ποτὶ δρυσὶν ὑψικόμοισιν
Ἠπύει, ὅσσε μάλιστα μέγα βρέμεται χαλεπαίνων·
Ὅσσή ἄρα Τρώων καὶ Ἀχαιῶν ἔπλετο φωνή,
Δεινὸν ἀϋσάντων, ὅτ' ἐπ' ἀλλήλοισιν ὄρουσαν.
Αἴαντος δὲ πρῶτος ἀκόντισε φαίδιμος Ἕκτωρ
Ἔσχεν, ἐπεὶ τέτραπτο πρὸς ἰθύ οἱ, ἠδ' ἀφάμαρτε.
Τῇ ῥα δύω τελαμῶνε περὶ στήθεσσι τετάσθην,
Ἦτοι ὁ μὲν ζάκος, ὁ δὲ φοσγάνῳ ἀργυροήλῳ·
Τώ οἱ ῥυσάσθην τέρενα χρόα, χώσατο δ' Ἕκτωρ,

390 Cæruleus-crines Neptunus, & illuſtris Hector;
Hic quidem Trojanis, ille verò Achivis auxilians.
Inundavit autem mare ad tentoriáque navéſque
Argivorum: hi autem congrediebantur ingenti *cum* clamore.
Neque maris unda tantum boat ad terram,
395 Ex ponto impulſa flatu Boreæ gravi:
Neque ignis tantus ad*fremit* crepitus ardentis,
Montis in ſaltibus, quando concitus-exardeſcit crematurus ſylvam:
Neque ventus tantùm in quercubus altè-comantibus
Inſonat, quì maximè rapidùm fremit ſæviens:
400 Quantus quidem Trojanorum & Achivorum erat clamor,
Horrendè vociferantium, quando in ſe invicem ruerent.
In Ajacem verò primus jaculatus eſt illuſtris Hector
Haſtâ, quippe converſus erat rectà in ipſum; neque aberravit;
Sed eum percuſſit quà duo baltei circa pectora extenſi erant,
405 Alter quidem ſcuti, alter verò enſis argenteis-clavis-diſtincti:
Atque hi *quidem* ei tutati ſunt tenerum corpus: Iratus eſt autem Hector,

Ver. 390. Κυανοχαῖτα.] Vide ſuprà ad ά, 175.

Ver. 394, &c. Οὔτε θαλάσσης——, ὅτε πυρὸς——, ὅτ' ἄνεμος.] Frigidus ut quondam ſylvis immurmurat *Auſter*,
Ut *mare* ſollicitum ſtridet refluentibus undis,
Æſtuat ut clauſis rapidus fornacibus *ignis*. *Georgic.* IV. 261.

Ibid.——προτὶ——ποτὶ.] Variat in codicibus, harum vocularum ſcribendi ratio.

Ver. 395.——ὀρνύμενον.] Vide ſuprà ad γ', 260.

Ver. 397.—ὕλη.] Vide ſuprà ad γ', 151.

Ver. 398.—ὑψικόμοισιν.] *Al.* ἰξοφόροισιν· notante *Euſtathio*.

Ibid.——ποτὶ.] Cod. *Harleian.* περί.

Ver. 399.——ὅς τε μάλιστα.] Qui *etiam maximè*——.

Ver. 400. Ὅσση.] *Al.* Τόσση.

Ibid.——ἄρα.] "*Ut jam dictum eſt*,"——ſcilicet *ver.* 393.

Ver. 402.—δὲ.] "At δὴ," inquit *Barneſius*, "hîc potior Lectio." Conjecturâ malè admodùm feriatâ.

Ibid.——ἀκόντισε.] Vide ſuprà ad ά, 140.

Ver. 404. Τῇ.] *Al.* Τῷ, & Τῇ.

Ὅτλι δή οἱ βέλος ὠκὺ ἐτώσιον ἔκφυγε χειρός·
Ἂψ δ' ἑτάρων ἐς ἔθνος ἐχάζετο, κῆρ' ἀλεείνων.
Τὸν μὲν ἔπειτ' ἀπιόντα μέγας Τελαμώνιος Αἴας
Χερμαδίῳ, τά ῥα πολλὰ, θοάων ἔχμαλα νηῶν,
Παρ ποσὶ μαρναμένων ἐκυλίνδετο· τῶν ἓν ἀείρας,
Στῆθος βεβλήκει ὑπέρ ἄντυγος, ἀγχόθι δειρῆς·
Στρόμβον δ' ὡς, ἔσσευε βαλὼν, περὶ δ' ἔδραμε πάλλη.
Ὡς δ' ὅθ' ὑπαὶ ῥιπῆς παλρὸς Διὸς ἐξερίπῃ δρῦς
Πρόρριζος, δεινὴ δὲ θεείου γίνεται ὀδμὴ
Ἐξ αὐτῆς· τὸν δ' ὕπερ ἔχει θράσος, ὅσκεν ἰδῆται
Ἐγγὺς ἐὼν, χαλεπὸς δὲ Διὸς μεγάλοιο κεραυνός·
Ὣς ἔπεσ' Ἕκτορος ὦκα χαμαὶ μένος ἐν κονίῃσι·
Χειρὸς δ' ἔκβαλεν ἔγχος, ἐπ' αὐτῷ δ' ἀσπὶς ἐάφθη,
Καὶ κόρυς, ἀμφὶ δέ οἱ βράχε τεύχεα ποικίλα χαλκῷ.
Οἱ δὲ μέγα ἰάχοντες ἐπέδραμον υἷες Ἀχαιῶν,

Quòd sibi telum velox irritum evolâssset è manu;
Retróque sociorum in agmen cessit, mortem evitans.
Hunc quidem deinde abeuntem magnus Telamonius Ajax
Saxo, quæ sanè multa, velocium retinacula navium,
Ad pedes pugnantium passim-jacebant; horum uno sublato,
In pectus percussit super scuti-orbem, prope collum:
Turbinis autem instar, concitum misit, rotatúmque est circumcircà.
Ut verò quum violento-ictu patris Jovis procidit quercus
Radicitus, teter autem sulfuris oritur odor
Ex eâ; isque nullius ampliùs est animi, qui viderit
Propè existens; durum quippe Jovis magni fulmen:
Sic cecidit Hectoris celeritèr humi robur in pulveribus:
Manu autem demisit hastam, insupèrque scutum secutum est,
Et galea; circáque ipsum sonitum-dedere arma varia ære.
Tum verò magno cum clamore accurrebant filii Achivorum,

Ver. 407. Ὅτλι δή.] *Quòd adeo, Quòd videlicet,*——. Cod. *Harleian.* Ὅτλι ῥά.

Ver. 410. Χερμαδίῳ.] De hoc saxo Epigramma non illepidum citat *Barnesius* ex Anthologiâ, *lib.* I. *cap.* 5;

Μή με τὸ Αἰάντειον ἀνοχμάσσειας, ὁδῖτα,
Πέτρον ἀκοντιστὴν σήθεος Ἕκτορέου.
Εἰμὶ μέλας τρηχύς τε· Ζὺ δ' εἴρεο θεῖον Ὅμηρον,
Πῶς τὸν Πριαμίδην ἐξεκύλισσα πέδῳ.
Νῦν δὲ μόλις βαίην με παροχλίζουσιν ἀρῆρης
Ἄνθρωποι, γενεῆς αἴσχεα λευγαλέης.
Ἀλλά μέ τις κρύψειεν ὑπὸ χθονός· αἰδέομαι γὰρ
Παίγνιον ἠτιδανοῖς ἀνδράσι γιγνόμενος.

Ver. 412.—βεβλήκει.] Vide suprà ad δ', 492; & ad ά, 37.

Ver. 413. Στρόμβον δ' ὡς, ἔσσευε.] Ceu quondam torto volitans sub verbere *turbo*,
Quem pueri magno in gyro vacua atria circum
Intenti ludo exercent: Ille actus habenâ
Curvatis fertur spatiis; stupet insciа turba,
Impubesque manus, mirata volubile buxum. *Æn.* VII. 378.

Στρόμβος δὲ δίκην ἐκίνησεν ὁ Αἴας, ἢ τὸν βληθέντα Ἕκτορα,——ἢ μᾶλλον τὸν λίθον. *Eustath.* Mihi & στρόμβος, & ἔσσευε, & περιέδραμε, & πάλλη, (quæ omnia cum præcedente isto ἐκυλίνδετο conveniunt;) de *Saxo projecto* videntur multò aptiùs dicta, quàm de *Hectore* jam humi delabente.

Ver. 414.——ὑπαὶ.] *Al.* ὑπὸ.

Ver. 416.——ἔπεσ'.] *Al.* ἔ πεν.

Ver. 418.——Ἕκτορος——μένος ἐν κονίῃσι.] Vide suprà ad ν', 508 & 758.

Ver. 419.—ἐάφθη.] Vide suprà ad ν', 543.

Ver. 420.—βράχε.] Vide suprà ad ν', 181.

Ver. 421.—μέγα ἰάχοντες.] Vide suprà ad δ', 456.

Ἐλπόμενοι ἐρύεσθαι, ἀκόνιζον δὲ θαμειὰς
Αἰχμάς· ἀλλ' ὅτις ἐδυνήσαλο ποιμένα λαῶν
Οὐτάσαι, ὐδὲ βαλεῖν· πρὶν γὰρ περίβησαν ἄριστοι,
Πολυδάμας τε, καὶ Αἰνείας, καὶ δῖος Ἀγήνωρ,
Σαρπηδών τ' ἀρχὸς Λυκίων, καὶ Γλαῦκος ἀμύμων·
Τῶν δ' ἄλλων ὅτις εὖ ἀκήδησ', ἀλλὰ πάροιθεν
Ἀσπίδας εὐκύκλους ζχέθον αὐτῷ· τὸν δ' ἄρ' ἑταῖροι
Χερσὶν ἀείραντες φέρον ἐκ πόνυ, ὄφρ' ἵκεθ' ἵππους
Ὠκέας, οἵ οἱ ὄπισθε μάχης ἠδὲ πολέμοιο
Ἕασαν, ἡνίοχόν τε καὶ ἅρμαλα ποικίλ' ἔχοντες·
Οἳ τόν γε προτὶ ἄστυ φέρον βαρέα στενάχοντα.
Ἀλλ' ὅτε δὴ πόρον ἵξον ἐυῤῥεῖος ποταμοῖο
Ξάνθυ δινήεντος, ὃν ἀθάνατος τέκετο Ζεύς,
Ἔνθα μιν ἐξ ἵππων πέλασαν χθονὶ, καδδέ οἱ ὕδωρ
Χεῦαν· ὁ δ' ἀμπνύνθη, καὶ ἀνέδρακεν ὀφθαλμοῖσιν·
Ἕζόμενος δ' ἐπὶ γῦνα, καλαινεφὲς αἷμ' ἀπέμεσσεν·

Sperantes trahere *ad se*; jaculabantúrque crebra
Spicula; at nemo potuit pastorem populorum
Nec cominùs, nec eminùs-ferire: priùs enim circum-jecerunt-se-fortissimi,
Polydamásque, & Æneas, & nobilis Agenor,
Sarpedónque princeps Lyciorum, & Glaucus eximius:
Cæterorúmque nullus ipsum neglexit, sed ante
Clypeos probè-orbiculatos tenebant ipsum; eúmque socii
Manibus sublatum asportabant ex pugnâ, donec pervenit ad equos
Veloces, qui ei post pugnam & prælium
Stabant, aurigámque & currum varium habentes:
Qui porrò eum urbem versùs portabant graviter gementem.
Sed quandò jam ad vadum pervenerunt pulchrè-fluentis fluvii
Xanthi vorticosi, quem immortalis genuit Jupiter;
Ibi illum è curru admoverunt terræ, eique aquam
Affuderunt: ille itaque spiritum recepit, & suspexit oculis;
Sedensque in genua, nigrum sanguinem evomuit:

Ver. 423.——ὅτις ἐδυνήσαλο.] *Barnesius* edidit, ὅτις ῥ' ἐδυνήσαλο.

Ver. 424. Οὐτάσαι.] Vide suprà ad ν', 192; & ad α, 140.

Ver. 427. Τῶν δ' ἄλλων ὅτις εὖ ἀκήδησ'.] *Al.* Τῶν τ' ἄλλων ὅτις εὖ ἀκήδεσεν· &, ὃ ἀκήδεσεν. Cæterùm quâ ratione, ὅτις, & hîc & *ver.* 423, ultimam producat; item ἄρα, *ver.* 444; & κατὰ, *ver.* 447; & Αἴανλι, *ver.* 459; vide suprà ad α, 51.

Ver. 428.—ἄρ'.] *Proinde, deinceps,*——.

Ver. 430.—μάχης ἠδὲ πολέμοιο.] Vide suprà ad η, 232, 279.

Ver. 431. Ἕασαν.] Vide suprà ad μ', 55.

Ver. 433. Ἀλλ' ὅτε δὴ πόρον ἵξον.] Τοῖς παραπληρωματικοῖς ζυνδέσμοις χρησίον, ἐχ' ὡς προσθήκαις κειμαῖς,——ὥσπερ τινὲς τῷ "Δὴ" χρῶνται πρὸς ὑδέν,——ἀλλ' ἐὰν ζυμβάλλωνται τι τῷ μεγέθει τῦ λόγυ. Καθάπερ παρὰ Πλάτωνι· "Ὁ μὲν δὴ μέγας ἦγε-"μὼν ἐν ὐρανῷ Ζεύς." Καὶ παρ' Ὁμήρῳ, "Ἀλλ' ὅτε δὴ πόρον ἵξον ἐυῤῥεῖος ποτα-"μοῖο." Ἀρκλικὸς γὰρ τεθεὶς ὁ ζύνδεσμος, καὶ ἀποσπασθεὶς τῶν προτέρων τὰ ἐχόμενα, μεγαλεῖόν τι εἰργάσαλο—ζεμνότηλα ἐργάζονται. Εἰ δ' ὧδε εἶπεν—[ἄνευ τῦ Δὴ.]—μικρολογοῦνται ἐοίκει. *Demetr. Phaler.* περὶ ἑρμηνείας, §. 55, 56. Vide infrà ad *ver.* 504.

Ver. 434.——ἀθάνατος.] Vide suprà ad α, 398.

Ver. 435.——πέλασαν.] Vide suprà ad α, 140.

Αὖτις δ' ἐξοπίσω πλῆτο χθονὶ, καδδέ οἱ ὄσσε
Νὺξ ἐκάλυψε μέλαινα· βέλος δ' ἔτι θυμὸν ἐδάμνα.
Ἀργεῖοι δ', ὡς ἴδον Ἕκτορα νόσφι κιόντα,
Μᾶλλον ἐπὶ Τρώεσσι θόρον, μνήσαντο δὲ χάρμης·
Ἔνθα πολὺ πρώτιστος Ὀϊλῆος ταχὺς Αἴας
Σάτνιον ὔτασε, δουρὶ μεταλμενος ὀξυόεντι,
Ἠνοπίδην, ὃν ἄρα νύμφη τέκε Νηΐς ἀμύμων
Ἠνοπι βουκολέοντι παρ' ὄχθας Σαλνιόεντος.
Τὸν μὲν Ὀϊλιάδης δουρικλυτὸς, ἐγγύθεν ἐλθὼν,
Οὖτα κατὰ λαπάρην· ὁ δ' ἀνέρραπετ', ἀμφὶ δ' ἄρ' αὐτῷ
Τρῶες καὶ Δαναοὶ ζύναγον κρατερὴν ὑσμίνην.
Τῷ δ' ἐπὶ Πουλυδάμας ἐγχέσπαλος ἦλθεν ἀμύνων
Πανθοίδης· βάλε δὲ Προθοήνορα δεξιὸν ὦμον,
Υἱὸν Ἀρηϊλύκοιο· διὰ ὤμου δ' ὄβριμον ἔγχος
Ἔσχεν· ὁ δ' ἐν κονίῃσι πεσὼν ἕλε γαῖαν ἀγοσῷ·
Πουλυδάμας δ' ἔκπαγλον ἐπεύξατο, μακρὸν ἀΰσας·
Οὐ μὰν αὖτ' οἴω μεγαθύμου Πανθοίδαο
Χειρὸς ἀπὸ σιδαρῆς ἅλιον πηδῆσαι ἄκοντα,
Ἀλλά τις Ἀργείων κόμισε χροΐ· καὶ μιν οἴω
Αὐτῷ σκηπτόμενον κατίμεν δόμον Ἄϊδος εἴσω.

Iterùm verò retrò lapsus est in terram, eique oculos
Nox obtexit nigra; ictus enim animum domabat.
Argivi autem, ut viderunt Hectorem seorsùm euntem,
Alacriùs in Trojanos irruerunt, meminerúntque pugnæ.
Tunc longè primus Oïlei *filius* velox Ajax
Satnium vulneravit, cum hastâ insiliens acutâ,
Enopidem, quem nympha peperit Naïs eximia
Enopi armenta-pascenti ad ripas Satnioentis.
Hunc quidem Oïliades hastâ-inclytus, propè accedens,
Vulneravit ad ile: itaque cecidit-resupinus; de eo verò
Trojani & Danai commiserunt acrem pugnam.
Ad eum verò Polydamas hastam-vibrans acceſſit ultor
Panthœdes; percussitque Prothoënorem dextrum *in* humerum,
Filium Areïlyci; per humerum autem valida hasta
Penetravit: Hic itaque in pulveribus lapsus prehendit terram palmâ:
Polydamas autem vehementer super-eum-gloriatus-est, altâ-voce clamans;
" Non equidem puto magnanimi Panthœdæ
" Manu è robustâ vanum exilisse telum,
" Sed *id* aliquis Argivorum recepit corpore; & ipsum puto
" Ei *baculo* innitentem, descensurum domum Plutonis intra.

Ver. 438 —— καδδέ οἱ ὄσσε.] *Al.* τὰ δέ οἱ ὄσσε.

Ver. 440. —— νόσφι κιόντα.] Vide suprà ad ά, 349. Cod. *Harleian.* νόσφιν ἰόντα.

Ver. 443. —ὔτασε.] Similiter, *ver.* 447, Οὖτα κατὰ. Vide suprà ad ν', 192; & ad ϵ, 140.

Ibid. —— μεταλμενος.] *Al.* μετάλμενον.

Ibid. —— ὀξυόεντι.] Vide suprà ad ά, 50.

Ver. 447. Οὖτα κατὰ λαπάρην.] *Al.* Οὖτασε καλλαπάρην.

Ibid. —— ἀμφ'.] *Ut fit*; *Ut fieri solet*, ——.

Ver. 452. —— ἐν κονίῃσι πεσὼν.] Vide suprà ad ν', 508.

Ver. 456, 463. —— κόμισε.] Vide suprà ad ά, 140.

Ver.

Ὣς ἔφατ'· Ἀργείοισι δ' ἄχος γένετ' εὐξαμένοιο·
Αἴαντι δὲ μάλιστα δαΐφρονι θυμὸν ὄρινε
Τῷ Τελαμωνιάδῃ· τὸν γὰρ πέσεν ἆσσον ἰόντα·
Καρπαλίμως δ' ἀπιόντος ἀκόντισε δουρὶ φαεινῷ.
Πολυδάμας δ' αὐτὸς μὲν ἀλεύατο κῆρα μέλαιναν,
Λικριφὶς αἰζάς· κόμισεν δ' Ἀντήνορος υἱὸς
Ἀρχίλοχος· τῷ γάρ ῥα θεοὶ βάλευσαν ὄλεθρον·
Τόν ῥ' ἔβαλεν, κεφαλῆς τε καὶ αὐχένος ἐν ζυγοχμοῖ,
Νειάτιον ἀστράγαλον· ἀπὸ δ' ἄμφω κέρσε τένοντε·
Τοῦ δὲ πολὺ πρότερον κεφαλή, στόμα τε, ῥῖνές τε
Οὔδεϊ πλῆντ', ἦπερ κνῆμαι καὶ γοῦνα πεσόντος.
Αἴας δ' αὖτε γέγωνεν ἀμύμονι Πολυδάμαντι·
Φράζεο, Πολυδάμα, καὶ μοι νημερτὲς ἔνισπε,
Ἦ δὴ οὐχ ὅτος ἀνὴρ Προθοήνορος ἀντιφερίσθαι
Ἄξιος· ὃ μέν μοι κακὸς εἴδεται, οὐδὲ κακῶν ἐξ·

Sic dixit: Argivis autem dolor exortus est, eo gloriante;
Ajaci autem maximè bellicoso animum commovit
Telamoniadæ: hunc enim *Prothoënor* occidit proximè:
Statim igitur in *Polydamanta* abeuntem jaculatus est hastâ fulgenti.
Polydamas autem ipse quidem evitavit mortem nigram,
In obliquum abfiliens: excepit autem *ictum* Antenoris filius
Archilochus; huic enim dii destinaverant perniciem:
Hunc percussit, capitisque & cervicis in commissurâ,
Extremam *ad* vertebram; ambósque discidit nervos:
Hujus autem multò priùs caput, ósque, naréfque
Solo allapsa sunt, quàm tibiæ & genua cadentis.
Ajax itaque vicissim inclamavit eximio Polydamanti;
" Perpende, Polydama, & mihi verum dic;
" Annon hic vir pro Prothoënore *vicissim* occidi
" Dignus: non quidem mihi ignavus videtur, neque ex ignavis;

Ver. 459, 460. Αἴαντι——Τῷ Τελαμωνιάδῃ.] Τί ἦν; (φήσαι τις ἂν,) ἀθὲν ταῦτα [τὰ Ἄρθρα] συμβάλλεται πρὸς λόγον; Εἴωσε φήσαιμ' ἂν, ὥσπερ ἄλας συμβάλλεσθαι πρὸς ὄψον, ὕδωρ δὲ πρὸς μάζαν.——Καὶ Ὅμηρος, ἐπέων κόσμῳ περιβαλλόμενος, ὀλίγοις τῶν ὀνομάτων Ἄρθρα ὥσπερ λαβὰς ἐκπώμασι δεομένοις, ἢ λόφους κράνεσιν, ἐπιτίθησι. Διὸ καὶ παράσημα τῶν ἐπῶν, ἐν οἷς ταῦτα ποιεῖ, γέγονεν· Ὡς τὸ, " Αἴαντι δὲ μάλιστα δαΐφρονι " Θυμὸν ὄρινε Τῷ Τελαμωνιάδῃ." *Plutarch. Quæst. Platonicæ*, sub finem.

Ver. 461.—ἀκόντισε.] Vide suprà ad ά, 140.

Ver. 464. Ἀρχίλοχος.] *Al.* Ἀρχέλοχος. Vide suprà ad μ', 100.

Ver. 465. Τόν ῥ'.] *Hunc, inquam,*——.

Ver. 466.——ἀστράγαλον· ἀπὸ.] Quâ ratione, ἀστράγαλον, hîc ultimam producat; item τε, *ver.* 467; & κασίγνητος, *ver.* 473; & ἐνὶ, *ver.* 485; vide suprà ad ά, 51.

Ver. 467.——πολὺ πρότερον κεφαλὴ.]
——————pronusque magister
Volvitur in caput,—— *Æn.* l. 119.

Ver. 469.——γέγωνεν.] Non ex præterito (quod vocant) γέγωνα· quo pacto non constaret *Temporum* ratio; Vide suprà ad ά, 37. Sed ex verbo γεγάω· unde & alibi, γεγωνέμεν.

Ver. 471. Ἦ δὴ οὐχ.] Pronunciabitur, Ἤ δηὐχ. Vide suprà ad έ, 349; & ad ί, 533. *Al.* Ἦ ῥ' οὐχ.

Ibid.——ἀντιφερίσθαι.] *Al.* ἀντιφερῆσθαι. Sed omninò scribendum, ἀντιφερέσθαι. Nam istud ά, (ut liquet ex analogo φέρεται,) cùm sit naturâ *breve*, syllabam *positione solummodò* longam efficit, sicut in τάγμα, τετάχθαι, τάξις, τάξαι, & similibus; non *ipsum* enunciatur *productè*, ficuti in πρᾶγμα, πεπρᾶχθαι, πρᾶξις, πρᾶξαι, & quæ ejusmodi sunt. Vide suprà ad ν', 192.

Ἀλλὰ κασίγνητος Ἀντήνορος ἱπποδάμοιο,
Ἦ παΐς· αὐτῷ γὰρ γενεὴν ἄγχιστα ἐώκει.
Ἦ ῥ', εὖ γινώσκων· Τρῶας δ' ἄχος ἔλλαβε θυμόν.
Ἔνθ' Ἀκάμας Πρόμαχον Βοιώτιον ὕτασε δουρὶ,
Ἀμφὶ κασιγνήτῳ βεβαώς· ὁ δ' ὕφελκε ποδοῖιν.
Τῷ δ' Ἀκάμας ἔκπαγλον ἐπεύξατο, μακρὸν ἀΰσας·
Ἀργεῖοι ἰόμωροι, ἀπειλάων ἀκόρητοι,
Οὔ θην οἵοισίν γε πόνος τ' ἔσεται καὶ ὀϊζὺς
Ἡμῖν, ἀλλά ποθ' ὧδε καὶ ἀκλαυτὶ καὶ ἄμμες.
Φράζεσθ', ὡς ὑμῖν Πρόμαχος δεδμημένος εὕδει
Ἔγχει ἐμῷ, ἵνα μή τι κασιγνήτοιό γε ποινὴ
Δηρὸν ἔπ' ἄτιτος· τῷ καί κέ τις εὔχεται ἀνὴρ
Γνωτὸν ἐνὶ μεγάροις ἄρεος ἀλκτῆρα λιπέσθαι.

" Sed frater Antenoris equum-domitoris,
" Vel filius: ipsi enim genere proximè similis-videbatur *mihi*.
Sic dixit, benè cognoscens: Trojanos autem dolor cepit animo.
Tunc Acamas Promachum Bœotium vulneravit hastâ,
Fratrem *suum* circumeundo-protegens: *Promachus* enim *eum* trahebat pedibus.
Super hunc itaque Acamas vehementer gloriabatur, altè clamans;
" Argivi, sagittarii-infausti, minarum insatiabiles,
" Haud sanè solis labórque erit & luctus
" Nobis, sed aliquandò sic occedemini & vos.
" Videte, ut vobis Promachus domitus dormit
" Hastâ meâ; ut nequaquam fratris ultio
" Diù insoluta sit: Quare & quivis optet vir
" Fratrem in ædibus belli [*vel* cædis] vindicem sibi-relinqui.

Ver. 475.—εὖ γινώσκων.] *Probè quum nôrat, quis esset.*

Ibid.—Θυμόν.] Ita Cod. *Harleian.* Optimè, ut mihi quidem videtur. *Al.* Θυμᾷ, & Θυμῷ.

Ver. 476, 489.——ὕτασε.] Vide suprà ad ά, 140.

Ver. 478.——μακρὸν ἀΰσας.] Cod. *Harleian.* μακρά βιβάσθων.

Ver. 479.——ἰόμωροι.] Vide suprà ad δ', 242.

Ver. 480. Οὔ θην οἵοισίν γε——Ἡμῖν.]

——Nec soli pœnas dant sanguine Teucri:
Quondam etiam victis redit in præcordia virtus,
Victoresque cadunt Danai.——

Æn. II. 366.

Ver. 484. Δηρὸν ἔπ' ἄτιτος.] Editi habent, Δηρὸν ἄτιτος ἔπ'. Sed voculas istas transponere non dubitavi. Quamvis enim τίνειν, & τίσειν, & τίσεσθαι, apud Homerum *semper*; atque etiam τίω, *quoties libet*, priorem *producat*; attamen ἄτιτος, & ἄνιτος, & ἀμάλιτος, & τίσις, *corripiantur*, & omni ex analogiâ *semper corripiantur* necesse est. Vide suprà ad ν', 414.

Οὐ μὰν αὖτ' ἄτιτος——. *Iliad.* ν', 414.
——τότ' ἄνιτα ἔργα γένοιτο. ώ, 213.
——Ζεὺς ἄνιτα ἔργα τελέσσῃ.
Odyss. ξ', 51 & 60.
——ἀμάλιτα ἔρα γενέσθαι.
Odyss. ά, 379. & β', 144.
——ἐπεὶ ὅτι τίσιν γ' ἔδδεισας ὀπίσσω.
Iliad. χ', 19.
——τίσις ἔσσεται Ἀτρείδαο
Odyss. ά, 40.
——ἢ τίσις εἴη. *Odyss.* β', 76.
——ἐξοπίσω τίσις αἰεί. *Odyss.* ν', 144.

Ver. 485.—ἐνὶ μεγάροις ἄρεως ἀλκτῆρα λιπέσθαι.] *Al.* ἐνὶ μεγάροισιν ἀρῆς ἀλκτῆρα γενέσθαι. Ut infrà,——ἐμεῖο δὲ δῆσεν ἀρῆς ἀλκτῆρα γενέσθαι· σ', 100. Et, Μένλος, ἄμυνον ἀρήν·——. *Odyss.* χ', 208. Nisi fortè & istis in locis scribendum sit, δῆσεν Ἄρεως sive Ἄρευς, & ἄμυνον Ἄρην. Cod. *Harleian.* à *Th. Bentleio*, & Cod. *Oxon.* à *Barnesio* collatus, habent Ἄρι. Nec ita malè.

Ver.

Ὣς ἔφατ'· Ἀργείοισι δ' ἄχος γένετ' εὐξαμένοιο·
Πηνέλεῳ δὲ μάλιστα δαΐφρονι θυμὸν ὄρινεν·
Ὥρμήθη δ' Ἀκάμαντος· ὁ δ' οὐχ ὑπέμεινεν ἐρωὴν
Πηνελέοιο ἄνακτος· ὁ δ' ἔτασεν Ἰλιονῆα,
Υἱὸν Φόρβαντος πολυμήλου, τόν ῥα μάλιστα
Ἑρμείας Τρώων ἐφίλει, καὶ κτῆσιν ὄπασσε·
Τῷ δ' ἄρ' ὑπὸ μήτηρ μοῦνον τέκεν Ἰλιονῆα·
Τὸν τόθ' ὑπ' ὀφρύος ἔτα κατ' ὀφθαλμοῖο θέμεθλα,
Ἐκ δ' ὦσε γλήνην· δόρυ δ' ὀφθαλμοῖο διὰ πρὸ,
Καὶ διὰ ἰνίου ἦλθεν· ὁ ἔζετο χεῖρε πετάσσας
Ἄμφω· Πηνέλεως δέ, ἐρυσσάμενος ξίφος ὀξύ,
Αὐχένα μέσσον ἔλασσεν· ἀπήραξεν δὲ χαμᾶζε,
Αὐτῇ σὺν πήληκι, κάρη· ἔτι δ' ὄβριμον ἔγχος
Ἦεν ἐν ὀφθαλμῷ· ὁ δὲ φῇ, κώδειαν ἀνασχών,
Πέφραδε τε Τρώεσσι, καὶ εὐχόμενος ἔπος ηὔδα·
Εἰπέμεναί μοι, Τρῶες, ἀγαυὸν Ἰλιονῆα

Sic dixit: Argivis autem dolor obortus eſt, eo gloriante;
Peneleo autem maximè bellicoſo animum commovit;
Ruit itaque in Acamantem; ille verò non ſuſtinuit impetum
Penelei regis; *Peneleus* autem vulneravit Ilioneum,
Filium Phorbantis divitis-pecorum, quem maximè
Mercurius Trojanorum diligebat, & poſſeſſiones *ei* dederat:
Ex hoc autem mater unicum peperit Ilioneum:
Quem tunc ſub ſupercilio vulneravit *Peneleus* ad oculi radices,
Excuſſitque pupillam; haſta verò per oculum penitùs,
Et per occipitem tranſiit: Hic itaque *in terram* deſedit, manibus porrectis
Ambabus: Peneleus autem, ſtricto enſe acuto,
Cervicem mediam feriit; deturbavitque humi,
Ipsâ cum caſſide, caput: adhuc verò valida haſta
Erat in oculo: *Peneleus* autem dixit, *capite tanquam* papaveris-capite ſublato,
Denunciavitque Trojanis, & glorians verba fecit;
" Renunciate mihi, Trojani, illuſtris Ilionei

Ver. 489. Πηνελέοιο.] *Al.* Πηνελεῷο.

Ver. 490.——τόν ῥα.] *Quem utique,*——; *Quem videlicet*——. Eſt enim *cauſa allata*, quare πολύμηλος fuerat *Phorbas*.

Ver. 492.——ὑπὸ μήτης.] Quâ ratione, ὑπὸ, hîc ultimam producat; item εὐχόμενος, *ver.* 500; & δάμας, *ver.* 503; & κατὰ, *ver.* 517; & γὰρ, etiam extra cæſuram, *ver.* 521; vide ſuprà ad ἀ, 51.

Ver. 493.—ἔτα.] Vide ſuprà ad ν', 192.

Ver. 497.——ἀπήραξεν δὲ χαμᾶζε, Αὐτῇ σὺν πήληκι, κάρη.]

——huic uno dejectum cominùs ictu
Cum galeâ longè jacuit caput.——
Æn. IX. 770.

Ver. 499.—ὁ δὲ φῇ——πέφραδε τε——, καὶ—ηὔδα.] Καὶ εἴη κατὰ παραλληλίαν ταυτολογία ἐν τῷ, " φῇ καὶ πέφραδε καὶ ηὔδα." Τοῦτο δὲ——οὐδὲ ἔξω πάθους. Ἡρκέσθη γὰρ ὁ ἥρως τῷ ἔρξαι, εἰς λύπην τῶν Τρώων. Ὃ πάνυ παροξυντικόν ἐστιν εἰς θυμὸν, εἰ ἔτως ἀναλείνας παραδειγματίζει τὴν κεφαλήν. *Euſtath.*

Ver. 500. Πέφραδε.] De hujuſmodi vocabulorum formatione, quâ nimirùm analogiâ ex φράζω oriatur πέφραδα, ex κράζω autem κεκράγα· ex τάτλω ſimiliter τέταγα, ex πράτλω autem πέπραγα· vide ſuprà ad β', 314; & ad ν', 192. Cæterùm πέφραδε, hoc in loco, non eſt ex ipſo πέφραδα· quo pacto non conſtaret Temporum ratio: Sed ex Poëtico, πεφράδω, imperfectum vel aoriſtus ἐπέφραδον ſicuti in σ', *ver.* 9, & υ, 340, διεπέφραδε.

Ver. 501. Εἰπέμεναί μοι.] *Renunciate, quæſo,*——.

Πατρὶ φίλῳ καὶ μητρὶ, γοήμεναι ἐν μεγάροισιν·
Οὐδὲ γὰρ ἡ Προμάχοιο δάμαρ Ἀλεγηνορίδαο,
Ἀνδρὶ φίλῳ ἐλθόντι γανύσσεται, ὁππότε κεν δὴ
Ἐκ Τροίης ζὺν νηυσὶ νεώμεθα κῦροι Ἀχαιῶν.
Ὣς φάτο· τοὺς δ' ἄρα πάντας ὑπὸ χλωρὸν δέος εἷλε·
Πάπτηνεν δὲ ἕκαστος, ὅπη φύγοι αἰπὺν ὄλεθρον.
Ἔσπετε νῦν μοι, Μοῦσαι, ὀλύμπια δώματ' ἔχουσαι,
Ὅσσις δὴ πρῶτος, τροτόεντ' ἀνδράγρι', Ἀχαιῶν
Ἦρατ', ἐπεί ῥ' ἔκλινε μάχην κλυτὸς Ἐννοσίγαιος.
Αἴας ῥα πρῶτος Τελαμώνιος Ὕρτιον ὦτα
Γυρτιάδην, Μυσῶν ἡγήτορα καρτεροθύμων·
Φάλκην δ' Ἀντίλοχος, καὶ Μέρμερον ἐξενάριξε·
Μηριόνης δ' Μόρυν τε, καὶ Ἱππότιόνα κατέκτα·
Τεῦκρος δὲ Προθόωνά τ' ἐνήρατο, καὶ Περιφήτην·
Ἀτρεΐδης δ' ἄρ' ἔπειθ' Ὑπερήνορα, ποιμένα λαῶν,

" Patri charo & matri, ut lugeant in ædibus:
" Neque enim Promachi uxor Alegenoridæ,
" Viro charo reverso se-læto-vultu-offeret, quando demùm
" Ex Trojà cum navibus reverterimus filii Achivorum.
Sic dixit: Illos autem omnes pallidus timor cepit;
Circumspectabátque unusquisque, quà effugere-posset gravem perniciem.
Dicite nunc mihi, Musæ, cœlestes domos tenentes,
Quisnam primus, cruentas exuvias, Achivorum
Sustulerit, postquam inclinavit pugnam inclytus Neptunus.
Ajax quidem primus Telambonius Hyrtium percussit
Gyrtiadem, Mysorum ductorem magnanimorum:
Phalcem autem Antilochus, & Mermerum interfectos-spoliavit;
Meriones autem Morymque, & Hippotionem interfecit:
Teucer verò Prothoonáque peremit, & Periphetem:
Atridésque deinde Hyperenorem, pastorem populorum,

Ver. 503. Οὐδὲ γάρ.] *Nam, ut vos dudum gloriati estis, neque apud Nos*———.

Ver. 504.——ὁππότε κεν δὴ——νεώμεθα.] " *Quandocunque erit futurum, ut*"———. Spem & expectationem *longam* pulcherrimè depingunt Explementa ista, κέν δή. Quæ siquis vocabulo quovis dissyllabo mutaverit, statim sentiet quanto languidiorem effecerit sententiam. Vide infrà ad χ', 365. Haud dissimiliter, etiam in soluto scribendi genere; *negantis* est, οὐδέποτε· *pernegantis*, οὐδεπώποτε. Quæ quidem voculæ optimè reddi possunt latinè; *nequaquam*, & *neque adhuc quaquam*; Vel, *nunquam*, & *neque adhuc unquam*. Ad vim & elegantiam hujusmodi explementorum, videatur & *Platonis* locus suprà citatus; *ver.* 433 *hujus libri.*

Ver. 506.———ἄρα.] *Ut fit*; *Ut par erat*,———.

Ibid.——χλωρὸν δέος εἷλε.] *Al.* χλωρὸν δέος ἔσχε. *Al.* τρόμος ἔλλαβε γυῖα. Ex verbis nimirum læpiùs memoriter citatis.

Ver. 507.——ὅπη, & φύγοι.] *Al.* ὅττι, & φύγῃ.

Ver. 508.——Ἔσπετε νῦν μοι, Μοῦσαι.] Vos, ô Calliope precor, aspirate, canenti;
Quas ibi tum ferro strages, quæ funera Turnus
Ediderit, quem quisque virum demiserit Orco:
Et mecum ingentes oras evolvite belli.
Æn. IX. 525.

Ver. 509. Ὅσσις δὴ πρῶτος——; Αἴας ῥα.] Notandum quàm aptè & *significanter* hîc sibi invicem *respondeant*, δὴ, & ῥα.

Ver. 510. Ἦρατ'.] *Al.* Ἦρετ'.

Ibid.——ῥ'.] *Ut diximus*,———

Ibid.—ἔκλινε.] Vide suprà ad α, 309, 314.

Ver. 512.——καρτεροθύμων.] *Al.* καρτερόθυμον.

Ver. 514.—Μόρυν τε καὶ Ἱππότιόνα.] Vide suprà ad ν, 792.

Ver. 516. Ἀτρεΐδης.] *Menelaus.* Nam *Aga-*

Οὗτα κατὰ λαπάρην, διὰ δ' ἔνθερα χαλκὸς ἄφυσσε
Δηώσας· ψυχὴ δὲ κατ' ὀταμένην ὠτειλὴν
Ἔσσυτ' ἐπειγομένη· τὸν δὲ ζόφος ὄσσε κάλυψε.
Πλείστους δ' Αἴας εἷλεν, Ὀϊλῆος ταχὺς υἱός·
Οὐ γάρ οἵ τις ὁμοῖος ἐπισπέσθαι ποσὶν ἦεν,
Ἀνδρῶν τρεσσάντων, ὅτε τε Ζεὺς ἐν φόβον ὦρσεν.

Vulneravit ad ile; inteſtina autem æs penitùs-hauſit
Dilacerans: animáque per inflictum vulnus
Eripuit exacta; illum autem tenebræ oculos texerunt.
Plurimos verò Ajax interfecit, Oileï velox filius:
Non enim ei quiſquam par ad inſequendum pedibus erat
Viros fugientes, quando utique Jupiter fugam immitteret.

Agamemnon jam vulneratus, à pugnâ abſtinuit; ſuprà *ver.* 28, 29, 63, 130, 379, 380. Et *Menelaus* infrà ε', 24; à ſe occiſum memorat *Hyperenora*. Ut rectè annotavit *Barneſius*.

Ver. 517. Οὗτα κατὰ λαπάξην.] *Al.* Οὗτασε καλλαπάξην.

Ver. 518.—ψυχὴ δὲ κατ' ὀταμίην ὠτειλὴν.] Ille rapit calidum fruſtrà de vulnere telum;
Unâ eâdemque viâ ſanguiſque animuſque ſequuntur, *Æn.* X. 486.

Ver. 522.——ὅτε τε.] *Quando utique*; *Quando videlicet*,——.

Ibid.——ὦρσεν.] *Al.* ὄρσῃ.

ΤΗΣ

ΟΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΔΟΣ

ΡΑΨΩΔΙΑ, ἢ ΓΡΑΜΜΑ, Ο΄.

Ὑπόθεσις τῆς Ο΄. ΟΜΗΡΟΥ Ῥαψῳδίας.

Ζεὺς ἐγερθεὶς, καὶ θεασάμενος τὸς Τρῶας νικωμένους, Ἥρᾳ ἐπιπλήσσει, καὶ Ἶριν μὲν μεταπέμπει πρὸς Ποσειδῶνα, κελεύων ἀφίστασθαι τοῦ πολέμου· Ἀπόλλωνα δὲ, ὅπως * ἀναῤῥώσῃ τὸν Ἕκτορα· ὃς ἀναλαβὼν Αἰγίδα, τὸς Ἕλληνας εἰς φυγὴν τρέπει· καὶ μέχρι τῶν νεῶν Συνδιωχθέντων, Αἴας ὁ Τελαμώνιος πολλὸς ἀναιρεῖ τῶν πολεμίων, τὸς ταῖς ναυσὶ πῦρ ἐπιφέροντας.

* *Al.* ἀνδρώσῃ.

Ἐπιγραφαί.

Παλίωξις.

Ἄλλως.

Οὗ, Κρονίδης κεχόλωτο Ποσειδάωνι, καὶ Ἥρῃ.

Ατ' ΤΑΡ ἐπεὶ διά τε Σκόλοπας καὶ τάφρον ἔβησαν
Φεύγοντες, πολλοὶ δὲ δάμεν Δαναῶν ὑπὸ χερσὶν,
Οἱ μὲν δὴ παρ' ὄχεσφιν ἐρητύοντο μένοντες,
Χλωροὶ ὑπαὶ δείους, πεφοβημένοι· ἔγρετο δὲ Ζεὺς

AT postquam vallósque & fossam transcendissent
Fugientes, multique domiti essent Danaorum manibus,
Trojani quidem jam ad currus repressâ-*fugâ* manebant,
Pallidi præ metu, exterriti: experrectus verò est Jupiter

Ver. 1.——διά τε——ἔβησαν.] Τὸ ἔξης, "διέβησαν." Ὑπερβατὸν γὰρ (inquit *Scholiastes*) ὁ τρόπος. Quod nihili est. *Eustathius* meliùs: Οἱ μὲν γραμματικοὶ Σχῆμα λέγουσιν Ὑπερβατόν. Οἱ δὲ ῥήτορες οὐκ ἀξιοῦσιν οὕτω καλεῖν αὐτό. Διακεκόφθαι δέ φασι τὴν Σύνταξιν ἐπίτηδες, ἵνα ἡ διακοπὴ τῆς λέξεως, τὸ ταλαιπωρὸν καὶ δυσδιόδευτον ἐμφήνῃ τῶν τὸν τάφρον διαβαινόντων. Similiter *Hermogenes*: Οὐκ ἔστιν, ὡς δοκεῖ τισιν, Ὑπερβατόν.—— Ἀλλ' ὡς ἐγίνετο ἡ δυσκολία τῆς ὁδοῦ διὰ Σκολόπων καὶ τάφρου, εἶτα ὁμαλὴ ἔξοδος ἐν τῇ φυγῇ· οὕτω καὶ ἡ ἑρμηνεία ἔχει, τὸ πάθος τῶν φευγόντων τῆς λέξεως μιμουμένης. *Hermogen.* περὶ μεθόδου δεινότητος, *cap.* 14.

Ver. 3. Οἱ μὲν δὴ.] *Trojani quidem sanè*——.

Ibid.——παρ' ὄχεσφιν.] Ad currus ultra fossam jam ab initio oppugnationis relictos; μ', 75—85.

Ver. 4.——ἔγρετο δὲ—Στῆ δ' ἄρ' ἀναΐξας, ἴδε δὲ——.]

Prospiciens, summâ placidum *caput extulit* undâ:
Disjectam Æneæ toto *videt* æquore classem,
Fluctibus oppressos Troas, cœlique ruinâ:
Nec latuere doli fratrem Junonis & iræ.
Æn. I. 131.

Ver.

Ἶδης ἐν κορυφῇσι παρὰ χρυσοθρόνου Ἥρης·
Στῆ δ' ἄρ' ἀναΐξας, ἴδε δὲ Τρῶας καὶ Ἀχαιούς,
Τοὺς μὲν ὀρινομένους, τοὺς δὲ κλονέοντας ὄπισθεν
Ἀργείους· μετὰ δέ ῥα Ποσειδάωνα ἄνακτα.
Ἕκτορα δ' ἐν πεδίῳ ἴδε κείμενον· ἀμφὶ δ' ἑταῖροι
Εἵαθ', ὁ δ' ἀργαλέῳ ἔχετ' ἀσθμαίνων, κῆρ ἀπινύσσων,
Αἷμ' ἐμέων· ἐπεὶ οὔ μιν ἀφαυρότατον βάλ' Ἀχαιῶν.
Τὸν δὲ ἰδὼν ἐλέησε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε,
Δεινὰ δ' ὑπόδρα ἰδὼν Ἥρην πρὸς μῦθον ἔειπεν·
Ἦ μάλα δὴ κακότεχνος, ἀμήχανε, ζὸς δόλος, Ἥρη,
Ἕκτορα δῖον ἔπαυσε μάχης, ἐφόβησε δὲ λαούς.
Οὐ μὰν οἶδ', εἰ αὖτε κακορραφίης ἀλεγεινῆς
Πρώτη ἐπαύρηαι, καὶ σε πληγῇσιν ἰμάσσω.
Ἦ ὑ μέμνῃ, ὅτε τ' ἐκρέμω ὑψόθεν, ἐκ δὲ ποδοῖιν
Ἄκμονας ἤκα δύω, περὶ χερσὶ δὲ δεσμὸν ἧλα

5 Idæ in verticibus, ex aureum-ſolium-habentis Junonis *amplexu:*
Stetitque raptim-exurgens, viditque Trojanos & Achivos,
Trojanos quidem turbatos, turbantes autem *eos* à tergo
Argivos; intérque hos Neptunum regem.
Hectorem verò in campo vidit jacentem; circúmque ſocii
10 Sedebant; is autem gravi angebatur anhelitu, mente & viribus defectus,
Sanguinem vomens: eum quippe non imbecillimus vulneraverat Achivorum.
Hunc autem intuitus, miſertus eſt pater hominúmque deûmque;
Ac terribili-modo torvùm intuens, Junonem verbo allocutus eſt;
" Certo-certiùs mali artifex, ô fraudulenta, tuus dolus, Juno,
15 " Hectora nobilem ceſſare-fecit à pugnâ, fugavitque *ejuſdem* copias.
" Haud equidem ſcio, annon rursùs machinationum pernicioſarum
" Prima fructum ſis perceptura, & te verberibus cædam.
" An non meminiſti, quando pependiſti ab alto, à pedibus autem
" Incudes-*ſuſpenſas* demiſi duas, circum manus autem vinculum miſi

Ver. 11. Αἷμ' ἐμέων.]
Purpuream vomit ille animam.——
Æn. IX. 349.

Ibid.—ἤ μιν ἀφαυρότατον βάλ' Ἀχαιῶν.] Ἡ ἀπόφασις τῇ καταφάσει ποτὲ μὲν τὸ ἴζον δύναται, ποτὲ δὴ τὸ πλέον.——Ὅταν λέγῃ, "ἐπεὶ ἤ μιν ἀφαυρότατον βάλ' Ἀχαιῶν," μεῖζον ἡ ἀποφάσις δηλοῖ τῆς καταφάσεως· τὸν γὰρ πάνυ ἰσχυρὸν δεῖξαι θέλει. *Hermogenes* περὶ μεθόδου δεινότητος, *cap.* 37.

Ver. 12.——πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε.]
——Divûm pater atque hominum Rex. *Æn.* I. 69.
——hominum ſator, atque Deorum. *Æn.* XI. 725.

Ver. 18. Ἦ ὑ μέμνῃ.] *Al.* Ἦ ὑ μεμνῆ', & Ἦ ὑ μέμνησ'. Pronunciabatur autem ἦὺ μέμνῃ· Non utique licentiâ aliquâ *Poeticâ*, ſed quia vulgò etiam in *ſolutâ* (ut opinor) oratione ità pronunciabatur. Non enim id ſemel iterúmve, ſed perpetuò ferè, & conſultò fecit Poëta. Vide ſuprà ad ε', 349; & ad ι', 533.

Ibid.——ὅτε τ' ἐκρέμω.] *Quando utique; Quando nimirùm*——. Cæterum de hujus verſiculi numeris, vide ſuprà ad ν', 36; & ad γ', 363.

Ibid.——ἐκ δὲ ποδοῖιν Ἄκμονας ἤκα δύω.] Non hæc ab *Homero* conficta, ſed ab antiquis deſumpta Philoſophis; qui elementorum mutationes, rerúmque naturalium formandarum rationem, ſub hujuſmodi fabulis ſoliti ſunt docere. Quarum tamen fabularum ſubtilior & enucleatior explicatio, ad Poëtici Ornatûs intelligentiam parùm facit. Ἔοικεν ὁ ποιητὴς μύθῳ παλαιῷ παραφέρειν τοῦτο, καθ' ὃν Ζεὺς ἐμυθεύετο κεκρεμακέναι τὴν Ἥραν—. *Phurnutus* de Naturâ hominum, *capite* de Fabulis antiquitùs traditis. Ἐκ μηδενὸς δὲ ἀληθοῦς, ἀνάπλειν καινὴν τερατολογίαν, ἐχ Ὁμηρικόν.—Τὸ δὲ πάντα πλάττειν, ἐχ Ὁμηρικόν. *Strabo, lib.* I. *pag.* 38 & 45. *Al.* 20 & 25.

Ver.

Χρύσεον, ἄῤῥηκλον; σὺ δ' ἐν αἰθέρι καὶ νεφέλῃσιν
Ἐκρέμω, ἠλάσεον δὲ θεοὶ κατὰ μακρὸν Ὄλυμπον·
Λῦσαι δ' οὐκ ἐδύναντο παραιφασδόν· ὃν δὲ λάβοιμι,
Ῥίπλασκον τελαγὼν ἀπὸ βηλοῦ, ὄφρ' ἂν ἵκηαι
Γῆν ὀλιγηπελέων· ἐμὲ δ' ὐδ' ὣς θυμὸς ἀνίει
Ἀζηχὴς ὀδύνῃ Ἡρακλῆος θείοιο,
Τὸν σὺ ξὺν Βορέῃ ἀνέμῳ πεπιθοῦσα θυέλλας,
Πέμψας ἐπ' ἀτρύγετον πόντον, κακὰ μηδιόωσα,
Καί μιν ἔπειρα Κόωνδ' εὖ ναιομένην ἀπένεικας.
Τὸν μὲν ἐγὼν ἔνθεν ῥυσάμην, καὶ ἀνήγαγον αὖτις
Ἄργος ἐς ἱππόβοτον, καὶ πολλά περ ἀθλήσαντα.
Τῶν σ' αὖτις μνήσω, ἵν' ἀπολλήξῃς ἀπατάων·
Ὄφρ' εἰδῇς, ἦν τοι χραίσμῃ φιλότης τε καὶ εὐνή,
Ἦν ἐμίγης ἐλθοῦσα θεῶν ἄπο, καί μ' ἀπάτησας.

20 " Aureum, infrangibile; tu autem in æthere & nubibus
" Pependisti; mœrore afficiebantur autem Dii per excelsum Olympum:
" Solvere autem non poterant circumstantes: quemcunque autem prehenderem,
" Projiciebam correptum de limine *cœli*, donec perveniret
" In terram vix-spirans: me verò nè sic quidem ira missum faciebat
25 " Vehemens *ob* dolorem Herculis divini;
" Quem tu cum Boreâ vento inductis procellis,
" Misisti per infructosum pontum, mala machinans,
" Et eum deinde ad Coon benè habitatam de cursu detulisti.
" *Ac* eum quidem ego inde liberavi, & reduxi iterùm
30 " In Argos equis-aptum, multis licèt malis exercitum.
" Hæc tibi rursus in memoriam reducam, ut desistas à fallaciis;
" Ut scias, an tibi profuerit congressúsque & cubile,
" Quo mista es, veniens seorsùm-à diis, & me decepisti.

Ver. 21.—ἠλάσεον.] Pronunciabatur ἠλάσσεον, vel ἠλάσειον. Vide suprà ad β', 811.

Ver. 22 ——οὐκ ἐδύναντο παραιφασδὸν ὃν δὲ λάβοιμι,——.] Scholiastes legit, οὐκ ἐδύναντο παραιφασδὸν ὃν δὲ λάβοιμι,——. Multò minùs venustè. In vulgatis istud, ὃν δὲ λάβοιμι, id ipsum est quod quæritabat Scholiastes, ὃν δὲ ἂν λάβοιμί σοι παρεσσάτα. Deinceps autem quod adjicit, δῆλον δὲ, ὅτι λέγει τὸν Ἥφαιστον· rectè se habet: Ut liquet ex sequente, ῥίπλασκον τελαγὼν, comparato cum, ῥῖψε ποδὸς τελαγὼν, suprà α, 591.

Ver. 24.—ἐμὲ δ' ὐδ' ὣς θυμὸς ἀνίει Ἀζηχὴς ὀδύνῃ.] *Al.* ἐμὲ δ' ὣς θυμὸν ἀνίει Ἀζηχὴς ὀδύνη. Utravis lectio ferri possit. Quod autem conjicit *Barnesius*, scribendum hîc ἀνήει propterea quod ἀνίει aliis in locis mediam *corripiat*; planè nihili est. Quod enim in *omnibus* sit vocabulis, ut *ultimâ* in syllabâ Vocalis *longa*, sequente aliâ Voculi, *dimidiâ ex parte elidi*, hoc est, *corripi* possit; vide suprà ad α, 51: id *nonnullis* in vocabulis, etiam in syllabis *non ultimis*, fieri itidem potest: Ut in τίω, ἰὼς, υἱὸς, ἴκω, ἀνίει, & similibus *permultis*. Vide suprà ad γ', 103.

Ver. 26.——ἀνέμων.] *Al.* ἀνέμων.

Ver. 27.——ἀτρύγετον.] Ἀχαλαπόνηλον, πελὸν, ἢ, ὡς ἔνιοι φασὶ, τὸν ἄκαρπον. *Schol.* ad α, 316.

Ver. 28.—Κόωνδ'—ἀπήνεικας.] Ut & ibi cum videlicèt novis periculis objiceres.

Ver. 30.——ἀθλήσαντα.] Εἰς δὲ τὸν τόπον τοῦτον προσῆψάφησί τινες καὶ τοῦτες τοὺς στίχους·

Πρίν γ' ὅτε δὴ σ' ἀπέλυσα ποδῶν· μύθοιο δ' ἐπὶ Τροίῃ
Κάββαλον· ὄφρα πέλοιο καὶ ἐσσομένοισι πυθέσθαι. *Eustath.*

Ver. 32. Ὅς' εἰδῇς.] *Al.* Ὄφρα ἴδῃς· Et, Ὄφρα ἴδῃ. Ἐν δὲ τοῖς περὶ τῆς Ἥρας, ἄριστα τὸν——μετὰ δόλου πρὸς τὰς ἀνδρας ὁμιλίαν καὶ χάριν ἔδειξεν·——Τοιαῦτα γὰρ ὁ Ζεὺς ἀπειλεῖ καὶ λέγει πρὸς αὐτήν· " Ὄφρα ἴδῃς," &c. *Plutarch. de audiend. Poëtis.*

Ὣς φάτο· ῥίγησεν δὲ βοῶπις πότνια Ἥρη,
Καί μιν φωνήσασ' ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
Ἴσω νῦν τόδε Γαῖα καὶ Οὐρανὸς εὐρὺς ὕπερθεν,
Καί τὸ καλειτόμενον Στυγὸς ὕδωρ, ὅσε μέγιστον
Ὅρκον, δεινότατός τε πέλει μακάρεσσι θεοῖσι·
Σή θ' ἱερὴ κεφαλή, καὶ νωΐτερον λέχος αὐτῶν
Κυρίδιον, τὸ μὲν ἄκ ἂν ἐγώ γε μάψ ὀμόσαιμι·
Μὴ δι' ἐμὴν ἰότητα Ποσειδάων ἐνοσίχθων
Πημαίνει Τρῶάς τε καὶ Ἕκτορα, τοῖσι δ' ἀρήγει·
Ἀλλά πε αὐτὸν θυμὸς ἐποτρύνει καὶ ἀνώγει·
Τειρομένους δ' ἐπὶ νηυσὶν ἰδὼν ἐλέησεν Ἀχαιούς.
Αὐτάρ τοι καὶκείνῳ ἐγὼ παραμυθησαίμην
Τῇ ἴμεν, ἤ κεν δὴ ζύ, Κελαινεφὲς, ἡγεμονεύοις.
Ὣς φάτο· μείδησεν δὲ πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε,

Sic dixit: Cohorruit autem magnis-oculis veneranda Juno,
Et eum compellans verbis alatis allocuta eſt;
" Sciat nunc hoc Terra & Cœlum latum ſupernè,
" Et ſubterlabens Stygis aqua, quod utique maximum
" Juramentum, graviſſimúmque eſt beatis diis;
" Tuúmque ſacrum caput, & noſter torus ipſorum
" Nuptialis, quem quidem non ego unquam temerè jurârim;
" Non meo hortatu Neptunus terræ-quaſſator
" Cladem-infert Trojanis & Hectori, *Argivis* autem auxiliatur:
" Sed nimirùm ipſum *ſuus* animus incitat jubétque;
" Afflictos autem ad naves videns miſeratus eſt Achivos.
" Atquin & ei ego conſuluerim,
" Eò ire, quò quidem tu, *O Jupiter*, atras-nubes-cogens, imperaveris.
Sic dixit: Subrifit autem pater hominúmque deûmque,

Ver. 34.——βοῶπις.] Vide ſuprà ad ά, 551.

Ver. 36. Ἴσω νῦν τόδε Γαῖα καὶ Οὐρανὸς.]
Eſto nunc Sol teſtis, & hæc mihi terra precanti. *Æn.* XII. 176.
Fonteſque fluvioſque voco, quæque ætheris alti
Relligio, & quæ cæruleo ſunt numina ponto. *Ibid. v.* 181.

Ver. 37. Καὶ τὸ καλειτόμενον Στυγὸς ὕδωρ, ὅσε μέγιστον Ὅρκον, δεινότατός τε——θεοῖσι.]
——idque ratum, Stygii per flumina fratris,
Per pice torrentes atrâque voragine ripas,
Annuit.——————
Æn. X. 104; & X. 113.
Adjuro Stygii caput implacabile fontis,
Una ſuperſtitio ſuperis quæ reddita Divis. *Æn.* XII. 816.
Μάλιστα δὲ τῆς Στυγὸς τὸ ὄνομα ἐς τὴν ποίησιν ἐπεσηγάγετο Ὅμηρος· Ἐν μέν γ' Ἥρας ἐποίησεν ὄρκον, "Ἴσω νῦν——τὸ καλειτόμενον "Στυγὸς ὕδωρ." Ταῦτα μὲν δὲ ἐποίησεν ὡς ἂν ἴδων ἐς τὸ ὕδωρ τῆς Στυγὸς ςάζον.——Τὸ δὲ ὕδωρ τὸ ἀπὸ τῦ χρημνῦ τῦ παρὰ τὴν Νώνακριν ςάζον, ἐμπίπλει μὲν πρῶτον ἐς πέτραν ὑψηλήν· διεξελθὸν δὲ διὰ τῆς πέτρας, ἐς τὸν Κρᾶθιν πολαμὸν κάτεισι. Θάνατον δὲ τὸ ὕδωρ φέρει τῦτο, καὶ ἀνθρώπῳ, καὶ ἄλλῳ ζώῳ παντί. *Pauſanias lib.* 8. *cap.* 18.

Ver. 39.——καὶ νωΐτερον λέχος αὐτῶν Κυρίδιον.]
Per connubia noſtra, per inceptos Hymenæos;
Si benè quid de te merui, fuit aut tibi quicquam
Dulce meum.—————— *Æn.* IV. 316.

Ver. 44. Τειρομένους.] *Al.* Κτεινομένους.

Ver. 46.—ἤ κεν δὴ.] *Quócunque demùm*——.

Ibid.——ἡγεμονεύοις.] *Al.* ἡγέμονεύης.

Ver. 47.——πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε.]
Vide ſuprà ad *ver.* 12.

Ver.

Καί μιν ἀμειβόμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
Εἰ μὲν δὴ σὺ γ' ἔπειτα, βοῶπις πότνια Ἥρη,
Ἶσον ἐμοὶ φρονέουσα μετ' ἀθανάτοισι καθίζοις,
Τῷ κε Ποσειδάων γε, καὶ εἰ μάλα βούλεται ἄλλη,
Αἶψα μεταστρέψειε νόον, μετὰ σὸν καὶ ἐμὸν κῆρ·
Ἀλλ' εἰ δή ῥ' ἐτεόν γε καὶ ἀτρεκέως ἀγορεύεις,
Ἔρχεο νῦν μετὰ φῦλα θεῶν, καὶ δεῦρο κάλεσσον
Ἶριν τ' ἐλθέμεναι, καὶ Ἀπόλλωνα κλυτότοξον,
Ὄφρ' ἡ μὲν μετὰ λαὸν Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων
Ἔλθῃ, καὶ εἴπῃσι Ποσειδάωνι ἄνακτι,
Παυσάμενον πολέμοιο, τὰ ἇ πρὸς δῶμαθ' ἱκέσθαι·
Ἕκτορα δ' ὀτρύνῃσι, μάχην ἐς, Φοῖβος Ἀπόλλων,
Αὖτις δ' ἐμπνεύσῃσι μένος, λελάθῃ δ' ὀδυνάων,
Αἵ νῦν μιν τείρουσι κατὰ φρένας· αὖταρ Ἀχαιοὺς
Αὖτις ἀποστρέψῃσιν, ἀνάλκιδα φύζαν ἐνόρσας·
Φεύγοντες δ' ἐν νηυσὶ πολυκλήϊσι πέσωσι
Πηλείδεω Ἀχιλῆος· ὁ δ' ἀνσῄσει ὃν ἑταῖρον
Πάτροκλον, τὸν δὲ κλυτὸς ἔγχει φαίδιμος Ἕκτωρ
Ἰλίου προπάροιθε, πολεῖς ὀλέσαντ' αἰζηούς

Et eam respondens verbis alatis allocutus est;
" Si quidem tu jam deinceps, magnis-oculis veneranda Juno,
" Idem mecum sentiens inter immortales sederis;
" Tum eódem sanè Neptunus, etiam si maximè velit aliò,
" Confestim & *suam* converterit mentem, ad tuam & meam voluntatem.
" Quin, si jam quidem ex-animo & verè loqueris,
" Vade nunc ad cœtus deorum, & huc vocatos-jube
" Irimque accedere, & Apollinem inclytum-arcu;
" Ut illa quidem ad exercitum Achivorum ære-loricatorum
" Eat, & dicat Neptuno regi,
" Ut, relictâ pugnâ, suas ad ædes redeat:
" Hectorem verò excitet ad pugam Phœbus Apollo,
" Iterùmque inspiret robur, obliviscique-faciat dolorum
" Qui nunc ei premunt præcordia: Achivos autem
" Iterùm avertat, imbelli fugâ immissâ:
" Fugientes autem, in naves multa-transtra-habentes incidant
" Pelidæ Achillis: Is verò excitabit suum socium
" Patroclum, illúmque interficiet hastâ illustris Hector
" Ilium ante; multos ubi-*ille* peremerit juvenes

Ver. 48.——ἀμειβόμενος ἔπεα.] Quâ ratione, ἀμειβόμενος, hîc ultimam producat; vide suprà ad ά, 51.

Ver. 49. Εἰ μὲν δὴ σὺ.] *Siquidem tu reverà*——.

Ver. 50.——ἀθανάτοισι.] Vide suprà ad ά, 398.

Ver. 56—77. Ὄφρ' ἡ μὲν——Ἀχιλλῆα πολίπορθον.] Versus hosce *viginti duos*, tanquam suppositos, repudiârunt Veterum nonnulli: Rationibus, ut mihi quidem videtur, haud satis idoneis. Quâ de re videatur *Eustathius*.

Ver. 58. Παυσάμενον.] *Al.* Παυσάμενος.

Ver. 64.—Ἀχιλῆος.] Vide suprà ad ν, 324.

Ibid.——ἀνσῄσει.] *Al.* ἀνσήσῃ.

Ver. 66. Ἰλίου.] De hujusmodi vocabulorum *prosodiâ*, vide suprà ad *ver.* 24. Ineptè admodùm *Barnesius*, " *Producitur* (inquit) εἰς ἀναλογίαν ἀπαρτισμοῦ τῆς Σπονδείου." Quasi scilicet vox, Ἰλίου, locum non haberet, sexcenties *pes dactylus*.

Ver.

Τὲς ἄλλυς, μετὰ δ', υἱὸν ἐμὸν Σαρπηδόνα δῖον·
Τῦ δὲ χολωσάμενος κλονεῖ Ἕκτορα δῖος Ἀχιλλεύς.
Ἐκ τοῦδ' ἄν τοι ἔπειτα παλίωξιν παρὰ νηῶν
Αἰὲν ἐγὼ τεύχοιμι διαμπερὲς, εἰσόκ' Ἀχαιοὶ
Ἴλιον αἰπὺ ἕλοιεν, Ἀθηναίης διὰ βυλάς.
Τοπρὶν δ' ὄτ' ἄρ' ἐγὼ παύσω χόλον, ὄτε τιν' ἄλλων
Ἀθανάτων Δαναοῖσιν ἀμυνέμεν ἐνθάδ' ἐάσω,
Πρίν γε τὸ Πηλείδαο τελευτηθῆναι ἐέλδωρ·
Ὡς οἱ ὑπέσην πρῶτον, ἐμῷ δ' ἐπένευσα κάρηϊ
Ἤματι τῷ, ὅτ' ἐμεῖο θεὰ Θέτις ἥψατο γένων,
Λισσομένη τιμῆσαι Ἀχιλλῆα πτολίπορθον.
Ὣς ἔφατ'· οὐδ' ἀπίθησε θεὰ λευκώλενος Ἥρη·
Βῆ δὲ κατ' Ἰδαίων ὀρέων ἐς μακρὸν Ὄλυμπον.
Ὡς δ' ὅτ' ἀναΐξῃ νόος ἀνέρος, ὅς τ' ἐπὶ πολλὴν
Γαῖαν ἐληλυθὼς, φρεσὶ πευκαλίμῃσι νοήσῃ,
Ἔνθ' εἴην, ἢ ἔνθα, μενοινήσειέ τε πολλά·
Ὣς κραιπνῶς μεμαυῖα διέπτατο πότνια Ἥρη·
Ἵκετο δ' αἰπὺν Ὄλυμπον, ὁμηγερέεσσι δ' ἐπῆλθεν
Ἀθανάτοισι θεοῖσι Διὸς δόμῳ· οἱ δὲ ἰδόντες,

" Cùm alios, tum filium meum Sarpedona nobilem:
" *Ob Patroclum* autem iratus interficiet Hectorem nobilis Achilles.
" Ex eo deinceps tempore ut-iterum-in-fugam avertantur-*Trojani* à navibus
" Semper ego efficiam perpetuò; usque-dum Achivi
" Ilium excelsum ceperint, Minervæ consiliis.
" Priùs autem neque ego cessabo ab irâ, neque quempiam aliorum
" Immortalium Danais auxiliari hîc finam,
" Quàm Pelidæ expletum fuerit desiderium:
" Sicut ei promisi primùm, meóque annui capite
" Die illo, quando mihi Dea Thetis tetigit genua,
" Supplicans, ut honorarem Achillem urbium-vastatorem.
Sic dixit: Neque non obsecuta-est dea ulnas-candida Juno;
Discessit itaque ab Idæis montibus, *ut iret* ad excelsum Olympum.
Sicut verò cùm se arrigit mens viri, qui per multas
Terras profectus, præcordiis *in* prudentibus secum cogitat,
" Huc iverim, vel illuc," animóque-versat multa:
Sic celeriter viam-carpens pervolavit veneranda Juno;
Pervenitque in excelsum Olympum: Congregatis autem supervenit
Immortalibus diis, Jovis in domo: Illi verò conspicati,

Ver. 72.——ὅτ' ἄρ'.] *Al.* ὅτ' ἄν.
Ibid.——παύσω.] *Al.* παύω.
Ibid.—ἄλλων.] ἄλλον· MSS. à viro erudito, à *Th. Bentleio*, collati. Quæ & proba Lectio.
Ver. 73. Ἀθανάτων.] Vide suprà ad ά, 398.
Ibid.—ἐάσω.] *Barnesius* pessimè, ἐάσσω. Vide suprà ad δ', 42.
Ver. 77.—πτολίπορθον.] Vide suprà ad β', 278.
Ver. 78.——θεὰ λευκώλενος Ἥρη.] Βοῶπις πότνια Ἥρη, MSS. duo à *Th. Bentleio* collati. Quæ si vero sit lectio; erit prior illa ex *ver.* 92, jam infrà, desumpta.
Ver. 79. Βῆ δ' κατ'] Βῆ δ' ἐξ. MS. *Harleian.* à *Th. Bentleio* collatus.
Ver. 80.——ὅτ' ἀναΐξῃ.] *Al.* ὅταν αἴξῃ.
Ver. 81.——νοήσῃ.] *Al.* νοήσει.
Ver. 82.——εἴην.] *Al.* ἧειν.
Ver. 85.——Ἀθανάτοισιν.] Vide suprà ad ά, 398.

Ver.

Πάντες ἀνήϊξαν, καὶ δεικανόωντο δέπασσιν.
Ἡ δ' ἄλλους μὲν ἔασε, Θέμιτι δὲ καλλιπαρήῳ
Δέκτο δέπας, πρώτη γὰρ ἐναντίη ἦλθε θέουσα,
Καί μιν φωνήσασ' ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
"Ηρη, τίπτε βέβηκας, ἀτυζομένη δὲ ἔοικας;
Ἦ μάλα δή σε φόβησε Κρόνου παῖς, ὅς τοι ἀκοίτης;
Τὴν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα θεὰ λευκώλενος Ἥρη·
Μή με, θεὰ Θέμι, ταῦτα διείρεο· οἶσθα καὶ αὐτή,
Οἷος ἐκείνου θυμὸς ὑπερφίαλος καὶ ἀπηνής·
Ἀλλὰ σύ γ' ἆρχε θεοῖσι δόμοις ἔνι δαιτὸς ἐΐσης·
Ταῦτα δὲ καὶ μετὰ πᾶσιν ἀκούσεαι ἀθανάτοισιν,
Οἷα Ζεὺς κακὰ ἔρδα πιφαύσκεται· ἠδέ τι φημὶ
Πᾶσιν ὁμῶς θυμὸν κεχαρησέμεν, οὔτε βροτοῖσιν,
Οὔτε θεοῖς, εἴπερ τις ἔτι νῦν δαίνυται εὔφρων.
Ἡ μὲν ἄρ' ὣς εἰποῦσα καθέζετο πότνια Ἥρη·
Ὤχθησαν δ' ἀνὰ δῶμα Διὸς, θεοί· ἡ δ' ἐγέλασσε

Omnes celeritèr-adsurrexerunt, & excipiebant poculis.
Atque hæc alios quidem omisit, à Themide verò genas-pulchrâ
Accepit poculum: prima enim *illa* obvia venit currens,
Et eam compellans verbis alatis allocuta est;
" juno, cur *huc* ascendisti; metu utique perculsæ similis-videris?
" Annè valde scilicèt te territavit Saturni filius, qui tibi maritus?
Huic autem respondit deinde dea ulnas-candida Juno;
" Nè me, dea Themi, hæc interroga, scis & ipsa,
" Qualis illius animus superbus & inclemens:
" At tu quidem præsis inter-Deos, in ædibus, convivio æqualè:
" Hæc autem & inter omnes audies immortales,
" Qualia Jupiter mala opera denunciet: neque omninò puto
" Omnibus unà animum gavisurum, neque mortalibus,
" Neque diis; etiamsi quis usque nunc convivetur hilaris.
Ac quidem sic locuta consedit veneranda Juno:
Molestè autem ferebant per domum Jovis, dii: Illa verò risit

Ver. 86.——δεικανόωντο δέπασσιν.] Vide suprà ad δ', 4.

Ver. 87.——ἔασε.] Vide suprà ad δ', 42.

Ver. 88.—θέουσα.] φέρουσα Cod. *Harleian.* à *Th. Bentleio* collatus.

Ver. 90.—βέβηκας.] Vide suprà ad ά, 37.

Ibid.——ἀτυζομένη δὲ ἔοικας.] Scholiastes cum cod. *Harleiano* legit, atque exponit, ἀτυζομένη. Sed ἔοικας, apud Homerum, rariùs respondet Latino, *videris*; sæpiùs, τῷ *similis-videris*.

Ver. 91.—σε φόβησε.] *Al.* σ' ἐφόβησε.

Ver. 92.——θεὰ λευκώλενος.]

——niveis——diva lacertis.
Æn. VIII. 387.

Ver. 93. Μή με, θεὰ Θέμι, ταῦτα.] Vir eruditus *Th. Bentleius*, uno in MS. *Italico* scriptum repperit, Μή με, θεὰ, μήτι ταῦτα. Unde fortassè legendum, eodem conjectante; Μή με, θεὰ, μὴ ταῦτα ——.

Ver. 95.—δαιτὸς ἐΐσης.] Vide suprà ad ά, 468.

Ver. 96 & 107.——ἀθανάτοισιν.] suprà ad ά, 398.

Ver. 97.——ἠδέ τι.] *Al.* ἠδ' ἔτι.

Ver. 98.——κεχαρησέμεν.] Vide suprà ad *ver.* 11.

Ver. 99.—τις; ἔτι νῦν.] Quâ ratione, ἔτι hîc ultimam producat; item Ζεὺς, *ver.* 104; & ζῶσι, *ver.* 108; & γὰρ, *ver.* 111; & κίλλο, *ver.* 119; vide suprà ad ά, 51.

Ibid.—δαίνυται.] Vide suprà ad γ', 260.

Ver. 101. Ὤχθησαν.] Cod. *Harleian.* Ὄχθησαν.

Ibid.——ἐγέλασσε——ἠδὲ——ἤνθη.]

——curisque ingentibus æger
Spem vultu simulat, premit altum corde dolorem.
Æn. I. 212.

Ver.

Χείλεσιν, ὐδὲ μέτωπον ἐπ' ὀφρύσι κυανέῃσιν
Ἰάνθη· ᾶσιν δὲ νεμεσσηθεῖσα μεληύδα·
Νήπιοι, οἳ Ζηνὶ μενεαίνομεν ἀφρονέοντες,
Ἢ ἔτι μιν μέμαμεν καλαπαυσέμεν, ἄσσον ἰόντες,
Ἢ ἔπει, ἠὲ βίῃ· ὁ δ' ἀφήμενος ὐκ ἀλεγίζει,
Οὐδ' ὄθεται· φησὶν γὰρ ἐν ἀθανάτοισι θεοῖσι
Κάρτεΐ τε ζθένεΐ τε διακριδὸν εἶναι ἄριστος.
Τῷ ἔχεθ', ὅ, τι κεν ὔμμι κακὸν πέμπῃσιν ἑκάστῳ·
Ἤδη γὰρ νῦν ἔλπομ' Ἄρηΐ γε πῆμα τετύχθαι·
Υἱὸς γὰρ οἱ ὄλωλε μάχῃ ἔνι, φίλτατος ἀνδρῶν,
Ἀσκάλαφος, τὸν φησὶν ὃν ἔμμεναι ὄβριμος Ἄρης.
Ὣς ἔφατ'· αὐτάρ Ἄρης θαλερὼ πεπλήγετο μηρώ
Χερσὶ καλαπρηνέσσ', ὀλοφυρόμενος δὲ προσηύδα·
Μὴ νῦν μοι νεμεσήσετ', Ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες,
Τίσασθαι φόνον υἱόν, ἰόντ' ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν,
Εἴπέρ μοι κὴ μοῖρα, Διὸς πληγέντι κεραυνῷ,
Κεῖσθαι, ὁμῶς νεκύεσσι μεθ' αἵμαλι κὴ κονίῃσιν.
Ὣς φάτο· καί ῥ' ἵππους κέλετο Δείμόν τε Φόβον τε

Labils *tenus*, non autem frons ſuper ſupercilia nigra
Exhilarata eſt: inter omnes autem, indignata locuta eſt;
" Dementes, qui Jovi iraſcimur inſipientes;
" *Qui*que adhuc ipſum cupimus compeſcere, propiùs accedentes,
" Vel ſuaſu, vel vi: is verò è-longinquo-ſedens noſtrî-rationem non-habet,
" Neque movetur: ait enim inter immortales deos
" Viribúſque potentiâque eximiè *ſe* eſſe optimum.
" Quare tolerate, quodcunque vobis malum immittat unicuique:
" Jam enim nunc opinor Marti utique damnum illatum eſſe:
" Filius enim ei interiit in pugnâ, chariſſimus hominum,
" Aſcalaphus, quem ait ſuum eſſe imperuoſus Mars.
Sic dixit: Mars autem robuſta-feriebat-ſibi fœmora
" Manibus pronis, lugens autem allocutus eſt;
" Nè nunc mihi ſuccenſeatis, cœleſtes domos incolentes,
" Quòd-ulciſci-velim cædem filii, profectus ad naves Achivorum,
" Etiam ſi mihi *ſit* fatale, Jovis percuſſum fulmine
" Jacere, unà-cum mortuis, in ſanguine & pulvere.
Sic dixit: & equos juſſit Terrorémque Horrorémque

Ver. 102.——κυανέῃσιν.] Vide ſuprà ad ά, 528.

Ver. 105. Ἢ ἔτι μιν.] *Al.* Ἦέ τί μιν.

Ver. 106. Ἢ ἔπει, ἠὲ βίῃ.] Vide ſuprà ad ά, 395.

Ver. 108.——διακριδὸν.] Vide ſuprà ad ά, 309.

Ver. 113.——πεπλήγετο μηρὼ.] Notandus hîc primigenius & maximè proprius *Formæ Mediæ* uſus; *ſua ſibi percuſſit femora*.

Ver. 114.——δὲ προσηύδα.] *Al.* δ' ἔπος ηὔδα,

Ver. 115.——νεμεσήσετ'.] *Al.* νεμεσήσατ'.

Ver. 116. Τίσασθαι,] Τίσασθαι & τίσεσθαι primam Homero *ſemper* producunt; ſicuti φθίνω & φθίσεσθαι. Vide ſuprà ad ν', 339; & ad β', 43; & ad δ', 257.

Ver. 117.——πληγέντι.] Vide ſuprà ad γ', 31.

Ver. 119.——καί ῥ'.] *Et proinde, ut comminatus erat*,——.

Ibid.——Δείμόν τε Φόβον τε.] Filios Martis, quibus equos ſibi jungendos juſſit,

Ζευξύμεν'· αὐτὸς δ' ἔνδυε ἐδύσετο παμφανόωντα.
Ἔνθα κέ τις μείζων τε καὶ ἀργαλεώτερος ἄλλος
Πὰρ Διὸς ἀθανάτοισι χόλος καὶ μῆνις ἐτύχθη,
Εἰ μὴ Ἀθήνη, πᾶσι περιδδείσασα θεοῖσιν,
Ὦρτο δι' ἐκ προθύρου, λίπε δὲ θρόνον, ἔνθα θάασσε.
Τὴ δ' ἀπὸ μὲν κεφαλῆς κόρυθ' εἵλετο, καὶ ζάκος ὤμων,
Ἔγχος δ' ἔσπασε στιβαρῆς ἐκ χειρὸς ἑλοῦσα
Χάλκεον· ἡ δ' ἐπέεσσι καθάπτετο θοῦρον Ἄρηα·
Μαινόμενε, φρένας ἠλὲ, διέφθορας· ἦ νύ τοι αὖτως
Οὔατ' ἀκουέμεν ἐσὶ, νόος δ' ἀπόλωλε καὶ αἰδώς;
Οὐκ ἀΐεις, ἄτε φησὶ θεὰ λευκώλενος Ἥρη;
Ἦ δὴ νῦν πὰρ Διὸς Ὀλυμπίου εἰλήλουθεν·
Ἦ ἐθέλεις αὐτὸς μὲν ἀναπλήσας κακὰ πολλὰ,
Ἄψ ἴμεν Οὔλυμπόνδε καὶ ἀχνύμενός περ ἀνάγκη,
Αὐτὰρ τοῖς ἄλλοισι κακὸν μέγα πᾶσι φυτεῦσαι;
Αὐτίκα γὰρ Τρῶας μὲν ὑπερθύμους καὶ Ἀχαιοὺς
Λείψει, ὁ δ' ἡμέας εἶσι κυδοιμήσων ἐς Ὄλυμπον·

120 Jungere: ipſe autem arma induebat collucentia.
Tum ſanè quædam majórque & gravior alia
A Jove in immortales ira & indignatio exorta fuiſſet,
Niſi Minerva, cunctis metuens dus.
Proſiluiſſet extra veſtibulum, liquiſsétque ſolium ubi ſedebat.
125 Atque *Martis* quidem à capite galeam dempſit, & ſcutum humeris;
Haſtámque ſepoſuit-erectam, robuſtâ è manu raptam,
Æream; ipſa verò verbis *biſce* corripuit impetuoſum Martem;
" Furioſe, vecors, periiſti; an verò tibi fruſtrà
" Aures ad-audiendum ſunt, ménſque etiam periit & pudor?
130 " Non audis, quæ dicit dea ulnas candida Juno?
" Quæ jam nunc à Jove Olympio venit:
" An velis ipſe quidem, perpeſſus mala multa,
" Reverti ad-Olympum, dolens utique, neceſſitate;
" Atque etiam cæteris malum magnum omnibus ereare?
135 " Continuò enim Trojanos quidem magnanimos & Achivos
" Linquet *Jupiter*, ad nos autem veniet turbas excitaturus in Olympum:

Ver. 120. Ζευξύμεν'.] Vide ſuprà ad γ', 260.

Ibid. ——ἐδύσετο.] *Al.* ἐδύσατο. Vide ſuprà ad β', 35; & ad ε, 109.

Ver. 121.—κέ τις.] Cod. *Harleian.* κέ τι.

Ver. 122. ——ἀθανάτοισι.] Vide ſuprà ad ά, 398.

Ver. 123. ——Ἀθήνη.] *Conſilium prudentius.* Vide ſuprà ad ά, 194; ad β', 169; & ad δ', 92.

Ver. 124. ——δι' ἐκ.] *Al.* μὲν ἐκ.

Ver. 126. ——ἐκ.] Cod. *Harleian.* ἀπό.

Ver. 128. ——φρένας, ἠλὲ, διέφθορας.] Notandus hîc proprius & primigenius *vatis Mediæ* uſus: *Te ipſe perdidiſti: periiſti.* Vide ſuprà ad γ', 141. Alii ἄσιοι accipiunt; φρένας, ἠλὲ, διέφθορας.

Ibid. ——αὖτως.] Schol. inedita, in Cod. *Harleiano*; ἀδιακρίτως.

Ver. 131.—εἰλήλουθεν.] Vide ſuprà ad ά, 37.

Ver. 134.—τοῖς ἄλλοισι κακὸν μέγα πᾶσι φυτεῦσαι.] Vir eruditus, *Tho. Bentleius*, in Codice *Harleiano* & in duobus MSS. *Italicis* ſcriptum repperit, τοῖς ἄλλοισι θεοῖς, ſicuti in ά, 597. Quæ ſi fortè vera fuerit Lectio, tum ex ejuſdem *conjecturâ* ſcribendum erit; —τοῖς ἄλλοισι θεοῖς μέγα πῆμα φυτεῦσαι; Sed expectandi Codices.

Ver. 136.—ἡμέας εἶσι.] Pronunciabatur, ἡμαῖς εἶσι· Nam ἡμέας ultimam producit.

Ver.

Μάρψει δ' ἐξείης, ὅς' αἴτιος, ὅσε κὴ ἀκί.
Τῷ σ' αὖ νῦν κέλομαι μεθέμεν χόλον υἱος ἐῆος·
Ἤδη γάρ τις, τῆδε βίην κὴ χεῖρας ἀμείνων,
Ἦ πέφατ', ἢ κὴ ἔπειτα πεφήσεται· ἀργαλέον δὲ
Πάντων ἀνθρώπων ῥῦσθαι γενεήν τε τόκον τε.
Ὣς εἰποῦσ', ἵδρυσε θρόνῳ ἔνι θοῦρον Ἄρηα.
Ἥρη δ' Ἀπόλλωνα καλέσσατο δώματος ἐκτὸς,
Ἶριν θ', ἥ τε θεοῖσι μετάγγελος ἀθανάτοισι,
Καί ῥ' ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
Ζεὺς ῥῶ εἰς Ἴδην κέλετ' ἐλθέμεν ὦκα τάχιστα·
Αὐτὰρ ἐπὴν ἔλθῃσε, Διός τ' εἰς ὦπα ἴδησθε,
Ἔρδειν, ὅ, τι κε κεῖνος ἐποτρύνῃ κὴ ἀνώγῃ.
Ἦ μὲν ἄρ' ὡς εἰποῦσα, πάλιν κίε πότνια Ἥρη·
Ἕζετο δ' εἰνὶ θρόνῳ· τὼ δ' ἀΐξαντε πετέσθην,
Ἴδην δ' ἵκανον πολυπίδακα, μήτερα θηρῶν·
Εὗρον δ' εὐρύοπα Κρονίδην ἀνὰ Γαργάρῳ ἄκρῳ
Ἥμενον, ἀμφὶ δέ μιν θυόεν νέφος ἐσεφάνωτο·
Τὼ δὲ πάροιθ' ἐλθόντε Διὸς νεφεληγερέταο,
Στήτην· ἐδὲ ῥῶιν ἰδὼν ἐχολώσατο θυμῷ,
Ὅτι οἱ ὦκ' ἐπέεσσι φίλης ἀλόχοιο πιθέσθην·

" Corripiet autem alium post-alium, quique in culpâ *sit*, quique etiam non,
" Quare te nunc jubeo missam-facere iram de filio tuo:
" Jam enim aliquis, eo & vi & manibus fortior,
" Vel interfectus est, vel etiam posthàc interficietur: difficile quippe *est*,
" Omnium hominum liberare *à morte* progeniémque partúmque.
Sic locuta, collocavit in solio impetuosum Martem.
Juno autem Apollinem vocavit domum extra,
Irimque, quæ diis internuncia *est* immortalibus;
Et eos compellans, verbis alatis allocuta est;
" Jupiter vos in Idam jubet venire quàm celerrimè:
" Ac postquam veneritis, Jovisque vultum aspexeritis,
" Facite, quicquid ille hortatus fuerit & jusserit.
Ac quidem sic locuta, retrò cessit veneranda Juno;
Consedítque in solio: ii verò properantes volabant,
Idámque pervenerunt fontibus irriguam, matrem ferarum.
Invenerunt autem latè-sonantem Saturnium in Gargaro summo
Sedentem circúmque ipsum odorata nubes circumfusa erat:
Hi autem ut coram venerunt Jove nubes-cogente,
Steterunt; neque iis visus iratus est animo,
Quoniam sibi celeriter verbis suæ uxoris paruerant:

Ver. 144.—ἤ τε.] *Quæ utique*; *Quæ scilicet*——.
Ibid.—μετάγγελος.] *Al.* μετ' ἄγγελος.
Ibid.—ἀθανάτοισι.] Vide suprà ad ά, 398.
Ver. 147.—ἴδησθε.] *Al.* ἵκησθε. *Al.* ἴδηλε.
Ver. 148.——ὅ, τι κε κεῖνος.] *Al.* ὅτι κ' ἐκεῖνος.
Ver. 152.——εὐρύοπα.] Vide suprà ad ά, 175, 498; & ad Ϟ, 206.
Ver. 153.——ἐσεφάνωτο.] Si ἐσταφάνωτο dixisset, jam non constitisset Temporum ratio. Vide suprà ad ά, 37.
Ver. 155.——ἐδὲ ῥῶιν ἰδὼν ἐχολώσατο.] Vide suprà ad *ver.* 11.

Ἶριν δὲ πρότερην ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
Βάσκ' ἴθι, Ἶρι ταχεῖα, Ποσειδάωνι ἄνακτι
Πάντα τάδ' ἀγγείλαι, μηδὲ ψευδάγγελος εἶναι·
Παυσάμενόν μιν ἄνωχθι μάχης ἠδὲ πτολέμοιο,
Ἔρχεσθαι μετὰ φῦλα θεῶν, ἢ εἰς ἅλα δῖαν.
Εἰ δέ μοι οὐκ ἐπέεσσ' ἐπιπείσεται, ἀλλ' ἀλογήσει,
Φραζέσθω δὴ ἔπειτα κατὰ φρένα ἠ κατὰ θυμὸν,
Μή μ' οὐδὲ, κρατερός περ ἐὼν, ἐπιόντα ταλάσσῃ
Μεῖναι· ἐπεὶ ἔο φημὶ βίῃ πολὺ φέρτερος εἶναι,
Καὶ γενεῇ πρότερος· τῷ δ' οὐκ ἔθελαι φίλον ἦτορ
Ἶσον ἐμοὶ φάσθαι, τόν τε συγέουσι καὶ ἄλλοι.
Ὣς ἔφατ'· οὐδ' ἀπίθησε ποδήνεμος ὠκέα Ἶρις·
Βῆ δὲ κατ' Ἰδαίων ὀρέων εἰς Ἴλιον ἱρήν.
Ὡς δ' ὅταν ἐκ νεφέων πτῆται νιφὰς, ἠὲ χάλαζα
Ψυχρὴ ὑπαὶ ῥιπῆς αἰθρηγενέος Βορέαο
Ὣς κραιπνῶς μεμαυῖα διέπτατο ὠκέα Ἶρις,

Iris autem priorem verbis alatis allocutus est;
" Vade, age, Iri velox, Neptuno regi
" Omnia hæc nuncia, neque falsa-nuncia fis:
" Relictâ illum jube pugnâ atque prælio,
" Ire ad cœtus deorum, vel in mare vastum.
" Si verò meis non verbis parebit, sed aspernabitur,
" Perpendat deinde mente & animo,
" Ne me nequaquam, fortis ut ut sit, invadentem valeat
" Sustinere; quoniam eo profiteor viribus multo præstantiorem *me* esse,
" Et natu majorem: illius autem non veretur cor
" Æqualem mihi se-profiteri, quem metuunt etiam cæteri.
Sic dixit: neque non-obsecuta est alis ventosis velox Iris:
Descendit autem ab Idæis montibus Ilium versùs sacram.
Ut verò cùm ex nubibus volat nix, aut grando
Gelida, *acta* impetu serenitatem-inducentis Boreæ:
Sic festinanter viam-carpens pervolavit velox Iris,

Ver. 158. Βάσκ' ἴθι.] Vade, age, nate;—— *Æn.* IV. 223.
" Cæterùm, quis tam obtuso ingenio est,
" quin intelligat, βάσκ' ἴθι, verba duo
" idem significantia, non fruſtrà posito esse
" ἐκ παραλλήλου, ut quidam putant: sed
" hortamentum esse acre imperatæ celeri-
" tatis." *Gell. lib.* 13. *cap.* 23.

Ver. 160.——μάχης ἠδὲ πτολέμοιο.] Vide suprà ad ἡ, 232, 279.

Ver. 161. Ἔρχεσθαι μετὰ.] Ἔρχεσθ' ἢ μετὰ, *ver.* 177.

Ver. 162.——ἐπέεσσ' ἐπιπείσεται.] *Al.* ἐπέεσσι πιπείσεται· notante *Henr. Stephano.*

Ver. 163.——δὴ ἔπειτα.] *Al.* δὴ ἐπεῖτα. Quod ferri potest. *Vulgg.* ἤπειτα· Quod ex analogiâ minùs est accuratum.

Ver. 164. Μή μ' οὐδὲ, κρατερός περ ἐὼν, ——ταλάσσῃ.] *Barnesius*, & Editio *Wetsteniana*, aliique, pessimè hoc ita vertunt, ac si *Homerus* contrà planè, quàm voluerit, scripsisset; Μή μ', οὐδὲ κρατερός περ ἐὼν——ταλάσσῃ.

Ver. 167. Ἶσον ἐμοὶ φάσθαι.] Notandus hîc primigenius & maximè proprius *Vocis Mediæ* usus: *Æqualem SE mihi dicere.* Vide suprà ad γ', 141.

Ibid.——τόν τε συγέουσι καὶ ἄλλοι.] *Quem utique*——. *Al.* καὶ ὁμοιωθήμεναι ἄλλῃ. Nempe ex ἁ, 187. Sed priorem Lectionem firmat infrà *ver.* 183.

Ver. 170.—— νιφὰς.] Quâ analogiâ ex νίφειν deducta sit νιφὰς, vide suprà ad ἁ, 338; & ad μ', 280.

Ver.

Ἀγχῦ δ' ἰσαμένη προσέφη κλυτὸν Ἐννοσίγαιον·
Ἄγγελίην τινά τοι, Γαιήοχε κυανοχαῖτα,
Ἦλθον δεῦρο φέρουσα παραὶ Διὸς αἰγιόχοιο·
Παυσάμενόν σ' ἐκέλευσε μάχης ἠδὲ πολέμοιο,
Ἔρχεσθ' ἢ μετὰ φῦλα θεῶν, ἢ εἰς ἅλα δῖαν.
Εἰ δέ οἱ οὐκ ἐπέεσσ' ἐπιπείσεαι, ἀλλ' ἀλογήσεις,
Ἠπείλει κἀκεῖνος ἐναντίβιον πολεμίζων
Ἐνθάδ' ἐλεύσεσθαι· ζὲ δ' ὑπεξαλέασθαι ἀνώγει
Χεῖρας, ἐπεὶ ζεο φησὶ βίῃ πολὺ φέρτερος εἶναι,
Καὶ γενεῇ πρότερος· ζὸν δ' οὐκ ὄθεται φίλον ἦτορ
Ἶσόν οἱ φάσθαι, τόν τε ζυγέουσι κὴ ἄλλοι.
Τὴν δὲ μέγ' ὀχθήσας προσέφη κλυτὸς Ἐννοσίγαιος·
Ὤ πόποι, ἦ ῥ', ἀγαθός περ ἐὼν, ὑπέροπλον ἔειπεν,
Εἴ μ' ὁμότιμον ἐόντα βίῃ ἀέκοντα καθέξει.
Τρεῖς γάρ τ' ἐκ Κρόνου εἰμὲν ἀδελφεοὶ, ὃς τέκε Ῥείη,
Ζεὺς κὴ ἐγὼ, τρίταλος δ' Ἀΐδης ἐνέροισιν ἀνάσσων·
Τριχθὰ δὲ πάντα δέδασαι, ἕκας δ' ἔμμορε τιμῆς.
Ἦτοι ἐγὼν ἔλαχον πολίην ἅλα ναιέμεν αἰεὶ,

Propè autem ſtans allocuta eſt inclytum Neptunum;
" Nuncium quendam tibi, Neptune crines cæruleæ,
" Veni huc ferens à Jove Ægiocho:
" Relictâ te jubet pugnâ atque prælio,
" Ire vel ad cœtus deorum, vel in mare vaſtum.
" Si verò ejus non verbis parebis, ſed aſpernaberis,
" Minatus eſt & ipſum-ſe ex-adverſo pugnaturum
" Huc venturum: te autem vitare jubet *ſuas*
" Manus: quia, *quàm* tu *ſis*, ait viribus multò *ſe* præſtantiorem eſſe,
" Et natu majorem: tuum autem non veretur cor
" Æqualem *te* ei profiteri, quem metuunt etiam cæteri.
Hanc autem valdè indignatus allocutus eſt inclytus Neptunus;
" Eheu; certè, potens licèt exiſtens, ſuperbè locutus eſt,
" Si me, pari honore præditum, vi invitum coërcebit.
" Tres enim ex Saturno ſumus fratres, quos peperit Rhea,
" Jupiter & ego, tertius autem Pluto inferis imperans:
" Trifariam autem omnia diviſa-ſunt, quiſque verò *ſuam* ſortitus eſt dignitatem.
" Meæ ſanè ſortis-erat canum mare habitare perpetuò,

Ver. 174.—κυανοχαῖτα.] Vide ſuprà ad *ά*, 43, 58, 528.

Ver. 177. Ἔρχεσθ' ἢ μετὰ.] Ἔρχεσθαι μετὰ, *ver.* 161. Aut locus iſte ex hoc, aut hic ex iſto, corrigendus.

Ver. 179.—πολεμίζων.] *Al.* πολεμίξων.

Ver. 180.——ἀνώγει.] Cod. *Harleian* ἄνωγε. Quod & ipſum rectè dicitur de præſenti: Vide ſuprà ad Θ', 322.

Ver. 183. Ἶσόν οἱ φάσθαι.] Quâ ratione, Ἶσον, ultimam hîc, etiam extra cæſuram, producat; item κακὸν, *ver.* 196; & χολωσῖσιν, *ver.* 210; vide ſuprà ad *ά*, 51. Scribi hoc quidem in loco poterat, Ἰσόν σ' οἱ φάσθαι. Sed venuſtiùs abeſt iſtud ζε. Vide ſuprà ad *ver.* 166: Ubi itidem ſcribi potuiſſet, Ἶσον ἑ μοὶ φάσθαι· ſed minùs elegantèr.

Ver. 187. Τρεῖς γάρ τ' ἐκ Κρόνου.] *Etenim tres* ——; *Nam tres videlicet*——. *Al.* Τρεῖς γάρ τε Κρόνου

Ibid.—— ὃς τέκε Ῥείη.] *Al.* ὃς τέκε Ῥείη. Et, ὃς τέκεθ' Ῥέα.

Ver. 189.——δέδασαι——ἔμμορε.] Conjuncta ſunt cum præcedente εἰμέν. Vide ſuprà ad *ά*, 37.

Ver. 190.——ἐγὼν ἔλαχον πολίην ἅλα.]

 ——impe-

Παλλομένων, Ἀΐδης δ' ἔλαχε ζόφον ἠερόεντα·
Ζεὺς δ' ἔλαχ' οὐρανὸν εὐρὺν ἐν αἰθέρι καὶ νεφέλῃσι.
Γαῖα δ' ἔτι ξυνὴ πάντων, καὶ μακρὸς Ὄλυμπος.
Τῷ ῥα καὶ οὔτι Διὸς βέομαι φρεσίν· ἀλλὰ ἑκηλος,
Καὶ περ ἐὼν, μενέτω τριτάτῃ ἐνὶ μοίρῃ·
Χερσὶ δὲ μήτι με πάσχω, κακὸν ὡς, δειδισσέσθω.
Θυγατέρεσσιν γάρ τε καὶ υἱάσι κέρδιον εἴη
Ἐκπάγλοις ἐπέεσσιν ἐνισσέμεν, ἅς τέκεν αὐτὸς,
Οἳ ἔθεν ὀτρύνουσι ἀκέσσασθαι καὶ ἀνάγκῃ.
Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα ποδήνεμος ὠκέα Ἶρις·
Οὕτω γὰρ δή τοι, Γαιήοχε κυανοχαῖτα,
Τόνδε φέρω Διὶ μῦθον ἀπηνέα τε, κραιπνόν τε;
Ἦ τι μεταστρέψεις; στρεπταὶ μέν τε φρένες ἐσθλῶν.

" Motis-ſortibus: Plutoni autem ſorte-obvenere tenebræ caliginoſæ;
" Jovis verò obvenit cœlum latum, in æthere & nubibus.
" Terra autem etiamnum communis est omnium, & excelſus Olympus:
" Quare ſanè nequaquam Jovis degam ex voluntate; ſed quietus,
" Potens licèt exiſtens, maneat *ſuâ* tertiâ in portione.
" Manibus verò nequid me omninò, ignavum veluti, territet.
" Filias enim & filios ſatius eſſet
" Terrificis verbis inceſſere, quos genuit ipſe;
" Qui & imperitanti auſcultabunt, etiam neceſſitate.
Huic autem reſpondit deinde pedibus-ventos-æquans velox Iris:
" Ieáne verò à te, Neptune crines cærulee,
" Hunc fero Jovi ſermonem durúmque aſperúmque?
" An quid mutabis? Flexibiles ſanè mentes prudentium.

——imperium pelagi, ſævumque tridentem,
——*mihi* ſorte datum; tenet *ille* immania ſaxa. *Æn.* I. 142.
——Hæc——manebat
Sors rerum.——— X. 19.

Ver. 191.——ἔλαχε ζόφον.] Ita MSS. à *Th. Bentleio* collati. *Vulgg.* ἔλαχεν ζόφον· minùs numerosè.

Ver. 197. Θυγατέρεσσιν γάρ τε.] *Etenim filias*——. De proſodiâ autem, vide ſuprà ad ά, 398.

Ibid.——κέρδιον εἴη.] *Al.* βέλτερον εἴη.

Ver. 199.——ἀκέσσασθαι.] *Al.* ἀκέσσασθαι.

Ver. 201. Οὕτω γὰρ δή.] *Siccinè autem, quæſo? Siccinè enim reverà*——? Nempe refertur iſtud, γάρ, ad id quod elegantiſſimè reticetur; " *Hæreo de reſponſo renunciando:*" Vel, " *Metuo tibi; Nam*——:" Vel, ſiquid ſimile. Vide ſuprà ad é, 22. Quare inficetè admodum *Spondanus*; " *Illud*, γάρ, *vide* " *nè ſuperſluum ſit.*" Atque etiam *Euſtathius*; Σκοπητέον εἰ μὴ παρέλκει ὁ " γάρ" Σύνδεσμος· ἐδὲν γὰρ αἰτιολογεῖ. *Virgilius* elegantiſſimè, conſtructione non multùm diſſimili;

——tandem ore locutus;
Nam quis te, juvenum confidentiſſime, noſtras
Juſſit adire domos?——
Georgic. IV. 455.

Ubi iſtud, *Nam*, in ipſo ſtatim orationis initio, vim habet recentioribus linguis prorſus incognitam. Cæterùm de *totâ* hac *Iridis* oratione, ita *Dionyſius Halicarnaſſeus*: Λέγειν μέν βέλεσθαι, εὐπρεπῶς δὲ λέγει.——Τὸν λέγοντα, ζηλεῖν εὐπρεπῶς λέγειν, δεικνυσιν ἐπὶ τῆς Ἶριδος.——Παραινεῖ αὐτῷ ἡ Ἶρις εὐπρεπέστερον λέγειν, ἵν' ἀκινδυνότερος ὁ λόγος ᾖ.——" Οὕτω γὰρ δή τοι——;" Καὶ τὴν ἀπειλὴν αὐτῷ ἐπάγει. ἐνάμαλι ἐνὶ λέγουσα, " Διὶ μῦθον." *Dion. Halicarn.* Τέχνη, §. 9.

Ibid.——κυανοχαῖτα.] Vide ſuprà ad ά, 43, 58, 528.

Ver. 203.——στρεπταὶ μέν τε φρένες ἐσθλῶν.] *Al.* στρεπταὶ γάρ τοι φρένες.
——στρεπτοί δέ τε καὶ θεοὶ αὐτοί. ί, 493.
——ἀκεσταί τοι φρένες ἐσθλῶν. γ', 115.

Οἶσθ', ὡς πρεσβυτέροισιν Ἐριννύες αἰὲν ἕπονται.
Τὴν δ' αὖτε προσέειπε Ποσειδάων ἐνοσίχθων·
Ἶρι θεὰ, μάλα τῦτο ἔπος κατὰ μοῖραν ἔειπες·
Ἐσθλὸν κὴ τὸ τέτυχθαι, ὅτ' ἄγγελος αἴσιμα εἰδῇ.
Ἀλλὰ τόδ' αἰνὸν ἄχος κραδίην κὴ θυμὸν ἱκάνει,
Ὁππόταν ἰσόμορον κὴ ὁμὴ πεπρωμένον αἴσῃ
Νεικείειν ἐθέλῃσι χολωτοῖσιν ἐπέεσσιν.
Ἀλλ' ἦτοι νῦν μέν κε νεμεσσηθεὶς ὑποείξω·
Ἄλλο δέ τοι ἐρέω, κὴ ἀπειλήσω τόγε θυμῷ,
Αἴκεν ἄνευ ἐμέθεν κὴ Ἀθηναίης ἀγελείης,
Ἥρης, Ἑρμείω τε, κὴ Ἡφαίστοιο ἄνακτος,
Ἰλίου αἰπεινῆς πεφιδήσεται, ὐδ' ἐθελήσει
Ἐκπέρσαι, δῦναι δὲ μέγα κράτος Ἀργείοισιν·
Ἴσω τῦθ', ὅτι νῶϊν ἀνηκέστος χόλος ἔσται.
Ὡς εἰπὼν, λίπε λαὸν Ἀχαιϊκὸν Ἐννοσίγαιος·
Δῦνε δὲ πόντον ἰὼν, πόθεσαν δ' ἥρωες Ἀχαιοί.
Καὶ τότ' Ἀπόλλωνα προσέφη νεφεληγερέτα Ζεύς·
Ἔρχεο νῦν, φίλε Φοῖβε, μεθ' Ἕκτορα χαλκοκορυστήν·

" Nôsti, quòd majoribus-natu Erinnyes semper assectæ sunt.
Hanc autem vicissim allocutus est Neptunus terræ-quassator;
" Iri dea, valdè hoc verbum rectè dixisti:
" Bonum & illud est, quandò nuncius utilia nôrit:
" Sed hic gravis dolor cor & animum *meum* occupat,
" Cùm parem-sorte & pari destinatum fato
" Objurgare vult iracundis verbis.
" At sanè nunc quidem, indignatus licèt, cedam:
" Aliud verò tibi dicam, & minabor illud animo;
" Siquidem invitis me & Minervâ prædatrice,
" Junone, Mercurióque, & Vulcano rege,
" Ilio excelso parcet, neque volet
" Evertere, dareque magnam victoriam Argivis;
" Sciat hoc, nobis insanabilem iram fore.
Sic fatus, liquit exercitum Achaicum Neptunus:
Subiitque pontum profectus; desiderabant verò *eum* heroes Achivi.
Et tunc Apollinem allocutus est nubes-cogens Jupiter;
" Vade nunc, dilecte Phœbe, ad Hectorem ære armatum:

Ver. 204. Οἶσθ' ὡς.] Vide suprà ad ά, 537.

Ver. 206.——ἔειπες.] *Al.* ἔειπας· ut & alibi sæpè.

Ver. 207.——τέτυχθαι.] Vide suprà ad ά, 37.

Ver. 211.—νεμεσσηθεὶς.] Schol. inedita, in cod. *Harleiano*, à *Th. Bentleio* communicata; τὴν νέμεσιν εὐλαβηθείς. Vide infrà, *ver.* 227.

Ver. 212—217. Ἄλλο δέ——χόλος ἔσται.] Hosce sex versiculos rejecerunt nonnulli: Rationibus admodùm ineptis; ut ostendit *Eustathius*.

Ver. 213.——ἄνευ ἐμέθεν κὴ Ἀθηναίης.] *Al.* ἄνευθεν ἐμεῖο, Ἀθηναῖης τ'.

Ibid.——ἀγελείης.] Vide suprà ad δ', 128.

Ver. 214.——Ἑρμείω τε.] *Al.* Ἑρμείεω τε. Quod pronunciatu idem est.

Ver. 218. Ὡς εἰπὼν, λίπε λαὸν——· Δῦνε δὲ πόντον.]

Tantam effata, caput glauco contexit amictu,
Multa gemens, & se fluvio Dea condidit alto. *Æn.* XII. 855.

Ver. 220.——νεφεληγερέτα.] Vide suprà ad ά, 175.

Ἤδη μὲν γάρ τοι γαιήοχος Ἐννοσίγαιος
Οἴχεται εἰς ἅλα δῖαν, ἀλευάμενος χόλον αἰπὺν
Ἡμέτερον· μάλα γάρ κε μάχης ἐπύθοντο καὶ ἄλλοι,
Οἵπερ νέρτεροί εἰσι θεοί, Κρόνον ἀμφὶς ἐόντες.
Ἀλλὰ τοῦ μὲν ἐμοὶ πολὺ κέρδιον, ἠδέ οἱ αὐτῷ
Ἔπλετο, ὅτι πάροιθε νεμεσσηθεὶς ὑπόειξε
Χεῖρας ἐμάς· ἐπεὶ ἤ κεν ἀνιδρωτί γ' ἐτέλεσθη.
Ἀλλὰ σὺ γ' ἐν χείρεσσι λάβ' Αἰγίδα θυσσανόεσσαν,
Τὴν μάλ' ἐπισσείων, φοβέειν ἥρωας Ἀχαιούς.
Σοὶ δ' αὐτῷ μελέτω, Ἑκαεργόλε, φαίδιμος Ἕκτωρ·
Τόφρα γὰρ ἔν οἱ ἔγειρε μένος μέγα, ὄφρ' ἂν Ἀχαιοὶ
Φεύγοντες νηάς τε καὶ Ἑλλήσποντον ἵκωνται·
Κεῖθεν δ' αὐτὸς ἐγὼ φράσομαι ἔργον τε ἔπος τε,
Ὥς κε καὶ αὖτις Ἀχαιοὶ ἀναπνεύσωσι πόνοιο.
Ὣς ἔφατ'· οὐδ' ἄρα πατρὸς ἀνήκοος ἦεν Ἀπόλλων·
Βῆ δὲ κατ' Ἰδαίων ὀρέων, ἶρηκι ἐοικώς
Ὠκείῃ, φασσοφόνῳ, ὃς ὤκιστος πετεηνῶν·
Εὗρε δ' υἱὸν Πριάμοιο δαΐφρονα, Ἕκτορα δῖον,

" Jam enim terram cingens terræ-quaſſator
" Abiit in mare vaſtum, evitans iram gravem
" Noſtram: Non omninò alioqui pugnam audiiſſent & alii,
" Etiam qui inferi ſunt dii, Saturnium circa exiſtentes.
" Sed hoc & mihi multò ſatius, & illi ipſi
" Eſt; quòd antè veritus ceſſit
" Manus meas: quippe haud fine-ſudore perfecta-fuiſſet-res.
" Sed tu quidem manibus accipe Ægidem fimbriatim,
" Quâ admodum incuſsâ terreas heroas Achivos.
" Tibi verò ipſi curæ ſit, *O Apollo* è-longinquo-feriens, illuſtris Hector:
" Tantiſper enim ei excita robur magnum, dum Achivi
" Fugientes ad navéſque & Helleſpontum pervenerint:
" Exindè verò ipſe ego conſultabo operéque verbiſque,
" Ut & viciſſim Achivi reſpirent à labore.
Sic dixit: Neque ſanè patri non-obſequutus eſt Apollo:
Deſcendit verò ab Idæis montibus, accipitri ſimilis
Celeri, columbarum occiſori, qui celerrimus volucrum:
Invenit filium Priami bellicoſi Hectorem nobilem

Ver. 225.——νέρτεροι.] *Al.* ἐνέρτεροι.

Ver. 226.——ἐμοὶ——, ἠδὲ οἱ αὐτῷ.] Ἐμοὶ μὲν, διὰ τὸ μὴ τιμωρήσασθαι· ἐκείνῳ δὲ, διὰ τὸ μὴ θληθῆναι. Τὸ γὰρ "ἀνιδρωτὶ," ἐπὶ Ποσειδῶνος κεῖται. Schol. inedita, in Cod. *Harleiano*, à *Th. Bentleio* communicata.

Ver. 227.——νεμεσσηθεὶς ὑπόειξε Χεῖρας ἐμάς.] Νεμεσσηθεὶς,——εὐλαβηθεὶς τὴν νέμεσιν. Τὸ δὲ, χεῖρας ἐμὰς, μετὰ τοῦ νεμεσσηθεὶς ζευκτέον μᾶλλον, ἤπερ μετὰ τοῦ ὑπόειξεν. *Euſtath.*

Ver. 230. Τὴν μάλ'.] Cod. *Harleian.* Τῇ μάλ'. Scholia ibidem, inedita; Διὰ ταύτης.

Ver. 232.——ὣν.] *Ut dixi*; *Ut decrevi*; *Ut ſtatui*——.

Ver. 234.——φρασόμαι.] Vide ſuprà ad ά, 140.

Ibid.——ἔργον τε ἔπος τε.] Vide ſuprà ad ά, 295.

Ver. 235. Ὥς κε.] *Al.* Ὡς κε.

Ver. 236.——ἄρα.] *Ut ſolitus erat*; *Ut æquum erat*; *Ut par erat*——.

Ver. 238.——ὃς'.] *Qui utique*,——.

Ver. 239. Εὗρ' υἱὸν.] Conſtructio hæc aſyndetos, *celeritatem* optimè depingit proficiſcentis.

Εὗρε

Ἥμενον, ὐδ' ἔτι κεῖτο· νέον δ' ἐσαΐξαΤο θυμὸν,
Ἀμφί ἑ γινώσκων ἑτάρους· ἀτὰρ ἆσθμα καὶ ἱδρὼς
Παύετ', ἐπεί μιν ἔγειρε Διὸς νόος αἰγιόχοιο.
Ἀγχοῦ δ' ἱσάμενος προσέφη ἑκάεργος Ἀπόλλων·
Ἕκτορ, υἱὲ Πριάμοιο, τίη δὲ δὺ νόσφιν ἀπ' ἄλλων
Ἧσ' ὀλιγηπελέων; ἦ πού τί σε κηδος ἱκάνει;
Τὸν δ' ὀλιγοδρανέων προσέφη κορυθαίολος Ἕκτωρ·
Τίς δὲ σύ ἐσσι, φέριστε θεῶν, ὅς μ' εἴρεαι ἄνηνην;
Οὐκ ἀΐεις, ὅ με νηυσὶν ἐπὶ πρύμνῃσιν Ἀχαιῶν,
Οὓς ἑτάρους ὀλέκοντα, βοὴν ἀγαθὸς βάλεν Αἴας
Χερμαδίῳ πρὸς στῆθος, ἔπαυσε δὲ θύριδος ἀλκῆς;
Καὶ δὴ ἔγωγ' ἐφάμην νέκυας καὶ δῶμ' Ἀΐδαο
Ἤματι τῷδ' ὄψεσθαι, ἐπεὶ φίλον ἄϊον ἦτορ.
Τὸν δ' αὖτε προσέειπεν ἄναξ ἑκάεργος Ἀπόλλων·
Θάρσει νῦν, τοῖόν τε ἀοσσητῆρα Κρονίων
Ἐξ Ἴδης προέηκε παρεσάμεναι καὶ ἀμύνειν,
Φοῖβον Ἀπόλλωνα χρυσάορον· ὅς σε πάρος περ

240 Sedentem; neque ampliùs jacebat; modò autem collegeret animum,
Circum se agnoscens socios: anhelitus verò & sudor
Cessârat, quando ipsum reficiebat Jovis voluntas Ægiochi,
Propè autem stans allocutus est longè-jaculans Apollo;
" Hector, fili Priami, curnam tu seorsùm ab aliis
245 " Sedes viribus-defectus? nunquid aliquis te dolor invasit?
Hunc autem languidus allocutus est pugnam-expeditè-ciens Hector;
" Quisnam verò tu es, optime deorum, qui me interrogas coram?
" Non audis; quòd me navium ad puppes Achivorum,
" Suos socios perdentem, pugnâ strenuus percussit Ajax
250 " Saxo in pectus, cessaréque *me* fecit ab animosâ fortitudine?
" Et sanè ego putabam *me* mortuos & domum Plutonis
" Die hoc visurum; quippe charam expirabam animam.
Hunc autem vicissim allocutus est rex è longinquo-feriens Apollo;
" Confide nunc, talem tibi adjutorem Saturnius
255 " Ex Idâ misit, astare *tibi* & auxiliari,
" Phœbum Apollinem aureo-gladio-conspicuum; qui te etiam anteà

Εὗρε Λυκάονος υἱὸν ——— δ', 89.
Εὗρ' υἱὸν Πελεῶο ——— δ, 327.
Εὗρε Λυκάονος ——— ε, 169.

Ver. 240. ——ἐσαΐξαΤο.] Cod. *Harleian.* ἐσαΐξελο.

Ver. 242. ——ἑκάεργος.] Vide suprà ad ά, 43 & 58.

Ver. 244. ——νόσφιν.] Vide suprà ad ά, 349.

Ver. 245. Ἧσ'.] Vide suprà ad ά, 565; & ad β', 191.

Ver. 248. —ὅ με.] Vide suprà ad ά, 537.

Ver. 249. ——βοὴν ἀγαθὸς.] Vide suprà ad β', 408.

Ver. 252. ——ἄϊον ἦτορ.] " *Dorice*," inquit *Barnesius*, " *pro* ἦϊον· *unde & Prior* " *longa, aliàs brevis.*" At *Dorica* ista, Homero prorsùs ignota. Ἄϊα, vocalem primam habet *longam*; ut liquet ex versu quem citat ipse Barnesius,

Τὴν βάξιν γὰρ γλῶσσαν οὐκ ἐπαΐω.
Sophocl. Aj. 1283.

Syllaba tamen ista prima *corripi* potest, propter sequentem Vocalem: Quâ de re, vide suprà ad *ver.* 24.

Ver. 256. Φοῖβον Ἀπόλλωνα χρυσάορον.] Vide supra ad ά, 43 & 58.

Armatumque aur—— *Æn.* III. 517.

Ibid. ——πάρος περ.] Cod. *Harleian.* πάρος γε.

Ver.

Ῥύομ', ὁμῶς αὐτόν τε καὶ αἰπεινὸν πολιέθρον.
Ἀλλ' ἄγε, νῦν ἵππεῦσιν ἐπότρυνον πολέεσσι,
Νηυσὶν ἐπὶ γλαφυρῇσιν ἐλαυνέμεν ὠκέας ἵππους·
Αὐτὰρ ἐγὼ προπάροιθε κιὼν, ἵπποισι κέλευθον
Πᾶσαν λειανέω, τρέψω δ' ἥρωας Ἀχαιούς.
Ὣς εἰπὼν, ἔμπνευσε μένῳ μέγα ποιμένι λαῶν.
Ὡς δ' ὅτε τις σατὸς ἵππῳ, ἄκοσήσας ἐπὶ φάτνῃ,
Δεσμὸν ἀπορρήξας θείει πεδίοιο κροαίνων,
Εἰωθὼς λέεσθαι εὐῤῥεῖϊ πόλαμοῖο,
Κυδιόων, ὑψὸ δὲ κάρη ἔχει, ἀμφὶ δὲ χαῖται
Ὤμοις αἴσσονται· ὁ δ' ἀγλαΐῃφι πεποιθὼς,
Ῥίμφα ἑ γᾶνα φέρει μετά τ' ἤθεα καὶ νομὸν ἵππων·
Ὣς Ἕκτωρ λαιψηρὰ πόδας καὶ γούνατ' ἐνώμα,
Ὀτρύνων ἱππῆας, ἐπεὶ θεὸν ἔκλυεν αὐδήν.
Οἱ δ' ὥς τ' ἢ ἔλαφον κεραὸν, ἢ ἄγριον αἶγα
Ἐσσεύοντο κύνες τε καὶ ἀνέρες ἀγροιῶται·

" Tueri-ſoleo, ſimul ipsúmque & excelſam urbem.
" Sed age, nunc equites exhortare numeroſos,
" Naves ad cavas ut agant veloces equos:
" At ego ante iens, equis viam
" Omnem complanabo, & vertam-in-fugam heroas Achivos.
Sic locutus, inſpiravit robur magnum paſtori populorum.
Ut verò cum ſtabulatus equus, hordeo-paſtus ad præſepe,
Vinculo rupto currit per campum terram-pedibus-pulſans,
Conſuetus lavari *in* pulchrè-fluenti fluvio,
Superbiens; altè verò caput fert, circùmque jubæ
Humeros motantur; ipſe autem pulchritudine-*corporis* fretus,
Facilè ipſum genua ferunt ad loca conſueta & paſcua equarum:
Sic Hector celeriter pedes & genua movebat,
Concitans equites, poſtquam dei audivit vocem.
Sicuti verò vel in cervum cornutum, vel ſylveſtrem capram,
Incitatè feruntur canéſque & viri ruſtici;

Ver. 260.—ἐγὼ——κέλευθον Πᾶσαν λειανέω.] Sol nimirùm verno tempore vias exſiccat & reficit.

Ver. 262.—ἔμπνευσε μένῳ μέγα.] Vide ſuprà ad ν', 44; & ad κ', 482; & ad ε', 185.

Ver. 263—268. Ὡς δ' ὅτε τις——Δεσμὸν ἀπορρήξας θείει,—καὶ νομὸν ἵππων.] Pro δεσμὸν ἀπορρήξας, & θείει, alii habent δεσμὰ διαῤῥήξας, & θεῖοι vel θεῖν. Cæterùm de toto hoc loco, vide ſuprà ad ζ' 506—511: Ubi iidem ſex verſus repetuntur, *Paridémque* luxuriantem & jactabundum illic paulò etiam aptiùs deſcribunt, quàm *Hectorem* hîc ex vulnere graviſſimo nuperrimè refectum. Quam ob cauſam, οἱ παλαιοὶ, inquit *Euſtathius*, δύο σίχας ἐνταῦθα μόνας ἐκ τῆς παραδολῆς δέχονται, τὰς ἐν τῇ ἀρχῇ· τὰς δὲ τέσσαρας ἀθετίζουσι, παραλιθούσης τῷ λόγῳ καὶ Ἀστερίσκου, ὡς ἀλλαχοῦ κάλλιστα κειμένων τῶν τοιούτων ἐπῶν, καὶ μὴ ἐνταῦθα. Atque hæc quidem rectè ex *Euſtathio* exhibuit *Gallicè* Domina *Dacier*. Eadem autem deinceps ex ſermone *Gallico*, propter clauſulam errore Typographi malè interpunctam, *Anglicè* ita vertit *Popius*, ut dicat ex hiſce *ſex* verſiculis Antiquos, hoc quidem in loco, *duos* tantùm & *quatuor* retinuiſſe.

Ver. 271.—Οἱ δ' ὥς'.] Ita Vulgati. *Mihi* ad orationis elegantiam ſpectandam pertinere videtur, ut ſcribatur Οἱ δ', ὥς'——. Nempe ut vox Δαναοὶ, *ver.* 277, repetitio intelligatur hujus Οἱ δὲ Quod proinde hoc in loco rectè verti poterit, *Danai autem*,——.

Ibid.—κεραὸν ἢ.] Vide ſuprà ad ά, 51.

Ver. 272. Ἐσσεύοντο.] *Irruere ſolent*; *Perſequi ſolent*——. Vide ſuprà ad ν', 84; & ad ά, 37.

Ver.

Τὸν μέν τ' ἠλίβατος τέτρη κὴ δάσκιος ὕλη
Εἰρύσατ', οὐδ' ἄρα τέ ζφι κιχήμεναι αἴσιμον ἦεν·
Τῶν δέ θ' ὑπαὶ ἰαχῆς ἐφάνη λὶς ἠϋγένειος
Εἰς ὁδὸν, αἶψα δὲ πάντας ἀπέτραπε κὴ μεμαῶτας·
Ὡς Δαναοὶ, εἷως μὲν, ὁμιλαδὸν αἰὲν ἕποντο,
Νύσσοντες ξίφεσίν τε κὴ ἔγχεσιν ἀμφιγύοισιν·
Αὐτὰρ ἐπεὶ ἴδον Ἕκτορ' ἐποιχόμενον σίχας ἀνδρῶν,
Τάρβησαν, πᾶσιν δὲ παραὶ ποσὶ κάππεσε θυμός.
Τοῖσι δ' ἔπειτ' ἀγόρευε Θόας, Ἀνδραίμονος υἱὸς,
Αἰτωλῶν ὄχ' ἄριστος, ἐπισάμενος μὲν ἄκοντι,
Ἐσθλὸς δ' ἐν σαδίῃ· ἀγορῇ δέ ἑ παῦροι Ἀχαιῶν
Νίκων, ὁππότε κοῦροι ἐρίσσειαν περὶ μύθων·
Ὅς σφιν ἐϋφρονέων ἀγορήσατο κὴ μετέειπεν·
Ὦ πόποι, ἦ μέγα θαῦμα τοῦ ὀφθαλμοῖσιν ὁρωμαι·
Οἷονδ' αὖ ἐξαῦτις ἀνέστη, κῆρας ἀλύξας,
Ἕκτωρ· ἦ θήν μιν μάλα ἔλπετο θυμὸς ἑκάστου
Χερσὶν ὑπὸ Αἰάντος θανέειν Τελαμωνιάδαο·
Ἀλλά τις αὖτε θεῶν ἐρρύσατο κὴ ἐσάωσεν
Ἕκτορ', ὃ δὴ πολλῶν Δαναῶν ὑπὸ γούνατ' ἔλυσεν·
Ὡς κὴ νῦν ἔσσεσθαι ὀίομαι· οὐ γὰρ ἄτερ γε
Ζηνὸς ἐριγδούπου πρόμος ἔσται, ὧδε μενοινῶν.

Atque hunc quidem excelsa petra & densè-umbrosa sylva
Servat, neque enim ipsis *eum* prehendere in fatis erat;
Horum autem clamore *excitatus* apparet leo maxillis-terribilibus
Ad viam, statimque omnes avertit, ardentèr licèt persequentes;
Sic Danai, hactenùs quidem, catervatim perpetuò sequebantur,
Ferientes ensibúsque & hastis utrinque-acutis:
Sed postquam viderunt Hectorem obeuntem ordines virorum,
Metu perculsi sunt, omnibúsque in pedes decidit animus.
Iis autem dein concionatus est Thoas, Andræmonis filius,
Ætolorum longè præstantissimus, peritus quidem jaculo-*pugnandi*,
Strenuúsque etiam in statariâ *pugnâ*; concione verò ipsum pauci Achivorum
Vincebant quandò juvenes contenderent de eloquentiâ:
Qui *utique* inter illos prudens concionatus est & dixit;
" O dii, profectò ingens miraculum hoc oculis video:
" Cum ita jam de integro exurrexit, mo-te evitatâ,
" Hector: Atqui ipsum omninò sperabat animus cujusque,
" Manibus sub Ajacis mortuum esse Telamoniadæ:
" Sed aliquis rursùs deorum liberavit & servavit
" Hectorem, qui profectò multorum Danaorum genua solvit;
" Quemadmodum & nunc itidem fore puto; non enim sine
" Jove altitonante primus-inter-pugnatores stat, adeò animo incitatus.

Ver. 273.—ὕλη.] Vide suprà ad γ', 151.

Ver. 274.——οὐδ' ἄρα τε.] *Ac proinde non*——.

Ver. 276.——μεμαῶτας.] Vide suprà ad γ', 46.

Ver. 290.—ἐῤῥύσατο.] *Al.* ἐῤῥύσατο, *vel* εἰῤύσατο.

Ver. 291.—ὃ δὴ.] *Qui sanè*; *qui profectò*,—.

Ibid.—Δαναῶν.] Ἀνδρῶν, MSS. *Florentin.* & *Vatican.* à *Tb. Bentleio* collati.

Ver.

Ἀλλ' ἄγεθ', ὡς ἂν ἐγὼν εἴπω, πειθώμεθα πάντες·
Πληθὺν μὲν προτὶ νῆας ἀνώξομεν ἀπονέεσθαι.
Αὐτοὶ δ', ὅσσοι ἄριστοι ἐνὶ στρατῷ εὐχόμεθ' εἶναι,
Στείομεν, εἴ κε πρῶτον ἐρύξομεν ἀντιάσαντες,
Δύρατ' ἀνασχόμενοι· τὸν δ' οἴω κῆ μεμαῶτα
Θυμῷ δείσεσθαι Δαναῶν καταδῦναι ὅμιλον.
Ὣς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα τῷ μάλα μὲν κλύον ἠδ' ἐπίθοντο.
Οἱ μὲν ἄρ' ἀμφ' Αἴαντα καὶ Ἰδομενῆα ἄνακτα,
Τεῦκρον, Μηριόνην τε, Μέγην τ' ἀτάλαντον Ἄρηϊ,
Ὑσμίνην ἤρτυνον, ἀρίστους καλέσαντες,
Ἕκτορι καὶ Τρώεσσιν ἐναντίον· αὐτὰρ ὀπίσσω
Ἡ πληθὺς ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν ἀπονέοντο.
Τρῶες δὲ προὔτυψαν ἀολλέες· ἦρχε δ' ἄρ' Ἕκτωρ
Μακρὰ βιβάς· πρόσθεν δὲ κί' αὐτῷ Φοῖβος Ἀπόλλων,
Εἱμένος ὤμοιϊν νεφέλην, ἔχε δ' αἰγίδα θῦριν,
Δεινήν, ἀμφιδάσειαν, ἀριπρεπέ', ἣν ἄρα χαλκεὺς
Ἥφαιστος Διΐ δῶκε φορήμεναι ἐς φόβον ἀνδρῶν·
Τὴν ἄρ' ὅγ' ἐν χείρεσσιν ἔχων, ἡγήσατο λαῶν.

" Sed agite, ſicut ego dixero, pareamus omnes:
" Multitudinem quidem ad naves jubeamus redire:
" Ipſi verò, quotquot fortiſſimos in exercitu profitemur *nos* eſſe,
" Stemus; ſi quâ primùm arcere poterimus, occurrentes
" Haſtis cum elevatis; hunc autem puto, ardentem licèt,
" Animo veriturum Danaorum ingredi multitudinem.
Sic dixit: Illique ei maximè quidem auſcultârunt & paruerunt.
Itaque Ajax & Idomeneus rex,
Teucer, Merionéſque, Megéſque par Marti,
Ad pugnam copias-inſtruebant, proceribus convocatis,
Hectorem & Trojanos contra: ſed retrò
Multitudo-*imbecillior* ad naves Achivorum redibant.
Trojani verò priores in-eos-impetum-fecerunt conferti; præibat autem Hector
Paſſibus-magnis gradiens; anteibat autem ipſum Phœbus Apollo,
Indutos humeros nube, tenebátque ægidem impetuosè-verſatilem,
Horrendam, undique-hirtam, inſignem, quam faber
Vulcanus Jovi dederat geſtandam, ad fugandos-*in pugnâ* viros:
Hanc ille in manibus tenens, præibat copiis.

Ver. 294.——ἐγὼν.] *Al.* ἐγώ.
Ver. 295.——προτὶ.] *Al.* ποτί.
Ibid.——ἀπονέεσθαι.] Vide ſuprà ad ά, 398.
Ver. 297.—ἀντιάσαντες.] Vide ſuprà ad ά, 67.
Ver. 298.——μεμαῶτα.] Vide ſuprà ad γ', 46.
Ver. 300.——ἄρα.] *Ut fit*——.
Ver. 301.——Οἱ——ἀμφ' Αἴαντα.] Vide ſuprà ad γ', 146. *Al.* Αἴαντε.
Ver. 302.—ἀτάλαντον.] Vide ſuprà ad β', 627.
Ver. 305.—ἀπονέοντο.] Vide ſuprà adά, 398.
Ver. 306.—ἄρ'.] *Ut par erat*; *Ut ſolebat*,—.
Ver. 307.——βιβάς·——δὲ κί'.] *Al.* βιβᾶν,——δ' ἔκι'.
Ver. 308.——αἰγίδα.] *Al.* ἀσπίδα. Quod videtur eſſe commentum.
Ver. 309.—ἣν ἄρα.] *Quippe quam*; *Quam utique*,——.
Ver. 311. Τὴν ἄρ'.] *Hanc, inquam*,——.

Ver.

Ἀργεῖοι δ' ὑπέμειναν ἀολλέες· ὦρτο δ' ἀϋτὴ
Ὀξεῖ' ἀμφοτέρωθεν· ἀπὸ νευρῇφι δ' ὀϊστοὶ
Θρῴσκον· πολλαὶ δὲ δόρα θρασειάων ἀπὸ χειρῶν,
Ἄλλα μὲν ἐν χροΐ πήγνυτ' ἀρηϊθόων αἰζηῶν·
Πολλὰ δὲ κὴ μεσσηγὺ, πάρος χρόα καλὸν ἐπαυρεῖν,
Ἐν γαίῃ ἵσαντο, λιλαιόμενα χροὸς ἆσαι.
Ὄφρα μὲν αἰγίδα χερσὶν ἔχ' ἀτρέμα Φοῖβος Ἀπόλλων,
Τόφρα μάλ' ἀμφοτέρων βέλε' ἤπτετο, πίπτε δὲ λάος·
Αὐτὰρ ἐπεὶ κατένωπα ἰδὼν Δαναῶν ταχυπώλων
Σείσ', ἐπὶ δ' αὐτὸς ἄϋσε μάλα μέγα, τοῖσι δὲ θυμὸν
Ἐν στήθεσσιν ἔθελξε, λάθοντο δὲ θούριδος ἀλκῆς.
Οἱ δ' ὥς τ' ἠὲ βοῶν ἀγέλην, ἢ πῶϋ μέγ' οἰῶν
Θῆρε δύω κλονέουσι, μελαίνης νυκτὸς ἀμολγῷ,
Ἐλθόντ' ἐξαπίνης, ζημάντορος ἀπαρέοντος·
Ὣς ἐφόβηθεν Ἀχαιοὶ ἀνάλκιδες· ἐν γὰρ Ἀπόλλων
Ἧκε φόβον, Τρωσίν δὲ κὴ Ἕκτορι κῦδος ὄπαζεν.

Argivi verò, impetum-ſuſtinuerunt conferti; excitatus eſt autem clamor
Acutus utrinque: à nervis verò ſagittæ
Exiliebant; multáque haſtilia fortibus è manibus,
Alia quidem in corpore figebantur b llicoſorum juvenum;
Multa verò & in-medio, antequam corpus pulchrum attingerent,
In terrâ ſtabant-*fixa*, cupientia corpore ſe ſaturare.
Ac quamdiù quidem ægida manibus tenebat immotam Phœbus Apollo,
Tamdiù valdè utroſque tela attingebant, cadebátque populus:
Sed poſtquam in-vultum rectà-intuens Danaorum equitum-pernicium
Ægidem concuſſit, ipſeque inſuper clamavit *voce* admodum ingenti; tum illis [animos
In pectoribus debilitavit, oblitique ſunt ſtrenuæ fortitudinis.
Sicuti autem vel boum armentum, vel gregem magnum ovium
Feræ duæ turbant, nigrà in nocte intempeſtâ,
Adventu repentino, cuſtode non præſente:
Sic fugati ſunt Achivi imbelles: Iis enim Apollo
Immiſit terrorem, Trojanis autem & Hectori gloriam dedit.

Ver. 313.—*ἀπὸ νευρῇφι.*] Vide ſuprà ad ν', 588. Cæterùm quâ ratione hîc, *ἀπὸ*, ultimam producat: item *μάλα*, *ver.* 321; vide ſuprà ad ά, 51.

Ver. 316.—*καλὸν.*] Vide ſuprà ad β', 43. Alii autem hîc ſcribunt, λευκόν.

Ver. 317.—*λιλαιόμεναι χροὸς ἆσαι.*] Ἐν πᾶσι δὲ τὸ Ἐνέρξειαν ποιεῖν, εὐδοκιμεῖ· οἷον ἐν τοῖσδε,—"ἐπιπτέσθαι μενεαίων·"—καὶ, "λιλαιόμενα χροὸς ἆσαι." Ἐν πᾶσι γὰρ τούτοις, διὰ τὸ ἔμψυχα εἶναι, ἐνεργῆ φαίνεται. *Ariſtot. Rhetoric. lib.* 3. *cap.* 11. Οἱ ποιηταὶ,—πρὸς τὰς ἐμφάσεις καὶ τὰς μιμήσεις καὶ ὀνομαλοποιΐας, χρῶνται καὶ μεταφοραῖς·—λέγοντες καὶ τὰ βέλη φέρεσθαι "λιλαιόμενα χροὸς ἆσαι." *Plutarch. Sympoſiac. lib.* 9. *Probl.* 15.

Haſta——altè *bibit* acta cruorem.
Æn. XI. 804.

Ver. 320.——*κατένωπα ἰδὼν Δαναῶν.*] Sol nimirùm Achivis tum fortè oculos perſtrinxit.

Ver. 321.——*τοῖσι δὲ.*] *Tum verò illis*—. Vide ſuprà ad ά, 57; ad γ', 200; & ad θ', 160.

Ver. 323. Οἱ δ' ὥς'.] Οἱ δ', ὥς'. Vide ſuprà ad *ver.* 271.

Ver. 324.—δύω.] Ut intelligantur videlicet comparatè *Hector* & *Apollo*.

Ibid.——*κλονέουσι.*] *Al.* κλονέωσι.

Ver. 326.——Ὣς ἐφόβηθεν Ἀχαιοὶ——· ἐν γὰρ Ἀπόλλων Ἧκε φόβον.]
——hæc cernens, arcum intendebat Apollo
Deſuper: omnis eo terrore——
——, omnes vertebant terga Sabæi.
Æn. VIII. 704.

Ver.

Ἔνθα δ' ἀνὴρ ἔλεν ἄνδρα, κεδασθείσης ὑσμίνης·
Ἕκτωρ μὲν Στιχίου τε καὶ Ἀρκεσίλαον ἔπεφνε,
Τὸν μέν, Βοιωτῶν ἡγήτορα χαλκοχιτώνων·
Τὸν δὲ, Μενεσθῆος μεγαθύμου πιςὸν ἑταῖρον.
Αἰνείας δὲ Μέδοντα καὶ Ἴασον ἐξενάριξεν·
Ἦτοι ὁ μὲν, νόθος υἱὸς Ὀϊλῆος θείοιο
Ἔσκε Μέδων, Αἴαντος ἀδελφεός· αὐτὰρ ἔναιεν
Ἐν Φυλάκῃ, γαίης ἄπο πατρίδος, ἄνδρα κατακτὰς
Γνωτὸν μητρυιῆς Ἐριώπιδος, ἣν ἔχ' Ὀϊλεύς·
Ἴασος αὖτ', ἀρχὸς μὲν Ἀθηναίων ἐτέτυκτο,
Υἱὸς δὲ Σφήλοιο καλέσκετο Βυκολίδαο.
Μηκιςῆ δ' ἔλε Πηλυδάμας, Ἐχίον δὲ Πολίτης
Πρώτῃ ἐν ὑσμίνῃ, Κλονίον δ' ἔλε δῖος Ἀγήνωρ.
Δηΐοχον δὲ Πάρις βάλε νείατον ὦμον ὄπισθε,
Φεύγοντ' ἐν προμάχοισι, διὰ πρὸ δὲ χαλκὸν ἔλασσεν.
Ὄφρ' οἱ τὸς ἐνάριζον ἀπ' ἔνθεα, τόφρα δ' Ἀχαιοὶ
Τάφρῳ, καὶ Σκολόπεσσιν, ἐνιπλήξαντες ὀρυκτῇ,
Ἔνθα καὶ ἔνθα φέβοντο· δύοντο δὲ τεῖχος ἀνάγκη.

Tum verò vir interfecit virum, diſſipatâ acie:
Hector quidem Stichiúmque & Arceſilaum occidit;
Hunc quidem, Bœotorum ductorem-ære-loricatorum;
Illum verò, Mneſthei magnanimi fidum ſocium.
Æneas autem Medonta & Iaſum interfecit:
Ac quidem nothus filius Oïlei divini
Erat Medon, Ajacis frater; habitabat autem
In Phylace terrâ, procul à patriâ, virum cùm occidiſſet
Fratrem novercæ Eriopidis, quam habebat Oïleus:
Iaſus verò, dux quidem Athenienſium erat,
Filius autem Spheli vocabatur Bucolidæ.
Meciſteum autem occidit Polydamas, Echiúmque Polites
Primâ in acie, Cloniúmque interemit nobilis Agenor.
Deïochum porrò Paris percuſſit extremum in humerum à-tergo,
Fugientem inter propugnatores; penitus autem æs adegit.
Dum *autem* hi illos ſpoliabant armis, interim Achivi
In foſſam & palos delapſi profundam,
Huc & illuc fugiebant; introibántque murum, neceſſitate-*adacti*.

Ver. 336. ——ἣν ἔχ' Ὀϊλεύς.] Cod. *Harleian.* ἣν εἶχ' Οἰλεὺς, vel, (ut alii ſcripſerunt, notante *Euſtathio*,) Ἰλεύς.

Ver. 338. ——Σφήλοιο καλέσκετο.] Quoniam *Homerus* aliàs ſcribit καλέεσκον, & καλέεσκε, ideò *Barneſius* & hîc edidit, Σφήλε καλεέσκετο. Quod etſi analogiâ non improbabili, ſine codicibus tamen factum non oportuit. Nam quâ ratione οἰχνέσκον, ε, 790; & οἰχνέσκε, hujus libri *ver.* 640, ſcriptum legimus; eâdem ratione κάλεσκε, & κάλεσκετο, ſcribi potuit. Non, quod commentus eſt *Barneſius*, ex καλέσκω & οἰχνέσκω, quæ nulla ſunt; ſed ex καλέω & οἰχνέω.

Ver. 339. Μηκιςῆ.] Fortè ſcripſerit *Homerus* Μηκιςέα. Quod & ipſum pronunciabatur Μηκιςῆ. Attamen Τυδῆ eâdem formâ occurrit, δ', 384; niſi & ibi fortè ſcribendum Τυδέα, pronunciandum Τυδῆ. Nam Τυδέα, Θησέα, Πηλέα, & ſimilia, ultimam ſemper *producunt* neceſſariò. Vide ſuprà ad ά, 265.

Ver. 343. ——τόφρα δ'.] *Barneſius* edidit τοφράδ'. Nam τὸ "Δὲ," *inquit*, παρέλκει. Quod eſt ineptiſſimum. Vide ſuprà ad ά, 57; ad γ', 200; & ad θ', 160.

Ver.

Ἕκτωρ δὲ Τρώεσσιν ἐκέκλετο, μακρὸν αὔσας,
Νηυσὶν ἐπισσεύεσθαι, ἐᾶν δ' ἔναρα βροτόεντα·
Ὃν δ' ἂν ἐγὼν ἀπάνευθε νεῶν ἐτέρωθι νοήσω,
Αὐτῷ οἱ θάνατον μητίσσομαι, οὐδέ νυ τόν γε
Γνωτοί τε γνωταί τε πυρὸς λελάχωσι θανόντα,
Ἀλλὰ κύνες ἐρύουσι πρὸ ἄστεος ἡμετέροιο.
Ὣς εἰπὼν, μάστιγι καθωμαδὸν ἤλασεν ἵππους,
Κεκλόμενος Τρώεσσι κατὰ ῥίγας· οἱ δὲ, ζὺν αὐτῷ
Πάντες ὁμοκλήσαντες, ἔχον ἐρυσάρματας ἵππους,
Ἠχῇ θεσπεσίῃ· προπάροιθε δὲ Φοῖβος Ἀπόλλων
Ῥεῖ' ὄχθας καπέτοιο βαθείης πόσσιν ἐρείπων

Hector autem Trojanos hortabatur, altùm clamans,
In naves ut irruerent, omitterentque ſpolia ſanguinolenta;
" Quem autem, *inquiebat*, ego ſeorsùm à navibus alibi animadvertero,
" Ibi ei mortem moliar, neque ſanè eum
" Fratréſque ſororéſque rogi participem-facient mortuum,
" Sed canes *eum* diſtrahent ante urbem noſtram.
Sic fatus, ſcuticâ ſuper-humeros feriens-impulit equos,
Adhortans Trojanos per ordines: illi verò, cum ipſo
Omnes minacitèr-clamantes, dirigebant trahentes-currum equos,
Clamore immenſo: ante autem Phœbus Apollo
Facile labra foſſæ profundæ pedibus proruens

Ver. 348. Ὃν δ' ἂν ἐγὼν.] Γίνεται δὲ—ἡ κατὰ πρόσωπα μεταβολὴ,—ὅταν, τὸ νῦν ἐάσας, ἀφ' ἑτέρου ἐφ' ἕτερον πρόσωπον μεταβῇ.—Τῷ δὲ μιμητικῷ, κινεῖ ἡ ἄγει τὸν ἀκροώμενον. Οἷόν ἐστιν,—" Ἕκτωρ δὲ,—Ὃν " δ' ἂν ἐγὼν—" Ἀπὸ γὰρ τοῦ διηγηματικοῦ μετέβαλεν εἰς τὸ μιμητικόν. *Dion. Halicarn.* περὶ τῆς Ὁμήρου ποιήσεως, §. 8. Ἔτι γε μὴν ἔσθ' ὅτε περὶ πρόσωπα διηγούμενος ὁ ζυγραφεὺς, ἐξαίφνης παρεισεχθεὶς, εἰς τὸ αὐτὸ πρόσωπον [*al.* αὐτοπρόσωπον] ἀπομιμεῖσθαι· ἡ ἔστι τοιοῦτον εἶδος, ἐμβολή τις πάθους. " Ἕκτωρ " δὲ,—Ὃν δ' ἂν ἐγὼν—" Οὐκοῦν τὴν μὲν διήγησιν, ἅτε πρέπουσαν, ὁ ποιητὴς προσῆψεν ἑαυτῷ· τὴν δ' ἀπότομον ἀπειλὴν, τῷ θυμῷ τοῦ ἡγεμόνος ἐξαπίνης, ὡδὶ προδηλώσας, περιέθηκεν, Ἐφύκει γὰρ, εἰ παρεντεθείη, " Ἔλεξε " δὲ τοιά τινα, ἢ τοῖα ὁ Ἕκτωρ." Νυνὶ δὲ ἔφθακεν ἄφνω τὸν μεταβαίνοντα ἡ τοῦ λόγου μετάβασις. Διὸ καὶ ἡ πρόσχρησις τοῦ Σχήματος τότε, ἡνίκα ἐξὸν ὁ καιρὸς ἦν, διαμέλλειν [*al.* διαμένειν] τῷ γράφοντι μὴ δίδωσι, ἀλλ' εὐθὺς ἐπαναλαμβάνειν ἐκ προσώπων εἰς πρόσωπα. *Longin.* §. 27. " Hæc ſchemata— " & convertunt in ſe auditorem, nec lan- " guere patiuntur, ſubinde aliquâ notabili " figurâ excitatum." *Quintilian. lib.* 9. *cap.* 3. Imitatus eſt hoc ſchema *Virgilius*,

——& cava tempora ferro
Trajicit: " I, verbis virtutem illude ſu- " perbis." Æn. IX. 634.

Ubi (ut rectè notavit *Tollius*) ſi, quod retinetur, [" & *ſubjicit*"] adjeceris; totus ille indignantis animi impetus, velut injectis pedicis retinebitur infringetúrque, omniſque decor ſententiæ corrumpetur. Eſt & aliud (notante eodem *Tollio* ad locum jam è *Longino* citatum,) apud *Horatium*:

——conſpexit, ut aiunt,
Adraſum, quendam, vacuâ tonſoris in umbrâ
Cultello proprios purgantem leniter ungues;
" Demetri, puer——
" ——abi, quære, & refer; unde domo " quis?" *Lib.* 1. *Epiſt.* 7.

Ubi, ſi itidem illa quæ ſubintelliguntur, [" & *vocans puerum ſuum Demetrium dixit.*"] addideris; quantum ſententiæ venuſtati deceſſurum ſit, facilè advertes.

Ibid.—ἑτέρωθι νοήσω.] *Dionyſ. Halicarn.* loco jam ſuprà citato, legit, ἑτέρωσε νοήσω, *Tollius* in *Vaticanis* duobus *Longini* MSS. reperit, ἐθέλοντα νοήσω. " Quod, *inquit*, mi- " hi diutiùs conſiderandum videtur." At hoc unde acciderit, videre eſt ſuprà ad β', 391.

Ver. 351.——κύνες ἐρύουσι.] *Al.* ἐρύσσουσι. Cæterùm quâ ratione, κύνες, hîc ultimam producat; item ἔχον, *ver.* 354; & ὦρτε, *ver.* 381; vide ſuprà ad ά, 51.

Ver. 353.—Τρώεσσι κατὰ.] *Al.* Τρώεσσιν ἐπὶ.

Ver.

Ἐς μέσσον κατέβαλλε· γεφύρωσεν δὲ κέλευθον
Μακρὴν, ἠδ' εὐρεῖαν, ὅσον τ' ἐπὶ δουρὸς ἐρωὴ
Γίγνεται, ὁππότ' ἀνὴρ βοέην σειρωμενος ἧσει.
Τῇ ῥ' οἵγε προχέοντο φαλαγγηδὸν, πρὸ δ' Ἀπόλλων,
Αἰγίδ' ἔχων ἐριμον· ἔρειπε δὲ τεῖχος Ἀχαιῶν
Ῥεῖα μάλ', ὡς ὅτε τις ψάμαθον παίῃς ἄγχι θαλάσσης,
Ὅς τ' ἐπεὶ ἓν ποιήσῃ ἀθύρματα νηπιέῃσιν,
Αψ αὖτις συνέχευε ποσὶν καὶ χερσὶν, ἀθύρων.
Ὡς ἄρα σὺ, ἧϊε Φοῖβε, πολὺν κάματον καὶ ὀϊζὺν
Σύγχεας Ἀργείων, αὐτοῖσι δὲ φῦζαν ἐνῶρσας.
Ὡς οἱ μὲν παρὰ νηυσὶν ἐρητύοντο μένοντες,
Ἀλλήλοισί τε κεκλόμενοι, καὶ πᾶσι θεοῖσι
Χεῖρας ἀνίσχοντες, μεγάλ' εὐχετόωντο ἕκαστοι·
Νέστωρ αὖτε μάλιστα, Γερήνιος, ἔρκος Ἀχαιῶν,
Εὔχετο, χεῖρ' ὀρέγων εἰς οὐρανὸν ἀστερόεντα·
Ζεῦ πάτερ, εἴποτέ τίς τοι ἐν Ἄργεϊ πῖρ πολυπύρῳ,
Ἢ βοὸς, ἢ ὄϊος κατὰ πίονα μηρία καίων,
Εὔχετο νοσῆσαι, σὺ δ' ὑπέσχεο καὶ κατένευσας·

In medium dejecit; munivitque-tanquam-ponte facto viam
Longam & latam, quàm-longè haftæ jactus
Pertingit, cum vir roboris *ſui* periculum-faciens jaculatur.
Hâc *viâ* illi profundebantur turmatim: antè verò *ibat* Apollo,
Ægidem habens venerandam: diruebat autem murum Achivorum
Facilè admodùm, ut cum quis arenam puer prope mare;
Qui poſtquam fecerit ludicra puerilia animo infantis,
Deinceps iterùm deſtruit pedibus & manibus, luſitans.
Ita tu, arcitenens Phœbe, multum laborem & ærumnam *operoſam*
Confudiſti Argivorum, ipſiſque trepidam-fugam immiſiſti.
Atque hoc-modo illi quidem ad naves compellebantur *tandem* ſe ſiſtentes;
Invicémque adhortantes, & omnibus diis
Manus attollentes, altâ voce vota-faciebant unuſquiſque.
Neſtor autem maximè, Gerenius, cuſtos Achivorum,
Precabatur, manus porrigens cœlum verſùs ſtellatum;
" Jupiter pater, ſi unquam aliquis tibi in Argo tritici-ferace,
" Vel bovis, vel ovis pinguia femora comburens,
" Precatus eſt ut rediret, tu autem promiſiſti & annuiſti;

Ver. 358.——ὅσον τ'.] *Quàm longè utique*——.

Ver. 359. Γίγνεται.] Ita *Barneſius* ex MSS. *Al.* γίνεται. Quod perinde eſt. Nam & id primam producit.

Ibid.——βοέην σειρώμενος.] Notandus hîc primigenius & maximè proprius *Vocis Mediæ* Uſus: *Suarum ſibi virium periculum faciens*——.

Ibid.——ἧσει.] *Al.* εἶσι· &, ἧσι.

Ver. 363. Ὅς' ἐπεὶ ἓν.] *Qui videlicet poſtquam ex arenâ, quam dixi,*——.

Ibid.——ποιήσῃ.] Ita Cod. *Harleianus*; Atque ita eſudit *Barneſius* ex duobus MSS. *Al.* ποιήσει. Quæ & ipſa loquendi ratio, *Homero* non inuſitata.

Ver. 365. Ὡς ἄρα.] *Sic, inquam,*——.

Ibid.—ἧϊε.] *Al.* ἧΐε. Ὅτι παύλαχθ' ἵησιν ὁ ἥλιος τὴν ἀκτῖνα. Vide ſuprà ad ά, 43 & 75.

Ver. 371.——οὐρανὸν ἀστερόεντα.]
—ſtellantis regia cœli. *Æn.* VII. 210.
—cœlum ſtellis fulgentibus aptum.
Æn. XI. 202.

Ver. 372. Ζεῦ πάτερ.] Equidem continere me nequeo, quin vocem Romanam *Jupiter*, multò potiùs Ζεὺς πατὴρ eſſe credam, quàm *Juvans pater*.

Ver. 374.——νοσῆσαι.] *Al.* νοσήσειν.

Ver.

Τῶν μνῆσαι, κὴ ἄμυνον, Ὀλύμπιε, νηλεὲς ἦμαρ·
Μηδ' ἔτω Τρώεσσιν ἔα δάμνασθαι Ἀχαιούς.
Ὣς ἔφατ' εὐχόμενος· μέγα δ' ἔκλυπε μητίετα Ζεὺς,
Ἀρᾶων αἰῶν Νηληϊάδαο γέροντος.
Τρῶες δ', ὡς ἐπύθοντο Διὸς νόον Αἰγιόχοιο,
Μᾶλλον ἐπ' Ἀργείοισι θόρον, μνήσαντο δὲ χάρμης.
Οἱ δ' ὥςε μέγα κῦμα θαλάσσης εὐρυπόροιο
Νηὸς ὑπὲρ τοίχων καλαβήσεται, ὁππότ' ἐπείγῃ
Ἶς ἀνέμου· ἡ γάρ τε μάλιςά γε κύματ' ὀφέλλει·
Ὣς Τρῶες μεγάλῃ ἰαχῇ κατὰ τεῖχος ἔβαινον.
Ἵπποι δ' εἰσελάσαντες, ἐπὶ πρύμνῃσι μάχοντο,
Ἔγχεσιν ἀμφιγύοις αὐτοσχεδόν, οἱ μὲν ἀφ' ἵππων,
Οἱ δ' ἀπὸ νηῶν ὕψι μελαινάων ἐπιβάντες,
Μακροῖσι ξυςοῖσι, τά ῥά ςῴ ἐπὶ νηυσὶν ἔκειτο
Ναύμαχα, κολλήεντα, κατὰ ςόμα εἰμένα χαλκῷ.
Πάτροκλος δ', εἷος μὲν Ἀχαιοί τε Τρῶες τε
Τείχεος ἀμφεμάχοντο θοάων ἔκτοθι νηῶν,
Τόφρ' ὅγ' ἐνὶ κλισίῃ ἀγαπήνορος Εὐρυπύλοιο
Ἥςό τε, κὴ τὸν ἔτερπε λόγοις, ἐπὶ δ' ἕλκεϊ λυγρῷ

375 "Horum memento; & arce, Olympie, ſævum diem:
"Neque ſic à Trojanis finas domari Achivos.
Sic dixit orans: grande autem intonuit providus Jupiter,
Preces exaudiens Neleïdæ ſenis.
Trojani autem, ut intelligere-ſibi-videbantur Jovis voluntatem Ægiochi,
380 Acriùs in Argivos irruebant, recordabantúrque pugnæ.
Veluti autem magna unda maris vaſti
Navis ſupra latera *in eam* tranſcendit, quandò urget
Vis venti; hæc enim maximè undas auget:
Sic Trojani magno *cum* clamore per murum ſcandebant.
385 Equos autem ubi-miſiſſent, intrò ad puppes pugnabant,
Haſtis utrinque-acutis cominùs; hi quidem ex curribus,
Illi verò è navibus ex-alto nigris quas conſcenderant,
Longis cum contis, qui ſibi in navibus jacebant
Ad-navale-prœlium-apti, compacti, os induti ære.
390 Patroclus autem, quamdiù quidem Achivique Trojanique
Murum circa pugnabant, veloces extra naves;
Tamdiu ipſe in tentorio virtutem-amantis Eurypyli
Sedebátque, & hunc oblectabat ſermonibus; inque vulnere gravi

Ver. 377. Ὣς ἔφατ'—· μέγα δ' ἔκλυπε.] Audiit, & cœli genitor de parte ſerenâ
Intonuit lævum.—— *Æn.* IX. 630.
Ibid.——μητίετα.] Vide ſuprà ad ά, 175.
Ver. 379.——νόον.] Cod. *Harleian.* à *Th. Bentleio* collatus, κτύπον.
Ver. 381. Οἱ δ' ὥςε.] Οἱ δ', ὥςε—. Vide ſuprà ad *ver.* 271.
Ver. 383.——ἡ γάρ τε.] *Etenim ea*——. Cod. *Harleian.* ἡ γάρ ῥα.
Ver. 386.——ἀμφιγύοις αὐτοσχεδόν.] Ita Cod. *Harleian.* Atque ita *Barneſius* reſtè edidit, ex MSS. tribus. Vulgg. ἀμφιγύοισιν αὐτοσχεδόν.
Ver. 388.——τά ῥα.] *Quæ, ut fit; Quæ, ut ſolitum eſt,*——.
Ver. 389.——ςόμα.] *Al.* ςόμαθ'.
Ver. 392.—ἐνὶ κλισίῃ ἀγαπήνορος Εὐρυπύλοιο.] Suprà, *lib.* λ', 842; & *lib.* μ', 1.

Φάρμακ', ἀκήματ' ἔπασσε μελαινάων ὀδυνάων·
Αὐτὰρ ἐπειδὴ τεῖχος ἐπεσσυμένους ἐνόησε
Τρῶας, ἀτὰρ Δαναῶν γένετο ἰαχή τε φόβος τε,
Ὤμωξέν τ' ἄρ' ἔπειτα, κὴ ὧδε πεπλήγετο μηρὼ
Χερσὶ καταπρηνέσσ'· ὀλοφυρόμενος δ' ἔπος ηὔδα·
Εὐρύπυλ', οὐκέτι τοι δύναμαι, κατέοντί περ ἔμπης,
Ἐνθάδε παρμενέμεν· δὴ γὰρ μέγα νεῖκος ὄρωρεν·
Ἀλλὰ σὲ μὲν θεράπων πολιὸς πεπότητο· αὐτὰρ ἔγωγε
Σπεύσομαι εἰς Ἀχιλῆα, ἵν' ὀτρύνω πολεμίζειν.
Τίς δ' οἶδ', εἴκεν οἱ, ζὺν δαίμονι, θυμὸν ὀρίνω
Παρειπών; ἀγαθὴ δὲ παραίφασίς ἐσιν ἑταίρου.
Τὸν μὲν ἄρ' ὡς εἰπόντα πόδες φέρον· αὐτὰρ Ἀχαιοὶ
Τρῶας ἐπερχομένους μένον ἔμπεδον, οὐδὲ δύναντο,
Παυροτέρους περ ἐόντας, ἀπώσασθαι παρὰ νηῶν,
Οὔτε ποτὲ Τρῶες Δαναῶν ἐδύναντο φάλαγγας
Ῥηξάμενοι, κλισίῃσι μιγήμεναι, οὐδὲ νέεσσιν.
Ἀλλ' ὥςε σάθμη δόρυ νήϊον ἐξιθύνει

Pharmaca, medelas ſpargebat atrorum dolorum:
Sed poſtquam murum impetu cum magno-ingreſſos advertit
Trojanos, ac Danaorum ortus eſt clamórque fugáque,
Ejulavit utique deinde, & ſua percuſſit femora
Manibus pronis; lugénſque, verbum dixit;
" Eurypyle, non ampliùs tecum poſſe, indigente licèt,
" Hìc manere; ſanè enim magnum certamen ortum eſt:
" Sed te quidem famulus oblectet: at ego
" Feſtinabo ad Achillem, ut impellam *eum* ad pugnam.
" Quis autem ſcit, ſi fortè ei, favente deo, animum moveam
" Admonitu *meo*? Bona utique admonitio eſt amici.
Atque hunc quidem ſic locutum, pedes ferebant: At Achivi
Trojanos ingruentes ſuſtinebant conſtanter; nec tamen poterant,
Pauciores *illos* licèt exiſtentes, repellere à navibus;
Neque itidem Trojani Danaorum valebant phalangibus
Perruptis, tentoriis ſe immiſcere neque navibus.
Sed ſicuti amuſſis lignum navale dirigit

Ver. 396.——γένετο ἰαχή.] Vide ſuprà ad ϐ, 456.

Ver. 397.——κὴ ὧδε πεπλήγετο μηρὼ.] Notandus hìc primigenius & maximè proprius *Formæ Mediæ* Uſus: *Sua ſibi percuſſit femora.*

——palmis percuſſa lacertos,
Auxilium vocat.—— *Æn.* VII. 503.

Ver. 398.—δ' ἔπος ηὔδα.] *Al.* δὲ προσηύδα.

Ver. 404.—δὴ γὰρ.] *Reverà enim*; *Nam profectò*——.

Ver. 402. Σπεύσομαι εἰς Ἀχιλῆα.] Vide ſuprà ad ν, 324.

Ver. 403.—— εἶκεν οἱ.] Quâ ratione hìc, εἶκεν, ſyllabam ultimam, etiam extra cæſuram, producat; vide ſuprà ad ά, 51. Παρειπὼν, verſu ſequente, cùm ſit vox ex duabus *compoſita*, priorem ſimili ratione producit. Vide ſuprà ad ζ, 62 & 337.

Ver. 405.—— πόδες φέρον.] Quò te, Mœri, pedes?
Virg. Eclog. IX. 1.
Quod vel hinc liquet non eſſe ſermonem agreſtem ſolummodò, propriúmque Ruſticorum. Vide *Victorii varias Lectiön. lib.* 36. *cap.* 3.

Ibid.—Ἀχαιοὶ Τρῶας—οὐδὲ δύναντο,—οὔτε—Τρῶες Δαναῶν.] Εἰκότως ἰσόῤῥοπος ἡ μάχη· Οἱ μὲν γὰρ, ἐλπίδι τῇ νικᾶν ἐφράξαντο· οἱ δὲ, ἀπογνώσει ζωηρίας, ἐςᾶσιν. *Schol.*

Ver. 406.—οὐδὲ δύναντο.] *Al.* οὐδ' ἐδύναντο. Ut infrà, *ver.* 416.

Ver. 407.—— παρὰ.] *Al.* ἀπό.

Ver. 408.—— Οὔτε.] *Al.* Οὐδέ.

Ver. 409.—— οὐδὲ.] *Al.* ἠδέ.

Ver. 410.—— ἐξιθύνει.] *Al.* ἐξιθύνῃ, & ἐξεθύνοι.

Ver.

Τέκτονα ἐν παλάμῃσι δαήμονα, ὅς ῥά τε πάσης
Εὖ εἰδῇ σοφίης, ὑποθημοσύνῃσιν Ἀθήνης·
Ὣς μὲν τῶν ἐπὶ ἶσα μάχη τέτατο πτόλεμός τε.
Ἄλλοι δ' ἀμφ' ἄλλῃσι μάχην ἐμάχοντο νέεσσιν·
Ἕκτωρ δ' αὖτ' Αἴαντα ἐείσατο κυδαλίμοιο.
Τὼ δὲ μιῆς περὶ νηὸς ἔχον πόνον, οὐδ' ἐδύναντο
Οὔθ' ὁ τὸν ἐξελάσαι, καὶ ἐνιπρῆσαι πυρὶ νῆας,
Οὔθ' ὁ τὸν ἆψ ὤσασθαι, ἐπεί ῥ' ἐπέλασσέ γε δαίμων.
Ἔνθ' υἷα Κλυτίοιο Καλήτορα φαίδιμον Αἴας,
Πῦρ ἐς νῆα φέροντα, κατὰ σῆθος βάλε δουρί·
Δάπτησεν δὲ πεσών, δαλὸς δέ οἱ ἔκπεσε χειρός.
Ἕκτωρ δ' ὡς ἐνόησεν ἀνεψιὸν ὀφθαλμοῖσιν
Ἐν κονίῃσι πεσόντα, νεὼς προπάροιθε μελαίνης,
Τρωσί τε, καὶ Λυκίοισιν ἐκέκλετο, μακρὸν ἀΰσας·
Τρῶες, καὶ Λύκιοι, καὶ Δάρδανοι ἀγχιμαχηταί,
Μὴ δή πω χάζεσθε μάχης ἐν σείνεϊ τῷδε·
Ἀλλ' υἷα Κλυτίοιο σαώσατε, μή μιν Ἀχαιοὶ
Τεύχεα συλήσωσι, νεῶν ἐν ἀγῶνι πεσόντα.

Fabri in manibus periti, qui totam
Benè callet artem præceptis Minervæ:
Sic quidem horum æqualitèr pugna porrecta erat, prœliúmque.
Atque alii quidem circa alias pugnam pugnabant naves:
Hector verò contra Ajacem inceſſit gloriâ-ſublimem.
Hi itaque circa unam navem capiebant *bellicum* laborem, neque poterant
Neque hic illum vi-abigere, & incendere igni naves;
Neque ille hunc repellere, poſtquam propè-admôrat Deus.
Tunc filium Clytii Caletorem illuſtris Ajax
Ignem in navem ferentem, ad pectus percuſſit haſtâ:
Fragorem verò edidit cadens, torriſque ei excidit manu.
Hector autem ut advertit conſobrinum oculis *ſuis*
In pulvere procubuiſſe, navem ante nigram;
Trojanóſque & Lycios adhortatus eſt, altùm clamans;
" Trojani, & Lycii, & Dardanii-cominùs-pugnantes,
" Ne quà jam recedatis à pugnâ in anguſtiâ hâc:
" Sed filium Clytii ſervate, nè ei Achivi
" Arma detrahant in certamine ad naves *humi* delapſo.

Ver. 411.—ὅς ῥά τε.] *Qui utique*——.
Ver. 412.—εἰδῇ.] *Al.* εἰδώς.
Ver. 413.—μάχη—πτόλεμός τε.] Vide ſuprà ad ἡ, 232, 279.
Ver. 415. Ἕκτωρ δ' αὖτ' Αἴαντα.] Ἀκέσασθαι τὴν ἧτταν (ſuprà, ξ', 418.) θέλει, ὑπὸ τῶν θεῶν ἐπικρατούμενον. *Schol. MSS. apud Barneſium.*
Ver. 418.—ἐπεί ῥά—γε.] *Quando quidem*; *Quoniam videlicet*——.
Ver. 419.——Καλήτορα—πῦρ—φέροντα—βάλε.]

Ardentes tædas alii ad faſtigia jactant
Ilioneus ſaxo, atque ingenti fragmine montis,
Lucetium, portæ ſubeuntem *igneſque ferentem*,
——ſternit.—— *Æn.* IX. 568.

Ver. 421. Δάπτησεν.] Vide ſuprà ad ν', 181.
Ver. 423. Ἐν κονίῃσι πεσόντα.] Vide ſuprà ad ν', 508.
Ver. 426. Μὴ δή πω.] *Nequaquam, quæſo*——. Vide ſuprà ad ξ', 433,

Ὣς εἰπὼν, Αἴαντα ἀκόντισε δουρὶ φαεινῷ·
Τὸ μὲν ἅμαρθ'· ὁ δ' ἔπειτα Λυκόφρονα, Μάστορος υἱὸν,
Αἴαντος θεράποντα, Κυθήριον, ὅς ῥα παρ' αὐτῷ
Ναῖε, ἐπεὶ ἄνδρα κατέκτα Κυθήροισι ζαθέοισι·
Τόν ῥ' ἔβαλεν κεφαλὴν ὑπὲρ οὖς Αἴαντος ὀξέϊ χαλκῷ,
Ἑσσύτ' ἄγχ' Αἴαντος· ὁ δ' ὕπτιος ἐν κονίῃσι
Νηὸς ἀπὸ πρύμνης χαμάδις πέσε· λῦντο δὲ γυῖα.
Αἴας δ' ἐρρίγησε, κασίγνητον δὲ προσηύδα·
Τεῦκρε πέπον, δὴ νῶϊν ἀπέκτατο πιστὸς ἑταῖρος
Μαστορίδης, ὃν νῶϊ Κυθηρόθεν ἔνδον ἐόντα,
Ἶσα φίλοισι τοκεῦσιν ἐτίομεν ἐν μεγάροισι·
Τὸν δ' Ἕκτωρ μεγάθυμος ἀπέκτανε· πῇ νύ τοι ἰοὶ
Ὠκύμοροι κῆ τόξον, ὅ τοι πόρε Φοῖβος Ἀπόλλων;
Ὣς φάθ'· ὁ δὲ ξυνέηκε· θέων δέ οἱ ἆλτο παρέστη,
Τόξον ἔχων ἐν χειρὶ παλίντονον, ἠδὲ φαρέτρην
Ἰοδόκον· μάλα δ' ὦκα βέλεα Τρώεσσιν ἐφίει·
Καί ῥ' ἔβαλε Κλεῖτον, Πεισήνορος ἀγλαὸν υἱὸν,
Πολυδάμαντος ἑταῖρον, ἀγαυῆ Πανθοίδαο,
Ἡνία χερσὶν ἔχοντα· ὁ μὲν πεπόνητο καθ' ἵππους·

Sic fatus, in Ajacem jaculatus eſt haſtâ fulgenti:
Atque ab eo quidem aberravit: ac deinde Lycophronem, Maſtoris filium,
Ajacis famulum, Cytherium, qui cum illo
Habitabat, quoniam virum interfecerat Cytheris inclytis;
Hunc utique percuſſit caput ſuper aurem acutâ haſtâ,
Stantem prope Ajacem: Hic autem ſupinus in pulvere
Navis à puppe humi decidit: ſolutaque ſunt *ei* membra.
Ajax autem exhorruit, fratrémque allocutus eſt;
" Teucer dulciſſime, ſanè nobis interfectus eſt fidus ſocius
" Maſtorides; quem nos, Cytheris huc profectum,
" Æquè-ac charos parentes honorabamus in ædibus;
" Hunc autem Hector fortis occidit: Ubinam jam tibi ſagittæ
" Letiferæ, & arcus, quem tibi dedit Phœbus Apollo?
Sic dixit: Hic autem intellexit: curréníque ei propè aſtitit
Arcum tenens in manu reſilientem, atque pharetram
Sagittiferam; perquàm autem citò ſagittas Trojanis immittebat;
Et percuſſit Clitium Piſenoris illuſtrem filium,
Polydamantis ſocium, præclari Panthœdæ,
Fræna manibus tenentem: Hic quidem exercebatur equis-regendis;

Ver. 429.—ἀκόντισε.] Vide ſuprà ad ά, 140.
Ver. 433. Τόν ῥ'.] *Hunc inquam,*——.
Ver. 437.——δὴ.] *Profectò*——.
Ver. 440.——πῇ νύ τοι ἰοὶ.]
Πάνδαρε, πῇ τοι τόξον, ἰδὲ πτερόεντες ὀϊστοὶ,
Καὶ κλέος; ——————— έ, 171.
——Ubi nunc nobis Deus ille magiſter
Nequicquam memoratus;——Ubi fama per omnem
Trinacriam? *Æn.* V. 301.
Ver. 444.——βέλεα.] Ita Cod. *Harleianus.* Atque ita edidit *Barneſius* ex MS. Rectè, & ſecundum uſitatam *Homero* ſcribendi rationem. *Vulgg.* βέλη· quomodo ſcilicèt & ipſum βέλεα pronunciabatur.
Ver. 447.——ὁ μὲν——· τάχα δ'.] Reſpondent hîc ita inter ſe, ὁ & δὲ· ut interpoſitum iſtud, Τῇ γάρ——χαριζόμενος, tanquam Parentheſi incluſum intelligatur.

Ver.

Τῇ γὰρ ἔχ', ᾗ ῥα πολὺ πλεῖσαι κλονέοντο φάλαγγες,
Ἕκτορι κὴ Τρώεσσι χαριζόμενος· τάχα δ' αὐτῷ
Ἦλθε κακὸν, τό οἱ οὔτις ἐρύκακεν, ἱεμένῳ περ·
Αὐχένι γὰρ οἱ ὄπισθε πολύσονος ἔμπεσεν ἰός·
Ἤριπε δ' ἐξ ὀχέων, ὑπερώησαν δέ οἱ ἵπποι,
Κεῖν' ὄχεα κροτέοντες· ἄναξ δ' ἐνόησε τάχιστα
Πηλυδάμας, κὴ πρῶτος ἐναντίον ἦλυθεν ἵππων.
Τρωὶ μὲν ὄγ' Ἀσυνόῳ, Προτιάονος υἱέϊ, δῶκε·
Πολλὰ δ' ἐπώτρυνε ζχεδὸν ἴσχειν εἰσορόωντα
Ἵππους· αὐτὸς δ' αὖτις ἰὼν προμάχοισιν ἐμίχθη.
Τεῦκρος δ' ἄλλον ὀϊστὸν ἐφ' Ἕκτορι χαλκοκορυστῇ
Αἴνυτο, καί κεν ἔπαυσε μάχης ἐπὶ νηυσὶν Ἀχαιῶν,
Εἴ μιν ἀριστεύοντα βαλὼν ἐξείλετο θυμόν·
Ἀλλ' ἃ λῆθε Διὸς πυκινὸν νόον, ὅς ῥ' ἐφύλασσεν
Ἕκτορ', ἀτὰρ Τεῦκρον Τελαμώνιον εὖχος ἀπηύρα,
Ὅς οἱ ἐϋστρεφέα νευρὴν ἐν ἀμύμονι τόξῳ

Eà enim dirigebat, quà multò plurimæ turbabantur phalanges,
Hectori & Trojanis gratificans: ſtatim verò ei
Venit malum, quod ab eo nemo arcuit, ardenti licèt:
Cervici enim ejus à tergo luctuoſa incidit ſagitta:
Decidit autem de curribus, retroceſſerúntque ejus equi,
Vacuos currus ſuccutientes-magno-cum-ſonitu: Rex verò ſenſit citiſſimè
Polydamas, & primus obviàm venit equis.
Atque hos quidem ille Aſtynoo, Protiaonis filio, dedit:
Multiſque *eum* hortabatur propè *ſe* tenere in conſpectu
Equos: ipſe autem rursùs profectus primis-pugnatoribus miſtus eſt.
Teucer autem aliam ſagittam in Hectorem ære-armatum
Depromebat, & repreſſiſſet quidem *eum* à pugnâ prope naves Achivorum,
Quandoquidem ei pugnanti-fortiſſimè ſagittâ aſſecutus eripuiſſet animam;
Sed non latuit Jovis prudentem mentem, qui cuſtodiebat
Hectorem, Teucrúmque Telamonium gloriâ privavit;
Qui *ſcilicet* ei ſcitè-tortum nervum in eximio arcu

Ver. 448. Τῇ γὰρ ἔχ', ᾗ ῥα πολὺ πλεῖσαι.] ——in hoſtes
Irruit; &, quà tela videt denſiſſima, tendit. *Æn.* IX. 554.

Ver. 450.—ἱεμένῳ περ.] *Schol. Cpeúδονται.* *Al.* ἱεμένων περ.

Ver. 451.—Αὐχένι γὰρ οἱ.] Quâ ratione, γὰρ, hîc producatur; item ὅς, & ἐϋστρεφέα, *ver.* 463; & δὲ, *ver.* 478; & γάρ, *ver.* 488; vide ſuprà ad ά, 51.

Ibid.—ὄπισθε——ἔμπεσεν.] *Schol.* Ἀποστρεφόντων τὰ ἅρματα τῶν Τρώων, πρὸς τὸ ἐξ ἴσου πολεμεῖν ἐπισεζηκόσιν τῶν νεῶν τοῖς Ἕλλησιν, ἕτως ὁ ἡνίοχος τέτραμμένος πρὸς τὰς ἵππους βέβληται κατὰ τῦ αὐχένος. Meliùs & ſimpliciùs, ut mihi quidem videtur, Domina *Dacier*, juveni hoc *præcipiti*, & *quoquoversùm* equis incitatis *diſcurrenti*, accidiſſe comminiſcitur.

Ver. 454.—πρῶτος ἐναντίον.] *Al.* πρῶτος ἐναντίος. Sed πρῶτος ἐναντίον, auribus magis placet.

Ibid.—ἦλυθεν.] Poſtulat Temporum ratio, ut ſit ἦλυθεν· hîc ab Aoriſto ἦλυθον, non à Præterito (quod vocant) ἦλυθα. Vide ſuprà ad ά, 37.

Ver. 461.——ὅς ῥ' ἐφύλασσεν.] Si iſtud, ἐφύλασσε, referatur ad ea quæ hîc *ſequuntur*; tum, ὅς ῥα, illud erit quod Latinè dicitur, "*qui utique*"——. Sin, ἐφύλασσε, referas ad ea quæ *præceſſerunt*, *ver.* 254. 255; tum erit ὅς ῥα, *qui, ut dictum eſt,*"——.

Ver. 463.——Ὅς οἱ.] *Al.* Ὅς ῥ' οἱ.

Ibid.—ἐϋστρεφέα.] Quibus vocabulis *Genitivus*

Ῥῆξ ἐπὶ τῷ ἐρύοντι· παρεπλάγχθη δέ οἱ ἄλλῃ
Ἰὸς χαλκοβαρὴς, τόξον δέ οἱ ἔκπεσε χειρός.
Τεῦκρος δ' ἐρρίγησε, κασίγνητον δὲ προσηύδα·
Ὦ πόποι, ἦ δὴ πάγχυ μάχης ἐπὶ μήδεα χείρες
Δαίμων ἡμετέρης, ὅ, τέ μοι βιὸν ἔκβαλε χειρός·
Νευρὴν δ' ἐξέρρηξε νεόστροφον, ἣν οἱ ἔδησα
Πρωΐην, ὄφρ' ἀνέχοιτο θαμὰ θρώσκοντας ὀϊστούς.
Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα μέγας Τελαμώνιος Αἴας·
Ὦ πέπον, ἀλλὰ βιὸν μὲν ἔα κὴ ταρφέας ἰὸς
Κεῖσθαι, ἐπεὶ ζυνέχευε θεὸς, Δαναοῖσι μεγήρας·
Αὐτὰρ χερσὶν ἑλὼν δολιχὸν δόρυ, κὴ ζάκος ὤμῳ,
Μάρναό τε Τρώεσσι, κὴ ἄλλους ὄρνυθι λαούς.
Μὴ μὰν ἀσπουδεί γε, δαμασσάμενοί περ, ἕλοιεν
Νῆας ἐϋσσέλμους, ἀλλὰ μνησώμεθα χάρμης.
Ὡς φάθ'· ὁ δὲ τόξον μὲν ἐνὶ κλισίῃσιν ἔθηκεν·
Αὐτὰρ ὅγ' ἀμφ' ὤμοισι ζάκος θέτο τετραθέλυμνον·
Κρατὶ δ' ἐπ' ἰφθίμῳ κυνέην εὐτυκτον ἔθηκεν,
Ἵππουριν, δεινὸν δὲ λόφος καθύπερθεν ἔνευεν·

Rupit in *Hectorem* trahenti; detorquebatur autem ei aliò
Sagitta ære-gravis, arcúsque ei excidit è manu.
Teucer verò cohorruit, fratrémque allocutus est;
" Eheu, certè jam penitùs pugnæ consilia præcîdit
" Deus nostræ, qui mihi arcum excussit manu;
" Nervum autem disrupit recens tortum, quem ei illigaveram
" Hodiè-manè, ut sustineret crebrò exilientes sagittas.
Huic autem respondit deindè magnus Telamonius Ajax;
" O amice, quin *tu* arcum quidem fine, & crebras sagittas
" Jacere; quoniam confregit deus, Danais invidens:
" Sed manibus sumptâ longâ hastâ, & scutum *ferens* humero,
" Pugnáque *ipse* in Trojanos, & cæteras excita copias:
" Nè finè-labore saltem, victores licèt, capiant
" Naves bonis-transtris-instructas; sed recordemur pugnæ.
Sic dixit: ille verò arcum quidem in tentoriis reposuit:
Ac circum humeros scutum sibi cepit quadruplex;
Capitique forti galeam scitè-factam imposuit,
Equinis-setis-comantem, terribiliter autem & crista desuper nutabat:

ritivus fit——*ἐος*; iisdem *Accusativus* itidem fit *ἑᾶ*. Vide ad *ά*, 265; & ad *γ'*, 46. Quibus autem *Genitivus* fit—*ἑῶ*, iisdem & *Accusativus* fit pariter—*ἑᾶ*. Quare *ᾰ* breve quo pacto hîc producatur, vide suprà ad *ά*, 51.

Ver. 468.——*ὅ, τε.*] *Qui scilicet*; *Qui utique*——.

Ver. 469.——*ἣν οἱ ἔδησα.*] *Al. ἐνέδησα.*

Ver. 472.—*ἔα*—*κεῖσθαι.*] Respondet Græcum *ἐάω*, Latino "*fino*:" Unde, eodem significatu, (inusitatum "*posino*," contractum in) "*pono*:" Quod proinde primam producit, quum *posui* & *positus* corripiantur. Etymologici ineptè deducunt ex *ποσῖ*.

Ver. 475.—*ὄρνυθι.*] Quâ analogiâ fit *δίδε, δίδοθι*· eâdem analogiâ fit *ὄρνῡ, ὄρνῡθι*· Nec in his ullus unquam est Licentiæ locus. Vide suprà ad *γ'*, 260.

Ver. 477.—*μνησώμεθα.*] *Al μνησαίμεθα.*

Ver. 478.—*ὁ δὲ.*] "*Et δὴ*" inquit *Barnesius*, "*scribi potest.*" Quod quàm ineptè sit dictum, sentiet quisquis Latinè, pro "*ille* " *verò*," scripserit "*ille sanè.*"

Ver. 481.] Deest hic versus in plurimis MSS.

Ver.

Εἵλετο δ' ἄλκιμον ἔγχος, ἀκαχμένον ὀξεῖ χαλκῷ·
Βῆ δ' ἰέναι, μάλα δ' ὦκα θέων Αἴαντι παρέστη.
Ἕκτωρ δ' ὡς εἶδεν Τεύκρῳ βλαφθέντα βέλεμνα,
Τρωσί τε καὶ Λυκίοισιν ἐκέκλετο μακρὸν ἀΰσας·
Τρῶες, καὶ Λύκιοι, καὶ Δάρδανοι ἀγχιμαχηταί,
Ἀνέρες ἔσθ', φίλοι, μνήσασθε δὲ θούριδος ἀλκῆς,
Νῆας ἀνὰ γλαφυράς· δὴ γὰρ ἴδον ὀφθαλμοῖσιν
Ἀνδρὸς ἀρισκῆος Διόθεν βλαφθέντα βέλεμνα.
Ῥεῖα δ' ἀριγνώτη Διὸς ἀνδράσι γίνεται ἀλκή,
Ἠμὲν ὀτρύνοντος ὑπέρτερον ἐγγυαλίξῃ,
Ἠδ' ὅτινας μινύθῃ τε, καὶ οὐκ ἐθέλῃσιν ἀμύνειν·
Ὡς νῦν Ἀργείων μινύθει μένος, ἄμμι δ' ἀρήγει.
Ἀλλὰ μάχεσθ' ἐπὶ νηυσὶν ἀολλέες· ὅς δέ κεν ὑμέων
Βλήμενος, ἠὲ τυπείς, θάνατον καὶ πότμον ἐπίσπῃ,
Τεθνάτω· ἕο οἱ αἰεικὲς ἀμυνομένῳ περὶ πάτρης
Τεθνάμεν· ἀλλ' ἄλοχός τε ζόη καὶ παῖδες ὀπίσσω,
Καὶ οἶκος, καὶ κλῆρος ἀκήρατος· εἴκεν Ἀχαιοὶ
Οἴχωνται σὺν νηυσὶ φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν.
Ὣς εἰπὼν, ὤτρυνε μένος καὶ θυμὸν ἑκάστου.

Sumpsit autem & validam haſtam, præfixam acuto ære;
Perrexitque ire, admodúmque celeritèr currens Ajaci aſtitit.
Hector autem, ut vidit Teucri inutiles-factas ſagittas;
Trojanóſque & Lycios adhortatus eſt, altùm clamans;
" Trojani, & Lycii, & Dardani cominùs-pugnantes,
" Viri eſtote, amici, recordaminique ſtrenuæ fortitudinis,
" Naves ad cavas: jam enim vidi oculis
" Viri primarii à Jove inutiles factas ſagittas.
" Admodùm utique facilis agnitu Jovis hominibus eſt potentia,
" Tum quibus gloriam ſuperiorem dederit,
" Tum quos minuat, & nolit defendere:
" Sicut nunc Argivorum minuit robur, nobiſque auxiliatur.
" Sed pugnate ad naves conferti: Qui autem veſtrûm
" Vulneratus eminùs vel cominùs, mortem & fatum aſſecutus fuerit,
" Moriatur: Non ei indecorum *erit* pugnanti pro patriâ
" Mori; at uxórque ſalva *erit*, & filii in-poſterum,
" Et domus, & patrimonium integrum; ſiquidem Achivi
" Abeant cum navibus dilectam in patriam terram.
Sic fatus, excitavit robur & animum uniuſcujuſque.

Ver. 448.——δὴ γὰρ ἴδον.] *Certè enim*——. Vide ſuprà ad ξ', 433, 504; & ad β', 158. *Barneſius* legi hîc &, δὴ γάρ ῥ' ἴδον, annotat. Sed nihil opus.

Ver. 491.——ἐγγυαλίξῃ,—μινύθῃ τε.] *Al.* ἐγγυαλίξει,—μινύθει τε. Minùs rectè: Ut liquet ex ſequenti ἐθέλῃσιν· notante *Barneſio*.

Ver. 494.——νηυσὶν ἀολλέες.] *Al.* νηυσὶ διαμπερές.

Ver. 496.——ὅ——αἰεικὲς.] Vide ſuprà ad ver. 11.

Dulce & decorum eſt, pro patriâ mori.
Horat.

——pulchrumque mori ſuccurrit in armis. *Æn.* II. 317.

Ver. 497.——καὶ παῖδες ὀπίσσω.] Καλῶς δέ γε ἡ προσθήκη τοῦ "ὀπίσσω," αἰώνιον διαδοχὴν τοῦ γένους παριστᾶσα. *Schol. Victorian.*

Ver. 499.——Οἴχωνται.] *Al.* Οἴχονται. Id quod ſpem indicat *firmiorem*: Sed cum præcedente, εἶκεν, minus aptè congruit.

Αἴας δ' αὖθ' ἑτέρωθεν ἐκέκλετο οἷς ἑτάροισιν·
Αἰδὼς, Ἀργεῖοι· νῦν ἄρκιον, ἢ ἀπολέσθαι,
Ἠὲ ζαωθῆναι, καὶ ἀπώσασθαι κακὰ νηῶν.
Ἦ ἔλπεσθ', ἢν νῆας ἕλῃ κορυθαίολος Ἕκτωρ,
Ἐμβαδὸν ἴξεσθαι ἣν πάτρίδα γαῖαν ἕκαστος;
Ἦ οὐκ ὀτρύνοντος ἀκούετε λαὸν ἅπαντα
Ἕκτορος, ὃς δὴ νῆας ἐνιπρῆσαι μενεαίνει;
Οὐ μὰν ἔς γε χορὸν κέλετ' ἐλθέμεν, ἀλλὰ μάχεσθαι.
Ἡμῖν δ' ὅττις τῶδε νόος καὶ μῆτις ἀμείνων,
Ἢ αὐτοσχεδίην μίξαι χεῖράς τε μένας τε.
Βέλτερον, ἢ ἀπολέσθαι ἕνα χρόνον, ἠὲ βιῶναι,
Ἢ δηθὰ τρεύγεσθαι ἐν αἰνῇ δηϊοτῆτι,
Ὧδ' αὔτως παρὰ νηυσὶν, ὑπ' ἀνδράσι χειροτέροισιν.
Ὣς εἰπὼν, ὤτρυνε μένος καὶ θυμὸν ἑκάστου.
Ἔνθ' Ἕκτωρ μὲν ἕλε Σχεδίον, Περιμήδεος υἱὸν,
Ἀρχὸν Φωκήων· Αἴας δ' ἕλε Λαοδάμαντα,
Ἡγεμόνα πρυλέων, Ἀντήνορος ἀγλαὸν υἱόν·
Πουλυδάμας δ' Ὦτον Κυλλήνιον ἐξενάριξε,
Φυλείδεω ἕταρον, μεταθύμων ἀρχὸν Ἐπειῶν.

Ajax verò viciſſim ex-alterâ-parte hortatus eſt ſuos ſocios;
" *Prob* pudor, Argivi! Nunc ſatius *fuerit*, vel *penitùs* periſſe,
" Vel ſervatos eſſe, & avertiſſe mala à navibus.
" An ſperatis, ſi naves ceperit pugnam expedite ciens Hector,
" Pedibus *vos* perventuros eſſe in ſuam patriam terram ſingulos?
" Annon incitantem auditis copias *ſuas* omnes
" Hectorem, qui jam ad naves incendendas animo-fertur-incitato?
" Non certè ad tripudium jubet ire, ſed ad pugnam.
" Nobis itaque nulla hâc *eſt* ſententia, & *nullum* conſilium melius,
" Quàm ut cominùs miſceamus manúſque robúrque.
" Meliùs *erit*, aut periſſe ſemel, aut vitam-ſervâſſe;
" Quàm per-longum-tempus paulatim-conſumi in gravi pugnâ,
" Ita inultos ad naves, à viris deterioribus.
Sic fatus, incitavit robur & animum uniuſcujuſque.
Tunc Hector quidem interfecit Schedium, Perimedei filium,
Ducem Phocenſium: Ajax autem interfecit Laodamanta,
Ductorem peditum, Antenoris clarum filium:
Polydamas autem Otum Cyllenium interemit,
Phylidæ [*Megetis*] ſocium, magnanimorum ducem Epeiorum:

Ver. 502.——ἄρκιον.] Malè hîc Scholiaſtes; αὐτάρκες, ἱκανόν. Non vidit nimirùm, ſententiam eſſe, ex elegantiſſimâ Apoſiopeſi, *comparativam*. Νῦν, ἢ ἀπολέσθαι, ἢ ζωθῆναι, ἄρκιον ἢ δηθὰ τρεύγεσθαι. Sicuti infrà, *ver.* 511, 512.

Ver. 504. Ἦ ἔλπεσθ',—Ἐμβαδὸν ἴξεσθαι.] Fidite nè pedibus; ferro rumpenda per hoſtes
Eſt via—————— *Æn.* X. 372.

Ver. 505. Ἐμβαδὸν.] Vide ſuprà ad ζ', 434.

Ver. 507.——ὃς δὴ.] *Qui planè*——. Vide ſuprà ad ξ', 433, 504; & ad β', 158.

Ver. 508.——μάχεσθαι.] *Al.* μάχηνδε.

Ver. 510.——αὐτοσχεδίην.] Ita Cod. *Harleianus*: Atque ita alibi *Homerus*. *Al.* αὐτοσχεδίη.

Ver. 511. Βέλτερον, ἢ ἀπολέσθαι.]
Ἀλλ' ἢ καλῶς ζῆν, ἢ καλῶς τεθνηκέναι
Τὸν εὐγενῆ χρή.—— *Sophocl. Aj.* 480.

Ver. 513.——ὑπ' ἀνδράσι χειροτέροισιν.] *Al.* ἐν ἀνδράσι παυροτέροισιν.

Ver.

Τῷ δὲ Μέγης ἐπόρουσεν ἰδών· ὁ δ' ὕπαιθα λιάσθη
Πυλυδάμας· κὴ τῦ μὲν ἀπήμβροτεν· ὐ γὰρ Ἀπόλλων
Εἴα Πάνθυ υἱὸν ἐνὶ προμάχοισι δαμῆναι·
Αὐτὰρ ὅγε Κροίσμυ ςῆθος μέσον ὔτασε δυρί·
Δύπησεν δὲ πεσὼν, ὁ δ' ἀπ' ὤμων τεύχε' ἐσύλα.
Τόφρα δὲ τῷ ἐπόρουσε Δόλοψ, αἰχμῆς εὖ εἰδὼς,
Λαμπετίδης, (ὃν Λάμπος ἐγείναλο, φέρλατος ἀνδρῶν,
Λαομεδοντιάδης, εὖ εἰδότα θυρὶ μάλκης·)
Ὅς τότε Φυλείδαο μέσον ζάκος ὔτασε δυρὶ,
Ἐγγύθεν ὁρμηθείς· πυκινὸς δέ οἱ ἦρκεσε θώρηξ,
Τόν ῥ' ἐφόρει γυάλοισιν ἀρηρότα· τόν πολε Φυλεὺς
Ἤγαγεν ἐξ Ἐφύρης, πολαμῦ ἀπὸ Σελλήεντος.
Ξεῖνος γάρ οἱ ἔδωκεν ἄναξ ἀνδρῶν Εὐφήτης,
Ἐς πόλεμον φορέειν, δηΐων ἀνδρῶν ἀλεωρήν·
Ὅς οἱ κὴ τότε παιδὸς ἀπὸ χροὸς ἦρκεσ' ὄλεθρον.
Τῦ δὲ Μέγης κόρυθος χαλκήρεος ἱπποδασείης
Κύμβαχον ἀκρόταλον νύξ' ἔγχεϊ ὀξυόεντι,
Ῥῆξε δ' ἀφ' ἵππειον λόφον αὐτῦ· πᾶς δὲ χαμᾶζε
Κάππεσεν ἐν κονίῃσι νέον φοίνικι φαεινός.

520 In *Polydamanta* verò Meges irruit, simul-ac-hoc-vidisset; at in-obliquum se declinavit
Polydamas; & ab eo quidem aberravit *Meges*: Non enim Apollo
Sinebat Panthi-filium inter primos-pugnatores domari:
Sed *Meges* Crœsmi pectus medium vulneravit hastâ;
Fragorémque *is* edidit cadens, *Megésque ei* ab humeris arma detrahebat.
525 Intereà autem *Megeti* insiliit Dolops, hastâ-pugnandi peritus,
Lampetides, quem Lampus genuit præstantissimus virorum
Laomedontiades, peritum strenuæ pugnæ:
Hic *Dolops* tunc Phylidæ [*Megetis*] medium scutum percussit hastâ,
Cominùs impetu-facto; densus autem tuitus est thorax,
530 Quem utique ferebat cavitates-firmiter-conjunctas-habentem; quem quondam Phyleus
Attulit ex Ephyre, fluvio à Selleënte:
Hospes enim ei dederat rex virorum Euphetes,
In pugnam ferendum, *adversus* hostes munimen:
Qui ei & tunc filii à corpore defendit perniciem.
535 *Dolopi* autem, Meges galeæ areæ equinis setis densæ
Coni-basin extremam percussit hastâ acutâ,
Abrupitque equinum conum ejus: *ita ut* totus-*conus* humi
Deciderit in pulvere, recens puniceo-colore fulgens.

Ver. 523 & 528.——ὔτασε.] Vide suprà ad ν, 192; & ad ά, 140.

Ver. 524. Δύπησεν.] Vide suprà ad ν, 181.

Ver. 526.——φέρλατος.] Cod. *Harleian.* φέρλατον. Minùs rectè.

Ver. 532.——γάρ οἱ.] Quâ ratione, γὰρ, hîc producatur; & ὃς, *ver.* 534; vide suprà ad ά, 51.

Ver. 544.——ἦρκεσ'.] *Al.* ἤρκει.

Ver. 536.—ὀξυόεντι.] Vide suprà ad ί, 50.

Ver. 538. Κάππεσεν ἐν κονίῃσι.] Vide suprà ad ν, 508.

Ibid.—νέον φοίνικι φαεινός.] Νεωςὶ φοινικῷ χρώματι βεβαμμένος· ut rectè Scholiastes. Quod autem statim adjicit, ὅ ἐςιν, ἐρυθρῷ τῷ αἵματι, absurdè dictum est. Nam, ut rectè notavit Domina *Dacier*, nondum vulneratus erat

Ἕως ὁ τῷ πολέμιζε μένων, ἔτι δ' ἤλπετο νίκην,
Τόφρα δὲ οἱ Μενέλαος ἀρήϊος ἦλθεν ἀμύνων·
Στῆ δ' εὐρὺξ ζὺν δουρὶ λαθὼν, βάλε δ' ὦμον ὄπισθεν·
Αἰχμὴ δὲ στέρνοιο διέσσυτο μαιμώωσα,
Πρόσσω ἰεμένη· ὁ δ' ἄρα πρηνὴς ἐλιάσθη.
Τῷ μὲν ἐεισάσθην χαλκήρεα τεύχε' ἀπ' ὤμων
Συλήσειν· Ἕκτωρ δὲ κασιγνήτοισι κέλευε
Πᾶσι μάλα, πρῶτον δ' Ἱκεταονίδην ἐνένιπεν
Ἴφθιμον Μελάνιππον· ὁ δ' ὄφρα μὲν εἰλίποδας βοῦς
Βόσκ' ἐν Περκώτῃ, δηΐων ἀπονόσφιν ἐόντων·
Αὐτὰρ ἐπεὶ Δαναῶν νέες ἦλυθον ἀμφιέλισσαι,
Ἂψ εἰς Ἴλιον ἦλθε, μετέπρεπε δὲ Τρώεσσιν·
Ναῖε δὲ πὰρ Πριάμῳ· ὁ δέ μιν τίεν ἶσα τέκεσσι·
Τόν ῥ' Ἕκτωρ ἐνένιπεν, ἔπος τ' ἔφατ', ἔκ τ' ὀνόμαζεν·
Οὕτω δὴ, Μελάνιππε, μεθήσομεν; ὐδέ νύ σοί περ
Ἐνρέπεται φίλον ἦτορ, ἀνεψιῷ κλαμένοιο;
Οὐχ' ὁράας, οἷον Δόλοπος περὶ τεύχε' ἔπυσιν;
Ἀλλ' ἕπευ· ὐ γὰρ ἔτ' ἐσὶν ἀποσαδὸν Ἀργείοισι

Dum *hoc modo* Meges cum Dolope pugnabat perſtans, & adhuc ſperabat victoriam,
Interim *Megeti* Menelaus Mavortius venit adjutor;
Stetitque *Dolopi* à latere-cum haſtâ, latens; percuſſitque humerum à tergo;
Cuſpis verò pectus tranſegit rapido impetu-acta,
Ulteriùs tendens: is autem pronus prolapſus eſt.
Tum illi quidem irruerunt, ærea arma ab humeris
Detracturi: Hector verò cognatos adhortabatur
Omnes valdè; primùm autem Hicetaonidem increpabat
Fortem Melanippum: Is olim quidem flexipedes boves
Paſcebat in Percotâ, hoſtibus procul abſentibus:
Sed poſtquam Danaorum naves veniſſent utrinque-remis-actæ;
Reverſus ad Ilium eſt, excellebátque inter Trojanos;
Habitabátque juxta Priamum; iſque eum honorabat æquè ac filios:
Hunc Hector *jam* increpabat, verbáque fecit, dixitque;
" Itáne verò, Melanippe, remiſsè-agemus? nec vel tibi
" Movetur curâ tuum cor, *ob* conſobrinum occiſum?
" Nonnè vides, ut Dolopis circum arma *bi* occupantur?
" Sed ſequere: Non enim ampliùs licet eminùs cum Argivis

erat Dolops. Sed neſcio an fortè ſcripſerit Scholiaſtes, ἐρυθρῷ τῷ βάμματι.

Ver. 539. Ἕως ὁ.] Pronunciabatur raptim legentibus, ac ſi ſcriptum fuiſſet ὥσω, vel ἄσεο, vel ἄσυ. Simili ferè ratione, ac quâ ex ἄλοκα fit ὤλκα· ν', 707.

Ver. 540. Τόφρα δὲ.] Vide ſuprà ad ε', 57; ad γ', 200; & ad Ξ', 160. *Barneſius* edidit Τοφράδε· &, τὸ " Δὲ," inquit περίεργον. Quod eſt ineptiſſimum.

Ver. 542. —— μαιμώωσα.] Vide ſuprà ad *ver.* 317.

Ver. 543. —— ἄρα.] *Ut fit*, ——.

Ver. 544. Τῷ.] *Menelaus & Meges.*

Ver. 545. —— κέλευε.] *Al.* κέλευσε. Vide ſuprà ad ν', 84.

Ver. 546 & 552. —— ἐνένιπεν.] Ita edidit *Barneſius* ex MS. Rectè. *Al.* ἐν ἔνισπεν.

Ver. 552. Τόν ῥ'.] *Hunc, inquam*, ——. Refertur nimirùm ad *ver.* 546.

Ver. 553. Οὕτω δὴ.] *Siccinè verò, quæſo*, ——? Vide ſuprà ad ξ', 433.

Ver. 554. —— ἀνεψιῷ.] Vide ſuprà ad *ver.* 24.

Ver.

Μάρνασθαι, πρίν γ' ἠὲ καβακτάμεν, ἠὲ κατ' ἄκρης
Ἴλιον αἰπεινὴν ἑλέειν, κτάσθαι τε πολίτας·
Ὣς εἰπὼν, ὁ μὲν ἦρχ', ὁ δ' ἅμ' ἕσπετο ἰσόθεος φώς.
Ἀργείους δ' ὤτρυνε μέγας Τελαμώνιος Αἴας·
Ὦ φίλοι, ἀνέρες ἐσὲ, κὴ αἰδῶ θέσθ' ἐνὶ θυμῷ,
Ἀλλήλους τ' αἰδεῖσθε κατὰ κρατερὰς ὑσμίνας.
Αἰδομένων δ' ἀνδρῶν πλέονες ζόοι, ἠὲ πέφανται·
Φευγόντων δ' οὔτ' ἄρ κλέος ὄρνυται, οὔτε τις ἀλκή.
Ὣς ἔφαθ'· οἱ δὲ κὴ αὐτοὶ ἀλέξασθαι μενέαινον·
Ἐν θυμῷ δὲ βάλοντο ἔπος· φράξαντο δὲ νῆας
Ἔρκεϊ χαλκείῳ· ἐπὶ δὲ Ζεὺς Τρῶας ἔγειρεν.
Ἀντίλοχον δ' ὤτρυνε βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος·
Ἀντίλοχ', οὔτις ζεῖο νεώτερος ἄλλος Ἀχαιῶν,
Οὔτε ποσὶν θάσσων, οὔτ' ἄλκιμος, ὡς σύ, μάχεσθαι·
Εἴτινά πω Τρώων ἐξάλμενος ἄνδρα βάλῃσθα.
Ὣς εἰπὼν, ὁ μὲν αὖτις ἀπέσσυτο, τὸν δ' ὀρόθυνεν·
Ἐκ δ' ἔθορε προμάχων, κὴ ἀκόντισε δουρὶ φαεινῷ,

" Pugnare, priusquam vel occiderimus *eos*, vel *illi* à culmine
" Ilium, excelsam ceperint, interfecerintque cives.
Sic fatus, ipse quidem præibat; ille verò simul sequebatur, deo-par vir.
Argivos autem excitabat magnus Telamonius Ajax:
" O amici, viri estote, & pudorem habete in animo;
" Et alius alium verecundantes-observate, per acres pugnas:
" Verecundantium quippe virorum plures salvi, quàm occisi sunt;
" Fugientium verò neque gloria exurgit, nec ullum auxilium.
Sic dixit: Illi verò etiam per-se arcere *hostem* prompto-erant-animo;
Mente autem reponebant verbum: muniebántque naves
Muro aheneo: In *eos* autem Jupiter Trojanos excitabat.
Antilochum autem impellebat pugnâ strenuus Menelaus;
" Antiloche, nemo te junior est alius Achivorum,
" Neque pedibus velocior, neque robustus, sicut tu, ad pugnandum:
" *Aggredere*, si quâ aliquem Troüm exiliens virum percutere possis.
Sic fatus, ipse quidem rursùs recessit, hunc quum incitaverat:
Exiliit igitur *Antilochus* extra primos-pugnatores, & jaculatus est hastâ fulgenti.

Ver. 557.——κατ' ἄκρης.] *Al.* κατὰ κρῆς.
——ruit alto à culmine Troja.
Æn. II. 290.
——sternitque à culmine Trojam.
Ibid. 603.

Ver. 558.——κτάσθαι.] *Al.* κτᾶσθαι· quod est Ionicum κτῆσθαι, *possidere*. Κτᾶσθαι, ex κτάομαι, vocalem ᾱ habet productam; Κτάσθαι ex κλείομαι, vocalem ᾰ corripit, & solummodo Consonantium *positione* syllabam producit. Vide quæ suprà de πρᾶτος, τάτος· πρᾶξαι, τάξαι· & de similibus dicta sunt; ad ν', 191.

Ver. 564.——ὄρνυται.] Vide suprà ad γ', 260.

Ver. 567. Ἔρκεϊ χαλκείῳ.] *Schol.* τῷ κύκλῳ τῶν ἀσπίδων.

Ver. 568.——βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος.] *Al.* μέγας Τελαμώνιος Αἴας. Minùs rectè hoc in loco, ex *ver.* 560 suprà. Quod enim sequitur, *ver.* 572,——ὁ μὲν αὖτις ἀπέσσυτο, de *Menelao* aptiùs quàm de *Ajace* dictum.

Ver. 571.—Εἴτινα——βάλῃσθα.] *Al.* βάλοισθα. Habet autem & πάθος & vim peculiarem Apotiopesis ista; *O, siquem,——; Gauderem, siquem——; Aggredere, siquem——; Σκόπει, εἴτινα——.* Innuit autem *Hectorem*; sicut suprà *ver.* 458, & alibi.

Ver. 573.—ἀκόντισε.] Vide suprà ad ά, 140.

Ver.

Ἀμφί ἑ πατπήνας· ὑπὸ δὲ Τρῶες κεκάδοντο,
Ἀνδρὸς ἀκοντίσσαντος, ὁ δ' ἐχ ἄλιον βέλος ἦκεν,
Ἀλλ' Ἱκετάονος υἱὸν ὑπέρθυμον Μελάνιππον,
Νισσόμενον πολεμόνδε βάλε σῆθος παρὰ μαζόν·
Δύπησεν δὲ πεσὼν, ἀράβησε δὲ τεύχε' ἐπ' αὐτῷ·
Ἀντίλοχος δ' ἐπόρουσε, κύων ὡς, ὅς ῥ' ἐπὶ νεβρῷ
Βλημένῳ αἴξῃ, τόν τ' ἐξ εὐνῆφι θορόντα
Θηρητὴρ ἐτύχησε βαλὼν, ὑπέλυσε δὲ γυῖα·
Ὡς ἐπὶ σοὶ, Μελάνιππε, θόρ' Ἀντίλοχος μενεχάρμης,
Τεύχεα συλήσων· ἀλλ' οὐ λάθεν Ἕκτορα δῖον,
Ὅς ῥά οἱ ἀντίος ἦλθε, θέων ἀνὰ δηϊοτῆτα·
Ἀντίλοχος δ' οὐ μεῖνε, θοός περ ἐὼν πολεμιστὴς,
Ἀλλ' ὄγ' ἄρ' ἔτρεσε, θηρὶ κακὸν ῥέξαντι ἐοικὼς,
Ὅσε κύνα κλείνας, ἢ βουκόλον, ἀμφὶ βόεσσι,
Φεύγει, πρίν περ ὅμιλον ἀολλισθήμεναι ἀνδρῶν·
Ὡς τρέσε Νεσορίδης· ἐπὶ δὲ Τρῶές τε καὶ Ἕκτωρ
Ἠχῇ θεσπεσίῃ βέλεα σονόεντα χέοντο·
Στῆ δὲ μεταστρεφθεὶς, ἐπεὶ ἵκετο ἕθνος ἑταίρων.

Circum se ſpectans: Trojani autem receſſerunt,
Viro jaculante: is verò non irritum telum emiſit;
Sed Hicetaonis filium animoſum Melanippum,
Euntem in pugnam percuſſit pectore ad papillam;
Fragorem verò edidit cadens, & ſonitum dedere arma ſuper ipſo:
Antilochus autem irruit, canis tanquam, qui in hinnulum
Vulneratum accurrit, quem è cubili exilientem
Venator aſſequutus fuerit jaculando, ſolveritque membra:
Sic in te, Melanippe, irruit Antilochus bellicoſus,
Arma detracturus: Sed non latuit Hectorem nobilem,
Qui ei obvius venit currens per prœlium:
Antilochus autem non manſit, impiger licèt exiſtens bellator:
Sed is fugit quidem, feræ quæ malum patravit ſimilis,
Quæ canem ubi interfecerit, vel bubulcum circa boves,
Fugit, antequàm multitudo congregetur virorum:
Sic fugit Neſtorides: in eum verò Trojanique & Hector,
Clamore cum ingenti, tela luctuoſa fundebant:
Stetit tamen converſus, poſtquam venit ad agmen ſociorum.

Ver. 577. Νισόμενον.] *Al.* Νεισσόμενον.

Ver. 578. Δύπησεν δὲ.] Vide ſuprà ad ν, 381.

Ibid.——ἀράβησε δὲ τεύχε' ἐπ' αὐτῷ.] Cod. *Harleian.* à *Th. Bentleio* collatus, τὸν δὲ ζχότος ὄσσε κάλυψε.

Ver. 579.—κύων ὡς.] *Al.* λέων ὡς. Minùs rectè.

Ibid.——ὅς τ'.] *Qui utique*——. Similémque habent vim iſta τόν τ' & ὅς τε, *ver.* 580 & 587.

Ver. 548. Ὅς ῥα.] *Qui proinde*——; *Qui, ut expectandum erat,*——.

Ver. 586. Ἀλλ οὐ' ἄρ' ἔτρεσε.] *Al.* Ἀλλὰ παρέτρεσε.

Ver. 587.——κύνα κλείνας, ἢ βουκόλον,—φεύγει πρίν περ.]

Ac velut ille, priùs quàm tela inimica ſequantur,
Continuò in montes ſeſe avius abdidit altos
Occiſo paſtore lupus magnóve juvenco,
Conſcius audacis facti; caudamque remulcens
Subjecit pavitantem utero, ſylvaſque petivit;
Haud ſecùs—— *Æn.* XI. 809.

Ver.

Τρῶες δὲ, λείῳσιν ἐοικότες ὠμοφάγοισι,
Νηυσὶν ἐπεσσεύοντο· Διὸς δ' ἐτέλειον ἐφετμάς·
Ὅς ῥφισιν αἰὲν ἔγειρε μένος μέγα, θέλγε δὲ θυμὸν
Ἀργείων, κὴ κῦδος ἀπαίνυτο· τὴς δ' ὀρόθυνεν.
Ἕκτορι γάρ οἱ θυμὸς ἐβούλετο κῦδος ὀρέξαι
Πριαμίδῃ, ἵνα νηυσί κορωνίσι θεσπιδαὲς πῦρ
Ἐμβάλῃ ἀκάματον· Θέτιδος δ' ἐξαίσιον ἀρὴν
Πᾶσαν ἐπικρήνειε· τὸ γὰρ μένε μητίετα Ζεὺς,
Νηὸς καιομένης ῥέλας ὀφθαλμοῖσιν ἰδέσθαι·
Ἐκ γὰρ δὴ τῦ ἔμελλε παλίωξιν παρὰ νηῶν
Θησέμεναι Τρώων, Δαναοῖσι δὲ κῦδος ὀρέξαι.
Τὰ φρονέων, νήεσσιν ἐπὶ γλαφυρῇσιν ἔγειρεν
Ἕκτορα Πριαμίδην, μάλα περ μεμαῶτα κὴ αὐτόν.
Μαίνετο δ', ὡς ὅτ' Ἄρης ἐγχέσπαλος, ἢ ὀλοὸν πῦρ
Οὔρεσι μαίνηται, βαθέης ἐνὶ τάρφεσιν ὕλης·
Ἀφλοισμὸς δὲ περὶ στόμα γίνετο, τὼ δέ οἱ ὄσσε

Trojani autem, leonibus ſimiles cruda-vorantibus,
In naves ruebant; Joviſque perficiebant mandata;
Qui eis ſemper excitabat robur magnum, debilitabátque animos
Argivorum, & gloriam auferebat; horum verò excitabat-animos.
Hectori enim ejus animus volebat gloriam præbere
Priamidæ, ut navibus recurvis immanè-ardentem ignem
Injecerat indefeſſum; Thetidiſque enormem ſupplicationem
Totam perficeret: Hoc enim expectabat providus Jupiter,
Navis ardentis ſplendorem oculis ut-videret.
Ex illo enim *tempore* erat iterùm-in fugam à navibus
Conjecturus Trojanos, Danaiſque gloriam præbiturus.
Hæc cogitans, naves in cavas ſuſcitabat
Hectorem Priamidem, perquàm ardentem etiam per ſe.
Furebat autem is, veluti cum Mars haſtam-vibrans, vel pernicioſus ignis
In montibus furit, profundæ in denſis-receſſibus ſylvæ:
Spumáque circùm os oriebatur, eique oculi

Ver. 592. Τρῶες δὲ.] Quâ ratione, δὲ, hîc producatur; item γὰρ, *ver.* 596, 610, 613; & ἔθελε, *ver.* 615; & δύναλο, *ver.* 617; vide ſuprà ad ά, 51. Cæterùm Cod. *Harleian.* hîc habet, Τρῶες δ' αὖ.

Ver. 594. Ὅς ῥφισιν αἰὲν ἔγειρε μένος μέγα.] Vide ſuprà ad ν', 44.

Ibid.—θέλγε.] ἐχαύνα· Schol. inedita in Cod. *Harleiano.*

Ver. 597, 598, 604.—Πριαμίδῃ,—ἀκάματον,—Πριαμίδην.] Vide ſuprà ad ά, 398.

Ver. 599.—μητίετα.] Vide ſuprà ad ά, 175.

Ver. 601. Ἐκ γὰρ δὴ τῦ.] *Nam ex eo videlicèt tempore*—. Vide ſuprà ad ξ', 433.

Ibid.—παλίωξιν.] Vide ſuprà ad *ver.* 24.

Ver. 604.——μεμαῶτα.] Vide ſuprà ad ν', 46.

Ver. 605.——ἢ ὀλοὸν πῦρ.] *Tanaq. Faber.* Notis ad *Longini* §. 9. ſcribendum contendit, ἢ ὀλοὸν πῦρ, *quâ ratione ignis*, &c. Alioquin enim, *quî* (inquit) *ſtare poterit quod ſequitur*, ἀφλοισμὸς δὲ——? Nempe iſtud, ἀφλοισμὸς δὲ——, ſyntaxi admodùm inficerâ retulit vir eruditus ad *Martem*, quod ab *Homero* dictum eſt de *Hectore*.

Ver. 606. Οὔρεσι——τάρφεσιν.] *Al.* ταρφέσιν· A ταρφὺς vel ταρφής· Ut ὄρεα nimirùm, adjecto epitheto, dicantur ταρφέα. Syntaxi valdè perplexâ & inconcinnâ.

Ibid.——ὕλης.] Vide ſuprà ad γ', 151.

Ver. 607.—τὼ δέ οἱ ὄσσε λαμπέσθην.]

——ſtant lumina flammâ.
Æn. VI. 300.

——totoque ardentis ab ore
Scintillæ abſiſtunt; oculis micat acribus ignis. *Æn.* XII. 102.

Ver.

Λαμπέσθην βλοσυρῇσιν ὑπ' ὀφρύσιν· ἀμφὶ δὲ πήληξ
Σμερδαλέον κροτάφοισι τινάσσετο μαρναμένοιο
Ἕκτορος· αὐτὸς γάρ οἱ ἀπ' αἰθέρος ἦεν ἀμύνων
Ζεὺς, ὅς μιν πολέσσι μετ' ἀνδράσι μῦνον ἔόντα
Τίμα καὶ κύδαινε· μινυνθάδιος γὰρ ἔμελλεν
Ἔσσεσθ'· ἤδη γάρ οἱ ἐπώρνυε μόρσιμον ἦμαρ
Παλλὰς Ἀθηναίη ὑπὸ Πηλείδαο βίῃφι.
Καί ῥ' ἔθελε ῥῆξαι σίχας ἀνδρῶν, πειρητίζων,
Ἥ δὴ πολεῖσον ὅμιλον ὅρα καὶ τεύχε' ἄριστα·
Ἀλλ' οὐδ' ὣς δύνατο ῥῆξαι, μάλα περ μενεαίνων·
Ἶσχον γὰρ πυρὶ ἠδὲ ἀρηρότες, ἠΰτε πέτρη
Ἠλίβατος, μεγάλη, πολιῆς ἁλὸς ἐγγὺς ἐοῦσα·
Ἥτε μένει λιγέων ἀνέμων λαιψηρὰ κέλευθα,
Κύματά τε τροφόεντα, τά τε πρόσερεύγεται αὐτήν·
Ὣς Δαναοὶ Τρῶας μένον ἔμπεδον, οὐδὲ φέβοντο.

Fulgebant torvis ſub ſuperciliis: circùm autem caſſis
Horrendùm tempora quaſſabatur pugnantis
Hectoris: Ipſe enim ei ab æthere erat auxiliator
Jupiter, qui eum plures inter viros ſolum exiſtentem
Honorabat, gloriâque-extollebat: Brevis enim ævi erat
Futurus: jam enim in eum urgebat fatalem diem
Pallas Minerva ſub Pelidæ viribus.
Et ſanè volebat *Hector* perrumpere ordines virorum, tentans,
Quacunque plurimam turbam videret, & arma optima:
Sed nè ſic quidem poterat perrumpere, valdè licèt ardens:
Suſtinebant enim quadratis-ordinibus conferti, veluti petra
Excelſa, magna, canum mare prope exiſtens;
Quæ ſuſtinet ſtridulorum ventorum vehementes incurſiones,
Undáſque ingentes, quæ illiduntur in ipſam:
Sic Danai Trojanos ſuſtinebant firmiter, neque fugiebant.

Ver. 613.——ἐπώρνυε——βίῃφι.] Cod. *Harleian.* à *Th. Bentleio* collatus, ἐτήρυε——δαμῆναι. Exponúntque Scholia ibidem inedita, ἡτοίμαζεν.

Ver. 615. Καί ῥ' ἔθελε ῥῆξαι.] Ita Cod. *Harleian.* & hîc, & aliàs ſæpiùs. *Al.* ἔθελεν. Cæterùm conjuncta ſunt hæc cum precedente *ver.* 605; Μαίνεσθε——, καί ῥ' ἔθελε ῥῆξαι——. Ut quod de *Jove* ac *Minervâ* inſertum eſt, tanquam in Parentheſi ſcilicèt incluſum intelligatur.

Ver. 618. Ἶσχον——, ἠΰτε πέτρη.]
Ille, velut pelagi rupes immota, reſiſtit;
Ut pelagi rupes, magno veniente fragore
Quæ ſeſe, multis circumlatrantibus undis,
Mole tenet; ſcopuli nequicquam & ſpumea circùm
Saxa fremunt, laterique illiſa reſunditur alga. *Æn.* VII. 586.
Ille, velut rupes vaſtum quæ prodit in æquor,
Obvia ventorum furiis, expoſtaque ponto,
Vim cunctam atque minas perfert cœlique mariſque,
Ipſa immota manens.—— *Æn.* X. 693.
Haud ſecùs ac moles, quam magno murmure fluctus
Oppugnant; manet illa, ſuoque eſt pondere tuta. *Ovid. Metam.* IX. 39.

Ver. 620. Ἥτε μένει.] *Quæ utique*——.

Ver. 621.——τροφόεντα.] *Al.* τροφόεσσα.

Ibid.——πρόσερεύγεται αὐτήν.] *Al.* αὐτῇ· & ἀκτῇ & ἀκτήν.

——Ὣς ὅτε κῦμα
Ἀκτῇ ἐφ' ὑψηλῇ, ὅτε κινήσει νότος ἐλθὼν
Πρωθήβῃσι ζκοπέλῳ—— Β', 394.

Αὐτὰρ ὁ λαμπόμενος πυρὶ πάντοθεν ἔνθορ' ὁμίλῳ·
Ἐν δ' ἔπεσ', ὡς ὅτε κῦμα θοὴ ἐν νηῒ πέσῃσι
Λάβρον ὑπαὶ νεφέων ἀνεμοβρεφὲς, ἡ δέ τε πᾶσα
Ἀχνὴ ὑπεκρύφθη, ἀνέμοιο δὲ δεινὸς ἀήτης
Ἰσίῳ ἐμβρέμεται· τρομέουσι δέ τε φρένα ναῦται
Δειδιότες· τυτθὸν γὰρ ὑπ' ἐκ θανάτοιο φέρονται·
Ὣς ἐδαΐζετο θυμὸς ἐνὶ στήθεσσιν Ἀχαιῶν.
Αὐτὰρ ὅ γ', ὥστε λέων ὀλοόφρων βουσὶν ἐπελθὼν,
Αἵ ῥά τ' ἐν εἰαμενῇ ἕλεος μεγάλοιο νέμονται
Μυρίαι, ἐν δέ τε τῆσι νομεὺς ἔπω ζάφα εἰδὼς

At *Hector* fulgens igne undique, infiliit turbæ:
Irruit autem, veluti cùm unda velocem in navem illiſerit
Impetuoſa è nubibus ventis aucta, *navis* autem tota
Spumâ cooperta eſt, ventique vehemens flatus
In velo fremit; trepidántque animo nautæ
Timentes; parvulo enim ſpatio à morte *diſtantes* ſubvehuntur:
Sic ſcindebatur animus in pectoribus Achivorum.
At *Hector*, tanquam leo infeſtus bobus ſuperveniens,
Quæ in irriguo-loco paludis magnæ paſcuntur
Innumeræ, intérque eas *ſit* paſtor haud rectè gnarus

Ver. 624.——ὡς ὅτε κῦμα——, ὑπ' ἐκ θανάτοιο φέρονται.] Ὁ δὲ Ὅμηρος πῶς;—"Ἐν δ' ἔπεσ', ὡς ὅτε κῦμα——, ὑπ' ἐκ θανάτοιο φέρονται." Ἐπεχείρησε καὶ ὁ Ἄρατος τὸ αὐτὸ τοῦτο μεμενεσκεῖν,——"ὀλίγον δὲ διὰ ξύλον αἰδ' ἐρύκει·" πλὴν μικρὸν αὐτὸ καὶ γλαφυρὸν ἐποίησεν, ἀντὶ φοβερᾶ· ἔτι δὲ παράρισε τὸν κίνδυνον, εἰπὼν——"ἐρύκει."——Ὁ δὲ Ποιητὴς [Ὅμηρος] οὐχ ἅπαξ παροτρύνει τὸ δεινὸν, ἀλλὰ τὰς ἀεὶ καὶ μονονουχὶ κατὰ πᾶν κῦμα πολλάκις ἀπολλυμένους εἰκονογραφεῖ· καὶ μὴν τὰς προθέσεις, ἀσυνθέτους ὔσας, συναναιρούσας παρὰ φύσιν, καὶ εἰς ἀλλήλας συμβιασάμενος, "ὑπ' ἐκ θανάτοιο," τῷ μὲν συνεμπίπλησι πάθει τὸ ἔπος ὁμοίως ἐξασάνισεν· τῇ δὲ τῆς ἔπους συνθλίψει, τὸ πάθος ἄκρως ἀπεπλάσατο, καὶ μονονουχὶ ἐνετύπωσε τῇ λέξει τοῦ κινδύνου τὸ ἰδίωμα, "ὑπ' ἐκ θανάτοιο φέρονται." *Longinus*, §. 10. Sed & *pedes dactylici* in iſtis ſex verſibus, (Αὐτὰρ ὁ λαμπόμενος——θανάτοιο φέρονται, *ver.* 623—628,) quàm numerosè & volubiliter vim impetúmque depingant tum *Hectoris* tum *procellæ* ingruentis, non indignum obſervatu: Vide ſuprà ad γ', 363.

——ſtridens Aquilone procella
Velum adverſa ferit, fluctuſque ad ſidera tollit.
Franguntur remi; tum prora avertit, & undis
Dat latus; inſequitur cumulo præruptus aquæ mons.
Hi ſummo in fluctu pendent, his unda dehiſcens
Terram inter fluctus aperit.
Æn. I. 106.

Pulcherrima & hæc: "*Veruntamen brevitas illa Homeri* (inquit *Tollius*, Notis ad *Longini* §. 10.) *plus mihi habere videtur horroris, dum uno velut contuitu omne periculum oculis ſubjicitur; At apud Virgilium nimiùm picta pleraque plus habent elegantiæ, quàm terroris.*"

Ibid.——ἐν νηῒ.] *Al.* ἐνὶ νηῒ.

Ver. 625.——ἀνεμοβρεφὲς.] *Al.* ἀνεμοβραφές.

Ver. 630. Αὐτὰρ ὅ γ'——'Αχαιοὶ——ἐφόβηθεν.] De hîc elegantiſſimâ ſpecie conſtructionis ἀνακολούθου, quâ ſententia, ab alio incohata exordio, mutatâ derepentè loquendi ratione, in aliam quaſi inopinatò ſyntaxin definit; auctoribus optimis, tum Græcis, tum Latinis, non inuſitatâ; vide ſuprà ad β', 353, 681; ad γ', 211; ad ζ', 510; ad κ', 224, 437; & ad *Odyſſ.* μ', 73. Οὐκ εὐσύνταικτος ἡ——παραβολὴ, ἀλλὰ δυσαπόδοτος καὶ καινοπρεπὴς· Ἀρξάμενος γὰρ ἀπὸ εἰθείας, "αὐτὰρ ὅγε,"——οὐκ ἀπέδωκε συνήθως, οἷον, "ὡς ὁ Ἕκτωρ"——ἀλλ' ἀνακολούθως πρὸς τὸς Ἀχαιοὺς——ἐποίησεν τὴν ἀπόδοσιν.——Εἰ δέ τις εἴποι καὶ ἐπίτηδες τῇ τῶν πραγμάτων ἄρτι καινότητι τὴν ποιητικὴν συνεξομοιωθῆναι φράσιν, καὶ δεινωθῆναι πλέον τῇ συνήθους, ὡς οἷον ἐνθουσιῶντος Ὁμήρου μεγαλοπρεπέστερον· εἴποι ἄν, οὐκ ἀπροσφυῶς. *Euſtath.*

Ver. 631. Αἵ ῥα τ'.] Quæ, *ut ſit*,——Quæ, *ut ſolitum eſt*,——.

Ver.

Θηρὶ μαχέσσασθαι, ἕλικα βοὸς ἀμφὶ φονῆσιν·
Ἦτοι ὁ μὲν πρώτῃσι καὶ ὑστατίῃσι βόεσσιν
Αἰὲν ὁμοσιχάει, ὁ δέ τ' ἐν μέσσῃσιν ὀρούσας
Βῦν ἔδει, αἱ δέ τε πᾶσαι ὑπέτρεσαν· ὡς τότ' Ἀχαιοὶ
Θεσπεσίως ἐφόβηθεν ὑφ' Ἕκτορι καὶ Διὶ πατρὶ
Πάντες· ὁ δ' οἷον ἔπεφνε Μυκηναῖον Περιφήτην,
Κοπρῆος φίλον υἱὸν, ὃς Εὐρυσθῆος ἄνακτος
Ἀγγελίης οἴχνεσκε βίη Ἡρακληείῃ·
Τῷ γένετ' ἐκ πατρὸς πολὺ χείρονος υἱὸς ἀμείνων
Παντοίας ἀρετὰς, ἠμὲν πόδας, ἠδὲ μάχεσθαι,
Καί νόον ἐν πρώτοισι Μυκηναίων ἐτέτυκτο·
Ὅς ῥα τόθ' Ἕκτορι κῦδος ὑπέρτερον ἐγγυάλιξε.
Στρεφθεὶς γὰρ μετόπισθεν, ὑπ' ἀσπίδος ἄντυγι πάλτῃ,
Τὴν αὐτὸς φορέεσκε, ποδηνεκὲς ἔρκος ἀκόντων·
Τῇ ὄγ' ἐνιζλαφθεὶς, πέσεν ὕπτιος· ἀμφὶ δὲ πήληξ
Σμερδαλέον κονάβησε περὶ κροτάφοισι πεσόντος·

Cum ferâ pugnare, camuris-cornibus bovis circa cædem:
Atque hic quidem cum primis aut poſtremis bobus
Uſque ſimul-graditur, *leo* verò in medias irruens
Bovem vorat, cæteræque omnes territæ-fugiunt: ſic tunc Achivi
Divinitùs in fugam-conjecti-ſunt ab Hectore & Jove patre
Omnes; *Hector* autem ſolum occîdit Mycenæum Periphetem,
Coprei dilectum filium, qui *Copreus* Euryſthei regis
Nuncius ibat ad vim Herculeam:
Hoc *utique* genitus erat ex patre multò deteriore filius præſtantior
Omnigenis virtutibus, & pedibus, & pugnando;
Et prudentiâ *quoque* inter primos Mycenæorum fuit:
Qui tunc Hectori gloriam ſuperiorem præbuit:
Converſus enim retrò, in ſcuti extremâ-orâ offendit,
Quod ipſe geſtabat, talare munimentum adverſus-jacula:
Eo hic impeditus, cecidit ſupinus; caſſis autem
Terribiliter circumſonuit circa tempora prolapſi:

Ver. 633. Θηρὶ.] *Al.* Χειρί,

Ver. 634.—πρώτῃσι καὶ ὑστατίῃσι.] Ὁ δὲ, "καὶ," *Cυνδεσμος*, inquit Scholiaſtes, ἀντὶ τοῦ, "ἢ," διαζευκτικῶς κεῖται· ὅπερ ἄμεινον· ἤτοι ἢ, ταῖς πρώταις ἢ ὑστάταις. Atqui Poëta, opinor, non voluit, "*primiſve vel ultimis*;" ſed, "*modò primis, modò ultimis.*"

Ver. 636.—ὡς τότ' Ἀχαιοὶ—ἐφόβηθεν.]

At Danaûm proceres, Agamemnoniæque phalanges
Ut vidêre virum fulgentiaque arma per umbras;
Ingenti trepidare metu. Pars vertere terga.
Ceu quondam petiêre rates:——
Æn. VI. 489.
——omnis, eo terrore,——;
——Omnes vertebant terga——,
Æn. VIII. 705.

Ver. 639.—ἄνακτος.] *Al.* ἀέθλων. Sicutî infrà, τ', 133.

Ver. 640.—οἴχνεσκε.] *Ire ſolebat.* Vide ſuprà ad ν', 84.

Ibid.——βίῃ Ἡρακληείῃ.] Vide ſuprà ad ν', 758.

Ver. 641.——πατρὸς πολὺ χείρονος υἱὸς ἀμείνων.]

——dignus patriis qui lætior eſſet
Imperiis, & cui pater haud Mezentius eſſet.
Æn. VII. 653.

Ver. 642. Παντοίας ἀρετὰς.] *Al.* Παντοίην ἀρετήν.

Ver. 644. Ὅς ῥα.] *Qui, ut dixi,*—— ver. 638.

Ver. 645.——ὑπ'.] *Al.* ἐν.

Ver.

Ἕκτωρ δ' ὀξὺ νόησε, θεῶν δέ οἱ ἄγχι παρέστη,
Στήθεϊ δ' ἐν δόρυ πῆξε, φίλων δέ μιν ἐγγὺς ἑταίρων,
Κτεῖν'· οἱ δ' ἐκ ἐδύναντο, κὴ ἀχνύμενοί περ ἑταίρῳ,
Χραισμεῖν· αὐτοὶ γὰρ μάλ' ἐδείδισαν Ἕκτορα δῖον.
Εἰσωποὶ δ' ἐγένοντο νεῶν, περὶ δ' ἔσχεθον ἄκραι
Νῆες, ὅσαι πρῶται εἰρύατο· τοὶ δ' ἐπέχυντο.
Ἀργεῖοι δὲ νεῶν μὲν ἐχώρησαν κὴ ἀνάγκῃ
Τῶν προτέρων, αὐτῆ δὲ παρὰ κλισίῃσιν ἔμειναν
Ἀθρόοι, ἐδ' ἐκέδασθεν ἀνὰ κρατόν· ἴσχε γὰρ αἰδὼς
Καὶ δέος· ἀζηχὲς γὰρ ὁμόκλεον ἀλλήλοισι·
Νέστωρ αὖτε μάλιστα Γερήνιος, ἥρως Ἀχαιῶν,
Λίσσετ' ὑπὲρ τοκέων γενόμενος ἄνδρα ἕκαστον·
Ὦ φίλοι, ἀνέρες ἐστὲ, κὴ αἰδῶ θέσθ' ἐνὶ θυμῷ
Ἄλλων ἀνθρώπων· ἐπὶ δὲ μνήσασθε ἕκαστος
Παίδων, ἠδ' ἀλόχων κὴ κτήσιος, ἠδὲ τοκήων,
Ἡμὲν ὅτεῳ ζώουσι, κὴ ᾧ καλαλεθνήκασι.

Hector autem citò animadvertit, currénsque ei propè astitit,
Pectorique hastam infixit, charósque ipsum prope socios
Interfecit: Illi autem non poterant, tristes licèt ob socium,
Opitulari; ipsi enim valdè timebant Hectorem nobilem.
Intra-ordines autem recesserunt navium, circúmque *eos* sepserunt extremæ
Naves, quæ propiùs *à maris* subductæ erant; *hostes* autem certatim-insequebantur.
Argivi igitur à navibus quidem recesserunt præ necessitate
Prioribus, illic autem ad tentoria mansérunt
Conferti, nec dissipabantur per castra: Retinebat enim pudor
Et metus; perpetuò enim vociferantes-hortabantur invicem:
Nestor autem maximè, Gerenius, Custos Achivorum,
Obtestabatur per parentes supplicans viro cuique;
" O amici, viri estote, & cum-pudore reveremini animo
" Alios homines; & recordamini quisque
" Filiorum, & uxorum, & possessionis, & parentum,
" Sicui vivunt, & ficui mortui sunt.

Ver. 650. Στήθεϊ.] *Al.* Στήθεσι.

Ver. 653. Εἰσωποὶ δ' ἐγένοντο νεῶν.] Huc spectat *Andromaches* illud, apud *Euripidem*, de marito suo *Hectore*, ad *Menelaum*;

Πόσις δ' ὁ κλεινὸς, ὃς σε πολλάκις δορὶ
Ναύτην ἔθηκεν ἀντὶ χερσαίου κακόν.
Androm. ver. 456.

" Εἰσωποὶ δ' ἐγένοντο νεῶν" οἱ Ἀχαιοὶ,—— ὑποσείλαντες ἑαυτὺς ὑπὸ τὰς νῆας·——ἢ ἐν ὄψει ἔχοντες, διὰ τὴν ἧτταν, τὰς πρὸς τῷ τείχει νῆας, ἃς εἶχον κατὰ νότου πρὸ τούτου·—— " περὶ δ' ἔσχεθον ἄκραι νῆες, ὅσαι πρῶται εἰρύατο," ——ἵνα κατὰ νότου μὲν ἔχωσι τὰς ἐν θαλάσσῃ πρώτας, πρὸ ὀφθαλμῶν δὲ τὰς ἐν τῷ τείχει προτέρας. *Eustath.*

Ver. 654.——τοὶ δ' ἐπέχυντο.] Ad naves ruebant *Achivi* fugientes, *Vel*; eos certatim insequebantur *Trojani*. Pro posteriori sententiâ facit quod sequitur, Ἀργεῖοι δ'——.

Ver. 657.——ἐδ' ἐκέδασθεν.] *Al.* ἐδέ κέδασθεν.

Ver. 659.——Νέστωρ αὖτε μάλιστα.] Ità *Barnesius* ex MSS. tribus; & ex *ver.* 370 suprà. *Al.* Νέστωρ δ' αὖτε μάλιστα.

Ver. 660.——τοκέων.] *Al.* τεκέων.

Ver. 661.——ἀνέρες ἐστὲ——μνήσασθε, ——ἀλόχων,——ἠδὲ τοκήων.]

Ultrò animos tollit dictis, atque increpat ultrò:——

In manibus Mars ipse, viri; nunc conjugis esto
Quisque suæ tectíque memor, nunc magna referto
Facta, patrum laudes.— *Æn.* X. 278.

Ver. 664.——ζώουσι,——καλαλεθνήκασι.] Vide suprà ad ν', 736; & ad ά, 37.

Τῶν ὕπερ ἐνθαδ' ἐγὼ γυνάζομαι ὑ παρεόνλων,
Ἐξάμεναι κραλερῶς μηδὲ τρωπᾶσθε φόβονδε.
Ὡς εἰπὼν, ὥτρυνε μένω κὴ θυμὸν ἑκάςυ·
Τοῖσι δ' ἀπ' ὀφθαλμῶν νέφω ἀχλύω ὦσεν Ἀθήνη
Θεσπέσιον· μάλα δέ ζφι φόως γένετ' ἀμφοτέρωθεν,
Ἡμὲν πρὸς νηῶν, κὴ ὁμοιΐυ πολέμοιο.
Ἔκλορα δ' ἐφράσσανλο βοὴν ἀγαθὸν, κὴ ἑταίρυς,
Ἡμὲν ὅσοι μετόπισθεν ἀφέςασαν, ὑδ' ἐμάχονλο,
Ἠδ' ὅσσοι πὰρ νηυσὶ μάχην ἐμάχονλο θοῆσιν·
Οὐδ' ἄρ' ἔτ' Αἰανλι μεγαλήτορι ἤνδανε θυμῷ
Ἐξάμεν, ἔνθα περ ἄλλοι ἀφέςασαν υἷες Ἀχαιῶν·
Ἀλλ' ὅγε νηῶν ἴκρι' ἐπώχελο, μακρὰ βιβάσθων,
Νώμα δὲ ξυςὸν μέγα ναύμαχον ἐν παλάμῃσι,
Κολλητὸν βλήτροισι, δυωκαιεικοσίπηχυ.
Ὡς δ' ὅτ' ἀνὴρ ἵπποισι κελητίζειν εὖ εἰδὼς,
Ὅς' ἐπεὶ ἐκ πολέων πίσυρας ζυναλείρεται ἵππυς,

665 "Hos per hîc ego ſupplico, non præſentes,
"Ut ſtetis fortiter; neque, *quæſo*, vertaminî in fugam.
Sic fatus, accendit robur & animum cujuſque:
Illis autem, ab oculis nubem caliginis ſubmovit Minerva
Divinitùs-immiſſam; valdéque ipſis lux coorta eſt utrinque,
670 Et ex-parte navium, & *ex parte* omnibus-æquè-gravis prœlii.
Hectorem autem conſpexerunt pugnâ ſtrenuum, & ſocios,
Tum quotquot à-tergo abſtiterant, neque pugnabant,
Tum quotquot ad naves pugnam pugnabant veloces:
Neque verò ampliùs Ajaci magnanimo placuit mente
675 Stare, ubi alii conſiſtebant filii Achivorum:
Sed hic navium tabulata obibat, magnis-paſſibus gradiens,
Verſabátque contum magnum navalem in manibus,
Compactum clavis-ferreis, duorum-&-viginti-cubitorum.
Ut verò quum vir equis deſultoriis-uti peritus,
680 Qui poſtquam ex multis quatuor ſelegit equos,

Ver. 666.—τρωπᾶσθε.] Ita Cod. *Harleian.* à *Tb. Bentleio* collatus. Quod & *Homero* uſitatius. *Al.* τροπάασθε, & τροπάασθαι.

Ver. 668.——νέφω ἀχλύω ὦσεν Ἀθήνη.] Nempe *Neſtoris* prudentia, & præſans conſilium, Achivis terrorem nonnihil imminuerat. Vide ſuprà ad ά, 194; ad β', 169; & ad δ', 92.

Ver. 671.—ἐφράσσανλο.] Editorum nonnulli, ἐφράσανλο. Quod ferri non poteſt. Vide ſuprà ad ά, 140; & ad ν', 1.

Ibid.——βοὴν ἀγαθὸν.] Vide ſuprà ad β', 408.

Ver. 674.—Αἰανλι.] Quâ ratione, Αἰανλι, hîc ultimam producat; item μάλα, *ver.* 695; vide ſuprà ad ά, 51.

Ver. 675.——ἀφέςασαν.] Ita *Euſtathius*, & in contextu & in commentario; Ita & Cod. *Harleianus*: Sicuti ſuprà *ver.* 672. *Al.* ἐφέςασαν.

Ver. 680.——Ὅς τ'.] *Euſtathius*; Τὸ δὲ, "ὅς τε,"——ἀντὶ τοῦ, ὅτω."——ἄλλως γὰρ, ὐκ εὐσύνλακλω ἡ παραζολή. Sed omninò erravit vir eruditus. Neque enim ullo pacto fert linguæ græcæ ratio, ut ὅς τε intelligatur ὅτω. Et præterea uſitatiſſima eſt *Homero*, atque etiam concinnior, iſtiuſmodi ſyntaxis; Ὡς δ' ὅτε——. Ut reticeatur ſcilicèt elegantiſſimè id, quod languidius ita ſupplere poſſis: "*Sicuti* fit, "*quum*——;" vel, "*Sicuti* res ſe habet, *quum*:" vel, (quod *hoc in loco* optimè congruit,) "*Sicuti quum* oſtendit ſe "*homo peritus*——, *qui*," &c.

Ibid.——ζυναλείρεται.] Τὸ δὲ χωρὶς τοῦ γ' γράφειν, Ὁμηρικὸν, παρὰ τὴ χρήσει, κὴ τῷ λόγῳ

Σεύας ἐκ πεδίοιο μέγα προτὶ ἄστυ διώκει,
Λαοφόρον κατ' ὁδὸν, πολέες τέ ἑ θηήσαντο
Ἀνέρες, ἠδὲ γυναῖκες· ὁ δ' ἔμπεδον ἀσφαλὲς αἰεὶ
Θρῴσκων, ἄλλοτ' ἐπ' ἄλλον ἀμείβεται· οἱ δὲ πέτονται·
Ὡς Αἴας ἐπὶ πολλὰ θοάων ἴκρια νηῶν
Φοίτα, μακρὰ βιβὰς, φωνὴ δέ οἱ αἰθέρ' ἵκανεν·
Αἰεὶ δὲ ζμερδνὸν βοόων Δαναοῖσι κέλευε,
Νηυσί τε καὶ κλισίῃσιν ἀμυνέμεν. Οὐδὲ μὲν Ἕκτωρ
Μίμνεν ἐνὶ Τρώων ὁμάδῳ πύκα θωρηκτάων·
Ἀλλ' ὡς τ' ὀρνίθων πετεηνῶν αἰετὸς αἴθων
Ἔθνεα ἐφορμᾶται, πολαμὸν πάρα βοσκομενάων,
Χηνῶν, ἢ γεράνων, ἢ κύκνων δολιχοδείρων·
Ὡς Ἕκτωρ ἴθυσε νεὸς κυανοπρώροιο
Ἀντίον αἶξας· τὸν δὲ Ζεὺς ὦσεν ὄπισθε
Χειρὶ μάλα μεγάλῃ, ὤτρυνε δὲ λαὸν ἅμ' αὐτῷ.
Αὖτις δὲ δριμεῖα μάχη παρὰ νηυσὶν ἐτύχθη·
Φαίης κ' ἀκμῆτας καὶ ἀτειρέας ἀλλήλοισιν
Ἄνλεσθ' ἐν πολέμῳ· ὡς ἐσσυμένως ἐμάχοντο.

Agitans ex campo magnam ad urbem incitat
Publicam per viam, multique eum admirantes-ſpectant
Viri & mulieres; ipſe autem firmitèr ſinè-lapſu aſſiduò
Subſiliens, aliàs in alium alternat; illique *interim* volant:
Sic Ajax multa velocium tabulata-excelſa-in-puppibus navium
Obibat, magnis-paſſibus gradiens; voxque ejus ad æthera perveniebat:
Semper enim terribilitèr clamans Danaos hortabatur
Naveſque & tentoria defendere. At neque Hector
Manebat in Trojanorum turbâ benè armatorum;
Sed ſicut avium volucrium aquila fulva
Gentem invadit, fluvium jux'a paſcentium,
Anſerum, vel gruum, vel cygnorum longa-colla-habentium:
Sic Hector impetu ferebatur-rectà in navem prora-cæruleam,
Prorsùm prorumpens; eúmque Jupiter impellebat à tergo
Manu valdè magnâ, concitabátque populum unà-cum ipſo.
Iterum verò acris pugna ad naves commiſſa eſt:
Dixiſſes certè indefeſſos & indefatigabiles inter-ſe
Occurrere in prœlio: tanto cum impetu pugnabant.

λόγῳ πάνλη ζυνᾶδον ἐπειεικῶς. Τὸ γὰρ "ζυνα-"τείρεται," μᾶλλον προσεχῶς ζημαίνει τὸ "ζυνάγειν καὶ ζυναρμόζειν." Καὶ ἐν ἄλλοις, "Σὺν δ' ἤειρεν ἰμᾶσι," (κ', 499,)—ζυνήγαγε τὰς ἵππους. *Porphyr. Quæſt. Homeric.* 8.

Ver. 681. Σεύας.] Cod. *Harleian.* Σεύσας.

Ibid.——διώκει.] *Al.* δίηλαι.

Ver. 687.——κέλευε.] Vide ſuprà ad ν', 84.

Ver. 690.——ὀρνίθων——αἰετὸς——Ἔθνεα ἐφορμᾶται.]

——————quantum
Chaonias dicunt, aquilâ veniente, columbas. *Virg. Eclog.* IX. 12.

Ver. 691.——πολαμὸν.] Cod. *Harleian.* πόλαμῶ.

Ver. 693.——νεὸς.] *Al.* νεώς.

Ver. 694.——ὦσεν.] *Al.* ὄρσεν. Vide ſuprà ad ν', 44.

Ver. 697.——ἀκμῆτας καὶ ἀτειρέας.]
Ingentem pugnam,——
Martem indomitum.——
Æn. II. 438, 440.

Τοῖσι δὲ μαρναμένοισιν ὅδ' ἦν νόος· ἦτοι Ἀχαιοὶ
Οὐκ ἔφασαν φεύξεσθαι ὑπ' ἐκ κακῦ, ἀλλ' ὀλέεσθαι·
Τρωσὶν δ' ἤλπετο θυμὸς ἐνὶ στήθεσσιν ἑκάστῳ,
Νῆας ἐνιπρήσειν, κλενέειν θ' ἥρωας Ἀχαιύς·
Οἱ μὲν τὰ φρονέοντες ἐφέσασαν ἀλλήλοισιν.
Ἕκτωρ δὲ πρύμνης νεὸς ἥψατο πωλοπόροιο,
Καλῆς, ὠκυάλου, ἣ Πρωτεσίλαον ἔνεικεν
Ἐς Τροίην, οὐδ' αὖτις ἀπήγαγε πατρίδα γαῖαν·
Τῇ περ δὴ περὶ νηὸς Ἀχαιοί τε Τρῶές τε
Δῄουν ἀλλήλους αὐτοσχεδόν· οὐδ' ἄρα τοίγε
Τόξων αἰνὰς ἀμφὶς μένον, οὐδέ τ' ἀκόντων,
Ἀλλ' οἵγ' ἐγγύθεν ἑσάμενοι ἕνα θυμὸν ἔχοντες,
Ὀξέσι δὴ πελέκεσσι καὶ αἰξίνῃσι μάχοντο,
Καὶ ξίφεσιν μεγάλοισι, καὶ ἔγχεσιν ἀμφιγύοισι.
Πολλοὶ δὲ φάσγανα καλὰ, μελάνδετα, κωπήεντα,
Ἄλλα μὲν ἐκ χειρῶν χαμάδις πέσον, ἄλλα δ' ἀπ' ὤμων
Ἀνδρῶν μαρναμένων· ῥέε δ' αἵματι γαῖα μέλαινα.
Ἕκτωρ δὲ πρύμνηθεν ἐπεὶ λάβεν, οὐχὶ μεθίει,

Ac pugnantibus hic erat animus: Achivi quidem
Non putabant *se* evaſuros è clade, ſed perituros:
Trojanis autem credebat animus in pectoribus cujuſque,
Naves incenſuros eſſe *ſe*, occiſurósque heroas Achivos.
Atque hi quidem his animis inſtabant ſibi invicem.
Hector autem puppim navis prehendit pontum-tranſeuntis,
Pulchræ, velocis, quæ Proteſilaum advexerat
Ad Trojam, neque retrò reduxit *eum* in patriam terram:
Hujus utique pro nave Achivique Trojanique
Occidebant alii-alios cominùs: Neque ſanè ii
Sagittarum impetus eminùs expectabant, neque jaculorum;
Sed cominùs ſtantes, unum animum habentes,
Acutis jam ſecuribus & bipennibus pugnabant,
Et enſibus magnis, & haſtis utrinque-acutis.
Multi verò gladii pulchri, nigris-inditi-manubriis, capulis-magnis,
Alii quidem è manibus in-terram cadebant, alii verò ab humeris
Virorum pugnantium: fluebátque ſanguine terra nigra.
Hector autem puppim-*navis* poſtquam prehenderat, non dimittebat,

Ver. 704.——νεὸς ἥψαλο.] *Al.* νεὼς ἥψαλο. Ut pronunciaretur ſcilicet, νᾶς ἥψαλο.

Ver. 705. Καλῆς.] Vide ſuprà ad β', 43.

Ver. 708.—οὐδ' ἄρα τοίγε——.] Ὅρα τὴν φράσιν τῆς κινδυνώδους ἀκμαίας μάχης· ἣν οὐκ ἂν φράσειαν κάλλιον, οὐδ' εἰ πάντες οἱ ῥήτορες εἰς ἓν συνελθόντες μελετήσαιεν. *Euſtath.*

Ver. 711.—δὴ.] *Omnino*——. Vide autem ſuprà, ad ξ', 433.

Ver. 713.—καλὰ.] Vide ſuprà ad β', 43.

Ibid.—μελάνδετα.] *Nigris manubriis inditi.* Malè Barneſius, *nigris illigati vaginis.* Quod hîc minùs convenit.

Ver. 714.—χειρῶν.] Cod. *Harleian.* χειρός.

Ver. 716. Ἕκτωρ δὲ πρύμνηθεν——, οὐ-σεῖε πῦρ.]

Claſſem, quæ lateri caſtrorum adjuncta latebat
Aggeribus ſeptam circùm & fluvialibus undis,
Invadit; ſocioſque incendia poſcit ovantes;
Atque manum pinu flagranti fervidus implet. Æn. IX. 69.

Ibid.—μεθίει.] Vide ſuprà ad *ver.* 24.

Ver.

Ἄφλαστον μετὰ χερσὶν ἔχων, Τρωσὶν δ' ἐκέλευεν·
Οἴσετε πῦρ, ἅμα δ' αὐτοὶ ἀολλέες ὄρνυτ' ἀϋτήν.
Νῦν ἡμῖν πάντων Ζεὺς ἄξιον ἦμαρ ἔδωκε,
Νῆας ἑλεῖν, αἳ δεῦρο θεῶν ἀέκητι μολοῦσαι,
Ἡμῖν πήματα πολλὰ θέσαν, κακότητι γερόντων·
Οἵ μ', ἐθέλοντα μάχεσθαι ἐπὶ πρύμνῃσι νέεσσιν,
Αὐτόν τ' ἰσχανάασκον, ἐρητύοντό τε λαόν.
Ἀλλ' εἰ δή ῥα τότ' ἔβλαπτε φρένας εὐρύοπα Ζεὺς
Ἡμετέρας, νῦν αὐτὸς ἐποτρύνει κὴ ἀνώγει.
Ὣς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα μᾶλλον ἐπ' Ἀργείοσιν ὄρουσαν·
Αἴας δ' ἠέτ' ἔμιμνε, βιάζετο γὰρ βελέεσσιν·
Ἀλλ' ἀνεχάζετο τυτθὸν, ὀϊόμενος θανέεσθαι,
Θρῆνυν ἐφ' ἑπταπόδην, λίπε δ' ἴκρια νηὸς εἰσης·
Ἔνθ' ἄρ' ὅγ' εἰςήκει δεδοκημένος· ἔγχει δ' αἰεὶ
Τρῶας ἄμυνε νεῶν, ὅςις φέροι ἀκάματον πῦρ·
Αἰεὶ δὲ ζμερδνὸν βοόων, Δαναοῖσι κέλευεν·
Ὦ φίλοι, ἥρωες Δαναοὶ, θεράποντες Ἄρηος,
Ἄνέρες ἐσὲ, φίλοι, μνήσασθε δὲ θούριδος ἀλκῆς.

Summam puppis-partem manibus tenens; Trojanis verò inclamabat;
" Ferte ignem, simúlque & ipsi conferti excitate pugnam.
" Nunc nobis omnium Jupiter instar diem dedit;
" Ut naves capiamus, quæ huc diis invitis profectæ,
" Nobis clades multas intulerunt, ignaviâ seniorum;
" Qui me, volentem pugnare ad puppes navium,
" Ipsúmque detinebant, inhibebantque exercitum.
" Verùm si tum lædebat mentes latè-sonans Jupiter
" Nostras, nunc ipse impellit & jubet.
Sic dixit: Illi autem inde acriùs in Argivos irruebant:
Ajax autem non ampliùs sustinebat, obruebatur enim telis;
Sed recedebat paululùm, (putans se moriturum esse,)
Ad transtrum septem-pedale; liquit verò tabulata navis undique-æqualis:
Ibi ille stabat observans; hastâque assiduè
Trojanos arcebat à navibus, quicunque ferret indefessum ignem:
Sempérque horrendùm clamans, Danaos hortabatur;
" O amici, heroës Danai, famuli Martis;
" Viri estote, amici, recordaminique strenuæ fortitudinis.

Ver. 717.——ἐκέλευεν.] Vide suprà ad ν', 84.

Ver. 718.——Οἴσετε.] Cod. *Harleian.* Οἴσαλτε.

Ibid.——ὄρνυτ'.] Vide suprà ad γ', 260.

Ver. 719.——πάντων——ἄξιον.] Πάντων τῶν τολμηθέντων εἰς ἡμᾶς ἀξίαν ἀμοιβήν. *Scbol. Vulgg.* Ἀντάξιον ἀντὶ πάντων ὧν ἐπάσχομεν. *Scbol. inedita in* Cod. *Harleiano.*

Ver. 724.—Ἀλλ' εἰ δὴ ῥα τότ.] *At si tum* reverà——.

Ibid.—τοτ' ἔβλαπτε.] *Eustathius*, in Commentario suo, videtur legisse τότε βλάπτε. Id quod auribus non displicet.

Ibid.—εὐρύοπα.] Vide suprà ad ά, 175.

Ver. 729.—νηὸς εἰσης.] Vide suprà ad ά, 306.

Ver. 730. Ἔνθ' ἄρ'] *Ibi, inquam,*——.

Ibid.——εἰςήκει.] Si ἔςηκεν dixisset, jam non constaret Temporum ratio. Vide suprà ad δ', 434; & ad ά, 37.

Ver. 731.—ἀκάματον.] Vide suprà ad ά, 398.

Ver. 732.—κέλευεν.] Vide suprà ad ν', 84.

Ἦέ τινὰς φαμὲν εἶναι ἀοσσητῆρας ὀπίσσω;
Ἦέ τι τεῖχος ἄρειον, ὅκ' ἀνδράσι λοιγὸν ἀμύναι;
Οὐ μέν τις Ζχεδόν ἐσι πόλις, πύργοις ἀραρυῖα,
Ἣ κ' ἀπαμυναιμεσθ', ἑτεραλκέα δῆμον ἔχοντες·
Ἀλλ' ἐν γὰρ Τρώων πεδίῳ πύκα θωρηκτάων,
Πόντῳ κεκλιμένοι, ἑκὰς ἤμεθα πατρίδος αἴης·
Τῷ ἐν χερσὶ φόως, ἠ μειλιχίη πολέμοιο.
Ἦ, κὴ μαιμώων ἔφεπ' ἔγχεϊ ὀξυόεντι·
Ὅσις δὲ Τρώων κοίλης ἐπὶ νηυσὶ φέροιτο,
Σὺν πυρὶ κηλείῳ, χάριν Ἕκτορος ἀτρύνανθος,
Τόνδ' Αἴας ὔτασκε, δεδεγμένος ὀξέϊ δουρί·
Δώδεκα δὲ προπάροιθε νεῶν αὐτοσχεδὸν ὦτα.

735 " An aliquos putamus esse adjutores à tergo?
" Aut aliquem murum firmiorem, qui viris perniciem arceat?
" Non quidem aliqua prope est urbs turribus munita,
" Quâ defendamur, suis vicibus succedentem exercitum habentes;
" Sed enim in Trojanorum campo benè armatorum,
740 " Ponto admoti, longè sedemus à patriâ terrâ:
" Ideò in manibus salus, non in remissione pugnæ.
Dixit, & furens insectabatur hastâ acutâ:
Quicunque utique Trojanorum, cavas ad naves ferretur
Cum igne ardenti, *in* gratiam Hectoris concitantis;
745 Hunc Ajax vulnerabat, excipiens acutâ hastâ:
Duodecim adeò ante naves cominùs feriit.

Ver. 736. Ἦέ τι τεῖχος ἄρειον.] ——Quò deinde fugam? quo tenditis? inquit.
Quos alios muros, quæ jam ultrà mœnia habetis? *Æn.* IX. 781.

Ver. 738.——ἀπαμυναίμεσθ'.] ἐπαμυναίμεσθ'. Cod. *Harleian.* à *Th. Bentleio* collatus. Βοήθειαν λάβοιμεν. *Schol. ibidem inedita.*

Ibid.—ἑτεραλκέα δῆμον.] ἀμοιβάς· ν', 793.

Ver. 739.——Τρώων πεδίῳ——, πόντῳ κεκλιμένοι,——ἐν χερσὶ φόως——. Ἦ, κὴ μαιμώων ἔφεπ' ἔγχεϊ.]
Nec spes ulla fugæ: rerum pars altera adempta est. *Æn.* IX. 131.
Ecce, maris magno claudit nos obice pontus;
Deest jam terra fugæ; pelagus, Trojamne petemus?
Hæc ait, & medius densos prorumpit in hostes. *Æn.* X. 377.

Ver. 741.——μειλιχίη.] *Al.* μειλιχίη.

Ver. 742.——ὀξυόεντι.] Vide supra ad ε, 50.

Ver. 743.—κοίλης ἐπὶ νηυσὶ φέροιτο.] *Al.* κοιλὰς ἐπὶ νῆας ἄγοιτο. Scholia inedita, in Cod. *Harleiano*, exponunt; ἐφέροιτο τῇ εἱμαρμένῃ. Sed aptiùs intelligas; *virtute suâ*; vel, *hortatu Hectoris.*

Ver. 745.—ὀξέϊ δουρί.] *Al.* ἔγχεϊ μαχητῷ.

Ver. 746.——δὲ.] *Al.* δή. Longè minùs venustè.

Ibid.—ὦτα.] *Al.* ἕκλα.

ΤΗΣ ΟΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΔΟΣ

ΡΑΨΩΔΙΑ, ἢ ΓΡΑΜΜΑ, Π'.

Ὑπόθεσις τῆς Π'. ΟΜΗΡΟΥ Ῥαψῳδίας.

Πατρόκλῳ δηθέντι Ἀχιλλεὺς τὴν ἑαυτοῦ πανοπλίαν ἐπιτρέπει ἀναλαβεῖν, καὶ τοὺς Μυρμιδόνας ἐξάγειν ἐπὶ τὸν πόλεμον· οἱ δὲ, ἐξελθόντες ἔτρεψαν τοὺς Τρῶας. Πάτροκλος δὲ Σαρπηδόνα τὸν Διὸς ἀναιρεῖ, τὸν παρῆορον ἵππον τοῦ Ἀχιλλέως ἀνελόντα, Πήδασον· ἔπειτα δὲ Πάτροκλον Ἕκτωρ ἀναιρεῖ, πληγέντα πρότερον ὑπὸ Εὐφόρβου, Ἀπόλλωνος ἀφελομένου τὴν πανοπλίαν αὐτοῦ.

Ἐπιγραφαί.

Πατρόκλεια.

Ἄλλως.

Πῖ, Πάτροκλον ἔπεφνεν ἀρήϊον Ἕκτορος αἰχμὴ.

Ὣς οἱ μὲν περὶ νηὸς ἐϋσσέλμοιο μάχοντο·
Πάτροκλος δ' Ἀχιλῆϊ παρίσταο, ποιμένι λαῶν,
Δάκρυα θερμὰ χέων, ὥςε κρήνη μελάνυδρος,
Ἥτε κατ' αἰγίλιπος πέτρης δνοφερὸν χέει ὕδωρ.
Τὸν δὲ ἰδὼν ὤκτειρε ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεὺς,
Καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
Τίπτε δεδάκρυσαι, Πατρόκλεις, ἠΰτε κούρη
Νηπίη; ἥθ' ἅμα μητρὶ θέειν' ἀνελέσθαι ἀνώγει,

SIC hi quidem de navi bonis-tranſtris-inſtructâ pugnabant:
Patroclus autem Achilli aſtabat, paſtori populorum,
Lacrymas calidas fundens; tanquam fons aquis-niger,
Qui utique ab excelsâ petrâ nigram fundit aquam.
Hunc autem intuens miſeratus eſt pedibus-celer nobilis Achilles,
Et ipſum compellans verbis alatis allocutus eſt;
Curnam lacrymaris, Patrocle, tanquam puella
Parvula? quæ cum matre currens, eam ſe-*bracbiis*-ſuſcipere flagitat,

Ver. 3. Δάκρυα θερμὰ χέων]
Multa gemens, largoque humectet flumine vultum. *Æn.* I. 649.

Ver. 5.—ποδάρκης.] Vide ſuprà ad ά, 58.

Ver. 6.——ἔπεα πτερόεντα.]
——————————*verbis*
Quæ tutò tibi magna *volant*.——————
Æn. XI. 380.

Εἱανῦ ἀπτομένη, καὶ τ' ἐσσυμένην κατερύκει,
Δακρυόεσσα δέ μιν προσιδέρκεται, ὄφρ' ἀνέληται·
Τῇ ἴκελ', Πάτροκλε, τέρεν κατὰ δάκρυον εἴβεις·
Ἦέ τι Μυρμιδόνεσσι πιφαύσκεαι, ἢ ἐμοὶ αὐτῷ;
Ἦέ τιν' ἀγγελίην Φθίης ἐξέκλυες οἷος;
Ζώειν μὰν ἔτι φασὶ Μενοίτιον, Ἀκτορος υἱὸν,
Ζώει δ' Αἰακίδης Πηλεὺς μετὰ Μυρμιδόνεσσι,
Τῶν κε μάλ' ἀμφοτέρων ἀκαχοίμεθα τεθνειώτων.
Ἦὲ ζύ γ' Ἀργείων ὀλοφύρεαι, ὡς ὀλέκονται
Νηυσὶν ἔπι γλαφυρῇσιν, ὑπερβασίης ἕνεκα ζφῆς;
Ἐξαύδα, μὴ κεῦθε νόῳ, ἵνα εἴδομεν ἄμφω.
Τὸν δὲ βαρυστενάχων προσέφης, Πατρόκλεις ἱππεῦ·
Ὦ Ἀχιλεῦ, Πηλέος υἱὲ, μέγα φέρτατ' Ἀχαιῶν,
Μὴ νεμέσα· τοῖον γὰρ ἄχος βεβίηκεν Ἀχαιούς.
Οἱ μὲν γὰρ δὴ πάντες, ὅσοι πάρος ἦσαν ἄριστοι,
Ἐν νηυσὶν κέαται βεβλημένοι ὠτάμενοί τε·
Βέβληαι μὲν ὁ Τυδείδης κρατερὸς Διομήδης·

"Veſtem apprehendens, & properantem detinet;
"Lachrymabunda autem ipſam ſuſpicit, ut ulnis ſe attollat;
"Huic ſimilis, Patrocle, rorantem lacrymam effundis.
"Anne aliquid Myrmidonibus nuncias, aut mihi ipſi?
"An aliquem nuncium ex Phthiâ audiviſti ſolus?
"Vivere ſanè adhuc aiunt Menœtium, Actoris filium;
"Vivit & Æacides Peleus inter Myrmidonas;
"Quorum utique valdè alterutro triſtaremur mortuo.
"An verò tu Argivorum gratiâ luges, quòd ita pereant
"Naves ad cavas, injuſtitiam propter ſuam?
"Eloquere; nè cela mente; ut ſciamus ambo.
"Hunc autem gravitèr ſuſpirans allocutus es, Patrocle eques;
"O Achille, Pelei fili, multò fortiſſime Achivorum,
"Nè indigneris: tam gravis enim dolor oppreſſit Achivos.
"Illi enim jam omnes, quicunque antè erant fortiſſimi,
"In navibus jacent eminùs cominúſque vulnerati.
"Eminùs quidem ſauciatus eſt Tydides fortis Diomedes;

Ver. 9. Εἱανῦ.] Vide ſuprà ad ξ', 178; & ad γ', 385.

Ver. 10.—προσιδέρκεται.] *Al.* περισιδέρκεται.

Ver. 13.—Φθίης ἐξέκλυες.] *Al.* Φθίης ἐξ ἔκλυες.

Ver. 16.—ἀκαχοίμεθα.] *Al.* ἀκαχήμεθα.

Ibid.—τεθνειώτων.] Vide ſuprà ad ν', 46.

Ver. 21.—Πηλέος.] *Al.* Πελέως, & Πηλῆος. Quæ omnia ferri poſſint. Vide ſuprà ad ά, 489.

Ibid.—υἱὲ, μέγα.] Quâ ratione, υἱὲ, hîc ultimam producat; vide ſuprà ad ά, 51.

Ibid.—μέγα φέρτατ' Ἀχαιῶν.]
—O Danaûm fortiſſime gentis.
Æn. I. 100.

Ver. 22. Μὴ νεμέσα.] Qui hoc de *irâ* Achillis adverſus Agamemnonem coërcendâ acceperunt, vim hujus vocabuli prorsùs ignorârunt. Longè aliud eſt, μηνίειν· aliud, νεμεσᾶν. Videatur idem iſte verſiculus ſuprà, κ', 147.

Ibid.—βεβίηκεν—· Βέβληαι—· Οὔτασαι.] Vide ſuprà ad ν', 736; & ad ά, 37.

Ver. 23.—δὴ.] *Omnino*—; *Profectò*—. Vide ſuprà ad ξ', 433.

Ver. 25—Διομήδης·—Ὀδυσεὺς—, Ἀγαμέμνων·—Εὐρύπυλος.]—ἐπαινεῖται τῆς τάξεως· Τὸν μὲν γὰρ βασιλέα ἔστε πρωτάτλεα τῶν ἄλλων, μήποτε ἢ χαλεπήνας ὁ Ἀχιλλεὺς ἅμα τῇ τοῦ ἐχθροῦ μνήμῃ πρόφαι τὸν ἔπαυξιν.

Ἀλλ'

Οὗταςαι δ' Ὀδυσεὺς δυρικλυτὸς, ἠδ' Ἀγαμέμνων·
Βέβληαι δὲ καὶ Εὐρύπυλος κατὰ μηρὸν ὀϊςῷ.
Τὼς μέν τ' ἰηλροὶ πολυφάρμακοι ἀμφιπένονται,
Ἕλκε' ἀκειόμενοι· σὺ δ' ἀμήχανος ἔπλευ, Ἀχιλλεῦ.
Μὴ ἐμὲ γῶν ἔτος γε λάβοι χόλος, ὃν σὺ φυλάσσεις,
Αἰναρέτη· τίς σευ ἄλλος ὀνήσεται ὀψίγονός περ,
Αἴκε μὴ Ἀργείοισιν ἀεικέα λοιγὸν ἀμύνῃς;
Νηλεές· οὐκ ἄρα σοί γε πατὴρ ἦν ἱππότα Πηλεὺς,
Οὐδὲ Θέτις μήτηρ· γλαυκὴ δέ σε τίκτε θάλασσα,
Πέτραι τ' ἠλίβατοι, ὅτι τοι νόος ἐςὶν ἀπηνής·
Εἰ δέ τινα φρεσὶ ςῇσι θεοπροπίην ἀλεείνεις,
Καί τινά τοι καὶ Διὸς ἐπέφραδε πότνια μήτηρ,
Ἀλλ' ἐμέ περ πρόες ὦκα, ἅμα δ' ἄλλον λαὸν ὄπασσον

" Cominùs verò Ulyſſes haſtâ-inclytus, atque Agamemnon:
" Vulneratus etiam eſt Eurypylus in femore ſagittâ.
" Atque hos quidem medici multis-medicamentis-utentes curando-occupati ſunt,
" Vulnera ſanantes: tu verò inexorabilis æs, Achille.
" Nè me *unquam* talis utique ceperit ira, qualem tu ſervas,
" In-malum-fortis: Quiſnam à te alius juvabitur poſthàc,
" Si non ab Argivis *nunc* indignam perniciem propulſaveris?
" Immiſericors: non utique tibi pater erat eques Peleus,
" Nec Thetis mater; cæruleum autem te peperit mare,
" Excelſæque petræ; quoniam tibi mens eſt ſæva.
" Quòd ſi aliquod mentibus tuis vaticinium vereris,
" Et aliquod tibi à Jove dixit veneranda mater;
" At me ſaltem mitte citò, ſimúlque cæteras copias præbe

Ἀλλ' ὐδ' ἔσχαλον τίθησι· δίος γὰρ καὶ ὕτω, μὴ τῇ τῶ ὀνόμαλος προφορᾷ τελευταία κειμένη καὶ ἐναυλω ὕσῃ, ἀνατύσῃ πρὸς τὸ παρόν. Ὅθεν μέσην αὐτῷ δίδωσι τάξιν, ἐκκρούων τὴν μνήμην, καὶ ἀμβλύνων τὸ μῖσος, διὰ τῶν ἑκατέρωθεν, καὶ μάλιςα διὰ τῆς ἄγαν βραχυλογίας· Οὐ γὰρ πολλὰς λέξεις ἐπὶ τῷ βασιλεῖ, καθὰ καὶ ἐπὶ τοῖς ἄλλοις, ἐδαπάνησεν· ἀλλὰ φειδωλῶς ὕτως ἐπέδραμεν, " ἠδ' Ἀγαμέμνων." *Euſtath.*

Ver. 29.—ἀκειόμενοι.] *Al.* ἀκειάμενοι.

Ver. 31.—τίς σευ ἄλλος.] Pronunciabatur, τίς σεὔλλος. MS. *Barneſii* unus, τί σευ ἄλλος; Quod & probat vir eruditus. Sed & ad ſententiam, minùs rectè; & ad conſtructionem cum iſto περ, parùm aptè.

Ver. 32. Νηλεές· οὐκ ἄρα——, γλαυκὴ δέ σε τίκτε θάλασσα, Πέτραι τ' ἠλίβατοι.]

——————ἦ ῥα λεαίνας
Μασδὸν ἐβήλαζε, δρυμῷ τέ μιν ἔτρεφε μάτης. *Theocrit. Idyll.* III. 15.

Nec tibi Diva parens, generis nec Dardanus auctor,
Perfide, ſed duris genuit te cautibus horrens
Caucaſus, Hyrcanæque admôrunt ubera tigres. *Æn.* IV. 365.

Quo de loco *Macrobius*: " Plenè Virgilius, " non *partionem* ſolam, ſicut ille quem ſequebatur; ſed *educationem* quoque *nutricationis*, tanquam bellualem & aſperam, " criminatur. Addit enim de ſuo, *Hyrcanæque admôrunt ubera tigres.*——Ad " criminandos igitur mores, defuit *Homero*, " quod *Virgilius* adjecit." *Lib.* V. *cap.* 11. Καὶ καλῶς Ὅμηρος εἶπε, " γλαυκὴ δέ σε " τίκτε θάλασσα," πρὸς τὸν ἀνήμερον εἶναι δοκοῦντα καὶ ἄμικτον. *Plutarch. de Solertiâ Animalium.* Φιλικὸν ἡ παῤῥησία, καὶ ζημιόν.——ὅθεν αἰδοῦνται τοὺς παῤῥησιαζομένους, καὶ θαυμάζουσι.——Αὐτός γε μὴν ὁ Ἀχιλλεύς, καὶ ὡς ὑγλυκύθυμος ὢν ὐδ' ἀγανόφρων, ἀλλὰ δεινὸς ἀνὴρ,——παρεῖχε τῷ Πατρόκλῳ ζιωπῇ καταφέρειν αὐτοῦ πολλὰ τοιαῦτα· " Νηλεές· " οὐκ ἄρα σοί γε πατὴρ, &c. *Id. de Adulat. & Amic. diſcrim.*

Ibid.—ἱππότα.] Vide ſuprà ad ά. 175.

Ver. 34.—σε τίκτε.] *Al.* σ' ἔτικτε. Quod leviculum eſt.

Ver. 38. Ἀλλ' ἐμέ περ πρόες.] Codd. à *Th. Bentleio* collati, Ἀλλὰ ἐμέ πρόες.

Vir-

Μυρμιδόνων, ἤν πέ τι φόως Δαναοῖσι γένωμαι.
Δὸς δέ μοι ὤμοιϊν τὰ ζὰ τεύχεα θωρηχθῆναι,
Αἴκ' ἐμέ ζοι ἴσκονζες ἀπόσχωνζαι πολέμοιο
Τρῶες, ἀναπνεύσωσι δ' ἀρηΐοι υἷες Ἀχαιῶν
Τειρόμενοι· ὀλίγη δέ τ' ἀνάπνευσις πολέμοιο.
Ῥεῖα δέ κ' ἀκμῆτες κεκμηότας ἄνδρας ἀϋτῇ
Ὤσαιμεν πρυτὶ ἄξυ, νεῶν ἄπο κὴ κλισιάων.
Ὡς φάτο λισσόμενος, μέγα νήπιος· ἦ γὰρ ἔμελλεν
Οἱ αὐτῷ θάνατόν τε κακὸν κὴ κῆρα λιτέσθαι.
Τὸν δὲ μέγ' ὀχθήσας προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
Ὤ μοι, διογενὲς Πατροκλεις, οἷον ἔειπες·
Οὔτε θεοπροπίης ἐμπάζομαι, ἤνλινα οἶδα,
Οὔτε τί μοι πὰρ Ζηνὸς ἐπέφραδε πότνια μήτηρ·
Ἀλλὰ τόδ' αἰνὸν ἄχος κραδίην κὴ θυμὸν ἱκάνει,
Ὁππότε δὴ τὸν ὁμοῖον ἀνὴρ ἐθέλησιν ἀμέρσαι,
Καὶ γέρας ἆψ ἀφελέσθαι, ὅ, τε κράτεϊ προβεβήκει·
Αἰνὸν ἄχος τό μοι ἐσὶν, ἐπεὶ πάθον ἄλγεα θυμῷ.
Κέρην, ἣν ἄρα μοι γέρας ἔξελον υἷες Ἀχαιῶν,
Δορὶ δ' ἐμῷ κλεάτισσα, πόλιν εὐτείχεα πέρσας,

" Myrmidonum, ſi fortè quid luminis Danais fiam.
" Da autem mihi humeris tua arma ut induam;
" Si fortè, me ob-ſimilitudinem-eſſe-Te credentes, abſtineant à pugnâ
" Trojani, reſpirentque Mavortii filii Achivorum
" Afflicti *jam*: exigua ſanè reſpiratio in bello, *profuerit*,
" Facilè verò integri defeſſos viros prœlio
" Repulerimus ad urbem, à navibus & tentoriis.
Sic dixit ſupplicans, valdè demens: certè enim erat
Sibi ipſi mortemque malam, & fatum rogaturus.
Illum autem gravitèr gemens allocutus eſt pedibus velox Achilles;
" Hei mihi, nobiliſſime Patrocle, quod dixeris:
" Neque vaticinium ullum vereor, quod audiverim;
" Neque quidquam mihi à Jove dixit veneranda mater:
" Sed hic gravis dolor cor & animum occupat,
" Quando æqualem quis voluerit privare portione-ſuâ,
" Et præmium rursùs auferre *is*, qui potentiâ antecellat:
" Gravis dolor hic mihi eſt, quandoquidem *inde* paſſus ſum mœrores animo.
" Puellam, quam quidem mihi præmium elegerant filii Achivorum,
" Haſtâque meâ quæſiveram, urbe benè munitâ eversâ;

Ver. 43.—ὀλίγη δέ τ'.] Vertit *Barneſius*, aliique; " *exiguáque fiat*——." Sententiâ non prorsùs incommodâ. Sed minùs videbitur ταυτολόγον, multóque majus inerit πάθος, ſi vertas: " *Vel exiguum ſanè reſpirandi ſpa-* " *tium in bello, non erit inutile.*" Quod & *Barneſium* non fugerat ſuprà, λ', 800.

Ver. 50. Οὔτε θεοπροπίης——, Οὔτε τί μοι πὰρ Ζηνὸς.] Nempe, nihil *novi*, nihil quod ipſum *terreſaceret*, nihil quod *non jamdudùm probè nôſſet* Patroclus. Nam alioquî fatum ſuum ſibi à Jove nunciaverat Thetis, ι, 410. Ut rectè notavit *Barneſius*.

Ver. 53. Ὁππότε δὴ.] Vide ſuprà ad ξ', 433.

Ver. 56.——ἄρα.] *Ut nôſti*,——.

Ibid.—ἔξελον] Ὡς ἐξαίρετον ἔδωκαν. *Schol.*

Ver. 57.—πόλιν εὐτείχεα πέρσας.] Quâ ratione, πόλιν, hîc ultimam producat; item πρὸς, *ver.* 60; & δὲ, *ver.* 67; & πόλις, *ver.* 69;

Τὴν ἂψ ἐκ χειρῶν ἕλετο χρείων Ἀγαμέμνων
Ἀτρείδης, ὡσεί τιν' ἀτίμητον μετανάστην.
Ἀλλὰ τὰ μὲν προτετύχθαι ἐάσομεν· ἠδ' ἄρα περ ἦν
Ἀσπερχὲς κεχολῶσθαι ἐνὶ φρέσιν· ἦτοι ἔφην γε
Οὐ πρὶν μηνιθμὸν καταπαυσέμεν, ἀλλ' ὁπόταν δὴ
Νῆας ἐμὰς ἀφίκηται αὐτή τε, πτόλεμός τε.
Τύνη δ' ὥμοιϊν μὲν ἐμὰ κλυτὰ τεύχεα δῦθι,
Ἄρχε δὲ Μυρμιδόνεσσι φιλοπτολέμοισι μάχεσθαι,
Εἰ δὴ κυάνεον Τρώων νέφος ἀμφιβέβηκε
Νηυσὶν ἐπικρατέως· οἱ δὲ ῥηγμῖνι θαλάσσης
Κεκλίαται, χώρης ὀλίγην ἔτι μοῖραν ἔχοντες,
Ἀργεῖοι· Τρώων δὲ πόλις ἐπὶ πᾶσα βέβηκε,
Θάρσυνος· ἀ γὰρ ἐμῆς κόρυθος λεύσσουσι μέτωπον
Ἐγγύθι λαμπομένης· τάχα κεν φεύγοντες, ἐναύλους
Πλήσειαν νεκύων, εἴ μοι κρείων Ἀγαμέμνων

" Hanc rursùs è manibus eripuit rex Agamemnon
" Atrides, tanquam ab aliquo honorum-exorte inquilino.
" Sed hæc quidem antè-acta-esse sinamus: neque enim fas erat
" Perpetuò iratum esse animo: At statueram sanè,
" Non priùs iram *me* cohibiturum, quàm cùm jam
" Ad naves meas perveniſſet clamórque, pugnáque.
" Tu tamen humeris quidem mea inclyta arma indue,
" Et Dux esto Myrmidonibus bellicosis ad pugnam;
" Siquidem nigra Trojanorum nubes circumdedit
" Naves prævalidè: at littore maris
" Concluſi sunt, loci parvam deinceps portionem habentes,
" Argivi: Trojanorum autem civitas tota ingruit,
" Fiduciæ-plena: Non enim meæ galeæ vident frontem
" Propè splendentis: Citò certè fugientes fossas-campestres
" Implevissent cadaveribus, si in me rex Agamemnon

69; vide suprà ad ά, 51. Cæterùm Codices omnes à *Th. Bentleio* collati, habent πόλιν εὐτείχεον πέρσας· ut pronuncietur scilicèt εὐτείχην. Atque alibi semper adhibet *Homerus*, εὐτείχεον.

Ver. 60.—ἐάσομεν.] Ineptè hîc *Barnesius*, ἐάσσομεν. Vide suprà ad δ', 42.

Ibid.——ἄρα περ ἦν.] *Al.* ἄρα πως ἦν.

Ver. 62.—ὁπόταν δὴ.] *Quandò demùm*—.

Ver. 66. Εἰ δὴ.] *Al.* Ἦ δὴ———, *quâ parte*———.

Ibid.——ἀμφιβέβηκε——, κεκλίαται——, βέβηκε.] Vide suprà ad ν', 736; & ad ά, 37.

Ver. 67.——οἱ δὲ ῥηγμῖνι θαλάσσης.]

Ecce, maris magno claudit nos obice pontus;
Deest jam terra fugæ.———
Æn. X. 377.

Ver. 70. Θάρσυνος.] A θαρσῦνω, θάρσυ-νος· eâdem analogiâ, atque à μαρτύρομαι, μάρτυρος· à νίφω, νίφετός· à κρίνω, κρίτης· similiáque innumera. In quibus nullus unquam est licentiæ locus. Vide suprà ad ά, 338.

Ibid.——ἀ γὰρ ἐμῆς κόρυθος λεύσσουσι μέτωπον.] Ἀδικεμένῳ τῷ πολίτῃ δέδοται τὸ λέγειν τι περὶ ἑαυτῦ πρὸς τὴς ἀγνωμοσύνας· ὥσπερ ὁ Ἀχιλλεὺς, ἄλλως μὲν ὑφίεται τῷ θείῳ τῆς δόξης, ᾗ μέτριος ἦν, λέγων,——" αἴ κέ " ποθι Ζεὺς δῶσι——·" ὑβρισθεὶς δὲ παρ' ἀξίαν ᾗ προπηλακισθεὶς, ἐφίησι τὴν μεγαλαυχίαν τῇ ὀργῇ·——" ἀ γὰρ ἐμῆς κόρυθος " λεύσσουσι μέτωπον Ἐγγύθι λαμπομένης." Δέχεται γὰρ ἡ παῤῥησία, μέρος ὅσα τῆς δικαιολογίας, τὴν μεγαληγορίαν. *Plutarch. de sui laude.*

Ver. 71.—φεύγοντες, ἐναύλους Πλήσειαν νεκύων.] Τὰς διὰ γενῆ ῥέοντας πολαμὰς, διώρυχας· Διὰ δὲ τύτυ προκαλασκευάζει ὁ Ποιητὴς τὴν παρὰ τῷ πολαμῷ μάχην, τὴν ἐν τῇ φ'. *Schol.*

Ver.

Ἤπια εἰδείη· νῦν δὲ κρατὸν ἀμφιμάχονται.
Οὐ γὰρ Τυδείδεω Διομήδεος ἐν παλάμῃσι
Μαίνεται ἐγχείη, Δαναῶν ἄπο λοιγὸν ἀμῦναι·
Οὐδέ πω Ἀτρείδεω ὀπὸς ἔκλυον αὐδήσαντος,
Ἐχθρῆς ἐκ κεφαλῆς· ἀλλ' Ἕκτορος ἀνδροφόνοιο,
Τρωσὶ κελευόντος, περιάγνυνται· οἱ δ' ἀλαλητῷ
Πᾶν πεδίον κατέχουσι, μάχῃ νικῶντες Ἀχαιούς.
Ἀλλά κε ὦς, Πάτροκλε, νεῶν ἄπο λοιγὸν ἀμύνων
Ἔμπεσ' ἐπικρατέως, μὴ δὴ πυρὸς αἰθομένοιο
Νῆας ἐνιπρήσωσι, φίλον δ' ἀπὸ νόστον ἕλωνται.
Πείθεο δ', ὥς τοι ἐγὼ μύθου τέλος ἐν φρεσὶ θείω,
Ὡς ἄν μοι τιμὴν μεγάλην κῦδος ἄροιο
Πρὸς πάντων Δαναῶν· ἀτὰρ οἱ περικαλλέα κούρην
Ἄψ ἀπονάσσωσιν, πρότι δ' ἀγλαὰ δῶρα πόρωσιν.
Ἐκ νηῶν ἐλάσας, ἴέναι πάλιν· εἰ δέ κεν αὖ τοι
Δώῃ κῦδος ἀρέσθαι ἐρίγδουπος πόσις Ἥρης,
Μὴ ζυγὸν ἄνευθεν ἐμεῖο λιλαίεσθαι πολεμίζειν

" Leni animo-fuiſſet; nunc verò exercitum occluſum-oppugnant.
" Non enim Tydidæ Diomedis in manibus
" Furit haſta, à Danais mortem ut-arcere-poſſit;
" Neque dum Atridæ vocem audivi clamantis,
" Inimico ex capite; ſed Hectoris homicidæ *vox*,
" Trojanos adhortantis, reſonat; illi autem cum clamore
" Totum campum obtinent prœlio vincentes Achivos.
" Sed & ſic, Patrocle, à navibus peſtem propulſans
" Irrue ſtrenuè; nè jam igne ardenti
" Naves incendant, dulcémque reditum præcidant.
" Pareto autem, ſicut tibi ego ſermonis ſummam in animo poſuero;
" Quò mihi honorem magnum & gloriam referas
" Ab omnibus Danais; & illi perpulchram puellam
" Abductam reddant, inſupérque ſplendida dona præbeant.
" A navibus ubi-hoſtem-repuleris, revertere: Quòd ſi tibi
" Dederit gloriam conſequi altitonans maritus Junonis,
" Nè tu fine me ſis-cupidus pugnandi

Ver. 77. Ἐχθρῆς ἐκ κεφαλῆς.] Infandum caput—— *Æn.* IV. 613.

Ibid.——Ἕκτορος ἀνδροφόνοιο.] *Homicidam Hectorem* dixit *Horatius*, Epod. 17. At *vim* græcæ vocis vix aſſecutus videtur ſermo Romanus. Vide *Mureti Var. Lect. lib.* 3. *cap.* 19.

Ver. 78.——περιάγνυνται.] Vide ſuprà ad γ', 260.

Ver. 81.——μὴ δὴ.] *Nè reverà*——. Vide ſuprà ad ξ', 433.

Ver. 83. Πείθεο δ'.] Ante hunc verſiculum, inſeruit ex conjecturâ *Barneſius* alterum iſtum à *Laërtio* in vitâ *Diogenis* memoratum, qui tamen hoc in loco haud ſatìs aptè convenit,

Τὴς ἄλλης ἐνάριζ', ἀπὸ δ' Ἕκτορος ἴσχεο χεῖρας.

Nempè ἔρανον πολὺς αἰτύμενος *Diogenes*, ita παρῳδῶν reſpondit,

Τὴς ἄλλης ἐράνιζ', ἀπὸ Δέκτορος ἴσχεο χεῖρας.

Ita nimirùm apud *Laërtium* ſcriptum oportuit, non δ' Ἕκτορος, ſed Δέκτορος.

Ver. 84.——ἄροιο.] *Al.* ἄρηαι.

Ver. 85.——περικαλλέα.] In hujuſmodi vocabulis omnibus analogiam *Genitivi* ſemper ſequitur *Accuſativus*;——εως,——εᾶ·——ες,——εᾶ. Vide ſuprà ad ά, 265; & ad ν', 46.

Ver.

Τρωσὶ φιλοπτολέμοισιν· ἀτιμότερον δέ με θήσεις.
Μηδ' ἐπαλαλκόμενος πολέμῳ καὶ δηϊοτῆτι,
Τρῶας ἐναιρόμενος, πρὸς Ἴλιον ἡγεμονεύειν·
Μή τις ἀπ' Οὐλύμποιο θεῶν αἰειγενετάων
Ἐμβήῃ· μάλα τύς γ' φιλεῖ ἑκάεργος Ἀπόλλων·
Ἀλλὰ πάλιν τρωπᾶσθαι, ἐπὴν φάος ἐν νήεσσι
Θείης, τύσδε δ' ἐᾷν πεδίον καλαδηριάασθαι.
Αἲ γὰρ, Ζεῦ τε πάτερ, καὶ Ἀθηναίη, καὶ Ἄπολλον,
Μήτε τις ἔν Τρώων θάναλον φύγοι, ὅσσοι ἔασι,
Μήτε τις Ἀργείων· νῶϊν δ' ἐκδῦμεν ὄλεθρον·
Ὄφρ' οἷοι Τροίης ἱερὰ κρήδεμνα λύοιμεν.
Ὣς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον.
Αἴας δ' οὐκέτ' ἔμιμνε· βιάζετο γὰρ βελέεσσι·

90 " Cum Trojanis bellicosis; inhonoratiorem quippe me reddes.
" Neve exultans prœlio & pugnâ,
" Trojanos occidens, ad Ilium usque *tuos milites* ducas:
" Nequis ab Olympo deorum sempiternorum *adversus te*
" Descendat: valde hos utique diligit longè-jaculans Apollo:
95 " Sed revertaris, postquam salutem navibus
" Dederis, illosque fine per campum prœlio-certare.
" Utinam enim, Jupiterque pater, & Minerva, & Apollò,
" Neu quis Trojanorum mortem effugiat, quàm multi sunt,
" Neve quis Argivorum; nobis verò duobus effugere perniciem *contingat*:
100 " Ut soli Trojæ sacra mœnia diruamus.
Sic hi quidem talia inter se loquebantur.
Ajax verò non ampliùs permanebat; obruebatur enim telis

Ver. 91.——πολέμῳ καὶ δηϊοτῆτι.] Vide suprà ad ή, 232, 279.

Ver. 94. Ἐμβήῃ.] Ἐμποδίσῃ· ἐναντιωθῇ *Coi. Schol.* inedita, in Cod. *Harleiano.*

Ver. 96. Θείης, τύσδε δ' ἐᾷν.] *Al.* Θοὴς, τύσδε τ' ἐᾷν.

Ver. 97. Αἲ γὰρ—Μήτε τις ἔν Τρώων—. Μήτε τις Ἀργείων.] Fuerunt, notante *Eustathio*, qui quatuor hosce versiculos rejiceret, διὰ τὸ ἀδύναλον, καὶ τὸ τῆ ἤθους φθονερόν. Sed nequaquam idoneæ hæ rationes. Nam, de *Moribus*, semper exhibet Heroëm suum Poëta, non qualis esse debuerit, sed qualem famâ accepisset: Vide suprà ad ά, 2. *Hyperbolen* autem quod attinet; non prorsùs absimile est, quod & *Diomedes* alibi jactabat:

Φευγόντων σὺν νηυσὶ φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν.
Νῶϊ δ', ἐγὼ Σθένελός τε μαχησόμεθ', εἰσόκε τέκμωρ
Ἰλίου εὕρωμεν.——i, 47.

Nec tam *insultus* hîc, quod voluerunt nonnulli, depingitur *Achilles*, ut, postquam Achivi Trojanique ad internecionem cæsi fuerint omnes, victoriam se ab hoste tum, quum superstes sit nullus, reportaturum oportet; sed ut, in prœlio & obsidione occisis utrinque omnibus, ipse unus, cum amico suo *Patroclo*, Trojæ eversæ, superfit.

Ver. 98.——ἕν.] *Eas ob causas, quas tibi memoravi;*——.

Ver. 99.——νῶϊν δ' ἐκδῦμεν.] *Al.* νῶϊ δ' ἐκδῦμεν· ut fit contractum videlicet ex ἐκδύοιμεν. Notante *Eustathio.*

Ver. 100.——λύοιμεν.] *Al.* λύωμεν.

Ver. 102. Αἴας δ' οὐκέτ' ἔμιμνε· βιάζετο γὰρ——.] Conjuncta sunt hæc cum præcedentibus in superiore libro; ό, 727 & 745.

Ergo nec clypeo juvenis subsistere tantùm,
Nec dextrâ valet: injectis sic undique telis
Obruitur. Strepit assiduo cava tempora circum
Tinnitu galea, & saxis solida æra fatiscunt,
Discussæque jubæ capiti; nec sufficit umbo
Ictibus: ingeminant hastis & Troës—.
Æn. IX, 806.

Ver.

Δάμνα μιν Ζηνός τε νόος, καὶ Τρῶες ἀγαυοὶ,
Βάλλοντες· δεινὴν δὲ περὶ κροτάφοισι φαεινὴ
Πήληξ βαλλομένη καναχὴν ἔχε· βάλλετο δ' αἰεὶ
Καπφάλαρ' εὐποίητ'· ὁ δ' ἀριστερὸν ὦμον ἔκαμνεν,
Ἔμπεδον αἰὲν ἔχων ζάκος αἰόλον· οὐδὲ δύναντο
Ἀμφ' αὐτῷ πελεμίξαι, ἐρείδοντες βελέεσσιν·
Αἰεὶ δ' ἀρταλέῳ ἔχετ' ἄσθμαλι· καδδέ οἱ ἱδρὼς
Πάντοθεν ἐκ μελέων πολὺς ἔρρεεν, οὐδέ πη εἶχεν
Ἀμπνεῦσαι· πάντῃ δὲ κακὸν κακῷ ἐσήρικτο.
Ἔσπετε νῦν μοι, Μοῦσαι, Ὀλύμπια δώματ' ἔχουσαι,
Ὅππως δὴ πρῶτον πῦρ ἔμπεσε νηυσὶν Ἀχαιῶν.
Ἕκτωρ Αἴαντος δόρυ μείλινον ἄγχι παρασὰς
Πλῆξ' ἄορι μεγάλῳ, αἰχμῆς παρὰ καυλὸν ὄπισθεν·
Ἀντικρὺ δ' ἀπάραξε· τὸ μὲν Τελαμώνιος Αἴας
Πῆλ' αὖτως ἐν χειρὶ κολὸν δόρυ· τῆλε δ' ἀπ' αὐτοῦ

Domabat eum *nempè* Joviſque conſilium & Trojani feroces,
Jaculantes: terribilem autem circa tempora fulgens
Galea percuſſa ſonitum edebat: Percutiebatur quippe aſſiduè
Ad clavos-caſſidis affabrè-factos: Ille verò ſiniſtro humero delaſſabatur,
Firmitèr uſque tenendo ſcutum verſatile: neque-tamen poterant
Undique illum loco-movere, urgentes telis:
Jugiter autem gravi tenebatur anhelitu; eique ſudor
Undique ex membris multus defluebat, neque omninò poterat
Reſpirare; ex-omni-parte enim malo opprimebatur.
Dicite nunc mihi, Muſæ, cœleſtes domos tenentes,
Quomodo primò ignis inciderit navibus Achivorum.
Hector Ajacis haſtam fraxineam propè aſtans
Percuſſit enſe magno, cuſpidis ad commiſſuram cum-ligno retrò;
Penitúſque amputavit: *Ac tum* quidem Telamonius Ajax
Vibrabat fruſtrà in manu mutilum haſtile; procul autem ab ipſo

Ver. 105.——καναχὴν.] Vide ſuprà ad δ', 455.

Ver. 106. Καπφάλαρ'.] Κατὰ τὰ φάλαρα. Sic, ἀμβωμοῖσι, Θ', 441, ἀμφόνοι, ἀννέκυας, κ', 298, καδδὲ, infrà, *ver.* 109, & καλλαπάρην, in multis codicibus, ξ', 447, 517.

Ibid.——ἔκαμνεν.] *Al.* ἔκαμψεν. Minùs rectè. Vide ſuprà ad ν', 84.

Ver. 107.——αἰόλον.] *Schol. Vulgg.* ποικίλον. Minùs rectè. Vide ſuprà ad β', 816.

Ver. 108.——βελέεσσιν.] MS. unus apud *Barneſium*; τελέεσσιν, turmis: Sicuti in ή, 380.

Ver. 109.—ἔχετ' ἄσθμαλι, καδδέ οἱ ἱδρὼς.]
——tum creber anhelitus artus
Aridaque ora quatit; ſudor fluit undique rivis. *Æn.* V. 199.
——tum toto corpore ſudor
Liquitur, & piceum (nec reſpirare poteſtas)
Flumen agit; feſſos quatit æger anhelitus artus. *Æn.* IX. 812.

Ver. 110.——οὐδέ πη.] *Al.* οὐδέ πω.

Ver. 111.—κακὸν κακῷ.] *Al.* κακῷ κακόν.

Ver. 112. Ἔσπετε νῦν μοι, Μοῦσαι.] Vide ſuprà ad β', 484 & 681.

Ver. 113. Ὅππως δὴ.] *Quomodo utique*—. Refertur nimirùm ad id quod præceſſit, ὁ, 718. Vide autem & ſuprà ad ξ', 433.

Ver. 114. Ἕκτωρ Αἴαντος.] Ita edidit *Barneſius* ex MS. Rectè, ut mihi quidem videtur. *Vulgg.* Ἕκτωρ δ' Αἴαντος——. Quod hoc in loco languidulum eſt.

Ver. 115.—ἄορι μεγάλῳ.] Quâ ratione, ἄορι, hîc ultimam producat; item, ἀντικρὺ, *ver.* 116; Vide ſuprà ad ά, 51.

Ver. 117.——χειρὶ.] *Al.* χερσί.

Ver.

Αἰχμὴ χαλκείη χαμάδις βόμβησε θεσσῦσα.
Γνῶ δ' Αἴας κατὰ θυμὸν ἀμύμονα, ῥίγησέν τε
120 Ἔργα θεῶν, ὅ ῥὰ πάγχυ μάχης ἐπὶ μήδεα κείρει
Ζεὺς ὑψιβρεμέτης, Τρώεσσι δὲ βάλλε νίκην.
Χάζετο δ' ἐκ βελέων· τοὶ δ' ἔμβαλον ἀκάμαντον πῦρ
Νηῒ θοῇ· τῆς δ' αἶψα κατ' ἀσβέση κέχυτο φλόξ.
Ὡς τὴν μὲν θρύμνην πῦρ ἄμφεπεν· αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς
125 Μηρὼ πληξάμενος Πατροκλῆα προσέειπεν·
Ὄρσεο, διογενὲς Πατρόκλεις, ἱπποκέλευθε·
Λεύσσω δὴ παρὰ νηυσὶ πυρὸς δηΐοιο ἐρωήν.
Μὴ δὴ νῆας ἕλωσι, κὴ ἐκέτι φυκτὰ πέλωνται·
Δύσεο τεύχεα θᾶσσον, ἐγὼ δέ κε λαὸν ἀγείρω.
130 Ὡς φάτο· Πάτροκλος δὲ κορύσσετο νώροπι χαλκῷ·

Cuspis ærea humi resonuit cadens.
Agnovit verò Ajax animo egregio, exhorruitque
120 Opera deorum: quòd penitùs belli consilia præcidat
Jupiter altitonans; Trojanisque *tum* vellet victoriam.
Recessit itaque extra tela: Illi verò injecerunt indefessum ignem
Navi veloci: per hanc autem statim inextinguibilis diffusa est flamma.
Sic quidem puppim ignis circumdedit: At Achilles
125 Femora percutiens, Patroclum allocutus est;
" Propera, nobilissime Patrocle, eques:
" Video utique apud naves ignis hostilis impetum:
" Nè jam naves capiant, & non posthàc facultas fugiendi fit;
" Indue arma ocyùs, ego autem copias congregabo.
130 Sic dixit: Patroclus autem armabat se coruſco ære:

Ver. 118.——*βόμβησε.*] Vide suprà ad Β', 445.

Ver. 120.——*ὅ ῥα.*] *Quòd scilicèt*——.

Ibid.——*κείρει*——*βάλλε.*] Notandum quàm elegantèr hîc constet *Temporum* ratio. Et *semper* suo arbitrio consilia *regit* omnia, & *jam tum* hoc volebat, ut &c.

Ver. 122. *Χάζετο δ'*——.] Vide infrà ad *ver.* 126.

Ibid.—*ἀκάμαντον.*] Vide suprà ad *ά*, 398.

Ver. 123.—*αἶψα κατ' ἀσβέση.*] *Al.* *αἶψ' ἀκαλασβέση.* Quod idem est. *Al.* *αἶψα κατασβέση* pessimè.

Ver. 125. *Μηρὼ πληξάμενος.*] Notandus hîc primigenius & maximè proprius *Vocis Mediæ* usus: *Sua sibi percutiens femora.* Vide suprà ad *γ'*, 141. Cod. *Harleian.* à *Th. Bentleio* collatus, habet; *μηρά.*

Ver. 126. *Ὄρσεο, διογενὲς Πατρόκλεις*—.] Quæ hîc, & in sequentibus, de *Patroclo*; quæque jam suprà, *ver.* 122, 123, de *Ajace* dicta sunt; optimè expressit *Ovidius*:

Reppulit Actorides, sub imagine tutus Achillis,
Troas ab arsuris cum Defensore carinis.
Metam. XIII. 273.

Ubi vulgò istud, " *cum Defensore,*" Troüm videlicet Defensorem *Hectorem*, lautissimè intelligunt. Quod meritò ridens Vir eruditissimus *Richardus Bentleius*, (in *Præfatione ad editionem alteram Dissertationis suæ de Phalaridis epistolis,*) ipse istud, " *cum* " *Defensore,*" navalium videlicèt Defensorem interpretatur *Exercitum Achivorum universum.* Sententiâ nequaquam quidem aut ineptâ aut inconcinnâ. Attamen ex ore *Ulyssis* adversus *Ajacem* perorantis, multò id salsiùs atque etiam acerbiùs dictum audiit *Ajax*; naves videlicèt, " *unà cum* TE *De-* " *fensore,*" jamjam arsuras. Id quod primus, quod sciam, observavit Vir acutissimus *Sam. Hoadleius.*

Ver. 127 & 128.——*δὴ.*] *Reverà*; *omnino*; *prorsùs.*

Ver. 128. *Μὴ*——*ἕλωσι.*] Pro eo, quo pacto interpungatur sententia; conjungi potest hoc, vel cum sequente *Δύσεο*, vel cum præcedente *Ὄρσεο.*

Ibid.——*φυκτὰ.*] *Barnesius* edidit & scribendum contendit, *φευκτὰ.* Sed rationibus haud satis idoneis. Vide suprà ad *ζ'*, 488.

Ver. 129. *Δύσεο.*] Ita *Barnesius*; Atque ita Cod. *Harleianus*; Rectè. *Vulgg.* *Δύσσεο.* Vide suprà ad *γ'*, 241.

Ver. 130.——*κορύσσετο*——*Κνημῖδας*——*θώρηκα*——*ξίφος.*]

Κνημῖδας μὲν πρῶτα περὶ κνήμῃσιν ἔθηκε
Καλὰς, ἀργυρέοισιν ἐπισφυρίοις ἁραρυίας·
Δεύτερον αὖ, θώρηκα περὶ στήθεσσιν ἔδυνε,
Ποικίλον, ἀστερόεντα, ποδώκεος Αἰακίδαο·
Ἀμφὶ δ' ἄρ' ὤμοισιν βάλετο ξίφος ἀργυρόηλον,
Χάλκεον· αὐτὰρ ἔπειτα σάκος μέγα τε στιβαρόν τε·
Κρατὶ δ' ἐπ' ἰφθίμῳ κυνέην εὐτυκτον ἔθηκεν,
Ἵππουριν· δεινὸν δὲ λόφος καθύπερθεν ἔνευεν.
Εἵλετο δ' ἄλκιμα δοῦρα, τά οἱ παλάμῃφιν ἀρήρει·
Ἔγχος δ' οὔ τι ἔλεπ' οἷον ἀμύμονος Αἰακίδαο,
Βριθὺ, μέγα, στιβαρόν· τὸ μὲν οὐ δυνάτ' ἄλλος Ἀχαιῶν
Πάλλειν, ἀλλά μιν οἶος ἐπίστατο πῆλαι Ἀχιλλεύς·
Πηλιάδα μελίην, τὴν πατρὶ φίλῳ πόρε Χείρων
Πηλίῳ ἐκ κορυφῆς, φόνον ἔμμεναι ἡρώεσσιν.
Ἵππους δ' Αὐτομέδοντα θοῶς ζευγνύμεν' ἄνωγε,

Ocreas quidem primùm circa tibias posuit
Pulchras, argenteis fibulis aptè-junctas;
Deinde thoracem circa pectora induebat,
Varium, stellatum, pedibus-velocis Æacidæ:
Circa humeros autem suspendit ensem argenteis-clavis distinctum,
Æreum, ac deinde scutum magnúmque solidúmque:
Capiti verò forti galeam affabrè-factam imposuit,
Setis-equinis-comantem; horrendúmque crista desuper nutabat.
Sumpsit porrò validas hastas, quæ ejus manibus quadrabant:
Hastam verò non sumpsit unicam eximii Æacidæ,
Gravem, magnam, validam; quam quidem non potuit alius Achivorum
Vibrare; sed ipsam solus norat vibrare Achilles;
Utique Peliacam fraxinum, quam patri ejus dederat Chiron
Pelii ex vertice *cæsam*, cædem futuram heroïbus.
Equos autem Automedontem confestim jungere jussit;

Cingitur ipse furens certatim in prœlia Turnus.
Jamque adeò Rutulum thoraca indutus, ahenis
Horrebat squamis, surasque incluserat auro,
——laterique accinxerat ensem.
Fulgebatque altâ decurrens aureus arce;
Exultatque animis, & spe jam præcipit hostem. *Æn.* XI. 486.

Ibid.——νώροπι χαλκῷ.] Vide suprà ad β', 578.

Ver. 132. Καλὰς.] Vide suprà ad β', 43.

Ver. 134.——ἀστερόεντα.] Ἀστρῳ ἐοικότα, λαμπρόν· ἢ, ἀστέρας ἐμπεποικιλμένους ἔχοντα. *Eustath.* & *Schol.*

Ibid.—ποδώκεος.] Vide suprà ad ά, 58.

Ver. 135.——βάλετο.] Vide suprà ad *ver.* 18.

Ver. 138. Ἵππουριν· δεινὸν δὲ λόφος.]

Ære caput fulgens, cristâque hirsutus equinâ. *Æn.* X. 869.

Ibid.——ἔνευεν.] Vide suprà ad γ', 84.

Ver. 139.——ἄλκιμα δοῦρα.] Cod. *Harleian.* ἄλκιμα δοῦρε.

——validam hastam.—— *Æn.* X. 401.

Ibid.——ἀρήρει.] Vide suprà ad ϑ', 492.

Ver. 143. Πηλιάδα μελίην.] Quâ ratione, Πηλιάδα, hîc ultimam producat item Ἀχιλλῆα, *ver.* 146; & παξὰ, *ver.* 151; & Διΐ, *ver.* 169; vide suprà ad ά, 51.

Ibid.——τὴν πατρὶ φίλῳ πόρε Χείρων.] *Al.* τὴν ὕρεσιν ἔκλαμε Χείρων. *Al.* τὴν παῖρὶ φίλῳ τάμε Χείρων.

Ver. 145.——ζευγνύμεν'.] Ex τίθημι, ἵστημι, δίδωμι, ζεύγνυμι· fit τιθέναι, ἱστάναι, διδόναι, ζεύγνυναι. Neque in his ullus unquam est licentiæ locus, ut litera ν geminetur. Ex τιθέναι fit & τιθέμεναι & τιθήμεναι. Unde

Τὸν μέτ' Ἀχιλλῆα ῥηξήνορα τῖε μάλιστα·
Πιστότατος δέ οἱ ἔσκε μάχῃ ἔνι μεῖναι ὁμοκλήν.
Τῷδε κὴ Αὐτομέδων ὕπαλε ζυγὸν ὠκέας ἵππους
Ξάνθον κὴ Βαλίον, τὼ ἅμα πνοιῇσι πετέσθην·
Τὰς ἔτεκε Ζεφύρῳ ἀνέμῳ Ἅρπυια Ποδάργη,
Βοσκομένη λειμῶνι παρὰ ῥόον ὠκεανοῖο.
Ἐν δὲ παρηορίῃσιν ἀμύμονα Πήδασον ἧκεν,
Τὸν ῥά ποτ' Ἠετίωνα ἑλὼν πόλιν ἤγαγ' Ἀχιλλεύς·
Ὃς κὴ θνητὸς ἐὼν, ἕπετ' ἵπποις ἀθανάτοισι.
Μυρμιδόνας δ' ἄρ' ἐποιχόμενος θώρηξεν Ἀχιλλεὺς,
Πάντας ἀνὰ κλισίας ζὺν τεύχεσιν· οἱ δὲ, λύκοι ὡς
Ὠμοφάγοι, τοῖσίν τε περὶ φρεσὶν ἄσπετος ἀλκὴ,
Οἵτ' ἔλαφον κεραὸν μέγαν ὄρεσι δηώσαντες
Δάπτουσιν· πᾶσιν δὲ παρήϊον αἵματι φοινόν·

Quem, poſt Achillem hoſtium-agmina-perrumpentem, honorabat maximè:
Fideliſſimus enim ei erat in pugnâ, ad ſuſtinendum hoſtium-impetum.
Itaque Automedon junxit ſub jugum veloces equos,
Xanthum & Balium, qui curſu-ventis-æquo volabant:
Hos peperit Zephyro vento Harpyia Podarge,
Paſcens *in* prato juxta fluentum oceani.
Loro autem exteriore eximium Pedaſum junxit,
Quem quondam Eëtionis captâ urbe abduxit Achilles;
Qui *equus* licèt mortalis exiſtens, ſimul ibat-cum equis immortalibus.
Myrmidonas autem obiens armabat Achilles,
Omnes per tentoria cum armis: Illi verò, lupi tanquam
Carnivori, quibus in præcordiis immenſum robur,
Qui cervum cornutum magnum *in* montibus interfectum
Laniantes-vorant; omnibuſque maxilla ſanguine *ſit* rubra;

de fieri poteſt, ut ex ζευγνῦναι, pari analogiâ, formetur tum ζευγνῦμεναι, tum ζευγνῦμεναι. Veruntamen, quoniam ζευγνῦμεναι nuſquam alibi occurrit, nec ζευγνύμμεναι uſquam ſcriptum reperiatur; edidit hoc in loco *Barneſius* ζευγνῦμεν, tanquam contractum ex ζευγνύμεμεν, quod erit ex ζευγνύειν.

Ibid.——ἄνωγε.] Non ex præterito (quod vocant) ἄνωγα, ſed ex Aoriſto ἄνωγον. Vide ſuprà ad Υ, 322.

Ver. 149.——ἅμα πνοιῇσι πετέσθην.]
——curſuque pedum prævertere ventos.
Æn. VII. 807.
——anteirent curſibus auras.
Æn. XII. 84.

Ver. 151.——παρὰ ῥόον ὠκεανοῖο.]
——Oceani——amnes——.
Georgic. IV. 223.

Alii habent, παρὰ ῥόον Ἠριδανοῖο.

Ver. 152. Ἐν δὲ παρηορίῃσιν.] Nempè ut Tertius eſſet à *latere* junctus, extra τὴν ξυγωρίδα, extra binos τὰς ζυνήορας.

Ibid.——ἧκεν.] Vide ſuprà ad ὁ, 24.

Ver. 154.——θνητὸς——ἀθανάτοισι.] Ξάνθον κὴ Βαλίον——ἄρρενας εἶναι, ὰ μὲν ἐντομίας——δηλοῖ, δυναμένης——τῇ διαδοχῇ ὥσπερ ἀθανατίζεσθαι. Ὁ μέντοι Πήδασος, ἔοικεν ἐκλέλμῆσθαι, κὴ διὰ τοῦτο θνητὸς λέγεσθαι. *Euſtath.* Obſervatione, ut mihi quidem videtur, ſubtiliori & evanidâ. Simpliciùs dicas; *Pedaſum* θνητὸν, quippè paulò pòſt *interfectum*; alteros ἀθανάτους, quia bello *ſuperesſent*.

Ver. 156.——οἱ δὲ, λύκοι ὡς.]
——Inde, lupi ceu
Raptores, atrâ in nebulâ, quos improba ventris
Exegit cæcos rabies, catulique relicti
Faucibus expectant ficcis.——
Æn. II. 355.

Ver. 157, 158.——τοῖσίν τε——, οἵ τ'.] *Quibus ſcilicèt*; *Qui utique*——.

Ver. 159. Δάπτουσιν· πᾶσιν——.] *Schol.* Δάπτουσι· πᾶσιν——. Quod & auribus magis placet.

Καί τ' ἀγεληδὸν ἴασιν, ἀπὸ κρήνης μελανύδρου
Λάψοντες γλώσσῃσιν ἀραιῇσιν μέλαν ὕδωρ
Ἄκρον, ἐρευγόμενοι φόνον αἵματος· ἐν δέ γε θυμὸς
Στήθεσιν ἄτρομός ἐστι, περιστένεται δέ τε γαστήρ·
Τοῖοι Μυρμιδόνων ἡγήτορες, ἠδὲ μέδοντες,
Ἀμφ' ἀγαθὸν θεράποντα ποδώκεος Αἰακίδαο
Ῥώοντ'· ἐν δ' ἄρα τοῖσιν ἀρήϊος ἵστατ' Ἀχιλλεύς,
Ὀτρύνων ἵππους τε καὶ ἀνέρας ἀσπιδιώτας.
Πεντήκοντ' ἦσαν νῆες θοαὶ, ἧσιν Ἀχιλλεὺς
Ἐς Τροίην ἡγεῖτο Διὶ φίλος· ἐν δὲ ἑκάστῃ
Πεντήκοντ' ἔσαν ἄνδρες ἐπὶ κληῖσιν ἑταῖροι·
Πέντε δ' ἄρ' ἡγεμόνας ποιήσατο, τοῖς ἐπεποίθει,
Σημαίνειν· αὐτὸς δὲ μέγα κρατέων ἤνασσε.
Τῆς μὲν ἰῆς στιχὸς ἦρχε Μενέσθιος αἰολοθώρηξ,

Túmque gregatim vadunt, è fonte aquis-nigro
Hauſturi linguis tenuibus nigram aquam
Summam, eructantes glutitum ſanguinem; animus verò
Pectoribus intrepidus ineſt, diſtenditúrque venter:
Tales Myrmidonum ductores, atque principes,
Circum ſtrenuum famulum velocis Æacidæ
Magnis-ibant-animis: inter eos autem Mavortius ſtabat Achilles,
Adhortationibus-urgens equóſque & viros clypeatos.
Quinquaginta erant naves veloces, quibus Achilles
Ad Trojam copias-duxerat Jovi charus: in ſingulis autem
Quinquaginta erant viri ad tranſtra ſocii:
Quinque autem duces fecerat, quibus confiſus eſt,
Qui præeſſent; ipſe verò ſummam tenens-poteſtatem imperabat.
Unius quidem agminis dux-erat Meneſthius vario-thorace ornatus,

Ver. 160.——ἀγεληδὸν ἴασιν, ἀπὸ κρήνης μελανύδρου Λάψοντες.] Editi recentiores, quos viderim, peſſimè interpunxerunt; ἀγεληδὸν ἴασιν ἀπὸ χρήνης μελανύδρου, Λάψοντες.

Ibid.—ἀγεληδὸν.] Τὸ δὲ ἀγεληδὸν, ἰδιότητα λύκων ἱστορεῖ· Συναγελαστικὸν γὰρ καὶ αὐτοὶ ζῶσιν· καὶ ὅ, κατὰ λέοντας καὶ παρδάλεις, ἐρημάζει μονάζοντα. *Euſtath.*

Ver. 161. Λάψοντες——ὕδωρ Ἄκρον, ἐρευγόμενοι φόνον αἵματος.] Scholiaſtes apud *Barneſium*, legit Λάψοντες ——ὕδωρ. Ἄκρον ἐρευγόμενοι φόνον αἵματος. Exponitque; ἀπὸ ἀκρᾶ τῇ στόματος ἐρευγόμενοι——. Meliùs *Euſtathius*: Ἄκρον δὲ λάπτουσιν ὕδωρ, διότι, κατὰ τοὺς παλαιοὺς, ὁ καθαρὸς τὴν γλῶτταν εἰς τὸ ὕδωρ, ὡς οἱ βόες· ὁδὲ, κατὰ τοὺς——ἵππους, τὸ ἥμισυ τῆς ὄψεως· ἀλλὰ τῇ ἐπιπολῆς ὕδατος πίνουσιν, ὡσεὶ περ καὶ ἔλειχον.

Ver. 162.—ἐν δέ γε.] Cod. *Harl.* ἐν δέ τε.

Ver. 166.——ἄρα.] *Ut æquum erat; ut ſolitus erat,*——.

Ver. 169.——ἐν δὲ ἑκάστῃ.] *Al.* ἐν δ' ἄρ' ἑκάστῃ.

Ver. 171.—τοῖς ἐπεποίθει.] Si, τοῖσι πέποιθε, dixiſſet; jam non conſtitiſſet *Temerum* ratio. Vide ſuprà ad ν', 736; ad δ', 492; & ad ά, 37.

Ver. 172.—ἤνασσε.] Obſervavit Vir ſummæ eruditionis, *Richardus Bentleius*, vocabula ἄναξ & ἀνάσσειν, quàm *frequenter* apud *Homerum* occurrunt, tamen *haud ferè ullis* in locis ita poſita reperiri, quin antecedat aut Vocalis, aut iſtud ν paragogicum in Nominum Verborúmque fine ſupervacaneum, quod ubique fine diſpendio dempſeris. Unde meritò colligit, vocabula iſta, in ſermone *Æolico*, præfixo *Digamma*, prononciata fuiſſe, ϝάναξ & ϝανάσσειν, Quod ſi verum eſt, conſequens erit ut vox ἤνασσε pronunciatum fuerit ἐϝάνασσε· ideóque, (quod notatu digniſſimum eſt,) Verſiculum à voce ἤνασσεν vel ἤνασσες vel ἤνασσον incohatum, apud *Homerum* nuſquam reperias.

Ver. 173.—αἰολοθώρηξ.] Schol. Vulgg, ποικίλον θώρακα ἔχων. At Porphyrio, "*thoracem* (*corpus ſuum thorace indutum*) "*agilitèr motans.*" Quæſt. Homeric. 3. Vide ſuprà ad β', 816.

Υἱὸς Σπερχειοῖο, διϊπετέος πολάμοιο·
Τὸν τέκε Πηληϊ Θυγάτηρ, καλὴ Πολυδώρη,
Σπερχειῷ ἀκάμαντι, γυνὴ θεῷ εὐνηθεῖσα·
Αὐταὶρ ἐπίκλησιν Βώρῳ, Περιήρεος υἱεῖ,
Ὃς ῥ' ἀναφανδὸν ὄπυιε, πορὼν ἀπερείσια ἕδνα.
Τῆς δ' ἑτέρης Εὔδωρος ἀρήϊος ἡγεμόνευε
Παρθένιος, τὸν ἔτικτε χορῷ καλὴ Πολυμήλη,
Φύλαντος Θυγάτηρ· τῆς δὲ κρατὺς Ἀργειφόντης
Ἠράσατ', ὀφθαλμοῖσιν ἰδὼν, μετὰ μελπομένῃσιν,
Ἐν χορῷ Ἀρτέμιδος χρυσηλακάτου, κελαδεινῆς·
Αὐτίκα δ' εἰς ὑπερῷα ἀναβὰς, παρελέξατο λάθρῃ
Ἑρμείας ἀκάκητα· πόρεν δέ οἱ ἀγλαὸν υἱὸν
Εὔδωρον, περὶ μὲν θείειν ταχὺν, ἠδὲ μαχητήν.
Αὐταὶρ ἐπειδὴ τόν γε μογοστόκος Εἰλείθυια
Ἐξάγαγε πρόφοωσδε, καὶ ἠελίου ἴδεν αὐγὰς,

Filius Sperchii, à-Jove-fluentis fluvii;
Quem peperit Pelei filia, pulchra Polydora,
Reverà Sperchio indefesso, mulier deo concubitu-mista;
Sed, nomine-tenus, Boro, Perieris filio,
Qui palàm *eam* uxorem duxerat, datis immensis sponsalibus.
Agminis autem secundi Eudorus Mavortius dux erat,
Clàm-susceptus, quem peperit choreis-ducendis-inclyta Polymela,
Phylantis filia: Hanc *nempè* potens Argicîda
Adamavit, oculis conspicatus, inter tripudiantes-cum-cantu,
In choro Dianæ aureo-arcu-insignis, tumultuum-venaticorum-amantis:
Statim verò in superiora-domûs ascendens, concubuit *cum eâ* clàm
Mercurius pacificus; peperitque *hæc* ei illustrem filium
Eudorum, egregium & cursûs-celeritate, & pugnâ.
Porrò, postquàm hunc partuum præses Ilithyia
Eduxisset in-lucem, & solis vidit jubar;

Ver. 174.—διϊπετέος.] Vocabulum hoc, cùm sit ex *duobus* compositum, secundam producit eâdem ferè ratione, ac Διΐ, *ver.* 169 suprà. Similiter ut παρειπὼν, & παρειπῦσα, ζ', 62 & 337; & ὁ, 404.

Ver. 175 & 180.—καλὴ.] Vide suprà ad β', 43.

Ver. 176.——γυνὴ θεῷ εὐνηθεῖσα.]

——quem Rhea sacerdos
Furtivum partu sub luminis edidit auras,
Mixta Deo mulier.— *Æn.* VII. 659.

Ver. 177.——ἐπίκλησιν Βώρῳ.] Refertur istud, ἐπίκλησιν, non ad Σπερχειῷ, ut nonnulli ineptè existimârunt, sed ad τέκε. Non, Σπερχειῷ, ἐπίκλησιν Βώρῳ· Sed υἱὸν τέκε, κατ' ἐπίκλησιν, Βώρῳ· reverà, Σπερχειῷ· Quod & eruditam Dominam *Dacier* non fugit.

Ver. 178.—ἀπερείσια ἕδνα.] *Al.* ἀπερείσι' ἕεδνα.

Ver. 182.——Ἠράσατ'.] Non ab ἐρᾶμαι, (tum enim syllabam mediam necessariò producere deberet,) sed ab ἐράζομαι vel ἔραμαι. Vide suprà ad ἀ, 67.

Ver. 184.——παρελέξατο.] Vide suprà ad β', 515.

Ver. 185. Ἑρμείας ἀκάκητα.] Ὡς μὴ κακὸν· *Eustath.* Ὅτι κακὸν μὲν οὐδὲν ἡ πᾶς αὐτῷ δωρεά· *Aristid. Orat.* 3. Aliter *Pausanias*; Ἀχαιὸς——πόλιν——Ἀχαιήσιον ἐκάλεσεν· Ἀπὸ τούτου δὲ τῷ Ἀχαιῷ καὶ Ὁμηρος, λόγῳ τῷ Ἀρκάδων, ἐς Ἑρμῆν ἐποίησεν ἐπίκλησιν· *lib.* 8. *cap.* 3. Πόλις τε ἦν Ἀχαιήσιον, Ἑρμῆ τε Ἀχαιησίῳ λίθος πεποιημένον ἄγαλμα.—Τραφῆναι δὲ Ἑρμῆν παῖδα αὐτοῦ, καὶ Ἀχαιὸν τὸν Λυκάονος γενέσθαι οἱ τροφέα, Ἀρκάδων ἐςὶν ἐς αὐτὸν λόγος. *Ibid. cap.* 36. *Barnesius* aliique de hoc vocabulo, ineptè, ut in similibus, τὸ "ἀκάκητα," *Vocativum* pro *Nominativo* positum commenti sunt; sed & "*pro Accusativo*" quoque, si Diis placet, aliquando *Vocativum* poni: Quo nihil fingi

Τὴν μὲν Ἐχεκλῆος κρατερὸν μένος Ἀκτορίδαο
Ἠγάγετο πρὸς δώματ', ἐπεὶ πόρε μυρία ἕδνα·
Τὸν δ' ὁ γερὼν Φύλας εὖ ἔτρεφεν, ἠδ' ἀτίταλλεν,
Ἀμφαγαπάζόμενος, ὡσεί θ' ἑὸν υἱὸν ἐόντα.
Τῆς δὲ τρίτης Πείσανδρος ἀρήϊος ἡγεμόνευε
Μαιμαλίδης, ὃς πᾶσι μετέπρεπε Μυρμιδόνεσσιν,
Ἔγχεϊ μάρνασθαι, μετὰ Πηλείωνος ἑταῖρον.
Τῆς δὲ τετάρτης ἦρχε γέρων ἱππηλάτα Φοῖνιξ·
Πέμπτης δ' Ἀλκιμέδων, Λαέρκεος υἱὸς ἀμύμων.
Αὐτὰρ ἐπειδὴ πάντας ἅμ' ἡγεμόνεσσιν Ἀχιλλεὺς
Στῆσεν ἐΰ κρίνας, κρατερὸν δ' ἐπὶ μῦθον ἔτελλε·
Μυρμιδόνες, μήτις μοι ἀπειλάων λελαθέσθω,
Ἃς ἐπὶ νηυσὶ θοῇσιν ἀπειλεῖτε Τρώεσσι,
Πάνθ' ὑπὸ μηνιθμόν· καί μ' ἠτιάασθε ἕκαστοι.
Σχέτλιε, Πηλέος υἱὲ, χόλῳ ἄρα σ' ἔτρεφε μήτηρ·
Νηλεὲς, ὃς παρὰ νηυσὶν ἔχεις ἀέκοντας ἑταίρους·
Οἴκαδέ περ ζὺν νηυσὶ νεώμεθα πουλοπόροισιν
Αὖτις· ἐπεί ῥά τοι ὧδε κακὸς χόλος ἔμπεσε θυμῷ.

Illam quidem Echeclei fortis vis Actoridæ
Duxit domum, quùm dediſſet innumera dona ſponſalia;
Hunc autem ſenex Phylas magnâ-cum-curâ nutrivit & educavit,
Vehementi amore-proſequens tanquam ſuus *ipſius* filius foret.
Tertii autem *agminis* Piſander Mavortius dux erat
Mæmalides, qui inter omnes excellebat Myrmidonas,
Haſtâ pugnando, poſt Pelidæ ſocium.
Quarto autem præerat ſenex æquùm-agitator Phœnix:
Quinto demùm Alcimedon, Laërcei filius eximius.
Tum poſtquam omnes cum ducibus Achilles
Collocâſſet benè ordinatos, acria utique mandata dedit;
" Myrmidones, nè quis mihi minarum obliviſcatur,
" Quas in navibus velocibus minabamini Trojanis,
" Toto tempore iræ; & me accuſabatis unuſquiſque, *hoc modo*;
" Dure, Pelei fili, bili certè te nutrivit mater;
" Immitis, qui apud naves tenes invitos ſocios:
" Domum ſaltem cum navibus revertamur pontum tranſeuntibus,
" Retrò; ſiquidem tibi adeò perniciosa ira incidit animo.

poteſt *abſurdius*. De *Nominativo*, vide ſuprà ad ά, 175. In *Accuſativo* ſicubi legatur ἀχάνηα, formatum erit tanquam ab ἀχάνης: ſimilitèr ferè, ac εὐρύοπα ab εὐρύοψ, & καλλιγύναικα à καλλιγύναιξ vel καλλιγύνης.

Ver. 189.——μέν. Ἀκτορίδαο.] Vide ſuprà ad ν', 758.

Ver. 190.—μυρία ἕδνα.] *Al.* μυρί ἔεδνα.

Ver. 192. Ἀμφαγαπάζόμενος, ὡσεί.] Vide ſuprà ad ά, 51.

Ver. 194.——πᾶσι μετέπρεπε —— μετὰ Πηλείωνα ἑταῖρον.] Notandum hîc *Amplificationis* genus id, quod à *Quintiliano* appellatum eſt *Incrementum*: Quod " *eſt potentiſſimum, cùm magna videntur etiam quæ Inferiora ſunt.*——*Per id venitur non modò* " *ad ſummum, ſed interim quodammodò ſuprà* " *ſummum.*" Lib. 8. cap. 4. Antecelluit omnibus *Piſander*, *Piſandro Patroclus*, *Achille* & *ipſe* minor.

Ver. 196.——ἱππηλάτα.] Vide ſuprà ad ά, 175.

Ver. 199.——κρατερὸν δ'.] *Acre utique*——; *Tum verò acre*——. *Barneſius* edidit, κρατερόνδ'· & τὸ δὲ," (inquit,) παρέλκει. Quod nihili eſt. Vide ſuprà ad ά, 57; ad γ', 200; & ad δ', 160.

Ver. 201.——ἀπειλεῖτε.] *Al.* ἀπειλέεσθε.

Ver.

Ταῦτά μ' ἀγειρόμενοι θάμ' ἐβάζεσ· νῦν δὲ πέφανται
Φυλόπιδος μέγα ἔργον, ἕης τὸ πρίν γ' ἐράασθε·
Ἔνθα τις ἄλκιμον ἦτορ ἔχων Τρώεσσι μαχέσθω.
Ὡς εἰπὼν, ὤτρυνε μένος καὶ θυμὸν ἑκάστου·
Μᾶλλον δὲ σίχες ἄρθεν, ἐπεὶ βασιλῆα ἄκουσαν.
Ὡς δ' ὅτε τοῖχον ἀνὴρ ἀράρῃ πυκινοῖσι λίθοισι
Δώματος ὑψηλοῖο, βίας ἀνέμων ἀλεείνων·
Ὡς ἄραρον κόρυθές τε καὶ ἀσπίδες ὀμφαλόεσσαι·
Ἀσπὶς ἄρ' ἀσπίδ' ἔρειδε, κόρυς κόρυν, ἀνέρα δ' ἀνήρ·
Ψαῦον δ' ἱππόκομοι κόρυθες λαμπροῖσι φάλοισι
Νευόντων· ὡς πυκνοὶ ἐφέσασαν ἀλλήλοισι.
Πάντων δὲ προπάροιθε δύ' ἀνέρε θωρήσσεσθον,
Πάτροκλός τε καὶ Αὐτομέδων, ἕνα θυμὸν ἔχοντες,
Πρόσθεν Μυρμιδόνων πολεμιζέμεν· αὐταρ Ἀχιλλεὺς
Βῆ ῥ' ἴμεν ἐς κλισίην· κηλὸν δ' ἀπὸ πῶμ' ἀνέῳξε
Καλῆς, δαιδαλέης, τὴν οἱ Θέτις ἀργυρόπεζα
Θῆκ' ἐπὶ νηὸς ἄγεσθαι, ἐϋπλήσασα χιτώνων,

" Hæc mihi, congregati, frequentèr dicebatis; nunc verò apparet
" Prœlii committendi magnum opus, cujus anteà quidem cupidi eratis:
" Ibi aliquis, forte cor gerens, contra Trojanos pugnet.
Sic fatus, excitavit robur & animum uniuscujusque:
Magis itaque catervæ addensatæ sunt, ut regem audierunt.
Ut verò quandò parietem vir coagmentet aptè junctis lapidibus
Domus altæ, impetus ventorum vitans;
Sic arctè junctæ erant galeæque & clypei umbonibus muniti:
Clypeus nempè clypeum fulciebat, galea galeam, virum vir;
Séque invicem contingebant setis equinis comantes galeæ splendentibus conis
Nutantium: adeò densi stabant inter se.
Omnes autem ante, duo viri armabantur,
Patroclúsque & Automedon, unum animum habentes,
In primâ acie Myrmidonum pugnare: Sed Achilles
Perrexit ire in tentorium; arcæque operculum aperuit
Pulchræ, affabrè factæ, quam ei Thetis pedes argentea
Imposuit navi vehendam, quum benè implêsset tunicis,

Ver. 207. Ταῦτά μ' ἀγειρόμενοι.] *Al.* Ταῦθ' ἅμ' ἀγειρόμενοι· notante *Henr. Stephano.*

Ibid.——πέφανται.] In numero *singulari*, πέφαμμαι, [quod est videlicèt πέφανμαι, sicuti τέτυμμαι est τέτυπμαι,] πέφανσαι, πέφανται, &c.

Ver. 209.——τις.] *Quisquis volet*——.

Ver. 210.—ὤτρυνε μένος.] Vide suprà ad ν', 44.

Ver. 211.—ἄρθεν.] Παρετυπήθησαν τῇ προθυμίᾳ· *Schol. inedita* in Cod. *Harleiano*, à *Th. Bentleio* communicata. Λόγοις ἐπῄρθησαν, καὶ οἷον ἐκυφίσθησαν, ὡς ὑπὸ πλειόνων·—κρεῖττον δὲ νοηθῆναι αὐτὸ ἀντὶ τοῦ ἠρμόσθησαν, ἀπὸ τοῦ "ἁρῶ," τὸ ἁρμόζω. *Eustath.*

Ver. 215. Ἀσπὶς ἄρ' ἀσπιδ' ἔρειδε,——.] Vide suprà ad ν', 130.

Ver. 217.——ἐφέσασαν.] Vide suprà ad μ', 55.

Ver. 218.—θωρήσσεσθον.] *Al.* θωρήσσοντο. Quod & rectè dicitur. Vide suprà ad ά, 566.

Ver. 219.——ἕνα θυμὸν ἔχοντες.]
His amor unus erat, pariterque in bella
ruebant. *Æn.* IX, 182.

Ver. 221.——ἀνέῳξε.] Non ex *præterito*, quod vocant, ἀνέῳξα· sed ex aoristo, ἀνέῳξον. Ut rectè Scholiastes; ἀνέῳξεν. Vide suprà ad Θ', 322.

Ver. 222 & 229. Καλῆς.] Vide suprà ad β', 43.

Χλαινάων τ' ἀνεμοσκεπέων, ἔλων τε ταπήτων.
Ἔνθα δέ οἱ δέπας ἔσκε τετυγμένον, οὐδέ τις ἄλλος
Οὔτ' ἀνδρῶν πίνεσκεν ἀπ' αὐτοῦ αἴθοπα οἶνον,
Οὔτε τεῳ σπένδεσκε θεῶν, ὅτε μὴ Διὶ πατρί.
Τό ῥα τότ' ἐκ χηλοῖο λαβὼν ἐκάθηρε θείῳ
Πρῶτον, ἔπειτα δὲ νίψ' ὕδατος καλῇσι ῥοῇσι,
Νίψατο δ' αὐτὸς χεῖρας, ἀφύσσατο δ' αἴθοπα οἶνον·
Εὔχετ' ἔπειτα στὰς μέσῳ ἕρκεϊ, λείβε δὲ οἶνον,
Οὐρανὸν εἰσανιδών· Δία δ' οὐ λάθε τερπικέραυνον·
Ζεῦ ἄνα, Δωδωναῖε, Πελασγικέ, τηλόθι ναίων,
Δωδώνης μεδέων δυσχειμέρου· ἀμφὶ δὲ Σελλοὶ
Σοί ναίουσ' ὑποφῆται ἀνιπτόποδες, χαμαιεῦναι.
Ἦ μέν δή ποτ' ἐμὸν ἔπος ἔκλυες εὐξαμένοιο,
Τίμησας μὲν ἐμέ, μέγα δ' ἴψαο λαὸν Ἀχαιῶν·
Ἦδ' ἔτι κἠ νῦν μοι τόδ' ἐπικρήηνον ἐέλδωρ·
Αὐτὸς μὲν γὰρ ἐγὼ μενέω νηῶν ἐν ἀγῶνι,

Chlæniſque ventum-arcentibus, villoſiſque tapetibus.
Inibì autem ei poculum erat elaboratè-factum, neque quis alius
Neque virorum bibebat ex eo nigrum vinum,
Neque cui libabat deorum, niſi Jovi patri.
Hoc utique tunc ex arcâ ſumptum purgavit ſulphure
Primùm, poſteà autem lavit aquæ puro liquore;
Lavitque ipſe manus, hauſitque nigrum vinum:
Precabatur deinde ſtans medio in ſepto, libavitque vinum,
Cœlum ſuſpiciens; Jovémque non latuit fulmine gaudentem;
" Jupiter rex, Dodonæe, Pelaſgice, procul habitans,
" Dodonæ præſidens hyberno frigore infeſtæ; circum autem Selli
" Tui habitant vates, pedibus illotis, humi-cubantes.
" Certè quidem jam olim meum ſermonem exaudîſti precantis;
" Honorâſti quidem me, valdéque læſiſti populum Achivorum;
" Itaque adhuc etiam nunc mihi hoc perfice votum:
" Ipſe quidem enim ego manebo navium in cœtu;

Ver. 226, 230.——αἴθοπα οἶνον.] Vide ſuprà ad ά, 462.

Ver. 228. Τό ῥα.] Pronunciabatur τόῤῥα· quomodo & nonnulli *ſcripſerunt*. Vide quoque infrà, φ', 352; & χ', 307.

Ver. 229, 230.——νίψ'——Νίψατο.] Notandus hîc maximè proprius & primigenius *vocis mediæ* uſus. Ἔνιψε, *lavit poculum*; ἐνίψατο, *lavit manus ſibi ipſe ſuas*.

Ver. 233.——Πελασγικέ.] *Al.* Πελαργικέ.

Ver. 234.——ἀμφὶ δὲ Σελλοὶ Σοὶ ναίουσ' ὑποφῆται ἀνιπτόποδες, χαμαιεῦναι.]

Μανλεῖα καινά,——
Ἃ τῶν ὀρείων ἢ χαμαικοιτῶν ἐγὼ
Σελλῶν ἐσελθὼν ἄλσος εἰσεγραψάμην
Πρὸς τῆς παλαιᾶς ἢ πολυγλώσσου δρυός.
Sophocl. Trachin. 1173.

Cæterùm alii hîc legunt,——" ἀμφὶ δὲ σ' " Ἕλλοὶ Ζοὶ ναίουσ' ὑποφῆται " ἦγεν, περὶ Ζᾶ ναίουσιν οἱ Ἕλλοὶ οἱ Ζοὶ ὑποφῆται. Quæ, ad ſententiæ quidem conſtructionem, æquè probabilis lectio; neque omninò (quod credidit *Barneſius*) ex eo refutatur, quòd vox Ζοὶ ſequatur. Πλείους δὲ οἱ " Σελλοὺς" γεγράφονται. *Euſtath.*

Ver. 236. Ἦ μὲν δή ποτ' ἐμὸν ἔπος.] Ἦδη μέν ποτ' ἐμεῦ πάρος——, ά, 453. Cæterùm quâ ratione, ἐμὸν, hic ultimam producat; item ἐμὲ, *ver.* 237; & μὲν, *ver.* 251; vide ſuprà ad ά, 51.

Ver.

Ἀλλ' ἕταρον πέμπω, πολέσιν μετὰ Μυρμιδόνεσσι,
Μάρνασθαι· τῷ κῦδος ἅμα πρόες εὐρύοπα Ζεῦ·
Θάρσυνον δέ οἱ ἦτορ ἐνὶ φρεσὶν, ὄφρα καὶ Ἕκτωρ
Εἴσεται, ἦ ῥα καὶ οἶος ἐπίσταται πολεμίζειν
Ἠμέτερος θεράπων, ἦ οἱ τότε χεῖρες ἄαπτοι
Μαίνονθ', ὁππότ' ἐγώ περ ἴω μετὰ μῶλον Ἄρηος.
Αὐτὰρ ἐπεί κ' ἀπὸ νηῦφι μάχην ἐνοπήν τε δίηται,
Ἀσκηθής μοι ἔπειτα θοὰς ἐπὶ νῆας ἵκοιτο,
Τεύχεσί τε ξὺν πᾶσι καὶ ἀγχεμάχοις ἑτάροισιν.
Ὣς ἔφατ' εὐχόμενος· τῷ δ' ἔκλυε μητίετα Ζεύς·
Τῷ δ' ἕτερον μὲν ἔδωκε πατὴρ, ἕτερον δ' ἀνένευσε·
Νηῶν μέν οἱ ἀπώσασθαι πόλεμόν τε μάχην τε
Δῶκε, ζόον δ' ἀνένευσε μάχης ἐξάπονέεσθαι.
Ἦτοι ὁ μὲν, σπείσας τε, καὶ εὐξάμενος Διὶ πατρὶ,
Ἆψ κλισίην εἰσῆλθε, δέπας δ' ἀπέθηκ' ἐνὶ χηλῷ.
Στῆ δὲ πάροιθ' ἐλθὼν κλισίης, ἔτι δ' ἤθελε θυμῷ
Εἰσιδέειν Τρώων καὶ Ἀχαιῶν φύλοπιν αἰνήν.

240 "Sed ſocium mitto, multis cum Myrmidonibus,
"Ad-pugnam: cum hoc unà victoriam præmitte, latè-ſonans Jupiter:
"Confirma autem ei cor in præcordiis; ut & Hector
"Intelligat, num, etiam ſolus *cùm ſit*, ſciat pugnare
"Noſter famulus; an ei tunc *tantùm* manus invictæ
245 "Inſaniant, quandò ego îero ad pugnam Martis.
"Ac poſtquam à navibus prælium clamorémque repulerit,
"Incolumis mihi poſteà veloces ad naves redeat,
"Armiſque cum omnibus, & cominùs pugnantibus ſociis.
Sic dixit precans; hunc autem audivit Jupiter;
250 Eique alterum quidem dedit pater, alterum verò abnuit:
A navibus quidem ei repellere prælium pugnámque
Dedit, ſalvum autem *Patroclum* abnuit è pugnâ reverti.
Atque hic quidem, ubi *ita* libarátque & ſupplicaverat Jovi patri,
Rursùs tentorium ingreſſus eſt, poculúmque repoſuit in arcâ.
255 Stetit autem egreſſus pro tentorio: adhuc enim voluit animo
Spectare Trojanorum & Achivorum pugnam gravem.

Ver. 240.——πολέσιν.] *Al.* πολέσι. Quod & ferri poteſt.

Ver. 241.——εὐρύοπα.] Vide ſuprà ad ά, 175.

Ver. 242. Θάρσυνον.] De analogiâ vocabulorum, θαρσῦνω. θάρσυνος· μαρτύρομαι, μάρτυρος· νίφειν, νίφετός· & ſimilium innumerorum, in quibus nullus unquam eſt *licentiæ* locus; vide ſuprà ad ά, 338]; & ad ζ', 434.

Ver. 243.——ἐπίστηαι πολεμίζειν.] *Al.* ἐπίσταιτο πολεμίζειν.

Ver. 245.——ὁππότ' ἐγώ περ.] *Quando ego demùm*——.

Ver. 249.——μητίετα.] Vide ſuprà ad ά, 175.

Ver. 250.——ἕτερον μὲν ἔδωκε πατὴρ, ἕτερον δ' ἀνένευσε.]

Audiit, & voti Phœbus ſuccedere partem
Mente dedit, partem volucres diſperſit in auras.
Sterneret ut ſubitâ turbatam morte Camillam,
Annuit oranti; reducem ut patria alta videret,
Non dedit; inque Notos vocem vertêre procellæ. Æn. XI. 794.

Ver. 251.——πόλεμόν τε μάχην τε.] Vide ſuprà ad ή, 232, 279.

Ver. 252.——ἐξαπονέεσθαι.] *Al.* ἐξ ἀπονέεσθαι. Vide ſuprà ad ά, 398.

Οἱ δ' ἅμα Πατρόκλῳ μεγαλήτορι θωρηχθέντες
Ἔσσυτο, ὄφρ' ἐν Τρωσὶ μέγα φρονέοντες ὄρυσαν.
Αὐτίκα δὲ ζφήκεσσιν ἐοικότες ἐξεχέοντο
Εἰνοδίοις, οὓς παῖδες ἐριδμαίνουσιν ἔθοντες,
Αἰεὶ κερτομέοντες, ὁδῷ ἔτι οἰκί' ἔχοντας,
Νηπίαχοι· ξυνὸν δὲ κακὸν πολέεσσι τιθεῖσι.
Τοὺς δ' εἴ περ παρὰ τίς τε κιὼν ἄνθρωπος ὀδίτης
Κινήσει ἀέκων, οἱ δ' ἄλκιμον ἦτορ ἔχοντες
Πρόσσω πᾶς πέτεται, καὶ ἀμύνει οἷσι τέκεσσι.
Τῶν τότε Μυρμιδόνες κραδίην καὶ θυμὸν ἔχοντες,
Ἐκ νηῶν ἐχέοντο· βοὴ δ' ἄσβεστος ὀρώρει.
Πάτροκλος δ' ἑτάροισιν ἐκέκλετο, μακρὸν ἀΰσας·
Μυρμιδόνες, ἕταροι Πηληϊάδεω Ἀχιλῆος,
Ἄνέρες ἐσθλοί, φίλοι, μνήσασθε δὲ θούριδος ἀλκῆς·
Ὡς ἂν Πηλείδην τιμήσομεν, ὃς μέγ' ἄριστος
Ἀργείων παρὰ νηυσὶ, καὶ ἀγχέμαχοι θεράποντες·
Γνῷ δὲ καὶ Ἀτρείδης, εὐρυκρείων Ἀγαμέμνων,
Ἣν ἄτην, ὅτ' ἄριστον Ἀχαιῶν οὐδὲν ἔτισεν.
Ὡς εἰπὼν, ὤτρυνε μένος καὶ θυμὸν ἑκάστου·

Illi verò cum Patroclo magnanimo armati
Ordine-ibant, donec in Trojanos magnis cum animis irruerunt.
Protinus autem veſpis ſimiles effundebantur
In-viâ-habitantibus, quas pueri irritant de more,
Aſſiduè vexantes, in viâ domicilia habentes,
Inſipientes; commune autem malum multis faciunt.
Has porrò ſi aliquis præteriens homo viator
Moverit inſciens, ipſæ continuò animoſum cor habentes,
Ultrò quæque provolat, & defendit ſuos fœtus.
Harum tunc Myrmidones cor & animum habentes,
Ex navibus fundebantur: clamor autem immenſus ortus eſt.
Patroclus verò ſocios hortabatur, altùm clamans;
" Myrmidones, ſocii Pelidæ Achillis,
" Viri eſſote, amici; recordaminíque ſtrenuæ fortitudinis;
" Ut Pelidem honoremus, qui longè fortiſſimus *eſt*
" Argivorum apud naves, & cominùs-pugnantes famuli:
" Cognoſcat autem & Atrides latè-dominans Agamemnon
" Suam noxam, quòd fortiſſimum Achivorum nihil honoravit.
Sic fatus, excitavit robur & animum uniuſcujuſque

Ver. 260.——ἐριδμαίνουσιν.] Ita Codex *Harleian.* à *Tb. Bentleio* collatus. Atque ita *Euſtathius* in *Commentario*, & hunc ad locum, & ſuprà ad ι, 536. Quod & optimè congruit cum ſequente, τιθεῖσι. *Al.* ἐριδμαίνωσιν. Quod & ipſum quoque ferri poſſit.

Ibid.—ἔθοντες.] Ἐξ ἔθους βλάπτοντες.—τὰ ζυνήθη πράττοντες. *Euſtath.* ad ι, 526.

Ver. 261.——ἔχοντας.] *Al.* ἔχοντες.

Ver. 262.——παρὰ τίς τε κιὼν.] Scholiaſtes, Τὸ ἐξῆς, inquit, παριὼν τις. Unde videtur is legiſſe, παρὰ τίς τε ἰὼν. Cod. *Harleian.* habet, παρὰ τίς κε κιών.

Ver. 263, 264. Τοὺς δ'——, οἱ δ'.] Vide ſuprà ad ά, 57; ad γ', 200; & ad δ', 160.

Ver. 264. Κινήσει.] *Al.* Κινήσῃ.

Ver. 269. Μυρμιδόνες, ἕταροι.] Quâ ratione Μυρμιδόνες. hîc ultimam producat; item ἀνίκητοι, *ver.* 285; vide ſuprà ad ά, 51.

Ver. 275.——ὤτρυνε μένος.] Vide ſuprà ad ν', 44.

Ver.

Ἐν δ' ἔπεσον Τρώεσσιν ἀολλέες· ἀμφὶ δὲ νῆες
Σμερδαλέον κονάβησαν, ἀϋσάντων ὑπ' Ἀχαιῶν.
Τρῶες δ', ὡς εἶδον Μενοιτίου ἄλκιμον υἱὸν,
Αὐτὸν, καὶ θεράποντα, ζυγὸν ἔντεσι μαρμαίροντας,
Πᾶσιν ὀρίνθη θυμὸς, ἐκίνηθεν δὲ φάλαγγες,
Ἐλπόμενοι παρὰ ναῦφι ποδώκεα Πηλείωνα
Μηνιθμὸν μὲν ἀποῤῥίψαι, φιλότητα δ' ἐλέσθαι·
Πάντηνεν δὲ ἕκαστος, ὅπη φύγοι αἰπὺν ὄλεθρον.
Πάτροκλος δὲ πρῶτος ἀκόντισε δουρὶ φαεινῷ
Ἀντικρὺ κατὰ μέσσον, ὅθι πλεῖστοι κλονέοντο,
Νηὶ παρὰ πρύμνῃ μεγαθύμου Πρωτεσιλάου·
Καὶ βάλε Πυραίχμην, ὃς Παίονας ἱπποκορυστὰς
Ἦγαγεν ἐξ Ἀμυδῶνος, ἀπ' Ἀξιοῦ εὐρὺ ῥέοντος·
Τὸν βάλε δεξιὸν ὦμον· ὁ δ' ὕπτιος ἐν κονίῃσι
Κάππεσεν οἰμώξας· ἕταροι δέ μιν ἀμφεφόβηθεν
Παίονες· ἐν γὰρ Πάτροκλος φόβον ἧκεν ἅπασιν,
Ἡγεμόνα κτείνας, ὃς ἀριστεύεσκε μάχεσθαι.
Ἐκ νηῶν δ' ἔλασεν, κατὰ δ' ἔσβεσεν αἰθόμενον πῦρ·
Ἡμιδαὴς δ' ἄρα νηῦς λίπετ' αὐτόθι· τοὶ δ' ἐφόβηθεν

Irruerunt itaque in Trojanos conferti: Circùm autem naves
Terribiliter resonabant, clamantibus ab Achivis.
Trojani autem, ut viderunt Menœtii fortem filium,
Ipsum, & famulum, cum armis coruscantes;
Omnibus commotus est animus, inclinatæque sunt phalanges,
Existimantes apud naves velocem Pelidem
Iram quidem abjecisse, in gratiam verò rediisse:
Circumspectabat igitur uniusquisque, quà effugere-posset gravem perniciem.
Patroclus autem primus jaculatus est hastâ fulgenti,
Rectâ in medium, ubi plurimi tumultuabantur,
Navis ad puppim magnanimi Protesilai:
Et percussit Pyræchmen, qui Pæonas equestres-bellatores
Duxit ex Amydone, ab Axio latè fluente:
Hunc percussit dextrum humerum; is autem supinus in pulvere
Concidit edito-gemitu; socii autem circa ipsum in fugam-conjecti-sunt
Pæones: Patroclus enim terrorem immiserat omnibus,
Ductore occiso, qui præstantissimus erat in pugnâ.
A navibus igitur *eos* repulit, extinxitque ardentem ignem:
Semiusta autem navis relicta est illic: in fugam verò versi sunt

Ver. 279.——Θεράποντα.] *Automedonta*, ver. 219.

Ver. 283.——ὅπη φύγοι.] *Al.* ὅποι φύγῃ, & ὅπως φύγῃ.

Ver. 284.——ἀκόντισε.] Vide suprà ad ά, 140.

Ver. 285.——πλεῖστοι κλονέοντο.] *Al.* πολεῖσι καὶ ἄρισοι.

Ver. 286.——Νηὶ——Πρωτεσιλάου.] Suprà, ὁ, 705.

Ver. 287.——Πυραίχμην.] *Schol.* Πεποίηται τὸ ὄνομα τῷ ῥαλήγῳ, παρὰ τὸ πῦρ καὶ αἰχμὴν φέρειν τῇ νηΐ. Ineptè, ut videtur. Nam ab initio appellatus est Πυραίχμης· β', 848.

Ibid.—ἱπποκορυστὰς.] Vide suprà ad β', 1.

Ver. 289.——ἐν κονίῃσι Κάππεσεν.] Vide suprà ad ν', 508.

Ver. 294.——ἄρα.] *Proindè*——.

Ver.

Τρῶες θεσπεσίῳ ὁμάδῳ· Δαναοὶ δ' ἐπέχυντο
Νῆας ἀνὰ γλαφυράς· ὅμαδος δ' ἀλίαστος ἐτύχθη.
Ὡς δ' ὅτ' ἀφ' ὑψηλῆς κορυφῆς ὄρεος μεγάλοιο
Κινήσει νεφέλην νεφεληγερέτα Ζεὺς,
Ἐκ τ' ἔφανον πᾶσαι σκοπιαὶ καὶ πρώονες ἄκροι,
Καὶ νάπαι, ἠρανόθεν δ' ἄρ' ὑπερρήγη ἄσπετος αἰθήρ·
Ὡς Δαναοὶ νηῶν μὲν ἀπωσάμενοι δήϊον πῦρ,
Τύτθὸν ἀνέπνευσαν· πολέμου δ' οὐ γίνετ' ἐρωή·
Οὐ γάρ πω τι Τρῶες ἀρηϊφίλου ὑπ' Ἀχαιῶν
Πρόπροπάδην φοβέοντο μελαινάων ἀπὸ νηῶν,
Ἀλλ' ἔτ' ἄρ' ἀνθίσαντο, νεῶν δ' ὑπόεικον ἀνάγκῃ.
Ἔνθα δ' ἀνὴρ ἕλεν ἄνδρα, κεδασθείσης ὑσμίνης,
Ἡγεμόνων· πρῶτος δὲ Μενοιτίου ἄλκιμος υἱὸς
Αὐτίκ' ἄρα στρεφθέντος Ἀρηϊλύκου βάλε μήρου
Ἔγχει ὀξυόεντι, διὰ πρὸ δὲ χαλκὸν ἔλασσε·

295 Trojani, immani cum tumultu: Danai autem effundebantur
Naves per cavas: tumultúsque vehemens factus est.
Ut verò, cùm à summo vertice montis magni
Dimoverit densam nubem fulgurator Jupiter,
Continuóque apparent omnes speculæ & cacumina prominentia,
300 Et saltus, cœlitúsque adaperitur immensa æthra:
Sic Danai, à navibus quidem depulso hostili igne,
Paululùm respirârunt; pugnæ tamen non erat cessatio:
Nondum enim prorsùs Trojani bellicosis ab Achivis
Versis-ubique-tergis fugabantur nigris à navibus;
305 Sed adhuc resistebant, atque à navibus recedebant necessitate.
Tum verò vir interfecit virum, diffusâ-latè pugnâ,
Ducum: Primus utique Menœtii fortis filius
Statim aversi Arëilyci percussit femur
Hastâ acutâ, penitúsque æs transegit;

Ver. 298. Κινήσει.] *Al.* Κινήσῃ.

Ibid.——σεροπηγερέτα.] Vide suprà ad ά, 375.

Ver. 299.—ἔφανον.] Cod. *Harleian.* ἔφανεν.

Ver. 300.——ὑπερρήγη ἄσπετος αἰθήρ.] *Schol.* Ἐξέλαμψεν αἰθήρ· τετέχνιν, ἀσεραπὴ ἐγένετο. Similiter & *Eustathius.* Non tamen videtur hoc de *fulgurum nictationibus* dictum, sed de *Serenitate cœli* post disjectas nubes. Vide suprà, δ', 554, &c.

Ver. 301. Ὡς Δαναοὶ——ἀνέπνευσαν.] Rectè hîc *Eustathius:* Ὁ ποιητὴς——πολλαχῦ τὴν ἐν πολέμῳ ἀνάπνευσιν, "φῶς" λέγει——κατὰ τὸ,

—ἦν πώ τι φόως Δαναοῖσι γένωμαι. *ver.* 39.

——ἐπὴν φάος ἐν νήεσσι
Θείης.—— *ver.* 95.

Ver. 302.—ἐρωή.] *Schol.* Νῦν, ὁρμή· ἔσι δ' ὅτε τὴν ἡσυχίαν καὶ ἀνάπαυσιν δηλοῖ. Debuerat è contrario scripsisse; Νῦν, ἡσυχία, καὶ ἀνάπαυσις· (ἔσι δ' ὅτε τὴν ὁρμὴν δηλοῖ.) Ut ex sequenti versu liquet; Οὐ ΓΑΡ πω, &c.

Ver. 306. Ἔνθα δ' ἀνὴρ ἕλην ἄνδρα, κεδασθείσης ὑσμίνης, Ἡγεμόνων· πρῶτος δὲ——.] Rectè hîc *Barnesius* ex *Eustathio*; Ἔνθα τῶν ἡγεμόνων, ἀνὴρ ἕλεν ἄνδρα· καὶ Πάτροκλος μὲν πρῶτος——. Alii, malè interpungendo, conjungunt ὑσμίνης ἡγεμόνων· alii, nihilo minùs ineptè, ἡγεμόνων πρῶτος δὲ——. Cæterum de totâ sequenti narratione *Eustathius:* Ὁρα δὲ καὶ ἐνταῦθα πολλὴν ποικιλίαν·——τοιαύτη τις πάνταῦθα τῷ Ὁμηρικῷ πέπλῳ ποικιλία ἐμπασσεται· καὶ ὲ μόνον κατὰ τὰς τρόπους τῶν πληγῶν τε καὶ πλοιμάτων, ἀλλὰ καὶ κατὰ φράσιν τὴν αὐτῦ τῦ "ἔθανον." Ἀντὶ γάρ τῦ ῥήματος τύτε, ἐφ' ἑκάσων ἄλλως καὶ ἄλλως φράζει. Οἷον,——.

Ver. 308.——ἄρα.] Connectitur isto vocabulo sententia hæc cum eo quod præcessit, *ver.* 283.

Ver. 309.—ὀξυόεντι.] Vide suprà ad ί, 50.

Ver.

Ῥῆξεν δ' ὀσέον ἔγχος· ὁ δὲ, πρηνὴς ἐπὶ γαίης
Κάππεσ'· ἀτὰρ Μενέλαος ἀρήϊος ὄτα Θόαντα,
Στέρνον γυμνωθέντα παρ' ἀσπίδα· λῦσε δὲ γυῖα.
Φυλείδης δ' Ἄμφικλον ἐφορμηθέντα δοκεύσας,
Ἔφθη ὀρεξάμενος πρυμνὸν ζκέλος, ἔνθα πάχιστος
Μυὼν ἀνθρώπου πέλεται· ἐπὶ δ' ἔαγε κὶχμῆ
Νεῦρα διεσχίσθη· τὸν δ' ζκότος ὄσσε κάλυψε.
Νεστορίδαι δ', ὁ μὲν ὄτασ' Ἀτύμνιον ὀξεῖ δορὶ
Ἀντίλοχος, λαπάρης δὲ διήλασε χαλκέον ἔγχος·
Ἤριπε δὲ προπάροιθε· Μάρις δ' αὐτοσχεδὸν δορὶ
Ἀντιλόχῳ ἐπόρουσε, κασιγνήτοιο χολωθείς,
Στὰς πρόσθεν νέκυος· τῷ δ' ἀντίθεος Θρασυμήδης
Ἔφθη ὀρεξάμενος, πρὶν ὑτάσαι· ὐδ' ἁφαμαρτεν,
Ὦμον ἀφαρ· πρυμνὸν δὲ βραχίονα δορὸς ἀκωκὴ
Δρύψ' ἀπὸ μυώνων, ἀπὸ δ' ὀσέον ἄχρις ἄραξε·
Δέπησεν δὲ πεσὼν, κατὰ δὲ ζκότος ὄσσε κάλυψεν.
Ὣς τὼ μὲν δοιοῖσι κασιγνήτοισι δαμέντε
Βήτην εἰς ἔρεβος, Σαρπηδόνος ἐσθλοὶ ἑταῖροι,

Fregit autem os haſta: Is verò, pronus in terram
Decidit: Item Menelaus mavortius vulneravit Thoantem,
Pectore nudatum juxta ſcutum; ſolvitque membra.
Phylides autem Amphiclum irruentem obſervans,
Prior aſſecutus percuſſit extremum crus, ubi craſſiſſima
Sura hominis eſt; circúmque haſtæ cuſpide
Nervi diſciſſi ſunt: eum verò tenebræ oculos cooperuerunt.
Neſtoridæ autem; alter quidem vulneravit Atymnium acutâ haſtâ,
Nempè Antilochus, pérque ile trajecit æream haſtam;
Cecidit igitur *hic ei* ad pedes: Maris autem cominùs haſtâ
In Antilochum irruebat, ob fratrem iratus,
Stans ante cadaver; eum verò deo-par Thraſymedes
Prior eſt aſſequutus, antequam *is Antilochum* vulneraret; nec aberravit,
Sed vulneravit eum ad humerum protinùs; extremum autem brachium haſtæ cuſpis
Amputavit à muſculis, & os penitùs abſcidit:
Fragorem igitur edidit cadens, & caligo *ei* oculos cooperuit.
Sic illi quidem duo duobus à fratribus domiti
Iverunt ad erebum, Sarpedonis fortes ſocii,

Ver. 310.——γαίης.] *Al.* γαίῃ.

Ver. 311.—ὄτα.] Vide ſuprà ad ν', 192.

Ver. 313. Φυλείδης.] *Meges, Phylei filius.*

Ver. 315.—αἰχμῆ.] Cod. *Harleian.* ἀκμῆ. Et *Schol.* ibidem inedita, ὀξύτητι.

Ver. 317, 322.——ὄτασ'.] Vide ſuprà ad ά, 140.

Ver. 321.——πρόσθεν νέκυος.] Cod. *Harleian.* à *Th. Bentleio* collatus, προπάροιθε νέκυος. Quod & ferri poſſit. Nam νέκυος, ut ex Scriptoribus Tragicis liquet, pronunciabatur interdum νέκυς. Vide & infrà, *ver.* 526.

Ver. 322.——πρὶν ὑτάσαι.] Quâ ratione, πρὶν, hîc (etiam extra cæſuram) producatur; item ἀντίλοχον, *ver.* 346; vide ſuprà ad ά, 51.

Ver. 324.——ἀπὸ δ' ὀσέον ἄχρις ἄραξε.] *Schol.* Ἀπέσχιζε τὴν σάρκα ἄχρι τοῦ ὀστοῦ. *Euſtathius*: Ἀπάραξε τὰς μῦς, εἰς ὀστοῦν ἄχρι. At, οἱ παλαιοὶ, inquit, τὸ ἄχρις, ἀντὶ τοῦ διόλου, φασί. Túmque os ipſum dicetur abſciſſum.

Ver. 325. Δέπησεν.] Vide ſuprà ad ν', 181.

Ver.

Υἷες ἀκοντισταὶ Ἀμισωδάρου· ὅς ῥα Χίμαιραν
Θρέψεν ἀμαιμακέτην, πολέσιν κακὸν ἀνθρώποισιν.
Αἴας δὲ Κλεόβουλον Ὀϊλιάδης ἐπορούσας
Ζωὸν ἕλε, βλαφθέντα κατὰ κλόνον· ἀλλά οἱ αὖθι
Λῦσε μένος, πλῆξας ξίφει αὐχένα κωπήεντι.
Πᾶν δ' ὑπεθερμάνθη ξίφος αἵματι· τὸν δὲ κατ' ὄσσε
Ἔλλαβε πορφύρεος θάνατος καὶ μοῖρα κραταιή.
Πηνέλεως δὲ, Λύκων τε, ζυνέδραμον· ἔγχεσι μὲν γὰρ
Ἤμβροτον ἀλλήλων, μέλεον δ' ἠκόντισαν ἄμφω·
Τὼ δ' αὖτις ξιφέεσσι ζυνέδραμον· ἔνθα Λύκων μὲν
Ἱπποκόμου κόρυθος φάλον ἤλασεν, ἀμφὶ δὲ καυλὸν
Φάσγανον ἐρράισθη· ὁ δ' ὑπ' ἄορος αὐχένα θεῖνε
Πηνέλεως, πᾶν δ' εἴσω ἔδυ ξίφος, ἔσχεθε δ' οἷον
Δέρμα· παρηέρθη δὲ κάρη, ὑπέλυντο δὲ γυῖα.

Filii jaculatores Amiſodari; qui Chimæram
Nutrivit inſuperabilem, multis perniciem hominibus.
Ajax verò Cleobulum Oïliades impetu-facto
Vivum cepit, impeditum in turbâ; ſed ei ibi-ſtatim
Solvit robur, percutiens enſe cervicem capulam-magnum habente.
Totus autem incaluit enſis ſanguine: eique oculos
Occupavit purpurea mors, & fatum violentum.
Peneleus autem Lycónque concurrerunt; haſtis enim
Aberrârant à ſe invicem, & incaſsùm jaculati erant ambo;
Hi igitur rurſus enſibus concurrerunt: tunc Lycon quidem
Setis equinis criſtatæ galeæ conum percuſſit, & juxta capulum
Enſis fractus eſt: at *ei* ſub aure cervicem percuſſit
Peneleus, totúſque immerſus eſt enſis; retinebat autem ſola
Cutis; pendebatque *ab eâ* caput; ſolutaque ſunt *ejus* membra.

Ver. 338.——Ἀμισωδάρου· ὅς ῥα.] *Amiſodari: ejus, qui*——. *Ejus videlicèt, qui*—.

Ver. 329.—πολέσιν.] *Al.* πολέσι· Quod & ferri poſſit.

Ver. 333.—Πᾶν δ' ὑπεθερμάνθη ξίφος αἵματι.] Ἔστι δὲ ἡ ἐμφασις· ἥπερ, δι' ὑπονοίας, ἐπίτασιν τῷ λεγομένῳ παρίστησιν· οἷον, "Πᾶν δ' ὑπεθερμάνθη ξίφος αἵματι." Καὶ γὰρ ἐν τούτῳ παρέχει μείζονα ἔμφασιν, ὡς βαπτισθέντος ὅτω τοῦ ξίφους, ὥστε θερμανθῆναι. *Dionyſ. Halicarn.* περὶ τῆς Ὁμήρου ποιήσεως, § 7.

——it haſta Tago per tempus utrumque
Stridens, trajectoque hæſit *tepefacta* cerebro. *Æn.* IX. 418.
——ſtomachoque infixa ſub altum
Pectus abit; reddit ſpecus atri vulneris undam
Spumantem, & fixo ferrum in pulmone *tepeſcit*. *Ibid.* 699.

Ver. 334. Ἔλλαβε πορφύρεος θάνατος.] *Homero* πορφύρεος θάνατος, non eſt *purpurea mors*, quâ ratione *Virgilius* dixit, de eo quî ſanguinem enſe trajectus vomeret, "*Purpuream vomit ille animam*;" ſed, ut rectè interpretatur Scholiaſtes, *Atra mors*. Sic infrà, *ver.* 350;

——θανάτου δὲ μέλαν νέφος ἀμφεκάλυψε.

Et ρ', 551.

——πορφυρέη νεφέλη πυκάσασα ἑαυτήν.

Porrò quâ analogiâ è πορφύρειν deducatur πορφύρεος, vide ſuprà ad ά, 338 & 482.

Ver. 335.—ἔγχεσι.] Cod. *Harleian.* ἔγχει.

Ver. 336.——μέλεον.] Vox, μέλεος, vim habet peculiarem. *Scholiaſtes* ad *Ariſtophanem* exponit, μάταιος, ἄθλιος, δυσχής· ad iſtum verſum,

Ἀλλ', ὦ μέλ', ἐξήλικας ἐμέ γ' ἐκ τῶν ἐμῶν. *Nub.* 33.

Ibid.—ἠκόντισαν.] Vide ſuprà ad ά, 140.

Ver. 338.——καυλὸν.] *Al.* καυλῷ.

Ver. 340.——ἔσχεθε δ' οἷον.] Ita edidit *Barneſius* ex *Schol.* & MSS. Quocum facit Cod. *Harleian.* *Al.* ἔσχε δὲ οἷον.

Ver.

Μηριόνης δ' Ἀκάμανθα, κιχεὶς ποσὶ καρπαλίμοισι,
Νύξ', ἵππων ἐπιβησόμενον, κατὰ δεξιὸν ὦμον·
Ἤριπε δ' ἐξ ὀχέων, κατὰ δ' ὀφθαλμῶν κέχυτ' ἀχλύς·
Ἰδομενεὺς δ' Ἐρύμανθα κατὰ στόμα νηλέϊ χαλκῷ
Νύξε· τὸ δ' ἀϊξικρὺ δόρυ χάλκεον ἐξεπέρησε
Νέρθεν ὑπ' ἐγκεφάλοιο· κέασσε δ' ἄρ' ὀστέα λευκά.
Ἐκ δὲ τίναχθεν ὀδόντες· ἐνέπλησθεν δέ οἱ ἀμφὼ
Αἵματος ὀφθαλμοί· τὸ δ' ἀνὰ στόμα ἠδὲ κατὰ ῥῖνας
Πρῆσε χανών· θανάτῳ δὲ μέλαν νέφος ἀμφεκάλυψεν.
Οὗτοι ἄρ' ἡγεμόνες Δαναῶν ἕλον ἄνδρα ἕκαστος.
Ὡς δὲ λύκοι ἄρνεσσιν ἐπέχραον, ἢ ἐρίφοισι,
Σίνται, ὑπ' ἐκ μήλων αἰρεύμενοι, αἴτ' ἐν ὄρεσσι,
Ποιμένος ἀφραδίῃσι διέτμαγεν· οἱ δὲ ἰδόντες,
Αἶψα διαρπάζουσιν ἀνάλκιδα θυμὸν ἔχοντας·
Ὡς Δαναοὶ Τρώεσσιν ἐπέχραον· οἱ δὲ φόβοιο
Δυσκελάδου μνήσαντο, λάθοντο δὲ θούριδος ἀλκῆς.
Αἴας δ' ὁ μέγας αἰὲν ἔφ' Ἕκτορι χαλκοκορυστῇ
Ἵετ' ἀκοντίσσαι· ὁ δὲ ἰδρείῃ πολέμοιο,
Ἀσπίδι ταυρείῃ κεκαλυμμένος εὐρέας ὤμους,

Meriones autem Acamanta, assecutus pedibus velocibus
Percussit, currum conscendentem ad dextrum humerum:
Ceciditque *is* ex curru, oculisque offusa est caligo.
Idomeneus autem Erymanta in os sævo ære
Percussit: atque in adversum hasta ærea pertransiit
Subtus sub cerebro; diffiditque ossa alba:
Excussi verò sunt dentes: impletique sunt ei ambo
Sanguine oculi; quem & per os *quoque* & per nares
Efflavit aperto-ore; Mortis autem nigra eum nubes obtexit.
Atque hi quidem ductores Danorum, interfecerunt virum singuli.
Ut verò lupi agnis vehementi-impetu-irruunt, vel hœdis,
Exitiabiles, è gregibus surripientes, qui in montibus
Pastoris stultitiâ dispersi sunt; hi autem conspicati,
Statim discerpunt imbellem animum habentes:
Sic Danai Trojanis vehementi-impetu-irruebant; Illi autem fugæ
Horrisonæ meminerunt, oblitique sunt strenuæ fortitudinis.
Ajax verò ille magnus semper in Hectorem ære-armatum
Cupiebat jaculari; is autem scientiâ bellandi
Clypeo taurino coopertus latos humeros,

Ver. 346.—ἐξεπέρησε.] *Al.* εἰσεπέρησε.

Ver. 351.——ἄρ'.] Connectit sententiam hæc vocula, cum eo quod præcessit, *ver.* 306. Cod. *Harleian.* à *Th. Bentleio* collatus, habet ἄμ'. Exponúntque Scholia ibidem inedita, ἐν ἑνὶ καιρῷ.

Ver. 353.——αἴ τ'] *Qui utique*——.

Ver. 358.—Αἴας δ' ὁ μέγας.] Pronunciabatur ὁμμέγας. Vide suprà ad *ver.* 228. Ποιεῖ δὲ ἡ δυσφωνία ζυνθέσεως ἐν πολλοῖς μίγεθος. Οἷον τὸ "Αἴας δ' ὁ μέγας——." Demet. Phaler. περὶ ἑρμηνείας §. 48. Καὶ γὰρ τὸ δύσφωνον, πολλαχῇ ὀλιγρόν· ὥσπερ, "Αἴας "δ' ὁ μέγας——." Πολὺ γὰρ μᾶλλον τὸν Αἴαντα μέγαν ἐνέφηνεν,——τῆς ἐπιλαβοείης ἀσπίδος. Id. §. 105. Consultò certè ita scripsit Poëta, cùm (ut rectè annotavit *Barnesius*) facilè dicere potuisset, Αἴας δ' αὖ μέγας——.

Σκέπτετ' ὀϊζῶν τε ῥοῖζον καὶ δοῦπον ἀκόντων.
Ἦ μὲν δὴ γίγνωσκε μάχης ἑτεραλκέα νίκην·
Ἀλλὰ καὶ ὣς ἀνέμιμνε, ζάω δ' ἐριήρας ἑταίρους.
Ὡς δ' ὅτ' ἀπ' Οὐλύμπου νέφος ἔρχεται οὐρανὸν εἴσω,
Αἰθέρος ἐκ δίης, ὅτε τε Ζεὺς λαίλαπα τείνει·
Ὡς τῶν ἐκ νηῶν γένετο ἰαχή τε φόβος τε·
Οὐδὲ κατὰ μοῖραν πέραον πάλιν· Ἕκτορα δ' ἵπποι
Ἔκφερον ὠκύποδες ζὺν τεύχεσι· λεῖπε δὲ λαὸν
Τρωϊκὸν, ὃς ἄκοντας ὀρυκτὴ τάφρος ἔρυκε.
Πολλοὶ δ' ἐν τάφρῳ ἐρυσάρματες ὠκέες ἵπποι
Ἄξαντ' ἐν πρώτῳ ῥυμῷ λίπον ἅρματ' ἀνάκτων.
Πάτροκλος δ' ἔπετο, ζφεδανὸν Δαναοῖσι κελεύων,
Τρωσὶ κακὰ φρονέων· οἱ δὲ ἰαχῇ τε φόβῳ τε

Obſervabat ſagittarúmque ſtridorem, & ſonitum jaculorum.
Ac certè quidem jam videbat pugnæ aliò-inclinatam victoriam:
Sed & ſic manebat, ſervabátque charos ſocios.
Ut verò quando ab Olympo nubes vadit in cœlis,
Ætherem poſt ſerenum, cùm Jupiter nimbos-procelloſos inducit:
Sic horum, à navibus *fugientium*, factus eſt clamórque fugáque:
Neque ſine fœdâ-clade *foſſam* tranſibant rurſùs: Hectorem autem equî
Efferebant veloces cum armis; deſeruitque is populum
Trojanum, quos invitos profunda foſſa coërcebat.
Multi verò in foſsâ trahentes-currum veloces equi,
Fractos ad ſummum temonem liquerunt currus regum.
Patroclus autem inſequebatur, vehementèr Danaos adhortans,
Trojanis mala cogitans: hi autem clamoréque fugâque

Ver. 361. Σκέπτετ' ὀϊζῶν τε ῥοῖζον, καὶ δοῦπον ἀκόντων.] Καὶ αὐτοί τε δὴ καλασχευάζουσιν οἱ ποιηταὶ——, πρὸς χρῆμα ὁρῶντες, οἰκεῖα καὶ δηλωτικὰ τῶν ὑποκειμένων τὰ ὀνόματα,——καὶ μιμητικώτατα τῶν πραγμάτων· ὡς ἔχει ταυτί.——"Σκέπτετ' ὀϊζῶν τε "ῥοῖζον καὶ δοῦπον ἀκόντων." *Dionyſ. Halicarn.* περὶ ζυνθέσεως, §. 16. Vide ſuprà ad β', 210; & ad γ', 363.

Ver. 363. Ἀλλὰ καὶ ὣς ἀνέμιμνε.] *Modò paululùm retrocedebat, modò adverſus hoſtem conſiſtebat*; vi ſcilicèt, non præpoſitionis ſolius, ut ait *Euſtathius*; ſed & temporis imperfecti. Vide ſuprà ad δ', 87; & ad ν', 84.

Ibid.—Ζάω.] *Barneſius* ex *Etymolog. Magn.* Σάω δ' ἐριήρας ἑταίρους· ἔζι ῥῆμα, Ζέω, τὸ Ζώζω· τροπῇ γίνεται Ζάω· τὸ παθητικὸν Ζάομαι· ἐσαώμην, ἐσάω· καὶ τροπῇ Δωρικῇ τῆς η εἰς ω, ὁ Συναρχομένως Ζάω. Malè; ſecunda enim perſona minimè hîc cum ſententiâ congruit. Meliùs *Euſtathius*: τὸ δὲ Ζάω ποιητικῶς ἀποκεκόπται ἐκ τοῦ Ζάωζεν, ὁ ἔζιν ἔσωζεν· ἵνα κατὰ μὲν τὸ ἀναύξητον, ἰωνίζηται ὁ λήξις· κατὰ δὲ τὴν ἀποκοπὴν αἰολίζηται.

Ver. 365.—ὅτε τε.] *Quando utique*——.
Ibid.——τείνει.] Cod. *Harleian.* τείνῃ.
Ver. 366.——γένετο ἰαχή τε φόβος τε.] De ultimâ vocis, γένετο, hîc, item δὲ, *ver.* 273, productâ; vide ſuprà ad δ', 456.

Ver. 367. Οὐδὲ κατὰ μοῖραν πέραον πάλιν] —ὁ κατὰ μοῖραν πέραον πάλιν οἱ Τρῶες· ἦγεν ἀτάκτως καὶ δυσδαιμόνως διεπέρων τὸν τάφρον ὡς φεύγοντες· ὅπερ ἐκεῖνος ἔφη, ὁ κατὰ κόσμον φεύξεσθαι. Ταυτὰ γὰρ ὥσπερ μοῖρα καὶ κόσμος, οὕτω καὶ τὸ ὁ κατὰ μοῖραν, καὶ τὸ ὁ κατὰ κόσμον. *Euſtath.* Cæterùm quâ ratione, κατὰ, hîc ultimam producat; item ὀρινόμενον, *ver.* 377; & Αἰλινῷ, *ver.* 380; Vide ſuprà ad ά, 51.

Ibid.—Ἕκτορα δ' ἵπποι Ἔκφερον ὠκύποδες.] Abſurdè hîc *Spondanus*;——"*Homere, ubi* "*eſt tuus nunc Jupiter, cujus auxilio freti* "*Trojani paulò antè triumphabant? An idem* "*quoque cum Trojanis aufugit? aut ejus po-* "*tentia infirmata eſt?*" Quaſi ſcilicèt hoc ipſum non prædixiſſet Jupiter.

Ver. 371. Ἄξαντ' ἐν πρώτῳ.] Numero duali, binos in ſingulis curribus equos fuiſſe indicatur. Vide ſuprà ad ά, 566.

Veri

Πάσας πλῆσαν ὁδὺς, ἐπεὶ ἄρ τμάγην· ὕψι δ' ἄελλα
Σκίδναθ' ὑπαὶ νεφέων· τανύοντο δὲ μώνυχες ἵπποι
Ἀψορρὸν πρότὶ ἄστυ, νεῶν ἄπο κὴ κλισιάων.
Πάτροκλος δ', ἢ πλεῖσον ὀρινόμενον ἴδε λαὸν,
Τῇ ῥ' ἔχ' ὁμοκλήσας· ὑπὸ δ' ἄξοσι φῶτες ἔπιπτον
Πρηνέες ἐξ ὀχέων, δίφροι δ' ἀνεκυμβαλίαζον.
Ἀνλικρὺ δ' ἀνὰ τάφρον ὑπέρθορον ὠκέες ἵπποι,
Ἀμβρόσοι, ὃς Πηλῆϊ θεοὶ δόσαν ἀγλαὰ δῶρα,
Πρόσσω ἱέμενοι· ἐπὶ δ' Ἕκτορι κέκλετο θυμός·
Ἵετο γὰρ βαλέειν· τὸν δ' ἔκφερον ὠκέες ἵπποι.
Ὡς δ' ὑπὸ λαίλαπι πᾶσα κελαινὴ βέβριθε χθὼν
Ἤματ' ὀπωρινῷ, ὅτε λαβρότατον χέει ὕδωρ
Ζεὺς, ὅτε δή ῥ' ἄνδρεσσι κολεσσάμενος χαλεπήνῃ,

Omnes implebant vias, poſtquam diſſipati ſunt: In altum autem procella *pulveris*
Spargebatur ſub nubes; pernicitérque currebant ſolidi-ungulis equi
Retrò ad urbem, à navibus & tentoriis.
Patroclus verò, quà plurimùm turbatum videbat populum,
Eà utique dirigebat *equos*, minacitèr-clamans: Sub axibus autem viri cadebant
Proni de curribus, currúſque cum-fragore-evertebantur.
E regione autem foſſam tranſilierunt veloces equi,
Immortales, quos Peleo dii dederant præclara dona,
Prorsùm pergere-cupientes; in Hectorem autem inſtigabat *eum* animus;
Cupiebat enim percutere: illum verò extulerunt veloces equi.
Ut verò à nimbo-procelloſo tota nigra obruta-gravatur terra
Tempore autumnali, cùm rapidiſſimum fundit imbrem
Jupiter; quandò utique hominibus iratus ſævit,

Ver. 374.——ἐπεὶ ἄρ τμάγεν.] Vocula iſta, ἄρ, nequaquam hîc ſupervacanea eſt; ſed vim habet in *connectendâ ſententiâ* cum eo quod præceſſit, *ver.* 366; Ὡς τῶν ἐκ νηῶν γένετο ἰαχή, &c.

Ibid.—ἄελλα.] Ita rectè edidit *Barneſius*. *Al.* ἀέλλη; malè: Nam apud *Homerum* ᾰ naturâ brevis, ut in μῦσα, τάτλω, ἄελλα, & ſimilibus, nunquam mutatur in η. Vide ſuprà ad β', 314, & 633; & ad γ', 192.

Ver. 379.——ἀνεκυμβαλίαζον.] Οἱ δὲ παλαιοὶ φασὶ, κὴ ὅτι τὸ ῥῆμα βομβῶδες ὂν, ἔμφασιν ἔχει τῆς μετὰ ἤχου τῶν ἁρμάτων ἀνατροπῆς. *Euſtath.* Vide ſuprà ad γ', 363; & ad δ', 455.

Ver. 380.——ἀνὰ] *Al.* ἄρα.

Ibid.——ὑπέρθορον.] *Al.* ὑπέκθορον.

Ver. 384. Ὡς δ' ὑπὸ λαίλαπι.]

Sæpe etiam immenſum cœlo venit agmen aquarum,
Et fœdam glomerant tempeſtatem imbribus atris
Collectæ ex alto nubes; ruit arduus æther
Et pluviâ ingenti ſata lætа, boumque labores
Diluit: implentur foſſæ & cava flumina creſcunt
Cum ſonitu, ferveteque fretis ſpirantibus æquor. *Georgic* I. 322.

Ibid.——βέβριθε.] Vide ſuprà ad ά, 37; & ad β', 314. *Al.* βέβρυχε; ut infrà ε', 264.

Ver. 385.—ὀπωρινῷ.] Vide ſuprà ad έ, 5.

Ibid.——λαβρότατον.] *Al.* λαυρότατον.

Ibid.——χέει ὕδωρ Ζεὺς——κολεσσάμενος——Σκολιὰς κρίνασι θέμιστας.] Τὰ δὲ λοιπὰ τῆς παραβολῆς ἐκφρασείδιον τε ἔχει μεγάλης καλακλυσμοῦ, κὴ αἰτίαν αὐτοῦ ἠθικὴν, κὴ διδασκαλίαν εὐθυδικίας· ἢ ἐναντίον τὸ, Σκολιὰς κρίνειν θέμιστας· δῆλον δὲ ὅτι τε Ζεμναὶ πάντως αἱ τῆς εἰρημένης παραβολῆς ἔννοιαι· τοιαῦται γάρ αἱ τῶν μεγάλων κὴ θείων πραγμάτων ἐκφράσεις, κὴ αἱ ἠθικαὶ παιδεύσεις· κὴ ὅτι Σκοπὸς αὐτῆ, τοῦτο μόνον δηλῶσαι, ὡς αἱ Τρωϊκαὶ ἵπποι οὕτω ἀσθμαίνουσι τῷ Συντόνῳ δρόμῳ τῷ ἐκ τοῦ διώκεσθαι, καθά ἐν δεινῷ καλακλυσμῷ τῷ ἐκ θεομηνίας, Χαράδραι μεγάλας ζενάχουσι ῥέουσαι. *Euſtath.*

Ver. 386.——ὅτε δή ῥ' ἀνδρεσσι.] *Al.* ὅτε δή τ' ἀνδρεσσι. Cæterùm de iſto δὴ, vide ſuprà ad β', 158.

Ver.

Οἳ βίῃ εἰν ἀγορῇ ζκολιὰς κρίνωσι θέμιζας,
Ἐκ δὲ δίκην ἐλάσωσι, θεῶν ὅπιν οὐκ ἀλέγοντες·
Τῶν δέ τε πάντες μὲν πολαμοὶ πλήθυσι ῥέοντες,
Πολλὰς δὲ κλιτῦς τότ' ἀποθρῴγυσι χαράδραι,
Ἐς δ' ἅλα πορφυρέην μεγάλα ζενάχυσι ῥέυσαι
Ἐξ ὀρέων ἐπὶ κάρ· μινύθει δέ τε ἔργ' ἀνθρώπων·
Ὣς ἵπποι Τρωαὶ μεγάλα ζενάχοντο θέουσαι.
Πάτροκλος δ', ἐπεὶ ὃν πρώτας ἐπέκερσε φάλαγγας,
Αὖ ἐπὶ νῆας ἔεργε παλιμπετὲς, οὐδὲ πόληος
Εἴα ἰεμένους ἐπιβαινέμεν, ἀλλὰ μεσηγὺ
Νηῶν καὶ ποταμοῦ καὶ τείχεος ὑψηλοῖο
Κτεῖνε μεταίσσων, πολέων δ' ἀπετίννυτο ποινήν.
Ἔνθ' ἤτοι Πρόνοον πρῶτον βάλε δουρὶ φαεινῷ,
Στέρνον γυμνωθέντα παρ' ἀσπίδα· λῦσε δὲ γυῖα.

Qui vi in foro perverſa exercent judicia,
Juſtitiamque expellunt, deorum ultionem nihil verentes;
Horúmque omnes quidem fluvii inundant fluentes,
Multáſque montium-devexitates tunc abſcindunt torrentes,
Et in mare purpureum valdè ſtrepunt fluentes
Ex montibus in præceps; corrumpuntúrque opera hominum:
Sic equæ Trojanæ valdè ingemiſcebant currentes.
Patroclus autem, poſtquàm primas intercidiſſet phalangas,
Rurſus ad naves coërcitos egit retrorsùm, neque ad urbem
Sinebat cupientes aſcendere, ſed inter
Naves & fluvium & mœnia ſublimia
Occidebat rapidè inſequens, multorúmque exigebat ultionem:
Tunc quidem Pronoum primum percuſſit haſtâ fulgenti,
Pectore nudatum juxta clypeum: ſolvitque membra.

Ver. 387, 388.—κρίνωσι—ἐλάσωσι.] Cod. *Harleian.* κρίνωσι——ἐλάσωσι.

Ver. 388.—θεῶν ὅπιν οὐκ ἀλέγοντες.] *Deorum ultionem.* Sic *Odyſſ.* φ', 28;

——οὐδὲ θεῶν ὅπιν ᾔδεσαν——.

Et *Heſiod.* Ἔργ. καὶ ἡμερ. I. 185;

——οὐδὲ θεῶν ὅπιν εἰδότες——·

Et *Theogon. ver.* 222;

Πείν γ' ἄπο τῷ δώσει κακὴν ὅπιν, ὅτις ἁμάρτῃ.

Ver. 390.——κλιτῦς.] *Al.* κλειτῦς· Auctoribus non inidoneis; Quod autem *Barneſius* de *Metro*, nihil eſt. Ex κλίνομαι enim tam rectè κλῖτυς, quàm ex κέκλιμαι, deducitur κλῖτος; ut κλῦμα, κλῦτος, ex κλύω, κέκλυμαι, &c. Vide ſuprà ad ά, 314. Sic *Odyſſ.* ε, 470;

Εἰ δέ κεν ἐς κλιτὺν ἀναβᾷς——.

Ver. 391.——πορφυρέην.] Vide ſuprà ad ά, 338 & 482.

Ver. 394.—ἐπεὶ ὃν.] Ἔστι δὲ ἡ ἐνταῦθα τὸ ὃν, ἀντὶ τοῦ δὴ· ἵνα εἴπῃ τὸ, ἐπεὶ ἦν, ταυτὸν τῷ, ἐπιδή. *Euſtath.* Verùm non hîc ſupervacuum eſt iſtud ὃν. Eam enim ferè vim habet ἐπεὶ ὃν, ac ſi latinè dicas: *Poſtquam, ut dixi*; vel *Poſtquam, eo modo quo dixi.*——

Ibid.——ἐπίχεσε.] *Al.* ἀπίχεσε.

Ver. 395. Αὖ ἐπὶ νῆας ἔεργε παλιμπετὲς, οὐδὲ πόληος Εἴα ἰεμένους ἐπιβαινέμεν.] *Spondanus*, & *Euſtathius*, & *Domina Dacier*, hæc de *Græcis* accipiunt; quaſi *Patroclus* nimirùm partim, etſi non plenè, monitorum Achillis meminiſſet; ſuóſque proinde, ne *Trojanos* ulteriùs inſequerentur, urbémque aggrederentur, cohibuiſſet. Cum verò ἔεργε de hoſtibus propriùs dicatur, voceſque ἐπέχεσε & κλεῖνε ad *Trojanos* planè reſpiciant, nec ulla hîc Græcorum fiat mentio; iſtud, Αὖ ἐπὶ νῆας ἔεργε, &c. de *Trojanis* potiùs à *Patroclo*, ne in urbem ſe reciperent, interclufis dictum crediderim.

Ver. 398.—μεταίσσων.] *Al.* μεταίξδην.

Ibid.—ἀπετίννυτο.] Vide ſuprà ad γ', 279.

Ver.

Δύπησεν δὲ πεσών· ὁ δὲ Θέστορα, Ἤνοπος υἱὸν,
Δεύτερον ὁρμηθείς, (ὁ μὲν εὐξέστῳ ἐνὶ δίφρῳ
Ἧστο ἀλείς· ἐκ γὰρ πλήγη φρένας, ἐκ δ' ἄρα χειρῶν
Ἡνία ἠΐχθησαν· ὁ δ') ἔλχει νύξε παρασὰς
Γναθμὸν δεξιτερὸν, διὰ δ' αὐτῆ πεῖρεν ὀδόντων·
Εἷλκε δὲ δουρὸς ἑλὼν ὑπὲρ ἄντυγος· ὡς ὅτε τις φὼς
Πέτρῃ ἐπὶ προβλῆτι καθήμενος, ἱερὸν ἰχθὺν
Ἐκ πόντοιο θύραζε λίνῳ καὶ ἤνοπι χαλκῷ·
Ὡς εἷλκ' ἐκ δίφροιο κεχηνότα, δουρὶ φαεινῷ·
Κάδδε δ' ἐπὶ στόμ' ἔωσε· πεσόντα δέ μιν λίπε θυμός.
Αὐτὰρ ἔπειτ' Ἐρύαλον ἐπεσσύμενον βάλε πέτρῳ,
Μέσσην κακκεφαλήν· ἡ δ' ἄνδιχα πᾶσα κεάσθη
Ἐν κόρυφι βριαρῇ· ὁ δ' ἄρα πρηνὴς ἐπὶ γαίῃ
Κάππεσεν· ἀμφὶ δέ μιν θάνατος χύτο θυμοραϊστής.
Αὐτὰρ ἔπειτ' Ἐρύμαντα, καὶ Ἀμφοτερὸν, καὶ Ἔπαλτην,
Τληπόλεμόν τε Δαμαστορίδην, Ἔχιόν τε, Πύρην τε,
Ἰφέα τ', Εὐϊππόν τε, καὶ Ἀργεάδην Πολύμηλον,
Πάντας ἐπασσυτέρους πέλασε χθονὶ πτολυβοτείρῃ.

Fragorem verò *is* edidit cadens: *Patroclus* autem Theſtorem, Enopis filium,
Iterum impetu-facto, (qui quidem eleganter-politâ in ſellâ
Sedebat contractus; perculſus enim erat animo, ex manibuſque
Habenæ defluxerant; *Patroclus* autem *eum*) percuſſit cominùs
Malam dextram, perque ejus tranſegit dentes: [vir
Traxit autem *eum* haſtâ levatum ſuper orbile-ad-ſellam-currûs-fixum; veluti cùm
Scopulo in prominenti ſedens, ſacrum piſcem
Ex ponto foràs lino & ſplendido ære:
Sic *hunc* traxit è curru hiantem *Patroclus* haſtâ fulgenti;
Inque os *demum* excuſſit: lapsúmque ipſum liquit anima.
Tum deinde Eryalum irruentem percuſſit *Patroclus* ſaxo,
Medio in capite; illúdque in duas-partes totum diffiſſum eſt
In caſſide validâ: is itaque pronus in terram
Decidit; ipſumque mors circumfuſa eſt exitialis.
Ac poſtea Erymanta, & Amphoterum, & Epaltem,
Tlepolemúmque Damaſtoridem, Echiúmque, Pyrémque,
Ipheáque, Euïppúmque, & Argeadem Polymelum,
Omnes alium-ſuper-alium dejecit in terram almam.

Ver. 403.——ἀλείς.] *Al.* ἀλείς.

Ibid.——πλήγην.] Vide ſuprà ad γ', 31.

Ibid.——ἐκ δ' ἄρα χειρῶν.] *Adeóque è manibus.*

Ver. 405.——αὐτῆ.] Γναθμῆ δεξιτερῆ.

Ver. 407.——ἱερὸν ἰχθὺν.] Λέγει δὲ ἱερὸν ἰχθὺν, κατὰ τινὰς, ὧν καὶ Ἀριστοτέλης, τὸν Ἀνθίαν, οἷα ζημιωτικὸν ὄντα τῆ ἄθηρον εἶναι τὴν θάλασσαν· ἐπεὶ ὅπου Ἀνθίας, ἐκεῖ καὶ ἐξ. θηρίον θαλάσσιον· ᾧ ζημείῳ χρώμενοι, καλακολυμβῶσιν ἀδεῶς οἱ ζητοῦντες· καὶ τὸν ἰχθὺν, διὰ τοῦτο καλοῦσιν ἱερόν. *Euſtath.* Sic & *Athenæus*, *Lib.* VII. *cap.* 7.

Ver. 411.——Ἐρύαλον.] Cod. *Harleian.* Ἐρύλαον.

Ibid.—ἐπεσσύμενον.] *Al.* ἐπεσσύμενος.

Ibid.—βάλε πέτρῳ, Μέσσην κακκεφαλήν.]
——mediam ferro gemina inter tempora frontem
Dividit,—— *Æn.* IX. 750.

Ver. 416.——Πύρην τε.] Cod. *Harleian.* Πύριν τε.

Ver. 418.——πέλασε.] Vide ſuprà ad ά, 140.

Σαρπηδὼν δ' ὡς ἴδε ἴδε ἀμιλροχίτωνας ἑταίρους
Χέρσ' ὑπὸ Παλρόκλοιο Μενοιλιάδαο δαμέντας,
Κέκλετ' ἄρ' ἀνλιθέοισι καθαπτόμενος Λυκίοισιν·
Αἰδὼς, ὦ Λύκιοι, πόσε φεύγελε; νῦν θοοὶ ἐσέ.
Ἀντήσω γὰρ ἐγὼ τῷδ' ἀνέρι, ὄφρα δαείω,
Ὅσις ὅδε κρατέει· κὴ δὴ κακὰ πολλὰ ἔοργε
Τρῶας· ἐπεὶ πολλῶν τε κὴ ἐσθλῶν γένατ' ἔλυσεν
Ἦ ῥα, κὴ ἐξ ὀχέων ζὺν τεύχεσιν ἄλλο χαμᾶζε.
Πάτροκλος δ' ἑτέρωθεν, ἐπεὶ ἴδεν, ἔκθορε δίφρου.
Οἱ δ' ὥς τ' αἰγυπιοὶ, γαμψώνυχες, ἀγκυλοχείλαι,
Πέτρῃ ἐφ' ὑψηλῇ μεγάλα κλάζονλε μάχονλαι·
Ὣς οἱ κεκλήγονλες ἐπ' ἀλλήλοισιν ὄρουσαν.
Τοὺς δὲ ἰδὼν ἐλέησε Κρόνου παῖς ἀγκυλομήτεω,
Ἥρην δὲ προσέειπε κασιγνήτην, ἀλοχόν τε·

Sarpedon autem, poſtquam vidit diſcinctos ſocios
Manibus Patrocli Menœtiadæ domitos,
Adhortatus eſt eximios increpans Lycios;
" *Prob* pudor, ô Lycii, quò fugitis? nunc ſtrenui eſtote:
" Occurram enim huic viro, ut intelligam,
" Quiſnam iſte vi Jor-graſſetur: utique jam malis multis affecit
" Trojanos? quippe multorúmque & fortium genua ſolvit.
Dixit, & de curru cum armis deſiliit in terram.
Patroclus verò alterâ ex-parte, ut vidit, deſiliit de curru.
Hi autem, ſicut vultures duo, unguibus-aduncis, roſtris-curvis,
Petrâ ſuper excelsâ ingentem clangorem-edentes pugnant:
Sic hi, clamantes, alter in alterum irruebant.
Hos autem intuitus, miſertus eſt Saturni filius verſuti,
Junonémque allocutus eſt ſororem uxorémque;

Ver. 419.—Σαρπηδὼν δ' ὡς ἴδε.] *Barneſius* hic ex uno MS. edidit Σαρπηδὼν ὡς ἴδε, omiſsâ voculâ δὲ, quæ tamen hoc in loco, ad narrationem connectandam, videtur neceſſaria.

Ibid.——ἀμιλροχίτωνας ἑταίρους.] Vocem, ἀμιλροχίτωνας, ita explicat Domina *Dacier*: " *des gens qui ont quitté leur cuiraſſe pour* " *mieux fuir.*" Mihi verò, non de iis, qui arma abjecerant, ſed de gentis iſtius habitu ſingulari dicta videtur; ut ἑλκεσιπέπλους, λινοθώρηξ, &c.——ἀμιλροχίτωνας τοὺς τοιούτους λέγει, ἐκ ὡς ἀζώσους κατὰ τὸν προ ὀλίγων εἰρημένους· οὐδέποτε γὰρ μίτρα παρὰ τῷ ποιητῇ ἁπλῶς ἡ ζώνη· ἀλλὰ τὰς μὴ ὑποζωσαμένας μίτρας τοῖς χιτῶσιν, ὁ ἔχει τοῖς θώραξιν, ἀλλὰ ἅμα τῷ θώρακι ζυνηρτημένην ἔχοντας κὴ τὴν μίτραν, κὴ ὁ ζυμβλητὴν κατὰ τοὺς πολλούς· ὥζε τὸ ἀ ἐνλαῦθα, κὴ ςέρησιν δύνασθαι δηλῶν διὰ τὸ μὴ ὑποζώννυσθας μίτρας, κὴ ἀντὶ τοῦ "ἅμα" δὲ λαμβάνεσθαι διὰ τὸ ὁμοῦ τῷ θώρακι ζυνηρτῆσθαι αὐτάς. *Euſtath.*

Ver. 422.—νῦν θοοὶ ἐσέ.] Sententia hæc duplici modo accipi poteſt: Vel, ut *Lycios* ad fortiter ſe gerendos adhortetur *Sarpedon*; *Jam acres eſtote*: Vel, ut eorum ignaviam increpet, quòd in pugnâ ſegnes eſſent, in fugâ celeres; *Jam celeres eſtis*: Atque ita *Euſtathius*; Ὀνειδίζει δὲ ὁ λόγος, τοὺς ἀνδρίζεσθαι μὲν βραδεῖς, ὀξυκινήτους δὲ φεύγειν.

Ver. 423.——τῷ δ' ἀνέρι——Ὅσις ὅδε κρατέει.]

Unus homo——————
——tantas ſtrages impunè per urbem
Ediderit? juvenum primos tot miſerit Orco? *Æn.* IX. 783.

Ver. 424.—κὴ δὴ κακὰ.] Vide ſuprà ad ξ', 433.

Ver. 428.——αἰγυπιοὶ——κλάζονλε.] *Duo* ſcilicèt *vultures*. Vide ſuprà ad *ver.* 371; & ad ά, 566. Nec alitèr rectè inſtituta eſſet comparatio.

Ibid.——μάχονλαι.] *Al.* μάχωνλαι.

Ver. 432.——κασιγνήτην, ἄλοχόν τε.]

——Jovis——
Et ſoror & conjux——— *Æn.* I. 50.

Ver-

Ὤ μοι ἐγὼν, ὅτε μοι Σαρπηδόνα, φίλτατον ἀνδρῶν,
Μοῖρ' ὑπὸ Πατρόκλοιο Μενοιτιάδαο δαμῆναι.
Διχθὰ δέ μοι κραδίη μέμονε, φρεσὶν ὁρμαίνοντι,
Ἦ μιν ζωὸν ἐόντα μάχης ἄπο δακρυόεσσης
Θείω ἀναρπάξας Λυκίης ἐνὶ πίονι δήμῳ,
Ἦ ἤδη ὑπὸ χερσὶ Μενοιτιάδαο δαμάσσω.
Τὸ δ' ἠμείβετ' ἔπειτα βοῶπις πότνια Ἥρη·
Αἰνότατε Κρονίδη, ποῖον τὸν μῦθον ἔειπες;
Ἄνδρα θνητὸν ἐόντα, πάλαι πεπρωμένον αἴσῃ,
Ἄψ ἐθέλεις θανάτοιο δυσηχέος ἐξαναλῦσαι;
Ἔρδ'· ἀτὰρ ἔ τοι πάντες ἐπαινέομεν θεοὶ ἄλλοι.
Ἄλλο δέ τοι ἐρέω, ζὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο ζῃσιν·
Αἴκε ζωὸν πέμψῃς Σαρπηδόνα ὄνδε δόμονδε,
Φράζεο, μήτις ἔπειτα θεῶν ἐθέλῃσι κὴ ἄλλος
Πέμπειν ὃν φίλον υἱὸν ἀπὸ κρατερῆς ὑσμίνης·

" Hei mihi, cùm mihi Sarpedonem, chariſſimum hominum,
" In fatis *ſit* à Patroclo Menœtiade domari.
" Bifariàm autem animus mihi fertur, in præcordiis verſanti,
" Utrúmne ipſum vivum pugnâ è lacrymosâ
" Ponam abreptum Lyciæ in opulento populo,
" An jam ſub manibus Menœtiadæ domem.
Huic autem reſpondit deinde magnis-oculis veneranda Juno;
" Importuniſſime Saturnie, quale verbum dixiſti?
" Virúmne mortalem, jam-olim deſtinatum fato,
" Iterùm *nunc* vis à morte triſti liberare?
" Fac: at non tibi omnes aſſentiemur dii cæteri.
" Aliud autem tibi dicam, tu verò animo reconde tuo;
" Si vivum dimiſeris Sarpedonem ſuam ad domum,
" Perpende, nè quis poſthàc deorum velit & alius
" Abducendum-curare ſuum charum filium ex aſpero prœlio:

Ver. 433. Ὤ μοι ἐγὼν.] Vituperat hîc *Plato* non locutionem Poëticam, ſed Rem ipſam.—δεησόμεθα [Ὁμήρου] μή τοι—τὸν—μέγιστον τῶν θεῶν τολμῆσαι ἔτως ἀνομοίως μιμήσασθαι, ὥστε,—φάναι——" Αἰ αἰ ἐγὼν, " ὅτε μοι Σαρπηδόνα φίλτατον, ἀνδρῶν Μοῖρ' " ὑπὸ Πατρόκλοιο Μενοιτιάδαο δαμῆναι." *De Republ. lib.* 3. Ubi notandum legiſſe hîc *Platonem*, Αἰ αἰ ἐγὼν———.

Ver. 436. Ἦ μιν ζωὸν ἐόντα μάχης ἄπο δακρυόεσσης Θείω ἀναρπάξας.]

Hunc tegere, & diræ valeam ſubducere pugnæ. *Æn.* X. 50.

" *Homerus quærentem Jovem inducit, quòd* " *Sarpedonem filium à morte contrà fatum* " *eripere non poſſet.*" Cic. de Divinat. lib. 2. At non hîc *quærentem* inducit Jovem, quòd filium à morte liberare *nequeat*; ſed *dubitantem*, an hoc ipſum facere *oporteat* contra fatum. Ut rectè obſervavit *Victorius*, *Var. Lect. Lib.* 34. *cap.* 24.

Ver. 437.—ἀναρπάξας.] Vocem hanc vertit Domina *Dacier* " *tout d'un coup.*" Minùs rectè.

Ver. 439.——βοῶπις.] Vide ſuprà ad ά, 43, 58, & 551.

Ver. 440.——ἔειπες.] *Al.* ἔειπας.

Ver. 445. Αἴκε ζωὸν πέμψῃς.] Pronunciabatur, ut opinor ζών. Atque ita etiam ſcribendum conjicit Vir doctus *Henricus Stephanus* (etſi abſque Exemplarium auctoritate nihil mutare eſt auſus) ex έ, 887. " Quid-" ni," inquit, " hîc ζὰν ſcribamus, non " ζωὸν; ut *Il.* έ, *ver.* 887, Ἦ κεν ζὼς ἀ-" μενηνὸς ἓα χαλκοῦ τυπῆσι, ſcriptum eſſe " videmus?" Quin & eo verisimilius eſt, aut ſcribendum aut ſaltem pronunciandum ζὰν, quòd in duobus MSS. ſcriptum repperit *Barnéſius*, Αἴκεν ζὰν πέμψῃς. Porrò *Euſtathius* in Commentario legit, Αἴκεν ζῶντα πέμψῃς.

Πολλοὶ γὰρ περὶ ἄξυ μέγα Πριάμοιο μάχονται
Υἱέες ἀθανάτων, τοῖσιν κότον αἰνὸν ἐνήσεις.
Ἀλλ' εἴ τοι φίλος ἐστὶ, τεὸν δ' ὀλοφύρεται ἦτορ,
Ἧτοι μέν μιν ἔασον ἐνὶ κρατερῇ ὑσμίνῃ
Χέρσ' ὑπὸ Πατρόκλοιο Μενοιτιάδαο δαμῆναι·
Αὐτὰρ ἐπὴν δὴ τόνδε λίπῃ ψυχή τε καὶ αἰών,
Πέμπειν μιν Θάνατόν τε φέρειν, καὶ νήδυμον Ὕπνον,
Εἰσόκε δὴ Λυκίης εὐρείης δῆμον ἵκωνται·
Ἔνθα ἑ ταρχύσουσι κασίγνητοί τε, ἕταί τε,
Τύμβῳ τε, στήλῃ τε· τὸ γὰρ, γέρας ἐστὶ θανόντων.
Ὣς ἔφατ'· οὐδ' ἀπίθησε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε·
Αἱματοέσσας δὲ ψιάδας κατέχευεν ἔραζε,
Παῖδα φίλον τιμῶν, τόν οἱ Πάτροκλος ἔμελλε
Φθίσειν ἐν Τροίῃ ἐριβώλακι, τηλόθι πάτρης.

" Multi enim circum urbem magnam Priami pugnant
" Filii immortalium, quibus iram gravem injicies.
" Sed si *hic* tibi dilectus eſt, tuúmque *vicem ejus* miſeratur cor :
" Eum quidem finito in aſperâ pugnâ
" Manibus ſub Patrocli Menœtiadæ domari :
" At poſtquam jam eum reliquerit animaque & vita,
" Mitte eum ut Mors ferat, & ſuavis Somnus,
" Donec Lyciæ latæ ad populum pervenerint :
" Ibi ei exequias-facient fratréſque, amicique,
" *Cum* tumulóque, cippóque : hic enim honor eſt mortuorum.
Sic dixit : neque non-obſecutus-eſt pater hominúmque deûmque :
Cruentas autem guttas demiſit in terram,
Filium dilectum honorans, quem ei Patroclus erat
Interempturus in Trojâ glebosâ procul à patriâ.

Ver. 449.——ἀθανάτων.] Vide ſuprà ad ά, 398.

Ver. 350.—φίλος ἐστὶ.] *Al.* φίλον ἐσί.

Ver. 451.—ἔασον.] Vide ſuprà ad δ', 42.

Ver. 453. Αὐτὰρ ἐπὴν δὴ τόνδε.]

Poſt ego nube cavâ miſerandæ corpus & arma
Inſpoliata feram tumulo, patriæque reponam. *Æn.* XI. 593.

Ver. 456.—ταρχύσουσι.] *Al.* ταρχύσωσι.

Ver. 459. Αἱματοέσσας δὲ ψιάδας κατέχευεν ἔραζε.] Portentum, *pluvia ſanguinea*, ut ſuprà λ', 53. Similiter apud *Heſiodum* ;

Κάδδ' ἄρ' ἀπ' οὐρανόθεν ψιάδας βάλεν αἱματοέσσας
Σῆμα τιθεὶς πολέμοιο ἑῷ μεταθαρσέϊ παιδί.
Ἀσπὶς Ἡρακλ. *ver.* 384.

Τάχε μὴν ἐπὶ Σαρπηδόνι δάκρυα, λύπην μὲν ὑποψεύδεται θεῦ, ὃ καὶ πᾶσι ἀνθρώποις νόσημα· αὐτῷ δὲ βουλομένῳ τ' ἀκριβὲς ἐρευνᾶν, ἐπινοεῖται τρόπον ἀληθορημένης ἀληθείας. Πολλάκις γὰρ ἐν ταῖς μεταβολαῖς τῶν μεγάλων πραγμάτων, ἰσοῤῥοῦσι τεράτια τῷ βίῳ ξυμφέρεσθαι ξυμεῖα, πολεμῶν τε καὶ πυγῶν καὶ μάτων αἱμοφύρτοις ῥεύμασιν ἐκμιαινομένων· ὡς ἐπ' Ἀσωπῷ τε καὶ Δίρκης παραδιδόασιν οἱ παλαιοὶ μῦθοι. Λόγον δ' ἔχει καὶ κατὰ νεφῶν ψεκάδας ὕεσθαι, φόνῳ τισὶ κηλῖσιν ἐπικεχρωσμένας. Ἐπεὶ τοίνυν ἡ μεταβολὴ τῆς μάχης ἀθρόαν φυγὴν ἐμποιήσειν ἔμελλε τοῖς βαρβάροις, ἕλκους δ' ἦν ὁ τῶ κατ' ἀλκὴν ἀρίστω Σαρπηδόνι ὄλεθρος, ὡσπερεὶ τεράστια προεφάνη ταύτης τῆς ξυμφορᾶς ἀγγελτικὰ, " Αἱματοέσσας δὲ " ψεκάδας κατέχευεν ἔραζε." Τοῦτον ἰδὼν τὸν φονέα ὄμβρον, ἀλληγορικῶς εἴρηκεν αἰθέρος δάκρυα· Διὸς μὲν ὑ, ἄκλαυς γὰρ, ἐκ δὲ τῶν ὑπεράνω τόπων, ὡσπερεὶ θρήνοις μεμιγμένα καταῤῥαγέντος ὑετοῦ. *Heraclid. Pontic.* Cæterùm obſervandum, legiſſe hîc *Heraclidem*, Αἱματοέσσας δὲ ψεκάδας——.

Ver. 460.—τόν οἱ.] Quâ ratione, τὸν, ultimam hîc, etiam extra cæſuram, producat ; item δὲ, *ver.* 475 ; & Αἴθωνα, *ver.* 488 ; & μιν, *ver.* 502 ; vide ſuprà ad ά, 51. *Al.* τόν ῥ' οἱ.

Ver. 461. Φθίσειν.] De hujus vocis proſodiâ, vide ſuprà ad β', 43 & 833.

Ver.

Οἱ δ' ὅτε δὴ ζχεδὸν ἦσαν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰόντες,
Ἔνθ' ἦτοι Πάτροκλος μὲν ἀγακλειτὸν Θρασύμηλον,
Ὃς ῥ' ἠΰς θεράπων Σαρπηδόνος ἦεν ἄνακτος,
Τὸν βάλε νείαιραν κατὰ γαςέρα· λῦσε δὲ γυῖα.
Σαρπηδὼν δ' αὐτῷ μὲν ἀπήμβροτε δουρὶ φαεινῷ,
Δεύτερος ὁρμηθείς· ὁ δὲ Πήδασον ἔτασεν ἵππον
Ἔγχεϊ δεξιὸν ὦμον· ὁ δ' ἔβραχε θυμὸν ἀΐσθων·
Κάδδ' ἔπεσ' ἐν κονίῃσι μακών, ἀπὸ δ' ἔπταο θυμός.
Τὼ δὲ διαςήτην· κρίγε δὲ ζυγὸν, ἡνία δὲ ζφι
Σύγχυτ', ἐπειδὴ κεῖτο παρήορος ἐν κονίῃσι.
Τοῖο μὲν Αὐτομέδων δουρικλυτὸς εὗρεο τέκμωρ,
Σπασσάμενος τανύηκες ἄορ παχέος παρὰ μηροῦ,
Αἶψας ἀπέκοψε παρήορον ὦδ' ἐμάτησε.
Τὼ δ' ἰθυνθήτην, ἐν δὲ ῥυτῆρσι τάνυσθεν·
Τὼ δ' αὖτις ζυνίτην ἔριδος περὶ θυμοβόροιο.
Ἔνθ' αὖ Σαρπηδὼν μὲν ἀπήμβροτε δουρὶ φαεινῷ,
Πατρόκλῳ δ' ὑπὲρ ὦμον ἀριςερὸν ἦλυθ' ἀκωκὴ
Ἔγχεος, οὐδ' ἔβαλ' αὐτόν· ὁ δ' ὕςερος ὦρνυτο χαλκῷ
Πάτροκλος, τοῦ δ' οὐχ' ἅλιον βέλος ἔκφυγε χειρὸς,

Hi autem cum jam propè erant alter-in-alterum irruentes,
Tum Patroclus quidem inclytum Thraſymelum,
Qui ſtrenuus famulus Sarpedonis erat regis,
Hunc (*inquam*) percuſſit imum ad ventrem; ſolvitque membra.
Sarpedon verò à *Patroclo* quidem aberravit haſtâ fulgenti,
Secundus impetum-faciens; at Pedaſum vulneravit equum
Haſtâ dextrum *in* humerum; is autem gemuit animam expirans;
Deciditque in pulvere ejulans, avolavitque anima.
Duo autem *reliqui equi* diſſultabant; crepuitque jugum, habenæque ipſis
Confundebantur, quoniam jacebat equus-exterioris-lori in pulveribus.
At hujus-rei quidem Automedon haſtâ-inclytus invenit finem;
Educto *nempè* longo enſe robuſto à femore,
Inſurgens abſcidit equum *iſtum* extra-jugalem; neque ſegniter-agebat.
Itaque *bini equi iterum* aptè-compoſiti ſtabant, inque habenis directi-erant:
Patroclus verò *& Sarpedon* rursùs congreſſi-ſunt pugnâ in exitioſâ.
Tum Sarpedon quidem aberravit haſtâ fulgenti,
Patroclique ſupera humerum ſiniſtrum abiit cuſpis
Haſtæ, neque percuſſit ipſum: poſterior autem irruit æra
Patroclus: hujus autem non irritum telum effugit manu,

Ver. 463. Θρασύμηλον.] Ita ex duobus MSS. edidit *Barneſius*. Atque ita in Commentario legit *Euſtathius*. *Al.* Θρασυμήδην. At *Neſtoris* filio nomen erat *Thraſymedes*, ſuprà ι, 81. Quare Θρασύμηλον videtur potior Lectio.

Ver. 469.—ἐν κονίῃσι.] Vide ſuprà ad ν', 508.

Ver. 470.—κρίγε.] Vide ſuprà ad β', 314.

Ver. 471.——παρήορος.] Vide ſuprà ad *ver.* 152.

Ver. 473. Σπασσάμενος.] Ita edidit *Barneſius*. *Vulgg.* Σπασάμενος. Minùs rectè. Primam enim corripit.

Ver. 474. Αἶψας ἀπέκοψε.] Vide ſuprà ad θ', 87.

Ver. 471.—ἦλυθ'.] Vide ſuprà ad ό, 454; & ad ά, 37.

Ver. 479.—ὦρνυτο.] Vide ſuprà ad γ', 260.

Ver. 480.——τοῦ δ' οὐχ ἅλιον βέλος.]
At non hoc telum, mea quod vi dextera verſat,
Effugies.—— *Æn.* IX. 74.

Ἀλλ' ἔβαλ', ἔνθ' ἄρα τε φρένες ἔρχαται ἀμφ' ἀδινὸν κῆρ·
Ἤριπε δ', ὡς ὅτε τις δρῦς ἤριπεν, ἢ ἀχερωΐς,
Ἠὲ πίτυς βλωθρὴ, τήν τ' ἔρεσι τέκτονες ἄνδρες
Ἐξέταμον πελέκεσσι νεήκεσι νηΐον εἶναι·
485 Ὡς ὁ πρόσθ' ἵππων καὶ δίφρου κεῖτο τανυσθείς,
Βεβρυχὼς, κόνιδι δεδραγμένος αἱματοέσσης.
Ἠΰτε ταῦρον ἔπεφνε λέων ἀγέληφι μεθελθὼν,
Αἴθωνα, μεγάθυμον ἐν εἰλιπόδεσσι βόεσσιν,
Ὤλετό τε ςενάχων ὑπὸ γαμφηλῆσι λέοντος·
490 Ὡς ὑπὸ Πατρόκλῳ Λυκίων ἀγὸς ἀσιπςάων
Κτεινόμενος μενέαινε, φίλον δ' ὀνόμηνεν ἑταῖρον·
Γλαῦκε πέπον, πολεμιςὰ μετ' ἀνδράσι, νῦν ςε μάλα χρὴ
Αἰχμητήν τ' ἔμεναι, καὶ θαρσαλέον πολεμιςήν·
Νῦν τοι ἐελδέσθω πόλεμος κακὸς, εἰ θοός ἐσσι.
495 Πρῶτα μὲν ὄτρυνον Λυκίων ἡγήτορας ἄνδρας,
Πάντη ἐποιχόμενος, Σαρπηδόνος ἀμφιμάχεσθαι·
Αὐτὰρ ἔπειτα καὶ αὐτὸς ἐμεῦ πέρι μάρναο χαλκῷ.
Σοὶ γὰρ ἐγὼ καὶ ἔπειτα καταφείη καὶ ὄνειδος

Sed percussit, ubi utique præcordia complectuntur densum cor:
Cecidit autem, sicut quandò aliqua quercus cadit, vel populus,
Vel pinus alta, quam in montibus fabri
Exciderunt securibus recens-exactis, navale lignum ut sit:
485 Sic ille ante equos & currum jacebat porrectus,
Dentibus-frendens, pulvere manibus-prehenso sanguinolento,
Veluti taurum interficit leo armento superveniens,
Fulvum, magnanimum inter flexipedes boves,
Perítque is gemens sub maxillis leonis;
490 Sic à Patroclo Lyciorum ductor clypeatorum
Interfectus indignante-animâ-gemebat, charúmque nomine vocabat sociúm;
" Glauce charissime, bellator inter viros, nunc te admodùm oportet
" Pugnacémque esse, & audacem bellatorem:
" Nunc tibi cordi-sit pugna gravis, si prælio-impiger es.
495 " Primùm quidem adhortare Lyciorum ductores viros,
" Quaquaversùm obiens, pro Sarpedone prœliari:
" Quin deinceps & ipse super me pugnes ære.
" Tibi enim ego enim posthàc pudor & opprobrium

Ver. 481.——ἔρχαται.] Καθείρηνται. *Eustath.* Nempe ab εἴργω, non ab ἔρχομαι, deducitur ἔρχαται; ut rectè hîc annotavit *Barnesius.*

Ver. 482. Ἤριπε δ', ὡς ὅτε τις—πίτυς.] Vide suprà ad ν', 389.

Concidit; ut quondam cava concidit, aut Erymantho,
Aut Idâ in magnâ, radicibus eruta pinus.
Æn. V. 448.

Ver. 483.——τήν τ'.] *Quam scilicèt*——.

Ver. 485. Ὡς ὁ——κεῖτο τανυσθείς, βεβρυχὼς, κόνιδι δεδραγμένος αἱματοέσσης.]

——cadit atque cruentam
Mandit humum, moriensque suo se in vulnere versat. *Æn.* XI. 669.

Ver. 488.——ἐν εἰλιπόδεσσι.] *Al.* ἐπ' εἰλιπόδεσσι.

Ver. 491. Κτεινόμενος.] *Quum interficeretur.*

Ver. 495.—ὄτρυνον.] Vide suprà ad ν', 41.

Ver. 469. Πάντη ἐποιχόμενος.] Cod. *Harleian.* Πάντας ἐποιχόμενος. Sed & iterùm occurrit Πάντη ἐποιχόμενος, infrà *ver.* 533.

Ver.

Ἔσσομαι ἤματα πάντα διαμπερὲς, εἴκε μ' Ἀχαιοὶ
Τεύχεα ζυλήσωσι, νεῶν ἐν ἀγῶνι πεσόντα.
Ἀλλ' ἔχεο κρατερῶς, ὄτρυνε δὲ λαὸν ἅπαντα.
Ὣς ἄρα μιν εἰπόντα τέλος θανάτοιο κάλυψεν,
Ὀφθαλμὼς, ῥῖνάς θ' ὁ δὲ λαὶξ ἐν ςήθεσι βαίνων,
Ἐκ χροὸς εἶλκε δόρυ, προτὶ δὲ φρένες αὐτῷ ἔπονλο·
Τοῖο δ' ἅμα ψυχήν τε, καὶ ἔλχεα ἐξέρυσ' αἰχμήν·
Μυρμιδόνες δ' αὐτὸς ζχέθον ἵππους φυσιόωνλας,
Ἱεμένους φοβέεσθαι, ἐπεὶ λίπον ἅρματ' ἀνάκλων.
Γλαύκῳ δ' αἰνὸν ἄχος γένελο φθοζγῆς ἀΐονλι·
Ὠρίνθη δέ οἱ ἦτορ, ὅτ' ἐ δύναλο προσαμῦναι.
Χειρὶ δ' ἑλὼν ἐπίεζε βραχίονα· τεῖρε γὰρ αἰνῶς
Ἕλκος, ὃ δή μιν Τεῦκρος ἐπεσσύμενον βάλεν ἰῷ,
Τείχεος ὑψηλοῖο ἀρὴν ἑτάροισιν ἀμύνων.
Εὐχόμενος δ' ἄρα εἶπεν ἑκηβόλῳ Ἀπόλλωνι·
Κλῦθι, ἄναξ, ὅς τις Λυκίης ἐν πίονι δήμῳ

" Ero dies omnes perpetuò, ſi quidem mihi Achivi
" Arma detraxerint, in hoc ad naves certamine interfecto.
" Verùm capeſſe *pugnam* ſtrenuè, adhortaréque populum omnem.
Sic ipſum locutum finis mortis texit,
Oculos, narésque; *Patroclus* nempè, calcè pectoribus impreſſo,
E corpore traxit haſtam, præcordiáque ipſam *adhærentia* ſequebantur;
Ejúſque ſimul animámque, & haſtæ evulſit cuſpidem.
Myrmidones autem illic detinuerunt *ejus* equos anhelantes,
Cupientes fugere, poſtquam reliquiſſent currus dominorum *ſuorum*.
Glauco verò gravis dolor ortus eſt vocem *amici* audienti:
Commotum autem eſt ei cor, quòd non poſſet opem ferre.
Manu autem prehendens *eum* ſtringebat *ſibi* brachium: affligebat enim eum gravitèr
Vulnus, quod jam ei Teucer irruenti infixerat ſagittâ,
E muro excelſo malum à ſociis propulſans,
Precans autem dixit longè-jaculanti Apollini;
" Exaudi, rex, qui alicubi Lyciæ in opulento populo

Ver. 500.——νεῶν ἐν ἀγῶνι πεσόντα.] Vituperat hîc *Homerum Terraſſonus*, quòd *Sarpedonem*, etſi longè à navibus abſentem, tamen *medias ſe inter naves occidiſſe* dicentem introducat. " Les Commentateurs" (inquit) " —ont dit là deſſus, que Sarpedon rêvoit, " etant à l'article de la mort.—Ainſi, Ho- " mére n'a point d'autre raiſon pour faire " dire à Sarpedon qu'il meurt au milieu des " vaiſſeaux, quoiqu'il fut bien loin de là; " ſinon que c'eſt un vers tout fait, une for- " mule employée au 15e Livre, aut ſujet de " Caletor tué effectivement au milieu des " vaiſſeaux; νεῶν ἐν ἀγῶνι πεσόντα· ὁ, 428;" *Diſſert. ſur l'Iliade, Part* IV. *cap.* 6. Verùm, ut opinor, " νεῶν ἐν ἀγῶνι πεσόντα" utrobique, non eſt, " *medias inter naves*, ſed, " *in certamine de navibus, ſtratum.*" Atque ita hîc accipit Domina *Dacier*; " Il " me paroît que——νεῶν ἐν ἀγῶνι peut ſig- " nifier fort naturellement, *à l'attaque des* " *vaiſſeaux.*" Alteram tamen explicandi rationem ſequitur *Euſtathius*, Τὸ δὲ, " νεῶν " ἐν ἀγῶνι πεσόντα," μιμητικῶς ἔψευσαι· ἔξω μὲν γὰρ ἦ τῆς τάφρου ἐν τῇ πεδιάδι πίπτει, ἦ δὲ ἐν τῷ ἀθροίσματι ἦ τῇ ἀγορᾷ τῶν νεῶν. Ὁ δὲ ἤδη τεταραγμένος τὸ φρονεῖν, ἄλλως λέγει· ἤδη γὰρ πρὸς τῷ θνήσκειν ἐςί.

Ver. 502.——τέλος θανάτοιο κάλυψεν Ὀφθαλμὼς.]

Olli dura quies oculos & ferreus urget
Somnus: in æternam clauduntur lumina noctem. *Æn.* XII. 309.

Ver. 510.——αἰνῶς.] *Al.* αὐτόν.

Ver. 511.—ὃ δή μιν Τεῦκρος ἐπεσσύμενον βάλεν ἰῷ.] Suprà, μ', 387.

Ver. 513.——ἑκηβόλῳ Ἀπόλλωνι.] Cod. *Harleian.* ἑκηβόλον Ἀπόλλωνα.

Εἶς, ἦ ἐνὶ Τροίῃ· δύνασαι δὲ ζὺ πάντοσ' ἀκούειν
Ἀνέρι κηδομένῳ, ὡς νῦν ἐμὲ κῆδος ἱκάνει.
Ἕλκος μὲν γὰρ ἔχω τόδε καρτερὸν, ἀμφὶ δέ μοι χεὶρ
Ὀξείης ὀδύνῃσιν ἐλήλαται, ὐδὲ μοι αἷμα
Τερσῆναι δύναται· βαρύθει δέ μοι ὦμος ὑπ' αὐτῆ·
Ἔγχος δ' ὐ δύναμαι ζχεῖν ἔμπεδον, ὐδὲ μάχεσθαι
Ἐλθὼν δυσμενέεσσιν· ἀνὴρ δ' ὤριστος ὄλωλε,
Σαρπηδὼν, Διὸς υἱὸς· ὁ δ' ὐδ' ᾧ παιδὶ ἀμύνει.
Ἀλλὰ ζὺ πέρ μοι, ἄναξ, τόδε καρτερὸν ἕλκος ἄκεσσαι,
Κοίμησον δ' ὀδύνας, δὸς δὲ κράτος, ὄφρ' ἑτάροισι
Κεκλόμενος Λυκίοσιν ἐπορύνω πολεμίζειν·
Αὐτός τ' ἀμφὶ νέκυϊ καλαεθνειῶτι μάχωμαι.
Ὣς ἔφατ' εὐχόμενος· τῆ δ' ἔκλυε Φοῖβος Ἀπόλλων·
Αὐτίκα παῦσ' ὀδύνας, ἀπὸ δ' ἕλκεος ἀργαλέοιο
Αἷμα μέλαν τέρσηνε, μένος δέ οἱ ἔμβαλε θυμῷ.
Γλαῦκος δ' ἔγνω ἧσιν ἐνὶ φρεσὶ γήθησέν τε,

515 "Es, vel in Trojâ: potes autem tu undecunque auſcultare
"Viro dolenti, ſicut nunc me dolor invadit.
"Vulnus enim habeo hoc grave, undique autem mihi manus
"Acutis doloribus transfixa eſt, neque mihi ſanguis
"Siccari poteſt; gravatur autem mihi humerus per ipſum:
520 "Haſtam autem non poſſum ſuſtinere firmitèr, neque pugnare
"Congreſſus cum hoſtibus: Vir autem fortiſſimus periit,
"Sarpedon, Jovis filius: ille verò nè ſuo quidem filio opem ferat.
"Sed tu ſaltem mihi, rex, huic gravi vulneri medere;
"Sopi autem dolores, præbéque vires; ut ſocios
525 "Adhortans Lycios excitem ad pugnandum;
"Ipséque de cadavere mortuo pugnem.
Sic dixit precans; hunc autem exaudivit Phœbus Apollo:
Statim ſedavit dolores, à vulnere autem gravi
Sanguinem atrum ſiccavit, fortitudinémque immiſit animo.
530 Glaucus autem agnovit ſuâ mente, lætatúſque eſt,

Ver. 515.——δύνασαι δὲ ζὺ.] Ita ex uno MS. edidit *Barneſius*. *Al.* δύνασαι δέ τε.

Ver. 518, 521.——ἐλήλαται——ὄλωλε.] Vide ſuprà ad κ', 186, 187; & ad ά, 37.

Ver. 521.——ἀνὴρ δ' ὤριστος.] Cod. *Harleian.* ἀνὴρ δ' ὅς ἄριστος.

Ver. 523.—ἕλκος.] Cod. *Harleian.* ἄλγος.

Ver. 524.—Κοίμησον.] Ita edidit *Barneſius* ex ξ', 236. *Al.* Κοίμισον· ut opinor, minùs rectè: Vide ſuprà ad ά, 140. Cæterùm Codex *Harleianus* hîc legit Κοίμισσον.

Ver. 526.—ἀμφὶ νεκυϊ.] Malè hîc *Barneſius*; "Pes (inquit) *Proceleuſmaticus* pro "*Anapæſto*." Quaſi ſcilicet ſyllabæ duæ νυϊ in unam facilè coaleſcere non poſſent. Vide ſuprà ad *ver.* 321.

Ibid.—νέκυϊ καλαεθνειῶτι.] Non eſſe hoc ταυτολόγον ex Scriptoribus Tragicis liquet, quorum locutio Sermoni propior eſt:

Οὐ μαρψήσει ταῦθ' ὁ καθθανὼν νέκυς.
Sophocl. Antigon. 525.

Ibid.——καλαεθνειῶτι.] Vide ſuprà ad ά, 265; ad β', 818; & ad ζ', 464.

Ver. 527. Ὣς ἔφατ' εὐχόμενος· τῆ δ' ἔκλυε Φοῖβος Ἀπόλλων.]

Dixit: opemque Dei non caſſa in vota vocavit. *Æn.* XII. 780.

Ver. 528. Αὐτίκα παῦσ' ὀδύνας.]

——ſubitoque omnis de corpore fugit
Quippe dolor, omnis ſtetit imo vulnere ſanguis.
——atque novæ rediere in priſtina vires.
Æn. XII. 421.

Ver.

Ὅτλι οἱ ὦκ' ἤκουσε μέγας θεὸς εὐξαμένοιο.
Πρῶτα μὲν ὤτρυνεν Λυκίων ἡγήτορας ἄνδρας,
Πάντῃ ἐποιχόμενος, Σαρπηδόνος ἀμφιμάχεσθαι.
Αὐτὰρ ἔπειτα μετὰ Τρῶας κίε, μακρὰ βιβάσθων,
Πτολυδάμαντ' ἐπὶ Πανθοίδην, καὶ Ἀγήνορα δῖον·
Βῆ δὲ μετ' Αἰνείαν τε, καὶ Ἕκτορα χαλκοκορυστὴν,
Ἆλχῦ δ' ἑσάμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
Ἕκτορ, νῦν δὴ πάγχυ λελασμένος εἰς ἐπικούρων,
Οἵ σέθεν εἵνεκα, τῆλε φίλων, καὶ πατρίδος αἴης,
Θυμὸν ἀποφθινύθουσι· σὺ δ' οὐκ ἐθέλεις ἐπαμύνειν·
Κεῖται Σαρπηδὼν, Λυκίων ἀγὸς ἀσπιστάων,
Ὃς Λυκίην εἴρυτο δίκῃσί τε καὶ σθένει ᾧ·
Τὸν δ' ὑπὸ Πατρόκλῳ δάμασ' ἔγχεϊ χάλκεος Ἄρης.
Ἀλλὰ, φίλοι, πάρστητε, νεμεσσήθητε δὲ θυμῷ,
Μὴ ἀπὸ τεύχε' ἕλωνται, ἀεικίσσωσι δὲ νεκρὸν
Μυρμιδόνες Δαναῶν κεχολωμένοι, ὅσσοι ὄλοντο,
Τὺς ἐπὶ νηυσὶ θοῇσιν ἐπέφνομεν ἐγχείῃσιν.
Ὣς ἔφατο· Τρῶας δὲ καταπρηνὴς λάβε πένθος
Ἀσχέτον, οὐκ ἐπιεικτὸν, ἐπεὶ σφισιν ἔρμα πόληος
Ἔσκε, καὶ ἀλλοδαπὸς περ ἐών· πολέες γὰρ ἅμ' αὐτῷ

Quòd se citò exaudiverat magnus deus precatum.
Primùm quidem excitavit Lyciorum ductores viros,
Quaquaversùm obiens, *ut* super Sarpedone præliarentur.
Deinde verò Troas accersitum ibat, magnis-passibus gradiens,
Polydamanta ad Panthœdem & Agenora nobilem :
Accersitum etiam ivit Æneamque & Hectorem ære-armatum,
Propè autem stans verbis alatis allocutus est ;
" Hector, nunc jam omninò oblitus es sociorum,
" Qui te propter, procul ab amicis, & patriâ terrâ,
" Animam deperdunt ; tu verò non vis malum propulsare.
" Jacet Sarpedon, Lyciorum ductor clypeatorum,
" Qui Lyciam tuebatur, júsque-dicendo & virtute suâ :
" Hunc utique sub Patroclo domuit hastâ æreus Mars.
" Sed, amici, adeste, indignaminique animo,
" Ne arma abstulerint, indignisque modis acceperint mortuum
" Myrmidones, de Danais irati, quotquot perierunt,
" Quos apud naves veloces interfecimus hastis.
Sic dixit : Trojanos verò prorsùs occupavit dolor
Intolerabilis, cedere-nescius ; quippe ipsis columen urbis
Erat, alienigena licèt existens : Multæ enim illum

Ver. 534.——μακρὰ βιβάσθων.] Vide suprà ad γ', 22.

Ver. 537.—ἑσάμενος ἔπεα.] Quâ ratione, ἑσάμενος, hîc ultimam producat ; item Αἰνείᾳ, *ver.* 556 ; & ὤμοιϊν, *ver.* 560 ; & Ἀχιλλῆϊ, *ver.* 575 ; vide suprà ad ά, 51.

Ver. 540.—ἀποφθινύθουσι.] Vide suprà ad β', 43.

Ibid.——ἐπαμύνειν.] *Al.* ἐπαμῦναι.

Ver. 545—559.——ἀεικίσσωσι——ἀεικισσαίμεθ'.] Rectè (ut opinor) cum duplici σ, Vide suprà ad ά, 140.

Ver. 548.—καταπρηνὴς.]——καταπρηνὴς, ἤγουν κατάπρης, ὡς ἀλλαχοῦ κεῖται· ἢ καλὰ κρῆθεν προπερισπωμένως ἀντὶ τοῦ κατὰ κάρηθεν, καὶ ἐν Συνκοπῇ καλακρῆθεν, ὃ ἐστι κατὰ κεφαλῆς λάβε πένθος. *Eustath.*

Λαοὶ ἔποντ', ἐν δ' αὐτὸς ἀριζεύεσκε μάχεσθαι.
Βὰν δ' ἰθὺς Δαναῶν λελιημένοι· ἦρχε δ' ἄρα Ζφιν
Ἕκ|ωρ, χωόμενος Σαρπηδόνος· αὐτὰρ Ἀχαιὺς
Ὦρσε Μενοι|ιάδαο Πα|ροκλῆος λάϊον κῆρ·
Αἴαν|ε πρώτω προσέφη, μεμαῶτε κὴ αὐτώ·
Αἴαν|ε, νῦν Ζφῶϊν ἀμύνεσθαι φίλον ἔ|ω,
Οἷοί περ πάρος ἦτε μετ' ἀνδράσιν, ἢ κὴ ἀρείυς.
Κεῖται ἀνὴρ, ὃς πρῶτος ἐσήλα|ο τεῖχος Ἀχαιῶν,
Σαρπηδών· ἀλλ' εἴ μιν ἀεικισσαίμεθ' ἑλόν|ες,
Τεύχεά τ' ὤμοιϊν ἀφελοίμεθα, κὴ τιν' ἑταίρων
Αὐτῦ ἀμυνομένων δαμασαίμεθα νηλέϊ χαλκῷ.
Ὣς ἔφαθ'· οἱ δὲ κὴ αὐτοὶ ἀλέξασθαι μενέαινον.
Οἱ δ' ἐπεὶ ἀμφοτέρωθεν ἐκαρτύνα|ο φάλα|γας,
Τρῶες κὴ Λύκιοι, κὴ Μυρμιδόνες κὴ Ἀχαιοὶ,
Σύμβαλον ἀμφὶ νέκυϊ κα|α|εθνειῶτι μάχεσθαι,
Δεινὸν ἀΰσαν|ες· μέγα δ' ἔβραχε τεύχεα φωτῶν.
Ζεὺς δ' ἐπὶ νύκτ' ὀλοὴν τάνυσε πρα|ερῇ ὑσμίνῃ,
Ὄφρα φίλῳ περὶ παιδὶ μάχης ὀλοὸς πόνος εἴη.
Ὦσαν δὲ πρότεροι Τρῶες ἑλίκωπας Ἀχαιύς·

Copiæ ſequebantur, inter quas ipſe fortiſſimus erat in pugnâ.
Ibant autem rectà in Danaos ardentes: præibátque ipſis
Hector, iratus de Sarpedone: At Achivos
Concitabat *ad certamen* Menœtiadæ Patrocli animoſum cor:
Ajaces primos allocutus eſt, animis-incitatos etiam per-ſe;
" Ajaces, jam vobis hoſtes propulſare cordi ſit,
" Quales quidem anteà eratis inter viros, vel & fortiores.
" Jacet vir, qui primus inſiliit in murum Achivorum,
" Sarpedon; ſed ô ſi ipſum contumeliâ-afficere potuerimus ablatum,
" Armáque ab humeris auferre, & aliquem ſociorum
" Ab eo *nos* propulſantium domare ſævo ære.
Sic dixit: Hi verò etiam per-ſe *hoſtes* arcere promptis-erant-animis.
Poſtquam autem utrinque firmârunt phalangas,
Trojani & Lycii, & Myrmidones & Achivi;
Concurrerunt ſuper cadavere mortuo pugnaturi,
Horrendùm clamantes: ingenti autem fragore ſonuerunt arma virorum.
Jupiter verò noctem pernicioſam extendit ſuper aſperâ pugnâ,
Ut dilecto de filio pugnæ pernicioſus labor eſſet.
Moverunt autem loco priores Trojani nigros-oculis Achivos:

Ver. 552.——ἦρχε δ' ἄρα.] *Præibátque, ut ſolitus eſt.*

Ver. 555.——μεμαῶτε.] Vide ſuprà ad ι', 46.

Ver. 556. Αἴαν|ε, νῦν Ζφῶϊν——Οἷοί περ πάρος ἦτε.]

——nunc illas promite vires,
Nunc animos, quibus in Gætulis ſyrtibus uſi. *Æn.* V. 191.

Ver. 558. Κεῖται ἀνὴρ, ὃς πρῶτος.]

——Cadit ipſe Tolumnius augur,
Primus in adverſos telum qui torſerat hoſtes. *Æn.* XII. 461.

Ver. 563.—ἐκαρτύνα|ο.] De hujus vocis proſodiâ, vide ſuprà ad λ', 215.

Ver. 565.——νέκυϊ κα|α|εθνειῶτι.] Vide ſuprà ad *ver.* 526; & ad β', 818.

Ver. 566.—μέγα δ' ἔβραχε τεύχεα φωτῶν.]

——& arma
Horrendum ſonuere.— *Æn.* IX. 731.

Cæterùm de voce, ἔβραχε, & ſimilibus; vide ſuprà ad δ', 125 & 455.

Ver.

Βλῆτο γὰρ ἔτι κάκιστος ἀνὴρ μετὰ Μυρμιδόνεσσιν,
Υἱὸς Ἀγακλῆος μεγαθύμου, δῖος Ἐπειγεύς,
Ὅς ῥ' ἐν Βυδείῳ εὐναιομένῳ ἤνασσε
Τοπρίν· ἀτὰρ τότε γ' ἐσθλὸν ἀνεψιὸν ἐξεναρίξας
Ἐς Πηλῆ' ἱκέτευσε, καὶ ἐς Θέτιν ἀργυρόπεζαν·
Οἱ δ' ἅμ' Ἀχιλλῆϊ ῥηξήνορι πέμπον ἕπεσθαι
Ἴλιον εἰς εὔπωλον, ἵνα Τρώεσσι μάχοιτο.
Τόν ῥα τόθ' ἁπτόμενον νέκυος βάλε φαίδιμος Ἕκτωρ
Χερμαδίῳ κεφαλήν· ἡ δ' ἄνδιχα πᾶσα πεάσθη
Ἐν κόρυθι βριαρῇ· ὁ δ' ἄρα πρηνὴς ἐπὶ νεκρῷ
Κάππεσεν, ἀμφὶ δὲ μιν θάνατος χύτο θυμοραϊστής.
Πατρόκλῳ δ' ἄρ' ἄχος γένετο φθιμένοιο ἑταίροιο·
Ἴθυσεν δὲ διὰ προμάχων, ἴρηκι ἐοικὼς
Ὠκείῃ, ὅς τ' ἐφόβησε κολοιούς τε, ψῆράς τε·
Ὡς ἴθυς Λυκίων, Πατρόκλεις ἱπποκέλευθε,
Ἔσσυο καὶ Τρώων· κεχόλωσο δὲ κῆρ, ἑταίροιο.
Καί ῥ' ἔβαλε Σθενέλαον, Ἰθαιμένεος φίλον υἱόν,
Αὐχένα χερμαδίῳ, ῥῆξεν δ' ἀπὸ τοῖο τένοντας.
Χώρησαν δ' ὑπό τε πρόμαχοι καὶ φαίδιμος Ἕκτωρ.

570 Percussus enim erat nequaquam ignavissimus vir inter Myrmidonas,
Filius Agaclei magnanimi, nobilis Epigeus,
Qui in Budio benè-habitato imperabat;
Anteà: sed tunc strenuum consobrinum cùm occidisset,
Ad Peleum venit-supplex, & ad Thetin argenteis-pedibus-decoram:
575 Hi autem unà cum Achille hostium-agmina-perrumpente miserunt comitem
Ilium ad generosis-equis-fœcundam, ut adversus Trojanos pugnaret.
Hunc quidem tunc manum-injicientem cadaveri percussit illustris Hector
Saxo caput: illud verò in-duas-partes diffisum est
In casside validâ; is itaque pronus super cadavere
580 Decidit, ipsúmque mors circumfusa est exitialis.
Patroclo autem dolor ortus est de interfecto socio;
Rectà verò prorupit per primos-pugnatores, accipitri similis
Veloci, qui fugatos-persequitur graculósque sturnósque:
Sic rectà-in Lycios, Patrocle equestris,
585 Ruisti & Trojanos; iratus nempè eras corde, de socio.
Et percussit Sthenelaum, Ithæmenei dilectum filium,
Cervicem saxo, abrupítque ejus tendines.
Cesserunt autem retrò & primi-pugnatores & illustris Hector.

Ver. 570. Βλῆτο γὰρ ἔτι κάκιστος ἀνὴρ.] Ἡ ἀπόφασις τῇ καταφάσει ποτὲ μὲν τὸ ἴσον δύναται, ποτὲ δὲ πλέον. *Hermogenes* περὶ μεθόδου δεινότητος, *cap.* 37. Vide suprà ad ὁ, 11; & ad ἁ, 330.

Ver. 571.——Ἐπειγεύς.] Cod. *Harleian.* Ἐπηγεύς.

Ver. 572.—ἤνασσε.] Vide suprà ad *vers.* 172.

Ver. 575.——Οἱ δ' ἅμ' Ἀχιλλῆϊ.] Vide suprà ad ν, 324.

Ver. 577. Τόν ῥα.] *Hunc, inquam*——

Ver. 578.—ἡ δ' ἄνδιχα πᾶσα πεάσθη.]

——atque illi partibus æquis
Huc caput atque illuc humero ex utroque pependit. *Æn.* IX. 755.

Ver. 579.——ἄρα.] *Ut ex tali vulnere necesse erat.*

Ver. 581.——φθιμένοιο.] De syllabâ φθι correptâ, vide suprà ad β, 43; & ad ἁ, 309 & 314.

Ver. 583.—κολοιούς τε, ψῆράς τε.] "Illud "verò

Ὅσση δ' αἰγανέης ῥιπὴ ταναοῖο τέτυκται,
Ἣν ῥά τ' ἀνὴρ ἀφέῃ πειρώμενος ἢ ἐν ἀέθλῳ,
Ἠὲ καὶ ἐν πολέμῳ, δηΐων ὑπὸ δυμοραϊγέων·
Τόσσον ἐχώρησαν Τρῶες, ὦσαντο δ' Ἀχαιοί.
Γλαῦκος δὲ πρῶτος, Λυκίων ἀγὸς ἀσπιστάων,
Ἔτραπετ', ἔκτεινεν δὲ Βαθυκλῆα μεγάθυμον,
Χάλκωνος φίλον υἱὸν, ὃς Ἑλλάδι οἰκία ναίων,
Ὄλβῳ τε πλούτῳ τε μετέπρεπε Μυρμιδόνεσσι.
Τὸν μὲν ἄρα Γλαῦκος, στῆθος μέσον, οὖτασε δουρὶ,
Στρεφθεὶς ἐξαπίνης, ὅτε μιν κατέμαρπτε διώκων·
Δούπησεν δὲ πεσών· πυκινὸν δ' ἄχος ἔλλαβ' Ἀχαιὰς,
Ὡς ἔπεσ' ἐσθλὸς ἀνὴρ, μέγα δὲ Τρῶες κεχάροντο·
Στὰν δ' ἀμφ' αὐτὸν ἰόντες ἀολλέες· οὐδ' ἄρ' Ἀχαιοὶ
Ἀλκῆς ἐξελάθοντο, μένος δ' ἰθὺς φέρον αὐτῶν.
Ἔνθ' αὖ Μηριόνης Τρώων ἕλεν ἄνδρα κορυστὴν
Λαόγονον, θρασὺν υἱὸν Ὀνήτορος, ὃς Διὸς ἱρεὺς
Ἰδαίῃ ἐτέτυκτο, θεὸς δ' ὣς, τίετο δήμῳ·

Quantus autem jaculi jactus longi eſt,
Quod quidem vir emiſerit connixus vel in certamine-ludi,
Vel etiam in-pugnâ, hoſtes propter animam-perdentes:
Tantum receſſerunt Trojani; locóque moverunt *eos* Achivi.
Glaucus autem primus, Lyciorum ductor clypeatorum,
Converſus eſt, interfecitque Bathyclem magnanimum,
Chalconis dilectum filium, qui in Hellade domos habitans,
Opibúſque divitiis excellebat inter Myrmidonas.
Hunc quidem Glaucus, pectore medio, vulneravit haſtâ,
Converſus repentè, quando ipſum jam-aſſequebatur inſequens;
Fragorem verò *is* edidit cadens: Vehemens autem dolor cepit Achivos,
Quod ità ceciderat ſtrenuus vir; admodùm verò Trojani gaviſi ſunt:
Steterunt verò circa ipſum progreſſi frequentes; neque ſanè Achivi
Fortitudinis obliti ſunt, ſed vires rectà ferebant in eos.
Tum verò Meriones Trojanorum interfecit virum armis-acrem
Laogonum, audacem filium Onetoris, qui Jovis ſacerdos
Idæi erat, deúſque veluti, honorabatur à populo:

"verò (*ſc. verborum ſonitum jucundiorem*) "cumprimis apud Homerum veteres gram- "matici annotaverunt: quòd quum dixiſſet "quondam in loco κολοίης τε ψῆρός τε, alio "in loco non ψηρῶν τε ſed ψαρῶν dixit; "Τῶν δ' ὥρσε ψαρῶν νέφος ἐρχέλαι ἠὲ κολοιῶν· "(ρ', 755;) ſequutus non communem, ſed "propriam in quoque vocis ſitu jucundi- "tatem. Nam ſi alterum in alterius loco "ponas, utrumque feceris ſonitu inſuave." *Gell. lib.* XIII. *cap.* 19.

Ver. 589.——τέτυκται.] Vide ſuprà ad ν', 736; & ad α, 37.

Ver. 591.—δυμοραϊγέων.] Pronunciabatur δυμοραϊγέων.

Ver. 592.—Τρῶες, ὦσαντο.] Quâ ratione, Τρῶες, hîc ultimam producat; item Βαθυκλῆα, *ver.* 594; & ἀπὸ, *ver.* 607; & τε, *ver.* 636; vide ſuprà ad α, 51.

Ver. 594. Ἔτραπετ'.] Obſervandus hîc maximè propriùs *vocis mediæ* Uſus. *Convertit ſe.* Vide ſuprà ad α, 199; & ad γ', 141.

Ibid.—Βαθυκλῆα.] Vide ſuprà ad α, 265.

Ver. 597.——ὅτασε.] Vide ſuprà ad ν', 192; & ad α, 140.

Ver. 599. Δούπησεν δὲ.] Vide ſuprà ad ν', 181.

Ver. 602.—ἐξελάθοντο.] *Al.* ἐκλελάθοντο.

Ver.

Τὸν βάλ' ὑπὸ γναθμοῖο κὴ ἔαλος· ὦκα δὲ θυμὸς
Ὤχετ' ἀπὸ μελέων, συερὸς δ' ἄρα μιν ζκότος εἷλεν.
Αἰνείας δ' ἐπὶ Μηριόνη δόρυ χάλκεον ἧκεν·
Ἔλπετο γὰρ τεύξεσθαι ὑπασπίδια προβιβῶντος·
Ἀλλ' ὁ μὲν ἄντα ἰδὼν ἠλεύατο χάλκεον ἔγχος,
Πρόσσω γὰρ κατέκυψε, τὸ δ' ἐξόπιθεν δόρυ μακρὸν
Οὔδει ἐνισκίμφθη, ἐπὶ δ' ὑρίαχος πελεμίχθη
Ἔγχεος· ἔνθα δ' ἔπειτ' ἀφίει μένος ὄβριμος ἄρης·
Αἰχμὴ δ' Αἰνείαο κραδαινομένη κατὰ γαίης
Ὤχετ', ἐπεί ῥ' ἄλιον σιβαρῆς ἀπὸ χειρὸς ὄρυσεν.
Αἰνείας δ' ἄρα θυμὸν ἐχώσατο, φώνησέν τε·
Μηριόνη, τάχα κέν ζε, κὴ ὀρχηςὴν περ ἐόντα,
Ἔγχος ἐμὸν κατέπαυσε διαμπερὲς, εἴ σ' ἔβαλον περ.
Τὸν δ' αὖ Μηριόνης δυρικλυτὸς ἀντίον ηὔδα·
Αἰνεία, χαλεπόν ζε, κὴ ἰφθιμόν περ ἐόντα,
Πάντων ἀνθρώπων ζθέσσαι μένος, ὅς κέ ζευ ἅντα
Ἔλθῃ ἀμυνόμενος· θνητὸς δέ νυ κὴ ζὺ τέτυξαι.

Hunc percuſſit ſub malâ & aure: confeſtim verò anima
Abiit è membris; horrendæque illum tenebræ occupârunt.
Æneas autem in Merionem haſtam æream miſit;
Sperabat enim *ſe* aſſecuturum ſub clypei-tegmine progredientem:
Sed ille quidem ex adverſo conſpicatus evitavit æream haſtam;
In anteriorem enim partem proclinavit, à tergo autem haſta longa
Solo infixa eſt, ſupráque pars poſterior quaſſabatur
Haſtæ; tum deinde remiſit impetum rapidè-actum æs:
Cuſpis adeò Æneæ vibrans in terram
Abiit; quippe incaſsùm robuſtâ è manu exilierat.
Æneas autem animo iratus eſt, dixitque;
" Merione, citò certè te, ſaltatorem quantumvis *egregium*,
" Haſta mea compeſcuiſſet-in-perpetuum, ſi quidem te percuſſiſſem.
Illum verò Meriones haſtâ-inclytus viciſſim affatus eſt;
" Ænea, arduum *eſt*, te, fortis licèt ſis,
" Omnium hominum extinguere robur, quicunque te contra
" Venerit propulſaturus; mortalis certè & tu es.

Ver. 607.——συερὸς δ' ἄρα μιν ζκότος εἷλεν.] Immolat, ingentique umbrâ tegit——
Æn. X. 541.

Ver. 610.——ἄντα ἰδὼν ἠλεύατο.] Vide ſuprà ad ν', 404.

Ibid.——χαλκέαν ἔγχος.] Vide ſuprà ad γ', 380.

Ver. 613.——ἀφίει μένος.] Vide ſuprà ad ν', 444.

Ver. 614, 615. Αἰχμὴ—Ὤχετ'—.] Verſus hi duo, quos in uno MS. deeſſe annotat *Barneſius*, deſunt etiam in Codice *Harleiano*.

Ver. 615.——ἐπεί ῥ'.] *Quippe, ut dictum eſt,*——*ver.* 610.

Ver. 617. Μηριόνη, τάχα κέν ζε, κὴ ὀρχηςὴν περ ἐόντα.] Ὅμηρος τὸν Μηριόνην ἐκ αἰσχύναι βυλόμενος, ἄλλα κοσμῆσαι, ὀρχηςὴν προσεῖπε κὴ ἴτως ἄρα ἐπίσημος ἦν κὴ γνώριμος ἅπασιν ἐπὶ τῇ ὀρχηςικῇ, ὥςε ἐχ οἱ Ἕλληνες μόνον ταῦτα ἠπίσαντο περὶ αὐτῦ, ἀλλὰ κὴ οἱ Τρῶες αὐτοὶ, καί τοι πολέμιοι ὄντες. Ἐώρων γὰρ, οἶμαι, κὴ τὴν ἐν τῷ πολεμεῖν αὐτῦ κυφότητα, κὴ εὐρυθμίαν ἣν ἐξ ὀρχήσεως ἐκέκτητο. Φησὶ δὲ τὰ ἔπη ὧδε πως, " Μηριόνη, τάχα κέν ζε, κὴ ὀρχηςὴν περ ἐόν-" τα, Ἔγχος ἐμὸν κατέπαυσε." *Lucian.* περὶ ὀρχήσεως.

Ver. 622.——θνητὸς δέ νυ κὴ ζὺ τέτυξαι.]
——mortali urgemur ab hoſte
Mortales totidem nobis animæque manuſque. *Æn.* X. 375.

Ver.

Εἰ κὲ ἐγὼ ζε βάλοιμι τυχὼν μέσον ὀξέϊ χαλκῷ,
Αἶψά κε, κὲ κραδίης περ ἐὼν κὲ χερσὶ πεποιθὼς,
Εὖχος ἐμοὶ δώῃς, ψυχὴς δ' Αϊδι κλυτοπώλῳ.
Ὣς φάτο· τὸν δ' ἐνένιπε Μενοιτίου ἄλκιμος υἱός·
Μηριόνη, τί ζὺ ταῦτα κὲ ἐσθλὸς ἐὼν, ἀγορεύεις;
Ὤ πέπον, ἤτι Τρῶες ὀνειδείοις ἐπέεσσι
Νεκρῷ χωρήσουσι, πάρος τινὰ γαῖα καθέξει·
Ἐν γὰρ χερσὶ τέλος πολέμου, ἑπέων δ', ἐνὶ βουλῇ·
Τῷ, ἤτι χρὴ μῦθον ὀφέλλειν, ἀλλὰ μάχεσθαι.
Ὣς εἰπὼν, ὁ μὲν ἦρχ', ὁ δ' ἅμ' ἕσπετο ἰσόθεος φώς.
Τῶ δ' ὥςε δρυτόμων ἀνδρῶν ὀρυμαγδὸς ὄρωρεν
Οὔρεϊ ἐν βήσσης, ἔκαθεν δέ τε γίνετ' ἀκωή·
Ὣς τῶν ὤρνυτο δοῦπος ἀπὸ χθονὸς εὐρυοδείης,
Χαλκῷ τε, ῥινῷ τε, βοῶν τ' εὐποιητάων,
Νυσσομένων ξίφεσίν τε κὲ ἔγχεσιν ἀμφιγύοισιν.
Οὐδ' ἂν ἔτι φράδμων περ ἀνὴρ Σαρπηδόνα δῖον
Ἔγνω, ἐπεὶ βελέεσσι, κὲ αἵματι, κὲ κονίῃσιν,
Ἐκ κεφαλῆς εἴλυτο διαμπερὲς ἐς πόδας ἄκρους.
Οἱ δ' αἰεὶ ἐπὶ νεκρόν ὁμίλεον, ὡς ὅτε μυῖαι
Σταθμῷ ἔνι βρομέωσι περιπλαγέας κατὰ πέλλας,

" Si & ego te percussero assecutus medium acuto ære,
" Statim, strenuus licèt sis & manibus fretus,
" Gloriam mihi dederis, animam autem Plutoni equis-insigni.
Sic dixit: Hunc autem objurgavit Menœtii fortis filius;
" Merione, cur tu hæc, strenuus licèt, concionaris?
" O amice, neutiquam Trojani contumeliosis verbis
" A cadavere cedent, antequàm aliquem terra tenebit;
" In manibus enim finis pugnæ, verborum autem *finis* in concilio;
" Quapropter haudquaquam oportet verba multiplicare, sed pugnare.
Sic fatus, hic quidem præibat, ille verò unà sequebatur deo-par vir.
Horum autem veluti ligna-cædentium virorum fragor exoritur
Montis in saltibus, longéque exauditur:
Sic horum excitabatur strepitus à terrâ latè-patente,
Æréque, corióque, boúmque tergoribus scitè-compositis,
Percussorum ensibúsque & hastis utrinque acutis.
Neque jam vel solers vir Sarpedona nobilem
Agnôsset; quippe telis & sanguine, & pulveribus,
A vertice obvolutus erat usque ad pedes imos.
Illi verò assiduè circa mortuum versabantur, ut quum muscæ
In stabulo murmurant lacte-plenas ad mulctras,

Ver. 625.——δώῃς.] *Al.* δοίης.

Ver. 628.——ἤτι Τρῶες.] Cod. *Harleian.* ἤ τοι Τρῶες.

Ibid.—ὀνειδείοις ἐπέεσσι.] Ita edidit *Barnesius*: Quocum facit & Codex *Harleianus*. *Al.* ὀνειδίοις ἐπέεσσι. Sed, ut opinor, minùs rectè. Vide suprà ad ά, 519.

Ver. 633.——ὤραρεν.] Vide suprà ad β', 810.

Ver. 635.—ὤρνυτο.] Vide suprà ad γ', 260.

Ibid.—δοῦπος.] Vide suprà ad δ', 455.

Ver. 642.——βρομέωσι.] Cod. *Harleian.* βρεμέωσι.

Ibid.—περιπλαγέας κατὰ πέλλας.] Πέλλα, ἀγγεῖον

Ὥρῃ ἐν εἰαρινῇ, ὅτε τε γλάγος ἄγλεα δεύει·
Ὡς ἄρα τοὶ περὶ νεκρὸν ὁμίλεον· οὐδέ ποθ' Ζεὺς
Τρέψεν ἀπὸ κρατερῆς ὑσμίνης ὄσσε φαεινώ,
Ἀλλὰ κατ' αὐτοὺς αἰὲν ὅρα, κὴ φράζετο θυμῷ
Πολλὰ μάλ' ἀμφὶ φόνῳ Πατροκλῆι, μερμηρίζων,
Ἦ ἤδη καὶ κεῖνον ἐνὶ κρατερῇ ὑσμίνῃ
Αὐτοῦ ἐπ' ἀντιθέῳ Σαρπηδόνι φαίδιμος Ἕκτωρ
Χαλκῷ δηώσῃ, ἀπό τ' ὤμων τεύχε' ἕληται·
Ἦ ἔτι κὴ πλεόνεσσιν ὀφέλλειεν πόνον αἰπύν.
Ὧδε δέ οἱ φρονέοντι δοάσσατο κέρδιον εἶναι,
Ὅφρ' ἠΰς θεράπων Πηληϊάδεω Ἀχιλῆος
Ἐξαῦτις Τρῶάς τε κὴ Ἕκτορα χαλκοκορυστὴν
Ὧσαιτο πρυτὶ ἄστυ, πολέων δ' ἀπὸ θυμὸν ἔλοιτο.
Ἕκτορι δὲ πρωτίστῳ ἀνάλκιδα θυμὸν ἐνῶρσεν·
Ἐς δίφρον δ' ἀναβὰς φύγαδ' ἔτραπε, κέκλετο δ' ἄλλους
Τρῶας φευγέμεναι· γνῶ γὰρ Διὸς ἱρὰ τάλαντα.
Ἔνθ' οὐδ' ἴφθιμοι Λύκιοι μένον, ἀλλ' ἐφόβηθεν
Πάντες, ἐπεὶ βασιλῆα ἴδον βεβλημένον ἦτορ,
Κείμενον ἐν νεκύων ἀγύρει· πολέες γὰρ ἐπ' αὐτῷ

Tempore in verno, quando lac vasa rigat:
Sic utique ii circa mortuum versebantur: Nec unquam Jupiter
Vertebat ab asperâ pugnâ oculos fulgentes,
Sed in ipsos usque aspiciebat, & consultabat animo
Multa admodùm de cæde Patrocli, anxiè-deliberans,
An jam & illum in asperâ pugnâ
Illic super deo-parem Sarpedonem illustris Hector
Ære cæderet, déque humeris arma auferret;
An adhuc etiam pluribus augeret laborem gravem,
Sic autem ei cogitanti visum est satius esse,
Ut strenuus famulus Pelidæ Achillis
Retrò Trojanos & Hectorem æreis-armis-acrem
Repelleret ad urbem, multorúmque animum eriperit.
Hectori autem primo imbellem animum immisit:
Currúque *is* conscenso in-fugam vertit-*se*, hortatúsque est cæteros
Trojanos fugere: agnovit enim Jovis sacras lances.
Tum verò nè fortes quidem Lycii sustinuerunt, sed in-fugam-versi sunt
Omnes, regem enim viderunt vulneratum corde,
Jacentem in cadaverum acervo: multi enim super ipsum

ἀχλεῖον Σκυφοειδὲς, πυθμένα ἔχον πλατύτερον, εἰς ὃ ἥμελγον τὸ γάλα. Ὅμηρος, "ὡς ὅτε μυῖαι Σταθμῷ ἐνιζομένσιν ἐϋσταγέας κατὰ πέλλας." *Athenæus. lib.* 11. *cap.* 13.

Ver. 644.——ἄρα.] *Ut diximus*—*ver.* 641.

Ver. 647,——μερμηρίζων.]

——animum nunc huc celerem, nunc dividit illuc;
In partesque rapit varias, perque omnia versat. *Æn.* IV. 285.

Ver. 652. Ὧδε δέ οἱ φρονέοντι δοάσσατο κέρδιον εἶναι.]

Hæc alternanti potior sententia visa est. *Ibid.* 287.

Ver. 653.——Πηληϊάδεω Ἀχιλῆος.] Vide suprà ad ά, 1.

Ver. 654.——χαλκοκορυστὴν.] Vide suprà ad β', 1.

Ver. 655.—πολέων.] Enunciabatur, ac si scriptum fuisset πολῶν. Vide suprà ad β', 811.

Ver. 656.—θυμὸν ἐνῶρσεν.] Cod. *Harleian.* θυμὸν ἐνῆκεν. *Al.* φῦζαν ἐνῆκεν.

Ver. 660.—βασιλῆα.] Vide suprà ad ά, 265. *Ibid.*

Κάππεσον, εὖτ' ἔριδα κραλερὴν ἐτάνυσσε Κρονίων.
Οἱ δ' ἀρ' ἀπ' ὤμοιϊν Σαρπηδόνος ἔντε' ἔλοντο,
Χάλκεα, μαρμαίροντα, τὰ μὲν κοίλας ἐπὶ νῆας
Δῶκε φέρειν ἑτάροισι Μενοιτίου ἄλκιμος υἱός.
Καὶ τότ' Ἀπόλλωνα προσέφη νεφεληγερέτα Ζεύς·
Εἶδ' ἄγε νῦν, φίλε Φοῖβε, κελαινεφὲς αἷμα κάθηρον
Ἐλθὼν ἐκ βελέων Σαρπηδόνα, κἤ μιν ἔπειτα,
Πολλὸν ἀπὸ προφέρων, λῦσον πολιαμοῖο ῥοῇσι,
Χρῖσόν τ' ἀμβροσίῃ, περὶ δ' ἄμβροτα εἵματα ἕσσον·
Πέμπε δέ μιν προμποῖσιν ἅμα κραιπνοῖσι φέρεσθαι,
Ὕπνῳ κἤ Θανάτῳ διδυμάοσιν, οἵ ῥά μιν ὦκα
Θήσουσιν Λυκίης εὐρείης πίονι δήμῳ·
Ἔνθα ἑ ταρχύσουσι κασίγνητοί τε, ἕταί τε,
Τύμβῳ τε, στήλῃ τε· τὸ γὰρ, γέρας ἐστὶ θανόντων.
Ὣς ἔφατ'· οὐδ' ἄρα πατρὸς ἀνήκόυσησεν Ἀπόλλων·
Βῆ δὲ κατ' Ἰδαίων ὀρέων ἐς φύλοπιν αἰνήν·
Αὐτίκα δ' ἐκ βελέων Σαρπηδόνα δῖον ἀείρας,
Πολλὸν ἄπο προφέρων, λῦσεν πολιαμοῖο ῥοῇσι,
Χρῖσέν τ' ἀμβροσίῃ, περὶ δὲ ἄμβροτα εἵματα ἕσσε·

Deciderant, quando certamen aſperum intendebat Saturnius.
Illi verò ab humeris Sarpedonis arma abſtulerunt,
Ærea, coruſcantia, quæ quidam cavas ad naves
Dedit ferenda ſociis Menœtii fortis filius.
Et tunc Apollinem allocutus eſt nubes cogens Jupiter;
" Eja age nunc, dilecte Phœbe, atro ſanguine purga
" Profectus è telorum-acervo *ſublatum* Sarpedonem, & ipſum deindè,
" Procul illinc efferens, lava fluminis fluentis,
" Ungéque ambroſiâ, immortalibúſque veſtibus induito.
" Deducendum autem eum da deductoribus velocibus qui ferant,
" Somno & Morti gemellis, qui quidem eum celeritèr
" Ponent Lyciæ latæ *in* opulento populo:
" Ibi ei exequias-facient fratréſque familiaréſque,
" Tumulóque cippóque: hic enim honor eſt mortuorum.
Sic dixit: Neque patri non-fuit dicto-audiens Apollo;
Deſcendit autem ab Idæis montibus ad pugnam gravem:
Statimque è telorum-acervo Sarpedonem nobilem ſublatum,
Procul inde efferens lavit fluminis fluentis,
Unxitque ambroſiâ, immortalibúſque veſtibus induit;

Ibid.——βεβλημένον ἦτορ.] Ita ex MSS. edidit *Barneſius*. *Al.* βεβλαμμένον ἦτορ. Codex *Harleianus* legit, δεδαϊγμένον ἦτορ.

Ver. 662.——Κρονίων.] De proſodiâ vocis Κρονῖων, Κρωνῖων, Κρονΐων; vide ſuprà ad *ά*, 265 & 397.

Ver. 666.——νεφεληγερέτα Ζεύς.] Vide ſuprà ad *ά*, 175.

Ver. 667. Εἶδ' ἄγε.] Vide ſuprà ad *ί*, 167.

Ver. 668. Ἐλθὼν ἐκ βελέων Σαρπηδόνα.] Cod. *Harleian.* Ἐλθὼν ἐκ μελέων Σαρπηδόνα,——. Cæterùm ſcribendum hîc conjicit *Tho. Bentleius*, Ἕλκων ἐκ βελέων Σαρπηδόνα; ex *ver.* 678, 781; & *ρ*, 126.

Ver. 673. Θήσουσιν Λυκίης.] Cod. *Harleian.* Θήσουσ' ἐν Λυκίῃ, ut infrà, *ver.* 683, Κάτθεσαν ἐν Λυκίῃ——.

Ver. 674, 675. Ἔνθα ἑ ταρχύσουσι——τὸ γὰρ, γέρας ἐστὶ θανόντων.]

Interea ſocios inhumataque corpora terræ
Mandemus: qui ſolus honos Acheronte
ſub imo eſt. *Æn.* XI. 22.

Πέμπε δέ μιν ϖομποῖσιν ἅμα κραιπνοῖσι φέρεσθαι
Ὕπνῳ καὶ Θανάτῳ διδυμάοσιν· οἱ ῥά μιν ὦκα
Κάθεσαν ἐν Λυκίης εὐρείης ϖίονι δήμῳ.
Πάτροκλος δ' ἵπποισι καὶ Αὐτομέδοντι κελεύσας,
Τρῶας καὶ Λυκίους μεμεπίαθε, καὶ μέγ' ἀάσθη,
Νήπιος· εἰ δὲ ἔπος Πηληϊάδαο φύλαξεν,
Ἦτ' ἂν ὑπέκφυγε κῆρα κακὴν μέλανος θανάτοιο.
Ἀλλ' αἰεί γε Διὸς κρείσσων νόος, ἠέ ϖερ ἀνδρῶν,
Ὅσε καὶ ἄλκιμον ἄνδρα φοβεῖ, καὶ ἀφείλετο νίκην
Ῥηϊδίως, ὅτε δ' αὐτὸς ἐποτρύνῃσι μάχεσθαι·
Ὅς οἱ καὶ τότε θυμὸν ἐνὶ στήθεσσιν ἀνῆκεν.
Ἔνθα τίνα ϖρῶτον, τίνα δ' ὕστατον ἐξενάριξας,
Πατρόκλεις, ὅτε δή σε θεοὶ θάνατόνδε κάλεσσαν;
Ἄδρηστον μὲν ϖρῶτα, καὶ Αὐτόνοον, καὶ Ἔχεκλον,
Καὶ Πέριμον Μεγάδην, καὶ Ἐπίστορα, καὶ Μελάνιππον·

Deducendum autem eum dedit ductoribus velocibus qui ferrent,
Somno & Morti gemellis: qui quidem eum celeritèr
Deposuerunt in Lyciæ latæ opulento populo.
Patroclus autem equos & Automedontem exhortatus,
Trojanos & Lycios insequebatur, & magnum accepit malum,
Demens: quòd si mandatum Pelidæ observâsset,
Certè effugisset fatum exitiale atræ mortis.
Sed semper Jovis validius consilium, quàm hominum;
Qui & fortem virum-fugam vertit, & aufert victoriam
Facilè, etiam cùm ipse extitaverit ad pugnandum:
Qui ei & tunc animum in pectoribus extimulavit.
Tum quem primum, quem & postremum interfeciſti,
Patrocle, quando jam te dii ad mortem vocârunt?
Adrestum quidem primùm, & Autonoum, & Echeclum,
Et Perimum Megadem, & Epistorem, & Melanippum:

Ver. 682.——ῥά.] *Ut jussi erant*——.

Ver. 685.—ἀάσθη.] Vide suprà ad *ι*, 116.

Ver. 686. Νήπιος.]

Infelix; qui—— *Æn.* II. 345.

Ibid.——Πηληϊάδαο φύλαξεν.] Cod. *Harleian.* Πηλειάδεω ἐφύλαξεν.

Ver. 688.——Ἀλλ' αἰεί γε.] Ita ex uno MS. edidit *Barnesius*. Quam lectionem & probat *Henricus Stephanus* ad *ϛ*, 176. *Al.* Ἀλλ' αἰεί τε.

Ibid.——ἠέ ϖερ ἀνδρῶν.] Cod. *Harleian.* ἠέ ϖερ ἀνδρός. *Al.* αἰγιόχοιο.

Ver. 689, 690. Ὅσε καὶ——ὅτε δ' αὐτὸς ἐποτρύνῃσι μάχεσθαι.] *Al.* ὅτε δ' αὐτὸς ἐποτρύνει μαχέσασθαι. *Al.* ὅτε δ' αὐτὸς ἐποτρύνει καὶ ἀνώγει. *Henricus Stephanus* legendum censet, ὁτὲ δ' αὐτὸς ἐποτρύνει μαχέσασθαι, itáque explicat: "*Sed semper Jovis* "*sententia superior est sententiâ hominum,* "*quippe qui strenuum, etiam virum terret,* "*adeò ut ei victoriam facilè auferat; aliàs* "*verò ad pugnam accendit.*" Quod (ut & ipse annotat,) meliùs cum sequente, "Ὅς "οἱ καὶ τότε, &c." congruit: Itémque, ubi iterùm occurrunt iidem hi duo versus, *Il. ϛ*, 177, 178; Codices omnes habent, ἐποτρύνει μαχέσασθαι, nec ullus intellectui ambiguo est locus. Cæterùm hos duos versus in quibusdam codicibus deesse annotat *Eustathius*: Ἰσέον δὲ ὅτι ἔν τισι τῶν ἀνεγράφων μετὰ τὸ, "κρείσσων νόος ἠέπερ ἀνδρῶν," ἐκκεῖνται οἱ ἀναγεγραμμένοι ἑφεξῆς δύο γνωμικοὶ στίχοι ἀλλὰ μένος εἷς ὅτος, "Ὅς οἱ καὶ τότε θυμὸν "ἐνὶ στήθεσσιν ἀνῆκε."

Ver. 691.—Ὅς οἱ.] Vide suprà ad *α*, 51.

Ibid.——ἀνῆκεν.] Cod. *Harleian.* ἐνῆκεν.

Ver. 692. Ἔνθα τίνα ϖρῶτον.]

Quem telo primum, quem postremum aspera virgo
Dejicis?—— *Æn.* XI. 664.

Ver. 694.——Ἔχεκλον.] Cod. *Harleian.* Ὀπίτην.

Αὐτὰρ ἔπειτ' Ἔλασον, καὶ Μύλιον, ἠδὲ Πυλάρτην
Τὰς ἕλεν· οἱ δ' ἄλλοι φύγαδ' ἐμνώοντο ἕκαστοι.
Ἔνθά κεν ὑψίπυλον Τροίην ἕλον υἷες Ἀχαιῶν,
Πατρόκλου ὑπὸ χερσὶ, περὶ πρὸ γὰρ ἔσχεϊ θῦεν·
Εἰ μὴ Ἀπόλλων Φοῖβος ἐϋδμήτου ἐπὶ πύργου
Ἔστη, τῷ ὀλοὰ φρονέων, Τρώεσσι δ' ἀρήγων.
Τρὶς μὲν ἐπ' ἀγκῶνος βῆ τείχεος ὑψηλοῖο
Πάτροκλος, τρὶς δ' αὐτὸν ἀπέσυφέλιξεν Ἀπόλλων,
Χείρεσιν ἀθανάτῃσι φαεινὴν ἀσπίδα νύσσων·
Ἀλλ' ὅτε δὴ τὸ τέταρτον ἐπέσσυτο, δαίμονι ἶσος,
Δεινὰ δ' ὁμοκλήσας προσέφη ἑκάεργος Ἀπόλλων·
Χάζεο, διογενὲς Πατρόκλεις· ἤ νύ τοι αἶσα
Σῷ ὑπὸ δουρὶ πόλιν πέρθαι Τρώων ἀγερώχων,
Οὐδ' ὑπ' Ἀχιλλῆος, ὅσπερ ζέο πολλὸν ἀμείνων.
Ὣς φάτο· Πάτροκλος δ' ἀνεχάζετο πολλὸν ὀπίσσω,
Μῆνιν ἀλευόμενος ἑκαταβόλου Ἀπόλλωνος.
Ἕκτωρ δ' ἐν Σκαιῇσι πύλῃς ἔχε μώνυχας ἵππους·
Δῖζε γὰρ, ἠὲ μάχοιτο κατὰ κλόνον αὖθις ἐλάσσας,

Deindè verò Elaſum, & Mulium, atque Pylartem;
Hos interfecit: cæteri autem in fugam-*eundi* memores fuere quiſque.
Tum certè altam-portis Trojam cepiſſent filii Achivorum,
Patrocli ſub manibus, ſuprà-modum enim ante alios haſtâ furebat;
Niſi Apollo Phœbus benè-ſtructâ ſuper turri
Stetiſſet, illi exitialia cogitans, Trojaníſque auxilians.
Ter quidem in cubitum ſcandebat muri excelſi
Patroclus, ter autem ipſum aſperè-exceptum deturbavit Apollo,
Manibus immortalibus fulgentem clypeum feriens:
Sed quandò jam quartò irruebat deo par,
Minacitèr tum verò increpitans allocutus eſt longè jaculans Apollo;
" Recede, nobiliſſime Patrocle: neque enim fatum
" Tuâ ſub haſtâ urbem vaſtatum iri Trojanorum magnanimorum,
" Neque ſub Achille, qui tamen te multò fortior.
Sic dixit: Patroclus autem receſſit longè retrò,
Iram devitans longè-jaculantis Apollinis.
Hector verò in Scæis portis tenebat ſolidos-ungulis equos:
Secum enim ambigebat, an pugnaret in turbam iterùm actis equis,

Ver. 700.—Ἀπόλλων Φοῖβος.] Vide ſuprà ad á, 43.

Ver. 704. Χείρεσιν ἀθανάτῃσι.] Cod. *Harleian.* Χείρεσσ' ἀθανάτῃσι.

Ibid.—ἀθανάτῃσι.] Vide ſuprà ad á, 398.

Ver. 706. Δεινὰ δ'.] Malè hîc edidit *Barneſius* Δεινάδ', contenditque παρέλκειν τὸ Δέ. Quod nullo modo fert linguæ Græcæ ratio. Vide ſuprà ad é, 439; & ad á, 57.

Ibid.——προσέφη ἑκάεργος Ἀπόλλων] *Al.* ἔπεα πτερόεντα προσηύδα.

Ver. 708.—πέρθαι.] Cod. *Harleian.* πέρσαι.

Ver. 709.—Ἀχιλλῆος, ὅσπερ.] Quâ ratione, Ἀχιλλῆος, hîc ultimam producat; item ἀλευόμενος, *ver.* 711; & ἰσάμενος, *ver.* 716; & Αὐτομασίγνης, *ver.* 718; vide ſuprà ad á, 51.

Ver. 711.—ἀλευόμενος.] *Al.* ἀλευάμενος, ut ſuprà ί, 444.

Ibid.—ἑκαταβόλου Ἀπόλλωνος.] Vide ſuprà ad á, 75.

Ver. 712—719.—πύλῃς ἔχε—ῥοῆς ἔπι.] Cod. *Harleian.* πύλησ' ἔχε——ῥοῆσ' ἔπι.

Ver. 712—724—732.——μώνυχας ἵππους——πραιπερώνυχας ἵππους.]

——ſolido——ungula cornu.
Virg. Georgic. III. 88.

Ver.

Ἦ λαὸς ἐς τεῖχος ὁμοκλήσειεν ἀλῆναι.
Ταῦτ' ἄρα οἱ φρονέοντι παρίσατο Φοῖβος Ἀπόλλων,
Ἀνέρι εἰσάμενος αἰζηῷ τε, κρατερῷ τε,
Ἀσίῳ, ὃς μήτρως ἦν Ἕκτορος ἱπποδάμοιο,
Αὐτοκασίγνητος Ἑκάβης, υἱὸς δὲ Δύμαντος,
Ὃς Φρυγίην ναίεσκε ῥοῇς ἐπι Σαγγαρίοιο·
Τῷ μιν εἰσάμενος προσεφώνεε Φοῖβος Ἀπόλλων·
Ἕκτορ, τίπτε μάχης ἀποπαύεαι; οὐδέ τί σε χρή.
Αἴθ' ὅσον ἥσσων εἰμὶ, τόσον σέο φέρτερος εἴην·
Τῷ κε τάχα συνερῶς πολέμου ἀπερωήσειας.
Ἀλλ' ἄγε, Πατρόκλῳ ἔφεπε κρατερώνυχας ἵππους,
Αἴκεν πως μιν ἕλῃς, δώῃ δέ τοι εὖχος Ἀπόλλων.
Ὣς εἰπὼν, ὁ μὲν αὖτις ἔβη Θεὸς ἀμπόνου ἀνδρῶν·
Κεβριόνῃ δ' ἐκέλευσε δαΐφρονι φαίδιμος Ἕκτωρ
Ἵππους ἐς πόλεμον πεπληγέμεν· αὐτὰρ Ἀπόλλων
Δύσεθ' ὅμιλον ἰών· ἐν δὲ κλόνον Ἀργείοισιν
Ἧκε κακὸν, Τρωσὶν δὲ κὴ Ἕκτορι κῦδος ὄπαζεν.
Ἕκτωρ δ' ἄλλους μὲν Δαναοὺς ἔα, οὐδ' ἐνάριζεν·

An copias ad murum clamore imperaret congregari.
Hæc quidem ei cogitanti astitit Phœbus Apollo,
Viro cum-se assimulâsset juvenique, fortique,
Asio, qui avunculus erat Hectoris equûm-domitoris,
Frater-germanus Hecubæ, filiúsque Dymantis,
Qui Phrygiam habitabat fluenta-ad Sangarii:
Huic se cùm assimulâsset, allocutus est Phœbus Apollo;
" Hector, cur à pugnâ cessas? neque enim omninò te decet.
" Utinam quanto deterior sum, tanto te fortior essem:
" Tum profectò statim tuo-malo à pugnâ recessisses.
" Sed age, in Patroclum impellito validos-ungulis equos,
" Si quà ipsum interficere poteris, dederitque tibi gloriam Apollo.
Sic fatus, rursus quidem abiit Deus per-laborem virorum:
Cebrionem verò jussit bellicosum illustris Hector
Equos ad prœlium verberantem agere: At Apollo
Ingressus est medium-agmen profectus; perturbationem autem Argivis
Immisit exitialem, Trojanisque & Hectori glorlam præbuit.
Hector autem cæteros quidem Danaos omittebat, neque occîdebat:

Ver. 713. Δῖζε γάρ.] Vide suprà ad *ver.* 647.
Ver. 716. Ἀνέρι εἰσάμενος.]
——formâ tum vertitur oris
Antiquum in Buten.— *Æn.* IX. 646.
Ibid.——εἰσάμενος.] Vide suprà ad ν', 45; & ad γ', 141.
Ver. 717.——ἱπποδάμοιο.] Vide suprà ad β', 23.
Ver. 718. Αὐτοκασίγνητος Ἑκάβης, υἱὸς δὲ Δύμαντος.] *Virgilio*, non *Dymantis*, sed *Cissæi* filia erat Hecuba.
——& face prægnans
Cissëi regina Parin creat.— *Æn.* X. 704.
Vide suprà ad ζ', 299.
Ver. 720. Τῷ μιν εἰσάμενος.] Vide suprà ad γ', 389.
Ibid.——προσεφώνεε Φοῖβος Ἀπόλλων.] *Al.* προσέφη Διὸς υἱὸς Ἀπόλλων.
Ver. 725.——ἕλῃς, δώῃ δέ τοι.] *Al.* ἕλοις, δώοι δέ τοι.
Ver. 728.——πεπληγέμεν.] Vide suprà ad γ', 31; & ad β', 314.
Ver. 729 Δύσεθ'.] Vide suprà ad β', 35; & ad ε, 109.
Ver. 731. Ἕκτωρ δ' ἄλλους μὲν Δαναοὺς ἔα.]
——Αὐτὰρ ὁ Πατρόκλῳ.

Αὐτὰρ ὁ Πατρόκλῳ ἔπεχε κραιπνώνυχας ἵππους.
Πάτροκλος δ' ἑτέρωθεν ἀφ' ἵππων ἄλλο χαμᾶζε,
Σκαιῇ ἔγχος ἔχων· ἑτέρῃφι δὲ λάζετο πέτρον
Μάρμαρον, ὀκριόεντα, τόν οἱ πεπὶ χεὶρ ἐκάλυψεν.
Ἧκε δ' ἐρεισάμενος· ἐδὲ δὴν χάζετο φωτὸς,
Οὐδ' ἀλίωσε βέλος· βάλε δ' Ἕκτορος ἡνιοχῆα
Κεβριόνην, νόθον υἱὸν ἀγακλῆος Πριάμοιο,
Ἵππων ἡνί' ἔχοντα μετώπιον ὀξεῖ λαῖτι·
Ἀμφοτέρας δ' ὀφρῦς ζύνεγεν λίθος, ἐδέ οἱ ἔσχεν
Ὀστέον· ὀφθαλμοὶ δὲ χαμαὶ πέσον ἐν κονίῃσιν
Αὐτοῦ πρόσθε ποδῶν· ὁ δ' ἄρ', ἀρνευτῆρι ἐοικὼς,
Χάπεσσ' ἀπ' εὐεργέος δίφρου· λίπε δ' ὀστέα θυμός.
Τὸν δ' ἐπικερτομέων προσέφης, Πατρόκλεις ἱππεῦ·
Ὤ πόποι, ἦ μάλ' ἐλαφρὸς ἀνὴρ, ὡς εἶα κυβιστᾷ·
Εἰ δή που κὴ πόντῳ ἐν ἰχθυόεντι γένοιτο,
Πολλοὺς ἂν κορέσειεν ἀνὴρ ὅδε, τήθεα δίφων,
Νηὸς ἀποθρώσκων, εἰ κὴ δυσπέμφελος εἴη·

Sed ille in Patroclum dirigebat validos-ungulis equos.
Patroclus autem ex alterâ-parte ab equis desiliit in terram,
Siniſtrâ haſtam tenens: alteràque arripuit ſaxum
Candidum, aſperum, quod ejus manus capiebat.
Miſit verò connixus, neque diu aberat à viro,
Neque fruſtra-miſit telum; percuſſit enim Hectoris aurigam
Cebrionem, nothum filium illuſtris Priami,
Equorum habenas tenentem, *in* frontem acuto lapide;
Ambo autem ſupercilia confregit lapis, neque ejus reſtitit
Os; oculi autem humi ceciderunt in pulvere
Ipſius ante pedes: Ipſe verò urinatori ſimilis,
Decidit ab affabre-factâ ſellâ; liquitque oſſa animus.
Illum autem aſpere deridens allocutus es, Patrocle eques:
" Papæ, profectò perquam agilis vir, quum-ita facilè urinatur;
" Sicubi ſanè & ponto in piſcoſo eſſet,
" Multos ſatiare poſſet vir hic, oſtrea quærens,
" Nave deſiliens, etſi tempeſtuoſus eſſet;

Ipſe neque averſos dignatur ſternere morti:
Nec pede congreſſos æquo, nec tela ferentes
Inſequitur: ſolum denſâ in caligine Turnum
Veſtigat luſtrans, ſolum in certamina poſcit. *Æn.* XII. 464.

Ibid. ——ἐνάριζεν.] Cod. *Harleian.* ἐνάριξεν. Quo modo & in uno MS. ſcriptum reperit *Barneſius*.

Ver. 732. ——ἔπεχε.] *Al.* ἔφερε; ut ſuprà *ver.* 724.

Ver. 733. ——ἄλλο χαμᾶζε.] Vide ſuprà ad γ', 29.

Ver. 735. ——ὀκριόεντα.] Cod. *Harleian.* ὀκρυόεντα.

Ver. 736. ——ἐρεισάμενος· ἐδὲ δὴν.] Quâ ratione & ἐρεισάμενος, & ἐδὲ, hîc ultimam producant; item τε, *ver.* 767; & ἀπὸ, *ver.* 733; & χερμάδια, *ver.* 774; vide ſuprà ad ά, 51.

Ibid. ——χάζετο φωτὸς.] *Al.* ἄζετο φωτός.

Ver. 741. ——ἐν κονίῃσιν.] Vide ſuprà ad γ', 508.

Ver. 742. ——ὁ δ' ἄρ', ἀρνευτῆρι ἐοικὼς.] Vide ſuprà ad μ', 385.

Ver. 743. ——εὐεργέος δίφρου.] Pronunciatu εὐεργοῦς, vel εὐεργεῦς. Ut rectè hîc annotavit *Barneſius*. Vide ſuprà ad ξ, 118.

Ver. 745. ——ὡς εἶα κυβιστᾷ.] Cod. *Harleian.* ὃς εἶα κυβιστᾷ.

Ver.

Ὡς νῦν ἐν πεδίῳ ἐξ ἵππων ῥεῖα κυβιςᾷ.
Ἦ ῥα καὶ ἐν Τρώεσσι κυβιςητῆρες ἔασιν.
Ὡς εἰπὼν, ἐπὶ Κεβριόνῃ ἥρωϊ βεβήκει,
Οἷμα λέοντι ἔχων, ὅςε ςαθμὸς κεραΐζων,
Βλῆτο πρὸς ςῆθος, ἑή τέ μιν ὤλεσεν ἀλκή·
Ὡς ἐπὶ Κεβριόνῃ, Πατρόκλεις, ἆλτο μεμαώς·
Ἕκτωρ δ' αὖθ' ἑτέρωθεν ἀφ' ἵππων ἆλτο χαμᾶζε.
Τὼ περὶ Κεβριόναο, λέοντε ὡς, δηριθήτην,
Ὄρεϊ κορυφῇσι περὶ κλαμένης ἐλάφοιο,
Ἄμφω πεινάοντε, μέγα φρονέοντε μάχεσθον·
Ὡς περὶ Κεβριόναο δύω μήςωρες ἀϋτῆς,
Πάτροκλός τε Μενοιτιάδης καὶ φαίδιμος Ἕκτωρ,
Ἱεντ' ἀλλήλων ταμέειν χρόα νηλέϊ χαλκῷ.
Ἕκτωρ μὲν κεφαλῆφιν ἐπεὶ λάβεν, οὐχὶ μεθίει·
Πάτροκλος δ' ἑτέρωθεν ἔχέν ποδός· οἱ δὲ δὴ ἄλλοι
Τρῶες καὶ Δαναοὶ ζύναλον κραιπνὴν ὑσμίνην.
Ὡς δ' Εὖρός τε Νότος τ' ἐριδαίνετον ἀλλήλοιϊν

" Adeò nunc in campo è curru facilè urinatur:
" Profectò & inter Trojanos urinatores utique ſunt.
Sic locutus, Cebrionem heroëm invaſit,
Impetum leonis habens, qui ſtabula vaſtans,
Vulneratur ad pectus, ſuáque ipſum perdit virtus:
Sic in Cebrionem, Patrocle, inſiliiſti ardens.
Hector verò ex-alterâ parte ab equis deſiliit in-terram.
Hi duo de Cebrione, leones tanquam, pugnabant;
Qui *in* montis verticibus de interemptâ cervâ,
Ambo eſurientes, magnis animis pugnant:
Sic de Cebrione duo artifices pugnæ,
Patroclúſque Menœtiades & illuſtris Hector,
Cupiebant alter alterius incîdere corpus ſævo ære.
Hector quidem capite poſtquam prehendit, non dimittebat;
Patroclus autem ex-alterâ parte tenebat pede: Et jam cæteri
Trojani & Danai committebant acre prœlium.
Ut verò Eurúſque Notúſque certant inter-ſe

Ver. 751. Ὡς εἰπὼν βεβήκει.] Si βέβηκε dixiſſet, jam non conſtitiſſet Temporum ratio. Vide ſuprà ad ά, 37.

Ver. 755.——ἆλτο χαμᾶζε.] Vide ſuprà ad γ', 29.

Ver. 757. Ὅτ'.] *Qui utique*——. *Qui ſcilicèt*——.

Ver. 762.——οὐχὶ μεθίει.] *Al.* οὐχὶ μεθεῖν. Utrumque ſalvâ proſodiâ. Nam vox μεθίει *mediam naturâ* producit:

——ἐπεὶ λάβεν, οὐχὶ μεθίει. ό, 716.
——ἔχεν ἔγχος ἀκαχμένον, οὐδὲ μεθίει. φ', 72.
Ἀργεῖοι, μήπω τι μεθείμεν—— δ', 234.

Quòd autem eadem hæc vox nonnullis in locis *media* correpta occurrat; ut,

Πολλάκι γὰρ μεθίεις—— κ', 121;
Ἀλλὰ ἑκὼν μεθίεις,—— ζ', 523;

& alibi; poſitioni hoc ſoli debetur. Vide ſuprà ad ν', 103; & ad ό, 24.

Ver. 765. Ὡς δ' Εὖρός τε Νότος τ' ἐριδαίνετον ἀλλήλοιϊν——Ὡς Τρῶες.]

Ac velut annoſo validum cùm robore quercum
Alpini Boreæ, nunc hinc, nunc flatibus illinc
Eruere inter ſe certant; it ſtridor, & altè
Conſternunt terram concuſſo ſtipite frondes——
Haud ſecus—— *Æn.* IV. 441.
Adverſi rupto ceu quondam turbine venti

Οὔρεος ἐν βήσσης, βαθέην τελεμιζέμεν ὕλην,
Φηγόν τε, μελίην τε, τανύφλοιόν τε κράνειαν,
Αἵ τε πρὸς ἀλλήλας ἔβαλον τανυήκεας ὄζους
Ἠχῇ θεσπεσίῃ, πάταγος δέ τε ἀγνυμενάων·
Ὣς Τρῶες καὶ Ἀχαιοὶ ἐπ' ἀλλήλοισι θορόντες
Δῄεν, οὐδ' ἕτεροι μνώοντ' ὀλοοῖο φόβοιο.
Πολλὰ δὲ Κεβριόνην ἀμφ' ὀξέα δοῦρα πεπήγει,
Ἰοί τε τελεόεντες ἀπὸ νευρῆφι θορόντες·
Πολλὰ δὲ χερμάδια μεγάλ' ἀσπίδας ἐσυφέλιξε
Μαρναμένων ἀμφ' αὐτόν· ὁ δ' ἐν στροφάλιγγι κονίης
Κεῖτο μέγας μεγαλωστὶ, λελασμένος ἱπποσυνάων.
Ὄφρα μὲν ἠέλιος μέσον οὐρανὸν ἀμφιβεβήκει,
Τόφρα μάλ' ἀμφοτέρων βέλε' ἤπλετο· πίπτε δὲ λαός.
Ἦμος δ' ἠέλιος μεθενείσσετο βουλυτόνδε,
Καὶ τότε δή ῥ' ὑπὲρ αἶσαν Ἀχαιοὶ φέρτεροι ἦσαν·

Montis in saltibus, profundam concutere sylvam,
Fagúmque, fraxinúmque, corticeámque cornum,
Quæ altera alteri affligunt extensos-in-longum ramos
Sono immenso, fragor autem *exoritur* inter frangendum:
Sic Trojani & Achivi mutuis assultibus
Cædebant, neutri verò meminerant pernicioſæ fugæ.
Multæ autem Cebrionem circa acutæ hastæ defixæ sunt,
Sagittæque alatæ à nervis salientes:
Multa & saxa ingentia clypeos contudêre
Pugnantium circa ipsum; is autem in vortice pulveris
Jacebat ingens ingenti-spatio, oblitus aurigationis.
Quamdiù quidem sol medium cœlum ascendebat,
Tamdiù valdè utrosque tela attingebant; cadebátque populus:
Cùm verò sol transibat ad occasum,
Et tum quidem præter fatum Achivi superiores erant:

Confligunt Zephyrusque Notusque, & lætus Eoïs
Eurus equis: strídunt sylvæ——— *Æn.* II. 416.

Macrobius hunc locum inter eos citat, in quibus *Virgilius Homerici* carminis majestatem non æquat. *Lib.* V. *cap.* 13.

Ver. 766.——τελεμιζέμεν ὕλην.] *Al.* τολεμιζέμεν ὕλην.

Ibid.——ὕλην.] Vide suprà ad γ', 151.

Ver. 769.——ἀγνυμενάων.] Vide suprà ad γ', 260.

Ver. 772.——δοῦρα πεπήγει.] Cod. *Harleian.* δοῦρ' ἐπεπήγει.

Ver. 775.——ὁ δ' ἐν στροφάλιγγι κονίης.] Cod. *Harleian.* ὁ δὲ στροφάλιγγι κονίης.

Ver. 776. Κεῖτο μέγας μεγαλωστὶ.]
——ingentem, atque ingenti vulnere victum. *Æn.* X. 842.

Porro, de istiusmodi verborum sono, rem ipsam aptissimè depingente, vide suprà ad γ', 363; & ad δ', 455.

Ver. 777. Ὄφρα μὲν ἠέλιος.]
——medios cum Sol accenderit æstus.
Georgic. IV. 401.
——medium Sol igneus orbem
Hauserat——— *Ibid.* 426.
Sol medium cœli conscenderat igneus orbem. *Æn.* VIII. 97.

Ibid.——ἀμφιβεβήκει.] Vide suprà ad ά, 37; & ad δ', 492.

Ver. 778. Τόφρα μάλ' ἀμφοτέρων βέλε' ἤπλετο· πίπτε δὲ λαός.]
Jam gravis æquabat luctus & mutua Mavors
Funera: cædebant pariter, pariterque ruebant. *Æn.* X. 755.

Ver. 779. Ἦμος δ' ἠέλιος μεθενίσσετο βουλυτόνδε.]
——aratra jugo referunt suspensa juvenci.
Et sol crescentes decedens duplicat umbras. *Eclog.* II. 65.

Ibid.

Ἐκ μὲν Κεβριόνην βελέων ἥρωα ἔρυσσαν,
Τρώων ἐξ ὀνοπῆς, ἠὲ ἀπ' ὤμων τεύχε' ἔλοντο.
Πάτροκλος δὲ Τρωσὶ κακὰ φρονέων ἐνόρουσε·
Τρὶς μὲν ἔπειτ' ἐπόρουσε, θοῷ ἀτάλαντος Ἄρηϊ,
Σμερδαλέα ἰάχων· τρὶς δ' ἐννέα φῶτας ἔπεφνεν·
Ἀλλ' ὅτε δὴ τὸ τέταρτον ἐπέσσυτο, δαίμονι ἶσος,
Ἔνθ' ἄρα τοι, Πάτροκλε, φάνη βιότοιο τελευτή·
Ἤντετο γάρ τοι Φοῖβος ἐνὶ κρατερῇ ὑσμίνῃ
Δεινός· ὁ μὲν τόν γε κατὰ κλόνον οὐκ ἐνόησεν·
Ἠέρι γὰρ πολλῇ κεκαλυμμένος ἀντεβόλησε·
Στῆ δ' ὄπιθε, πλῆξεν δὲ μετάφρενον, εὐρέε τ' ὤμω
Χειρὶ καταπρηνεῖ· σκοτοδίνηθεν δέ οἱ ὄσσε.
Τοῦ δ' ἀπὸ μὲν κρατὸς κυνέην βάλε Φοῖβος Ἀπόλλων·
Ἡ δὲ κυλινδομένη κανάχησεν ἔχε ποσσὶν ὕφ' ἵππων
Αὐλῶπις τρυφάλεια· μιάνθησαν δὲ ἔθειραι
Αἵματι καὶ κονίῃσι· πάρος γε μὲν οὐ θέμις ἦεν,
Ἱπποκόμου πήληκα μιαίνεσθαι κονίῃσιν.
Ἀλλ' ἀνδρὸς θείοιο κάρη, χαρίεν τε μέτωπον
Ῥύετ' Ἀχιλλῆος· τότε δὲ Ζεὺς Ἕκτορι δῶκεν

Cebrionem quidem è telorum-acervo heroëm extraxerunt,
Trojanorum è tumultu, & humeris arma ademerunt.
Patroclus verò Trojanis infesto animo irruit;
Ter quidem deindè irruit, veloci par Marti,
Horrendùm clamans; ter autem novenos viros interfecit:
Sed cùm jam quartum impetum-faceret, deo par
Tum verò tibi, Patrocle, manifestus-imminebat vitæ finis:
Occurrebat enim tibi Phœbus in asperâ pugnâ
Terribilis: Hic quidem illum euntem per turbam non vidit;
Caligine enim multâ tectus obvius-veniebat:
Stetit autem à tergo, percussitque interscapilium, latósque humeros,
Manu pronâ: vertigine autem correpti-sunt ei oculi.
Hujus verò à capite quidem galeam dejecit Phœbus Apollo:
Voluta autem tinnitum dabat pedibus sub equorum
Oblonga galea; fœdatæque sunt jubæ
Sanguine & pulveribus: Anteà quidem fas utique non erat,
Setis-equinis comantem cassidem fœdari pulveribus;
Sed viri divini caput, venustámque frontem
Tuebatur Achillis: tum verò Jupiter Hectori dedit

Ibid.——μελενεϊσσέλο.] *Al.* μελενίσσελο.

Ver. 781.——ἔρυσσαν.] Ita *Barnesius*, ex MSS. Rectè. *Al.* ἔρυσαν; Quod penultimam corripit:——εἴσχεο ἐξερυσ' αἰχμήν· suprà *ver.* 505.

Ver. 784.——ἀτάλαντος.] Vide suprà ad β', 627.

Ver. 785. Σμερδαλέα ἰάχων.] Vide suprà ad δ', 456.

Ver. 786.—ἐπέσσυτο.] Vide suprà ad γ', 260.

Ver. 787. Ἔνθ' ἄρα τοι——φάνη βιότοιο τελευτή.]
Hîc tibi mortis erant metæ.——
Æn. XII. 546.

Ver. 792.—σκοτοδίνηθεν.] Cod. *Harleian.* σκοτοδίνησεν.

Ver. 794.—κανάχησεν.] Vide suprà ad δ', 455.

Ver. 798.—μέτωπον.] *Al.* πρόσωπον.

Ἦ κεφαλῇ φορέειν· ζχεδόθεν δέ οἱ ἦεν ὄλεθρος·
Πᾶν δέ οἱ ἐν χείρεσσιν ἄγη δολιχόσκιον ἔγχος,
Βριθὺ, μέγα, στιβαρὸν, κεκορυθμένον· αὐτὰρ ἀπ' ὤμων
Ἀσπὶς ζὺν τελαμῶνι καμαὶ πέσε τερμιόεσσα·
Λῦσε δέ οἱ θώρηκα ἄναξ, Διὸς υἱὸς, Ἀπόλλων.
Τὸν δὲ ἄτη φρένας εἶλε, λύθεν δ' ὑπὸ φαίδιμα γυῖα·
Στῆ δ' ταφών· ὄπιθεν δὲ μετάφρενον ὀξέϊ δουρὶ
Ὤμων μεσσηγὺ ζχεδόθεν βάλε Δάρδανος ἀνὴρ,
Πανθοίδης Εὔφορβος, ὃς ἡλικίην ἐκέκασο
Ἔγχεϊ θ', ἱπποσύνῃ τε, ποδέσσί τε καρπαλίμοισι·
Καὶ γὰρ δή ποτε φῶτας ἐείκοσι βῆσεν ἀφ' ἵππων,
Πρῶτ' ἐλθὼν ζὺν ὄχεσφι, διδασκόμενος πολέμοιο.
Ὅς τοι πρῶτος ἐφῆκε βέλος, Πατρόκλειος ἱππεῦ,
Οὐδὲ δάμασσ'· ὁ μὲν αὖθις ἀνέδραμε, μίκτο δ' ὁμίλῳ,
Ἐκ χροὸς ἁρπάξας δόρυ μείλινον· οὐδ' ὑπέμεινε
Πάτροκλον, γυμνόν περ ἐόντ', ἐν δηϊοτῆτι.
Πάτροκλος δὲ θεοῦ πληγῇ καὶ δουρὶ δαμασθεὶς,
Ἆψ ἑτάρων εἰς ἔθνος ἐχάζετο, κῆρ' ἀλεείνων.
Ἕκτωρ δ', ὡς εἶδεν Πατροκλῆα μεγάθυμον

Suo capite ferendam: propè enim ei erat exitium.
Tota verò ei in manibus tracta est prælonga hasta,
Gravis, magna, valida, *ære*-præmunita; & ab humeris
Clypeus cum loro in humum cecidit talaris:
Solvit porrò ei thoracem rex, Jovis filius, Apollo.
Illi verò stupor animum occupavit, solutáque sunt pulchra membra:
Stetit itaque attonitus: à-tergo autem interscapilium acutâ hastâ
Humeros inter ex-propinquo percussit Dardanus vir,
Panthœdes Euphorbus, qui supra æquales ornatus erat
Hastâque aurigandique-peritiâ, pedibúsque velocibus:
Etenim jam olim viros viginti deturbaverat de curribus,
Cùm primùm venit curru-vectus, discens prœliari.
Qui tibi primus immisit telum, Patrocle eques,
Neque domuit: Is quidem retrò recurrit, immistúsque est turbæ,
E corpore abrèptâ hastâ fraxineâ; neque sustinuit
Patroclum, nudum licèt, in pugnâ.
Patroclus autem Dei plagâ & hastâ domitus
Retrò sociorum in agmen recedebat, mortem evitans.
Hector verò, ut vidit Patroclum magnanimum

Ver. 806. Στῆ δὲ ταφών.]
——obmutuit amens.
Æn. IV. 279.

Ibid.——ὀξεϊ δουρὶ.] Cod. *Harleian.* ὀξέϊ χαλκῷ.

Ver. 808.——ἐκέκασο.] Vide suprà ad ὁ, 153; & ad δ', 492.

Ver. 813.——ὁ μὲν αὖθις ἀνέδραμε, μίκτο δ' ὁμίλῳ,—οὐδ' ὑπέμεινε Πάτροκλον.]
——fugit ante omnes exterritus Aruns
——nec jam ampliùs hastæ
Credere, nec telis occurrere virginis audet. *Æn.* XI. 806.
——ex oculis se——abstulit Aruns,
Contentusque fugâ mediis se immiscuit armis. *Ibid.* 814.

Ver. 818.—Πατροκλῆα μεγάθυμον.] Quâ ratione vox, Πατροκλῆα, hîc ultimam naturâ brevem producat; itemque ἐπιχυόμενος, *ver.* 829; & πρὶν, *ver.* 839; & μιν, *ver.* 855; vide suprà ad ά, 51. Cæterùm, quæ vocis, βασιλέα, formam sequuntur; ea ultimam

Ἄψ ἀναχάζομενον, βεβλημένον ὀξέϊ χαλκῷ,
Ἀγχίμολόν ῥά οἱ ἦλθε κατὰ ῥίχας, ὄτα δὲ δουρὶ
Νείατον ἐς κενεῶνα· διὰ πρὸ δὲ χαλκὸν ἔλασσε·
Δύπησεν δὲ πεσὼν, μέγα δ' ἤκαχε λαὸν Ἀχαιῶν.
Ὡς δ' ὅτε ζὺν ἀκάμαντα λέων ἐβιήσατο χάρμῃ,
Τώ τ' ὄρεος κορυφῇσι μέγα φρονέοντε μάχεσθον,
Πίδακος ἀμφ' ὀλίγης· ἐθέλουσι δὲ πιέμεν ἄμφω·
Πολλά δέ τ' ἀσθμαίνοντα λέων ἐδάμασσε βίηφιν·
Ὡς πολέας πέφνοντα Μενοιτίου ἄλκιμον υἱὸν
Ἕκτωρ Πριαμίδης ζυεδὸν ἔγχει θυμὸν ἀπηύρα·
Καί οἱ ἐπευχόμενος ἔπεα πτερόεντ' ἀγόρευε·
Πάτροκλ', ἦπου ἔφησθα πόλιν κεραϊζέμεν ἡμῖν,
Τρωϊάδας δὲ γυναῖκας, ἐλεύθερον ἦμαρ ἀπούρας,
Ἄξειν ἐν νήεσσι φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν,
Νήπιε· τάων δὲ πρόσθ' Ἕκτορος ὠκέες ἵπποι
Ποσσὶν ὀρωρέχαται πολεμίζειν· ἔγχει δ' αὐτὸς
Τρωσὶ φιλοπτολέμοισι μεταπρέπω, ὅς ζφιν ἀμύνω
Ἦμαρ ἀναγκαῖον· ζὲ δέ τ' ἐνθάδε γῦπες ἔδονται.
Ἆ δειλ', οὐδέ τοι, ἐσθλὸς ἐών, χραίσμησεν Ἀχιλλεύς,

Retrò cedentem, vulneratum acuto ære,
Prope eum venit per ordines, cominúsque percussit hastâ
Imum ad ile: penitùs autem æs adegit:
Fragorem verò *is* edidit cadens, magnóque affecit dolore populum Achivorum.
Ut autem cùm aprum virsbus ingentem leo urget pugnâ,
Hique montis *in* verticibus magnis animis decertant,
Fonte de exiguo; volunt quippe bibere ambo:
Multùm autem anhelantem *aprum* leo domat vi:
Sic multos occidenti Menœtii forti filio
Hector Priamides cominùs hastâ animum abstulit:
Et super eum glorians verba alata dixit:
Patrocle, credidisti utique urbem *te* vastaturum nostram,
" Trojanásque mulieres, libero die erepto,
" Abducturum esse in navibus dilectam in patriam terram,
" Demens! pro his enim Hectoris veloces equi
" Pedibus contendunt pugnatum: hastâ verò ipse
" Inter Trojanos bellicosos excello, qui ab ipsis arceo
" Diem servilem: te autem hîc vultures comedent.
" Infelix, neque tibi fortis *licèt*, auxilio fuit Achilles,

ultimam *naturâ* semper *producunt*. Vide suprà ad ά, 265.

Ver. 820.—ὄτα.] Vide suprà ad ν', 192.

Ver. 822. Δύπησεν δὲ.] Vide suprà ad δ', 455; & ad ν', 181.

Ver. 824. Τώ τ' ὄρεος.] Cod. *Harleian.* Ὥτ' ὄρεος.

Ver. 825.——πιέμεν.] *Al.* πινέμεν. Utrumque ferri possit. Vide suprà ad *ver.* 762.

Ver. 828.—Πριαμίδης.] Vide suprà ad ά, 398.

Ver. 829.——ἔπεα πτερόεντ' ἀγόρευε.] *Al.* ἔπεα πτερόεντα προσηύδα.

Ver. 830.—ἄμμιν.] Cod. *Harleian.* ἄμμιν.

Ver. 834.——ὀρωρέχαται.] Vide suprà ad κ', 736; & ad ά, 37.

Ver. 836.—ζὲ δὲ τ' ἐνθάδε γῦπες ἔδονται.] Alitibus linquêre feris——.

Æn. X. 559.

Ver.

Ὅς ῥά τοι μάλα πολλὰ μένων ἐπετέλλετ' ἰόντι,
Μή μοι πρὶν ἰέναι, Πατρόκλεις ἱππηκέλευθε,
Νῆας ἀνὰ γλαφυρὰς, πρίν γ' Ἕκτορα ἀνδροφόνοιο
Αἱματόεντα χιτῶνα περὶ στήθεσσι δαΐξαι·
Ὣς ῥά σε προσέφη, σοὶ δὲ φρένας ἄφρονι πεῖθε.
Τὸν δ' ὀλισθρανέων προσέφης, Πατρόκλεις ἱππεῦ·
Ἤδη νῦν, Ἕκτορ μεγάλ' εὔχεο· σοὶ γὰρ ἔδωκε
Νίκην Ζεὺς Κρονίδης καὶ Ἀπόλλων, οἵ μ' ἐδάμασσαν
Ῥηϊδίως· αὐτοὶ γὰρ ἀπ' ὤμων τεύχε' ἔλοντο.
Τοιῦτοι δ' εἴπερ μοι ἐείκοσιν ἀντεβόλησαν,
Πάντες ἂν αὐτόθ' ὄλοντο, ἐμῷ ὑπὸ δουρὶ δαμέντες.
Ἀλλά με μοῖρ' ὀλοὴ, καὶ Λητοῦς ἔκλυεν υἱὸς,
Ἀνδρῶν δ' Εὔφορβος· σὺ δέ με τρίτος ἐξεναρίζεις.
Ἄλλο δέ τοι ἐρέω, σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῇσιν,
Οὔ σ' ἦν ὦδ' αὐτὸς δηρὸν βέῃ, ἀλλά τοι ἤδη

" Qui nimirùm tibi admodùm multis remanens mandavit proficiſcenti,
Nè mihi antè revertere, Patrocle equeſtris,
" Naves ad cavas; quàm Hectoris homicidæ
" Sanguinolentam loricam circa pectora diſcideris:
" Sic nimirùm te allocutus eſt, tibique animum vecordi perſuaſit.
Illum verò langnens allocutus es, Patrocle eques;
" Jam nunc, Hector, magnis verbis gloriator; tibi enim dedit
" Victoriam Jupiter Saturnius & Apollo, qui me domuerunt
" Facilè: ipſi enim ab humeris arma detraxerunt.
" Tales verò etiam ſi mihi viginti occurriſſent,
" Omnes hîc periiſſent, meâ haſtâ domiti.
" Sed me fatum pernicioſum & Latonæ interfecit filius,
" Eque mortalibus Euphorbus: tu verò me tertius interfectum-ſpolias.
" Aliud autem tibi dicam, tu verò in animo reconde tuo,
" Haud ſanè nè tu quidem ipſe diù in-vitâ progredieris, ſed tibi jam

Ver. 838.——ἐπετέλλετ' ἰόντι.] *Al.* ἐπέτελλεν ἰόντι.

Ver. 840. Νῆας ἀνὰ γλαφυρὰς.] *Al.* Νῆας ἐπὶ γλαφυράς.

Ibid.—ἀνδροφόνοιο.] Vide ſuprà ad *ver.* 77.

Ver. 842.——σοὶ δὲ φρένας.] Cod. *Harleian.* σοὶ δ' ὑ φρένας.

Ver. 847. Τοιῦτοι δ' εἴπερ μοι ἐείκοσιν ἀντεβόλησαν.] Ἀνὴρ ὑπὸ τύχης σφαλλόμενος, ἑαυτὸν εἰς ὀρθὸν καθιςὰς καὶ ἀντίπαλον, σύκλης ὅπως εἰς χεῖρας, ἐκ τοῦ ταπεινοῦ καὶ οἰκτροῦ τῇ μεγαλαυχίᾳ μεταφέρων εἰς τὸ γαῦρον καὶ ὑψηλὸν, οὐκ ἐπαχθὴς οὐδὲ θρασὺς, ἀλλὰ μέγας εἶναι δοκεῖ καὶ ἀντίληπτος. Ὡς που καὶ τὸν Πάτροκλον ὁ Ποιητὴς μέτριον καὶ ἀνεπίφθονον ἐν τῷ καλοῖς ἔργοις, ἐν δὲ τῷ τελευτᾶν μεγαλήγορον πεποίηκε λέγοντα· " Τοιοῦτοι δ' εἴπερ μοι ἐείκοσιν ἀντεβόλησαν." *Plutarch. de ſui Laude.*

Ver. 848. Πάντες ἂν αὐτόθ' ὄλοντο.] *Al.* Πάντες κ' αὐτόθ' ὄλοντο.

Ver. 851.—σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῇσιν.] Καὶ ταῦτ' ἐπίσω. καὶ γράφω φρεναῖν ἔπω.
Sophocl. Philoctet. ver. 1318.

Senſibus hæc imis, res eſt non parva, reponas. *Virg. Eclog.* III. 54.

Accipite ergo animis, atque hæc mea figite dicta. *Æn.* III. 250.

——Tu condita mente teneto. *Ibid.* 388.

——Simul hæc animo hauri. *Æn.* XII. 26.

Ver. 852. Οὔ σ' ἦν ὦδ' αὐτὸς δηρὸν βέῃ.]

——non me, quicunque es, inulto,
Victor, nec longum lætabere; te quoque fata
Proſpectant paria, atque eadem mox arva tenebis. *Æn.* X. 739.

Quem locum *Macrobius* inter eos recenſet, in quibus Poëtarum " *par penè ſplendor amborum eſt.*" *Lib.* V. *cap.* 12.

Ver.

Ἆγχι παρέστηκεν θάνατος καὶ μοῖρα κραταιὴ,
Κερσὶ δαμέντ' Ἀχιλῆος ἀμύμονος Αἰακίδαο.
Ὣς ἄρα μιν εἰπόντα τέλος θανάτοιο κάλυψε.
Ψυχὴ δ' ἐκ ῥεθέων πταμένη ἀϊδόσδε βεβήκει,
Ὃν πότμον γοόωσα, λιποῦσ' ἀνδροτῆτα καὶ ἥβην.
Τὸν καὶ τεθνειῶτα προσηύδα φαίδιμος Ἕκτωρ·
Πατρόκλεις, τί νύ μοι μαντεύεαι αἰπὺν ὄλεθρον;
Τίς δ' οἶδ', εἰκὲ Ἀχιλεὺς, Θέτιδος παῖς ἠϋκόμοιο,
Φθήῃ ἐμῷ ὑπὸ δουρὶ τυπεὶς ἀπὸ θυμὸν ὀλέσσαι;
Ὣς ἄρα φωνήσας δόρυ χάλκεον ἐξ ὠτειλῆς
Εἵρυσε, λὰξ προσβάς· τὸν δ' ὕπτιον ὧσ' ἀπὸ δουρός.
Αὐτίκα δὲ ξὺν δουρὶ μετ' Αὐτομέδοντα βεβήκει,
Ἀντίθεον θεράποντα ποδώκεος Αἰακίδαο·
Ἵετο γὰρ βαλέειν· τὸν δ' ἔκφερον ὠκέες ἵπποι
Ἄμβροτοι, οὓς Πηλῆϊ θεοὶ δόσαν, ἀγλαὰ δῶρα.

" Propè astat mors & fatum violentum,
" Manibus domando Achillis eximii Æacidæ.
Sic illum quidem locutum finis mortis obtexit.
Anima autem è membris volans ad orcum descendit,
Suam sortem lugens, relicto robore-virili & juventâ.
Hunc & mortuum allocutus est illustris Hector;
" Patrocle, cur mihi vaticinaris grave exitium?
" Quis verò scit, an Achilles Thetidis filius comas-pulchræ,
" Prior meâ hastâ percussus animam perdiderit?
Sic sanè locutus hastam æream è vulnere
Traxit, calce impresso; illum verò supinum repulit ab hastâ.
Statim autem cum hastâ in Automedontem ibat,
Deo-parem famulum velocis Æacidæ;
Cupiebat enim percutere: Illum verò extulerunt veloces equi
Immortales, quos Peleo dii dederant, splendida dona.

Ver. 856. Ψυχὴ δ' ἐκ ῥεθέων.] Vitaque cum gemitu fugit indignata sub umbras. *Æn.* XI. 831; XII. 952.

Ibid.—βεβήκει.] Similitérque *ver.* 864; Αὐτίκα—βεβήκει. Vide suprà ad *ver.* 751.

Ver. 857. Ὃν πότμον γοόωσα.] Vituperat hunc locum *Plato*. Δεῖ δὴ (ὡς ἔοικεν) ἡμᾶς ἐπισκοπεῖν καὶ περὶ τούτων τῶν μύθων τοῖς ἐπιχειροῦσι λέγειν, καὶ δεῖσθαι μὴ λοιδορεῖν ἁπλῶς ὕτω τὰ ἐν ᾅδου, ἀλλὰ μᾶλλον ἐπαινεῖν, ὡς ἔστ' ἀληθῆ λέγοντας, ὑτ' ὠφέλιμα τοῖς μέλλουσι μαχίμοις ἔσεσθαι. —— Ἐξαλείψωμεν ἄρα—πάντα τὰ τοιαῦτα ——, " Ψυχὴ δ' ἐκ ῥεθέων " πταμένη ἀϊδόσδε βεβήκει, Ὃν πότμον γοόω- " σα, λιποῦσ' ἀνδροτῆτα καὶ ἥβην." —— Ταῦτα καὶ τὰ τοιαῦτα πάντα, παραιτησόμεθα Ὅμηρόν τε καὶ τὰς ἄλλους ποιητὰς μὴ κακοπαίνειν, ἂν διαῤῥάψωμεν· οὐχ ὡς οὐ ποιητικὰ καὶ ἡδέα τοῖς πολλοῖς ἀκούειν· ἀλλ' ὅσῳ ποιητικώτερα, τοσούτῳ ἧττον ἀκουστέον παισὶ καὶ ἀνδράσιν, οὓς δεῖ ἐλευθέρους εἶναι, δουλείαν θανάτου μᾶλλον πεφοβημένους. *De Republ. lib.* 3. Similitèr & *Plutarchus*: Ὅσοι—τὸν θάνατον ὡς οἰκτρὸν, ἢ τὸν ἀταφίαν ὡς δεινὸν ὀλοφυρόμενοι καὶ δειδιότες, φωνὰς ἐξενηνόχασι.—" Ψυχὴ δ' ἐκ ῥεθέων πταμένη " ἀϊδόσδ' ἐβεβήκει, Ὃν πότμον γοόωσα, λιποῦσ' " ἀνδροτῆτα καὶ ἥβην," —— αὗται πεπονθότων εἰσὶ καὶ προσαλωκότων ὑπὸ δόξης καὶ ἀπάτης. Διὸ μᾶλλον ἁπλοῦναι καὶ διαλαράτησιν ἡμᾶς, ἀναπιμπλαμένους τῷ πάθους καὶ τῆς ἀσθενείας, ἀφ' ἧς λέγουσι. *De audiend. Poëtis.*

Ibid.——ἀνδροτῆτα.] *Al.* ἀδροτῆτα. Quo modo & legit *Plutarchus*, loco suprà citato.

Ver. 858.—τεθνειῶτα.] Vide suprà ad β', 818.

Ver. 861.——Φθήη.] *Al.* Φθαίη.

Ver. 862. Ὣς ἄρα φωνήσας δόρυ χάλκεον ἐξ ὠτειλῆς Εἵρυσε.]
——Hoc dicens eduxit corpore telum.
Æn. X. 744.

ΤΗΣ

ΟΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΔΟΣ

ΡΑΨΩΔΙΑ, ἢ ΓΡΑΜΜΑ, Ρ'.

Ὑπόθεσις τῆς Ρ'. ΟΜΗΡΟΥ Ῥαψῳδίας.

Περὶ τὸ Πατρόκλου σῶμα πρατερὰ ζυνίσταται μάχη, καθ' ἣν ὁ μὲν Εὔφορβος ἀναιρεῖται ὑπὸ Μενελάου· Ἕκτωρ δὲ τὴν Ἀχιλλέως ἐνδύεται πανοπλίαν, καὶ ἀνθίσταται τοῖς Ἕλλησιν. Οἱ δὲ περὶ Μενέλαον, Ἀντίλοχον διαπέμπουσι πρὸς Ἀχιλλέα, τὸν Πατρόκλου θάνατον ἀγγέλλοντα. Ὑποδύντες δὲ καὶ ἁράμενοι τὸ σῶμα τοῖς ὤμοις, ἐκφέρουσι τῆς μάχης· οἱ δὲ Αἴαντες προμαχοῦσι καὶ ἀπείργουσι τοὺς πολεμίους.

Ἐπιγραφαί.

Ἀριστεία Μενελάου.

Ἄλλως.

Ῥῶ, Δαναοὶ, Τρῶές τε, νέκυν περί, χεῖρας ἔμισσον.

Ἄλλη.

Ῥῶ, Δαναοὶ, Τρῶές τε, περὶ νέκυν ἀμφεμάχοντο.

Ἄλλη.

Ῥῶ, πρατερὴ ἔρις ὤρτο, Μενοιτιάδαο πεσόντος.

Οὐδ' ἔλαθ' Ἀτρέος υἱὸν, ἀρηΐφιλον Μενέλαον,
Πάτροκλος Τρώεσσι δαμεὶς ἐν δηϊοτῆτι·
Βῆ δὲ διὰ προμάχων κεκορυθμένος αἰθοπι χαλκῷ·
Ἀμφὶ δ' ἄρ' αὐτῷ βαῖν', ὥς τις περὶ πόρτακι μήτηρ,
Πρωτοτόκος, κινυρὴ, ὃ πρὶν εἰδυῖα τόκοιο·
Ὣς περὶ Πατρόκλῳ βαῖνε ξανθὸς Μενέλαος·

NEque latuit Atrei filium, bellicosum Menelaum,
Patroclus à Trojanis domitus in prœlio:
Processit autem per primos-pugnatores armatus coruſco ære,
Ipsúmque circumiens-protegebat, tanquam aliqua circum vitulum mater,
Tum-primum enixa, querula, non antè experta partum:
Ita circa Patroclum ibat flavus Menelaus:

Ver. 1. Οὐδ' ἔλαθ' Ἀτρέος υἱὸν.] Cod. *Harleian.* Οὐδ' ἔλαθ' Ἀτρεως υἱὸν. Quod & ferri possit. Vide suprà ad β', 811.

Ver. 4.——ἄρ'.] *Ut par erat,*——.

Ver. 5.——ὃ πρὶν εἰδυῖα.] Quâ ratione, πρὶν, hîc ultimam producat; item, δὲ, *ver.* 17; & ἀδήριΘ, *ver.* 42; & Ἀνίκρυ, *ver.* 49; & ἄλις, *ver.* 54; vide suprà ad ά, 51.

Πρόσθε δέ οἱ δόρυ τ' ἔσχε καὶ ἀσπίδα πάντοσ' ἐΐσην,
Τὸν κτάμεναι μεμαὼς, ὅτις τῷ γ' ἀντίος ἔλθοι.
Οὐδ' ἄρα Πάνθου υἱὸς ἐϋμμελίης ἀμέλησε
Πατρόκλοιο πεσόντος ἀμύμονος· ἀλλὰ καὶ αὐτῷ
Ἔστη, καὶ προσέειπεν ἀρηΐφιλον Μενέλαον·
Ἀτρεΐδη Μενέλαε, διοτρεφὲς, ὄρχαμε λαῶν,
Χάζεο, λεῖπε δὲ νεκρὸν, ἔα δ' ἔναρα βροτόεντα·
Οὐ γάρ τις πρότερος Τρώων κλειτῶν τ' ἐπικούρων
Πάτροκλον βάλε δουρὶ κατὰ κρατερὴν ὑσμίνην·
Τῷ μέ ἔα κλέος ἐσθλὸν ἐνὶ Τρώεσσιν ἀρέσθαι,
Μή σε βάλω, ἀπὸ δὲ μελιηδέα θυμὸν ἕλωμαι.
Τὸν δὲ μέγ' ὀχθήσας προσέφη ξανθὸς Μενέλαος·
Ζεῦ πάτερ, ὃ μὲν καλὸν ὑπέρβιον εὐχετάασθαι.
Οὔτ' ἔν σαρδάλιος τόσσον μένος, οὔτε λέοντος,
Οὔτε συὸς κάρτος ὀλοόφρονος, ὅ τε μέγιστος
Θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι περὶ σθένεϊ βλεμεαίνει,
Ὅσσον Πάνθου υἷες ἐϋμμελίαι φρονέουσιν.
Οὐδὲ μὲν ὃδε βίη Ὑπερήνορος ἱπποδάμοιο
Ἧς ἤβης ἀπόνητο, ὅτε μ' ὤνατο, καὶ μ' ὑπέμεινε·
Καί μ' ἔφατ' ἐν Δαναοῖσιν ἐλέγχιστον πολεμιστὴν
Ἔμμεναι· ὣδέ οἱ φημὶ πόδεσσί γε οἷσι νίονται,

Prætendit autem ipſi haſtámque & clypeum undique æquale,
Illum interficere paratus, quicunque ſibi adverſum veniret.
Neque verò Panthi filius haſtâ-præſtans neglexit
Patroclum ſtratum eximium: prope autem ipſum
Stetit, & allocutus eſt bellicoſum Menelaum;
" Atridæ Menelae, Jovis alumne, dux populorum,
" Recede, & linque mortuum, finitóque ſpolia cruenta:
" Non enim quiſquam prior Trojanorum inclytorúmque ſociorum
" Patroclum percuſſit haſtâ in aſperâ pugnâ:
" Quare me ſine gloriam magnam inter Trojanos reportare,
" Ne te percutiam, dulcémque animam eripiam.
Illum verò gravitèr indignans allocutus eſt flavus Menelaus:
" Jupiter pater, haud ſanè decorum ſuperbè gloriari.
" Nec verò pantheræ tanti ſpiritus, neque leonis,
" Neque ſuis apri infeſti, (cujus tamen maximus
" Animus in pectoribus ſupra-modum robore truculentus-effertur)
" Quantam Panthi filii haſtæ-peritiâ inſignes ferociam-ſpirant.
" Atqui neque vis Hyperenoris equûm-domitoris
" Suæ juventutis fructum-percepit, cùm me probris inceſſit, & me expectavit,
" Et me dicebat inter Danaos ignaviſſimum bellatorem
" Eſſe: Neque ipſum autumo pedibus ſuis reverſum,

Ver. 10.——ἄρ'.] *Proindè*——.
Ver. 14.—κλειτῶν.] Cod. *Harleian.* κλητῶν.
Ver. 19.—καλὸν.] Vide ſuprà ad β', 43.
Ver. 20.—σαρδάλιος.] *Al.* παρδάλιος.
Ver. 22.—περὶ σθένεϊ.] *Al.* μέγα σθένει.
Ver. 23.——φρονέουσιν.] *Al.* φορέουσιν.
Ver. 24.—βίη Ὑπερήνορος.] Vide ſuprà ad ν', 758.
Ibid.—ἱπποδάμοιο.] Vide ſuprà ad β', 23.

Ver.

Εὐφρῆναι ἄλοχόν τε φίλη, καὶ δυσὶ τοκῆας.
Ὡς ἦην κὴν ζὸν ἐγὼ λύσω μένος, εἶκε μευ ἄντα
Στῆναι· ἀλλά σ' ἐγὼν ἀναχωρήσαντα κελεύω
Ἐς πληθὺν ἰέναι· μηδ' ἀντίος ἴσασ' ἐμεῖο,
Πρίν τι κακὸν παθέειν· ῥεχθὲν δέ τε νήπιος ἔγνω.
Ὡς φάτο, τὸν δ' οὐ πεῖθεν· ἀμειβόμενος δὲ προσηύδα·
Νῦν μὲν δὴ, Μενέλαε διοτρεφὲς, ἦ μάλα τίσεις
Γνωτὸν ἐμὸν, τὸν ἔπεφνες, ἐπευχόμενος δ' ἀγορεύεις·
Χήρωσας δὲ γυναῖκα μυχῷ θαλάμοιο νέοιο,
Ἀρητὸν δὲ τοκεῦσι γόον κὴ πένθος ἔθηκας.
Ἦ κέ ζφιν δειλοῖσι γόου κατάπαυμα γενοίμην,
Εἶκεν ἐγὼ κεφαλὴν τε τὴν κὴ τεύχε' ἐνείκας,
Πάνθῳ ἐν χείρεσσι βάλω κὴ Φρόντιδι δίῃ.
Ἀλλ' οὐ μὰν ἔτι δηρὸν ἀπείρητος πόνος ἔσαι,
Οὐδὲ τ' ἀδήριτος, ὅτ' ἀλκῆς, ὅτε φόβοιο.
Ὡς εἰπὼν, ἔτυπτε κατ' ἀσπίδα πάντοσε ἴσην·
Οὐδ' ἔρρηξεν χαλκὸν, ἀνεγνάμφθη δέ οἱ αἰχμὴ

" Oblectâsse uxorémque dilectam, venerandósque parentes.
" Sic certè & tuum ego solvam robur, si me contra
" Steteris: Sed te ego recedentem hortor
" In turbam abire; neque adversus consistas mihi,
" Antequàm aliquod malum passus fueris: Factum verò & stultus agnovit.
Sic dixit: Illi verò non persuasit; sed vicissim affatus est;
" Nunc ergo jam, Menelae Jovis alumne, omninò certè ultionem dabis
" Fratri meo, quem interfeciſti; & jactabundus prædicas:
" Viduâsti autem uxorem in conclavi thalami recentis,
" Immensúmque parentibus luctum & mœrorem feciſti.
" Ipsis equidem miseris luctûs finis essem,
" Si quidem ego capútque tuum & arma reportata,
" Pantho in manus dedero & Phrontidi nobili.
" Sed non quidem jam diutiùs intentatus labor erit,
" Neque certaminis-expers, neque virtutis, neque terroris.
Sic fatus, feriit clypeum undique æquale:
Neque perrupit æs, recurvata autem est ei cuspis

Ver. 30.——ἐγὼν ἀναχωρήσαντα.] Cod. *Harleian.* ἐγώγ' ἀναχωρήσαντα.

Ver. 32.——ῥεχθὲν δέ τε νήπιος ἔγνω.] Sic *Hesiodus*:

——παθὼν δέ τε νήπιος ἔγνω.
Ἔργ. κὴ Ἡμερ. l. 216.

Atque hinc *Plato*; Εὐλαβηθῆναι, κὴ μὴ, κατὰ τὴν παροιμίαν, ὥσπερ νήπιον, παθόντα γνῶναι. *Convivium*, haud longè à finè.

Ver. 34.—τίσεις.] Vide suprà ad ι, 508.

Ver. 35.——τὸν ἔπεφνες.] Cod. *Harleian.* ὃν ἔπεφνες.

Ver. 37. Ἀρητὸν.] *Al.* Ἄρρητον. Quo modo legit & Codex *Harleianus*.

Ibid.——τοκεῦσι.] γονεῦσι. Codd. à *Th. Bentleio* collatus.

Ver. 42. Οὐδέ τ' ἀδήριτος, ὅτ' ἀλκῆς, ὅτε φόβοιο.] Cod. *Harleian.* Οὐδ' ἔτ' ἀδήριτος, οὐδ' ἀλκῆς οὐδὲ φόβοιο.

Ibid.——ἀδήριτος.] *Al.* ἀδήριτος.

Ver. 43, 44 ——ἔτυπτε κατ' ἀσπίδα—— Οὐδ' ἔρρηξεν χαλκὸν,]

——rauco quod protinus ære repulsum,
Et summo clypei nequicquam umbone pependit. *Æn.* II. 545.

Ibid.——ἔτυπτε.] Vide suprà ad λ', 260.

Ver. 44. Οὐδ' ἔρρηξεν χαλκὸν.] *Al.* Οὐδ' ἔρρηξεν χαλκός.

Ver.

Ἀσπίδι ἐν κραλερῇ· ὁ δὲ δεύτερος ὦρνυτο χαλκῷ
Ἀτρεΐδης Μενέλαος, ἐπευξάμενος Διὶ πατρί.
Ἀψ δ' ἀναχοζομένοιο κατὰ ςομάχοιο θέμεθλα
Νύξ', ἐπὶ δ' αὐτὸς ἔρεισε, βαρείῃ χειρὶ πιθήσας·
Ἀντικρὺ δ' ἀπαλοῖο δι' αὐχένος ἦλυθ' ἀκωκή.
Δέπησεν δὲ πεσὼν, ἀράβησε δὲ τεύχε' ἐπ' αὐτῷ.
Αἵματί οἱ δεύοντο κόμαι, Χαρίτεσσιν ὁμοῖαι,
Πλοχμοί θ', οἳ χρυσῷ τε καὶ ἀργύρῳ ἐσφήκωντο.
Οἷον δὲ τρέφει ἔρνος ἀνὴρ ἐριθηλὲς ἐλαίης
Χώρῳ ἐν οἰοπόλῳ, ὅθ' ἅλις ἀναβέβρυχεν ὕδωρ,
Καλὸν, τηλεθάον, τό δέ τε πνοιαὶ δονέουσι
Παντοίων ἀνέμων, καὶ τε βρύει ἄνθεϊ λευκῷ·
Ἐλθὼν δ' ἐξαπίνης ἄνεμος, ζὺν λαίλαπι πολλῇ,
Βόθρου τ' ἐξέρεψε καὶ ἐξετάνυσσ' ἐπὶ γαίῃ·
Τοῖον Πάνθου υἱὸν εὐμμελίην Εὔφορβον
Ἀτρεΐδης Μενέλαος, ἐπεὶ κτάνε, τεύχε' ἐσύλα.
Ὡς δ' ὅτε τίς τε λέων ὀρεσίτροφος, ἀλκὶ πεποιθὼς,

45 Scuto in valido: Secundus verò impetum-fecit ære
Atrides Menelaus, precatus Jovem patrem.
Pedem autem retrahentis gulam imam
Percussit, & ipse connixus-imprimebat, robustâ manu fretus:
E-regione autem mollem per cervicem abiit cuspis.
50 Fragorem verò edidit cadens, sonitúmque dedere arma super ipsum.
Sanguine ei rigabantur comæ, Gratiis similes,
Cincinníque, qui auróque & argento constricti erant.
Qualem verò nutrit plantam vir latè-frondentem olivæ
Loco in solitario, ubi abundè scaturit aqua,
55 Pulchram, germinantem, quam flatus motant
Omnium ventorum, & pullulat *ea* flore albo;
Veniens autem repentè ventus cum turbine multo,
Fossâque evertit, & extendit super terram:
Talem Panthi filium hastæ-peritiâ-insignem Euphorbum
60 Atrides, Menelaus postquam interfecerat, armis spoliabat.
Ut verò quando quis leo in-montibus-nutritus, robore fretus,

Ver. 45. Ἀσπίδι ἐν κραλερῇ.] *Al.* Ἀσπὶδ' ἐνὶ κραλερῇ.

Ibid.——ὦρνυτο.] Vide suprà ad γ', 260.

Ver. 49.—ἦλυθ'.] Vide suprà ad ὁ, 484; & ad ά, 37.

Ver. 50. Δέπησεν———ἀράβησε.] Vide suprà ad ν', 181.

Ver. 51. Αἵματί οἱ δεύοντο κόμαι.] Τῶν Ὁμηρικῶν στίχων ἐκεῖνος μάλιστα ἐξύμνει [ὁ Πυθαγόρας,] ὃς μετὰ λύρας ἐμμελέστατα ἀπέπεμπεν. "Αἵματί οἱ δεύοντο κόμαι χαρί-"τεσσιν ὁμοῖαι. Πλοχμοί θ', &c." *Porphyrius de vitâ Pythagoræ.* Eadem & *Iamblichus de vitâ Pythagoræ, cap.* XIV; nisi quòd pro ἀπέπεμπεν, legatur ἀνέμελπε.

Ver. 53. Οἷον δὲ τρέφει ἔρνος.] Εὔστοις δ' ἂν καὶ Ὅμηρον, τὸν μέγαν ποιητὴν, ἐκεῖνα τὰ ἔπη, "Οἷον δὲ τρέφει ἔρνος ἀνὴρ ἐριθηλὲς ἐλαί-"ης," καὶ τὰ ἑξῆς, κατὰ λέξιν μεθερμηνευόμενα παρ' Ὀρφέως ἐκ τῶν Διονύσου ἀφανισμῶν. *Clemens Alexandrinus, Strom.* 6.

Ver. 54.——ἀναβέβρυχεν.] Vide suprà ad ν', 736; & ad ά, 37.

Ver. 58.———ἐξετάνυσσ'.] Ita rectè ex uno MS. edidit *Barnesius.* *Al.* ἐξετάνυσ'. Quod penultimam corripit:——νύκτ' ὀλοὴν τάνυσε κράτερη ὑσμίνη, suprà, ω', 567.

Ver. 61.——ἀλκὶ.] Vide suprà ad έ, 299.

Ver.

Βοσκομένης ἀγέλης βῶν ἁρπάσῃ, ἥτις ἀρίστη·
Τῆς δ' ἐξ αὐχέν' ἔαξε, λαβὼν κρατεροῖσιν ὀδοῦσι,
Πρῶτον, ἔπειτα δέ θ' αἷμα καὶ ἔγκατα πάντα λαφύσσει
Δηΐων, ἀμφὶ δὲ τόν γε κύνες τ' ἄνδρες τε νομῆες
Πολλὰ μάλ' ἰύζουσιν ἀπόπροθεν, οὐδ' ἐθέλουσιν
Ἀντίον ἐλθέμεναι· μάλα γὰρ χλωρὸν δέος αἱρεῖ·
Ὡς τῶν οὔ τινι θυμὸς ἐνὶ στήθεσσιν ἐτόλμα
Ἀντίον ἐλθέμεναι Μενελάῳ κυδαλίμοιο.
Ἔνθα κε ῥεῖα φέροι κλυτὰ τεύχεα Πανθοΐδαο
Ἀτρεΐδης, εἰ μή οἱ ἀγάσσατο Φοῖβος Ἀπόλλων,
Ὃς ῥά οἱ Ἕκτορ' ἐπῶρσε, θοῷ ἀτάλαντον Ἄρηϊ,
Ἀνέρι εἰσάμενος Κικόνων ἡγήτορι Μέντῃ·
Καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
Ἕκτορ, νῦν μὲν ὧδε θέεις, ἀκίχητα διώκων
Ἵππους Αἰακίδαο δαΐφρονος· οἱ δ' ἀλεγεινοὶ
Ἀνδράσι γε θνητοῖσι δαμήμεναι, ἠδ' ὀχέεσθαι,
Ἄλλῳ γ', ἢ Ἀχιλῆϊ, τὸν ἀθανάτη τέκε μήτηρ.
Τόφρα δέ τοι Μενέλαος, ἀρήϊος Ἀτρέος υἱὸς,
Πατρόκλῳ περιβὰς, Τρώων τὸν ἄριστον ἔπεφνε,
Πανθοΐδην Εὔφορβον, ἔπαυσε δὲ θούριδος ἀλκῆς.

Pascentis armenti bovem rapuerit, quæ optima:
Hujus autem cervicem frangit, correptam validis dentibus,
Primùm, deindè verò sanguinémque & viscera omnia haurit
Dilanians; circum autem hunc canésque virique pastores
Crebrò admodùm clamant è longinquo, neque animus fert
Contrà ire; valde enim pallidus timor occupat:
Sic horum nemini animus in pectoribus audebat
Contra ire Menelaum gloria-sublimem.
Tunc quidem facilè abstulisset inclyta arma Panthoidæ
Atrides, nisi ipsi invidisset Phœbus Apollo,
Qui in eum Hectorem incitavit veloci parem Marti,
Viro se-cum-assimulâsset Ciconum ductori Mentæ:
Et ipsum editâ-voce verbis alatis allocutus est:
" Hector, nunc tu quidem sic curris, quos-non-assequêris persequens
" Equos Æacidæ bellicosi: illi verò difficiles
" Viris quidem mortalibus domitu, & equitatu,
" Alii saltem, quàm Achilli, quem immortalis peperit mater.
" Interim autem tibi Menelaus, Mavortius Atrei filius,
" Patroclum protegens, Trojanorum fortissimum occidit
" Panthoidem Euphorbum, finémque imposuit impetuosæ fortitudini.

Ver. 62.——ἁρπάσῃ.] Vide suprà ad ν', 192; & ad ά, 140.

Ver. 64.—αἷμα καὶ ἔγκατα πάντα λαφύσσει.] Vide suprà ad λ', 176.

Ver. 66.——ἰύζουσιν.] Vide suprà ad γ', 363; & ad δ', 455.

Ver. 72.—ἀτάλαντον.] Vide sup. ad β', 672.

Ver. 73.—εἰσάμενος.] Vide suprà ad τ', 45; & ad γ', 141.

Ver. 78. Ἄλλῳ γ', ἢ Ἀχιλῆϊ.] Vide suprà ad ν', 324.

Ibid.—ἀθανάτη.] Vide suprà ad ά, 398.

Ver.

Ὣς εἰπὼν, ὁ μὲν αὖθις ἔβη θεὸς ἀμπόνον ἀνδρῶν·
Ἕκτορα δ' αἰνὸν ἄχος πύκασε φρένας ἀμφὶ μελαίνας·
Παπτῆνεν δ' ἄρ' ἔπειτα κατὰ ςίχας· αὐτίκα δ' ἔγνω
Τὸν μὲν ἀπαινύμενον κλυτὰ τεύχεα, τὸν δ' ἐπὶ γαίῃ
Κείμενον· ἔρρει δ' αἷμα κατ' ἰταμένην ὠτειλήν.
Βῆ δὲ διὰ προμάχων, κεκορυθμένος αἴθοπι χαλκῷ,
Ὀξέα κεκληγώς, φλογὶ εἴκελος Ἡφαίςοιο
Ἀσβέςῳ· ἐδ' υἱὸν λάθεν Ἀτρέος ὀξὺ βοήσας·
Ὀχθήσας δ' ἄρα εἶπε πρὸς ὃν μεγαλήτορα θυμόν·
Ὤ μοι ἐγὼν, εἰ μέν κε λίπω κατὰ τεύχεα καλὰ,
Πάτροκλόν θ', ὃς κεῖται ἐμῆς ἕνεκ' ἐνθάδε τιμῆς,
Μή τις μοὶ Δαναῶν νεμεσήσεται, ὅς κεν ἴδηται·
Εἰ δὲ κεν Ἕκτορι μοῦνος ἐὼν ἠὲ Τρωσὶ μάχωμαι
Αἰδεσθείς, μήπως με περιςείωσ' ἕνα πολλοί·

Sic fatus, rursus quidem abiit deus per-laborem virorum:
Hectori verò gravis dolor circumtexit mentem profundam:
Circumspectabat autem deinde per ordines; statim verò animadvertit
Hunc quidem auferentem inclyta arma, illum autem in terrâ
Jacentem: Fluebat verò sanguis per inflictum vulnus.
Processit autem per primos-pugnatores, armatus coruscо ære,
Acutùm clamans, flammæ similis Vulcani
Inextinguibili; neque filium latuit Atrei acutùm vociferans:
Ingemiscens verò *is* dixit ad suum magnum animum;
" Hei mihi; si quidem dereliquero arma pulchra,
" Patroclúmque, qui jacet meum propter hîc honorem;
" *Vereor*, nè quis mihi Danaorum succenseat, qui viderit:
" Si verò cum Hectore solus & Trojanis pugnem
" Præ-verecundiâ-*fugæ*, *metuo* ne quà me circumveniant unum multi:

Ver. 83.——πύκασε.] Vide suprà ad ά, 140.

Ibid.—φρένας ἀμφὶ μελαίνας.] " Fallitur " ——[*Hadrianus Junius*] quod φρένας με- " λαίνας, sive *nigra præcordia*, pro *prudentiæ* argumento haberi opinatur, ubi Homerus eas Hectori tribuit, *Il.* ρ', *ver.* 83: " cum *fortitudinis* sint potiùs; neque enim " illa, sed ista est Hectoris laus." *Gataker. in Antoninum, lib.* IV. §. 28. Vide & suprà ad ά, 103.

Ver. 85.——ἀπαινύμενον.] Vide suprà ad γ', 260.

Ver. 86.——ἰταμένην ὠτειλήν.] *Al.* ἰταμένης ὠτειλῆς. Cæterùm non est hoc ταυτολόγον, sed *vulnus cominùs inflictum* denotat.

Ἂψ δ' ἀναχαζομένοιο κατὰ ςομάχοιο θέμεθλα
Νύξ', ἐπὶ δ' αὐτὸς ἔρεισε βαρείῃ χειρὶ πιθήσας. suprà *ver.* 47.

Οἱ νεώτεροι οὐκ ἴσασι τὴν διαφορὰν τῶ " ἰτάσαι" καὶ " βαλεῖν." Ὁμῆρος δὲ " ἰτάσαι" μὲν τὸ ἐκ χειρὸς καὶ ἐκ τῆ Συνεγγὺς τρῶσαι, " βαλεῖν" δὲ τὸ πορρώθεν. *Schol. ad Euripid. Hippolyt.* 684. Vide & suprà ad δ', 540.

Ver. 88. Ὀξέα κεκληγὼς.] Vide suprà ad β', 222 & 314.

Ibid.——εἴκελος.] Ita ex uno MS. edidit *Barnesius*. *Al.* ἴκελος. Minùs rectè. Vide suprà ad ν', 53.

Ver. 89. Ἀσβέςῳ· ἐδ' υἱὸν λάθεν Ἀτρέος.] Edidit *Barnesius* ex conjecturâ, Ἀσβέςῳ ἠδ' υἷα λάθ' Ἀτρέος. Dubitari tamen potest, annon *media* vocis " Ἀσβέςῳ" hoc in loco corripiatur. Vide suprà ad β', 537.

Ver. 91.—καλὰ.] Vide suprà ad β', 43.

Ver. 95.—μήπως με περιςείωσ' ἕνα πολλοὶ· Τρῶας δ' ἐνθάδε πάντας ἀγῃ.] *Henricus Stephanus* legendum conjicit;——μήπως με περιςείωσ' ἕνα πολλοὶ, Τρῶας δ' ἐνθάδε πάντας ἀγῃ· Ut scilicèt vox " ἀγῃ" ad μήπως referatur.

Ibid.——περιςείωσ'.] *Al.* περιςιχόωσ'.

Τρῶας δ' ἐνθάδε πάντας ἄγει κορυθαίολος Ἕκτωρ.
Ἀλλὰ τίη μοι ταῦτα φίλος διελέξατο θυμός;
Ὁππότ' ἀνὴρ ἐθέλει πρὸς δαίμονα φωτὶ μάχεσθαι,
Ὅν κε θεὸς τιμᾷ, τάχα οἱ μέγα πῆμα κυλίσθη·
Τῷ μ' ἔτις Δαναῶν νεμεσήσεται, ὅς κεν ἴδηται
Ἕκτορι χωρήσαντ', ἐπεὶ ἐκ θεόφιν πολεμίζει.
Εἰ δέ πε Αἴαντός γε βοὴν ἀγαθοῖο πυθοίμην,
Ἄμφω κ' αὖτις ἰόντες ἐπιμνησαίμεθα χάρμης,
Καὶ πρὸς δαίμονά περ, εἴ πως ἐρυσαίμεθα νεκρὸν
Πηλείδῃ Ἀχιλῆϊ· κακῶν δέ κε φέρτερον εἴη.
Ἕως ὃ ταῦθ' ὥρμαινε κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν,
Τόφρα δ' ἐπὶ Τρώων σίχες ἦλυθον· ἦρχε δ' ἄρ' Ἕκτωρ.
Αὐτὰρ ὅγ' ἐξοπίσω ἀνεχάζετο, λεῖπε δὲ νεκρὸν
Ἐνροπαλιζόμενος· ὥστε λὶς ἠϋγένειος,
Ὅν ῥα κύνες τε καὶ ἄνδρες ἀπὸ σταθμοῖο δίωνται
Ἔγχεσι καὶ φωνῇ· τῷ δ' ἐν φρεσὶν ἄλκιμον ἦτορ
Παχνοῦται, ἀέκων δέ τ' ἔβη ἀπὸ μεσσαύλοιο·
Ὣς ἀπὸ Πατρόκλοιο κίε ξανθὸς Μενέλαος.

" Trojanos enim huc omnes adducit pugnam expeditè-ciens Hector,
" Sed cur mihi hæc meus ſecum-diſſerit animus?
" Quandocunque homo velit adverſus deum cum viro pugnare,
" Quem deus honorat, ſtatim in eum magna clades devolvitur:
" Ideò mihi nemo Danaorum ſuccenſebit, qui viderit
" Hectori cedentem, quoniam deo jubente pugnat.
" Sicubi verò Ajacem prœlio ſtrenuum audire-potuero,
" Ambo tum reverſi reminiſceremur pugnæ,
" Etiam adverſus deum; ſi quo modo eripere poterimus mortuum
" In gratiam Pelidæ Achillis: inter mala ſanè melius eſſet.
Dum is hæc verſabat in mente & in animo,
Intereà Troüm ordines ſupervenerunt; præibat autem Hector.
Hic verò retroceſſit, reliquítque mortuum
Subinde-ſe-convertens; ut leo benè barbatus,
Quem canésque & viri à ſtabulo abigunt
Contis & clamore: ejus autem in præcordiis forte cor
Cohorreſcit, invitúſque *is* abit à caulâ:
Sic à Patroclo diſceſſit flavus Menelaus.

Ver. 96.——κορυθαίολος.] Vide ſuprà ad β', 816.

Ver. 98.——ἐθέλει.] *Al.* ἐθέλῃ.

Ver. 99. Ὅν κε θεὸς τιμᾷ.] Poſt hunc verſum inſerit *Barneſius*, nullâ ſatis idoneâ auctoritate;

Ζεὺς γάρ οἱ νεμέσησ', ὅς ἀμείνονι φωτὶ μάχοιτο.

Vide ſuprà ad λ', 542.

Ver. 102.——βοὴν ἀγαθοῖο.] Vide ſuprà ad β', 408.

Ver. 104.——πέρ, εἴ.] Quâ ratione, πέρ, hîc producatur; item ultimæ vocum, Ἐνπροπαλιζόμενος & ὥστε, *ver.* 119; vide ſuprà ad ά, 51.

Ver. 106. Ἕως ὃ.] Pronunciabatur ὥσω, vel ὥσῳ. Vide ſuprà ad ό, 539.

Ibid.——κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν.] —mentem animumque. *Æn.* VI. 11.

Ver. 107. Τόφρα δ'.] Vide ſuprà ad ί, 540. Malè *Barneſius*, Τοφράδ'.

Ibid.——ἄρ'.] *Ut ſolitus eſt*——.

Ver. 110.——Ὅν ῥα.] *Quem ſcilicèt*——.

Ver. 111.——τῷ δ' ἐν φρεσὶν ἄλκιμον ἦτορ Παχνοῦται.] Sic apud *Heſiodum*;

——παχνωσεν φίλον ἦτορ.

Ἀρχ. καὶ Ἡμερ. *ver.* 357.

Ver.

Στῆ δὲ μεταστρεφθείς, ἐπεὶ ἵκετο ἔνθα ἑταίρων,
Παπταίνων Αἴαντα μέγαν, Τελαμώνιον υἱὸν·
Τὸν δὲ μάλ' αἶψ' ἐνόησε μάχης ἐπ' ἀριστερὰ πάσης,
Θαρσύνονθ' ἑτάρους, καὶ ἐποτρύνονται μάχεσθαι·
Θεσπέσιον γάρ ῥ' ἵφιν φόβον ἔμβαλε Φοῖβος Ἀπόλλων·
Βῆ δὲ θέειν, εἶθαρ δὲ παρισάμενος ἔπος ἤυδα·
Αἶαν, δεῦρο, πέπον, περὶ Πατρόκλοιο θανόντος
Σπεύσομεν, αἴκε νέκυν περ Ἀχιλλῆϊ προφέρωμεν
Γυμνόν· ἀτὰρ τάγε τεύχε' ἔχει κορυθαίολος Ἕκτωρ.
Ὣς ἔφατ'· Αἴαντι δὲ δαΐφρονι θυμὸν ὄρινε·
Βῆ δὲ διὰ προμάχων, ἅμα δὲ ξανθὸς Μενέλαος.
Ἕκτωρ μὲν Πάτροκλον, ἐπεὶ κλυτὰ τεύχε' ἀπηύρα,
Ἕλκ'· ἵν' ἀπ' ὤμοιϊν κεφαλὴν τάμοι ὀξέϊ χαλκῷ,
Τὸν δὲ νέκυν Τρωῆσιν ἐρυσσάμενος κυσὶ δοίη·
Αἴας δ' ἐγγύθεν ἦλθε, φέρων ζάκα, ἠΰτε πύργον.
Ἕκτωρ δ' αὖψ ἐς ὅμιλον ἰὼν ἀνεχάζετ' ἑταίρων·
Ἐς δίφρον δ' ἀνόρουσε· δίδου δ' ὄγε τεύχεα καλὰ
Τρωσὶ φέρειν προτὶ ἄστυ, μέγα κλέος ἔμμεναι αὐτῷ.
Αἴας δ' ἀμφὶ Μενοιτιάδῃ ζάκος εὐρὺ καλύψας,
Εἰστήκει, ὥς τίς τε λέων περὶ οἷσι τέκεσσιν·

Constitit autem conversus, postquam venit ad agmen sociorum,
Circumspectando quærens Ajacem magnum Telamonium filium:
Hunc autem perquam celeritèr advertit pugnæ ad lævam totius,
Confirmantem socios, & concitantem ad pugnam;
Divinitùs enim iis terrorem immiserat Phœbus Apollo:
Perrexit autem currere, & statim astans verbum dixit;
" Ajax, huc, amice, de Patroclo mortuo *pugnaturi*
" Festinemus, si cadaver saltem Achilli referre possimus
" Nudum: arma autem habet expeditè pugnam-ciens Hector.
Sic dixit; Ajaci verò bellicoso animum commovit:
Processit autem per primos-pugnatores, simúlque flavus Menelaus.
Hector quidem Patroclum, postquam inclytis armis exuerat,
Trahebat, ut ab humeris caput abscinderet acuto ære,
Et cadaver Trojanis raptarum canibus daret:
Ajax autem propè venit, gestans scutum, tanquam turrim.
Hector verò retrò in turbam abiens recedebat sociorum;
In currum autem concito-nisu ascendit: deditque ille arma pulchra
Trojanis ferenda ad urbem, magna gloria ut essent ipsi.
Ajax verò Menœtiadæ scuto lato obtento,
Constitit tanquam leo circumeundo-defensans suos natos:

Ver. 117.——Θαρσύνονθ'.] Vide suprà ad ν', 823; & ad α. 338.

Ibid.—ἐποτρύνονται.] Vide suprà ad ν', 44.

Ver. 123.—Αἴαντι δὲ.] Quâ ratione, Αἴαντι, hîc ultimam producat; item ἐπαχτῆρες, *ver.* 135; & Ἕκτορ, *ver.* 142; & στολεῖ, *ver.* 152; & Πάτροκλον, *ver.* 159; & μιν, *ver.* 161; vide suprà ad α, 51.

Ver. 130.——δίδου δ' ὄγε.] Vide suprà ad γ', 409.

Ver. 133—137—139. Εἰστήκει—βεβήκει—Εἰστήκει.] Vide suprà ad δ', 434, 492; & ad α, 37.

Ibid.—ὥς τίς τε λέων περὶ οἷσι τέκεσσιν.] Ὁ δὲ Ὁμηρικὸς λέων
ὃν ῥά τε
Νήπια τέκνα ἄγοντα ζυναντήσονται ἐν ὕλῃ

Ὣ ῥά τε νήπι' ἄγοντι ξυναντήσονται ἐν ὕλῃ
Ἄνδρες ἐπακτῆρες, ὁ δέ τε σθένει βλεμεαίνει,
Πᾶν δέ τ' ἐπισκύνιον κάτω ἕλκεται, ὄσσε καλύπτων·
Ὡς Αἴας περὶ Πατρόκλῳ ἥρωϊ βεβήκει.
Ἀτρείδης δ' ἑτέρωθεν, ἀρηΐφιλος Μενέλαος,
Εἰσήκει, μέγα πένθος ἐνὶ σήθεσσιν ἀέξων.
Γλαῦκος δ', Ἱππολόχοιο πάϊς, Λυκίων ἀγὸς ἀνδρῶν,
Ἕκτορ' ὑπόδρα ἰδὼν χαλεπῷ ἠνίπαπε μύθῳ·
Ἕκτορ, εἶδος ἄριστε, μάχης ἄρα πολλὸν ἐδεύεο·
Ἦ σ' αὔτως κλέος ἐσθλὸν ἔχει, φύξηλιν ἐόντα.
Φράζεο, νῦν, ὅππως κε πόλιν καὶ ἄστυ σαώσῃς
Οἷος σὺν λαοῖσι, τοὶ Ἰλίῳ ἐγγεγάασιν·
Οὐ γάρ τις Λυκίων γε μαχησόμενος Δαναοῖσιν
Εἶσι περὶ πτόλιος· ἐπεὶ οὐκ ἄρα τις χάρις ἦεν
Μάρνασθαι δηΐοισι μέτ' ἀνδράσι νωλεμὲς αἰεί.
Πῶς κε σὺ χείρονα φῶτα σαώσειας μετ' ὄμιλον,
Σχέτλι'· ἐπεὶ Σαρπηδόν' ἅμα ξεῖνον καὶ ἑταῖρον
Κάλλιπες Ἀργείοισιν ἕλωρ καὶ κύρμα γένεσθαι·

Cui ſcymnos ducenti occurrerint in ſylvâ
Viri venatores, hîc autem præ robore truces oculos volvit,
Totúmque ſupercilium deorsùm trahit, oculos tegens:
Sic Ajax Patroclum heroëm circumiens protegebat.
Atrides autem ex alterâ parte, bellicoſus Menelaus,
Stabat magnum luctum in pectoribus augens.
Glaucus verò, Hippolochi filius, Lyciorum ductor virorum,
Hectorem torvè intuitus gravi objurgavit ſermone;
" Hector, formâ præſtantiſſime, à bellicâ ſanè virtute longe abes: "
" Certè te ſine causâ fama bona tenet, fugax cum ſis.
" Conſidera nunc, quomodò civitatem & urbem ſervare poſſis
" Solus cum populis, qui in Ilio nati ſunt:
" Non enim quiſquam Lyciorum ſaltem pugnaturus cum Danaïs
" Ibit pro urbe; quoniam nulla utique gratia fuit
" Pugnare hoſtibus cum viris indefinenter uſque.
" Quomodò tu deteriorem virum ſervaveris in turbâ,
" Improbe; cùm Sarpedonem ſimul hoſpitem & ſocium
" Reliquiſti Argivis capturam & prædam fieri:

Ἄνδρες ἐπακτῆρες, ὁ δέ σθένει βλεμεαίνει,
Πᾶν δέ τ' ἐπισκύνιον κάτω ἕλκεται, ὄσσε καλύπτων,
ἆρα οὐχ ὁμοίως ἐστὶ διανοημένῳ πρὸς τὰς κυνηγὰς σπένδεσθαι περὶ τῶν τέκνων; καθόλου γὰρ ἡ πρὸς τὰ ἔγγονα φιλοστοργία, καὶ τὰ τολμηρὰ δειλὰ, ποιεῖ, καὶ φιλόπονα τὰ ῥάθυμα, &c. *Plutarch de Amore prolis.*

Ver. 134.—Ξυναντήσονται.] *Al.* Ξυναντήσωνται.

Ibid.——ὕλῃ.] Vide ſuprà ad γ', 151.

Ver. 137.——πτι Πατρόκλῳ.] Cod. *Harleian.* ἐπὶ Πατρόκλῳ.

Ver. 142.—ἐδεύεο.] Pronunciabatur ἐδεύθ, vel ἐδεύευ· quomodo & ſcribi poſteà cœptum eſt.

Ver. 147.—πτόλι[illegible]· ἐπεὶ.] Edidit *Barneſius*, πτόλεως· ἐπεί· Sed nihil opus. Vide ſuprà ad ά, 51.

Ibid.——ἐπεὶ οὐκ ἄρα τις χάρις ἦεν Μάρνασθαι] *Quippe haud ei gratia fuerit tributa, qui pugnaverit*, &c.

Ver. 151.——Ἀργείοισιν ἕλωρ.] Cod. *Harleian.* οἰωνοῖσι ἕλωρ.

Ὅς τοι πόλλ' ὄφελος γένετο πτολεί τε καὶ αὐτῷ,
Ζωὸς ἐών· νῦν δ' ἤ οἱ ἀλαλκέμεναι κύνας ἔτλης;
Τῷ νῦν εἴτις ἐμοὶ Λυκίων ἐπιπείσεται ἀνδρῶν,
Οἶκαδ' ἴμεν, Τροίῃ δὲ πεφήσεται αἰπὺς ὄλεθρος.
Εἰ γὰρ νῦν Τρώεσσι μένος πολυθαρσὲς ἐνείη
Ἄτρομον, οἷόν τ' ἄνδρας ἐσέρχεται, οἵ περὶ πάτρης
Ἀνδράσι δυσμενέεσσι πόνον καὶ δῆριν ἔθηλο·
Αἶψά κε Πάτροκλον ἐρυσαίμεθα Ἴλιον εἴσω.
Εἰ δ' ἔτος προτὶ ἄξυ μέγα Πριάμοιο ἄνακτος
Ἔλθοι τεθνειὼς, καὶ μιν ἐρυσαίμεθα χάρμης,
Αἶψά κεν Ἀργεῖοι Σαρπηδόνος ἔνθεα καλὰ
Λύσειαν, καὶ κ' αὐτὸν ἀγοίμεθα Ἴλιον εἴσω·
Τοίου γὰρ θεράπων πέφατ' ἀνέρος, ὃς μέγ' ἄριστος
Ἀργείων παρὰ νηυσὶ, καὶ ἀγχέμαχοι θεράποντες.
Ἀλλὰ Ζεύ τ' Αἴαντος μεγαλήτορος οὐκ ἐτάλασσας
Στήμεναι ἄντα, κατ' ὄσσε ἰδὼν δηΐων ἐν ἀυτῇ,

" Qui magno commodo fuit urbíque & ipſi tibi,
" Vivus exiſtens: nunc verò non ab eo arcere canes ſuſtinuiſti?
" Itaque nunc ſi quis mihi Lyciorum obſequetur virorum,
" *Suadeo*, domum ire: Trojæ verò manifeſta-aderit gravis pernicies.
" Si enim nunc Trojanis vis animoſa ineſſet
" Intrepida, qualis viros ſubit, qui pro patriâ
" Adversùs hoſtes laborem & certamen ſuſcipiunt;
" Statim Patroclum traheremus in Ilium.
" Quòd ſi ille ad urbem magnam Priami regis
" Aſcendiſſet mortuus, & ipſum traxiſſemus è pugnâ;
" Illico certè Argivi Sarpedonis arma pulchra
" *Hoc* pretio-redderent, & ipſum duceremus in Ilium:
" Ejus enim famulus interfectus eſt viri, qui longè fortiſſimus
" Argivorum apud naves, & cominus-pugnantes famuli.
" Sed tu Ajacem magnanimum non ſuſtinuiſti
" Stare contra, oculos intuitus hoſtium in pugnâ,

Ver. 157.——οἷόν τ' ἄνδρας ἐσέρχεται, οἵ περὶ πάτρης.] Ἡ μὲν γὰρ προαίρεσις ἔζω τῶ πολιτικῦ τῆς ἀσφαλείας ἐχομένη, καὶ φεύγουσα τὸ ταραχλικὸν τῆς κενῆς δόξης καὶ μανικὸν, ὡς εἴρηται· τῇ μέν τοι διαθέσει φρόνημα καὶ "μέ-" νω πολυθαρσὲς ἐνέεω Ἄτρομον, οἷόν τ' " ἄνδρας ἐπέρχεται, οἵ περὶ πάτρης Ἀνδράσι " δυσμενέεσσι" καὶ πράγμασι δυσκόλοις καὶ καιροῖς ἀπερείδεσι καὶ διαμάχονται. *Plutarch.* Πολίτ. παραγέλμ.

Non ille pro charis amicis,
Aut patriâ timidus perire.

Horat. Carm. Lib. IV. *Od.* 9. *ver.* 51.

Ibid.—ἐσέρχεται.] Apud *Plutarchum*, loco jam citato, ἐπέρχεται.

Ver. 158.——δῆριν ἔθηλο.] δῆριν ἔχησιν. MS. *Cantab.* à *Barneſio*, item MSS. *Vaticaan.* & *Harleian.* à *Th. Bentleio* collati.

Ver. 164.—πέφατ'.] Poſtulat Temporum ratio, ut vox " πέφατ' " hoc in loco non πέφαλο ſed πέφαλαι intelligatur; eliſo nempè " αι," ut *Il.* μ', 68;

——————ἀλαπάζει
Ζεὺς ὑψιβρεμέτης, Τρώεσσι δὲ βάλετ' ἀρήγειν.

Item δ', 235;

——————Ζεὺς ἔσσετ' ἀρωγός.

Et *ver.* 271;

Ἔσσετ', ἐπεὶ——————

Sic infrà *ver.* 689 hujus libri;

——πέφαλαι δ' ὤρις Ἀχαιῶν.

Vide ſuprà ad β', 137; & ad ά, 57. Cæterùm Codex *Vaticanus* hîc legit πέφυτ'

Οὐδ' ἰθὺς μαχέσασθαι· ἐπεὶ ζέο φέρτερός ἐσι.
Τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη κορυθαίολος Ἕκτωρ·
Γλαῦκε, τίη δὴ ζὼ τοῖος ἐὼν ὑπέροπλον ἔειπες;
Ὦ πέπον, ἦ τ' ἐφάμην ζε περὶ φρένας ἔμμεναι ἄλλων
Τῶν, ὅσσοι Λυκίην ἐριβώλακα ναιετάουσι·
Νῦν δέ ζευ ὠνοσάμην πάγχυ φρένας, οἷον ἔειπες·
Ὅς τέ με φῆς Αἴανλα πελώριον ὐχ ὑπομεῖναι.
Οὗτοι ἐγὼν ἔρρίγα μάχην, ὐδὲ κτύπον ἵππων·
Ἀλλ' αἰεί γε Διὸς χρείσσων νοός αἰγιόχοιο,
Ὅσε κὴ ἄλκιμον ἄνδρα φοβεῖ, κὴ ἀφείλετο νίκην
Ῥηϊδίως· ὅτε δ' αὐτὸς ἐποτρύνει μαχέσασθαι.
Ἀλλ' ἄγε δεῦρο, πέπον, παρ' ἔμ' ἵστασο, κὴ ἴδε ἔργον·
Ἠὲ πανημέριος κακὸς ἔσσομαι, ὡς ἀγορεύεις,
Ἤ τινα κὴ Δαναῶν, ἀλκῆς μέγα πὲρ μεμαῶτα,
Σχήσω ἀμυνέμεναι περὶ Πατρόκλοιο θανόντος.
Ὣς εἰπὼν, Τρώεσσιν ἐκέκλετο μακρὸν ἀΰσας·
Τρῶες, κὴ Λύκιοι, κὴ Δάρδανοι ἀσχιμαχηταὶ,
Ἄνέρες ἔσε, φίλοι, μνήσασθε δὲ θέριδος ἀλκῆς·

" Neque ex-adverso pugnare: te nempè fortior est.
Hunc autem torvè intuitus allocutus est expeditè-pugnam-ciens Hector:
" Glauce, curnam tu talis existens superbè locutus es?
" O amice, putabam equidem te prudentiâ superare cæteros
" Eos, quotquot Lyciam glebosam habitant:
" Nunc verò tuam reprehendo omninò mentem, cùm ita dixisti;
" Qui me ais Ajacem ingentem non sustinuisse.
" Nequaquam ego horrui pugnam, neque strepitum equorum;
" Sed semper Jovis validiùs consilium Ægiochi,
" Qui & fortem virum in-fugam-vertit, & aufert victoriam
" Facilè: aliàs & ipse excitat ad pugnam.
" Sed agè huc adsis, amice, prope me sta, & aspice opus:
" An totâ-die ignavus ero, ut dicis;
" An aliquem etiam Danaorum, bellicâ licèt virtute promptissimum,
" Reprimam à defensione Patrocli mortui.
Sic locutus, Trojanos hortabatur altùm clamans;
" Trojani, & Lycii, & Dardani comiùs-pugnantes,
" Viri estote, amici, recordaminique impetuosæ fortitudinis:

Ver. 170 & 173.——ἔειπες.] *Al.* ἴειπας. Quod perinde est.

Ver. 171. Ὦ πέπον.] *Al.* Ὦ πόποι.

Ibid.——Ὦ πέπον, ἦ τ' ἐφάμην.] Μὴ τοῖς ἁμαρτάνουσι ζὺν ὀργῇ κὴ πρὸς ὕβριν ἐπιφυόμενον, ἀλλ', ὡς Ὅμηρος, ἠθικώτερον,
Ὦ πέπον, ἦ τ' ἐφάμην ζε περὶ φρένας ἔμμεναι ἄλλων.
Plutarch. πολιτικὰ παραγέλμ.

Ver. 175. Οὗτοι ἐγὼν ἔρρίγα μάχην——Ἀλλ' αἰεί γε Διὸς.] Cod. *Harleian.* Οὔτι ἐγὼν ἔρρίγα——.

——non me tua fervida terrent
Dicta, ferox; Dii me terrent; & Jupiter hostis. *Æn.* XII. 894.

Ibid.——ἔρρίγα.] Vide suprà ad β', 314.

Ver. 176. Ἀλλ' αἰεί γε.] Ita *Barnesius*: Quam lectionem & probat *Henricus Stephanus*. Vide suprà ad ω', 688. *Al.* Ἀλλ' αἰεί τε.

Ibid.—αἰγιόχοιο.] *Al.* ἠέ περ ἀνδρῶν. *Al.* ἠέ περ ἀνδρός.

Ver. 178.——ὅτε δ' αὐτὸς ἐποτρύνει μαχέσασθαι.] Vide suprà ad ω', 689, 690.

Ver. 181.—μέγα.] Cod. *Harleian.* μάλα.

Ibid.—μεμαῶτα.] Vide suprà ad γ', 46.

Ὄφρ' ἂν ἐγὼν Ἀχιλῆος ἀμύμονος ἐνδεα δύω,
Καλὰ, τὰ Πατρόκλοιο βίην ἐνάριξα κατακτάς.
Ὡς ἄρα φωνήσας ἀπέβη κορυθαίολος Ἕκτωρ
Δηΐῳ ἐκ πολέμοιο· θέων δ' ἐκίχανεν ἑταίρους
Ὦκα μάλ', ὅππω τῆλε, σοσὶ κραιπνοῖσι μεθασπών,
Οἳ σροτὶ ἄξυ φέρον κλυτὰ τεύχεα Πηλείδαο.
Στὰς δ' ἀπάνευθε μάχης πολυδακρύτοιο, ἔνθ' ἄμειβεν·
Ἦτοι ὁ μὲν τὰ ἃ δῶκε, φέρειν σροτὶ Ἴλιον ἱρὴν,
Τρωσὶ φιλοπολέμοισιν· ὁ δ' ἄμβροτα τεύχε' ἔδυνε
Πηλείδεω Ἀχιλῆος, ἃ οἱ θεοὶ οὐρανίωνες
Πατρὶ φίλῳ ἔπορον· ὁ δ' ἄρα ᾧ σαιδὶ ὄπασσε
Γήρας· ἀλλ' οὐκ υἱὸς ἐν ἔντεσι σατρὸς ἐγήρα.
Τὸν δ' ὡς οὖν ἀπάνευθεν ἴδεν νεφεληγερέτα Ζεὺς
Τεύχεσι Πηλείδαο κορυσσόμενον θείοιο,
Κινήσας ῥα κάρη σροτὶ ὃν μυθήσατο θυμόν·
Ἆ δειλὲ, οὐδέ τι τοὶ θάνατος καταθύμιός ἐσιν,
Ὅς δή τοι ζχεδόν ἐσι· σὺ δ' ἄμβροτα τεύχεα δύνεις
Ἀνδρὸς ἀρισῆος, τόν τε τρομέουσι κὴ ἄλλοι·
Τὸν δὴ ἑταῖρον ἔπεφνες ἐνηέα τε, κρατερόν τε·

" Dum ego Achillis eximii arma induam,
" Pulchra, quibus Patroclum fortem ſpoliavi interfectum,
Sic quidem locutus abiit pugnam-expeditè-ciens Hector
Ardenti è prœlio: currens autem aſſecutus eſt ſocios
Citò admodùm, necdum longo-intervallo, pedibus velocibus inſequutus,
Qui ad urbem portabant inclyta arma Pelidæ.
Stans verò ſeorsùm à prœlio lacrymoſo, arma mutabat:
Ille quidem ſua dedit, ferenda ad Ilium ſacram,
Trojanis bellicoſis; ipſe verò immortalia arma induebat
Pelidæ Achillis, quæ ejus dii cœlites
Patri charo dederant: Is autem ſuo filio præbuit
Jam ſenex: ſed non filius in armis patris ad-ſenectutem-pervenit.
Illum verò ut ſeorsùm vidit nubes-cogens Jupiter
Armis Pelidæ armari divini,
Quaſſans utique caput ad ſuum locutus eſt animum;
" Ah miſer, haudquaquàm tibi mors in animo eſt,
" Quæ jam te prope eſt: tu verò immortalia arma induis
" Viri fortiſſimi, quem tremunt & alii:
" Hujus jam ſocium interfeciſti mitémque, fortémque;

Ver. 186. Ὄφρ' ἂν ἐγὼν Ἀχιλῆος.] Quo nunc Turnus ovat ſpolio, gaudetque potitus. *Æn.* X. 500.

Ver. 187.—Πατρόκλοιο βίην.] Vide ſuprà ad ν', 758.

Ver. 191.——Πηλείδαο.] *Al.* Πηλείωνος.

Ver. 192.——μάχης πολυδακρύτοιο.]
——————lacrymabile bellum.
Æn. VII. 604.

Ver. 196——ἔπορον· ὁ δ' ἄρα ᾧ.] Quâ ratione, & ἔποροv, & ἄρα, hîc ultimam producant; item ἐποιχόμενος, *ver.* 215; & τε, *ver.* 217; & Αἰανὸς, *ver.* 235; vide ſuprà ad ά, 51.

Ver. 198.—ὃν.] *Ut dictum eſt,*—*ver.* 192.

Ibid.—ἀπάνευθεν.] Vide ſuprà ad ά, 349.

Ibid.—νεφεληγερέτα.] Vide ſuprà ad ά, 175.

Ver. 200. Κινήσας ῥα κάρη.]
Ille caput quaſſans——————.
Æn. XII. 89.

Τεύχεα δ' ἃ κατὰ κόσμον ἀπὸ κρατός τε καὶ ὤμων
Εἵλευ· ἀτάρ τοι νῦν γε μέγα κράτος ἐγγυαλίξω,
Τῶν ποινήν, ὅ τοι ἔτι μάχης ἐκνοσήσαντι
Δέξεται Ἀνδρομάχη κλυτὰ τεύχεα Πηλείωνος.
Ἦ, καὶ κυανέῃσιν ἐπ' ὀφρύσι νεῦσε Κρονίων.
Ἕκτορι δ' ἤρμοσε τεύχε' ἐπὶ χροΐ· δῦ δέ μιν Ἄρης
Δεινὸς ἐνυάλιος· πλήσθην δ' ἄρα οἱ μέλε' ἐντὸς
Ἀλκῆς καὶ σθένεος· μετὰ δὲ κλειτοὺς ἐπικούρους
Βῆ ῥα μέγα ἰάχων· ἐνδάλλετο δέ σφισι πᾶσι,
Τεύχεσι λαμπόμενος μεγαθύμου Πηλείωνος.
Ὄτρυνεν δὲ ἕκαστον ἐποιχόμενος ἐπέεσσι,
Μέσθλην τε, Γλαῦκόν τε, Μεδοντά τε, Θερσίλοχόν τε,
Ἀστεροπαῖόν τε, Δεισήνορά θ', Ἱππόθοόν τε,
Φόρκυν τε, Χρομίον τε, καὶ Ἔννομον οἰωνιστήν·
Τοὺς ὄγ' ἐποτρύνων, ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
Κέκλυτε, μυρίαι φῦλα περικλυτῶν ἐπικούρων,
Οὐ γὰρ ἐγὼ πληθὺν διζήμενος, οὐδὲ κατίζων,

205 "Arma autem contumeliosè à capitéque & humeris
" Abstulisti: veruntamen tibi nunc saltem ingentem victoriam dabo,
" Ejus compensationem, quòd tibi haudquaquam è pugnâ reverso,
" Excipiet Andromache inclyta arma Pelidæ.
Dixit, & nigris superciliis annuit Saturnius.
210 Hectori autem apta erant arma & corpus; subiit verò eum Mars
Horrendus bellicus; impletáque sunt ei membra intùs
Vigoris & roboris: Ad inclytos autem socios
Ivit magno clamore: *Achilli* verò similis-videbatur ipsis omnibus,
Armis resplendens magnanimi Pelidæ.
215 Hortabatur autem unumquemque obiens verbis,
Mesthlémque, Glaucúmque, Medontáque, Therfilochúmque,
Asteropæúmque, Disenoráque, Hippothoúmque,
Phorcynque, Chromiúmque, & Ennomum augurem:
Hos ille incitans, verbis allatis allocutus est;
220 " Audite, innumeræ copiæ circumcircà-habitantium sociorum;
" Non enim ego multitudinem quærens, neque egens *eâ*

Ver. 206. Εἵλευ.] *Al.* Εἶλες.

Ver. 209.——κυανέῃσιν ἐπ' ὀφρύσι.] Vide suprà ad *ά*, 528.

Ibid.—Κρονίων.] Vide suprà ad *ά*, 397.

Ver. 210. Ἕκτορι δ' ἤρμοσε τεύχε'.] *Hectori autem apta erant arma.* Sic suprà *γ'*, 333;

——————ἥρμοσε δ' αὐτῷ.

Item infrà *τ'*, 385:

Πειρήθη δ' ἓο αὐτῷ ἐν ἐπλεσι δίῳ Ἀχιλλεὺς,
Εἴ οἱ ἐφαρμόσσειε,——————.

Atque hoc modo accipit *Eustathius* in Comment. ad *ver.* 142. Ἕκτορι δ' ἤρμοσε τεύχεα ἐπὶ χροΐ, τούτεστι προσηρμόσθησαν—. Alitèr tamen explicare videntur Scholia inedita, in Cod. *Harleiano*, à *Tho. Bentleio* communicata; τὸν Δία ἀκυσέον ἁρμόσαι τὰ ὅπλα τῷ Ἀχιλλεῖ [Ἕκτορι,] ἢ τὰ ὅπλα ζυγκαθίσαι, ἢ γὰρ Ἀχιλλεῖ ὁ Ἕκτωρ ἰσομεγέθης.

Ver. 213. Βῆ ῥα μέγα ἰάχων.] Vide suprà ad *δ'*, 456.

Ver. 215—219. Ὄτρυνεν δὲ ——τοὺς ὄγ' ἐποτρύνων.] Vide suprà ad *ν'*, 44.

Ver. 216.—Γλαῦκόν τε, Μεδοντά τε, Θερσίλοχόν τε.]

——Glaucumque, Medontaque, Thersilochumque. *Æn.* VI. 483.

Ibid.—Θερσίλοχόν τε.] *Al.* Ὀρσίλοχόν τε.

Ver. 217.——Δεισήνορά θ'.] Ita ex *Etymolog. Magn.* edidit *Barnesius*. *Al.* Δεισίνορά θ'.

Veri

Ἔνθάδ' ἀφ' ὑμετέρων πολίων ἤγειρα ἕκαστον·
Ἀλλ' ἵνα μοι Τρώων ἀλόχους καὶ νήπια τέκνα
Προφρονέως ῥύοισθε φιλοπτολέμων ὑπ' Ἀχαιῶν·
Τὰ φρονέων, δώροισι καταθρύπτω καὶ ἐδωδῇ
Λαὸς, ὑμέτερον δὲ ἑκάστου θυμὸν ἀέξω.
Τῷ τις νῦν ἰθὺς τετραμμένος, ἢ ἀπολέσθω,
Ἠὲ σαωθήτω· ἡ γὰρ πολέμου ἀρισύς.
Ὅς δὲ κε Πάτροκλον, καὶ τεθνειῶτά περ, ἔμπης
Τρῶας ἐς ἱπποδάμους ἐρύσει, εἴξει δέ οἱ Αἴας,
Ἥμισυ τῶν ἐναρῶν ἀποδάσσομαι, ἥμισυ δ' αὐτὸς
Ἔξω ἐγώ· τὸ δέ οἱ κλέος ἔσσεται, ὅσσον ἐμοί περ.
Ὣς ἔφαθ'· οἱ δ' ἰθὺς Δαναῶν βρίσαντες ἔβησαν,
Δόρατ' ἀνασχόμενοι· μάλα δέ σφισιν ἔλπετο θυμὸς
Νεκρὸν ὑπ' Αἴαντος ἐρύειν Τελαμωνιάδαο·
Νήπιοι· ἦτε πολέσσιν ἐπ' αὐτῷ θυμὸν ἀπηύρα.
Καὶ τότ' ἄρ' Αἴας εἶπε βοὴν ἀγαθὸν Μενέλαον·
Ὦ πέπον, ὦ Μενέλαε διοτρεφὲς, ἐκέτι νῶϊ
Ἔλπομαι αὐτώ περ νοσησέμεν ἐκ πολέμοιο.
Οὔτι τόσον νέκυος περὶ δείδια Πατρόκλοιο,
Ὅς κε τάχα Τρώων κορέσει κύνας, ἠδ' οἰωνούς,

" Huc è veſtris urbibus excivi quemque;
" Sed ut mihi Trojanorum uxores & infantes liberos
" Promptis-animis defenderetis bellicoſis ab Achivis:
" Hæc in-animo-habens, donis-præbendis exhaurio & commeatu
" Populos, veſtrúmque cujuſque animum recreo.
" Idcircò aliquis nunc rectà converſus, aut pereat,
" Aut ſalvus ſit: hoc enim belli commercium.
" Quicunque verò Patroclum, mortuum licèt, tamen
" Trojanos ad equûm-domitores pertraxerit, ceſſerítque ei Ajax;
" *Illi* dimidium exuviarum tribuam, dimidium verò ipſe
" Habebo ego: gloria autem ei erit, quanta vel mihi.
Sic dixit: Illi verò rectà in Danaos magnâ-mole ferebantur,
Haſtis elevatis; admodùm autem ipſis ſperabat animus
Mortuum ab Ajace abſtrahere Telamonio:
Stulti; certè multis ſuper ipſo animam abſtulit.
Et tunc Ajax allocutus eſt pugnâ ſtrenuum Menelaum:
" O amice, ô Menelaë, Jovis-alumne, haud jam nos
" Spero vel ipſos redituros è-prælio.
" Haudquaquam tantum de cadavere timeo Patrocli,
" Qui mox utique Trojanorum ſaturabit canes atque alites,

Ver. 227.——ἢ ἀπολέσθω, Ἠὲ σαωθήτω.] —aut cita mors venit, aut victoria læta. *Horat. Sermon. Lib.* I. *Eclog.* 1, 8.

Ver. 229.—τεθνειῶτα.] Vide ſuprà ad ν', 46.

Ver. 230.—ἐρύσει, εἴξει δέ οἱ.] *Al.* ἐρύσῃ, εἴξῃ δέ οἱ.

Ver. 233.—βρίσαντες.] Vide ſuprà ad ή, 343.

Ver. 234.—μάλα δέ σφισιν ἔλπετο.] Cod. *Harleian.* μάλα δέ ζφιν ἔλπετο. Unde fortaſſe legendum, μάλα δέ ζφιν ἐέλπετο.

Ver. 237—246.——βοὴν ἀγαθὸν——βοὴν ἀγαθὸς.] Vide ſuprà ad β', 408.

Ver. 240 & 242.—δείδια.] Vide ſuprà ad ν', 481; & ad ά, 37.

Ver. 241.——τάχα Τρώων κορέσει κύνας, ἠδ' οἰωνούς.]

Heu!

Ὅσσον ἐμῇ κεφαλῇ περὶ δείδια, μήτι πάθῃσι,
Καὶ Ζῇ· ἐπεὶ πολέμοιο νέφος περὶ πάντα καλύπτει,
Ἕκλωρ· ἡμῖν δ' αὖτ' ἀναφαίνεται αἰπὺς ὄλεθρος.
Ἀλλ' ἄγ', ἀρίστας Δαναῶν κάλει, ἤν τις ἄκούσῃ.
Ὣς ἔφατ'· οὐδ' ἀπίθησε βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος·
Ἤυσεν δὲ διαπρύσιον Δαναοῖσι γεγωνώς·
Ὦ φίλοι, Ἀργείων ἡγήτορες, ἠδὲ μέδοντες,
Οἵτε παρ' Ἀτρείδῃ Ἀγαμέμνονι καὶ Μενελάῳ,
Δήμια πίνουσιν, καὶ σημαίνουσιν ἕκαστα
Λαοῖς· ἐκ δὲ Διὸς τιμὴ καὶ κῦδος ὀπηδεῖ.
Ἀργαλέον δέ μοι ἐστὶ διασκοπιάσθαι ἕκαστον
Ἡγεμόνων· τόσση γὰρ ἔρις πολέμοιο δέδηεν.
Ἀλλά τις αὐτὸς ἴτω, νεμεσιζέσθω δ' ἐνὶ θυμῷ,
Πάτροκλον Τρωῆσι κυσὶν μέλπηθρα γενέσθαι.
Ὣς ἔφατ'· ὀξὺ δ' ἄκουσεν Οἰλῆος ταχὺς Αἴας·
Πρῶτος δ' ἀντίος ἦλθε, θέων ἀνὰ δηϊοτῆτα.
Τὸν δὲ μέτ' Ἰδομενεὺς καὶ ὀπάων Ἰδομενῆος

" Quantum meo capiti metuo, ne quid *gravius* patiatur,
" Et tuo; prælii enim nubes omnia contegit,
" Hector: nobis verò manifeſtus-imminet gravis interitus.
" Sed age, fortiſſimos Danaorum voca, ſi quis audierit.
Sic dixit; neque non-obſecutus eſt pugnâ ſtrenuus Menelaus:
Vociferatus autem eſt altâ-voce Danaos inclamans;
" O amici, Argivorum ductores, atque principes,
" Qui juxta Atridem Agamemnonem & Menelaum,
" Publicè præbitum-*vinum* bibunt, & imperant ſinguli
" Copiis; à Jove autem honor & gloria ſequitur.
" Difficile verò mihi eſt deſpicere unumquemque
" Ducum: tantum enim certamen pugnæ ardet.
" Sed aliquis ſponte prodeat, indignetúrque animo,
" Patroclum Trojanis canibus ludibrium fieri.
Sic dixit: confeſtim autem exaudiit Oïlei *filius* velox Ajax;
Primúſque obvius prodiit, currens per prælium.
Hunc verò poſt Idomeneus & armiger Idomenei

Heu! terrâ ignotâ, canibus data præda Latinis.
Alitibuſque jaces!—— *Æn.* IX. 485.
Ibid.——κορέσει.] *Al.* κορέσῃ.
Ver. 243.——ἐπεὶ πολέμοιο νέφος περὶ πάντα καλύπτει, Ἕκλωρ.]
Μάλιστα Οἰκλείδαν πολέμοιο νέφος.
Pindar. Nemeor. Od. X. 16.
——————obrutus undique telis
Æneas, *nubem belli*, dum detonet, omnem
Suſtinet—————— *Æn.* X. 808.
Ver. 248, 249, 250. Ὦ φίλοι——Οἵτε——δήμια πίνουσιν.]
Τοίγαρ πολυμηλοτάταν
Ἔξιαν οἰκεῖς——————,
Πάλιόν τ', αἰγαῖον ἐπ' ἀκτὰν
Ἁλίμενον Πηλίδ κρατύνει.
Eurip. Alceſt. ver. 588.
Ἔστι δὲ μετάβασις προσώπου ἀπὸ δευτέρου εἰς τρίτον· οἷον παρ' Ὁμήρῳ, " Ὦ φίλοι, οἱ παρ' " Ἀτρείδαις δήμια πίνουσιν." *Schol. ibid.*
Ver. 249.——παρ' Ἀτρείδῃ Ἀγαμέμνονι καὶ Μενελάῳ.] Cod. *Harleian.* παρ' Ἀτρείδῃ Ἀγαμέμνονι ποιμένι λαῶν. Quæ & proba Lectio.
Ver. 250.—καὶ σημαίνουσιν ἕκαστα.] Cod. *Harleian.* καὶ σημαίνουσιν ἕκαστα.
Ver. 251.——ἐκ δὲ Διὸς τιμὴ.]
Τιμὴ δ' ἐκ Διός ἐστι—— *Iliad.* β', 197.
Ver. 252.——ἕκαστον.] Cod. *Harleian.* & hîc legit ἕκαστα, exponúntque Scholia ibidem inedita ἕκαστα ἀξιώματα.
Ver. 253.—δέδηεν.] Vide ſuprà ad ν', 736.

Vers.

Μηριόνης, ἀτάλαντ' Ἐνυαλίῳ ἀνδρειφόντῃ.
Τῶν δ' ἄλλων τίς κεν ἢσιν ἐνὶ φρεσὶν ὀνόματ' εἴποι,
Ὅσσοι δὴ μετόπισθε μάχην ἤγειραν Ἀχαιῶν;
Τρῶες δὲ πρῶτυψαν ἀολλέες· ἦρχε δ' ἄρ' Ἕκτωρ.
Ὡς δ' ὅτ' ἐπὶ προχοῇσι διϊπετέος πολαμοῖο
Βέβρυχεν μέγα κῦμα ποτὶ ῥόον, ἀμφὶ δέ τ' ἄκραι
Ἠιόνες βοόωσιν, ἐρευγομένης ἁλὸς ἔξω·
Τόσση ἄρα Τρώων ἰαχὴ γένετ'· αὐτὰρ Ἀχαιοὶ
Ἕστασαν ἀμφὶ Μενοιτιάδῃ, ἕνα θυμὸν ἔχοντες,
Φραχθέντες σάκεσιν χαλκήρεσιν· ἀμφὶ δ' ἄρα σφιν
Λαμπρῇσιν κορύθεσσι Κρονίων ἤερα πολλὴν
Χεῦ· ἐπεὶ οὐδὲ Μενοιτιάδην ἤχθηρε πάρος γε,

Meriones, par Marti homicidæ.
Cæterorum verò quisnam suâ mente nomina dicere posset,
Quotquot jam posteà pugnam instaurârunt Achivorum?
Trojani verò priores *in eos* impetum fecerunt conferti: præibat autem Hector.
Ut autem cum in ostiis à Jove fluentis fluvii
Fremit ingens fluctus adversus *ejus* fluentum, circúmque extrema
Littora clamant, eructato mari extrà:
Tantus utique Trojanorum clamor ortus est: at Achivi
Stabant circum Menœtiadem, unum animum habentes,
Septi scutis æratis: illis autem
Splendidis galeis Saturnius caliginem multam
Circumfudit: Neque enim Menœtiadem oderat vel anteà,

Ver. 259.——ἀτάλαντ' Ἐνυαλίῳ ἀνδρειφόντῃ.] Vide suprà ad β', 627, & 651.

Ver. 260. Τῶν δ' ἄλλων τίς ἂν ἢσιν ἐνὶ φρεσὶν ὀνόματ' εἴποι.] Ita ex conjecturâ edidit *Barnesius*. *Al.* Τῶν δ' ἄλλων τίς κεν ἢσι φρεσὶν ὀνόματ' εἴπῃ. Codex unus *Italicus* legit Τῶν δ' ἄλλων τίς χ' ἢσιν ἐνὶ φρεσὶν ὀνόματ' εἴπῃ. Quæ fortè & vera lectio. Quod autem habent Vulgati, "Τῶν ἄλλων τίς ἂν "ἢσι φρεσὶν ἐτόματ' εἴποι," vix (ut opinor) ferri potest.

Ver. 262.——ἄρ'.] *Ut solitus est.*

Ver. 263. Ὡς δ' ὅτ' ἐπὶ προχοῇσι.] "Porphyrius in Scholiis MSS. ad Iliada, "olim penes doctissimum Is. Vossium, ob- "servat Solonem, qui in reliquis omnibus "Homeri poëma fuerat æmulatus; cùm ad "hunc versum perveniisset, illius ac duorum "sequentium, quibus de hisce Nili ostiis à "Poëtâ agitur, admiratione motum, com- "bussisse sua Poëmata. Idem quoque fe- "cisse Platonem. Id verò haud prætereun- "dum videbatur, quòd alibi haud putem "legi." *Exech. Spanhem. Notæ in Nubes Aristoph. ad ver.* 271.

Ibid.——διϊπετέος.] Vide suprà ad ω', 174.

Ver. 264. Βέβρυχεν.] Vide suprà ad ά, 37.

Ibid.—ποτὶ ῥόον.] ποτίῤῥόον· Codd. à *Th. Bentleio* collati.

Ibid.——ἀμφὶ δέ τ' ἄκραι Ἠιόνες βοόωσιν, ἐρευγομένης ἁλὸς ἔξω.] *Al.* ἀμφὶ δὲ τ' ἄκραι Ἠιόνας βοόωσιν.

——& scopulis illisa reclamant
Æquora——. *Georgic.* III. 261.

Non assecutus est, hoc in loco, *Homeri* artem *Virgilius*. Nam, ut ait *Eustathius*, Τὸ δὲ, "Ἠιόνες βοόωσιν," πάνυ τί φασιν οἱ Παλαιοὶ μιμητικὸν εἶναι τῇ κατὰ θάλασσαν ἦχῳ πλέον τῶν ἄλλων. Similitèr & *Dionysius Halicarnassensis*; Οἱ χαριέσταλοι ποιητῶν——
——τὰ μὲν αὐτοί τε καλασκευάζουσιν ὀνόματα, *Cumplexiones* ἐπίηδείως, ἀλλήλοις τὰ γράμματα· ἁ τὰς Συλλαβὰς δὲ οἰκείως, οἷς ἂν βέλωνται παραζῆσαι πάθεσι, ποικίλως φιλοτεχνῶσι· ὡς ποιεῖ πολλάκις Ὅμηρος. Ἐπὶ μὲν προσηνέμων αἰγιαλῶν τῇ παρεκτάσει τῶν Συλλαβῶν τὸν ἄπαυστον ἐμφαίνειν βυλόμενος ἦχον· "Ἠιόνες βοόωσιν, ἐρευγομένης ἁλὸς ἔξω." Περὶ Συνθέσεως· §. 15. Quod siquis pro Ἠιόνες βοόωσιν, Ἠιόνες κράζουσιν, vel aliud istiusmodi quicquam substituerit, τὸ ἁρμόττον ὅσον διαφέρει ἐπὶ τῶν ἐπῶν, θεωρείσθω·——τὸ μὲν φαίνεται καλόν, τὸ δὲ εὐτελές. Ut rectè observavit *Aristoteles*, *Poëtic. cap.* 22.

Ver. 266. Τόσση ἄρα Τρώων ἰαχὴ γένετ'.] Τόσση ἄρα Τρώων ἰαχὴ ἦσαν· Codd. *Cantab.* & *Oxon.* à *Barnesio*, item Codd. *Vatican.* à *Th. Bentleio*, collati.

Ver. 267. Ἕστασαν.] Vide suprà ad μ', 55.

Ver.

Ὄφρα, ζωὸς ἐὼν, θεράπων ἦν Αἰακίδαο·
Μίσησεν δ' ἄρα μιν δηΐων κυσὶ κύρμα γενέσθαι
Τρωῇσιν· τῷ καί οἱ ἀμυνέμεν ὦρσεν ἑταίρους.
Ὦσαν δὲ πρότεροι Τρῶες ἐλίκωπας Ἀχαιούς·
Νεκρὸν δὲ προλιπόντες ὑπέτρεσαν, οὐδέ τιν' αὐτῶν
Τρῶες ὑπέρθυμοι ἔλον ἔγχεσιν, ἱέμενοί περ·
Ἀλλὰ νέκυν ἐρύοντο· μίνυνθα δὲ κῆ τε Ἀχαιοὶ
Μέλλον ἀπέσσεσθαι· μάλα γὰρ ζφέας ὦκ' ἐλέλιξεν
Αἴας, ὃς περὶ μὲν εἶδος, περὶ δ' ἔργα τέτυκτο
Τῶν ἄλλων Δαναῶν, μετ' ἀμύμονα Πηλείωνα.
Ἴθυσεν δὲ διὰ προμάχων, ζυὶ εἴκελος ἀλκήν
Καπρίῳ, ὅς τ' ἐν ὄρεσσι κύνας θαλερούς τ' αἰζηοὺς
Ῥηϊδίως ἐκέδασσεν, ἐλιξάμενος διὰ βήσσας·
Ὡς υἱὸς Τελαμῶνος ἀγαυοῦ φαίδιμος Αἴας,
Ῥεῖα μεθεισάμενος Τρώων ἐκέδασσε φάλαγγας,
Οἳ περὶ Πατρόκλῳ βέβασαν, φρόνεον δὲ μάλιστα
Ἄστυ ποτὶ ζφέτερον ἐρύειν, κῦδος δ' ἀρέσθαι.
Ἦτοι τὸν, Λήθοιο Πελασγοῦ φαίδιμος υἱὸς,
Ἱππόθοος ποδὸς εἵλκε κατὰ κρατερὴν ὑσμίνην,
Δησάμενος τελαμῶνι παρὰ ζφυρὸν ἀμφὶ τένοντας,

Dum, vivus exiſtens, famulus erat Æacidæ:
Odioſum autem habebat utique illum hoſtium canibus prædam fieri
Trojanis; ideóque eum ut-defenderent excitavit ſocios.
Moverunt autem loco priores Trojani nigris-oculis Achivos:
Mortuo verò *illi* derelicto trepidi-fugerunt, neminem tamen eorum
Trojani magnanimi interfecerunt haſtis, cupidi licèt;
Sed cadaver trahebant: haud diu verò ab illo neque Achivi
Abſuturi erant: admodùm enim illos celeritèr convertit
Ajax, qui ſuperabat quidem formâ, ſuperabat & factis
Cæteros Danaos, poſt eximium Pelidem.
Rectà autem perrupit per-primos pugnatores, ſui ſimilis vi
Apro, qui in montibus canes florentéſque-ætate juvenes
Facilè diſſipat, ſe ſubito-impetu-convertens per fruticeta:
Sic filius Telamonis præclari illuſtris Ajax,
Facile aggreſſus Troum diſſipavit phalangas,
Qui Patroclum circumdederant, ſperabántque maximè
Urbem ad ſuam trahere, & gloriam reportare.
Illum quidem, Lethi Pelaſgi illuſtris filius,
Hippothous pede trahebat per acrem pugnam,
Ligatum loro ad malleolum circa tendines,

Ver. 273.——τῷ καί οἱ.] *Al.* τῷ κέν οἱ.

Ver. 274.——Τρῶες ἐλίκωπας.] Quâ ratione, Τρῶες, hîc ultimam producat; item νέκυν, *ver.* 277; & μὲν, *ver.* 279; & ζφέτερον, *ver.* 287; vide ſuprà ad ά, 51.

Ver. 278.—ζφέας ὦκ'.] Pronunciabatur ζφᾶς. Nam ζφέας ultimam producit.

Ver. 281.——εἴκελος.] Vide ſuprà ad *ver.* 88. *Al.* ἴκελος.

Ver. 283, 285.——ἐλιξάμενος——μεθεισάμενος.] Vide ſuprà ad ω', 594; & ad ν', 90 & 168.

Ver. 290.——ἀμφὶ τένοντας.] *Al.* ἀμφὶ τένοντε.

Ver.

Ἕκτορι καὶ Τρώεσσι χαριζόμενος· τάχα δ' αὐτῷ
Ἦλθε κακὸν, τό οἱ ἔτις ἐρύκακεν ἱεμένων περ.
Τὸν δ' υἱὸς Τελαμῶνος, ἐπαΐξας δι' ὁμίλου,
Πλῆξ' αὐτοσχεδίην, κυνέης διὰ χαλκοπαρῄου·
Ἤρικε δ' ἱπποδάσεια κόρυς περὶ δουρὸς ἀκωκῇ,
Πληγεῖσ' ἔγχεί τε μεγάλῳ καὶ χειρὶ παχείῃ·
Ἐγκέφαλος δὲ, παρ' αὐλὸν, ἀνέδραμεν ἐξ ὠτειλῆς,
Αἱματόεις, τὸ δ' αὖθι λύθη μένος· ἐκ δ' ἄρα χειρῶν
Πατρόκλοιο πόδα μεγαλήτορος ἧκε χαμᾶζε
Κεῖσθαι· ὁ δ' ἄγχι αὐτοῖο πέσε πρηνὴς ἐπὶ νεκρῷ,
Τῆλ' ἀπὸ Λαρίσσης ἐριβώλακος· οὐδὲ τοκεῦσι
Θρέπτρα φίλοις ἀπέδωκε, μινυνθάδιος δέ οἱ αἰὼν
Ἔπλεθ', ὑπ' Αἴαντος μεγαθύμου δουρὶ δαμέντι.
Ἕκτωρ δ' αὖτ' Αἴαντος ἀκόντισε δουρὶ φαεινῷ.
Ἀλλ' ὁ μὲν ἄντα ἰδὼν ἠλεύατο χάλκεον ἔγχος·
Τυδεΐδην· ὁ δὲ Σχεδίον, μεγάθυμον Ἰφίτου υἱὸν,
Φωκήων ὄχ' ἄριστον, ὃς ἐν κλειτῷ Πανοπῆϊ
Οἰκία ναιετάασκε, πολέσσ' ἀνδρεσσιν ἀνάσσων·

Hectori & Trojanis gratificans: Repentè autem ipsi
Venit malum, quod ab eo nemo arcuit cupientium licèt.
Illum utique filius Telamonis, impetu-facto per turbam,
Percussit cominùs, galeam per æneis-munitam-malis:
Scissa est autem equinis-setis-densa galea transfixa hastæ cuspide,
Percussa hastâque magnâ & manu robustâ:
Cerebrum verò, ubi hastile-spiculo-induitur, prosiliebat ex vulnere,
Cruentum; ejus autem ibidem solutum est robur: è manibus verò is
Patrocli pedem magnanimi remisit in terram
Jacere; prope autem ipsum cecidit cernuus super mortuum,
Longè à Larissâ glebosâ; neque parentibus
Nutritia charis reddidit; brevis autem ei ætas
Fuit, Ajacis magnanimi hastâ domito.
Hector verò in Ajacem jaculatus est hastâ fulgenti:
Sed is quidem ex-adverso conspicatus evitavit æream hastam
Paululùm: ille autem Schedium, magnanimum Iphiti filium,
Phocensium longè fortissimum, qui in inclyto Panopeo
Domos habitabat, multis viris imperans:

Ver. 292.—ἱεμένων περ.] *Al.* ἱεμένῳ περ. Uti in Vulgatis scriptum est suprà ὁ, 452.

Ver. 296. Πληγεῖσ'.] Vide suprà ad γ', 31.

Ibid.—τε μέγαλῳ.] Quâ ratione, τε, hîc producatur; item πόδα, *ver.* 299; & μεγάθυμον, etiam extra cæsuram, *ver.* 306; & ὅς, *ver.* 324; & ζθένεϊ, *ver.* 329; vide suprà ad ά, 51.

Ver. 297. Ἐγκέφαλος δὲ, παρ' αὐλὸν, ἀνέδραμεν ἐξ ὠτειλῆς, Αἱματόεις.]

Ossaque dispergit cerebro permixta cruento. *Æn.* X. 416.

Ver. 298.——ἐκ δ' ἄρα χειρῶν.] *Adeóque è manibus*——.

Ver. 301.——οὐδὲ τοκεῦσι Θρέπτρα φίλοις ἀπέδωκε.] Sic apud *Hesiodum*:

——————οὐδὲ μὲν οἵγε
Γηράντεσσι τοκεῦσιν ἀπὸ θρεπτήρια δοῖεν.
Ἔργ. καὶ Ἡμερ. l. 185.

Ver. 302.——Θρέπτρα.] *Al.* Θρέπτα.

Ver. 304.—ἀκόντισε.] Vide suprà ad ά, 140.

Ver. 305.—ὁ μὲν ἄντα ἰδὼν ἠλεύατο.] Vide suprà ad ν', 404.

Ver. 306.—μεγάθυμον.] *Al.* μεγαθύμου.

Ibid.—Ἰφίτου υἱὸν.] Vide suprà ad β', 518.

Ver. 308.——ἀνδρεσσιν.] Ita ex uno MS. edidit

Τὸν βάλ' ὑπὸ κληῖδα μέσην· διὰ δ' ἀμπερὲς ἄκρη
Αἰχμὴ χαλκείη ϖαρὰ νείαϛον ὦμον ἀνέσχε·
Δέπησεν δὲ ϖεσὼν, ἀράβησε δὲ τεύχε' ἐπ' αὐτῷ.
Αἴας δ' αὖ Φόρκυνα δαΐφρονα, Φαίνοπ◌ος υἱὸν,
Ἱπποθόῳ ϖεριβάνϛα, μέσην κατὰ γαϛέρα τύψε·
Ῥῆξε δὲ θώρηκ◌ος γύαλον, διὰ δ' ἔνϛερα χαλκὸς
Ἧφυσ'· ὁ δ' ἐν κονίῃσι ϖεσὼν ἔλε γαῖαν ἀγοϛῷ.
Χώρησαν δ' ὑπό τε ϖρόμαχοι κὴ φαίδιμ◌ος Ἕκ|ωρ·
Ἀργεῖοι δὲ μέγα ἴαχον, ἐρύσανϛο δὲ νεκρὺς,
Φόρκυν θ', Ἱππόθοόν τε· λύονϛο δὲ τεύχε' ἀπ' ὤμων.
Ἔνθα κεν αὖτε Τρῶες, ἀρηϊφίλων ὑπ' Ἀχαιῶν,
Ἴλιον εἰσανέβησαν, ἀναλκείῃσι δαμέν|ες·
Ἀργεῖοι δέ κε κῦδ◌ος ἔλον, κὴ ὑπὲρ Διὸς αἶσαν,
Κάρ|εϊ κὴ Ζθένεϊ Ζφετέρῳ· ἀλλ' αὐτὸς Ἀπόλλων
Αἰνείαν ὤτρυνε, δέμας Περίφαν|ι ἐοικὼς,
Κήρυκι Ἠπυτίδῃ, ὅς οἱ ϖαρὰ ϖαϛρὶ γέρον|ι
Κηρύσσων γήρασκε, φίλα φρεσὶ μήδεα εἰδώς·
Τῷ μιν ἐεισάμεν◌ος ϖροσέφη Διὸς υἱὸς Ἀπόλλων·
Αἰνεία, ϖῶς ἂν κὴ ὑπὲρ θεὸν εἰρύσαισθε

Hunc percuſſit ſub jugulum medium; penitùs autem extrema
Cuſpis ærea prope ſummum humerum evaſit:
Fragorem verò edidit cadens, ſonitúmque-dedere arma ſuper ipſo.
Ajax autem Phorcyna bellicoſum, Phænopis filium,
Hippothoum defendentem, medium ad ventrem percuſſit;
Rupitque thoracis cavitatem, inteſtina autem æs
Penetrans-hauſit: ille verò in pulverem lapſus, prehendit terram palmâ.
Ceſſerunt autem retrò primique pugnatores & illuſtris Hector:
Argivi autem altùm clamârunt, traxerúntque mortuos,
Phorcynque, Hippothoúmque; ſolvebántque arma ab humeris.
Tum verò prorsùs Trojani, bellicoſis *acti* ab Achivis,
In Ilium aſcendiſſent, præ ignaviâ *ſuâ* domiti;
Argivi autem gloriam retuliſſent, etiam præter Jovis fatum,
Fortitudine & robore proprio: verùm ipſe Apollo
Æneam inſtigavit, corpore Periphanti ſimilis,
Præconi Epytidæ, qui ei apud patrem ſenem
Præconem-agens conſenuerat, benevolis mentem conſiliis inſtructus:
Huic ſe-cùm-aſſimulâſſet, ipſum alloeutus eſt Jovis filius Apollo;
" Æenea, quo pacto etiam invito deo ſervare poſſetis

edidit *Barneſius*, quocum facit Cod. *Harleian.* *Al.* ἀνδράσσιν.

Ver. 311. Δέπησεν δὲ——ἀράβησε.] Vide ſuprà ad ν', 181.

Ver. 315.——ἐν κονίῃσι.] Vide ſuprà ad ν', 508.

Ibid.——ἔλε γαῖαν ἀγοϛῷ.] Vide ſuprà ad λ', 425.

Ver. 317. Ἀργεῖοι δὲ μέγα ἴαχον, ἐρύσανϛο δὲ νεκρὺς.] Ita rectè edidit *Barneſius*. Vide ſuprà ad δ', 506. *Al.* Ἀργεῖον δὲ μέγ' ἴαχον, εἰρύσανϛο δὲ νεκρούς.

Ver. 323.——Περίφαν|ι ἐοικὼς.] Vide ſuprà ad ξ', 136.

Ver. 324. Κήρυκι Ἠπυτίδῃ.] Ita Codd. omnes. Pronunciabatur, ut opinor, Κήρυκ' Ἠπυτίδῃ, quo modo & edidit *Barneſius*: Nam Κήρυκι mediam ſemper producit.

Ver. 326. Τῷ μιν ἐεισάμεν◌ος.] Vide ſuprà ad γ', 389.

Ver.

Ἴλιον αἰπεινὴν, ὡς δὴ ἴδον ἀνέρας ἄλλυς
Καρπεῖ τε ζθένεί τε πεποιθότας, ἠνορέῃ τε,
Πληθεῖ τε ζφετέρῳ, καὶ ὑπερδέα δῆμον ἔχοντας·
Ἡμῖν δὲ Ζεὺς μὲν πολὺ βέλπαι, ἢ Δαναοῖσι,
Νίκην· ἀλλ' αὐτοὶ τρεῖτ' ἄσπετον, οὐδὲ μάχεσθε.
Ὣς ἔφατ'· Αἰνείας δ' ἐκαπηβόλον Ἀπόλλωνα
Ἔγνω ἐσάντα ἰδών· μέγα δ' Ἕκτορα εἶπε βοήσας·
Ἕκτορ τ', ἠδ' ἄλλοι Τρώων ἀγοὶ, ἠδ' ἐπικούρων,
Αἰδὼς μὲν νῦν ἥδε γ' ἀρηϊφίλων ὑπ' Ἀχαιῶν
Ἴλιον εἰσαναβῆναι, ἀναλκείῃσι δαμέντας.
Ἀλλ' ἔτι γάρ τις φησὶ θεῶν, ἐμοὶ ἄγχι παραστὰς,
Ζῆν' ὕπαλον μήσωρα μάχης ἐπιτάρροθον εἶναι·
Τῷ ῥ' ἰθὺς Δαναῶν ἴομεν, μηδ' οἵ γε ἕκηλοι
Πάτροκλον νηυσὶν πελασαίπλο τεθνειῶτα.
Ὣς φάτο· καὶ ῥα πολὺ προμάχων ἐξάλμενος ἔστη.
Οἱ δ' ἐλελίχθησαν, καὶ ἐναντίοι ἔσαν Ἀχαιῶν.
Ἔνθ' αὖτ' Αἰνείας Λειόκριτον ἔτασε δουρὶ,
Υἱὸν Ἀρίσβαντος, Λυκομήδεος ἐσθλὸν ἑταῖρον.
Τὸν δὲ πεσόντ' ἐλέησεν ἀρηϊφίλος Λυκομήδης·

" Ilium excelsam? ut jam vidi viros alios
" Fortitudinéque roboréque confisos, virtutéque,
" Multitudinéque suâ, & immotas-pavore copias habentes:
" Nobis verò Jupiter quidem potiùs annuit, quàm Danais,
" Victoriam: sed ipsi fugitis-territi admodùm, neque pugnatis.
Sic dixit: Æneas autem longè-jaculantem Apollinem
Agnovit coràm intuitus: magnâ autem voce Hectorem allocutus est clamans;
" Hectórque, & cæteri Trojanorum ductores atque sociorum,
" Dedecus quidem nunc hoc *est nos* bellicosis *actos* ab Achivis
" In Ilium ascendere per ignaviam domitos.
" Verùm enim & jam aliquis ait deorum, mihi propè astans,
" Jovem summum consiliarium in pugnâ auxiliatorem esse:
" Ideò rectà in Danaos eamus, neque illi quieti saltem
" Patroclum navibus admoverint mortuum.
Sic dixit: & multò ante primos pugnatores-profiliens, stetit.
Illi verò conversi sunt, & adversi steterunt Achivis.
Tum verò Æneas Leocritum vulneravit hastâ,
Filium Arisbantis, Lycomedis sortem socium.
Hunc autem lapsum miseratus est bellicosus Lycomedes:

Ver. 333.—ἐκαπηβόλον Ἀπόλλωνα.] Vide suprà ad ά, 75.

Ver. 334.—εἶπε βοήσας.] Cod. *Harleian.* εἶπε παραστάς.

Ver. 340.—μήδ' οἵ γε ἕκηλοι.] Cod. *Harleian.* μὴ δή γε ἕκηλοι.

Ver. 341.—πελασαίπλο.] Vide suprà ad ά, 140.

Ibid.—τεθνειῶτα.] Vide suprà ad ν', 46.

Ver. 342, 343. Ὣς φάτο·——Οἱ δ' ἐλελίχθησαν, καὶ ἐναντίοι ἔσαν.]
Talibus accensi firmantur, & agmine denso
Consistunt———. *Æn.* IX. 788.
——densi cuneis se quisque coactis
Agglomerant———. *Æn.* XII. 457.

Ibid.——ἔσαν Ἀχαιῶν.] Vide suprà ad ά, 535.

Ver. 344—347.——ἔτασε——ἀπόλισε.] Vide suprà ad ν', 192; & ad ά, 140.

Verò

Στῆ δὲ μάλ' ἐγγὺς ἰὼν, καὶ ἀκόντισε δουρὶ φαεινῷ,
Καὶ βάλεν Ἱππασίδην Ἀπισάονα, ποιμένα λαῶν,
Ἦπαρ ὑπὸ πραπίδων· εἶθαρ δ' ὑπὸ γύνατ' ἔλυσεν·
Ὃς ῥ' ἐκ Παιονίης ἐριβώλακος εἰληλάθει,
Καὶ δὲ μετ' Ἀστεροπαῖον ἀριστεύεσκε μάχεσθαι.
Τὸν δὲ πεσόντ' ἐλέησεν ἀρήϊος Ἀστεροπαῖος,
Ἴθυσεν δὲ καὶ ὁ πρόφρων Δαναοῖσι μάχεσθαι·
Ἀλλ' οὔπως ἔτι εἶχε· σάκεσσι γὰρ ἔρχατο πάντη
Ἑξαότες περὶ Πατρόκλῳ, πρὸ δὲ δοῦρατ' ἔχοντο·
Αἴας γὰρ μάλα πάντας ἐποίχετο, πολλὰ κελεύων·
Οὔτε τιν' ἐξοπίσω νεκροῦ χάζεσθαι ἀνώγει,
Οὔτε τινὰ προμάχεσθαι Ἀχαιῶν ἔξοχον ἄλλων,
Ἀλλὰ μάλ' ἀμφ' αὐτῷ βεβάμεν, σχεδόθεν δὲ μάχεσθαι.
Ὣς Αἴας ἐπέτελλε πελώριος· αἵματι δὲ χθὼν
Δεύετο πορφυρέῳ· τοὶ δ' ἀΐσσοντες ἔπιπτον
Νεκροὶ ὁμῶς Τρώων καὶ ὑπερμενέων ἐπικούρων,
Καὶ Δαναῶν· οὐδ' οἱ γὰρ ἀναιμωτεί γ' ἐμάχοντο·
Παυρότεροι δὲ πολὺ φθίνυθον· μέμνητο γὰρ αἰεὶ

Stetitque admodùm propè cum-acceſſerat, & jaculatus eſt haſtâ fulgenti,
Et percuſſit Hippaſidem Apiſaonem, paſtorem populorum,
Hepar ſubter præcordia; ſtatímque genua ſolvit:
Qui utique à Pæoniâ glebosâ venerat,
Et poſt Aſteropæum fortiſſimè-ſe-gerebat in pugnâ.
Hunc autem lapſum miſeratus eſt Mavortius Aſteropæus,
Rectáque prorupit & hic promptus cum Danais pugnare:
Sed haudquaquam jam poterat; ſcutis enim obſepti erant undique,
Qui ſtabant circa Patroclum, haſtáſque prætendebant:
Ajax enim valdè omnes obibat, multis adhortans;
Nec quenquam vel retrò-à mortuo cedere ſinebat,
Nec quenquam procurrere-ad-pugnandum Achivos ante alios,
Sed ſtrenuè ipſum circumeuntes-defendere, cominúſque pugnare.
Sic Ajax præcipiebat ingens: ſanguine autem terra
Rigabatur purpureo: illi verò alii-ſuper-alios cadebant
Mortui ſimul Trojanorum, & animoſorum ſociorum,
Et Danaorum: neque enim vel illi ſine ſanguine pugnabant;
Pauciores tamen multò peribant: recordabantur enim perpetuò

Ver. 348.—Ἀπισάονα.] *Al.* Ἀμυθάονα.

Ver. 349. Ἦπαρ ὑπὸ πραπίδων.] Cod. *Harleian.* à *Tho. Bentleio* collatus, Ἦπαρ ὑπὸ πραπίσιν. Cæterùm deeſt totus hîc verſus in Codd. *Italic.* ab eodem collatis.

Ver. 350.——Παιονίης.] Codd. *Harleian.* Παιωνίης.

Ibid.—εἰληλάθει.] Vide ſuprà ad λ', 230.

Ver. 354.——ἔρχατο.] Vide ſuprà ad π', 481.

Ver. 359.—Σχεδόθεν δὲ μάχεσθαι.] Cod. *Harleian.* Σχεδόθεν τε μάχεσθαι.

Ver. 361.—πορφυρέῳ.] Vide ſuprà ad ἄ, 338 & 482.

Ver. 363.—οὐδ' οἱ γὰρ ἀναιμωτεί γ' ἐμάχοντο.]

——& Trojanis cum multo gloria venit
Sanguine, ſunt illis ſua funera, parque per omnes
Tempeſtas:—— *Æn.* XI. 421.

Ibid.—ἀναιμωτεί.] Ita edidit *Barneſius* ex *Odyſſ.* ώ, 531. *Al.* ἀναιμωτί.

Ver. 364.——φθίνυθον.] Vide ſuprà ad β', 43.

Ver.

Ἀλλήλοις ἀὶν ὅμιλον ἀλεξέμεναι πόνον αἰπύν.
Ὡς οἱ μὲν μάρναντο δέμας πυρός· οὐδέ κε φαίης
Οὔτε πόθ' ἠέλιον ζόον ἔμμεναι, οὔτε σελήνην·
Ἠέρι γὰρ κατέχοντο μάχης ἔπι, ὅσσοι ἄριστοι
Ἕσαν ἀμφὶ Μενοιτιάδῃ καταθνειῶτι.
Οἱ δ' ἄλλοι Τρῶές τε καὶ εὐκνήμιδες Ἀχαιοὶ
Εὔκηλοι πολέμιζον ὑπ' αἰθέρι· πέπτατο δ' αὐγὴ
Ἠελίου ὀξεῖα, νέφος δ' οὐ φαίνετο πάσης
Γαίης, οὐδ' ὀρέων· μεταπαυόμενοι δὲ μάχοντο,
Ἀλλήλων ἀλεείνοντες βέλεα σονόεντα,
Πολλὸν ἀφεσταότες· τοὶ δ' ἐν μέσῳ, ἄλγε' ἔπασχον
Ἠέρι καὶ πολέμῳ· τείροντο δὲ νηλέϊ χαλκῷ,
Ὅσσοι ἄριστοι ἔσαν· δύο δ' οὔπω φῶτε πεπύσθην,
Ἀνέρε κυδαλίμω, Θρασυμήδης, Ἀντίλοχός τε,
Πατρόκλοιο θανόντος, ἀμύμονος, ἀλλ' ἔτ' ἔφαντο
Ζωὸν ἐνὶ πρώτῳ ὁμάδῳ Τρώεσσι μάχεσθαι.
Τὼ δ' ἐπιοσσομένω θάνατον καὶ φῦζαν ἑταίρων,
Νόσφιν ἐμαρνάσθην, ἐπεὶ ὣς ἐπετέλλετο Νέστωρ,

365 A se mutuò per turbam arcere labórem gravem.
Sic hi quidem pugnabant instar ignis ; neque prorsùs dixisses
Aut solem omnino salvum esse, aut lunam :
Caligine enim occupabantur in prœlio, quotquot fortissimi
Stabant circa Menœtiadem mortuum.
370 Alii verò Trojanique & benè-ocreati Achivi,
Liberi pugnabant sub aëre-sereno : expansus autem erat splendor
Solis acutus, nubésque non exurgebat à toto
Campo, neque montibus : interquiescentes autem pugnabant,
Sua-invicem evitantes tela luctuosa,
375 Longè dissiti : Hi vero in medio, dolores patiebantur
Caligine & pugnâ ; affligebantúrque sævo ære,
Quotquot fortissimi erant : Duo verò nondum viri audierant,
Viri glorioſi, Thrasymedes, Antilochúsque,
De Patroclo mortuo eximio, sed adhuc putabant
380 Vivum in primo tumultu cum Trojanis pugnare.
Hi autem intuentes cædem & trepidationem sociorum,
Seorsùm pugnabant, quoniam sic jusserat Nestor,

Ver. 365. Ἀλλήλοις ἀὶν ὅμιλον ἀλεξέμεναι πόνον αἰπύν.] Cod. *Harleian.* Ἀλλήλοις καθ' ὅμιλον ἀλεξέμεναι φόνον αἰπύν.

Ver. 366.——δέμας πυρός.] Vide suprà ad ν', 673.

Ver. 368. Ἠέρι γὰρ κατέχοντο μάχης ἔπι.]
——fundunt simul undique tela
Crebra nivis ritu ; cœlumque obtexitur umbrâ. Æn. XI. 610.

Ibid.——μάχης ἔπι, ὅσσοι ἄριστοι.] Cod. *Harleian.* μάχης ἔπι δ' ὅσσον ἄριστοι· explicántque Scholia ibidem inedita, ἐφ' ὅσσον τόπον.

Ver. 369. Ἕσαν.] Vide suprà ad μ', 55.

Ibid.——καταθνειῶτι.] Vide suprà ad ά, 265 ; & ad β', 818.

Ver. 370.——Τρῶές τε καὶ εὐκνήμιδες Ἀχαιοὶ.] *Al.* Τρῶες καὶ εὐκνήμιδες Ἀχαιοὶ.

Ver. 382—403. Νόσφιν——ἀπάνευθε.] Vide suprà ad ά, 349.

Ὀτρύνων πόλεμόνδε μελαινάων ἀπὸ νηῶν.
Τοῖς δὲ πανημερίοις ἔριδος μέγα νεῖκος ὀρώρει·
Ἀργαλέης· καμάτῳ δὲ καὶ ἱδρῷ νωλεμὲς αἰεὶ
Γούνατά τε, κνῆμαί τε, πόδες θ' ὑπένερθεν ἑκάστου,
Χεῖρές τ', ὀφθαλμοί τε, παλάσσετο μαρναμένοιϊν,
Ἀμφ' ἀγαθὸν θεράποντα ποδώκεος Αἰακίδαο.
Ὡς δ' ὅτ' ἀνὴρ ταύροιο βοὸς μεγάλοιο βοείην
Λαοῖσιν δώῃ τανύειν, μεθύσσαν ἀλοιφῇ·
Δεξάμενοι δ' ἄρα τοίγε διασχίσες τανυσσι
Κυκλόσ', ἄφαρ δέ τε ἰκμὰς ἔβη, δύνει δέ τ' ἀλοιφὴ,
Πολλῶν ἑλκόντων, τάνυται δέ τε πᾶσα διαπρό·
Ὡς οἵγ' ἔνθα καὶ ἔνθα νέκυν ὀλίγῃ ἐνὶ χώρῃ
Εἵλκεον ἀμφότεροι· μάλα γάρ σφισιν ἤλπετο θυμὸς,
Τρωσὶν μὲν, ἐρύειν προτὶ Ἴλιον, αὐτὰρ Ἀχαιοῖς,
Νῆας ἐπὶ γλαφυράς· περὶ δ' αὐτῇ μῶλος ὀρώρει
Ἄλκιμος· οὐδέ κ' Ἄρης λαοσσόος, οὐδέ κ' Ἀθήνη
Τόν γ' ἰδοῦσ' ὀνόσαιτ', οὐδ' εἰ μάλα μιν χόλος ἵκοι·
Τοῖον Ζεὺς ἐπὶ Πατρόκλῳ ἀνδρῶν τε καὶ ἵππων
Ἤματι τῷ ἐτάνυσσε κακὸν πόνον· οὐδ' ἄρα πώ τι
Ἤδεε Πάτροκλον τεθνήοτα δῖος Ἀχιλλεύς·

Hortatibus-impellens ad pugnam nigris à navibus.
His autem per-totum-diem contentionis magnum certamen ortum erat
Gravis: defatigatione autem & sudore indefinenter assiduè
Genuáque, tibiæque, pedésque subtùs uniuscujusque,
Manúsque, oculíque, fœdebantur pugnantium,
Circa strenuum famulum pedibus-velocis Æacidæ.
Ut verò cum vir tauri bovis magni pellem
Populis dederit distendendam ebriam pinguedine;
Acceptam autem hi seorsùm-dispositi extendunt
In orbem, statimque humor exiit, subitque adeps,
Multis trahentibus, tenditur autem tota undique:
Sic hi huc & illuc cadaver parvo in spatio
Trahebant utrique: admodùm enim ipsis sperabat animus,
Trojanis quidem, trahere ad Ilium, at Achivis,
Naves ad cavas: de ipso autem tumultus ortus erat
Atrox; neque omninò Mars copiarum-concitator, neque Minerva
Hunc conspirata vituperâsset, nè quidem si maximè ipsam ira cepisset:
Talem Jupiter super Patroclo virorúmque & equorum
Die illo intendit exitialem laborem: Nec dum quicquam
Sciebat Patroclum mortuum nobilis Achilles:

Ver. 384.——ὀρώρει.] Similitérque infrà *ver.* 397; vide suprà ad β', 810.

Ver. 387.—μαρναμένοιϊν.] *Al.* μαρναμένοισιν.

Ver. 391.——ἄφαρ.] *Proindè*——.

Ver. 393.—τάνυται.] Vide suprà ad γ', 260.

Ver. 394.——νέκυν ὀλίγῃ.] Quâ ratione, νέκυν, hîc ultimam producat; item μὲν, *ver.* 396; & γὰρ, *ver.* 403; & τις, *ver.* 414 & 423; & σφέτερον, *ver.* 419; vide suprà ad α, 51.

Ver. 395.—μάλα γὰρ σφισιν.] Cod. *Harleian.* μάλα σφισιν.

Ver. 401.—ἐτάνυσσε.] Rectè cum duplici σ. Vide suprà ad *ver.* 58.

Ver. 402.—τεθνήοτα.] Similitérque infrà *ver.*

Πολλὸν γὰρ ἀπάνευθε νεῶν μάρναντο θοάων,
Τείχει ὑπὸ Τρώων· τὸ μιν ἔπτοτε ἦλπετο θυμῷ
Τεθνάμεν, ἀλλὰ ζωὸν ἐνιχριμφθέντα πύλῃσιν,
Ἂψ ἀπονοσήσειν· ἐπεὶ οὐδὲ τὸ ἔλπετο πάμπαν,
Ἐκπέρσειν πτολίεθρον ἄνευ ἔθεν, οὐδὲ ζὺν αὐτῷ.
Πολλάκι γὰρ τόγε μήτρὸς ἐπεύθετο, νόσφιν ἀκούων,
Ἢ οἱ ἀπαγγέλλεσκε Διὸς μεγάλοιο νοήμα.
Δὴ τότε γ' ὅ οἱ εἶπε κακὸν τόσον, ὅσσον ἐτύχθη,
Μήτηρ, ὅτι ῥά οἱ πολὺ φίλτατος ὤλετ' ἑταῖρος.
Οἱ δ' αἰεὶ περὶ νεκρὸν ἀκαχμένα δόρατ' ἔχοντες,
Νωλεμὲς ἐγχρίμπτοντο, καὶ ἀλλήλους ἐνάριζον·
Ὧδε δέ τις εἶπεσκεν Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων·
Ὦ φίλοι, ἦ μὰν ἦμιν ἐὐκλεὲς ἀπονέεσθαι
Νῆας ἐπὶ γλαφυρὰς, ἀλλ' αὐτῇ γαῖα μέλαινα
Πᾶσι χάνοι· τό κεν ἦμιν ἄφαρ πολὺ κέρδιον εἴη,
Ἢ τῆτον Τρώεσσι μεθήσομεν ἱπποδάμοισιν
Ἄστυ ποτὶ ζφέτερον ἐρύσαι, καὶ κῦδος ἀρέσθαι.
Ὧδε δέ τις Τρώων μεγαθύμων αὐδήσασκεν·

Longè enim seorsùm-à-navibus pugnabant velocibus,
Muro sub Trojanorum: quare illum nunquam existimabat animo
Mortuum esse; sed vivum, ubi accessisset ad portas,
Reversurum: neque enim hoc credebat omninò,
Eversurum urbem sine se, sed neque secum.
Sæpe enim hoc ex matre didicerat, seorsùm audiens,
Quæ ei referebat Jovis magni sententiam.
Tum tamen non ei dixerat malum tantum, quantum acciderat,
Mater, quòd scilicèt ei multò charissimus periisset socius.
Illi verò assiduè circa mortuum acutas hastas tenentes,
Indefinenter concurrebant, & alii alios interficiebant:
Sic autem aliquis dicebat Achivorum ære-loricatorum:
" O amici, non sanè nobis honestum *est* redire
" Naves ad cavas, sed hîc terra nigra
" Omnibus dehiscat: hoc prorsùs nobis continuò multò satius esset,
" Quàm *si* hunc Trojanis permittamus equûm-domitoribus
" Urbem ad suam trahere, & gloriam referre.
Sic autem aliquis & Trojanorum magnanimorum dicebat;

ver. 345, τεθνηότα, vide suprà ad ά, 265; & ad β', 818.

Ver. 403.—γὰρ ἀπάνευθε.] Cod. *Harleian.* γάρ ῥ' ἀπάνευθε.

Ver. 404.——ἦλπετο.] *Al.* ἔλπετο.

Ver. 409.——ἀπαγγέλλεσκε.] *Renunciare solita erat.* Ita optimè constat Temporum ratio. Vide suprà ad β', 221; & ad ά, 37.

Ver. 410. Δὴ τότε γ' ὅ οἱ εἶπε κακὸν τόσον, ὅσσον ἐτύχθη.]

Nec vates Helenus, cum multa horrenda moneret,
Hos mihi prædixit luctus;——
Æn. III. 712.

Ver. 411.—ὅτι ῥά.] Vide suprà ad ά, 56.

Ver. 415, 476.—ἀπονέεσθαι—ἀθανάτων.] Vide suprà ad ά, 398.

Ver. 416.—ἀλλ' αὐτῇ γαῖα μέλαινα Πᾶσι χάνοι.]

Sed mihi vel tellus optem prius ima dehiscat. *Æn.* IV. 24.
——O quæ satis ima dehiscat
Terra mihi—— *Æn.* XII. 883.

Ver. 418. Ἢ τῆτον] Cod. *Harleian.* Εἰ τῆτον.

Ver. 419.—ἐρύσαι.] Cod. *Harleian* ἐρύσειν.

Ver. 420. Ὧδε δέ τις Τρώων.] Ὡς δέ τις αὖ Τρώων· Cod. *Italic.* à *Th. Bentleio* collatus.

Ὦ φίλοι, εἰ καὶ μοῖρα παρ' ἀνέρι τῷδε δαμῆναι
Πάντας ὁμῶς, μήπω τις ἐρωείτω πολέμοιο.
Ὣς ἄρα τις εἶπεσκε, μένος δ' ὄρσασκεν ἑταίρους.
Ὣς οἱ μὲν μάρναντο· σιδήρεος δ' ὀρυμαγδὸς
Χάλκεον οὐρανὸν ἷκε, δι' αἰθέρος ἀτρυγέτοιο.
Ἵπποι δ' Αἰακίδαο, μάχης ἀπάνευθεν ἐόντες,
Κλαῖον, ἐπειδὴ πρῶτα πυθέσθην ἡνιόχοιο
Ἐν κονίῃσι πεσόντος ὑφ' Ἕκτορος ἀνδροφόνοιο.
Ἦ μὰν Αὐτομέδων, Διώρεος ἄλκιμος υἱὸς,
Πολλὰ μὲν ἂρ μάστιδι θοῇ ἐπεμαίετο θείνων,
Πολλὰ δὲ μειλιχίοισι προσηύδα, πολλὰ δ' ἀρειῇ·
Τὼ δ' οὔτ' ἂψ ἐπὶ νῆας ἐπὶ πλατὺν Ἑλλήσποντον
Ἠθελέτην ἰέναι, οὔτ' ἐς πόλεμον μετ' Ἀχαιούς·
Ἀλλ' ὥστε στήλη μένει ἔμπεδον, ἥτ' ἐπὶ τύμβῳ
Ἀνέρος εἰσήκει τεθνηότος, ἠὲ γυναικός·
Ὣς μένον ἀσφαλέως περικαλλέα δίφρον ἔχοντες·
Οὐδὲ ἐνισκήψανε κραδίαι· δάκρυα δέ σφιν
Θερμὰ κατὰ βλεφάρων χαμάδις ῥέε μυρομένοισιν,
Ἡνιόχοιο πόθῳ· θαλερὴ δὲ μιαίνετο χαίτη,

" O amici, etiam si fatale juxta virum hunc domari
" Omnes simul, nunquam aliquis recedat à pugnâ.
Sic utique aliquis dicebat, animósque excitabat socii.
Sic hi quidem pugnabant: ferreus autem strepitus
Æreum ad cœlum ibat, per aërem infructuosum.
Equi autem Æacidæ, à pugnâ seorsùm stantes,
Flebant, ut primùm senserunt aurigam
In pulvere prostratum Hectoris vi homicidæ.
Et Automedon quidem, Dioris fortis filius,
Sæpè & scuticâ argutâ urgebat verberans.
Sæpè & blandis *verbis* alloquebatur, sæpè & minis:
Illi verò neque retrò ad naves latum versus Hellespontum
Volebant ire, neque in pugnam ad Achivos:
Sed veluti cippus manet firmiter, qui super tumulo
Viri stat mortui, aut mulieris;
Sic manebant immotè perpulchro currui juncti,
Solo admotis capitibus; lacrymæ autem illis
Calide de palpebris in-terram fluebant plorantibus,
Aurigæ desiderio; floridáque fœdabatur juba,

Ver. 423.——ἑταίρους.] *Al.* ἑκάστους.

Ver. 424.——Σιδήρεος δ' ὀρυμαγδὸς Χάλκεον οὐρανὸν ἷκε.]

——it toto turbida cœlo
Tempestas telorum, ac ferreus ingruit imber. *Æn.* XII. 283.

Ver. 425.——ἷκε.] *Al.* ἵκε.

Ibid.—ἀτρυγέτοιο.] Vide suprà ad ὁ, 27.

Ver. 428.——ἐν κονίῃσι πεσόντος.] Vide suprà ad ν', 508.

Ibid.—ἀνδροφόνοιο.] Vide suprà ad σ', 77.

Ver. 432.—πλατὺν Ἑλλήσποντον.] Vide suprà ad ή, 86.

Ver. 437. Οὐδὲ ἐνισκήψανε κραδίαι· δάκρυα δέ σφιν Θερμὰ κατὰ βλεφάρων χαμάδις ῥέε.] *Al.* Οὐδὲ ἐνισχίμπτανε.

Post bellator equus positis insignibus Æthon
It lacrymans, guttisque humectat grandibus ora. *Æn.* XI. 89.

Ver. 439.——πόθῳ.] *Al.* ποθῇ.

Ver.

Ζεύγλης ἐξεριπῦσα παρὰ ζυγὸν ἀμφοτέροισι.
Μυρομένω δ' ἄρα τώ γε ἰδὼν, ἐλέησε Κρονίων,
Κινήσας δὲ κάρη, προτὶ ὃν μυθήσατο θυμόν·
Ἆ δειλὼ, τί σφῶϊ δόμεν Πηλῆϊ ἄνακτι
Θνητῷ; ὑμεῖς δ' ἐσὸν ἀγήρω τ', ἀθανάτω τε·
Ἦ ἵνα δυσηνοισι μετ' ἀνδράσιν ἄλγε' ἔχητον;
Οὐ μὲν γάρ τί πω ἐστὶν ὀϊζυρώτερον ἀνδρὸς
Πάντων, ὅσσα τε γαῖαν ἐπιπνείει τε καὶ ἕρπει·
Ἀλλ' ἃ μὰν ὑμῖν γε καὶ ἅρμασι δαιδαλέοισιν
Ἕκτωρ Πριαμίδης ἐποχήσεται· ἃ γὰρ ἐάσω.
Ἦ ἃχ ἄλις, ὡς καὶ τεύχε' ἔχει, καὶ ἐπεύχεται αὐτῶς;
Σφῷϊν δ' ἐν γένασσι βαλῶ μένος, ἠδ' ἐνὶ θυμῷ,
Ὄφρα καὶ Αὐτόμεδοντα σαώσετον ἐκ πολέμοιο
Νῆας ἐπὶ γλαφυράς· ἔτι γάρ σφισι κῦδος ὀρέξω,
Κτείνειν, εἰσόκε νῆας ἐϋσσέλμους ἀφίκωνται,
Δύῃ τ' ἠέλιος, καὶ ἐπὶ κνέφας ἱερὸν ἔλθῃ.

440 Circulo profusa juxta jugum ambobus.
Plorantes autem illos conspicatus, miseratus est Saturnius,
Motóque capite, ad suum dixit animum:
" Ah miseri, cur vos dedimus Peleo regi
" Mortali? vos autem estis senii-expertes, immortaléque:
445 " An ut ærumnosos inter homines dolores haberetis?
" Non enim quicquam alicubi est calamitosius homine
" Omnium, quotquot super terram spirántque & moventur.
" At non sanè vobis tamen & curribus artificiosè-factis
" Hector Priamides vehetur: haud enim permittam.
450 " Annon satis, quòd & arma habet, & gloriatur temerè?
" Vobis autem in genua mittam robur & in animum,
" Ut & Automedontem salvum-evehatis è pugnâ
" Naves ad cavas: Adhuc enim istis, [*Trojanis*] gloriam præbebo,
" Ut cædem-edant, usque-dum ad naves bonis-transtris-instructas pervenerint,
455 " Occideritque Sol, & tenebræ sacræ supervenerint.

Ver. 440.—ἀμφοτέροισι.] *Al.* ἀμφοτέρωθεν.

Ver. 441.—ἄρα.] *Ut jam dictum est*—.

Ver. 442. Κινήσας δὲ κάρη.] Vide suprà ad *ver.* 200.

Ver. 444—449.——ἀθανάτω——Πριαμίδης.] Vide suprà ad ὁ, 398.

Ver. 446. Οὐ μὲν γάρ τί πω ἐστὶν ὀϊζυρώτερον ἀνδρὸς
Πάντων, ὅσσα τε γαῖαν ἐπιπνείει τε καὶ ἕρπει.]

Τοῦτο δὲ ψεύδεται λέγων ἐπὶ νηπίῳ καὶ ἀβλεπεῖ· οὐδὲν γάρ ἐστιν οὕτως ἀτελὲς, οὐδὲ ἄπορον, οὐδὲ γυμνὸν, οὐδὲ ἄμορφον, οὐδὲ μιαρὸν, ὡς ἀνθρωπος ἐν γοναῖς ὁρώμενος· ἃ μόνα ἔχεδὸν οὐδὲ καθαρὰν ἔδωκεν εἰς φῶς ὁδὸν ἡ φύσις· ἀλλ' αἵματι πεφυρμένος, καὶ λύθρῳ περίπλεως, καὶ φονευομένῳ μᾶλλον ἢ γενωμένῳ ἐοικὼς. οὐδενός ἐστιν ἅψασθαι καὶ ἀνελέσθαι καὶ ἀσπάσασθαι καὶ περιλαβεῖν, ἢ τῇ φύσει φιλοῦντος. *Plutarch. de Amore prolis.* Ὅμηρος μὲν ἐπιτιλέψας τὰ θνητὰ τῶν ζώων γένη καὶ πρὸς ἀλλήλα ζυγκρίνας κατὰ τὰς βίους καὶ τὰς δαιτήσεις, ἐξεφώνησεν ὡς ὄντως ἐστὶν ὀϊζυρώτερον ἀνδρὸς, " Πάντων ὅσσα τε γαῖαν ἐπιπνείει τε καὶ ἕρπει·" πρωϊαῖον ἐκ εὐτυχὲς εἰς κακῶν ὑπερογὴν ἀποδιδὺς τῷ ἀνθρώπῳ. *Id. Animi ne an Corporis affectiones sint pejores; ipso initio.* Citat porrò hunc *Homeri* locum *Dio Chrysost. Orat.* 23, *sub initio.*

Ver. 447.——ἐπιπνείει τε καὶ ἕρπει.] Codd. *Italic.* à *Tho. Bentleio* collati, ἐπιπνείει καὶ ἕρπει.

Ver. 449.—ἐάσω.] Vide suprà ad δ, 42.

Ver. 450. Ἦ ἃχ ἄλις.] Pronunciabatur ἦυχ ἄλις. Vide suprà ad ὁ, 18; & ad ἑ, 340.

Ibid.—αὖτως.] Cod. *Harleian.* ἄλλως.

Ver. 455. Δύῃ τ' ἠέλιος.] Deest hic ver-

Ὣς εἰπὼν, ἵπποισιν ἐνέπνευσεν μένος ἠΰ·
Τὼ δ' ἀπὸ χαιτάων κονίην ἔδασδε βαλόντε,
Ῥίμφ' ἔφερον θοὸν ἅρμα μετὰ Τρῶας καὶ Ἀχαιούς.
Τοῖσι δ' ἔπ' Αὐτομέδων μάχετ', ἀχνύμενος περ ἑταίρῳ,
Ἵπποις αἴσσων, ὥς τ' αἰσυπιὸς μετὰ χῆνας.
Ῥέα μὲν γὰρ φεύγεσκεν ὑπ' ἐκ Τρώων ὁρυμαγδῷ,
Ῥεῖα δ' ἐπαΐξασκε πολὺν καθ' ὅμιλον ὀπάζων.
Ἀλλ' οὐχ ἥρει φῶτας, ὅτ' ἐσσεύαιτο διώκειν·
Οὐ γάρ πως ἦν, οἷον ἐόνθ' ἱερῷ ἐνὶ δίφρῳ,
Ἔγχει ἐφορμᾶσθαι, καὶ ἐπίσχειν ὠκέας ἵππους.
Ὀψὲ δὲ δή μιν ἑταῖρος ἀνὴρ ἴδεν ὀφθαλμοῖσιν
Ἀλκιμέδων, υἱὸς Λαέρκεος Αἰμονίδαο·
Στῆ δ' ὄπιθεν δίφροιο καὶ Αὐτομέδοντα προσηύδα·
Αὐτόμεδον, τίς τοί νυ θεῶν νηκερδέα βουλὴν
Ἐν στήθεσσιν ἔθηκε, καὶ ἐξέλετο φρένας ἐσθλάς;
Οἷον πρὸς Τρῶας μάχεαι πρώτῳ ἐν ὁμίλῳ
Μόνος· ἀτὰρ τοι ἑταῖρος ἀπέκταθ'· τεύχεα δ' Ἕκτωρ
Αὐτὸς ἔχων ὤμοισιν ἀγάλλεται Αἰακίδαο.
Τὸν δ' αὖτ' Αὐτομέδων προσέφη, Διώρεος υἱός·
Ἀλκίμεδον, τίς γάρ τοι Ἀχαιῶν ἄλλος ὁμοῖος,

Sic locutus, equis inſpiravit robur validum:
Illi verò à jubis pulvere in-ſolum excuſſo,
Velocitèr ferebant citum currum inter Trojanos & Achivos.
His autem *vectus* Automedon pugnabat, dolens licèt de ſocio,
Curru ruens, tanquam vultur in anſeres.
Facilè enim & refugiebat è Trojanorum tumultu,
Facilè & irruebat confertam per turbam perſequens.
Sed non interficiebat viros, cùm impetum ſumebat ad perſequendum;
Haudquaquàm enim licuit, ſolus cùm eſſet ſacrâ in ſellâ,
Haſtâ impetum facere, & inhibere veloces equos.
Tandem verò illum ſocios vir vidit oculis
Alcimedon, filius Laërcei Æmonidæ:
Stetit autem poſt currum, & Automedontem allocutus eſt;
" Automedon, quiſnam tibi deorum inutile conſilium
" Pectoribus indidit, & abſtulit mentem ſanam?
" Quòd ita in Trojanos pugnas primâ in turbâ
" Solus; tibi verò ſocius occiſus eſt: arma autem Hector
" Ipſe gerens humeris exultat Æacidæ.
Illum verò Automedon allocutus eſt, Dioris filius;
" Alcimedon, quiſnam tibi Achivorum alius ſimilis,

ſus in uno ex MSS. *Italicis* à *Th. Bentleio* collatis.

Ver. 459.——ἀχνύμενος.] Vide ſuprà ad γ' 260.

Ver. 461. Ῥέα μὲν γὰρ.] Ita ex duobus MSS. edidit *Barneſius*. *Al.* Ῥεῖα μὲν γάρ. Pronunciabatur, ut opinor, Ῥᾶ μὲν γὰρ—. Vide ſuprà ad *i*, 5. Sic apud *Heſiodum*;

Ῥεῖα μὲν γὰρ βριάει———.

Ver. 463.——ἐσσεύαιτο] Ita MS. *Cantab.* à *Barneſio* & MSS. *Italic.* à *Tho. Bentleio* collati. *Al.* ἐσσεύεσθο. Quod nullo modo ferri poteſt.

Ver. 471.——πρώτῳ ἐν ὁμίλῳ.] Codd. à *Tho. Bentleio* collati, ἐν ὁμίλῳ πρώτῳ.

Ver. 475.——τίς γάρ τοι] Cod. *Harleian.* τίς τ' ἄρ τοι.

Ver.

Ἵππων ἀθανάτων ἐχέμεν δμῆσίν τε μένος τε,
Εἰ μὴ Πάτροκλος, θεόφιν μήσωρ ἀτάλαντος,
Ζωὸς ἐών; νῦν δ' αὖ θάνατος καὶ μοῖρα κιχάνει.
Ἀλλὰ σὺ μὲν μάστιγα καὶ ἡνία σιγαλόεντα
Δέξαι, ἐγὼ δ' ἵππων ἀποβήσομαι, ὄφρα μάχωμαι.
Ὣς ἔφατ'· Ἀλκιμέδων δὲ βοηθόον ἄρμ' ἐπορούσας,
Καρπαλίμως μάστιγα καὶ ἡνία λάζετο χερσίν·
Αὐτομέδων δ' ἀπόρουσε· νόησε δὲ φαίδιμος Ἕκτωρ,
Αὐτίκα δ' Αἰνείαν προσεφώνεεν ἐγγὺς ἐόντα·
Αἰνεία, Τρώων βουληφόρε χαλκοχιτώνων,
Ἵππω τώδ' ἐνόησα ποδώκεος Αἰακίδαο
Ἐς πόλεμον προφανέντε σὺν ἡνιόχοισι κακοῖσι·
Τῷ κεν ἐελποίμην αἱρησέμεν, εἰ σύ γε θυμῷ
Σῷ ἐθέλεις· ἐπεὶ οὐκ ἂν ἐφορμηθέντε γε νῶϊν
Τλαῖεν ἐναντίβιον στάντες μαχέσασθαι ἄνδρϊ.
Ὣς ἔφατ'· οὐδ' ἀπίθησεν ἐὺς πάϊς Ἀγχίσαο.
Τὼ δ' ἰθὺς βήτην, βοέης εἰλυμένω ὤμους
Αὐχέσι, στερεῇσι· πολὺς δ' ἐπελήλατο χαλκός.
Τοῖσι δ' ἅμα Χρομίος τε, καὶ Ἄρηος θεοειδὴς,
Ἤϊσαν ἀμφότεροι· μάλα δέ σφισιν ἤλπετο θυμὸς
Αὐτώ τε κλυτὰ ἔργα, καὶ ἐλάαν τ' ἐριαύχενας ἵππους.

" Equorum immortalium qui teneat domiturámque animósque,
" Nisi Patroclus, diis artifex par,
" Dum viveret? Nunc verò mors & fatum occupat.
" Quin tu scuticam & habenas miro-artificio-factas
" Accipe, ego verò de equis decedam, ut pugnem.
Sic dixit: Alcimedom autem celerem-prœlio currum ut-conscendit,
Statim scuticam & habenas cepit manibus;
Automedon verò desiliit: Animadvertit autem illustris Hector,
Statimque Æneam allocutus est propè astantem;
" Ænea, Trojanorum princeps ære-loricatorum,
" Equos hos animadverti velocis Æacidæ
" In pugnam progressos, cum aurigis imbellibus:
" Ideò speraverim *me* capturum, si modò tu animo
" Tuo velis: neque enim irruentes utique nos
" Sustinuerint contrà stantes pugnare Marte.
Sic dixit: neque non-obsecutus-est fortis filius Anchisæ.
Hi autem rectà ibant, tergoribus boum tecti humeros,
Aridis, solidis: multiplex verò super-inductum erat æs.
Cum his autem Chromiúsque, & Aretus divinâ-formâ-præditus,
Ibant ambo: admodùm verò iis sperabat animus
Ipsósque interficere, abigeréque arduos-cervicibus equos.

Ver. 476.—ἀθανάτων.] Vide suprà ad ά, 398.

Ver. 477.——ἀτάλαντος.] Vide suprà ad β', 627.

Ver. 478.——νῦν δ' αὖ θάνατος.] *Al.* νῦν αὖ θάνατος.

Ibid.——κιχάνει.] *Al.* κάλυψεν.

Ver. 480.——ἐγὼ δ' ἵππων ἀποβήσομαι.] Vide suprà ad ἑ, 227.

Ver. 486.—ποδώκεος.] Vide sup. ad ά, 58.

Ver. 494.—θεοειδὴς.] Vide suprà ad β', 623.

Ver. 495.——ἤλπετο.] *Al.* ἔλπετο.

Νήπιοι, οὐδ' ἄρ' ἔμελλον ἀναιμωτεί γε νέεσθαι
Αὖτις ἀπ' Αὐτομέδοντος· ὁ δ', εὐξάμενος Διὶ πατρὶ,
Ἀλκῆς καὶ ζθένεος πλῆτο φρένας ἀμφιμελαίνας·
Αὐτίκα δ' Ἀλκιμέδοντα προσηύδα, πιςὸν ἑταῖρον·
Ἀλκίμεδον, μὴ δή μοι ἀπόπροθεν ἰσχέμεν ἵππους,
Ἀλλὰ μάλ' ἐμπνείοντε μεταφρένῳ· οὐ γὰρ ἔγωγε
Ἕκτορα Πριαμίδην μένεος ζχήσεσθαι οἴω,
Πρίν γ' ἐπ' Ἀχιλλῆος καλλίτριχε βήμεναι ἵππω,
Νῶϊ καλακτείναντα, φοβῆσαι δὲ σίχας ἀνδρῶν
Ἀργείων· ἤ κ' αὐτὸς ἐνὶ πρώτοισιν ἁλώῃ.
Ὣς εἰπὼν, Αἴαντε καλέσσατο, καὶ Μενέλαον·
Αἴαντ', Ἀργείων ἡγήτορε, καὶ Μενέλαε,
Ἦτοι μὲν τὸν νεκρὸν ἐπίρρατε' ὅσσοι ἄριςοι,
Ἀμφ' αὐτῷ βεβάμεν, καὶ ἀμύνεσθαι σίχας ἀνδρῶν·
Νῶϊν δὲ ζωοῖσιν ἀμύνετε νηλεὲς ἦμαρ.
Τῇδε γὰρ ἔβρισαν πόλεμον κατὰ δακρυόεντα
Ἕκτωρ, Αἰνείας θ', οἳ Τρώων εἰσὶν ἄριςοι.
Ἀλλ' ἦτοι μὲν ταῦτα θεῶν ἐν γένασι κεῖται·

Stulti, neque enim erant ſine ſanguine utique reverſuri
Retrò ab Automedonte: ille autem, precatus Jovem patrem,
Fortitudine & robore repletus eſt præcordia circumfuſa-caligine;
Statim verò Alcimedontem affatus eſt fidum ſocium:
" Alcimedon, nè jam à me longè tene equos,
" Sed proximè inſpirantes in tergum: haud enim ego
" Hectorem Priamidem à robore temperaturum puto,
" Antequam Achillis pulchrè jubatos conſcenderit equos,
" Nobis interfectis; fugaveritque ordines virorum
" Argivorum: vel ipſe inter primos captus-fuerit.
Sic fatus, Ajaces vocavit, & Menelaum:
" Ajaces, Argivorum ductores, & Menelaë,
" Mortui quidem curam committite *iis*, quotquot fortiſſimi,
" Ut eum circumeuntes defendant, & propulſent ordines virorum;
" A nobis verò vivis propulſate crudelem diem.
" Hàc enim ingruunt pugnam per lachrymoſam
" Hector, Æneáſque, qui Trojanorum ſunt fortiſſimi.
" Sed hæc quidem Deorum in genibus poſita-ſunt:

Ver. 497.——ἀναιμωτεί.] Vide ſuprà ad *ver.* 363. *Al.* ἀνιδρωτί.

Ver. 499.—φρένας ἀμφιμελαίνας.] Vide ſuprà ad *ver.* 83.

Ver. 501.—ἵππους.] Cod. *Harleian.* ἵππω.

Ver. 503.——Πριαμίδην.] Vide ſuprà ad ά, 308.

Ver. 505.——φοβῆσαι δὲ σίχας ἀνδρῶν.] *Al.* φοβῆσαί τε σίχας ἀνδρῶν.

Ver. 506.—ἁλῷη.] Cod. *Harleian.* ἁλοίη.

Ver. 509.—ὅσσοι ἄριςοι.] *Al.* οἵπερ ἄριςοι.

Ver. 512.—ἔβρισαν.] Vide ſuprà ad μ', 359.

Ver. 513. Ἕκτωρ, Αἰνείας θ', οἳ Τρώων εἰσὶν ἄριςοι.]

Hectoris Æneæque manu victoria Graîum
Hæſit;——————————
Ambo animis, ambo inſignes præſtantibus armis *Æn.* XI. 289.

Ver. 514. Ἀλλ' ἦτοι μὲν ταῦτα θεῶν ἐν γένασι κεῖται.] Sic apud *Euripi em*:

Ἀλλ' εἰς θεὸς χρὴ ταῦτ' ἀναρτήσαντ' ἔχειν.
Phœniſſ. ver. 723.

Ἦσω γὰρ κἠγώ· τὰ δέ κεν Διὶ πάντα μελήσει.
Ἦ ῥα, καὶ ἀμπεπαλὼν προΐει δολιχόσκιον ἔγχος,
Καὶ βάλεν Ἀρήτοιο κατ' ἀσπίδα πάντοσ' ἐΐσην·
Ἡ δ' οὐκ ἔγχος ἔρυτο, διὰ πρὸ δὲ εἴσατο χαλκὸς,
Νειαίρῃ δ' ἐν γαστρὶ διὰ ζωστῆρος ἔλασσεν.
Ὡς δ' ὅταν ὀξὺν ἔχων πέλεκυν αἰζηὸς ἀνὴρ,
Κόψας ἐξόπιθεν κεράων βοὸς ἀγραύλοιο,
Ἶνα τάμῃ διὰ πᾶσαν, ὁ δὲ προθορὼν ἐρίπησιν·
Ὡς ἄρ' ὅγε προθορὼν πέσεν ὕπτιος· ἐν δέ οἱ ἔγχος
Νηδυΐοισι μάλ' ὀξὺ κραδαινόμενον λύε γυῖα.
Ἕκτωρ δ' Αὐτομέδοντος ἀκόντισε δουρὶ φαεινῷ·
Ἀλλ' ὁ μὲν ἄντα ἰδὼν ἠλεύατο χάλκεον ἔγχος·
Πρόσσω γὰρ κατέκυψε· τὸ δ' ἐξόπιθεν δόρυ μακρὸν
Οὔδει ἐνισκίμφθη, ἐπὶ δ' ὑρίαχος πελεμίχθη
Ἔγχεος· ἐνθάδ' ἔπειτ' ἀφίει μένος ὄβριμος Ἄρης.
Καί νύ κε δὴ ξιφέεσσ' αὐτοσχεδὸν ὡρμηθήτην,
Εἰ μὴ Ζφω Αἴαντε διέκριναν μεμαῶτε,

515 "Jaculabor enim & ego: hæc autem Jovi omnia curæ erunt.
Dixit, & vibratam emisit prælongam hastam,
Et intorsit Areti in clypeum undique æqualem;
Is verò non hastam inhibuit, penitùs autem transiit æs,
Imumque in ventrem per balteum trajecit.
520 Ut verò cùm acutam tenens securim juvenis vir,
Ictu incusso post cornua bovis agrestis,
Nervum perscindit totum; hic autem saltu dato cadit:
Sic utique & illę saltu dato cecidit supinus: ei autem hasta
In visceribus perquàm acuta vibrata solvit membra.
525 Hector verò in Automedontem jaculatus est hastâ fulgenti:
Sed is quidem ex adverso conspicatus evitavit æream hastam;
In anteriorem enim partem proclinavit: à tergo verò hasta longa
Solo infixa est, supráque pars posterior quassabatur
Hastæ: tum verò deindè remisit impetum *suum* valida hasta.
530 Et omnino tunc ensibus cominùs concurrissent,
Si non ipsos Ajaces diremissent ardentes,

Ver. 515.—ἔρυτο.] Vide suprà ad ν', 555.

Ver. 520. Ὡς δ' ὅταν ὀξὺν ἔχων πέλεκυν.] Quales mugitus, fugit cum saucius aram
Taurus, & incertam excussit cervice securim. *Æn.* II. 223.

Quo in loco *Virgilium Homero* longè superiorem existimat *Scaliger*; *Poëtic. Lib.* V. *cap.* 3. Sed non rectè instituta est comparatio. *Virgilius* enim Taurum depingit, qui, priùs quàm interficiatur, ab arâ se proripuerit, maximósque edens mugitus, aufugiat; *Homerus* Taurum, qui lethali ictu percussus saltu dato moribundus humi decidat. Cæterùm quâ ratione, πέλεκυν, hîc ultimam producat; item ἐποιχόμενον, *ver.* 537; vide suprà ad ά, 51.

Ver. 522. Ἶνα τάμῃ διὰ πᾶσαν.] Καὶ ἐν τοῖς ἑξῆς δὲ ὅπου ἐρεῖ, "Ὡς γ' ὅταν ὀξὺν ἔχων "πέλεκυν ἀνὴρ βοὸς ἶνα τάμῃ διὰ πᾶσαν," ἀντὶ τοῦ διατάμῃ τὴν ἶνα· φασὶν οἱ παλαιοὶ ὅτι τῇ τῆς λέξεως διακοπῇ μεμίμηται τὸ γινόμενον. *Eustath.* in Comment. ad ό, 1.

Ver. 524. Νηδυΐοισι.] *Al.* Νηδύοισι.

Ver. 526.——ὁ μὲν ἄντα ἰδὼν ἠλεύατο.] Vide suprà ad ν', 404.

Ibid.——χάλκεον ἔγχος.] Vide suprà ad γ', 380.

Ver. 529.——ἀφίει μένος.] Vide suprà ad ν', 444; & ad π', 613.

Ver. 531.——διέκριναν.] De hujus vocis prosodiâ, vide suprà ad ά, 309.

Ibid.—μεμαῶτε.] Vide suprà ad ν', 46.

Ver.

Οἵ ῥ' ἦλθον καθ' ὅμιλον, ἑταίρῳ κικλήσκοντες.
Τὼς δ' ὑπολαρβήσαντες ἐχώρησαν πάλιν αὖτις
Ἔκτωρ, Αἰνείας τ', ἠδὲ Χρομίος θεοειδής·
Ἄρηον δὲ κατ' αὖθι λίπον, δεδαϊγμένον ἦτορ,
Κείμενον· Αὐτομέδων δὲ, θοῷ ἀτάλαντος Ἄρηϊ,
Τεύχεά τ' ἐξενάριξε, καὶ εὐχόμενος ἔπος ηὔδα·
Ἦ δὴ μὰν ὀλίγον γε Μενοιτιάδαο θανόντος
Κῆρ ἄχεος μεθέηκα, χερείονά περ καταπέφνων.
Ὡς εἰπὼν, ἐς δίφρον ἑλὼν ἔναρα βροτόεντα
Θῆκ', ἀν δ' αὐτὸς ἔβαινε, πόδας καὶ χεῖρας ὕπερθεν
Αἱματόεις, ὥς τίς τε λέων κατὰ ταῦρον ἐδηδώς.
Ἂψ δ' ἐπὶ Πατρόκλῳ τέτατο κρατερὴ ὑσμίνη,
Ἀργαλέη, πολύδακρυς· ἔγειρε δὲ νεῖκος Ἀθήνη,
Οὐρανόθεν καταβᾶσα· προῆκε γὰρ εὐρύοπα Ζεὺς
Ὀρνύμεναι Δαναούς· δὴ γὰρ νόος ἐτράπετ' αὐτῷ.
Ἠΰτε πορφυρέην ἶριν θνητοῖσι τανύσσῃ
Ζεὺς ἐξ ὑρανόθεν, τέρας ἔμμεναι ἢ πολέμοιο,
Ἦ καὶ χειμῶνος δυσθαλπέος· ὅς ῥά τε ἔργων

Qui adveniebant per turbam, ſocio vocante.
Hos autem ſubveriti ceſſerunt rursùs retrò
Hector, Æneáſque, atque Chromius divinâ formâ præditus;
Aretum verò ibidem dereliquerunt, laceratum corde,
Jacentem: Automedon autem, veloci par Marti,
Armiſque ſpoliavit, & glorians verbum dixit;
" Profectò jam paululùm ſaltem de Menœtiade mortuo
" Cor dolore levavi, deteriorem licèt interfecerim.
Sic fatus, in currum ſumptas exuvias cruentas
Poſuit, ipſéque conſcendebat, pedes & manus ſupernè
Sanguinolentus, tanquam leo taurum depaſtus.
Rursùs autem ſuper Patroclo intendebatur aſpera pugna,
Gravis, lacrymòſa: excitabat nempè certamen Minerva,
E-cœlo delapſa; miſerat enim latè-ſonans Jupiter
Ut concitaret Danaos: jam enim animus converſus erat ejus.
Veluti cum purpuream irin mortalibus extendit
Jupiter cœlitùs, quæ portendat vel pugnam,
Vel etiam tempeſtatem frigidam; quæ continuò ab operibus

Ver. 533. Τὼς δ' ὑπολαρβήσαντες.] *Al.* Τὼς ὑποβαρβήσαντες.

Ver. 534.——Θεοειδής.] Vide ſuprà ad β', 823.

Ver. 538.——Θανόντος.] Cod. *Harleian.* δαμέντος.

Ver. 542.——ὅν τίς τε λέων κατὰ ταῦρον ἐδηδώς.] Καὶ τὸ ἐξ ὧς τίς τε λέων κατὰ ταῦρον "ἐδηδώς," αἰτιολογοῦσι [οἱ παλαιοί·] τῇ γὰρ ἐγκοπῇ φασὶ τῆς λέξεως, τὸν εἰς πολλὰ διεστασμένον ταῦρον παρέσησεν. Οὐ γὰρ τὸ μέτρον, φασὶν, ἀνάγκαζεν οὕτως εἰπεῖν, ἐπεὶ πως ἦν καὶ ἕτω γράψαι, "λέων ταῦρον καταδηδώς." *Euſtath.* in Comment. ad ά, 1.

Ver. 545.——εὐρύοπα Ζεὺς.] Vide ſuprà ad ά, 175.

Ver. 546.——Ὀρνύμεναι.] Vide ſuprà ad γ', 260.

Ibid.——νόος ἐτράπετ' αὐτῷ.] Vide ſuprà ad κ', 45.

Ver. 547—551.——πορφυρέην——πορφυρέη.] Vide ſuprà ad ά, 482.

Ver. 549.—ὅς ῥά τε.] Quæ ſcilicèt——.

Ἀνθρώπους ἀνέπαυσεν ἐπὶ χθονὶ, μῆλα δὲ κήδει·
Ὡς ἡ, πορφυρέῃ νεφέλῃ πυκάσασά ἑ αὐτὴν,
Δύσετ' Ἀχαιῶν ἔθνος, ἔγειρε δὲ φῶτα ἕκαστον.
Πρῶτον δ' Ἀτρέος υἱὸν ἐποτρύνασα προσηύδα,
Ἴφθιμον Μενέλαον, ὁ γάρ ῥά οἱ ἐγγύθεν ἦεν,
Εἰσαμένη Φοίνικι δέμας καὶ ἀτειρέα φωνήν·
Σοὶ μὲν δὴ, Μενέλαε, καταφείη καὶ ὄνειδος
Ἔσσεται, εἴ κ' Ἀχιλῆος ἀγαυοῦ πιστὸν ἑταῖρον
Τεῖχει ὑπὸ Τρώων ταχέες κύνες ἐλκύσωσιν·
Ἀλλ' ἔχεο κρατερῶς, ὄτρυνε δὲ λαὸν ἅπαντα.
Τὴν δ' αὖτε προσέειπε βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος·
Φοῖνιξ, ἄτα, γεραιὲ παλαιγενές, εἰ γὰρ Ἀθήνη
Δοίη κάρτος ἐμοὶ, βελέων δ' ἀπερύκοι ἐρωήν·
Τῷ κεν ἐγὼ' ἐθέλοιμι παρεσάμεναι καὶ ἀμύνειν
Πατρόκλῳ· μάλα γάρ με θανὼν ἐσεμάσσατο θυμόν·
Ἀλλ' Ἕκτωρ πυρὸς αἰνὸν ἔχει μένος, οὐδ' ἀπολήγει

550 Homines ceſſare facit ſuper-terram, pecudéſque contriſtat:
Sic hæc cæruleâ nube quùm contexerat ſe,
Ingreſſa eſt Achivorum gentem, excitabátque virum quemque.
Primum verò Atrei filium incitans allocuta eſt,
Fortem Menelaum, hic enim eam prope erat,
555 Poſtquàm-ſemet-aſſimulaverat Phœnici corpore & indefeſsâ voce;
" Tibi certè jam, Menelaë, pudor & opprobrium
" Erit, ſi quidem Achillis illuſtris fidum ſocium
" Muro ſub Trojanorum veloces canes diſcerpſerint:
" Sed capeſſe *pugnam* ſtrenuè, adhortaréque populum omnem.
560 Hanc autem viciſſim affatus eſt pugnâ ſtrenuus Menelaus;
" Phœnix, pater, ſenex olim-nate, utinam Minerva
" Daret robur mihi, telorúmque averteret impetum:
" Ita equidem vellem adeſſe & auxilium ferre
" Patroclo: gravitèr enim mihi mortuus deſiderio-percuſſit animum.
565 " Sed Hector ignis horrendam habet vim, neque ceſſat

Ver. 551.——πορφυρέῃ νεφέλῃ πυκάσασά ἑ αὐτὴν.] Vide ſuprà ad ϖ', 334.

Ibid.——πυκάσασά.] Vide ſuprà ad ά, 140.

Ibid.——ἑ αὐτὴν.] Ita ex uno MS. edidit *Barneſius*: Ἑαυτὴν, ἢ μᾶλλον διαλελυμένως, ἕ αὐτήν· ὡς Ὁμήρῳ γράφειν ζύνηθες. *Euſtath.*

Ver. 552. Δύσετ'.] Vide ſuprà ad β', 35; & ad έ, 109.

Ver. 553.—ἐποτρύνασα.] *Al.* ἐποτρύνυσα.

Ver. 555. Εἰσαμένη Φοίνικι δέμας καὶ ἀτειρέα φωνήν.] Vide ſuprà ad ν', 45.

Ver. 558.——ἐλκύσωσιν.] *Al.* ἐλκύσυσι, ἑλκήσυσι, & ἐλκύσωσι.

Ver. 560.——βοὴν ἀγαθὸς.] Vide ſuprà ad β', 408.

Ver. 561. φοῖνιξ.] Vide ſuprà ad β', 267.

Ibid.——παλαιγενὲς.] *Al.* διοτρεφὲς.

Ver. 564.——ἐσεμάσσατο.] *Barneſius* ex uno MS. edidit ἐσεμάσσειο, atque ita omninò ſcribendum contendit; " μάσσομαι " enim," inquit, " facit ἐμάξατο in *Aoriſto* " *primo Medio*, non ἐμάσσατο." Atqui vox hæc ſæpè apud *Homerum* in *Futuro* & *Aoriſto primo* occurrit:

Ἕλκος δ' ἰητὴς ἐπιμάσσεται, ἠδ' ἐπιθήσει.
Iliad. δ', 190.
Χεῖρ' ἐπιμασσάμενος.— *Odyſſ.* ί, 302.
Τῶν ὀπότ' ἰθύσει' ὁ γέρων ἐπὶ χερσὶ μάσασθαι. *Ibid.* μ', 590.
——αἱ δὲ ζοΐγοισι τραπέζας
Πάσας ἀμφιμάσασθε—— *Ibid.* ύ, 152.
Vide & infrà ad ύ, 425.

Ver. 565.——αἰνὸν.] αἰὲν MS. *Italic.* à *Tho. Bentleio* collatus.

Ver.

Χαλκῷ δηϊόων· τῷ γὰρ Ζεὺς κῦδος ὀπάζει.
Ὣς φάτο· γήθησεν δὲ θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη,
Ὅτι ῥά οἱ πάμπρωτα θεῶν ἠρήσατο πάντων·
Ἐν δὲ βίην ὤμοισι καὶ ἐν γύναssιν ἔθηκε,
Καί οἱ μυίης θάρσος ἐνὶ στήθεssιν ἐνῆκεν,
Ἥτε καὶ ἐρεμένη μάλα περ χροὸς ἀνδρομέοιο,
Ἰσχανάᾳ δακέειν, λαρὸν τέ οἱ αἷμ' ἀνθρώπου·
Τοίην μιν θάρσευς πλῆσεν φρένας ἀμφιμελαίνας·
Βῆ δ' ἐπὶ Πατρόκλῳ, καὶ ἀκόντισε δουρὶ φαεινῷ·
Ἔσκε δ' ἐνὶ Τρώεssι Ποδῆς, υἱὸς Ἠετίωνος,
Ἀφνειός τ', ἀγαθός τε· μάλιssα δέ μιν τίεν Ἕκτωρ
Δήμου, ἐπεί οἱ ἑταῖρος ἦεν φίλος εἰλαπινασής·
Τόν ῥα κατὰ ζωστῆρα βάλε ξανθὸς Μενέλαος,
Αἴξαντα φόβονδε· διὰ πρὸ δὲ χαλκὸν ἔλασσε·
Δύπησεν δὲ πεσών· ἀτὰρ Ἀτρεΐδης Μενέλαος
Νεκρὸν ὑπ' ἐκ Τρώων ἕρυσεν μετὰ ἕθνος ἑταίρων.
Ἕκτορα δ' ἔγγύθεν ἰσάμενος ὤτρυνεν Ἀπόλλων,
Φαίνοπι Ἀσιάδῃ ἐναλίγκιος, ὅς οἱ ἀπάντων
Ξείνων φίλτατος ἔσκεν, Ἀβυδόθι οἰκία ναίων·

" Æ[illegible]-cædem-edere: ei enim Jupiter gloriam præbet.
Sic dixit: Gavisa est autem oculos-cæsia Minerva,
Quòd se inter deos precatus esset omnes:
Vim autem humeris & genibus indidit,
Et ei muscæ audaciam pectoribus immisit,
Quæ licèt abacta crebrò à corpore humano,
Appetit mordere, dulcisque illi sanguis hominis *est*:
Tali eum audaciâ replevit præcordia circumfusa-caligine.
Accessit verò ad Patroclum, & jaculatus est hastâ fulgenti.
Erat autem in Trojanis Podes, filius Eetionis,
Divésque, fortísque; maximè verò eum honorabat Hector
Inter populares, sibi enim sodalis erat charus conviva:
Hunc ad balteum percussit flavus Menelaus,
Ruentem in-fugam; penitúsque æs adegit:
Fragorem verò edidit cadens: At Atrides Menelaus
Mortuum à Trojanis subtrahebat ad agmen sociorum.
Hectorem autem propè stans hortans-excitabat Apollo,
Phænopi Asiadæ similis, qui illi omnium
Hospitum charissimus erat, in Abydo ædes habitans:

Ver. 567.——γλαυκῶπις Ἀθήνη.] Vide suprà ad ά, 206.

Ver. 570.——ἐνῆκεν.] *Al.* ἔθηκεν.

Ver. 571.——ἐρεμένη.] *Al.* εἰρομένη.

Ver. 573.——θάρσευς.] Ita ex MSS. & *Schol.* edidit *Barnesius*. *Al.* θάρσους.

Ibid.——φρένας ἀμφιμελαίνας.] Vide suprà ad *ver.* 82.

Ver. 575. Ἔσκε δ' ἐνὶ Τρώεssι.] Cod. *Harleian.* Ἦν δέ τις ἐν Τρώεssι.

Ver. 577.——ἐπεί οἱ ἑταῖρος ἦεν φίλος εἰλαπινασής.] Τὸν γὰρ ἐν εἰλαπίνῃ φίλον εἶχεν, τὸν ἐν τῷ δειπνεῖν· διὸ καὶ ποιεῖ αὐτὸν ὑπὸ Μενελάου τιμωρσκόμενον, κατὰ τὴν γαστέρα. *Athenæus, lib.* VI. *cap.* 8.

Ver. 578. Τόν ῥα.] *Hunc utique*——*Hunc inquam*——.

Ver. 582.——ἰσάμενος ὤτρυνεν.] Quâ ratione ἰσάμενος, hîc ultimam producat; item ὅς, *ver.* 583; & κατὰ, *ver.* 594; & μάλα, *ver.* 595; vide suprà ad ά, 53.

Ver.

Τῷ μιν ἐεισάμενος προσέφη ἑκάεργος Ἀπόλλων·
Ἕκτορ, τίς κέ σ' ἔτ' ἄλλος Ἀχαιῶν ταρβήσειεν;
Οἷον δὴ Μενέλαον ὑπέτρεσας, ὃς τὸ πάρος περ
Μαλθακὸς αἰχμητὴς, νῦν δ' οἴχεται οἷος ἀείρας
Νεκρὸν ὑπ' ἐκ Τρώων· σὸν δ' ἔκτανε πιςὸν ἑταῖρον,
Ἔσθλὸν, ἐνὶ προμάχοισι, Ποδῆν, υἱὸν Ἠετίωνος.
Ὣς φάτο· τὸν δ' ἄχεος νεφέλη ἐκάλυψε μέλαινα·
Βῆ δὲ διὰ προμάχων κεκορυθμένος αἴθοπι χαλκῷ.
Καὶ τότ' ἄρα Κρονίδης ἕλετ' αἰγίδα θυσσανόεσσαν,
Μαρμαρέην, Ἴδην δὲ κατὰ νεφέεσσι κάλυψεν·
Ἀσράψας δὲ, μάλα μεγάλ' ἔκτυπε· τὴν δ' ἐτίναξε·
Νίκην δὲ Τρώεσσι δίδυ, ἐφόβησε δ' Ἀχαιύς.
Πρῶτος Πηνέλεως Βοιώτιος ἦρξε φόβοιο·
Βλῆτο γὰρ ὦμον δεξὶ, πρόσω τεταμένος αἰεί,
Ἄκρον ἐπιλίγδην· γράψεν δὲ οἱ ὀστέον ἄχρις
Αἰχμὴ Πελυδάμαντος· ὁ γάρ ῥ' ἔβαλε σχεδὸν ἐλθών.
Λαὸν αὖθ' Ἕκτωρ σχεδὸν ἔτασε χεῖρ' ἐπὶ καρπῷ,
Υἱὸν Ἀλεκτρυόνος μεταθύμυ· παῦσε δὲ χάρμης·

585 Huic sese cùm assimulâsset, ipsum affatus est longè-jaculans Apollo;
" Hector, quis omninò te ampliùs alius Achivorum formidaverit?
" Cùm ità nunc Menelaum territus-fugis, qui tamen antehàc
" Mollis bellator, nunc verò abit solus sublatum auferens
" Mortuum è Trojanis: tuum autem interfecit fidum socium,
590 " Strenuum, inter primos-pugnatores, Poden, filium Eëtionis.
Sic dixit: Illum verò doloris nubes obtexit nigra:
Processit autem per primos-pugnatores armatus coruscо ære,
Tum verò Saturnius sumpsit ægidem fimbriatam,
Splendentem, Idámque nubibus cooperuit:
595 Fulguribus etiam emissis, admodùm grande intonuit; eámque concussit:
Victoriam autem Trojanis dedit, inque-fugam-vertit Achivos.
Primus Peneleus Bœotius fuit-dux fugæ;
Percussus enim fuerat in humerum hastâ, cùm facie in-hostem-esset usque versâ,
Summum levitèr; perstrinxit nempè ei ad os usque
600 Cuspis Polydamantis: is enim percusserat propè accedens.
Leïtum deindè Hector cominùs percussit in manum ad carpum,
Filium Alectryonis magnanimi; cessare autem fecit à pugnâ:

Ver. 585. Τῷ μιν ἐεισάμεν⊙.] Vide suprà ad γ', 389.

Ibid.——ἑκάεργ⊙.] Vide suprà ad ά, 43 & 58.

Ver. 591.——τὸν δ' ἄχε⊙ νεφέλη ἐκάλυψε μέλαινα.] Vide infrà ad σ', 22.

Ver. 593. Καὶ τότ' ἄρα Κρονίδες.]
——Jovem: cum sæpè nigrantem
Ægida concuteret dextrâ, nimbosque cieret. *Æn.* VIII. 353.

Ibid.—θυσσανόεσσαν.] Ita edidit *Barnesius*, ex ε, 758, & ό, 229. *Al.* θυσανόεσσαν· ut opinor, minùs rectè; nam θύσαν⊙ primam corripit:——ἑκατὸν θυσάνοις ἀραρυῖαν· suprà ξ', 181.

Ver. 597.——ἦρξε φόβοιο.] Cod. *Harleian.* ἦρχε φόβοιο.

Ver. 599.—ἐπιλίγδην.] Vide suprà ad ω', 174.

Ver. 600.——ὁ γάρ ῥ' ἔβαλε.] Cod. *Harleian.* ὁ γὰρ ἔβαλε.

Ver. 601.—ἔτασε.] Vide suprà ad ν', 192.

Ver.

Τρέσσε δὲ ϖαπλῆνας, ἐπεὶ ἐκέτι ἤλπετο θυμῷ
Ἔγχος ἔχων ἐν χειρὶ μαχήσεσθαι Τρώεσσιν.
Ἔκλορα δ' Ἰδομενεὺς μετὰ Λήϊτον ὁρμηθέντα
Βεβλήκει θώρηκα κατὰ ϛῆθος ϖαρὰ μαζὸν·
Ἐν καυλῷ δ' ἐάγη δολιχὸν δόρυ· τοὶ δ' ἐβόησαν
Τρῶες· ὁ δ' Ἰδομενῆος ἀκόντισε Δευκαλίδαο
Δίφρῳ ἐφεσάμενος· τὸν μέν ῥ' ἀϖὸ τυλθὸν ἄμαρλεν·
Αὐτὰρ ὁ Μηριόναο ὀϖάονά θ', ἡνίοχόν τε,
Κοίρανον, ὅς ῥ' ἐκ Λύκλου εὐκλιμένης ἕϖετ' αὐτῷ·
Πεζὸς γὰρ τὰ ϖρῶτα, λιϖὼν νέας ἀμφιελίσσας,
Ἦλυθε, κ' κεν Τρωσὶ μέγα κράτος ἐγλυάλιξεν,
Εἰ μὴ Κοίρανος ὦκα ϖοδώκεας ἤλασεν ἵϖϖυς·
Καὶ τῷ μὲν φάος ἦλθεν, ἄμυνε δὲ νηλεὲς ἦμαρ·
Αὐτὸς δ' ὤλεσε θυμὸν ὑϕ' Ἔκλορος ἀνδροφόνοιο.
Τὸν βάλ' ὑϖὸ γναθμοῖο κ' ὦλος, ἐκ δ' ἄρ' ὀδόνλας
Ὦσε δόρυ ϖρυμνὸν, διὰ δὲ γλῶσσαν τάμε μέσσην·
Ἦριϖε δ' ἐξ ὀχέων, κατὰ δ' ἡνία χεῦεν ἔραζε·
Καὶ τάγε Μηριόνης ἕλαβεν χείρεσσι φίλησι
Κύψας ἐκ ϖεδίοιο, κ' Ἰδομενῆα ϖροσηύδα·
Μάσιε νῦν, εἴως κε θοὰς ἐϖὶ νῆας ἵκηαι·

Trepidus autem fugit circumſpectans; haud enim ampliùs ſperabat animo
Haſtam tenentem manu ſe pugnaturum cum Trojanis.
Hectorem verò Idomeneus in Leïtum irruentem
Percuſſit thoracem ad pectus juxta papillam:
Ad cuſpidis autem junctura fracta eſt longa haſta; & clamaverunt
Trojani: Hic autem in Idomeneum jaculatus eſt Deucalidem
In curru ſtantem: ab eo quidem paululùm aberravit;
Cæterùm hic Merionis armigerúmque aurigámque,
Cœranum, qui è Lyćto benè-habitatâ comitabatur eum:
Pedes enim primò, relictis navibus utrinque-remis-actis,
Venerat; & omninò Trojanis magnam victoriam præbuiſſet;
Niſi Cœranus confeſtim celeres adduxiſſet equos:
Et huic quidem ſalus venit, arcuitque ſævum diem;
Ipſe autem perdidit animam Hectoris vi homicidæ.
Hunc percuſſit ſub malam & aurem; dentes autem
Excuſſit haſta extrema, linguámque perſcidit mediam:
Cecidit autem è curru, habenáſque effudit in terram:
Et illas Meriones cepit manibus ſuis
Inclinans ſe à ſolo, & Idomeneum allocutus eſt;
" Urge nunc ſcuticâ *equos*, uſque dum veloces ad naves perveneris:

Ver. 603.——ἤλπετο.] *Al.* ἔλπετο.
Ver. 604. Ἔγχος ἔχων.] *Al.* Ἔλκος ἔχων.
Ver. 606. Βεβλήκει.] Vide ſuprà ad δ', 492.
Ver. 607.——τοὶ δ' ἐβόησαν.] τοὶ δ' ἐφόβηθεν· MS. *Cantab.* à *Barneſio*, & MS. *Harleian.* à *Tho. Bentleio* collatus.
Ver. 608.——ἀκόντισε Δευκαλίδαο.] Cod. *Harleian.* ἀκόντισε δυρὶ φαεινῷ.
Ver. 611.——ὅς ῥ'.] *Qui utique*——. *Qui videlicèt*——.
Ver. 613.——Ἦλυθε.] Vide ſuprà ad ϛ, 484; & ad ά, 37.
Ver. 616 & 638.——ἀνδροφόνοιο.] Vide ſuprà ad ϖ', 77.
Ver. 617.——ἐκ δ' ἄρ' ὀδόνλας.] Cod. *Harleian.* ἐκ δ' ἄρ' ὀδόνλων. *Dentium aliquos.*

Ver.

Γινώσκεις δὲ καὶ αὐτὸς, ὅτ' ἐκέτι κάρτος Ἀχαιῶν.
Ὣς ἔφατ'· Ἰδομενεὺς δ' ἵμασεν καλλίτριχας ἵππους
Νῆας ἐπὶ γλαφυράς· δὴ γὰρ δέος ἔμπεσε θυμῷ.
Οὐδ' ἔλαθ' Αἴαντα μεγαλήτορα καὶ Μενέλαον
Ζεὺς, ὅτε δὴ Τρώεσσι δίδοι ἑτεραλκέα νίκην·
Τοῖσι δὲ μύθων ἦρχε μέγα Τελαμώνιος Αἴας·
Ὦ πόποι, ἤδη μέν γε καὶ ὃς μάλα νήπιός ἐστι,
Γνοίη, ὅτι Τρώεσσι πατὴρ Ζεὺς κῦδος ὀπάζει.
Τῶν μὲν γὰρ πάντων βέλε' ἄπτεται, ὅστις ἀφείη,
Ἢ κακὸς, ἢ ἀγαθός· Ζεὺς δ' ἔμπης πάντ' ἰθύνει·
Ἡμῖν δ' αὖτως πᾶσιν ἐτώσια πίπτει ἔραζε.
Ἀλλ' ἄγετ', αὐτοί περ φραζώμεθα μῆτιν ἀρίστην,
Ἠμὲν ὅπως τὸν νεκρὸν ἐρύσσομεν, ἠδὲ καὶ αὐτοὶ
Χάρμα φίλοις ἑτάροισι γενώμεθα νοσφισθέντες·
Οἵ περ δεῦρ' ὁρόωντες ἀκηχέδατ', οὐδ' ἔτι φασὶν
Ἕκτορος ἀνδροφόνιο μένος καὶ χεῖρας ἀάπτους
Σχήσεσθ', ἀλλ' ἐν νηυσὶ μελαινῃσιν πεσέεσθαι.
Εἴη δ' ὅστις ἑταῖρος ἀπαγγείλειε τάχιστα
Πηλεΐδῃ· ἐπεὶ οὔ μιν ὀΐομαι οὐδὲ πεπύσθαι
Λυγρῆς ἀγγελίης, ὅτι οἱ φίλος ὤλετ' ἑταῖρος.

" Sentis enim & ipſe, quòd non amplius victoria eſt Achivorum.
Sic dixit: Idomeneus autem ſcuticâ impellabat pulchros jubis equos
Naves verſus cavas; jam enim timor inciderat animo.
Neque latuit Ajacem magnanimum & Menelaum
Jupiter, quum jam Trojanis dabat alternantem victoriam:
Hiſce autem ſermonem orſus eſt magnus Telamonius Ajax;
" Eheu, jam quidem etiam qui admodùm ſtultus eſt,
" Senſerit, quòd Trojanis pater Jupiter gloriam præbet.
" Illorum enim omnium tela aſſequuntur, quicunque emittat,
" Seu imbellis, ſeu ſtrenuus; Jupiter nempè omninò omnia dirigit:
" Nobis verò incaſsùm omnibus irrita cadunt in terram.
" Sed agite, per nos tamen excogitemus conſilium optimum,
" Quo pacto & mortuum extrahamus, & ipſi
" Gaudio dilectis ſociis ſimus reverſi;
" Qui huc utique reſpicientes triſtantur, neque jam putant
" Hectoris homicidæ robur & manus invictas
" Suſtenturos nos, ſed in navibus nigris caſuros eſſe.
" Utinam verò eſſet ſocius, qui nunciaret citiſſimè
" Pelidæ: non enim illum opinor nè audiiſſe quidem
" Triſtem nuncium, quòd ſibi charus periit ſocius.

Ver. 624.——ἵμασεν.] Vide ſuprà ad ά, 140.

Ver. 626.——Αἴαντα μεγαλήτορα.] Vide ſuprà ad ά, 51.

Ver. 630.——Ζεὺς κῦδος ὀπάζει.] Ζεὺς αὐτὸς ἀρήγει· Cod. *Harleian.* item Cod. *Cantab.* & *Oxon.* à *Barneſio* collati.

Ver. 631.—ἀφείη.] *Al.* ἀφίει. Quæ fortè & verior lectio. Vide ſuprà ad ω', 762.

Ver. 636.——γενώμεθα.] *Al.* γενοίμεθα.

Ver. 637. Οἵ περ.] Cod. *Harleian.* Ἤ περ.

Ibid.—ἀκηχέδατ'.] Vide ſuprà ad *ver.* 164.

Ver. 641.——πεπύσθαι.] Cod. *Harleian.* πύθεσθαι.

Ver.

Ἀλλ' ἔπῃ δύναμαι ἰδέειν τοιῦτον Ἀχαιῶν·
Ἠέρι γὰρ κατέχονται ὁμῶς αὐτοί τε καὶ ἵπποι.
Ζεῦ πάτερ, ἀλλὰ σὺ ῥῦσαι ὑπ' ἠέρος υἷας Ἀχαιῶν·
Ποίησον δ' αἴθρην, δὸς δ' ὀφθαλμοῖσιν ἰδέσθαι·
Ἐν δὲ φάει καὶ ὄλεσσον, ἐπεί νύ τοι εὔαδεν ἕτως.
Ὣς φάτο· τὸν δὲ πατὴρ ὀλοφύρατο δακρυχέουσα·
Αὐτίκα δ' ἠέρα μὲν σχέδασεν, καὶ ἀπῶσεν ὀμίχλην·
Ἥλιος δ' ἐπέλαμψε, μάχη δ' ἐπὶ πᾶσα φαάνθη·
Καὶ τότ' ἄρ' Αἴας εἶπε βοὴν ἀγαθὸν Μενέλαον·
Σκέπτεο νῦν, Μενέλαε διοτρεφὲς, αἴκεν ἴδηαι
Ζωὸν ἔτ' Ἀντίλοχον, μεγάθυμον Νέστορος υἱόν·
Ὄτρυνον δ' Ἀχιλῆϊ δαΐφρονι θάσσον ἰόντα
Εἰπεῖν, ὅτι ῥὰ οἱ πολὺ φίλτατος ὤλετ' ἑταῖρος.
Ὣς ἔφατ'· οὐδ' ἀπίθησε βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος·
Βῆ δ' ἰέναι, ὥς τίς τε λέων ἀπὸ μεσσαύλοιο,
Ὅς τ' ἐπεὶ ἄρ κεκάμηκε κύνας τ' ἄνδρας τ' ἐρεθίζων,
Οἵτε μιν οὐκ εἰῶσι βοῶν ἐκ πῖαρ ἑλέσθαι,
Πάννυχοι ἐγρήσσοντες· ὃ δε, κρειῶν ἐρατίζων,

" Atqui nondum poſſum conſpicari talem inter Achivos:
" Caligine enim occupati ſunt ſimul ipſique & equi.
" Jupiter pater, quin tu libera à caligine filios Achivorum;
" Fácque ſerenitatem, dáque oculis videre:
" In luce verò vel perde; quandoquidem tibi placuit ita.
Sic dixit: Eum autem pater miſeratus eſt lachrymantem;
Statim autem caliginem quidem diſſipavit, & amovit nebulam:
Sol verò affulſit, aciéſque tota illuſtrata eſt:
Et tunc Ajax allocutus eſt pugnâ ſtrenuum Menelaum;
" Circumſpice nunc, Menelaë Jovis-alumne, ſi quo modo videre poſſis
" Vivum adhuc Antilochum, magnanimum Neſtoris filium:
" Hortare verò, ut Achilli bellicoſo ocyùs proſectus
" Nunciet, quòd quidem ei multò chariſſimus periit ſocius.
Sic dixit: Neque non-obſecutus-eſt pugnâ ſtrenuus Menelaus:
Perrexit autem ire, tanquam leo à caulâ,
Qui poſtquam fatigatus utique fuerit canéſque virósque laceſſens,
Qui ipſum non ſinunt boum pinguedinem eripere,
Totam-noctem vigilantes; ille autem carnium cupidus,

Ver. 643.——ἔπῃ.] *Al.* ἔπω.

Ver. 645. Ζεῦ πάτερ, ἀλλὰ σὺ ῥῦσαι——Ἐν δὲ φάει καὶ ὄλεσσον.] Ἐςὶν ὡς ἀληθῶς τὸ πάθος Αἴαντος· ὁ γὰρ ζῆν εὐχέλαι, (ἦν γὰρ τὸ αἴτημα τῆ ἥρωος ταπεινότερον·) ἀλλ' ἐπειδὴ ἐν ἀπράκτῳ σχότει τὴν ἀνδρίαν εἰς ὕδεν γενναῖον εἶχε διαθέσθαι, διὰ ταῦτ' ἀγαναχτῶν, ὅτι πρὸς τὴν μάχην ἀρίεται, φῶς ὅτι τάχιςα αἰτεῖται, ὡς πάντως τῆς ἀρετῆς εὑρήσων ἄξιον ἐντάφιον, κἂν αὐτῷ Ζεὺς ἀνελιτάτηται. *Longinus*, §. 9.

Ver. 647.——εὔαδεν.] Vide ſuprà ad ά, 37.

Ver. 648.—ὀλοφύρατο.] Vide ſuprà ad ά, 338.

Ver. 649.—σχέδασεν.] Vide ſuprà ad ά, 140.

Ver. 651. Καὶ τότ' ἄρ'.] *Et tum deinceps*——.

Ver. 651—656—665.—βοὴν ἀγαθὸν—βοὴν ἀγαθὸς.] Vide ſuprà ad Β', 408.

Ver. 653.—μεγάθυμον.] *Al.* μεγαθύμου.

Ver. 657.——ὥς τίς τε λέων ἀπὸ μεσσαύλοιο.] Vide ſuprà ad λ', 547.

Ver. 659. Οἵτε.] *Qui ſcilicet*——.

Ver.

Ἰθύει, ἀλλ' ὅτι πρήσσει· θαμέες γὰρ ἄκοντες
Ἀντίοι αἴσσουσι θρασειάων ἀπὸ χειρῶν,
Καιόμεναί τε δεῖαι, τάς τε τρεῖ ἐσσυμένος περ·
Ἠῶθεν δ' ἀπονόσφιν ἔβη τεθμηότι θυμῷ·
Ὡς ἀπὸ Πατρόκλοιο βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος
Ἤιε πολλ' ἀέκων· περὶ γὰρ δίε, μή μιν Ἀχαιοὶ
Ἀρταλέῳ πρὸ φόβοιο ἕλωρ δηΐοισι λίποιεν·
Πολλὰ δὲ Μηριόνῃ τε καὶ Αἰάντεσσι κέλευεν·
Αἴαντ', Ἀργείων ἡγήτορε, Μηριόνη τε,
Νῦν τις ἐνηείης Πατροκλῆος δειλοῖο
Μνησάσθω· πᾶσιν γὰρ ἐπίστατο μείλιχος εἶναι
Ζωὸς ἐών· νῦν δ' αὖ θάνατος καὶ μοῖρα κιχάνει.
Ὡς ἄρα φωνήσας ἀπέβη ξανθὸς Μενέλαος,
Πάντοσε παπταίνων, ὥς τ' αἰετὸς, ὅν ῥά τε φασὶν
Ὀξύτατον δέρκεσθαι ὑπερανίων πετεηνῶν,
Ὅν τε καὶ ὑψόθ' ἐόντα ποδὰς ταχὺς οὐκ ἔλαθε πῶξε,

Rectà irruit, sed nihil proficit: crebra enim jacula
Adversa volant audacibus à manibus,
Incensæque faces, quas quidem horrens recedit incitatus licèt;
Manè autem seorsùm discedit mœsto animo:
Sic à Patroclo pugnâ strenuus Menelaus
Abibat perquàm invitus: admodùm enim timebat, nè ipsum Achivi
Gravi præ metu capturam hostibus relinquerent:
Multis autem Merionique & Ajacibus mandabat;
" Ajaces, Argivorum ductores, Merionéque,
" Nunc aliquis mansuetudinis Patrocli miseri
" Recordetur; omnibus enim nôrat mitis esse
" Dum viveret: nunc verò mors & fatum occupat.
Sic fatus abiit flavus Menelaus,
Quaquaversùm circumspectans, veluti aquila, quam aiunt
Acutissimè cernere inter aëris volucres,
Quam licèt in alto existentem pedibus velox non latet lepus;

Ver. 661. Ἰθύει.] *Al.* Ἰθύνει. Quod nulla modo ferri potest: Nam vox ἰθύνω mediam semper producit. Quin & ipsum ἰθύει mediam *naturâ* habere longam, *positione* tantum corripere crediderim. Nam in vocibus, ἰθύσει, ἴθυσεν, ἴθυσαν, ubi *duæ Vocales* non concurrunt, semper producitur τὸ ύ.

Ὅππη τ' ἰθύσει τῇ τ'—— *Il.* μ', 48.
ubi nonnulli legunt Ὅππη τ' ἰθύει.

Ἴθυσεν δὲ διὰ προμάχων——
ω', 582; ρ', 281.
Ἴθυσαν δὲ, κυνέσσιν ἐοικότες— ρ', 725.
Vide suprà ad ν', 103.

Ibid.—πρήσσει.] Vide suprà ad ν', 192.

Ver. 662. Ἀντίοι αἴσσουσι.] *Al.* Ἀντίον αἴσσουσι.

Ver. 663. Καιόμεναί τε δεῖαι.] Αἱ ζυνδεδεμέναι δᾷδες· Schol. inedita in Cod. *Harleiano.* Porrò impetum leonis subitò repressum, cursúque in medio identidem impeditum, pulchrè depingunt numeri isti quodammodo impediti, τάς τε τρεῖ ἐσσύμενός περ.

Ver. 668.—— Αἰάντεσσι κέλευεν.] *Al.* Αἰάντεσσ' ἐπέτελλεν.

Ver. 672.—— νῦν δ' αὖ θάνατος.] *Al.* νῦν αὖ θάνατος.

Ver. 674.—ὅν ῥα τε.] *Quàm silicèt*—.

Ver. 676.—— ὐκ ἔλαθε ποτὲξ.] Sic apud *Virgilium*;

——sæpe exiguus mus. *Georg.* I. 181.

Quem ad locum *Quintilianus*; " At Virgi-
" lii (inquit) miramur illud, *Sæpè exiguus*
" *mus.* Nam Epitheton, exiguus, aptum,
" proprium effecit nè plùs expectaremus, &
" casus singularis magis decuit, & clausula
" ipsa unius syllabæ non usitata, addit gra-
" tiam." *Lib.* VIII. *cap.* 3.

Θάμνῳ ὑπ' ἀμφικόμῳ καλαπείμενος· ἀλλά τ' ἐπ' αὐτῷ
Ἔσσυτο, καὶ τέ μιν ὦκα λαβὼν ἐξείλετο θυμόν.
Ὡς τότε ζοὶ, Μενέλαε διοτρεφὲς, ὄσσε φαεινὼ
Πάντοσε δινείσθην, πολέων κατὰ ἔθνος ἑταίρων,
Εἴ πού Νέστορος υἱὸν ἔτι ζώοντα ἴδοιο.
Τὸν δὲ μάλ' αἶψ' ἐνόησε, μάχης ἐπ' ἀριστερὰ πάσης,
Θαρσύνονθ' ἑτάρους, καὶ ἐποτρύνοντα μάχεσθαι·
Ἆγχοῦ δ' ἰσάμενος προσέφη ξανθὸς Μενέλαος·
Ἀντίλοχ', εἶδ' ἄγε δεῦρο, διοτρεφὲς, ὄφρα πύθηαι
Λυγρῆς ἀγγελίης, ἣ μὴ ὤφελλε γενέσθαι.
Ἤδη μέν ζε καὶ αὐτὸν οἴομαι εἰσορόωντα
Γινώσκειν, ὅτι πῆμα θεὸς Δαναοῖσι κυλίνδει,
Νίκη δὲ Τρώων· πέφαται δ' ὤριστος Ἀχαιῶν
Πάτροκλος, μεγάλη δὲ πόθη Δαναοῖσι τέτυκται.
Ἀλλὰ ζύ γ' αἶψ' Ἀχιλῆϊ, θέων ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν,
Εἰπεῖν, αἴκε τάχιστα νέκυν ἐπὶ νῆα σαώσῃ
Γυμνόν· ἀτὰρ τά γε τεύχε' ἔχει κορυθαίολος Ἕκτωρ.
Ὣς ἔφατ'· Ἀντίλοχος δὲ κατέσσυτο, μῦθον ἀκούσας·
Δὴν δέ μιν ἀμφασίη ἐπέων λάβε· τὼ δέ οἱ ὄσσε
Δακρυόφιν πλῆσθεν, θαλερὴ δέ οἱ ἔσχετο φωνή.

Arbuſto ſub latè-comanti jacens; ſed in ipſum ea
Impetum facit, eíque celeritèr rapto eximit animam.
Sic tunc tibi, Menelaë Jovis alumne, oculi lucidi
Quaquaversùm verſabantur, multorum per agmen ſociorum,
Sicubi Neſtoris filium adhuc viventem videre poſſes.
Illum verò citiſſimè animadvertit, pugnæ ad finiſtram totius,
Confirmantem ſocios, & concitantem ad-pugnandum:
Propè verò aſtans allocutus eſt flavus Menelaus;
" Antiloche, eja age huc ades, Jovis-alumne, ut audias
" Triſtem nuncium, qui non debuit fuiſſe.
" Jam quidem te quoque ipſum opinor inſpicientem
" Sentire, quòd cladem deus Danais advolvit,
" Victoria autem Trojanorum: occiſus eſt nempè fortiſſimus Achivorum
" Patroclus, magnúmque deſiderium Danais contigit.
" Sed tu citò Achilli, currens ad naves Achivorum,
" Nuncia, ſi quo modo celerrimè cadaver ad navem integrum auferre poſſit
" Nudum: arma enim habet pugnam expeditè-ciens Hector.
Sic dixit: Antilochus autem horrore correptus eſt, ſermone audito:
Diù verò eum inopia vocis tenuit; eique oculi
Lacrymis impleti ſunt, liquidáque ei hæſit vox.

Ver. 681.——ἴδοιο.] *Al.* ἴδοιτο.

Ver. 683. Θαρσύνονθ'.] Vide ſuprà ad ν', 823; & ad ά, 338.

Ver. 685.—εἶδ' ἄγε.] Vide ſuprà ad ί. 167.

Ver. 689, 690.—πέφαται——τέτυκται.] Vide ſuprà ad *ver.* 164; & ad ά, 37.

Ver. 692.—νέκυν ἐπὶ.] Quâ ratione, νέκυν, hîc ultimam producat; item ὃς etiam extrà cæſuram, *ver.* 699; & ναῦς, *vers.* 701; vide ſuprà ad ά, 51.

Ver. 693.—κορυθαίολος.] Vide ſuprà ad β', 816.

Ver. 696.—θαλερὴ δέ οἱ ἔσχετο φωνή.] —& vox faucibus hæſit. Æn. IV. 380.

Vers

Ἀλλ' οὐδ' ὣς Μενελάου ἐφημοσύνης ἀμέλησε·
Βῆ δὲ θέειν, τὰ δὲ τεύχε' ἀμύμονι δῶκεν ἑταίρῳ
Λαοδόκῳ, ὅς οἱ ἔχεδον ἔρεφε μώνυχας ἵππους.
Τὸν μὲν, δακρυχέοντα πόδες φέρον ἐκ πολέμοιο,
Πηλείδῃ Ἀχιλῆϊ κακὸν ἔπος ἀγγελέοντα.
Οὐδ' ἄρα σοί, Μενέλαε διοτρεφὲς, ἤθελε θυμὸς
Τειρομένοις ἑτάροισιν ἀμυνέμεν, ἔνθεν ἀπῆλθεν
Ἀντίλοχος, μεγάλη δὲ ποθὴ Πυλίοισιν ἐτύχθη·
Ἀλλ' ὄγε τοῖσιν μὲν Θρασυμήδεα δῖον ἀνῆκεν,
Αὐτὸς δ' αὖτ' ἐπὶ Πατρόκλῳ ἥρωϊ βεβήκει·
Στῆ δὲ παρ' Αἰάντεσσι κιὼν, εἶθαρ δὲ προσηύδα·
Κεῖνον μὲν δὴ νηυσὶν ἐπιπροέηκα ποδῆσιν,
Ἐλθεῖν εἰς Ἀχιλῆα πόδας ταχύν· οὐδέ μιν οἴω
Νῦν ἰέναι, μάλα περ κεχολωμένον Ἕκτορι δίῳ,
Οὐ γάρ πως ἂν γυμνὸς ἐὼν Τρώεσσι μάχοιτο·
Ἡμεῖς δ' αὐτοί περ φραζώμεθα μῆτιν ἀρίστην,
Ἠμὲν ὅπως τὸν νεκρὸν ἐρύσσομεν, ἠδὲ καὶ αὐτοὶ
Τρώων ἐξ ἐνοπῆς θάνατον καὶ κῆρα φύγοιμεν.
Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα μέγας Τελαμώνιος Αἴας·
Πάντα κατ' αἶσαν ἔειπες, ἀγακλεὲς ὦ Μενέλαε·

Sed nè sic quidem Menelai mandatum neglexit:
Perrexit autem currere, armáque eximio dedit socio
Laodoco, qui eum prope flectebat solidos-ungulis equos.
Hunc quidem, lacrymas-fundentem pedes ferebant è prœlio,
Pelidæ Achilli tristem nuncium nunciaturum.
Neque tibi, Menelaë Jovis-alumne, voluit animus
Laborantibus sociis auxiliari, undè discesserat
Antilochus, magnum autem desiderium Pyliis factum-erat:
Sed ille his *ut auxiliaretur* Thrasymedem nobilem excitavit;
Ipse verò rursùs ad Patroclum heroëm profectus est:
Constitit autem ut ad Ajaces venit, & statim allocutus est;
" Illum quidem jam ad naves misi celeres
" Ut eat ad Achillem pedibus velocem: neque tamen illum puto
" Nunc venturum, vehementèr licèt iratum Hectori nobili;
" Nullo enim modo inermis cum Trojanis pugnaverit:
" Nos autem etiam per-nos excogitemus consilium optimum,
" Quo pacto & mortuum extrahamus, & ipsi
" Trojanorum è clamore mortem & fatum effugiamus.
Huic autem respondit deindè ingens Telamonius Ajax;
" Omnia rectè dixisti, admodùm-inclyte ô Menelaë:

Ver. 699.——ὅς οἱ.] *Al.* ὅς ῥ' οἱ.
Ver. 706.——ἐπὶ Πατρόκλῳ ἥρωϊ.] Cod. *Harleian.* ἐπὶ Πάτροκλον ἥρωα.
Ibid.—βεβήκει.] Vide suprà ad ω', 751.
Ver. 707. Στῆ δὲ παρ' Αἰάντεσσι.] Ita ex tribus MSS. edidit *Burnesius*, quocum facit & Codex *Harleianus*: *Al.* Στῆ δ' ἂρ' ἐπ' Αἰάντεσσι.
Ibid.——κιὼν.] Cod. *Harleian.* θέων.
Ver. 717.——φύγοιμεν.] *Al.* φύγωμεν.
Ver. 716.——ἔειπες.] *Al.* ἔειπας. Quod idem.

Ἀλλὰ σὺ μὲν, καὶ Μηριόνης, ὑποδύντε μάλ' ὦκα,
Νεκρὸν ἀείραντες φέρετ' ἐκ πόνου· αὐτὰρ ὀπίσσω
Νῶϊ μαχησόμεθα Τρωσίν τε καὶ Ἕκτορι δίῳ,
Ἶσον θυμὸν ἔχοντες ὁμώνυμοι, οἵ τὸ πάρος περ
Μίμνομεν ὀξὺν Ἄρηα παρ' ἀλλήλοισι μένοντες.
Ὣς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα νεκρὸν ἀπὸ χθονὸς ἀγκάζοντο
Ὑψι μάλα μεγάλως· ἐπὶ δ' ἴαχε λαὸς ὄπισθε
Τρωϊκὸς, ὡς εἶδον νέκυν αἴροντας Ἀχαιούς·
Ἴθυσαν δὲ, κύνεσσιν ἐοικότες, οἵτ' ἐπὶ κάπρῳ
Βλημένῳ αἰόλωσι πρὸ κέρων θηρητήρων·
Ἕως μὲν γάρ τε θέουσι, διαῤῥαῖσαι μεμαῶτες.
Ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἐν τοῖσιν ἐλίξεται, ἀλκὶ πεποιθὼς,
Ἄψ τ' ἀνεχώρησαν, διά τ' ἔτρεσαν ἄλλυδις ἄλλη.
Ὣς Τρῶες, εἶως μὲν ὁμιλαδὸν αἰὲν ἕποντο,
Νύσσοντες ξίφεσίν τε καὶ ἔγχεσιν ἀμφιγύοισιν·
Ἀλλ' ὅτε δή ῥ' Αἴαντε μεταστρεφθέντε κατ' αὐτὸς
Σταίησαν, τῶνδε τρέπετο χρὼς, οὐδέ τις ἔτλη
Πρόσσω αἰόλας, περὶ νεκρῷ δηριάασθαι.

" Sed tu quidem, & Meriones, ſubeuntës valdè citò,
" Mortuum ſublatum fertè è prœlio: à tergo autem
" Nos pugnabimus cum Trojaniſque & Hectori nobili,
" Parem animum habentes cognomines, qui & anteà
" Suſtinebamus acrem Martem propè invicem manentes.
Sic dixit: Illi verò mortuum à terrâ ulnis ſuſtulerunt
Altè admodùm ſtrenuè: acclamavit autem populus retrò
Trojanus, ut viderunt cadaver tollentes Achivos:
Rectà verò irruerunt, canibus ſimiles, qui in aprum
Percuſſum impetum-faciunt ante juvenes venatores:
Aliquantiſpèr etenim currunt, dilacerare cupidi;
Sed cùm jam in illos convertitur, robore fretus,
Continuò retrò cedúntque, diffugiúntque, trepidi aliò alius:
Sic Trojani, aliquantiſpèr quidem catervatim aſſiduè ſequebantur,
Ferientes enſibúſque & haſtis utrinque-acutis;
At ubi jam Ajaces converſi contra ipſos
Conſtitiſſent, eorum mutabatur color, neque quis ſuſtinebat
Impetu in-adverſum facto, de mortuo pugnare.

Ver. 718.——ὀπίσσω.] *Al.* ὄπισθεν· ut infrà, *ver.* 723.

Ver. 722.—ἄρα.] *Ut præceperat Ajax*—. *ver.* 717.

Ver. 723.—μάλα μεγάλως.] Quâ ratione, μάλα, hîc ultimam producat; item νίκυν, *ver.* 724; & Τρῶες, *ver.* 730; & Ζέλαϊ, *ver.* 739; & δόρυ, *ver.* 744; & Ζθένεϊ, *ver.* 751; vide ſuprà ad ά, 51.

Ver. 714.———αἴροντας.] Cod. *Harleian.* αἴραντας.

Ver. 727. Ἕως μὲν γάρ.] Enunciabatur, ac ſi ſcriptum fuiſſet, Ὡς μὲν γάρ. Vide ſuprà ad *ver.* 106.

Ibid.—μεμαῶτες.] Vide ſuprà ad ν', 46.

Ver. 728 & 732. Ἀλλ' ὅτε δή.] Vide ſuprà ad ξ', 433.

Ver. 728.—ἐλίξεται.] Vide ſuprà ad *ver.* 283; & ad ϖ', 594.

Ibid.—ἀλκὶ.] Vide ſuprà ad έ, 299.

Ver. 733.——τῶνδε τρέπετο.] *Al.* τῶν δ' ἐτραπέτο.

Ver. 734.—δηριάασθαι.] *Al.* δηρίσασθαι.

Veri

Ὡς οἵ γ' ἐμμεμαῶτε νέκυν φέρον ἐκ πολέμοιο
Νῆας ἐπὶ γλαφυράς· ἐπὶ δὲ πτόλεμος τέτατό ζφιν
Ἄρηος, ἠΰτε πῦρ, τό, τ' ἐπεσσύμενον, πόλιν ἀνδρῶν
Ὀρμενον ἐξαίφνης φλεγέθει, μινύθεσι δὲ οἶκοι
Ἐν ζελαΐ μεγάλῳ· τὸ δ' ἐπιβρέμει ἷς ἀνέμοιο·
Ὡς μὲν τοῖς ἵππων τε καὶ ἀνδρῶν αἰχμητάων
Ἀζηχὴς ὀρυμαγδὸς ἐπήϊεν ἐρχομένοισιν.
Οἱ δ' ὥσθ' ἡμίονοι, κραιπνὸν μένος ἀμφιβαλόντες,
Ἕλκωσ' ἐξ ὄρεος κατὰ παιπαλόεσσαν ἀταρπὸν,
Ἢ δοκὸν, ἠὲ δόρυ μέγα νηΐον· ἐν δέ τε θυμὸς
Τείρεθ' ὁμῶ καμάτῳ τε καὶ ἱδρῷ ζπευδόντεσσιν·
Ὡς οἵ γ' ἐμμεμαῶτε νέκυν φέρον· αὐταὶρ ὄπισθεν
Αἴαντ' ἰσχανέτην, ὥσπερ πρὼν ἰσχάνει ὕδωρ
Ὑλήεις, πεδίοιο διαπρύσιον τεθυχηκὼς·
Ὅσσε καὶ ἰφθίμων πολαμῶν ἀλεείνατο ῥέεθρα
Ἴσχεν, ἄφαρ δέ τε πᾶσι ῥόον πεδίονδε τίθησι
Πλάζων, οὐδέ τί μιν ζθένεϊ ῥηϛῦσι ῥέοντες·
Ὡς αἰεὶ Αἴαντε μάχην ἀνέεργον ὀπίσσω
Τρώων· οἱ δ' ἅμ' ἕποντο, δύω θ' ἐν τοῖσι μάλιϛα,
Αἰνείας τ' Ἀϛχισιάδης, καὶ φαίδιμος Ἕκτωρ·
Τῶν δ' ὥϛε ψαρῶν νέφος ἔρχεται, ἠὲ κολοιῶν,

735 Sic hi utique alacres cadaver efferebant ex prœlio
Naves verſus cavas: pugna verò gliſcebat ipſis
Atrox, velut ignis, qui ingruens, urbem hominum
Impetu-citato-latus ex-improviſo incendit, pereúntque ædes
In flammâ magnâ; eámque fremebunda agitat vis venti:
740 Sic quidem hos equorúmque & virorum bellicoſorum
Horriſonus tumultus inſequebatur abeuntes.
Illi verò tanquam muli, validum robur induti,
Trahunt ex monte per aſperam viam,
Vel trabem, vel lignum ingens navale; in *ipſis* verò & animus
745 Affligitur ſimul laboréque & ſudore magnoperè-contendentibus:
Sic illi alacres cadaver ferebant: at à tergo
Ajaces arcebant *Trojanos*, ſicut agger arcet aquam
Sylvoſus campum per totum porrectus;
Qui vel rapidorum fluminum violentos curſus
750 Reprimit, & continuò omnibus fluentem in campum dirigit
Repellens, haudquaquàm enim eum vi perrumpunt fluentes:
Sic uſque Ajaces aciem reprimebant retrò
Trojanorum: illi tamen ſimul ſequebantur, duóque in iis maximè,
Æneáſque Anchiſiades, & illuſtris Hector.
755 Ut verò ſicut ſturnorum nubes aufugit, vel graculorum

Ver. 735, 746. Ὡς οἵ γ' ἐμμεμαῶτε.] Rectè ſe habet iſta ſyntaxis. Vide ſuprà ad ά, 566; & ad έ, 778.

Ibid.——ἐμμεμαῶτε.] Similitérque infrà *ver.* 746: Vide ſuprà ad ν', 46.

Ver. 378.——ἐξαίφνης.] *Al.* ἐξαπίνης.

Ver. 747.—ὥσπερ πρὼν.] *Al.* ὥϛε πρῶ

Ver. 748. Ὑλήεις.] Vide ſuprà ad γ', 151.

Ver. 745. Αἰνείας τ' Ἀϛχισιάδης, καὶ φαίδιμος Ἕκτωρ.] Vide ſuprà ad *ver.* 513.

Ver. 755. Τῶν δ' ὥϛε ψαρῶν νέφος ἔρχεται.] Vide ſuprà ad ϖ', 583.

Οὖλον κεκλήγοντες, ὅτε τροΐδωσιν ἰόντα
Κίρκον, ὅ, τε ζμικρῇσι φόνον φέρει ὀρνίθεσσιν·
Ὣς ἄρ' ὑπ' Αἰνείᾳ τε καὶ Ἕκτορι κῦροι Ἀχαιῶν,
Οὖλον κεκλήγοντες ἴσαν, λήθοντο δὲ χάρμης.
Πολλὰ δὲ τεύχεα καλὰ τρῶσον περί τ' ἀμφί τε τάφρον,
Φευγόντων Δαναῶν· τρολέμυ δ' ὐ γίνετ' ἐρωή.

Acutùm vociferantium, cùm vident ingruentem
Circum, qui parvis cædem infert avibus:
Sic utique acti vi Æneæque & Hectoris filii Achivorum
Acutùm vociferantes abibant, obliviſcebantúrque pugnæ.
Multa verò arma pulchra ceciderunt inque circúmque foſſam,
Fugientium Danaorum: pugnæ autem non erat ceſſatio.

Ver. 756 & 759.——κεκλήγοντες.] Vide ſuprà ad ε', 314; & ad γ', 31.

Ver. 758.——ἄρ'] *Ut dictum eſt*——.

Ver. 760.—καλὰ.] Vide ſuprà ad β', 43.

ΤΗΣ

ΤΗΣ
ΟΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΔΟΣ

ΡΑΨΩΔΙΑ, ἢ ΓΡΑΜΜΑ, Σ'.

Ὑπόθεσις τῆς Σ'. ΟΜΗΡΟΥ Ῥαψῳδίας.

Ἀχιλλεὺς τὸν Πατρόκλου θάνατον ἐπιγνοὺς ὀδύρεται· ἀνελθοῦσα δὲ ἡ Θέτις ἐκ τῆς θαλάσσης, παρηγορεῖ αὐτὸν, καὶ παραινεῖ ἀπέχεσθαι τοῦ πολέμου, ἕως ἂν αὐτῷ ὅπλα κομίσῃ παρὰ τοῦ Ἡφαίστου· κελευσάσης δὲ Ἥρας, Ἄοπλος προσελθὼν ἐπὶ τὸν τάφρον, ἐπιφαίνεται τοῖς πολεμίοις, οἳ καὶ αὐτὸν ἐκπλαγέντες φεύγουσι· καὶ κατὰ τὴν φυγὴν πολλοὶ διαφθείρονται· τὸ δὲ τοῦ Πατρόκλου σῶμα διασώσαντες οἱ Μυρμιδόνες λύουσιν· Ἥφαιστος δὲ Ἀχιλλεῖ πανοπλίαν κατασκευάζει.

Ἐπιγραφαί.

Ὁπλοποιία.

Ἄλλως.

Σῆμα, Θέτις Ἀχιλῆϊ παρ' Ἡφαίστου φέρεν ὅπλα.

Ἄλλη.

Σίγμαλι, τεύχεα τεῦξε καμὼν Ἥφαιστος Ἀχιλλεῖ.

Ὣς οἱ μὲν μάρναντο δέμας πυρὸς αἰθομένοιο·
Ἀντίλοχος δ' Ἀχιλῆϊ πόδας ταχὺς ἄγγελος ἦλθε.
Τὸν δ' εὗρε προπάροιθε νεῶν ὀρθοκραιράων,
Τὰ φρονέοντ' ἀνὰ θυμὸν, ἃ δὴ τετελεσμένα ἦεν·
Ὀχθήσας δ' ἄρα εἶπε πρὸς ὃν μεγαλήτορα θυμόν·
Ὤ μοι ἐγὼ, τί τ' ἄρ' αὖτε κατηκομόωντες Ἀχαιοὶ

SIC illi quidem pugnabant instar ignis ardentis:
Antilochus verò Achilli pecibus celer nuncius venit.
Illum autem invenit ante naves puppibus-excelsas,
Ea cogitantem animo, quæ jam perfecta erant:
Ingemiscens autem dicebat ad suum magnum animum;
" Hei mihi, quid est, quòd rursùs comantes Achivi

Ver. 1. Ὣς οἱ μὲν μάρναντο δέμας πυρὸς.] Vide suprà ad ν, 673.

Ver. 4. Τὰ φρονέοντ' ἀνὰ θυμὸν, ἃ δὴ τετελεσμένα ἦεν.] Agnovit longè gemitum præsaga mali mens. Æn. X. 843.

Ver. 5. ——ἄρα.] *Proindè*——.

Ver. 6. ——κατηκομόωντας.] Vide suprà ad ζ, 310.

Νηυσὶν ἐπικλονέονται, ἀτυζόμενοι πεδίοιο;
Μὴ δή μοι τελέσωσι θεοὶ κακὰ κήδεα θυμῷ,
Ὡς ποτέ μοι μήτηρ διεπέφραδε, καὶ μοι ἔειπε,
Μυρμιδόνων τὸν ἄριστον, ἔτι ζώοντος ἐμεῖο,
Χερσὶν ὑπὸ Τρώων λείψειν φάος ἠελίοιο.
Ἦ μάλα δὴ τέθνηκε Μενοιτίου ἄλκιμος υἱὸς,
Σχέτλιος· ἦ τ' ἐκέλευον ἀπωσάμενον δηΐον πῦρ,
Ἂψ ἐπὶ νῆας ἴμεν, μήδ' Ἕκτορι ἴφι μάχεσθαι.
Ἕως ὃ ταῦθ' ὥρμαινε κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμὸν,
Τόφρα οἱ ἐγγύθεν ἦλθεν ἀγαυοῦ Νέστορος υἱὸς,
Δάκρυα θερμὰ χέων, φάτο δ' ἀγγελίην ἀλεγεινήν.
Ὤ μοι, Πηλέος υἱὲ δαΐφρονος, ἦ μάλα λυγρῆς
Πεύσεαι ἀγγελίης, ἣ μὴ ὤφελλε γενέσθαι.
Κεῖται Πάτροκλος· νέκυος δὲ δὴ ἀμφιμάχονται
Γυμνός· ἀτὰρ τά γε τεύχε' ἔχει κορυθαίολος Ἕκτωρ.
Ὣς φάτο· τὸν δ' ἄχεος νεφέλη ἐκάλυψε μέλαινα·
Ἀμφοτέρῃσι δὲ χερσὶν ἑλὼν κόνιν αἰθαλόεσσαν,

" Ad naves fugati-aguntur, turbati per campum?
" *Metuo*, nè jam mihi perfecerint dii triſtes ſolicitudines animo,
" Ut olim mihi mater narravit, & mihi dixit,
" Myrmidonum fortiſſimum, adhuc vivente me,
" Manibus domitum Trojanorum deſerturum eſſe lucem Solis.
" Certè omninò jam mortuus eſt Menœtii fortis filius,
" Miſerandus: certè juſſeram eum repulſo hoſtili igne,
" Ad naves redire, neque cum Hectore magno-animo pugnare.
Dum is hæc verſabat in mente & in animo,
Interea ad eum propè acceſſit illuſtris Neſtoris filius,
Lacrymas calidas fundens, dixitque nuncium gravem;
" Hei mihi, Pelei fili bellicoſi, profectò perquàm triſtem
" Audies nuncium, qui non debuit fuiſſe.
" Jacet Patroclus; de cadavere autem jam pugnant
" Nudo: arma enim habet pugnam expeditè-ciens Hector.
Sic dixit: Illum verò doloris nubes obtexit nigra:
Ambabus autem manibus ſublatos cineres,

Ver. 9.——διεπέφραδε.] Vide ſuprà ad β', 314; & ad ξ', 500.

Ver. 12. Ἦ μάλα δὴ.] Vide ſuprà ad ξ', 432 & 460.

Ibid.——τέθνηκε.] Vide ſuprà ad ά, 37.

Ver. 14. Ἂψ ἐπὶ νῆας ἴμεν.] *Al.* Νῆας ἐπ' ἀψ ἴεναι.

Ver. 15. Ἕως ὃ.] Pronunciabatur ὥσω, vel ὥσῳ. Vide ſuprà ad ε', 106; & ad ό, 539.

Ver. 18. Ὤ μοι, Πηλέος υἱὲ δαΐφρονος, ——Κεῖται Πάτροκλος.] " Narrare verò " quis *breviùs* [poteſt,] quàm qui mortem " nunciat Patrocli?" *Quintilian. Lib.* X. *cap.* 1.

Ver. 22. Ὣς φάτο· τὸν δ' ἄχεος νεφέλη ἐκάλυψε μέλαινα.] Οὐκ ἤρεσκεν ὦν μοι—ὁ Ἱππώνυμος ἐν οἷς ὅ φησι γενομένης ἀλλὰ γεγενημένης καὶ ὄσης αἴσθησιν ὀργῆς εἶναι διὰ τὸ τάχος. Οὐδὲν γὰρ ὅτω τῶν παθῶν ζυλλεγόμενον καὶ διακινούμενον ἔχει τὴν γένεσιν ἐμφανῆ καὶ τὴν αὔξησιν· ὡς δὴ καὶ Ὅμηρος ἐμπείρως διδάσκει, λυπηθέντα μὲν εὐθὺς ἐξαίφνης ποιῶν τὸν Ἀχιλλέα, τῷ λόγῳ προσπεσόντος, (ἐν οἷς λέγει, " Ὣς φάτο· τὸν δ' ἄχος νεφέλη " ἐκάλυψε μέλαινα·") θυμούμενον δὲ βραδέως τὸν Ἀγαμέμνονα, καὶ διὰ λόγων πολλῶν ἐκκαιόμενον. *Plutarch. de Irâ cohibendâ.*

Ver. 23, 24. Ἀμφοτέρῃσι δὲ χερσὶν ἑλὼν κόνιν αἰθαλόεσσαν, Χεύατο κὰκ κεφαλῆς.]

Cani-

Χεύαλο κὰκ κεφαλῆς, χαρίεν δ' ἤσχυνε πρόσωπον·
Νεκταρέῳ δὲ χιτῶνι μέλαιν' ἀμφίζανε τέφρη.
Αὐτὸς δ' ἐν κονίῃσι μέγας μεγαλωστὶ τανυσθεὶς
Κεῖτο, φίλῃσι δὲ χερσὶ κόμην ἤσχυνε δαΐζων.
Δμωαὶ δ', ἃς Ἀχιλεὺς ληΐσσαλο, Πάτροκλός τε,
Θυμὸν ἀκηχέμεναι μεγάλ' ἴαχον, ἐκ δὲ θύραζε
Ἔδραμον ἀμφ' Ἀχιλῆα δαΐφρονα· χερσὶ δὲ πᾶσαι
Στήθεα πεπλήγοντο, λύθεν δ' ὑπὸ γυῖα ἑκάστης.
Ἀντίλοχος δ' ἑτέρωθεν ὀδύρετο, δάκρυα λείβων,
Χεῖρας ἔχων Ἀχιλῆος· ὁ δ' ἔσσενε κυδάλιμον κῆρ·
Δείδιε γὰρ μὴ λαιμὸν ἀποσμήξειε σιδήρῳ.
Σμερδαλέον δ' ὤμωξεν· ἄκουσε δὲ πότνια μήτηρ,
Ἡμένη ἐν βένθεσσιν ἁλὸς, παρὰ πατρὶ γέροντι,
Κώκυσέν τ' ἄρ' ἔπειτα· θεαὶ δὲ μιν ἀμφαγέροντο
Πᾶσαι, ὅσαι κατὰ βένθος ἁλὸς Νηρηΐδες ἦσαν.
Ἔνθ' ἄρ' ἔην Γλαύκη τε, Θάλειά τε, Κυμοδόκη τε,
Νησαίη, Σπειώ τε, Θόη θ', Ἁλίη τε βοῶπις,
Κυμοθόη τε, καὶ Ἀκταίη, καὶ Λιμνώρεια,

Fudit ſuper caput, venuſtámque deturpabat faciem:
Divinæ porrò tunicæ niger undique-adhæſit cinis.
Ipſe verò in pulveribus ingens ingenti-ſpatio porrectus
Jacebat, ſuiſque manibus comam deturpabat ſcindens.
Ancillæ autem quas Achilles in-prædâ-ceperat, Patroclúſque,
Animo triſtatæ altùm ejulabant, & foràs
Procurrebant circa Achillem bellicoſum; manibus verò omnes
Pectora plangebant, reſolutáque ſunt membra cujuſque.
Antilochus autem ex-alterâ-parte lugebat, lacrymas fundens,
Manus tenens Achillis: Ille autem ſuſpirabat generoſo corde:
Timebat enim, ne jugulum diſcinderet ferro.
Horrendùm verò ejulabat: audivit autem veneranda mater,
Sedens in fundo maris, apud patrem ſenem;
Tum protinus ululavit: Deæ autem circa ipſam congregabantur
Omnes, quotquot in fundo maris Nereïdes erant.
Illic quidem erat Glaucéque, Thaliáque, Cymodocéque,
Neſæa, Spióque, Thoáque, Haliáque bubulis-oculis decora,
Cymothoéque, & Actæa, & Limnoréa,

Canitiem immundo deformat pulvere, & ambas
Ad cœlum tendit palmas.———— *Æn.* X. 844.

Ver. 26. Αὐτὸς δ' ἐν κονίῃσι μέγας μεγαλωστὶ τανυσθεὶς Κεῖτο.] Vide ſuprà ad ω', 776.

Ver. 31. Στήθεα πεπλήγοντο.] Similtérque infrà *ver.* 51; vide ſuprà ad ο, 397.

Ver. 32.——ὀδύρετο, δάκρυα λείβων.]
Multa gemens, largoque humectat flumine vultum. *Æn.* I. 469.

Ver. 35.—ἄκουσε δὲ πότνια μήτηρ, Ἡμένη ἐν βένθεσσιν ἁλὸς.]
At mater ſonitum thalamo ſub fluminis alti
Senſit:———— *Georg.* IV. 333.

Ver. 37. Κώκυσεν.] Producit hæc vox mediam, quippe ex κωκύω deducta; eâdem analogiâ ac μηνίσας, ex μηνίω. Vide ſuprà ad ι, 426; & infrà ad τ', 284.

Ver. 40.——βοῶπις.] Vide ſuprà ad ε, 551.

Ver.

Καὶ Μελίτη, καὶ Ἰαιρα, καὶ Ἀμφιθόη, καὶ Ἀγαύη,
Δωτώ τε, Πρωτώ τε, Φέρουσά τε, Δυναμένη τε,
Δεξαμένη τε, καὶ Ἀμφινόμη, καὶ Καλλιάνειρα,
Δωρὶς, καὶ Πανόπη, καὶ ἀγακλειτὴ Γαλάτεια,
Νημέρτης τε, καὶ Ἀψευδὴς, καὶ Καλλιάνασσα·
Ἔνθα δὲ ἦν Κλυμένη, Ἰάνειρά τε, καὶ Ἰάνασσα,
Μαῖρα, καὶ Ὠρείθυια, ἐϋπλόκαμός τ' Ἀμάθεια·
Ἄλλαι θ', αἱ κατὰ βένθος ἁλὸς Νηρηΐδες ἦσαν.
Τῶν δὲ καὶ ἀργύφεον τλῆτο ζπέος· αἱ δ' ἅμα πᾶσαι
Στήθεα πεπλήγοντο· Θέτις δ' ἐξῆρχε γόοιο·
Κλῦτε, κασίγνηται Νηρηΐδες, ὄφρ' εὖ πᾶσαι
Εἴδετ' ἀκούσαι, ὅσ' ἐμῷ ἔνι κήδεα θυμῷ.
Ὤμοι ἐγὼ δειλὴ, ὤμοι δυσαριζοτόκεια,
Ἣ τ' ἐπεὶ ἄρ τέκον υἱὸν ἀμύμονά τε, κραιπνόν τε,
Ἔξοχον ἡρώων, ὁ δ' ἀνέδραμεν ἔρνεϊ ἴσος,
Τὸν μὲν ἐγὼ θρέψασα, φυτὸν ὡς γουνῷ ἀλωῆς,
Νηυσὶν ἐπιπροέηκα κορωνίσιν Ἴλιον εἴσω,
Τρωσὶ μαχησόμενον· τὸν δ' οὐκ ὑποδέξομαι αὖτις

Et Melita, & Iæra, & Amphithoë, & Agave,
Dotóque, Protóque, Pherusáque, Dynamenéque,
Dexamenéque, & Amphinome, & Callianira,
Doris, & Panope, & inclyta Galatea,
Nemertésque, & Apseudes, & Callianassa:
Illic erat & Clymene, Ianiráque, & Ianassa,
Mæra, & Orithya, & comas pulchra Amathea;
Aliæque, quæ in fundo maris Nereïdes erant.
Istis verò splendidus implebatur specus: hæ autem simul omnes
Pectora plangebant; Thetis verò exorsa est luctum;
" Audite, sorores Nereïdes, ut benè omnes
" Sciatis audientes, quanti meo insint dolores animo.
" Hei mihi miseræ, hei mihi infelicitèr-fortissimum-enixæ,
" Quæ postquàm pepereram filium eximiúmque fortémque,
" Præstantissimum heroüm, isque succreverat plantæ similis;
" Hunc quidem ego educatum, tanquam plantam in fœcundo-loco agri,
" Navibus misi recurvis ad Ilium,
" Contra Trojanos pugnaturum: hunc autem non receptura sum rursùs

Ver. 43—45. Δωτώ τε—καὶ ἀγακλειτὴ Γαλάτεια.]

——————qualis Nereïa *Doto*
Et *Galatea* secant spumantem pectore pontum. *Æn.* IX. 102.

Ver. 46. Νημέρτης.] Cod. *Harleian.* Νημέρτις.

Ver. 47. Ἔνθα δὲ ἦν.] Cod. *Italic.* unus, Ἔνθαδ' ἦν.

Ver. 48.——Ἀμάθεια.] *Al.* Ἀμάθυια.

Ver. 52. Κλῦτε, κασίγνηται.]
Clamat: Io matres, audite ubi quæque, Latinæ. *Æn.* VII. 400.

Ver. 54. Ὤμοι ἐγὼ δειλὴ.] Vituperat hunc locum *Plato*;——δεησόμεθα [Ὁμήρου] μήτοι θεὸς γε ποιεῖν ὀδυρομένους καὶ λέγοντας, "Ὤμοι ἐγὼ δειλὴ, ὤμοι δυσαριζοτόκεια." *De Republ. Lib.* 3.

Ibid.——δυσαριζοτόκεια.] Ἐπὶ κακῷ τεκοῦσα τὸν ἄριστον, ἄριστον καὶ δύστηνον· Schol. inedita in Codice *Harleiano.*

Ver. 55.——ἄρ.] *Ut nôstis*——.

Ver. 57.——φυτὸν ὡς.] Vide suprà ad ἁ, 51.

Ver.

Οἶκαδε νοσήσαντα, δόμον Πηλήϊον εἴσω.
Ὄφρα δέ μοι ζώει καὶ ὁρᾷ φάος ἠελίοιο,
Ἀχνύται, οὐδέ τί οἱ δύναμαι χραισμῆσαι ἰοῦσα.
Ἀλλ' εἶμι, ὄφρα ἴδω τε φίλου τέκος, ἠδ' ἐπακούσω,
Ὅ, τι μιν ἵκελο πένθος, ἀπὸ πολέμοιο μένοντα.
Ὣς ἄρα φωνήσασα λίπε ζπέος· αἱ δὲ ζὺν αὐτῇ
Δακρυόεσσαι ἴσαν, περὶ δέ ζφισι κῦμα θαλάσσης
Ῥήγνυτο· ταὶ δ' ὅτε δὴ Τροίην ἐρίβωλον ἵκοντο,
Ἀκτὴν εἰσανέβαινον ἐπισχερώ, ἔνθα θαμειαὶ
Μυρμιδόνων εἴρυντο νέες ταχὺν ἀμφ' Ἀχιλῆα.
Τῷ δὲ βαρυζενάχοντι παρίζανο πότνια μήτηρ,
Ὀξὺ δὲ κωκύσασα κάρη λάβε παιδὸς ἑοῖο·
Καί ῥ' ὀλοφυρομένη, ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
Τέκνον, τί κλαίεις; τί δέ ζε φρένας ἵκελο πένθος;
Ἐξαύδα, μὴ κεῦθε· τὰ μὲν δή τοι τετέλεσται
Ἐκ Διὸς, ὡς ἄρα δὴ πρίν γ' εὔχεο, χεῖρας ἀνασχών,
Πάντας ἐπὶ πρύμνῃσιν ἀλήμεναι υἷας Ἀχαιῶν,
Σεῦ ἐπιδευομένους, παθέειν τ' ἀεκήλια ἔργα.

60 "Domum reverſum, intra ædes Peleïas.
"Sed & quamdiù mihi vivit & videt lumen ſolis,
"Triſtatur, neque quid ei poſſum auxiliari profecta.
"Sed proficiſcar, ut visámque dilectum filium, & audiam,
"Quinam ipſum invaſerit luctus, ſeorsùm à pugnâ manentem.
65 Sic locuta reliquit ſpecum: illæ verò cum ipsâ
Lachrymabundæ ibant; circum ipſas autem unda maris
Scindebatur: Hæ autem ubi jam ad Trojam gleboſam venerant,
Littus conſcenderunt ordine, ubi frequentes
Myrmidonum ſubductæ-erant naves velocem circum Achillem.
70 Huic autem gravitèr-ſuſpiranti aſtitit veneranda mater,
Acuto autem edito-ululatu caput prehendit filii ſui:
Et lugens, verbis alatis allocutus eſt;
"Fili, quid fles? quiſnam tuam mentem invaſit dolor?
"Eloquere, nè cela: Illa quidem jam tibi perfecta ſunt
75 "A Jove, ut jam anteà precatus-es, manibus ſublatis,
"Omnes ad puppes cogi filios Achivorum,
"Tuî indigentes, patique indignas res.

Ver. 61.——ζώει.] ζώῃ. Codd. *Italic.* & *Harleian.*

Ver. 62, 67. Ἀχνύται——Ῥήγνυτο.] Vide ſuprà ad γ', 260.

Ver. 63.——ὄφρα ἴδω τε.] ὄφρα ἴδωμι· Codices ferè univerſi.

Ver. 66.—περὶ δέ ζφισι κῦμα θαλάσσης Ῥήγνυτο.]

——————at illum
Curvata in montis faciem circumſtetit unda. *Virg. Georg.* IV. 360.

Ver. 69—Ἀχιλῆα.] Vide ſuprà ad ά, 265.

Ver. 71.——κωκύσασα.] Vide ſuprà ad *ver.* 37.

Ver. 73. Τέκνον, τί κλαίεις; τί δέ ζε φρένας ἵκελο πένθος.]

Nate, quis indomitas tantus dolor excitat iras? *Æn.* II. 594.

Ver. 74.——τετέλεσται.] Vide ſuprà ad ν', 736; & ad ά, 37.

Ver. 75.——ὡς ἄρα.] Codex unus *Italicus* legit ὦ ἄρα.

Ver.

Τὴν δὲ βαρυσενάχων προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
Μῆτερ ἐμή, τὰ μὲν ἄρ μοι Ὀλύμπιος ἐξετέλεσσεν·
Ἀλλὰ τί μοι τῶν ἦδος, ἐπεὶ φίλος ὤλεθ' ἑταῖρος,
Πάτροκλος; τὸν ἐγὼ περὶ πάντων τῖον ἑταίρων,
Ἶσον ἐμῇ κεφαλῇ, τὸν ἀπώλεσα· τεύχεα δ' Ἕκτωρ
Δηώσας ἀπέδυσε περικλυτά, θαῦμα ἰδέσθαι,
Καλά· τὰ μὲν Πηλῆϊ θεοὶ δόσαν, ἀγλαὰ δῶρα,
Ἤματι τῷ, ὅτε σε βροτῷ ἀνέρι ἔμβαλον εὐνῇ.
Ὡς ὄφελες ζὺν μὲν αὖθι μετ' ἀθανάτῃς ἁλίῃσι
Ναίειν, Πηλεὺς δὲ θνητὴν ἀγαγέσθαι ἄκοιτιν.
Νῦν δ' ἵνα κῆ σοὶ πένθος ἐνὶ φρεσὶ μύριον εἴη,
Παιδὸς ἀποφθιμένοιο· τὸν οὐχ ὑποδέξεαι αὖτις
Οἶκαδε νοσήσαντ'· ἐπεὶ οὐδ' ἐμὲ θυμὸς ἄνωγε
Ζώειν, οὐδ' ἄνδρεσσι μετέμμεναι, αἴ κε μὴ Ἕκτωρ
Πρῶτος ἐμῷ ὑπὸ δουρὶ τυπεὶς ἀπὸ θυμὸν ὀλέσσῃ,
Πατροκλόιο δ' ἕλωρα Μενοιτιάδεω ἀποτίσῃ.
Τὸν δ' αὖτε προσέειπε Θέτις καταδακρυχέουσα·

Illam autem gravitèr-ſuſpirans allocutus eſt pedibus velox Achilles;
" Mater mea, hæc quidem mihi Olympius perfecit:
" Sed quæ mihi ex his voluptas, cùm charus periit ſocius,
" Patroclus? Quem ego ſupra omnes honorabam ſocios,
" Æquè ac meum caput, hunc perdidi: arma verò Hector,
" Poſtquam-trucidaverat, exuit ingentia, mirabilia viſu,
" Pulchra; quæ quidem Peleo dii dederunt, ſplendida dona
" Die illo, quandò te mortalis viri collocârunt in cubili.
" Utinam tu quidem ibidem inter immortales marinas
" Habitâſſes, Peleúſque mortalem duxiſſet uxorem.
" Nunc vero *mortali nupſiſti*, ut & tibi luctus in animo immenſus eſſet,
" De filio interfecto; quem non recipies rursùs
" Domum reverſum: Neque enim me animus jubet
" Vivere, neque hominibus intereſſe, niſi Hector
" Primus meâ haſtâ percuſſus animam perdiderit,
" Patroclúmque ob-interfectum-pœnas Menœtiadem dederit.
Illum verò viciſſim affata eſt Thetis lachrymas-fundens;

Ver. 78. Τὴν δέ βαρυσενάχων προσέφη.] ——Quærenti talibus ille
Suſpirans, imoque trahens à pectore vocem. *Æn.* I. 374.

Ver. 79.——τὰ μὲν ἄρ.] *Illa quidem, ut dixiſti*——. *ver.* 74.

Ver. 81.—τῖον.] Vide ſuprà ad ν', 103; & ad ὁ, 24.

Ver. 84. Καλά.] Vide ſuprà ad β', 43.

Ver. 86.—ἀθανάτης.] Vide ſuprà ad ά. 398.

Ver. 89.—ἀποφθιμένοιο.] De ſyllabâ φθι correptâ, vide ſuprà ad β', 43; & ad ά, 309 & 314.

Ibid.—ἀποφθιμένοιο· τὸν οὐχ.] MS. unus *Italicus* legit ἀποφθιμένοιο· τὸν δ' οὐχ. Unde fortaſſe legendum, ex conjecturâ *Tho. Bentleii*, ἀποφθιμένου· τόνδ' οὐχ.

Ver. 90.——νοσήσαντ' ἐπεὶ.] Codex unus *Italicus*, νοσήσαντα· ἐπεὶ——.

Ibid.—ἐπεὶ οὐδ' ἐμὲ θυμὸς ἄνωγε ζώειν.] Nunc vivo, neque adhuc homines lucemque relinquo:
Sed linquam.—— *Æn.* X. 855.
——vitam moror inviſam, Pallante perempto. *Æn.* XI. 175.

Ibid.——ἄνωγε.] *Al.* ἀνώγει.

Ver. 93.—Μενοιτιάδεω ἀποτίσῃ.] Pronunciabatur Μενοιτιάδω. Vide ſuprà ad ά, 1.

Ibid.——ἀποτίσῃ.] Vide ſuprà ad ί, 508: Item infrà ad χ', 19.

Ver.

Ὠκύμορος δή μοι, τέκος, ἔσσεαι, οἷ' ἀγορεύεις·
Αὐτίκα γάρ τοι ἔπειτα μεθ' Ἕκτορα πότμος ἑτοῖμος.
Τὴν δὲ μέγ' ὀχθήσας προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
Αὐτίκα τεθναίην, ἐπεὶ οὐκ ἄρ' ἔμελλον ἑταίρῳ
Κτεινομένῳ ἐπαμῦναι· ὁ μὲν μάλα τηλόθι πάτρης
Ἔφθιτ'· ἐμεῖο δὲ δῆσεν ἀρῆς ἀλκτῆρα γενέσθαι.
Νῦν δ' ἐπεὶ οὐ νέομαί γε φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν,
Οὐδέ τι Πατρόκλῳ γενόμην φάος, οὐδ' ἑτάροισι
Τοῖς ἄλλοις, οἳ δὴ πολέες δάμεν Ἕκτορι δίῳ·
Ἀλλ' ἧμαι παρὰ νηυσὶν ἐτώσιον ἄχθος ἀρούρης,
Τοῖος ἐών, οἷος οὔτις Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων
Ἐν πολέμῳ· ἀγορῇ δέ τ' ἀμείνονες εἰσὶ καὶ ἄλλοι·
Ὡς ἔρις ἔκ τε θεῶν, ἔκ τ' ἀνθρώπων ἀπόλοιτο,
Καὶ χόλος, ὅς τ' ἐφέηκε πολύφρονά περ χαλεπῆναι·

95 "Citò-moriturus certè mihi, fili, es, cùm ita dicis:
"Illicò enim tibi deindè poſt Hectorem fatum imminet.
Illam verò graviter ingemiſcens allocutus eſt pedibus velox Achilles:
"Illicò moriar, cùm in fatis non erat me ſocio
"Dum-interficeretur auxiliari: Ille quidem valdè procul à patriâ
100 "Interiit; me verò deſideravit, malum qui propulſarem.
"Nunc autem, quoniam non revertar utique charam in patriam terram,
"Neque ullam Patroclo attuli ſalutem, neque ſociis
"Cæteris, qui jam multi domiti ſunt ab Hectore nobili;
"Sed ſedeo apud naves inutile pondus terræ,
105 "Talis cùm ſim qualis nullus Achivorum ære-loricatorum
"In pugnâ; concione autem meliores ſunt & alii:
"Utinam Contentio à Diis, & ab hominibus pereat;
"Et Ira, quæ impellit etiam admodum prudentem ſævire:

Ver. 97. Τὴν δὲ μέγ' ὀχθήσας προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς.] *Æſchines, Orat. in Timarchum*, verſum hunc hoc modo citat:

Τὴν δ' αὖτε προσέειπε ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς.

Ver. 100.——ἐμεῖο δὲ δῆσεν ἀρῆς ἀλκτῆρα γενέσθαι.] Vide ſuprà ad ξ, 485. Οὐκ ἔστι τὸ ἔδησεν, ἀπὸ τῦ δεσμῦ· οὐδ' ἄρης, πόλεμος νῦν, ἢ θεός· ἀλλὰ τὸ μὲν ἔδησε, κατὰ *Cyſkopην* τῦ ἐδέησε· περισπαςέον δὲ τὸ ἀρῆς, ἵν' ᾖ βλάβης.——Ἐμοῦ γὰρ ἐδέησε, καὶ χρείαν ἔσχε, τῆς βλάβης βοηθὸν ἔχειν. *Porphyr. Quæſt. Homeric.* 18.

Ver. 104.——ἐτώσιον ἄχθος ἀρούρης.] Ita *Odyſſ.* υ, 379.

——ἀλλ' αὔτως ἄχθος ἀρούρης.

Ibid.——ἀρούρης.] Vide ſuprà ad ζ, 142.

Ver. 105. Τοῖος ἐών, οἷος οὔτις.] Ἐπὶ τοῖς προφανέσι πλεονεκτήμασιν, ἀνεμέσητον τὸ ἑαυτὸν ἐπαινεῖν· ἔθος γὰρ τοῖς παλαιοῖς ἑαυτὰς ἐγκωμιάζειν· διὰ δὲ τῦ ἐγκωμίου, ἑαυτῦ καθηγορεῖ, ὅτι γε τοῖς ταλαιπωροῖς οὐκ ἤμυνε τοιῦτος ὤν. Schol. inedit. in Codice *Harleiano*.

Ver. 106.——ἀγορῇ δέ τ' ἀμείνονες εἰσὶ καὶ ἄλλοι.] Εὖ δὲ καὶ ὁ ποιητικὸς Ἀχιλλεὺς, ὑπειπὼν, "Τοῖος ἐών, οἷος οὔτις Ἀχαιῶν χαλ-"κοχιτώνων," ἐπήνεγκεν, "Ἐν πολέμῳ· "ἀγορῇ δέ τ' ἀμείνονες εἰσὶ καὶ ἄλλοι." *Plutarch. de animi tranquillitate.*

Ver. 107. Ὡς ἔρις.]

——En quo diſcordia cives
Perduxit miſeros! *Virg. Eclog.* I. 72.

Ἡράκλειτος——ἄνικρυς πόλεμον ὀνομάζει πατέρα καὶ βασιλέα καὶ κύριον πάντων· καὶ τὸν μὲν Ὅμηρον, εὐχόμενον ἔκ τε θεῶν ἔριν, ἔκ τ' ἀνθρώπων ἀπολέσθαι, λανθάνειν φησὶ τῇ πάντων γενέσει καταρώμενον ἐκ μάχης καὶ ἀντιπαθείας τὴν γένεσιν ἐχόντων. *Plutarch. de Iſide & Oſiride.*

Ver. 108——ὅς τ' ἐφέηκε πολύφρονά περ χαλεπῆναι.] Οὐκοῦν αὐτὰς [ὀργὴν καὶ φόβον καὶ πόθον, &c.] ἡδονῶν μεσὰς εὑρήσομεν ἀμηχάνων; ἢ δεόμεθα ὑπομιμνήσκεσθαι, τὸ "——ὅς" "ἐφέηκε" τοῖς Θυμοῖς καὶ ταῖς ὀργαῖς, τὸ "——πολύφρονά περ χαλεπῆναι, Ὅσε πο-"λὺ γλυκίων μέλιτος καταλείβομένοιο." *Plato in Philebo.*

Ver.

Ὅσσε πολὺ γλυκίων μέλιτος καταλειβομένοιο
Ἀνδρῶν ἐν στήθεσσιν ἀέξεται, ἠΰτε καπνός·
Ὡς ἐμὲ νῦν ἐχόλωσεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων.
Ἀλλὰ τὰ μὲν προλετύχθαι ἐάσομεν, ἀχνύμενοί περ,
Θυμὸν ἐνὶ στήθεσσι φίλον δαμάσαντες ἀνάγκῃ.
Νῦν δ' εἶμ', ὄφρα φίλης κεφαλῆς ὀλετῆρα κιχείω
Ἕκτορα· κῆρα δ' ἐγὼ τότε δέξομαι, ὁππότε κεν δὴ
Ζεὺς ἐθέλῃ τελέσαι, ἠδ' ἀθάνατοι θεοὶ ἄλλοι.
Οὐδὲ γὰρ οὐδὲ βίη Ἡρακλῆϊ φύγε κῆρα
Ὅσπερ φίλτατος ἔσκε Διὶ Κρονίωνι ἄνακτι·
Ἀλλά ἑ μοῖρα δάμασσε καὶ ἀργαλέος χόλος Ἥρης.
Ὡς καὶ ἐγών, εἰ δή μοι ὁμοίη μοῖρα τέτυκται,

" Quæque multò dulcior melle ſtillante
" Hominum in pectoribus augeſcit, tanquam fumus:
" Adeò me nunc iraſci-fecit rex virorum Agamemnon.
" Sed hæc quidem antè acta eſſe ſinamus, dolentes licèt,
" Animo in pectoribus noſtro domito neceſſitate.
" Nunc verò ibo, ut chari capitis perditorem inveniam
" Hectorem: mortem autem ego tunc accipiam, quandocunque demum
" Jupiter voluerit perficere, atque immortales dii cæteri.
" Neque enim nè vis quidem Herculis effugit mortem,
" Qui tamen chariſſimus erat Jovi Saturnio regi:
" Sed eum fatum domuit & gravis ira Junonis.
" Ita & ego, ſi jam mihi ſimilè fatum eſt,

Ibid. —— πολύφρονά περ.] *Al.* πολύφρονά τε.

Ver. 109. Ὅσσε πολὺ γλυκίων μέλιτος καταλειβομένοιο.] Καὶ τὸ ὀργίζεσθαι, ἡδύ· ὥσπερ καὶ Ὅμηρος ἐποίησε περὶ τῆ θυμῆ, "Ὅσσε πολὺ γλυκίων μέλιτος καλαλειβομένοιο." *Ariſtoteles, Rhetoric. Lib.* I. *cap.* 11. Καὶ πάσῃ ὀργῇ ἕπεσθαί τινα ἡδονὴν τὴν ἀπὸ τῆς ἐλπίδος τῦ τιμωρήσασθαι. Οὐδεὶς δὲ τῶν φαινομένων ἀδυνάτων ἐφίεται αὐτῷ. Ὁ δ' ὀργιζόμενος ἐφίεται αὐτῷ δυνατῶν. Διὸ καλῶς εἰρηται περὶ θυμῆ, "Ὅσσε πολὺ γλυκίων μέλιτος καλαλειβομένοιο, Ἀνδρῶν ἐν στήθεσσιν ἀέξεται." ἀκολυθεῖ γὰρ ἡδονή τις διά τε τῦτο, καὶ διότι διαλογίζονται ἐν τῷ τιμωρεῖσθαι τῇ διανοίᾳ. *Id. Rhetoric. Lib.* II. *cap.* 2.

Ver. 110. Ἀνδρῶν ἐν στήθεσσιν.] *Galen. de Hippocr. Dogm. Lib.* III. *cap.* 2. legit, Ἀνδρὸς ἐνὶ στήθεσσιν, *&c.*

Ver. 111. Ὡς ἐμὲ νῦν ἐχόλωσεν.] Ἡρέμα ὑπὲρ ἑαυτῦ ἀπολογεῖται. Schol. in Cod. *Harleian.*

Ver. 112. —— προλετύχθαι.] δοκεῖνα προγεγονέναι· Schol. *ibid.*

—— ἀλλὰ ταῦτα μὲν
Μεθῶμεν ——

Æſchylus Prometh. Vinct. ver. 261. Ubi *Scholiaſtes* hunc verſum *Homeri* citat.

Ibid. — ἐάσομεν.] Vide ſuprà ad δ', 42.

Ibid. — ἀφνύμενοι.] Vide ſuprà ad γ', 260.

Ver. 115. —— ὁππότε κεν δὴ.] De expleméntorum iſtorum, κεν δὴ, expectationem *longam* aptiſſimè depingentium, venuſtate; vide ſuprà ad ξ', 504.

Ver. 116. —— ἀθάνατοι.] Vide ſuprà ad ά, 398.

Ver. 117. Οὐδὲ γὰρ οὐδὲ βίη Ἡρακλῆϊ φύγε κῆρα, Ὅσπερ φίλτατος ἔσκε Διὶ.] Vide infrà ad φ', 107.

——————quin occidit unà
Sarpedon mea progenies: ——
Æn. X. 470.

Occidit & Pelopis genitor conviva Deorum.
Horat. Carm. Lib. I. *Od.* xxviii. *ver.* 7.

Ibid. — βίη Ἡρακλῆϊ.] Vide ſuprà ad ν', 758.

Ver. 118. —— Κρονίωνι.] De hujus vocis proſodiâ, vide ſuprà ad ά, 397.

Ver. 119. —— μοῖρα δάμασσε.] μοῖρ' ἐδάμασσε· Cod. *Oxon.* à *Barneſio*, item Codd. *Harleian*, & *Italic.* à *Th. Bentleio* collati.

Ibid. —— ἀργαλέος χόλος.] *Difficili bile tumet jecur. Horat. Carm. Lib.* I. *Od.* xiii. *ver.* 4.

Ver. 120. —— τέτυκται.] Vide ſuprà ad ά, 37.

Ver.

Κείσομ', ἐπεί κε θάνω· νῦν δὲ κλέος ἐσθλὸν ἀροίμην,
Καί τινα Τρωϊάδων ἢ Δαρδανίδων βαθυκόλπων,
Ἀμφοτέρῃσιν χερσὶ παρειάων ἀπαλάων
Δάκρυ' ὀμορξαμένην, ἀδινὸν ϛοναχῆσαι ἐφείην·
Γνοῖεν δ', ὡς δὴ δηρὸν ἐγὼ πολέμοιο πέπαυμαι.
Μηδέ μ' ἔρυκε μάχης, φιλέουσά περ· οὐδέ με πείσεις.
Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα θεὰ Θέτις ἀργυρόπεζα·
Ναὶ δὴ τοῦτό γε, τέκνον, ἐτήτυμον· οὐ κακόν ἐϛι,
Τειρομένοις ἑτάροισιν ἀμυνέμεν αἰπὺν ὄλεθρον·
Ἀλλά τοι ἔντεα καλὰ μετὰ Τρώεσσιν ἔχονται,
Χάλκεα, μαρμαίροντα· τὰ μὲν κορυθαίολος Ἕκτωρ
Αὐτὸς ἔχων ὤμοισιν ἀγάλλεται· οὐδὲ ἑ φημὶ
Δηρὸν ἐπαλαιῆσθαι, ἐπεὶ φόνος ἐγγύθεν αὐτῷ.
Ἀλλὰ σὺ μὲν μήπω καλαδύσεο μῶλον Ἄρηος,
Πρίν γ' ἐμὲ δεῦρ' ἐλθοῦσαν ἐν ὀφθαλμοῖσιν ἰδῆαι.
Ἠῶθεν γὰρ νεῦμαι, ἅμ' ἠελίῳ ἀνιόντι,
Τεύχεα καλὰ φέρουσα παρ' Ἡφαίϛοιο ἄνακτος.
Ὣς ἄρα φωνήσασα, πάλιν τράπεθ' υἱος ἑοῖο·
Καὶ ϛρεφθεῖσ', ἀλίῃσι νασιϛήτῃσι μετηύδα·

" Jacebo, ubi mortuus fuero: nunc autem gloriam bonam auferam;
" Et aliquam Troadum & Dardanidum profundos-sinus-habentium,
" Ambabus manibus genis à teneris
" Lacrymas abstergentem, crebrò suspirare cogam:
" Sentiant autem, quòd jamdiù ego à pugnâ cessavi.
" Neque me prohibe è prœlio, diligens licèt; neque enim mihi persuadebis.
Huic autem respondit deindè dea Thetis pedes-argentea;
" Sanè jam hoc, fili, verum; non malum est,
" Laborantibus sociis arcere gravem perniciem:
" Sed tibi arma pulchra inter Trojanos detinentur,
" Ærea, coruscantia: illa quidem pugnam-expeditè-ciens Hector
" Ipse ferens humeris exultat: neque tamen ipsum puto
" Diù exultaturum esse; cædes enim prope eum.
" Sed tu quidem neutiquàm ingredere pugnam Martis,
" Antequàm me huc profectam oculis videris.
" Manè enim revertar, simul ac sol ortus erit,
" Arma pulchra ferens à Vulcano rege.
Sic fata, retrò se vertit à filio suo:
Et conversa, inter marinas sorores dixit;

Ver. 123. Ἀμφοτέρῃσιν χερσὶ.] Codd. *Italic.* Ἀμφοτέρῃσι χερσὶ.

Ver. 124. Δάκρυ' ὀμορξαμένην.] Codd. *Italic.* & *Harleian.* Δάκρυ ὀμορξαμένην.

Ver. 125 Γνοῖεν.] Cod. *Italic.* Γνοίη.

Ibid.——πέπαυμαι.] Cod. *Harleian.* πεπαύμην. Quomodo & in uno MS. scriptum repperit *Barnesius.*

Ver. 126.——φιλέουσά.] Vide suprà ad ά, 538; ad ϰ', 280; & infrà, ad ύ, 304.

Ver. 128.——τοῦτό γε.] Codices ferè universi ταῦτά γε.

Ibid.——οὐ κακόν ἐϛι.] Vide suprà ad ν', 344; & ό, 11.

Ver. 131.——κορυθαίολος.] Vide suprà ad β', 816.

Ver. 134.—καταδύσεο.] Vide suprà ad έ, 109.

Ver. 138.——πάλιν τράπεθ'.] *Avertit se.* Vide suprà ad ϰ', 594; & ad γ', 141.

Ver.

Ὑμεῖς μὲν νῦν δῦτε θαλάσσης εὐρέα κόλπον,
Ὀψόμεναί τε γέροντ' ἅλιον καὶ δώματα πατρὸς,
Καί οἱ πάντ' ἀγορεύσατ'· ἐγὼ δ' ἐς μακρὸν Ὄλυμπον
Εἶμι παρ' Ἥφαιστον κλυτοτέχνην, αἴκ' ἐθέλῃσιν
Υἱεῖ ἐμῷ δόμεναι κλυτὰ τεύχεα παμφανόωντα.
Ὣς ἔφαθ'· αἱ δ' ὑπὸ κῦμα θαλάσσης αὐτίκ' ἔδυσαν.
Ἡ δ' αὖτ' Οὐλυμπόνδε θεὰ Θέτις ἀργυρόπεζα
Ἤιεν, ὄφρα φίλῳ παιδὶ κλυτὰ τεύχε' ἐνείκοι.
Τὴν μὲν ἄρ' Οὐλυμπόνδε πόδες φέρον· αὐτὰρ Ἀχαιοὶ
Θεσπεσίῳ ἀλαλητῷ ὑφ' Ἕκτορι ἀνδροφόνοιο
Φεύγοντες, νῆάς τε καὶ Ἑλλήσποντον ἵκοντο.
Οὐδέ κε Πάτροκλόν περ ἐϋκνήμιδες Ἀχαιοὶ
Ἐκ βελέων ἐρύσαντο νέκυν, θεράποντ' Ἀχιλῆος·
Αὖτις γὰρ δὴ τόν γε κιχὸν λαός τε καὶ ἵπποι,
Ἕκτωρ τε, Πριάμοιο πάϊς, φλογὶ εἴκελος ἀλκήν·
Τρὶς μέν μιν μετόπισθε ποδῶν λάβε φαίδιμος Ἕκτωρ,
Ἑλκέμεναι μεμαὼς, μέγα δὲ Τρώεσσιν ὁμόκλα·
Τρὶς δὲ δύ' Αἴαντες, θοῦριν ἐπιειμένοι ἀλκήν,
Νεκρῷ ἀπεσυφέλιξαν· ὁ δ' ἔμπεδον ἀλκὶ πεποιθὼς,

140 "Vos quidem nunc ſubite maris latum ſinum,
"Viſuræque ſenem marinum & ædes patris,
"Et ei omnia dicite: ego verò ad excelſum Olympum
"Vado ad Vulcanum arte-fabrili-clarum, ſi velit
"Filio meo dare inclyta arma collucentia.
Sic dixit: Illæ autem undam maris ſtatim ſubierunt.
Ad Olympum verò dea Thetis pedes-argentea
Abiit, ut dilecto filio inclyta arma afferret.
Illam quidem ad Olympum pedes ferebant: at Achivi
Immenſo cum fremitu acti vi Hectoris homicidæ
Fugientes, ad navéſque & Helleſpontum venerant.
Nec tamen Patroclum benè-ocreati Achivi
Extra tela extraxerant mortuum, famulum Achillis:
Rurſùs enim jam illum aſſecuti fuerant peditéſque & currus,
Hectorque, Priami filius, flammæ ſimilis vi;
Ter quidem illum retrò pedibus prehendit illuſtris Hector,
Abſtrahere cupiens, magnâque-voce Trojanos inclamabat:
Ter autem duo Ajaces, impetuoſam induti fortitudinem,
A mortuo vi-repulerunt: ille verò conſtanter robore fretus,

Ver. 144.——τεύχεα παμφανόωντα.] ——fulgentiaque arma.
Æn. VI. 490. XI. 6.

Ver. 147.——ἐνείκοι.] *Al.* ἐνείκαι. *Al.* ἐνείκῃ.

Ver. 148.——ἄρ'.] *Ut jam dictum eſt* —— *ver.* 146.

Ver. 149.—ἀνδροφόνοιο.] Vide ſuprà ad ϖ', 77.

Ver. 154.——εἴκελον.] Ita ex uno MS. edidit *Barneſius.* Rectè, ut opinor; vide ſuprà ad ϱ', 88; & ad γ', 53. *Al.* ἴκελον.

Ver. 157. Τρὶς δὲ δύ' Αἴαντες.] Cod. *Harleian.* Τρὶς δὲ δὴ Αἴαντες.

Ibid.——θοῦριν ἐπιειμένοι.] Quâ ratione θοῦριν, hîc ultimam producat; item κατὰ, *ver.* 159; & νίλυς, *ver.* 180; vide ſuprà ad ά, 51.

Ver. 158.—ἀλκὶ.] Vide ſuprà ad ί, 229.

Ver.

Ἄλλοτ' ἐπαΐξασκε κατὰ μόθον, ἄλλοσε δ' αὖτε
Στᾶσκε μέγα ἰάχων· ὀπίσω δ' ὑ χάζετο πάμπαν.
Ὡς δ' ἀπὸ ζώματος ὅτι λέοντ' αἴθωνα δύανται
Ποιμένες ἄγραυλοι μέγα πεινάοντα δίεσθαι·
Ὣς ῥα τὸν οὐκ ἐδύναντο δύω Αἴαντε κορυστὰ
Ἕκτορα Πριαμίδην ἀπὸ νεκρῶ δειδίξασθαι.
Καί νύ κεν εἵρυσσέν τε, καὶ ἄσπετον ἤρατο κῦδος,
Εἰ μὴ Πηλείωνι ποδήνεμος ὠκέα Ἶρις
Ἄγγελος ἦλθε θέουσ' ἀπ' Ὀλύμπου θωρήσσεσθαι,
Κρύβδα Διὸς, ἄλλων τε θεῶν· πρὸ γὰρ ἦκε μιν Ἥρη·
Ἀγχοῦ δ' ἱσαμένη ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
Ὄρσεο, Πηλεΐδη, πάντων ἐκπαγλότατ' ἀνδρῶν·
Πατρόκλῳ ἐπάμυνον, ὅ εἵνεκα φύλοπις αἰνὴ
Ἕστηκε πρὸ νεῶν· οἱ δ' ἀλλήλους ὀλέκουσιν,
Οἱ μὲν, ἀμυνόμενοι νέκυος πέρι τεθνειῶτος,
Οἱ δὲ, ἐρύσσασθαι ποτὶ Ἴλιον ἠνεμόεσσαν
Τρῶες ἐπιθύουσι· μάλιστα δὲ φαίδιμος Ἕκτωρ,
Ἑλκέμεναι μέμονεν· κεφαλὴν δέ ἑ θυμὸς ἀνώγει

Interdum impetum faciebat per tumultum, interdum verò
Consistebat altâ voce clamitans; retrò autem non cedebat omninò.
Ut verò à corpore haudquaquàm leonem fervidum possint
Pastores in agro pernoctantes valdè esurientem summovere:
Sic utique non poterant duo Ajaces armis acres
Hectorem Priamidem à mortuo absterrere.
Et jam prorsùs abstraxissétque, & immensam retulisset gloriam,
Nisi Pelidæ pedibus-ventosa velox Iris
Nuncia venisset currens ab Olympo ut prodiret in pugnam,
Clam Jove, aliisque diis; miserat enim eam Juno:
Propè autem stans verbis allatis allocuta est:
" Surge, Pelide, omnium terribilissime virorum:
" Patroclo auxiliare, cujus gratiâ certamen grave
" Stat ante naves: Illi verò se-invicem perdunt,
" Hi quidèm, pugnantes cadavere pro mortuo,
" Ut autem trahant ad Ilium ventosam
" Trojani rectà irruunt: maximè verò illustris Hector,
" Abstrahere cupit: caput autem ipsum animus jubet

Ver. 160. Στάσκε μέγα ἰάχων.] Vide suprà ad δ', 456.

Ver. 162. —— δίεσθαι.] δίω, δίωμαι. ἀπὸ τῦ δίημι·—ὥσπερ τὸ τίθεσθαι ἀπὸ τῦ τίθημι. Schol. in Cod. *Harleiano.*

Ver. 164.—Πριαμίδην.] Vide sup. ad ά, 398.

Ver. 166. Πηλείων ποδήνεμος ὠκέα Ἶρις
Ἄγγελος ἦλθε θέουσ' ἀπ' Ὀλύμπου —— πρὸ γὰρ ἦκε μιν Ἥρη.]
Irim de cœlo misit Saturnia Juno
Iliacam ad classem ——
Illa viam celerans ——
Nulli visa cito decurrit tramite virgo.
Æn. V. 606, 609.

Ver. 172. Ἕστηκε.] Vide suprà ad δ', 434.

Ver. 173.—ἀμυνόμενοι.] Cod. *Vatican.* à *Tho. Bentleio* collatus, ἀμυνέμεναι.

Ibid. —— νέκυος πέρι τεθνειῶτος.] Vide suprà ad π', 526.

Ibid. —— τεθνειῶτος.] Vide suprà ad ν', 46.

Ver. 174.—ἐρύσσασθαι.] Ita ex uno MS. edidit *Barnesius*. *Vulgg.* ἐρύσασθαι. Minùs rectè; secundam enim corripit. Vide suprà ad π', 781.

Ver. 176. —— κεφαλὴν δέ ἑ θυμὸς ἀνώγει.] Cod. *Harleian.* κεφαλὴν δέ γε θυμὸς ἀνώγει.

Πῆξαι ἀνὰ ζκολόπεσσι ταμόνθ' ἁπαλῆς ἀπὸ δειρῆς.
Ἀλλ' ἄνα, μηδ' ἔτι κεῖσο· ζέβας δέ ζε θυμόν ἰκέσθω,
Πάτροκλον Τρωῇσι κυσὶν μέλπηθρα γενέσθαι·
Σοὶ λώβη, αἴκεν τι νέκυς ἠσχυμμένος ἔλθῃ.
Τὴν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς·
Ἶρι θεά, τίς γάρ ζε θεῶν ἐμοὶ ἄγγελον ἦκε;
Τὸν δ' αὖτε προσέειπε ποδήνεμος ὠκέα Ἶρις·
Ἥρη με προέηκε, Διὸς κυδρὴ παράκοιτις·
Οὐδ' οἶδε Κρονίδης ὑψίζυγος, ἐδέ τις ἄλλος
Ἀθανάτων, οἳ Ὄλυμπον ἀγάννιφον ἀμφινέμονται.
Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
Πῶς τ' ἄρ' ἴω μετὰ μῶλον; ἔχουσι δὲ τεύχε' ἐκεῖνοι·
Μήτηρ δ' ἔ με φίλη πρίν γ' εἶα θωρήσσεσθαι,
Πρίν γ' αὐτὴν ἐλθοῦσαν ἐν ὀφθαλμοῖσιν ἴδωμαι·
Στεῦτο γὰρ Ἡφαίστοιο πάρ' οἰσέμεν ἔντεα καλά.
Ἄλλου δ' ἔ θην οἶδα, τεῦ ἂν κλυτὰ τεύχεα δύω,

" Infigere palo, abſciſſum tenerâ à cervice.
" Sed ſurge, nec ampliùs jaceto; pudórque tuum animum tangat,
" Patroclum Trojanis canibus ludibrium fieri:
" Tibi contumelia, ſi quid cadaver indignè-acceptum venerit.
Huic autem reſpondit deindè pedibus-celer nobilis Achilles;
" Iri dea, quiſnam te deorum mihi nunciam miſit?
Illum verò viciſſim allocuta eſt pedibus-ventoſa velox Iris;
" Juno me miſit, Jovis glorioſa conjux:
" Neque ſcit Saturnius in-alto-ſedens, neque quis alius
" Immortalium, qui Olympum valdè nivoſum habitant.
Hanc autem reſpondens allocutus eſt pedibus celer Achilles:
" Et quomodo ire poſſum ad pugnam? Habent enim arma iſti:
" Mater autem me chara priùs vetuit armari,
" Quàm ipſam reverſam oculis viderem:
" Pollicita enim eſt à Vulcano allaturam *ſe* arma pulchra.
" Alterius autem non ullius ſcio, cujus inclyta arma induere poſſim,

Ver. 178.——μηδ' ἔτι.] Cod. *Harleian.* μηκέτι.

Ver. 180.——ἠσχυμμένος.] Codd. à *Tho. Bentleio* collati, ἠσχυμένος.

Ibid.——ἔλθῃ.] *Al.* ἔλθοι.

Ver. 181—187.——ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς——πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς.] Vide ſuprà ad ά, 58.

Ver. 182. Ἶρι θεά, τίς γάρ ζε θεῶν ἐμοὶ ἄγγελον ἦκε.] *Al.* τίς τ' ἄρ ζε θεῶν.

Iri, decus cœli, quis te mihi nubibus actam
Detulit in terras?—— *Æn.* IX. 18.

Ibid.—τίς γάρ ζε.] Vide ſuprà ad ό, 201.

Ver. 184. Ἥρη με προέηκε.]

Hæc adeo tibi——
Ipſa palam fari omnipotens Saturnia juſſit.
Æn. VII. 427.

Ver. 185.——ὑψίζυγος.]

——————ἐπὶ ζυγοῖς
Καθέζετ' ἀρχῆς——
Euripid. Phœniſſ. ver. 74.

Ver. 188. Ἀθανάτων.] Vide ſuprà ad ά, 398.

Ver. 188. Πῶς τ' ἄρ'.] *Et quomodo igitur*——.

Ver. 189. Μήτηρ δ' ἔ με φίλη πρίν γ' εἶα θωρήσσεσθαι, Πρίν γ' αὐτὴν ἐλθοῦσαν.]

Hoc ſignum cecinit miſſuram Diva creatrix,
Si bellum ingrueret; Vulcaniaque arma per auras
Laturam auxilio——. *Æn.* VIII. 534.

Ibid.——πρίν γ' εἶα——Πρίν γ' αὐτὴν.] Vide ſuprà ad έ, 287.

Ver. 122. Ἄλλου δ' ἔ θην οἶδα.] Ita ex uno MS. edidit *Barneſius*. *Al.* Ἄλλου δ' ἔ τεῦ οἶδα.

Εἰ μὴ Αἴαντός γε ζάκ῾ Τελαμωνιάδαο.
Ἀλλὰ κὴ αὐτὸς ὅγ᾽, ἔλπομ᾽, ἐνὶ πρώτοισιν ὁμιλεῖ,
Ἔγχεϊ δηϊόων περὶ Πατρόκλοιο θανόντ῾.
Τὸν δ᾽ αὖτε προσέειπε ποδήνεμ῾ ὠκέα Ἶρις·
Εὖ νυ κὴ ἡμεῖς ἴδμεν, ὅτι κλυτὰ τεύχε᾽ ἔχονται·
Ἀλλ᾽ αὔτως ἐπὶ τάφρον ἰὼν, Τρώεσσι φάνηθι,
Αἴκε σ᾽ ὑποδδείσαντες ἀπόσχωνται πολέμοιο
Τρῶες, ἀναπνεύσωσι δ᾽ ἀρηϊοι υἷες Ἀχαιῶν
Τειρόμενοι· ὀλίγη δέ τ᾽ ἀνάπνευσις πολέμοιο.
Ἣ μὲν ἄρ᾽ ὣς εἰποῦσ᾽ ἀπέβη πόδας ὠκέα Ἶρις.
Αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς ὦρτο Διῒ φίλ῾· ἀμφὶ δ᾽ Ἀθήνη
Ὤμοις ἰφθίμοισι βάλ᾽ αἰγίδα θυσσανόεσσαν·
Ἀμφὶ δέ οἱ κεφαλῇ νέφ῾ ἔσεφε δῖα θεάων
Χρύσεον, ἐκ δ᾽ αὐτῆ δαῖε φλόγα παμφανόωσαν.
Ὡς δ᾽ ὅτε καπνὸς ἰὼν ἐξ ἄστ῾ αἰθέρ᾽ ἵκηται
Τηλόθεν ἐκ νήσου, τὴν δηϊοι ἀμφιμάχονται,
Οἵτε πανημέριοι συνερῷ κρίνονται Ἄρηϊ

" Niſi Ajacis utique ſcutum Telamonii:
" Sed & ipſe hic, ſpero, inter primos verſatur,
" Haſtâ cædem-edens Patrocli gratiâ mortui.
Illum verò viciſſim allocuta-eſt pedibus ventoſa velox Iris;
" Benè quidem & nos ſcimus, quòd inclyta arma detinentur:
" Sed ſic ad foſſam profectus, Trojanis-de-te-in-conſpectum,
" Si fortè te veriti abſtinuerint pugnâ
" Trojani, reſpiraverintque Mavortii filii Achivorum
" Afflicti *jam*: Exigua autem & reſpiratio à prœlio.
Illa quidem ſic locutà abiit pedibus velox Iris.
At Achilles ſurrexit Jovi charus: Minerva verò
Humeris validis circumpoſuit ægida fimbriatam:
Caput autem ei nube cinctum-ornavit auguſtiſſima dearum
Aureâ, éque ipsâ accendit flammam collucentem.
Ut verò cùm fumus aſcendens ex urbe ad ætherem aſſurgit
Longè ex inſulâ, quam hoſtes oppugnant,
Qui, toto die, horrendo decernunt Marte

Ver. 194.——ἐνὶ πρώτοισιν ὁμιλεῖ.] *Al.* ἐνὶ Τρώεσσιν ὁμιλεῖ.

Ver. 197.——ὅτι.] *Al.* ὅ τοι.

Ver. 201.——ὀλίγη δέ τ᾽ ἀνάπνευσις πολέμοιο.] Vide ſuprà ad ω', 43.

Ibid.——ἀνάπνευσις.] Cod. *Harleian.* ἀνάπαυσις. Cæterum totus hic verſus deeſt in Codice *Vaticano*.

Ver. 203.——Διῒ φίλ῾.] Quâ ratione, Διΐ, hîc ultimam producat; item ἄϊον, *ver.* 222; & τρόπεον, *ver.* 224; & πόλεμον, *ver.* 238; vide ſuprà ad ά, 51.

Ver. 204.——θυσσανόεσσαν.] Ita edidit *Barneſius*. Rectè, ut opinor: Vide ſuprà ad ξ', 593.

Ver. 205. Ἀμφὶ δέ οἱ κεφαλῇ νέφ῾ ἔσεφε δῖα θεάων Χρύσεον, ἐκ δ᾽ αὐτῆ δαῖε φλόγα παμφανόωσαν.]

——galea alta chimæram
Suſtinet, Ætnæos efflantem faucibus ignes. *Æn.* VII. 785.
Ardet apex capiti, criſtiſque à vertice flamma
Funditur.—— *Æn.* X. 270.

Cæterùm de totius hujus loci venuſtate, quo *Achillis* ad pugnam redituri *FAMA* atque *EXPECTATIO* ſummo cum verborum ſplendore & magnificentiâ depingitur; vide ſuprà ad ε, 4.

Ver. 209.——κρίνονται.] De ſyllabi κρι productâ, vide ſupra ad ά, 309 & 314.

Ἄσεϑ' ἐκ ζφετέρϑε· ἅμα δ' ἠελίῳ καταδύντι
Πυρσοί τε φλεγέθϑσιν ἐπήτριμοι, ὑψόσε δ' αὐγὴ
Γίγνεται αἰσσϑσα, περικλιόνεσσιν ἰδέσθαι,
Αἴκεν πῶς ζὺν νηυσὶν ἄρεως ἀλκτῆρες ἵκωνται·
Ὡς ἀπ' Ἀχιλλῆϑ κεφαλῆς ζέλας αἰθέρ' ἵκανε.
Στῆ δ' ἐπὶ τάφρον ἰὼν ἀπὸ τείχεϑ· ὐδ' ἐς Ἀχαιὺς
Μίσγετο· μητρὸς γὰρ πυκινὴν ὠπίζετ' ἐφετμήν·
Ἔνθα ζὰς ἤϋσ'· ἀπάτερθε δὲ Παλλὰς Ἀθήνη
Φθέγξατ' ἀτὰρ Τρώεσσιν ἐν ἄσπετον ὦρσε κυδοιμόν.
Ὡς δ' ὅτ' ἀριζήλη φωνὴ, ὅτε τ' ἴαχε ζάλπιγξ
Ἄσυ περιπλομένων δηΐων ὑπὸ θυμοραϊζέων·
Ὡς τότ' ἀριζήλη φωνὴ γένετ' Αἰακίδαο.
Οἱ δ' ὡς ἔν ἄϊον ὄπα χάλκεον Αἰακίδαο,
Πᾶσιν ὀρίνθη θυμός· ἀτὰρ καλλίτριχες ἵπποι
Ἄψ ὄχεα τρόπεον· ὄσσοντο γὰρ ἄλγεα θυμῷ.
Ἡνίοχοι δ' ἔκπληγεν, ἐπεὶ ἴδον ἀκάμαντον πῦρ

210 Urbe *procurrentes* ex ſuâ; ut verò ſol occiderit,
Continuò & faces in-ſpeculis ardent denſæ, inque altum ſplendor
Emicat, finitimi ut-videant;
Si fortè cum navibus Martis propulſatores venire velint:
Sic ab Achillis capite ſplendor ad æthera pertingebat.
215 Stetit autem ad foſſam profectus extra murum, nec tamen Achivis
Miſcebatur: matris enim prudens reverebatur præceptum.
Ibi ſtans clamavit; ſeorsùm autem Pallas Minerva
Vociferata eſt; & inter Trojanos immenſum excitavit tumultum.
Ut verò cùm admodùm-luculenta vox *fit*, quando clangit tuba
220 Urbem cingentes hoſtes propter exitiales;
Sic tunc admodùm luculenta vox erat Æacidæ.
Illi verò ut audiverunt vocem æream Æacidæ,
Omnibus commotus-eſt animus: pulchri autem jubis equi
Retrò currus vertebant: præſagiebant enim clades animo.
225 Aurigæ autem perculſi ſunt, ubi viderunt indefeſſum ignem

Τιτήνεσσι δὲ τιμὴν κρίναντο βίηφι.
Heſiod. Theogon. ver. 822.

Ver. 212. Γίγνεται.] *Al.* Γίνεται. Quod perinde eſt. Nam γίνομαι primam producit.

Ver. 213.——Ζὺν νηυσὶν ἄρεως ἀλκτῆρες ἵκωνται.] Ita legit *H. Stephanus*; atque ita ex MS. edidit *Barneſius*. Quæ ſi vera ſit lectio, pronunciandum erit ἄρως. *Al.* ἄρεος, & ἄρευς. Vide ſuprà ad ξ', 485.

Ver. 217.——ἀπάτερθε.] Vide ſuprà ad ά, 349.

Ver. 218.——Τρώεσσιν ἐν ἄσπετον.] Cod. *Harleian.* Τρώεσσιν ἀν ἄσπετον.

Ver. 220.——περιπλομένων.] Cod. *Harleian* περὶ πλομένων.

Ibid.——θυμοραϊζέων.] Pronunciabatur θυμοραϊζῶν. Vide ſuprà ad ν', 544.

Ver. 222.——ἄϊον.] Vide ſuprà ad ό, 252.

Ibid.——ὄπα χάλκεον.]
Ferrea vox—— *Æn.* VI. 626.

Ver. 224. Ἄψ ὄχεα τρόπεον.] *Al.* Ἄψ ὄχεα τράπαον. Quæ ſi vera ſit lectio, pronunciandum erit τράπων; ut rectè hîc annotavit *Barneſius*.

Ver. 225. Ἡνίοχοι δ' ἔκπληγεν, ἐπεὶ ἴδον ἀκάμαντον πῦρ.] Μυρία ἐςὶν εὑρεῖν παρ' αὐτῷ [Ὁμήρῳ]——εἰρασμένα εἰς βραχύτητα, καὶ τάχος καὶ σπουδὴν, καὶ τὰ τούτοις ὁμοίενθ· ὡς ἔχει ταυτί.—— "Ἡνίοχοι δ' ἔκπληγεν, ἐπεὶ "ἴδον ἀκάμαντον πῦρ·"——ἐφ' ὧν [δηλοῦται] ——ἡ τῆς διανοίας ἔκπληξις, καὶ τὸ τῇ δείματος ἀπροσδόκητον· ποιεῖ δὲ [τοῦτο] ἡ τῶν συλλαβῶν τε καὶ γραμμάτων ἐλάττωσις. *Dionyſ. Halicarn.* περὶ συνθέσεως, §. 15.

Ibid.—ἔκπληγεν.] Vide ſuprà ad γ', 31.

Ibid.—ἀκάμαντον.] Vide ſuprà ad ά, 398.

Ver.

Δεινὸν ὑπὲρ κεφαλῆς μεγαθύμου Πηλείωνος
Δαιόμενον· τὸ δ' ἔδαιε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη.
Τρὶς μὲν ὑπὲρ τάφρου μεγάλ' ἴαχε δῖος Ἀχιλλεύς·
Τρὶς δ' ἐκυκήθησαν Τρῶες κλειτοί τ' ἐπίκουροι.
Ἔνθα δὲ κὴ τότ' ὄλοντο δυώδεκα φῶτες ἄριστοι
Ἀμφὶ σφοῖς ὀχέεσσι κὴ ἔγχεσιν· αὐτὰρ Ἀχαιοὶ
Ἀσπασίως Πάτροκλον ὑπ' ἐκ βελέων ἐρύσαντες,
Κάτθεσαν ἐν λεχέεσσι· φίλοι δ' ἀμφέσαν ἑταῖροι
Μυρόμενοι· μετὰ δέ σφι ποδώκης εἵπετ' Ἀχιλλεὺς,
Δάκρυα θερμὰ χέων, ἐπεὶ εἶσιδε πίστον ἑταῖρον
Κείμενον ἐν φερέτρῳ, δεδαϊγμένον ὀξέϊ χαλκῷ·
Τόν ῥ' ἦτοι μὲν ἔπεμπε σὺν ἵπποισιν κὴ ὄχεσφιν
Ἐς πόλεμον, ἐδ' αὖτις ἐδέξατο νοσήσαντα.
Ἠέλιον δ' ἀκάμαντα βοῶπις πότνια Ἥρη
Πέμψεν ἐπ' Ὠκεανοῖο ῥοὰς ἀέκοντα νέεσθαι·
Ἠέλιος μὲν ἔδυ, παύσαντο δὲ δῖοι Ἀχαιοὶ
Φυλόπιδος κραταιῆς κὴ ὁμοιΐου πολέμοιο.

Horrendum ſuper caput magnanimi Pelidæ
Ardentem: illum nempè accendebat dea oculis Minerva.
Ter quidem ſuper foſſam magnâ voce clamavit nobilis Achilles:
Ter verò turbati ſunt Trojani inclytique ſocii.
Ibidem autem etiam tunc periêrunt duodecim viri fortiſſimi
Impediti & confixi ſuis curribus & haſtis: At Achivi
Alacritèr Patroclum extra tela extractum,
Depoſuerunt in lectis: chari autem circumſtabant ſocii
Lugentes; atque eos pedibus-velox ſequebatur Achilles,
Lacrymas calidas fundens, poſtquàm aſpexit fidum ſocium
Jacentem in feretro, laceratum acuto ære:
Quem quidem miſerat cum equis & curribus
In prœlium, neque rurſùs recepit reverſum.
Solem autem indefeſſum oculis-bubulis decora veneranda Juno
Miſit ad Oceani fluenta invitum redire:
Sol quidem occidit, finémque fecerunt nobiles Achivi
Certaminis aſperi & omnibus-æquè-gravis pugnæ.

Ver. 227.——γλαυκῶπις Ἀθήνη.] Vide ſuprà ad ά, 206.

Ver. 229.—κλειτοί τ' ἐπίκουροι.] *Al.* κλυτοί τ' ἐπίκουροι.

Ver. 232. Ἀσπασίως.] Similitérque inſrà *ver.* 270; vide ſuprà ad ά, 140.

Ver. 233.—ἀμφέσαν ἑταῖροι.] Vide ſuprà ad ά, 535.

Ver. 235. Δάκρυα θερμὰ χέων, ἐπεὶ εἶσιδε πίστον ἑταῖρον Κείμενον ἐν φερέτρῳ.]

——feretro Pallante repoſto
Procumbit ſuper, atque hæret lacrymanſque gemenſque. *Æn.* XI. 149.

Ver. 236.——φερέτρῳ.] *Al.* φέρλῳ.

Ver. 237. Τόν ῥ'.] *Quem ſcilicèt*——, *Quem, ut ſuprà dictum eſt*——. ω', 125.

Ver. 238. Ἐς πόλεμον, ἐδ'.] Malè hîc *Barneſius*; "At" (inquit) "legi etiam "poteſt, Ἐς πόλεμόνδ', ut τὸ, δὲ παρέλκη, "vel τὸ, Ἐς." Quod Poëta omninò eſſet indignum. Vide ſuprà ad γ', 83; & ad ό, 543.

Ver. 239.——βοῶπις πότνια Ἥρη.] Vide ſuprà ad ά, 551.

Ver. 240. Πέμψεν.] Cod. *Harleian.* Πέμπεν.

Ver. 241.—παύσαντο.] Vide ſuprà ad γ', 141.

Ver. 242.——ὁμοιΐου.] Ἰστέον ὅτι ὁ Ποιητὴς πανταχοῦ τὸ Ὁμοιΐον ἐπὶ τοῦ φαύλου λαμβάνει· οἷον,—— γῆρας ὁμοιΐον,—— θάνατον ὁμοιΐον, &c. *Schol.* ad δ', 315.

Τρῶες δ' αὖθ' ἑτέρωθεν, ἀπὸ κραλερῆς ὑσμίνης
Χωρήσαντες, ἔλυσαν ὑφ' ἅρμασιν ὠκέας ἵππους.
Ἐς δ' ἀγορὴν ἀγέροντο, πάρος δόρποιο μέδεσθαι·
Ὀρθῶν δ' ἑσάντων ἀγορὴ γένετ', οὐδέ τις ἔτλη
Ἕζεσθαι· πάντας γὰρ ἔχε τρόμος, οὕνεκ' Ἀχιλλεὺς
Ἐξεφάνη, δηρὸν δὲ μάχης ἐπέπαυτ' ἀλεγεινῆς.
Τοῖσι δὲ Πουλυδάμας πεπνυμένος ἦρχ' ἀγορεύειν
Πανθοίδης· ὃ γὰρ οἷος ὅρα πρόσσω καὶ ὀπίσσω·
Ἕκτορι δ' ἦεν ἑταῖρος, ἰὴ δ' ἐν νυκτὶ γένοντο·
Ἀλλ' ὁ μὲν ἀρ μύθοισιν, ὁ δ' ἔγχεϊ πολλὸν ἐνίκα·
Ὅς ῥ' ἐῢ φρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν·
Ἀμφὶ μάλα φράζεσθε, φίλοι· κέλομαι γὰρ ἔγωγε
Ἄσυδε νῦν ἰέναι, μὴ μίμνειν ἠῶ δῖαν
Ἐν πεδίῳ παρὰ νηυσίν· ἑκὰς δ' ἀπὸ τείχεος εἰμέν.
Ὄφρα μὲν ἔτος ἀνὴρ Ἀγαμέμνονι μήνιε δίῳ,
Τόφρα δὲ ῥηΐτεροι πολεμίζειν ἦσαν Ἀχαιοί.
Χαίρεσκον γὰρ ἔγωγε θοὴς ἐπὶ νηυσὶν ἰαύων,
Ἐλπόμενος νῆάς γ' αἱρησέμεν ἀμφιελίσσας·

Trojani verò ex-alterâ-parte, ex aſpero prœlio
Ut exceſſerant, ſolverunt à curribus veloces equos.
Ad concionem autem congregabantur, antequàm cœnam curarent;
Erectis autem ſtantibus concio habita eſt, neque quis ſuſtinuit
Sedere: omnes enim tenebat tremor, eò quòd Achilles
In-conſpectum-ſe-dederat; diù enim pugnâ abſtinuerat triſti.
Illis autem Polydamas prudens cœpit concionari
Panthœdes; hic enim ſolus videbat futura & præterita:
Hectori autem erat ſodalis, eâdemque nocte nati erant;
Sed hic quidem verbis, ille verò haſtâ multum ſuperabat:
Qui inter eos ſapiens concionatus eſt & dixit;
" In-utramque-partem diligentèr deliberate, amici: hortor enim ego
" In-urbem nunc ire, neque expectare auroram pulchram
" In campo prope naves: procul enim à muro ſumus.
" Quamdiù quidem hic vir Agamemnoni iraſcebatur nobili,
" Tamdiù minùs-graves in-pugnâ erant Achivi.
" Gaudebam enim ego veloces juxta naves pernoctans,
" Sperans *nos* naves utique capturos utrinque-remis-actas:

Ver. 248.——ἐπέπαυτ'.] *Al.* ἀπέπαυτ'.

Ver. 249—258. Τοῖσι δὲ——Τόφρα δὲ.] Vide ſuprà ad Θ', 160; & ad ά, 57.

Ver. 250.——ὅρα πρόσσω καὶ ὀπίσσω.]

——novit namque omnia vates,
Quæ ſint, quæ fuerint, quæ mox ventura trahantur.

Virgil. Georgic. IV. 392.

Ver. 251. Ἕκλυε δ' ἦν ἑταῖρος, ἰὴ δ' ἐν νυκτὶ γένοντο.]

——Paridiſque Mimanta
Æqualem comitemque; unâ quem nocte Theano
In lucem genitori Amyco dedit; & face prægnans
Ciſſeïs regina Parin creat——.

Æn. X. 702.

Vide ſuprà ad ζ', 299; & ad π', 718.

Ver. 255.——μὴ μίμνειν ἠῶ δῖαν.] Longinquam auroræ expectationem optimè depingit *Spondæus* iſte in quinto pede. Vide ſuprà ad Θ', 561.

Ver. 257.——μήνιε.] Pronunciabatur, ut opinor, μήνι. Nam μήνιω ſecundam producit. Vide ſuprà ad ά, 488; & ad β', 772.

Ver.

Νῦν δ' αἰνῶς δείδοικα ποδώκεα Πηλείωνα·
Οἷος ἐκείνε θυμὸς ὑπέρβιος, οὐκ ἐθελήσει
Μίμνειν ἐν πεδίῳ, ὅθι περ Τρῶες καὶ Ἀχαιοὶ
Ἐν μέσῳ ἄμφότεροι μένος Ἄρηος δατέονται,
Ἀλλὰ περὶ πολίος τε μαχήσεται, ἠδὲ γυναικῶν.
Ἀλλ' ἴομεν προτὶ ἄστυ, πίθεσθέ μοι, ὧδε γὰρ ἔσται·
Νῦν μὲν νὺξ ἀπέπαυσε ποδώκεα Πηλείωνα
Ἀμβροσίη· εἰ δ' ἄμμε κιχήσεται ἐνθάδ' ἐόντας
Αὔριον ὁρμηθεὶς ζὺν τεύχεσιν, εὖ νύ τις αὐτὸν
Γνώσεται· ἀσπασίως γὰρ ἀφίξεται Ἴλιον ἱρὴν,
Ὅς κε φύγῃ· πολλοὺς δὲ κύνες καὶ γῦπες ἔδονται
Τρώων· αἰ γὰρ δή μοι ἀπ' ἄλγε' ὧδε γένοιτο.
Εἰ δ' ἂν ἐμοῖς ἐπέεσσι πιθώμεθα, κηδόμενοί περ,
Νύκτα μὲν εἰν ἀγορῇ ζθένος ἔξομεν, ἄστυ δὲ πύργοι,
Ὑψηλαί τε πύλαι, ζανίδες τ' ἐπὶ τῇς ἀραρυῖαι
Μακραὶ, εὐξεσοι, ἐζευγμέναι εἰρύσονται.
Πρωῒ δ' ὑπ' ἠοῖοι ζὺν τεύχεσι θωρηχθέντες
Στησόμεθ' ἀμπύργες· τῷ δ' ἄλγιον, αἴκ' ἐθέλῃσιν,

" Nunc verò gravitèr timeo velocem Pelidem:
" Qualis illius animus violentus, non volet
" Manere in campo, in quo Trojani & Achivi
" In medio utrique vim Martis communem-experiuntur;
" Sed de urbéque pugnabit, atque uxoribus.
" Itaque eamus ad urbem, obsequimini mihi, sic enim erit:
" Nunc quidem nox abstinere-fecit velocem Pelidem
" Dulcis: si autem nos offenderit hîc manentes
" Crâs progressus cum armis, probè tunc aliquis illum
" Agnoscet; libentèr enim pervenerit ad Ilium sacram,
" Quicunque effugerit: multos verò canes & vultures comedent
" Trojanorum: Utinam sanè mihi omninò inauditum tale quid fuerit.
" Si verò meis verbis obsecuti fuerimus, tristes licèt,
" Per-noctem quidem in concione nos-muniemus, urbem autem turres
" Excelsæque portæ, tabulæque ad has aptatæ
" Longæ, benè-politæ, coagmentatæ tutabuntur.
" Manè autem sub aurorâ armis instructi
" Stabimus super turribus: huic autem gravis *fuerit*, si voluerit,

Ver. 261.——δείδοικα.] *Timeo*; non *Timui*. Vide suprà ad ά, 37; & ad Ϡ, 322.

Ver. 264.——μένος Ἄρηος.] Cod. *Harleian.* μένος Ἄρεος. Unde fortasse legendum ἀμφότεροί γε μένος Ἄρεος.

Ver. 268.——ἄμμε.] Vide suprà ad ά, 59.

Ver. 271.——φύγῃ.] *Al.* φύγοι.

Ibid.——πολλοὺς δὲ κύνες καὶ γῦπες ἔδονται.] Vide suprà ad ϛ, 241.

Ver. 272.——ἀπ' ἄλγε'.] *Al.* ἀπάλεον.

Ibid.——γένοιτο.] *Al.* γένοιντο.

Ver. 273.——πιθώμεθα.] Cod. *Harleian.* πιθοίμεθα.

Ver. 276.——εἰρύσονται.] Cod. *Harleian.* εἰρύσσονται.

Ver. 277.——ζὺν τεύχεσι θωρηχθέντες Στησόμεθ' ἀμπύργες.] Refertur istud ζὺν τεύχεσι non ad θωρηχθέντες, sed ad Στησόμεθ' ἀμπύργες. Vide suprà ad Ϡ, 530.

Ver. 278.——ἀμπύργες.] Ita edidit *Barnesius*, quocum facit & Codex *Harleianus*. Sic, ἀμφωμοῖσι, suprà Ϡ, 441; ἀμφόνον, κ', 298; ἀμπόνον, ϛ, 82; &c. Vulgati hic legunt ἀν πύργες.

Ἐλθὼν ἐκ νηῶν περὶ τείχεος ἄμμι μάχεσθαι.
Ἄψ πάλιν εἶσ' ἐπὶ νῆας ἐπεί κ' ἐριαύχενας ἵππους
Παντοίῃ δρόμῳ ἄσῃ ὑπὸ πτόλιν ἠλασκάζων.
Εἴσω δ' ἔ μιν θυμὸς ἐφορμηθῆναι ἐάσει,
Οὐδέ πότ' ἐκπέρσει πρίν μιν κύνες ἀργοὶ ἔδονται.
Τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη κορυθαίολος Ἕκτωρ·
Πουλυδάμα, σὺ μὲν οὐκ ἔτ' ἐμοὶ φίλα ταῦτ' ἀγορεύεις,
Ὅς κέλεαι κατὰ ἄστυ ἀλήμεναι αὖτις ἰόντας.
Ἦ ὄπῃ κεκόρησθε ἐελμένοι ἔνδοθι πύργων;
Πρὶν μὲν γὰρ Πριάμοιο πόλιν μέροπες ἄνθρωποι
Πάντες μυθέσκοντο πολύχρυσον, πολύχαλκον·
Νῦν δὲ δὴ ἐξαπόλωλε δόμων κειμήλια καλά·
Πολλὰ δὲ δὴ Φρυγίην καὶ Μηονίην ἐρατεινὴν
Κτήματα περνάμεν' ἵκει, ἐπεὶ μέγας ὠδύσατο Ζεύς.
Νῦν δ' ὅτε πέρ μοι ἔδωκε Κρόνου παῖς ἀγκυλομήτεω
Κῦδος ἀρέσθ' ἐπὶ νηυσὶ, θαλάσσῃ τ' ἔλσαι Ἀχαιοὺς,
Νήπιε, μηκέτι ταῦτα νοήματα φαῖν' ἐνὶ δήμῳ·
Οὐ γάρ τις Τρώων ἐπιπείσεται· οὐ γὰρ ἐάσω·

" Profectus à navibus, circa murum nobiſcum pugnare.
" Retrò iterùm ibit ad naves, poſtquàm arduos-cervicibus equos
" Vario curſu ſatiârit ſub urbem vagans.
" Intùs verò nec ipſum ſua magnanimitas irruere ſinet,
" Nec unquam vaſtabit : priùs ipſum canes veloces edent.
Illum verò torvè intuitus allocutus eſt-pugnam-expedite-ciens Hector ;
" Polydama, tu quidem non ampliùs mihi grata hæc dicis,
" Qui hortaris in urbem *nos* cogi reverſos.
" An nondum ſatiati eſtis-clauſi-manendo intra turres ?
" Anteà enim Priami urbem articulatè-loquentes homines
" Omnes prædicabunt divitem-auri, divitem-æris ;
" Nunc verò jam perierunt ex ædibus pretioſæ res-reconditæ pulchræ :
" Multæ autem jam in Phrygiam & Mæoniam amabilem
" Opes venum-avectæ abiêre, poſtquàm magnus iratus fuit Jupiter.
" Nunc verò cùm mihi dedit Saturni filius verſuti
" Gloriam retuliſſe apud naves, marique concluſiſſe Achivos,
" Stultè, nè jam hæc conſilia oſtende inter cives :
" Non enim quis Trojanorum obtemperabit : neque enim ſinam :

Ver. 282—296. —— ἐάσει —— ἐάσω.] Vide ſuprà ad δ', 42. Malè *Barneſius* —— ἐάσσει —— ἐάσσω.

Ver. 284.—κορυθαίολος.] Vide ſuprà ad β', 816.

Ver. 285. —— ἐκ ἔτ' ἐμοὶ φίλα.] Indicat vocula iſta, ἔτι, gratum fuiſſe Hectori, quod anteà dare ſolebat conſilium Polydamas, ſuprà μ', 60, 80 ; ν', 725, 748.

Ver. 287. Ἦ ὄπῃ κεκόρησθε ἐελμένοι ἔνδοθι πύργων.]
Non pudet obſidione iterum valloque teneri
——& morti prætendere muros ?
Æn. IX. 598.

Ibid. —— ἐελμένοι.] *Al.* ἐερμένοι.

Ver. 288.—μεροπες ἄνθρωποι.] Vide ſuprà ad ά, 51.

Ver. 290. —— ἐξαπόλωλε.] Si ἐξαπολώλει dixiſſet, jam non conſtitiſſet Temporum ratio. Vide ſuprà ad κ', 186, 187 ; & ad ά, 37.

Ver. 292. —— ἵκει.] *Al.* ἵκει.

Ver. 293.—ἀγκυλομήτεω.] Pronunciabatur ἀγκυλομήτω. Vide ſuprà ad ά, 1.

Ver. 294.—θαλάσσῃ τ' ἔλσαι Ἀχαιοὺς.] *Al.* θαλάσσῃ τ' ἐλάσσαι Ἀχαιούς.

Ver.

Ἀλλ' ἄγεθ', ὡς ἂν ἐγὼν εἴπω, πειθώμεθα πάντες.
Νῦν μὲν δόρπον ἕλεσθε, κατὰ στρατὸν ἐν τελέεσσι,
Καὶ φυλακῆς μνήσασθε, καὶ ἐγρήγορθε ἕκαστος·
Τρώων δ' ὃς κλεάτεσσιν ὑπερφιάλως ἀνιάζει,
Συλλέξας, λαοῖσι δότω καταδημοβορῆσαι,
Τῶν τινα βέλτερόν ἐστιν ἐπαυρέμεν, ἤπερ Ἀχαιούς.
Πρωὶ δ' ὑπ' ἠοῖοι ζὺν τεύχεσι θωρηχθέντες,
Νηυσὶν ἐπὶ γλαφυρῆσιν ἐγείρομεν ὀξὺν Ἄρηα,
Εἰ δ' ἐτεὸν παρὰ ναῦφιν ἀνέστη δῖος Ἀχιλλεύς,
Ἄλγιον, αἴκ' ἐθέλῃσι, τῷ ἐσσεῖται· ἔ μιν ἔγωγε
Φεύξομαι ἐκ πολέμοιο δυσηχέος, ἀλλ' μάλ' ἄντην
Στήσομαι· ἤ κε φέρῃσι μέγα κράτος, ἤ κε φεροίμην·
Ξυνὸς Ἐνυάλιος, καὶ τε κλαίοντα κατέκτα.
Ὣς Ἕκτωρ ἀγόρευε· ἐπὶ δὲ Τρῶες κελάδησαν,
Νήπιοι· ἐκ γάρ ζφεων φρένας εἵλετο Παλλὰς Ἀθήνη·
Ἕκτορι μὲν γάρ ἐπήνησαν κατὰ μηλιόωντι,
Πολυδάμαντι δ' ἄρ' οὔτις, ὃς ἐσθλὴν φράζετο βουλήν.
Δόρπον ἔπειθ' εἵλοντο κατὰ στρατόν· αὐτὰρ Ἀχαιοὶ

" Sed agite, ſicut ego dixero, pareamus omnes.
" Nunc quidem cœnam ſumite per exercitum turmatim,
" Et excubiarum mementote, & vigilate quiſque :
" Troüm verò quicunque de-opibus *periclitantibus* admodùm ſollicitus eſt,
" Collectas-in-unum copiis det publice-abſumendas,
" Quorum aliquem melius eſt, *illis* frui, quàm Achivos.
" Manè verò ſub aurorâ armis inſtructi,
" Naves juxta cavas excitemus acre prœlium.
" Sin reverà apud naves ſurrexit-ad-certamen nobilis Achilles,
" Gravius, ſi voluerit, ei erit : non illum ego ſanè
" Fugiam è pugnâ horriſonâ, ſed omnino contrà
" Stabo, ſeu referat magnam victoriam, ſeu referam :
" Communis Mars, & occiſorem ſæpè occidit.
Sic Hector concionatus eſt : Trojani autem acclamârunt,
Vecordes ; eorum enim mentes eripuerat Pallas Minerva :
Hectori enim aſſenſi ſunt pernicioſa conſilia-danti,
Polydamanti verò nullus, qui bonum protulerat conſilium.
Cœnam deindè ſumpſerunt per exercitum : At Achivi

Ver. 300.——ὑπερφιάλως] Cod. *Harleian.* ὑπερφιάλοις.

Ver. 303.——Ζὺν τεύχεσι θωρηχθέντες ——ἐγείρομεν ὀξὺν Ἄρηα.] Vide ſuprà ad *ver.* 277 ; & ad Θ', 530.

Ver. 30. Ξυνὸς Ἐνυάλιος.] Χρῆσθαι δὲ δεῖ καὶ ταῖς τεθρυλλημέναις καὶ κοιναῖς γνώμαις, ἂν ὦσι χρήσιμοι· διὰ γὰρ τὸ εἶναι κοιναὶ ὡς ὁμολογουμένων ἁπάντων, ὀρθῶς ἔχειν δοκοῦσιν· οἷον παρακαλοῦντι, εἰς τὸ κινδυνεύειν——ὅτιος ἔνδας, " Ξυνὸς ἐνυάλιος." *Ariſtot. Rhetoric. lib.* II. *cap.* 21. Αὔθις τε ὁ Ἀρχίλοχος, τὸ Ὁμηρικὸν——τὸ ἔπος.

" Ξυνὸς ἐνυάλιος, καὶ τε κλαίοντα κα-
" τέκτα,"
μελαποιῶν αὐτὸς, ὡδέπως ἐξήνεγκεν.
" ——ἔρξω·
" Ἐτήτυμον γὰρ ξυνὸς ἀνθρώποις Ἄρης."
Clemens Alexandrin. Strom. VI.

Similitèr apud *Livium* ; " Communis Mars, " & incertus belli eventus." Et apud *Ciceronem* ; " Cum omnis belli Mars commu- " nis." *Epiſt. ad Familiares, Lib.* VI. *Ep.* 4.

Ver. 311.——ἐκ γάρ ζφεων.] Pronunciabatur ζφῶν.

Verſ.

Παννύχιοι Πάτροκλον ἀνεστενάχοντο γοῶντες.
Τοῖσι δὲ Πηλείδης ἀδινὸ ἐξῆρχε γόοιο,
Χεῖρας ἐπ' ἀνδροφόνους θέμενος στήθεσσιν ἑταίρου,
Πυκνὰ μάλα στενάχων· ὥστε λὶς ἠϋγένειος,
Ὧ ῥά θ' ὑπὸ ζκύμνους ἐλαφηβόλος ἁρπάσῃ ἀνὴρ
Ὕλης ἐκ πυκινῆς· ὁ δέ τ' ἄχνυται ὕστερος ἐλθών·
Πολλὰ δέ τ' ἄγχε' ἐπῆλθε μετ' ἀνέρος ἴχνι' ἐρευνῶν,
Εἴποθεν ἐξεῦροι· μάλα γὰρ δριμὺς χόλος αἱρεῖ.
Ὣς ὁ βαρυστενάχων μεταφώνεε Μυρμιδόνεσσιν·
Ὤ πόποι, ἦ ῥ' ἄλιον ἔπος ἔκβαλον ἤματι κείνῳ,
Θαρσύνων ἥρωα Μενοίτιον ἐν μεγάροισι·
Φῆν δέ οἱ εἰς Ὀπόεντα περικλυτὸν υἱὸν ἀπάξειν,
Ἴλιον ἐκπέρσαντα, λαχόντα τε λωβίδος αἶσαν.
Ἀλλ' ἃ Ζεὺς ἄνδρεσσι νοήματα πάντα τελευτᾷ·
Ἄμφω γὰρ πέπρωται ὁμοίην γαῖαν ἐρεῦσαι
Αὐτῷ ἐνὶ Τροίῃ· ἐπεὶ οὐδέ με νοστήσαντα
Δέξεται ἐν μεγάροισι γέρων ἱππηλάτα Πηλεύς,
Οὐδὲ Θέτις μήτηρ, ἀλλ' αὐτῇ γαῖα καθέξει.

315 Totâ-nocte Patroclum edebant-gemitus lugentes.
Illis autem Pelides demſum-ſuſpiriis exorſus eſt luctum,
Manibus homicidis impoſitis pectoribus ſodalis,
Crebros admodùm edens-gemitus: ſicut leo benè-barbatus,
Cui nempè catulos venaticus ſurripuerit vir
320 Sylvâ ex densâ; ille verò triſtatur ferò cùm advenerit:
Multas enim continuò convalles obit viri veſtigia indagans,
Sicubi inveniat: perquàm enim acris ira corripit.
Sic is gravitèr ſuſpirans dixit inter Myrmidones;
" Papæ: irritum prorsùs verbum effudi die illo,
325 " Bono-animo-eſſe-jubens heroëm Menœtium in ædibus:
" Dicebam enim ei in Opunta inclytum filium reducturum,
" Ilium ut evaſtâret, nactúſque erat prædæ portionem.
" Sed non Jupiter hominibus cogitata omnia perficit:
" Ambos enim fato-ratum-eſt eandem terram rubefacturos
330 " Hîc in Trojâ: neque enim me reverſum
" Excipiet in ædibus ſenex equûm-agitator Peleus,
" Neque Thetis mater, ſed hîc terra tenebit.

Ver. 318.——ὥσπερ λῖς.] *Al.* ὥςη λῖς. Quod & ferri poteſt. Vide ſuprà ad ά, 51.

Ver. 319. Ὧ ῥά θ'.] *Cui ſcilicèt*——. Cod. *Harleian.* Οὗ ῥά.

Ibid.—ἁρπάσῃ.] Vide ſuprà ad ά, 140.

Ver. 320. Ὕλης.] Vide ſuprà ad χ', 151.

Ibid.—ἄχνυται.] Vide ſuprà ad γ', 260.

Ver. 321.—μετ' ἀνέρος.] Cod. *Harleian.* μετ' ἀνέρι.

Ver. 324.——ἄλιον ἔπος.] Quâ ratione, ἄλιον, hîc ultimam producat; item τρίποδα, *ver.* 344; vide ſuprà ad ά, 51.

Ver. 325. Θαρσύνων.] Vide ſuprà ad π', 70; & ad ά, 338.

Ver. 328. Ἀλλ' ἃ Ζεὺς ἄνδρεσσι νοήματα πάντα τελευτᾷ.)

Οὕτι μάλ' ἀνθρώποις καταθύμια πάντα τελεῖται. *Theogn. Gnom. ver.* 617.

Πολλὰ δ' ἀνθρώποις παρὰ γνώμαν ἔπεσεν. *Pindar Olymp. Ode* XII. *ver.* 14.

Ver. 329.—πέπρωται.] Vide ſuprà ad ά, 37.

Ibid.——γαῖαν ἐρεῦσαι.] *Æſchines, Orat. in Timarchum*, legit, γαῖαν ἐρεύθειν. Cod. *Harleian.* γαῖαν ἐρεύσειν.

Ver. 331.—ἱππηλάτα.] Vide ſuprà ad ά, 175.

Ver.

Νῦν δ' ἐπεὶ ἦν, Πάτροκλε, ζεῦ ὕστερος εἶμ' ὑπὸ γαῖαν,
Οὔ ζε πρὶν κλεριῶ, πρίν γ' Ἕκτορος ἐνθάδ' ἐνείκαι
Τεύχεα κὴ κεφαλὴν μεγαθύμυ ζεῖο φονῆος.
Δώδεκα δὲ προπάροιθε πυρῆς ἀποδειροτομήσω
Τρώων ἀγλαὰ τέκνα, ζέθεν κλαμένοιο χολωθείς.
Τόφρα δέ μοι παρὰ νηυσὶ κορωνίσι κείσεαι αὕτως·
Ἀμφὶ δέ ζε Τρωαὶ κὴ Δαρδανίδες βαθύκολποι
Κλαύσονται, νύκτας τε κὴ ἤματα δακρυχέουσαι·
Τὰς αὐτοὶ καμόμεσθα βίηφί τε δορί τε μακρῷ,
Πιείρας πέρθοντε πόλεις μερόπων ἀνθρώπων.
Ὣς εἰπὼν, ἑτάροισιν ἐκέκλετο δῖος Ἀχιλλεὺς
Ἀμφὶ πυρὶ ςῆσαι τρίποδα μέγαν, ὄφρα τάχιςα
Πάτροκλον λέσειαν ἄπο βρότον αἱματόεντα.
Οἱ δὲ λοετροχόον τρίποδ' ἵςασαν ἐν πυρὶ κηλέῳ,
Ἐν δ' ἄρ' ὕδωρ ἔχεαν· ὑπὸ δὲ ξύλα δαῖον ἐλόντες.
Γάςρην μὲν τρίποδος πῦρ ἄμφεπε, θέρμετο δ' ὕδωρ·
Αὐτὰρ ἐπειδὴ ζέσσεν ὕδωρ ἐνὶ ἤνοπι χαλκῷ,
Καὶ τότε δὴ λοῦσάν τε, κὴ ἤλειψαν λίπ' ἐλαίῳ·

" Nunc verò quandoquidem, Patrocle, te posterior subeo terram,
" Non tibi antè justa-faciam, quàm Hectoris huc attulero
" Arma & caput magnanimi tui interfectoris.
" Duodecim autem ante rogum cervices-abscindam
" Trojanorum præclaris filiis, de te interfecto iratus.
" Intereà verò mihi apud naves recurvas jacebis sic:
" Circumque te Trojanæ & Dardanides profundos-sinus-habentes
" Plorabunt, noctésque & dies lacrymas-fundentes:
" Quas ipsi-labore acquisivimus, vique hastâque longâ,
" Opulentas evastantes civitates articulatè-loquentium hominum.
Sic fatus, socios jussit nobilis Achilles
Igne circundare positum tripodem magnum, ut celerrimè
A Patroclo abluerent tabum cruentum.
Illi verò aptum-ad-lavacra tripodem statuerunt in ignem ardentem;
Aquam autem infuderunt, subtúsque ligna accenderunt allata.
Ventrem quidem tripodis ignis ambibat, calefiebátque aqua:
Ut verò fervefacta est aqua in sonoro ære,
Tum statim laverúntque, & unxerunt pingui oleo:

Ver. 333.——Νῦν δ' ἐπεὶ ἦν, Πάτροκλε.] *Æschines*, loco suprà citato, legit, Ἀλλ' ἐπεὶ ἦν, φίλ' ἑταῖρε——.

Ver. 334.—— ἐνείκαι.] *Al.* ἐνείκω.

Ver. 335.——Ζεῖο.] Cod. *Harleian.* Ζοῖο.

Ver. 338. Τόφρα δέ.] Malè hîc edidit *Barnesius*, Τοφράδε, contenditque παρέλκειν τὸ "δέ." Quod nihili est.

Ver. 345. Πάτροκλον λέσειαν.] Cod. *Harleian.* Παῖρόκλυ λέσειαν.

Ver. 346.—κηλέῳ.] Pronunciabatur κηλῶ.

Ver. 347. Ἐν δ' ἄρ' ὕδωρ ἔχεαν· ὑπὸ.] Edidit *Barnesius* ex conjecturâ, Ἐν δ' ἄρ' ἔχευαν ὕδωρ. Sed nihil opus. Vide suprà ad *á*, 51.

Ibid.——ἄρ'.] *Deinceps*——.

Ver. 349. Αὐτὰρ ἐπειδὴ ζέσσεν ὕδωρ ἐνὶ ἤνοπι χαλκῷ, Καὶ τότε δὴ λοῦσάν τε, κὴ ἤλειψαν.]

Pars calidos latices & ahena undantia flammis
Expediunt; corpusque lavant frigentis & ungunt. *Æn.* VI. 218.

Ver.

Ἐν δ' ὠτειλὰς πλῆσεν ἀλείφαρ ἐννεώροιο·
Ἐν λεχέεσσι δὲ θέντες, ἑανῷ λιτὶ κάλυψαν
Ἐς πόδας ἐκ κεφαλῆς· καθύπερθε δὲ, φάρεϊ λευκῷ.
Παννύχιοι μὲν ἔπειτα πόδας ταχὺν ἀμφ' Ἀχιλῆα
Μυρμιδόνες Πάτροκλον ἀνεστενάχοντο γοῶντες.
Ζεὺς δ' Ἥρην προσέειπε κασιγνήτην, ἄλοχόν τε·
Ἔπρηξας κὴ ἔπειτα, βοῶπις, πότνια Ἥρη,
Ἀνσήσασ' Ἀχιλῆα πόδας ταχύν· ἦ ῥά νὺ ζεῖο
Ἐξ αὐτῆς ἐγένοντο καρηκομόωντες Ἀχαιοί.
Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα βοῶπις πότνια Ἥρη·
Αἰνότατε Κρονίδη, ποῖον τὸν μῦθον ἔειπες;
Καὶ μέν δή πέ τις μέλλει βροτὸς ἀνδρὶ τελέσσαι,
Ὅσπερ θνητός τ' ἐστὶ, κὴ οὐ τόσα μήδεα οἶδε·
Πῶς δὴ ἔγωγ', ἣ φημὶ θεάων ἔμμεν' ἀρίστη,
Ἀμφότερον, γενεῇ τε, κὴ ἕνεκα ζὴ παράκοιτις
Κέκλημαι, ζὺ δὲ πᾶσι μετ' ἀθανάτοισιν ἀνάσσεις,
Οὐκ ὄφελον Τρώεσσι κοτεσσαμένη κακὰ ῥάψαι;
Ὣς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον.

Vulnera autem repleverunt unguento novenni:
In lectis verò positum, tenui linteo texerunt
Ad pedes à capite: desuper autem, pallâ candidâ.
Totâ-nocte quidem deinde pedibus celerem circa Achillem
Myrmidones Patroclum gemitus-edebant lugentes.
Jupiter autem Junonem allocutus est sororem, conjugémque;
" Et perfeciſti qpus tandem, bubulis-oculis-decora veneranda Juno,
" Excitato *scilicèt* Achille pedibus celeri: te nimirùm
" Ex ipsâ nati sunt comantes Achivi.
Ei verò respondit deindè bubulis oculis-decora veneranda Juno:
" Importunissime Saturnie, qualem orationem habuisti?
" Vel jam aliquis homo homini perfecerit,
" Qui tamen mortalisque est, neque tot consilia novit:
" Quomodò ergo ego, quæ aio, dearum me esse præstantissimam,
" Utrumque, genereque, & quòd tua uxor
" Vocor, tu verò omnibus immortalibus imperas;
" Non debui Trojanis irâ accensâ mala machinata-esse?
Sic illi quidem talia inter se loquebantur.

Ver. 352. Ἐν λεχέεσσι δὲ θέντες, ἑανῷ λιτὶ κάλυψαν.]
——tum membra toro defleta reponunt,
Purpureasque super vestes, velamina nota,
Conjiciunt—— *Æn.* VI. 220.
Ibid.——ἑανῷ λιτὶ.] Non *peplo subtili*; (nam ἑανὸς *Peplum* mediam semper apud Homerum corripit;) sed *tenui linteo*. Vide suprà ad γ', 385.
Ver. 356. Ζεὺς δ' Ἥρην προσέειπε κασιγνήτην, ἄλοχόν τε.]
Junonem interea compellat Juppiter ultrò. *Æn.* X. 606.
——————Jovisque
Et soror & conjux—— *Æn.* I. 50.
Ver. 357 & 360.——βοῶπις.] Vide suprà ad ά, 551.
Ver. 359.——καρηκομόωντες.] Vide suprà ad ν', 310.
Ver. 364, 367. Πῶς δὴ ἔγωγ', ἣ φημὶ θεάων ἔμμεν' ἀρίστη,—Οὐκ ὄφελον Τρώεσσι.]
Ast ego, quæ Divûm incedo regina—
——unâ cum gente tot annos
Bella gero—— *Æn.* I. 50.
Ver. 366 & 370.——ἀθανάτοισιν.] Vide suprà ad ά, 398.

Ver-

Ἡφαίστε δ' ἵκανε δόμον Θέτις ἀργυρόπεζα
Ἄφθιτον, ἀστερόεντα, μεταπρεπέ' ἀθανάτοισι,
Χάλκεον, ὃν ῥ' αὐτὸς ποιήσατο Κυλλοποδίων.
Τόν δ' εὗρ' ἰδρώοντα, ἑλισσόμενον περὶ φύσας,
Σπεύδοντα· τρίποδας γὰρ ἐείκοσι πάντας ἔτευχεν,
Ἑσσάμεναι περὶ τοῖχον ἐϋσταθέος μεγάροιο.
Χρύσεα δέ ζφ' ὑπὸ κύκλα ἑκάστῳ πυθμένι θῆκεν,
Ὄφρα οἱ αὐτόματοι θεῖον δυσαίατ' ἀγῶνα,
Ἠδ' αὖτις πρὸς δῶμα νεοίατο, θαῦμα ἰδέσθαι.
Οἱ δ' ἤτοι τόσσον μὲν ἔχον τέλος, ἄλλα δ' ὄπισθε
Δαιδάλεα προσέκειτο, τά ῥ' ἤρτυε, κόπτε δὲ δεσμούς.
Ὄφρ' ὅγε ταῦτ' ἐπονεῖτο ἰδυίῃσι πραπίδεσσι,
Τόφρα οἱ ἐγγύθεν ἦλθε θεὰ Θέτις ἀργυρόπεζα.
Τὴν δὲ ἴδε προμολοῦσα Χάρις λιπαροκρήδεμνος
Καλή, τὴν ὤπυιε περικλυτὸς Ἀμφιγυήεις,
Ἔν τ' ἄρα οἱ φῦ χειρὶ, ἔπος τ' ἔφατ', ἐκ τ' ὀνόμαζε·
Τίπτε, Θέτι τανύπεπλε, ἱκάνεις ἡμέτερον δῶ,
Αἰδοίη τε φίλη τε; πάρος γε μὲν ἔτι θαμίζεις·

Vulcani autem pervenit ad domum Thetis pedes-argentea
Immortalem, ſtellatam, inſignem inter immortales,
Æream, quam quidem ipſe fecerat Claudus.
Illum verò invenit ſudantem, verſantem ſe circa folles,
Studiosè-agentem: tripodas enim viginti omnes fabricabatur,
Qui-ſtarent ad parietem bene-fundatæ domûs.
Aureas autem ipſis rotas unicuique fundo ſubdiderat,
Ut ei ſponte-ſuâ divinum ingrederentur cœtum,
Ac rursùs domum redirent, mirabile viſu.
Illi autem in tantum quidem perfecti erant, aures verò nondum
Artificioſæ additæ-erant, quas quidem apparabat; cudebátque clavos.
Dum is hæc conficiebat peritis præcordiis,
Intereà ad eum propè acceſſit dea Thetis pedes-argentea.
Illam autem vidit progreſſa Charis vittis-elegantibus-nitida
Pulchra, quam uxorem-duxerat inclytus Vulcanus;
Inque ejus hæſit manu, verbáque fecit, dixitque;
" Quam-ob-rem, Theti ſinuoſo peplo-induta, venis ad noſtram domum,
" Venerandáque dilectáque? anteà quidem nequaquàm ſæpe-veniebas:

Ver. 370. Ἄφθιτον.] De hujus vocis proſodiâ, vide ſuprà ad ν', 339.

Ver. 371.——ὃν ῥ'.] *Quam ſcilicèt*——.

Ibid.—ποιήσατο.] Vide ſuprà ad ν', 168; & ad γ', 141.

Ver. 373.——τρίποδας γὰρ ἐείκοσι πάντας ἔτευχεν.] *Non pauciores quàm viginti.* Malè igitur Scholiaſtes; Περισσὸν (inquit) τὸ πάντας· Nam in iſtâ voce Vis omnis ſententiæ conſiſtit; *tripodas uno eodémque tempore non minùs viginti fabricabatur.* Vide ſuprà ad ή, 161; item infrà ad *ver.* 470; & ad ϝ', 247.

Ver. 373, 379.—ἔτευχεν——ἤρτυε, κόπτε δὲ.] Vide ſuprà ad ν', 84.

Ver. 375. Χρύσεα δέ ζφ'.] *Barneſius* legendum contendit, Χρύσεα δή ζφ'. Sed minùs rectè.

Ver. 376.——δυσαίατ'.] *Al.* δύσωνται, & δύσονται.

Ver. 380.—ἐπονεῖτο ἰδυίῃσι πραπίδεσσι.] *Al.* ἐπονεῖτ' εἰδυίῃσι πραπίδεσσι.

Ver. 383—390—408. Καλὴ——Καλῇ——Καλὰ.] Vide ſuprà ad β', 43.

Ver. 385.——Θέτι.] *Barneſius* ex duobus MSS. edidit Θέτις. Sed, ut opinor, nihil opus. Vide ſuprà ad ά, 51.

Ver. 386.——θαμίζεις.] *Al.* θαμίζες.

Ver.

Ἀλλ' ἕπεο προτέρω· ἵνα τοι πὰρ ξείνια θείω.
Ὡς ἄρα φωνήσασα, πρόσω ἄγε δῖα θεάων.
Τὴν μὲν ἔπειτα καθεῖσεν ἐπὶ θρόνου ἀργυροήλου,
Καλῆς, δαιδαλέης· ὑπὸ δὲ θρῆνυς ποσὶν ἦεν·
Κέκλετο δ' Ἥφαιστον κλυτοτέχνην, εἶπέ τε μῦθον·
Ἥφαιστε, πρόμολ' ὧδε, Θέτις νύ τι σεῖο χατίζει.
Τὴν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα περικλυτὸς Ἀμφιγυήεις·
Ἦ ῥά νύ μοι δεινή τε καὶ αἰδοίη θεὸς ἔνδον,
Ἣ μ' ἐσάωσ', ὅτε μ' ἄλλον ἀφίκετο τῆλε πεσόντα,
Μητρὸς ἐμῆς ἰότητι κυνώπιδος, ἥ μ' ἐθέλεσκε
Κρύψαι χωλὸν ἐόντα· τότ' ἂν πάθον ἄλγεα θυμῷ,
Εἰ μή μ' Εὐρυνόμη τε, Θέτις θ' ὑπεδέξατο κόλπῳ,
Εὐρυνόμη θυγάτηρ ἀψορρόου Ὠκεανοῖο.
Τῆσι πάρ' εἰνάετες χάλκευον δαίδαλα πολλά,
Πόρπας τε, γναμπτάς θ' ἕλικας, κάλυκάς τε, καὶ ὅρμους,
Ἐν ζπῆϊ γλαφυρῷ· περὶ δὲ ῥόος Ὠκεανοῖο
Ἀφρῷ μορμύρων ῥέεν ἄσπετος· οὐδέ τις ἄλλος
Ἤδεεν, οὔτε θεῶν, οὔτε θνητῶν ἀνθρώπων,
Ἀλλὰ Θέτις τε, καὶ Εὐρυνόμη ἔσαν, αἵ μ' ἐσάωσαν.

" Sed ſequere ulteriùs; ut tibi hoſpitales-epulas apponam.
Sic locuta, ulteriùs ducebat auguſtiſſima dearum.
Hanc quidem deindè ſederè-fecit in ſede argenteis-clavis-diſtinctâ,
Pulchrâ, vario-artificio-facta; ſcabellum verò pedibus ſuberat:
Vocavit autem Vulcanum inclytum-artificem, dixitque ſermonem;
" Vulcane, prodi huc, Thetis aliquâ utique in re tui indiget.
Huic verò reſpondit deindè inclytus Vulcanus;
" Profectò mihi omninò colendáque & veneranda dea intùs,
" Quæ me ſervavit, quandò me dolor occupavit prolapſum longè,
" Matris meæ propter conſilium impudentis, quæ me volebat
" Occultâſſe, claudus cùm eſſem: tum ſanè paſſus forem dolores animo,
" Niſi me Eurynoméque, Thetiſque excepiſſet ſinu;
" Eurynome, filia reflui Oceani.
" Has apud per novennium fabricavi artificioſa multa,
" Fibuláſque, tortiléſque armillas, fiſtuláſque, & torques,
" In ſpecu concava; circùm autem fluentum Oceani
" Spumâ murmurans fluebat immenſum: neque quis alius
" Nôrat neque Deorum, neque mortalium hominum,
" Sed Thetiſque & Eurynome aderant, quæ me ſervârunt.

Ver. 388. Ὡς ἄρα φωνήσασα, πρόσω ἄγε.] *Al.* Ὡς ἄρα φωνήσασ' ἡγήσαιο.

Ver. 592. Ἥφαιστε, πρόμολ' ὧδε.] Παραδήθη ποτὲ ὑπό τινων Σοφῶν, καύσαντων οἰκεῖα ποιήματα.——ὁ Σοφὸς ἐκεῖνος, ἦν δὲ ὁ μέγας Πλάτων, εἰς ποιητικὴν, φασὶν, ὁρμήσας καὶ ἡττώμενα κατὰ πολύ. *Eustath.* Vide ſuprà ad ε', 263.

Ver. 396.—ἐθέλεσκε.] *Al.* ἐθέλησε. Quo modo & legit Codex *Harleianus*.

Ver. 398.——ὑπεδέξατο.] *Sibi recepiſſet.* Vide ſuprà ad ι', 168.

Ver. 400.——πολλὰ.] *Al.* πάντα.

Ver. 402.——δὲ ῥόος.] Quâ ratione, δὲ, hîc producatur; item ἐνὶ, *ver.* 435; & φυτὸν, *ver.* 438; & δὲ, *ver.* 448; & κακὰ, *ver.* 455; vide ſuprà ad ἁ, 51.

Ver. 403.—μορμύρων.] Vide ſuprà ad ἑ, 599.

Ver. 405.—ἔσαν.] Cod. *Harleian.* ἴσαν.

Ver.

Ἥ νῦν ἡμέτερον δόμον ἵκει· τῷ με μάλα χρεὼ
Πάντα Θέτι καλλιπλοκάμῳ ζωάγρια τίνειν.
Ἀλλὰ σὺ μὲν νῦν οἱ παράθες ξεινήϊα καλὰ
Ὄφρ' ἂν ἐγὼ φύσας ἀποθείομαι, ὅπλα τε πάντα.
Ἦ, καὶ ἀπ' ἀκμοθέτοιο πέλωρ αἴηλον ἀνέσχε
Χωλεύων, ὑπὸ δὲ κνῆμαι ῥώοντο ἀραιαί.
Φύσας μέν ῥ' ἀπάνευθε τίθει πυρὸς, ὅπλα τε πάντα
Λάρνακ' ἐς ἀργυρέην συλλέξατο, τοῖς ἐπονεῖτο·
Σπόγγῳ δ' ἀμφὶ πρόσωπα, καὶ ἄμφω χεῖρ', ἀπομόρξυ,
Αὐχένα τε στιβαρὸν, καὶ στήθεα λαχνήεντα·
Δῦ δὲ χιτῶν'· ἕλε δὲ σκῆπτρον παχύ· βῆ δὲ θύραζε
Χωλεύων· ὑπὸ δ' ἀμφίπολοι ῥώοντο ἄνακτι,
Χρύσειαι, ζωῇσι νεήνισιν εἰοικυῖαι.
Τῇς ἐν μὲν νόος ἐστὶ μετὰ φρεσὶν, ἐν δὲ καὶ αὐδὴ,
Καὶ σθένος, ἀθανάτων δὲ θεῶν ἄπο ἔργα ἴασιν.
Αἱ μὲν, ὕπαιθαι ἄνακτος ἐποίπνυον· αὐτὰρ ὁ ἔρρων,
Πλησίον, ἔνθα Θέτις περ, ἐπὶ θρόνου ἷζε φαεινοῦ,
Ἕν τ' ἄρα οἱ φῦ χειρὶ, ἔπος τ' ἔφατ', ἔκ τ' ὀνόμαζε·
Τίπτε, Θέτι τανύπεπλε, ἱκάνεις ἡμέτερον δῶ,

" Hæc nunc noſtram ad domum venit: ideò me admodùm decet
" Omnia Thetidi comas-pulchræ præmia-ſalutis ſolvere.
" Sed tu quidem nunc ei apponito epulas-hoſpitales lautas,
" Dum ego folles reponam, inſtrumentáque omnia.
Dixit, & ab incudis-ſtipite vaſtus ardens *deus* ſurrexit
Claudicans, ſubtùs autem tibiæ multò-molimine-ferebantur imbecillæ.
Folles quidem ſepoſuit ab igne, inſtrumentáque omnia
Arcam in argenteam collecta-collocavit, quibus opus-faciebat:
Spongiâ autem undiquaque ora & ambas manus abſterſit,
Cervicéſque validas & pectora hirſuta:
Induit verò tunicam; accepitque ſceptrum craſſum; & exiit foràs
Claudicans: ancillæ verò validis-ibant-paſſibus ſuſtentantes regem,
Aureæ, vivis adoleſcentulis ſimiles.
Quibus quidem mens ineſt in præcordiis, ineſt & vox,
Et vis, ab immortalibus autem diis opera doctæ-ſunt.
Hæ quidem, à latere regis ſedulò-ibant: ille verò ægrè-gradiens,
Propè, ubi Thetis, in throno conſedit fulgido,
Inque ejus hæſit manu, verbáque fecit, dixitque;
" Quam-ob-rem, Theti ſinuoſo-induta-peplo, venis noſtram ad domum,

Ver. 406.——ἵκει.] *Al.* ἷκει.

Ibid.——τῷ με μάλα χρεὼ.] Pronunciatur χρῶ. Vide & ſuprà ad κ', 43. Cod. *Harleian.* legit τῷ με μάλα χρή.

Ver. 407.——τίνειν.] Vide ſuprà ad γ', 279; & ad β', 43 *Al.* τείνειν.

Ver. 408.——ξεινήϊα.] Cod. *Harleian.* ξυνήϊα.

Ver. 412. Φύσας μέν ῥ' ἀπάνευθε τίθει πυρὸς, ὅπλα τε πάντα.]
Tollite cuncta, inquit, cœptoſque auferte labores. *Æn.* VIII. 439.

Ibid.——ῥ'.] *Ut dixerat*—— *ver.* 409.

Ver. 414.——πρόσωπα, καὶ ἄμφω.] *Al.* πρόσωπον, ἴδ' ἄμφω.

Ibid.——ἀπομόρξυ.] *Al.* ἀπεμόρξυ.

Ver. 420.——ἀθανάτων.] Vide ſuprà ad ά, 398.

Ver. 423.——ἄρα.] *Ut ſolent amici obviàm facti,*——.

Ver. 424.——Θέτι τανύπεπλε.] Vide ſuprà ad *ver.* 385.

Ver.

Αἰδοίη τε, φίλη τε; πάρος γε μὲν ἔτι θαμίζεις.
Αὔδα, ὅ, τι φρονέεις· τελέσαι δέ με θυμὸς ἄνωγεν,
Εἰ δύναμαι τελέσαι γε, καὶ εἰ τετελεσμένον ἐστί.
Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα Θέτις καταδακρυχέουσα·
Ἥφαιστ', ἦ ἄρα δή τις, ὅσαι θεαί εἰσ' ἐν Ὀλύμπῳ,
Τοσσάδ' ἐνὶ φρεσὶν ἧσιν ἀνέσχετο κήδεα λυγρὰ,
Ὅσσ' ἐμοὶ ἐκ πάντων Κρονίδης Ζεὺς ἄλγε' ἔδωκεν;
Ἐκ μέν μ' ἀλλάων ἁλιάων ἀνδρὶ δάμασσεν,
Αἰακίδῃ Πηλῆϊ, καὶ ἔτλην ἀνέρος εὐνὴν,
Πολλὰ μάλ' οὐκ ἐθέλουσα· ὁ μὲν δὴ γήραϊ λυγρῷ
Κεῖται ἐνὶ μεγάροις ἀρημένος· ἄλλα δέ μοι νῦν.
Υἱὸν ἐπεί μοι δῶκε γενέσθαι τε, τραφέμεν τε,
Ἔξοχον ἡρώων, ὁ δ' ἀνέδραμεν ἔρνεϊ ἴσος·
Τὸν μὲν ἐγὼ θρέψασα, φυτὸν ὡς γουνῷ ἀλωῆς,
Νηυσὶν ἐπιπροέηκα κορωνίσιν Ἴλιον εἴσω,
Τρωσὶ μαχησόμενον· τὸν δ' οὐκ ὑποδέξομαι αὖτις
Οἴκαδε νοσήσαντα, δόμον Πηλήϊον εἴσω.
Ὄφρα δέ μοι ζώει καὶ ὁρᾷ φάος ἠελίοιο,
Ἄχνυται, οὐδέ τί οἱ δύναμαι χραισμῆσαι ἰοῦσα.
Κούρην ἣν ἄρα οἱ γέρας ἔξελον υἷες Ἀχαιῶν,

425 "Venerandáque, dilectáque? Anteà quidem haudquaquam sæpe veniebas,
"Eloquere, quid habes in animo; perficere autem me animus jubet,
"Si possum utique perficere, & si perfici potest.
Huic autem respondit deinde Thetis lacrymas-defundens:
"Vulcanè, an omninò jam ulla, quotquot deæ sunt in Olympo,
430 "Tot mente suâ pertulit mœrores graves,
"Quot mihi præ omnibus Saturnius Jupiter dolores dedit?
"Unam quidem me ex aliis marinis homini conjugem-subjecit,
"Æacidæ Peleo, & sustinui hominis cubile,
"Admodùm invita: is quidem jam senio gravi
435 "Jacet in ædibus confectus: alios verò mihi nunc *dolores dedit Jupiter*.
"Filium postquàm mihi dedit peperisséque, enutriisséque,
"Præstantissimum heroüm, is autem succreverat plantæ similis;
"Eum quidem ego educatum, tanquam plantam in-fœcundo-loco agri,
"Navibus misi recurvis ad Ilium,
440 "Contra Trojanos pugnaturum: hunc autem non-recipiam rursùs
"Domum reversum, in ædes Peleïas.
"Sed & quamdiù mihi vivit & videt lumen solis,
"Tristatur, neque quid ei possum auxiliari profecta.
"Puellam quam quidem ei præmium-electum-dederant filii Achivorum,

Ver. 425.——θαμίζεις.] *Al.* θάμιζες.
Ver. 426. Αὔδα, ὅ, τι φρονέεις· τελέσαι δέ με θυμὸς ἄνωγεν.]
——Tuus, ô regina, quid optes,
Explorare labor; mihi jussa capessere fas est. *Æn.* I. 80.
Vide suprà ad ξ', 195.

Ibid.——ἄνωγεν.] *Al.* ἀνώγει.
Ver. 431.——πασέων.] Pronunciabatur πασῶν. Nam prima necessariò producitur.
Ver. 440.——αὖτις.] *Al.* αὖθις.
Ver. 443.——ἄχνυται.] Vide suprà ad γ', 260.
Ver. 444.——ἄρα.] *Ut nôsti*——,

Ver.

Τὴν ἄψ ἐκ χειρῶν ἕλετο κρείων Ἀγαμέμνων.
Ἦτοι ὁ τῆς ἀχέων, φρένας ἔφθιεν· αὐτὰρ Ἀχαιοὺς
Τρῶες ἐπὶ πρύμνῃσιν ἐείλεον, οὐδὲ θύραζε
Εἴων ἐξιέναι· τὸν δὲ λίσσοντο γέροντες
Ἀργείων, καὶ πολλὰ περικλυτὰ δῶρ' ὀνόμαζον.
Ἔνθ' αὐτὸς μὲν ἔπειτ' ἠνήνατο λοιγὸν ἀμῦναι·
Αὐτὰρ ὁ Πάτροκλον περὶ μὲν τὰ ἃ τεύχεα ἔσσε,
Πέμπε δέ μιν πόλεμόνδε, πολὺν δ' ἅμα λαὸν ὄπασσε.
Πᾶν δ' ἦμαρ μάρναντο περὶ Σκαιῇσι πύλῃσι·
Καί νύ κεν αὐτῆμαρ πόλιν ἔπραθον, εἰ μὴ Ἀπόλλων,
Πολλὰ κακὰ ῥέξαντα, Μενοιτίου ἄλκιμον υἱὸν,
Ἕκλον ἐνὶ προμάχοισι, καὶ Ἕκτορι κῦδος ἔδωκε.
Τένεκα νῦν τὰ ἕκαστα γέναθ' ἱκάνομαι, αἴκ' ἐθέλῃσθα
Υἱῇ ἐμῷ ὠκυμόρῳ δόμεν ἀσπίδα καὶ τρυφάλειαν,
Καὶ καλὰς κνημῖδας, ἐπισφυρίοις ἀραρυίας,
Καὶ θώρηχ'· ὃ γὰρ ἦν οἱ, ἀπώλεσε πιστὸς ἑταῖρος,
Τρωσὶ δαμείς· ὁ δὲ κεῖται ἐπὶ χθονὶ θυμὸν ἀχεύων.
Τὴν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα περικλυτὸς Ἀμφιγυήεις·
Θάρσει, μή τοι ταῦτα μετὰ φρεσὶ ζῄσι μελόντων.

445 "Hanc rursùs è manibus abstulit rex Agamemnon.
"Is sanè hujus gratiâ mœrens, præcordiis tabescebat: at Achivos
"Trojani ad puppes actos-concluserunt, neque foràs
"Sinebant exire: hunc autem precati-sunt primores
"Argivorum, & multa inclyta dona recensita pollicebantur.
450 "Ibi ipse quidem deinceps abnuit exitium arcere:
"Sed ille Patroclum suis armis induit,
"Misitque eum in pugnam, multúmque unà populum præbuit.
"Toto verò die pugnârunt ad Scæas portas:
"Et omninò eo ipso die urbem expugnâssent; nisi Apollo,
455 "Magnam cladem cùm-jam fecerat, Menœtii fortem filium
"Occidisset inter primos-pugnatores, & Hectori gloriam dedisset.
"Hujus gratiâ nunc ad tua genua accedo, si volueris
"Filio meo brevi-morituro dare clypeum & galeam,
"Et pulchras ocreas fibulis aptè-junctas,
460 "Et thoracem: quicquid enim ei erat *armorum* perdidit fidus sodalis;
"A Trojanis domitus: hic verò jacet super terram animo dolens.
Huic verò respondit deindè inclytus Vulcanus;
"Bono-sis-animo, nè tibi hæc menti tuæ solicitudini-sint.

Ver. 448.——τὸν δὲ λίσσοντο.] *Al.* τὸν δ' ἐλλίσσοντο.

Ver. 450.——ἠνήνατο.] *Al.* ἠναίνετο.

Ver. 452.——πολὺν δ' ἅμα λαὸν ὄπασσε.] Codex *Harleianus* legit, πολὺν δ' ὄγε λαὸν ὄπασσε atque ita etiam in uno MS. scriptum repperit *Barnesius*. Quâ de syntaxi, vide suprà ad γ', 409.

Ver. 454.—ἔπραθον.] Vide suprà ad β', 314.

Ver. 457. Τένεκα νῦν τὰ ἕκαστα γέναθ' ἱκάνομαι.]
Ergo eadem supplex venio, & sanctum mihi numen
Arma rogo, genitrix nato.——
Æn. VIII. 382.

Ver. 459—466.——καλὰς——καλὰ.] Vide suprà ad β', 43.

Αἲ γάρ μιν θανάτοιο δυσηχέος ὧδε δυναίμην
Νόσφιν ἀποκρύψαι, ὅτε μιν μόρος αἰνὸς ἱκάνοι·
Ὡς οἱ τεύχεα καλὰ παρέσσεται, οἷά τις αὖτε
Ἀνθρώπων πολέων θαυμάσσεται, ὅς κεν ἴδηται.
Ὡς εἰπὼν, τὴν μὲν λίπεν αὐτῇ, βῆ δ' ἐπὶ φύσας·
Τὰς δ' ἐς πῦρ ἔτρεψε, κέλευσέ τε ἐργάζεσθαι.
Φῦσαι δ' ἐν χοάνοισιν εἰκοσι πᾶσαι ἐφύσων,
Παντοίην εὔπρηςον ἀϋτμὴν ἐξανιεῖσαι,
Ἄλλοτε μὲν ζπεύδονζι παρέμμεναι, ἄλλοτε δ' αὖτε,
Ὅππως Ἥφαιςός τ' ἐθέλοι καὶ ἔργον ἄνοιτο.
Χαλκὸν δ' ἐν πυρὶ βάλλεν ἀτειρέα, κασσίτερόν τε,
Καὶ χρυσὸν τιμῆνλα, καὶ ἄργυρον· αὐτὰρ ἔπειτα
Θῆκεν ἐν ἀκμοθέτῳ μέγαν ἄκμονα· γέντο δὲ χειρὶ
Ραιςῆρα κρατερὸν, ἑτέρῃφι δὲ γέντο πυράγρην.
Ποίει δὲ πρώτιςα ζάκος μέγα τε, ςιβαρόν τε,

" Utinam enim ipsum à morte horrisonâ sic possem
" Seorsùm abscondere, quandò eum fatum grave acierit;
" Ut ei arma pulchra aderunt, qualia quilibet certè
" Hominum multorum admirabitur, qui quidem viderit.
Sic locutus, illam quidem reliquit illic, abiitque ad folles:
Illos autem rectà contra ignem vertit, jussitque operari.
Folles autem in fornacibus viginti omnes spirabant,
Omnigenum facilem-inflatu spiritum emittentes,
Nunc quidem properanti *qualis* inserviret, nunc verò contrà,
Quemadmodum Vulcanúsque vellet & opus perfici-posset.
Æs autem in igne posuit indomitum, stannúmque,
Et aurum pretiosum, & argentum: deindè verò
Posuit in stipite magnam incudem; sumpsitque manu
Malleum gravem, alterâque sumpsit forcipem.
Fecit autem primùm Scutum magnúmque solidúmque,

Ver. 465.——ἱκάνοι.] *Al.* ἱκάνει.

Ver. 470. Φῦσαι δ' ἐν χοάνοισιν εἰκοσι πᾶσαι ἐφύσων.] Malè hoc Anglicè vertit *Barnesius*, "*Twenty pair of Bellows in all*;" quum scilicèt vertendum esset, "*Twenty* "*pair of Bellows at once.*" *Folles non minùs viginti omnes simul spirabant.* Vide suprà ad *ver.* 373; & ad ν, 161.

Ver. 473.——Ἥφαιςός τ' ἐθέλοι] Cod. *Harleian.* Ἥφαιςός γ' ἐθέλοι.

Ibid.——ἄνοιτο.] *Al.* ἀνῦτο.

Ver. 474. Χαλκὸν δ' ἐν πυρὶ βάλλεν ἀτειρέα, κασσίτερόν τε, Καὶ χρυσὸν.]

—fluit æs rivis, aurique metallum;
Vulnificusque chalybs vastâ fornace liquescit. *Æn.* VIII. 445.

Οὐδὲ——τὸν Ἥφαιςον Ὅμηρος ἐν τοῖς ἄλλοις ποιήσας ἐπιδεικνύμενον τὴν ἐμπειρίαν, ἀλλὰ τεχνίτην μὲν θεὸν εὑπόρησεν ἐπὶ τὸ τῆς ἀσπίδος ἔργον, ὕλην δὲ ἑτέραν οὐκ ἐφίκετο εὑρεῖν. Φησὶ γὰρ ὅτω· "Χαλκὸν δ' ἐν πυρὶ βάλλεν," &c. *Dio, Orat.* XII. *sub fine.*

Ver. 476.——ἐν ἀκμοθέτῳ.] *Al.* ἐπ' ἀκμοθέτῳ.

Ver. 476 & 477.——γέντο.] Vide suprà ad ν, 241.

Ver. 478. Ποίει δὲ πρώτιςα ζάκος μέγα τε, ςιβαρόν τε.]

Ingentem clypeum informant——.
Æn. VIII. 447.

" Clypeum Achillis——ante alia speciosè
" oppugnare Homeromastiges solent, cum
" risu quærentes, quibus spatiis tot ac tanta
" contineri potuerunt. Magnos illo tem-
" pore clypeos in usu fuisse passim ex Ho-
" mero patet. Dat jam clypeo Achillis
" quatuor pedes in diametrum: &, quòd sic
" exprimi omnia potuerint, ingeniosus pic-
" tor speciminis loco in multùm minori
" tabulâ exhibuit." *Acta Lipsi.* 1716, *pag.* 185.

Veri

Πάνσοσε δαιδάλλων, περὶ δ' ἄνσυσα βάλλε φαεινὴν,
Τρίπλακα, μαρμαρέην, ἐκ δ' ἀργύρεον τελαμῶνα.
Πένσε δ' ἄρ' αὐτῷ ἔσαν ζάκες πτύχες· αὐτὰρ ἐν αὐτῷ
Ποίει δαίδαλα πολλὰ ἰδυίῃσι πραπίδεσσιν.
Ἐν μὲν γαῖαν ἔτευξ', ἐν δ' οὐρανὸν, ἐν δὲ θάλασσαν,
Ἠέλιόν τ' ἀκάμανσα, ζελήνην τε πλήθουσαν·
Ἐν δὲ τὰ τείρεα πάνσα, τά τ' οὐρανὸς ἐσεφάνωσαι,
Πληϊάδας θ', Ὑάδας τε, τό τε ζθένος Ὠρίωνος,
Ἄρκτον θ', ἣν καὶ ἅμαξαν ἐπίκλησιν καλέουσιν,
Ἥ τ' αὐτῷ στρέφεται, καί τ' Ὠρίωνα δοκεύει·
Οἴη δ' ἄμμορός ἐστι λοετρῶν Ὠκεανοῖο.

Undiquaque artificio-vario-exornans, orbémque extimum circumdedit fulgidum,
Triplicem, candentem, & ab *eâ nexuit* argenteum lorum.
Quinque autem ipsius erant scuti plicæ: & in eo
Fecit artificiosa multa peritis præcordiis.
In *eo* quidem terram finxit & cœlum, finxit & mare,
Solémque indefessum, lunámque plenam.
Finxit & sidera omnia, quibus cœlum redimitum-ornatur,
Pleiadásque, Hyadásque, robúrque Orionis,
Ursámque, quam & Plaustrum vulgò vocant,
Quæ ibidem vertitur, & Orionem observat;
Sola autem exors est lavacrorum Oceani.

Ver. 481.——αὐτὰρ ἐν αὐτῷ.] *Al.* αὐτὰρ ἔπ' αὐτῷ.

Ver. 482.——πολλὰ ἰδυίῃσι πραπίδεσσιν.] *Al.* πόλλ' εἰδυίῃσι πραπίδεσσιν.

Ver. 484—486. Ἠέλιόν τ' ἀκάμανσα,—— Πληϊάδας θ', Ὑάδας τε.]

Ἐν δὲ μέσῳ κατέλαμπε ζάκει
Φαέθων κύκλος ἀελίοιο——
Ἄστρων τ' αἰθέριοι χοροὶ
Πλειάδες, Ὑάδες.
Euripid. Electr. ver. 464.

Ver. 484.—ζελήνην τε πλήθουσαν· Ἐν—— δὲ τὰ τείρεα πάνσα.]

Lucentemque globum Lunæ, Titaniaque Astra. *Æn.* VI. 725.

Ver. 485. Ἐν δὲ τὰ τείρεα πάνσα——Πληϊάδας θ'; *&c.*] Hinc *Ovidius*;

——neque enim clypei cœlamina norit
Oceanum & terras, cumque alto sidera cœlo,
Pleïadasque, Hyadasque, immunemque æquoris Arcton,
Diversasque urbes, nitidumque Orionis ensem. *Metamorph. Lib.* XIII. 291.

Porrò apud *Achillem Tatium* legitur, Ἐν δέ τε τείρεα πάνσα. Quo modo habet & Codex *Harleianus*.

Ibid.——ἐσεφάνωσαι.] Vide suprà ad ν', 736; & ad α, 37.

Ver. 486. Πληϊάδας θ', Ὑάδας τε,—— Ἄρκτον θ'.]

Pleïadas, Hyadas, claramque Lycaonis Arcton. *Georg.* I. 137.

Ver. 487.——ἅμαξαν.] Vide infrà ad ω, 711 & 782.

Ver. 488. Ἥ τ' αὐτῷ στρέφεται, καί τ' Ὠρίωνα δοκεύει.] Linea nempe per corpus & caput *Ursæ* ducta, in *Orionem* incidit. Βλέπει γὰρ ἡ μεγάλη Ἄρκος πρὸς τὸ τοῦ Ὠρίωνος ἄστρον. *Schol.* Undè planè nihili est, quod ait *Terrassonus*; "——qu' entend-il par "l'Ourse qui observe toûjours l'Orion? en "comparant une constellation de l'equi-"noctial, comme l'Orion, avec une con-"stellation voisine du pole, comme l'Ourse: "cela ne devroit estre dit que d'une constel-"lation qui se trouveroit dans le même cer-"cle de déclinaison que l'autre." *Dissertat. sur l'Iliade, Part* IV. *cap.* 1.

Ver. 489. Οἴη δ' ἄμμορός ἐστι λοετρῶν Ὠκεανοῖο.]

Arctos Oceani metuentes æquore tingi. *Georgic.* I. 246.

"Hunc (polum) circum ἄρκτοι duæ feruntur nunquam occidentes." *Cicero de Naturâ Deorum, Lib.* II. §. 41.

Porrò & hîc reprehendit *Homerum Terrassonus*, loco jam citato; "Voici," inquit "une [objection]——qui convainc ce Po-"ëte d'une erreur énoncée en proposition "formelle. C'est d'avoir dit qui l'Ourse "ou le Chariot est la seule Constellation

Ἐν δὲ δύω ποίησε πόλεις μερόπων ἀνθρώπων
Καλάς· ἐν τῇ μέν ῥα γάμοι τ' ἔσαν, εἰλαπίναι τε·
Νύμφας δ' ἐκ θαλάμων, δαΐδων ὑπολαμπομενάων,
Ἠγίνεον ἀνὰ ἄστυ· πολὺς δ' ὑμέναιος ὀρώρει.
Κοῦροι δ' ὀρχηστῆρες ἐδίνεον, ἐν δ' ἄρα τοῖσιν
Αὐλοί, φόρμιγγές τε βοὴν ἔχον· αἱ δὲ γυναῖκες
Ἱσάμεναι θαύμαζον ἐπὶ προθύροισιν ἑκάστη.
Λαοὶ δ' εἰν ἀγορῇ ἔσαν ἀθρόοι· ἔνθα δὲ νεῖκος
Ὤρορει· δύο δ' ἄνδρες ἐνείκεον εἵνεκα ποινῆς
Ἀνδρὸς ἀποφθιμένου· ὁ μὲν εὔχετο, πάντ' ἀποδοῦναι,
Δήμῳ πιφαύσκων· ὁ δ' ἀναίνετο, μηδὲν ἑλέσθαι.
Ἄμφω δ' ἰέσθην ἐπὶ ἴστορι πείρατ' ἑλέσθαι.
Λαοὶ δ' ἀμφοτέροισιν ἐρήπυον, ἀμφὶς ἀρωγοί·
Κήρυκες δ' ἄρα λαὸν ἐρήτυον· οἱ δὲ γέροντες
Εἵατ' ἐπὶ ξεστοῖσι λίθοις, ἱερῷ ἐνὶ κύκλῳ·

490 Fecit in eo & duas urbes articulatè-loquentium hominum
Pulchras: in unâ quidem nuptiæque erant, conviviáque-solennia:
Sponsas autem ex thalamis, tædis adlucentibus,
Ducebant per urbem, crebróque hymenæus excitabatur-clamore.
Adolescentes autem saltatores in orbem-agebant-se, intérque eos
495 Tibiæ, citharæque sonum edebant: mulieres verò
Stantes admirabantur in vestibulis unaquæque.
Populi autem in foro erant frequentes; ibi nempè contentio
Orta erat: duo enim viri contendebant gratiâ mulctæ,
Propter virum interfectum: alter quidem affirmabat, omnia reddidisse,
500 Populo declarans; alter verò negabat, quicquam accepisse.
Ambo itaque cupiebant testibus-datis litem ad exitum perducere.
Cives autem utrisque acclamabant, hinc-inde fautores:
Præcones verò populum sedabant: At seniores
Sedebant super politos lapides, sacro in circulo:

" qui ne se baigne jamais dans les flots de " l'Ocean." *Aristoteles* verò, Τὸ, " Οἵη δ' " ἄμμορός," (inquit,) κατὰ μεταφορὰν· τὸ γὰρ γνωριμώτατον μόνον. *Poëtic. Lib.* I. *cap.* 25. *Strabo* autem per " ἄρκτος " *Circulum Arcticum* videtur intellexisse: Διὰ μὲν γὰρ τῆς ἄρκτου, καὶ τῆς ἀμάξης, τὸν ἀρκτικὸν δηλοῖ· ὁ γὰρ ἂν τοσούτων ἀστέρων ἐν τῷ αὐτῷ χωρίῳ περιφερομένων τῷ, ἀεὶ φανερῷ, οἵην ἄμμορον εἶπε λοιπῶν Ὠκεανοῦ. *Geograph. lib.* I. Sed quomodo *Circulus Arcticus Orionem* spectat? Fortasse per " Οἵη δ' ἄμμορός " ἐστι, &c." intelligendum est; non solam esse *Arctos* ex omnibus Constellationibus quæ nunquam occidit, sed solam ex Constellationibus hic enumeratis.

Ver. 493 Ἠγίνεον.] Pronunciabitur Ἠγίνευν vel Ἠγίνευν· Ut rectè hîc annotavit *Barnesius*. Producitur enim antepenultima:

Ἐννῆμαρ μὲν τοίγε ἀγίνεον.— *Il.* ω, 184.
——μῆλον ἀγινεῖ. *Odyss.* ξ', 105.
——πάροιθεν ἀγίνεσκον νέοι ἄνδρες.
ρ', 294.

Vide suprà ad ξ', 116.

Ver. 493,—498.——ὀρώρει —— Ὤρορει.] Vide suprà ad β', 810.

Ver. 494.——ἄρα.] *Ut fieri solet*——.

Ver. 498.——εἵνεκα ποινῆς Ἀνδρὸς ἀποφθιμένου.] Ποινῆς ἂν λέγει τῆς καλουμένης παρὰ τοῖς Ἀττικοῖς, ἀποφόνια, ἃ ἐδίδοσαν τοῖς οἰκείοις τῶν ἀνηρημένων οἱ ἀνελόντες. *Schol.*

Ver. 499.——ἀποφθιμένου.] Vide suprà ad β', 433 & ad ά, 309, 314.

Ver. 500.——ἀναίνετο.] *Al.* ἀνήνατο. Sed, ut opinor, minùs rectè. Vide suprà ad ν', 84.

Ver. 501. Ἄμφω δ' ἰέσθην ἐπὶ ἴστορι πείρατ' ἑλέσθαι.] Τοὺ γάρ τοι ἴστορας ἐνταῦθα καλεῖ ὁ Ποιητὴς τοὺς ζοφοὺς ἄνδρας, καὶ δεινοὺς, καὶ τοὺς τῶνδε πράξεων καὶ τῶν παθῶν τῶν ἀνθρωπίνων εἰδήμονας καὶ ἐμπείρους, καὶ τοὺς τῇ φρονήσει πολὺ τῶν ἄλλων διαφέροντας. *Aristot. de Republ. lib.* 9.

Ibid.——ἑλέσθαι.] *Al.* ἰκέσθαι.

Ver. 503.——ἄρα.] *Ut par erat*——.

Ver.

Σκῆπτρα δὲ κηρύκων ἐν χερσ' ἔχον ἠεροφώνων,
Τοῖσιν ἔπειτ' ἤϊσσον, ἀμοιβηδὶς δ' ἐδίκαζον.
Κεῖτο δ' ἄρ' ἐν μέσσοισι δύο χρυσοῖο τάλαντα,
Τῷ δόμεν, ὃς μετὰ τοῖσι δίκην ἰθύντατα εἴπῃ.
Τὴν δ' ἑτέρην πόλιν ἀμφὶ δύο στρατοὶ εἵατο λαῶν,
Τεύχεσι λαμπόμενοι· δίχα δὲ σφισιν ἤνδανε βουλή,
Ἠὲ διαπραθέειν· ἢ ἄνδιχα πάντα δάσασθαι,
Κτῆσιν, ὅσην πτολίεθρον, ἐπήρατον ἐντὸς ἔέργει.
Οἱ δ' ὔπω πείθοντο, λόχῳ δ' ὑπεθωρήσσοντο.
Τεῖχος μέν ῥ' ἄλοχοί τε φίλαι, καὶ νήπια τέκνα,
Ῥῦτ', ἐφεσαότες, μετὰ δ' ἀνέρες, οἳς ἔχε γῆρας.
Οἱ δ' ἴσαν· ἦρχε δ' ἄρα σφιν Ἄρης καὶ Παλλὰς Ἀθήνη,
Ἄμφω χρυσείω, χρύσεια δὲ εἵματα ἕσθην,
Καλὼ καὶ μεγάλω ζὺν τεύχεσιν, ὥς τε θεώ περ,
Ἀμφὶς ἀριζήλω· λαοὶ δ' ὑπολιζονες ἦσαν.
Οἱ δ' ὅτε δὴ ῥ' ἵκανον, ὅθι ζφίσιν εἶκε λοχῆσαι,

505 Sceptra verò præconum in manibus habebant vocibus-aërem-replentium:
Cum his deindè exurgebant, & alternatim sententias-ferebant.
Jacebant autem in medio duo auri talenta,
Ei danda qui inter hos sententiam rectissimè diceret.
Alteram verò urbem duo exercitus obsidebant copiarum,
510 Armis fulgentes: bifariàm autem ipsis placebat consilium,
Aut evertere; aut in-duas-partes omnia dividere,
Opes *scilicèt*, quantas oppidum amœnum intùs continet.
Illi verò nondum parebant, ad insidias autem clàm-armabantur.
Murum quidem conjugésque dilectæ & parvi liberi,
515 Custodiebant suprà stantes, intérque viri, quos tenebat senectus.
Ipsi verò profecti sunt: dux-erat autem iis Mars & Pallas Minerva,
Ambo aurei, aureasque vestes induti erant,
Pulchri & magni cum armis, sicut dii scilicèt,
Utrinque perinsignes: populi autem humiliores erant.
520 Ii autem cùm jam pervenerant, ubi illis videbatur insidiari,

Ver. 506.——ἀμοιβηδὶς.] Cod. *Harleian.* ἀμοιβηδόν.

Ver. 508.——εἴπῃ.] *Al.* εἴποι.

Ver. 509. Τὴν δ' ἑτέρην πόλιν ἀμφὶ δύο στρατοὶ.] Ἀλέξανδρος μὲν ὁ Κολιαεὺς ἔτω φησί. Δύω στρατοὶ περιεκάθηντο τὴν πόλιν πολέμιοι, ἢ πορθεῖν ἀξιοῦντες αὐτὴν, ἢ τὰ ἡμίση λαβόντες ἀπιέναι· οἱ δ' ἔνδον ὄντες ἐκ ἐδέχοντο τὴν πρόκλησιν· οἱ ἂν πολέμιοι, φησὶν, ἐνέδραν τινὰ ἐποιήσαντο τῶν ποιμνίων, καὶ τῶν βυκόλων, [fortasse βυκολίων] ἃ ἦν κτήματα τῶν ἐν τῇ πόλει· &c. *Porphyr. Quæst. Homeric.* 7. Ubi totus hîc locus fusè explicatur.

Ver. 510.—λαμπόμενοι.] Cod. *Harleian.* λαμπομένω. Quod æquè ferri potest. Vide suprà ad ά, 566.

Ver. 512.——ἐπήρατον.] Deductum hoc vocabulum, non ex ἐρῶμαι, (penultimam enim tum necessariò produceret;) sed ex ἔραμαι. Vide suprà ad ά, 67.

Ibid.——ἔέργει.] *Al.* ἔεργεν.

Ver. 514. Τεῖχος μέν ῥ' ἄλοχοί τε φίλαι.] Καὶ ὁ Ποιητὴς ἐν τῇ ἀσπιδοποιΐᾳ ὑπέρευ ταῦτα διεσάφησε. Ἀμέλει τὴν γυναικείαν ἰσχὺν μέχρι τόσου τοῖς πολεμικοῖς ἔργοις ὀνήσιμον ἀπέδειξεν· ὄπισθεν γὰρ τῶν ἐπάλξεων καὶ τειχῶν αὐτὰς κατὰ νηπίων καὶ γερόντων καθίζει, ποιῶν· "Τεῖχος μέν ῥ' ἄλοχοί τε φίλαι, καὶ νήπια
"τέκνα, Ῥῦτ' ἐφεσαότες, μετὰ δ' ἀνέρες
"οἳς ἔχε γῆρας." *Aristot. de Republ. lib.* 9.

Ver. 519.——ὑπολίζονες.] Quâ analogiâ ex μέγας deducitur μείζων, eâdem ex ὀλίγος fit ὀλίζων. Unde fortasse legendum——ὑπ' ὀλίζονες ἦσαν. Quo modo legitur apud *Porphyrium, Quæst. Homeric.* 7.

Ver. 520.—ὅτε δή.] Vide suprà ad ξ', 433.

Ibid.——ὅθι ζφίσιν.] Cod. *Harleian.* ὅθι ζφιν.

Ἐν πολάμῳ, ὅθι τ' ἀρδμὸς ἔην πάντεσσι βοτοῖσιν,
Ἔνθ' ἄρα τοί γ' ἵζοντ', εἰλυμένοι αἴθοπι χαλκῷ.
Τοῖσι δ' ἔπειτ' ἀπάνευθε δύω σκοποὶ εἵατο λαῶν,
Δέρμενοι, ὁππότε μῆλα ἰδοίατο καὶ ἕλικας βῶς.
Οἱ δὲ τάχα προγένοντο, δύω δ' ἅμ' ἕποντο νομῆες,
Τερπόμενοι σύριγξι· δόλον δ' οὔτι προνόησαν.
Οἱ μὲν τὰ προϊδόντες ἐπέδραμον, ὦκα δ' ἔπειτα
Τάμνοντ' ἀμφὶ βοῶν ἀγέλας καὶ πώεα καλὰ
Ἀργεννῶν οἰῶν· κτεῖνον δ' ἐπὶ μηλοβοτῆρας.
Οἱ δ' ὡς ἔν ἐπύθοντο πολὺν κέλαδον παρὰ βουσὶν,
Ἑζόμενοι προπάροιθε καθήμενοι, αὐτίκ' ἐφ' ἵπποις
Βάντες ἀερσιπόδων μετεκίαθον· αἶψα δ' ἵκοντο.
Στησάμενοι δ' ἐμάχοντο μάχην πολεμοῖο παρ' ὄχθας,
Βάλλον δ' ἀλλήλους χαλκήρεσιν ἔγχείῃσιν.
Ἐν δ' Ἔρις, ἐν δὲ Κυδοιμὸς ὁμίλεον, ἐν δ' ὀλοὴ Κήρ,
Ἄλλον ζωὸν ἔχουσα νεήλατον, ἄλλον ἄουτον,

Apud fluvium, ubi & aquatio erat omni pecori,
Ibi hi conſederunt, tecti coruſco ære.
His verò deindè ſeorsùm duo ſpeculatores ſedebant à copiis,
Obſervantes, ſiquando oves viderent & camuros boves.
Illi verò ſtatim progrediebantur, duóque unà ſequebantur paſtores,
Oblectantes-ſe fiſtulis: inſidias enim neutiquam præſenſerant.
Ii quidem his proſpectis incurrerunt, & continuò
Prædantes-abducebant boûm armenta & greges pulchros
Candidarum ovium; interficiebant autem inſuper paſtores.
Illi verò ut audierunt magnum tumultum apud boves,
Pro concione ſedentes, confeſtim equos
Conſcendentes pedes-in-altum attollentes inſecuti ſunt; móxque pervenerunt,
Conſiſtentes verò pugnabant pugnam fluvii propter ripas,
Feriebántque invicem ſe æratis haſtis.
Inter eos autem Diſcordia, & Tumultus verſabantur, & exitiale Fatum,
Alium vivum tenens recens vulneratum, alium illæſum;

Ver. 523.—δύω Σκοποὶ.] Ita ex uno MS. edidit *Barneſius*. *Al.* δύο Σκοποί.

Ver. 524, 525.—μῆλα——νομῆες.] Suggerunt mihi hæc verba, verſum iſtum, λ', 696;

Εἵλεο, κρινάμενός κε τριηκόσι' ἠδὲ νομῆας,

quem ita conjecturâ pulcherrimâ & certiſſimâ, ex *Odyſſ.* φ', 18, 19, emendavit Vir ſummæ eruditionis *Richardus Bentleius*;

Εἵλεο, κρίνας μῆλα τριηκόσι' ἠδὲ νομῆας.

Vide ad locum.

Ver. 530.——ὃν.] Non hîc vacat iſtud "ὃν," ſed vim habet in connectendâ ſententiâ cum eo quod præceſſit, *ver.* 527; Οἱ μὲν τὰ προϊδόντες ἐπέδραμον, &c.

Ibid.——παρὰ βουσὶν.] *Al.* περὶ βουσίν.

Ver. 531. Ἰράων.] Cod. *Harleian.* Εἰράων. Quo modo & in uno MS. ſcriptum repperit *Barneſius*.

Ver. 533. Στήσαμενοι.] Vide ſuprà ad ω', 594; & ad γ', 141.

Ver. 535. Ἐν δ' Ἔρις, ἐν δὲ Κυδοιμὸς ὁμίλεον, ἐν δ' ὀλοὴ Κὴρ.]

Ἐν δ' Ἔρις, ἐν δὲ Κυδοιμὸς ἐθύνετ——.
Heſiod. Ἀσπὶς Ἡρακλ. *ver.* 156.

——ſævit medio in certamine Mavors
Cælatus ferro, triſteſque ex æthere Diræ.
Et ſciſſâ gaudens vadit Diſcordiâ pallâ.
Æn. VIII. 700.

Ver. 536, 537. Ἄλλον ζωὸν——ἄλλον ἄουτον, Ἄλλον τεθνειῶτα.] Λόγῳ δὲ. Συνδεσμῶν ἐξαιρεθέντων, πολλάκις ἐμπαθεστέραν καὶ κινητικωτέραν ἔχει δύναμιν· ὡς ὁ τοιοῦτος, "Ἄλλον ζωὸν ἔχουσα νεήλατον, ἄλλον ἄουτον, "Ἄλλον τεθνειῶτα κατὰ μόθον ἕλκε ποδοῖιν." *Plutarch. Quæſt. Platonicæ*, ſub finem.

Ver. 536.——νεήλατον.] Vox hæc non ex

Ἄλλον τεθνειῶτα κατὰ μόθον ἕλκε ποδοῖϊν.
Εἷμα δ' ἔχ' ἀμφ' ὤμοισι δαφοινεὸν αἵματι φωτῶν.
Ὡμίλευν δ', ὥςε ζωοὶ βροτοὶ, ἠδ' ἐμάχοντο,
Νεκρούς τ' ἀλλήλων ἔρυον καταθνειῶτας.
Ἐν δ' ἐτίθει νειὸν μαλακὴν, πίειραν ἄρουραν,
Εὐρεῖαν, τρίπολον· πολλοὶ δ' ἀροτῆρες ἐν αὐτῇ
Ζεύγεα δινεύοντες ἐλάςρεον ἔνθα κὴ ἔνθα.
Οἱ δ' ὁπότε ςρέψαντες ἱκοίατο τέλσον ἀρούρης,
Τοῖσι δ' ἔπειτ' ἐν χερσὶ δέπας μελιηδέος οἴνου
Δόσκεν ἀνὴρ ἐπιών· τοὶ δὲ ςρέψασκον ἀν' ὄγμους,
Ἱέμενοι νειοῖο βαθείης τέλσον ἱκέσθαι.
Ἡ δὲ μελαίνετ' ὄπισθεν, ἀρηρομένῃ δὲ ἐώκει,
Χρυσείη περ ἐοῦσα· τὸ δὴ περὶ θαῦμ' ἐτέτυκτο.
Ἐν δ' ἐτίθει τέμενος βαθυλήϊον· ἔνθα δ' ἔριθοι
Ἤμων, ὀξείας δρεπάνας ἐν χερσὶν ἔχοντες·

Alium interfectum per prœlium trahebat pedibus.
Veſtem autem habebat circum humeros admodùm-cruentatam ſanguine humano:
Verſabantur verò, tanquam vivi homines, atque pugnabant,
Cadaveráque ſuorum invicem trahebant interempta.
Poſuit in *eo* & novale molle, pingue arvum,
Latum, tertiatum: multi autem aratores in ipſo
Juga convertentes agebant huc & illuc.
Ii autem quoties reverſi pervenirent ad finem arvi,
Iis tunc in manus poculum prædulcis vini
Dabat vir obiens: Illi autem convertebant-ſe ad ſuos quiſque ſulcos,
Cupidi novalis profundi ad terminum perveniendi.
Ipſum autem *novale* nigricabat à-tergo, verſóque-aratris ſimile erat,
Aureum licèt eſſet: hoc ſanè ingens miraculum effictum erat.
Poſuit in *eo* & ſeparatum-agrum profundæ ſegetis; in quo operarii
Metebant, acutas falces in manibus tenentes:

ἐτάω, ſed ex ἐτάζω deducta eſt. Vide ſuprà ad ά, 140; ad δ', 525; & ad ν', 192.

Ver. 537, 540. —— τεθνειῶτα —— καταθνειῶτας.] Vide ſuprà ad ν', 46.

Ibid. —κατὰ μόθον.] Vide ſuprà ad ά, 51. Cæterùm hîc legit *Heraclides Ponticus*, κατὰ χθονός.

Ver. 539. Ὡμίλευν.] Cod. *Harleian.* Ὡμίλεον. Quod eodem modo pronunciandum; *antepenultima* enim neceſſariò producitur. Vide ſuprà ad *ver.* 535 & 493.

Ver. 540. Νεκρὺς —— καταθνειῶτας.] Vide ſuprà ad ϖ', 521.

Ver. 541. Ἐν δ' ἐτίθει νειὸν μαλακὴν.] Πρῶτος τοίνυν Ὅμηρος τὰ τῆς πολιτείας διεῖλεν. Ἐν γὰρ τῇ Ἀσπίδι —— ἐμπεριεχομένας ἐποίησε δύο πόλεις, τὴν μὲν ἐν εἰρήνῃ καὶ εὐφροσύνῃ διάγουσαν, τὴν δὲ ἐν πολέμῳ σχολάζουσαν· καὶ παραθεὶς τὰ ἑκατέρα πρόσφορα, παρίςησιν ὅτι ὁ μὲν πολιτικός ἐςι βίος, ὁ δὲ ςρατιωτικός. Οὐ παρεῖδε δὲ οὐδὲ τὸν τρίτον τὸν γεωργικόν· ἀλλὰ καὶ τοῦτον ἔδειξεν, ἐναργείαν ἅμα καὶ κάλλος περιθεὶς τοῖς λόγοις. *Dionyſius Halicarn.* περὶ τῆς Ὁμήρου ποιήσεως, §. 11.

Ver. 541, 544. —— ἄρουραν —— ἀρούρης.] Vide ſuprà ad ζ', 142.

Ver. 542. —— τρίπολον.] Τρὶς ἐςραμμένην, ἢ ἠροτριασμένην. *Schol.*

Ver. 544, 545, 548. Οἱ δ' —— Τοῖσι δ' —— Ἡ δὲ.] Vide ſuprà ad ά, 56; & ad Θ', 160. Malè *Barneſius*, Οἳδ' — Τοῖσίδ' — Ἥδε.

Ver. 544. —— ςρέψαντες.] Cod. *Harleian.* τρέψαντες.

Ver. 546. —τοὶ δὲ ςρέψασκον.] Cod. *Harleian.* οἱ δὲ τρέψασκον.

Ver. 549. —— Θαῦμ' ἐτέτυκτο.] Si Θαῦμα τέτυκται dixiſſet, jam non conſtitiſſet Temporum ratio. Vide ſuprà ad ά, 37.

Ver. 551. Ἤμων, ὀξείας δρεπάνας ἐν χερσὶν ἔχοντες.] Τινὲς ἐνταῦθα, μετὰ τὸ, "Ἡ-

Δράγματα δ' ἄλλα μετ' ὄγμον ἐπήτριμα πίπτον ἔραζε,
Ἄλλα δ' ἀμαλλοδετῆρες ἐν ἐλλεδανοῖσι δέουτο.
Τρεῖς δ' ἄρ', ἀμαλλοδετῆρες ἐφέσασαν· αὐτὰρ ὄπισθε
Παῖδες δραγμεύοντες, ἐν ἀγκαλίδεσσι φέροντες,
Ἀσπερχὲς παρέχον· βασιλεὺς δ' ἐν τοῖσι ζιωπῇ
Σκῆπτρον ἔχων ἑστήκει ἐπ' ὄγμου γηθόσυνος κῆρ.
Κήρυκες δ' ἀπάνευθεν ὑπὸ δρυὶ δαῖτα πένοντο·
Βοῦν δ' ἱερεύσαντες μέγαν, ἄμφεπον· αἱ δὲ γυναῖκες
Δεῖπνον ἐρίθοισιν, λευκὰ ἄλφιτα πολλὰ πάλυνον.
Ἐν δ' ετίθει σαφυλῇσι μέγα βρίθουσαν ἀλωὴν,
Καλὴν, χρυσείην· μέλανες δ' ἀνὰ βότρυες ἦσαν·
Ἑστήκει δὲ κάμαξι διαμπερὲς ἀργυρέῃσιν.
Ἀμφὶ δὲ, κυανέην κάπεσον, περὶ δ' ἕρκος ἔλασσε
Κασσιτέρου· μία δ' οἴη ἀταρπιτὸς ἦεν ἐπ' αὐτὴν,
Τῇ νίσσοντο φορῆες, ὅτε τρυγόωεν ἀλωήν.
Παρθενικαὶ δὲ καὶ ἠίθεοι, ἀταλὰ φρονέοντες,

Manipuli autem alii rectâ ſerie denſi cadebant in-terram,
Alios verò manipulorum ligatores vinculis conſtrigebant.
Tres autem manipulorum-ligatores ſequentes-inſtabant: at ponè
Pueri manipulos-colligentes in ulnis ferentes,
Uſque porrigebant: Rex verò inter hos ſilentio
Sceptrum tenens ſtabat ſuper manipulorum-ſerie lætus corde.
Præcones autem ſeorsùm ſub quercu convivium apparabant;
Bovem nempè mactatum magnum hinc-indè curabant: Mulieres autem
Cœnam operariis, albas farinas multas immiſcebant.
Poſuit in *eo* & uvis admodùm gravatam vineam,
Pulchram, auream; nigri autem per *eam* racemi erant:
Stabat autem innixa palis-ex-ordine argenteis.
Circùm autem, cyaneam foſſam, circùm & ſeptum duxit
Stanni: una autem ſola ſemita erat ad eam,
Quâ ibant bajuli, quandò vindemiarent vineam.
Virgunculæ autem & adoleſcentuli, teneris animis,

"μων, ὀξείας δρεπάνας ἐν χερσὶν ἔχοιτες," προσγράφουσιν οἱ τὸν τοῦτον· "Καρπὸν Ἐλευ-"σινίης Δημήτερος ἀγλαοδώρου." *Euſtath.* in Comment. ad *ver.* 509.

Ver. 553.——ἀμαλλοδετῆρες.] Οἱ τὰ δράγματα συνδεσμοῦντες, ὅ ἐστι τοὺς αὐλοὺς τῶν ἀσταχύων. *Schol.*

Ver. 554.——ἐφέσασαν.] Vide ſuprà ad μ', 55.

Ver. 557 & 563.——ἕστηκει.] Vide ſuprà ad δ', 434, 492; & ad ά, 37.

Ver. 558.——ἀπάνευθεν.] Vide ſuprà ad ά, 349.

Ver. 559.——αἱ δὲ γυναῖκες Δεῖπνον ἐρίθοισιν.] Theſtylis & rapido feſſis meſſoribus æſtu Allia ſerpyllumque herbas contundit olentes. *Virg. Eclog.* II. 10.

Ver. 560.——πάλυνον.] Vide ſuprà ad ά, 309, 338.

Ver. 561.——βρίθουσαν.] De hujus vocis proſodiâ, vide ſuprà ad μ', 359.

Ver. 562.——μέλανες δ' ἀνὰ.] *Al.* μέλανες δ' ἄρα.

Ver. 563.——κάμαξι.] Στύλοις, οἵ εἰσι ξυλὰ ὀρθὰ, παρηπεπηγότα ταῖς ἀμπέλοις. *Schol.*

Ibid.——ἀργυρέῃσιν.] *Al.* ἀργυρέοισιν.

Ver. 564.——κυανέην.] Vide ſuprà ad ά, 398.

Ver. 566.——νίσσοντο.] *Al.* νείσσοντο. Atque ita legit Codex *Harleianus*.

Ver.

Πλεκτοῖς ἐν ταλάροισι φέρον μελιηδέα καρπόν.
Τοῖσιν δ' ἐν μέσσοισι παῖς φόρμιγγι λιγείῃ
Ἱμερόεν κιθάριζε· λίνον δ' ὑπὸ καλὸν ἄειδε
Λεπταλέῃ φωνῇ· τοὶ δὲ ῥήσσοντες ὁμαρτῇ
Μολπῇ τ' ἰυγμῷ τε, ποσὶ σκαίροντες ἕποντο.
Ἐν δ' ἀγέλην ποίησε βοῶν ὀρθοκραιράων·
Αἱ δὲ βόες χρυσοῖο τελεύχαλο, κασσιτέρῳ τε,
Μυκηθμῷ δ' ἀπὸ κόπρου ἐπεσσεύοντο νομόνδε
Παρ ποταμὸν κελάδοντα, περὶ ῥοδανὸν δονακῆα.
Χρύσειοι δὲ νομῆες ἅμ' ἑξιχόωντο βόεσσι
Τέσσαρες, ἐννέα δέ σφι κύνες ποδὰς ἀργοὶ ἕποντο.
Σμερδαλέω δὲ λέοντε δύ' ἐν πρώτῃσι βόεσσι
Ταῦρον ἐρύγμηλον ἐχέτην· ὁ δὲ, μακρὰ μεμυκὼς
Ἕλκετο· τὸν δὲ κύνες μετεκίαθον, ἠδ' αἰζηοί·
Τὼ μὲν ἀναρρήξαντε βοὸς μεγάλοιο βοείην,

Textilibus in qualis portabant prædulcem fructum,
His verò in mediis puer citharâ argutâ
Suavitèr personabat; chordâque elegantèr succinebat
Tenellâ voce: hi autem ferientes-*terram* simul
Cum cantúque sibilóque, pedibus tripudiantes sequebantur.
In eo & armentum fecit boûm capita-altè-ferentium:
Boves autem ex auro effictæ erant, stannóque,
Cumque mugitu è stabulo ruebant ad-pascua
Præter fluvium resonantem, admodùm rapidum cannis-abundantem,
Aurei autem pastores unà ibant cum bobus
Quatuor, novémque illos canes pedibus celeres sequebantur.
Terribiles verò leones duo inter primas boves
Taurum graves-gemitus-edentem tenebant: is autem, altè mugiens
Trahebatur; eúmque canes recepturi-sequebantur & juvenes.
Illi quidem discerptâ bovis magni pelle,

Ver. 569. Τοῖσιν δ' ἐν μέσσοισι.] Οἵδε δὲ ὁ Ποιητὴς κὴ τὴν παρὸς ᾠδὴν ὄρχησιν·——κὴ ἐν τῇ ὁπλοποιΐα δὲ παιδὸς κιθαρίζοντος, ἄλλοι δ' ὁμαρτῇ μολπῇ τε ὀρχηθμῷ τε ἕσκαιρον. *Athenæus, Lib.* I. *cap.* 13.

——ἐν δ' ἄρα μέσσῳ
Ἱμερόεν κιθάριζέ τι Λητῦς κὴ Διὸς υἱὸς
Χρυσείῃ φόρμιγγι——.
Hesiod. Ἀσπὶς Ἡρακλ. *ver.* 201.

Ver. 570.——λίνον δ' ὑπὸ καλὸν ἄειδε.] Ὅμηρος——ἅτε ἆσμα Ἑλλήνιον ὂν ἐπιςάμενος τῷ Λίνῳ τὰ παθήματα, ἐπὶ τῷ Ἀχιλλέως ἔχη τῇ ἀσπίδι ἄλλα τε ἐργάσασθαι τὸν Ἥφαιςον κὴ κιθαρῳδὸν παῖδα ἀδοντα ἐς Λίνον· "Τοῖσιν δ' ἐν μέσσοισι παῖς φόρμιγγι λιγείῃ
"Ἱμερόεν κιθάριζε, Λίνον δ' ὑπὸ καλὸν ἄει-
"δεν. *Pausanias, Lib.* IX. *cap.* 29. Sed quomodo in scuto depingi potuit, *quem* caneret Citharista?

Ver. 571.—τοὶ δὲ ῥήσσοντες.] Quâ ratione, δὲ hîc producatur; item περὶ, *ver.* 576; & ἐρύγμηλον, *ver.* 580; & καλῃεφέας, *ver.* 589; & ἴκελον, *ver.* 591; vide suprà ad ά, 51. Cæterùm Codex *Harleianus* hîc legit τοὶ δὲ περήσσοντες.

Ver. 576.——Παρ ποταμὸν——περὶ ῥοδανὸν δονακῆα.]
Hic viridis tenerâ prætexit arundine ripas
Mincius——.
Virg. Eclog. VII. 12.

Ibid.——περὶ ῥοδανὸν.] *Al.* παρὰ ῥοδανόν.

Ver. 580.—ἐχέτην.] Cod. *Harleian.* ἔχετον.

Ibid.——μεμυκὼς.] Vide suprà ad β', 314.

Veri

Ἕλκαλα καὶ μέλαν αἷμα λαφύσσεσκον· οἱ δὲ νομῆες
Αὖτως ἐνδίεσαν, ταχέας κύνας ὀτρύνοντες.
Οἱ δ' ἤτοι δακέειν μὲν ἀπειρωπῶντο λεόντων,
Ἱσάμενοι δὲ μάλ' ἐγγὺς ὑλάκτεον, ἔκ τ' ἀλέοντο.
Ἐν δὲ νομὸν ποίησε περικλυτὸς Ἀμφιγυήεις,
Ἐν καλῇ βήσσῃ, μέγαν οἰῶν ἀργεννάων,
Σταθμούς τε, κλισίας τε, καὶ ἠρεφέας ἰδὲ ζηκούς·
Ἐν δὲ χορὸν ποίκιλλε περικλυτὸς Ἀμφιγυήεις,
Τῷ ἴκελον, οἷόν ποτ' ἐνὶ Κνωσσῷ εὐρείῃ
Δαίδαλος ἤσκησεν καλλιπλοκάμῳ Ἀριάδνῃ.
Ἔνθα μὲν ἠΐθεοι καὶ παρθένοι ἀλφεσίβοιαι
Ὠρχεῦντ', ἀλλήλων ἐπὶ καρπῷ χεῖρας ἔχοντες·
Τῶν δ' αἱ μὲν λεπτὰς ὀθόνας ἔχον, οἱ δὲ χιτῶνας
Εἵατο εὐννήτους, ἦκα στίλβοντας ἐλαίῳ·
Καί ῥ' αἱ μὲν καλὰς στεφάνας ἔχον, οἱ δὲ μαχαίρας
Εἶχον χρυσείας ἐξ ἀργυρέων τελαμώνων.
Οἱ δ' ὅτε μὲν θρέξασκον ἐπισταμένοισι πόδεσσι
Ῥεῖα μάλ', ὡς ὅτε τις τροχὸν ἅρμενον ἐν παλάμῃσιν
Ἑζόμενος κεραμεὺς πειρήσεται, αἴκε θέῃσιν·

Viscera & nigrum sanguinem hauriebant: pastores verò
Frustrà insequebantur, veloces canes hortatibus-incitantes.
Illi enim mordere quidem recusabant aversi à leonibus,
Stantes autem admodùm propè latrabant, & evitabant.
Fecit in eo & pascuum inclytus Vulcanus,
Amœno in saltu, magnum ovium candidarum,
Stabulaque, tuguriaque, tectaque ovilia.
In eo & chorum vario-effinxit-artificio inclytus Vulcanus,
Ei similem, qualem olim in Cnosso latâ
Dædalus concinnavit comas-pulchræ Ariadnæ.
Ibi quidem adolescentes, & virgines formosæ
Tripudiabant, alter-alterius ad carpum manus tenentes:
Horum autem illæ quidem tenues linteas-vestes habebant, illi verò tunicas
Induti erant benè textas, leniter nitentes oleo:
Et hæ quidem pulchras coronas gerebant, illi verò gladios
Habebant aureos pendentes ab argenteis balteis.
Hi autem quandoque quidem *in orbem* discurrebant doctis pedibus
Levitèr admodùm, veluti cùm aliquis rotam aptatam manibus
Sedens figulus tentaverit, si currat:

Ver. 583. Ἕλκαλα καὶ μέλαν αἷμα λαφύσσεσκον.] Vide suprà ad λ', 176.

Ver. 584.—— ὀτρύνοντες.] Vide suprà ad ν', 44.

Ver. 591. Τῷ ἴκελον, οἷόν ποτ' ἐνὶ Κνωσσῷ εὐρείῃ Δαίδαλος ἤσκησεν.]

Hîc labor, ille domus & inextricabilis error. *Æn.* VI. 27.

Ver. 596. Εἵαλο εὐννήτους.] *Al.* Εἵαλαι εὐννήτους. Quod hîc ferri non potest. Vide suprà ad ά, 37. *Al.* Εἵατ' εὐννήτους. *Al.* Εἶχον εὐννήτους.

Ver. 597.——οἱ δὲ μαχαίρας Εἶχον.] Κόσμον τε αὐτῇ [χόρᾳ] ἀφηγούμενος, ἵνα δῆλον ἡμῖν ποιήσειν ὅτι ἡ τῶν ἀῤῥένων κίνησις ἐνόπλιος ἦν, τάδε λέγει· "Καί ῥ' αἱ μὲν καλὰς "στεφάνας ἔχον, οἱ δὲ μαχαίρας Εἶχον χρυ- "σείας ἐξ ἀργυρέων τελαμώνων." *Dionys. Halicarn. Antiq. Rom. Lib.* 7.

Ver. 601.—αἴκε θέῃσιν.] Cod. *Harleian.* αἴκ' ἐθέλῃσιν.

Ver.

Ἄλλοτε δ' αὖ θρέξασκον ἐπὶ σίχας ἀλλήλοισι.
Πολλὸς δ' ἱμερόεντα χορὸν περιίσαθ' ὅμιλος
Τερπόμενοι· δοιὼ δὲ κυβιστητῆρε κατ' αὐτὰς
Μολπῆς ἐξάρχοντες ἐδίνευον κατὰ μέσσας.
Ἐν δ' ἐτίθει ποταμοῖο μέγα σθένος Ὠκεανοῖο,
Ἀσπὶς παρ' πυμάτην σάκος· πύκα ποιητοῖο.
Αὐτὰρ ἐπειδὴ τεῦξε σάκος μέγα τε σιβαρόν τε,
Τεῦξ' ἄρα οἱ θώρηκα φαεινότερον πυρὸς αὐγῆς·
Τεῦξε δέ οἱ κόρυθα βριαρὴν, κροτάφοις ἀραρυῖαν,
Καλὴν, δαιδαλέην· ἐπὶ δὲ χρύσεον λόφον ἧκε·
Τεῦξε δέ οἱ κνημῖδας ἑανῷ κασσιτέροιο.
Αὐτὰρ ἐπεὶ πάνθ' ὅπλα κάμε κλυτὸς Ἀμφιγυήεις,

Quandoque autem rursùs discurrebant per ordines invicem.
Multa verò pulchram choream circumstabat turba
Oblectantes-se: Duo autem saltantes-in-caput inter ipsos
Cantum exordientes agebant-se per medios.
Posuit in eo & fluvii magnum robur Oceani,
Orbem propter extremum scuti affabrè facti.
At postquam fabricatus erat Scutum magnúmque solidúmque,
Fecit ei Thoracem fulgentiorem ignis splendore:
Fecit ei & Cassidem validam, temporibus quadrantem,
Pulchram, multo-exornantem-artificio; aureámque Cristam superimposuit:
Fecit ei & Ocreas è ductili stanno.
At postquàm omnia arma elaborârat inclytus Vulcanus,

Ver. 604. Τερπόμενοι· δοιὼ δὲ κυβιστητῆρε κατ' αὐτὰς.] Sic *Odyss.* δ', 15;

Ὡς οἱ μὲν δαίνυντο καθ' ὑσπερφὲς μέγα δῶμα
Γείτονες ἠδὲ ἕται Μενελάου κυδαλίμοιο.
Τερπόμενοι· μετὰ δὲ Φῆμιν ἐμέλπετο θεῖος ἀοιδὸς,
Φορμίζων· δοιὼ δὲ κυβιστητῆρε κατ' αὐτὰς
Μολπῆς ἐξάρχοντες ἐδίνευον κατὰ μέσσον.

Ὁ δ' Ἀρίσαρχος ὁ μόνον εἰς τὸ τοῦ Μενελάου Συμπόσιον ἐμβαλὼν ὃς προσῆκε σίχας, ἢ τῆς Λακώνων παιδείας ἀλλότριον ἐποίησε, ἢ τῆς τοῦ βασιλέως σωφροσύνης· ἀλλὰ ἢ τοῦ Κρητικοῦ χορεῖ τὸν ᾠδὸν ἐξεῖλεν, ἐπιλεμὼν τὰ ποιήματα τὸν τρόπον τοῦτον· "Πολλὸς δ' ἱμερόεντα χορὸν "περιίσαθ' ὅμιλος Τερπόμενος· δοιὼ δὲ κυ-"βιστητῆρε κατ' αὐτὰς Μολπῆς ἐξάρχοντες ἐδί-"νευον κατὰ μέσσας." Ὡς' ἀνίαλον γίνεσθαι πανταπασι τὸ ἐξάρχοντες, μηκέτι δυναμενές τῆς ἐπὶ τὸν ᾠδὸν ἀναφόρας σώζεσθαι. *Athenæus, Lib.* IV. *cap.* 27, 28.

Ver. 605.—ἐδίνευον.] Ita edidit *Barnesius* ex *Eustathio*; atque ita legit *Athenæus*, loco jam citato: Sic etiam legitur, *Odyss.* δ', 19. *Al.* ἐδίνεον. Quod, ut opinor, nullo modo ferri potest.

Ver. 606. Ἐν δ' ἐτίθει ποταμοῖο μέγα σθέ-νος Ὠκεανοῖο.]

Hæc inter tumidi latè maris ibat Imago
Aurea, sed fluctu spumabat cærula cano.
Æn. VIII. 671.

Ἀμφὶ δ' ἴτυν ῥέεν Ὠκεανὸς πλήθοντι ἐοικώς·
Πάν δὲ συνεῖχε σάκος πολυδαίδαλον—.
Hesiod. Ἀσπὶς Ἡρακλ. *ver.* 314.

Ver. 609, &c. Τεῦξ' ἄρα οἱ θώρηκα φαεινότερον πυρὸς αὐγῆς· Τεῦξε δέ οἱ κόρυθα βριαρὴν——Τεῦξε δέ οἱ κνημῖδας ἑανῷ κασσιτέροιο.]

Terribilem cristis galeam flammasque vomentem,
Fatiferumque ensem, loricam ex ære rigentem,
Sanguineam, ingentem: qualis cum cærula nubes
Solis inardescit radiis, longéque refulget.
Tum leves ocreas electro auroque recocto.
Æn. VIII. 620.

Ibid.——ἄρα.] *Deinceps*———.

Ver. 610.——κόρυθα βριαρὴν.] *Al.* κυνέην βριαρήν.

Ver. 611.——χρύσεον.] Pronunciabatur χρυσῆν. Nam prima necessariò producitur. Vide suprà ad ν', 523.

Ver. 612.——ἑανῷ,] Vide suprà ad *ver.* 352; & ad γ', 385.

Ver.

Μητρὸς Ἀχιλλῆος θῆκε προπάροιθεν ἀείρας.
Ἡ δ', ἴρηξ ὡς, ἄλλο κατ' Οὐλύμπου νιφόεντος,
Τεύχεα μαρμαίροντα παρ' Ἡφαίστοιο φέρουσα.

Coram matre Achillis posuit sublata.
Illa verò, accipiter tanquam, desiliit ab Olympo nivoso,
Arma coruscantia à Vulcano ferens.

Ver. 615. Ἡ δ', ἴρηξ ὡς, ἄλλο κατ' Οὐλύμπου.] At Venus æthereos inter Dea candida nimbos
Dona ferens aderat———.
Æn. VIII. 608.

Ibid.———ἴρηξ.] Δασύνεται μὲν ὁ ἶραξ, ψιλοῦται δὲ ἰωνικῶς ὁ "ἴρυξ." *Eustath.* Sic *Iliad.* φ', 494; ἦ ῥά θ' ὑπ' ἴρηκος———.

Ibid.—νιφόεντος.] De hujus vocis prosodiâ, vide suprà ad μ', 280.

Ver. 616. Τεύχεα μαρμαίροντα παρ' Ἡφαίστοιο φέρουσα.] Cod. *Harleian.* Τεύχεα καλὰ φέρουσα παρ' Ἡφαίστοιο ἄνακτος. Ut suprà *ver.* 137.

FH
MVSEVM
BRITANNICVM

ΤΗΣ

ΤΗΣ

ΟΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΔΟΣ

ΡΑΨΩΔΙΑ, ἢ ΓΡΑΜΜΑ, Τ'.

Ὑπόθεσις τῆς Τ'. ΟΜΗΡΟΥ Ῥαψῳδίας.

ΘΕΤΙΔΟΣ κομισάσης Ἀχιλλεῖ τὰ ὅπλα παρὰ Ἡφαίστου, συναγαγὼν εἰς ἐκκλησίαν τοὺς Ἕλληνας ὁ ἥρως, ἀπόῤῥησιν ποιεῖται τῆς μήνιδος, καὶ λαμβάνει τὰ δῶρα, ἅπερ αὐτῷ Ἀγαμέμνων δώσειν ὑπέσχετο. Τροφὴν δὲ ἀνελομένων ἐκείνων, αὐτὸς ἄσιτος διαμείνας ὁπλίζεται, καὶ γραῖαν ἐξάγει ἐπὶ τὸν πόλεμον. Ὁ δὲ ὕστερος τῶν ἵππων αὐτοῦ Ξάνθος τὴν ἐσομένην αὐτῷ ἀναίρεσιν καταμαντεύεται· ᾧ καὶ ἐπιπλήττει.

Ἐπιγραφαί.

Μήνιδος ἀπόῤῥησις.

Ἄλλως.

Ταῦ δ' ἀπέληξε χόλοιο, καὶ ἔκθορε δῖος Ἀχιλλεύς.

Ἦ Ὼς μὲν κροκόπεπλος ἀπ' Ὠκεανοῖο ῥοάων
Ὤρνυθ', ἵν' ἀθανάτοισι φόως φέροι, ἠδὲ βροτοῖσιν.
Ἡ δ' ἐς νῆας ἵκανε, θεὸς παρὰ δῶρα φέρουσα·
Εὗρε δὲ Πατρόκλῳ περικείμενον ὃν φίλον υἱὸν,
Κλαίοντα λιγέως· πολέες δ' ἀμφ' αὐτὸν ἑταῖροι
Μύροντ'· ἡ δ' ἐν τοῖσι παρίστατο δῖα θεάων,

AURORA quidem croceo-peplo-induta ab Oceani fluentis
Exoriebatur, ut immortalibus lucem ferret & mortalibus.
Illa verò ad naves pervenit à deo dona ferens:
Invenit autem Patroclo circumfusum suum charum filium,
Plorantem stridulè: multi autem circum ipsum socii
Lamentabantur: inter hos verò astitit augustissima dearum,

Ver. 1, 2. Ἠὼς μὲν κροκόπεπλος ἀπ' Ὠκεανοῖο ῥοάων Ὤρνυθ'.] Oceanum interea surgens Aurora relinquit. *Æn.* IV. 129.
——croceum linquens Aurora cubile. *Ibid.* 584.
Vide suprà ad ά, 477.

Ibid.——ἀπ' Ὠκεανοῖο.] Cod. *Harleian.* ἐπ' Ὠκεανοῖο.

Ver. 2. Ὤρνυθ'.] Vide suprà ad γ', 260.

Ibid.——ἀθανάτοισι.] Similitérque infrà *ver.* 22, ἀθανάτων. Vide suprà ad ά, 398.

Ibid.——φέροι.] Cod. *Harleian.* φέρῃ.

Ver. 3. Ἡ δ' ἐς νῆας ἵκανε, θεὸς παρὰ δῶρα φέρουσα.] Vide suprà ad σ', 615.

Ver. 5. Κλαίοντα λιγέως.] Quâ ratione, Κλαίοντα hîc ultimam producat; item κατὰ, *ver.* 39; & ἔχον, *ver.* 43; & γὰρ, *ver.* 49; vide suprà ad ά, 51.

Ver.

Ἐν τ' ἄρα οἱ φῦ χειρὶ, ἔπος τ' ἔφατ', ἔκ τ' ὀνόμαζε·
Τέκνον ἐμὸν, τῦτον μὲν ἐάσομεν, ἀχνύμενοί περ,
Κεῖσθαι, ἐπειδὴ πρῶτα θεῶν ἰότητι δαμάσθη·
Τύνη δ' Ἡφαίστοιο πάρα κλυτὰ τεύχεα δέξο,
Καλὰ μάλ', οἷ' ὔπω τις ἀνὴρ ὤμοισι φόρησεν.
Ὡς ἄρα φωνήσασα θεὰ κατὰ τεύχε' ἔθηκε
Πρόσθεν Ἀχιλλῆος· τὰ δ' ἀνέβραχε δαίδαλα πάντα.
Μυρμιδόνας δ' ἄρα πάντας ἔλε τρόμος, οὐδέ τις ἔτλη
Ἄντην εἰσιδέειν, ἀλλ' ἔτρεσαν· αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς
Ὡς εἶδ', ὡς μιν μᾶλλον ἔδυ χόλος· ἐν δέ οἱ ὄσσε
Δεινὸν ὑπὸ βλεφάρων, ὡσεὶ σέλας, ἐξεφάανθεν·
Τέρπετο δ' ἐν χείρεσσιν ἔχων θεοῦ ἀγλαὰ δῶρα.
Αὐτὰρ ἐπεὶ φρεσὶν ἐτάρπετο, δαίδαλα λεύσσων,

Inque ejus hæsit manu, verbáque fecit, dixitque:
" Fili mi, hunc quidem sinamus, dolentes licèt,
" Jacere, quandoquidem primùm Deorum consilio interfectus est:
" Tu verò à Vulcano allata inclyta arma accipe,
" Pulchra admodùm, qualia nondum quisquam vir humeris gestavit.
Sic sanè locuta Dea arma deposuit
Ante Achillem, illa verò sonitum-edidere facta-artificiosè omnia,
Myrmidonas verò omnes cepit tremor, neque quis sustinuit
Contrà aspicere, sed territi-diffugerunt: At Achilles
Ut vidit, statim ipsum magis subiit ira; intus autem ei oculi
Terribiliter sub palpebris, tanquam flamma, micuerunt:
Oblectabatur autem in manibus tenens dei splendida dona.
At postquàm mente suâ delectatus est artificiosa aspiciens,

Ver. 7.——ἄρα.] *Ut fieri solet*——.

Ver. 8.—ἐάσομεν.] Vide suprà ad δ', 42.

Ibid.—ἀχνύμενοί.] Vide suprà ad γ', 260.

Ver. 10. Τύνη δ' Ἡφαίστοιο πάρα κλυτὰ τεύχεα δέξο.]

En perfecta mei promissâ conjugis arte
Munera—— *Æn.* VIII. 612.

Ver. 12.—κατὰ τεύχε' ἔθηκε.] Cod. *Harleian.* κλυτὰ τεύχε' ἔθηκε. Quo modo & in uno MS. scriptum repperit *Barnesius.*

Ver. 13. Πρόσθεν Ἀχιλλῆος.] *Al.* Αὐτῷ πρόσθε ποδῶν.

Ibid.——ἀνέβραχε.] De hujusmodi ὀνοματοποίᾳ, vide suprà ad γ', 363; & ad δ', 125 & 455.

Ibid.——δαίδαλα.] *Al.* φαίδιμα.

Ver. 16. Ὡς εἶδ', ὡς μιν.] Sic apud *Virgilium:*

Ut vidi, ut perii, ut me malus abstulit error! *Eclog.* VIII. 41.

Item apud *Theocritum:*

Χὡς ἴδον, ὡς ἐμάνην, ὡς μευ περὶ θυμὸς ἰάφθη. *Idyll.* II. 82.

Ὡς ἴδεν, ὡς ἐμάνη, ὡς ἐς βαθὺν ἄλλετ' ἔρωτα. *Idyll.* III. 41.

Ver. 17.—ὑπὸ βλεφάρων.] *Al.* ὑπὸ βλεφάροις. Atque ita legit Codex *Harleianus.*

Ibid.—ἐξεφάανθεν.] Ita ex duobus MSS. edidit *Barnesius. Al.* ἐξεφάανθη. Utrumque, ut opinor, ferri potest. Vide suprà ad ν', 435 & 617.

Ver. 18. Τέρπετο δ' ἐν χείρεσσιν ἔχων θεοῦ ἀγλαὰ δῶρα.]

Ille deæ donis & tanto lætus honore
Expleri nequit, atque oculos per singula volvit:
Miraturque, interque manus & brachia versat
Terribilem cristis galeam——.
Æn. VIII. 617.
Talia, per clypeum Vulcani, dona parentis
Miratur——i—— *Ibid.* 729.

Quorum priore in loco *Virgilium Homero* superiorem existimat *Scaliger, Poët. Lib.* V. *cap.* 3.

Ver. 19.——φρεσὶν ἦσιν ἐτάρπετο.] Cod. *Harleian.* φρεσὶν ἦσι τετάρπετο. *Al.* φρεσὶν ἦσιν ἐτέρπετο, & φρεσὶ ἦσί τ' ἐτέρπετο.

Ver.

Αὐτίκα μητέρα ἣν ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
Μῆτερ ἐμή, τὰ μὲν ὅπλα θεὸς πόρεν, οἵ περ ἐπιεικὲς
Ἔργ' ἔμεν ἀθανάτων, μηδὲ βροτὸν ἄνδρα τελέσσαι·
Νῦν δ' ἤτοι μὲν ἐγὼ θωρήξομαι· ἀλλὰ μάλ' αἰνῶς
Δείδω, μή μοι τόφρα Μενοιτίου ἄλκιμον υἱὸν
Μυῖαι καδδῦσαι κατὰ χαλκοτύπους ὠτειλὰς
Εὐλὰς ἐγκείνωνται, ἀεικίσσωσι δὲ νεκρόν.
Ἐκ δ' αἰὼν πέφαται, κατὰ δὲ χρόα πάντα ζαπείῃ·
Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα θεὰ Θέτις ἀργυρόπεζα·
Τέκνον, μή τοι ταῦτα μετὰ φρεσὶ ζῇσι μελόντων·
Τῷ μὲν ἐγὼ πειρήσω ἀλαλκεῖν ἄγρια φῦλα
Μυίας, αἵ ῥά τε φῶτας ἀρηϊφάτους κατέδουσιν.
Ἢν περ γὰρ κεῖταί γε τελεσφόρον εἰς ἐνιαυτὸν,
Αἰεὶ τῷδ' ἔσαι χρὼς ἔμπεδος, ἢ κὴ ἀρείων.
Ἀλλὰ σύ γ' εἰς ἀγορὴν καλέσας ἥρωας Ἀχαιοὺς,
Μηνίν ἀποειπὼν Ἀγαμέμνονι, ποιμένι λαῶν,
Αἶψα μάλ' ἐς πόλεμον θωρήσσεο, δύσεο δ' ἀλκήν.
Ὡς ἄρα φωνήσασα, μένος πολυθαρσὲς ἐνῆκε.

20 Continuò matrem ſuam verbis alatis allocutus eſt:
" Mater mea, hæc quidem arma deus dedit, qualia par
" Opera eſſe immortalium, neque mortalem virum perfeciſſe:
" Nunc verò ego quidem me armabo; ſed perquàm graviter
" Timeo, nè mihi intereà Menœtii fortem filium
25 " Muſcæ ingreſſæ per ære-inflicta vulnera
" Vermes intus generent, deturpéntque cadaver;
" (Vita nempe adempta eſt,) inque corpore omnia putreſcant.
Ei autem reſpondit deindè dea Thetis pedes-argentea;
" Fili, nè tibi hæc in animo tuo fint-curæ:
30 " Ab hoc quidem ego conabor arcere improba examina
" Muſcas, quæ ſanè viros pugnâ-interfectos comedunt.
" Etſi enim jaceat vel integrum in annum,
" Uſque ei erit corpus incorruptum, aut etiam melius.
" Quin tu ad concionem vocatis heroibus Achivis,
35 " Irâ renunciatâ Agamemnoni, paſtori populorum,
" Continuò prorsùs ad pugnam armator, induéque fortitudinem.
Sic quidem fata, animos audentiſſimos immiſit.

Ver. 23.——θωρήξομαι.] Notandus hîc maximè propriùs vocis Mediæ Uſus. *Me ipſe armabo.* Vide ſuprà ad ν', 168; & ad ψ', 141.

Ver. 26.——ἀεικίσσωσι.] Rectè, ut opinor, cum duplici σ. Vide ſuprà ad ά, 140.

Ver. 27.——πέφαται.] Vide ſuprà ad ά, 37; & ad ρ', 164.

Ibid.——ζαπείῃ.] *Al.* ζαπήῃ.

Ver. 31.—αἵ ῥά τε.] *Quæ ſcilicèt*——.

Ver. 32.—Ἢν περ.] Cod. *Harleian.* Εἴ περ.

Ver. 33.——τῷδ'.] *Al.* τῷγ'.

Ver. 35. Μῆνιν ἀποειπὼν.] Nullâ ex analogiâ produci poteſt iſtud ό. Pronunciabatur fortaſſe ἀπνειπὼν, vel *apownveipon*. Vide ſuprà ad ά, 342. *Al.* ἀπαιειπὼν. Ita infrà φ', 283:

Οὐ ῥά τ' ἔναυλον ἀποέρσει——.

Et *ver.* 329 ejuſdem libri;

Μὴ μιν ἀποέρσειε——.

Ver. 36.—δύσεο.] Vide ſuprà ad έ, 109.

Ver.

Πατρόκλῳ δ' αὖτ' ἀμβροσίην καὶ νέκταρ ἐρυθρὸν
Στάξε κατὰ ῥινῶν, ἵνα οἱ χρὼς ἔμπεδον εἴη.
Αὐτὰρ ὁ βῆ παρὰ θῖνα θαλάσσης δῖος Ἀχιλλεὺς,
Σμερδαλέα ἰάχων, ὦρσεν δ' ἥρωας Ἀχαιούς·
Καί ῥ' οἵπερ τὸ πάρος γε νεῶν ἐν ἀγῶνι μένεσκον,
Οἵ τε κυβερνῆται, καὶ ἔχον οἰήϊα νηῶν,
Καὶ ταμίαι παρὰ νηυσὶν ἔσαν, ζίτοιο δοτῆρες·
Καὶ μὴν οἱ τότε γ' εἰς ἀγορὴν ἴσαν, οὕνεκ' Ἀχιλλεὺς
Ἐξεφάνη, δηρὸν δὲ μάχης ἐπέπαυτ' ἀλεγεινῆς.
Τὼ δὲ δύω ζκάζονζε βάτην Ἄρεος θεράποντε,
Τυδείδης τε μενεπτόλεμος, καὶ δῖος Ὀδυσσεὺς,
Ἔγχει ἐρειδομένω· ἔτι γὰρ ἔχον ἕλκεα λυγρά·
Καδδὲ μετὰ πρώτη ἀγορῇ ἵζονζο κιόντες.
Αὐτὰρ ὁ δεύταζος ἦλθεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων,
Ἕλκος ἔχων· καὶ γὰρ τὸν ἐνὶ κραζερῇ ὑσμίνῃ
Οὔτα Κόων Ἀνζηνορίδης χαλκήρεϊ δορί.
Αὐτὰρ ἐπειδὴ πάντες ἀολλίσθησαν Ἀχαιοὶ,
Τοῖσι δ' ἀνιζάμενος μετέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·

Patroclo verò ambrosiam & nectar rubrum
Instillavit per nares, ut ei corpus incorruptum esset.
Ibat autem præter littus maris nobilis Achilles,
Horrendum vociferans, excitabátque heroas Achivos:
Et quicunque etiam anteà navium in cœtu solebant manere,
Quique gubernatores, & tenebant clavos navium,
Et promi-condi apud naves erant, cibi dispensatores:
Et hi tunc sanè ad concionem ibant, quòd Achilles
In conspectum-se-dederat; diù enim pugnâ abstinuerat tristi.
At duo claudicantes ibant Martis famuli,
Tydidésque bellicosus, & nobilis Ulysses,
Hastæ innitentes; adhuc enim habebant vulnera gravia:
In primâ autem concione consederunt profecti.
At ultimus venit Rex virorum Agamemnon,
Vulnus habens: etenim illum in asperâ pugnâ
Vulneraverat Coon Antenorides æratâ hastâ.
Verùm postquàm omnes congregati sunt Achivi,
Inter eos exurgens locutus est pedibus celer Achilles;

Ver. 39, 40. Στάξη——Αὐτὰρ.] Codex *Harleianus* inter hos duos versus inserit;

Ἡ μὲν ἄρ' ὣς ἔρξασ' ἀπέβη Θέτις ἀργυρόπεζα.

Ver. 41. Σμερδαλέα ἰάχων.] Vide suprà ad δ', 456.

Ver. 42.——μένεσκον.] *Manere solebant.* Ita optimè constat Temporum ratio. Vide suprà ad ν', 84; & ad ά, 37.

Ver. 43.——οἰήϊα.] Cod. *Harleian.* ἰθῖα.

Ver. 46.—ἐπέπαυτ'.] Ita Cod. *Harleian.* *Al* ἀπέπαυτ'.

Ver. 49.——ἕλκεα λυγρά.] *Al.* ἄλγεα λυγρά.

Ver. 53. Οὖτα.] Vide suprà ad ν', 102.

Ibid. Οὖτα Κόων Ἀνηνορίδης.] Suprà λ', 252.

Vir-

Ἀτρεΐδη, ἦ ἄρ τι τόδ' ἀμφοτέροισιν ἄρειον
Ἔπλετο, σοὶ κ' ἐμοί· ὅτε νῶϊ περ, ἀχνυμένω κῆρ,
Θυμοδόρῳ ἔριδι μενεήναμεν, εἵνεκα κούρης.
Τὴν ὄφελ' ἐν νήεσσι καλακτάμεν Ἀρτεμις ἰῷ,
Ἤματι τῷ, ὅτ' ἐγὼν ἑλόμεν Λυρνησσόν ὀλέσσας·
Τῷ κ' ὑ τόσσοι Ἀχαιοὶ ὀδὰξ ἕλον ἄσπετον οὖδας,
Δυσμενέων ὑπὸ χερσὶν, ἐμεῦ ἀπομηνίσαντος.
Ἕκτορι μὲν κ' Τρωσὶ τὸ κέρδιον· αὐτὰρ Ἀχαιοὺς
Δηρὸν ἐμῆς κ' ζῆς ἔριδος μνήσεσθαι οἴω.
Ἀλλὰ τὰ μὲν προλετύχθαι ἐάσομεν, ἀχνύμενοί περ,
Θυμὸν ἐνὶ στήθεσσι φίλον δαμάσαντες ἀνάγκῃ.
Νῦν δ' ἤτοι μὲν ἐγὼ παύω χόλον, οὐδέ τί με χρὴ
Ἀσκελέως αἰεὶ μενεαινέμεν· ἀλλ' ἄγε θᾶσσον
Ὄτρυνον πόλεμόνδε καρηκομόωντας Ἀχαιοὺς,

" Atride, omninò hoc utique utilius
" Foret, tibi & mihi; quandò nos quidem dolentes corde,
" Animum-rodente contentione irati-fuimus, gratiâ puellæ.
" Hanc debuit in navibus occidisse Diana sagittâ,
" Die illo, quo ego cepi Lyrnessum populatus:
" Tum sanè non tot Achivi mordicùs prehendissent immensum solum,
" Hostium manibus-strati me iram-fovente.
" Hectori quidem & Trojanis hoc utilius: at Achivos
" Diù meæ & tuæ contentionis memores-fore puto.
" Sed ea quidem antè-acta-esse finemus, dolentes licèt,
" Animo in pectoribus nostro domito necessitate.
" Nunc verò ego sanè impono-finem iræ, neque omninò me par est
" Pertinaciter usque irasci: sed age ocyùs
" Hortatibus-concita ad prœlium comantes Achivos,

Ver. 56. Ἀτρεΐδη, ἦ ἄρ τι.] Συνάγων δὲ [Ὅμηρος] αὐτὸς [*Agamemnonem & Achillem*] εἰς ταυτὸν ἀλλήλοις ἐπὶ τῆς ἐκκλησίας μεταμελομένους· τὸν μὲν τῆς Θέτιδος ἐκβοῶντα "Ἀτρεΐδη, ἦ ἄρ τι τὸ δ' ἀμφοτέροισιν ἄρειον "Ἔπλετό σοι κ' ἐμοὶ," εἶτα ἐπαρώμενον τῇ προφάσει τῆς ἀπεχθείας κ' ἀπαριθμούμενον τὰς ἐκ τῆς μήνιδος συμφορὰς· τὸν βασιλέα δὲ αἰτιώμενον Δία, κ' μοίρας, κ' Ἐριννῦν· δοκεῖ μοι διδάσκειν, ὥσπερ ἐν δράμασι, (τοῖς προκειμένοις ἀνδράσιν οἷον εἰκόσι χρώμενος,) ὅτι χρὴ τοὺς μὲν βασιλέας μηδὲν ὕβρει πράττειν, μηδὲ τῇ δυνάμει χρῆσθαι πρὸς ἅπαν, μηδὲ ἐφιέναι τῷ θυμῷ καθάπερ ἵππῳ, θρασεῖ χήτει χαλινῷ, κ' ἡνιόχῳ φερομένῳ· παραινεῖν δὲ αὐτοῖς στρατηγοῖς, ὑπεροψίαν βασιλικὴν μὴ δυσχεραίνειν, φέρειν δὲ ἐγκρατῶς κ' πράως τὰς ἐπιλιμήσεις, &c. *Julian. Imperat. Orat.* II; *sub initio.*

Ibid.——ἦ ἄρ τι τόδ'.] *Al.* ἦ ἄρ τι τόγ'.

Ver. 57—65. —— ἀχνυμένω —— ἀχνυμενοί.] Vide suprà ad γ', 260.

Ver. 58. Θυμοδόρῳ ἔριδι.] Cod. *Harleian.* Θυμοδόρῳ ἔριδος.

Ver. 59. Τὴν ὄφελ' ἐν νήεσσι καλακτάμεν Ἀρτεμις.] Ὅτι δὴ οἱ αἰφνίδιοι θάνατοι τῶν γυναικῶν Ἀρτέμιδι ἐδοκοῦν ἀνακεῖσθαι, ὡς οἱ τῶν ἀνδρῶν τῷ Ἀπόλλωνι, πολλαχοῦ λέγει ὁ Ποιητής. *Eustath.*

Ver. 60.——Λυρνησσὸν.] Πόλις τῆς Ὑποπλακίας Θήβης τῆς Κιλικίας. *Schol.*

Ver. 61.—ὀδὰξ ἕλον ἄσπετον οὖδας.] Vide suprà ad β', 418.

Ver. 62.—ἀπομηνίσαντος.] Vide suprà ad ι, 426.

Ver. 65.—προλετύχθαι.] Δοκοῦντα προτετυγονέναι· *Schol. inedita* in Codice *Harleiano*, ad σ', 112.

Ibid.—ἐάσομεν.] Vide suprà ad δ', 42.

Ver. 67. Νῦν δ' ἤτοι.] Cod. *Harleian.* Νῦν δή τοι.

Ver. 69. Ὄτρυνον πόλεμόνδε.] Vide suprà ad ν', 44.

Ibid.—καρηκομόωντας.] Vide suprà ad ν', 310.

Ὄφρ' ἔτι κὴ Τρώων πειρήσομαι ἀντίος ἐλθὼν,
Αἴκ' ἐθέλωσ' ἐπὶ νηυσὶν ἰαύειν· ἀλλά τιν' οἴω
Ἀσπασίως αὐτῶν γόνυ κάμψειν, ὅς κε φύγῃσι
Δηΐῳ ἐκ πολέμοιο ὑπ' ἔγχεος ἡμετέροιο.
Ὣς ἔφαθ'· οἱ δ' ἐχάρησαν ἐϋκνήμιδες Ἀχαιοὶ,
Μῆνιν ἀπειπόντος μεγαθύμου Πηλείωνος.
Τοῖσι δὲ κὴ μετέειπεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων,
Αὐτόθεν ἐξ ἕδρης, οὐδ' ἐν μέσσοισιν ἀναστάς·
Ὦ φίλοι, ἥρωες Δαναοὶ, θεράποντες Ἄρηος,
Ἐσθλὸν μὲν καλὸν ἀκουέμεν, οὐδὲ ἔοικεν
Ὑβρίζειν· χαλεπὸν γὰρ, ἐπισταμένου περ ἐόντα.
Ἀνδρῶν δ' ἐν πολλῷ ὁμάδῳ πως κέν τις ἀκούσαι,
Ἢ εἴποι; βλάβεται δὲ, λιγὺς περ ἐὼν ἀγορητής·
Πηλείδῃ μὲν ἐγὼν ἐνδείξομαι· αὐτὰρ οἱ ἄλλοι
Σύνθεσθ', Ἀργεῖοι, μῦθόν τ' εὖ γνῶτε ἕκαστος.

70 "Up to this time I will make trial of the Trojans, by meeting them in the field,
"Whether they will be willing to pass the night by the ships: but I think
"That some one will bend the knee to Achilles, who shall escape
"From the battle, alive from the hand of my spear."
Thus he spoke: but the well-greaved Achaians were glad,
Hearing the wrath renounced of the great-hearted Pelides.
Among them then spoke the king of men, Agamemnon,
From his seat, neither standing in the midst:
"O friends, heroes Danaans, ministers of Mars,
"To hear, indeed, is becoming, and it is not fit
"To interrupt one, though skilful: for it is difficult.
Of men in a great crowd how can any one hear,
Or speak? he is hindered, though clear-voiced the speaker.
To the Pelides I will address myself: but you the rest
Attend, Argives, and well understand my words.

Ver. 70.——ἀντίος ἐλθὼν] *Al.* ἀντίον ἐλθών.

Ver. 72.——Ἀσπασίως.] Vide ſuprà ad ά, 140.

Ibid.—γόνυ κάμψειν.] Recentiorum nonnullos hanc phraſin de *ſubmiſſione* & *ſupplicatione* accepiſſe teſtatur *Euſtathius*. Mirè autem *Barneſius*; "*Libentèr in genua ſe* "*ſubmiſſurum, Deo gratias agentem, quòd* "*evaſerit.*" Meliùs *Porphyrius*; Οἱ φεύγοντες, τέλαμένον ἔχουσι τὸ γόνυ· οἱ δὲ καθήμενοι, κεκαμμένον. Ἀσπασίως ἔν, φησι, καθεδεῖται τῶν φευγόντων τις ἐκ τῦ πολέμυ· ὃς κὴ ἀναπαύσει ἑαυτὸν, κὴ τὰ σκέλη, ἐκ τῦ συντόνυ τῆς φυγῆς δρόμυ καθίσας. *Quæſt. Homeric.* 22.

Ver. 77.——ἐν μέσσοισιν ἀναστάς.] *Al.* ἐν μέσσοισι παραστάς.

Ver. 79. Ἑσθλὸν μὲν καλὸν ἀκουέμεν.] Εἰδὼς ὁ Ἀγαμέμνων, ὅτι μέλλει θορυβεῖσθαι, ὡς αἴτιος γεγονὼς φθορᾶς τῇ Ἑλληνικῇ στρατιᾷ, ἡσυχίαν ἑαυτῷ προκαλασκευάζει, λέγων δύσκολον εἶναι ἐν πολλῷ θορύβῳ διαλέγεσθαι· ἐνιοι δὲ καθεζόμενον τὸν Ἀγαμέμνονα ὑπενόησαν δημηγορεῖν. *Schol.* MSS. apud *Barneſium*. Ἀρίσταρχος ὠήθη παραίτησιν ἔχειν τὸν λόγον· ὡς, διὰ τὸ τέλος ἔχεσθαι τὸ Ἀγαμέμνονος ζυγχωρεῖν ἀξιοῦντος, εἰ καθήμενος λέγοι· κὴ, φασὶ, διὰ τῦτο ἀνέθηκε τὸ, "Αὐτόθεν ἐξ ἕδρης, οὐδ' ἐν μέσσοισιν ἀναστάς." Ἄλλος δὲ ἡ παραίτησις· ὁ γὰρ τὸν πόδα τέτρωται, ἀλλὰ τὴν χεῖρα· ὕστερος δὲ τέτρωται, ὥστε μικρὸν ὕστερον, αὐτὸς ἀποσφάττει τὸν κάπρον. Ἐὰν προσκείμενος δὲ ὁ στίχος ᾖ, τὸ, "Αὐτόθεν ἐξ ἕδρης," ἀκουσόμεθα, ἐκ τῶν Ἀριστέων συνεδρίῳ· ὡς ἐν ἐκείνοις ὄντα λέγειν αὐτὸν, κὴ ὢν ἐν μέσῳ τῷ πλήθει. *Porphyr. Quæſt. Homeric.* 23. Τινὲς τῦ ἑαυτῶς ἐκλείψαι τὴν λήψαν· κὴ ἐπίρρημα λαβόντες αὐτὸ, ἑαυτῶς, φασὶ τὸ εὐσταθῶς κὴ ἡσύχως· ἵνα λέγῃ, ὅτι δεῖ μετὰ ἡσυχίας ἀκύειν. *Euſtath.*

Πολλάκι δή μοι τῆτον Ἀχαιοὶ μῦθον ἔειπον,
Καί τέ με νεικείεσκον· ἐγὼ δ' ὐκ αἴτιός εἰμι,
Ἀλλὰ Ζεὺς, καὶ Μοῖρα, καὶ ἠεροφοῖτις Ἐριννύς,
Οἵ τέ μοι εἰν ἀγορῇ φρεσὶν ἔμβαλον ἄγριον ἄτην,
Ἤματι τῷ, ὅτ' Ἀχιλλῆϊ γέρας αὐτὸς ἀπηύρων.
Ἀλλὰ τί κεν ῥέξαιμι; θεὸς διά πάντα τελευτᾷ.
Πρέσβα Διὸς θυγάτηρ Ἄτη, ἣ πάντας ἀᾶται,
Οὐλομένη, τῆς μέν θ' ἁπαλοὶ πόδες· ἐ γὰρ ἐπ' ἔδει
Πίλνασθαι, ἀλλ' ἄρα ἧγε κατ' ἀνδρῶν κράατα βαίνει,
Βλάπτουσ' ἀνθρώπους· κατὰ δ' ἕν ἕτερόν γε πέδησε.
Καὶ γὰρ δή νύ ποθε Ζῆν' ἄσσαλο, τόν περ ἄριστον
Ἀνδρῶν ἠδὲ θεῶν φασ' ἔμμεναι· ἀλλ' ἄρα καὶ τὸν
Ἥρη, θῆλυς ἐοῦσα, δολοφροσύνης ἀπάτησεν,
Ἤματι τῷ, ὅτ' ἔμελλε βίην Ἡρακληείην
Ἀλκμήνη τέξεσθαι ἐϋζεφάνῳ ἐνὶ Θήβῃ.

" Sæpè jam mihi hunc Achivi ſermonem dixerunt,
" Et mihi convitiari-ſoliti-ſunt: ego autem non in-causâ ſum,
" Sed Jupiter, & Fatum, & per-tenebras-vagans Erinnys,
" Qui mihi in concione menti injecerunt ſævam noxam,
" Die illo, quo Achillis præmium ipſe abſtuli.
" Sed quid facerem? Deus omnia perficit.
" Veneranda *nempè* Jovis filia Ate, [*Noxa,*] quæ omnes noxâ afficit,
" Pernicioſa: hujus quidem molles pedes; non enim ad ſolum
" Appropinquat, enimverò illa per virorum capita incedit,
" Lædens homines: alterum enim ſaltem *concertantium* malo-irretit.
" Etenim jam olim Jovem læſit, quem tamen potentiſſimum
" Hominum & deorum dicunt eſſe: ſed ſanè etiam hunc
" Juno, fœmina licèt, dolis decepit,
" Die illo, quo erat vim Herculeam
" Alcmena paritura pulchris-cinctâ-muris in Thebe.

Ver. 85.——δὴ] Vide ſuprà ad ξ', 433.

Ver. 86.——νεικείεσκον.] Vide ſuprà ad *ver.* 42; & ad β', 221.

Ibid.—ἐγὼ δ' ὐκ αἴτιός εἰμι, Ἀλλὰ Ζεὺς.] Non tibi Tyndaridis facies inviſa Lacænæ
Culpatuſve Paris; verùm inclementia Divûm
Has evertit opes,—— *Æn.* II. 601.
Fati iſta culpa eſt——
Senec. OEdip. ver. 1019.

Ver. 91 & 129.—ἄᾶται.] Vide ſuprà ad ι, 116.

Ver. 92.——τῆς μέν θ' ἁπαλοὶ πόδες.] Ὁμηρος Ἄτην θεόν τε φασὶν εἶναι καὶ ἀπαλήν, τὰς γῦν πόδας αὐτῆς ἁπαλὰς εἶναι λέγων· " ——τῆς μέν θ' ἁπαλοὶ πόδες· ἐ γὰρ ἐπ' ἔδει " Πίλνασθαι, ἀλλ' ἄρα ἧγε κατ' ἀνδρῶν κράατα " βαίνει." Καλῶς ἔν μοι δοκεῖ τεκμηρίῳ τὴν ἁπαλότητα ἀποφαίνειν, ὅτι ἐκ ἐπὶ ζηλητῶν βαίνει, ἀλλ' ἐπὶ μαλθακῶν. *Plato in Convivio.*

Ibid.——τῆς μέν.] Cod. *Harleian.* τῇ μέν. Atque ita in uno MS. ſcriptum repperit *Barneſius.*

Ver. 93.——ἀλλ' ἄρα ἧγε.] De hujuſmodi ſyntaxeos elegantiâ & venuſtate, vide ſuprà ad γ', 409.

Ver. 94.——κατὰ δ' ἕν ἕτερόν γε πέδησε.] Ἐνα γῦν τινα ἐξέλαφεν, ὅτι μὴ πολλούς. *Schol.* Malè. Vox enim ἕτερον hoc ſenſu accipi nullo modo poteſt. *Euſtathius* rectè exponit, τῶν ἐριζόντων τὸν ἕτερον.

Ver. 95. Καὶ γὰρ δή νύ ποθε Ζῆν' ἄσσαλο] *Al.* Καὶ γὰρ δὴ νύ ποθε Ζῆν' ἄσαλο. *Al.* Καὶ γὰρ δή ποθε Ζῆν' ἀάσαλο. Legendum fortaſſe Καὶ γὰρ δή ποθε Ζῆν' ἀάσαλο. Vide ſuprà ad λ', 340.

Ver. 98.——βίην Ἡρακληείην.] Vide ſuprà ad ν', 758.

Ver. 99.——ἐϋζεφάνῳ ἐνὶ Θήβῃ.] Καλαὶ τειχισμένῃ.

Ἦτοι ὅγ' εὐχόμενος μετέφη πάντεσσι θεοῖσι·
Κέκλυτέ μευ, πάντες τε θεοὶ, πᾶσαί τε θέαιναι,
Ὄφρ' εἴπω, τά με θυμὸς ἐνὶ στήθεσσιν ἀνώγει·
Σήμερον ἄνδρα φόωσδε μογοστόκος Εἰλείθυια
Ἐκφανεῖ, ὃς πάντεσσι περικλιόνεσσιν ἀνάξει,
Τῶν ἀνδρῶν γενεῆς, οἵ θ' αἵματος ἐξ ἐμεῦ εἰσι.
Τὸν δὲ δολοφρονέουσα προσηύδα πότνια Ἥρη·
Ψεύσῃσεις, οὐδ' αὖτε τέλος μύθῳ ἐπιθήσεις.
Εἰ δ' ἄγε, νῦν μοι ὄμοσσον, Ὀλύμπιε, καρτερὸν ὅρκον,
Ἦ μὴν τὸν πάντεσσι περικλιόνεσσιν ἀνάξειν,
Ὅς κεν ἐπ' ἤματι τῷδε πέσῃ μετὰ ποσσὶ γυναικὸς
Τῶν ἀνδρῶν, οἳ ζῆς ἐξ αἵματός εἰσι γενέθλης.
Ὣς ἔφατο· Ζεὺς δ' ἔτι δολοφροσύνην ἐνόησεν,
Ἀλλ' ὄμοσεν μέγαν ὅρκον, ἔπειτα δὲ πολλὸν ἀάσθη.
Ἥρη δ' αἶψα σὰς λίπεν ῥίον Οὐλύμποιο,
Καρπαλίμως δ' ἵκετ' Ἄργος Ἀχαιϊκὸν, ἔνθ' ἄρα ἤδη
Ἰφθίμην ἄλοχον Σθενέλου Περσηϊάδαο·
Ἣ δ' ἐκύει φίλον υἱὸν, ὁ δ' ἕβδομος εἰσήκει μείς·
Ἐκ δ' ἄγαγε πρὸ φόωσδε, καὶ ἠλιτόμηνον ἐόντα·
Ἀλκμήνης δ' ἀπέπαυσε τόκον, σχέθε δ' Εἰλειθυίας·

" Ille sanè glorians dixerat inter omnes deos;
" Auscultate mihi, omnésque dii, omnésque deæ,
" Ut dicam, quæ me animus in pectoribus jubet:
" Hodie virum in-lucem partuum-doloris-præses Ilithya
" Edet, qui omnibus finitimis imperabit,
" Eorum hominum ex genere, qui sanguine ex meo sunt.
" Hunc verò dolos-meditans allocuta est veneranda Juno;
" Mentieris, neque finem tandem sermoni impones.
" Eja autem age, nunc mihi jura, Olympie, firmum jusjurandum,
" Reverà eum omnibus finitimis imperaturum,
" Quisquis die hoc ceciderit intra pedes mulieris
" Eorum hominum, qui tui ex sanguine sunt generis.
" Sic dixit: Jupiter autem neutiquam fraudem sensit,
" Sed juravit magnum juramentum, deinceps verò magnum malum-accepit.
" Juno autem impetu-facto reliquit verticem Olympi,
" Statimque pervenit Argos Achaïcum, ubi utique nôrat
" Generosam uxorem Stheneli Perseïdæ:
" Ea verò gestabat-utero charum filium, septimo ineunte mense:
" Eduxit autem in lucem, nondùm licèt assecutum justum-mensium-numerum;
" Alcmenæ verò inhibuit partum, repressitque Ilithyas:

στειχισμένη, μεταφορικῶς, διὰ τὸ ὑπὸ Ἀμφιτρύωνος καὶ Ζήθου αὐτὴν τετειχίσθαι. *Schol.*

Ver. 102.——ἐνὶ στήθεσσιν ἀνώγει.] *Al.* ἐνὶ φρεσὶ κελεύει

Ver. 105.——οἵ θ'.] *Qui scilicèt*——.

Ver. 106. Τὸν δὲ δολοφρονέουσα προσηύδα.] ——simulatâ mente locutam. *Æn.* IV. 105.

Ver. 108. Εἰ δ' ἄγε.] *Sin ità reverà statuisti, age, &c.* Vide suprà ad ι, 167.

Ver. 113.——ἀάσθη.] Similitérque infrà ver. 136, ἀάσθην· Vide suprà ad ι, 116.

Ver. 114. Ἥρη δ' ἀίξασα λίπεν ῥίον Οὐλύμποιο.] Vide suprà ad ξ', 225

Ver. 115.—ἔνθ' ἄρα.] *Ubi videlicèt*——.

Ver. 117.——εἰσήκει.] Vide suprà ad δ', 434, 492; & ad ά, 37.

Ver.

Αὐτὴ δ' ἀγγελέουσα, Δία Κρονίωνα πρωτηύδα·
Ζεῦ πάτερ, ἀργικέραυνε, ἔπος τί τοι ἐν φρεσὶ θήσω·
Ἤδη ἀνὴρ γέγον' ἐσθλὸς, ὃς Ἀργείοισιν ἀνάξει,
Εὐρυσθεὺς, Σθενέλοιο πάϊς Περσηϊάδαο,
Σὸν γένος· οὔ οἱ ἀεικὲς ἀνασσέμεν Ἀργείοισιν.
Ὣς φάτο· τὸν δ' ἄχος ὀξὺ κατὰ φρένα τύψε βαθεῖαν·
Αὐτίκα δ' εἶλ' Ἄτην κεφαλῆς λιπαροπλοκάμοιο,
Χωόμενος φρεσὶν ἧσι, κὴ ὤμοσε καρτερὸν ὅρκον,
Μήποτ' ἐς Οὔλυμπόν τε κὴ οὐρανὸν ἀστερόεντα
Αὖτις ἐλεύσεσθαι Ἄτην, ἣ πάντας ἀᾶται.
Ὣς εἰπὼν ἔρριψεν ἀπ' οὐρανοῦ ἀστερόεντος,
Χειρὶ περισρέψας· τάχα δ' ἵκετο ἔργ' ἀνθρώπων.
Τὴν αἰεὶ στενάχεσκ', ὅθ' ἑὸν φίλον υἱὸν ὁρῷτο,
Ἔργον ἀεικὲς ἔχοντα, ὑπ' Εὐρυσθῆος ἀέθλων.
Ὣς κὴ ἐγὼν, ὅτε δ' αὖτε μέγας κορυθαίολος Ἕκτωρ
Ἀργείους ὀλέεσκεν ἐπὶ πρύμνῃσι νέεσσιν,
Οὐ δυνάμην λελαθέσθ' ἄτης, ἣ πρῶτον ἀάσθην.
Ἀλλ' ἐπὶ ἀασάμην, καί μευ φρένας ἐξέλετο Ζεὺς,

120 "Ipsa autem renunciatura *factum*, Jovem Saturnium allocuta est;
"Jupiter pater, rutuli-fulminis-missor, rem quandam tibi in mentem ponam:
"Jamjam vir natus est nobilis, qui Argivis imperabit,
"Eurystheus, Stheleni filius Perseïdæ,
"Tuum genus: non ei indignum *est* imperare Argivis.
125 "Sic dixit: Eum verò dolor acutus in mente feriit profundâ:
"Illicò autem corripuit Aten capite nitentibus-capillis-ornato,
"Iratus animo suo, & juravit firmum juramentum,
"Nunquam in Olympúmque & cœlum stellatum
"Redituram Aten, quæ omnibus noxam-infert.
130 "Sic fatus, projecit à cœlo stellato,
"Manu circumrotatam: statim autem pervenit *ea* ad opera hominum.
"Hujus operâ semper ingemiscebat *is*, quandò suum charum filium videret,
"Opus indignum sustinentem, sub Eurysthei laboribus.
"Sic & ego, quandò nempè ingens pugnam-expeditè-ciens **Hector**
135 "Argivos perdebat ad puppes navium;
"Non poteram oblivisci noxæ, quâ semel læsus fueram.
"At postquàm noxam accepi, & meam mentem eripuit Jupiter,

Ver. 120.——Κρονίωνα.] De hujus vocis prosodiâ, vide suprà ad ά, 265 & 397.

Ver. 122.—γέγον'.] Vide suprà ad ά, 37.

Ver. 126.—λιπαροπλοκάμοιο] *Al.* λιπαροκρηδέμνε.

Ver. 128—130.—— οὐρανον ἀστερόεντα—— οὐρανοῦ ἀστερόεντος.] Vide suprà ad ό, 371.

Ver. 131.—περισρέψας.] Cod. *Harleian.* περιρέψας.

Ver. 132—135.—στενάχεσκ'—ὀλέεσκεν.] Vide suprà ad *ver.* 42; & ad ν, 84.

Ver. 133. Ἔργον ἀεικὲς ἔχοντα, ὑπ' Εὐρυσθῆος ἀέθλων.]

——ut duros mille labores
Rege sub Eurystheo, fatis Junonis iniquæ,
Pertulerit——. *Æn.* VIII. 191.

Ibid.—ὑπ' Εὐρυσθῆος.] *Al.* πρὸς Εὐρυσθῆος.

Ver. 134.—κορυθαίολος.] Vide suprà ad β', 816.

Ver. 135.——ὀλέεσκεν.] Cod. *Harleian.* ὀλέκεσκεν.

Ver. 137. Ἀλλ' ἐπεὶ ἀασάμην, κὴ μευ φρένας ἐξέλετο Ζεὺς.] Post hunc versum, alium ex *Eustathio* interit *Barnesius*.

"Ἡ οἶνος μεθύων ἢ μ' ἔβλαψαν θεοὶ
"αὐτοί."

Ἄψ ἐθέλω ἀρέσαι, δόμεναί τ' ἀπερείσι' ἄποινα.
Ἀλλ' ὄρσευ πόλεμόνδε, καὶ ἄλλυς ὄρνυθι λαούς·
Δῶρα δ' ἐγὼν ὄδε πάντα παρασχεῖν, ὅσσα τοι ἐλθὼν
Χθιζὸς ἐνὶ κλισίῃσιν ὑπέσχετο δῖος Ὀδυσσεύς.
Εἰ δ' ἐθέλεις, ἐπίμεινον, ἐπειγόμενός περ ἀρηι·
Δῶρα δέ τοι θεράποντες, ἐμῆς παρὰ νηὸς ἑλόντες,
Οἴσουσ', ὄφρα ἴδηαι, ὅ τοι μενοεικέα δώσω.
Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
Ἀτρείδη, κύδιστε, ἄναξ ἀνδρῶν, Ἀγάμεμνον,
Δῶρα μὲν αἴκ' ἐθέλῃσθα παρασχέμεν, ὡς ἐπιεικές,
Ἦτ' ἐχέμεν, πάρα σοι· νῦν δὲ μνησώμεθα χάρμης
Αἶψα μάλ'· οὐ γὰρ χρὴ κλοπεύειν ἐνθάδ' ἐόντας,
Οὐδὲ διαπρίζειν· ἔτι γὰρ μέγα ἔργον ἄρεκτον·
Ὡς κέ τις αὖτ' Ἀχιλῆα μετὰ πρώτοισιν ἴδηαι
Ἔγχει χαλκείῳ Τρώων ὀλέκοντα φάλαγγας.
Ὡς δέ τις ὑμείων μεμνημένος ἀνδρὶ μαχέσθω.
Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμηλις Ὀδυσσεύς·
Μηδ' ἔτως, ἀγαθός περ ἐών, θεοείκελ' Ἀχιλλεῦ,

" Iterùm volo placare, daréque infinita dona.
" At exurge ad pugnam & cæteras excita copias:
" Dona autem ego ipse omnia præbebo, quæcunque tibi profectus
" Hesternus in tentoriis promisit nobilis Ulysses.
" Sin vis, expecta, festinans licèt ad certamen;
" Dona autem tibi ministri, meâ ex nave sumpta,
" Ferrent, ut videas, quòd tibi animum-placantia dabo.
Hunc autem respondens allocutus est pedibus velox Achilles;
" Atride gloriosissime, rex virorum, Agamemnon,
" Dona quidem si vis præbere, ut æquum est,
" Vel retinere, in tuâ potestate est: nunc verò recordemur prœlii
" Statim prorsùs; non enim decet verbis-tempus-terere hîc manentes,
" Neque moras trahere: Adhuc enim magnum opus infectum:
" Ut aliquis utique rursùs Achillem inter primos videat
" Hastâ æreâ Trojanorum perdentem phalangas.
" Sic verò & aliquis vestrûm memor cum viro pugnet.
Hunc autem respondens allocutus est abundans consiliis Ulysses;
" Nè tamen sic, strenuus licèt sis, deo-similis Achille,

qui tamen hoc in loco non satìs aptè cohæret. Vide suprà ad ι, 119.

Ver. 138. Ἄψ ἐθέλω ἀρέσαι, δόμεναί τ' ἀπερείσι' ἄποινα.] Τῆς Βρισηίδος τὴν ἀφαίρεσιν εἰς τὴν Ἄτην ἀναφέρων ὁ Ἀγαμέμνων, ὅμως "Ἄψ ἐθέλει ἀρέσαι, δόμεναί τ' ἀπερείσι' ἄποινα." Καὶ γὰρ τὸ δέεσθαι, τῷ μὴ καταφρονεῖσθαι ἐστὶ καὶ ταπεινὸς φανεὶς ὁ ἀδικήσας, ἔλυσε τὴν τῆς ὀλιγωρίας δόξαν. *Plutarch.* περὶ ἀοργησίας.

Ver. 139.—ὄρνυθι.] Vide suprà ad γ', 260.

Ver. 145.—πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς.] Vide suprà ad ά, 43 & 58.

Ver. 148. Ἦτ' ἐχέμεν, πάρα σοι.] *Al.* Εἶτ' ἐχέμεν, παρά σοι. Quo modo legit & Codex *Harleianus*.

Ver. 150.——ἔτι γὰρ μέγα ἔργον ἄρεκτον.] Ἤτοι περὶ τῆς Πατροκλοῦ ταφῆς λέγει, ἢ τῆς τοῦ Ἕκτορος ἀναιρέσεως. *Schol.* Rectiùs autem hoc in universum de bello nondum confecto dictum intelligas.

Ver. 153. Ὡς δέ τις.] *Al.* Ὡδέ τις.

Ver. 155.—θεοείκελ'.] Vide suprà ad β', 623.

Ver.

Νήϊας ὄτρυνε ϖροτὶ Ἴλιον υἷας Ἀχαιῶν
Τρωσὶ μαχεσσομένους· ἐπεὶ οὐκ ὀλίγον χρόνον ἔσαι
Φύλοπις, εὖτ' ἂν ϖρῶτον ὁμιλήσωσι φάλαγγες
Ἀνδρῶν, ἐν δὲ θεὸς ϖνεύσῃ μένεα ἀμφοτέροισιν.
Ἀλλὰ ϖάσασθαι ἄνωχθι θοῆς ἐπὶ νηυσὶν Ἀχαιοὺς
Σίτου καὶ οἴνοιο· τὸ γὰρ, μένεα ἐσὶ καὶ ἀλκή.
Οὐ γὰρ ἀνὴρ ϖρόπαν ἦμαρ ἐς ἠέλιον καταδύντα
Ἄκμενος ζίτοιο δυνήσεται ἄντα μάχεσθαι·
Εἴπερ γὰρ θυμῷ γε μενοινάα ϖολεμίζειν,
Ἀλλά τε λάθρη γυῖα βαρύνεται, ἠδὲ κιχάνει
Δίψα τε καὶ λιμὸς, βλάβεται δέ τι γούνατ' ἰόντι.
Ὅς δέ κ' ἀνὴρ οἴνοιο κορεσσάμενος καὶ ἐδωδῆς,
Ἀνδράσι δυσμενέεσσι ϖανημέριος ϖολεμίζει,
Θαρσαλέον νύ οἱ ἦτορ ἐνὶ φρεσὶν, ἠδέ τι γυῖα
Πρίν κάμνει, ϖρὶν ϖάντας ἐρωῆσαι ϖολέμοιο.
Ἀλλ' ἄγε, λαὸν μὲν ζκέδασον, καὶ δεῖπνον ἄνωχθι
Ὅπλεσθαι· τὰ δὲ δῶρα ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων
Οἰσέτω ἐς μέσσην ἀγορὴν, ἵνα ϖάντες Ἀχαιοὶ
Ὀφθαλμοῖσιν ἴδωσι, ζὺ δὲ φρεσὶ ζῇσιν ἰανθῇς.

" Jejunos impelle ad Ilium filios Achivorum
" Cum Trojanis pugnaturos: quia non *in* exiguum tempus erit
" Certamen, poſtquàm primùm congreſſæ-fuerint phalanges
" Virorum, Deúſque inſpiraverit animos utriſque.
" Sed veſci jube velocibus in navibus Achivos
" Cibo & vino; hoc enim, robur eſt & vis.
" Neque enim vir totum diem uſque ad ſolem occidentem
" Expers cibi poterit contra *hoſtem* pugnare.
" Licèt etenim animo utique prompto-ſit ad pugnandum,
" Tamen ſimul ſenſim membra gravantur, & occupant *eum*
" Sitiſque & fames, noxámque trahunt genua eunti.
" Qui verò vir vini ſatur & cibi,
" Cum viris hoſtibus totam diem pugnat,
" Audens omninò ei animus in præcordiis, neque quicquam membra
" Priùs defatigantur, quàm omnes recedant à pugnâ.
" Sed age, populum quidem dimitte, & jentaculum jube
" Inſtrui: dona autem rex virorum Agamemnon
" Ferat in mediam concionem, ut omnes Achivi
" Oculis videant, túque animo tuo lætêris.

Ver. 157.——μαχεσσομένους.] *Al.* μαχησομένους. *Al.* μαχησόμενος.

Ver. 159.——ϖνεύσῃ.] *Al.* ϖνεύσει.

Ver. 165.——βαρύνεται.] *Victorius, Var. Lect. lib.* XXXVIII. *cap.* 21, ait, ex vetere Scholiaſte, hoc vocabulum unum eſſe eorum, quæ ζημασίαν ἐναργεςάτην ἔχυσι, & appellantur ἀναμίλλητα; quibus, omni contentione adhibitâ, melius nihil aptiuſque excogitari poſſit.

Ver. 167.——κορεσσάμενος.] *Quum ſe ipſe ſaturaverit.* Vide ſuprà ad *ver.* 23, & ad γ', 141.

Ver. 171.—ζκέδασον.] Vide ſuprà ad ά, 140. Cæterùm Codex *Harleianus* hîc legit κίδασον.

Ver. 174.—ζὺ δὲ φρεσὶ ζῇσιν ἰανθῇς.] Ita ex *Euſtathio* edidit *Barneſius*. *Al.* ζὺ δὲ φρεσὶν ἧσιν ἰανθῇς.

Ὀμνύετω δέ τοι ὅρκον, ἐν Ἀργείοισιν ἀναςὰς,
Μήποθε τῆς εὐνῆς ἐπιβήμεναι, ἠδὲ μιγῆναι,
Ἢ θέμις ἐςὶν, ἄναξ, ἢτ' ἀνδρῶν ἤτε γυναικῶν.
Καὶ δέ ζοι αὐτῷ θυμὸς ἐνὶ φρεσὶν ἵλαος ἔσω.
Αὐτὰρ ἔπειτά ζε δαιτὶ ἐνὶ κλισίης ἀρεσάσθω
Πιείρη, ἵνα μή τι δίκης ἐπιδευὲς ἔχῃσθα.
Ἀτρεΐδη, ζὺ δ' ἔπειθα δικαιότερος κὴ ἐπ' ἄλλῳ
Ἔσσεαι· ἐ μὲν γάρ τι νεμεσσητὸν, βασιλῆα
Ἄιδρ' ἀπαρέσσασθαι, ὅτε τις πρότερος χαλεπήνῃ.
Τὸν δ' αὖτε προσέειπεν ἄναξ ἀνδρῶν, Ἀγαμέμνων·
Χαίρω ζεῦ, Λαερτιάδη, τὸν μῦθον ἀκέσας·
Ἐν μοίρῃ γὰρ πάντα δίκεο κὴ κατέλεξας.
Ταῦτα δ' ἐγὼν ἐθέλω ὀμόσαι, κέλεται δέ με θυμὸς,
Οὐδ' ἐπιορκήσω, πρὸς δαίμονος· αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς
Μιμνέτω αὖθι τέως γε, ἐπειγόμενός περ ἄρηος,
Μιμνέτε δ' ἄλλοι πάντες ἀολλέες, ὄφρα κε δῶρα
Ἐκ κλισίης ἔλθωσι, κὴ ἅρκια πιςὰ τάμωμεν.
Σοὶ δ' αὐτῷ τόδ' ἐγὼν ἐπιτέλλομαι, ἠδὲ κελεύω,
Κρινάμενος κέρηας ἀριςῆας πανταχαιῶν,

" Juret autem tibi jusjurandum, inter Argivos surgens,
" Nunquam hujus cubile ascendisse *se*, vel missum-fuisse,
" Quà mos est, Rex, & virorum & mulierum.
" Quin & tibi ipsi animus in præcordiis placidus sit.
" Ac deindè te convivio in tentoriis conciliet
" Lauto, ut nè quid juris mutilum habeas.
" Atride, tu verò deindè æquior & in alium
" Eris: Haudquaquàm enim indigne-ferendum, regem
" Virum placare, quandò quis prior injuriam-fecerit.
Illum verò vicissim allocutus est rex virorum, Agamemnon;
" Gaudeo tuo, Laërtiade, hoc sermone audito:
" Rectè enim & ordine omnia obiisti & enumerâsti.
" Hæc sanè ego volo jurare, jubétque me animus,
" Neque pejerabo, per deum: Sed Achilles
" Maneat hîc eoúsque saltem, festinans licèt ad-certamen;
" Manete & alii omnes congregati, donec dona
" E tentoriis venerint, & fœdera fida ferierimus.
" Tibi verò ipsi hoc ego præcipio, & jubeo, *ô Ulysses*,
" Delectis juvenibus primoribus universorum-Achivorum,

Ver. 177. Ἢ θέμις ἐςὶν.] Deest hic versus in Codice *Harleiano*.

Ver. 180.—ἵνα μή τι δίκης ἐπιδευὲς ἔχῃσθα.] Ἵνα μηδὲν ἐλλίπῃ τῶν ὀφειλόντων πρὸς Ϲὲ δικαίως πραχθῆναι. *Schol.*

Ver. 182.—ἐ μὲν γάρ τι νεμεσσητὸν, βασιλῆα Ἄιδ' ἀπαρέσσασθαι.] Ἀμφίβολον διὰ τὴν αἰτιατικήν· ἔςι δὲ ὁ λόγος περὶ τοῦ βασιλέως· ἐ νεμεσητὸν, εἰ βασιλεὺς ἄνδρα βλάψας κὴ τῆς ἀδικίας πρέπάρξας, ἀπαρέσηται αὐτόν· ἔτι δὲ τὸ ἀπαρέσασθαι, τὸ τοῦς ἀδῆς ἐπᾶραι· ἤτοι τῆς βλαβῆς ἀπαλλάξαι, κὴ ἱλάσασθαι. *Porphyr. Quæst. Homeric.* 10. Ubi Editiones quidem *Porphyrii*, " βασιλῆι," habent; ipse autem, " βασιλῆα," legisse videtur.

Ver. 183.—ἀπαρέσσασθαι.] *Barnesius* legendum conjicit ἐπαρέσσασθαι.

Ver. 188.——πρὸς δαίμονος.] *Al.* πρὸς δαίμονας.

Ver. 190.—ὄφρα κε δῶρα.] *Al* εἰσόκε δῶρα.

Ver. 191.——ἔλθωσι.] *Al.* ἔλθῃσι.

Ver. 193. Κρινάμενος.] Vide suprà ad ά, 309, 314, 338; & ad ζ', 434.

Ibid.

Δῶρα ἐμῆς παρὰ νηὸς ἐνείκεμεν, ὅσσ' Ἀχιλῆϊ
Χθιζὸν ὑπέσημεν δώσειν, ἀγέμεν τε γυναῖκας.
Ταλθύβιος δέ μοι ὦκα κατὰ στρατὸν εὐρὺν Ἀχαιῶν
Κάπρον ἑτοιμασάτω ταμέειν Διΐ τ', Ἠελίῳ τε.
Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
Ἀτρεΐδη, κύδιστε, ἄναξ ἀνδρῶν, Ἀγάμεμνον,
Ἄλλοτέ περ κ' μᾶλλον ὀφέλλεις ταῦτα πένεσθαι,
Ὁππότε τις μεταπαυσωλὴ πολέμοιο γένηται,
Καὶ μένος ὅ τόσον ἧσιν στήθεσσιν ἐμοῖσι·
Νῦν δ' οἱ μὲν κάρηνα δεδαϊγμένοι, οὓς ἐδάμασσεν
Ἕκτωρ Πριαμίδης, ὅτε οἱ Ζεὺς κῦδος ἔδωκεν.
Ὑμεῖς δ' ἐς βρωτὸν ὀτρύνεις· ἦ τ' ἂν ἔγωγε
Νῦν μὲν ἀνώγοιμι πολεμίζειν υἷας Ἀχαιῶν
Νήϊας, ἀκμήνας· ἅμα δ' ἠελίῳ καταδύντι
Τεύξεσθαι μέγα δόρπον, ἐπὴν τισαίμεθα λώβην.
Πρὶν δ' ὕπως ἂν ἔμοιγε φίλον κατὰ λαιμὸν ἰείη
Οὐ πόσις, οὐδὲ βρῶσις, ἑταίρου τεθνειῶτος,
Ὅς μοι ἐνὶ κλισίῃ δεδαϊγμένος ὀξέϊ χαλκῷ

" Dona meâ à nave afferto, quot Achilli
" Heri polliciti-ſumus nos daturos eſſe, adducitóque mulieres.
" Talthybius autem mihi ocyùs per caſtra lata Achivorum
" Aprum quæſitum-apparet mactandum Jovique, Solique.
Hunc autem reſpondens allocutus eſt pedibus velox Achilles;
" Atride, glorioſiſſime, rex virorum, Agamemnon,
" Aliàs certè potiùs debetis hæc procurare,
" Quandò aliqua poſt ceſſatio à pugnâ fuerit,
" Et martius ardor non tantus ſit in pectoribus meis:
" Nunc verò illi quidem jacent confoſſi, quos domuit
" Hector Priamides, quandò ei Jupiter gloriam præbuit;
" Vos autem ad cibum urgete: Ego ſanè omninò
" Nunc quidem hortarer pugnam-inire filios Achivorum
" Jejunos, impaſtos; ut verò ſol occiderit,
" Parare magnam cœnam, poſtquàm ulti eſſemus contumeliam.
" Antè verò nequaquàm mihi quidem meum per guttur demittetur
" Nec potus, neque cibus, ſodale mortuo,
" Qui mihi in tentorio confoſſus acuto ære

Ibid.—κυρήτας ἀριστῆας.] Καὶ Ὅμηρος δὲ τοὺς νέους στρατιώτας [κυρῆτας] προσηγόρευσε· " Κρινάμενος κυρῆτας ἀριστῆας πανάχαι- " ῶν——" Καὶ πάλιν [infrà *ver.* 248,] " —δῶρα φέρον κυρῆτες Ἀχαιῶν." *Strabo, Geograph. Lib.* X.

Ver. 194. Δῶρα ἐμῆς παρὰ νηὸς ἐνείκεμεν.] *Strabo*, loco jam citato, legit; Δῶρα θοῆς παρὰ νηὸς ἐνέγκειν. *Al.* ἐμῆς παρὰ νεὸς ἐνεγκέμεν.

Ver. 197.——ἑτοιμασάτω.] Vide ſuprà ad ά, 140.

Ver. 200.——ταῦτα.] *Al.* πάντα.

Ver. 202.—ἧσιν.] Cod. *Harleian.* εἶσιν.

Ver. 204.——Πριαμίδης.] Vide ſuprà ad ά, 398.

Ver. 205.——βρωτὸν ὀτρύνεις.] Quâ ratione, βρωτὸν, hîc ultimam producat; item υἱὲ, *ver.* 216; vide ſuprà ad ά, 51.

Ver. 208. Τεύξεσθαι.] *Al.* Τεύξασθαι.

Ibid.——τισαίμεθα.] Vide ſuprà ad ό, 116; & ad ν', 339.

Ver. 210.——τεθνειῶτος.] Vide ſuprà ad ν', 46.

Ver.

Κεῖται, ἀνὰ πρόθυρον τετραμμένος· ἀμφὶ δ' ἑταῖροι
Μύρονται· τό μοι ὄτι μετὰ φρεσὶ ταῦτα μέμηλεν,
Ἀλλά φόνος τε, καὶ αἷμα, καὶ ἀργαλέος γόνος ἀνδρῶν.
Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεὺς·
Ὦ Ἀχιλεῦ, Πηλέως υἱὲ, μέγα φέρτατ' Ἀχαιῶν,
Κρείσσων εἰς ἐμέθεν καὶ φέρτερος οὐκ ὀλίγον περ
Ἔσχει, ἐγὼ δέ κε ζεῖο νοήματί κεν προβαλοίμην
Πολλόν· ἐπεὶ πρότερος γενόμην, καὶ πλείονα οἶδα·
Τῷ τοι ἐπιλήτω κραδίη μύθοισιν ἐμοῖσιν.
Αἶψά τε φυλόπιδος πέλεται κόρος ἀνθρώποισιν,
Ἧσε πλείσην μὲν καλάμην χθονὶ χαλκὸς ἔχευεν·

" Jacet, in veſtibulum *pedibus* converſis; circùm autem ſocii
" Lugent: Ideò mihi neutiquàm in mente hæc curæ ſunt,
" Sed cædéſque, & ſanguis, & gravis gemitus virorum.
Illum verò reſpondens allocutus eſt abundans-conſiliis Ulyſſes;
" O Achille, Pelei fili, longè fortiſſimè Achivorum,
" Præſtantior es me & fortior non parùm quidem
" Haſtâ, ego verò te prudentâ utique ſuperavero
" Multùm: prior etenim natus ſum, & plura cognovi:
" Itaque tibi acquieſcat animus verbis meis.
" Statim prorsùs pugnæ fit ſatietas hominibus,
" Cujus plurimam quidem ſtipulam in terram æs fundit;

Ver. 212.——ἀνὰ πρόθυρον.] *Al.* ἀνὰ πρὸ θύροισι.

Ver. 213.—τό μοι ὄτι.] *Barneſius* in uno MS. ſcriptum repperit, τῷ μοι ὅτε. Vide ſuprà ad μ', 9.

Ver. 213—224.——μέμηλεν—τέτυκται.] Si μεμήλει——τέτυκτο dixiſſet, jam non conſtitiſſet Temporum ratio. Vide ſuprà ad ἀ, 37.

Ver. 214.——φόνος τε, καὶ αἷμα, καὶ ἀργαλέος γόνος.] Vide infrà ad ὠ, 548.

Ibid.——φόνος.] Cod. *Harleian.* πόνος.

Ver. 216. Ὦ Ἀχιλεῦ, Πηλέως υἱὲ.] Pronunciabatur Πηλῶς. *Barneſius* edidit Πηλῆος υἱέ. Nec malè; cùm Πηλῆος fit vox *Ionica*, & υἱὸς alibi priore correptâ occurrat;

Ἕκτορ υἱὲ Πριάμοιο.—— *Il.* ή, 47.

——Ποδῆς, υἱὸς Ἠετίωνος. ε', 575.

Vide ſuprà ad ν', 103; & ad ό, 24. Cæterùm in uno MS. ſcriptum repperit *Barneſius*, Πηλέος υἱέ. Quod & ipſum ferri poſſet, pronunciando ſcilicèt Πηλὲς.

Ver. 217. Κρείσσων εἰς ἐμέθεν.] Ὅρα τὸ ἀξίωμα τῆ βουλευτῆ, καὶ τὸν ἑαυτῆ καίριον καὶ ἀνεμέσητον ἔπαινον. *Euſtath.* Ἐπιτίμησις—— ἔχει πικρὰ πρὸς τὸν Ἀχιλλέα, καὶ δι' ἀποῤῥήτων λυπηρὰ παραίνεσις. Διὰ τοῦτο καὶ προοίμιον αὐτῷ μακρόν ἐστι· " Κρείσσων εἰς ἐμέθεν καὶ " φέρτερος οὐκ ὀλίγον περ Ἔσχει· ἐγὼ δέ κε " ζεῖο νοήματί γε προβαλοίμην· Πολλὸν ἐπεὶ " πρότερος γένομην καὶ πλείονα οἶδα." Αὐτὸ τὸ προοίμιον τῆ Σχήματός ἐστιν ἀρχὴ, Μὴ πάνυ θάῤῥει τῇ ἀνδρείᾳ τῇ Σαυτῆ· εἰ δὲ μὴ, ἐλέγχεις αὐτὴν τὸ μηδὲν εἶναι· ἀλλ' ἄκουε παρ' ἀνδρὸς ἐμπείρου καὶ ἐπιῤῥήμονος ἐκ πείρας πραγμάτων.——Ἐπειδὴ τοίνυν ταῦτα πικρά ἐστι, καὶ ἐπιτίμησιν ἔχει, εἰκότως παραβολὴ [*ver.* 221, *&c.*] τὸ πικρὸν τῆς ἐπιλιμήσεως ἀσφαλὲς ἐποίησεν. *Dionyſ. Halicarn. Lib. qui inſcribitur* Τέχνη, §. 9, *in fine.*

——Tibi dextera bello
Utilis; ingenium eſt, quod eget moderamine noſtri.
Ovid. Metam. Lib. XIII. *ver.* 361.

Ver. 218.—νοήματί κεν.] Cod. *Harleian.* νοήματί γε. Atque ita legit *Dionyſius Halicarneſſenſis* loco jam citato. Quæ & proba Lectio.

Ver. 221. Αἶψά τε φυλόπιδος.] *Al.* Αἶψά κε, & Αἶψά δὲ. Ὅρα——ὡς ἀπαθῶς καὶ ἀλύπως εἰπεῖν περὶ τῶν ἐν πολέμῳ τελευτηκότων προειρημένος, ὡς περὶ πυρῶν Συκομιδὴν ποιεῖται τὸν λόγον, λέγων· " Αἶψά τε φιλό- " πιδος [φυλόπιδος] πέλεται κόρος ἀνθρώ- " ποισιν, Ἧς τε πλείσην μὲν καλάμην χθονὶ " χαλκὸς ἔχευεν· Ἀμητος δ' ὀλίγις." *Ariſtid. Quintilian. de Muſicâ, Lib.* II.

Ver. 222.——Ἧσε πλείσην.] *Heraclides Ponticus* legit Ὡς ὅτε πλείσην.

Ibid.

Ἀμηϱὸς δ' ὀλίγις, ἐπὴν κλίνῃσι τάλαντα
Ζεὺς, ὅς τ' ἀνθρώπων ταμίης πολέμοιο τέτυκται.
Γαστέρι δ' ἔπως ἐστὶ νέκυν πενθῆσαι Ἀχαιούς·
Λίην γὰρ πολλοὶ κὴ ἐπήτριμοι ἤματα πάντα
Πίπτουσι· πότε κέν τις ἀναπνεύσειε πόνοιο;
Ἀλλὰ χρὴ τὸν μὲν καταθάπτειν, ὅς κε θάνῃσι,
Νηλέα θυμὸν ἔχοντας, ἐπ' ἤματι δακρύσαντας.
Ὅσσοι δ' ἂν πολέμοιο περὶ συροῖο λίπωνται,
Μεμνῆσθαι πόσιος κὴ ἐδητύος, ὄφρ' ἔτι μᾶλλον
Ἀνδράσι δυσμενέεσσι μαχώμεθα νωλεμὲς αἰεὶ,
Ἑσσάμενοι χροὶ χαλκὸν ἀτειρέα· μηδέ τις ἄλλην
Λαῶν ὀτρυντὺν πολιδέγμενος ἰσχαναάσθω.
Ἥδε γάρ ὀτρυντὺς κακὸν ἔσσεται, ὅς κε λίπῃσι
Νηυσὶν ἐπ' Ἀργείων· ἀλλ' ἀθρόοι ὁρμηθέντες
Τρωσὶν ἐφ' ἱπποδάμοισιν ἐγείρομεν ὀξὺν Ἄρηα.
Ἦ, κὴ Νέστορος υἷας ὀπάσσατο κυδαλίμοιο,
Φυλείδην τε Μέγητα, Θόαντά τε, Μηριόνην τε,

" Messis autem perexigua, postquàm inclinet lances
" Jupiter, qui hominum arbiter pugnæ est.
" Ventre verò haudquaquàm licet mortuum lugere Achivos:
" Admodùm enim multi & crebri diebus omnibus
" Cadunt; quandò igitur quis respirare poterit à dolore?
" Sed oportet eum quidem sepelire, quicunque mortuus sit,
" Patientem animum habentes, diem unam defletum.
" Quotquot verò pugnæ horrendæ superfuerint,
" Meminisse potûs & cibi, ut adhuc acriùs magis
" Viris *cum* hostibus pugnemus indesinenter usque,
" Induti corpus ære indomito: neque quis aliâ
" Copiarum cohortatione expectatâ subsistat.
" Illa enim cohortatio malè ei cedet, quicunque relictus fuerit
" Apud naves Argivorum: sed omnes-simul *castris*-egressi
" In Trojanos equûm-domitores excitemus acre prœlium.
Dixit, & Nestoris filios sibi comites delegit gloria-sublimis,
Phylidémque Megeta, Thoantáque, Merionémque,

Ibid.——πολείσην μὲν καλάμην χθονὶ χαλκὸς ἔχευεν.] Ἀλληγορικῶς ἂν καλάμην νῦν κέκληκε τὰ σώματα τῶν ἀνῃρημένων. *Schol.* " Quotiens multam necem significare vult,
" *messem* hominum factum esse dicit." *Macrob. Saturnal. Lib.* V. *cap.* 15.

Ver. 223.——κλίνῃσι.] Vide suprà ad ἀ, 309 & 338.

Ver. 226. Λίην γὰρ πολλοὶ.]
Namque nimis multos, atque omni luce cadentes
Cernimus; ut nemo possit mœrore vacare.
Quo magis est æquum tumulis mandare peremptos
Firmo animo, & luctum lacrymis finire diurnis.
Cic. Tusc. Disputat. Lib. 3.

Ver. 229.——δακρύσαντας.] *Al.* δακρυχέοντας.

Ver. 233. Ἑσσάμενοι χροὶ χαλκὸν.] *Cum nosmet ipsi armaverimus.* Similitérque infrà *ver.* 238,——Νέστορος υἷας ὀπάσσατο. *Nestoris filios sibi ipse comites ascivit.* Vide suprà ad *ver.* 23; & ad ν', 168.

Ver. 236. Νηυσὶν ἐπ' Ἀργείων.] *Al.* Νηυσὶ παρ' Ἀργείων. Quo modo legit & Codex *Harleianus.*

Ver.

Καὶ Κρειοντιάδην Λυκομήδεα, καὶ Μελάνιππον·
Βὰν δ' ἴμεν ἐς κλισίην Ἀγαμέμνονος Ἀτρείδαο.
Αὐτίκ' ἔπειθ' ἅμα μῦθος ἔην, τετέλεστο δὲ ἔργον·
Ἑπτὰ μὲν ἐκ κλισίης τρίποδας φέρον, ὅς οἱ ὑπέστη,
Αἴθωνας δὲ λέβητας ἐείκοσι, δώδεκα δ' ἵππους·
Ἐκ δ' ἄγον αἶψα γυναῖκας ἀμύμονας, ἔργ' εἰδυίας,
Ἑπτ', ἀτὰρ ὀγδοάτην, Βρισηΐδα καλλιπάρηον.
Χρυσοῦ δὲ στήσας Ὀδυσεὺς δέκα πάντα τάλαντα,
Ἦρχ', ἅμα δ' ἄλλοι δῶρα φέρον κυδρὴς Ἀχαιῶν.
Καὶ τὰ μὲν ἐν μέσσῃ ἀγορῇ θέσαν· αὐτὰρ Ἀγαμέμνων
Ὄρσε· Ταλθύβιος δὲ, θεῷ ἐναλίγκιος αὐδήν,
Κάπρον ἔχων ἐν χερσὶ, παρίστατο ποιμένι λαῶν.
Ἀτρεΐδης δὲ ἐρυσσάμενος χείρεσσι μάχαιραν,
Ἣ οἱ πὰρ ξίφος μέγα κυλεὸν οἰὲν ἄορτο,
Κάπρου ἀπὸ τρίχας ἀρξάμενος, Διὶ χεῖρας ἀνασχὼν,
Εὔχετο· τοὶ δ' ἄρα πάντες ἐπ' αὐτόφιν εἵατο σιγῇ

240 Et Creontiadem Lycomedem, & Melanippum:
Perrexerunt autem ire ad tentorium Agamemnonis Atridæ.
Statim deindè simul verbum fuit, & perfectum est opus:
Septem quidem è tentorio tripodas ferebant, quos ei pollicitus erat,
Splendidósque lebetas viginti, duodecimque equos:
245 Eduxerunt confestim & mulieres formâ-egregias, operum scientes,
Septem: at octavam, Briseïda genas-pulchram.
Auri autem appensa Ulysses decem omnia talenta,
Præibat *ferens*; simúlque alii dona ferebant juvenes Achivorum.
Et ea quidem in mediâ concione posuerunt: at Agamemnon
250 Surrexit: Talthybius autem, deo simílis voce,
Aprum tenens manibus, adstabat pastori populorum.
Atrides autem, extracto manibus cultro,
Qui ei juxta ensis magnam vaginam semper pendebat,
Apri setis pro primitiis abscissis, Jovis manibus sublatis,
255 Precabatur: ii verò omnes ibidem sedebant tacitè

Ver. 242.——ἅμα μῦθος ἔην, τετέλεστο δὲ ἔργον.] Sic apud *Virgilium*;

Sic ait, & *dicto citiùs* tumida æquora placat. *Æn.* I. 146.

Item apud *Terentium*;

——*dictum factum* huc abiit——.

Heauton. Timor. Act. V. *Sc.* I. 31.

Ibid.—τετέλεστο.] Vide suprà ad δ', 492; & ad ά, 37.

Ver. 245.——ἀμύμονας, ἔργ' εἰδυίας.] *Al.* ἀμύμονα ἔργ' εἰδυίας.

Ver. 247. Χρυσοῦ δὲ στήσας Ὀδυσεὺς δέκα πάντα τάλαντα.] *Decem ipsa talenta*, vel *talenta non minùs decem.* Malè igitur vir eruditissimus *Dionysius Halicarnassensis*, περὶ τῆς Ὁμήρου ποιήσεως, §. 8; Τῶν δὲ Σχημάτων τὰ μὲν κατὰ Πλεονασμὸν ποιεῖ· ἐνίοις μὲν διὰ τὸ μέτρον· ὡς ἐν τούτῳ· "Χρυσοῦ δὲ στήσας Ὀδυσεὺς δέκα πάντα τάλαντα." Τὸ γὰρ "πάντα" μηδὲν συντελοῦν ἔγκειται. Vide suprà ad σ', 373 & 470.

Ibid.——στήσας.] Διὰ ζυγοῦ στήσας· ἔτω γὰρ οἱ ἀρχαῖοι τὰ χρήματα ἐστάθμιζον. *Schol.* Vide intrà ad ά, 232.

Ver. 248.——κυδρὴς Ἀχαιῶν.] *Strabo, Geograph. lib.* X. legit κυδρῆτες Ἀχαιοί.

Ver. 253.——ἄορτο.] *Al.* ἄωρτο.

Ver. 254.——χεῖρας ἀνασχὼν, Εὔχετο.]

——duplices tendens ad sidera palmas. *Æn.* I. 67.

——oculos ad sidera lætus
Extulit, & cœlo palmas cum voce tetendit. *Æn.* II. 687.
Et duplices cum voce manus ad sidera tendit. *Æn.* X. 667.

Ver.

Ἀργεῖοι κατὰ μοῖραν ἀκούοντες βασιλῆος.
Εὐξάμενος δ' ἄρα εἶπεν, ἰδὼν εἰς οὐρανὸν εὐρύν·
Ἴσω νῦν Ζεὺς πρῶτα, θεῶν ὕπατος καὶ ἄριστος,
Γῆ τε, καὶ Ἠέλιος, καὶ Ἐριννύες, αἵ θ' ὑπὸ γαῖαν
260 Ἀνθρώπους τίνυσθαι, ὅτις κ' ἐπίορκον ὀμόσσῃ·
Μὴ μὲν ἐγὼ κούρῃ Βρισηΐδι χεῖρ' ἐπενείκα,
Οὐτ' εὐνῆς πρόφασιν κεχρημένος, ἔμμεν ἄλλου·
Ἀλλ' ἔμεν' ἀπροτίμας ἐνὶ κλισίῃσιν ἐμῇσιν.
Εἴ δέ τι τῶνδ' ἐπίορκον, ἐμοὶ θεοὶ ἄλγεα δοῖεν
265 Πολλὰ μάλ', ὅσσα δίδωσιν, ὅ τις ζῴ' ἀλιτήσαι ὀμόσσας.
Ἦ, καὶ ἀπὸ στόμαχον κάπρου τάμε νηλέϊ χαλκῷ·
Τὸν μὲν Ταλθύβιος πολιῆς ἁλὸς ἐς μέγα λαῖτμα
Ῥίψ' ἐπιδινήσας, βόσιν ἰχθύσιν· αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς
Ἀνσὰς Ἀργείοισι φιλοπτολέμοισι μετηύδα·
270 Ζεῦ πάτερ, ἦ μεγάλας ἄτας ἀνδρεσσι διδοῖσθα·
Οὐκ ἂν δήπουθ' υμὸν ἐνὶ στήθεσσιν ἐμοῖσιν
Ἀτρείδης ὤρινε διαμπερὲς, ἠδέ κε κούρην
Ἦγεν, ἐμεῦ ἀέκοντος, ἀμήχανος· ἀλλά που Ζεὺς
Ἤθελ' Ἀχαιοῖσιν θάνατον πολέεσσι γενέσθαι.

Argivi, ut par erat, auſcultantes regi.
Conceptis autem precibus dixit, ſuſpiciens in cœlum latum:
" Teſtis-ſit nunc Jupiter primùm, deorum ſummus & optimus,
" Terráque, & Sol, & Furiæ, quæ ſub terram
260 " Homines puniunt, quicunque perjurium jurârit:
" Nequaquàm ego puellæ Briſeïdi manum intuli,
" Neque concubitûs causâ indigens *ipsâ*, neque alicujus alterius *rei*:
" Sed manſit intacta in tentoriis meis.
" Si verò quid horum perjurium *eſt*, mihi dii dolores dent
265 " Multos admodùm, quot dant *ei*, qui in eos peccârit jurando.
" Dixit, & jugulum apri abſcidit ſævo ære:
Hunc quidem Talthybius cani maris in magnum æquor
Projecit circumrotatum, eſcam piſcibus: At Achilles
Aſſurgens inter Argivos bellicoſos locutus eſt:
270 " Jupiter pater, magnas calamitates omninò mortalibus infers:
" Neque enim unquam animum in pectoribus meis
" Atrides commoviſſet prorsùs, neque puellam utique
" Abduxiſſet, me invito, mala-ſtruens; at nimirùm Jupiter
" Voluit Achivis mortem multis contingere.

Ver. 258. Ἴσω νῦν—Γῆ τε, καὶ Ἠέλιος.] Eſto nunc ſol teſtis, & hæc mihi terra precanti. *Æn.* XII. 176.

Ver. 260. ——τίνυσθαι, ὅτις κ' ἐπίορκον ὀμόσσῃ.] ——φασὶν Ἐριννύας ἀμφιπολεύειν
Ὅρκον τινυμένας, τὸν Ἔρις τέκε πῆμ' ἐπιόρκοις. *Heſiod.* Ἡμεραι, *ver.* 39.
Ὅρκον θ', ὃς δὴ πλεῖστον ἐπιχθονίοις ἀνθρώποις
Πημαίνει, ὅτε κέν τις ἑκὼν ἐπίορκον ὀμόσσῃ. *Id. Theogon. ver.* 231.

Ibid. ——τίνυσθαι.] Vide ſuprà ad β', 43; & ad γ', 279. *Al.* τίννυσθαι.

Ver. 266. ——ἀπὸ στόμαχον κάπρου τάμε.] Id eſt κάπρου στόμαχον ἀπέταμε.

Ver. 270. Ζεῦ πάτερ.] Vide ſup. ad ὁ, 372.

Ver. 273. Ἦγεν, ἐμεῦ ἀέκοντος, ἀμήχανος· ἀλλά.] Ita ex *Euſtathio* edidit *Barneſius*. *Al.* Ἦγεν, ἐμεῦ ἀεκοντος· ἀμήχανος ἀλλά.

Ver.

Νῦν δ' ἔρχεσθ' ἐπὶ δεῖπνον, ἵνα ξυνάγωμεν ἄρηα.
Ὣς ἄρ' ἐφώνησεν· λῦσεν δ' ἀγορὴν αἰψηρήν.
Οἱ μὲν ἄρ' ἐσκίδναντο ἑὴν ἐπὶ νῆα ἕκαστος.
Δῶρα δὲ Μυρμιδόνες μεγαλήτορες ἀμφεπένοντο,
Βὰν δ' ἐπὶ νῆα φέροντες Ἀχιλλῆος θείοιο·
Καὶ τὰ μὲν ἐν κλισίῃσι θέσαν, κάθισαν δὲ γυναῖκας·
Ἵππους δ' εἰς ἀγέλην ἔλασαν θεράποντες ἀγαυοί.
Βρισηΐς δ' ἄρ' ἔπειτ', ἰκέλη χρυσῇ Ἀφροδίτῃ,
Ὡς ἴδε Πάτροκλον δεδαϊγμένον ὀξεϊ χαλκῷ,
Ἀμφ' αὐτῷ χυμένη, λίγ' ἐκώκυε, χερσὶ δ' ἄμυσσε
Στήθεά τ', ἠδ' ἀπαλὴν δειρὴν, ἰδὲ καλὰ πρόσωπα·
Εἶπε δ' ἄρα κλαίουσα γυνὴ, εἰκυῖα θεῇσι·
Πάτροκλέ, μοι δειλῇ πλεῖστον κεχαρισμένε θυμῷ,
Ζωὸν μέν σε ἔλειπον ἐγὼ, κλισίηθεν ἰοῦσα,
Νῦν δέ σε τεθνειῶτα κιχάνομαι, ὄρχαμε λαῶν,
Ἄψ ἀνιοῦσ'· ὥς μοι δέχεται κακὸν ἐκ κακοῦ αἰεί.

275 "Nunc verò abite ad jentaculum, ut committamus prœlium.
Sic dixit: ſolvit autem concionem celerem.
Illi quidem diſpergebantur ſuam ad navem quiſque.
Dona verò Myrmidones magnanimi procurabant,
Iverunt autem ad navem ferentes Achillis divini;
280 Et ea quidem in tentoriis poſuerunt, collocaverúntque in ſedibus mulieres:
Equos verò ad armentum egerunt famuli præclari.
Tum verò Briſeïs, ſimilis aureæ Veneri,
Ut vidit Patroclum laceratum acuto ære,
Ipſi circumfuſa, ſtridulum edidit ululatum, manibúſque laniabat
285 Pectoráque, & teneram cervicem, atque pulchra ora:
Dixit autem flens mulier, ſimilis deabus;
"Patrocle, mihi miſeræ chariſſime animo,
"Vivum quidem te reliqui ego, è tentorio abiens,
"Nunc verò te mortuum invenio, princeps populorum,
290 "Reverſa: Ut me excipit malum è malo ſemper!

Ver. 277.—ἄρ'.] *Ut juſſerat Achilles.*—— *ver.* 275.

Ver. 282.—ἔπειτ', ἰκέλη.] Ita edidit *Barneſius*; *Al.* ἔπειθ', ἰκέλη.

Ibid.——χρυσῇ.] Edidit *Barneſius* χρυσέῃ. Quod eodem modo pronunciandum; primam enim neceſſario producit. Vide ſuprà ad ν', 523.

Ver. 284. Ἀμφ' αὐτῷ χυμένη, λίγ' ἐκώκυε.]
Unguibus ora ſoror fœdans & pectora pugnis,
Per medios ruit ac morientem nomine clamat. *Æn.* IV. 673.

Ibid.—ἐκώκυε.] Pronunciabatur, ut opinor, ἐκώκυ. Vide ſuprà ad σ', 37; & ad ά, 884.

Ver. 287. Πάτροκλέ, μοι δειλῇ πλεῖστον κεχαρισμένε θυμῷ.] Πολλὰ Σχήματα παρ' Ὁμήρῳ, πάμπολλα δ' ἐν ἄλλαις ὑποθέσεσιν ἄλλα διοικέμενα· ἐπεὶ δ' ὁ τῆς Βρισηΐδος λόγος ἐκ ἀσχημάτιστος, ὅτε ἤκουσα παρὰ τῶ Ἀγαμέμνονος, θεασαμένη τὸν Πάτροκλον κείμενον, ἐπιπίπτει τῷ Σώματι, καὶ θρηνεῖ Πάτροκλον. Καὶ οἴεται ὁ ἀκροατὴς ὅτι Πάτροκλον θρηνεῖ· ἐνδείκνυται δὲ ὁ ποιητὴς Σοφίαν γυναικὸς ἐν ἀκμῇ καιρῷ ἀπαιτούσης τὰς τῆς γυναικὸς ὑποσχέσεις, καὶ διὰ τοῦτο θρήνου δίκην λεγούσης πρὸς Ἀχιλλέα· "Πάτροκλέ, μοι δειλῇ πλεῖστον "κεχαρισμένε θυμῷ, ζωὸν, &c." *Dionyſ. Halicarn. Lib. qui inſcribitur* Τέχνη, *cap.* 9.

Ver. 289—300.——τεθνειῶτα —— τεθνειότα.] Vide ſuprà ad ν', 46.

Ver. 290.—δέχεται κακὸν ἐκ κακοῦ αἰεί.]
Ἕτερα δ' ἀφ' ἑτέρων
Κακὰ κακῶν κυρεῖ.
Euripid. Hecuba, ver. 688.

——ἐπὶ

Ἄνδρα μὲν, ᾧ ἔδοσάν με πατὴρ καὶ πότνια μήτηρ,
Εἶδον πρὸ πτόλιος δεδαϊγμένον ὀξέϊ χαλκῷ·
Τρεῖς τε κασιγνήτους, τούς μοι μία γείνατο μήτηρ,
Κηδείους, οἳ πάντες ὁλέθριον ἦμαρ ἐπέσπον.
Οὐδὲ μὲν ὅδ' ἔμ' ἔασκες, ὅτ' ἄνδρ' ἐμὸν ὠκὺς Ἀχιλλεὺς
Ἔκτεινεν, πέρσεν δὲ πόλιν θείοιο Μύνητος,
Κλαίειν ἀλλ' ἔμ' ἔφασκες Ἀχιλλῆος θείοιο
Κυρίδίην ἄλοχον θήσειν, ἄξειν τ' ἐνὶ νηυσὶν
Ἐς Φθίην, δαίσειν δὲ γάμον μετὰ Μυρμιδόνεσσι.
Τῷ σ' ἀμύλον κλαίω τεθνηότα, μείλιχον αἰεί.
Ὣς ἔφατο κλαίουσ'· ἐπὶ δὲ γενάχοντο γυναῖκες,
Πάτροκλον πρόφασιν, ζφῶν δ' αὐτῶν κήδε' ἑκάστη.
Αὐτὸν δ' ἀμφὶ γέροντες Ἀχαιῶν ἠγερέθοντο,
Λισσόμενοι δειπνῆσαι· ὁ δ' ἠρνεῖτο γεναχίζων·

" Virum quidem, cui collocârant me pater & veneranda mater,
" Vidi ante urbem confossum acuto ære;
" Trésque fratres, quos mihi eadem peperit mater,
" Conjunctissimos, qui omnes exitialem diem obierunt.
" Haudquaquàm tamen me sinebas, quandò virum meum velox Achilles
" Interfecit, evertitque urbem divini Mynetis,
" Flere; sed me dicebas Achillis divini
" Primam uxorem *te* facturum esse, abducturúmque in navibus
" In Phthiam, instructurúmque epulas-nuptiales inter Myrmidonas.
" Ideò te inexpletùm fleo mortuum, animo semper mansuetum.
Sic dixit flens: adgemebant autem fœminæ,
De Patroclo, specie; de suis autem *reverà* ipsarum malis singulæ.'
Ipsum verò circum *Achillem* seniores Achivorum congregabantur,
Precantes, ut jentaculum sumeret: Is verò recusabat gemebundus;

——ἐπὶ δ' ἄλσεσιν ἄλσεα κεῖται.
Id. Troades, ver. 591.
——aliud ex alio malum.
Terent. Eunuch. Act. V. *Scen.* V. 17.

Ver. 294.——ἐπέσπον.] Cod. *Harleian.* ἐπέσπων.

Ver. 225. Οὐδὲ μὲν ὅδ'.] Singularem habet vim duplex ista negatio, quæ sermone Romano exprimi non potest.

Ver. 295—297.——ἔασκες——ἔφασκες.] Vide suprà ad *ver.* 42; & ad ν', 84.

Ver. 996.——πέρσεν δὲ πόλιν θείοιο Μύνητος.] Ἐμφαίνει γὰρ τὸν Λυρνησσὸν, λέγων "πόλιν θείοιο Μύνητος," ὡς ἂν δυνασευομένην ὑπ' αὐτῷ, ἢ ἐνταῦθα πεσεῖν αὐτὸν μαχόμενον. *Strabo, Geograph. Lib.* XIII. Rectè; Ut liquet ex *Iliad.* β', 689;

Κύρης χωόμενος Βρισηΐδος ἠϋκόμοιο,
Τὴν ἐκ Λύρνησσοῦ ἐξελέλο, πολλὰ μογήσας,
Λυρνησσὸν διαπορθήσας καὶ τείχεα Θήβης,
Καὶδὲ Μύνητ' ἔβαλεν——.

Cæterùm Codex *Harleianus* hîc legit, ἐκ δ' εἵλε πόλιν.

Ver. 298. Κυρίδίην ἄλοχον.] Vide suprà ad ά, 114.

Ibid.——ἐνὶ νηυσίν.] *Al.* ἐπὶ νηυσίν.

Ver. 299.——δαίσειν δὲ γάμον μετὰ Μυρμιδόνεσσι.] Ita apud *Euripidem*;

Εἰς τὰς ἄλλας ὥρας γὰρ δὴ
Παιδὸς δαίσομεν ὑμεναίους.
Iphig. in Aul. ver. 122.
Ἐνταῦθ' ἔδαισαν Πηλέως γάμον θεοί.
Ibid. ver. 707.

Ver. 302. Πάτροκλον πρόφασιν, ζφῶν δ' αὐτῶν κήδε' ἑκάστη.] " Selon mon goût par-
" ticulier, voila le trait le plus fin qui soit
" dans toute l'Iliade: rien n'est plus natu-
" rel que l'image que le Poëte nous pré-
" sente de ces pauvres filles, qui se trou-
" vant depuis assés longtemps entre les
" mains d'un vainqueur, renouvellent leur
" armes à l'occasion des nouveaux objets de
" tristesse qui les environnent, quoiqu'elles
" y prissent peu de part." *Terrasson. Dissertat. sur l'Iliade, Part* IV. *cap.* 4.

Ver.

Λίσσομαι, εἴ τις ἔμοιγε φίλων ἐπιπείθεθ' ἑταίρων,
Μή με πρὶν ζίτοιο κελεύεγε, μηδὲ ποτῆτος
Ἄσασθαι φίλον ἦτορ, ἐπεί μ' ἄχος αἰνὸν ἱκάνει·
Δύγλα δ' ἐς ἠέλιον μενέω, καὶ τλήσομαι ἔμπης.
Ὣς εἰπὼν, ἄλλους μὲν ἀπεσκέδασεν βασιλῆας·
Δοιὼ δ' Ἀτρεΐδαι μενέτην, καὶ δῖος Ὀδυσσεύς,
Νέστωρ, Ἰδομενεύς τε, γέρων θ' ἱππηλάτα Φοῖνιξ,
Τέρπουσες πυκινῶς ἀκαχήμενον· ἐδέ τι θυμῷ
Τέρπετο, πρὶν πολέμοιο γόμοι δύμεναι αἱματόεντος.
Μνησάμενος δ' ἀδινῶς ἀνενείκαλο, φώνησέν τε·
Ἦ ῥα νύ μοι ποτὲ καὶ Ζὺ, δυσάμμορε, φίλαθ' ἑταίρων,
Αὐτὸς ἐνὶ κλισίῃ λαρὸν παρὰ δεῖπνον ἔθηκας
Αἶψα καὶ ὀτραλέως, ὁπότε Ζπερχοίατ' Ἀχαιοὶ
Τρωσίν ἐφ' ἱπποδάμοισι φέρειν πολύδακρυν ἄρηα.
Νῦν δὲ Ζὺ μὲν κεῖσαι δεδαϊγμένος· αὐτὰρ ἐμὸν κῆρ
Ἄκμηνον πόσιος καὶ ἐδητύος, ἔνδον ἐόγλων,
Σῇ ποθῇ· ὐ μὲν γάρ τι κακώτερον ἄλλο παθοίμην,
Οὐδ' εἴ κεν τὸ πατρὸς ἀποφθιμένοιο πυθοίμην,
Ὅς πε νῦν Φθίῃφι τέρεν κατὰ δάκρυον εἴβει,

305 "Obsecro, siquis omninò mihi charorum obsequatur sociorum,
"Nè me antè cibo jubete, neque potu,
"Satiare meum animum; dolor enim me gravis invadit:
"Ad occidentem autem solem expectabo, & perferam prorsùs.
Sic fatus, alios quidem dimisit reges:
310 Duo autem Atridæ manebant & nobilis Ulysses,
Nestor, Idomeneúsque, senexque equûm-agitator Phœnix,
Oblectantes assiduè tristem: neque quicquam animo
Oblectabatur, antequàm prœlii aciem subiret sanguinolenti.
Recordatus verò crebros ex-imo-pectore-trahebat-*gemitus*, dixitque;
315 "Certe mihi olim & tu, infelix, charissime sodalium,
"Ipse in tentorio lautum jentaculum apponebas
"Properè & diligentèr, quando festinarent Achivi
"Trojanis equûm domitoribus inferre lachrymosum Martem.
"Nunc verò tu quidem jaces confossus; sed meum cor
320 "Expers potûs & cibi, intùs licèt sint,
"Tui desiderio: Neque enim quicquam pejus aliud paterer:
"Ne quidem si vel patrem mortuum audirem,
"Qui fortassè nunc in Phthiâ molles lacrymas effundit,

Ver. 307. Ἄσασθαι.] Vide suprà ad *ver.* 167; & ad γ', 141.

Ver. 309.—ἀπεσκέδασεν.] Vide suprà ad ά, 140.

Ver. 310.——Ἀτρεΐδαι.] Cod. *Harleian.* Ἀτρεΐδα.

Ver. 311. Νέστωρ. Ἰδομενεύς τε.] Cod. *Harleian.* Νέστωρ τ', Ἰδομενεύς τε.

Ibid.—ἱππηλάτα.] Vide suprà ad ά, 175.

Ibid.—Φοῖνιξ.] Vide suprà ad β', 267.

Ver. 314.——ἀδινῶς ἀνενείκαλο.] Ἀθρόως καὶ ἐλεεινῶς καὶ οἰκτρῶς ἀνέκραξεν· ἢ, οἱονεὶ ἀνεζέναξε, καὶ πολὺ ἤγαγε πνεῦμα. *Schol. Al.* ἀδινῶς ἀνενέγκαλο.

Ver. 316.——ἐνὶ κλισίῃ λαρὸν.] *Al.* ἐνὶ κλισίῃσι λαρὸν. Minùs rectè; nam λαρὸν *priorem* producit. Vide suprà ad ε', 572.

Ver. 318.——πολύδακρυν ἄρηα.]
——lacrymabile bellum.
Æn. VII. 604.

Ver. 322.——ἀποφθιμένοιο.] Similitérque infrà *ver.* 377; Vide suprà ad β', 43.

Χήτεϊ τοιῶδ' υἱῶ· ὁ δ' ἀλλοδαπῷ ἐνὶ δήμῳ
Εἵνεκα ῥιγεδανῆς Ἑλένης Τρωσὶν πολεμίζω·
Ἠὲ τὸν, ὃς Σκύρῳ μοι ἐνιτρέφεται φίλος υἱὸς,
Εἴ πω ἔτι ζώει γε, Νεοπτόλεμος θεοειδής.
Πρὶν μὲν γὰρ μοι θυμὸς ἐνὶ στήθεσσιν ἐώλπει,
Οἷον ἐμὲ φθίσεσθαι ἀπ' Ἄργεος ἱπποβότοιο,
Αὐτῷ ἐνὶ Τροίῃ, σὲ δέ τε Φθίηνδε νέεσθαι,
Ὡς ἄν μοι τὸν παῖδα θοὴ ζὺν νηὶ μελαίνῃ
Σκυρόθεν ἐξαγάγοις, καί οἱ δείξειας ἕκαστα,
Στῆσιν ἐμὴν, δμῳάς τε, καὶ ὑψερεφὲς μέγα δῶμα.
Ἤδη γὰρ Πηλῆά γ' οἴομαι ἢ κατὰ πάμπαν
Τεθνάμεν, ἦ πού τυτθὸν ἔτι ζώοντ' ἀκαχῆσθαι,
Γήραϊ τε συνερῷ, καὶ ἐμὴν πολιδέγμενον αἰεὶ
Λυγρὴν ἀγγελίην, ὅτ' ἀποφθιμένοιο πύθοιτο.
Ὣς ἔφατο κλαίων· ἐπὶ δὲ στενάχοντο γέροντες,
Μνησάμενοι τὰ ἕκαστος ἐνὶ μεγάροισιν ἔλειπον.
Μυρομένῃς δ' ἄρα τέῳ γε ἰδὼν ἐλέησε Κρονίων,

" Desiderio talis filii : ipse verò allenigeno in populo
" Propter invisam Helenam contra Trojanos bellum-gero :
" Vel illum, qui in Scyro mihi nutritur charus filius,
" Si quidem adhuc vivit, Neoptolemus divinâ-formâ-præditus.
" Nam anteà quidem mihi animus in pectoribus sperabat,
" Solum me moriturum esse, longè ab Argo-apto-equis,
" Hîc in Trojâ ; te verò ad Phthiam rediturum esse,
" Ut mihi filium veloci cum nave nigrâ
" E Scyro educeres, & ei ostenderes singula,
" Possessionem meam, servósque, & altum-tectum-habentem magnam domum.
" Nunc enim Peleum utique puto vel prorsùs
" Interiisse, vel ægrè adhuc viventem tristari,
" Senióque inviso, & de me expectantem semper
" Tristem nuncium, quando interfectum audiat.
Sic dixit flens ; adgemebant autem primores,
Recordati quæ quisque in ædibus reliquerant.
Lugentes verò hos intuitus miseratus est Saturnius,

Ver. 326. Ἠὲ τὸν, ὃς Σκύρῳ.] Τὸ δὲ " Ἠὲ " τὸν," ἀ ζυνήθως ἐσχημάτισαι, ἀλλά τι παρεξήλλαχαι· ἦν μὲν γὰρ τῷ εἰρμῷ, τὸ εἰπεῖν. Οὐδ' εἶκεν τῷ παῖδὸς πυθοίμην, ἠὲ τῦ, ἄγων τύτυ, ὃς Σκύρῳ μοι ἐνιτρεφέται. Ἀχιλλεὺς δὲ, ὡς οἷον ἐκλαθόμενος ὑπὸ πένθους τῆς ἐθίμυ ζυντάξεως, ἔφη τό, " Ἠὲ τὸν." *Eustath.* Consultò certè ita scripsit Poëta, cùm æquè facilè scribere potuisset, " Ἠὲ τῷ, ὃς " Σκύρῳ," &c.

Ibid.——Σκύρῳ.] Σκῦρος, νῆσος μία τῶν Κυκλάδων. *Schol.* ad *ver.* 332.

Ver. 327.——θεοειδής.] Vide suprà ad β', 623.

Ver. 329.——φθίσεσθαι.] Vide suprà ad β', 833.

Ver. 332.——ἐξαγάγοις.] *Al.* ἐξαγάγῃς.

Ver. 334.——Πηλῆά.] Vide suprà ad ά, 265.

Ver. 336.——πολιδέγμενον.] *Barnesius* edidit προλιδέγμενον. Quod perindè est.

Ver. 337.——πύθοιτο.] *Al.* πύθηται. Quo modo legit & Codex *Harleianus*.

Ver. 338. Ὣς ἔφατο κλαίων.]
Sic fatur lacrymans—— *Æn.* VI. 1.

Ver. 339.——ἐνὶ μεγάροισιν.] Quâ ratione, ἐνὶ, nîc ultimam producat : item ὀδυρομένῳ, *ver.* 345 ; & τανυπτέρυγι, *ver.* 350 ; vide suprà ad ά, 51.

Ibid.——ἔλειπον.] *Al.* ἔλειπεν. Cod. *Harleian.* ἔλειπε.

Ver. 340.—— ἄρα.] *Eo modo quo dixi*—.

Ibid.——Κρονίων.] Vide suprà ad ά, 265 & 397.

Αἶψα δ' Ἀθηναίην ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
Τέκνον ἐμὸν, δὴ πάμπαν ἀποίχεαι ἀνδρὸς ἑῆος.
Ἦ νύ τοι ὐκέτι πάγχυ μετὰ φρεσὶ μέμβλετ' Ἀχιλλεύς;
Κεῖνος ὅγε προπάροιθε νεῶν ὀρθοκραιράων,
Ἧσαι ὀδυρόμενος ἕταρον φίλον· οἱ δὲ δὴ ἄλλοι
Οἴχονται μετὰ δεῖπνον· ὁ ἄκμηνος κὴ ἄπαστος.
Ἀλλ' ἴθι, οἱ νέκταρ τε κὴ ἀμβροσίην ἐρατεινὴν
Στάξον ἐνὶ στήθεσσ', ἵνα μή μιν λιμὸς ἵκηται.
Ὣς εἰπὼν, ὤτρυνε πάρος μεμαυῖαν Ἀθήνην·
Ἡ δ', ἅρπη εἰκυῖα τανυπτέρυγι, λιγυφώνῳ,
Οὐρανῶ ἐκκατέπαλτο, δι' αἰθέρος· αὐτὰρ Ἀχαιοὶ
Αὐτίκα θωρήσσοντο κατὰ στρατόν· ἡ δ' Ἀχιλῆϊ
Νέκταρ ἐνὶ στήθεσσι κὴ ἀμβροσίην ἐρατεινὴν
Στάξ', ἵνα μή μιν λιμὸς ἀτερπὴς γούνατ' ἵκηται.
Αὐτὴ δὲ πρὸς πατρὸς ἐρισθενέος πυκινὸν δῶ
Ὤιχετο· τοὶ δ' ἀπάνευθε νεῶν ἐχέοντο θοάων.
Ὡς δ' ὅτε ταρφειαὶ νιφάδες Διὸς ἐκποτέονται,
Ψυχραὶ ὑπαὶ ῥιπῆς αἰθρηγενέος Βορέαο·

Confeſtimque Minervam verbis alatis allocutus eſt;
" Filia mea, jam prorsùs deſeris virum bonum.
" An utique tibi haud jam omninò in animo curæ eſt Achilles?
" En! ille ante naves puppibus-excelſas,
" Sedet plorans ſodalem charum: alii verò jam
" Abierunt ad jentaculum, is verò jejunus & impaſtus eſt.
" Quin abi, ei nectárque & ambroſiam amabilem
" Inſtilla in pectora, ut nè ipſum fames occupet.
Sic locutus, impulit anteà paratam-animo Minervam:
Illa verò, harpæ ſimilis alas patulæ, vocem-argutæ,
E cœlo deſiliit, per æthera: At Achivi
Jam tum armabantur per caſtra: Illa verò Achilli
Nectar in pectora & ambroſiam amabilem
Inſtillavit, ut nè eum fames peracerba genua occuparet.
Ipſa verò ad patris præpotentis ſolidam domum
Abiit; illi autem ſeorsùm à navibus fundebantur velocibus.
Ut verò cùm denſæ nives à Jove devolant,
Gelidæ impetu actæ ſerenitatem-inducentis borææ:

Ver. 349.——ὤτρυνε.] Vide ſuprà ad ν', 42.

Ver. 350.——ἅρπη.] Εἶδος ὀρνέου· τινὲς ἰκτῖνον καλοῦσιν, ἕτεροι δὲ φύσην· λέγεται δὲ καὶ τὸ δρέπανον. *Schol.*

Ibid.——τανυπτέρυγι λιγυφώνῳ.] Hinc liquet Vocalem iſtam υ in vocibus, λιγὺς, λιγύφωνος, *Brevem* eſſe. Malè igitur *Phil. Labbæus*; " *Vocales longæ* (inquit) *corripi* " *poſſunt in carmine, per ſolam Syſtolam pu-* " *rámque Licentiam; cùm palàm & apertè* " *longa breviatur; ut ſecunda in* λιγύφθογ- " γος." Dialect. linguæ Græcæ, cap. IX. §. 2. Utique, Licentia iſta ſiqua eſſet, periiſſet omnis Proſodia. Quod autem " λι- " γύφθογος" ſecundam nonnunquam producat, id verò *poſitioni ſoli* debetur. Vide ſuprà ad β', 537.

Ver. 536.——ἀπάνευθε.] Vide ſuprà ad ά, 349.

Ver. 357.—νιφάδες.] De hujus vocis proſodiâ, vide ſuprà ad μ', 280; & ad ν', 754.

Ver. 358.——ὑπαὶ.] *Al.* ὑπὸ.

Ὡς τότε ταρφειαὶ κόρυθες, λαμπρὸν γανόωσαι,
Νηῶν ἐκφορέοντο, καὶ ἀσπίδες ὀμφαλόεσσαι,
Θώρηκές τε κραταιγύαλοι, καὶ μείλινα δοῦρα.
Αἴγλη δ' οὐρανὸν ἷκε, γέλασσε δὲ πᾶσα περὶ χθὼν
Χαλκοῦ ὑπὸ στεροπῆς· ὑπὸ δὲ κτύπος ὦρνυτο ποσσὶν
Ἀνδρῶν· ἐν δὲ μέσοισι κορύσσετο δῖος Ἀχιλλεύς·
Τοῦ καὶ ὀδόντων μὲν καναχὴ πέλε, τὼ δέ οἱ ὄσσε
Λαμπέσθην, ὡσεί τε πυρὸς σέλας· ἐν δὲ οἱ ἦτορ
Δῦν' ἄχος ἄτλητον· ὁ δ' ἄρα Τρωσὶν μενεαίνων
Δύσετο δῶρα θεοῦ, τά οἱ Ἥφαιστος κάμε τεύχων.
Κνημῖδας μὲν πρῶτα περὶ κνήμῃσιν ἔθηκε

Sic tunc crebræ galeæ, lucidùm renidentes,
E navibus ferebantur, & clypei umbonibus-muniti,
Thoracésque concavis-firmi, & fraxineæ haſtæ.
Fulgor autem ad-cœlum-uſque aſcendebat, ridebátque omnis circùm terra
Æris præ fulgure: ſtrepitúſque ciebatur ſub pedibus
Virorum: In mediis verò armabatur nobilis Achilles:
Cui & dentes quidem frendebant, oculique
Splendebant, velut ignis flamma; eique cor penitùs
Subiit dolor intolerabilis: ille quidem Trojanis iraſcens,
Induit dona Dei, quæ ei Vulcanus elaboraverat fabricans.
Ocreas quidem primùm circa tibias poſuit

Ver. 361. Θώρηκές τε κραταιγύαλοι.] Ἰσχυρὰ γύαλα ἔχοντες, ἰσχυροί· Γύαλα δὲ, τὰ κοιλώματα. *Schol.* De hujuſmodi *Thoracibus, Pauſanias:* Δύο ἦν χαλκᾶ ποιήματα, τὸ μὲν στέρνῳ καὶ τοῖς ἀμφὶ τὴν γαστέρα ἁρμόζον, τὸ δὲ ὡς νώτου σκέπην εἶναι. Γύαλα ἐκαλεῖτο· τὸ μὲν ἔμπροσθεν τὸ δὲ ὄπισθεν προσηγορεύετο. Ἔπειτα περόναι ζυνῆπτον πρὸς ἄλληλα. Ἀσφάλειαν δὲ ἀποχρῶσαν ἐδόκει παρέχεσθαι καὶ ἀσπίδος χωρὶς. Ἐπὶ τούτῳ καὶ Ὅμηρος Φόρκυνα τὸν Φρύγα ὑπὲρ ἔχοντα ἀσπίδα ἐποίησεν, [suprà ε', 314;] ὅτι αὐτῷ γυαλοθώραξ ἦν. *Phocic. Lib.* X. *cap.* 26.

Ibid.——καὶ μείλινα δοῦρα.] Poſt hunc verſum, in uno MS. repperit *Barneſius:*

Ἐκ νηῶν ἐχέοντο· βοὴ δ' ἄσβεστος ὀρώρει.

Quod videtur ex ω', 267 huc irreptiſſe.

Ver. 362. Αἴγλη δ' οὐρανὸν ἷκε, γέλασσε δὲ πᾶσα περὶ χθὼν Χαλκοῦ ὑπὸ στεροπῆς.] *Al.* ἀπὸ στεροπῆς.

Fulgur ibi ad cœlum ſe tollit; totaque circùm
Ære renideſcit tellus——.
Lucret. Lib. II. *ver.* 327.
——ac latè fluctuat omnis
Ære renidenti tellus——.
Virg. Georg. II. 281.

Ibid.——γέλασσε.] Ἤτοι λαμπρυνθεῖσα φαιδρὰ γέγονεν. *Porphyr. Quæſt. Homeric.* 9.

Ver. 363.—ὑπὸ δὲ κτύπος ὦρνυτο ποσσὶν Ἀνδρῶν.]

——ſubterque virum vi
Excitur pedibus ſonitus——.
Lucret. Lib. II. *ver.* 328.

Ibid. & *ver.* 365.——κτύπος—καναχὴ.] Vide ſuprà ad δ', 455.

Ibid.——ὦρνυτο] Vide ſuprà ad γ', 260.

Ver. 365.——τὼ δέ οἱ ὄσσε Λαμπέσθην, ὡσεί τε πυρὸς σέλας.]

——ſtant lumina flammâ.
Æn. VI. 300.
——totoque ardentis ab ore
Scintillæ abſiſtunt; oculis micat acribus ignis. *Æn.* VII. 102.

Ver. 367.—ἄρα.] *Ut dictum eſt*—*ver.* 364.

Ver. 368.—Δύσετο.] Vide ſuprà ad β', 35, & ad ε', 109.

Ver. 369. Κνημῖδας μὲν πρῶτα.]

Cingitur ipſe furens certatim in prœlia Turnus:
Jamque adeò Rutulum thorace indutus ahenis
Horrebat ſquamis, ſuraſque incluſerat auro,
Tempora nudus adhuc; laterique accinxerat enſem;
Fulgebatque altâ decurrens aureus arce.
Æn. XI. 486.

Καλὰς, ἀργυρέοισιν ἐπισφυρίοις ἀραρυίας·
Δεύτερον αὖ, θώρηκα περὶ στήθεσσιν ἔδυνεν·
Ἀμφὶ δ' ἄρ' ὤμοισιν βάλετο ξίφος ἀργυρόηλον,
Χάλκεον· αὐτὰρ ἔπειτα σάκος μέγα τε, στιβαρόν τε,
Εἵλετο, τῷ δ' ἀπάνευθε σέλας γένετ', ἠΰτε μήνης.
Ὡς δ' ὅταν ἐκ πόντοιο σέλας ναύτῃσι φανείη
Καιομένοιο πυρὸς, τὸ δὲ καίεται ὑψόθ' ὄρεσφι,
Σταθμῷ ἐν οἰοπόλῳ· τὸς δ' ἂκ ἐθέλοντας ἄελλαι
Πόντον ἐπ' ἰχθυόεντα φίλων ἀπάνευθε φέρουσιν·
Ὡς ἀπ' Ἀχιλλῆος σάκεος σέλας αἰθέρ' ἵκανε
Καλῷ, δαιδαλέῳ· περὶ δὲ τρυφάλειαν ἀείρας
Κρατὶ θέτο βριαρήν· ἡ δ', ἀστὴρ ὡς, ἀπέλαμπεν
Ἵππουρις τρυφάλεια· περισσείοντο δ' ἔθειραι
Χρύσεαι, ἃς Ἥφαιστος ἵει λόφον ἀμφὶ θαμειάς.
Πειρήθη δ' ἔο αὐτῷ ἐν ἔντεσι δῖος Ἀχιλλεὺς,
Εἴ οἱ ἐφαρμόσσειε, καὶ ἐνρέχοι ἀγλαὰ γυῖα·
Τῷ δ' ἠΰτε πτερὰ γίνετ', ἄειρε δὲ ποιμένα λαῶν.
Ἐκ δ' ἄρα ζύριγγος πατρώϊον ἐσπάσατ' ἔγχος,

Pulchras, argenteis fibulis aptè-junctas:
Tum posteà, thoracem circa pectora induebat:
Circa humeros autem posuit ensem argenteis-clavis-distinctum,
Æreum: deindè autem scutum magnúmque, solidúmque,
Sumpsit; ejus autem in longinquum fulgor ibat, tanquam lunæ.
Ut verò cùm è ponto flamma nautis relucet
Ardentis ignis, is autem ardet in-altum in montibus,
Loco in solitario; eos verò invitos procellæ
Ponto super piscoso feorsùm ab amicis ferunt:
Sic ab Achillis scuto splendor ad æthera ibat
Pulchro, affabrè-facto: Galeam verò sublatam
Capiti imposuit validam; hæc autem stella tanquam, refulgebat
Setis-equinis-comans galea: quassabantur autem comæ
Aureæ, quas Vulcanus fuderat conum circum densas.
Tentabat autem seipsum in armis nobilis Achilles,
An sibi apta-essent, & faciles-in-iis-moverentur pulchri artus;
Ei verò tanquam alæ erant, attollebántque pastorem populorum.
E thecâ verò paternam extraxit hastam,

Ver. 370—380—393. Καλὰς——Καλῷ——καλὰ.] Vide suprà ad β', 43.

Ver. 372.——ἄρ'.] *Deinceps*——.

Ver. 374—379—381.——τῷ δ' ἀπάνευθε σέλας γένετ', ἠΰτε μήνης.——Ὡς ἀπ' Ἀχιλλῆος σάκεος σέλας αἰθέρ' ἵκανε——ἡ δ', ἀστὴρ ὡς, ἀπελάμπεν Ἵππουρις τρυφάλεια.] Vide suprà ad ε, 4; & ad σ', 205.

Ver. 375.——σέλας.] Cod. *Harleian.* τέρας.

Ver. 377.——οἰοπόλῳ.] *Scholiastes* exponit, ἐν ᾧ οἱ πολλοὶ καὶ ἀναστρέφονται. Sed, ut opinor, minùs rectè. Vide supra ad ν', 273; & ο', 54: Item ad *Odyss.* λ', 573.

Ver. 380.——περὶ δὲ τρυφάλειαν ἀείρας Κρατὶ θέτο βριαρήν.]

——cristatus Achilles. *Æn.* I. 472.

Ver. 383.—ἵει.] Vide suprà ad ω', 762; & ad ο, 24.

Ver. 385. Εἴ οἱ ἐφαρμόσσειε.] Vide suprà ad ρ', 260.

Ibid.—ἀγλαὰ γυῖα.] *Al.* ἀγλαὰ δῶρα.

Ver. 386.—ἠΰτε.] Cod. *Harleian.* αὖτε.

Ver. 387.——ἄρα.] *Deinceps*——.

Ibid.—ζύριγγος.] Τῆς δορατοθήκης. *Schol.*

Ibid.——ἐσπάσατ'.] Vide suprà ad ά, 140.

Ver.

Βριθὺ, μέγα, ςιβαρόν· τὸ μὲν ἐ δύνατ' ἄλλος Ἀχαιῶν
Πάλλειν, ἀλλά μιν οἷος ἐπίςατο πῆλαι Ἀχιλλεὺς,
Πηλιάδα μελίην, τὴν πατρὶ φίλῳ τάμε Χείρων
Πηλίῳ ἐκ κορυφῆς, φόνον ἔμμεναι ἡρώεσσιν.
Ἵππους δ' Αὐτομέδων τε καὶ Ἄλκιμος ἀμφιέπονθες
Ζεύγνυσαν, ἀμφὶ δὲ καλὰ λέπαδν' ἔσαν· ἐν δὲ χαλινὰς
Γαμφηλῆσ' ἔβαλον, κατὰ δ' ἡνία τείναν ὀπίσσω
Κολλητὸν ποτὶ δίφρον· ὁ δ' ἄρ μάςιγα φαεινὴν
Χειρὶ λαβὼν ἀραρυῖαν, ἐφ' ἵπποιϊν ἀνόρεσεν
Αὐτομέδων· ὄπιθεν δὲ κορυσσάμενος βῆ Ἀχιλλεὺς,
Τεύχεσι παμφαίνων, ὥς τ' ἠλέκτωρ ὑπερίων.
Σμερδαλέον δ' ἵπποισιν ἐκέκλετο πατρὸς ἑοῖο·
Ξάνθε τε, καὶ Βαλίε, τηλεκλυτὰ τέκνα Ποδάργης,
Ἄλλως δὴ φράζεσθε σαωσέμεν ἡνιοχῆα
Ἂψ Δαναῶν ἐς ὅμιλον, ἐπεί κ' ἔωμεν πολέμοιο·

Gravem, magnam, validam; quam quidem non poterat alius Achivorum
Vibrare, sed ipsam solus nôrat vibrare Achilles,
Peliadem fraxinum, quam patri ejus cecíderat Chiron
Pelii ex vertice, cædis-auctorem futuram heroïbus,
Equos autem Automedónque & Alcimus adornantes
Jungebant, pulchra autem lora jugalia circumpositа erant; frenósque
Maxillis immiserunt, habenásque extenderunt retrò
Glutino-campactam ad sellam: scuticam autem splendidam
Manu capiens habilem, in currum insiliit
Automedon; retrò verò ad-pugnam-paratus conscendebat Achilles,
Armis collucens, tanquam fulgidus sol.
Terribilitèr autem equis imperitabat patris sui:
" Xanthéque, & Balie, inclyta soboles Podarges,
" Alio jam modo deliberate salvum-referre aurigam
" Retrò Danaorum in agmen, ubi satiati-fuerimus pugnâ:

Ver. 390. Πηλιάδα μελίην] Quâ ratione, Πηλιάδα, hîc ultimam producat; item ἵπποιϊν, *ver.* 396; & Βαλίε, *ver.* 400; vide suprà ad ά, 51.

Ver. 392. Ἵππους δ' Αὐτομέδων.]
——equorum agitator Achillis
Armiger Automedon——
Æn. II. 476.

Ver. 393.—Ζεύγνυσαν.] Vide suprà ad γ', 260. *Al.* ζεύγνυον.

Ibid.——λέπαδν' ἔσαν.] Οἱ ὑπολαχήλιοι ἱμάντες, οἱ μασχαλιςῆρες. *Schol.* Porrò *Barnesius* hîc de suo edidit λέπαδν' ἔσαν· atque ita omninò legendum contendit. Atqui sine Codicibus nihil mutandum: præsertim cum & *Eustathius* " ἔσαν" legi planissimè testetur: Τὸ δὲ ἔσαν ἐ δασύνεται πόθεν, ἀλλὰ ψιλοῦται, δηλοῦν τὸ " ἦσαν."

Ver. 395. Κολλητὸν ποτὶ δίφρον· ὁ δ' ἄρ μάςιγα.] Cod. *Harleian.* Κολλυτὸν ἐπὶ δίφρον· ὁ δὲ μάςιγα.

Ver. 396.——ἐπ' ἵπποιϊν.] Cod. *Harleian.* ἐφ' ἵπποισιν.

Ver. 397.—κορυσσάμενος.] *Barnesius* edidit κορυσσόμενος, itaque legendum fidenter pronunciat; sed, ut opinor, nullâ idoneâ auctoritate. Vide suprà ad *ver.* 23 & 167; & ad γ', 141. Quin & Codex *Harleianus* κορυσσάμενος legit.

Ver. 398. Τεύχεσι παμφαίνων.] *Al.* Τεύχεσι λαμπόμενος.

Ver. 399.—ἵπποισιν ἐκέκλετο——Ξάνθε]
——equum——
——alloquitur mœrentem, & talibus infit:
Rhæbe——. *Æn.* X. 858, 860.

Ver. 401.——ἡνιοχῆα] *Al.* ἡνιοχῆας.

Ver. 402.—ἐπεί κ' ἔωμεν πολέμοιο.] Ἐπειδὰν κορεσθῶμεν. *Schol.* Pronunciabatur autem ἐπεί κ' ὦμεν πολέμοιο. Vide suprà ad ά, 256. *Al.* ἐπεί κ' ἔομεν. Quo modo legit & Codex *Harleianus.*

Καλὰς, ἀργυρέοισιν ἐπισφυρίοις ἀραρυίας·
Δεύτερον αὖ, θώρηκα περὶ στήθεσσιν ἔδυνεν·
Ἀμφὶ δ' ἄρ' ὤμοισιν βάλετο ξίφος ἀργυρόηλον,
Χάλκεον· αὐτὰρ ἔπειτα σάκος μέγα τε, στιβαρόν τε,
Εἵλετο, τῦ δ' ἀπάνευθε σέλας γένετ', ἠΰτε μήνης.
Ὡς δ' ὅταν ἐκ πόντοιο σέλας ναύτῃσι φανείῃ
Καιομένοιο πυρὸς, τὸ δὲ καίεται ὑψόθ' ὄρεσφι,
Σταθμῷ ἐν οἰοπόλῳ· τὺς δ' ἂκ ἐθέλοντας ἄελλαι
Πόντου ἐπ' ἰχθυόεντα φίλων ἀπάνευθε φέρουσιν·
Ὡς ἀπ' Ἀχιλλῆος σάκεος σέλας αἰθέρ' ἵκανε
Καλῦ, δαιδαλέυ· περὶ δὲ τρυφάλειαν ἀείρας
Κρατὶ θέτο βριαρήν· ἡ δ', ἀστὴρ ὡς, ἀπέλαμπεν
Ἵππυρις τρυφάλεια· περισσείοντο δ' ἔθειραι
Χρύσεαι, ἃς Ἥφαιστος ἵει λόφον ἀμφὶ θαμειάς.
Πειρήθη δ' ἔο αὐτῦ ἐν ἔντεσι δῖος Ἀχιλλεὺς,
Εἴ οἱ ἐφαρμόσσειε, κὴ ἐνήρεχοι ἀγλαὰ γυῖα·
Τῶ δ' ἠΰτε πτερὰ γίνετ', ἄειρε δὲ ποιμένα λαῶν.
Ἐκ δ' ἄρα Σύριγος πατρώϊον ἐσπάσατ' ἔγχος,

Pulchras, argenteis fibulis aptè-junctas:
Tum posteà, thoracem circa pectora induebat:
Circa humeros autem posuit ensem argenteis-clavis-distinctum,
Æreum: deindè autem scutum magnúmque, solidúmque,
Sumpsit; ejus autem in longinquum fulgor ibat, tanquam lunæ.
Ut verò cùm è ponto flamma nautis relucet
Ardentis ignis, is autem ardet in-altum in montibus,
Loco in solitario; eos verò invitos procellæ
Ponto super piscoso seorsùm ab amicis ferunt:
Sic ab Achillis scuto splendor ad æthera ibat
Pulchro, affabrè-facto: Galeam verò sublatam
Capiti imposuit validam; hæc autem stella tanquam, refulgebat
Setis-equinis-comans galea: quassabantur autem comæ
Aureæ, quas Vulcanus fuderat conum circum densas.
Tentabat autem seipsum in armis nobilis Achilles,
An sibi apta-essent, & faciles-in-iis-moverentur pulchri artus;
Ei verò tanquam alæ erant, attollebántque pastorem populorum.
E thecâ verò paternam extraxit hastam,

Ver. 370—380—393. Καλὰς——Καλῦ——καλὰ.] Vide suprà ad β', 43.

Ver. 372.——ἄρ'.] *Deinceps*——.

Ver. 374—379—381.——τῦ δ' ἀπάνευθε σέλας γένετ', ἠΰτε μήνης.——Ὡς ἀπ' Ἀχιλλῆος σάκεος σέλας αἰθέρ' ἵκανε——ἡ δ', ἀστὴρ ὡς, ἀπέλαμπεν Ἵππυρις τρυφάλεια.] Vide suprà ad ε, 4; & ad σ', 205.

Ver. 375.——σέλας.] Cod. *Harleian.* τέρας.

Ver. 377.——οἰοπόλῳ.] *Scholiastes* exponit, ἐν ᾧ οἶες πολλοὶ κὴ ἀναστρέφονται. Sed, ut opinor, minus recte. Vide suprà ad ν', 273; & ο', 54; Item ad *Odyss.* λ', 573.

Ver. 380.——περὶ δὲ τρυφάλειαν ἀείρας Κρατὶ θέτο βριαρήν.]
——cristatus Achilles. *Æn.* I. 472.

Ver. 383.—ἵει.] Vide suprà ad ω', 762; & ad ο, 24.

Ver. 385. Εἴ οἱ ἐφαρμόσσειε.] Vide suprà ad ρ', 260.

Ibid.—ἀγλαὰ γυῖα.] *Al.* ἀγλαὰ δῶρα.

Ver. 386.—ἠΰτε.] Cod. *Harleian.* αὖτε.

Ver. 387.——ἄρα.] *Deinceps*——.

Ibid.—Σύριγος.] Τῆς δορυθήκης. *Schol.*

Ibid.——ἐσπάσατ'.] Vide suprà ad ά, 140.

Ver.

Βριθὺ, μέγα, σιβαρόν· τὸ μὲν ὲ δύνατ' ἄλλος Ἀχαιῶν
Πάλλειν, ἀλλά μιν οἷος ἐπίσατο πῆλαι Ἀχιλλεὺς,
Πηλιάδα μελίην, τὴν πατρὶ φίλῳ τάμε Χείρων
Πηλίῳ ἐκ κορυφῆς, φόνον ἔμμεναι ἡρώεσσιν.
Ἵππους δ' Αὐτομέδων τε κὴ Ἄλκιμος ἀμφιέπουλες
Ζεύγνυσαν, ἀμφὶ δὲ καλὰ λέπαδν' ἔσαν· ἐν δὲ χαλινὺς
Γαμφηλῆσ' ἔβαλον, κατὰ δ' ἡνία τείναν ὀπίσσω
Κολλητὸν ποτὶ δίφρον· ὁ δ' ἄρ μάστα φαεινὴν
Χειρὶ λαβὼν ἀραρυῖαν, ἐφ' ἵπποιϊν ἀνόρεσεν
Αὐτομέδων· ὄπιθεν δὲ κορυσσάμενος βῆ Ἀχιλλεὺς,
Τεύχεσι παμφαίνων, ὥς τ' ἠλέκτωρ ὑπερίων.
Σμερδαλέον δ' ἵπποισιν ἐκέκλετο πατρὸς ἑοῖο·
Ξάνθε τε, κὴ Βαλίε, τηλεκλυτὰ τέκνα Ποδάργης,
Ἄλλως δὴ φράζεσθε σαωσέμεν ἡνιοχῆα
Ἂψ Δαναῶν ἐς ὅμιλον, ἐπεί κ' ἐῶμεν πολέμοιο·

Gravem, magnam, validam; quam quidem non poterat alius Achivorum
Vibrare, ſed ipſam ſolus nôrat vibrare Achilles,
Peliadem fraxinum, quam patri ejus ceciderat Chiron
Pelii ex vertice, cædis-auctorem futuram heroïbus,
Equos autem Automedónque & Alcimus adornantes
Jungebant, pulchra autem lora jugalia circumpoſita erant; frœnóſque
Maxillis immiſerunt, habenáſque extenderunt retrò
Glutino-campactam ad ſellam: ſcuticam autem ſplendidam
Manu capiens habilem, in currum inſiliit
Automedon; retrò verò ad-pugnam-paratus conſcendebat Achilles,
Armis coliucens, tanquam fulgidus ſol.
Terribilitèr autem equis imperitabat patris ſui:
" Xanthéque, & Balie, inclyta ſoboles Podarges,
" Alio jam modo deliberate ſalvum-referre aurigam
" Retrò Danaorum in agmen, ubi ſatiati-fuerimus pugnâ:

Ver. 390. Πηλιάδα μελίην] Quâ ratione, Πηλιάδα, hîc ultimam producat; item ἵπποιϊν, *ver.* 396; & Βαλίε, *ver.* 400; vide ſuprà ad ά, 51.

Ver. 392. Ἵππους δ' Αὐτομέδων.]
————equorum agitator Achillis
Armiger Automedon————
Æn. II. 476.

Ver. 393.—Ζεύγνυσαν.] Vide ſuprà ad γ', 260. *Al.* ζεύγνυον.

Ibid.——λέπαδν' ἔσαν.] Οἱ ὑπολραχήλιοι ἱμάντες, οἱ μασχαλιςῆρες. *Schol.* Porrò *Barneſius* hîc de ſuo edidit λέπαδν' ἔσαν· atque ita omninò legendum contendit. Atqui ſine Codicibus nihil mutandum: præſertim cum & *Euſtathius* " ἔσαν" legi planiſſimè teſtetur: Τὸ δὲ ἔσαν ὲ δασύνεται πόθεν, ἀλλὰ ψιλῶται, δηλῶν τὸ " ἦσαν."

Ver. 395. Κολλητὸν ποτὶ δίφρον· ὁ δ' ἄρ μάστα.] Cod. *Harleian.* Κολλητὸν ἐπὶ δίφρου· ὁ δὲ μάστα.

Ver. 396.——ἐπ' ἵπποιϊν.] Cod. *Harleian.* ἐφ' ἵπποισιν.

Ver. 397.—κορυσσάμενος.] *Barneſius* edidit κορυσσόμενος, itaque legendum fidenter pronunciat; ſed, ut opinor, nullâ idoneâ auctoritate. Vide ſuprà ad *ver.* 23 & 167; & ad γ', 141. Quin & Codex *Harleianus* κορυσσάμενος legit.

Ver. 398. Τεύχεσι παμφαίνων.] *Al.* Τεύχεσι λαμπόμενος.

Ver. 399. — ἵπποισιν ἐκέκλετο——Ξάνθε]
————equum————
————alloquitur mœrentem, & talibus infit:
Rhæbe————. *Æn.* X. 858, 860.

Ver. 401.——ἡνιοχῆα] *Al.* ἡνιοχῆας.

Ver. 402.—ἐπεί κ' ἐῶμεν πολέμοιο.] Ἐπειδὰν κορεσθῶμεν. *Schol.* Pronunciabatur autem ἐπεί κ' ὦμεν πολέμοιο. Vide ſuprà ad έ, 256. *Al.* ἐπεί κ' ἔομεν. Quo modo legit & Codex *Harleianus.*

Μηδ', ὡς Πάτροκλον, λίπετ' αὐτόθι τεθνειῶτα.
Τὸν δ' ἄρ' ὑπὸ ζυγόφιν προσέφη πόδας αἰόλος ἵππος
Ξάνθος, ἄφαρ δ' ἤμυσε καρήαλι, πᾶσα δ' χαίτη,
Ζεύγλης ἐξεριπεῖσα παρὰ ζυγὸν, ἔδας ἵκανεν·
Αὐδήενθα δ' ἔθηκε θεὰ λευκώλενος Ἥρη·
Καὶ λίην σ' ἔτι νῦν γε σαώσομεν, ὄβριμ' Ἀχιλλεῦ·
Ἀλλά τοι ἐγγύθεν ἦμαρ ὀλέθριον, οὐδέ τι ἡμεῖς
Αἴτιοι, ἀλλὰ θεός τε μέγας καὶ μοῖρα κραταιή.
Οὐδὲ γὰρ ἡμετέρῃ βραδυτῆτί τε νωχελίῃ τε,
Τρῶες ἀπ' ὤμοιϊν Πατρόκλυ τεύχε' ἔλοντο·
Ἀλλὰ θεῶν ὄριστος, ὃν ἠΰκομος τέκε Λητὼ,
Ἔκτα' ἐνὶ προμάχοισι, καὶ Ἕκτορι κῦδος ἔδωκε.
Νῶϊ δὲ καί κεν ἅμα πνοιῇ Ζεφύροιο θέοιμεν,
Ὅνπερ ἐλαφροτάτην φάσ' ἔμμεναι· ἀλλά σοι αὐτῷ
Μόρσιμόν ἐσι, θεῷ τε καὶ ἀνέρι ἶφι δαμῆναι.
Ὣς ἄρα φωνήσανθος Ἐριννύες ἔσχεθον αὐδήν.
Τὸν δὲ μεγ' ὀχθήσας προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·

" Neque, ut Patroclum, relinquite illic mortuum.
Hunc autem ſub jugo allocutus eſt pedibus celer equus
Xanthus, ſtatim verò inclinavit caput; tota autem juba,
Circulo profuſa juxta jugum, ad terram pervenit;
Vocalem verò reddidit dea ulnas candida Juno:
" Et certè te etiam nunc ſaltem ſalvum referemus, impetuoſe Achille;
" Sed tibi propè dies exitialis, neque quicquam nos
" In culpâ, ſed deúſque magnus & fatum violentum.
" Neque enim noſtrâ tarditatéque ſegnitiéque,
" Trojani ab humeris Patrocli arma detraxerunt:
" Sed deorum fortiſſimus, quem comas pulchra peperit Latona,
" Interfecit inter primos pugnatores, & Hectori gloriam dedit.
" Nos verò vel flatum Zephyri curſu æquaremus,
" Quem tamen velociſſimum dicunt eſſe: quin & tibi ipſi
" Fatale eſt, à deóque & viro vi domari.
Sic ſanè locuti Erinnyes inhibuerunt vocem.
Hunc autem valdè indignatus allocutus eſt pedibus velox Achilles;

Ver. 403.——τεθνειῶτα.] Vide ſuprà ad ν, 46.

Ver. 404.——πόδας αἰόλος ἵππος.] Τὸ, αἰόλον, ἐκ τοῦ ὅθεν τῶν γραμματικῶν τινες ἐπὶ τῆ ποικίλῃ παρ' Ὁμήρῳ ἀκούειν ἀξιοῦσιν· ἔστω γὰρ τὸ, "αἰολόπωλον," ἀποδιδόασι· καὶ τὸ, "αἰόλος ἵππος," καὶ, "αἰόλον ὄφιν." Οὐκ ἔστι δὲ, ἀλλὰ σημαίνει τὸν ταχὺν γενόμενον ἀπὸ τῆς ἀέλλης· ἥτις ἀπὸ τῆ Ἄειν καὶ Εἰλεῖν ποιοῦσι. *Porphyr. Quæſt. Homeric.* 3.

Ver. 407.——λευκώλενος Ἥρη.] Vide ſuprà ad ὁ, 92; & ad ά, 43, 58, & 551.

Ver. 409.——οὐδέ τι ἡμεῖς.] Cod. *Harleian.* οὐδέ τοι ἡμεῖς.

Ver. 411.——νωχελίῃ τε.] *Al.* ναθείᾳ τε.

Ver. 415.—ἅμα πνοιῇ Ζεφύροιο θέοιμεν.]
——Illa Noto citius——
——fugit—— *Æn.* V. 242.
——curſuque pedum prævertere ventos. *Æn.* VII. 807.
——anteirent curſibus auras. *Æn.* XII. 84.
——fugit ocior Euro. *Ibid.* 733.

Ver. 417.——θεῷ τε καὶ ἀνέρι.] Ὑπὸ θεῷ Ἀπόλλωνος, καὶ ἀνδρὸς Ἀλεξάνδρου. *Schol.*

Ver. 419.——πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς.] Vide ſuprà ad ά, 58.

Ver.

Ξάνθε, τί μοι θάναϛον μαντεύεαι; ἐδέ τί ϛε χρή.
Εὖ νύ τοι οἶδα κὴ αὐτὸς, ὅ μοι μόρϕ ἐνθάδ' ὀλέσθαι,
Νόσφι φίλε παϛρὸς κὴ μητέρϕ· ἀλλὰ κὴ ἔμπης
Οὐ λήξω, πρὶν Τρῶας ἄδην ἐλάσαι πολέμοιο.
Ἦ ῥα, κὴ ἐν πρώτοις ἰάχων ἔχε μώνυχας ἵππους.

420 " Xanthe, quid mihi mortem vaticinaris? neque quid te oportet.
" Benè jam novi & ipſe, quòd mihi fatum hîc perire,
" Procul à dilecto patre & matre: attamen
" Non ceſſabo, antequam Troës abundè ſatiaverint-ſe pugnâ.
Dixit, & inter primos clamans dirigebat ſolidos-ungulis-equos.

Ver. 423.——ἐλάσαι.] *Al.* ἐλάαν.
Ver. 424.——ἐν πρώτοις.] *Al.* ἐν Τρωσίν.
Ibid.——μώνυχας ἵππους.]
——ſolido——ungula cornu.
Virg. Georg. III. 88.

ΤΗΣ

ΟΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΔΟΣ

ΡΑΨΩΔΙΑ, ἢ ΓΡΑΜΜΑ, Υ'.

Ὑπόθεσις τῆς Υ'. ΟΜΗΡΟΥ Ῥαψῳδίας.

Διὸς ἐπιτρέψαντος, κατέρχονται βοηθήσοντες οἱ θεοὶ πάντες· τοῖς μὲν Ἕλλησιν, Ἥρα τε, καὶ Ἀθηνᾶ, καὶ Ποσειδῶν, καὶ Ἥφαιστος, καὶ Ἑρμῆς· τοῖς δὲ Τρωσὶν, Ἀφροδίτη, καὶ Ἀπόλλων· ἔτι δὲ καὶ Ἄρτεμις, καὶ Λητὼ, Ἄρης τε, καὶ Σκάμανδρος. Αἰνείαν δὲ, ἀντιστάντα Ἀχιλλεῖ, ζώζει Ποσειδῶν, νεφέλῃ καλύψας. Ἀχιλλεὺς δὲ ἄλλους τε ἀναιρεῖ, καὶ Πολύδωρον, τὸν Πριάμου παῖδα. Ἕκτωρ δὲ, ἀντιστὰς αὐτῷ, φεύγει, Ἀπόλλωνος ζώσαντος αὐτὸν· τοὺς δὲ ἄλλους Ἀχιλλεὺς ἐπὶ τὴν πόλιν φεύγοντας καταπείγει.

Ἐπιγραφαί.

Θεῶν μάχη· ἢ Θεομαχία.

Ἄλλως.

Υ, Μακάρων ἐνοπὴ, καὶ φύλοπις Οὐρανιώνων.

Ἄλλη.

Υ, Μακάρων ἔρις ὧρτο, φέρει δ' ἐπὶ κάρτος Ἀχαιοῖς.

Ὣς οἱ μὲν παρὰ νηυσὶ κορωνίσι θωρήσσοντο
Ἀμφὶ σὲ, Πηλέος υἱὲ, μάχης ἀκόρητον Ἀχαιοὶ.
Τρῶες δ' αὖθ' ἑτέρωθεν ἐπὶ θρωσμῷ πεδίοιο.
Ζεὺς δὲ Θέμιστα κέλευσε θεὰς ἀγορήνδε καλέσσαι
Κρατὸς ἄπ' Οὐλύμποιο πολυπτύχου· ἡ δ' ἄρα πάντη

SIC hi quidem apud naves recurvas armabantur
Circum te, Pelei fili, pugnæ insatiabilem Achivi.
Trojani verò ex-alterâ-parte in loco-editiore campi.
Jupiter autem Themidem jussit deos ad-concionem vocare
Vertice ab Olympi multas-convalles-habentis: illa autem quaquaversùm

Ver. 2.—Ἀκόρητον.] Ita ex tribus MSS. edidit *Barnesius*. *Al.* ἀκόρητοι.

Ver. 3. Τρῶες δ' αὖθ' ἑτέρωθεν.] *Al.* Τρῶας δ' αὖτ' ἑτέρωθεν.

Ver. 4. Ζεὺς δὲ Θέμιστα κέλευσε θεὰς ἀγορήνδε καλέσσαι.]
Pandatur intereà domus omnipotentis Olympi,
Conciliumque vocat Divûm pater atque hominum rex
Sideream in sedem——. *Æn.* X. 1.
Ubi quidam legunt, *omnipotentis Olympi.*

Ver. 5.——ἄρα.] *Proindè, ut jusserat Jupiter*——, *ver.* 4.

Ver.

Φοιτήσασα κέλευσε Διὸς πρὸς δῶμα νέεσθαι.
Οὔτε τις ἔν πολάμων ἀπέην, νόσφ' Ὠκεανοῖο,
Οὔτ' ἄρα Νυμφάων, ταί τ' ἄλσεα καλὰ νέμονται,
Καὶ πηγὰς πολάμων, καὶ πίσεα ποιήεντα.
Ἐλθόντες δ' ἐς δῶμα Διὸς νεφεληγερέταο,
Ξεστῇς αἰθούσῃσιν ἐφίζανον, ἃς Διὶ πατρὶ
Ἥφαιστος ποίησεν ἰδυίῃσι πραπίδεσσιν.
Ὣς οἱ μὲν Διὸς ἔνδον ἀγηγέρατ'· αὐτὰρ Ἐνοσίχθων
Νηκούσησε θεᾶς, ἀλλ' ἐξ ἁλὸς ἦλθε μετ' αὐτούς.
Ἶζε δ' ἄρ' ἐν μέσσοισι, Διὸς δ' ἐξείρετο βουλήν·
Τίπτ' αὖ, Ἀρηϊκέραυνε, θεὰς ἀγορήνδ' ἐκάλεσσας;
Ἦ τι περὶ Τρώων καὶ Ἀχαιῶν μερμηρίζεις;
Τῶν γὰρ νῦν ἄγχιστα μάχη πόλεμός τε δέδηε.
Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεύς·
Ἔγνως, Ἐννοσίγαιε, ἐμὴν ἐν στήθεσι βουλήν,
Ὧν ἕνεκα ξυνάγειρα· μέλουσί μοι, ὀλλύμενοί περ.
Ἀλλ' ἤτοι μὲν ἐγὼ μένεω πτυχὶ Οὐλύμποιο
Ἥμενος, ἔνθ' ὁρόων φρένα τέρψομαι· οἱ δὲ δὴ ἄλλοι
Ἔρχεσθ', ὄφρ' ἂν ἵκησθε μετὰ Τρῶας καὶ Ἀχαιούς.

Incedens juſſit Jovis ad domum ire.
Neque quis igitur fluviorum aberat, præter Oceanum,
Neque Nympharum, quæ nemora pulchra habitant,
Et fontes fluviorum, & prata herboſa.
Cùm-venerant autem ad domum Jovis nubes-cogentis,
Politis ſedilibus-columnis diſtinctis conſederunt, quæ Jovi patri
Vulcanus fecerat peritis præcordiis.
Sic hi quidem Jovis in ædibus congregabantur: neque Neptunus
Non-paruit deæ, ſed è mari venit ad illos.
Sedit autem in mediis, Joviſque interrogabat conſilium:
" Cur rursùs, rutuli-fulminis-miſſor, deos ad conſilium vocâſti?
" Num quid de Trojanis & Achivis deliberas?
" Horum enim jam proximè eſt ut pugna prœliúmque ardeat.
Hunc autem reſpondens alloçutus eſt nubes-cogens Jupiter:
" Nôſti, Neptune, meum in pectoribus conſilium,
" Quorum gratiâ congregavi: curæ-ſunt mihi, pereuntes licèt.
" Sed ego ſanè manebo in cacumine Olympi
" Sedens, ibi ſpectans mentem oblectabo: at jam vos cæteri
" Abite, ut perveniatis ad Trojanos & Achivos;

Ver. 8.—καλὰ.] Vide ſuprà ad β', 43.

Ver. 9.—πίσεα.] Cod. *Harleian.* πίσσεα. *Al.* πείσεα.

Ver. 11.—αἰθούσῃσιν.] Ἕδρας σκολιαῖς, κατὰ τὰς Παλαιὰς, αἰθομένας, ὅ ἐστι καλαλαμπομέναις φωτί. *Schol.*

Ver. 12.—ποιήσεν ἰδυίῃσι πραπίδεσσιν.] *Al.* ποίησ' ἰδυίῃσι πραπίδεσσιν.

Ver. 15.—ἐξείρετο.] *Al.* ἐξήρετο.

Ver. 16. Τίπτ' αὖ.] *Al.* Τίπτ' αὖτ'.

Ver. 18.—δέδηε.] Vide ſuprà ad ν', 736.

Ver. 19.—νεφεληγερέτα Ζεύς.] Vide ſuprà ad ά, 175.

Ver. 21.—ὀλλύμενοί.] Vide ſuprà ad γ', 260.

Ver. 23.—φρένα τέρψομαι.] Vide ſuprà ad τ', 23; & ad ν', 168.

Ver.

Ἀμφοτέροισι δ' ἀρήγεθ', ὅπη νόος ἐσὶν ἑκάσῳ.
Εἰ γὰρ Ἀχιλλεὺς οἷος ἐπὶ Τρώεσσι μαχεῖται,
Οὐδὲ μίνυνθ' ἕξουσι ποδώκεα Πηλείωνα.
Καὶ δέ τέ μιν κὴ πρόσθεν ὑποτρομέεσκον ὁρῶντες·
Νῦν δ' ὅτε δὴ κὴ θυμὸν ἑταίρῳ χώεται αἰνῶς,
Δείδω, μὴ κὴ τεῖχος ὑπὲρ μόρον ἐξαλαπάξῃ.
Ὣς ἔφατο Κρονίδης, πόλεμον δ' ἀλίαστον ἔγειρε.
Βὰν δ' ἴμεναι πολεμόνδε θεοὶ δίχα θυμὸν ἔχοντες.
Ἥρη μὲν μετ' ἀγῶνα νεῶν κὴ Παλλὰς Ἀθήνη,
Ἠδὲ Ποσειδάων γαιήοχος, ἠδ' ἐριούνης
Ἑρμείας, ὃς ἐνὶ φρεσὶ πευκαλίμῃσι κέκασται·
Ἥφαιστος δ' ἅμα τοῖσι κίε, ζθένεϊ βλεμεαίνων,
Χωλεύων, ὑπὸ δὲ κνῆμαι ῥώοντο ἀραιαί.
Ἐς δὲ Τρῶας Ἄρης κορυθαίολος· αὐτὰρ ἅμ' αὐτῷ
Φοῖβος ἀκερσεκόμης, ἠδ' Ἄρτεμις ἰοχέαιρα,
Λητώ τε, Ξάνθος τε, φιλομμειδής τ' Ἀφροδίτη.
Εἶος μέν ῥ' ἀπάνευθε θεοὶ θνητῶν ἔσαν ἀνδρῶν,
Τέως Ἀχαιοὶ μὲν μεγ' ἐκύδανον, ἕνεκ' Ἀχιλλεὺς
Ἐξεφάνη, δηρὸν δὲ μάχης ἐπέπαυτ' ἀλεγεινῆς·

" Utrisque verò auxilium ferte, prout animus fert cujusque.
" Si enim Achilles solus contra Trojanos pugnet,
" Nè paulisper quidem sustinebunt velocem Pelidem.
" Etenim ipsum etiam antèà territi-fugiebant *tantùm* aspicientes;
" Nunc verò, quum jam & animo ob socium irascitur gravitèr,
" Vereor, nè & murum præter fatum evertat.
Sic dixit Saturnius, certaménque inevitabile excitavit.
Perrexerunt autem ire ad-pugnam dii, discordibus animis.
Juno quidem ad cœtum navium & Pallas Minerva,
Atque Neptunus terram-cingens, & utilitatum-auctor
Mercurius, qui mente prudenti ornatus erat:
Vulcanus item cum his ibat, fortitudine oculos-truces-circumferens,
Claudicans; subtùs autem tibiæ multo molimine ferebantur imbecillæ.
Ad Trojanos verò Mars pugnam-expeditè-ciens; cumque ipso
Phœbus intonsus, & Diana sagittis-gaudens,
Latonáque, Xanthúsque, amánsque-risum Venus.
Quamdiù quidem seorsùm dii à mortalibus erant viris,
Tamdiù Achivi sanè magnoperè se-efferebant, quod Achilles
In-conspectum-se-dederat, diù enim pugnâ abstinuerat tristi:

Ver. 26.——μαχεῖται.] *Al.* μάχηται.

Ver. 28.——ὑποτρομέεσκον.] *Contremiscere solebant.* Vide suprà ad β', 221.

Ver. 30.——ὑπὲρ μόρον.] Vide infrà ad *ver.* 336.

Ver. 32. Βὰν δ' ἴμεναι.] *Al.* Βὰν δ' ἰέναι.

Ver. 35.——κέκασο.] Si, κέκασαι, dixisset; jam non constitisset Temporum ratio. Vide suprà ad ά, 37; & ad ό, 153.

Ver. 31.——κορυθαίολος.] Vide suprà ad β', 816.

Ver. 39. Φοῖβος ἀκερσεκόμης.] " Apollo " chrysocomes cognominatur, à fulgore ra- " diorum, quas vocant comas aureas solis. " Unde & ἀκερσεκόμης, quòd nunquam ra- " dii possunt à fonte lucis avelli." *Macrob. Saturnal. Lib.* I. *cap.* 17.

Ver. 42. Τέως Ἀχαιοὶ.] Pronunciabatur, ut opinor, Τῶσε Ἀχαιοί. Vide suprà ad σ', 15; & ad ό, 539.

Ver. 43.——ἐπέπαυτ'.] *Al.* ἀπέπαυτ'.

Ver.

Τρῶας δε τρόμος αἰνὸς ὑπήλυθε γυῖα ἕκαστον,
Δειδιότας, ὅθ' ὁρῶντο ποδώκεα Πηλείωνα
Τεύχεσι λαμπόμενον, βροτολοιγῷ ἶσον Ἄρηϊ.
Αὐτὰρ ἐπεὶ μεθ' ὅμιλον Ὀλύμπιοι ἦλυθον ἀνδρῶν,
Ὦρτο δ' Ἔρις κραιερὴ, λαοσσόος· αὖε δ' Ἀθήνη,
Στᾶσ' ὁτὲ μὲν παρὰ τάφρον ὀρυκτὴν, τείχεος ἐκτὸς,
Ἄλλοτ' ἐπ' ἀκτάων ἐριδούπων μακρὸν ἀΰτει·
Αὖε δ' Ἄρης ἑτέρωθεν, ἐρεμνῇ λαίλαπι ἶσος,
Ὀξὺ κατ' ἀκροτάτης πόλεως Τρώεσσι κελεύων,
Ἄλλοσε παρ Σιμόεντι θέων ἐπὶ Καλλικολώνῃ.
Ὣς τὸς ἀμφοτέρους μάκαρες θεοὶ ὀτρύνοντες,
Σύμβαλον, ἐν δ' αὐτοῖς ἔριδα ῥήγνυντο βαρεῖαν.
Δεινὸν δ' ἐβρόντησε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε
Ὑψόθεν· αὐταρ ἔνερθε Ποσειδάων ἐτίναξε
Γαῖαν ἀπειρεσίην, ὀρέων τ' αἰπεινὰ κάρηνα.
Πάντες δ' ἐσσείοντο πόδες πολυπιδάκου Ἴδης,

Trojanos verò tremor gravis ſubiit membra cuique,
Timentes, quòd viderent pedibus-velocem Pelidem
Armis ſplendentem, hominum-perniciei parem Marti.
Sed poſtquàm ad turbam Olympii venerant virorum,
Orta eſt Contentio vehemens, populi-concitatrix; exclamabat verò Minerva,
Stans interdùm quidem ad foſſam manu-factam, extra murum,
Interdum ſuper littoribus reſonis altùm vociferabatur:
Clamabat & Mars ex-aliâ-parte, obſcuro turbini ſimilis,
Acutè à ſummâ urbe Trojanos adhortans;
Interdum propter Simoëntа currens ſuper Callicolone.
Sic iſtos utroſque beati dii excitantes,
Commiſerunt, interque eos contentionem irrumpere fecerunt gravem.
Horrendùm autem intonuit pater hominúmque deûmque
Ex alto: at ſubtùs Neptunus concuſſit
Terram immenſam, montiúmque excelſos vertices.
Omnes autem concutiebantur radices riguæ-fontibus Idæ,

Ver. 45. Δειδιότας, ὅθ'.] Vide ſup. ad ά, 51.

Ver. 48 & 66. Ὦρτο.] Vide ſuprà ad β', 810.

Ibid.—κραιερὴ, λαοσσόος· αὖε δ' Ἀθήνη.] Nonnulli olim (notante *Euſtathio*) ita interpungebant; κραιερὴ· λαοσσόος αὖε δ' Ἀθήνη· ſcilicèt ut vox λαοσσόος ad Ἀθήνη referatur. Sed minùs aptè.

Ver. 49.——ἐκτὸς.] *Al.* ἐντός.

Ver. 50. Ἄλλοτ' ἐπ' ἀκτάων ἐριδούπων μακρὸν ἀΰτει.]

——intendit vocem, quâ protinus omne
Contremuit nemus, & ſylvæ intonuere profundæ. *Æn.* VII. 514.

Ver. 51. Αὖε δ' Ἄρης.] *Strabo, Geograph. lib.* XIII, legit, Ὦρτο δ' Ἄρης.

Ver. 52.——πόλεως.] *Al.* πόλιος. Quod perinde eſt.

Ver. 53.——θέων ἐπὶ Καλλικολώνῃ.] Ἀρίσαρχος ἀνέγνω περισπωμένως, τὸ χωρίον θεῶν λέγων· ἡ δὲ Καλλικολώνη ἐςὶν ὑψηλὸς τόπος. *Schol.*

Ver. 56.——Δεινὸν δ' ἐβρόντησε πατὴρ.]

Hîc pater omnipotens ter cœlo clarus ab alto
Intonuit——. *Æn.* VII. 141.

Ibid.——πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε.] Vide ſuprà ad ό, 12.

Ver. 59. Πάντες δ' ἐσσείοντο.] Ἐνεργείας ἕνεκεν φησὶ, "Πάντες δ' ἐσσείοντο πόδες πολυπιδάκου Ἴδης. Καὶ κορυφαὶ." Μᾶλλον γὰρ ἡμᾶς εἰς ἔννοιαν τῆς ταραχῆς ἤγαγεν· ἀπὸ τῶν φύσει κινουμένων τῶν ἡμετέρων ζωμάτων, τὴν ἐπὶ τὰ ἀκίνητα μετάςασιν ποιησάμενος. *Ariſtid. Quintil. de Muſicâ, lib.* 2.

Ibid.

60 Καὶ κορυφαὶ, Τρώων τε πόλις, καὶ νῆες Ἀχαιῶν.
Ἔδδεισεν δ' ὑπένερθεν ἄναξ ἐνέρων Ἀϊδωνεὺς,
Δείσας δ' ἐκ θρόνου ἆλτο, καὶ ἴαχε· μή οἱ ὕπερθε
Γαῖαν ἀναρρήξειε Ποσειδάων ἐνοσίχθων,
Οἰκία δὲ θνητοῖσι καὶ ἀθανάτοισι φανείη

60 Et vertices, Trojanorúmque urbs, & naves Achivorum.
Timuit verò ſubtus rex inferorum Pluto,
Territúſque ſolio exiliit, & exclamavit, *veritus* ; nè ei ſupernè
Terram reſcinderet Neptunus quaſſator-terræ,
Domúſque mortalibus & immortalibus panderentur

Ibid.——πολυπιδάκης.] *Al.* πολυπίδακος. Quo modo legit & Codex *Harleianus*.

Ver. 61. Ἔδδεισεν δ' ὑπένερθεν ἄναξ ἐνέρων, &c.] Ὑπερφυᾶ καὶ τὰ ἐπὶ τῆς Θεομαχίας φαντάσματα,—— "Ἔδδεισεν δ' ὑπένερθεν ἄναξ ἐνέρων Ἀϊδωνεύς· Δείσας, &c." Ἐπισκέπτεις, ἑταῖρε, ὡς, ἀναῤῥηγνυμένης μὲν ἐκ βαθρῶν γῆς, αὐτῇ δὲ γυμνουμένη ταρτάρου, ἀναλοφὴν δὲ ὅλου καὶ διάσασιν τῇ κόσμου λαμβάνοντος, φάνθ' ἅμα, ἐρανὸς, ἅδης, τὰ θνητὰ, τὰ ἀθάνατα, ἅμα τῇ τότε συμπολεμεῖ καὶ συγκινδυνεύει μάχῃ; Ἀλλὰ ταῦτα φοβερὰ μὲν, πλὴν εἰ μὴ κατ' ἀλληγορίαν λαμβάνοιτο, καὶ παντάπασιν ἄθεα, καὶ ἀ ζώζοντα τὸ πρέπον. *Longinus*, §. 9. Imitatus eſt hunc locum *Virgilius* ;

Non ſecùs ac ſi quâ penitùs vi terra dehiſcens,
Infernas reſerat ſedes, & regna recludat
Pallida, diis inviſa ; ſupérque immane barathrum
Cernatur ; trepidentque immiſſo lumine Manes. *Æn.* VIII. 243.

Et *Ovidius* ;

Inde tremit tellus, & rex pavet ipſe ſilentum
Ne pateat, latoque ſolum retegatur hiatu,
Immiſſuſque dies trepidantes terreat umbras. *Metamorph.* V. 256.

Et *lib.* II. *ver.* 260 ;

Diſſilit omne ſolum ; penetratque in Tartara rimis
Lumen, & infernum terret cum conjuge regem.

Quorum de duobus prioribus locis *Tollius*, in annotationibus ad locum *Longini* jam ſuprà citatum ; " Nitere" inquit " videntur hæc " & magnitudinem præ ſe ferunt ſeorſim " lecta : verùm ſi cum illis Homeri com- " parentur, facilè quivis animadvertet quan- " tum πάθος in Homericis ſit verſibus, " quantaque ſublimitas ; ſic ut nemo niſi " qui planè harum rerum rudis ſit, & ἄμυ- " σος, non commoveatur, ubi hæc legerit, " & cum ipſo Plutone dehiſcentes ſibi videre " videatur inferos." De *Virgilii* porrò loco ita *Macrobius* ; " Interdum" inquit " ſic " auctorem ſuum diſſimulantèr imitatur " [*Virgilius*,] ut loci inde deſcripti ſolam " diſpoſitionem mutet, & faciat velut aliud " videri. Homerus ingenti ſpiritu ex per- " turbatione terræ ipſum Ditem patrem ter- " rirum profilire & exclamare quodammodò " facit——Hoc *Maro* non narrationis " ſed parabolæ loco poſuit, ut aliud eſſe " videretur." *Saturnal. Lib.* V. *cap.* 16.

Ver. 64. Οἰκία——Σμερδαλέ' εὐρώεντα.] Ingeniosè hæc ad *Terram noſtram*, è ſerenis *Lunæ* regionibus proſpectatam, transfert *Plutarchus* : Ἐκείνους δ' ἂν [τοὺς ἐν τῇ Σελήνῃ κατοικοῦντας] οἶομαι πολὺ μᾶλλον ἀποθαυμάσαι τὴν γῆν, ἀφορᾶντας οἷον ὑποσάθμην καὶ ἰλὺν τοῦ παντὸς ἐν ὑγροῖς καὶ ὁμίχλαις καὶ νέφεσι διαφαινομένην ἀλαμπὲς καὶ ταπεινὸν καὶ ἀκίνητον χωρίον, εἰ ζῶα φύσει [φύει] καὶ τρέφει μετέχοντα κινήσεως, ἀναπνοῆς, θερμότητος. Κἂν εἰ πόθεν αὐτοῖς ἐγγένοιτο τῶν Ὁμηρικῶν τούτων ἀκοῦσαι, "Σμερδαλέ', εὐρώεντα, τά τε γυγέουσι θεοί "περ," ——ταῦτα φήσουσιν ἀτεχνῶς περὶ τοῦ χωρίου τούτου λέγεσθαι, καὶ τὸν ἅδην ἐνταῦθα καὶ τὸν τάρταρον ἀποκεῖσθαι, γῆν δὲ μίαν εἶναι τὴν Σελήνην. *De facie in orbe Lunæ*. Cæterum vituperat hunc locum *Plato* : Δεῖ δὴ (ὡς ἔοικεν) ἡμᾶς ἐπισκοπεῖν καὶ περὶ τούτων τῶν μύθων τοῖς ἐπιχειροῦσι λέγειν· καὶ δεῖσθαι μὴ λοιδορεῖν ἁπλῶς οὕτω τὰ ἐν ᾅδου, ἀλλὰ μᾶλλον ἐπαινεῖν, ὡς ὕστ' ἀληθῆ λέγοντας ὕστ' ὠφέλιμα τοῖς μέλλουσι μαχίμοις ἔσεσθαι. ——Ἐξαλείφωμεν ἄρα——πάντα τὰ τοιαῦτα——"Οἰκία δὲ "θνητοῖσι καὶ ἀθανάτοισι φανείη Σμερδαλέ', "εὐρώεντα, τά τε γυγέουσι θεοί περ."—— Ταῦτα καὶ τὰ τοιαῦτα παραιτησόμεθα Ὁμηρόν τε καὶ τοὺς ἄλλους ποιητὰς μὴ χαλεπαίνειν ἂν διαῤῥάψωμεν ἐκ ὡς ὐ ποιητικὰ καὶ ἡδέα τοῖς πολλοῖς ἀκούειν, ἀλλ' ὅσῳ ποιητικώτερα, τοσούτῳ ἧττον ἀκουστέον παισὶ καὶ ἀνδράσιν, οὓς δεῖ ἐλευθέρους εἶναι, δουλείαν θανάτου μᾶλλον πεφοβημένους. *De Republ. lib.* 3.

Ibid.——ἀθανάτοισι.] Similitérque infrà *ver.* 77, 87 ; Πριαμίδεω——Πριαμίδη· & *ver.* 123. Ἀθανάτων. Vide ſuprà ad *a*, 398.

Ibid.—φανείη.] Cod. *Harleian.* φανῇ.

Ver.

Σμερδαλέ', εὐρώεντα, τά τε συγέασι θεοί περ·
Τόσσος ἄρα κτύπος ὦρτο θεῶν ἔριδι ξυνιόντων.
Ἦτοι μὲν γὰρ ἔναντα Ποσειδάωνος ἄνακτος
Ἵστατ' Ἀπόλλων Φοῖβος, ἔχων ἰὰ πτερόεντα·
Ἄντα δ' Ἐνυαλίοιο θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
Ἥρη δ' ἀντέσχε χρυσηλάκατος, κελαδεινὴ,
Ἄρτεμις ἰοχέαιρα, κασιγνήτη Ἑκάτοιο·
Λητοῖ δ' ἀντεσχε ζωός, ἐριούνιος Ἑρμῆς·
Ἄντα δ' ἄρ' Ἡφαίστοιο μέγας πόταμος βαθυδίνης,
Ὃν Ξάνθον καλέουσι θεοί, ἄνδρες δὲ Σκάμανδρον.
Ὣς οἱ μὲν θεοὶ ἄντα θεῶν ἴσαν· αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς
Ἕκτορος ἄντα μάλιστα λελαίετο δῦναι ὅμιλον
Πριαμίδεω· τῷ γάρ ῥα μάλιστά γε θυμὸς ἀνώγει
Αἵματος ἆσαι Ἄρηα, ταλαύρινον πτολεμιστήν.

65 Visu-terribiles, situ-sentæ, quas horrent dii ipsi:
Tantus utique sonitus oriebatur, diis certamine congressis.
Nempe contra Neptunum quidem regem
Stabat Apollo Phœbus, ferens sagittas pennatas:
Contra Martem verò dea cæsia-oculis Minerva:
70 Junonem autem contra stabat aureo-arcu-insignis tumultuum-venaticorum-amans,
Diana sagittis gaudens, soror Longè-jaculantis:
Latonam autem contra stabat potens, utilitatum-auctor Mercurius:
Contra autem & Vulcanum magnus fluvius vorticibus-profundus,
Quem Xanthum vocant dii, homines verò Scamandrum.
75 Sic quidem dii contra deos ibant: At Achilles
Hectorem contrà maximè cupiebat penetrare per turbam
Priamidem: hujus enim potissimùm animus jubebat
Sanguine satiare Martem, invictum bellatorem.

Ver. 65. Σμερδαλέ', εὐρώεντα.] Σμερδαλέα μὲν τὰ οἰκήματα τῆ ᾅδη ἔφη, ἀπὸ τῆ ὄψασθαι εἶναι ἢ φόνη πλήρη. *Porphyr. Quæst. Homeric.* 9.

Vimque Deûm infernam, & diri sacraria Ditis. *Æn.* XII. 199.

Sic apud *Hesiodum*, Ἠργ' ἢ Ἡμερ. *ver.* 152.
Εἷσαν ἐς εὐρώεντα δόμον κρυερῆ ὑπ' ἀίδαο.

Quem ad locum *Gatakerus*; "Εὐρώεντα (inquit) malim vertere, *situ obsitum*, quàm "cum interpretibus *latum*." *Annotat. in Antoninum*; *Lib.* IV. §. 6.

Ver. 66. Τόσσος ἄρα κτύπος ὦρτο θεῶν ἔριδι ξυνιόντων.] Post hunc versum inserit *Barnesius*;

Δὴ τότε δηριόωντι Ποσειδάων ἢ Ἀπόλλων·

Sed, ut opinor, nullâ satis idoneâ auctoritate.

Ibid.—Τόσσος ἄρα.] *Tantus utique*——.

Ibid.—κτύπος.] Vid. suprà ad δ', 455.

Ver. 68.——ἰὰ πτερόεντα.] *Al.* πτερόεντας ἰοὺς.

Ver. 69.—γλαυκῶπις Ἀθήνη.] Vide suprà ad ά, 206.

Ver. 72.—ζωός, ἐριούνιος.] Vide suprà ad ά, 51.

Ver. 74. Ὃν Ξάνθον καλέουσι θεοί, ἄνδρες δὲ Σκάμανδρον.] Τῶν διωνύμων τὸ μὲν προγενέστερον ὄνομα εἰς θεὰς ἀναφέρει ὁ Ποιητὴς, τὸ δὲ μεταγενέστερον εἰς ἀνθρώπους. *Schol.* Vide suprà ad ξ', 291; & ad ά, 403.

Ibid.—Ξάνθον καλέουσι.] Δοκεῖ δὲ ἢ ὁ Σκάμανδρος πόταμὸς ξανθὰ προβάλλα ποιεῖν· διὸ ἢ τὸν Ὅμηρόν φασιν ἀντὶ Σκάμανδρου, Ξάνθον προσαγορεύειν αὐτόν. *Aristot. de Histor. Animal. lib.* III. *cap.* 2.

Hinc albi, Clitumne, greges——.
Virg. Georg. XI. 146.

Ibid.—Σκάμανδρον.] Cod. *Harleian.* Κάμανδρον.

Ver. 77.—τῷ γάρ ῥα μάλιστα.] Non hîc supervacaneum est istud ῥα· sed vim habet in connectendâ sententiâ cum eo quod præcessit; σ', 91, 114, 334.

Ver.

Αἰνείαν δ' ἰθὺς λαοσσόος ὦρσεν Ἀπόλλων
Ἀντία Πηλείωνος, ἐνῆκε δὲ οἱ μένος ἠΰ.
Υἱέϊ δὲ Πριάμοιο Λυκάονι εἴσαλο φωνὴν,
Τῷ μιν ἐεισάμενος προσέφη Διὸς υἱὸς Ἀπόλλων·
Αἰνεία, Τρώων βουληφόρε, ποῦ τοι ἀπειλαὶ
Τὰς Τρώων βασιλεύσιν ὑπέσχεο οἰνοποτάζων,
Πηλείδεω Ἀχιλῆος ἐναντίβιον πολεμίζειν;
Τὸν δ' αὖτ' Αἰνείας ἀπαμειβόμενος προσέειπε·
Πριαμίδη, τί με ταῦτα κὴ ἐκ ἐθέλοντα κελεύεις,
Ἀντία Πελείωνος ὑπερθύμοιο μάχεσθαι;
Οὐ μὲν γὰρ νῦν πρῶτα ποδώκεος ἄντ' Ἀχιλῆος
Στήσομαι, ἀλλ' ἤδη με κὴ ἄλλοθε δουρὶ φόβησεν,
Ἐξ Ἴδης, ὅτε βουσὶν ἐπήλυθεν ἠμετέρῃσι·
Πέρσε δὲ Λυρνήσσον κὴ Πήδασον· αὐτὰρ ἐμὲ Ζεὺς
Εἰρύσαθ', ὅς μοι ἐπῶρσε μένος λαιψηρά τε γοῦνα.
Ἦ κ' ἐδάμην ὑπὸ χερσὶν Ἀχιλλῆος κὴ Ἀθήνης,
Ἥ οἱ πρόσθεν ἰοῦσα τίθει φάος, ἠδ' ἐκέλευεν
Ἔγχεϊ χαλκείῳ Λέλεγας κὴ Τρῶας ἐναίρειν.
Τῷ κὲ ἔς' Ἀχιλῆος ἐναντίον ἄνδρα μάχεσθαι·

Æneam autem rectà copiarum-concitator movit Apollo
Contra Pelidem, immisitque ei animos validos.
Filio autem Priami Lycaoni assimilavit-se voce:
Huic se cùm-assimilâsset, *eum* allocutus est Jovis filius Apollo;
" Ænea, Trojanorum princeps, ubi tibi minæ,
" Quas Trojanorum ducibus promisisti convivians,
" Pelidem Achillem contra pugnare?
Illum verò Æneas respondens allocutus est;
" Priamide, cur me hæc licèt invitum jubes,
" Contra Pelidem supra-modum-animosum pugnare?
" Non enim sanè jam primùm pedibus-velocem contra Achillem
" Stetero, sed dudùm me & aliàs hastâ fugavit,
" Ex Ida, quandò boves invasit nostras;
" Evertitque Lyrnessum & Pedasum: sed me Jupiter
" Servavit, qui mihi excitavit robur velociáque genua.
" Certè omninò domitus fuissem sub manibus Achillis & Minervæ,
" Quæ ante eum vadens dabat victoriam, atque hortabatur
" Hastâ æreâ Lelegas & Trojanos interficere.
" Ideò non potest contra Achillem vir *mortalis* pugnare:

Ver. 80.——ἐνῆκε δέ οἱ μένος.] Vide infrà ad *ver.* 110.

Ver. 81.——Λυκάονι εἴσαλο φωνὴν.] Vide suprà ad ν', 45.

Ver. 82. Τῷ μιν ἐεισάμενος.] Vide suprà ad γ', 389.

Ver. 85. Πηλείδεω.] Sic suprà *ver.* 77, Πριαμίδεω. Pronunciabatur Πηλείδω—— Πριαμίδω. Vide suprà ad ά, 1.

Ver. 91.——ἐπήλυθεν.] Vide suprà ad δ', 488; & ad γ', 205.

Ver. 92.——Λυρνησσὸν.] Πόλις τῶν Ὑποπλακίων Θηβῶν. *Schol.*

Ibid.——Πήδασον.] Πόλις Ἑλλησπόντου, ἢ τόπος. *Schol.*

Ver. 95.——ἐκέλευεν.] Vide ad *Il.* 4, 37; & ν', 84.

Ver. 96.——Λέλεγας.] Τοὺς ἐν Ἑλλησπόντῳ ἀπὸ τῆς Θεσσαλίας πρώτους καλουμένους. *Schol.*

Ver.

Αἰεὶ γὰρ πάρα εἷς γε θεῶν, ὃς λοιγὸν ἀμύνει.
Καὶ δ' ἄλλως τῦ γ' ἰθὺ βέλος πέτετ', ὐδ' ἀπολήγει,
Πρὶν χροὸς ἀνδρομέοιο διελθέμεν· εἰ δὲ θεός περ
Ἶσον τείνειεν πολέμῳ τέλος, ἔ με μάλα ῥέα
Νικήσει, ὐδ' εἰ παλχάλκεος εὔχεται εἶναι.
Τὸν δ' αὖτε προσέειπεν ἄναξ, Διὸς υἱὸς, Ἀπόλλων·
Ἥρως, ἀλλά γε κὴ ζὺ θεοῖς αἰειγενέτῃσιν
Εὔχεο· κὴ δὲ ζε φασὶ Διὸς κύρης Ἀφροδίτης
Ἐκγεγάμεν, κεῖνος δὲ χερείονος ἐκ θεῦ ἐςίν·
Ἡ μὲν γὰρ, Διός ἐσθ', ἡ δ' ἐξ ἁλίοιο γέροντος.
Ἀλλ' ἰθὺς φέρε χαλκὸν ἀτειρέα, μήδε ζε πάμπαν
Λευγαλέοις ἐπέεσσιν ἀποτρεπέτω κὴ ἀρειῆ.
Ὣς εἰπὼν, ἔμπνευσε μένος μέγα ποιμένι λαῶν·
Βῆ δὲ διὰ προμάχων, κεκορυθμένος αἴθοπι χαλκῷ.
Οὐδ' ἔλαθ' Ἀγχίσαο πάϊς λευκώλενον Ἥρην,
Ἀντία Πηλείωνος ἰὼν, ἀνὰ ὐλαμὸν ἀνδρῶν·
Ἡ δ' ἄμυδις καλέσασα θεὺς μετὰ μῦθον ἔειπε·

" Semper enim adeſt unus ſaltem deorum, qui perniciem avertat.
" Tum aliàs ipſius utique rectà telum volat, neque definit,
" Antequàm corpus humanum tranſadegerit: Si verò Deus ipſe
" Æqualem traheret lancem victoriæ, non me valdè facilè
" Vinceret, nè quidem ſi totus æreus glorietur eſſe.
Hunc autem rursùs allocutus eſt rex, Jovis filius, Apollo;
" Heros, quin & tu deos ſempiternos
" Precare; nam te aiunt Jovis filiâ Venere
" Satum eſſe; ille autem inferiore ex deâ eſt:
" Illa etenim, *ex* Jove eſt, hæc verò ex marino ſene.
" Sed rectà infer æs indomitum, neque te omninò
" Sævis verbis avertat & minis.
Sic fatus, inſpiravit animos magnos paſtori populorum:
Proceſſit autem per primos pugnatores, armatus coruſco ære.
Nec latuit Anchiſæ filius candidam-ulnas Junonem,
Contra Pelidem vadens, per turmas virorum:
Illa autem in-unum vocatos inter deos verbum dixit;

Ver. 99.——τῦ γ'.] *Al.* τῦ δ'.

Ver. 100.——εἰ δὲ θεός περ Ἶσον τείνειεν πολέμῳ τέλος.] Ἶσον ποιήσειε τὸ τέλος τῷ πολέμῳ, μηδὲ ἑτέρῳ βοηθῇ. *Schol.* Sic apud *Euripidem*;

Οἱ δέ Συρηκοσίους ὀκτὼ νίκας ἐκράτησαν
Ἄνδρες, ὅτ' ἦν τὰ θεῶν ἐξίσου ἀμφοτέροις.
Ἐπικήδειον.

Ver. 101.——ἔ με μάλα ῥέα.] Ita ex tribus MSS. & ex *Euſtathio* edidit *Barneſius*. *Al.* ἔ με μάλα ῥεῖα. Pronunciabatur, ut opinor, ἔ με μάλας ῥᾶ. Vide ſuprà ad ῥ', 461.

Ver. 103—132. Τὸν δ'——Τὸν δ'.] Vide ſuprà ad ά, 121; ad γ', 200; & ad Θ', 160. Malè *Barneſius*, Τόνδ'——Τήνδ'.

Ver. 104.——ἀλλά γε.] Cod. *Harleian.* ἀλλ' ἄγε.

Ver. 110.——ἔμπνευσε μένος μέγα ποιμένι λαῶν.] Καὶ περὶ τὰς μάχας τὸ παθητικὸν κὴ τὸ ἐνθουσιῶδες, ἀνυπόςατόν ἐςὶ κὴ ἀήττητον. Ὁ κὴ τὰς Θεὰς Ὅμηρος ἐμποιεῖν φησι τοῖς ἀνθρώποις, (ὡς εἰπὼν——" ἔμπνευσε " μένος μέγα ποιμένι λαῶν,")——καθάπερ ὄρμημα τῷ λογισμῷ κὴ ὄχημα τὸ πάθος προσιθένλας. *Plutarch. de virtute morali, ſub finem.* Vide ſuprà ad έ, 185.

Ver.

Φράζεσθον δὴ ζφῶϊ, Ποσείδαον κὴ Ἀθήνη,
Ἐν φρεσὶν ὑμετέρῃσιν, ὅπως ἔσαι τάδε ἔρσα.
Αἰνείας ὅδ' ἔβη, κεκορυθμένος αἴθοπι χαλκῷ,
Ἀντία Πηλείωνος· ἀνῆκε δὲ Φοῖβος Ἀπόλλων.
Ἀλλ' ἄγεθ', ἡμεῖς πέρ μιν ἀποτρωπώμεν ὀπίσσω
Αὐτόθεν· ἤ τις ἔπειτα κὴ ἡμείων Ἀχιλῆϊ
Παρσαίη, δοίη δὲ κράτος μέγα, μηδέ τι θυμῷ
Δευέσθω· ἵνα εἰδῇ, ὅ μιν φιλέουσιν ἄριστοι
Ἀθανάτων· οἱ δ' αὖτ' ἀνεμώλιοι, οἳ τὸ πάρος περ
Τρωσὶν ἀμύνουσιν πόλεμον κὴ δηϊοτῆτα.
Πάντες δ' Οὐλύμποιο κατήλθομεν ἀντιόωντες
Τῇσδε μάχης, ἵνα μή τι μετὰ Τρώεσσι πάθῃσι
Σήμερον· ὕστερον αὖτε τὰ πείσεται, ἄσσα οἱ αἶσα
Γεινομένῳ ἐπένησε λίνῳ, ὅτε μιν τέκε μήτηρ.
Εἰ δ' Ἀχιλεὺς ὑ ταῦτα θεῶν ἐκπεύσεται ὀμφῆς,
Δείσετ' ἔπειθ', ὅτε κέν τις ἐναντίβιον θεὸς ἔλθῃ
Ἐν πολέμῳ· χαλεποὶ δὲ θεοὶ φαίνεσθαι ἐναργεῖς.
Τὴν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα Ποσειδάων ἐνοσίχθων·
Ἥρη, μὴ χαλέπαινε παρὲκ νόον· οὐδέ τί σε χρή.

" Conſiderate jam vos, Neptune, & Minerva,
" In mentibus veſtris, ut ſe-habebunt hæc opera.
" Æneas ille ivit, armatus coruſco ære
" Contra Pelidem: impulit nempè Phœbus Apollo.
" Sed agite, nos tamen eum avertamus retrò
" Illinc: aut aliquis utique etiam noſtrûm Achilli
" Adſtet, détque robur magnum, neque quid animo
" Egeat; ut ſciat, ipſum diligere potentiſſimos
" Immortalium: hi verò inanes, qui hactenùs utique
" Trojanis defendere-conantur prœlium & cædem.
" Omnes autem de cœlo deſcendimus interfuturi
" Huic pugnæ; ut nè quid inter Trojanos patiatur
" Hodiè: in-poſterum verò ea patietur, quæcunque ei Parca
" Naſcenti nevit lino, quandò ipſum peperit mater.
" Si verò Achilles non hæc deorum didicerit ex voce,
" Timebit utique, quando quis contrà deus venerit
" In prœlio: terribiles nempè dii, quum apparent manifeſti.
Huic autem reſpondit deindè Neptunus terræ-quaſſator;
" Juno, nè ſævi temerè: neque *enim* omninò te decet.

Ver. 115.——Ποσείδαον.] Cod. *Harleian.* Ποσειδάων.

Ver. 118 & 138.——Φοῖβος Ἀπόλλων.] Vide ſuprà ad ά, 43.

Ver. 119.—ἀποτρωπῶμεν.] *Al.* ἀποτροπόωμεν.

Ver. 122.—φιλέουσιν.] Vide infrà ad *ver.* 304.

Ver. 127.——πείσεται, ἄσσα οἱ αἶσα.]
——ἔμπης δ' ὅ, τι μοῖρα παθεῖν, ἐκ ἐπὶ ὑπαλύξαι.
Theogn. Gnom. ver. 815.

Ver. 129.——θεῶν ἐκπεύσεται.] *Al.* θεᾶν ἐκπείσεται.

Ver. 131.—χαλεποὶ δὲ θεοὶ φαίνεσθαι ἐναργεῖς.] Τὸν Ῥωμαῖον, ὃς ἐπιτέτραπται Αἴγυπτον, ἄνδρα ἔφη χρήμασιν ἀναπείσαντα ἐς τὸ ἄδυτον καταπεμψαι τῆς Ἴσιδος τὸ ἐν Κόπτῳ. Καὶ ὁ ἐσπεμφθεὶς ἀνέστρεψε μὲν ἐκ τοῦ ἀδύτου διηγησάμενον δὲ ὁποῖα ἑθεάσατο, κὴ τοῦτον αὐτίκα ἐπυνθανόμην τελευτῆσαι. Τὸ ἔπος ἓν ἀληθεύειν ἔοικε τὸ Ὁμήρου. Ζῶν ἀδενὶ αἰσίως τοὺς θεοὺς τῷ γένει τῶν ἀνθρώπων ἐναργῶς ὁρᾶσθαι. *Pauſan. Phocic. lib.* X. *cap.* 32, *ſub fine.*

Ver.

Οὐκ ἂν ἔγωγ' ἐθέλοιμι θεὸς ἔριδι ξυνελάσσαι
Ἡμέας τοὺς ἄλλους, ἐπεὶ πολὺ φέρτεροι ἦμεν.
Ἀλλ' ἡμεῖς μὲν ἔπειτα καθεζώμεσθα κιόντες
Ἐκ πάτου ἐς σκοπιήν, πόλεμος δ' ἄνδρεσσι μελήσει.
Εἰ δέ κ' Ἄρης ἄρχῃσι μάχης, ἠὲ Φοῖβος Ἀπόλλων,
Ἢ Ἀχιλῆ' ἴσχωσι, καὶ ἐκ εἰῶσι μάχεσθαι,
Αὐτίκ' ἔπειτα καὶ ἄμμι πάρ' αὐτόφι νεῖκος ὀρεῖται
Φυλόπιδος· μάλα δ' ὦκα διακρινθέντας οἴω
Ἂψ ἴμεν Οὔλυμπόνδε, θεῶν μετ' ὁμήγυριν ἄλλων,
Ἡμετέρῃς ὑπὸ χερσὶν ἀνάγκῃ ἴφι δαμέντας.
Ὣς ἄρα φωνήσας ἡγήσατο Κυανοχαίτης
Τεῖχος ἐς ἀμφίχυτον Ἡρακλῆος θείοιο,
Ὑψηλὸν, τό ῥά οἱ Τρῶες καὶ Παλλὰς Ἀθήνη
Ποίεον, ὄφρα τὸ κῆτος ὑπεκπροφυγὼν ἁλέοιτο,
Ὁππότε μιν ζεύαιτο ἀπ' ἠϊόνος πεδίονδε.

" Non ego ſanè velim deos ad certamen committere
" Nos alios, quoniam multò fortiores ſumus.
" Sed nos quidem jam conſideamus profecti
" Ex viâ in ſpeculam; prœlium verò mortalibus curæ-erit.
" Sin Mars incipiat pugnam, aut Phœbus Apollo,
" Vel Achillem inhibeant, & non ſinant pugnare;
" Tum confeſtim & nobis è veſtigio certamen orietur
" Conflictûs: perquàm autem celeritèr decreto *eos* prœlio puto
" Redituros ad Olympum, deorum ad cœtum cæterorum,
" Noſtrarum virtute manuum neceſſitate violentèr domitos.
Sic quidem locutus præibat Cæruleus-crines
Ad murum aggere-factum Herculis divini,
Altum, quem quidem ei Trojani & Pallas Minerva
Condidere, ut cetum fugiens evitaret,
Quando ipſum perſequens-ageret à littore ad planitiem.

Ver. 134.—ξυνελάσσαι.] *Al.* ξυνελάσαι. Minùs rectè; ſecundam enim corripit:

——ἄδην ἐλάσαι πολέμοιο. τ', 423.

Ver. 123.——Ἡμέας.] Pronunciabatur Ἡμᾶς.

Ibid.——φέρτεροι ἦμεν.] *Al.* φέρτεροι εἰμὲν. Quo modo legit & Codex *Harleianus*.

Ver. 137. Ἐκ πάτου ἐς σκοπιήν.] Ἐκ τῆς πεπαλημένης ὁδοῦ· εἰς τόπον σκοπιὰν ἔχουσα. *Schol.*

Ibid.——πόλεμος δ' ἄνδρεσσι μελήσει.] Bella viri pacemque gerant, queis bella gerenda. *Æn.* VII. 444.

Ver. 138. Εἰ δέ κ' Ἄρης ἄρχῃσι μάχης, ἠὲ Φοῖβος Ἀπόλλων.] *Al.* Εἰ δ' κ' Ἄρης ἄρχωσι μάχης, ἰδὲ Φοῖβος Ἀπόλλων.

Ver. 140.——ὀρεῖται.] *Al.* ὄρηται.

Ver. 141.——διακριθέντας.] *Al.* διακριθέντας. Quod ferri non poteſt; antepenultimam enim neceſſariò corripit.

Ver. 143.——ἀνάγκῃ.] Cod. *Harleian.* ἀνάγκης.

Ver. 144.—Κυανοχαίτης.] Vide ſuprà ad ά, 47, 58, & 528.

Ver. 145.——ἀμφίχυτον Ἡρακλῆος.] Quâ ratione, ultima vocis ἀμφίχυτον hîc producatur; item παῖδες, *ver.* 183; vide ſuprà ad ά, 51.

Ver. 146.—τό ῥά.] *Quem ſcilicèt*——.

Ver. 147.—ὄφρα τὸ κῆτος.] Τί ἄν; (φήσαι τις ἄν·) ἀθὲν ταῦτα [τὰ Ἄρθρα] *Συμβάλλεται πρὸς λόγον*; Ἐγωΐε φήσαιμ' ἄν, ὥσπερ ἄλλας *Συμβάλλεσθαι πρὸς ὄψον*, ὕδωρ δὲ πρὸς μάζαν.——Καὶ Ὅμηρος, ἐπέων κόσμῳ περιῤῥενόμενος, ὀλίγοις τῶν ὀνομάτων Ἄρθρα ὥσπερ λαβὰς ἐκπώμασι δεομένοις· ἢ λόφος κράνεσιν, ἐπιτίθησι. Διὸ καὶ παράσημα τῶν ἐπῶν, ἐν οἷς ταῦτα ποιεῖ, γέγονεν· Ὡς τὸ,——

" Ποίεον, ὄφρα τὸ κῆτος ὑπεκπροφυγὼν ἁ-
" λέοιτο."

Plutarch. Quæſt. Platonicæ, ſub finem.

Ibid.——ἁλέοιτο.] *Al.* ἀλέηται.

Ver. 148.——ζεύαιτο.] Cod. *Harleian.* ζεύοιτο.

Ἔνθα Ποσειδάων κατ' ἄρ' ἕζετο, καὶ θεοὶ ἄλλοι,
Ἀμφὶ δ' ἄρ' ἄρρηκτον νεφέλην ὤμοισιν ἔσαντο.
Οἱ δ' ἑτέρωσε κάθιζον ἐπ' ὀφρύσι Καλλικολώνης,
Ἀμφὶ σὲ, ἥϊε Φοῖβε, καὶ Ἄρηα πτολίπορθον.
Ὣς οἱ μέν ῥ' ἑκάτερθε καθείατο μητιόωντες
Βουλάς· ἀρχέμεναι δὲ δυσηλεγέος πολέμοιο
Ὦρνυον ἀμφότεροι· Ζεὺς δ', ὕψι, κέλευε.
Τῶν δ' ἄπαν ἐπλήσθη πεδίον, καὶ ἐλάμπετο χαλκῷ
Ἀνδρῶν ἠδ' ἵππων· κάρπαιρε δὲ γαῖα ποδεσσιν
Ὀρνυμένων ἄμυδις· δύο δ' ἀνέρες ἔξοχ' ἄριστοι
Ἐς μέσον ἀμφοτέρων ζυνίτην, μεμαῶτε μάχεσθαι,
Αἰνείας τ' Ἀγχισιάδης, καὶ δῖος Ἀχιλλεύς.
Αἰνείας δὲ πρῶτος ἀπειλήσας ἐβεβήκει,
Νευσάζων κόρυθι βριαρῇ· ἀτὰρ ἀσπίδα θῦριν
Πρόσθεν ἔχε σείοιο, τίνασσε δὲ χάλκεον ἔγχος.
Πηλείδης δ' ἑτέρωθεν ἐναντίον ὦρτο, λέων ὡς

Illic Neptunus quidem confedit & dii cæteri,
Nefciámque-fcindi nubem humeris circumdederunt.
Ii verò ex-alterâ-parte fedebant in jugis Callicolones,
Circum te, arcitenens Phœbe, & Martem urbium-vaſtatorem.
Sic hi quidem utrinque fedebant conſultantes
Conſilia; incipere autem gravem pugnam,
Pigrabantur utrique: Jupiter autem, ſedens altè, inſtigabat.
Illis verò totus impletus erat campus, & fulgebat ære
Virorum & equorum; reſonabatque tremens terra pedibus
Concurrentium ſimul: duo autem viri longè fortiſſimi
In medium utrorumque congrediebantur, ardentes in pugnam,
Æneáſque Anchiſiades, & nobilis Achilles.
Æneas autem primùm minabundus proceſſit,
Nutans caſſide validâ; clypeúmque cum-impetu-verſabile
Prætendebat pectori, vibrabátque æream haſtam.
Pelides verò ex-alterâ-parte contrà ruebat, leo veluti

Ver. 150.——νεφέλην ὤμοισιν ἔσαντο.] Nube candentes humeros amictus.

Horat. Carm. lib. I. *Ode* II. *ver.* 31.

Ver. 151.——ἐπ' ὀφρύσι Καλλικολώνης.] Sic apud *Virgilium*:

——*ſupercilio* clivoſi tramitis undam
Elicit—— *Georgic.* I. 108.

Ver. 152.——ἥϊε Φοῖβε.] Ἀπολλων τοξικὸς, ἀπὸ τῦ ἰέναι. *Schol. Al.* ἥιε. Vide ſuprà ad ά, 43, 75; & ad ό, 365.

Ver. 153.——ῥ'.] *Ut jam dictum eſt*—— *ver.* 149, 151.

Ibid.——καθείατο.] *Al.* καθηατο.

Ver. 156.——καὶ ἐλάμπετο χαλκῷ.] Vide ſuprà ad τ', 362.

Ver. 157.——κάρπαιρε δὲ γαῖα ποδεσσιν.] Vide ſuprà ad τ', 363.

Ibid.—κάρπαιρε.] De hujuſmodi ὀνομαλοποιΐᾳ, vide ſuprà ad δ', 455. Διαφαίνεται δὲ ἡ ἀρετὴ τῆς ὀνομαλοποιΐας τῦ καρπαίρειν, ὅτε τῆς γῆς μάλιςα ποδεσὶ καὶ ἐξηραμμένης, ἵπποι θέουσι δι' αὐτῆς. *Euſtath.*

Ver. 158. Ὀρνυμένων.] Vide ſuprà ad γ', 260.

Ver. 159.——μεμαῶτε.] Vide ſuprà ad γ', 46.

Ver. 160. Αἰνείας τ'.] Verſum hunc in uno MS. deeſſe annotat *Barneſius*.

Ver. 161.——ἐβεβήκει.] Vide ſuprà ad ϖ', 751; & ad δ', 492.

Ver. 162. Νευσάζων κόρυθι.] Ita infrà χ', 314;

——κόρυθι δ' ἐπένευθε φαεινῇ.

Ver. 164.——Πηλείδης δ' ἑτέρωθεν ἐναντίον ὦρτο, λέων ὡς.] Similitèr *Heſiodus*;

Δεινὸν ὁρῶν ὅσσοισι, λέων ὡς——

Ελαν-

Σίνῃς, ὅν τε καὶ ἄνδρες ἀποκτάμενοι μεμάασιν,
Ἀγρόμενοι, πᾶς δῆμος· ὁ δὲ, πρῶτον μὲν ἀτίζων,
Ἔρχεται, ἀλλ' ὅτε κέν τις ἀρηϊθόων αἰζηῶν
Δερὶ βάλῃ, ἑάλη τε χανὼν, περί τ' ἀφρὸς ὀδόντας
Γίγνεται, ἐν δέ τέ οἱ κραδίῃ στένει ἄλκιμον ἦτορ,
Οὐρῇ δὲ πλευράς τε καὶ ἰσχία ἀμφοτέρωθεν
Μαστίεται, ἔς δ' αὐτὸν ἐποτρύνει μαχέσασθαι·
Γλαυκιόων δ' ἰθὺς φέρεται μένει· ἤνλινα πέφνῃ
Ἀνδρῶν, ἢ αὐτὸς φθίεται πρώτῳ ἐν ὁμίλῳ·
Ὣς Ἀχιλῆϊ ὦτρυνε μένος καὶ θυμὸς ἀγήνωρ
Ἀντίον ἐλθέμεναι μεγαλήτορος Αἰνείαο.

165 Exitialis, quem viri interficere animis-ardent,
Congregati, totus pagus: is verò, primùm quidem contemnens,
Incedit; ſed quandò quis prœlio-impigrorum juvenum
Haſtâ ferierit, contorquétque ſe hians, circúmque ſpuma dentes
Oritur, inque ei corde gemit generoſus animus;
170 Caudâ verò lateráque & femora utrinque
Verberat, ſéque ipſum excitat ad pugnam:
Torvúmque-contuens fertur furore; ſi quem occidere-poſſit
Virorum, vel ipſe perit primâ in turbâ:
Sic Achillem incitabat robur & animus magnus
175 Contra ire magnanimum Æneam.

Γλαυκιόων δ' ὅσσοις δεινὸν, πλευράς τε καὶ ὦμους
Οὐρῇ μαστίζων πόσσὶ γλάφει, ἐδέ τις αὐτὸν
Ἔτλη ἐς ἄντα ἰδὼν σχεδὸν ἐλθεῖν, ἐδὲ μάχεσθαι.
Τοῖος ἀρ'——

Ἀσπὶς Ἡρακλ. *ver.* 426, 430.

Et *Virgilius*;

Attollitque animos; Pœnorum qualis in arvis
Saucius ille gravi venantum vulnere pectus,
Tum demum movet arma leo; gaudetque comantes
Excutiens cervice toros, fixumque latronis
Impavidus frangit telum, & fremit ore cruento:
Haud ſecus accenſo gliſcit violentia Turno.
Æn. XII. 4.

Ut fera, quæ denſâ venantum ſepta coronâ
Contra tela furit, ſeſeque haud neſcia morti
Injicit, & ſaltu ſupra venabula fertur.
Æn. IX. 551.

Et *Lucanus*;

——ſic cum ſqualentibus arvis
Æſtiferæ Libyes viſo leo cominùs hoſte,
Subſedit dubius, totam dum colligit iram;
Mox, ubi ſe ſævæ ſtimulavit verbere caudæ,
Erexitque jubam, & vaſto grave murmur hiatu
Infremuit: tum torta levis ſi lancea Mauri
Hæreat, aut latum ſubeant venabula pectus,
Per ferrum tanti ſecurus vulneris exit.
Pharſal. lib. I. *ver.* 205.

Porrò *Macrobius* poſteriorem *Virgilii* locum inter eos citat, in quibus *Virgilius Homerici* carminis Majeſtatem non æquat: "Videtis in anguſtum Latinam parabolam ſic eſſe contractam, ut nihil poſſit eſſe jejunius. Græcam contrà & verborum & rerum copiâ pompam veræ venationis impleſſe?" *Lib.* V. *cap.* 13.

Ver. 169. Γίγνεται.] *Al.* Γίνεται. Quod perindè eſt. Nam *γίνομαι* primam producit.

Ibid.——κραδίῃ.] *Al.* κραδίη.

Ver. 170. Οὐρῇ δὲ πλευράς τε καὶ ἰσχία.] "Leonum animi index cauda——. Immota ergo; placidus, clemens, blandientique ſimilis, quod rarum eſt; crebior enim iracundia ejus. In principio terra verberatur; incremento terga, ceu quodam incitamento, flagellantur." *Plin. Natural. Hiſt. lib.* VIII. *cap.* 16.

Ver. 171.—μαχέσασθαι.] Cod. *Harleian.* μαχέεσθαι. Quo modo & in uno MS. ſcriptum repperit *Barneſius*.

Οἱ δ' ὅτε δὴ χεδὸν ἦσαν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰόντες,
Τὸν πρότερος προσέειπε ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς.
Αἰνεία, τί ζὺ, τόσσον ὁμίλου πολλὸν ἐπελθὼν,
Ἕσσυο; ἦ ζέ γε θυμὸς ἐμοὶ μαχέσασθαι ἀνώγει,
Ἐλπόμενον Τρώεσσιν ἀνάξειν ἱπποδάμοισι
Τιμῆς τῆς Πριάμου; ἀτὰρ εἴκεν ἐμὶ ἐξεναρίξῃς,
Οὗτοι τέκνα γε Πριάμου γέρας ἐν χερὶ θήσει·
Εἰσὶ γὰρ οἱ παῖδες· ὁ δὲ ἔμπεδος, ἠδ' ἀεσίφρων.
Ἦ νύ τί τοι Τρῶες τέμενος τάμον, ἔξοχον ἄλλων,
Καλὸν φυταλιῆς καὶ ἀρούρης, ὄφρα νέμηαι,
Αἴκεν ἐμὲ κτείνῃς; χαλεπῶς δέ σ' ἔολπα τὸ ῥέξειν.
Ἤδη μέν ζέ γε, φημὶ, καὶ ἄλλοθι δυρὶ φόβησα.
Ἦ ἐ μέμνῃ, ὅτε πέρ ζε, βοῶν ἄπο μοῦνον ἐόντα,
Σεῦα κατ' Ἰδαίων ὀρέων ταχέεσσι πόδεσσι
Καρπαλίμως; τότε δ' ἄττι μεταλροπαλίζεο φεύγων·
Ἔνθεν δ' ἐς Λυρνησσὸν ὑπέκφυγες· αὐτὰρ ἐγὼ τὴν

Illi verò quandò jam propè evant alter in alterum vadentes,
Hunc prior allocutus est pedibus-valens nobilis Achilles;
" Æneа, cur tu, tantum agminum spatium permensus,
" Constitisti: an te utique animus mecum pugnare jubet,
" Sperantem Trojanis *te* imperaturum equûm-domitoibus
" Dignitate, quâ Priamus? Sed si me interfeceris,
" Non tibi propterea Priamus præmium in manibus ponet:
" Sunt enim ei filii: ipse autem constans, neque mente-levis.
" An verò tibi Trojani nemus tribuerunt, egregium præ aliis,
" Amœnum & vitiferum, & arabile, quod colas,
" Si me interfeceris? difficulter autem te spero hoc facturum.
" Jam enim te, autumo, & aliàs hastâ fugavi.
" An non recordaris, quandò te à bobus, solùs cùm-esses,
" Agitavi de Idæis montibus velocibus pedibus
" Celeritèr? tunc verò nusquam convertebaris fugiens:
" Inde autem in Lyrnessum evasisti: verùm ego hanc

Ver. 176. Οἱ δ' ὅτε δὴ.] Similitérque infrà, *ver.* 228; Ἀλλ' ὅτε δή. Vide suprà ad ξ', 433.

Ver. 178.—ἐπελθὼν.] Cod. *Harleian.* ἀπελθὼν.

Ver. 179.—μαχέσασθαι.] *Al.* μαχέεσθαι.

Ver. 180—186. Ἐλπόμενον———ῥέξειν.] Versus hosce septem repudiari notant Scholia MSS. apud *Barnesium.* Nullâ, ut videtur, idoneâ ratione.

Ver. 181. Τιμῆς τῆς Πριάμου.] Ἔνεκεν τῆς Βασιλείας· ἀνῃφέρει γὰρ, "Οὗτοι τέκνα Πριάμου γέρας." *Schol.*

Ibid.——ἐξεναρίξῃς.] *Al.* ἐξεναρίξεις.

Ver. 183. Εἰσὶ γὰρ οἱ παῖδες· ὁ δὲ ἔμπεδος.] *Al.* Εἶσιν γάρ οἱ παῖδες· ὁ δ' ἔμπεδος.

Ver. 185. Καλὸν.] Vide suprà ad β', 43.

Al. ἐσθλόν.

Ibid.—ἀρούρης.] Vide suprà ad ζ', 142.

Ver. 186.—ἔολπα.] *Spero*; non *speravi.* Vide suprà ad ε', 240; & ad ν', 736.

Ibid.——ῥέξειν.] *Al.* ῥέζειν.

Ver. 187.———φόβησα.] Cod. *Harleian.* φοβῆσαι. Quæ & proba Lectio.

Ver. 188. Ἦ ἐ μέμνῃ.] *Al.* Ἦ ἐ μέμνησ'. Enunciabatur autem (uti & notavit *Barnesius*) ac si scriptum fuisset ἦν μέμνη. Non licentiâ aliquâ *Poëticâ*, sed quia vulgò etiam in *solutâ* (ut opinor) oratione ita pronunciabatur. Vide suprà ad ε', 349; ad ι', 533; & ad ξ', 471.

Ver. 190.—τότε δ' ἄττι.] *Al.* πρὶν δ' ἄττι.

Ver. 191.—ὑπέκφυγες.] Ita ex unq MS. edidit *Barnesius*: *Al.* ἐπέκφυγες.

Ver.

Πέρσα, μεθορμηθεὶς ζὺν Ἀθήνῃ κὴ Διὶ πατρί·
Λητάδας δὲ γυναῖκας, ἐλεύθερον ἦμαρ ἀπούρας,
Ἦγον· ἀτάρ ζε Ζεὺς ἐρρύσατο κὴ θεοὶ ἄλλοι.
Ἀλλ' ἐ νῦν σ' ἐρύεσθαι οἴομαι, ὡς ἐνὶ θυμῷ
Βάλλεαι· ἀλλά σ' ἔγωγ' ἀναχωρήσαντα κελεύω
Ἐς πληθὺν ἰέναι, μηδ' ἀντίον ἵσασ' ἐμεῖο,
Πρίν τι κακὸν παθέειν· ῥεχθὲν δέ τε νήπιον ἔγνω.
Τὸν δ' αὖτ' Αἰνείας ἀπαμείβετο, φώνησέν τε·
Πηλείδη, μὴ δή μ' ἐπέεσσί γε, νηπύτιον ὥς,
Ἔλπεο δειδίξεσθαι· ἐπεὶ ζάφα οἶδα κὴ αὐτὸς,
Ἠμὲν κερτομίας, ἠδ' αἴσυλα μυθήσασθαι.
Ἴδμεν δ' ἀλλήλων γενεὴν, ἴδμεν δὲ τοκῆας,
Πρόκλυτ' ἀκέοντες ἔπεα θνητῶν ἀνθρώπων·
Ὄψει δ' ἤτ' ἄρ πω ζὺ ἐμοὺς ἴδες, ἤτ' ἄρ' ἐγὼ ζέ.
Φασί ζε μὲν Πηλῆος ἀμύμονος ἔκγονον εἶναι,
Μητρὸς δ' ἐκ Θέτιδος, καλλιπλοκάμου ἁλοσύδνης·
Αὐτὰρ ἐγὼν υἱὸς μεγαλήτορος Ἀγχίσαο
Εὔχομαι ἐκγεγάμεν, μήτηρ δέ μοι ἔς' Ἀφροδίτη.

" Everti, aggressus cum Minervâ & Jove patre;
" Captivas autem mulieres, libero die erepto,
" Abduxi: at te Jupiter servavit & dii cæteri.
" Sed non nunc te servaturos puto, ut in animum
" Inducis: verùm te ego sanè regressum hortor
" In multitudinem ire, neque adversus stes mihi,
" Antequàm quid mali passus fueris: jam factum verò & stultus sentit.
Huic verò Æneas respondit, dixitque;
" Pelide, nè jam me verbis, puerulum tanquam,
" Speres *te* territurum: facilè enim possum & ipse,
" Et convitia, & opprobria, proloqui.
" Scimus autem alter alterius genus, scimus & parentes,
" Jam-olim-dicta audientes verba mortalium hominum:
" Visu verò certè neque tu meos nôsti, neque ego tuos.
" Aiunt te quidem Pelei eximii prolem esse,
" Matre verò ex Thetide, comas-pulchrâ marinâ nymphâ:
" At ego me filium magnanimo Anchisâ
" Profiteor prognatum esse, mater autem mihi est Venus.

Ver. 193. Λητάδας.] Cod. *Harleian.* Λητῖδας.

Ver. 195.——σ' ἐρύεσθαι.] Cod. *Harleian.* Ζε ῥύεσθαι. Atque ita in uno MS. scriptum repperit *Barnesius.*

Ver. 197.—πληθὺν ἰέναι.] Quâ ratione, πληθὺν hîc ultimam producat; item νηπύτιον, *ver.* 200; & ἀκέοντες, *ver.* 204; & τέκεο, *ver.* 215; & ἐπὶ, *ver.* 229; vide suprà ad ά, 51.

Ver. 198.——ῥεχθὲν δέ τε νήπιον ἔγνω.] Vide suprà ad ε', 32. *Al.* ῥεχθὲν δέ τι.

Ver. 200. Πηλείδη, μὴ δή μ' ἐπέεσσί γε, νηπύτιον ὥς, Ἔλπεο δειδίξεσθαι.]

Hostis amare, quid increpitas mortemque minaris? *Æn.* X. 900.

Ver. 202.——αἴσυλα.] Τὰς παρὰ τὸ καθῆκον λεγομένας ἀπειλάς. *Schol.* apud *Barnesium.*

Ver. 204. Πρόκλυτ'.] Τὰ ὑπὸ τῶν πρεσβυτέρων πεφημισμένα, παλαιά. *Schol.*

Ibid.——ἁλοσύδνης.] Ἐναλίας θεᾶς ἐν θαλάσσῃ παλοικούσης. *Schol.* *Al.* ἁλοσυδνῆς.

Οἱ δ' ὅτε δὴ χεδὸν ἦσαν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰόντες,
Τὸν πρότερος προσέειπε ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς.
Αἰνεία, τί ἦ, τόσσον ὁμίλου πολλὸν ἐπελθὼν,
Ἔσης· ἦ ἑέ γε θυμὸς ἐμοὶ μαχέσασθαι ἀνώγει,
Ἐλπόμενον Τρώεσσιν ἀνάξειν ἱπποδάμοισι
Τιμῆς τῆς Πριάμοιο; ἀτὰρ εἴκεν ἐμὶ ἐξεναρίξῃς,
Οὗτοι τέκνα γε Πριάμοιο γέρας ἐν χερὶ θήσει·
Εἰσὶ γὰρ οἱ παῖδες· ὁ δὲ ἔμπεδος, ἠδ' ἀεσίφρων.
Ἦ νύ τί τοι Τρῶες τέμενος τάμον, ἔξοχον ἄλλων,
Καλὸν φυταλιῆς καὶ ἀρούρης, ὄφρα νέμηαι,
Αἴκεν ἐμὲ κλείνῃς; χαλεπῶς δέ σ' ἔολπα τὸ ῥέξειν.
Ἤδη μέν ἑέ γε, φημὶ, καὶ ἄλλοσε δουρὶ φόβησα.
Ἦ ἀ μέμνῃ, ὅτε πέρ σε, βοῶν ἄπο μοῦνον ἐόντα,
Σεῦα κατ' Ἰδαίων ὀρέων ταχέεσσι πόδεσσι
Καρπαλίμως; τότε δ' οὔτι μεταστροπαλίζεο φεύγων·
Ἔνθεν δ' ἐς Λυρνησσὸν ὑπέκφυγες· αὐτὰρ ἐγὼ τὴν

Illi verò quandò jam propè evant alter in alterum vadentes,
Hunc prior allocutus est pedibus-valens nobilis Achilles;
" Æneа, cur tu, tantum agminum spatium permensus,
" Constitisti: an te utique animus mecum pugnare jubet,
" Sperantem Trojanis *te* imperaturum equûm-domitoibus
" Dignitate, quâ Priamus? Sed si me interfeceris,
" Non tibi propterea Priamus præmium in manibus ponet:
" Sunt enim ei filii: ipse autem constans, neque mente-levis.
" An verò tibi Trojani nemus tribuerunt, egregium præ aliis,
" Amœnum & vitiferum, & arabile, quod colas,
" Si me interfeceris? difficulter autem te spero hoc facturum.
" Jam enim te, autumo, & aliàs hastâ fugavi.
" An non recordaris, quandò te à bobus, solùs cùm-esses,
" Agitavi de Idæis montibus velocibus pedibus
" Celeritèr? tunc verò nusquam convertebaris fugiens:
" Inde autem in Lyrnessum evasisti: verùm ego hanc

Ver. 176. Οἱ δ' ὅτε δὴ.] Similitérque infrà, *ver.* 228; Ἀλλ' ὅτε δή. Vide suprà ad ξ', 433.

Ver. 178.—ἐπελθὼν.] Cod. *Harleian.* ἀπελθὼν.

Ver. 179.—μαχέσασθαι.] *Al.* μαχέεσθαι.

Ver. 180—186. Ἐλπόμενον———ῥέξειν.] Versus hosce septem repudiari notant Scholia MSS. apud *Barnesium.* Nullâ, ut videtur, idoneâ ratione.

Ver. 181. Τιμῆς τῆς Πριάμοιο.] Ἔνιχεν τῆς Βασιλείας· ἀνῃρέθη γὰρ, "Οὗτοι τέκνα Πριάμοιο γέρας." *Schol.*

Ibid.——ἐξεναρίξῃς.] *Al.* ἐξεναρίξεις.

Ver. 183. Εἰσὶ γὰρ οἱ παῖδες· ὁ δὲ ἔμπεδος.] *Al.* Εἶσιν γάρ οἱ παῖδες· ὁ δ' ἔμπεδος.

Ver. 185. Καλὸν.] Vide suprà ad β', 43. *Al.* ἐσθλόν.

Ibid.—ἀρούρης.] Vide suprà ad ζ', 142.

Ver. 186.—ἔολπα.] *Spero*; non *speravi.* Vide suprà ad ε', 240; & ad ν', 736.

Ibid.——ῥέξειν.] *Al.* ῥέζειν.

Ver. 187.———φόβησα.] Cod. *Harleian.* φοβῆσαι. Quæ & proba Lectio.

Ver. 188. Ἦ ἀ μέμνῃ.] *Al.* Ἦ ἀ μέμνησ'. Enunciabatur autem (uti & notavit *Barnesius*) ac si scriptum fuisset ἦ μέμνη. Non licentiâ aliquâ *Poëticâ*, sed quia vulgò etiam in *solutâ* (ut opinor) oratione ita pronunciabatur. Vide suprà ad ε', 349; ad ι', 533; & ad ξ', 471.

Ver. 190.—τότε δ' οὔτε.] *Al.* πρὶν δ' ὅτε.

Ver. 191.—ὑπέκφυγες.] Ita ex uno MS. edidit *Barnesius*: *Al.* ἐπέκφυγες.

Ver.

Πέρσα, μεθορμηθεὶς ζὺν Ἀθήνῃ καὶ Διὶ πατρί·
Λητάδας δὲ γυναῖκας, ἐλεύθερον ἦμαρ ἀπούρας,
Ἦγον· ἀτὰρ ζε Ζεὺς ἐρρύσατο καὶ θεοὶ ἄλλοι.
Ἀλλ' ὃ νῦν σ' ἐρύεσθαι οἴομαι, ὡς ἐνὶ θυμῷ
Βάλλεαι· ἀλλὰ σ' ἔγωγ' ἀναχωρήσαντα κελεύω
Ἐς πληθὺν ἰέναι, μηδ' ἀντίον ἴσασ' ἐμεῖο,
Πρίν τι κακὸν παθέειν· ῥεχθὲν δέ τε νήπιον ἔγνω.
Τὸν δ' αὖτ' Αἰνείας ἀπαμείβετο, φώνησέν τε·
Πηλείδη, μὴ δή μ' ἐπέεσσί γε, νηπύτιον ὡς,
Ἔλπεο δειδίξεσθαι· ἐπεὶ ζάφα οἶδα καὶ αὐτὸς,
Ἡμὲν κερτομίας, ἠδ' αἴσυλα μυθήσασθαι.
Ἴδμεν δ' ἀλλήλων γενεὴν, ἴδμεν δὲ τοκῆας,
Πρόκλυτ' ἀκούοντες ἔπεα θνητῶν ἀνθρώπων·
Ὄψει δ' ἔτ' ἄρ πω ζὺ ἐμὲς ἴδες, ἔτ' ἄρ' ἐγὼ ζές.
Φασί ζε μὲν Πηλῆος ἀμύμονος ἔκγονον εἶναι,
Μήτηρ δ' ἐκ Θέτιδος, καλλιπλοκάμου ἁλοσύδνης·
Αὐτὰρ ἐγὼν υἱὸς μεγαλήτορος Ἀγχίσαο
Εὔχομαι ἐκγεγάμεν, μήτηρ δέ μοι ἔς' Ἀφροδίτη.

" Everti, aggreſſus cum Minervâ & Jove patre;
" Captivas autem mulieres, libero die erepto,
" Abduxi: at te Jupiter ſervavit & dii cæteri.
" Sed non nunc te ſervaturos puto, ut in animum
" Inducis: verùm te ego ſanè regreſſum hortor
" In multitudinem ire, neque adverſus ſtes mihi,
" Antequàm quid mali paſſus fueris: jam factum verò & ſtultus ſentit.
Huic verò Æneas reſpondit, dixitque;
" Pelide, nè jam me verbis, puerulum tanquam,
" Speres *te* territurum: facilè enim poſſum & ipſe,
" Et convitia, & opprobria, proloqui.
" Scimus autem alter alterius genus, ſcimus & parentes,
" Jam-olim-dicta audientes verba mortalium hominum:
" Viſu verò certè neque tu meos nôſti, neque ego tuos.
" Aiunt te quidem Pelei eximii prolem eſſe,
" Matre verò ex Thetide, comas-pulchrâ marinâ nymphâ:
" At ego me filium magnanimo Anchisâ
" Profiteor prognatum eſſe, mater autem mihi eſt Venus.

Ver. 193. Λητάδας.] Cod. *Harleian.* Λητίδας.

Ver. 195.——σ' ἐρύεσθαι.] Cod. *Harleian.* ζε ῥύεσθαι. Atque ita in uno MS. ſcriptum repperit *Barneſius.*

Ver. 197.—πληθὺν ἰέναι.] Quâ ratione, πληθὺν hîc ultimam producat; item νηπύτιον, *ver.* 200; & ἀκούοντες, *ver.* 204; & τέκεο, *ver.* 215; & ἐπὶ, *ver.* 229; vide ſuprà ad ά, 51.

Ver. 198.——ῥεχθὲν δέ τε νήπιον ἔγνω.] Vide ſuprà ad ε', 32. *Al.* ῥεχθὲν δέ τι.

Ver. 200. Πηλείδη, μὴ δή μ' ἐπέεσσί γε, νηπύτιον ὡς, Ἔλπεο δειδίξεσθαι.]

Hoſtis amare, quid increpitas mortemque minaris? *Æn.* X. 900.

Ver. 202.——αἴσυλα.] Τὰς παρὰ τὸ καθῆκον λεγομένας ἀπειλάς. *Scbol.* apud *Barneſium.*

Ver. 204. Πρόκλυτ'.] Τὰ ὑπὸ τῶν πρεσβυτέρων πεφημισμένα, παλαιά. *Scbol.*

Ibid.——ἁλοσύδνης.] Ἐναλίας θεᾶς ἐν θαλάσσῃ παλοικούσης. *Scbol.* *Al.* ἁλοσιδνῆς.

Τῶν δὴ νῦν ἕτεροί γε φίλον παῖδα κλαύσονται
Σήμερον· ὃ γάρ φημι ἐπέεσσί γε νηπυτίοισιν
Ὧδε διακρινθέντε, μάχης ἐξαπονέεσθαι.
Εἰ δ' ἐθέλεις καὶ ταῦτα δαήμεναι, ὄφρ' εὖ εἰδῇς
Ἡμετέρην γενεήν, (πολλοὶ δέ μιν ἄνδρες ἴσασι·)
Δάρδανον αὖ πρῶτον τέκετο νεφεληγερέτα Ζεὺς·
Κτίσσε δὲ Δαρδανίην, ἐπεὶ ὔπω Ἴλιος ἱρὴ
Ἐν πεδίῳ πεπόλισο, πόλις μερόπων ἀνθρώπων,
Ἀλλ' ἔθ' ὑπωρείας ᾤκεον πολυπιδάκου Ἴδης.
Δάρδανος αὖ τέκετ' υἱὸν Ἐριχθόνιον βασιλῆα,
Ὃς δὴ ἀφνειότατος γένετο θνητῶν ἀνθρώπων·
Τῷ τρισχίλιαι ἵπποι ἕλος κατὰ βεκολέοντο
Θήλειαι, πώλοισιν ἀγαλλόμεναι ἀταλῇσι·
Τάων καὶ Βορέης ἠράσσατο βοσκομενάων,

210 " Horum jam nunc alterutri saltem charum filium plorabunt
" Hodiè: non enim puto verbis omninò puerilibus
" Sic diremptos, à pugnâ redituros esse.
" Quòd si vis & hæc doceri, ut benè scias
" Nostrum genus, (multi autem ipsum homines nôrunt;)
215 " Dardanum quidem primùm genuit nubes-cogens Jupiter:
" Condidit autem *is* Dardaniam, quippè nondum Ilios sacra
" In campo ædificata erat, urbs articulatè loquentium hominum;
" Sed adhuc radices habitabant irriguæ-fontibus Idæ.
" Dardanus verò genuit filium Erichthonium regem,
220 " Qui tum opulentissimus erat mortalium hominum:
" Hujus ter mille equæ per palustria pascebantur
" Fœminæ, pullis exultantes teneris:
" Harum *aliquas* & ipse Boreas adamavit pascentium,

Ver. 210.—ἕτεροί γε.] Eandem hîc vim habet particula γε, ac vox Latina *saltem*.

Ver. 212.——διακρινθέντε.] *Al.* διακριθέντε. Malè. Vide supra ad *ver.* 141.

Ibid.——ἐξαπονέεσθαι.] Vide suprà ad ά, 398.

Ver. 215.——νεφεληγερέτα Ζεὺς.] Vide suprà ad ά, 175.

Ver. 216.——Δαρδανίην.] Πόλις Τροίας. *Schol.*

Ibid.——ἐπεὶ ὔπω Ἴλιος ἱρὴ.]
——nondum Ilium & arces
Pergameæ steterant; habitabant vallibus imis. *Æn.* III. 109.

Ver. 218. Ἀλλ' ἔθ' ὑπωρείας ᾤκεον.] Λέγει γὰρ δὴ ταῦτα τὰ ἔπη——κατὰ θεόν πως εἰρημένα καὶ κατὰ φύσιν. Θεῖον γὰρ ὂν δὴ καὶ τὸ ποιητικὸν ἐνθεαστικὸν ὂν μένοι, ὑμνῳδὸν, πολλῶν τῶν κατ' ἀλήθειαν γιγνομένων ξύν τισι χάρισι καὶ Μούσαις ἐφαπτεῖαι ἑκάστοτε. *Plato de legibus, lib.* 3.

Ibid.——ὑπωρείας.] Τὰ κάτω μέρη τῶν ὀρῶν. *Schol.*

Ibid.—ᾤκεον.] Pronunciabatur, notante *Barnesio*, ᾤκων vel ᾤκευν· quomodo & scribi posteà cœptum est.

Ibid.——πολυπιδάκου.] *Al.* πολυπίδακος. Atque ita legit Codex *Harleianus*.

Ver. 220. Ὃς δὴ ἀφνειότατος γένετο.] Pronunciabatur, ut opinor, Ὃς δὴ φνειότατος. Vide suprà ad *ver.* 188; & ad λ', 138. Γίγνεται παῖς αὐτῷ [Δαρδάνῳ] Ἐριχθόνιος, ὃς ἁπάντων ἀνθρώπων εὐδαιμονέστατος λέγεται γενέσθαι, τῆς τε παιρῴας καὶ τῆς ὑπὸ τῷ μητροπάτορι γενομένης κληρονομήσας ἀρχῆς. *Dionys. Halicarn. Antiq. Rom. Lib.* I.

Ver. 221.—τρισχίλιαι.] Apud *Maximum Tyrium*, τρισχίλιοι. Quæ & fortè melior lectio, ne scilicèt vox, " Θήλειαι," in sequenti versu, supervacanea videatur: Uti notavit *Barnesius*.

Ver. 222.——πώλοισιν.] Cod. *Harleian.* πώλησιν.

Ibid.——ἀταλῇσι.] *Al.* ἀπαλῇσι, & ἀταλοῖσι.

Ver. 223.—Τάων καὶ Βορέης ἠράσσατο βοσκομενάων.]

Ἵππῳ δ' εἰσάμενος παρελέξατο κυανοχαίτῃ·
Αἱ δ' ὑποκυσσάμεναι ἔτεκον δυοκαίδεκα πώλους·
Αἱ δ' ὅτε μὲν ζκιρτῷεν ἐπὶ ζείδωρον ἄρουραν,
Ἄκρον ἐπ' ἀνθερίκων καρπὸν θέον, οὐδὲ κατέκλων·
Ἀλλ' ὅτε δὴ ζκιρτῷεν ἐπ' εὐρέα νῶτα θαλάσσης,
Ἄκρον ἐπὶ ῥηγμῖνος ἁλὸς πολιοῖο θέεσκον.
Τρῶα δ' Ἐριχθόνιος τέκετο Τρώεσσιν ἄνακτα·
Τρωὸς δ' αὖ τρεῖς παῖδες ἀμύμονες ἐξεγένοντο,
Ἶλός τ', Ἀσσάρακός τε, καὶ ἀντίθεος Γανυμήδης·
Ὃς δὴ κάλλιστος γένετο θνητῶν ἀνθρώπων·
Τὸν καὶ ἀνηρείψαντο θεοὶ Διὶ οἰνοχοεύειν,
Κάλλεος εἵνεκα οἷο, ἵν' ἀθανάτοισι μετείη.

" Equóque se-cùm-assimulâsset concubuit cyaneis-jubis-ornato:
" Illæ verò gravidæ factæ pepererunt duodecim equulas:
" Iftæ autem quandocunque saltu-lascivirent super almâ terrâ,
" Summum super spicarum fructum currebant, neque frangebant:
" At quum saltu-lascivirent super latis dorsis maris,
" In superficie super collisos-fluctus salis cani currebant.
" Troëm autem Erichthonius genuit Trojanis regem:
" Ex Troë verò tres filii eximii geniti sunt,
" Ilúsque, Assaracúsque, & *formâ*-deo-par Ganymedes,
" Qui sanè pulcherrimus erat mortalium hominum;
" Quem & rapuerunt-in-cœlum dii, Jovi ut-pocillator-esset,
" Pulchritudinem ob ipsius, ut immortalibus interesset.

κομενάων.] Post hunc versum, alium addit Codex *Harleianus*;

Ἐν μαλακῷ λειμῶνι, καὶ ἄνθεσιν εἰαρινοῖσι.

Ver. 224.—εἰσάμενος.] Vide suprà ad ν', 45.

Ibid.—παρελέξατο κυανοχαίτῃ.] *Al.* ἐμίγη φιλότητι καὶ εὐνῇ.

Ibid.—παρελέξατο.] Vide suprà ad β', 515.

Ver. 225.——ὑποκυσσάμεναι.] *Al.* ὑπομυσάμεναι.

Ver. 226. Αἱ δ' ὅτε μὲν ζκιρτῷεν.]

Illa vel intactæ segetis per summa volaret
Gramina; nec teneras cursu læsisset aristas:
Vel mare per medium, fluctu suspensa tumenti,
Ferret iter; celeres nec tingeret æquore plantas. *Æn.* VII. 808.

Ubi notandum istud "*læsisset*" non pro "*læderet*" positum esse. Perinde enim est, sive illam tum, quum gramina *pervolaret*, quas *percurreret* aristas *non lædere* dicas; sive, quas *percurrisset* interea, *non læsisset*. Vide suprà ad ά, 37.

Ibid.—ἄρουραν.] Vide suprà ad ζ', 142.

Ver. 227. Ἄκρον ἐπ' ἀνθερίκων καρπὸν.] Νῦν τῶν ἐν τοῖς ςάχυσι λεπτῶν ἀθέρων. *Schol.*

Ver. 229.——θέεσκον.] *Currere solebant.* Vide suprà ad *ver.* 28; & ad ν', 84.

Ver. 232. Ἶλός τ', Ἀσσάρακός τε.]

Iluque, Assaracusque. *Æn.* VI. 650.

Ibid.—καὶ ἀντίθεος Γανυμήδης, Ὃς δὴ κάλλιστος.] Καὶ ἐγὼ δὲ φημὶ καὶ Γανυμήδην ὐ ζώμαλον ἀλλὰ ψυχῆς ἕνεκα ὑπὸ Διὸς εἰς Ὄλυμπον ἀνενεχθῆναι. Μαρτυρεῖ δὲ καὶ τὄνομα αὐτῷ. Ἔςι μὲν γὰρ δήπου καὶ Ὁμήρῳ, " ——γάνυται " δέ τ' ἀκύων." Τῶτο δὲ φράζει, ὅτι ἥδεται δέ τ' ἀκύων. Ἔςι δὲ καὶ ἀλλοθί πω, " —φυκιὰ " φρεσὶ μήδεα εἰδώς." Τῶτο δ' αὖ λέγει, " Σο- " φὰ φρεσὶ βαλεύματα εἰδώς." Ἐξ ἂν ζυναμφοτέρων τάτων ἆχ ἡδυσώματον ὀνομασθεὶς ὁ Γανυμήδης, ἀλλ' ἡδυνώμων, ἐν θεοῖς τετίμηται. *Xenophon.* Συμπόσιον, *sub finem.*

Ver. 234. Τὸν καὶ ἀνηρείψαντο θεοὶ.]

——& rapti Ganymedis honores. *Æn.* I. 32.

——quem præpes ab Idâ
Sublimem pedibus rapuit Jovis armiger uncis. *Æn.* V. 254.

Cæterum vituperat hunc locum *Cicero*: " Nec Homerum audio, qui Ganyme- " dem à diis raptum ait propter formam, " ut Jovi bibere ministraret.——Finge- " bat hæc Homerus, & humana ad deos " transferebat; divina mallem ad nos." *Tusc. Disputat. Lib.* I. §. 26.

Ver. 235. 292, 314, & 334.——ἀθανάτοισι.] Vide suprà ad ά, 398.

Ἶλος δ' αὖ τέκεθ' υἱὸν ἀμύμονα Λαομέδοντα·
Λαομέδων δ' ἄρα Τιθωνὸν τέκετο, Πριάμόν τε,
Λάμπον τε, Κλυτίον θ', Ἱκετάονά τ' ὄζον Ἄρηος·
Ἀσσάρακος δὲ Κάπυν· ὁ δ' ἄρ' Ἀγχίσην τέκε παῖδα·
Αὐτὰρ ἐμ' Ἀγχίσης, Πρίαμος δ' ἔτεκ' Ἕκτορα δῖον.
Ταύτης τοι γενεῆς τε καὶ αἵματος εὔχομαι εἶναι.
Ζεὺς δ' ἀρετὴν ἀνδρεσσιν ὀφέλλει τε, μινύθει τε,
Ὅππως κεν ἐθέλῃσιν· ὁ γὰρ κάρτιστος ἁπάντων.
Ἀλλ' ἄγε μηκέτι ταῦτα λεγώμεθα, νηπύτιοι ὡς,
Ἑσταότ' ἐν μέσσῃ ὑσμίνῃ δηϊοτῆτος.
Ἔξι γὰρ ἀμφοτέροισιν ὀνείδεα μυθήσασθαι
Πολλὰ μάλ'· εὖδ' ἂν νηῦς ἑκατόζυγος ἄχθος ἀροίτο.
Στρεπτὴ δὲ γλῶσσ' ἐξὶ βροτῶν, πολέες δ' ἐνι μῦθοι,
Παντοῖοι· ἐπέων δὲ πολὺς νομὸς ἔνθα κὴ ἔνθα.
Ὁπποῖόν κ' εἴπῃσθα ἔπος, τοῖόν κ' ἐπακούσαις.
Ἀλλὰ τίη ἔριδας κὴ νείκεα νῶϊν ἀνάγκη

" At Ilus genuit filium eximium Laomedonta:
" Laomedon autem Tithonum genuit, Priamúmque,
" Lampúmque, Clytiúmque, Hicetaonémque, ramum Martis;
" Assaracus verò Capyn: is autem Anchisem genuit filium;
" Et me Anchises: Priamus verò genuit Hectora nobilem.
" Et hoc quidem generéque & sanguine profiteor esse *me*.
" At Jupiter virtutem viris augétque minuitque,
" Prout voluerit; ille enim potentissimus omnium.
" Sed age nè ampliùs hæc differamus, pueruli tanquam,
" Stantes in mediâ acie prœlii.
" Licet enim ambobus opprobria proloqui
" Multa admodùm: nè navis quidem centiremis onus ferret.
" Volubilis enim lingua est hominum, multique insunt sermones,
" Omnigeni; verborum autem latus campus hinc atque indè.
" Qualecunque dixeris verbum, tale & audieris.
" Sed quid jurgiis & rixis nobis opus est

Ver. 237.——ἄρα.] *Deinceps*——.

Ver. 242. Ζεὺς δ' ἀρετὴν ἀνδρεσσιν ὀφέλλει τε μινύθει τε.] Similitèr ferè *Hesiodus*;

Ῥεῖα δ' ἀρίζηλον μινύθει, κὴ ἄδηλον ἀέξει——

Ζεὺς ὑψιβρεμέτης——.

Ἔργ. κὴ Ἡμερ. *Lib.* I. *ver.* 6, 8.

Ibid.——τε, μινύθει.] Quâ ratione, τε, hîc producatur; item κεν, *ver.* 243; & ἔτεα, *ver.* 255; & ἀπὸ, *ver.* 261 & 278; vide supra ad *á*, 51.

Ver. 247.——ἑκατόνζυγος.] Ὑπὸ ἑκατὸν ἐρετῶν ἐλαυνομένη· ζύγα γὰρ αἱ τῶν ἐρεσσόντων καθέδραι. *Scholi.*

Ver. 248. Στρεπτὴ δὲ γλῶσσ' ἐξὶ βροτῶν, πολέες δ' ἐνὶ μῦθοι.] Κινδυνεύει γὰρ ὂν ἀνθρώπινον γένος ἁπάντων ἐνδεία γενέσθαι φωνῆς κὴ λέξεως· τότε δὲ μόνα κέκτηται πολύτροπα καὶ πολλὰ πολῦτον. *Dio, Orat.* XII. Cæterùm *Clemens Alexandrinus, Strom. Lib.* I. citat; Στρεπτὴ γὰρ κὴ γλῶσσα βροτῶν.

Ver. 249. Παντοῖοι· ἐπέων δὲ πολὺς νομὸς.] Apud *Dionem*, loco jam citato, Παντοῖος δ' ἐπέων πολὺς νομός. Apud *Clementem Alexandrinum*, Παντοίων ἐπέων δὲ πολὺς νομός.

Ibid.——ἐπέων δὲ πολὺς νομὸς.] Sic apud *Hesiodum*;

Ἀχρεῖος δ' ἔσαι ἐπέων νομός——

Ἔργ. κὴ Ἡμερ. II. 21.

Quæ ad loca *Menagius*; " Legendum au-
" tem," inquit, " utrobique νομὸς, accentu
" in ultimâ, id est *némesis, partitio, distri-
" butio in utramque partem*; νόμος, accen-
" tu in penultimâ, quæ vox *legem* signifi-
" cat, apud Homerum non reperitur; quod
" præter Grammaticos, notavit etiam Jo-
" sephus, lib. 11, contra Appionem." *Annotat. in Laërtium, lib.* IX.

Ver.

Νεικεῖν ἀλλήλοισιν ἐναντίον, ὥςε γυναῖκας,
Αἵτε χολωσάμεναι ἔριδος πέρι θυμοβόροιο
Νεικεῦσ' ἀλλήλῃσι μέσην ἐς ἀγυιὰν ἰέσαι,
Πόλλ' ἔτεά τε ἢ ἐτύμ' χόλος δέ τε ἢ τὰ κελεύει.
Ἀλκῆς δ' ἔ μ' ἐπέεσσιν ἀποτρέψεις μεμαῶτα,
Πρὶν χαλκῷ μαχέσασθαι ἐναντίον· ἀλλ' ἄγε, θᾶσσον
Γευσόμεθ' ἀλλήλων χαλκήρεσιν ἐγχείῃσιν.
Ἦ ῥα, ἢ ἐν δεινῷ ζάκει ἤλασε χάλκεον ἔγχος,
Σμερδαλέῳ, μέγα δ' ἀμφὶ ζάκος μύκε δουρὸς ἀκωκῇ.
Πηλείδης δὲ ζάκος μὲν ἀπὸ ἕο χειρὶ παχείῃ
Ἔσχεθε ταρβήσας· φάτο γὰρ δολιχόσκιον ἔγχος
Ῥεῖά δ' ἐλεύσεσθαι μεγαλήτορος Αἰνείαο·
Νήπιος, ὅς ῥ' ἐνόησε κατὰ φρένα ἢ κατὰ θυμόν,
Ὡς ἐ ῥηΐδι' ἔσι θεῶν ἐρικυδέα δῶρα
Ἀνδράσι γε θνητοῖσι δαμήμεναι, ὅς τ' ὑποείκειν.
Οὐδὲ τότ' Αἰνείαο δαΐφρονος ὄβριμον ἔγχος
Ῥῆξε ζάκος· χρυσὸς γὰρ ἐρύκακε, δῶρα θεοῖο.

" Altercari inter nos, tanquam mulieres,
" Quæ iratæ per contentionem animum-rodentem
" Probra-jactant altera-in-alteram mediam in viam prodeuntes,
" Multa veráque & non: ira nempè & ista jubet.
" A virtute verò non me verbis avertes animosum,
" Priusquàm ære pugnes contrà: Quin age, ocyùs
" Experiamur alter-alterum æratis hastis.
Dixit utique, & in terribile scutum intorsit æream hastam,
Visu-horrendum; ingénsque scutum mugiit hastæ cuspide.
Pelides verò scutum quidem à se procul manu robustâ
Tenuit perculsus: credebat enim prælongam hastam
Facilè penetraturam esse magnanimi Æneæ:
Imprudens, neque enim cogitabat in mente & in animo,
Quòd non facilè deorum inclyta dona
A viris mortalibus domantur, neque *eis* cedunt.
Neque tunc Æneæ bellicosi rapida hasta
Perrupit scutum; aurum enim inhibuit, dona Dei:

Ver. 252. Νεικεῖν ἀλλήλοισιν ἐναντίον, ὥςε γυναῖκας.] Sic apud *Livium*; " *Sedemus* " *domi desides, mulierum ritu altercantes inter* " *nos.*"

Ver. 254.——μέσην ἐς ἀγυιὰν.] *Dio Chryſoſt. Orat.* XII. legit, ἀγορῆς ἐς μέσον.

Ver. 255. Πόλλ' ἔτεά τε ἢ ἐτύμ'.] *Al.* Πολλά τ' ἐόντα ἢ ἐτύμ'. Notante *Euſtathio.*

Ver. 256.——μεμαῶτα.] Vide ſuprà ad ν', 46.

Ver. 257.—μαχέσασθαι.] Cod. *Harleian.* μαχέεσθαι.

Ver. 258. Γευσόμεθ' ἀλλήλων.] Ἀντὶ τοῦ ἀψώμεθα· ὅ ἐςιν ἀπόπειραν ληψώμεθα τῆς ἀλλήλων δυνάμεως. *Schol.*

Ver. 259.—ἤλασε χάλκεον ἔγχος.] Cod. *Harleian.* ἤλασεν ὄβριμον ἔγχος. Atque ita in Commentario legit *Euſtathius.* *Al.* ὄμβριμον ἔγχος.

Ver. 260. Σμερδαλέῳ.] *Al.* Σμερδαλέον.

Ibid.——ἀκωκῇ.] Ita ex *Euſtathio* edidit *Barneſius*: *Al.* ἀκωκή. Sic ε', 295;

Ἤρικε δ' ἱπποδάσεια κόρυς περὶ δουρὸς ἀκωκῇ.

Ver. 263. Ῥεῖά δ' ἐλεύσεσθαι.] Vide ſuprà ad ν', 144.

Ver. 267, 268. Οὐδὲ——Ῥῆξε ζάκος· χρυσὸς γὰρ ἐρύκακε, δῶρα θεοῖο.] Ita *Heſiodus*;

——ζάκει ἔμβαλε χάλκεον ἔγχος·
Οὐδ' ἔρρηξεν χαλκὸν, ἐρύσσο δὲ δῶρα θεοῖο.
Ἀσπὶς Ἡρακλ. *ver.* 414.

Ἀλλὰ δύω μὲν ἔλλασσε διὰ πτύχας, αἱ δ' ἄρ ἔτι τρεῖς
Ἦσαν· ἐπεὶ πέντε πτύχας ἤλασε Κυλλοποδίων,
Τὰς δύο, χαλκείας, δύο δ' ἔνδοθι κασσιτέροιο,
Τὴν δὲ μίαν, χρυσῆν· τῇ ῥ' ἔσχεθε χάλκεον ἔγχος.
Δεύτερος αὖτ' Ἀχιλεὺς προΐει δολιχόσκιον ἔγχος,
Καὶ βάλεν Αἰνείαο κατ' ἀσπίδα πάντοσε ἴσην,
Ἄντυγ' ὑπὸ πρώτην, ᾗ λεπτόταλος θέε χαλκός·
Λεπτοτάτη δ' ἐπέην ῥινὸς βοός· ἡ δὲ διὰ πρὸ
Πηλιὰς ἤϊξεν μελίη, λάκε δ' ἀσπὶς ὑπ' αὐτῆς.
Αἰνείας δ' ἐάλη, κὴ ἀπὸ ἕθεν ἄσπίδ' ἀνέσχε
Δείσας· ἐγχείη δ' ἄρ' ὑπὲρ νώτου ἐνὶ γαίῃ
Ἔσχη ἱεμένη, διὰ δ' ἀμφοτέρους ἔλε κύκλους
Ἀσπίδος ἀμφιβρότης· ὁ δ' ἀλευάμενος δόρυ μακρὸν,
Ἔσχη, κὰδ' δ' ἄχος οἱ χύτο μυρίον ὀφθαλμοῖσι,
Ταρβήσας, ὅ οἱ ἄγχι πάγη βέλος· αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς
Ἐμμεμαὼς ἐπόρουσεν, ἐρυσσάμενος ξίφος ὀξύ,
Σμερδαλέα ἰάχων· ὁ δὲ χερμάδιον λάβε χειρὶ
Αἰνείας, μέγα ἔργον, ὃ ῥ' δύο γ' ἄνδρε φέροιεν,

Sed duas quidem tranſiit per plicas; tres verò
Supererant: quinque enim plicas ſuperinduxerat Vulcanus,
Duas, æreas, duáſque interiores ſtanni,
Unam verò, auream; quâ demùm detenta eſt ærea haſta.
Secundus verò Achilles emiſit prælongam haſtam,
Et percuſſit Æneæ ad clypeum undique æqualem,
Oram ad ſummam, ubi tenuiſſimum currebat æs;
Tenuiſſimum etiam inductum erat corium bovis: penitùs autem
Pelias prorupit fraxinus; crepuit verò clypeus ex ejus *ictu*.
Æneas autem corpore-contracto-ſubſedit, & à ſe procul ſcutum ſuſtulit
Territus: haſta autem ſupra dorſum in terra
Stetit *ulteriùs*-pergendi cupida; utroſque autem diſruperat orbes
Clypei ingentis: Is verò evitatâ haſtâ longâ,
Conſtitit (trepidatio autem cum dolore ei offuſa-eſt immenſa oculis,)
Perculſus, quòd prope ſe fixum-erat telum: verùm Achilles
Animo-paratiſſimo irruit, ſtricto enſe acuto,
Terribilem edens-clamorem: At ſaxum ſumpſit manu
Æneas, vaſtum pondus, quòd nè duo quidem viri ferrent,

Ver. 272.——χρυσῆν.] Edidit *Barneſius*, χρυσέην. Quod eodem modo pronunciandum: Prima enim neceſſariò producitur. Vide ſuprà ad ν', 24 & 523.

Ibid.——τῇ ῥ'] *Quâ utique*——. *Quâ ſcilicèt*——.

Ibid.——χάλκεον ἔγχος.] *Al.* μείλινον ἔγχος.

Ver. 273, 276.——προΐει δολιχόσκιον ἔγχος,——ἡ δὲ διὰ πρὸ.]

——haſtam jacit: illa per orbem
Ære cavum triplici, per linea terga, tribuſque
Tranſiit intextum tauris opus——.
Æn. X. 783.

Ver. 275. Ἄντυγ' ὑπὸ πρώτην.] Κατὰ τὸν ἔξωθεν κύκλον τῆς ἀσπίδος. *Schol.*

Ver. 279.——ἄρ'.] *Ut par erat*——. *Ut fieri oportebat*——.

Ver. 280.——ἱεμένη.] Vide ſuprà ad ὁ, 317.

Ver. 283.—πάγη.] Vide ſuprà ad δ', 185.

Ver. 285. Σμερδαλέα ἰάχων.] Vide ſuprà ad δ', 456. *Al.* Σμερδαλέως ἰάχων.

Ver. 286.—ὃ ῥ' δύο γ' ἄνδρε φέροιεν.] Vide ſuprà ad ι, 303. *Al.* δύω ἄνδρε.

Ver.

Οἷοι νῦν βροτοί εἰσ'· ὁ δέ μιν ῥέα πάλλε καὶ οἷος.
Ἔνθα κεν Αἰνείας μὲν ἐπέσσυμενον βάλε πέτρῳ,
Ἢ κόρυθ', ἠὲ σάκος, τό οἱ ἤρκεσε λυγρὸν ὄλεθρον·
Τὸν δέ κε Πηλείδης σχεδὸν ἄορι θυμὸν ἀπηύρα,
Εἰ μὴ ἄρ' ὀξὺ νόησε Ποσειδάων ἐνοσίχθων·
Αὐτίκα δ' ἀθανάτοισι θεοῖς μετὰ μῦθον ἔειπεν·
Ὤ πόποι, ἦ μοι ἄχος μεγαλήτορος Αἰνείαο,
Ὅς τάχα Πηλείωνι δαμεὶς Ἀϊδόσδε κάτεισι,
Πειθόμενος μύθοισιν Ἀπόλλωνος ἑκάτοιο,
Νήπιος· οὐδέ τί οἱ χραισμήσει λυγρὸν ὄλεθρον.
Ἀλλά τίη νῦν δεῦτε ἀναίτιος ἄλγεα πάσχει,
Μὰψ ἕνεκ' ἀλλοτρίων ἀχέων, οἳ δ' αἰεὶ
Δῶρα θεοῖσι δίδωσι, τοὶ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσιν;
Ἀλλ' ἄγεθ', ἡμεῖς μιν ὑπ' ἐκ θανάτου ἀγάγωμεν,
Μήπως καὶ Κρονίδης κεχολώσεται, αἴκεν Ἀχιλλεὺς
Τόνδε κατακτείνῃ· μόριμον δέ οἱ ἔξ' ἀλέασθαι,
Ὄφρα μὴ ἄσπερμος γενεὴ καὶ ἄφαντος ὄληται
Δαρδάνου, ὃν Κρονίδης περὶ πάντων φίλατο παίδων,

Quales nunc homines sunt: is verò ipsum facilè agitabat & solus.
Tum certè Æneas quidem irruentem percussisset saxo,
Vel galeam, vel scutum, quod ab eo defendisset tristem mortem:
Illum verò Pelides cominùs ense animâ privâsset;
Nisi celeritèr animadvertisset Neptunus quassator terræ:
Statim autem inter immortales deos verbum dixit;
" O dii, certè mihi dolor de magnanimo Æneâ,
" Qui citò à Pelide domitus ad orcum descendet,
" Persuasus verbis Apollinis longè-jaculantis,
" Demens: neque enim *is* ab eo omninò propulsabit triste exitium.
" Sed cur nunc hic insons mala patitur,
" Immeritò ob debitos-aliis dolores; grata autem semper
" Munera diis exhibet, qui cœlum latum habitant?
" Sed agite, nos ipsi eum è morte subducamus,
" Nè fortè & Saturnius irascatur, si Achilles
" Hunc interimat: Fatale verò ei est effugere,
" Ut nè sine-prole genus & prorsùs-extinctum pereat
" Dardani, quem Saturnius præ omnibus dilexit liberis,

Ver. 295.—Ἀπόλλωνος ἑκάτοιο.] Quâ ratione, Ἀπόλλωνος, hîc ultimam producat; item δὲ, *ver.* 322; vide suprà ad ά, 51.

Ver. 296. Νήπιος.]
Demens! qui—— *Æn.* VI. 590.

Ver. 301. Μήπως καὶ Κρονίδης.] Cod. *Harleian.* Μήπως κε Κρονίδης.

Ibid.——αἴκεν Ἀχιλλεὺς.] *Al.* εἶπερ Ἀχιλλεύς.

Ver. 301.—καταπτείνῃ.] *Al.* καταπτείνει.

Ibid.——μόριμον.] Cod. *Harleian.* μόρσιμον. Atque ita in tribus MSS. scriptum repperit *Barnesius*. Quod versum perimit.

Ver. 303. Ὄφρα μὴ ἄσπερμος γενεὴ καὶ ἄφαντος ὄληται.] Apud *Maxim. Tyrium, Dissert.* X; Ὥσπερ μὴ ἄσπερμος γενεὴ μετόπισθεν ὄληται.

Ver. 304.——φίλατο.] Quâ analogiâ dicitur μαρτύρομαι, ἐμαρτυρόμην, ἐμαρτυράμην, in Futuro autem μαρτύρεῦμαι, indéque μαρτυρέομαι, quod per omnes Modos ac Tempora ῠ semper corripit; eâdem analogiâ ex φίλομαι deducitur ἐφῑλόμην, ἐφῑλάτο, ex quo Futurum deducetur φῑλεῦμαι: indéque φῑλέω, quod per omnes Modos & Tempora ῐ semper corripit. Vide suprà ad κ, 280; & ad ά, 338.

Οἳ ἔθεν ἐξεγένοντο, γυναικῶν τε θνητάων.
Ἤδη γὰρ Πριάμῳ γενεὴν ἤχθηρε Κρονίων·
Νῦν δὲ δὴ Αἰνείαο βίη Τρώεσσιν ἀνάξει,
Καὶ παῖδες παίδων, τοί κεν μετόπισθε γένωνται.
Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα βοῶπις πότνια Ἥρη·
Ἐννοσίγαι', αὐτὸς ζὺ μετὰ φρεσὶ ζῇσι νόησον
Αἰνείαν, ἤ κεν μιν ἐρύσσεαι, ἦ κεν ἐάσεις
Πηλείδῃ Ἀχιλῆϊ δαμήμεναι, ἐσθλὸν ἔόντα.
Ἦτοι μὲν γὰρ νῶϊ πολεῖς ὠμόσσαμεν ὅρκους
Πᾶσι μετ' ἀθανάτοισιν, ἐγὼ καὶ Παλλὰς Ἀθήνη,
Μήποτ' ἐπὶ Τρώεσσιν ἀλεξήσειν κακὸν ἦμαρ,
Μηδ' ὁπόταν Τροίη μαλερῷ πυρὶ πᾶσα δαΐῃται
Δαιομένη, δαίωσι δ' ἀρήϊοι υἷες Ἀχαιῶν.
Αὐτὰρ ἐπεὶ τόγ' ἄκουσε Ποσειδάων ἐνοσίχθων,
Βῆ ῥ' ἴμεν ἂν τε μάχην καὶ ἀνὰ κλόνον ἐγχειάων·

305 "Qui ex ſe nati ſunt, mulieribúſque mortalibus.
"Dudùm enim Priami genus odit Saturnius:
"Nunc verò utique Æneæ vis Trojanis imperabit,
"Et filii filiorum, qui in-poſterum nati fuerint.
Huic autem reſpondit deindè bubulis-oculis-decora veneranda Juno;
310 "Terræ quaſſator, ipſe tu mente tuâ conſule
"De Æneâ, an eum è periculo extrahas, an relinquas
"A Pelide Achille domandum, optimus licèt-ſit.
"Nam ſanè nos multa juravimus juramenta
"Omnes inter deos, ego & Pallas Minerva,
315 "Nunquàm à Trojanis nos depulſuras ope-allatâ malum diem,
"Nè quidem cùm Troja exitiali igne tota cremabitur
"Incenſa, incenderint autem Mavortii filii Achivorum.
Ut verò hoc audivit Neptunus quaſſator-terræ,
Perrexit ire perque pugnam & per ſtridorem haſtarum;

Ver. 306.——Κρονίων.] Vide ſuprà ad ά, 397.

Ver. 307. Νῦν δὲ δὴ Αἰνείαο βίη Τρώεσσιν ἀνάξει.] *Al.* Νῦν δὲ δὴ Αἰνείαο γένος πάντεσσιν ἀνάξει.

Hîc domus Æneæ cunctis dominabitur oris,
Et nati natorum, & quî naſcentur ab illis. *Æn.* III. 97.

Εἰσὶ δ' οἳ τὸν ἐξ Ἀφροδίτης Αἰνείαν λέγουσι καταζήσαντα λόχον εἰς Ἰταλίαν, ἀνακομισθῆναι πάλιν οἴκαδε, καὶ βασιλεῦσαι τῆς Τροίας· τελευτῆσαι δὲ καταλιπεῖν Ἀσκανίῳ τῷ υἱῷ τὴν βασιλείαν, καὶ τὸ ἀπ' ἐκείνου γένος ἐπιπλεῖον κατασχεῖν τὴν ἀρχήν· ὡς μὲν ἐγὼ εἰκάζω, τοῖς Ὁμήρου ἔπεσιν οὐκ ὀρθῶς λαμβανομένοις παραχρησθέντες. Πεποίηται γὰρ αὐτῷ ἐν Ἰλιάδι Ποσειδῶν προλέγων τὴν μέλλουσαν ἔσεσθαι περὶ τὸν Αἰνείαν καὶ τοὺς ἐξ ἐκείνου γεννησομένους ἐπιφάνειαν ὧδε πως· "Νῦν δὲ δὴ Αἰνείαο βίη Τρώεσσιν ἀνάξει, Καὶ παῖδες παίδων, τοί "κεν μετόπισθε γένωνται." Ὑπολαβόντες οὖν τὸν Ὅμηρον ἐν Φρυγίᾳ δυναστεύσαι τὸν Αἰνείαν, ὡς δὴ ἐ δυνατὸν ἐν Ἰταλίᾳ οἰκοῦντας βασιλεύειν Τρώων, τὴν ἀναχωρισθὴν τῷ Αἰνείᾳ ἀναπλάττουσιν. Ἄρξειν δὲ δὴ τῶν Τρώων ὡς ἐπῆγγελο, καὶ ἄλλοθι πολιτευομένων, ἐ δυνατὸν ἦν; *Dionyſ. Halicarn. Antiq. Rom. Lib.* I. Vide & *Strabonem, Geograph. lib.* XIII. *pag.* 905, *al.* 608.

Ibid.—Αἰνείαο βίη.] Vide ſuprà ad ν', 758.

Ver. 308. Καὶ παῖδες παίδων.] *Al.* Καὶ παίδων παῖδες.

Ibid.—μετόπισθε γένωνται.] *Al.* μετόπισθεν ἔπωνται.

Ver. 309.——βοῶπις.] Vide ſuprà ad ά, 551.

Ver. 311.——ἤ κεν μιν.] Cod. *Harleian.* εἴ κέν μιν.

Ibid.——ἐάσεις.] Vide ſuprà ad δ', 42.

Ver.

Ἦξε δ', ὅθ' Αἰνείας, ἠδ' ὁ κλυτὸς ἦεν Ἀχιλλεύς·
Αὐτίκα τῷ μὲν ἔπειτα κατ' ὀφθαλμῶν χέεν ἀχλὺν,
Πηλείδῃ Ἀχιλῆϊ· ὁ δὲ μελίην εὔχαλκον
Ἀσπίδος ἐξέρυσεν μεγαλήτορος Αἰνείαο·
Καὶ τὴν μὲν προπάροιθε ποδῶν Ἀχιλῆος ἔθηκεν,
Αἰνείαν δ' ἐπέσευεν ἀπὸ χθονὸς ὑψόσ' ἀείρας·
Πολλὰς δὲ σίχας ἡρώων, πολλὰς δ' ἡ ἵππων
Αἰνείας ὑπεράλτο, θεῦ ἀπὸ χειρὸς ὀρέσας·
Ἦξε δ' ἐπ' ἐσχατιὴν πολυάϊκος πολέμοιο·
Ἔνθα δὲ Καύκωνες πόλεμον μεταθωρήσσοντο.
Τῷ δὲ μάλ' ἐγγύθεν ἦλθε Ποσειδάων ἐνοσίχθων,
Καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
Αἰνεία, τίς σ' ὧδε θεῶν ἀτέουτα κελεύει
Ἀντ' Ἀχιλλῆος πολεμίζειν ἠδὲ μάχεσθαι,
Ὅς σευ ἅμα κρείσσων, καὶ φίλτερος ἀθανάτοισιν;
Ἀλλ' ἀναχωρῆσαι, ὅτε κεν ξυμβλήσεαι αὐτῷ,
Μὴ καὶ ὑπὲρ μοῖραν δόμον Ἄϊδος εἰσαφίκηαι.

Pervenitque, ubi Æneas, atque inclytus erat Achilles.
Confestim huic quidem deindè ob oculos fudit caliginem,
Pelidæ *nempè* Achilli: ipséque hastam ære-solido-præfixam
Clypeo extraxit magnanimi Æneæ;
Et eam quidem ante pedes Achillis posuit;
Æneam verò vi impulsum-egit à terrâ in-altum sublatum:
Multos autem ordines heroüm, multos & equorum
Æneas superârat, saltu dei à manu impetu-sumpto:
Pervenit verò ad extremam-partem impetuosi prælii:
Ibi autem Caucones ad pugnam armabantur.
Eum verò admodùm propè accessit Neptunus quassator-terræ,
Et ipsum editâ-voce verbis allatis allocutus est;
" Æneа, quis te sic deorum præcordia-læsum instigat
" Contra Achillem prœliari & pugnare,
" Qui te simul fortior, & charior immortalibus?
" Sed recede, quandocunque obvius-fueris-factus illi,
" Nè & præter fatum domum orci pervenias.

Ver. 320. Ἦξε δ', ὅθ' Αἰνείας.]
——Pelidæ tunc ego forti
Congressum Æneam, nec Diis, nec viribus æquis,
Nube cavâ eripui——. *Æn.* V. 808.
Tu potes Æneam manibus subducere Graiûm,
Proque viro nebulam & ventos obtendere inanes. *Æn.* X. 81.

Ver. 325. Αἰνείαν δ' ἐπέσευεν.] *Al.* Αἰνείαν δ' ἔσσευεν. Quo modo legit & Codex *Harleianus*.

Ver. 329.——Καύκωνες.] Οἱ μὲν, Τρωϊκὸν ἔθνος βάρβαρον· ἄλλοι δὲ Παφλαγονίας· οἱ δὲ τὸ ἐπίκλην Καυκανίης· ἡ δὲ Καύκασος πόλις παράλιος Λυκίας καὶ Καρίας. *Schol.*

Ver. 332.——ἀτέουτα.] *Al.* χατέουτα. *Al.* ἀέκουτα. *Al.* ἀέκητι.

Ver. 333. Ἀντ' Ἀχιλλῆος πολεμίζειν ἠδὲ μάχεσθαι.] Cod. *Harleian.* Ἀντία Πηλείωνος ὑπερθύμοιο μάχεσθαι. Ut suprà *ver.* 88.

Ibid.——πολεμίζειν ἠδὲ μάχεσθαι.] Vide suprà ad ἡ, 232 & 279.

Ver. 336. Μὴ καὶ ὑπὲρ μοῖραν δόμον Ἄϊδος εἰσαφίκηαι.] Quicquid *inopinatum*, præter expectationem; quicquid *violentum*, præter naturam; quicquid *ex stultitiâ natum*, præter rationem; ea omnia ὑπὲρ μοῖραν γενέσθαι dicuntur. Vide suprà ad β', 155. " Nihil " autem

Αὐτὰρ ἐπεί κ' Ἀχιλεὺς θάνατον καὶ πότμον ἐπίσπῃ,
Θαρσήσας δὴ πεῖρα μετὰ πρώτοισι μάχεσθαι·
Οὐ μὲν γάρ τις σ' ἄλλος Ἀχαιῶν ἔξεναρίξει.
Ὡς εἰπὼν, λίπεν αὐτόθ', ἐπεὶ διεπέφραδε πάντα.
Αἶψα δ' ἔπειτ' Ἀχιλῆος ἀπ' ὀφθαλμῶν ζκέδασ' ἀχλὺν
Θεσπεσίην· ὁ δ' ἔπειτα μέγ' ἔξιδεν ὀφθαλμοῖσιν·
Ὀχθήσας δ' ἄρα εἶπε πρὸς ὃν μεγαλήτορα θυμόν·
Ὦ πόποι, ἦ μέγα θαῦμα τόδ' ὀφθαλμοῖσιν ὁρῶμαι·
Ἔγχος μὲν τόδε κεῖται ἐπὶ χθονὸς, οὐδέ τι φῶτα
Λεύσσω, τῷ ἐφέηκα, καλακτάμεναι μενεαίνων.
Ἦ ῥα καὶ Αἰνείας φίλος ἀθανάτοισι θεοῖσιν
Ἤεν· ἀτὰρ μιν ἔφην μάψ αὔτως εὐχετάασθαι.
Ἐρρέτω· οὔ οἱ θυμὸς ἐμεῦ ἔτι πειρηθῆναι
Ἔσσεται, ὃς καὶ νῦν φύγεν ἆσμενος ἐκ θανάτοιο.
Ἀλλ' ἄγε δὴ, Δαναοῖσι φιλοπολέμοισι κελεύσας,
Τῶν ἄλλων Τρώων πειρήσομαι ἀντίος ἐλθών.
Ἦ, καὶ ἐπὶ ςίχας ἆλτο· κέλευε δὲ φωτὶ ἑκάςῳ·
Μηκέτι νῦν Τρώων ἑκὰς ἔςαλε, δῖοι Ἀχαιοὶ,
Ἀλλ' ἄγ', ἀνὴρ ἄντ' ἀνδρὸς ἴτω, μεμάτω δὲ μάχεσθαι.

" At poſtquàm Achilles mortem & fatum aſſecutus fuerit,
" Audactèr deinceps inter primos pugna:
" Non enim aliquis te alius Achivorum interficiet.
Sic fatus, reliquit illic, poſtquàm præceperat omnia.
Tunc confeſtim Achillis ab oculis diſperſit caliginem
Denſam: Is verò continuò clarè vidit oculis:
Ingemiſcens autem dixit ad ſuum magnum animum;
" Papæ, certè magnum miraculum hoc oculis video:
" Haſta quidem hæc jacet in terrâ, neque omninò virum
" Video, in quem immiſi, interficere cupiens.
" Certè & Æneas igitur charus immortalibus diis
" Erat: ſed ipſum putabam fruſtrà ſic gloriari.
" Valeat: non ei animus me ampliùs experiri
" Erit, qui & nunc fugit lubens ex morte.
" Sed agedum, Danaos bellicoſos adhortatus,
" Alios Trojanos experiar obvius profectus.
Dixit, & in ordines ſaliit: adhortabatúrque virum quemque;
" Nè ampliùs nunc à Trojanis procul ſtate, nobiles Achivi,
" Sed age, vir contra virum eat, animóque præſenti capeſſat pugnam.

" autem dubium eſt, quin violentam & in-
" opinatam mortem ſignificavefit: quæ
" quidem poteſt rectè videri accidere præter
" naturam." *Gell. lib.* XIII. *cap.* 1.

Ver. 331. Θαρσήσας.] Cod. *Harleian.* Θαῤῥήσας.

Ibid.——δὴ πεῖρα.] Ita edidit *Barneſius.* *Al.* δ' ἤπειλα.

Ibid.——μετὰ πρώτοισι.] *Al.* μετὰ Τρώεσσι.

Ver. 340.——διεπέφραδε.] Vide ſuprà ad β', 314; & ad ξ', 500.

Ver. 341.——ζκέδασ'.] Vide ſuprà ad ά, 140.

Ver. 345.—ἐπὶ χθονὸς.] *Al.* ἐπὶ χθονί.

Ver. 347 & 367.———ἀθανάτοισι.] Vide ſuprà ad ά, 398.

Ver. 350.—ὃς κὲ.] Cod. *Harleian.* ὡς καί.

Ver. 351.——ἄγε δὴ.] *Age quæſo.* Vide ſuprà ad β', 158.

Ἀργαλέον δέ μοι ἐστὶ, κὴ ἰφθίμῳ περ ἐόντι,
Τοσσύδ' ἀνθρώπους ἐφέπειν, κὴ πᾶσι μάχεσθαι.
Οὐδέ κ' Ἄρης, ὅσπερ θεὸς ἄμβροτος, ἠδέ κ' Ἀθήνη,
Τοσσῆσδ' ὑσμίνης ἐφέποι σόμα, κὴ πονέοιτο·
Ἀλλ' ὅσσον μὲν ἐγὼ δύναμαι χερσίν τε, ποσίν τε,
Καὶ σθένει, ἔ μ' ἔτι φημὶ μεθησέμεν ἠδ' ἠβαιόν·
Ἀλλὰ μάλα σιχὸς εἶμι διαμπερὲς, ἠδέ τιν' οἴω
Τρώων χαιρήσειν, ὅσις σχεδὸν ἔγχεος ἔλθῃ.
Ὣς φάτ' ἐποτρύνων· Τρώεσσι δὲ φαίδιμος Ἕκτωρ
Κέκλεθ' ὁμοκλήσας, φάτο δ' ἴμεναι ἄντ' Ἀχιλῆος·
Τρῶες ὑπέρθυμοι, μὴ δείδιτε Πηλείωνα.
Καί κεν ἐγὼν ἐπέεσσι κὴ ἀθανάτοισι μαχοίμην,
Ἔγχει δ' ἀργαλέον, ἐπεὶ πολὺ φέρτεροί εἰσιν.
Οὐδ' Ἀχιλεὺς πάντεσσι τέλος μύθοις ἐπιθήσει,
Ἀλλὰ τὸ μὲν τελέει, τὸ δὲ κὴ μεσσηγὺ κολύει.
Τῷ δ' ἐγὼ ἀντίος εἶμι, κὴ εἰ πυρὶ χεῖρας ἔοικεν,
Εἰ πυρὶ χεῖρας ἔοικε, μένος δ' αἴθωνι σιδήρῳ.

" Difficile autem mihi eſt, etiam fortis licèt ſim,
" Tot homines inſequi, & cum omnibus pugnare:
" Neque enim vel Mars, qui tamen deus immortalis, neque Minervà,
" Tantæ aciei perſequens-obire-poſſit adverſos-ordines, & impigrè-agere:
" Sed quantum quidem ego valeo manibúſque, pedibúſque,
" Et animis, me jam nego contentionem-remiſſurum nè minimùm quidem:
" Sed omninò per ordines ibo penitùs, neque quenquem puto
" Troüm gaviſurum eſſe, qui prope haſtam venerit.
Sic dixit incitans: Trojanos verò illuſtris Hector
Hortabatur increpitans, affirmabátque ſe iturum contra Achillem;
" Trojani magnanimi, nè timete Pelidem.
" Et ſanè ego verbis vel cum immortalibus pugnare-poſſem,
" Haſtâ verò arduum, longè enim potentiores ſunt.
" Neque Achilles omnibus finem ſermonibus imponet,
" Sed aliud quidem perficiet, aliud verò in-medio-conatu imperfectum-relinquet.
" Illi autem ego obvius ibo, etiam ſi igni manuum-vi-ſimilis eſt,
" Si igni manuum-vi-ſimilis-eſt, animóque rutilo ferro.

Ver. 357—359. Τοσσύδ'——Τοσσῆσδ'.] *Barneſius* hîc παρέλκειν τὸ " δὲ" contendit; quod, ut opinor, haud patitur linguæ Græcæ ratio. Ego potiùs voces iſtas " Τοσσύδ', " Τοσσῆσδ'," *demonſtrativas* eſſe arbitror; (κατὰ δείξιν· *Schol.*) quaſi dicas, *Hos tot viros*; vel, *Hanc tantam hominum multitudinem: & Hujus tantæ aciei.* Cæterùm Codex *Harleianus* hîc legit Τόσσους——Τόσσης.

Ibid.——ἀνθρώπους.] Cod. *Harleian.* ἀνθρώπων.

Ver. 362.——μάλα σιχὸς.] *Al.* μάλ' ἂν σίχας.

Ibid.—ἠδέ τιν' οἴω Τρώων χαιρήσειν.] De venuſtate iſtius, χαιρήσειν, vide ſuprà ad ὁ, ΞΙ; ad ν', 344; & ad ά, 333.

Ver. 363.——ἔλθῃ.] *Al.* ἔλθει.

Ver. 368.—ἀργαλέον, ἐπειὴ.] Quâ ratione, ἀργαλέον, hîc ultimam peoducat; item ὑπὸ, *ver.* 385; & ἐλκόμεινος, *ver.* 404; vide ſuprà ad ά, 51.

Ver. 370.——κολύει.] Ἀκέφαλον κὴ ἀτελῆ ποιήσει, τοῦτ' ἔστιν, ἀποδενδρέσαι πρὸ τοῦ ποιῆσαι. *Schol.*

Ver. 371. Τῷ δ' ἐγὼ ἀντίος εἶμι.]

Audeo & Æneadûm promitto occurrere turmæ;
Solaque Tyrrhenos equites ire obvia contrà. *Æn.* XI. 503.

Ibid.——κὴ εἰ πυρὶ χεῖρας ἔοικεν, Εἰ πυρὶ χεῖρας ἔοικε.] Vide infrà ad χ', 127; & ad Ψ', 642.

Ver.

Ὣς φάτ' ἐποτρύνων· οἱ δ' ἀντίον ἔγχε' ἄειρον
Τρῶες· τῶν δ' ἅμυδις μίχθη μένος, ὦρτο δ' ἀϋτή.
Καὶ τότ' ἄρ' Ἕκτορα εἶπε παρασὰς Φοῖβος Ἀπόλλων·
Ἕκτορ, μηκέτι πάμπαν Ἀχιλλῆϊ προμάχιζε,
Ἀλλὰ κατὰ πληθύν τε καὶ ἐκ φλοίσβοιο δέδεξο,
Μήπως σ' ἠὲ βάλῃ, ἠὲ ζχεδὸν ἄορι τύψῃ.
Ὣς ἔφαθ'· Ἕκτωρ δ' αὖτις ἐδύσατο ἴλαμὸν ἀνδρῶν,
Ταρβήσας, ὅτ' ἄκουσε θεοῦ ὄπα φωνήσαντος.
Ἐν δ' Ἀχιλεὺς Τρώεσσι θόρε φρεσὶν εἰμένος ἀλκήν,
Σμερδαλέα ἰάχων· πρῶτον δ' ἔλεν Ἰφιτίωνα
Ἐσθλὸν, Ὀτρυνῆος, πολέων ἡγήτορα λαῶν,
Ὃν νύμφη τέκε Νηὶς Ὀτρυντῆϊ πολιπόρθῳ,
Τμώλῳ ὕπο νιφόεντι, Ὕδης ἐν πίονι δήμῳ·
Τόν ῥ' ἰθὺς μεμαῶτα βάλ' ἔγχεϊ δῖος Ἀχιλλεὺς,
Μέσσην κακκεφαλήν· ἡ δ' ἄνδιχα πᾶσα κεάσθη·
Δοῦπησεν δὲ πεσών· ὁ δ' ἐπεύξατο δῖος Ἀχιλλεὺς·
Κεῖσαι, Ὀτρυνῆος, πάντων ἐκπαγλότατ' ἀνδρῶν·

Sic dixit incitans: adverſi verò haſtas tollebant
Troës: horum autem in-unum congreſſa eſt vis, ortúſque eſt clamor.
Et tunc quidem Hectorem allocutus eſt aſtans Phœbus Apollo;
" Hector, ne jam omninò cum Achille congrediaris-ante-aciem,
" Sed in agminéque & ex turbâ excipe,
" Ne quà te vel miſſili-feriat, vel cominùs enſe percutiat.
Sic dixit: Hector verò rurſus immerſit-ſe in agmen denſum virorum,
Perculſus, ut audivit dei vocem locuti.
At Achilles in Trojanos inſiliit, præcordia indutus robur
Horrendè vociferans: Primum autem interfecit Iphitiona
Strenuum, Otryntidem, magnarum ductorem copiarum,
" Quem nympha peperit Naïs Otrynteo urbium-everſori,
Tmolo ſub nivoſo, Hydæ in opulentâ civitate:
Hunc quidem rectà animosè-irruentem percuſſit haſtâ nobilis Achilles,
Medio capite; illud verò in-duas-partes totum diviſum eſt:
Fragorem autem edidit cadens: ſuper *eum* vero gloriabatur Achilles;
" Jaces, Otryntide, omnium terribiliſſime virorum:

Ver. 375. Καὶ τότ' ἄρ'.] *Et tum deinceps*———.

Ver. 377.——δέδεξο.] *Al.* δέδεξαι.

Ver. 378.——ἠὲ βάλῃ, ἠὲ ζχεδὸν.] Vide ſuprà ad δ', 540; & ad ῥ', 84.

Ver. 382. Σμερδαλέα ἰάχων.] Vide ſuprà ad δ', 456.

Ver. 385. Τμώλῳ.] Ὄρει Λυδίας. *Schol.*

Ibid.——νιφόεντι.] Quâ analogiâ vox νιφόεντι, quæ primam *corripit*, deducta ſit ex νίφειν, quæ primam *producit*; vide ſuprà ad ά, 338; & ad μ', 280.

Ibid.——Ὕδης.] Πόλις Λυδίας, ἡ νῦν καλουμένη Σάρδεις. *Schol.*

Ver. 386. Τόν ῥ'.] *Hunc, inquam*———. Cæterùm Codex *Harleianus* hîc legit, Τόν δ'.

Ibid.—μεμαῶτα.] Vide ſuprà ad ν', 46.

Ver. 387. Μέσσην κακκεφαλήν· ἡ δ' ἄνδιχα.]

Et mediam ferro gemina inter tempora frontem
Dividit;———
———atque illi partibus æquis
Huc caput atque illuc humero ex utroque pependit. *Æn.* IV. 750, 754.

Ver. 388. Δοῦπησεν δὲ.] Vide ſuprà ad ν', 181.

Ver.

Ἐνθάδε τοι θάνατος· γενεὴ δέ τοι ἐς ἐπὶ λίμνῃ
Γυγαίῃ, ὅθι τοι τέμενος πατρώϊόν ἐστιν,
Ὕλλῳ ἐπ' ἰχθυόεντι, καὶ Ἕρμῳ δινήεντι.
Ὣς φάτ' ἐπευχόμενος· τὸν δὲ ζόφος ὄσσε κάλυψε·
Τὸν μὲν Ἀχαιῶν ἵπποι ἐπισσώτροις δατέοντο
Πρώτῃ ἐν ὑσμίνῃ· ὁ δ' ἐπ' αὐτῷ Δημολέοντα,
Ἐσθλὸν ἀλεξητῆρα μάχης, Ἀντήνορος υἱὸν,
Νύξε κατὰ κρόταφον, κυνέης διὰ χαλκοπαρήος·
Οὐδ' ἄρα χαλκείη κόρυς ἔσχεθεν, ἀλλὰ δι' αὐτῆς
Αἰχμὴ ἰεμένη ῥῆξ' ὀστέον, ἐγκέφαλος δὲ
Ἔνδον ἅπας πεπάλακτο· δάμασσε δέ μιν μεμαῶτα.
Ἱπποδάμαντα δ' ἔπειτα καθ' ἵππων αἴσσοντα,
Πρόσθεν ἔθεν φεύγοντα, μετάφρενον ὄτασε δουρί·
Αὐτὰρ ὁ θυμὸν ἄϊσθε καὶ ἤρυγεν, ὡς ὅτε ταῦρος
Ἤρυγεν ἑλκόμενος Ἑλικῶνιον ἀμφὶ ἄνακτα,

390 Hîc tibi mors; genus autem tibi eſt ad lacum
" Gygæum, ubi tibi ager paternus eſt,
" Hyllum ad piſcoſum, & Hermum vorticoſum.
Sic dixit ſuper *eum* glorians; Illum autem caligo oculos obtexit:
Hunc quidem Achivorum equi canthis-rotarum lacerârunt
395 Primâ in acie: Ille verò poſt hunc Demoleontem,
Strenuum propulſatorem pugnæ, Antenoris filium,
Percuſſit ad tempus per galeam æneis-munitam-malis.
Nec ſanè ærea galea prohibuit, ſed per ipſam
Cuſpis pergendi-cupida rupit os; cerebrum verò
400 Intùs totum fœdatum eſt: domuit verò illum ardentem.
Hippodamantem autem deindè à curru deſilientem,
Ante ſe fugientem, in dorſo percuſſit haſtâ:
Et is animum exhalabat & mugiebat, ut cùm taurus
Mugit vi tractus Helíconium circum regem,

Ver. 390. Ἐνθάδε τοι θάνατος· γενεὴ δέ.] Hîc tibi mortis erant metæ: domus alta ſub Idâ. *Æn.* XII. 546.

Ibid.——ἐπὶ λίμνῃ.] *Al.* ἐνὶ λίμνῃ.

Ibid.—λίμνῃ Γυγαίῃ.] Οὕτως ἐν Λυδίᾳ λίμνη καλεμένη Γυγαίη· ἤτοι ἀπὸ Γύγεω τῦ Κανδαύλεω, ὃν πρῶτόν φασι βασιλεῦσαι Λυδῶν ἢ ἀπό τινος ἐγχωρίου ἥρωος Γύγεω καλεμένου. *Schol.*

Ver. 392. Ὕλλῳ ἐπ' ἰχθυόεντι.] Sic apud *Virgilium*;

——*piſcoſove* amne Paduſæ. *Æn.* XI. 457.

Ver. 393.——τὸν δὲ ζόφος ὄσσε κάλυψε.] Vide ſuprà ad δ', 461 & 503.

Ver. 399. Αἰχμὴ ἰεμένη.] Vide ſuprà ad ϛ, 217.

Ibid.——ῥῆξ' ὀστέον, ἐγκέφαλος δὲ.] Vide ſuprà ad λ', 97.

Ver. 400.——μεμαῶτα.] Vide ſuprà ad ν', 46.

Ver. 402. Πρόσθεν ἔθεν φεύγοντα, μετάφρενον ὄτασε.] Tum Pallas bijugis fugientem Rhœtea præter
Trajicit.—— *Æn.* X. 399.

Ibid.——ὄτασε.] Vide ſuprà ad ν', 192; & ad δ', 525.

Ver. 403.——ἤρυγεν, ὡς ὅτε ταῦρος· Ἤρυγεν ἑλκόμενος.] Clamores ſimul horrendos ad ſidera tollit:
Quales mugitus, fugit cum ſaucius aram
Taurus, & inſertam excuſſit cervice ſecurim. *Æn.* II. 222.
Quem locum inter eos recenſet *Macrobius*, in quibus *Virgilius Homerici* carminis majeſtatem non æquat. *Lib.* V. *cap.* 13.

Ver. 404.——Ἑλικῶνιον ἀμφὶ ἄνακτα.] Τὸν Ποσειδῶνα· ἤτοι, ὅτι ἐν Ἑλικῶνι ὄρει τῆς Βοιωτίας τιμᾶται· ἢ ἐν Ἑλίκῃ——Ἑλίκη

Κέρων ἑλκόντων· γάνυνται δέ τε τοῖς Ἐνοσίχθων·
Ὣς ἄρα τόν γ' ἐρυγόντα λίπ' ὀξέα θυμὸς ἀγήνωρ.
Αὐτὰρ ὁ βῆ ζὺν δουρὶ μετ' ἀντίθεον Πολύδωρον
Πριαμίδην· τὸν δ' ὄτι πατὴρ εἴασκε μάχεσθαι,
Οὕνεκά οἱ μετὰ πᾶσι νεώτατος ἔσκε γόνοιο,
Καί οἱ φίλτατος ἔσκε, πόδεσσι δὲ πάντας ἐνίκα.
Δὴ τότε νηπιέῃσι, ποδῶν ἀρετὴν ἀναφαίνων,
Θῦνε διὰ προμάχων, εἵως φίλον ὤλεσε θυμόν.
Τὸν βάλε μέσσον ἄκοντι ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς,
Νῶτα παραΐσσοντος, ὅθι ζωστῆρος ὀχῆες
Χρύσειοι ζύνεχον, κὴ δίπλοος ἤντετο θώρηξ·
Ἀντικρὺ δὲ διέσχε παρ' ὀμφαλὸν ἔγχεος αἰχμή·
Γνύξ δ' ἔριπ' οἰμώξας· νεφέλη δέ μιν ἀμφεκάλυψε
Κυανέη, πρυτί οἱ δ' ἔλαβ' ἔντερα χερσὶ λιασθείς.
Ἕκτωρ δ', ὡς ἐνόησε κασίγνητον Πολύδωρον,
Ἔντερα χερσὶν ἔχοντα, λιαζόμενον προτὶ γαίῃ,
Καρῆρα οἱ ὀφθαλμῶν κέχυτ' ἀχλὺς, οὐδ' ἄρ' ἔτ' ἔτλη

405 Adoleſcentibus trahentibus; gaudet autem his Neptunus:
Sic utique hujus mugientis reliquit oſſa animus ferox.
At ille ivit cum haſtâ in deo-parem Polydorum
Priamidem: Eum verò neutiquam pater ſinebat pugnare,
Quòd ſibi inter omnes minimus erat natu,
410 Et ſibi chariſſimus erat, pedibúſque omnes vincebat.
Tum verò juvenili-ſtultitiâ, pedum virtutem oſtentans,
Ruebat per primos-pugnatores, donec ſuam perdidit animam.
Hunc percuſſit medium jaculo pedibus-valens nobilis Achilles,
Terga prætercurrentis, ubi baltei annuli
415 Aurei conſtringebant, & duplex occurrebat thorax;
In adverſam verò partem perrupit ad umbilicum haſtæ cuſpis:
In-genua autem procidit ejulatu-edito; nubéſque ipſum obtexit
Nigra; ad ſe verò collegit inteſtina manibus inclinatus.
Hector verò, ut vidit fratrem Polydorum,
420 Viſcera manibus tenentem, advolutum terræ;
Continuò ejus oculis offuſa eſt caligo, neque ampliùs ſuſtinuit

δὲ νῆσος Ἀχαιΐας, ἐν ᾗ ἱερὸν Ποσειδῶνος. *Schol.* Vide & *Strabonem*, *Geograph.* *lib.* VIII. *pag.* 589. *Al* 384.

Ver. 405.——γάνυται.] Vide ſuprà ad γ', 260.

Ver. 406.——ἄρα.] *Ut dictum eſt*,—— *ver.* 403.

Ibid.——ἐρυγόντα.] Ita ex *Euſtathio* edidit *Barneſius*. *Al.* ἐρύγοντα.

Ver. 408—418. Πριαμίδην——Κυανέη.] Vide ſuprà ad ά, 398.

Ver. 409.——μετὰ πᾶσι.] Cod. *Harleian.* μετὰ πᾶισι.

Ver. 410.——πόδεσσι δὲ.] Cod. *Harleian.* πόδεσσι τε.

Ibid.——ἐνίκα.] *Vincere ſolebat.* Vide ſuprà ad *ver.* 28; & ad ν', 84.

Ver. 414.——ὀχῆες.] Οἱ ζυνέχοντες τὸν ζωστῆρα ἱμάντες. *Schol.*

Ver. 416. Ἀντικρὺ δὲ.] Quâ ratione, Ἀντικρὺ hîc ultimam producat; item εὐχόμενος, *ver.* 424; & ἔτι, *ver.* 426; & νηπύτιον, *ver.* 431; vide ſuprà ad ά, 51.

Ver. 421. Κάρηρα.] Id eſt, ut rectè notavit *Barneſius* Κατὰ ῥα. Eodem modo ac καταγόνυ pro κατὰ γόνυ infrà *ver.* 458; κάδδε pro κατὰ δὲ, &c.

Ibid.——κέχυτ' ἀχλὺς.] Cod. *Harleian.* κέχυτο χόλος.

Ver.

Δηρὸν ἐκὰς ϛρωφᾶσθ', ἀλλ' ἀντίος ἦλθ' Ἀχιλῆϊ,
Ὀξὺ δόρυ κραδάων, φλογὶ εἰκελος· αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς
Ὡς εἶδ', ὡς ἀνέπαλτο, κὴ εὐχόμενος ἔπος ηὔδα·
Ἔγγυς ἀνὴρ, ὃς ἐμόν γε μάλις' ἐσεμάσσαλο θυμὸν,
Ὅς μοι ἑταῖρον ἔπεφνε τελιμένον· ἠδ' ἄρ' ἔτι δὴν
Ἀλλήλως πολώσσοιμεν ἀνὰ πολέμοιο γεφύρας.
Ἦ, κὴ ὑπόδρα ἰδὼν προσεφώνεεν Ἕκτορα δῖον·
Ἄσσον ἴθ', ὡς κεν θᾶσσον ὀλέθρε πειραθ' ἵκηαι.
Τὸν δ' ὃ ταρβήσας προσέφη κορυθαίολος Ἕκτωρ·
Πηλείδη, μὴ δή μ' ἐπέεσσί γε, νηπύτιον ὡς,
Ἔλπεο δειδίξεσθαι· ἐπεὶ ζάφα οἶδα κὴ αὐτὸς
Ἠμὲν κερτομίας, ἠδ' αἴσυλα μυθήσασθαι·
Οἶδα δ', ὅτι ζὺ μὲν ἐσθλὸς, ἐγὼ δὲ ζέθεν πολὺ χείρων.
Ἀλλ' ἦτοι μὲν ταῦτα θεῶν ἐν γούνασι κεῖται,
Αἴκε ζε χειρότερός περ ἐὼν ἀπὸ θυμὸν ἕλωμαι,
Δυρὶ βαλών· ἐπειὴ κὴ ἐμὸν βέλος ὀξὺ πάροιθεν.
Ἦ ῥα, κὴ ἀμπεπαλὼν προΐει δόρυ, κὴ τό γ' Ἀθήνη

Diu procul versari, sed obvius venit Achilli,
Acutam hastam vibrans, flammæ similis: At Achilles
Ut vidit, ut exiliit, & jactabundus verbum dixit;
" Propè vir, qui meum quidem maximè intimum-pupugit animum,
" Qui mihi sodalem interfecit charissimum; neque sanè diutius
" Alter alterum trepidi-fugiamus per aciei semitas.
Dixit, & torvè intuitus allocutus est Hectorem nobilem;
" Propiùs accede, ut ocyùs ad mortis metas pervenias.
Illum verò interritus allocutus est pugnam expeditè-ciens Hector;
" Pelide, nè jam me verbis saltem, puerulum tanquam,
" Speres *te* perterrefacturum; facilè enim possum & ipse
" Et convitia, & opprobria proloqui:
" Scio autem, quòd tu quidem strenuus, ego verò te multò inferior,
" Sed hæc quidem Deorum in genibus posita sunt,
" An tibi, inferior licèt sim, animum exemero,
" Hastâ percusso; nam & meum telum acutum cuspide.
Dixit utique, & vibratam emisit hastam; & eam quidem Minerva

Ver. 422.——Ἀχιλῆϊ.] Cod. *Harleian.* Ἀχιλῆος.

Ver. 423.——εἰκελος.] Ita ex uno MS. edidit *Barnesius.* *Al.* ἴκελος. Minùs rectè. Vide suprà ad σ', 154; & ad ν', 53.

Ver. 424. Ὡς εἶδ', ὡς ἀνέπαλτο.] Vide suprà ad τ', 16.

Ibid.—ἀνέπαλτο.] Vide suprà ad Θ', 85.

Ver. 425.—ἐσεμάσσαλο.] *Barnesius* edidit ἐσεμάσσηλο· rationibus, ut opinor, haud satìs idoneis. Vid. sup. ad ε', 564. *Al.* ἐπεμάσσαλο.

Ver. 427.—πολέμοιο γεφύρας.] Τὰ μεταξὺ τῶν πολεμούντων διαζήματα. *Scbol.* Vide suprà ad δ', 371; & ad Θ', 378.

Ver. 430.—κορυθαίολος.] Vide suprà ad β', 816.

Ver. 431. Πηλείδη, μὴ δή μ' ἐπέεσσί.] Vide suprà ad *ver.* 200.

Ver. 434.—ὅτι.] Edidit *Barnesius,* ὅ τοι. Sed nihil opus. Vide suprà ad ά, 51.

Ver. 435. Ἀλλ' ἦτοι μὲν ταῦτα θεῶν ἐν γούνασι κεῖται.] Vide suprà ad ε', 514. *Al.* θεῶν ἐπὶ γούνασι κείσθω.

Ver. 437.——ἐπειὴ κὴ ἐμὸν βέλος ὀξὺ.]

Et nos tela, pater, ferrumque haud debile dextrâ
Spargimus, & nostro sequitur de vulnere sanguis. Æn. XII. 50.

Ver. 438.——τό γ' Ἀθήνη Πυοΐῃ Ἀχιλλῆος πάλιν ἔτραπε.]

Excepere auræ vulnus; Saturnia Juno
Detorsit veniens, portæque infigitur hasta. Æn. IX. 745.

Πνοιῇ Ἀχιλλῆος πάλιν ἔτραπε κυδαλίμοιο,
Ἥκα μάλα ψύξασα· τὸ δ' ἂψ ἴκεθ' Ἕκτορα δῖον,
Αὐτῷ δὲ προπάροιθε ποδῶν πέσεν· αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς
Ἐμμεμαὼς ἐπόρουσε, καλακτάμεναι μενεαίνων,
Σμερδαλέα ἰάχων· τὸν δ' ἐξήρπαξεν Ἀπόλλων
Ῥεῖα μάλ', ὥςε θεὸς, ἐκάλυψε δ' ἄρ' ἠέρι πολλῇ.
Τρὶς μὲν ἔπειτ' ἐπόρουσε ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεὺς
Ἔγχει χαλκείῳ, τρὶς δ' ἠέρα τύψε βαθεῖαν·
Ἀλλ' ὅτε δὴ τὸ τέταρτον ἐπέσσυτο, δαίμονι ἶσος,
Δεινὰ δ' ὁμοκλήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
Ἐξ αὖ νῦν ἐφυγες θάνατον, κύον· ἦτέ τοι ἄγχι
Ἦλθε κακὸν, νῦν αὖτέ σ' ἐρύσσατο Φοῖβος Ἀπόλλων,
Ὥ μέλλεις εὔχεσθαι, ἰὼν ἐς δῆπον ἀκόντων.
Ἦ θήν σ' ἐξανύω γε καὶ ὕστερον ἀντιβολήσας,
Εἴπερ τις καὶ ἔμοιγε θεῶν ἐπιτάρροθός ἐστι·
Νῦν δ' ἄλλους Τρώων ἐπιείσομαι, ὅν κε κιχείω.
Ὣς εἰπὼν, Δρύοπ' ἔτα κάτ' αὐχένα μέσσον ἄκοντι·

Flatu ab Achille retrò avertit glorioso,
Lenitèr admodùm afflatam; illa autem rediit ad Hectorem nobilem,
Ipsiúsque ante pedes cecidit: verùm Achilles
Animo paratissimo irruit, occidere cupiens
Horrendùm vociferans: Illum verò eripuit Apollo
Facilè admodùm, utpote Deus, operuitque caligine multâ.
Ter quidem deindè irruit pedibus-valens nobilis Achilles
Hastâ æreâ, térque caliginem percussit profundam:
Sed quando jam quartò irruebat, deo par,
Minacitèr tum verò increpitans verbis alatis allocutus est;
" Rursùs nunc effugisti mortem, canis; certè tibi propè
" Venerat malum; nunc verò te eripuit Phœbus Apollo,
" Cui scilicèt vota facis, cùm proficiscaris in stridorem jaculorum.
" At certè te conficiam omninò & posthàc obvius-factus,
" Si fortè aliquis & mihi deorum adjutor est:
" Nunc verò alios Trojanorum persequar, quemcunque deprehendere-potuero.
Sic locutus, Dryopem percussit ad cervicem mediam jaculo;

Ver. 439.—Ἀχιλλῆος.] Ita edidit *Barnesius*. *Al.* Ἀχιλῆος.

Ver. 443. Σμερδαλέα ἰάχων.] Vide suprà ad δ', 456.

Ver. 444.—— θεὸς, ἐκάλυψε.] Quâ ratione, θεὸς hîc ultimam producat; item ξίφεϊ, *ver.* 459; & δευόμενον, *ver.* 472; & θάνατον, *ver.* 481; vide suprà ad ά, 51.

Ver. 448. Δεινὰ δ'.] Malè hîc *Barnesius*; " Manifestum est, (inquit,) vel ex hoc U-" nico loco, τὸ, " Δὲ," ἐγκλιτικὸν εἶναι, καὶ " παρέλκειν." Vide suprà ad ϖ', 706; & ad ά, 57.

Ver. 450.—— ἐρύσσατο.] *Al.* ἐρύσατο. Male; antepenultimam enim corripit. Vide suprà ad ϖ', 781.

Ver. 451.—δῆπον.] Vide suprà ad δ', 455.

Ver. 454. Νῦν δ' ἄλλους Τρώων.] Cod. *Harleian.* Νῦν αὖ τοὺς ἄλλους.

Ver. 455. Ὣς εἰπὼν, Δρύοπ' ἔτα κατ' αὐχένα.]

——rigidâ Dryopen ferit eminùs hastâ
Sub mentum graviter pressâ, pariterque loquentis
Vocem animamque rapit, trajecto gutture——. *Æn.* X. 346.

Ver. 455, 469, & 472.—— ἔτα.] Vide suprà ad γ', 192.

Ver.

Ἤριπε δὲ προπάροιθε ποδῶν· ὁ δὲ τὸν μὲν ἔασε,
Δημοῦχον δὲ Φιλητορίδην ἠΰν τε μέγαν τε
Καιγόνυ δουρὶ βαλὼν ἠρύκακε· τὸν μὲν ἔπειτα
Οὐτάζων ξίφεϊ μεγάλῳ, ἐξαίνυτο θυμόν.
Αὐτὰρ ὁ Λαόγονον καὶ Δάρδανον, υἷε Βίαντος,
Ἄμφω ἐφορμηθεὶς ἐξ ἵππων ὦσε χαμᾶζε,
Τὸν μὲν δουρὶ βαλὼν, τὸν δὲ ζχεδὸν ἄορι τύψας.
Τρῶα δ' Ἀλαστορίδην· ὁ μὲν ἀντίος ἦλυθε, γούνων,
Εἴπως εὖ πεφίδοιτο, λαβὼν, καὶ ζωὸν ἀφείη,
Μηδὲ κατακτείνειεν, ὁμηλικίην ἐλεήσας·
Νήπιος, οὐδὲ τὸ ἤδη, ὃ οὐ πείσεσθαι ἔμελλεν.
Οὐ γάρ τι γλυκύθυμος ἀνὴρ ἦν, οὐδ' ἀγανόφρων,
Ἀλλὰ μάλ' ἐμμεμαώς· ὁ μὲν ἥπτετο χείρεσι γούνων,
Ἱέμενος λίσσεσθ', ὁ δὲ φασγάνῳ ὦτα καθ' ἧπαρ·
Ἐκ δὲ οἱ ἧπαρ ὄλισθεν, ἀτὰρ μέλαν αἷμα κατ' αὐτῦ
Κόλπον ἐνέπλησεν, τὸν δὲ ζκότος ὄσσε κάλυψε,
Θυμῦ δευόμενον· ὁ δὲ Μέλιον ὦτα παρασὰς

Cecidit autem *is ei* ante pedes: Ille autem hunc quidem reliquit;
Demuchum verò Philetoridem ſtrenuúmque magnúmque
Ad genu haſtâ percuſſum detinuit: huic quidem deindè,
Feriens enſe magno, exemit animam.
Porrò ille Laogonum & Dardanum, filios Biantis,
Ambos cum-impetu-adortus ex curru depulit in terram.
Alterum haſtâ percuſſum-eminùs, alterum verò cominùs enſe.
Troëm etiam Alaſtoridem: hic quidem obviùs venerat, genibus,
Si quo modo ſibi parceret, prehenſis, & vivum demitteret,
Neque interficeret, æqualem ætatem miſeratus:
Demens, neque hoc ſciebat, quòd non perſuaſurus erat.
Haudquaquam enim *Achilles* animo-mitis vir erat, neque lenis,
Sed valdè ferox: Hic quidem ceperat manibus genua,
Cupiens precari, ille autem enſe percuſſit ad hepar;
Hujus autem hepar excidit, & ater ſanguis ex ipſo
Sinum implevit, eúmque tenebræ oculos contexere,
Animâ caſſum: *Achilles* verò Mulium percuſſit propè aſtans

Ver. 456.—ἔασε.] Vide ſuprà ad δ', 42.

Ver. 458. Καιγόνυ.] Cod. *Harleian.* Καικγόνυ.

Ver. 459.——ἐξαίνυτο.] Vide ſuprà ad γ', 260.

Ver. 462. Τὸν μὲν δουρὶ βαλὼν, τὸν δὲ Ζχεδὸν.]

Turnus——Amycum, fratremque Diorem,
——hunc venientem cuſpide longâ,
Hunc mucrone ferit.— *Æn.* XII. 509.

Ver. 463.——ἦλυθε.] Vide ſuprà ad ό, 454; & ad ά, 37.

Ver. 464. Εἴπως εὖ πεφίδοιτο.] Cod. *Harleian.* Εἴπως οἱ πεφίδοιτο.

Ver. 467. Οὐ γάρ τι γλυκύθυμος.]

Impiger, iracundus, inexorabilis, acer,
Jura negat ſibi nata, nihil non arrogat armis. *Horat. Ars Poëtic.* 121.

Exhibet nempè Heroëm ſuum Poëta, non qualis eſſe debuerit, ſed qualem famâ acceperat.

Ver. 470.——ἀτὰρ μέλαν αἷμα κατ' αὐτῦ Κόλπον ἐνέπλησεν.]

——validum namque exigit enſem
Per medium Æneas juvenem——
Implevitque ſinum ſanguis——. *Æn.* X. 815, 819.

Ver. 471.—τὸν δὲ Ζκότος ὄσσε κάλυψε.] Vide ſuprà ad δ', 461 & 503.

Δυρὶ κατ' ὦς· εἴθαρ δὲ δι' ὄαλος ἦλθ' ἑτέροιο
Αἰχμὴ χαλκείη· ὁ δ' Ἀγήνορος υἱὸν Ἔχεκλον
Μέσσην κακκεφαλὴν ξίφει ἤλασε κωπήεντι·
Πᾶν δ' ὑπεθερμάνθη ξίφος αἵματι· τὸν δὲ κατ' ὄσσε
Ἔλλαβε πορφύρεος θάνατος καὶ μοῖρα κραταιή.
Δευκαλίωνα δ' ἔπειθ', ἵνα τε ξυνέχουσι τένοντες
Ἀγκῶνος, τῇ τόν γε φίλης διὰ χειρὸς ἔπειρεν
Αἰχμὴ χαλκείη· ὁ δέ μιν μένε χεῖρα βαρυνθείς,
Πρόσθ' ὁρόων θάνατον· ὁ δὲ φασγάνῳ αὐχένα θεινας,
Τῆλ' αὐτῇ πήληκι κάρη βάλε, μυελὸς αὖτε
Σφονδυλίων ἔκπαλθ'· ὁ δ' ἐπὶ χθονὶ κεῖτο τανυσθείς.
Αὐτὰρ ὁ βῆ ῥ' ἴέναι μετ' ἀμύμονα Πείρεω υἱὸν,
Ῥίγμον, ὃς ἐκ Θρῄκης ἐριβώλακος εἰληλούθει·
Τὸν βάλε μέσσον ἄκοντι, πάγη δ' ἐν νηδύϊ χαλκός·
Ἤριπε δ' ἐξ ὀχέων· ὁ δ' Ἀρηΐθοον θεράποντα,
Ἡνίοχον ἵππους τρέψαντα, μετάφρενον ὀξέϊ δουρὶ
Νύξ' ἀπὸ δ' ἄρμαλος ὦσε· κυκήθησαν δέ οἱ ἵπποι.

Haſtâ ad aurem; móxque per aurem ivit alteram
Cuſpis ærea: Ille verò Agenoris filium Echelum
Medium ad caput enſe feriit capulum-magnum-habente;
Totus autem incaluit enſis ſanguine: hunc verò oculos
Occupavit purpurea mors & fatum violentum.
Deucalionem autem deindè, ubi connectuntur nervi
Cubiti, hâc illum dilectam per manum transfixit
Cuſpis ærea; is verò illum expectavit manu gravatus,
Præ ſe videns mortem: Ille autem gladio cervice percuſsâ,
Procul cum ipsâ galeâ caput excuſſit; medulla verò
Vertebris exiliit: hic autem in terrâ jacuit extenſus.
At ille perrexit ire in eximium Pirei filium,
Rhigmum, qui è Thraciâ glebosâ venerat:
Hunc percuſſit medium telo, fixúmque eſt in ventre æs;
Decidit autem è curru: Ille autem Areïthoum famulum,
Retrò equos convertentem, in dorſum acutâ haſtâ
Feriit, currúque deturbavit: turbati ſunt autem ejus equi.

Ver. 473.—εἴθαρ δὲ δι' ὄαλος ἦλθ' ἑτέροιο Αἰχμὴ χαλκείη.]
——it haſta Tago per tempus utrumque
Stridens.—— *Æn.* IX. 418.

Ver. 475. Μέσσην κακκεφαλὴν ξίφει ἤλασε.] Vide ſuprà ad *ver.* 387.

Ver. 476. Πᾶν δ' ὑπεθερμάνθη ξίφος αἵματι.] Ἔοικε δὲ ἡ Ἔμφασις· ἦπται, δι' ὑπονοίας, ἐπίτασιν τοῦ λεγομένου παρίστησιν. Οἷον, οὕτω Πᾶν δ' ὑπεθερμάνθη ξίφος αἵματι." Καὶ γὰρ ἐν τούτῳ παρέχει μείζονα ἔμφασιν, ὡς βαπτισθέντος ὅτῳ τοῦ ξίφους, ὥστε θερμανθῆναι. *Dionyſ. Halicarn.* περὶ τῆς Ὁμήρου ποιήσεως, §. 7.

Ver. 477. Ἔλλαβε πορφύρεος θάνατος.] Vide ſuprà ad ϖ', 334.

Ibid.——πορφύρεος.] Vide ſuprà ad ἀ, 482.

Ver. 481.—ὁ δὲ φασγάνῳ αὐχένα θεινας, Τῆλ' αὐτῇ πήληκι κάρη βάλε.]
——huic uno dejectum cominùs ictu
Cum galeâ longe jacuit caput——.
Æn. IX. 770.

Ver. 485.——Θρῄκης.] Codd. *Harleian.* Θράκης.

Ibid.——εἰληλούθει.] Vide ſuprà ad λ', 230.

Ver. 486.——πάγη.] Vide ſuprà ad δ', 185.

Ibid.—ἐν νηδύϊ.] Cod. *Harleian.* ἐν πνεύμονι. Ut ſuprà δ', 528.

Ver.

Ὡς δ' ἀναμαιμάει βαθὲ' ἄγκεα θεσπιδαὲς πῦρ
Οὔρεος ἀζαλέοιο, βαθεῖα δὲ καίεται ὕλη,
Πάντη τε κλονέων ἄνεμος φλόγα εἰλυφάζει·
Ὣς ὄγε πάντη θῦνε ζὺν ἔγχεϊ, δαίμονι ἶσος,
Κτεινομένους ἐφέπων, ῥέε δ' αἵματι γαῖα μέλαινα.
Ὡς δ' ὅτε τις ζεύξῃ βόας ἄρσενας εὐρυμετώπους,
Τριβέμεναι κρῖ λευκὸν ἐϋτροχάλῳ ἐν ἀλωῇ,
Ῥίμφα τε λέπτ' ἐγένοντο βοῶν ὑπὸ πόσσ' ἐριμύκων·
Ὣς ὑπ' Ἀχιλλῆος μεγαθύμου μώνυχες ἵπποι
Στεῖβον ὁμῶς νέκυάς τε καὶ ἀσπίδας· αἵματι δ' ἄξων
Νέρθεν ἅπας πεπάλακτο, καὶ ἄντυγες αἱ περὶ δίφρον,
Ἃς ἀρ' ἀφ' ἱππείων ὁπλέων ῥαθάμιγγες ἔβαλλον,
Αἵτ' ἀπ' ἐπισσώτρων· ὁ δὲ ἵετο κῦδος ἀρέσθαι
Πηλεΐδης, λύθρῳ δὲ παλάσσετο χεῖρας ἀάπτους.

Ut verò fertur furens per profundas convalles immanè ardens ignis
Montis aridi; profunda autem crematur sylva,
Et quaquaversùs agitans ventus flammam contorquet:
Sic ille quaquaversùs furibundus ferebatur cum haftâ, deo par,
Occidendos insequens; fluebat autem sanguine terra nigra.
Ut verò cum quis junxerit boves mares latis frontibus,
Ut triturent hordeum album æquabili in areâ,
Facilè protinùs comminuuntur boüm sub pedibus vehementèr mugientium:
Sic ab Achille acti magnanimo solidi-ungulis equi
Calcabant simul cadaveráque & clypeos: sanguine autem axis
Subtùs totus fœdatus erat, & ambitus qui *erant* circa sellam-currûs
Quos utique ab equinis ungulis guttæ aspergebant,
Atque à canthis: cupiebat verò gloriam referre
Pelides, cruore autem & sudore-pulverulento fœdabatur manus invictas.

Ver. 490. Ὡς δ' ἀναμαιμάει.] Vide suprà ad λ', 155.

Ver. 491.—ὕλην.] Vide suprà ad γ', 151.

Ver. 492 & 493. Πάντη.] *Al.* Πάντῃ.

Ver. 493. Ὣς ὄγε πάντη θῦνε ζὺν ἔγχεϊ.]
Multa virûm volitans dat fortia corpora leto:
Semineces volvit multos, aut agmina curru
Proterit, aut raptas fugientibus ingerit hastas. *Æn.* XII. 328.

Ver. 496.——ἐϋτροχάλῳ ἐν ἀλωῇ.] *Al.* ἐϋκλιμένῃ ἐν ἀλωῇ.

Ver. 498. Ὡς ὑπ' Ἀχιλλῆος.]
Talis equos alacer media inter prœlia Turnus
Fumantes sudore quatit, miserabile cædis
Hostibus insultans; spargit rapida ungula rores
Sanguineos, mixtâque cruor calcatur arenâ. *Æn.* XII. 337.
Quem locum inter eos recensèt *Macrobius*, in quibus Poëtarum "*par penè splendor amborum est.*" Lib. V. cap. 12.

Ver. 500.——πεπάλακτο.] Vide suprà ad δ', 492; & ad ό, 153.

Ver. 501. Ἃς ἀρ' ἀφ' ἱππείων ὁπλέων ῥαθάμιγγες ἔβαλλον.] Ἃς ἀποπίπτουσαι τῶν ἱππείων ὁπλῶν, ὅ ἐστιν ὀνυχων, αἱ ῥανίδες ἔβαλλον. *Schol.*

Ibid. Ἃς ἀρ'.] *Quas utique*, ——, *Quas scilicèt*——.

Ver. 503.—λύθρῳ.] Ὁ ἐκ τῆς πολεμικῆς ἐνεργείας μολυσμός· ἢ τὸ μετὰ κονιορτοῦ καὶ ἱδρῶτος ἀνθρώπειον αἷμα λύθρος καλεῖται. *Schol.*

ΤΗΣ

ΟΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΔΟΣ

ΡΑΨΩΔΙΑ, ἢ ΓΡΑΜΜΑ, Φ΄.

Ὑπόθεσις τῆς Φ΄. ΟΜΗΡΟΥ Ῥαψῳδίας.

ΤΩΝ Τρώων εἰς δύο διαιρεθέντων μέρη, τὰς μὲν εἰς τὴν πόλιν, τὰς δὲ εἰς τὸν Σκάμανδρον Ἀχιλλεὺς διώκει, καὶ δικαδύο νεανίας ζωγρεῖ, εἰς ποινὴν Πατρόκλου· τὸν δὲ Λυκάονα, τὸν Πριάμου, καὶ Ἀστεροπαῖον ἀναιρεῖ. Ἔπειτα τῷ ποταμῷ πλημμύραντι, κινδυνεύοντα αὐτὸν ζώζει Ἥφαιστος, ἐμπρήσας τὸν ποταμὸν καὶ τὸ πεδίον. Μετὰ ταῦτα θεῶν μάχη γίνεται πρὸς ἀλλήλους. Ἀχιλλέα δὲ Ἀπόλλων εἴρξαι, Ἀγήνορι ὁμοιωθείς, καὶ φεύγων ἐξαπατᾷ, ἕως οἱ Τρῶες διασωζόμενοι εἰς τὴν πόλιν.

Ἐπιγραφαί.

Παραποτάμιος μάχη· ἢ, αἱ παραποτάμιαι· καὶ θεῶν μάχη.

Ἄλλως.

Φῆ, * μόγος Αἰακίδαο παρ' ἠϊόνας ποταμοῖο.

* *Al.* μόθος.

Ἀλλ' ὅτε δὴ πόρον ἷξον ἐυῤῥεῖος ποταμοῖο
Ξάνθου δινήεντος, ὃν ἀθάνατος τέκετο Ζεύς,
Ἔνθα διαλμήξας, τοὺς μὲν πεδίονδ' ἐδίωκε
Πρὸς πόλιν, ἦπερ Ἀχαιοὶ ἀτυζόμενοι φοβέοντο,
Ἡμάρι τῷ προτέρῳ, ὅτε μαίνετο φαίδιμος Ἕκτωρ·
Τῇ ῥ' οἵ γε προχέοντο πεφυζότες· ἠέρα δ' Ἥρη

SED ubi jam ad meatum pervenerant pulchrè-fluentis fluvii
Xanthi vorticosi, quem immortalis genuit Jupiter;
Ibi tum divisos, hos quidem campum versus insequebatur
Ad urbem, quà Græci turbati fugerant,
Die superiori, quandò furebat illustris Hector:
Illàc hi profundebantur trepidâ-fugâ; caliginem autem Juno

Ver. 1. Ἀλλ' ὅτε δὴ πόρον ἷξον.] Vide suprà ad ξ΄. 453.

Ibid.—πόρον——ποταμοῖο.] Τὸ διαβατὸν αὐτοῦ μέρος, καθ' ὃν διαπορεύονται αὐτόν. *Schol.*

Ver. 2.—ἀθάνατος.] Similitèr infrà *ver.* 13, ἀκάμαντι· & *ver.* 82, θυγατέρα. Vide suprà ad ά, 398.

Ver. 4.—ἦπερ Ἀχαιοί.] Ita ex uno MS. & ex *Eustathio* edidit *Barnesius*. *Al.* ἧπερ οἱ ἄλλοι. Quæ lectio ex *ver.* 554, infrà fortasse huc irrepserit.

Ver. 6. Τῇ ῥ'.] *Eâ utique*——. *Eâ inquam*——.

Ibid.

Πίτνα πρόσθε βαθεῖαν, ἐρυκέμεν· ἡμίσεες δὲ
Ἐς ποταμὸν εἰλεῦντο βαθύῤῥοον, ἀργυροδίνην·
Ἐν δ' ἔπεσον μεγάλῳ πατάγῳ· βράχε δ' αἰπὰ ῥέεθρα,
Ὄχθαι δ' ἀμφὶ περὶ μεγάλ' ἴαχον· οἱ δ' ἀλαλητῷ
Ἔννεον ἔνθα καὶ ἔνθα, ἑλισσόμενοι κατὰ δίνας.
Ὡς δ' ὅθ' ὑπαὶ ῥιπῆς πυρὸς ἀκρίδες ἠερέθονται
Φευγέμεναι ποταμόνδε, τὸ δὲ φλέγει ἀκάματον πῦρ
Ὄρμενον ἐξαίφνης, ταὶ δὲ πλώσσουσι καθ' ὕδωρ·
Ὡς ὑπ' Ἀχιλλῆος Ξάνθε βαθυδινήεντος
Πλῆτο ῥόος κελάδων ἐπιμὶξ ἵπποιν τε καὶ ἀνδρῶν.

Expandit antè denſam, ut-inhiberet: dimidii verò
In fluvium volvebantur profundè-fluentem, vorticibus-argenteum;
Inciderunt autem magno ſtrepitu: ſonitum verò dedere alta fluenta,
Ripæque circumcircà gravitèr gemuere: Illi verò fremitum-edentes
Innatabant huc & illuc, agitati per vortices.
Ut verò cùm exactæ impetu ignis locuſtæ evolant
Ut fugiant ad fluvium, ardet autem indefeſſus ignis
Excitatus derepentè; illæ verò metu-perculſæ-cadunt in aquam:
Sic Achille fugante Xanthi vorticibus profundi
Implebatur fluentum reſonans mixtim equiſque & viris.

Ibid.——ἠέρα δ' Ἥρη Πίτνα πρόσθε βαθεῖαν, ἐρυκέμεν.] Domina *Dacier* hæc ita accipit, ut *Juno Trojanos* nebulâ circumfuſos ab *Achille* eripere ac ſervare dicatur: "Ἐρυκέμεν," inquit "ne ſignifie pas ici, *pour* "*les empêcher de fuir*, mais au contraire, "*pour les ſouver, pour les dérober à Achille.* "Junon pour empêcher Achille de pour-"ſuivre cette moitié de l'armée ennemie, "qui fuyoit vers la ville, la couvre d'un "épais nuage." Ego verò vulgari explicandi rationi magis aſſentior; nempè, *Junonem Trojanos*, caligine offusâ, in fugâ impedire. Nam vox, ἐρύκω, ſemper apud *Homerum*, *detinere*, *inhibere*, *impedire*, ſignificat;

Μηδέ μ' ἔρυκε μάχης——. *Il.* σ', 126.
——ἀέκοιλα δέ σ' ὔτις ἐρύξει.
Odyſſ. ή, 315.
——ὃς ἀέκοιλας ὀρυκτὴ τάφρος ἔρυκε.
Il. ω', 369.

Atque huic explicandi rationi favere videtur *Euſtathius*; Τὸ δὲ, "ἠέρα Ἥρη Πίτνα πρόσθε βαθεῖαν," ταυτόν ἐϛι τῷ ἀοράσίαν πολλὴν καϵπετάννυϵ πρὸ ὀφθαλμῶν τοῖς Τρωσὶν, ὡς ἂν δηλαδὴ μὴ βλέποντες ἐν τῷ φεύγειν, πίπτοιεν εἰς τὸν ποταμόν.

Ver. 7.—ἡμίσεες δὲ Ἐς ποταμὸν εἰλεῦντο.] Καὶ ὅρα, ὅτε καὶλαῦθα ὁ ποιητὴς ἐπίτηδες ἐτραχυνε λέξεσι τὴν τῷ λόγῳ προφορὰν, ἀνάλογας τῷ ἤχῳ τῆς εἰς τὸν ποταμὸν πτώσεις τῶν φευγόντων. *Euſtath.*

Ver. 8.——ποταμὸν εἰλεῦντο.] Quâ ratione, ποταμὸν, hic ultimam producat; item περὶ, *ver.* 10; & λιμένος, *ver.* 23; & κατὰ, *ver.* 25; vide ſuprà ad ά, 51. *Barneſius* inter varias lectiones retulit ποταμόν γ' εἰλεῦντο. Sed nihil opus.

Ver. 9.——μεγάλῳ πατάγῳ· βράχε δ'.] De hujus ὀνομαλοποιΐας pulchritudine, vide ſuprà ad β', 210; & ad δ', 455.

Ver. 11.——ἑλισσόμενοι κατὰ δίνας.]
——Σκάμανδρος,
Καὶ Σιμόεις, ὅθι πολλὰ βοάγρια καὶ τρυφάλειαι
Κάππεσον ἐν κονίῃσι, καὶ ἡμιθέων γένος ἀνδρῶν. Suprà μ', 21.

Ubi quum ψάμαθος propriè, non κονίη, ſit *arena*; pro Κάππεσον ἐν κονίῃσι; ex hoc loco, itémque ex *ver.* 132, 213, & 239 hujus libri, ſcribendum conjicit Vir ſummæ eruditionis *Richardus Bentleius*, Κάππεσον ἐν δίνῃσι. Quocum & meliùs congruit *Virgilius*, *Æn.* I. 104;

——ubi tot Simoïs correpta *ſub undis*
Scuta virûm——

Porrò in eodem verſu, cum ἡμίθεος non ſit vox Homerica; pro ἡμιθέων γένος ἀνδρῶν, ex δ', 447, ſcribendum conjicit Vir idem eruditiſſimus;

——ἰφθίμων μένε' ἀνδρῶν.

Atque ita *Virgilius* loco jam citato;

——virûm——*fortia* corpora volvit.

Ver. 13.—τὸ δὲ φλέγει ἀκάματον πῦρ.] Sed non idcirco flammæ atque incendia vires
Indomitas poſuere.—— *Æn.* V. 680.

Αὐτὰρ ὁ διογενὴς δόρυ μὲν λίπεν αὐτῇ ἐπ' ὄχθαις,
Κεκλιμένον μυρίκῃσιν· ὁ δ' ἔνθορε, δαίμονι ἴσος,
Φάσγανον οἷον ἔχων, κατὰ δὲ φρεσὶ μήδετο ἔργα·
Τύπτε δ' ἐπισροφάδην· τῶν δὲ στόνος ὦρνυτ' ἀεικὴς
Ἄορι θεινομένων, ἐρυθαίνετο δ' αἵματι ὕδωρ.
Ὡς δ' ὑπὸ δελφῖνας μεγακήτεας ἰχθύες ἄλλοι
Φεύγοντες, πιμπλᾶσι μυχὸς λιμένος εὐόρμου,
Δειδιότες· μάλα γάρ τε καταισθάνεται, ὅν κε λάβῃσιν·
Ὡς Τρῶες πολαμοῖο κατὰ δεινοῖο ῥέεθρα
Πτῶσσον ὑπὸ κρημνούς· ὁ δ', ἐπεὶ κάμε χεῖρας ἐναίρων,
Ζωοὺς ἐκ πολαμοῖο δυώδεκα λέξατο κούρους,
Ποινὴν Πατρόκλοιο Μενοιτιάδαο θανόντος·
Τοὺς ἐξῆγε θύραζε τεθηπότας, ἠΰτε νεβρούς,
Δῆσε δ' ὀπίσσω χεῖρας εὐτμήτοισιν ἱμᾶσι,
Τοὺς αὐτοὶ φορέεσκον ἐπὶ στρεπτοῖσι χιτῶσι·
Δῶκε δ' ἑταίροισιν, κατάγειν κοίλας ἐπὶ νῆας.
Αὐτὰρ ὁ αὖ ἐπόρουσε, κατακτάμεναι μενεαίνων.
Ἔνθ' υἱεῖ Πριάμοιο ξυνήντετο Δαρδανίδαο,

At ille nobiliſſimus haſtam quidem reliquit illic in ripis
Acclinatam myricis; ipſe autem inſiliit, deo par,
Gladium ſolum habens, exitialiáque animo meditabatur opera:
Et feriebat quaquaversùm: eorum verò gemitus excitabatur fœdus
Enſe dum-cædebantur; rubeſcebátque ſanguine aqua.
Ut verò metu Delphinis ingentis piſces alii
Fugientes, implent receſſus-intimos portûs ſtationibus-tuti,
Formidantes; omninò enim devorat, quemcunque ceperit:
Sic Trojani fluvii per impetuoſi fluenta
Abdebant-ſe-perculſi ſub crepidinibus: Ille verò ut laſſatus erat manus cædendo,
Vivos è fluvio duodecim legit juvenes,
Pœnas daturos de Patroclo Menœtiade mortuo:
Hos eduxit à fluvio metu-ſtupentes, tanquam hinnulos;
Ligavitque à tergo manus ſcitè-ſectis loris,
Quæ ipſi ferebant innexa tortilibus annulis tunicis:
Tradidit autem ſociis, deducendos cavas ad naves.
At ipſe iterùm irruit, interficere cupiens.
Illic filio Priami obvius factus-eſt Dardanidæ,

Ver. 17.——ἐπ' ὄχθαις.] *Al.* ἐπ' ὄχθῃ.

Ver. 18. Κεκλιμένον μυρίκῃσιν.] Τὸ μυρικῶν περιεχόμενον, κεκαλυμμένον. *Schol.* Minùs rectè.

Ibid.—Κεκλιμένον.] Vide ſuprà ad ά, 309 & 314.

Ibid.——ἔνθορε.] *Al.* ἔσθορε.

Ver. 20.—ὄρνυτ'.] Vide ſuprà ad γ', 260.

Ver. 23.——εὐόρμου.] *Al.* εὐόρμους.

Ver. 24.——μάλα.] *Al.* μίγα.

Ver. 25.——δεινοῖο.] Nonnulli, notante Ευβατhio, legerunt δινοῦ, Δινὰς ἢ Ζαγρεφὰς ἔχοντες.

Ver. 27. Ζωοὺς ἐκ πολαμοῖο δυώδεκα.]
——————Sulmone creatos
Quatuor hic juvenes, totidem, quos educat Ufens,
Viventes rapit; inferias quos immolet umbris,
Captivoque rogi perfundat ſanguine flammas. *Æn.* X. 517.

Ver. 29. Τοὺς ἐξῆγε.] *Al.* Τόσσ' ἐξῆγε. Quo modo legit & Codex *Harleianus*.

Ver. 31.——φορέεσκον.] *Ferre ſolebant.* Vide ſuprà ad β', 221; & ad ν', 84.

Ver. 33.—κατακτάμενας.] *Al.* δαϊζόμενος.

Ver.

Ἐκ ποταμοῦ φεύγοντι, Λυκάονι· τόν ῥά ποτ' αὐτὸς
Ἦγε, λαβὼν ἐκ πατρὸς ἀλωῆς ἄκ' ἐθέλοντα,
Ἐννύχιος προμολών· ὁ δ' ἐρινεὸν ὀξέϊ χαλκῷ
Τάμνε, νέους ὄρπηκας, ἵν' ἅρματος ἄντυγες εἶεν·
Τῷ δ' ἄρ' ἀνώϊστον κακὸν ἦλυθε δῖος Ἀχιλλεύς·
Καὶ τότε μέν μιν Λῆμνον ἐϋκτιμένην ἐπέρασσε,
Νηυσὶν ἄγων· ἀτὰρ υἱὸς Ἰήσονος ὦνον ἔδωκεν.
Κεῖθεν δὲ ξεῖνός μιν ἐλύσατο, πολλὰ δ' ἔδωκεν,
Ἴμβριος Ἠετίων, πέμψεν δ' ἐς δῖαν Ἀρίσβην·
Ἔνθεν ὑπεκπροφυγὼν, πατρώϊον ἵκετο δῶμα.
Ἕνδεκα δ' ἤματα θυμὸν ἐτέρπετο οἷσι φίλοισιν,
Ἐλθὼν ἐκ Λήμνοιο· δυωδεκάτῃ δέ μιν αὖτις
Χερσὶν Ἀχιλλῆος θεὸς ἔμβαλεν, ὅς μιν ἔμελλε
Πέμψειν εἰς ἀΐδαο, κὴ ἄκ' ἐθέλοντα νέεσθαι.
Τὸν δ' ὡς ἓν ἐνόησε ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς
Γυμνὸν ἄτερ κόρυθός τε κὴ ἀσπίδος, ἠδ' ἔχεν ἔγχος,
Ἀλλά τὰ μέν ῥ' ἀπὸ πάντα χαμαὶ βάλε· τεῖρε γὰρ ἱδρὼς

35 E fluvio fugienti, Lycaoni; quem olim ipſemet
Abduxerat, captum ex patris agro invitum;
Nocturnus progreſſus: is verò caprifici acuto ære
Incidebat novellos ramos, ut currûs ambitus eſſent:
Ei autem improviſum malum ſupervenit nobilis Achilles;
40 Et tunc quidem ipſum in Lemnum benè-habitatam vendidit,
Navibus abductum: filius autem Iaſonis pretium dedit.
Illinc verò hoſpes ipſum redemit, multáque dedit,
Imbrius Eëtion, miſitque ad nobilem Ariſben:
Inde *is* clàm-arreptâ-fugà, paternam venit in domum.
45 Undecim autem dies animum oblectabat cum ſuis amicis,
Reverſus ex Lemno: duodecimâ verò ipſum rursùs
Manibus Achillis Deus injecit, qui ipſum erat
Miſſurus ad Orcum, etiam nolentem ire.
Hunc autem ut advertit pedibus-valens nobilis Achilles
50 Nudum ſine galeâque & clypeo, neque habebat haſtam,
Namque ea quidem omnia in terram abjecerat; conficiebat enim ſudor

Ver. 35.——τόν ῥά.] *Quem ſcilicèt*——.
Ver. 37.—ἐρινεὸν.] Vide ſuprà ad ζ', 433.
Ver. 38.—Τάμνε.] Vide ſuprà ad ϑ', 87; & ad ν', 84.
Ver. 39.——ἄῤ'.] *Ut dictum eſt*—— *ver.* 36, 37.
Ibid.—ἦλυθε.] Vide ſuprà ad ὁ, 454; & ad ά, 37.
Ver. 40.—ἐπέρασσε.] Rectè cum duplici σ. Nam πέρασε penultimam corripit, quippe ex περάσω, non ex περάω deducta. Vide ſuprà ad ά, 67. *Al.* ἐπέρησε.
Ver. 41.—υἱὸς Ἰήσονος.] Ὁ Εὔηνος. *Schol.* Rectè; ut liquet ex *Iliad*, ή, 464; ψ', 747.
Ver. 42.—ἐλύσατο.] Vide ſuprà ad ά, 20.
Ver. 43.——Ἀρίσβην.] Πόλιν Θρᾴκης ὑπ' Ἑλλήσποντον. *Schol. Euſtathius* autem, Ἀρίσβη δὲ, (inquit,) πόλις Τρωάδος, Μιλησίων ἀποικία ἔχουσα. Vide & *Strabonem*, *Geograph. lib.* XIII. *pag.* 883. *Al.* 590.
Ver. 49.—ἔγχος.] Non hîc ſupervacaneum eſt iſtud ἔγχος· ſed vim habet in connectendâ ſententiâ cum eo quòd præceſſit *ver.* 34: Ἔνθ' υἱεῖ Πριάμοιο, &c.
Ibid.—ποδάρκης.] Vide ſuprà ad ά, 58.
Ver. 51.——ἀπὸ πάντα χαμαὶ βάλε.] Id eſt, πάντα χαμαὶ ἀπέβαλε.
Ibid.——τεῖρε γὰρ ἱδρὼς.] Cod. *Harleian.* τεῖρε δὲ ἱδρώς.

Φεύγοντ' ἐκ ποταμοῖο, κάμαλος δ' ὑπὸ γένατ' ἐδάμνα·
Ὀχθήσας δ' ἄρα εἶπε πρὸς ὃν μεγαλήτορα θυμόν·
Ὤ πόποι, ἦ μέγα θαῦμα τόδ' ὀφθαλμοῖσιν ὁρῶμαι·
Ἦ μάλα δὴ Τρῶες μεγαλήτορες, ὥσπερ ἔπεφνον,
Αὖτις ἀναςήσονται ὑπὸ ζόφου ἠερόεντος·
Οἷον δὴ καὶ ὅδ' ἦλθε, φυγὼν ὑπὸ νηλεὲς ἦμαρ,
Λῆμνον ἐς ἠγαθέην πεπερημένος· ἐδέ μιν ἔσχε
Πόντος ἁλὸς πολιῆς, ὃ πολεῖς ἀέκοντας ἐρύκει.
Ἀλλ' ἄγε δὴ καὶ δορὸς ἀκωκῆς ἡμετέροιο
Γεύσεται, ὄφρα ἴδωμαι ἐνὶ φρεσὶν, ἠδὲ δαείω,
Ἦ ἄρ' ὁμῶς καὶ κεῖθεν ἐλεύσεται, ἦ μιν ἐρύξει
Γῆ φυσίζοος, ἥτε κατὰ κραιπνὸν περ ἐρύκει.
Ὣς ὥρμαινε μένων· ὃ δέ οἱ ςχεδὸν ἦλθε τεθηπώς,
Γένυν ἅψασθαι μεμαώς· περὶ δ' ἤθελε θυμῷ
Ἐκφυγέειν θάνατόν τε κακὸν καὶ κῆρα μέλαιναν.
Ἦτοι ὁ μὲν δόρυ μακρὸν ἀνέσχεθε δῖος Ἀχιλλεὺς,
Οὐτάμεναι μεμαώς· ὃ δ' ὑπέδραμε καὶ λάβε γένυ

Fugientem è fluvio, delaſſatióque genua ſubtùs domabat:
Indignatus utique dixit ad ſuum magnum animum;
" Papæ, ingens ſanè miraculum hoc oculis video:
" Jam nimirùm Trojani magnanimi, quos interfeci,
" Rursùs reſurgent ex infernis tenebris caliginoſis;
" Ut jam & hic reverſus eſt, poſtquàm effugit ſævum diem,
" Lemnum in ſacram *licèt* venundatus: neque ipſum tenuit
" Pontus ſali cani, qui multos invitos coërcet.
" Sed agedum & haſtæ cuſpidem noſtræ
" Guſtabit, ut videam in mente & edoceat,
" An ſimiltèr & illinc reverſurus-ſit, an ipſum coërcebit
" Terra alma, quæ & fortem licèt coërcet.
Hæc animo-verſabat manens: Is verò prope eum venit animo-conſternatus,
Genua tangere cupiens; valdè enim exoptabat animo
Effugere mortémque exitialem & fatum nigrum.
Ac quidem haſtam longam ſuſtulit nobilis Achilles,
Percutere paratus: is autem currens ſubiit & prehendit genua

Ver. 53. Ὀχθήσας δ'.] Edidit *Barneſius* Ὀχθήσασδ'. " *Senſu* (ut ait) & *Syntaxi* co-" gentibus." Sed minùs rectè. Vide ſuprà ad ά, 57; & ad έ, 439.

Ver. 60.——ἄγε δὴ.] Vide ſuprà ad ἐ, 249; & ad β', 158.

Ver. 64.——τεθηπὼς.] Vide ſuprà ad β', 314.

Ver. 65.——ἅψασθαι.] *Al.* ἅψεσθαι.

Ver. 67. Ἦτοι ὁ μὲν δόρυ μακρὸν ἀνέσχεθε.] Inde Mago procul infenſam cum tenderet haſtam;
Ille aſtu ſubit, ac tremebunda ſupervolat haſta:
Et genua amplectens, effatur talia ſupplex;
Per patrios manes, & ſpes ſurgentis Iüli,
Te precor, hanc animam ſerves natoque patrique. *Æn.* X. 521.

Ibid.—ἀνέσχεθε.] *Euſtathius* legit ἀνέσχεθε.

Ver. 68. Οὐτάμεναι.] Non ex ὐτᾶν, inde enim fit ὐτήμεναι, vel ὐτάμεναι, quod antepenultimam neceſſariò producat: Sed, quâ analogiâ ex τίθημι fit τιθέναι; ex δίδωμι, διδόναι; eâdem ex ὔτημι fit ὔτᾶναι, indéque ὐτάμεναι, quod antepenultimam neceſſariò corripit.

Ver.

Κύψας· ἐΐσχειη δ' ἄρ' ὑπὲρ νώτου ἐνὶ γαίῃ
Ἕσῃ, ἱεμένη χροὸς ἄμμεναι ἀνδρομέοιο.
Αὐτάρ ὁ τῇ ἑτέρῃ μὲν ἑλὼν ἐλλίσσετο γούνων,
Τῇ δ' ἑτέρῃ ἔχεν ἔγχος ἀκαχμένον, οὐδὲ μεθίει·
Καί μιν λισσόμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
Γουνοῦμαί σ', Ἀχιλεῦ· σὺ δέ μ' αἴδεο, καὶ μ' ἐλέησον·
Ἀντί τοι εἰμ' ἱκέταο, διοτρεφὲς, αἰδοίοιο.
Πὰρ γάρ σοι πρώτῳ πασάμην Δημήτερος ἀκτὴν,
Ἤματι τῷ, ὅτε μ' εἶλες ἐϋκλιμένῃ ἐν ἀλωῇ,
Καί μ' ἐπέρασσας, ἄνευθεν ἄγων πατρός τε, φίλων τε,
Λῆμνον ἐς ἠγαθέην· ἑκατόμβοιον δέ τοι ἦλφον·
Νῦν δ' ἐλύμην τρὶς τόσσα πορών· ἠὼς δέ μοι ἐστὶν
Ἥδε δυωδεκάτη, ὅτ' ἐς Ἴλιον εἰλήλουθα,
Πολλὰ παθὼν, νῦν αὖ με τεῆς ἐν χερσὶν ἔθηκε
Μοῖρ' ὀλοή· μέλλω που ἀπέχθεσθαι Διὶ πατρὶ,
Ὅς με σοὶ αὖτις ἔδωκε· μινυνθάδιον δέ με μήτηρ
Γείνατο Λαοθόη θυγάτηρ Ἀλτάο γέροντος,

Pronus : haſta verò ſuper dorſum in terrâ
Stetit, cupiens corpore ſatiari humano.
Cæterùm hic alterâ *manu* quidem prehenſis ſupplicabat genibus,
Alterâ verò tenebat haſtam acutam, neque dimittebat ;
Et eum ſupplicans verbis alatis allocutus eſt ;
" Genua-amplexus te oro, Achille ; tu autem me reſpice, meîque miſerere :
" Loco tibi ſum ſupplicis, Jovis-alumne, reverendi,
" Apud te enim primùm guſtavi Cereris fruges,
" Die illo, quandò me cepiſti benè-culto in agro,
" Et me vendidiſti, procul abductum à patréque, amiciſque,
" Lemnum in ſacram ; centum autem boüm-pretium tibi peperi :
" Nunc verò redemptus-fuero ter tantis datis : Aurora autem mihi eſt
" Hæc duodecima, poſtquàm in Ilium perveni,
" Multa perpeſſus ; nunc verò me tuis in manibus poſuit
" Fatum exitiale : odio nimirùm ſum Jovi patri,
" Qui me tibi rursùs tradidit : Brevis autem ævi me mater
" Peperit Laothoë, filia Altæ ſenis,

Ver. 69.——ἄρ'] *Ut neceſſe erat*——.

Ver. 70.——ἱεμένη χροὸς ἄμμεναι.] Vide ſuprà ad δ', 126 ; & ad ὁ, 317.

Ver. 71.——ἐλλίσσετο.] Ita reſtituit *Barneſius*. *Al.* ἐλίσσετο. Quod & ipſum ferri poſſit ; eâdem ſcilicèt analogiâ, ac ἑλώρια. Vide ſuprà ad ἁ, 4. Ἐλλίσσετο tamen rectiùs videtur ; non modò propter ſimilia, ἔλλαβε, ἐλλιτάνευε ; ſed maximè propter eandem ipſam vocem, ἐλλισάμην, *Odyſſ.* λ', 35 ; & ν', 273 ; ubi Exemplaria conveniunt.

Ver. 72.——οὐδὲ μεθίει.] Vide ſuprà ad ὁ, 24 & 66 ; & ad ω', 762.

Ver. 73.——λισσόμενος ἔπεα.] Vide ſuprà ad ἁ, 51. *Al.* φωνήσας ἔπεα.

Ver. 76.——πρώτῳ.] *Al.* πρῶτον.

Ver. 78.——ἐπέρασσας.] Cod. *Harleian.* ἐπέρασας. Minùs rectè. Vide ſuprà ad *ver.* 40.

Ver. 79.——ἑκατόμβοιον.] Τιμὴν ἑκατὸν βοῶν ἀξίαν. *Scbol.*

Ver. 80. Νῦν δ' ἐλύμην.] Ita edidit *Barneſius*. *Al.* Νῦν δὲ λύμην. Ἰσέον, ὅτι τὸ, " Νῦν δ' ἐλύμην τρὶς τόσσα πορών," ἐκ ἔστιν εὐκλικὸν, ἀλλ' ὁριστικὸν, ὑπερσυνθελικὸς, ἀντὶ τοῦ ἐλελύμην. *Etymolog. Magn.* à *Barneſio* citatum. Vide infrà ad *ver.* 114 ; & ad ω, 1.

Ver. 81.——εἰλήλουθα.] Hoc eſt, quod aiunt Galli, *Je ſuis venu*. Vide ſuprà ad ἁ, 37.

Ver. 85, 86. Ἀλτάο——Ἀλτεω.] Vide ſuprà ad ἁ, 265.

Ver.

Ἄλ]εω, ὃς Λελέγεσσι φιλοπ]ολέμοισιν ἀνάσσει,
Πήδασον αἰπήεσσαν ἔχων ὑπὸ Σα]νιόεν]ι.
Τῷ δ' ἔχε θυ]ατέρα Πρίαμ[ος, πολλὰς δὲ κ᾽ ἄλλας·
Τῆσδε δύω γενόμεσθα, ζὺ δ' ἄμφω δειρο]ομήσεις.
Ἦτοι τὸν πρώτοισι μετὰ πρυλέεσσι δάμασσας,
Ἀντίθεον Πολύδωρον, ἐπεὶ βάλες ὀξέϊ δουρί·
Νῦν δὲ δὴ ἐνθάδε μοι κακὸν ἔσσε]αι· ὐ γὰρ οἴω
Σὰς χεῖρας φεύξεσθαι, ἐπεί ῥ᾽ ἐπέλασσέ γε δαίμων.
Ἄλλο δέ τοι ἐρέω, ζὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο ζ]ησι·
Μή με κ]ειν᾽, ἐπεὶ ὐχ ὁμογάστρι[ος Ἕκ]ορός εἰμι,
Ὅς τοι ἑταῖρον ἔπεφνεν ἐνήεά τε, κρα]ερόν τε.
Ὣς ἄρα μιν Πριάμοιο προσηύδα φαίδιμ[ος υἱὸς,
Λισσόμεν[ος ἐπέεσσιν· ἀμείλικ]ον δ᾽ ὄπ᾽ ἄκουσε·
Νήπιε, μή μοι ἄποινα πιφαύσκεο, μηδ᾽ ἀγόρευε·
Πρὶν μὲν γὰρ Πάτροκλον ἐπισπεῖν μόρσιμον ἦμαρ,

" Altæ, qui Lelegibus bellicosis imperat,
" Pedasum excelsam obtinens propè Satnioëntem.
" Hujus autem habuit filiam Priamus, multas etiam & alias:
" Ex hâc duo nati sumus, tu verò ambos obtruncaveris:
" Illum quidem primos inter pedites domuisti,
" Deo-parem Polydorum, postquàm percussisti acutâ hastâ:
" Nunc verò hîc mihi malum erit; non enim puto
" Tuas manus *me* effugiturum, postquàm propè-adduxit Deus.
" Aliud autem tibi dicam, tu verò in mente reconde tuâ:
" Nè me interfice, non enim uterinus-frater Hectoris sum,
" Qui tibi sodalem interemit mitémque, fortémque.
Sic utique eum Priami allocutus est illustris filius,
Supplicans verbis; immitem autem vocem audivit;
" Stulte, nè mihi pretia-redemptionis memora, neque narra:
" Antequàm enim Patroclus assecutus esset fatalem diem,

Ver. 87. Πήδασον αἰπήεσσαν ἔχων ὑπὸ Σαληιόεν]ι.] Καὶ νῦν δὲ προσληπτέον ὅτι Πήδασόν τινα λέγει [Ὅμηρος] πόλιν αὐτῶν [Λελέγων] ὑπὸ Ἀλίῃ τειχομένων. "Ἄλεω ὃς Λε-" λέγεσσι φιλοπολέμοισιν ἀνάσσει, Πήδασον " αἰπήεσσαν ἔχων ἐπὶ Σαληιόεν]ι." Καὶ νῦν ὁ τόπος δείκνυται τῆς πόλεως ἔρημος. Γράφουσι δέ τινες ὐκ εὖ " ὑπὸ Σαληιόεν]ι," ὡς ὑπὸ ὄρει Σαληιόεν]ι κειμένης τῆς πόλεως· ὐδὲν δ' ἐςὶν ὄρος ἐνταῦθα Σαληιόεις προσαγορευόμενον· ἀλλὰ πολαμὸς ἐφ' ᾧ ἵδρυται ἡ πόλις· νῦν δ' ἐςὶν ἐρήμη. *Strabo, Geograph. lib.* XIII.

Ver. 91. Ἀντίθεον.] Insignem; non utique ad *omnem* virtutem, sed propter *agilitatem singularem.* Vide suprà ad υ, 410.

Ibid.——ὀξέϊ δουρί.] Cod. *Harleian.* ὀξέϊ χαλκῷ.

Ver. 93.—ἐπέλασσε.] Vide suprà ad ν', 1.

Ver. 94. Ἄλλο δέ τοι ἐρέω, ζὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο ζ]ησι.] Vide suprà ad π', 851.

Ver. 95.—ὁμογάστρι[ος.] Ὁ ἐκ τῆς αὐτῆς γαςρὸς ἀδελφός. *Scholiast.*

Ver. 98. Λισσόμεν[ος ἐπέεσσιν.] *Al.* μειλιχίοις ἐπέεσσιν· Ut suprà λ', 137. Cui lectioni & aptiùs respondet sequens ἀμείλικ]ον. Porrò, quâ ratione, Λισσόμεν[ος, hîc ultimam producat; item ἀπὸ, *ver.* 113; & ἄμφηκες, *ver.* 118; & ἐπευχόμεν[ος, *ver.* 121; vide suprà ad ά, 51.

Ver. 99. Νήπιε, μή μοι ἄποινα πιφαύσκεο.] *Al.* μή μοι ταῦτα πιφαύσκεο.

Argenti atque auri memoras quæ multa talenta,
Gnatis parce tuis: belli commercia Turnus
Sustulit illa prior, jam tum Pallante perempto. *Æn.* X. 531.

Ver. 100.—μόρσιμον ἦμαρ.] *Al.* αἴσιμον ἦμαρ.

Ver.

Τόφρα τί μοι τεφιδέσθαι ἐνὶ φρεσὶ φίλτερον ἦεν
Τρώων, κὴ πολλὺς ζωὸς ἕλον, ἠδ' ἐπέρασσα·
Νῦν δ' ἐκ ἔσθ', ὅς κεν θάνατον φύγῃ, οὐ κε θεός γε
Ἰλίῳ προπάροιθεν ἐμῇς ἐν χερσὶ βάλῃσι,
Συμπάντων Τρώων, περὶ δ' αὖ Πριάμοιό γε παίδων.
Ἀλλὰ, φίλος, θάνε κὴ σύ· τίη ὀλοφύρεαι αὔτως;
Κάτθανε κὴ Πάτροκλος, ὅπερ σέο πολλὸν ἀμείνων.
Οὐχ ὁράας, οἷος κἀγὼ· καλός τε, μέγας τε,
Πατρὸς δ' εἰμὶ ἀγαθοῖο, θεοὶ δέ μ' ἐγείναλο μήτηρ·
Ἀλλ' ἐπί τοι κἀμοὶ θάνατος κὴ μοῖρα κραταιὴ
Ἔσσεται, ἢ ἠὼς, ἢ δείλης, ἢ μέσον ἦμαρ·
Ὁππότε τις κὴ ἐμεῖο ἄρει ἐκ θυμὸν ἕληται,
Ἢ ὅγε δουρὶ βαλὼν, ἢ ἀπὸ νευρῆφιν ὀϊγῷ.

" Intereà aliquantùm mihi parcere in animo gratum erat
" Trojanis; & multos vivos cepi, & vendidi:
" Nunc verò non eſt, qui mortem effugiat, quemcunque utique Deus
" Ilium ante meas in manus conjecerit,
" Univerſorum Trojanorum, præcipuè autem Priami filiorum.
" Sed, amice, morere & tu: cur lamentaris fruſtrà?
" Occubuit & Patroclus, qui tamen te multò præſtantior.
" Nonne vides, qualis & ego, pulchérque, magnúſque;
" Quin & patre natus ſum eximio, deáque me peperit mater:
" Et mihi tamen utique mors & fatum violentum
" Aderit, ſeu aurora *fuerit*, ſeu crepuſculum, ſeu meridies;
" Quando quis & mihi ære animum auferet,
" Sive is haſtâ percuſſerit, ſive à nervo ſagittâ.

Ver. 102.——ἐπέρασσα.] Vide ſuprà ad *ver.* 40.

Ver. 103.——ὅς κεν θάνατον φύγῃ.] *Al.* ὅτις θάνατον φύγοι.

Ver. 104. Ἰλίῳ προπάροιθεν.] Vide ſuprà ad ὁ, 24 & 66.

Ver. 105. Συμπάντων.] *Al.* Καὶ πάντων. Atque ita legit Codex *Harleianus*.

Ver. 106.——αὔτως.] *Al.* ἴτως.

Ver. 107. Κάτθανε κὴ Πάτροκλος.]

Ipſe Epicurus obît decurſo lumine vitæ,
Qui genûs humanum ingenio ſuperavit; & omnes
Præſtinxit, ſtellas exortus uti ætherius Sol:
Tu verò dubitabis, & indignabere obire.
Lucret. Lib. III. 1055.

Et *ver.* 1038 ejuſdem libri;

Lumina ſis [*Al.* ſic] oculis etiam bonus Ancu' reliquit,
Qui melior multis, quam tu fuit——.

Similitèr ferè & *Cicero*; " Ii viri hoc bello " occiderunt, ut impudentia videatur eandem fortunam, ſi res cogat, recuſare." *Ad Familiares, Lib.* VI. *Epiſt.* 4. Λέγεται δέ πως——τὸν——Καλλισθένην *Συνέλα τὴν* ἀλλοριότητα τῦ βασιλέως, [Ἀλεξάνδρου,] δὲς ἢ τρὶς ἀπιόντα πρὸς αὐτὸν εἰπεῖν, " Κάτθανε " κὴ Πάτροκλος, ὅπερ σέο πολλὸν ἀμείνων." *Plutarch. Vitæ Alexandri & Julii Cæſaris comparatæ.* Vide ſuprà ad σ', 117.

Ver. 108. Οὐχ ὁράας, οἷος κἀγὼ.] Vide *Suetonium. Domitian. cap.* 18; Ubi verſum hunc ab Imperatore uſurpatum refert.

Ibid.——οἷος κἀγὼ, καλός τε, μέγας τε.] *Al.* οἷος μὲν ἐγὼν, ἠΰς τε, μέγας τε.

Ibid.——καλός.] Vide ſuprà ad β', 43.

Ver. 110.——τοι κἀμοὶ.] *Al.* τοι κὴ ἐμοὶ. Atque ita legit Codex *Harleianus*.

Ver. 111.——ἢ ἠὼς, ἢ δείλης.] *Al.* δείλη. " Quæ lectio" (inquit *Henricus Stephanus*) " mihi ſimplicior videtur, & aptiùs jungi " cum ἠώς." *Al.* δείλῃ.

Ver. 112.——ἄρει.] Cod. *Harleian.* ἄρῃ. *Al.* ἄρῃς· quo modo legit & *Scholiaſtes*; exponitque, Σίδηρος τὴν ψυχὴν ἀφέλῃται.

Ver. 113.——ὅγε.] De hujus Syntaxeos venuſtate; vide ſuprà ad γ', 409.

Ibid.——νευρῆφιν.] Vide ſuprà ad ν', 588.

Ver.

Ὣς φάτο· τῷ δ' αὐτῷ λύτο γύαλα καὶ φίλον ἦτορ.
Ἔγχει μὲν ῥ' ἀφέηκεν, ὁ δ' ἔζετο χεῖρα πετάσσας
Ἀμφοτέρας· Ἀχιλεὺς δὲ ἐρυσσάμενος ξίφος ὀξὺ
Τύψε κατὰ κληῖδα παρ' αὐχένα πᾶν δέ οἱ εἴσω
Δῦ ξίφος· ἄμφηκες· ὁ δ' ἄρα πρηνὴς ἐπὶ γαίῃ
Κεῖτο ταθείς· ἐκ δ' αἷμα μέλαν ῥέε, δεῦε δὲ γαῖαν.
Τὸν δ' Ἀχιλεὺς ποσὶν ἀμόνδε, λαβὼν πόδος, ἧκε φέρεσθαι,
Καί οἱ ἐπευχόμενος ἔπεα πτερόεντ' ἀγόρευεν·
Ἐνταυθοῖ νῦν κεῖσο μετ' ἰχθύσιν, οἵ σ' ὠτειλὴς
Αἷμ' ἀπολιχμήσονται, ἀκηδέες· οὐδέ σε μήτηρ
Ἐνθεμένη λεχέεσσι γοήσεται· ἀλλὰ Σκάμανδρος
Οἴσει δινήεις εἴσω ἁλὸς εὐρέα κόλπον,
Θρώσκων τις κατὰ κῦμα μέλαιναν φρῖχ' ὑπαλύξει

Sic dixit: illius verò ibi ſoluta ſunt genua & charum cor:
Haſtam quidem dimiſit, conſeditque manibus paſſis
Ambabus: Achilles verò ſtricto enſe acuto
Percuſſit ad claviculam propè cervicem; totus autem ei intrò
Subiit enſis anceps: ille verò pronus in terrâ
Jacebat extenſus; ſanguis autem ater effluebat, rigabátque terram.
Illum verò Achilles in fluvium, prehenſum pede, miſit ferendum,
Et ſuper eum glorians verba alata profatus eſt;
" Iſtic nunc jace inter piſces, qui tibi vulneris
" Sanguinem delambent, ſecuri; neque te mater
" Impoſitum lectis deflebit, ſed Scamander
" Ferret vorticoſus in maris latum ſinum.
" Saltans quis per undam ſub nigram horreſcentem ſuperficiem evehetur

Ver. 114.——λύτο.] Non ex ἐλύεο, inde enim fit λῦτο primâ productâ; ſed ex ἐλέλυο. Eodem modò ac λέλο ex ἐλέλεκο. Vide infrà ad ώ, 1.

Ver. 115.——πετάσσας.] Rectè cum duplici σ. Nam πετάσας mediam corripit, quippe à πετάννυμι deducta. Vide ſuprà ad ά, 67; & ad *ver.* 40, hujus libri.

Ver. 117. Τύψε κατὰ κληῖδα παρ' αὐχένα· πᾶν δέ οἱ εἴσω Δῦ ξίφος.]

Cervice orantis capulo tenus abdidit enſem. Æn. X. 536.

Ver. 118.——ἄρα.] *Ut ex tali vulnere neceſſe erat*——.

Ibid.——γαίῃ.] Cod. *Harleian.* γαίης.

Ver. 120, 148, 152. Τὸν δ'——Οἱ δ'——Τὸν δ'.] Vide ſuprà ad ά, 57; & ad Δ', 160.

Ver. 121.——ἔπεα πτερόεντ' ἀγόρευεν.] *Al.* ἔπεα πτερόεντα προσηύδα.

Ver. 122.——Ἐνταυθοῖ νῦν κεῖσο.]

Iſtic nunc, metuende, jace; non te optima mater
Condet humi, patriove onerabit membra ſepulchro;
Alitibus linquere feris, aut gurgite merſum
Unda feret, piſceſque impaſti vulnera lambent. Æn. X. 557.

Ver. 123.——ἀκηδέες.] *Al.* ἀνηλέες.

Ver. 124, 223.——Σκάμανδρος——Σκάμανδρε.] Cod. *Harleian.* Κάμανδρος——Κάμανδρε.

Ver. 126. Θρώσκων τις κατὰ κῦμα, &c.]

Ἐφαλλόμενος ᾧ νηχόμενός τις τῶν ἰχθύων κατὰ θάλασσαν, ᾧ ἐμπλησθεὶς τῆς Λυκάονος αἱμελῆς, πάλιν ὑπὸ τὴν μέλαιναν φρῖκα κατελεύσεται. *Schol.*

Ibid.——μέλαιναν φρῖχ'.] Φρὶξ δέ ἐστιν ἡ ἠρεμαία τῆ ὕδατος κίνησις. *Schol.* Ἀλλ' οὐδὲ τὴν φρῖκα ἀκύειν δύναμαι τὸν ἀφρὸν, Ὅμηρος μὲν μέλαιναν φρῖκα λέγουσι, τότε δὲ ἀξιοῦντος λευκότητα ἀκύειν——Καὶ ἔστιν ἡ φρὶξ, κινουμένου τοῦ πνεύματος ἀρχή. *Porph. Quæſt. Homeric.* 7.

Ibid.——φρῖχ' ὑπαλύξει.] Ita ex duobus MSS. & ex *Euſtathio* edidit *Barneſius.* *Al.* ὑπαΐξει. Quod, ut opinor, vix ferri poteſt. Nam vox ἄϊσσω (uti notavit *Barneſius,*) quàm ſæpè apud *Homerum* occurrat, primam producit, corripit ne *ſemel* quidem.

Veri

Ἰχθὺς, ὥς κε φάγῃσι Λυκάονος ἀργέτα δημόν.
Φθείρεσθ', εἰσόκεν ἄστυ κιχείομεν Ἰλίου ἱρῆς,
Ὑμεῖς μὲν, φεύγοντες, ἐγὼ δ' ὄπιθεν κεραΐζων·
Οὐδ' ὑμῖν ποταμός περ ἐΰῤῥοος ἀργυροδίνης
Ἀρκέσει, ᾧ δὴ δηθὰ πολεῖς ἱερεύετε ταύρους,
Ζωοὺς δ' ἐν δίνῃσι καθίετε μώνυχας ἵππους.
Ἀλλὰ καὶ ὣς ὀλέεσθε κακὸν μόρον, εἰσόκε πάντες
Τίσετε Πατρόκλοιο φόνον, καὶ λοιγὸν Ἀχαιῶν,
Οὓς ἐπὶ νηυσὶ θοῇσιν ἐπέφνετε, νόσφιν ἐμεῖο.
Ὣς ἄρ' ἔφη· Ποταμὸς δὲ χολώσατο κηρόθι μᾶλλον·
Ὥρμηνεν δ' ἀνὰ θυμὸν, ὅπως παύσειε πόνοιο
Δῖον Ἀχιλλῆα, Τρώεσσι δὲ λοιγὸν ἀλάλκοι.
Τόφρα δὲ Πηλέος υἱὸς, ἔχων δολιχόσκιον ἔγχος,
Ἀστεροπαίῳ ἐπᾶλτο, καταντάμεναι μενεαίνων,
Υἱέϊ Πηλεγόνος· τὸν δ' Ἀξιὸς εὐρυρέεθρος
Γείνατο, καὶ Περίβοια, Ἀκεσσαμενοῖο θυγατρῶν
Πρεσβυτάτη· τῇ γάρ ῥα μίγη Ποταμὸς βαθυδίνης.
Τῷ δ' Ἀχιλεὺς ἐπόρουσεν· ὁ δ' ἀντίος ἐκ ποταμοῖο

" Piſcis, ut comedat Lycaonis albam pinguedinem.
" Pereatis, donec urbe potiamur Ilii ſacræ,
" Vos quidem, fugientes, ego verò à-tergo contrucidans:
" Neque vobis ipſe fluvius latè-fluens vorticibus argenteus
" Proderit, cui jam ſæpè multos ſacrificatis tauros,
" Vivóſque in vortices demittitis ſolidos-ungulis equos.
" Sed & ſic peribitis dirâ morte, uſque dum omnes
" Lueritis Patrocli cædem, & interitum Achivorum,
" Quos ad naves veloces interfeciſtis, abſente me.
Sic utique dixit: Fluvius autem iram-concepit ipſo penitùs corde;
Agitábatque animo, quomodo ceſſare faceret à labore bellico
Nobilem Achillem, & à Trojanis peſtem averteret.
Interea autem Pelei filius, tenens prælongam haſtam,
Aſteropæo inſiliit, interficere cupiens,
Filio Pelegonis: illum autem Axius fluentis-latus
Genuit, & Peribœa, Aceſſameni filiarum
Natu-maxima: Huic enim miſtus eſt Fluvius vorticibus-profundus.
In hunc utique Achilles impetum fecit: hic autem adverſus è fluvio *prodiens*

Ver. 127.——ὥς κε φάγῃσι.] *Al.* ὅς κε φάγῃσι. Quo modo citat *Porphyrius* loco ſuprà citato. Atque ita etiam legit Codex *Harleianus*.

Ibid.——ἀργέτα δημόν.] Vide ſuprà ad Δ', 206; & ad ϖ', 185.

Ver. 132. Ζωοὺς——ἵππους.] Τὰ ὁρμηλικώτατα τῶν ζώων τοῖς ποταμοῖς ἱερεύουσι. *Schol.* MS. apud *Barneſium*.

Ibid.——καθίετε.] Vide ſuprà ad ϖ', 762; & ad ϕ, 24.

Ver. 134. Τίσετε.] Vide ſuprà ad δ', 257; & ad ι, 508; & ad ο, 116.

Ver. 136.——χολώσατο κηρόθι μᾶλλον.]
——ſtetit acri fixa dolore.
Æn. VII. 291.

Ver. 137.——φόνοιο.] Cod. *Harleian.* φόνοιο.

Ver. 138.——λοιγὸν ἀλάλκοι.] *Al.* λοιγὸν ἀμύνοι.

Ver. 144. Τῷ δ' Ἀχιλεὺς.] *Al.* Τῷ ῥ' Ἀχιλεύς.

Ἔσῃ, ἔχων δύο δῦρε· μένῳ δέ οἱ ἐν φρεσὶ θῆκε
Ξάνθῳ, ἐπεὶ κεχόλωτο δαϊκταμένων αἰζηῶν,
Τὺς Ἀχιλεὺς ἐδάϊξε κατὰ ῥόον, οὐδ' ἐλέαιρεν.
Οἱ δ' ὅτε δὴ ζχεδὸν ἦσαν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰόντες,
Τὸν πρότερῳ προσέειπε ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς·
Τίς, πόθεν εἰς ἀνδρῶν, ὅ μευ ἔτλης ἀντίῳ ἐλθεῖν;
Δυσήνων δέ τε παῖδες ἐμῷ μένει ἀντιόωσι.
Τὸν δ' αὖ Πηλεγόνῳ προσεφώνεε φαίδιμος υἱός·
Πηλείδη μεγάθυμε, τίη γενεὴν ἐρεείνεις;
Εἶμ' ἐκ Παιονίης ἐριβώλε, τηλόθ' ἐούσης,
Παίονας ἄνδρας ἄγων δολιχεγχέας· ἦδε δέ μοι νῦν
Ἠὼς ἐνδεκάτη, ὅτ' ἐς Ἴλιον εἰλήλυθα·
Αὐτὰρ ἐμοὶ γενεὴ ἐξ Ἀξιοῦ εὐρυ ῥέοντος,
Ἀξιοῦ, ὃς κάλλιστον ὕδωρ ἐπὶ γαῖαν ἵησιν,
Ὅς τέκε Πηλεγόνα κλυτὸν ἔγχεϊ· τόνδ' ἐμὲ φασὶ
Γείνασθαι· νῦν αὖτε μαχώμεθα, φαίδιμ' Ἀχιλλεῦ.
Ὡς φάτ' ἀπειλήσας· ὁ δ' ἀνέσχετο δῖος Ἀχιλλεὺς
Πηλιάδα μελίην· ὁ δ' ὁμαρτῇ δύρασιν ἀμφὶς

145 Conſtitit, tenens duas haſtas: animos autem ei præcordiis indidit
Xanthus; indignabatur enim de-cæſis-pugnâ-juvenibus,
Quos Achilles ceciderat per fluentum, neque miſeratus erat.
Hi verò quandò jam propè erant alter in alterum vadentes,
Illum prior allocutus eſt pedibus-valens nobilis Achilles;
150 "Quis, unde es virorum, qui mihi auſus es obvius venire?
"Infelicium utique filii meo robori occurrunt.
Hunc verò Pelegonis allocutus eſt illuſtris filius;
"Pelide magnanime, cur genus interrogas?
"Sum ex Pæoniâ glebosâ, longe ſitâ,
155 "Pæonas viros ducens longis-haſtis-armatos; hæc autem mihi nunc
"Aurora undecima, poſtquàm in Ilium veni:
"At mihi genus ex Axio latè fluente,
"Axio, qui pulcherrimam aquam per terram fundit,
"Qui genuit Pelegonem inclytum haſtâ: hunc me aiunt
160 "Genuiſſe: Nunc verò pugnemus, illuſtris Achille.
Sic dixit minitans: At ſuſtulit nobilis Achilles
Peliacam fraxinum; ſimúlque haſtis utrinque

Ver. 145.——μένῳ δέ οἱ ἐν φρεσὶ θῆκε.] Vide ſuprà ad ῠ, 110.

Ver. 147.——ἐδάϊξε.] *Al.* ἐδάϊζε. Quomodo legit & Codex *Harleianus*. Quæ &, ut opinor, melior lectio.

Ibid.—κατὰ ῥόον.] Quâ ratione, κατὰ, hîc ultimam producat; item Πηλιάδα, *ver.* 162; & ἄρα *ver.* 174; & πρὶν, *ver.* 179; & εὐχόμενῳ, *ver.* 183; vide ſuprà ad ά, 51.

Ver. 148. Οἱ δ' ὅτε δή.] Vide ſuprà ad ξ', 433.

Ver. 151.—ἀντιόωσι.] *Al.* ἀντιφέρονται.

Ver. 156. Ἠὼς ἐνδεκάτη, ὅτ' ἐς Ἴλιον εἰλήλυθα.] Vide ſuprà ad β', 848.

Ibid.——εἰλήλυθα.] Vide ſuprà ad *ver.* 81; & ad ά, 37.

Ver. 157.——Ἀξιοῦ.] Πόλεμος Παιονίας· ἡ δὲ Παιονία τῆς Θράκης. *Schol. Al.* Ἀξίου.

Ver. 158. Ἀξιοῦ, ὃς κάλλιστον ὕδωρ ἐπὶ γαῖαν ἵησιν.] Vide ſuprà ad β', 850.

Ver. 160.——νῦν αὖτε μαχώμεθα.] Cod. *Harleian.* νῦν δ' αὖτε μαχώμεθα.

Ver. 161.——ἀνέσχετο.] *Al.* ἀνέσχεθε.

Ver. 162.——ὁ δ' ὁμαρτῇ δύρασιν ἀμφὶς.]

Καὶ

Ἦρως Ἀσεροπαῖος, ἐπεὶ περιδέξιος ἦε.
Καί ῥ' ἑτέρῳ μὲν δορὶ ζάκος βάλεν, οὐδὲ διὰ πρὸ
ῥῆξε ζάκος· χρυσὸς γὰρ ἐρύκακε, δῶρα θεοῖο·
Τῷ δ' ἑτέρῳ μιν πῆχυν ἐπισράβδην βάλε χειρὸς
Δεξιερῆς, ζύτο δ' αἷμα κελαινεφές· ἡ δ' ὑπὲρ αὐτῆς
Γαίῃ ἐνεσήρικτο, λιλαιομένη χροὸς ἆσαι.
Δεύτερος αὖτ' Ἀχιλεὺς μελίην ἰθυπτίωνα
Ἀσεροπαίῳ ἐφῆκε, καλακλάμεναι μενεαίνων·
Καὶ τὸν μέν ῥ' ἀφάμαρτεν· ὁ δ' ὑψηλὴν βάλεν ὄχθην,
Μεσσοπαγὲς δ' ἄρ' ἔθηκε κατ' ὄχθης μείλινον ἔγχος.
Πηλείδης δ', ἄορ ὀξὺ ἐρυσσάμενος παρὰ μηροῦ,
Ἆλτ' ἐπί οἱ μεμαώς· ὁ δ' ἄρα μελίην Ἀχιλῆος
Οὐ δύνατ' ἐκ κρημνοῖο ἐρύσσαι χειρὶ παχείῃ·

Heros Afteropæus, ambidexter enim erat:
Atque alterâ quidem haftâ ſcutum percuſſit, neque penitùs
Perrupit ſcutum; aurum enim prohibuit, dona Dei:
Alterâ verò eum *ad* cubitum ſtrictim percuſſit manûs
Dextræ; exiliit autem ſanguis ater; ipſa verò ſuper eum
Terræ infixa eſt, cupiens corpore ſatiare ſe.
Secundus verò Achilles haſtam rectà-volantem
In Aſteropæum immiſit, occidere cupiens:
Et ab hoc quidem aberravit; at altam percuſſit ripam,
Medio-tenus autem impegit ripæ fraxineam haſtam.
Pelides verò, enſe acuto extracto à femore,
Saliit in eum ardenti-animo: at ille fraxinum Achillis
Non poterat è crepidine evellere manu robuſtâ:

Καὶ ἔστιν ὁ λόγος ἐκ εὐσύνλακτος· ὅτε γὰρ ἀκολέθως πρὸς τὸ μελίνη, ὅπερ ἐστιν αἰτιαλικῆς πτώσεως, εἰρῆσθαι τὸ δόρασιν, ὤφειλε γὰρ δόρατα εἰπεῖν· ἀλλ' οὐδὲ ῥῆμα κεῖται ἵνα ἦν ὅτι ὁ δὲ Ἀσεροπαῖος ὁμοῦ ὡς ἀμφιδέξιος δόρασιν ἔβαλεν, ἢ ἠκόντισεν ἐξ ἀμφοτέρων τῶν χειρῶν. *Euſtath.* Scholia MS. apud *Barneſium* hîc legunt ἀμαρτῇ· itaque exponunt Ἀμαρτῇ, ἐπίῤῥημα· ἢ ζημαίνει τὸ ὁμοῦ, ἢ κατὰ τὸ αὐτό· ἀπὸ ἁμαρτήδην κατ' ἀποκοπήν. Καὶ ἔνθαῦθα ζημαίνει, Ἀμφότερα τὰ δόρατα ὁμοῦ ἀφῆκεν. *Euſtathius* porrò hîc legit ἀμαρτῇ· eodémque modo in uno MS. ſcriptum repperit *Barneſius*; Ipſe autem edidit ὁμάρτει δόρασιν ἀμφοῖν· nullâ idoneâ auctoritate.

Ver. 163.—περιδέξιος.] Ἀμφοτέραις ταῖς χερσὶ δεξιῶς χρώμενος. *Schol.* Porro vocem hanc *æquimanum* reddit *Symmachus*, *Ep.* IX. 110.

Ver. 166.——ἐπισράβδην βάλε] Ἄχρι τοῦ ἐπιξέσαι μόνον τὸ δέρμα. *Schol.*

—partim *ſtringentia* corpus. *Æn.* X. 331.

Tandem etiam magno *ſtrinxit* de corpore Turni. *Ibid.* 476.

Ver. 168.——λιλαιομένη χροὸς ἆσαι.] Οἱ ποιηταὶ,—πρὸς τὰς ἐμφάσεις καὶ τὰς μιμήσεις καὶ ὀνομαλοποιΐας, χρῶνται καὶ μεταφοραῖς· ——λέγοντες καὶ τὰ βέλη φέρεσθαι "λιλαιομένα χροὸς ἆσαι." *Plutarch. Symp ſiac. lib.* IX. *Probl.* 15. Vide ſuprà ad ὁ, 317; & ad δ', 126.

Ver. 169.——μελίνη ἰθυπτίωνα.] Ἐπ' εὐθείας φερομένην, καὶ οἱονεὶ ἱπταμένην. *Schol.*

Καὶ δ' ἄλλος τῦ γ' ἰθὺ βέλος πέτετ'—
Suprà υ, 99.

Quem ad locum *Euſtathius*; Τὸ δὲ, "ἰθὺ "πέτεται," ἀφορμὴ γίνεται τῦ ζυνθέτως ἰθυπτίωνα εἰπεῖν τὴν Ἀχιλλέως μελίαν. *Al.* ἰθυκτίωνα.

Ver. 172. Μεσσοπαγὲς.] *Al.* Μεσσοπαλές.

Ibid.——μείλινον ἔγχος.] *Al.* χάλκεον ἔγχος.

Ver. 174.——ὁ δ' ἄρα μελίην Ἀχιλῆος Οὐ δύνατ' ἐκ κρημνοῖο ἐρύσσαι]

Incubuit, voluitque manu convellere ferrum
Dardanides—— *Æn.* XII. 774.

Namque diu luctans, lentoque in ſtirpe moratus
Viribus haud ullis valuit diſcludere morſus
Roboris Æneas—— *Ibid.* 781.

Τρὶς μέν μιν τελέμιξεν, ἐρύσσασθαι μενεαίνων,
Τρὶς δὲ μεθῆκε βίῃ· τὸ δὲ τέτρατον, ἤθελε θυμῷ
Ἄξαι ἐπιγνάμψας δόρυ μείλινον Αἰακίδαο,
Ἀλλὰ πρὶν Ἀχιλεὺς ζχεδὸν ἄορι θυμὸν ἀπηύρα·
Γαςέρα γάρ μιν τύψε παρ' ὀμφαλόν· ἐκ δ' ἄρα πᾶσαι
Χύντο χαμαὶ χολάδες· τὸν δὲ ζκότος ὄσσε κάλυψεν
Ἀσθμαίνοντ'· Ἀχιλεὺς δ' ἄρ' ἐνὶ ςήθεσσιν ὀρέσας,
Τεύχεά τ' ἐξενάριξε, κὴ εὐχόμενος ἔπος ηὔδα.
Κεῖσ' ἔτω· χαλεπόν τοι ἐρισθενέος Κρονίωνος
Παισὶν ἐριζέμεναι, Πόταμοῖό περ ἐκγεγαῶτι.
Φῆσθα ζὺ μὲν Πόταμός γενος ἔμμεναι εὐρὺ ῥέοντος·
Αὐτὰρ ἐγὼ γενεὴν μεγάλου Διὸς εὔχομαι εἶναι·
Τίκτε μ' ἀνὴρ, πολλοῖσιν ἀνάσσων Μυρμιδόνεσσι,
Πηλεὺς Αἰακίδης· ὁ δ' ἄρ' Αἰακὸς ἐκ Διὸς ἦεν·
Τῷ κρείσσων μὲν Ζεὺς Ποταμῶν ἁλιμυρηέντων·
Κρείσσων δ' αὖτε Διὸς γενεὴ Ποταμοῖο τέτυκται.
Καὶ γάρ τοι ποταμός γε πάρα μέγας, εἰ δύναταί τ

Ter quidem ipsam concussit, extrahere cupiens;
Ter verò deseruit vi: at quartò, parabat animo
Frangere incurvatam hastam fraxineam Æacidæ;
Sed antè Achilles cominùs ense animam abstulit:
Ventrem enim ei percussit ad umbilicum: omnia autem
Effusa sunt in terram intestina; & eum continuò tenebræ oculos contexere
Expirantem: Achilles verò in pectora irruens,
Armáque detraxit, & glorians verbum dixit;
" Jaceto sic: arduum tibi præpotentis Saturnii
" Cum filiis contendere, è Fluvio licèt genito.
" Dicebas tu quidem Fluvii genus *te* esse latè fluentis;
" At ego genus magni Jovis glorior esse:
" Genuit me vir, multis imperans Myrmidonibus,
" Peleus Æacides; ipse verò Æacus ex Jove erat:
" Ideo potentior quidem Jupiter Fluviis in mare fluentibus:
" Potentius itidem Jovis genus, *quàm* Fluvii est.
" Etenim tibi fluvius utique adest magnus, si potest quid

Ver. 176.—ἐρύσσασθαι.] *Al.* ἐρύσσεσθαι.

Ver. 177.——βίῃ.] *Barnesius* edidit βίη. Verum, ut opinor, minùs rectè.

Ver. 181. Χύντο χαμαὶ χολάδες.] Rem *turpem* consultâ verborum κακοφωνίᾳ depingit. Similitèr *Virgilius* belli civilis horrorem;

Neu patriæ validas in viscera vertite vires.
Æn. VI. 833.

Item Deæ vulnerandæ turpitudinem;

—& Veneris violavi vulnere dextram.
Æn. XI. 277.

Ibid.—τὸν δὲ ζκότος ὄσσε κάλυψεν.] Vide suprà ad δ', 461 & 503.

Ver. 182. Ἀχιλεὺς δ' ἄρ'.] *Al.* Ἀχιλεὺς πάρ.

Ibid.——ἄρ'.] *Deinceps*——. *Ut facere solitus erat*——.

Ibid.——ἐνὶ.] *Al.* ἐπί.

Ver. 184—193.—Κρονίωνος——Κρονίωνι.] De prosodiâ vocis Κρονίονος & Κρονίωνος, vide suprà ad ά, 397; ad ζ', 464; & ad ν', 46.

Ver. 185.——ἐκγεγαῶτι.] Vide suprà ad β', 818; ad ζ', 464; & ad ν', 46.

Ver. 191—198.——τέτυκται——δείδοικε.] Vide suprà ad σ', 261; & ad ν', 481 & 736.

Ver. 192.——πάρα μέγας.] Quâ ratione ultima vocis, πάρα, hîc producatur; item πρὶν, *ver.* 225; vide suprà ad ά, 51.

Ver.

Χραισμεῖν· ἀλλ' ἐκ ἔϛι Διῒ Κρονίωνι μάχεσθαι·
Τῷ, ὅτε κρείων Ἀχελώϊος ἰσοφαρίζει,
Οὐδὲ βαθυῤῥείταο μέγα ϛθένος Ὠκεανοῖο,
Ἐξ ὅπερ πάνϛες ποϛαμοὶ, καὶ πᾶσα θάλασσα,
Καὶ πᾶσαι κρῆναι, καὶ φρείαϛα μακρὰ νάεσιν·
Ἀλλὰ καὶ ὃς δείδοικε Διὸς μεγάλοιο κεραυνὸν,
Δεινήν τε βροντὴν, ὅτ' ἀπ' ὐρανόθεν ϛμαραγήσῃ.
Ἦ ῥα, καὶ ἐκ κρημνοῖο ἐρύσσαϛο χάλκεον ἔγχος.
Τὸν δὲ κατ' αὐτόθι λεῖπεν, ἐπεὶ φίλον ἦτορ ἀπηύρα,
Κείμενον ἐν ψαμάθοισι, δίαινε δέ μιν μέλαν ὕδωρ.
Τὸν μὲν ἄρ' ἐγχέλυές τε καὶ ἰχθύες ἀμφεπένονϛο,
Δημὸν ἐρεπτόμενοι ἐπινεφρίδιον νείρονϛες.
Αὐτὰρ ὁ βῆ ῥ' ἴέναι μετὰ Παίονας ἱπποκορυϛὰς,
Οἵ ῥ' ἔτι πὰρ ποϛαμὸν πεφοβήϛο δινήενϛα,

" Prodeſſe; ſed non licet cum Jove Saturnio pugnare:
" Ideò, ne rex quidem Acheloïus æquiparatur,
" Neque profundè-fluentis ingens vis Oceani,
" Ex quo tamen omnes fluvii, & omne mare,
" Et omnes fontes, & putei alti fluunt;
" Sed & is metuit Jovis magni fulmen,
" Horrendúmque tonitru, quando è cœlo fragorem-dederit.
" Dixit utique, & è crepidine evulſit æream haſtam.
Illum verò ibidem reliquit, poſtquàm charam animam abſtulerat,
Jacentem in arenis; alluebat autem ipſum nigra aqua.
Illum quidem anguillæque & piſces circum-occupati-erant,
Pinguedinem raptim comedentes renibus-obtenſam carpentes.
At ille perrexit ire ad Pæonas bellatores-equeſtres,
Qui utique jam juxta fluvium in-fugam-converſi erant vorticoſum,

Ver. 193.—ἐκ ἔϛι Διῒ Κρονίωνι μάχεσθαι.] ——χρὴ δὲ πρὸς Θεὸν ἐκ ἐρίζειν.
Pindar. Pythior. Od. II. *ver.* 161.

Ver. 194.——Ἀχελώϊος.] Πολαμὸς μεταξὺ Αἰτωλίας καὶ Ἀκαρνανίας.

Ver. 195.——Ὠκεανοῖο, Ἐξ ὅπερ πάνϛες ποϛαμοὶ.] Pulchrè *Euſtathius*, *Præm. ad Iliad.* Ἐξ ὠκεανῦ μὲν γὰρ ποϛαμοὶ πάνϛες φηϛὶ πᾶσαι· φρέαϛα πάνϛα, κατὰ τὸν πάλαι λόγον. Ἐξ Ὁμήρου δὲ, εἰ μὴ πᾶσα, πολλὴ γῆν παρεισέρρευσε τοῖς ϛοφοῖς λόγοις ἐπίῤῥοή. Οὐδεὶς γῆν ὅτι τῶν τὰ ἄνω περιερϛαζομένων, ὅτε τῶν περὶ φύσιν, ὅτε τῶν περὶ ἦθος, ὑθ' ἁπλῶς τῶν περὶ λόγους ἐξαϛερικὸς, ὁποίας ἂν εἴποι τις, παρῆλθε τὴν Ὁμηρικὴν ϛκηνὴν ἀξεναγώγηϛος, ἀλλὰ πάνϛες παρ' αὐτῷ κατέλυσαν, &c. Item *Dionyſius Halicarnaſſenſis*; Κορυφὴ μὲν ὖν ἁπάντων καὶ ϛοιχεῖον τοῦτο, ἐξ ὅ πως πάνϛες ποϛαμοὶ, καὶ πᾶσα θάλασσα, καὶ πᾶσαι κρῆναι, δικαίως ἂν Ὁμήρου λέγοιϛο. Περὶ Συνθέσεως, §. 24. Et *Quintilianus*; " Hinc enim (quemadmodum " ex oceano dicit ipſe amnium vim fontiumque curſus initium capere,) omnibus " eloquentiæ partibus exemplum & ortum " dedit." *Lib.* X. *cap.* 1.

Ver. 197.——νάεσιν.] *Al.* νέεσιν.

Ver. 199.——βροντὴν——ϛμαραγήσῃ.] De hujuſmodi ὀνοματοποιΐας venuſtate, vide ſuprà ad β', 210; ad γ', 363; & ad δ', 455.

Ibid.——ϛμαραγήσῃ.] *Al.* ϛμαραγήσει.

Ver. 200.——χάλκεον ἔγχος.] Vide ſuprà ad γ', 380.

Ver. 203.——ἄρ'.] *Ut fieri ſolet*——.

Ibid.——ἐγχέλυες.] *Al.* ἐγχέλιες.

Ver. 205.——ἱπποκορυϛὰς.] Γελοίως ὁ Ἀπίων ἱπποκορυϛὰς ἀπέδωκε, τὰς κόρυθας ἐχοντας ἱππείας θριξὶ κεκοσμημένας. Εἰ γὰρ παρὰ τὴν κόρυν ϛυνέκειτο, ἱπποκόρυθος ἂν ἐλέγετο. Νῦν δὲ ϛημαίνει τὸν ἔφιππον ὁπλίτην, κορυϛὴς γὰρ ἀπὸ μέρους ὁ ὁπλίτης καὶ μαχητής. *Porphyr. Quæſt. Homeric.* 15.

Ver. 206. Οἵ ῥ'.] *Qui utique*——. *Qui ſcilicet.*

Ὡς εἶδον τὸν ἄριστον ἐνὶ κρατερῇ ὑσμίνῃ
Χέρσ' ὑπὸ Πηλείδαο καὶ ἄορι ἶφι δαμέντα.
Ἔνθ' ἔλε Θερσίλοχόν τε, Μύδωνά τε, Ἀσύπυλόν τε,
Μνησόν τε, Θρασίόν τε, καὶ Αἴνιον, ἠδ' Ὀφελέστην·
Καί νύ κ' ἔτι πλέονας κτάνε Παίονας ὠκὺς Ἀχιλλεὺς,
Εἰ μὴ χωσάμενος προσέφη Πολαμὸς βαθυδίνης,
Ἀνέρι εἰσάμενος βαθέης δ' ἐκφθέγξατο δίνης·
Ὦ Ἀχιλεῦ, περὶ μὲν κρατέεις, περὶ δ' αἴσυλα ῥέζεις
Ἀνδρῶν· αἰεὶ γὰρ τοι ἀμύνεσιν θεοὶ αὐτοί.
Εἴ τοι Τρῶας ἔδωκε Κρόνος παῖς πάντας ὀλέσσαι,
Ἔξ ἐμέθεν γ' ἐλάσας πεδίον κάτα, μέρμερα ῥέζειν·
Πλήθει γὰρ δή μοι νεκύων ἐρατεινὰ ῥέεθρα,
Οὐδέ τι πῃ δύναμαι προχέειν ῥόον εἰς ἅλα δῖαν,
Στεινόμενος νεκύεσσι· σὺ δέ κλείνεις ἀϊδήλως.
Ἀλλ', ἄγε δὴ καὶ ἔασον· ἄγη μ' ἔχει, ὄρχαμε λαῶν.
Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη ποδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
Ἔσται ταῦτα, Σκάμανδρε διοτρεφὲς, ὡς σὺ κελεύεις·

Ut viderunt illum fortissimum in asperâ pugnâ
Manibus Pelidæ & ense fortitèr domitum.
Tunc interfecit Thersilochúmque, Mydónaque, Astypylúmque,
Mnesúmque, Thrasiúmque, & Ænium, atque Opheleſtem:
Et omninò adhuc plures interemisset Pæonas velox Achilles,
Nisi iratus allocutus fuisset Fluvius vorticibus-profundus,
Viro se postquàm assimulârat, è profundo autem vocem-edidit vortice;
" O Achille, *aliis* quidem fortitudine superior es, superior & indignè-factis,
" Hominibus: semper enim tibi auxiliantur dii ipsi.
" Si tibi Trojanos dedit Saturni filius omnes perdere,
" Ex me saltem cum exegeris per campum, ardua patrato:
" Referta enim jam sunt mihi cadaveribus amœna fluenta.
" Neque prorsùs aliquò possum effundere undas in mare vastum,
" Angustatus cadaveribus; tu autem interficis omnes penitùs.
" Quin agedum & desiste; stupor me occupat, princeps populorum.
Hunc autem respondens allocutus est pedibus celer Achilles;
" Erunt hæc, Scamander Jovis-alumne, ut tu jubes:

Ver. 213. Ἀνέρι εἰσάμενος.] Vide suprà ad ν', 45; & ad γ', 141.

Ibid.——ἐκφθέγξατο.] Ita edidit *Barnesius*, ex emendatione *Isaaci Casauboni*. *Al.* ἐφθέγξατο.

Ver. 217.—ῥέζειν.] *Al.* ῥέζε. Atque ita legit Codex *Harleianus*.

Ver. 218. Πλήθει γὰρ δή μοι νεκύων.]

——Cùm——Achilles——
Millia multa daret leto, gemerentque repleti
Amnes, nec reperire viam atque evolvere possent
In mare se Xanthus——
Æn. V. 804, 806.

Ver. 219.——ἅλα δῖαν.] *Mare magnum*. Quicquid enim *quâvis* de causâ *eximium* est, δῖον appellatur. Vide suprà ad ά, 141.

Ver. 220.——Σὺ δὲ κλείνεις ἀϊδήλως.] Ἀφανίζων, καὶ ἀδήλως ποιῶν· ὁ κακῶς δὲ καὶ Σέκστος, ἀΐδηλον ἀπέδωκε, τὸ ἐξ ἀδήλου ἐμπεσόν. *Porphyr. Quæst. Homeric.* 26. Vide autem ad *Odyss.* ϖ', 29.

Ver. 221.——ἄγε δὴ.] Vide suprà ad ύ, 351; & ad β', 158.

Ibid.——ἔασον.] Vide suprà ad δ', 42. Malè *Barnesius*, ἔασσον. Τινὲς, ἀπὸ τοῦ ἧδω· οἰόμενοι τὸ ἔασον κατὰ διαίρεσιν τῆς πρώτης συλλαβῆς· ἵνα σημαίνῃ πληρώθηθι. *Schol.* MS. apud *Barnesium*.

Ver.

Τρῶας δ' ἐ πρὶν λήξω ὑπερφιάλως ἐναρίζων,
Πρὶν ἕλσαι κατὰ ἄστυ, καὶ Ἕκτορι πειρηθῆναι
Ἀνδιβίην, ἤ κέν με δαμάσσεται, ἤ κεν ἐγὼ τόν.
Ὣς εἰπὼν, Τρώεσσιν ἐπέσσυτο, δαίμονι ἶσος.
Καὶ τότ' Ἀπόλλωνα προσέφη Πολυμὸς βαθυδίνης.
Ὤ πόποι, Ἀργυρότοξε, Διὸς τέκος, ἐ σὺ γε βυλὰς
Εἰρύσαο Κρονίωνος, ὅ τοι μάλα πολλ' ἐπέτελλε
Τρωσὶ παρισάμεναι καὶ ἀμύνειν, εἰσόκεν ἕλθῃ
Δείελος ὀψὲ δύων, σκιάσῃ δ' ἐρίβωλον ἄρουραν.
Ἦ, καὶ Ἀχιλλεὺς μὲν δυσκλυτὸς ἔνθορε μέσσῳ,
Κρημνῦ ἀπαΐξας· ὁ δ' ἐπέσσυτο, οἴδματι θύων·
Πάντα δ' ὄρινε ῥέεθρα κυκώμενος· ὦσε δὲ νεκρὺς
Πολλὺς, οἵ ῥα κατ' αὐτὸν ἅλις ἔσαν, ὃς κτάν Ἀχιλλεύς·
Τὺς ἔκβαλλε θύραζε, μεμυκὼς, ἠΰτε ταῦρος,
Χέρσονδε· ζωὺς δ' ἐσάω κατὰ καλὰ ῥέεθρα,
Κρύπτων ἐν δίνῃσι βαθείῃσιν μεγάλῃσι.
Δεινὸν δ' ἀμφ' Ἀχιλῆα κυκώμενον ἕσσατο κῦμα,

" Trojanos tamen non antè desinam fœdifragos interficere,
" Quàm concluſero in urbem, & Hectorem periculum-fecero
" Adverſus, an utique me domabit, an ego ipſum,
Sic fatus, in Trojanos irruit, deo-par.
Et tunc Apollinem allocutus eſt Fluvius profundus-vorticibus;
" Proh, malum, Argenteo-arcu-inſignis, Jovis fili, non tu ſanè conſilia
" Obſervâſti Saturnii, qui tibi multis admodùm mandavit
" Trojanis adeſſe & opem ferre, uſque dum veniret
" Sol-veſpertinus ſerò occidens, obumbrarétque gleboſa arva,
Dixit, & Achilles quidem haſtâ-inclytus inſiliit medio,
A crepidine ruens: ille verò concitus-ingruit tumidis-fluctibus furens;
Omnia autem commovit fluenta turbidus: impulit verò mortuos
Multos, qui per eum affatim erant, quos occiderat Achilles;
Hos ejecit foràs, mugiens, tanquam taurus,
In terram: vivos autem ſervavit in pulchris fluentis,
Occultans in vorticibus profundis ingentibus.
Horrenda autem circum Achillem turbida conſtitit unda,

Ver. 225. Πρὶν ἕλσαι.] Cod. *Harleian.* Πρὶν ἅλασαι.

Ver. 230. Εἰρύσαο.] *Al.* Εἴρυσας.

Ver. 232. Δείελος ὀψὲ δύων, σκιάσῃ δ'.] Sol ruit intereà, & montes umbrantur opaci. *Æn.* III. 508.

Ibid. Δείελος ὀψὲ δύων.] Ἡ ὀψινὴ κατάσασις τῦ ἡλίυ, παρ' Ἀτλικοῖς δείελος λεγομένη. *Schol.*

Ibid.——σκιάσῃ.] Vide ſuprà ad ά, 140. *Al.* σκιάσει.

Ibid.—ἄρουραν.] Vide ſuprà ad ζ', 142.

Ver. 234.—ἀπαΐξας.] *Al.* ἐπαΐξας. Cod. *Harleian.* ὑπαΐξας.

Ver. 236.——οἵ ῥα.] *Qui videlicèt*——. *Qui, ut ſuprà memoratum eſt*——.

Ibid.—ἅλις ἔσαν.] Quâ ratione, ἅλις hîc ultimam producat; item σάκεϊ, *ver.* 249; & εὐφύεα, *ver.* 243; & ἔπέλο, *ver.* 256; vide ſuprà ad ά, 51. Cæterùm Cod. *Harleian.* hîc legit, ἔσαν ἅλις. Quo modo & in *Commentario* legit *Euſtathius.*

Ver. 237.—μεμυκὼς.] Vide ſuprà ad β', 314.

Ver. 238.——ζωὺς δ' ἐσάω.] Τὸ δὲ, σάω, ἀποκοπὴν ἔπαθεν· ὡς γὰρ ἔταζεν, ἔτα, ἔτω; σάωζε, σάω. *Euſtath.* Vide ſuprà ad ω', 363; & ad ν', 192.

Ibid. ver. 244, 301, 317, & 342.—καλὰ.] Vide ſuprà ad β', 43.

Ver. 240. Δεινὸν δ' ἀμφ' Ἀχιλῆα.] Διαζόμενον δέ τινα πρὸς ἐναντίον ῥεῦμα πολαμῦ

Ὦθει δ' ἐν ζάκεϊ πίπλων ῥόος, οὐδέ ποδεσσιν
Εἶχε σηρίξασθαι· ὁ δὲ πτελέην ἕλε χερσὶν
Εὐφυέα, μεγάλην· ἡ δ' ἐκ ῥιζῶν ἐριπεῦσα
Κρημνὸν ἅπαυλα διῶσεν, ἐπέσχε δὲ καλὰ ῥέεθρα
Ὀζοισιν πυκινοῖσι· γεφύρωσεν δέ μιν αὐτὸν,
Εἴσω πᾶσ' ἐριπεῦσ'· ὁ δ' ἄρ' ἐκ λίμνης ἀνορούσας,
Ἤιξεν πεδίοιο ποσὶ κραιπνοῖσι πέτεσθαι,
Δείσας· οὐδ' ἔτ' ἔληξε μέγας θεὸς, ὧρτο δ' ἐπ' αὐτὸν
Ἀκροκελαινιόων, ἵνα μιν παύσειε πόνοιο
Δῖον Ἀχιλλῆα, Τρώεσσι δὲ λοιγὸν ἀλάλκοι.
Πηλείδης δ' ἀπόρουσεν, ὅσον τ' ἐπὶ δουρὸς ἐρωὴ,
Αἰετῷ οἴματ' ἔχων μέλανος, τῷ θηρητῆρος,
Ὅς θ' ἅμα κάρηϊός τε καὶ ὤκιστος πετεηνῶν.
Τῷ εἰκὼς ἤιξεν· ἐπὶ σήθεσσι δὲ χαλκὸς
Σμερδαλέον κονάβιζεν· ὕπαιθα δὲ τοῖο λιασθεὶς

Urgebátque ſcuto incumbens fluctus, neque pedibus
Poterat ſe ſtabilire: At ille ulmum prehendit manibus
Felicitèr-creſcéntem, ingentem: ea autem radicitùs procidens
Crepidinem totam disjecit, repreſſitque pulchra fluenta
Ramis denſis; junxit autem tanquam ponte illum ipſum,
Intùs tota prolapſa: Is verò è voragine profiliens
Feſtinavit per campum pedibus rapidis volare,
Perculſus; Necdum deſtitit magnus deus, ſed ſurrexit-ruiturus in illum
In-ſummo-nigricans, ut ipſum arceret à bellico-labore
Nobilem Achillem, Trojaniſque exitium averteret.
Pelides verò ſaltu-dato refugit, quantum eſt haſtæ jactus,
Aquilæ impetus habens nigræ, venatricis,
Quæ ſimul fortiſſimáque & celerrima volucrum.
Huic ſimilis ruit; circa pectus autem æs
Horrendùm reſonabat: obliquè autem ab illo declinans

μετὰ τῶν ὅπλων, ἢ τὰ μὲν ἀντέχοντα, τὰ δὲ ὑποφερόμενον εἰσήγαν, ἀνακοπάς τε ποιησει Cυλλαβὰν, ἢ ἀναβολὰς χρόνων, ἢ ἀνίσπειστους γραμμάτων· "Δεινὸν δ' ἀμφ' Ἀχιλῆα κυ-"κώμενον ἴσαλο κῦμα, Ὦθει δ' ἐν ζάκεϊ "πίπλων ῥόος, οὐδὲ ποδεσσιν Εἶχε σηρίζεσ-"θαι." *Dionyſ. Halicarn.* περὶ Cυνθέσεως, §. 16. Ubi, in tranſitu, notandum, pro σηρίξασθαι legiſſe *Dionyſium* σηρίζεσθαι.

Ibid. ——κῦμα.] *Al.* ῥεῦμα.

Ver. 241.——οὐδὲ ποδεσσιν Εἶχε σηρίξασθαι.] Obſervandus hîc maximè proprius Vocis *Mediæ* Uſus. *Nec potuit pedibus ſe ipſe ſtabilire.* Vide ſuprà ad ν', 45; & ad γ', 141.

Ver. 244. Κρημνὸν ἅπαυλα διῶσεν.] Τὴν Cυνεχομένην ὑπὸ τῶν ῥιζῶν γῆν πᾶσαν διέλυσεν. *Schol.* MS. apud *Barneſium.*

Ver. 245.——γεφύρωσεν.] Διαβατὸν ἐποίησε. *Schol.*

Ver. 246.——ἐκ λίμνης.] *Al.* ἐκ δίνης.

Ver. 248.——ἐπ' αὐτὸν.] *Al.* ἐπ' αὐτᾷ.

Ver. 250.——λοιγὸν ἀλάλκοι.] *Al.* λοιγὸν ἀμύνοι.

Ver. 251.——ἐρωὴ.] *Al.* ἐρωὴν.

Ver. 252. Αἰετῷ οἴματ' ἔχων.] Sic ſuprà ω', 752;

Οἴματα λέοντος ἔχων——.

Et infrà χ', 308;

Οἴμησεν δὲ ἀλεὶς——.

Al. Αἰετῷ ὄμματ' ἔχων.

Ibid.——μέλανος, τῷ.] *Al.* μελανόχρω, & μέλανόσσω, & μελανός τω notante *Scholiaſte.*

Ver. 254.——ἐπὶ σήθεσσι δὲ χαλκὸς Σμερδαλέον κονάβιζεν.]

——————& arma
Horrendùm ſonuere — *Æn.* IX. 731.

Ver. 255. Σμερδαλέον κονάβιζεν.] Vide ſuprà ad β', 210; & ad δ', 455.

Ver.

Φεῦγ', ὁ δ' ὄπισθε ῥέων ἔπελο μεγάλῳ ὀρυμαγδῷ.
Ὡς δ' ὅτ' ἀνὴρ ὀχεηγὸς ἀπὸ κρήνης μελανύδρυ
Ἀμφυτὰ κὴ κήπυς ὕδαϛ ῥόον ἡγεμονεύει,
Χερσὶ μάκελλαν ἔχων, ἀμάρης δ' ἐξ ἔχμαλα βάλλων·
Τῦ μέν τε προρέουϛ, ὑπὸ ψηφῖδες ἅπασαι
Ὀχλεῦνλαι, τὸ δέ τ' ὦκα καλειβόμενον κελαρύζει
Χώρῳ ἐνὶ προαλεῖ, φθάνει δέ τε κὴ τὸν ἄγονλα·
Ὡς αἰεὶ Ἀχιλῆα κιχήσαλο κῦμα ῥόοιο,
Καὶ λαιψηρὸν ἐόνλα· θεοὶ δέ τε φέρλεροι ἀνδρῶν.
Ὁσσάκι δ' ὁρμήσειε ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεὺς
Στῆναι ἐναντίβιον, κὴ γνώμεναι· εἴ μιν ἅπανλες
Ἀθάναλοι φοβέεσι, τοὶ ὐρανὸν εὐρὺν ἔχεσι,
Τοσσάκι μιν μέγα κῦμα διϊπετέος πολαμοῖο
Πλάζ' ὤμυς καθύπερθεν· ὁ δ' ὑψόσε ποσσὶν ἐπήδα,
Θυμῷ ἀνιάζων· πολαμὸς δ' ὑπὸ γένατ' ἐδάμνα

Fugiebat, is verò à-tergo fluens ſequebatur magno ſonitu.
Ut verò cum vir aquilex à fonte aquis-nigro
Per plantas & hortos aquæ rivum deducit,
Manibus ligonem tenens, & ſulco obices ejiciens;
Et hâc quidem profluente ſubtùs calculi omnes
Agitantur, hæc autem citò-defluens immurmurat
Loco in declivi, præcurritque etiam ipſum ductorem:
Sic perpetuò Achillem aſſequebatur fluctus fluvii,
Velocem licèt: Dii enim potentiores mortalibus.
Quoties verò conaretur pedibus-valens nobilis Achilles
Stare contrà, & cognoſcere, an ipſum omnes
Immortales in fugam-agerent, qui cœlum latum tenent;
Toties ipſi magnus fluctus à Jove-fluentis fluvii
Alluerat humeros deſuper: Is autem in altum pedibus ſaliebat,
Animo mœſtus: fluvius verò ſubtùs genua domabat

Ver. 256. Φεῦγ', ὁ δ' ὄπισθε ῥέων ἔπελο μεγάλῳ ὀρυμαγδῷ.] Mirificâ hîc ὀνομαλοποιΐᾳ rem ipſam auribus exhibere videtur verborum ſonitus. Vide ſuprà ad γ', 363.

Ver. 257. Ὡς δ' ὅτ' ἀνὴρ ὀχεηγὸς.] Deinde ſatis fluvium inducit rivoſque ſequentes.

Et cùm exuſtus ager morientibus æſtuat herbis,
Ecce, ſupercilio clivoſi tramitis undam
Elicit: illa cadens raucum per levia murmur
Saxa ciet, ſcatebriſque arentia temperat arva. *Virg. Georg.* I. 106.

Ibid.——ὀχεηγὸς.] Ὑδραγωγὸς, ὁ τὸν τῦ ὕδαϛ ὀχετὸν καθαίρων. *Schol.*

Ver. 258.——ὕδαϛ ῥόον.] Ὕδατι ῥόον MS. *Oxon.* à *Barneſio*, item MS. *Harleian.* à *Tho. Bentleio* collatis. Quod & ferri poteſt. Vide ſuprà ad ά, 51.

Ibid.——ἡγεμονεύει.] Cod. *Harleian*, ἡγεμονεύῃ.

Ver. 259.——ἀμάρης.] Τῆς ὑδροῤῥόης τῦ ὀχετῦ. *Schol.*

Ver. 261.——κελαρύζει.] De hujuſmodi ὀνομαλοποιΐᾳ, vide ſuprà ad β', 210; ad γ', 363; ad δ', 455, 456, & 504.

Ver. 262.——φθάνει.] Vide ſuprà ad β', 43.

Ver. 267—298—380.——Ἀθάναλοι——ἀθανάτες——Ἀθάναλον.] Vide ſuprà ad ά, 398.

Ibid.——φοβέεσι.] *Al.* φοβέεσσι.

Ver. 268 & 326.—διϊπετέος.] Vide ſuprà ad ω', 174.

Ver. 270. Θυμῷ ἀνιάζων.] De antepenultimâ vocis, ἀνιάζων, hoc in loco *productâ*; ſuprà autem σ', 300, *correptâ*; vide ſuprà ad ό, 24.

Ver.

Λάβρος, ὕπαιθα ῥέων, κονίην δ' ὑπέρεπλε ποδοῖϊν·
Πηλείδης δ' ὤμωξεν, ἰδὼν ἐς ἠρανὸν εὐρύν·
Ζεῦ πάτερ, ὡς ἄτις με θεῶν ἐλεεινὸν ὑπέσῃ
Ἐκ ποταμοῖο γαῶσαι· ἔπειτα δὲ καί τι πάθοιμι.
Ἄλλος δ' ἄτις μοι τόσον αἴτιος ἠρανιώνων,
Ἀλλὰ φίλη μήτηρ, ἥ με ψεύδεσσιν ἔθελγεν,
Ἣ μ' ἔφατο Τρώων ὑπὸ τείχεϊ θωρηκτάων
Λαιψηροῖς ὀλέεσθαι Ἀπόλλωνος βελέεσσιν.
Ὡς μ' ὄφελ' Ἕκτωρ κλεῖναι, ὃς ἐνθάδε τέτραφ' ἄριστος,
Τῷ κ' ἀγαθὸν μὲν ἔπεφνε, ἀγαθὸς δέ κεν ἐξενάριξε·
Νῦν δέ με λευγαλέῳ θανάτῳ εἵμαρτο ἁλῶναι,
Ἐρχθέντ' ἐν μεγάλῳ ποταμῷ, ὡς παῖδα γυφορβὸν,
Ὅν ῥά τ' ἔναυλος ἀποέρσει χειμῶνι περῶντα.
Ὣς φάτο· τῷ δὲ μάλ' ὦκα Ποσειδάων καὶ Ἀθήνη
Στήτην ἐγγὺς ἰόντε, δέμας δ' ἀνδρεσσιν ἐΐκτην·
Χειρὶ δὲ χεῖρα λαβόντες ἐπιζώσαντ' ἐπέεσσι·
Τοῖσι δὲ μύθων ἦρχε Ποσειδάων ἐνοσίχθων·

Rapidus, obliquè fluens, pulverémque subtrahebat pedibus;
Pelides autem ejulavit, intuitus in cœlum latum;
" Jupiter pater, ut nullus me deorum miserabilem sustinet
" Ex fluvio eripere: in posterum verò vel quidvis patiar,
" Alius autem nullus mihi tantum in culpâ cœlestium,
" Quantum mea mater, quæ me mendaciis lactabat;
" Quæ me dicebat Trojanorum sub muro armatorum
" Velocibus periturum esse Apollinis jaculis.
" Utinam me Hector occidisset, qui hic nutritus est fortissimus;
" Tum fortem quidem occidisset, & ipse fortis occisum spoliâsset:
" Nunc autem me ingloriâ-morte fatale-est corripi,
" Conclusum in magno fluvio, tanquam servulum subulcum,
" Quem torrens obrutum-perdit pluvio tempore transeuntem.
Sic dixit: Hunc autem valdè citò Neptunus & Minerva
Steterunt propè accedentes, corpore autem hominibus similes-facti erant;
Manúque manum prehendentes, confirmârunt verbis:
Inter hos autem sermonem orsus est Neptunus terræ-quassator;

Ver. 271.——κονίην.] *Al.* γαῖαν.

Ver. 274.——ἔπειτα δὲ κ' τι πάθοιμι.] Σωθείην ἐκ τῶ ποταμῶ· ἔπειτα δὲ κ' πάθοιμι τι. *Schol.* Cæterùm legitur (notante *Henrico Stephano*) & κ' τί πάθοιμι; *Quid me fiet?* Ut *Odyss.* ε, 464; Ὤ μοι ἐγὼ τί πάθω—.

Ver. 276.——ἔθελγεν.] Vide suprà ad β', 221; & ad ν', 84.

Ver. 279.——Ὡς μ' ὄφελ' Ἕκτωρ κλεῖναι.]

——ô Danaûm fortissime gentis
Tydide, mene Iliacis occumbere campis
Non potuisse? tuâque animam hanc effundere dextra? *Æn.* I. 100.

Ibid.——ὃς ἐνθάδε τέτραφ' ἄριστος.] *Al.* ὃς ἔνθάδε γ' ἔτραφ' ἄριστος. Quam lectionem & præfert *Barnesius.*

Ver. 280. Τῷ κ' ἀγαθὸν μὲν ἔπεφν', ἀγαθὸς δέ κεν ἐξενάριξε.] Τῷ κ' ἀγαθὸς μὲν ἔπεφν', ἀγαθὸν δέ κεν ἐξενάριξε. Cod. *Oxon.* à *Barnesio*, item Cod. *Harleian.* à *Tho. Bentleio* collatus.

Ver. 283.——ἔναυλος.] Χειμαῤῥος ποταμὸς, διὰ ταχυῆ ῥέων. *Schol.*

Ibid.—ἀποέρσει.] *Al.* ἀποέρσῃ. Pronunciabatur autem, ut opinor, ἀπόερσει, vel *appovverfei.* Vide suprà ad τ', 35.

Ver. 285.——δέμας δ' ἀνδρεσσιν ἐΐκτην.] Vide suprà ad ξ', 136.

Ver. 287. Τοῖσι δὲ.] Vide suprà ad θ', 160. Malè *Barnesius*, Τοῖσίδε.

Ver.

Πηλείδη, μήτ' ἄρ τι λίην τρέε, μήτε τι τάρβει·
Τοίω γάρ τοι νῶϊ θεῶν ἐπιαρρόθω εἰμὲν,
Ζηνὸς ἐπαινήσαντος, ἐγὼ καὶ Παλλὰς Ἀθήνη·
Ὡς ἔ τοι ποταμῷ γε δαμήμεναι αἴσιμόν ἐσιν·
Ἀλλ' ὅδε μὲν τάχα λωφήσει, σὺ δὲ εἴσεαι αὐτός·
Αὐτάρ τοι πυκινῶς ὑποθησόμεθ', αἴκε πίθηαι,
Μὴ πρὶν παύειν χεῖρας ὁμοιΐου πολέμοιο,
Πρὶν κατὰ Ἰλιόφιν κλυτὰ τείχεα λαὸν ἐέλσαι
Τρωϊκὸν, ὅς κε φύγῃσι· σὺ δ' Ἕκτορι θυμὸν ἀπούρας
Ἄψ ἐπὶ νῆας ἴμεν· δίδομεν δέ τοι εὖχος ἀρέσθαι.
Τὼ μὲν ἄρ' ὡς εἰπόντε μετ' ἀθανάτους ἀπεβήτην·
Αὐτὰρ ὁ βῆ, (μέγα γάρ ῥα θεῶν ὤτρυνεν ἐφετμὴ,)
Ἐς πεδίον· τὸ δὲ πᾶν πλῆθ' ὕδατος ἐκχυμένοιο·
Πολλὰ δὲ τεύχεα καλὰ δαϊκταμένων αἰζηῶν
Πλῶον, καὶ νέκυες· τῷ δ' ὑψόσε γένατ' ἐπήδα
Πρὸς ῥόον αἰσσοντος ἀν' ἰθύν· οὐδέ μιν ἔσχε
Εὐρὺ ῥέων ποταμός· μέγα γὰρ σθένος ἔμβαλ' Ἀθήνη·
Οὐδὲ Σκάμανδρος ἔληγε τὸ ὃν μένος, ἀλλ' ἔτι μᾶλλον
Χώετο Πηλείωνι, κόρυσσε δὲ κῦμα ῥόοιο,
Ὑψόσ' ἀειρόμενος· Σιμόεντι δὲ κέκλετ' ἀΰσας·

" Pelide, neque jam valdè trepida, neque turbare;
" Tales enim tibi nos ex diis auxiliatores ſumus,
" Jove approbante, ego & Pallas Minerva:
" Quoniam haud tibi à fluvio utique domari fatale eſt;
" Sed hic quidem citò definet, tu autem videbis ipſe:
" At tibi prudens ſuggeremus conſilium, ſi modò parueris,
" Nè priùs abſtineas manus ab omnibus-æquè-gravi pugnâ,
" Quàm in Ilii inclytos muros populum concluſeris
" Trojanum, quicunque effugere poterit: Tu verò Hectori animâ ereptâ
" Ad naves redito: damus nempè tibi gloriam referre.
Hi ſanè ſic locuti ad immortales abierunt:
At ille ivit, (valdè enim deorum impellebat *eum* præceptum,)
In campum; Hic verò totus inundabatur aquâ effusâ:
Multa autem arma pulchra prœlio cæſorum juvenum
Fluitabant, & cadavera: illius autem in altum genua exiliebant
Adverſus curſum ruentis rectà; neque enim tenuit
Latè fluens fluvius; magnum enim robur immiſerat Minerva:
Neque Scamander remiſit ſuam vim, ſed adhuc magis
Iraſcebatur Pelidæ, tumefaciebátque undam fluenti,
In altum ſublatus: Simoëntem verò hortabatur vociferans;

Ver. 288.——ἄρ τι.] Ita edidit *Barneſius*. Quocum facit Codex *Harleianus*. *Al.* ἄρλι.

Ver. 222.—λωφήσει.] Κοπάσει, παύσεται· μελενήνεχλαι δὲ ἡ λέξις ἀπὸ τῶν τὰ φορτία ἀποθεμένων τῷ λόφῳ ὑποζυγίων. *Schol.* MS. apud *Barneſium*.

Ver. 294.—ὁμοιΐου πολέμοιο.] Vide ſuprà ad ς', 242.

Ver. 296.——ἀπούρας.] Cod. *Harleian.* ἀπηύρας.

Ver. 303.——ἀν' ἰθύν.] Ἐπ' εὐθείας· κατὰ τὴν ὁρμὴν τῷ ποταμῷ. *Schol.*

Ver. 304.——μέγα γὰρ σθένος ἔμβαλ' Ἀθήνη.] Vide ſuprà ad υ, 110.

Ver. 305, 603.—Σκάμανδρος—Σκάμανδρον.] Cod. *Harleian.* Κάμανδρος—Κάμανδρον.

Ibidem

Φίλε κασίγνηϛε, ζθένω ἀνέρω ἀμφοϛεροί περ
Σχῶμεν, ἐπεὶ τάχα ἄϛυ μέγα Πριάμοιο ἄνακϛος
Ἐκπέρσει, Τρῶες δὲ κατὰ μόθον ἐ μενέουσιν.
Ἀλλ' ἐπάμυνε τάχιϛα, κ) ἐμπίπληθι ῥέεθρα
Ὕδαϛος ἐκ πηγέων, πάνϛας δ' ὀρόθυνον ἐναύλους·
Ἴϛη δὲ μέγα κῦμα· πολὺν δ' ὀρυμαϛδὸν ὄρινε
Φιλρῶν κ) λάων, ἵνα παύσομεν ἄγριον ἄνδρα
Ὅς δὴ νῦν κρατέει, μέμονεν δ' ὅγε ἶϛα θεοῖϛι.
Φημὶ γὰρ ἤτε βίην χραιϛμηϛέμεν, ἤτε τι εἶδος,
Οὔτε τὰ τεύχεα καλὰ, τά πε μάλα νειόθι λίμνης
Κείϛεθ' ὑπ' ἰλύος κεκαλυμμένα· κὰδ δέ μιν αὐτὸν
Εἰλύϛω ψαμάθοιϛιν, ἄλις χεράδος περιχεύας
Μυρίον, ἠδὲ οἱ ὀϛέ' ἐπιϛήϛονται Ἀχαιοὶ
Ἀλλέξαι· τόϛϛην οἱ ἄϛιν καθύπερθε καλύψω.
Αὐτῆ οἱ κ) ζῆμα τελεύξεϛαι, ἠδέ τι μὶν χρεὼ
Ἔϛαι τυμβοχοῆϛ, ὅτε μιν θάπτωϛιν Ἀχαιοί.
Ἦ, κ) ἐπῶρτ' Ἀχιλῆϊ κυκώμενος ὑψόϛε θύων.

" Chare frater, robur viri ambo ſaltem
" Cohibeamus, mox enim urbem magnam Priami regis
" Evertet; Trojani verò in pugnâ non manebunt.
" Sed auxilium affer celerrimè, & imple fluenta
" Aquâ ex fontibus, omnéſque concita rivos;
" Atque erige magnam undam: multam verò turbam excita
" Truncorum & lapidum, ut compeſcamus immanem virum,
" Qui jamdudùm victor-graſſatur, animóque agitat paria diis.
" Aio enim neque vim *illius* profuturam, neque omninò formam,
" Neque illa arma pulchra, quæ alicubi in imo fundo voraginis
" Jacebunt ſub limo tecta: quin & ipſum
" Involvam arenis, ſabulo affatim circumfuſo
" Immenſo; neque ejus oſſa poterunt Achivi
" Colligere: tantam ei colluviem deſupèr obtendam.
" Ibidem ei & ſepulchrum erit, neque omninò ei opus
" Erit humatione, quandò ei exequias-facient Achivi.
Dixit, & ingruit in Achillem turbidus in-altum furens,

Ibid.—ἔλπϛε τὸ ὃν μέν.] Vide ſuprà ad ν', 424.

Ver. 310.——κατὰ μόθον.] Quâ ratione, κατὰ, hîc ultimam producat; item δὲ, *ver.* 313 & 328; & πρὶν, *ver.* 340; & ἄλις, *ver.* 344; vide ſuprà ad ά, 51.

Ver. 312.—— πηγέων.] Pronunciabatur πηγῶν.

Ibid.—ἐναύλους.] Τὰς τῶν πολαμῶν διώρυγας· ἢ τὰς διὰ ϛενῆ ῥέονλας πολαμές. *Schol.*

Ver. 315.——μέμονεν.] Vide ſuprà ad ν', 481; & ad ά, 37.

Ibid.—— ὅγε.] Vide ſuprà ad γ', 409.

Ver. 318. Κείϛεθ' ὑπ' ἰλύος.] Ὑπὸ τῆς ἰλύος τῆ πολαμῆ· ὃ ἐϛι τῆ πλήθες τῆ πηλῆ. *Schol.*

Ibid.—ἰλύος.] Τὸ δὲ ἰλύος ἐν ἄλλοις μὲν ζυϛέλλει τὴν παραλήψεσαν· νῦν δὲ, ἐξέτεινεν. *Euſtath.* Quod quâ ratione fiat, vide ſuprà ad ό, 24.

Ver. 319. Εἰλύσω.] Cod. *Harleian.* Ἐϊλύϛσω. *Al.* Ἰλύσω.

Ibid.—χεράδος.] Τῆς ὑπὸ πολαμῶν ἀθροιζομένης ψάμμε, κ) ξύλων ζυϛομιδῆς. *Schol.*

Ver. 321.—ἄϛιν.] Ἰλὺν· ἃ ἐϛι γῆν ψαμμώδη. *Schol.*

Ver. 322.——ζῆμα.] *Al.* μοῖρα.

Ibid.—χρεὼ.] Pronunciabatur χρῶ. Vide & ſuprà ad κ', 43.

Ver. 323.—τυμβοχοῆϛ.] *Al.* τυμβοχοῆϛ' pro τυμβοχοῆϛαι.

Ibid.

Μορμύρων ἀφρῷ τε, καὶ αἵματι, καὶ νεκύεσσι.
Πορφύρεον δ' ἄρα κῦμα διϊπετέος πολαμοῖο
Ἴσατ' ἀειρόμενον, κατὰ δ' ἤρεε Πηλείωνα.
Ἥρη δὲ μέγ' ἄϋσε, περιδδείσασ' Ἀχιλῆϊ,
Μή μιν ἀποέρσειε μέγας πολαμὸς βαθυδίνης·
Αὐτίκα δ' Ἥφαιστον προσεφώνεεν ὃν φίλον υἱόν·
Ὄρσεο, Κυλλοπόδιον, ἐμὸν τέκος· ἄντα γὰρ ζέθεν γὰρ
Ξάνθον δινήεντα μάχῃ ἠΐσκομεν εἶναι·
Ἀλλ' ἐπάμυνε τάχιστα, πιφαύσκεο δὲ φλόγα πολλήν·
Αὐτὰρ ἐγὼ Ζεφύροιο καὶ ἀργέσταο Νότοιο,
Εἶσομαι ἐξ ἁλόθεν χαλεπὴν ὀρέουσα θύελλαν,
Ἣ κεν ἀπὸ Τρώων κεφαλὰς καὶ τεύχεα κήαι,
Φλέγμα κακὸν φορέουσα· σὺ δὲ Ξάνθοιο παρ' ὄχθας
Δένδρεα καῖε, ἐν δ' αὐτὸν ἴει πυρί· μηδέ σε πάμπαν
Μειλιχίοις ἐπέεσσιν ἀποτρεπέτω καὶ ἀρειῇ·
Μηδὲ πρὶν ἀπόπαυε τεὸν μένος· ἀλλ' ὁπόταν δὴ
Φθέγξομ' ἐγὼν ἰάχουσα, τότε σχεῖν ἀκάματον πῦρ.

325 Murmurans ſpumâque, & ſanguine, & cadaveribus.
Purpurea verò continuò unda à-Jove-fluentis fluvii
Stabat elevata, occupabátque Pelidem.
Juno autem altè-clamavit, admodùm-timens Achilli,
Nè ipſum abriperet magnus fluvius vorticibus-profundus:
330 Statim verò Vulcanum allocuta eſt ſuum dilectum filium;
" Exurge-ad-certamen, Vulcane, mi fili: contra te enim
" Xanthum vorticoſum in pugnâ conjicimus parem eſſe:
" Quin opem-fer citiſſimè, & oſtenta flammam multam:
" Ego verò Zephyri & velocis Noti
335 " Ibo è mari gravem excitatura procellam,
" Quæ Trojanorum capita & arma comburat,
" Incendium exitiale ferens: tu verò Xanthi præter ripas
" Arbores ure, ipsúmque immitte igni; neque te omninò
" Blandis verbis avertat, aut minis:
340 " Neque antè cohibeas tuam vim, quàm ubi
" Signum-dedero clamore; tunc compeſce indefeſſum ignem.

Ibid.——Ϛάπλωσιν.] Cod. *Harleian.* Ϛάπτησιν.

Ver. 325. Μορμύρων.] Vide ſuprà ad ε, 599.

Ver. 326. Πορφύρεον.] Vide ſuprà ad α, 482.

Ibid.——διϊπετέος.] Τῦ ἐκ τῶν ὄμβρων τῦ Διὸς γεγονότος. *Schol.*

Ver. 329.——ἀποέρσειε.] Vide ſuprà ad *ver.* 283.

Ver. 330. Αὐτίκα δ' Ἥφαιστον.] Ὅμηρος δὲ τῷ πολαμῷ τὸν Ἥφαιστον, καὶ τῷ Ποσειδῶνι τὸν Ἀπόλλωνα κατὰ τὴν μάχην φυσικῶς μᾶλλον ἢ μυθικῶς ἀντέταξεν. *Plutarch.* περὶ τῦ πρώτυ ψυχρῦ.

Ver. 331. Ὄρσεο, Κυλλοπόδιον.] Pulcherrima ſuper hâc re *Plutarchi* obſervatio. Ὁ Θερσίτης ὑπὸ τῦ Ὀδυσσέως, ὁ χωλὸς, ὁ φαλακρὸς, ὁ κυρτός, ἀλλ' ἀκριτόμυθος λοιδορεῖται· Τὸν δ' Ἥφαιστον ἡ τεκῦσα καὶ φιλοφρονεμένη προσηγόρευσεν ἀπὸ τῆς χωλότητος, " Ὄρσεο, Κυλλοπόδιον, ἐμὸν τέκος."—— *De audiend. Poëtis.*

Ver. 332.——μάχῃ ἠΐσκομεν εἶναι.] Κατὰ ζῦ γὰρ ἄξιον ἀνταγωνιςὴν ἡγέμεθα τὸν Ξάνθον. *Schol.*

Ver. 335.——ὄρσουσα.] *Al.* ὀρέουσα.

Ver. 339.——καὶ ἀρειῇ.] Cod. *Harleian.* ἢ ἀρειῇ· Quo modo legit & *Euſtathius.*

Ver. 341.——ἀκάματον πῦρ.] Vide ſuprà ad *ver.* 13; & ad α, 398.

Ver.

Ὣς ἔφαθ'· Ἥφαιστος δὲ τιτύσκετο θεσπιδαὲς πῦρ.
Πρῶτα μὲν ἐν πεδίῳ πῦρ δαίετο, καῖε δὲ νεκρὺς
Πολλὺς, οἵ ῥα κατ' αὐτὸν ἅλις ἔσαν, ὃς κλάν' Ἀχιλλεύς·
Πᾶν δ' ἐξηράνθη πεδίον, ζχέτο δ' ἀγλαὸν ὕδωρ.
Ὡς δ' ὅτ' ὀπωρινὸς Βορέης νεοαρδέ' ἀλωὴν
Αἶψ' ἀὴ ξηραίνῃ, χαίρει δέ, μιν ὅσις ἐθείρει·
Ὡς ἐξηράνθη πεδίον πᾶν, κάδδ' ἄρα νεκρὺς
Κῆεν, ὁ δ' ἐς ποταμὸν τρέψε φλόγα παμφανόωσαν.
Καίοντο πτελέαι τε, ἠ ἰτέαι, ἠδὲ μυρῖκαι,
Καίετο δὲ λωτός τ', ἠδὲ θρύον, ἠδὲ κύπειρον,
Τὰ περὶ καλὰ ῥέεθρα ἅλις ποταμοῖο πεφύκει·
Τείροντ' ἐγχέλυές τε, ἠ ἰχθύες, οἳ κατὰ δίνας,
Οἳ κατὰ καλὰ ῥέεθρα κυβίσων ἔνθα ἠ ἔνθα,
Πνοιῇ τειρόμενοι πολυμήτι Ἡφαίστοιο.
Καίετο δ' ἰς Ποταμοῖο, ἔπος τ' ἔφατ', ἔκ τ' ὀνόμαζεν·
Ἥφαις', ἄτις ζοί γε θεῶν δύνατ' ἀνθιφερίζειν,
Οὐδ' ἂν ἐγὼ ζοί γ' ὧδε πυρὶ φλεγέθοντι μαχοίμην·

Sic dixit: Vulcanus autem jaculabatur immanè-ardentem ignem.
Primùm quidem in campo ignis accendebatur, cremebátque mortuos
Multos, qui in eo affatim erant, quos interfecerat Achilles:
Totus verò ficcatus eſt campus, coërcitaque eſt limpida aqua.
Ut verò cùm autumnalis Boreas recens-irrigatum-hortum
Statim exiccaverit, gaudet verò, ipſum quiſquis de-more-colit:
Sic exiccatus eſt campus totus, atque mortuos
Exuſſit: at is in fluvium vertit flammam collucentem.
Urebantur ulmique & ſalices, atque myricæ;
Urebatur etiam lotúſque, & ulva, atque cyperus,
Quæ circum pulchra fluenta affatim fluvii naſcebantur:
Laborabant anguillæque, & piſces, qui per vortices,
Qui per pulchra fluenta urinabantur huc & illuc,
Spiritu laborantes varii-artificiis Vulcani.
Urebatur & vis Fluvii, verbáque fecit, dixitque;
" Vulcane, nullus tibi certè deorum poteſt ex-æquo adverſari,
" Neque omninò ego tibi ſic igne ardenti pugnavero:

Ver. 343.——καῖε.] *Al.* δαῖε.

Ver. 344.——ῥά.] *Ut dictum eſt*——.

Ver. 346.——ὀπωρινὸς.] Vide ſuprà ad ξ, 5.

Ibid.——νεοαρδὲ' ἀλωὴν.] Νεωστὶ πεπόλισμένην καὶ ἀρδευθεῖσαν. *Schol.*

Ver. 347.—ἐθείρει.] Ἐξ ἔθους ἐπιμελοῖτο. *Schol.* *Al.* ἐθείρῃ.

Ver. 348.——ἄρα.] *Ut fit*——. *Ut parerat*——.

Ver. 351.—δὲ λωτός.] Quâ ratione, δὲ, hîc producatur; item Τὰ, *ver.* 352; & καιόμενος, *ver.* 361; & μελδόμενος, *ver.* 363; & λισσόμενος, *ver.* 368; vide ſuprà ad ά, 51.

Ibid.—λωτός τ', ἠδὲ θρύον.] *Al.* λωτός τε ἰδὲ θρύον. Quo modo legit & Codex *Harleianus.*

Ibid.——θρύον.] Εἶδος πόας, ὁ λεγόμενος θρύσις. *Schol.*

Ver. 352.—πεφύκει.] Si πέφυκε dixiſſet, jam non conſtitiſſet Temporum ratio. Vide ſuprà ad ά, 37; & ad δ', 492.

Ver. 353. Τείροντ' ἐγχέλυές τε, ἠ ἰχθύες.] Καί ὁ ποιητὴς ἓν θέλων δηλῶσαι τὸ εἰς βάθος τῷ πολαμῷ καιόμενον, ἔτως ἔφη· "Τείροντ' "ἐγχέλυές τε ἠ ἰχθύες." Ἰδικώτερον δὲ ἠ κατ' ἐξαίρετον ἐγχέλυες, ἵνα ἠ τὸ βάθος τῷ κεκαυμένῳ ὕδατος δηλώσῃ. *Athenæus, Lib.* VII. *cap.* 13.

Ver. 354, 361, 365, & 382.——καλὰ.] Vide ſuprà ad β', 43.

Λῆγ' ἔριδος· Τρῶας δὲ κὴ αὐτίκα δῖος Ἀχιλλεὺς
Ἆσεος ἐξελάσειε· τί μοι ἔριδος κὴ ἀρωγῆς;
Φῆ πυρὶ καιόμενος· ἀνὰ δ' ἔφλυε καλὰ ῥέεθρα.
Ὡς δὲ λέβης ζεῖ ἔνδον, ἐπειγόμενος πυρὶ πολλῷ,
Κνίσσῃ μελδόμενος ἁπαλοῖο συὸς πιάλοιο,
Πάντοθεν ἀμβολάδην, ὑπὸ δὲ ξύλα κάγκανα κεῖται·
Ὡς τοῦ καλὰ ῥέεθρα πυρὶ φλέγετο, ζέε δ' ὕδωρ·
Οὐδ' ἔθελε προρέειν, ἀλλ' ἴσχετο· τεῖρε δ' ἀϋτμὴ,
Ἡφαίστοιο βίηφι πολύφρονος, αὐτὰρ ὅγ' Ἥρην,
Πολλὰ λισσόμενος, ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
Ἥρη, τίπτε σὸς υἱὸς ἐμὸν ῥόον ἔχραε κήδειν
Ἐξ ἄλλων; ἤ μέν τοι ἐγὼ τόσον αἴτιός εἰμι,
Ὅσσον οἱ ἄλλοι πάντες, ὅσοι Τρώεσσιν ἀρωγοί.
Ἀλλ' ἤτοι μὲν ἐγών ἀποπαύσομαι, εἰ σὺ κελεύεις·

" Define à certamine: Trojanos verò vel ſtatim nobilis Achilles
" Urbe expellat: Quid mihi cum contentione & auxilio?
Dixit igne ardens: ebulliebant autem pulchra fluenta.
Ut verò lebes fervet intùs, dum urgetur igne multo,
Adipem liquefaciens ſaginati porci,
Undique eructans, ſubtùs nempè ligna ſicca jacent:
Sic hujus pulchra fluenta igne ardebant, bulliebátque aqua;
Nec poterat profluere, ſed inhibebatur: infeſtabat enim vapor,
Vulcani per vim multiſcii: At ille Junonem,
Multis ſupplicans, verbis allatis allocutus eſt;
" Juno, cur tuus filius in meum fluentum furentèr-incubuit, ut infeſtaret
" Præ cæteris? non ſanè tibi ego tantum in culpâ ſum,
" Quantum cæteri omnes *dii*, quotquot Trojanis auxiliatores.
" Sed certè quidem ego deſiſtam, ſi tu jubes:

Ver. 362. Ὡς δὲ λέβης.]

——Magno veluti cum flamma ſonore
Virgea ſuggeritur coſtis undantis aheni,
Exultantque æſtu latices; furit intus aquæ vis,
Fumidus atque altè ſpumis exuberat amnis:
Nec jam ſe capit unda; volat vapor ater ad auras. *Æn.* VII. 462.

Quo de loco *Macrobius*; " Græci verſus aëni continent mentionem multo igne ebullientis: & totum ipſum locum hæc verba ornant πάντοθεν ἀμβολάδην· nam ſcaturigines ex omni parte emergentes ſic elegantèr expreſſit. In Latinis verſibus tota rei pompa deſcripta eſt, ſonus flammæ; & pro hoc quod ille dixerat, πάντοθεν ἀμβολάδην, *exſultant æſtu latices*, & amnem fumidum exuberantem ſpumis atque intus furentem (unius enim verbi non reperiens ſimilem dignitatem, compenſavit quod deerat copiæ varietate deſcriptionis,) adjecit poſt omnia; *Nec jam ſe capit unda*: quo expreſſit quod ſemper uſu evenit ſuppoſiti nimietate caloris." *Lib.* V. *cap.* 11.

Ver. 363. Κνίσσῃ μελδόμενος.] Οἱ μὲν διορθωτικοὶ, ἠξίουν μετὰ τοῦ ν γράφειν, " Κνίσσην μελδόμενος," ἀντὶ τοῦ, τήκων, ἀπεύοντες· ἵνα ᾖ, τὴν κνίσσαν τήκων· Σημαίνει γὰρ κυρίως τὸ μέλδειν, τὸ τὰ μέλη ἕδειν. *Porphyr. Quæſt. Homeric.* 10. Similitèr exponit *Scholiaſtes*: Ἀντὶ τοῦ, τὰ λίπη τήκων.

Ver. 366. ——προρέειν.] Cod. *Harleian.* προχέειν.

Ver. 368. Πολλὰ λισσόμενος.] Vox πολλὰ, ultimam hîc, etiam extra cæſuram, mihi videtur eâdem de causâ *conſuliò* producere, ac vox μέγα, in μέγα ἴαχουσα, & ſimilibus. Vide ſuprà ad δ', 456. *Barneſius* ex conjecturâ edidit, πολλὰ ἕ λισσόμενος. Quam lectionem " omninò *ſenſui* " *Verſuique* aptiorem" contendit. Sed, ut opinor, minùs rectè.

Ver. 372, 384. —— ἀποπαύσομαι —— Πανσάσθην.] Vide ſuprà ad γ', 141.

Ver.

Παυέσθω δὲ καὶ ἔτω· ἐγὼ δ' ἐπὶ καὶ τόδ' ὀμεῦμαι,
Μήποτ' ἐπὶ Τρώεσσιν ἀλεξήσειν κακὸν ἦμαρ,
Μηδ' ὁπόταν Τροίη μαλερῷ πυρὶ πᾶσα δάηται
Καιομένη, καίωσι δ' ἀρήιοι υἱες Ἀχαιῶν.
Αὐτὰρ ἐπεὶ τό γ' ἄκουσε θεὰ λευκώλενος Ἥρη,
Αὐτίκ' ἄρ' Ἥφαιστον προσεφώνεεν ὃν φίλον υἱόν·
Ἥφαιστε, ζχέο, τέκνον ἀγακλέες· οὐ γὰρ ἔοικεν
Ἀθάνατον θεὸν ὧδε βροτῶν ἕνεκα συφελίζειν.
Ὣς ἔφαθ' Ἥφαιστος δὲ κατέσβεσε θεσπιδαὲς πῦρ·
Ἀψορρὸν δ' ἄρα κῦμα κατέσσυτο καλὰ ῥέεθρα.
Αὐταρ ἐπεὶ Ξάνθοιο δάμη μένος, οἱ μὲν ἔπειτα
Παυσάσθην· Ἥρη γὰρ ἐρύκακε χωομένη περ.
Ἐν δ' ἄλλοισι θεοῖσιν ἔρις πέσε βεβριθυῖα,
Ἀργαλέη, δίχα δέ ζφιν ἐνὶ φρεσὶ θυμὸς ἄηλο·
Συὺ δ' ἔπεσον μεγάλῳ ὁμάδῳ, βράχε δ' εὐρεῖα χθών·
Ἀμφὶ δὲ ζάλπιζεν μέγας οὐρανός· ἄϊε δὲ Ζεὺς

" Desistat autem & hic: ego verò insuper & hoc juro,
" Nunquàm à Trojanis *me* depulsurum-ope-allatâ malum diem;
" Nè quidem cum Troja exitiali igne tota cremabitur
" Incensa, incenderint autem Mavortii filii Achivorum.
Ut verò hoc audierat dea ulnas-candida Juno,
Confestim Vulcanum allocuta est suum dilectum filium;
" Vulcane, abstine, fili inclyte: haud enim par est
" Immortalem Deum ità mortalium gratiâ torquere.
Sic dixit: Vulcanus autem extinxit immanè-ardentem ignem:
Et reflua continuò unda dejecit se in pulchros rivos.
At postquàm Xanthi domita est vis, hi quidem posteâ
Quieverunt: Juno enim coërcuit irata licèt.
Cæteris verò diis contentio incubuit gravis,
Importuna; in diversa nempè iis in præcordiis animus ferebatur:
Concurrerunt autem ingenti tumultu, remugiit verò lata tellus;
Circúmque clangorem reddidit magnum cœlum; audivit autem Jupiter

Ver. 376. Καιομένη, καίωσι δ'.] Cod. *Harleian.* Δαιομένη, δαίωσι δ'. Ut suprà υ, 317.

Ver. 378. Αὐτίκ' ἄρ'.] *Statim deinceps*; *Statim proindè*———.

Ver. 383.—συφελίζειν.] *Al.* συφελίξειν.

Ver. 382.—κατέσσυτο.] *Al.* κατέσχεθο.

Ver. 385.—βεβριθυῖα.] Vide suprà ad β', 314.

Ver. 386.—δίχα δέ ζφιν ἐνὶ φρεσὶ θυμὸς ἄηλο.] Διχῶς δὲ αὐτῶν ὠρμήθη ἡ ψυχὴ, τετέχει διάφορον ἔσχον τὴν γνώμην. *Schol.*

Ver. 387.———μεγάλῳ ὁμάδῳ, βράχε δ' εὐρεῖα χθών.] Vide suprà ad β', 210; & ad δ', 455.

Ibid.——ὁμάδῳ.] *Al.* πατάγῳ. Ut suprà *ver.* 9.

Ver. 388. Ἀμφὶ δὲ ζάλπιγξεν μέγας· οὐρανὸς· ἄϊε δὲ Ζεὺς.]

It clamor cœlo:——— *Æn.* V. 451.

Tyrrhenusque tubæ mugire per æthera clangor. *Æn.* VIII. 526.

At tuba terribilem sonitum procul ære canoro
Increpuit: sequitur clamor, cœlumque remugit. *Æn.* IX. 503.

It cœlo clamorque virûm, clangorque tubarum. *Æn.* XI. 192.

Ubi in transcursu notandum, istud, " *It* " *cœlo clamor*," non esse, " *It clamor ad* " *cœlum*;" vel, " *Clamor tollitur ad cœ-* " *lum*," uti minùs rectè reddit *Ruæus*; sed, " *It clamor per totum cœlum*;" vel, " *To-* " *tum cœlum clamore resonat.*" Ἐνιαι μέταφοραὶ ζμικροπρέπειαν ποιοῦσι μᾶλλον ἢ μεγεθος.———οὐρανὸν γὰρ ὅλον ἠχῦλα, οὐκ ἐχρῆν προσεικάσαι ἠχήσῃ ζάλπιγι. Πλὴν εἰ μή τις ἅμα ἀπολογοῖτο ὑπὲρ τῦ Ὁμήρυ λέγων, ὡσαύτως

Ἥμενος Οὐλύμπῳ, ἐγέλασσε δέ οἱ φίλον ἦτορ
Γηθοσύνῃ, ὅθ' ὁρᾶτο θεὰς ἔριδι ξυνιούσας.
Ἔνθ' οἵ γ' οὐκ ἔτι δηρὸν ἀφέσασαν· ἦρχε γὰρ Ἄρης
Ῥινοτόρος, καὶ πρῶτος Ἀθηναίῃ ἐπόρουσε,
Χάλκεον ἔγχος ἔχων· καὶ ὀνείδειον φάτο μῦθον·
Τίπτ' αὖ, ὦ κυνόμυια, θεὰς ἔριδι ξυνελαύνεις,
Θάρσος ἄῃσον ἔχουσα; μέγας δέ σε θυμὸς ἀνῆκεν,
Ἦ ὑ μέμνῃ, ὅτε Τυδείδην Διομήδε' ἀνῆκας
Οὐτάμεναι; αὐτὴ δὲ πανόψιον ἔγχος ἑλοῦσα,
Ἰθὺς ἐμεῦ ὦσας, διὰ δὲ χρόα καλὸν ἔδαψας·
Τῷ σ' αὖ νῦν οἴω ἀποτισέμεν, ὅσσα μ' ἔοργας.
Ὡς εἰπὼν, ἔτυπτε κατ' αἰγίδα θυσσανόεσσαν,
Σμερδαλέην, ἣν οὐδὲ Διὸς δάμνησι κεραυνὸς,
Τῇ μιν Ἄρης ἔτυπτε μιαιφόνος ἔγχει μακρῷ·

Sedens in Olympo; risitque ei suum cor
Lætitiâ, ut vidit deos certamine congredientes.
Tum ii non ampliùs diù seorsùm-stetere: incepit enim Mars
Clypeorum-perforator, & primus in Minervam irruit,
Æream hastam tenens; & probrosa dixit verba;
"Cur verò jam, ô impudentissima, deos ad certamen committis,
"Audaciâ immensâ prædita? Magnus autem te animus extimulavit.
"Annon recordaris, quando Tydidem Diomedem impulisti,
"Ut *me* percuteret? Ipsáque fulgidâ hastâ sumptâ,
"Rectà in me adegisti, corpúsque pulchrum dilacerâsti:
"Ideò te vicissim nunc puto luituram esse, quæcunque in me feciſti.
Sic fatus, feriit ægidem fimbriatam,
Horrendam, quam nè Jovis quidem domuerit fulmen;
In hâc eam Mars percussit cæde-inquinatus hastâ longâ:

ὡσαύτως ἤχησεν μέγας οὐρανὸς, ὡς ἂν ἠχήσειε Σαλπίζων ὅλος οὐρανός. *Demetr. Phaler.* §. 84. *Longinus* autem; Ὑπερφυᾶ, inquit, καὶ τὰ ἐπὶ τῆς θεομαχίας φαντάσματα·

"Ἀμφὶ δ' ἐσάλπιγξεν μέγας οὐρανὸς ἄλυμ-
"πός τε."

Ubi notandum pro vulgato, ἄϊε δὲ Ζεὺς, legisse hîc *Longinum*, aut memoriter citâsse ἄλυμπός τε. Cæterùm hæc de *tonitru* accipit *Popius*; minùs rectè. Quod autem de hoc loco ait *Terrassonus*, id verò planè est ineptum; "Pour moi je dis, que le ciel "n'ayant ni ne pouvant avoir une bouche, "& n'etant point dans l'ordre des animaux "qui sont doüez de la parole ou de la voix; "nôtre regle condamne ce merveilleux, "comme n'etant point analogique à ce qui "se passe dans la nature." *Dissert. sur l'Iliade, Part* IV. *cap.* I.

Ibid.—ἄϊε δὲ Ζεὺς Ἥμενος Οὐλύμπῳ.] At non hæc nullis hominum satur atque Deorum
Observans oculis, summo sedet altus Olympo. *Æn.* XI. 725.

Ver. 391.——ἀφέσασαν.] Vide suprà ad μ', 55.

Ver. 394. Τίπτ' αὖ.] *Al.* Τίπτ' αὖτ'.

Ibid.—κυνόμυια.] *Impudens & molesta.*

Ver. 396. Ἦ ὑ μέμνῃ.] Pronunciabatur ἦν μέμνῃ. Vide suprà ad ύ, 188; & ad έ, 349.

Ver. 397. Οὐτάμεναι.] Vide suprà ad *ver.* 68.

Ibid.——πανόψιον.] Ἐν τῇ πάντων ὄψει ὁρώμενον. *Schol.* Ἀντίμαχος δὲ, ὑπονόσφιον γράφει. *Eustath.*

Ver. 399.——ἀποτισέμεν.] Vide suprà ad ί, 508.

Ver. 400 & 402.——ἔτυπτε.] Vide suprà ad δ', 469.

Ver. 400.——αἰγίδα.] *Eustathius* videtur legisse ἀσπίδα.

Ibid.——θυσσανόεσσαν.] Rectè cum duplici σ. Vide suprà ad ε', 593.

Ἡ δ' ἀναχασσαμένη λίθον εἵλετο χειρὶ παχείῃ,
Κείμενον ἐν πεδίῳ, μέλανα, τρηχύν τε, μέγαν τε,
Τόν ῥ' ἄνδρες πρότεροι θέσαν ἔμμεναι ἔρον ἀρούρης·
Τῷ βάλε θῆρον Ἄρηα κατ' αὐχένα, λῦσε δὲ γυῖα·
Ἑπτὰ δ' ἐπέσχε πέλεθρα πεσὼν, ἐκόνισσε δὲ χαίτας·
Τεύχεά τ' ἀμφαράβησε γέλασσε δὲ Παλλὰς Ἀθήνη,
Καί οἱ ἐπευχομένη ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
Νηπύτι', ὐδέ νύ πω περ ἐπεφράσω, ὅσσον ἀρείων
Εὔχομ' ἐγὼν ἔμεναι, ὅτι μοι μένος ἀντιφερίζεις;
Οὕτω κεν τῆς μητρὸς ἐρινύας ἐξαποτίνοις,
Ἥ τοι χωομένη κακὰ μήδεται, οὕνεκ' Ἀχαιοὺς
Κάλλιπες, αὐτὰρ Τρωσὶν ὑπερφιάλοισιν ἀμύνεις.
Ὣς ἄρα φωνήσασα, πάλιν τράπεν ὄσσε φαεινώ·
Τὸν δ' ἄγε χειρὸς ἑλοῦσα Διὸς θυγάτηρ Ἀφροδίτη,
Πυκνὰ μάλα στενάχοντα· μόγις δ' ἐσανείρατο θυμόν.

Illa verò retrò-cedens ſaxum prehendit manu robuſtâ,
Jacens in campo, nigrum, aſperúmque, magnúmque,
Quod homines priſci poſuerant, ut eſſet terminus arvi;
Hoc percuſſit impetuoſum Martem ad cervicem, ſolvítque membra:
Septem autem *is* occupavit jugera ſtratus, fœdavítque pulvere crines;
Armáque circùm ſonitum dedere: Riſit verò Pallas Minerva,
Et ſuper eum glorians verbis alatis allocuta eſt;
" Stulte, nè adhuc quidem ſenſiſti, quantò fortior
" Glorior ego eſſe, quòd mihi vires opponis?
" Sic ſanè tuæ matris furias luas,
" Quæ tibi irata mala machinatur; quòd Achivos
" Deſeruiſti, ac Trojanis fœnifragis auxiliaris.
Sic quidem locuta, avertit oculos lucidos:
Hunc verò abduxit manu prehenſum Jovis filia Venus,
Crebrò admodùm ſuſpirantem: ægrè autem *is* collegit animum.

Ver. 403.——λίθον εἵλετο χειρὶ.] Saxum antiquum, ingens, campo quod fortè jacebat
Limes agro poſitus, litem ut diſcerneret arvis.
Vix illud lecti bis ſex cervice ſubirent,
Qualia nunc hominum producit corpora tellus.
Ille manu raptam trepidâ torquebat in hoſtem
Altior inſurgens—— *Æn.* XII. 897.
Quo in loco *Virgilium Homero* ſuperiorem exiſtimat *Scaliger:* " Plus (inquit) ad rem " facit *antiquum*, quàm nigrum, declarat " enim magnitudinem; & verò ſimilius eſt, " non eſſe aſperum, ſi pro termino poſitum " fuerat." Ipſe tamen paulò poſt; " Etiam illud (inquit) notare poſſumus. *Saxum antiquum* aptè deſignare verba illa; " ἄνδρες πρότεροι." *Poëtic. lib.* V. *cap.* 3.

Ver. 404.——τρηχύν.] Vide ſuprà ad β', 633.

Ver. 405. Τόν ῥ'.] *Quòd ſcilicèt*——.

Ibid. & *ver.* 465.——ἀρούρης.] Vide ſuprà ad ζ', 142.

Ver. 408.——ἀμφαράβησε.] Vide ſuprà ad δ', 455.

Ver. 410.——ἐπεφράσω.] Vide ſuprà ad α', 140.

Ver. 411.——ἀντιφερίζεις.] *Al.* ἰσοφαρίζεις.

Ver. 412.——ἐξαποτίνοις.] Vide ſuprà ad β', 43.

Ver. 414.——ἀμύνεις.] Cod. *Harleian.* ἀρήγεις.

Ver. 415.——τράπεν.] Cod. *Harleian.* τρέπεν.

Ver. 416.——Διὸς θυγάτηρ Ἀφροδίτη.] Cod. *Harleian.* φιλομμειδὴς Ἀφροδίτη.

Ver.

Τὴν δ' ὡς ἓν ἐνόησε θεὰ λευκώλενος Ἥρη,
Αὐτίκ' Ἀθηναίην ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
Ὤ πόποι, αἰγιόχοιο Διὸς τέκος, ἀτρυτώνη,
Καὶ δ' αὖθ' ἡ κυνόμυια ἄγει βροτολοιγὸν Ἄρηα
Δηΐῳ ἐκ πολέμοιο κατὰ κλόνον· ἀλλὰ μέτελθε.
Ὣς φάτ' Ἀθηναίη δὲ μετέσσυτο, χαῖρε δὲ θυμῷ·
Καί ῥ' ἐπισαμένη, πρὸς στήθεα χειρὶ παχείῃ
Ἤλασε, τῆς δ' αὐτῆ λύτο γούνατα κὴ φίλον ἦτορ.
Τὼ μὲν ἄρ' ἄμφω κεῖντο παρὲξ χθονὶ πεπτυῖα·
Ἡ δ' ἄρ' ἐπευχομένη ἔπεα πτερόεντ' ἀγόρευε·
Τοιοῦτοι νῦν πάντες, ὅσοι Τρώεσσιν ἀγωνοί,
Εἶεν, ὅτ' Ἀργείοισι μαχοίατο θωρηκτῆσιν,
Ὧδέ τε θαρσαλέοι κὴ τλήμονες, ὡς Ἀφροδίτη
Ἦλθεν Ἄρει ἐπίκουρος, ἐμῷ μένει ἀντιόωσα·
Τῷ κεν δὴ πάλαι ἄμμες ἐπαυσάμεθα πτολέμοιο,
Ἰλίῳ ἐκπέρσαντες εὐτκίμενον πτολίεθρον.
Ὣς φάτο· μείδησεν δὲ θεὰ λευκώλενος Ἥρη.

Hanc verò ut advertit dea ulnas-candida Juno,
Statim Minervam verbis alatis allocuta est;
" Proh mirum, Ægiochi Jovis filia indomita,
" En rursùs illa impudentissima abducit hominum-perniciem Martem
" Ardenti è prœlio per tumultum: at insequere. [animo;
Sic dixit: Minerva autem ibidem concito-gradu persequebatur, gaudebátque
Et impetu in eam facto, ad pectora manu robustâ
Percussit: ejus autem ibidem soluta sunt genua & charum cor.
Illi itaque ambo jacebant in terrâ almâ:
Illa verò super *eos* glorians verba alata dixit;
" Tales nunc omnes, quotquot Trojanis auxiliatores,
" Sint, quandò cum Argivis pugnant armatis,
" Et æquè audaces & tolerantes, ac Venus
" Venit Marti auxiliatrix, me robori occurrens:
" Tum prorsùs jam olim nos destitissemus pugnâ,
" Ilii eversâ benè-ædificatâ urbe.
Sic dixit: Subrisit autem dea ulnas-candida Juno.

Ver. 418, 434, & 512.——λευκώλενος Ἥρη.] Vide suprà ad ά, 572; & ad ό, 92.

Ver. 420.—αἰγιόχοιο Διὸς.] Vide suprà ad ά, 202.

Ibid.—ἀτρυτώνη.] Vide suprà ad β', 157.

Ver. 421.——κυνόμυια.] Vide suprà ad *ver.* 394.

Ver. 424, 432.——ἐπισισαμένη—ἐπαυσάμεθα.] Vide suprà ad ν', 90; & ad γ', 141.

Ver. 425.——λύτο.] Vide suprà ad *ver.* 114.

Ver. 426.——ποτὶ.] *Al.* ἐπί.

Ver. 429.—θωρηκτῆσιν.] Ita ex uno MS. edidit *Barnesius*. Ut sit videlicèt ex θωρηκτής· quam vocem (uti ipse annotat) usurpat Poëta suprà μ', 317; ό, 680, 729; itémque *ver.* 277 hujus libri. *Al.* θωρηκλοῖσιν· scilicèt ex θωρηκτός· quæ vox alibi apud *Homerum* non reperitur.

Ver. 431.——Ἄρει ἐπίκουρος.] Cod. *Harleian.* Ἄρηι ἐπίκουρος. Quæ si vera sit lectio, pronunciandum erit, Ἄρη' ἐπίκουρος.

Ver. 432, 442, 450.——κεν δὴ——ὅσα δὴ——Ἀλλ' ὅτι δὴ] Vide suprà ad ξ', 433, 504; & ad β', 158.

Ver. 434. Ὣς φάτο.] Deest hîc versus in Codice *Harleiano*.

Αὐτὰρ Ἀπόλλωνα προσέφη κρείων Ἐνοσίχθων·
Φοῖβε, τίη δὴ νῶϊ διέχαμεν; οὐδὲ ἔοικεν,
Ἀρξάντων ἑτέρων· τὸ μὲν αἴσχιον, αἴκ' ἀμαχητὶ
Ἴομεν Οὔλυμπόνδε Διὸς προτὶ χαλκοβατὲς δῶ.
Ἄρχε· σὺ γὰρ γενεῇφι νεώτερος· ὐ γὰρ ἔμοιγε
Καλὸν, ἐπεὶ πρότερος γενόμην, κὴ πλείονα οἶδα·
Νηπύτι', ὡς ἄνοον κραδίην ἔχες· οὐδέ νυ τῶν περ
Μέμνηαι, ὅσα δὴ πάθομεν κακὰ Ἴλιον ἀμφὶ,
Μοῦνοι νῶϊ θεῶν, ὅτ' ἀγήνορι Λαομέδοντι
Παρ Διὸς ἐλθόντες θητεύσαμεν εἰς ἐνιαυτὸν,
Μισθῷ ἐπὶ ῥητῷ, ὁ δὲ ζημαίνων ἐπέτελλεν;
Ἦτοι ἐγὼ Τρώεσσι πόλιν κὴ τεῖχος ἔδειμα
Εὐρύ τε κὴ μάλα καλὸν, ἵν' ἄρρηκτος πόλις εἴη·
Φοῖβε, σὺ δ' εἰλίποδας ἕλικας βόας βουκολέεσκες
Ἴδης ἐν κνημοῖσι πολυπτύχου ὑληέσσης.

435 At Apollinem allocutus est rex Terræ quassator;
" Phœbe, cur jam nos seorsùm-stamus? Neque enim par est,
" Cùm cœperint alii: Hoc quidem turpe, si sine-pugnâ
" Redierimus in Olympum, Jovis ad ære-fundatam domum.
" Incipe; tu enim natu junior: Non enim mihi quidem
440 " Honestum, quippe qui prior natus sum, & plura cognovi.
" Stulte, cùm ita mente-cassum cor habes: neque prorsùs eorum saltem
" Recordaris, quot jam passi sumus mala Ilium circa,
" Soli nos deorum, cùm superbo Laomedonti
" A Jove profecti operam-locavimus in annum,
445 " Mercede conductâ; is autem præcipiens mandata dabat?
" Ego quidem Trojanis urbem & muros ædificavi
" Latósque & admodùm pulchros, ut inexpugnabilis urbs esset:
" Phœbe, tu verò flexipedes camuros boves pascebas
" Idæ in saltibus multas convalles-habentis sylvosæ.

Ver. 438 & 505. ——χαλκοβατὲς δῶ.] Vide suprà ad ά, 426.

Ver. 439. ——γενεῇφι.] Vide suprà ad γ', 588.

Ver. 440 & 447. Καλὸν.] Vide suprà ad β', 43.

Ver. 445. ——ἐπὶ ῥητῷ.] Quâ ratione, ἐπὶ, hîc ultimam producat; item, εἰλίποδας, *ver.* 448; & ἐνὶ; *ver.* 475; vide suprà ad ά, 51. *Al.* ἐπί ῥ' ῥητῷ.

Ver. 446. Ἦτοι ἐγὼ Τρώεσσι πόλιν κὴ τεῖχος ἔδειμα.]

Structa meis manibus perjuræ mœnia Trojæ. *Æn.* V. 811.

Ibid. ——πόλιν κὴ τεῖχος.] Cod. *Harleian.* πόλιν περὶ τεῖχος.

Ver. 448. Φοῖβε, σὺ δ' εἰλίποδας.] " Sol " pascit omnia, quæ terra progenerat: Un- " de non unius generis, sed omnium peco- " rum Pastor canitur. Ut apud Homerum " Neptuno dicente;

" Φοῖβε, σὺ δ' εἰλίποδας ἕλικας βόας βου- " κολέεσκες."

Macrob. Lib. I. *cap.* 17.

Ibid. ——ἕλικας βόας.] Ἕλικας δὲ τὰς βόας φησιν ἐπιθετικῶς, ὅτοι ἀπὸ τῆς κινήσεως τῶν ποδῶν, καθ' ὃ εἰλίποδες λέγονται· ἢ τὸ ἐλικοειδῆ τὰ κέρατα ἔχοντας, ὅ ἐστιν ἐπικαμπῆ. *Schol.* At si vera esset prior interpretatio, tum præcedens εἰλίποδας omninò esset supervacaneum. Vide suprà ad ί, 462.

Ibid. ——βουκολέεσκες.] *Pascere solebas.* Vide suprà ad *ver.* 31; & ad ν', 84.

Ver. 449. ——κνημοῖσι.] Ταῖς προβάσεσι τῶν ὀρῶν. *Schol.*

Ibid. ——πολυπτύχου.] Πολλὰς ἐξοχὰς καὶ ἀποκλίσεις ἔχοντος. *Schol.*

Ibid. ——ὑληέσσης.] *nemorosâ.* *Æn.* III, 270. Vide & suprà ad γ', 151.

Ver.

Ἀλλ' ὅτι δὴ μισθοῖο τέλος πολυληθέες Ὧραι
Ἐξέφερον, τότε νῶϊ βιήσατο μισθὸν ἅπαντα
Λαομέδων ἔκπαγλος, ἀπειλήσας δ' ἀπέπεμπε.
Σοὶ μὲν ὅγ' ἠπείλησε πόδας καὶ κεῖρας ὕπερθε
Δήσειν, καὶ περάαν νήσων ἐπὶ τηλεδαπάων·
Στεῦτο δ' ὅγ' ἀμφοτέρων ἀποκοψέμεν οὔατα χαλκῷ·
Νῶϊ δέ τ' ἄψορροι κίομεν, κεκοληότι θυμῷ,
Μισθῷ χωόμενοι, τὸν ὑποσχὰς οὐκ ἐτέλεσσε.
Τῷ δὴ νῦν λαοῖσι φέρεις χάριν; οὐδὲ μεθ' ἡμέων
Πειρᾷ, ὥς κεν Τρῶες ὑπερφίαλοι ἀπόλωνται
Πρόχνυ κακῶς, ζὺν παισὶ καὶ αἰδοίης ἀλόχοισι;
Τὸν δ' αὖτε προσέειπεν ἄναξ ἑκάεργος Ἀπόλλων·
Ἐννοσίγαι', οὐκ ἄν με ζαόφρονα μυθήσαιο
Ἔμμεναι, εἰ δὴ ζοί γε, βροτῶν ἕνεκα, πολεμίζω,
Δειλῶν, οἳ φύλλοισιν ἐοικότες, ἄλλοτε μέν τε
Ζαφλεγέες τελέθουσιν, ἀρούρης καρπὸν ἔδοντες,

450 " Sed cùm jam mercedis terminum gratiſſimæ Horæ
" Attulerunt, tunc nos vi-fraudavit mercede totâ
" Laomedon violentus, minatúſque dimiſit.
" Tibi quidem is minabatur pedes & manus deſuper ſe
" Ligaturum, & venditurum inſulas in longinquas;
455 " Affirmabátque idem utriuſque ſe abſciſſurum aures ære.
" Nos verò continuò revertebamur, irato animo,
" Ob mercedem indignantes, quam pollicitus non perſolvit.
" Propter hoc jam non populis gratificaris? Neque nobiſcum
" Tentas, ut Trojani fœdifragi pereant
460 " Funditùs malè, cum filiis & pudicis uxoribus?
Illum verò viciſſim allocutus eſt rex longè-jaculans Apollo;
" Neptune, haudquaquàm me prudentem dixeris
" Eſſe, ſi jam tecum, mortalium gratiâ, dimicem,
" Miſerorum, qui foliis ſimiles, interdum quidem
465 " Admodùm-vegeti ſunt, terræ fructu veſcentes,

Ver. 450.——πολυληθέες Ὧραι.] Πολλὴν χαρὰν τοῖς ἀνθρώποις τῇ αὐτῶν ἐπελεύσει ἐμποιοῦσαι. *Schol.* Cæterùm alii, notante *Euſtathio*, hîc ſcribunt πολυληθέος· ut ad μισθοῖο referatur.

Ver. 453. Σοὶ.] Cod. *Harleian.* Σύν.

Ver. 455.——ἀποκοψέμεν.] Nonnulli, notante *Euſtathio*, quibuſcum facit & *Scholiaſtes*, hîc legunt ἀπολεψέμεν. Ut ſuprà ά, 236;

——περὶ γάρ ῥά ἑ χαλκὸς ἔλεψε.——

Al. ἀποκόψειν.

Ver. 459. Πειρᾷ.] Cod. *Harleian.* Πειρᾷς.

Ver. 461—472—478. —— ἑκάεργος —— Ἑκάεργε —— ἑκάεργος.] Vide ſuprà ad ά, 43 & 58.

Ver. 463.——βροτῶν ἕνεκα, πολεμίζω.] *Plutarchus, de Conſolat. ad Apollonium*, locum hunc hoc modo citat;

——βροτῶν δ' ἕνεκα πολεμίζειν
Δειλῶν, οἳ φύλλοισιν ἐοικότες, ἄλλοτε μέντοι
Ζαφλεγέες τελέθουσιν, ἀρούρης καρπὸν ἔδοντες,
Ἄλλοτε δὲ φθινύθουσιν ἀκήριοι, οὐδέ τις ἀλκή.

Ibid.——πολεμίζω.] *Al.* πολεμίξω.

Ver. 464.——φύλλοισιν ἐοικότες,——ἄλλοτε ——τελέθουσιν ——Ἄλλοτε δ' αὖ φθινύθουσιν.] Vide ſuprà ad ζ', 146.

Ver. 465. Ζαφλεγέες.] Μεγάλως ἔνθερμοι, ἐνεργεῖς. *Schol.*

Ἄλλοσε δ' αὖ φθινύθουσιν ἀκήριοι· ἀλλὰ τάχιστα
Παυσώμεσθα μάχης· οἱ δ', αὐτοὶ δηριάσθων.
Ὣς ἄρα φωνήσας πάλιν ἐτράπετ'· αἴδετο γάρ ῥα
Πατροκασιγνήτοιο μιγήμεναι ἐν παλάμῃσι.
Τὸν δὲ κασιγνήτην μάλα νείκεσε, πότνια θηρῶν
Ἄρτεμις ἀγροτέρη, καὶ ὀνείδειον φάτο μῦθον·
Φεύγεις δή, Ἑκάεργε; Ποσειδάωνι δὲ νίκην
Πᾶσαν ἐπέτρεψας; μέλεον δέ οἱ εὖχος ἔδωκας;
Νηπύτιε, τί νυ τόξον ἔχεις ἀνεμώλιον αὔτως;
Μή σευ νῦν ἔτι πατρὸς ἐνὶ μεγάροισιν ἀκούσω
Εὐχομένου, ὡς τὸ πρὶν ἐν ἀθανάτοισι θεοῖσιν,
Ἄντα Ποσειδάωνος ἐναντίβιον πολεμίζειν.
Ὣς φάτο· τὴν δ' ὅτι πρόσφη ἑκάεργος Ἀπόλλων·
Ἀλλὰ χολωσαμένη Διὸς αἰδοίη παράκοιτις,
Νείκεσεν Ἰοχέαιραν ὀνειδείοις ἐπέεσσι·
Πῶς δὲ ζὺ νῦν μέμονας, κύον ἀδδέες, ἀντί' ἐμεῖο
Στήσασθαι; χαλεπή τοι ἐγὼ μένος ἀντιφέρεσθαι,
Τοξοφόρῳ περ ἐοῦσ'· ἐπεί σε λέοντα γυναιξὶ

" Interdum verò contrà pereunt exanimes: Sed citiſſimè
" Deſiſtamus à pugnâ; illi verò, ipſi prælientur.
Sic utique locutus retrò ſe vertit; verebatur enim
Cum patruo conſerere manus.
Hunc autem ſoror vehementèr objurgavit, domina ferarum
Diana agreſtis, & probroſa dixit verba;
" Fugis jam, Longè-jaculans? Neptunóque victoriam
" Totam conceſſiſti? Impunéque ei gloriam dediſti?
" Stulte, cur omninò arcum geſtas inutilem fruſtrà?
" Non te nunc ampliùs patris in ædibus audiam
" Gloriantem, ſicut anteà inter immortales deos,
" Contra Neptunum adverſis-viribus *te* pugnaturum.
Sic dixit: Eam verò neutiquàm allocutus eſt longè-jaculans Apollo:
Sed irata Jovis veneranda uxor,
Increpuit ſagittis-gaudentem contumelioſis verbis;
" Quomodò verò tu nunc ſuſtines, canis audax, contra me
" Stare? Difficilis tibi ego, cui vires opponas,
" Sagittifera licèt ſis: te nempè leonem inter mulieres

Ver. 466.—φθινύθουσιν.] De hujus vocis proſodiâ, vide ſuprà ad β', 43.

Ver. 467. Παυσάμεσθαι.] *Al.* Παυώμεσθα.

Ver. 468.—πάλιν ἐτράπετ'.] *Retrò ſe convertit.* Vide ſuprà ad *ver.* 241; & ad ϖ', 594.

Ver. 473.—μέλεον.] Vide ſuprà ad ϖ', 336.

Ver. 474. Νηπύτιε.] *Barneſius* ex conjecturâ ad Νηπύτιος; "Et ſæpè alias," inquit, "*Nominativus* pro *Vocativo* ponitur." Quod fieri non poteſt. Vide ſuprà ad ά, 175. Præterea mutato hîc nihil opus. Vide ad ά, 51.

Ver. 476, 500, & 513.—ἀθανάτοισι.] Similitérque infrà *ver.* 504, θυγατέρος· & *ver.* 561, ἀπονείμην. Vide ſuprà ad ά, 398.

Ver. 480. Νείκεσεν.] Deeſt hic verſus in Codice *Harleiano.*

Ibid.—ὀνειδείοις.] Vide ſuprà ad ϖ', 628.

Ver. 481.—μέμονας.] Vide ſuprà ad ν', 481 & 736.

Ver. 482. Στήσασθαι.] *Al.* Στήσεσθαι.

Ibid.—ἀντιφερέσθαι.] *Al.* ἀντιφερίζειν.

Ζεὺς θῆκεν, καὶ ἔδωκε καλακτάμεν, ἤν κ' ἐθέλησθα.
Ἦτοι βέλτερόν ἐστι κατ' οὔρεα θῆρας ἐναίρειν,
Ἀγροτέρας τ' ἐλάφους, ἢ κρείσσοσιν ἶφι μάχεσθαι.
Εἰ δ' ἐθέλεις πολέμοιο δαήμεναι· ὄφρ' εὖ εἰδῇς,
Ὅσσον φερτέρη εἰμί, ὅτι μοι μένος ἀντιφερίζεις.
Ἦ ῥα, καὶ ἀμφοτέρας ἐπὶ καρπῷ χεῖρας ἔμαρπτε
Σκαιῇ, δεξιτερῇ δ' ἄρ' ἀπ' ὤμων αἶνυτο τόξα·
Αὐτοῖσιν δ' ἄρ' ἔθεινε παρ' οὔατα μειδιόωσα
Ἐντροπαλιζομένην· ταχέες δ' ἔκπιπτον ὀϊστοί·
Δακρυόεσσα δ' ἔπειτα θεὰ φύγεν, ὥστε πέλεια,
Ἥ ῥά θ' ὑπ' ἴρηκος κοίλην εἰσέπτατο πέτρην,
Κηραμόν· οὐδ' ἄρα τῇ γε ἁλώμεναι αἴσιμον ἦεν·
Ὣς ἡ δακρυόεσσα φύγεν, λίπε δ' αὐτόθι τόξα.
Λητῷ δὲ προσέειπε διάκτορος Ἀργειφόντης·
Λητοῖ, ἐγὼ δέ τοι ὄτι μαχήσομαι· ἀργαλέον δὲ
Πληκτίζεσθ' ἀλόχοισι Διὸς νεφεληγερέταο·
Ἀλλὰ μάλα προφρασσα μετ' ἀθανάτοισι θεοῖσιν

" Jupiter conſtituit, & dedit interficere quamcunque velis.
" Certè ſatius eſt per montes feras interficere,
" Agreſtéſque cervas, quàm cum potentioribus vi pugnare.
" Sed ſi vis pugnæ periculum facere, *fac*; ut benè ſcias,
" Quanto fortior ſim, quandoquidem mihi vires opponas.
Dixit, & ambas ad carpum manus prehendit
Siniſtrâ; dextrâ autem ab humeris detraxit pharetram:
Ipsâque verberabat *eam* ad aures ſubridens
Huc illuc ſe verſantem; veloces autem excidebant ſagittæ:
Lachrymabunda verò deindè dea fugit, veluti columba,
Quæ nempè metu accipitris cavam volat in petram,
In latebram; (neque enim illi capi fatale erat:)
Sic illa lacrymabunda fugit, reliquitque illic pharetram.
Latonam autem allocutus eſt internuncius Argicîda;
" Latona, ego verò tecum haudquaquàm pugnabo; arduum enim
" Confligere cum uxoribus Jovis nubes-cogentis:
" Sed promptiſſima inter immortales deos

Ver. 484.—ἤν κ' ἐθέλησθα.] Cod. *Harleian.* ἦν κ' ἐθέλησθα.

Ver. 487. Εἰ δ' ἐθέλεις πολέμοιο δαήμεναι—] Στικτέον εἰς τὸ δαήμεναι· ἔχει γὰρ ἀντὶ τοῦ δάηθι. *Schol.* MSS. apud *Barneſium.* Elegantiùs tamen, ut opinor, reticeri hîc intellegitur ſententiæ Apodoſis: Ἵνα λέγῃ ἡ Ἥρα, ὡς εἴπερ ἐθέλεις γνῶναι, ἴδε πάσχε. *Euſtath.* Vide ſuprà ad ά, 135, 137; & 340.

Ver. 490—502.——αἶνυτο——ζυγαίνυτο.] Vide ſuprà ad γ', 260.

Ver. 491.—ἔθεινε.] Vide ſuprà ad ν', 84.

Ver. 492. Ἐντροπαλιζομένην.] *Al.* Ἐντροπαλιζομένη.

Ver. 493.——ὥστε πέλεια, Ἥ ῥά θ' ὑπ' ἴρηκος.]
Quam facilè accipiter ſaxo ſacer ales ab alto
Conſequitur pennis ſublimem in nube columbam. *Æn.* XI. 721.

Ver. 494. Ἥ ῥά θ'.] *Quæ ſcilicèt*——.

Ibid.——ὑπ' ἴρηκος.] Vide ſuprà ad σ', 615.

Ver. 497.——Λητῶ.] Ita *Barneſius. Al.* Λητώ.

Ver. 498.——μαχήσομαι.] Cod. *Harleian.* μαχέσσομαι.

Εὔχεσθαι ἐμὲ νικῆσαι κραιερῇφι βίῃφιν.
Ὣς ἄρ' ἔφη· Λητὼ δὲ ζυναίνυτο καμπύλα τόξα,
Πεπτεότ' ἄλλυδις ἄλλα μετὰ προφάλιγγι κονίης·
Ἡ μὲν τόξα λαβοῦσα πάλιν κίε θυγατέρα ἧς·
Ἡ δ' ἄρ' Ὄλυμπον ἵκανε, Διὸς ποτὶ χαλκοβατὲς δῶ,
Δακρυόεσσα δὲ πατρὸς ἐφέζετο γούνασι κύρη,
Ἀμφὶ δ' ἄρ' ἀμβρόσιον ἑανὸς τρέμε· τὴν δὲ προτὶ οἷ
Εἵλε πατὴρ Κρονίδης, καὶ ἀνήρετο, ἡδὺ γελάσσας·
Τίς νύ σε τοιάδ' ἔρεξε, φίλον τέκος οὐρανιώνων·
Μαψιδίως, ὥσεί τι κακὸν ῥέζουσαν ἐνωπῇ;
Τὸν δ' αὖτε προσέειπεν ἐϋστέφανος Κελαδεινή·
Σή μ' ἄλοχος συφέλιξε, πάτερ, λευκώλενος Ἥρη,
Ἐξ ἧς ἀθανάτοισιν ἔρις καὶ νεῖκος ἐφῆπται.
Ὣς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον.
Αὐτὰρ Ἀπόλλων Φοῖβος ἐδύσετο Ἴλιον ἱρήν·
Μέμβλετο γὰρ οἱ τεῖχος ἐϋδμήτοιο πόληος,

" Gloriator *te* me viciſſe aſperâ vi.
Sic utique dixit: Latona verò collegit arcus & ſagittas,
Quæ cæciderant aliò aliæ in vertigine pulveris:
Hæc quidem ſagittandi-inſtrumentis ſumptis ſecuta eſt filiam ſuam:
Illa verò ad Olympum pervenerat, Jovis ad ære-fundatam domum;
Lacrymabunda autem patris inſedit genibus filia,
Circúmque divinum peplum tremebat: hanc verò ad ſe
Recepit pater Saturnius, & interrogavit, ſuavitèr ridens;
" Quiſnam tibi talia fecit, chara filia cœleſtium
" Temerè, ac ſi quid flagitii patrâſſes palàm: [amans;
Ilium verò viciſſim allocuta eſt pulchrè-coronata Tumultuum-venaticorum-
" Tua me conjux malè-excepit, pater, ulnas-candida Juno,
" A quâ immortalibus contentio & lis impendet.
Sic hi quidem talia inter ſe loquebantur.
At Apollo Phœbus ſubiit Ilium ſacram:
Curæ erat enim ei murus benè-ædificatæ urbis,

Ver. 501.—κραιερῇφι βίῃφιν.] Vide ſuprà ad ν', 588.

Ver. 503. Πεπτεότ'.] Vox hæc *ſingularis* eſt; nec, ut opinor, ullâ ex analogiâ defendi poteſt. Vide ſuprà ad ά, 265; ad β', 818; & ad ν', 46. Codex *Harleianus* habet Πεπτεῶτ' quam & veram eſſe crediderim lectionem propter ſimilia τεθνεῶτ', μεμαῶτ', &c. Pronunciabatur autem Πεπτῶτ'.

Ver. 504.—Θυγατέρα ἧς.] Quâ ratione, Θυγατέρα, hîc ultimam producat; item ἀμβρόσιον & προτὶ, *ver.* 507; & γάρ, *ver.* 516; & δὲ, *ver.* 519; vide ſuprà ad ά, 51.

Ver. 507.—ἄρ'.] *Ut ſit*—,

Ibid.—ἑανὸς.] Vide ſuprà ad σ', 352; & ad γ', 385.

Ver. 508.—ἀνήρετο.] *Al.* ἀνείρετο. Atque ita legit Codex *Harleianus*.

Ver. 509.—τοιάδ'.] Vide ſuprà ad υ, 357.

Ver. 510. Μαψιδίως.] Deeſt hic verſus in codice *Harleiano*.

Ver. 511.—Κελαδεινή.] Παρὰ τὸν γενόμενον ἐν τοῖς Κυνηγετικοῖς κέλαδον, ἤγουν Θόρυβον. *Schol.* MSS. apud *Barneſium*.

Ver. 513.—ἐφῆπται.] *Al.* ἐφῆπτο. Utrumque hoc quidem in loco ferri poſſit. *Al.* ἐφῆπται.

Ver. 515.—ἐδύσετο.] Vide ſuprà ad β', 35; & ad ε, 109.

Ver.

Μὴ Δαναοὶ πέρσειαν ὑπὲρ μόρον ἤματι κείνῳ·
Οἱ δ' ἄλλοι πρὸς Ὄλυμπον ἴσαν θεοὶ αἰὲν ἐόντες,
Οἱ μὲν, χωόμενοι, οἱ δὲ, μέγα κυδιόωντες.
Κὰδ' δ' ἵζον παρὰ πατρὶ κελαινεφεῖ· αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς
Τρῶας ὁμῶς αὐτές τ' ὄλεκεν καὶ μώνυχας ἵππους.
Ὡς δ' ὅτε καπνὸς ἰὼν εἰς οὐρανὸν εὐρὺν ἱκάνει
Ἄστεος αἰθομένοιο, θεῶν δέ ἑ μηνις ἀνῆκε·
Πᾶσι δ' ἔθηκε πόνον, πολλοῖσι δὲ κήδε' ἔφηκεν·
Ὡς Ἀχιλεὺς Τρώεσσι πόνον καὶ κήδε' ἔθηκεν.
Εἰσήκει δ' ὁ γέρων Πρίαμος θείοιο ἐπὶ πύργου,
Ἐς δ' ἐνόησ' Ἀχιλῆα πελώριον· αὐτὰρ ὑπ' αὐτῷ
Τρῶες ἄφαρ κλονέοντο πεφυζότες, οὐδέ τις ἀλκὴ
Γίνετ'· ὁ δ' οἰμώξας ἀπὸ πύργου βαῖνε χαμᾶζε,
Ὀτρυνέων πρὰ τεῖχος ἀγακλειτὰς πυλαωρούς·
Πεπταμένας ἐν χερσὶ πύλας ἔχετ', εἰσόκε λαοὶ
Ἔλθωσι προτὶ ἄστυ πεφυζότες· ἦ γὰρ Ἀχιλλεὺς
Ἐγγὺς ὅδε κλονέων· νῦν οἴω λοιγὸν ἔσεσθαι.
Αὐτὰρ ἐπεί κ' ἐς τεῖχος ἀναπνεύσωσιν ἀλέντες,
Αὖτις ἔπ' ἀψ θέμεναι ζανίδας πυκινῶς ἀραρυίας·

Nè Danai everterent præter fatum die illo:
At cæteri ad Olympum rediêre dii sempiterni,
Alii quidem, irati, alii verò, admodum gloriâ-exultantes;
Assederúntque patri atras-nubes-cogenti: At Achilles
Trojanos simul ipsósque perdebat & solidos-ungulis equos.
Ut verò cum fumus ascendens ad cœlum latum pervenit
Urbe ardente, Deorum nempè eum ira excitat;
Omnibus autem affert laborem, multisque mala immittit;
Sic Achilles Trojanis laborem & mala attulit;
Stabat autem senex Priamus sacrâ in turri,
Animadvertitque Achillem ingentem: At sub illo
Trojani facilè turbabantur trepidâ-fugâ, neque ulla vis
Erat: ille autem ejulatu edito à turri descendit in terram,
Mandata-daturus ad murum inclytis portarum-custodibus;
" Apertas in manibus portas tenete, usque dum copiæ
" Venerint ad urbem trepidâ-fugâ: Certè enim Achilles
" Propè iste perturbans; nunc existimo exitialia futura.
" Sed postquàm intra murum respiraverint conclusæ,
" Rursùs obserate tabulas peritè-aptatas;

Ver. 517.——ὑπὲρ μόρον.] Vide suprà ad υ, 336.

Ver. 520.—παρὰ πατρὶ.] *Al.* πὰρ Διΐ.

Ver. 525.—πόνον.] Cod. *Harleian.* φόνον.

Ver. 526, 540. Εἰσήκει——κεκάλυπτο.] Vide suprà ad δ', 434, 492; & ad ά, 37.

Ibid.——θείοιο ἐπὶ πύργου.] Turrim in præcipiti stantem, summisque sub astra Eductam tectis, unde omnis Troja videri, Et Danaûm solitæ naves, & Achaïca castra. *Æn.* II. 460.

Ver. 529. Γίνετ'.] *Al.* Γίγνετ'. Quod perinde est. Nam γίνομαι primam producit.

Ibid.—βαῖνε.] Vide suprà ad Σ', 87; & ad ν', 84.

Ver. 530. Ὀτρυνέων.] Vide suprà ad ά, 309.

Ver.

Δείδια γὰρ, μὴ ἕλος ἀνὴρ ἐς τεῖχος ἄλῃται.
Ὣς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄνεσάν τε πύλας, καὶ ἀπῶσαν ὀχῆας·
Αἱ δὲ πεπασθεῖσαι τεῦξαν φάος· αὐτὰρ Ἀπόλλων
Ἀντίος ἐξέθορε, Τρώων ἵνα λοιγὸν ἀλάλκοι.
Οἱ δ' ἰθὺς πόλιος καὶ τείχεος ὑψηλοῖο,
Δίψῃ καρχαλέοι, κεκονιμένοι, ἐκ πεδίοιο
Φεῦγον· ὁ δὲ ζφεδανὸν ἔφεπ' ἔγχεϊ· λύσσα δέ οἱ κῆρ
Αἰὲν ἔχε κραιερὴ, μενέαινε δὲ κῦδος ἀρέσθαι.
Ἔνθα κεν ὑψίπυλον Τροίην ἕλον υἷες Ἀχαιῶν,
Εἰ μὴ Ἀπόλλων Φοῖβος Ἀγήνορα δῖον ἀνῆκε,
Φῶτ', Ἀντήνορος υἱὸν, ἀμύμονά τε, κραιερόν τε.
Ἐν μέν οἱ κραδίῃ θάρσος βάλε, πὰρ δέ οἱ αὐτὸς
Ἕστη, ὅπως θανάτοιο βαρείας χεῖρας ἀλάλκοι,
Φηγῷ κεκλιμένος· κεκάλυπτο δ' ἄρ' ἠέρι πολλῇ.
Αὐτὰρ ὅγ', ὡς ἐνόησεν Ἀχιλλῆα πτολίπορθον,
Ἕστη, πολλὰ δέ οἱ κραδίη πόρφυρε μένοινἀ·

" Metuo enim, nè exitialis vir in murum irrumpat.
Sic dixit: Illi autem aperuerúntque portas, & retruserunt obices;
Hæ autem apertæ pepererunt salutem: At Apollo
Obvius exiliit, à Trojanis ut perniciem arceret.
Ii autem rectà ad urbem & murum altum,
Siti aridi, pulvere-obliti, ex campo
Fugiebant; ille verò vehementèr insequebatur hastâ: rabies nempè ei cor
Continentèr tenebat violenta, irâque-percitus-cupiebat gloriam referre.
Tum certe a tam-portis Trojam cepissent filii Achivorum,
Nisi Apollo Phœbus Agenora nobilem excitâsset,
Virum, Antenoris filium, eximiúmque, fortémque.
Ejus quidem cordi audaciam immisit, eique ipse
Astitit ut mortis graves manus arceret,
Fagi rectus: coopertus autem erat caligine multâ.
At ille ut advertit Achillem urbium-vastatorem,
Constitit, multáque ei cor volvebat-æstuans manenti:

Ver. 536. —— Δείδια] Vide suprà ad ε', 241, & ad ν' 776.

Ibid. —— ἅλῃται] *Al.* ἅλῃαι.

Ver. 538. —— τεῦξαν φάος] Παρέστηκον τοῖς φυγάσι τὴν Σωτηρίαν. *Schol.* MSS. apud *Barnesium*.

Ver. 541. Δίψῃ] *Al.* Δίψει.

Ibid. —— καρχαλέοι] *Al.* καρφαλέοι.

Ibid. —— κεκονιμένοι] *Al.* κεκονισμένοι.

Ver. 542. —— ζφεδανὸν ἔφεπ'] Quæ ratione ζφεδανὸν hîc ultimam producat; jàm μέν, *vers.* 547; & πεδίοιο, *vers.* 548; & τε, *vers.* 550; & αὐτὰρ, *vers.* 550; vide suprà ad ε', 781. *Al.* ζφεδανὴν μέθεπ'. Et ζφεδανὸν ἔφεπε τῷ ζφεδανῷ διώκων.

Ver. 545. —— Ἀπόλλων Φοῖβος] Vide suprà ad ε', 446.

Ver. 546. Φῶτ', Ἀντήνορος υἱὸν.] Vox, φῶτα, non hîc παρέλκει; Quod est ridiculum, & Poëtâ omninò indignum. Sed, ut opinor, *virum inclytum* denotat.

Ver. 547. Ἐν μέν οἱ] *Barnesius* meliùs legi posse existimat, Ἐν μέν ἑοῖ. Sed nihil opus.

Ver. 548. —— χεῖρας.] *Barnesius de suo* edidit κῆρας. Verùm ut opinor, rationibus haud satis idoneis. Præsertim cùm haud dissimilem phrasin usurpat Poëta suprà α. 97;

Οὐδ' ὅγε πρὶν λοιμοῖο βαρείας χεῖρας ἀφέξει.

Ver. 549. —— κεκλιμένος] Vide suprà ad α. 309. & 314.

Ver. 550. —— Ἀχιλλῆα πτολίπορθον.] Vide suprà ad β. 278.

Ver. 551. —— πόρφυρε] Vide suprà ad α, 338 & 482.

Ibid.

Ὀχθήσας δ' ἄρα εἶπε πρὸς ὃν μεγαλήτορα θυμόν·
Ὤ μοι ἐγὼν, εἰ μέν κεν ὑπὸ κραδίῃ Ἀχιλῆος
Φεύγω, τῇπερ οἱ ἄλλοι ἀτυζόμενοι φοβέονται,
Αἱρήσει με καὶ ὡς, καὶ ἀνάλκιδα δειροτομήσει·
Εἰ δ' ἂν ἐγὼ τέτυς μὲν ὑποκλονέεσθαι ἐάσω
Πηλείδῃ Ἀχιλῆϊ, πεσὶν δ' ἀπὸ τείχεος ἄλλῃ
Φεύγω πρὸς πεδίον Ἰλήϊον, ὄφρ' ἂν ἵκωμαι
Ἴδης τε κνημὰς, κατά τε ῥωπήϊα δύω,
Ἑσπέριος δ' ἂν ἔπειτα λοεσσάμενος πολαμοῖο,
Ἱδρῷ ἀποψυχθεὶς, ποτὶ Ἴλιον ἀπονεοίμην·
Ἀλλὰ τίη μοι ταῦτα φίλος διελέξατο θυμὸς;
Μή μ' ἀπαειρόμενον πόλεος πεδίονδε νοήσῃ,
Καί με μεταΐξας μάρψῃ ταχέεσσι πόδεσσιν·
Οὐκ ἔτ' ἔπειτ' ἔσαι θάνατον καὶ κῆρας ἀλύξαι.
Λίην γὰρ κραδερὸς περὶ πάντων ἔς' ἀνθρώπων.
Εἰ δέ κέν οἱ προπάροιθε πόλεος καταντίον ἔλθω·
Καὶ γάρ θην τέτῳ τρωτὸς χρὼς ὀξέϊ χαλκῷ,

Ingemiſcens autem dixit ad ſuum magnum animum;
" Hei mihi, ſiquidem metu-violenti Achillis
" Fugero, quâ & alii turbati fugantur;
" Capiet me etiam ſic, & imbellem obtruncabit:
" Si verò ego hos quidem turbari ſinam
" A Pelide Achille, pedibúſque à muro aliò
" Fugero per campum Iliacum, donec pervenero
" Idæque ad ſaltus, ſenticetáque ingrediar;
" Veſpertinus autem deindè cùm me lavero in fluvio,
" A ſudore refrigeratus, ad Ilium reverterer:
" Sed cur mihi hæc meus ſecum-diſſerit animus?
" Nè me abeuntem ab urbe ad campum advertat,
" Et me rapidè-perſecutus conſequatur velocibus pedibus:
" Non ampliùs deindè licebit mortem & fatum effugere.
" Valdè enim fortis ſuprà omnes eſt mortales.
" Quòd ſi ipſi ante urbem obviàm venero;
" Etenim huic certè vulnerabile corpus acuto ære,

Ibid. —— μένοιμι.] *Al.* κιόιμι.

Ver. 554. —— φοβέοιμι.] *Al.* κλονέοιμι.

Ver. 556. —— ἐάσω.] Vide ſuprà ad δ', 42.

Ver. 558. —— πεδίον Ἰλήϊον.] Τόπος ἐν ᾧ Ἴλιος τάφος ἐστί. *Schol.* Τινὲς δὲ Ἰδήϊον πεδίον γράφουσι, τὸ τῇ Ἴδῃ ὑποκείμενον· διὰ τὸ εὐθὺς ἐπαγαγεῖν τὸν Ποιητὴν, " ὄφρ' ἂν ἵκωμαι " Ἴδης κνημάς." *Euſtath.*

Ver. 559. —— ῥωπήϊα.] Ἰμαντώδη φυτὰ, ἀφ' ἓ τὰ δάσεα τῆς ὕλης. *Schol.*

Ver. 560. —— λοεσσάμενος.] *Quum me ipſe lavero.* Vide ſuprà ad *ver.* 241; & ad γ', 141.

Ver. 561. —— ποτὶ.] *Al.* πρατί. Quod perindè eſt.

Ibid. —— ἀπονεοίμην.] *Al.* ἀπονέεσθαι.

Ver. 563. —— ἀπαειρόμενον.] Ἐκ μεταφορᾶς τῶν νεῶν ἀπαιρουσῶν. *Schol.* MSS. apud *Barneſium.*

Ibid. —— πόλεως.] Ita edidit *Barneſius.* *Al.* πόλιος. Quod idem.

Ver. 565. —— ἔσαι.] *Al.* ἔσεαι.

Ver. 567. Εἰ δέ κεν οἱ προπάροιθε πόλεως.] Vide ſuprà ad β', 811. *Al.* πόλιος.

Ver. 568. Καὶ γάρ θην τέτῳ τρωτὸς χρὼς.] —— mortali urgemus ab hoſte
Mortales: totidem nobis animæque manuſque. *Æn.* X. 375.

Ver.

Ἐν δὲ ἕα ψυχὴ, θνητὸν δέ ἑ φάσ' ἄνθρωποι
Ἔμμεναι· αὐτάρ οἱ Κρονίδης Ζεὺς κῦδος ὀπάζει.
Ὣς εἰπὼν, Ἀχιλῆα ἀλεὶς μένεν· ἐν δέ οἱ ἦτορ
Ἄλκιμον ὥρμαῖνε πολεμίζειν ἠδὲ μάχεσθαι.
Ἠΰτε πάρδαλις εἶσι βαθείης ἐκ ξυλόχοιο
Ἀνδρὸς θηρητῆρος ἐναντίον, οὐδέ τι θυμῷ
Ταρβεῖ, οὐδὲ φοβεῖται, ἐπεί κεν ὑλαγμὸν ἀκούσῃ·
Εἴπερ γὰρ φθάμενός μιν ἢ οὐτάσῃ, ἠὲ βάλῃσιν,
Ἀλλά τε καὶ περὶ δουρὶ πεπαρμένη οὐκ ἀπολήγει
Ἀλκῆς, πρίν γ' ἢὲ ξυμβλήμεναι, ἢὲ δαμῆναι·
Ὣς Ἀντήνορος υἱὸς ἀγαυὸς, δῖος Ἀγήνωρ,
Οὐκ ἔθελεν φεύγειν, πρὶν πειρήσαιτ' Ἀχιλῆος.
Ἀλλ' ὁ γὰρ ἀσπίδα μὲν πρόσθ' ἔσχελο πάντοσε ἴσην,
Ἔγχεϊ δ' αὐτοῖο τιτύσκελο, κὴ μέγ' ἀΰτει.
Ἦ δή πε μάλ' ἔολπας ἐνὶ φρεσὶ, φαίδιμ' Ἀχιλλεῦ,
Ἤμαλι τῶδε πόλιν πέρσειν Τρώων ἀγερώχων·
Νηπύτι', ἦτ' ἔτι πολλὰ τελεύξεσθαι ἄλεσ' ἐπ' αὐτῇ·
Ἐν γάρ οἱ πολέες τε κὴ ἄλκιμοι ἀνέρες εἰμὲν,

" Inéſtque una anima, mortalémque ipſum dicunt homines
" Eſſe: atqui ei Saturnius Jupiter gloriam præbet.
Sic fatus, Achillem converſus expectabat; intúſque ei cor
Forte geſtiebat prœliari atque pugnare.
Veluti panthera prodit alto ex fruticeto
Virum venatorem contra, neque quicquam animo
Percellitur; neque in fugam vertitur, latratu audito;
Etſi enim prior eam cominùs percuſſerit, aut eminùs,
Tamen vel haſtâ transfixa non deſiſtit
A ſtrenuâ pugnâ, antequàm vel cominùs congreditur, vel dometur;
Sic Antenoris filius præclari, nobilis Agenor,
Nolebat fugere, antequàm periculum faceret Achillis.
Sed clypeum quidem ſibi prætendit undique æqualem,
Haſtâ autem in eum collimabat, & altùm clamabat;
" Certè jam omnino ſperabas apud animum, illuſtris Achille,
" Die hoc urbem *te* everſurum Troûm glorioſorum;
" Stulte, certè adhuc multi efficientur dolores de eâ;
" In eâ enim multique & fortes viri in-ſumus,

Ver. 572.——πολεμίζειν ἠδὲ μάχεσθαι.] Vide ſuprà ad ἡ, 232 & 279.

Ver. 573.——πάρδαλις.] Cod. *Harleian.* πόρδαλις.

Ibid.——ξυλόχοιο.] Ὑλώδης τόπος ζώων θήρων. *Schol.*

Ver. 574.——ἐναντίον.] *Al.* ἐναντίη.

Ver. 575.——κεν ὑλαγμὸν.] Scribunt nonnulli, teſte *Euſtathio*, κυνυλαγμόν.

Ver. 576.——φθάμενος.] Vide ſuprà ad Β', 43.

Ibid.——ἢ οὐτάσῃ, ἠὲ βάλῃσιν.] *Vel cominùs, vel eminùs vulneraverit.* Vide ſuprà ad δ', 540; & ad ε', 84.

Ibid.——οὐτάσῃ.] Vide ſuprà ad ν', 192; & ad α, 140.

Ver. 581.——πρόσθ' ἔσχελο.] Cod. *Harleian.* πρόσθε ζχέτο.

Ver. 583. Ἦ δή πε.] *Al.* Ἦδη πε.

Ibid.——ἔολπας.] Vide ſuprà ad α, 37; & υ, 186.

Ver. 585.——ἦτ' ἔτι πολλὰ.] *Al.* ἦ μάλα πολλά.

Ver. 586. Ἐν γάρ οἱ.] Edidit *Barneſius* Ἐν γάρ τοι. Sed nihil opus. Vide ſuprà ad α, 51.

Οἵ κεν πρόσθε φίλων τοκέων, ἀλόχων τε, καὶ υἱῶν,
Ἴλιον εἰρύομεσθα· σὺ δ' ἐνθάδε πότμον ἐφέψεις,
Ὣδ' ἔκπαγλ' ἐὼν καὶ θαρσαλέῳ πολεμιστής.
590 Ἦ ῥα, καὶ ὀξὺν ἄκοντα βαρείης χειρὸς ἀφῆκε·
Καί ῥ' ἔβαλε κνήμην ὑπὸ γούνατος, οὐδ' ἀφάμαρτεν·
Ἀμφὶ δὲ μιν κνημὶς νεοτεύκτου κασσιτέροιο
Σμερδαλέον κονάβησε· πάλιν δ' ἀπὸ χαλκὸς ὄρουσε
Βλημένου, οὐδ' ἐπέρησε· θεὸς δ' ἠρύκακε δῶρα.
595 Πηλείδης δ' ὥρμησατ' Ἀγήνορος ἀντιθέοιο
Δεύτερος· οὐδέ τ' ἔασεν Ἀπόλλων κῦδος ἀρέσθαι,
Ἀλλὰ μιν ἐξήρπαξε, κάλυψε δ' ἄρ' ἠέρι πολλῇ,
Ἡσύχιον δ' ἄρα μιν πολέμου ἔκπεμπε νέεσθαι.
Αὐτὰρ ὁ Πηλείωνα δόλῳ ἀποέργαθε λαοῦ·
600 Αὐτῷ γάρ ῥ' Ἑκάεργος Ἀγήνορι πάντα ἐοικὼς,
Ἕστη πρόσθε ποδῶν, ὁ δ' ἐπέσσυτο ποσσὶ διώκειν.
Ἕως ὁ τὸν πεδίοιο διώκετο πυροφόροιο,
Στρέψας πὰρ πολαμὸν βαθυδινήεντα Σκάμανδρον,
Τύθὸν ὑπεκπροθέοντα· δόλῳ δ' ἄρ' ἔθελεν Ἀπόλλων,

" Qui utique propugnantes charis parentibus, uxoribúſque, & liberis,
" Ilium tutemur: tu verò fatum hîc conſequêris,
" Adeò terribilis licèt ſis & audax bellator.
590 Dixit utique, & acutum telum gravi manu emiſit;
Et percuſſit tibiam ſub genu, neque aberravit;
Circáque ipſam ocrea recens elaborati ſtanni
Horrendùm reſonuit: æs verò reſiliit
A percuſſo, neque penetravit; dei enim prohibuere dona;
595 Pelides verò impetum-fecit in Agenora deo-parem
Secundus: at non ſivit Apollo gloriam referre,
Sed ipſum eripuit, texitque caligine multâ,
Quietúmque ipſum è prælio miſit ut-abiret.
At hic Pelidem dolo avertit à populo:
600 Ipſi enim Longè-jaculans Agenori omnia cum ſe aſſimulârat,
Stetit ante pedes; ille verò feſtinabat pedibus perſequi.
Dum ille hunc per campum perſequebatur tritici-feracem,
Converſus præter fluvium vorticibus profundum Scamandrum,
Parvo intervallo præcurrentem; dolo etenim lactabat Apollo,

Ver. 587.——τοκέων, ἀλόχων τε.] *Al.* ἀλόχων, τοκέων τε. Quam lectionem & præfert *Barneſius*. Sed, ut opinor, minùs rectè.

Ver. 588.——εἰρύομεσθα.] *Al.* εἰρυσάμεσθα.

Ver. 590.——βαρείης.] *Al.* παχείης. Quo modo legit & Codex *Harleianus*.

Ver. 593. Σμερδαλέον κονάβησε.] Vide ſuprà ad β', 210; & ad δ', 455.

Ver. 594.——ἐπέρησε.] Vide ſuprà ad ά, 67.

Ver. 596.—ἔασεν.] Vide ſuprà ad δ', 42.

Ver. 598.——ἄρα.] *Deinceps*——.

Ver. 600.——Ἀγήνορι πάντα ἐοικὼς.] Vide ſuprà ad ξ', 136.

Ver. 602. Ἕως ὁ τὸν.] Pronunciabatur Ὥστο vel Ὧστο. Vide ſuprà ad σ', 15; & ad ό, 539.

Ver. 603. Στρέψας.] *Al.* Τρέψας.

Ver. 604.——δόλῳ δ' ἄρ'.] *Henricus Stephanus* legendum hîc δόλῳ γὰρ, verbáque δόλῳ γὰρ ἔθελεν Ἀπόλλων parentheſi includenda cenſet. Sed, ut opinor, minùs aptè. Porrò ſententiam connectit vocula ἄρ' cum eo quod præceſſit, *ver.* 599, 600.

Ver.

605 Ὡς αἰεὶ ἔλποιτο κιχήσεσθαι ποσὶν οἷσι·
Τόφρ' ἄλλοι Τρῶες πεφοβημένοι ἦλθον ὁμίλῳ
Ἀσπάσιοι προτὶ ἄστυ· πόλις δ' ἔμπλητο ἀλέντων.
Οὐδ' ἄρα τοί γ' ἔτλαν πόλεως καὶ τείχεος ἐκτὸς
Μεῖναι ἔτ' ἀλλήλους, καὶ γνώμεναι, ὅς τε πεφεύγοι,
610 Ὅς τ' ἔθαν' ἐν πολέμῳ· ἀλλ' ἀσπασίως ἐσέχυντο
Ἐς πόλιν, ὄφρα τῶν γε πόδες καὶ γοῦνα σάωσαν.

605 Ut ſemper ſperaret *ſe* aſſecuturum pedibus ſuis:
Interim cæteri Trojani fugati venerunt conferti
Læti ad urbem; urbs verò implebatur concluſis.
Neque enim illi ſuſtinebant urbem & murum extra
Expectare jam ſe-invicem, & cognoſcere, & quis effugiſſet,
610 Et quis occubuiſſet in pugnâ; ſed cupidè infundebantur
In urbem, quemcunque eorum pedes & genua incolumem retulerant.

Ver. 607.—ἔμπλητο.] *Al.* ἔμπλησο.

Ver. 607—610. Ἀσπάσιοι ——— ἀσπασίως.] Vide ſuprà ad ά, 140.

Ver. 608.—πόλεως.] Vide ſuprà ad *ver.* 563.

Ver. 610.—ἀσπασίως.] *Al.* ἐσσυμένως.

Ibid.—ἐσέχυντο.] *Al.* ἐπέχυντο.

ΤΗΣ

ΟΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΔΟΣ

ΡΑΨΩΔΙΑ, ἢ ΓΡΑΜΜΑ, Χ'.

Ὑπόθεσις τῆς Χ'. ΟΜΗΡΟΥ Ῥαψῳδίας.

ΤΩΝ λοιπῶν Τρώων εἰς τὸ Ἴλιον ἀναχωρησάντων, μόνος Ἕκτωρ ἔξω μένει· παρακαλέσαντων δὲ αὐτὸν τῶν γονέων εἰσελθεῖν εἰς τὴν πόλιν, ἀπαρνεῖται· καὶ ὁ μὲν ὑπεναντίον Ἀχιλλέως ἐλθὼν, διώκεται τρὶς περὶ τὰ τείχη. Ζεὺς δὲ ταλαντεύει ἀμφοτέρων τὰς μοίρας· καὶ αἱ μὲν τοῦ Ἕκτορος, ἐπὶ γῆς χωροῦσιν· αἱ δὲ τοῦ Ἀχιλλέως ἄνω φέρονται· καὶ ὕστω Ζεὺς κελεύει Ἀπόλλωνα ἀποχωρεῖν τῆς μάχης· καὶ ὁ μὲν ὑποχωρεῖ· ἡ δὲ Ἀθηνᾶ, καθομοιωθεῖσα τῷ Πριάμου παιδὶ, Δηϊφόβῳ, παρορμᾷ Ἕκτορα ἀνθιτάξασθαι τῷ Ἀχιλλεῖ· ὁ δὲ πεισθεὶς ἀνθίσταται, καὶ ἀναιρεῖται δεθείς τε ὑπὸ τοῦ ἅρματος Ἀχιλλέως, ζύρεται εἰς τὸ στρατόπεδον Ἑλλήνων.

Ἄλλη Ὑπόθεσις.

ΤΩΝ Τρώων ἐγκλεισθέντων εἰς τὴν πόλιν, μόνος Ἕκτωρ ὑπομένας Ἀχιλλέα, τὸ μὲν πρῶτον φεύγει· ἔπειτα δὲ ἀνθίσταται, Ἀθηνᾶς αὐτὸν πεισάσης, καὶ ἀναιρεῖται· ἐξάψας δὲ αὐτὸν τοῦ ἅρματος Ἀχιλλεὺς, διὰ τοῦ πεδίου ἐπὶ τὸν ναύσταθμον ἕλκει· οἱ δὲ κατὰ τὴν πόλιν ὀδύρονται ταῦτα ὁρῶντες ἐγκεκλεισμένοι.

Ἐπιγραφαί.

Ἕκτορος ἀναίρεσις.

Ἄλλως.

Χὴ Θέτιδος γόνος ὠκὺς ἀπώλεσεν Ἕκτορα δῖον.

Ἄλλη.

Χὴ δ' ἄρα, τρὶς περὶ τεῖχος ἄγων κτάνεν Ἕκτορ' Ἀχιλλεύς.

Ὣς οἱ μὲν κατὰ ἄστυ πεφυζότες, ἠΰτε νεβροὶ,
Ἰρῷ ἀπειψύχοντο, πίον τ', ἀκέοντό τε δίψαν,
Κεκλιμένοι καλῆσιν ἐπάλξεσιν· αὐτὰρ Ἀχαιοὶ

SIC hi quidem per urbem trepidâ-fugâ-dissipati, velut hinnuli,
A sudore se refrigerabant, bibebántque, medebanturque siti,
Acclinati pulchris propugnaculis: At Achivi

Ver. 3. Κεκλιμένοι καλῆσιν ἐπάλξεσιν.] τειχῶν· ἐπάλξεις γὰρ, οἱ τῶν τειχῶν καλοί. Παρακεκλιμένοι, ὅ ἐστι περιεχόμενοι ὑπὸ τῶν μενοι προμαχῶνες. *Schol.*

Vers

Τείχεϊ ἄσσον ἴσαν, ζάκε᾽ ὤμοισι κλίναντες.
Ἔκτορα δ᾽ αὐτῆ μεῖναι ὁλοὴ Μοῖρ᾽ ἐπέδησεν,
Ἰλίῳ προπάροιθε, πυλάων τε Σκαιάων·
Αὐτὰρ Πηλείωνα προσηύδα Φοῖβος Ἀπόλλων·
Τίπτε με, Πηλέος υἱὲ, ποσὶν ταχέεσσι διώκεις,
Αὐτὸς θνητὸς ἐὼν, θεὸν ἄμβροτον; οὐδέ νυ πώ με
Ἔγνως ὡς θεός εἰμι, ζὺ δ᾽ ἀσπερχὲς μενεαίνεις.
Ἦ νύ τοι ὅτι μέλει Τρώων πόνος, οὕς ἐφόβησας,
Οἳ δή τοι εἰς ἄστυ ἄλεν, ζὺ δὲ δεῦρο λιάσθης.
Οὐ γάρ με κτανέεις, ἐπεὶ ὅτοι μόρισμός εἰμι.
Τὸν δὲ μέγ᾽ ὀχθήσας προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
Ἔβλαψάς μ᾽, Ἑκάεργε, θεῶν ὀλοώτατε πάντων,
Ἐνθάδε νῦν τρέψας ἀπὸ τείχεος· ἦ κ᾽ ἔτι πολλοὶ
Γαῖαν ὀδὰξ εἶλον, πρὶν Ἴλιον εἰσαφικέσθαι.

Ad murum propè accedebant, ſcuta humeris inclinantes.
Hectorem verò ibi manere exitiale Fatum tanquam compede vinctum coëgit,
Ilium ante, portáſque Scæas.
At Pelidem allocutus eſt Phœbus Apollo;
" Cur me, Pelei fili, pedibus velocibus perſequeris,
" Ipſe mortalis cùm ſis, deum immortalem; nec dum omninò me
" Agnoviſti, quòd Deus ſum; tu autem indeſinentèr furis.
" Tibi nimirùm nihil curæ eſt contra Troas labor bellicus, quos fugâſti,
" Qui jam in urbem concluſi-ſunt, tu verò huc divertiſti:
" Neque enim me interficies, quoniam haud mortalis ſum.
Hunc autem gravitèr indignatus allocutus eſt pedibus velox Achilles;
" Læſiſti me, Longè-jaculans, Deorum perniciosiſſime omnium,
" Qui huc nunc avertiſti à muro: Certè adhuc multi
" Terram mordicùs prehendiſſent, antequàm in Ilium perveniſſent.

Ibid. & *ver.* 73, 154, & 155.——καλῆσιν——καλὰ——καλοὶ——καλαί.] Vide ſuprà ad β', 43.

Ibid. & *ver.* 4. Κεκλιμένοι——κλίναντες.] Vide ſuprà ad ά, 309 & 314.

Ver. 5.—ὁλοὴ.] Ita & Codex *Harleianus*. *Barneſius* autem ex conjecturâ edidit ὁλῳή. Vide ſuprà ad ά, 342.

Ver. 6. Ἰλίῳ προπάροιθε.] Vide ſuprà ad ά, 24 & 66.

Ibid.——πυλάων τε Σκαιάων.] Ἐν ἀριστερᾷ τῷ τείχους κεῖνται αἱ πύλαι αὗται· καλοῦνται δὲ Δαρδάνιαι. *Schol.* MS. apud *Barneſium*.

Ver. 7.—Φοῖβος Ἀπόλλων.] Vide ſuprà ad ά, 43.

Ver. 8. Τίπτε με, Πηλέος υἱὲ, ποσὶν ταχέεσσι διώκεις.] Οὐχ ἁλωτὸν γὰρ εἶναι θνητῷ, οὐδὲ καλαληπτὸν τὸ θεῖον, οὔτε ποσὶν, οὔτε χερσὶν, οὔτε ὀφθαλμοῖς, οὐδ᾽ ὅλως τῷ ζώμαλι, δεδήλωκεν. *Clemens Alexandrin. Strom.* V. ubi hunc *Homeri* locum adducit.

Ver. 11. Τρώων πόνος.] Τὸ κατὰ Τρώων ἔργον. *Schol.*

Ver. 13. Οὐ γάρ με.] Refertur iſtud γάρ, non ad id quod proximè præceſſit, ſed ad id quod elegantiùs reticetur: *Atqui fruſtrà me inſequeris*; Vel, *ne me ampliùs inſequere*; *non* ENIM, &c. Cæterùm Codex *Harleianus* hîc legit, Οὐ μέν με.

Ibid.——κτανέεις.] *Al.* κτενέεις.

Ver. 15. Ἔβλαψάς μ᾽, Ἑκάεργε.] Vituperat hunc locum *Plato*; Οὐκοῦν δὲ γε—δι᾽ Ὅμηρον λέγειν, ὅτι οὐδ᾽ ὅσιον ταῦτά γε κατὰ Ἀχιλλέως φάναι ἢ ἄλλων λεγόντων πείθεσθαι. Καὶ αὖ ὡς πρὸς τὸν Ἀπόλλω εἶπεν, " Ἔ-" βλαψάς μ᾽, Ἑκάεργε, θεῶν ὀλοώτατε πάν-" των. Ἦ σ᾽ ἂν τισαίμην, εἰ μοι δύναμίς γε " παρείη." *De Republ. lib.* 3.

Ibid.——ὀλοώτατε.] *Al.* δολοώτατε.

Ver. 17. Γαῖαν ὀδὰξ εἶλον.]
Procubuit moriens & humum ſemel ore momordit. *Æn.* XI. 418.
Vide ſuprà ad β', 418.

Ibid.——πρὶν Ἴλιον.] Quâ ratione, πρὶν, hîc, etiam extra cæſuram, producatur; item πρῶτος, *ver.* 25; vide ſuprà ad ά, 51.

Ver.

Νῦν δ' ἐμὲ μὲν μέγα κῦδος ἀφείλεο, τὼς δ' ἐσάωσας
Ῥηϊδίως, ἐπεὶ ὄττι τίσιν γ' ἔδδεισας ὀπίσσω·
Ἦ σ' ἂν τισαίμην, εἰ μοι δύναμίς γε παρείη.
Ὡς εἰπὼν, προτὶ ἄξυ μέγα φρονέων ἐβεβήκει,
Σευάμενος, ὥσθ' ἵππος ἀεθλοφόρος, ζὺν ὄχεσφιν,
Ὅς ῥά τε ῥεῖα θέῃσι τιταινόμενος πεδίοιο.
Ὡς Ἀχιλεὺς λαιψηρὰ πόδας καὶ γούνατ' ἐνώμα.
Τὸν δ' ὁ γέρων Πρίαμος πρῶτος ἴδεν ὀφθαλμοῖσι,
Παμφαίνονθ', ὡς τ' ἀστέρ', ἐπεσσύμενον πεδίοιο,
Ὅς ῥά τ' ὀπώρης εἶσιν· ἀρίζηλοι δέ οἱ αὐγαὶ
Φαίνονται πολλοῖσι μετ' ἄστρασι νυκτὸς ἀμολγῷ·
Ὃν τε κύν' Ὠρίωνος ἐπίκλησιν καλέουσι·
Λαμπρότατος μέν ὄγ' ἐστὶ, κακὸν δέ τε σῆμα τέτυκται,
Καί τε φέρει πολλὸν πυρετὸν δειλοῖσι βροτοῖσιν·

" Nunc verò mihi quidem magnam gloriam eripuisti, illósque servâsti
" Facilè; non enim ultionem ullam veritus es in posterum:
" Profectò te ulciscerer, si mihi facultas utique adesset.
Sic fatus, ad urbem magnis elatus animis abiit,
Ruens, velut equus certamine-victor, cum curru,
Qui celeritèr currit magno nisu contendens per campum.
Sic Achilles celeritèr & pedes & genua movebat.
Hunc verò senex Priamus primus vidit oculis,
Collucentem tanquam stellam, ruentem per campum,
Quæ scilicèt Autumno oritur: perillustres autem ejus radii
Lucent multa inter astra nocte intempestâ;
Quam canem Orionis vulgò vocant:
Splendidissima quidem hæc est, at exitiale signum est,
Atque immittit magnum æstum miseris mortalibus:

Ver. 19, 20. ——τίσιν——τισαίμην.] Quâ analogiâ ex λῦω, λῦσω, deducitur λῦσις· ex φθῖνω, φθῖσειν, φθῖσις· ex κρῖνω, κρῖσις· ex φαίνω, φᾶσις· eâdem ex τῖω, τῖσω, deducitur τῖσις. Vide suprà ad ζ', 434; ad ν', 414; & ad ξ', 484.

Ver. 21. Ὡς εἰπὼν——ἐβεβήκει.] Vide suprà ad φ', 352; & ad ω', 751.

Ver. 22. Σευάμενος.] Vide infrà ad *ver.* 33; item suprà ad γ', 141; & ad Ψ', 199.

Ver. 23 & 27. Ὅς ῥά τε.] *Qui scilicèt*——.

Ver. 26. Παμφαίνονθ', ὡς τ' ἀστέρ'.]
——ipse agmine Pallas
In medio, chlamyde & pictis conspectus in armis:
Qualis ubi Oceani perfusus Lucifer undâ,
Quem Venus ante alios astrorum diligit ignes,
Extulit os sacrum cœlo.——
Æn. VIII. 587.
Non secùs ac liquidâ siquando nocte cometæ
Sanguinei lugubre rubent, aut Sirius ardor;
Ille sitim morbosque ferens mortalibus ægris
Nascitur, & lævo contristat lumine cœlum. *Æn.* X. 272.

Vide suprà ad ε', 4; ad λ', 62; & infrà ad *ver.* 317.

Ibid. & *ver.* 62.——ἐπεσσύμενον—ὀλλυμένους.] Vide suprà ad γ', 260.

Ver. 27. Ὅς ῥά τ' ὀπώρης εἶσιν.] Ἔδει, πρὸ ὀπώρης, εἰπεῖν· τότε γὰρ ἡ τῦ Κυνὸς ἐπιτολή. *Schol.* MSS. apud *Barnesium.* Ὀπώρα δὲ ἡ νῦν μέρος θέρους τὸ τελευταῖον, μεθ' ὃ τὸ μετόπωρον. *Eustath.*

Ver. 29. Ὃν τε κύν' Ὠρίωνος.] Τὸν ἀςρᾶον κύνα οὕτως ἔφη. *Schol.*

Ver. 30.——ὄγ'.] *Al.* ὅδ' Atque ita legit & Codex *Harleianus.*

Ibid.——τέτυκται.] Vide suprà ad ν', 481 & 736; & ad α, 37.

Ver. 31.——πυρετὸν.] Ἤτοι κυρίως, ὡς ἡμεῖς λέγομεν· ἢ τὴν τῦ ἀέρος ἐκκαυσιν. *Schol.*

Ibid.——δειλοῖσι βροτοῖσιν.]
——mortalibus ægris. *Georgic.* I. 237.
——miseris mortalibus——
Georgic. III. 66.

Ὡς τῦ χαλκὸς ἔλαμπε περὶ στήθεσσι θέοντος.
Ὤμωξεν δ' ὁ γέρων, κεφαλὴν δ' ὅγε κόψατο χερσὶν,
Ὑψόσ' ἀνασχόμενος, μέγα δ' οἰμώξας ἐλεγώνει,
Λισσόμενος φίλον υἱὸν· ὁ δὲ προπάροιθε πυλάων
Εἰστήκει, ἄμοτον μεμαὼς Ἀχιλῆϊ μάχεσθαι·
Τὸν δ' ὁ γέρων ἐλεεινὰ προσηύδα, χεῖρας ὀρεγνύς·
Ἕκτορ, μή μοι μίμνε, φίλον τέκος, ἀνέρα τῦτον
Οἶος, ἄνευθ' ἄλλων· ἵνα μὴ τάχα πότμον ἐπίσπῃς.
Πηλείωνι δαμείς· ἐπειὴ πολὺ φέρτερός ἐστιν.
Σχέτλιος, αἴθε θεοῖσι φίλος τοσσόνδε γένοιτο,
Ὅσσον ἐμοί· τάχα κέν ἑ κύνες καὶ γῦπες ἔδοιντο
Κείμενον· ἦ κέ μοι αἰνὸν ἀπὸ πραπίδων ἄχος ἔλθοι.
Ὅς μ' υἱῶν πολλῶν τε καὶ ἐσθλῶν εὖνιν ἔθηκε,
Κτείνων, καὶ πρνὰς νήσων ἐπὶ τηλεδαπάων.
Καὶ γὰρ νῦν δύο παῖδε Λυκάονα καὶ Πολύδωρον
Οὐ δύναμαι ἰδέειν, Τρώων εἰς ἄστυ ἀλέντων,
Τύς μοι Λαοθόη τέκετο, κρείσσα γυναικῶν.
Ἀλλ' εἰ μὲν ζώουσι μετὰ στρατῷ, ἦτ' ἂν ἔπειτα
Χαλκῦ τε χρυσῦ τ' ἀπολυσόμεθ'· ἔστι γὰρ ἔνδον·

Sic hujus æs ſplendebat circa pectora currentis.
Ejulabat verò ſenex, capútque pulſabat manibus,
In altum ſublatis, magnóque edito ejulatu clamabat,
Supplex-orans dilectum filium: is autem ante portas
Stabat, vehementèr animis-ardens cum Achille pugnare:
Illum verò ſenex miſerabilitèr allocutus eſt, manus extendens;
" Hector, nè mihi expecta, dilecte fili, virum hunc
" Solus, abſque aliis; ut nè mox mortem aſſequaris,
" A Pelidâ domitus: longè enim viribus præſtat.
" Crudelis, utinam diis charus tantùm eſſet,
" Quantum mihi; citò prorsùs eum canes & vultures vorarent
" Jacentem: certè mihi gravis ex præcordiis dolor abiret.
" Iſte me filiis multiſque & ſtrenuis orbum fecit,
" Interficiens, & deportatos-vendens inſulas in longinquas.
" Quin & nunc duos filios Lycaonem & Polydorum
" Non poſſum videre, Trojanis in urbem concluſis,
" Quos mihi Laothoë peperit præcellens mulieribus.
" At ſi quidem vivunt in caſtris, certè poſtmodùm
" Æréque auróque redimemus; eſt enim domi:

Ver. 33.—ὄγε.] Vide ſuprà ad γ', 409.

Ibid.—κόψατο.] Obſervandus hîc maximè proprius Vocis *mediæ* Uſus. *Caput ſibi ipſe percuſſit.* Vide ſuprà ad φ', 241; & ad γ', 141.

Ver. 36. Εἰστήκει.] Vide ſuprà ad δ', 434 & 402.

Ver. 42.—τάχα κέν ἑ.] Quâ ratione vox κέν, hîc producatur; item μετὰ, *ver.* 57; & Ϛε, *ver.* 88; & τις, *ver.* 106; vide ſuprà ad ά, 51.

Ver. 43.—ἔλθοι.] Cod. *Harleian.* ἔλθῃ.

Ver. 44.—εὖνιν.] Ἔρημον, χῆρον, ἐσερημένον. *Schol.*

Ver. 48.——Λαοθόη.] *Al.* Λαοθέη.

Ver. 49.—μετὰ στρατῷ.] *Al.* μετὰ στρατόν.

Ver. 50.—ἀπολυσόμεθ'.] Vide ſuprà ad ά, 20.

Ver.

Πολλὰ γάρ ὥπασε παιδὶ γέρων ὀνομακλυτὸς Ἄλτης.
Εἰ δ' ἤδη τεθνᾶσι, καὶ εἰν ἀΐδαο δόμοισιν,
Ἄλγος ἐμῷ θυμῷ καὶ μητέρι, τοὶ τεκόμεσθα.
Λαοῖσιν δ' ἄλλοισι μινυνθαδιώτερον ἄλγος
Ἔσσεται, ἢν μὴ καὶ σὺ θάνῃς, Ἀχιλῆϊ δαμασθείς·
Ἀλλ' εἰσέρχεο τεῖχος, ἐμὸν τέκος, ὄφρα σαώσῃς
Τρῶας καὶ Τρωάς, μηδὲ μέγα κῦδος ὀρέξῃς
Πηλεΐδῃ, αὐτὸς δὲ φίλης αἰῶνος ἀμερθῇς·
Πρὸς δέ με τὸν δύσηνον ἔτι φρονέοντ' ἐλέαιρε,
Δύσμορον, ὅν ῥα πατὴρ Κρονίδης ἐπὶ γήραος οὐδῷ
Αἴσῃ ἐν ἀργαλέῃ φθίσει, κακὰ πολλ' ἐπιδόντα,
Υἱάς τ' ὀλλυμένους, ἐλκυσθείσας τε θύγατρας,
Καὶ θαλάμους κεραϊζομένους, καὶ νήπια τέκνα
Βαλλόμενα προτὶ γαίῃ, ἐν αἰνῇ δῃοτῆτι,

" Multa enim dedit filiæ ſenex famâ-inclytus Altes.
" Si verò jam mortui ſunt, & in orci domo,
" Dolor meo animo & matri, qui genuimus.
" Populo autem cætero brevior dolor
" Erit, modò non & tu moriaris, ab Achille domitus.
" Sed ingredere murum, mi fili, ut ſerves
" Trojanos & Trojanas, neque magnam gloriam præbeas
" Pelidæ, ipséque dilectâ vitâ priveris:
" Præterea & meî infelicis adhuc mentis compotis miſerere,
" Calamitoſi, quem pater Saturnius in ſenectutis limine
" Fortunâ in acerbâ perdet, mala multa conſpicatum,
" Filioſque interemptos, raptátaſque filias,
" Et thalamos direptos, & infantes liberos
" Alliſos terræ, in gravi cæde,

Ver. 51.—ὥπασε.] Vide ſuprà ad ά, 140.

Ver. 47.—Τρωὰς.] *Plutarchus* loco infrà ad *ver.* 60 citato legit Τρωϊάδας.

Ver. 59. Πρὸς δέ με τὸν δύσηνον.]
——miſerere parentis
Longævi—— *Æn.* XII. 43.

Ibid.—ἔτι φρονέοντ'.] Scholia MSS. apud *Barneſium* exponunt; Ἔτι ζώνλα· τὸ γὰρ ζωλικὸν, φρένας καλεῖ ὁ Ὅμηρος. Sed (ut viderur) minùs rectè.

Ibid.——ἐλέαιρε.] Cod. *Harleian.* ἐλέησον. Quo modo & legit *Plutarchus*, loco jam infrà citato.

Ver. 60. Δύσμορον, ὅν ῥα πατὴρ Κρονίδης ἐπὶ γήραος οὐδῷ Αἴσῃ ἐν ἀργαλέῃ φθίσει, &c.] Πολλαὶ γὰρ μεταβολαὶ γίνονται καὶ πανδοῖαι τύχαι κατὰ τὸν βίον καὶ ἐνδέχεται τὸν μάλιστα εὐθηνοῦντα μεγάλαις ζυμφοραῖς περιπεσεῖν ἐπὶ γήρως, καθάπερ ἐν τοῖς ἡρωϊκοῖς περὶ Πριάμου μυθεύεται. *Ariſtot. Ethic. Lib.* I. *cap.* 10. *ſub fine.* Δῆλον ἓν ὅτι καὶ ὁ λεγόμενος ἄνευ θανάτου εὐπαραμύθητός ἐστι,——μεῖον γὰρ ὄντως Τρωΐλου ἐδάκρυσεν ἢ Πριάμου· ἔτι δὲ, εἰ προτελεύτησεν, ἔτι ἀκμαζούσης αὐτῷ τῆς βασιλείας, καὶ τῆς τοσαύτης τύχης, ἧς ἐθρήνει. Οἷς γοῦν πρὸς τὸν ἑαυτῷ διελέχθη υἱὸν Ἕκτορα, παραινῶν ἀναχωρεῖν ἀπὸ τῆς πρὸς τὸν Ἀχιλλέα μάχης, ἐν οἷς φησιν, " Δύσμορον, ὅν ῥα " πατὴρ Κρονίδης ἐπὶ γήραος οὐδῷ, &c." Ὄντων ἓν ζοῖ πολλῶν παραδειγμάτων περὶ τούτου, ἐννοήθηι τὸν θάνατον ἐκ ὀλίγης ἀπαλλάττειν μεγάλων καὶ χαλεπῶν κακῶν, ὧν, εἰ ἐπεδίωσαν, πάντως ἂν ἐπειράθησαν. *Plutarch. de Conſolat. ad Apoll.* Citat porrò totum hunc locum *Dio Chryſoſtomus*, *Orat.* XI. Vide & infrà ad ψ, 222.

Ibid.——ὅν ῥα.] *Quem utique*——.

Ibid.—ἐπὶ γήραος οὐδῷ.] Ἐπὶ τῇ τῦ γήρως ἐξόδῳ, ἐπὶ τῷ τέρματι. *Schol.*

Ver. 61.——φθίσει.] Vide ſuprà ad *ver.* 19; & ad β', 43 & 833.

Ver. 62.——ἐλκυσθείσας.] Ἀντὶ τῦ αἰχμαλωτισθείσας. *Schol. Al.* ἐλκησθείσας & ἑλκηθείσας.

Ἑλκομένας τε νυὸς ὀλοῇς ὑπὸ χερσὶν Ἀχαιῶν.
Αὐτὸν δ' ἂν θύματόν με κύνες θρώτῃσι θύρῃσιν
Ὠμησταὶ ἐρύουσι, ἐπεί κέ τις ὀξέϊ χαλκῷ
Τύψας, ἠὲ βαλὼν ῥεθέων ἐκ θυμὸν ἕληται,
Οὓς τρέφον ἐν μεγάροισι, τραπεζῆας θυλακωρούς,
Οἵ κ' ἐμὸν αἷμα θιόνες, ἀλύσσοντες περὶ θυμῷ,
Κείσοντ' ἐν θροθύροισι· νέῳ δέ τε θάντ' ἐπέοικεν
Ἀρηϊ κλαμένῳ, δεδαϊγμένῳ ὀξεϊ χαλκῷ,
Κεῖσθαι· θάντα δὲ καλὰ θανόντι περ, ὅ, τι φανείη·
Ἀλλ' ὅτε δὴ θολιόν τε κάρη, θολιόν τε γένειον,
Αἰδῶ τ' αἰσχύνωσι κύνες κλαμένοιο γέροντος,
Τῆτο δὴ οἰκτιστον τέλεται δειλοῖσι βροτοῖσιν.
Ἦ ῥ' ὁ γέρων, θολιὰς δ' ἄρ' ἀνὰ τρίχας ἕλκετο χερσὶ,
Τίλλων ἐκ κεφαλῆς· ὐδ' Ἕκτορι θυμὸν ἔπειθε.
Μήτηρ δ' αὖθ' ἑτέρωθεν ὀδύρετο δακρυχέουσα,
Κόλπον ἀνιεμένη, ἑτέρῃφι δὲ μαζὸν ἀνέσχε,
Καί μιν δακρυχέουσ' ἔπεα θτερόεντα θροσηύδα·
Ἕκτορ, τέκνον ἐμὸν, τάδε τ' αἴδεο καί μ' ἐλέησον

65 "Tractásque nurus perniciosis manibus Achivorum.
"Ipsum verò forsitàn extremum me canes in primis foribus
"Cruda-vorantes rapturabunt, postquàm aliquis acuto ære
"Cominùs vel eminùs feriens ex artubus animam eripuerit,
"Quos nutrivi in ædibus, mensæ assectas janitores,
70 "Qui meo sanguine hausto, rabie-acti animis,
"Jacebunt in vestibulis: Juveni autem omninò decorum-est
"Pugnâ cæso, lacerato acuto ære,
"Jacere; omnia nempè honesta etiam mortuo quicquid apparuerit:
"Sed quum jam canúmque caput, canámque barbam,
75 "Pudendáque deturpent canes occisi senis,
"Hoc utique miserrimum accidit miseris mortalibus.
Dixit quidem senex, canósque capillos extrahebat manibus,
Vellens è capite; neque Hectori animum flectebat.
Mater verò deinceps ex-aliâ parte lamentabatur lacrymas-fundens,
80 Sinum denudans, alterâ autem *manu* mamillam exeruit,
Et illum lachrymas-fundens verbis alatis allocuta est;
"Hector, fili mi, & hæc reverere, & mei miserere

Ver. 65.——ὀλοῇς.] *Al.* ὀλοῶν.

Ver. 67.——ἐρύουσι.] Apud *Plutarchum*, loco suprà citato, ἐρύσσουσιν.

Ibid.——ἐπεί κέ τις.] *Al.* ἐπεί μέ τις.

Ver. 68. Τύψας, ἠὲ βαλὼν.] Vide suprà ad φ', 76; & ad ε', 84.

Ver. 70.——θιόνες.] *Al.* θίνονες. Quod ferri non potest; nam θίνω primam semper producit.

Ibid.—ἀλύσσοντες.] Ὑπὸ θλησμονῆς ἀλύοντες· οἷον ἐν ἄλῃ ὄντες, δυσφορῦντες. Οἱ δὲ εἶπον, ἄγαν λυπτῶντες. *Schol.*

Ver. 72. Ἀρηϊ κλαμένῳ.] *Al.* Ἄρει κλεινομένῳ.

Ver. 74, 76. Ἀλλ' ὅτε δὴ——Τῆτο δὴ.] Vide suprà ad β', 158; & ad ξ', 433.

Ver. 77.——ἄρ'.] *Deinceps.*

Ver. 78.—ὐδ' Ἕκτορι θυμὸν ἔπειθε.]
—haudquaquam dictis violentia Turni
Flectitur: exuperat magis——— *Æn.* XII. 45.

Ver. 80.—ἑτέρῃφι.] Vide suprà ad ν', 588.

Ver. 82, 85.——τάδε τ' αἴδεο, καί μ' ἐλέησον———μηδὲ θρόμῳ ἴσασο τέτῳ.]

Turne,

Αὐτὴν, εἴ ποτέ τοι λαθικηδέα μαζὸν ἐπέσχον,
Τῶν μνῆσαι, φίλε τέκνον· ἄμυνε δὲ δήϊον ἄνδρα
Τείχεος ἐντὸς ἰών· μηδὲ πρόμος ἵσασο τύτῳ
Σχέτλιος· εἴπερ γάρ σε καλακτάνῃ, ὐ σέ τ' ἔγωγε
Κλαύσομαι ἐν λεχέεσσι, φίλον θάλος, ὃν τέκον αὐτὴ,
Οὐδ' ἄλοχος πολύδωρος· ἄνευθε δέ σε μέγα νῶϊν
Ἀργείων παρὰ νηυσὶ κύνες ταχέες κατέδονται.
Ὣς τώ γε κλαίοντε προσαυδήτων φίλον υἱὸν,
Πολλὰ λισσομένω· ὐδ' Ἕκτορι θυμὸν ἔπειθον·
Ἀλλ' ὅγε μίμν' Ἀχιλῆα πελώριον ἆσσον ἰόντα·
Ὡς δὲ δράκων ἐπὶ χειῇ ὀρέσερος ἄνδρα μένῃσι,
Βεβρωκὼς κακὰ φάρμακ', ἔδυ δέ τέ μιν χόλος αἰνὸς,

" Ipsius, si unquam tibi vagitus-sedantem mammam præbui,
" Horum reminiscere, chare fili ; arcéque infestum virum
" Mœnia ingressus : Neque prostes pugnator adversus ipsum ;
" Præferox : si enim te interemerit, haudquaquàm te ego
" Deflebo in lectis, charum germen, quem peperi ipsa,
" Neque uxor magnificè-dotata ; seorsùm autem te longè à nobis
" Argivorum apud naves canes veloces comedent.
Sic hi lugentes alloquebantur dilectum filium,
Multis supplicantes ; neque Hectori animum flectebant :
Sed is expectabat Achillem ingentem propiùs accedentem.
Ut verò draco ad lustrum ferus virum expectat,
Pastus mala venena ; subiit autem & ipsum ira gravis,

Turne, per has ego te lachrymas, per siquis Amatæ
Tangit honos animum———
Unum oro, desiste manum committere Teucris. *Æn.* XII. 56, 60.

Ver. 83.—λαθικηδέα μαζὸν.] Τὸν λήθην ἐμποιοῦντα τοῖς παισὶ τῶν κακῶν πάντων. *Schol.*
Ibid.——ἐπέσχον.] *Al.* ἀνέσχον.
Ver. 85.——ἰών.] *Al.* ἐών.
Ver. 86.——καλακτάνῃ.] Cod. *Harleian.* καλαχλενεῖ.
Ibid.——ὐ σέ τ' ἔγωγε Κλαύσομαι.]
Heu! terrâ ignotâ, canibus data præda Latinis
Alitibusque jaces! nec te tua funera mater
Produxi, pressive oculos, aut vulnera lavi. *Æn.* IX. 485.

Ver. 88.—πολύδωρος.] Πολλὰ δωρεμένη ἀγαθά· ἢ, ἡ μετὰ πολλῶν δώρων ᾗ ἕδνων γεγαμημένη. *Schol. Al.* πολύεδνος.
Ver. 91. Πολλὰ λισσομένω.] Edidit *Barnesius* Πολλὰ ἓ λισσομένω. Sed nihil opus. Vide suprà ad φ', 368.
Ver. 93. Ὡς δὲ δράκων.]
Qualis ubi in lucem coluber mala gramina pastus,
Frigida sub terrâ tumidum quem bruma tegebat
Nunc positis novus exuviis, nitidusque juventâ,
Lubrica convolvit sublato pectore terga ;
Arduus ad Solem, & linguis micat ore trisulcis. *Æn.* II. 47.

Scaliger hæc à *Virgilio* φυσικωτέρως quam ab *Homero* depicta existimat. " Solis appeten-
" tem atque apricantem, etiam *arduus ad*
" *Solem*. Erigit enim se, ac vibrantem lin-
" guam exerit. Proindè ait——— *linguis*
" *micat ore trisulcis*. Obtutum tantùm tor-
" vum Homerus, optimè. Nihil enim illo
" acrius. Præterea cubilis sui propugna-
" tionem, à quo non discedit. Idcircò dix-
" it ; ἑλισσόμενος περὶ χειῇ, quo etiam
" propiùs tutum habeat receptum. Perpen-
" des *tumidum*." *Poëtic. Lib.* V. *cap.* 3.
Atqui, ut opinor, utraque ad rem aptata est similitudo. *Homerus* nempè virum depingit, qui, vultu feroci, animóque ad pugnam parato, hostem ingruentem expectet ; *Virgilius*, virum, qui in prœlio emicet, & ad domum regiam expugnandam accerrimè aggrediatur.

Ibid.——χειῇ] Σχισμῇ, λέγει δὲ, τῇ τῶ δράκοντος καλαδύσει. *Schol.*
Ver. 94. Βεβρωκὼς κακὰ φάρμακ'.] Οἱ δράκοντες——μέλλοντές τινα ἑλκύσειν ἢ ἄνθρωπον ἢ θῆρα, τὰς θανατοφόρους ῥίζας ἐσθίουσι, ᾗ τὰς

Σμερδαλέον δὲ δέδορκεν, ἑλισσόμενος περὶ χειῇ·
Ὡς Ἕκτωρ, ἄσβεστον ἔχων μένος, οὐχ ὑπεχώρει,
Πύργῳ ἔπι προὔχοντι φαεινὴν ἀσπίδ' ἐρείσας
Ὀχθήσας δ' ἄρα εἶπε πρὸς ὃν μεγαλήτορα θυμόν·
Ὤμοι ἐγών, εἰ μέν κε πύλας καὶ τείχεα δύω,
Πουλυδάμας μοι πρῶτος ἐλεγχείην ἀναθήσει,
Ὅς μ' ἐκέλευσε Τρωσὶ ποτὶ πτόλιν ἡγήσασθαι,
Νύχθ' ὕπο τήνδ' ὀλοήν, ὅτε τ' ὤρετο δῖος Ἀχιλλεύς.
Ἀλλ' ἐγὼ οὐ πιθόμην· ἦ τ' ἂν πολὺ κέρδιον ἦεν·
Νῦν δ' ἐπεὶ ὤλεσα λαὸν ἀτασθαλίῃσιν ἐμῇσιν,
Αἰδέομαι Τρῶας καὶ Τρῳάδας ἑλκεσιπέπλους,
Μήποτέ τις εἴπῃσι κακώτερος ἄλλος ἐμεῖο,
Ἕκτωρ ἦφι βίηφι πιθήσας ὤλεσε λαόν.
Ὣς ἐρέουσιν· ἐμοὶ δὲ τότ' ἂν πολὺ κέρδιον εἴη,
Ἀνῆνα ἢ Ἀχιλῆα κατακτείναντα νέεσθαι,

95 Horrendúmque aſpicit, convolvens ſe cirça latibulum:
Sic Hector, inextinguibili præditus animorum-vi, non recedebat,
Turrim ad prominentem fulgido clypeo-acclinato:
Indignabundus verò dixit ad ſuum magnum animum;
" Hei mihi, ſi quidem portas & mœnia ingreſſus fuero,
100 " Polydamas me primus probris onerabit,
" Qui me hortatus-eſt Trojanos ad urbem ducere,
" Nocte iſtâ exitiali, quandò ſurrexit-ad-certamen nobilis Achilles.
" At ego non parui; certè multò utilius fuiſſet:
" Nunc verò poſtquàm perdidi populum damnosâ-pertinaciâ meâ,
105 " Vereor Trojanos & Trojanas longa-peplorum-ſyrmata-trahentes,
" Nè quandò quis dicat deterior alius me;
" Hector ſuis viribus fretus perdidit copias.
Sic dicent: mihi verò tunc multò ſatius eſſet,
Contrà *pugnando* aut Achille interfecto redire,

τὰς πόας μέντοι τὰς τοιαύτας. Οὐκ ἦν δὲ ἄρα ἀδὲ Ὁμήρου αὐτῶν τῆς τροφῆς ἀμαθής. Λέγει γοῦν ὅπως ἀναμένει περὶ τὴν φωλεὸν εἰλύμενος, προεμπλησθεὶς ζιτίων πολλῶν φασμακωδῶν καὶ κακῶν. *Ælian. de Animal. lib.* VI. *cap.* 4.

Ver. 95.—δέδορκεν.] Vide ſuprà ad β', 314.

Ver. 100. Πουλυδάμας μοι πρῶτος.] Ἀνδρειόταλοι δοκοῦσιν εἶναι, παρ' οἷς οἱ δειλοὶ ἄτιμοι, οἱ δὲ ἀνδρεῖοι ἔντιμοι. Τοιοῦτος δὲ καὶ Ὅμηρος ποιεῖ, οἷον τὸν—Ἕκτορα· " Πουλυδάμας " μοι πρῶτος ἐλεγχείην ἀναθήσει." *Aristot. Ethic. Nicom. Lib.* III. *cap.* 11. Πάλιν ἐστὶν ἄλλη ἀνδρία πολιτικὴ δοκοῦσα εἶναι· οἷον εἰ δι' αἰσχύνην τὴν ἐς τὰς πολίτας ὑπομένουσι τοὺς κινδύνους, καὶ δοκοῦσιν ἀνδρεῖοι εἶναι. Σημεῖον δὲ τούτου καὶ γὰρ Ὅμηρος ποιεῖ τὸν Ἕκτορα λέγοντα. " Πουλυδάμας μοι πρῶτος " ἐλεγχείην ἀναθήσει." Διὸ οἴεσθαι δεῖν μάχεσθαι. *Idem, Ethic. Magn. Lib.* I. *cap.* 21. Οἱ διὰ τὴν αἰδῶ ὑπομένοντες, μάλιστα φανεῖεν ἀνδρεῖοι· καθάπερ καὶ Ὅμηρος τὸν Ἕκτορά φησιν ὑπομεῖναι τὸν κίνδυνον τὸν πρὸς Ἀχιλλέα. Ἕκτορα δ' αἰδὼς εἷλε. " Πουλυ- " δάμας μοι πρῶτος ἐλεγχείην ἀναθήσει." Καὶ ἔστιν ἡ πολιτικὴ ἀνδρία αὕτη. *Id. Ethic. Eudem. Lib.* III. *cap.* 1.

Ibid.——πρῶτος ἐλεγχείην ἀναθήσει.] *Al.* πρῶτον ἐλεγχείην καταχεύοι.

Ver. 110. Ὅς μ' ἐκέλευσε Τρωσὶ ποτὶ πτόλιν ἡγήσασθαι.] Suprà σ', 254, 266.

Ibid.—ἐκέλευσε.] Cod. *Harleian.* ἐκέλευε. Quo modo & in duobus MSS. ſcriptum reperit *Barneſius.* Verùm, ut opinor, hoc quidem in loco præſtat vulgata lectio. Vide ſuprà ad ν', 84; & ad ά, 37.

Ver. 102.——ὅτε τ'] *Quandò utique*——*Quandò videlicèt*——.

Ver. 107.—βίηφι.] Vide ſuprà ad ν', 588.

Ver. 109. Ἀνῆνα ἢ Ἀχιλῆα.] *Al.* Ἢ ἄνην Ἀχιλῆα.

Ibid.—κατακτείναντα.] Cod. *Harleian.*, κατακτείνανθι.

Ver.

Ἠέ κεν αὐτῷ ὀλέσθαι ἐϋκλειῶς πρὸ πόληος.
Εἰ δέ κεν ἀσπίδα μὲν καταθείομαι ὀμφαλόεσσαν,
Καὶ κόρυθα βριαρὴν, δόρυ δὲ πρὸς τεῖχος ἐρείσας,
Αὐτὸς ἰὼν Ἀχιλῆος ἀμύμονος ἀντίος ἔλθω,
Καί οἱ ὑπόσχωμαι Ἑλένην, καὶ κτήματ' ἅμ' αὐτῇ
Πάντα μάλ', ὅσσα τ' Ἀλέξανδρος κοίλῃς ἐνὶ νηυσὶν
Ἠγάγετο Τροίηνδ', ἥ τ' ἔπλετο νείκεος ἀρχὴ,
Δωσέμεν Ἀτρεΐδῃσιν ἄγειν, ἅμα τ' ἀμφὶς Ἀχαιοῖς
Ἄλλ' ἀποδάσσεσθαι, ὅσσα πτόλις ἥδε κέκευθε·
Τρωσὶν δ' αὖ μετόπισθε γερέσιον ὅρκον ἕλωμαι,
Μήτι καταφρύξειν, ἀλλ' ἄνδιχα πάντα δάσασθαι,
Κτῆσιν ὅσην πτολίεθρον ἐπήρατον ἐντὸς ἔέργει.
Ἀλλὰ τίη μοι ταῦτα φίλος διελέξατο θυμός;
Μή μιν ἐγὼ μὲν ἴκωμαι ἰών· ὁ δέ μ' οὐκ ἐλεήσει,
Οὐδέ τι μ' αἰδέσεται, κτενέει δέ με, γυμνὸν ἐόντα,
Αὕτως ὥστε γυναῖκα, ἐπεί κ' ἀπὸ τεύχεα δύω·
Οὐ μέν πως νῦν ἐστὶν ἀπὸ δρυὸς οὐδ' ἀπὸ πέτρης

110 " Aut ab ipso interfici gloriosè pro urbe.
" Quòd si clypeum quidem deposuero umbonibus munitum,
" Et cassidem validam, hastâque ad murum acclinatâ,
" Ipse profectus Achilli eximio obvius venero,
" Et ei pollicear Helenam, & opes cum ipsâ
115 " Omnes prorsùs, quascunque Alexander cavis in navibus
" Duxit ad Trojam, quæ fuit certaminis origo,
" Daturum Atridis abducendas, simúlque separatim Achivis
" Alias distributurum, quascunque urbs hæc abditas habet:
" A Trojanis verò deindè honorabile jusjurandum exigam,
120 " Nihil occultaturos, sed bifariàm omnia divisuros,
" Facultates quascunque urbs amabilis intùs continet.
" Sed cur mihi hæc meus secum-differit animus?
" *Vereor*, ne ei ego quidem supplicem profectus; is autem mei non misereatur,
" Neque omninò me revereatur, interficiat verò me, inermem existentem,
125 " Temerè, tanquam mulierem, postquàm arma exuero.
" Non sanè prorsùs nunc licèt à quercu neque à petrâ

Ver. 110. Ἠέ κεν αὐτῷ ὀλέσθαι.] Ὑπὸ τῦ Ἀχιλλέως δαμασθῆναι. *Schol.* MSS. apud *Barnesium*. Cæterùm Codex *Harleianus* hîc legit Ἠέ κεν αὐτὸν ὀλέσθαι. *Al.* Ἤ κεν ὑπ' αὐτῷ ὀλέσθαι.

Ver. 116.—ἥ τ' ἔπλετο νείκεος ἀρχὴ.]
——Primus leti primusque malorum
Causa fuit—— *Æn.* IV. 169.
——Quæ prima malorum
Causa fuit—— *Æn.* VII. 481.

Ver. 117.——ἅμα τ' ἀμφὶς.] *Al.* ἅμα δ' ἀμφὶς.

Ver. 118.——ἀποδάσσεσθαι.] *Al.* ἀποδάσασθαι.

Ibid.——κέκευθε.] Vide suprà ad ά, 37.

Ver. 120.——δάσασθαι.] *Henricus Stephanus* reponendum censet δάσεσθαι propter præcedentem καταφρύξειν.

Ver. 121.—ἐπήρατον.] Vide suprà ad σ', 512.

Ver. 124.——κτενέει.] *Al.* κτανέει.

Ver. 126.——ἀπὸ δρυὸς οὐδ' ἀπὸ πέτρης Τῷ ἀριζέμεναι.]
Ἀλλὰ τίη μοι ταῦτα περὶ δρῦν ἢ περὶ πέτρην; *Hesiod. Theogon.* 35.
Οὐκ ἔστι, φησὶν, ἄνλιπρος Ἀχιλλέως μύθος διηγεῖσθαι, ὁποίως ἂν παρθένοι, καὶ ἠίθεοι·—— οἱ γὰρ παλαιοὶ νομαδικῷ ἐχρῶντο βίῳ, οἰκίας μηδέπω κεκτημένοι· αἱ ἐν γυναῖκες τίκτουσαι ἐν τοῖς ὄρεσιν ὑπὸ τὰ ποικίλματα τῶν πέτρων καὶ

Τῷ ὁαριζέμεναι, ἅτε παρθένῳ ἠΐθεός τε,
Παρθένῳ ἠΐθεός τ', ὁαρίζεσον ἀλλήλοισιν.
Βέλτερον αὖτ' ἔριδι ξυνελαυνέμεν· ὅττι τάχιστα
Εἴδομεν, ὁπποτέρῳ κεν Ὀλύμπιος εὖχος ὀρέξῃ.
Ὡς ὥρμαινε μένων· ὁ δέ οἱ ἰσχεδὸν ἦλθεν Ἀχιλλεύς,
Ἶσος Ἐνυαλίῳ κορυθάϊκι πτολεμιστῇ,
Σείων Πηλιάδα μελίην κατὰ δεξιὸν ὦμον,
Δεινὴν· ἀμφὶ δὲ χαλκὸς ἐλάμπετο εἴκελος αὐγῇ
Ἢ πυρὸς αἰθομένοιο, ἢ ἠελίῳ ἀνιόντος.
Ἕκτορα δ', ὡς ἐνόησεν, ἕλε τρόμος, οὐδ' ἄρ' ἔτ' ἔτλη
Αὖθι μένειν, ὀπίσω δὲ πύλας λίπε, βῆ δὲ φοβηθείς.
Πηλεΐδης δ' ἐπόρουσε, ποσὶ κραιπνοῖσι πεποιθώς.
Ἠΰτε κίρκος ὄρεσφιν, ἐλαφρότατος πετεηνῶν,
Ῥηϊδίως οἴμησε μετὰ τρήρωνα πέλειαν·
Ἡ δέ θ' ὑπαιθα φοβεῖται· ὁ δ' ἐγγύθεν ὀξὺ λεληκὼς

" Cum hoc confabulari, ceu virgo juvenísque
" Virgo juvenísque confabulantur inter se.
" Satius verò certamine congredi: quàm celerrimè
" Videamus, utri Olympius gloriam præbiturus sit.
Hæc animo-versabat manens: Aſt ad eum propè acceſſit Achilles,
Par Marti galeam-quaſſanti bellatori,
Vibrans Peliacam haſtam ad dextrum humerum
Terribilem; circùm verò æs ſplendebat ſimile fulgori
Vel ignis ardentis, vel ſolis orientis.
Hectorem verò, ut vidit, cepit tremor, neque ampliùs ſuſtinuit
Illic manere, à tergo autem portas reliquit, abiitque perterritus.
Pelides verò irruit, pedibus rapidis fretus;
Veluti Circus in montibus, velociſſimus volucrum,
Facilè impetum-dat in pavidam columbam:
Hæc autem obliquè fugit: iſte verò in-proximo acutum-edens-clangorem,

δρυῶν [τὰ βρέφη] ἀνέστρεφον· εὑρίσκοντες δέ τινες, ἐνόμιζον ἐκεῖθεν γεγεννῆσθαι· ἡ ἱστορία παρὰ Διδύμῳ. *Schol.*

Genſque virûm truncis & duro robore nata. *Æn.* VIII. 315.

Ver. 127.—ἅτε παρθένῳ ἠΐθεός τε, Παρθένῳ ἠΐθεός τ'.] " Naſcitur pathos & de re-
" petitione, quam Græci ἐπαναφορὰν vo-
" cant, cum ſententiæ ab iiſdem nominibus
" incipiunt. Hinc *Virgilius*, (*Georg.* IV.
" 525;)
" ——Eurydicen vox ipſa & frigida
" lingua,
" Ah miſeram Eurydicen, animâ fugi-
" ente, vocabat.
" Eurydicen toto referebant flumine ri-
" pæ."

Macrob. Lib. IV. *cap.* 6. Τὸ δὲ ζχῆμα ἐπανάληψις δι' ἐπαναστροφῆς, ὅμοιον τῷ, " εἰ πυ-
" ρὶ χεῖρας ἔοικεν, Εἰ πυρὶ χεῖρας ἔοικε,
" μένος δὲ ζιδήρῳ. *Euſtath.* Vide ſuprà ad ὑ, 371; & infrà ad ψ', 641.

Ver. 128.——ἀλλήλοισιν.] Cod. *Harleian.* ἀλλήλοιϊν.

Ver. 130.—ὀρέξῃ.] Cod. *Harleian.* ὀρέξει.

Ver. 132.—κορυθάϊκι.] Κορυθαίολῳ,—— ὁ ζυνεχῶς κινῶν τὴν κόρυθα· ὃ μεταποιηθὲν, ἐπὶ τῦ Ἄρει, ἔφη, " Ἴσῳ Ἐνυαλίῳ κορυθάϊκι." *Porphyr. Quæſt. Homeric.* 3. Vide ſuprà ad β', 816.

Ver. 133.——Πηλιάδα μελίην.] Quâ ratione, Πηλιάδα, hîc ultimam producat; item ὕδαλι, *ver.* 149; & πρὶν, *ver.* 156; vide ſuprà ad ά, 51.

Ver. 134.——εἴκελ.] Vide ſuprà ad ύ, 423; & ad ν', 53.

Ver. 135.——αἰθομένοιο.] Cod. *Harleian.* αἰθομένυ.

Ver. 138—141.—— ποιθώς —— λεληκὼς.] Vide ſuprà ad β', 314.

Ver. 139. Ἠΰτε κίρκ.] Vide ſuprà ad φ', 493.

Ver.

Ταρφέ' ἐπαΐσσει, ἐλέειν τέ ἑ θυμὸς ἀνώγει·
Ὡς ἄρ' ὅγ' ἐμμεμαὼς ἰθὺς πέτετο· τρέσε δ' Ἕκτωρ
Τεῖχος ὑπὸ Τρώων, λαιψηρὰ δὲ γυῖα τίναντο.
Οἱ δὲ παρὰ Σκοπιὴν καὶ ἐρινεὸν ἠνεμόεντα
Τείχεος αἰὲν ὑπ' ἐκ κατ' ἀμαξιτὸν ἐσσεύοντο·
Κρουνὼ δ' ἵκανον καλλιῤῥόω, ἔνθα δὲ πηγαὶ
Δοιαὶ ἀναΐσσουσι Σκαμάνδρου δινήεντος.
Ἡ μὲν γάρ θ' ὕδατι λιαρῷ ῥέει, ἀμφὶ δὲ καπνὸς
Γίνεται ἐξ αὐτῆς, ὡσεὶ πυρὸς αἰθομένοιο·
Ἡ δ' ἑτέρη θέρεϊ προρέει εἰκυῖα χαλάζῃ,
Ἢ χιόνι ψυχρῇ, ἢ ἐξ ὕδατος κρυσάλλῳ·
Ἔνθα δ' ἐπ' αὐτάων πλυνοὶ εὐρέες ἐγγὺς ἔασι
Καλοὶ, λαΐνεοι, ὅθι εἵματα ζιγαλόεντα
Πλύνεσκον Τρώων ἄλοχοι, καλαί τε θύγατρες,

Crebros faciens impetus, insequitur, caperéque illum animus jubet:
Sic utique ille ardens rectà volabat: trepidus autem fugiebat Hector
Muro sub Trojanorum, velociáque genua movebat.
Hi verò præter speculam & caprificum ventosam
Murum usque subter per viam-publicam rapido-cursu-ferebantur:
Ad scaturigines autem pervenerunt pulchrè-fluentes, ubi nempè fontes
Duo erumpunt Scamandri vorticosi.
Alter quidem aquâ calidâ fluit, circúmque fumus
Oritur ex ipso, velut *ab* igne ardenti:
Alter verò æstate profluit, similis grandini,
Vel nivi frigidæ, vel ex aquâ *concretæ* glaciei.
Illic autem ad ipsos labra-ad-lavandum lata propè sunt,
Pulchra, lapidea, ubi vestes speciosas
Lavabant Trojanorum uxores, pulchræque filiæ,

Ver. 142.—ἐλέειν τε ἑ.] *Al.* ἐλέειν δέ τε.

Ver. 143.——ἄρ'.] *Ut dictum est* ———, *ver.* 138.

Ibid.——τρέσε δ' Ἕκτωρ.]

Ergo amens diversa fugâ petit æquora Turnus,
Et nunc huc, inde huc incertos implicat orbes. *Æn.* XII. 742.

Ver. 144. Τεῖχος.] *Al.* τείχη.

Ver. 145.——ἐρινεὸν.] Vide suprà ad ζ', 433.

Ver. 146. Τείχεος αἰὲν ὑπ' ἐκ κατ' ἀμαξιτὸν ἐσσεύοντο.] Τὸ ἑξῆς, Κατ' ἀμαξιτὸν ἐσσεύοντο, ὑπ' ἐκ τείχεος, ὁ μὲν ὑποδῦναι τὸ τεῖχος Σκυδάζων· ὁ δὲ ἐκτὸς αὐτὸν ἀεὶ κωλύειν. *Schol.* MSS. apud *Barnesium.*

Ibid.——ὑπ' ἐκ.] *Al.* ὑπὲρ.

Ver. 148.——Σκαμάνδρου.] Cod. *Harleian.* Καμάνδρου.

Ver. 151. Ἡ δ' ἑτέρη θέρεϊ προρέει.] "Est "adeò invenire apud nobiles poëtas hujuscemodi suavitatis multa, quæ apparent "novata esse non fortuita; sed præter cæteros omnes apud Homerum plurima. "Uno quippe in loco tales tanquam hiatus "& sonitus in assiduis vocibus pluris fa-"cit:"

"Ἡ δ' ἑτέρη θέρεϊ προρέει, εἰκυῖα χα-"λάζῃ,
"Ἢ χιόνι ψυχρῇ, ἢ ἐξ ὕδατος κρυσάλλῳ."

Gell. lib. VII. *cap.* 20.

Ver. 153, 155.——πλυνοὶ ——Πλύνεσκον.] Quâ analogiâ ex λύω fit λῦσις, λυτὸς; ex κρίνω, κρῖσις, κριτὸς; ex μαρτύρομαι, μάρτυρος; ex νίφειν, νίφαδες; ex φαίνω, ἔμφασις, ἐμφανὴς; eâdem ex πλύνω fit πλυνοὶ, εὐπλυνὴς·

Πλυνέειν τι; πρῶτα——— *Odyss.* ό, 419.
——— πολλὸν γὰρ ἄπο πλυνοί εἰσι πόλης. ζ', 140.
Τῶν οἱ ἕνας φαρος εὐπλυνὲς· ἠδὲ χιτῶνα. θ', 392.

Vide suprà ad ά, 338; ad ζ', 434; ad μ', 280; & ad ν', 414.

Ver. 155. Πλύνεσκον.] *Lavare solebant.* Vide suprà ad β', 221; & ad ν', 84.

Τοπρὶν ἐπ' εἰρήνης, πρὶν ἐλθεῖν υἷας Ἀχαιῶν.
Τὴ ῥα παραδραμέτην, φεύγων, ὁ δ' ὄπισθε διώκων·
Πρόσθε μὲν ἐσθλὸς ἔφευγε, δίωκε δέ μιν μέγ' ἀμείνων
Καρπαλίμως· ἐπεὶ οὐχ ἱερήϊον, οὐδὲ βοείην
Ἀρνύσθην, ἅ, τε πρόσσιν ἀέθλια γίνεται ἀνδρῶν,
Ἀλλὰ περὶ ψυχῆς θέον Ἕκτορος ἱπποδάμοιο.
Ὡς δ' ὅτ' ἀεθλοφόροι περὶ τέρματα μώνυχες ἵπποι
Ῥίμφα μάλα τρωχῶσι· τὸ δὲ μέγα κεῖται ἄεθλον,
Ἢ τρίπος, ἠὲ γυνή, ἀνδρὸς καταθνειῶτος·
Ὣς τὼ τρὶς Πριάμοιο πόλιν περιδινηθήτην
Καρπαλίμοισι πόδεσσι· θεοὶ δέ τε πάντες ὁρῶντο.

Olim tempore pacis, priusquàm veniſſent filii Achivorum.
Hàc utique prætercurrerunt, *alter* fugiens, altérque à tergo perſequens:
Antè quidem fortis fugiebat, perſequebatur verò ipſum multò fortior
Rapidè: Neque enim victimam, neque bubulam pellem
Adipiſci-conabantur, qualia pedibus præmia ſunt virorum;
Sed de animâ *certantes* currebant Hectoris equûm domitoris.
Ut verò cum aſſueti-vincere circa metas ſolidi-ungulis equi
Celeritèr admodùm currunt; magnum autem propoſitum eſt præmium,
Vel tripos, vel mulier, viri *in honorem* defuncti:
Sic hi ter Priami urbem gyro-circum-acti ſunt
Rapidis pedibus: Dii verò omnes ſpectabant.

Ver. 157. Τὴ ῥα.] *Eâ utique* ——— *Eâ iniquam* ———.

Ver. 159. —— ἐπεὶ οὐχ ἱερήϊον —— Ἀλλὰ περὶ ψυχῆς.]
—— nec enim levia aut ludicra petuntur
Præmia, ſed Turni de vitâ & ſanguine certant. *Æn.* XII. 764.

" Ἱερεῖον, quod propriè eſt *ſacrificium*, fig-
" nificat etiam *quodvis animal quod in ci-*
" *bum mactatur*: ἱερεῖα ſunt ἁπλῶς τὰ θρέμ-
" ματα, *pecudes quæ mactantur in uſum &*
" *in eſum hominibus*; *animantes, quarum veſ-*
" *cimur carnibus.* ——Neque certè aliter
" ſumi videtur hæc vox apud Homerum, in
" loco illo inſigni *Iliad.* χ'.
" —— ἐπεὶ οὐχ ἱερήϊον, οὐδὲ βοείην
" Ἀρνύσθην, ἅ τε πρόσσιν ἀέθλια γίνεται
" ἀνδρῶν,
" Ἀλλὰ περὶ ψυχῆς θέον Ἕκτορος ἱππο-
" δάμοιο."
Duport. Prælect. in Theophraſt. cap. 9.

" Ἱερεῖα ſunt animantes, quarum veſcimur
" carnibus. ——Atqui non alitèr vete-
" res grammatici illud Homeri interpretan-
" tur; ἐπεὶ οὐχ ἱερήϊον, οὐδὲ βοείην. Rectè-
" que notant iidem, ἱερεῖα dici ἁπλῶς τὰ
" θρέμματα, pecudes & quæcunque eſui ſo-
" lent eſſe mortalibus." *Caſaub. in Athe-*
næum, Lib. I. *cap.* 11.

Ver. 161. Ἀλλὰ περὶ ψυχῆς θέον.] Τὸ δὲ " περὶ ψυχῆς ἔθεον" παροιμίαν ἀπετέλεσε λέγωσαν τὸν περὶ ψυχῆς θέειν, ὅτε τις ἀγωνιῶν ἐπὶ ἰσχάτῳ κινδύνῳ διαπράττεταί τι. *Euſtath.*

Ibid. & *ver.* 211. —— ἱπποδάμοιο.] Vide ſuprà ad β', 23.

Ver. 162. —τέρματα.] Τέλη τῆς νίκης ἢ τὸ ἀγῶνος· ἢ καμπτῆρας· ὅταν οἱ ἵπποι ὀξύτερον θέωσι, πλησιάζοντες ἐγγύτερον τῆς νίκης. *Schol.* MSS. apud *Barneſium.*

Ver. 163. —τρωχῶσι.] *Al.* τρεχόωσι.

Ibid. —τὸ δὲ μέγα.] Edidit *Barneſius*, τὸ δὴ μέγα. Sed nihil opus. Vide ſuprà ad ά, 51.

Ver. 164. —ἀνδρὸς καταθνειῶτος.] Legitur & ἀνδρὸς περὶ τεθνειῶτος notante *Henrico Stephano.*

Ibid. —καταθνειῶτος.] Vide ſuprà ad ν', 46; & ad ζ', 464. *Al.* καταθνητῶτος.

Ver. 165. —— πόλιν περιδινηθήτην.] Οὐδ' ἡ τοῦ Ἕκτορος δὲ περιδρομὴ ἡ περὶ τὴν πόλιν ἔχει τι εὔλογον· εἴ γὰρ ἐστι περιδρομος ἡ νῦν, διὰ τὴν ζυνεχῆ ῥᾳχιν· ἡ δὲ παλαιὰ ἔχει περιδρομήν. *Strabo, Geograph. lib.* XIII. Cæterum Codex *Harleianus* legit πόλιν πέρι δινηθήτην.

Ver.

Τοῖσι δὲ μύθων ἦρχε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε·
Ὤ πόποι, ἦ φίλον ἄνδρα διωκόμενον περὶ τεῖχος
Ὀφθαλμοῖσιν ὁρῶμαι· ἐμὸν δ' ὀλοφύρεται ἦτορ
Ἕκτορα, ὅς μοι πολλὰ βοῶν ἐπὶ μηρί' ἔκηεν,
Ἴδης ἐν κορυφῇσι πολυπτύχῳ, ἄλλοτε δ' αὖτε
Ἐν πόλει ἀκροτάτῃ· νῦν αὖτέ ἑ δῖος Ἀχιλλεὺς
Ἄσυ περὶ Πριάμοιο πόσιν ταχέεσσι διώκει.
Ἀλλ' ἄγε, φράζεσθε, θεοί, κὴ μήδιάασθε,
Ἦέ μιν ἐκ θανάτοιο σαώσομεν, ἦέ μιν ἤδη
Πηλείδῃ Ἀχιλῆϊ δαμάσσομεν, ἐσθλὸν ἐόντα.
Τὸν δ' αὖτε προσέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
Ὤ πάτερ, ἀργικέραυνε, κελαινεφές, οἷον ἔειπες;
Ἄνδρα θνητὸν ἐόντα, πάλαι πεπρωμένον αἴσῃ,
Αψ ἐθέλεις θανάτοιο δυσηχέος ἐξαναλῦσαι;
Ἔρδ'· ἀτὰρ ἄλλοι πάντες ἐπαινέομεν θεοὶ ἄλλοι.
Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεύς·
Θάρσει, Τριτογένεια, φίλον τέκος· οὔ νύ τι θυμῷ
Πρόφρονι μυθέομαι, ἐθέλω δέ τοι ἤπιος εἶναι·
Ἔρξον, ὅπη δή τοι νόος ἔπλετο, μηδέ τ' ἐρώει.

Inter hos ſermonem orſus eſt pater hominúmque deûmque:
" Proh malum, profectò dilectum virum agitari circa murum
" Oculis video: meum autem dolet cor
" *De* Hectore, qui mihi multa boûm femora adolevit,
" Idæ in verticibus multas-convalles habentis; interdum etiam
" In urbe ſumma: nunc verò eum nobilis Achilles
" Urbem circa Priami pedibus velocibus inſequitur.
" Sed agite, deliberate, dii, & conſultate,
" An eum è morte ſalvum-eripiemus, an eum jam
" Sub Pelidâ Achille domabimus, bonum licèt.
Hunc verò allocuta eſt dea oculis-cæſia Minerva;
" O pater, rutuli-fulminis-miſſor, atras-nubes-cogens, quale dixiſti?
" Virum mortalem, jam olim deſtinatum fato,
" Jam vis à morte triſti liberare?
" Fac: at non tibi omnes aſſentiemur dii cæteri.
Hanc autem reſpondens allocutus eſt nubes-cogens Jupiter;
" Bono eſto animo, Tritonia, dilecta filia: neutiquam animo
" Seriò loquor, volo autem tibi mitis eſſe:
" Fac, prout tibi animus eſt, neque quid ceſſa.

Ver. 167.——πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε.] Vide ſuprà ad ὁ, 12.

Ver. 168. Ὤ πόποι, ἦ φίλον ἄνδρα.] Vituperat hunc locum *Plato*; Δεησόμεθα [Ὁμήρου] μή τοι——τόν γε μέγιστον τῶν θεῶν τολμῆσαι ὕτως ἀνομοίως μιμήσασθαι, ὥστε, " Ὤ πόποι, (φάναι) ἦ φίλον ἄνδρα διωκόμε- " νον περὶ ἄστυ Ὀφθαλμοῖσιν ὁρῶμαι· ἐμὸν δ' " ὀλοφύρεται ἦτορ. *De Republ. lib.* 3. Ubi in tranſcurſu notandum pro τεῖχος, legiſſe *Platonem*, ἄστυ.

Ver. 172. Ἐν πόλει ἀκροτάτῃ.] Sic apud *Virgilium*,

Urbe——ſummâ—— *Æn.* VII. 171.

Ver. 177.——γλαυκῶπις Ἀθήνη.] Vide ſuprà ad ά, 206.

Ver. 178.——ἔειπες.] *Al.* ἔειπας. Ut alibi ſæpè.

Ver. 182.—νεφεληγερέτα.] Vide ſuprà ad ά, 175.

Ver.

Ὣς εἰπὼν, ὤτρυνε φάος μεμαυῖαν Ἀθήνην·
Βῆ δὲ κατ' Οὐλύμποιο καρήνων αἰξασα.
Ἕκλορα δ' ἀσπερχὲς κλονέων ἕφεπ' ὠκὺς Ἀχιλλεύς.
Ὡς δ' ὅτε νεβρὸν ὄρεσφι κύων ἐλάφοιο δίηται,
Ὄρσας ἐξ εὐνῆς, διά τ' ἄλσεα, καὶ διὰ βήσσας·
Τὸν δ', εἴπερ τε λάθησι καλαπτήξας ὑπὸ θάμνῳ,
Ἀλλά τ' ἀνιχνεύων θέει ἔμπεδον, ὄφρα κεν εὕρῃ·
Ὣς Ἕκλωρ ὃ λῆθε ποδώκεα Πηλείωνα.
Ὁσσάκι δ' ὁρμήσειε πυλάων Δαρδανιάων
Ἀντίον αἰξασθαι, ἐϋδμήτας ἐπὶ πύργους,
Εἴπως οἱ καθύπερθεν ἀλάλκοιεν βελέεσσι·
Τοσσάκι μιν προπάροιθεν ἀποστρέψασκε παραφθὰς
Πρὸς πεδίον γ'· αὐτὸς δὲ ποτὶ πτόλιος πέτετ' αἰεί.
Ὡς δ' ἐν ὀνείρῳ ὃ δύναλαι φεύγονλα διώκειν·

Sic locutus, impulit anteà paratam-animo Minervam;
Descendit autem *ea* ab Olympi verticibus impetu-facto,
Hectorem verò indefinenter urgens sequebatur celer Achilles.
Ut verò quum hinnulum in montibus canis cervæ insequitur,
Excitatum è cubili: pérque convalles & per fruticeta;
Eum autem, etiam si lateat metu-perculsus sub arbusto,
Tamen vestigia-legens currit perpetuò, donec inveniat:
Sic Hector non latebat pedibus-velocem Pelidem.
Quoties verò impetum sumeret ad portas Dardanias
Rectà ruere benè-ædificatas versus turres,
Si qui modo ei desupèr auxiliarentur telis;
Toties autem avertebat prævertens
In campum: ipse autem prope urbem volabat semper.
Ut verò in somno non potest fugientem consequi;

Ver. 187. Βῆ δὲ κατ' Οὐλύμποιο καρήνων αἰξασα.]
Illa viam celerans———
———cito decurrit tramite virgo.
Æn. V. 609.

Ver. 188. Ἕκλορα δ' ἀσπερχὲς κλονέων ἕφεπ' ὠκὺς Ἀχιλλεύς. Ὡς δ' ὅτε νεβρὸν.]
Nec minùs Æneas———
Insequitur; trepidique pedem pede fervidus urget.
Inclusum veluti siquando in flumine nactus
Cervum, aut puniceæ septum formidine pennæ,
Venator cursu canis & latratibus instat:
Ille autem insidiis & ripâ territus altâ,
Mille fugit refugitque vias; at vividus Umber
Hæret hians—— *Æn.* XII. 746, 748.

Ver. 190.—διὰ τ' ἄλσεα, καὶ διὰ βήσσας.] Οὕτω καλοῦνται οἱ κοῖλοι καὶ βάσιμοι τῶν ὀρῶν τόποι. *Schol.*

Ver. 191.——ὑπὸ θάμνῳ.] Θάμνοι καλοῦνται οἱ Σύμφυλοι καὶ ὑλώδεις τόποι, παρὰ τὸ θαμινόν. *Schol.*

Ver. 195.—ἐπὶ πύργους.] *Al.* ὑπὸ πύργους.

Ver. 197.——παραφθὰς.] Ita ex uno MS. edidit *Barnesius*; quocum facit & Codex *Harleianus*. *Al.* παραςάς.

Ver. 198.——πεδίον γ' αὐτὸς.] Cod. *Harleian.* πεδίον· αὐτός· Quod & ferri possit. Vide suprà ad á, 51.

Ver. 199. Ὡς δ' ἐν ὀνείρῳ.]
Ac velut in somnis oculos ubi languida pressit
Nocte quies, nequicquam avidos extendere cursus
Velle videmur, & in mediis conatibus ægri
Succidimus; non lingua valet, non corpore notæ
Sufficiunt vires, nec vox nec verba sequuntur. *Æn.* XII. 908.
———jam jamque tenet, similisque tenenti

Increpuit

Οὔτ' ἄρ' ὁ τὸν δύναλαι ὑποφεύγειν, ὅθ' ὁ διώκειν·
Ὡς ὁ τὸν ὃ δύναλο μάρψαι ποσὶν, οὐδ' ὃς ἀλύξαι.
Πῶς δέ κεν Ἕκλωρ κῆρας ὑπεξέφυλεν θανάτοιο,
Εἰ μή οἱ πύματόν τε καὶ ὕσλον ἦλθ' Ἀπόλλων
Ἐγγύθεν, ὅς οἱ ἐπῶρσε μένος λαιψηρά τε γυῖα;
Λαοῖσιν δ' ἀνένευε καρήαλι δῖος Ἀχιλλεὺς,
Οὐδ' εἴα ἔμεναι ἐπὶ Ἕκλορι πικρὰ βέλεμνα·
Μήτις κῦδος ἄροιλο βαλὼν, ὁ δὲ δεύτερος ἔλθοι.
Ἀλλ' ὅτε δὴ τὸ τέταρλον ἐπὶ κρουνὰς ἀφίκονλο,
Καὶ τότε δὴ χρύσεια πατὴρ ἐτίταινε τάλανλα·

Neque alter alterum poteſt effugere, neque alter conſequi:
Sic hic illum non poterat aſſequi pedibus, neque ille effugere.
Quo verò tandem pacto Hector fata effugere potuiſſet mortis;
Niſi ei poſtremúmque & ultimùm occurriſſet Apollo
Propè, qui ei excitavit robur velociáque genua?
Copiis autem renuebat capite nobilis Achilles,
Neque ſinebat mittere in Hectorem amara tela;
Nè quis gloriam auferret percutiens, ipséque ſecundus veniret.
Sed quandò jam quartùm ad ſcaturigines pervenerant,
Tum verò aureas pater attollebat lances,

Increpuit malis, & morſu eluſus inani eſt. *Ibid.* 754.

Quorum priorem ad locum *Scaliger*; "Etiam numerus (inquit) nobis notandus eſt. "Extendit enim, aut extendere conatur "curſum accentus medius in verbo illo, *videmur*. In aliis enim verſibus ferè eſt cæſura; hîc autem ſupereſt adhuc una ſyllaba." *Poëtic. Lib.* V. *cap.* 3. Similis ferè cæſuræ diſpoſitio hîc apud Homerum in voca ὠκείῳ obſervanda eſt.

Ver. 201.——δύναλο μάρψαι.] *Barneſius* inter varias lectiones retulit δύναλαι μάρψαι. Quo modo non conſtaret Temporum ratio. Vide ſuprà ad ά, 37. Porro, quâ ratione δύναλο hîc ultimam producat; item ὅς, *ver.* 204; & ἐπὶ, *ver.* 225; & μένε, *ver.* 282; vide ſuprà ad ά, 51.

Ver. 205. Λαοῖσιν δ' ἀνένευε,] *Al.* Ἀλλοισιν δ' ἀνένευε. Quo modo legit & Codex *Harleianus*.

Æneas mortem contra præſenſque minatur
Exitium, ſi quiſquam adeat——. *Æn.* XII. 760.

Ver. 206. Οὐδ' εἴα ἔμεναι.] *Al.* Οὐδ' ἔα ἰέμεναι.

Ver. 207. Μήτις κῦδος.] Οὐδὲ γὰρ τὸν Ἀχιλλέα ποιεῖν ἀνδρὸς ἔργον, ἀλλὰ μειραχίῳ παντάπασιν ἐμπλήκλῳ καὶ ζεσθημένῳ πρὸς δόξαν, ἀνανεύονλα τοῖς ἄλλοις καὶ διακωλύονλα βάλλειν Ἕκλορα. "Μή τις κῦδος ἄροιλο βαλὼν, ὁ δὲ δεύτερος ἔλθοι." *Plutarch. in Pompeio.*

Ibid.——βαλὼν.] *Al.* ἑλών.

Ver. 208. Ἀλλ' ὅτε δὴ τὸ τέταρλον.]

Quinque orbes explent curſu, totidemque retexunt
Huc, illuc—— *Æn.* XII. 763.

Ver. 209. Καὶ τότε δὴ χρύσεια πατὴρ ἐτίταινε τάλανλα.]

Jupiter ipſe duas æquato examine lances
Suſtinet, & fata imponit diverſa duorum;
Quem damnet labor, & quo vergat pondere letum. *Æn.* XII. 725.

Inferiorem hîc Virgilium Homero obſervavit *Macrobius*, eò quòd Homerus hæc, jam antequàm appareret utram in partem propenderet victoria; *Virgilius* autem eadem ferò dicat, poſtquàm & prævíſum & prædictum fuiſſet (*Æn.* XII. 149, 150.) Turnum utique periturum. "Hæc autem ratio fuit non "æquandi omnia quæ ab auctore tranſcripſit, quod in omni operis ſui parte alicujus "Homerici loci imitationem volebat inſerere, nec tamen humanis viribus illam "divinitatem ubique poterat æquare.—— "Sed hæc & alia ignoſcenda Virgilio, qui "ſtudii circa Homerum nimietate excedit "modum; & reverà non poterat non in "aliquibus minor videri, qui per omnem "poëſim ſuam hoc uno eſt præcipuè uſus "archetypo. Acritèr enim in Homerum "oculos intendit, ut æmularetur non modò "magnitudinem, ſed & ſimplicitatem, & "præſentiam orationis, & tacitam majeſta-

"tem.

Ἐν δ' ἐτίθει δύο κῆρε ταναηλεγέος θανάτοιο,
Τὴν μὲν, Ἀχιλλῆος, τὴν δ', Ἕκτορος ἱπποδάμοιο·
Ἕλκε δὲ μέσσα λαβών· ῥέπε δ' Ἕκτορος αἴσιμον ἦμαρ,
Ὤχετο δ' εἰς Ἀΐδαο· λίπεν δέ ἑ Φοῖβος Ἀπόλλων.
Πηλείωνα δ' ἵκανε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη,
Ἆγχι δ' ἰσαμένη ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
Νῦν δὴ νῶϊ γ' ἔολπα, Διὶ φίλε, φαίδιμ' Ἀχιλλεῦ,
Οἴσεσθαι μέγα κῦδος Ἀχαιοῖσι προτὶ νῆας,
Ἕκτορα δηϊώσαντε, μάχης ἄτον πέρ ἐόντα.
Οὔ οἱ νῦν ἔτι γ' ἔστι πεφυγμένον ἄμμε γενέσθαι;
Οὐδ' εἴ κεν μάλα πολλὰ πάθοι ἑκάεργος Ἀπόλλων,
Προπροκυλινδόμενος πατρὸς Διὸς αἰγιόχοιο.
Ἀλλά σὺ μὲν νῦν στῆθι καὶ ἄμπνυε· τόνδε δ' ἐγώ τοι
Οἰχομένη πεπιθήσω ἐναντίβιον μαχέσασθαι.

Impoſuitque duo fata longum-ſomnum-adferentis mortis,
Hoc quidem, Achillis, illud verò, Hectoris equûm-domitoris:
Suſtinuitque medias prehenſas: Inclinata autem eſt Hectoris fatalis dies;
Deſcenditque ad orcum: reliquitque illum Phœbus Apollo.
Aſt ad Pelidem acceſſit dea cæſia-oculis Minerva,
Et propè ſtans verbis alatis allocuta eſt;
" Nunc demùm nos utique ſpero, Jovi dilecte, illuſtris Achille,
" Relaturos magnam gloriam Achivis ad naves,
" Hectore cæſo; pugnæ inſatiabilis licèt ſit.
" Non ei nunc ampliùs certè licèt nos effugere,
" Nè quidem ſi perquàm multùm laboret longè-jaculans Apollo,
" Advolvens ſe pedibus patris Jovis Ægiochi.
" Sed tu quidem nunc ſta & reſpira; huic verò ego tecum
" Accedens perſuadebo adverſis-viribus pugnare.

" tem. Hinc diverſarum inter heroas ſuos " perſonarum varia magnificatio; hinc deo- " rum interpoſitio; hinc auctoritas fabulo- " ſorum; hinc affectuum naturalis expreſ- " ſio; hinc monumentorum perſecutio; " hinc parabolarum exaggeratio; hinc tor- " rentis orationis ſonitus; hinc rerum ſin- " gularum cum ſplendore faſtigium." *Macrob. Lib.* V. *cap.* 13.

Ver. 210. Ἐν δ' ἐτίθει δύο κῆρε.] Τραγῳδίαν ὁ Αἰσχύλος ὅλην τῷ μύθῳ περιέθηκε, ἐπιγράψας Ψυχοστασίαν, ἢ παρασήσας ταῖς πλάστιγξι τοῦ Διὸς, ἔνθεν μὲν τὴν Θέτιν, ἔνθεν δὲ τὴν Ἠὼ, δεομένας ὑπὲρ τῶν υἱέων μαχομένων· τοῦτο δὲ πᾶσι δῆλον, ὅτι μυθοποίημα ἢ πλάσμα, πρὸς ἡδονὴν ἢ ἔκπληξιν ἀκροατῆ γέγονε. *Plutarch. de audiend. Poëtis.*

Ver. 212. Ἕλκε δὲ μέσσα λαβών.] Χρύσιππος, ἀντὶ τοῦ, μέσσα, " ῥῦμα" γράφει· τὴν μὲν γὰρ ῥοπὴν τοῦ ζυγοῦ ῥῦμα καλεῖσθαι. *Schol.* MSS. apud *Barneſium.*

Ver. 213.—λίπεν δέ ἑ Φοῖβος Ἀπόλλων.] ——Jam jam linquo acies.
Æn. XII. 875.

Ver. 214 & 238.——γλαυκῶπις Ἀθήνη.] Vide ſuprà ad ά, 206.

Ver. 216.——ἔολπα.] *Spero*, non *Speravi*. Vide ſuprà ad ν', 481 & 736.

Ver. 218.——δηϊώσαντε.] *Al.* δηώσαντε.

Ibid.——ἄτον.] *Al.* ἄλον.

Ver. 219.——πεφυγμένον.] *Barneſius* edidit πεφευγμένον. Sed vide ſuprà ad ζ', 488.

Ver. 220.——πάθοι.] *Al.* πάθῃ. *Al.* κάμοι.

Ver. 221. Προπροκυλινδόμενος.] Sic apud *Virgilium*; *proſubigit. Georg.* III. 256. Οἱ χαριέσταλοι ποιηταὶ καὶ ζωγράφοι, τὰ μὲν αὐτοί τε καλασκευάζουσιν ὀνόματα ζυμπλέκοντες ἐπιπηδείως ἀλλήλοις τὰ γράμματα· καὶ τὰς ζυλλαβὰς δὲ οἰκείως, οἷς ἂν βάλωνται παραζῆσαι πάθεσι, ποικίλως φιλοτεχνοῦσιν, ὡς ποιεῖ πολλάκις Ὅμηρος——δέησιν ἐνδείξασθαι βουλόμενος πολλὴν καὶ καταπεπαδαμένην, " Οὐδ' εἴ κεν μάλα πολλὰ πάθοι ἑκάεργος " Ἀπόλλων, Προπροκυλινδόμενος πατρὸς Διὸς " αἰγιόχοιο." *Dionyſ. Halicarn.* περὶ Συνθέσεως, §. 15.

Ver.

Ὣς φάτ' Ἀθηναίη· ὁ δ' ἐπείθετο, χαῖρε δὲ θυμῷ·
Στῆ δ' ἄρ' ἐπὶ μελίης χαλκοβλώχινος ἐρεισθείς.
Ἡ δ' ἄρα τὸν μὲν ἔλειπε, κιχήσατο δ' Ἕκτορα δῖον,
Δηϊφόβῳ εἰκυῖα δέμας καὶ ἀτειρέα φωνήν·
Ἀγχοῦ δ' ἱσταμένη ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
Ἠθεῖ', ἦ μάλα δή σε βιάζεται ὠκὺς Ἀχιλλεύς,
Ἄσσυ πέρι Πριάμοιο πόσιν ταχέεσσι διώκων·
Ἀλλ' ἄγε δὴ στέωμεν, καὶ ἀλεξώμεσθα μένοντες.
Τὴν δ' αὖτε προσέειπε μέγας κορυθαίολος Ἕκτωρ·
Δηΐφοβ', ἦ μέν μοι τὸ πάρ πολὺ φίλτατος ἦσθα
Γνωτῶν, οὓς Ἑκάβη ἠδὲ Πρίαμος τέκε παῖδας·
Νῦν δ' ἔτι καὶ μᾶλλον νοέω φρεσὶ τιμήσεσθαι,
Ὡς ἔτλης, ἐμεῦ εἵνεκ', ἐπεὶ ἴδες ὀφθαλμοῖσι,
Τείχεος ἐξελθεῖν· ἄλλοι δ' ἔνδοσθε μένουσι·
Τὸν δ' αὖτε προσέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
Ἠθεῖ', ἦ μὲν πολλὰ πατὴρ καὶ πότνια μήτηρ
Λίσσονθ', ἑξείης γενέμενοι, ἀμφὶ δ' ἑταῖροι,
Αὖθι μένειν· (τοῖον γὰρ ὑπολρομέουσιν ἅπαντες)
Ἀλλ' ἐμὸς ἔνδοθι θυμὸς ἐτείρετο πένθεϊ λυγρῷ.

Sic dixit Minerva; Ille verò paruit, gaviſuſque eſt animo:
Stetit autem fraxineæ ære-præfixæ innixus.
Hæc verò hunc quidem reliquit, aſſecutáque eſt Hectorem nobilem,
Deïphobo cum ſe aſſimulâſſet corpore & indefeſsâ voce.
Propè autem ſtans verbis alatis allocuta eſt;
" Venerande frater, profectò admodùm jam te urget celer Achilles,
" Urbem circa Priami pedibus velocibus perſequens:
" Sed age jam ſtemus, & propulſemus manentes.
Hanc autem viciſſim allocutus eſt ingens pugnam-expedite-ciens Hector:
" Deïphobe, profectò quidem mihi anteà multò chariſſimus eras
" Fratrum, quos Hecuba atque Priamus genuit filios:
" Nunc verò adhuc etiam magis habeo in animo honorare,
" Cùm ſuſtinuiſti meî gratiâ, ut vidiſti oculis,
" Mœnibus egredi, cæteri verò intùs manent.
Hunc autem rursùs allocuta eſt dea cæſia-oculis Minerva;
" Venerande frater, profectò quidem multùm pater & veneranda mater
" Supplicabant, deinceps genua-amplectentes, circùm & ſodales,
" Ut illic manerem; (adeò enim metu tremunt omnes:)
" Sed meus intùs animus conficiebatur dolore gravi.

Ibid.——Διὸς αἰγιόχοιο.] Vide ſuprà ad ά, 202.

Ver. 225.——ἄρ'.] *Ut juſſerat Minerva, ver.* 222.

Ibid.——χαλκοβλώχινος.] Χαλκᾶς ἔχουσα γωνίας. *Schol.*

Ver. 227. Δηΐφόβῳ εἰκυῖα δέμας καὶ ἀτειρέα φωνήν.] Vide ſuprà ad ξ, 136.

Ver. 229 & 239. Ἠθεῖ'.] Ὅτι τὸ "ἠθεῖος" ——— ἐστὶν Ἰωνικὴ προσφώνησις Ἑπτικὴ νηωτέρου πρὸς πρεσβύτερον ἀδελφόν. *Euſtath.*

Ver. 231. —— στέωμεν.] Pronunciabatur στῶμεν. Cod. *Harleian.* στέομεν. Quod & ipſum ferri poſſit. Vide ſuprà ad λ', 348.

Ver. 235.—τιμήσεσθαι,] Cod. *Harleian.* τιμήσασθαι. Quo modo & in uno MS. ſcriptum repperit *Barneſius.*

Ver. 236. Ὡς ἔτλης.] Cod. *Harleian.* Ὅς ἔτλης.

Νῦν δ' ἰθὺς μεμαῶτε μαχώμεθα, μηδ' ἔτι δούρων
Ἔσω φειδωλὴ, ἵνα εἴδομεν, εἶκεν Ἀχιλλεὺς
Νῶϊ καλακλείνας, ἔναρα βροτόεντα φέρηται
Νῆας ἐπὶ γλαφυρὰς, ἦ κεν ζῷ δουρὶ δαμείη.
Ὣς φαμένη, ἡγήσατ' Ἀθήνη.
Οἱ δ' ὅτε δὴ ζχεδὸν ἦσαν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰόντες,
Τὸν πρότερος προέειπε μέγας κορυθαίολος Ἕκτωρ·
Οὔ σ' ἔτι, Πηλέος υἱὲ, φοβήσομαι, ὡς τὸ πάρος περ·
Τρὶς περὶ ἄστυ μέγα Πριάμου δίον, οὐδέ ποτ' ἔτλην
Μεῖναι ἐπερχόμενον· νῦν αὖτέ με θυμὸς ἀνῆκε,
Στήμεναι ἀντία ζεῖο· ἕλοιμί κεν, ἦ κεν ἁλοίην.
Ἀλλ' ἄγε δεῦρο θεὼς ἐπιδώμεθα· τοὶ γὰρ ἄριστοι
Μάρτυροι ἔσσονται καὶ ἐπίσκοποι ἁρμονιάων·
Οὐ γὰρ ἐγώ σ' ἐκπαγλον ἀεικιῶ, αἶκεν ἐμοὶ Ζεὺς
Δώῃ καμμονίην, ζὴν δὲ ψυχὴν ἀφέλωμαι·
Ἀλλ' ἐπεὶ ἄρ κέ ζε ζυλήσω κλυτὰ τεύχε', Ἀχιλλεῦ,
Νεκρὸν Ἀχαιοῖσιν δώσω πάλιν· ὣς δὲ ζὺ ῥέζειν.
Τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·

" Nunc verò adverſi præſentibus-animis pugnemus, neque jam haſtarum
" Sit parſimonia, ut videamus an Achilles,
" Nobis interfectis, ſpolia ſanguinolenta referat
" Naves ad cavas, an tuâ haſtâ dometur.
Sic locuta, continuò aſtu præivit Minerva.
Illi verò jam propè erant alter in alterum vadentes,
Hunc prior allocutus eſt ingens pugnam-expeditè-ciens Hector;
" Non te ampliùs, Pelei fili, fugiam, ut anteà:
" Ter circa urbem magnam Priami fugi, nec unquam ſuſtinui
" Expectare *te* ingruentem; nunc verò me animus impulit
" Stare contra te: interimam certè, vel interimar.
" Sed agedùm deos teſtes-faciamus; hi enim optimi
" Teſtes erunt & cuſtodes pactorum:
" Non enim ego te immanitèr deturpabo, ſi mihi Jupiter
" Dederit victoriam, tuámque animam abſtulero:
" At poſtquàm tibi detraxero pulchra arma, Achille,
" Cadaver Achivis reddam: ſic & tu facito.
Illum verò torvè intuitus allocutus eſt pedibus-velox Achilles;

Ver. 243, 284.——μεμαῶτε—μεμαῶτι.] Vide ſuprà ad ν', 46; & ad ζ', 464.

Ver. 249.—κορυθαίολος.] Vide ſuprà ad β', 816.

Ver. 250.—Πηλέος.] *Al.* Πηλέως. Quod & ferri poſſit; pronunciando ſcilicèt Πηλῶς. Vide ſuprà ad τ', 216.

Ver. 251.——δίον.] Ἐδιωκόμην, ἔφευγον. *Schol.*

Ver. 253.—ἕλοιμί κεν, ἦ κεν ἁλοίην.] *Al.* ἢ κεν ἑλοίμην.

Aut ſpoliis ego jam raptis laudabor opimis,
Aut leto inſigni—— *Æn.* X. 449.

Ver. 254.—θεὼς ἐπιδώμεθα.] Ὁμόσωμεν, ἐπόπλας καὶ μάρτυρας τῶν λεγομένων ποιησώμεθα. *Schol.*

Ver. 255. Μάρτυροι.] Vide ſuprà ad ά, 338.

Ver. 257.—καμμονίην.] Τὴν ἐκ καλαμοσῆς νίκην, ὅ ἐστιν ἐκ μονομερῶς. *Schol.*

Ver. 259.——ῥέζειν.] *Al.* ῥέξειν

Ver. 260.——πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς.] Similitérque infrà *ver.* 344; vide ſuprà ad ά, 58.

Ver.

Ἕκτορ, μή μοι, ἄλαστε, ζυνημοσύνας ἀγόρευε.
Ὡς οὐκ ἔστι λέουσι καὶ ἀνδράσιν ὅρκια πιστὰ,
Οὐδὲ λύκοι τε καὶ ἄρνες ὁμόφρονα θυμὸν ἔχουσιν,
Ἀλλὰ κακὰ φρονέουσι διαμπερὲς ἀλλήλοισιν·
Ὡς οὐκ ἔστ' ἐμὲ καί σε φιλήμεναι, οὐδέ τι νῶϊν
Ὅρκια ἔσσονται, πρίν γ' ἢ ἑτέρου γε πεσόντα
Αἵματι δῦσαι Ἄρηα ταλαύρινον πολεμιστήν.
Παντοίης ἀρετῆς μιμνήσκεο· νῦν σε μάλα χρὴ
Αἰχμητήν τ' ἔμεναι καὶ θαρσαλέον πολεμιστήν.
Οὔ τοι ἔτ' ἔσθ' ὑπάλυξις, ἄφαρ δέ σε Παλλὰς Ἀθήνη
Ἕλξει ἐμῷ δαμάσσας· νῦν δ' ἀθρόα πάντ' ἀποτίσεις
Κήδε' ἐμῶν ἑτάρων, οὓς ἔκλανες ἔγχει θύων.
Ἦ ῥα, καὶ ἀμπεπαλὼν προϊεῖ δολιχόσκιον ἔγχος·
Καὶ τὸ μὲν ἄντα ἰδὼν ἠλεύατο φαίδιμος Ἕκτωρ·
Ἔζετο γὰρ προϊδών, τὸ δ' ὑπέρπαλτο χάλκεον ἔγχος·
Ἐν γαίῃ δ' ἐπάγη· ἀνὰ δ' ἥρπασε Παλλὰς Ἀθήνη,

" Hector, nè mihi, acerbiſſime, pacta memora.
" Ut non ſunt leonibus & hominibus fœdera fida,
" Neque lupi & agni concordem animum habent,
" Sed hoſtili-animo ſunt perpetuò ſibi invicem:
" Sic non fas eſt me & te amicitiam contrahere, neque prorsùs nobis
" Fœdera erunt, antequàm utique alter ſtratus
" Sanguine ſatiârit Martem invictum bellatorem.
" Omnigenæ virtutis recordare: nunc te admodùm oportet
" Hastâque acerrimum eſſe & audacem bellatorem.
" Non tibi eſt ampliùs effugium; ſtatim enim te Pallas Minerva
" Haſtâ meâ domat: nunc verò ſimul omnes lues
" Dolores meorum ſociorum, quos interfeciſti haſtâ furens.
Dixit quidem, & vibratam emiſit prælongam haſtam;
Et hanc quidem ex adverſo conſpicatus evitavit illuſtris Hector:
Subſedit enim prævidens, ſupervolavit autem ærea haſta,
Terræque infixa eſt: evulſit verò *eam* Pallas Minerva,

Ver. 261.——ἄλαστε] Ἀλάθηλε, δεινὰ καὶ ἀνεπίληπτα εἰργασμένε. *Schol.*

Ver. 263. Οὐδὲ λύκοι τε καὶ ἄρνες.] Sic apud *Ariſtophanem*:

Οὐ γάρ πω τῶτ' ἐστὶ φίλον μακάρεσσι θεοῖσιν
Φυλόπιδος λῆξαι, πρίν κεν λύκος οἷν ὑμεναιοῖ. *Pax, ver.* 1075.

Similitèr & apud *Horatium*;

Lupis & agnis quanta ſortitò obtigit,
Tecum mihi diſcordia eſt. *Epod.* IV. 1.

Ibid.——ἄρνες.] *Al.* ἄνδρες.

Ver. 265.—φιλήμεναι.] Vide ſuprà ad ύ, 304.

Ibid.——ἔτε τι.] *Al.* ἐδέ τι.

Ver. 268. Παντοίης ἀρετῆς μιμνήσκεο.] Verte omnes tete in facies; & contrahe quicquid
Sive animis, ſive arte vales——. *Æn.* XII. 891.

Ver. 270. Οὔ τοι ἔτ' ἔσθ' ὑπάλυξις.] Ita ex duobus MSS. edidit *Barneſius*. *Al.* Οὐ τοι ἔσθ' ὑπάλυξις.

Ver. 271.—δαμάσσας.] *Al.* δαμάσσῃ.

Ibid.——νῦν δ' ἀθρόα.] *Al.* νῦν ἀθρόα.

Ibid.—ἀποτίσεις.] Vide ſuprà ad σ', 373 & ad ί, 508.

Ver. 274.——ἄντα ἰδὼν ἠλεύατο.] Vide ſuprà ad ν', 404.

Ver. 275. Ἔζετο γὰρ προϊδών, τὸ δ' ὑπέρπαλτο.]
Ille aſtu ſubit, ac tremebunda ſupervolat haſta. *Æn.* X. 522.

Ver. 276.—ἐπάγη.] Vide ſuprà ad δ' 185.

Ibid. & *ver.* 286.—ἥρπασε——κεμίσατο.] Vide ſuprà ad ά, 140.

Ἀψ δ' Ἀχιλῆϊ δίδε, λάθε δ' Ἕκτορα, ποιμένα λαῶν.
Ἕκτωρ δὲ προσέειπεν ἀμύμονα Πηλείωνα·
Ἤμβροτες, ὐδ' ἄρα πώ τι, θεοῖς ἐπιείκελ' Ἀχιλλεῦ,
Ἐκ Διὸς ἠείδεις τὸν ἐμὸν μόρον, ἤτοι ἔφης γε·
Ἀλλά τις ἀρτιεπὴς καὶ ἐπίκλοπος ἔπλεο μύθων,
Ὄφρα σ' ὑποδδείσας μένεος ἀλκῆς τε λάθωμαι.
Οὐ μέν μοι φεύγοντι μεταφρένῳ ἐν δόρυ πήξεις,
Ἀλλ' ἰθὺς μεμαῶτι διὰ στήθεσφιν ἔλασσον,
Εἴ τοι ἔδωκε θεός· νῦν αὖτ' ἐμὸν ἔγχος ἄλευαι
Χάλκεον, ὡς δή μιν σὺ ἐν χροῒ πᾶν κομίσαιο·
Καί κεν ἐλαφρότερος πόλεμος Τρώεσσι γένοιτο,
Σεῖο καταφθιμένοιο· σὺ γάρ σφισι πῆμα μέγιστον.
Ἦ ῥα, καὶ ἀμπεπαλὼν προΐει δολιχόσκιον ἔγχος,
Καὶ βάλε Πηλείδαο μέσον σάκος, οὐδ' ἀφάμαρτε·
Τῆλε δ' ἀπεπλάγχθη σάκεος δόρυ· χώσατο δ' Ἕκτωρ,
Ὅτι ῥά οἱ βέλος ὠκὺ ἐτώσιον ἐκφυγε χειρός·
Στῆ δὲ καταφθίσας, οὐδ' ἄλλ' ἔχε μείλινον ἔγχος·

Achillique reddidit, latuitque Hectorem, paſtorem populorum.
Hector verò allocutus eſt eximium Pelidem;
" Aberrâſti, nec dum utique, diis ſimilis Achille,
" Ex Jove nôras meum fatum; dixiſti certè:
" Sed quidem loquax & ſubdolus es verbis,
" Ut tui præ metu animorum virtutiſque obliviſcerer.
" Haud tamen mihi fugienti dorſo haſtam infiges,
" Sed rectâ-ruenti animis-præſentibus per pectora adige,
" Si tibi dedit deus: nunc viciſſim meam haſtam evita
" Æream; utinam jam tuo in corpore totam recipias:
" Tum certè levius bellum Trojanis eſſet,
" Te interfecto: tu enim ipſis pernicies maxima.
Dixit, & vibratam emiſit prælongam haſtam,
Et percuſſit Pelidæ medium ſcutum, neque aberravit:
Longè verò excuſſa eſt ſcuto haſta: Iratus autem eſt Hector,
Quòd ſibi telum velox irritum evolâſſet è manu:
Stetit autem vultu-dejecto, neque enim aliam habebat fraxineam haſtam:

Ibid.—ἀνὰ δ' ἥρπασε Παλλὰς Ἀθήνη, Ἀψ δ' Ἀχιλῆϊ δίδε.]
Procurrit, fratrique enſem Dea Daunia reddit. *Æn.* XII. 785.

Ver. 280.——ἠείδεις.] *Al.* ἠείδης.

Ver. 281.——ἀρτιεπὴς.] Ἀπηρτισμένος καὶ ἱκανὸς εἰπεῖν, ἢ ἄρτι ἐσκευασμένος, δεινός. *Schol.*

Ibid.—ἐπίκλοπος.] Παραλογιστικὸς, ἀπατεὼν διὰ λόγων κλέπτειν τὴν ἀλήθειαν εἰδώς. *Schol.*

Ibid.——μύθων.] *Al.* μύθῳ, & μύθοις.

Ver. 282.——μένεος ἀλκῆς τε.] *Barneſius* legendum conjicit, μενεός τ' ἀλκῆς τε. Sed nihil opus.

Ibid.——λάθωμαι.] *Al.* λαθείμην.

Ver. 283. Οὐ μέν μοι φεύγοντι μεταφρένῳ ἐν δόρυ πήξεις.] Τύτυ δὲ τῦ ἔπους οἱ Λάκωνες ζηλωταί· παρ' οἷς ἐκ ἦν θέμις ὁσίας τυχεῖν ἄνδρα νεκρὸν, βεβλημένον τὰ ὀπίσω. *Euſtath.*

Ver. 285.——ἄλευαι.] *Al.* ἄλευε.

Ver. 288.—καταφθιμένοιο.] De hujus vocis proſodiâ, vide ſuprà ad β', 43; & ad ά, 309 & 314.

Ver. 292. Ὅτι ῥά.] *Quòd ſcilicèt*——.

Ver. 293. Στῆ δὲ καταφθίσας.]
Cunctaturque metu——
Nec quò ſe eripiat, nec quâ vi tendat in hoſtem;
Nec currus uſquam videt, aurigamque ſorores. *Æn.* XII. 916.

Ver

Δηΐφοβον δ' ἐκάλει λευκάσπιδα, μακρὸν ἀΰσας,
Ἥτεέ μιν δόρυ μακρόν, ὁ δ' ἔτί οἱ ἐγγύθεν ἦεν.
Ἕκτωρ δ' ἔγνω ἦσιν ἐνὶ φρεσὶ, φώνησέν τε·
Ὤ πόποι, ἦ μάλα δή με θεοὶ θάνατόνδ' ἐκάλεσσαν·
Δηΐφοβον γὰρ ἔγωγ' ἐφάμην ἥρωα παρεῖναι·
Ἀλλ' ὁ μὲν ἐν τείχει, ἐμὲ δ' ἐξαπάτησεν Ἀθήνη.
Νῦν δὲ δὴ ἐγγύθι μοι θάνατος κακὸς, ἐγγύθεν οὐδέ τ' ἄνευθεν·
Οὐδ' ἀλέη· ἦ γάρ ῥα πάλαι τό γε φίλτερον ἦεν
Ζηνί τε, καὶ Διὸς υἱεῖ Ἑκηβόλῳ, οἵ με πάρος γε
Πρόφρονες εἰρύατ'· νῦν αὖτέ με μοῖρα κιχάνει·
Μὴ μὰν ἀσπουδεί γε καὶ ἀκλειῶς ἀπολοίμην,
Ἀλλὰ μέγα ῥέξας τι καὶ ἐσσομένοισι πυθέσθαι.
Ὣς ἄρα φωνήσας, εἰρύσσατο φάσγανον ὀξὺ,
Τό οἱ ὑπὸ λαπάρην τέτατο μέγα τε, στιβαρόν τε·
Οἴμησεν δὲ ἀλεὶς, ὥς τ' αἰετὸς ὑψιπετήεις,

Deïphobum verò vocabat albo-clypeo-insignem, alto clamore,
Poscebat eum hastam longam; is verò neutiquàm illum prope erat.
Hector autem sensit suo in animo, dixitque;
" Eheu, profectò omninò jam me Dii ad mortem vocârunt:
" Deïphobum enim ego putabam heroëm adesse;
" Sed ille quidem in muro, me verò decepit Minerva.
" Nunc autem propè mihi mors exitialis, nec jam longè;
" Neque effugium: Certè enim olim hoc gratum erat
" Jovique, & Jovis filio longè-jaculanti; qui tamen me anteà
" Propenso-animo è-periculis eripuerunt: nunc verò me fatum assequitur:
" Haud tamen ignavitèr saltem & ingloriè perierim,
" Sed magnifico aliquo facinore edito & posteris audiendo.
Sic fatus, strinxit ensem acutum,
Qui ei ad latus pendebat magnúsque, validúsque;
Impetum autem dedit conversus, velut aquila altivolans,

Ver. 297.——ἦ μάλα δή.] Vide suprà ad ξ', 433.

Ver. 301.——πάλαι τό γε φίλτερον ἦεν Ζηνί.] Τοῦτο, δηλονότι ἐμὲ ἀλεξῆσαι, τὸ πάροιθε θεοῖς φίλτερον ἦν· ἀλλὰ νῦν οὐκ ἔτι φίλτερον. *Schol.* MSS. apud *Barnesium*.

Ibid.——τό γε.] *Al.* τότε.

Ver. 302.——Ἑκηβόλῳ.] Vide suprà ad ά, 43 & 75.

Ibid.——οἵ με πάρος γε.] Cod. *Harleian.* οἵ με πάρος πεϱ.

Ver. 303.—εἰρύαλαι.] *Scholiastes* legit εἰρύαλο, exponitque εἰρύσατο, ἔσωζον. Quo modo meliùs constabit Temporum ratio. Vide suprà ad ά, 37 & 51.

Ver. 304. Μὴ μὰν ἀσπουδεί γε.]
——nunquam——moriemur inulti.
Æn. II. 670.

Ver. 305.——μέγα ῥέξας.] Quâ ratione, μέγα, hîc ultimam producat; item ὑπὸ & τέταλο, *ver.* 307; & διὰ, *ver.* 309; & κόρυθι, *ver.* 314; vide suprà ad ά, 51.

Ver. 306.——εἰρύσσατο.] *Barnesius* in uno MS. scriptum repperit εἰρύσαλο. Minùs rectè. Antepenultimam enim corripit. Vide suprà ad ϖ', 781.

Ver. 307. Τό οἱ.] Pronunciabatur, ut opinor, Τοwwοι. *Al.* Τό ῥ' οἱ. Vide suprà ad ϖ', 228.

Ibid.——τέταλο.] *Barnesius* inter Varias Lectiones retulit τέταλαι; Quo modo non constaret Temporum ratio. Vide suprà ad φ', 352; & ad ά, 37.

Ver. 308. Οἴμησεν δὲ ἀλεὶς, ὥς τ' αἰετὸς.]
Qualis ubi, aut leporem, aut candenti corpore cycnum
Sustulit alta petens pedibus Jovis armiger uncis;
Quæsitum aut matri multis balatibus agnum

Ὅς τ' εἶσιν ϖεδίονδε διὰ νεφέων ἐρεβεννῶν,
Ἁρπάξων, ἢ ἄρν' ἀμαλὴν, ἢ ϖτῶκα λαγωόν·
Ὡς Ἕκτωρ οἴμησε τινάσσων φάσγανον ὀξύ.
Ὥρμήθη δ' Ἀχιλεὺς, μένεϊ δ' ἐμπλήσατο θυμὸν
Ἀγρίῳ· ϖρόσθεν δὲ ϛάϊον ϛέρνοιο κάλυψε
Καλὸν, δαιδάλεον· κόρυθι δ' ἐπένευε φαεινῇ,
Τετραφάλῳ, καλαὶ δὲ ϖερισσείοντο ἔθειραι
Χρύσεαι, ἃς Ἥφαιϛος ἴει λόφον ἀμφὶ θαμειάς.
Οἷος δ' ἀϛὴρ εἶσι μετ' ἀϛράσι νυκτὸς ἀμολγῷ
Ἕσπερος, ὃς κάλλιϛος ἐν οὐρανῷ ἵϛαται ἀϛήρ·
Ὡς αἰχμῆς ἀπέλαμπ' εὐήκεος, ἣν ἄρ' Ἀχιλλεὺς
Πάλλεν δεξιτερῇ, φρονέων κακὸν Ἕκτορι δίῳ,
Εἰσορόων χρόα καλὸν, ὅπη εἴξειε μάλιϛα.

Quæ deſcendit in campum per nubes obſcuras,
Raptura vel agnam teneram, vel pavidum leporem:
Sic Hector impetum dabat vibrans enſem acutum.
Irruit & Achilles, irâque ſibi implevit animum
Atroci; ſcutum verò pectori prætendit
Pulchrum, artificiosè-factum: galeâ autem nutabat fulgidâ,
Quatuor-cones-habenti; pulchræque motabantur concuſſæ comæ
Aureæ, quas Vulcanus ſuderat conum circum denſas.
Qualis verò ſtella procedit inter ſtellas nocte intempeſtâ
Heſperus, quæ pulcherrima in cœlo poſita eſt ſtella:
Sic à cuſpide *fulgor* emicabat peracutâ, quam Achilles
Vibrabat dexterâ, ſtruens malum Hectori nobili,
Rimans-oculis corpus pulchrum, ubi acciperet vulnus facillimè.

Mattius à ſtabulis rapuit lupus. Undique clamor
Tollitur——— *Æn.* IX. 563.

Quem locum inter eos recenſet *Macrobius*, in quibus Poëtarum "*par penè ſplendor amborum eſt.*" *Lib.* V. *cap.* 12.

Ibid. Οἴμησεν δὲ ἀλεὶς.] *Servius*, ad locum *Virgilii* jam citatum, legit, Ὄρμησεν δ' ἐ ἀλείς.

Ibid.——ἀλεὶς.] Ἀθρόον ἑαυτὸν ϛυγρέψας· οἱ γὰρ ἑαυτὰς εἰς δρόμον δόντες, ϛυγρέφονται· ὡς ἠ αἰέλοι. *Schol.* MSS. apud *Barneſium*.

Ver. 310.——ἄρν' ἀμαλὴν.] *Al.* ἄρνα μαλὴν· notante *Euſtathio*.

Ver. 312.——ἐμπλήσατο θυμὸν.] *Animum ſibi ipſe implevit.* Vide ſuprà ad *ver.* 33.

Ver. 313. Ἀγρίῳ· ϖρόσθεν δὲ.] Vide ſuprà ad ὁ, 24 & 66; & ad φ', 318. "Mirum "autem (inquit *Barneſius*) Artificium *Metri*, rem & paſſionem notantis; cùm enim "*Achillis* iram penè efferatam exprimeret, "——ſubitò Dactyli rapiditatem ſiſtens, "Heroïs curam & prudentiam clypeo ſe tutando depingit, Ἀγρίῳ· ϖρόσθεν δὲ ϛάϊος." Vide ſuprà ad γ', 363.

Ver. 314, 315, 321, 323. Καλὸν——καλαὶ——καλὸν——Καλὰ.] Vide ſuprà ad β', 43.

Ver. 315.—ϖερισσείοντο.] Cod. *Harleian.* ϖερὶ ϛείοντο. Quod eodem modo pronunciandum. Vide ſuprà ad ά, 51.

Ver. 316. Ἥφαιϛος ἴει.] Vide ſuprà ad ϖ', 762.

Ver. 317. Οἷος δ' ἀϛὴρ.]
Qualis ubi Oceani perfuſus Lucifer undâ,
Quem Venus ante alios aſtrorum diligit ignes,
Extulit os ſacrum cœlo———
Æn. VIII. 589.
Vide ſuprà ad *ver.* 26.

Ver. 319.——ἣν ἄρ' Ἀχιλλεὺς Πάλλεν.]
Cunctanti telum Æneas fatale coruſcat,
Sortitus fortunam oculis———
Æn. XII. 919.

Ver. 321. Εἰσορόων χρόα καλὸν, ὅπη εἴξειε μάλιϛα.]
———partes rimatur apertas,
Quà vulnus letale ferat———
Æn. XI. 748.

Ibid.—ὅπη εἴξειε μάλιϛα.] Ὅπῃ χωρήσειεν ἡ αἰχμή. *Schol.* MSS. apud *Barneſium*.

Ver.

Τῷ δὲ κὴ ἄλλο τόσον μὲν ἔχε χρόα χάλκεα τεύχη,
Καλὰ, τὰ Πατρόκλοιο βίην ἐνάριξε καλακτάς.
Φαίνετο δ' ᾗ κληῖδες ἀπ' ὤμων αὐχέν' ἔχουσι,
Λαυκανίης, ἵνα τε ψυχῆς ὦκιστος ὄλεθρος·
Τῇ ῥ' ἐπί οἱ μεμαὼς ἔλασ' ἔγχει δῖος Ἀχιλλεύς·
Ἀντικρὺ δ' ἀπαλοῖο δι' αὐχένος ἦλυθ' ἀκωκή·
Οὐδ' ἄρ' ἀπ' ἀσφάραγον μελίη τάμε χαλκοβάρεια,
Ὄφρα τί μιν προσιείποι ἀμειβόμενος ἐπέεσσιν.
Ἤριπε δ' ἐν κονίῃσι· ὁ δ' ἐπεύξατο δῖος Ἀχιλλεύς·
Ἕκτορ, ἀτάρ ποτε ἔφησθα, Πατροκλῆ ἐξεναρίζων,
Σῶς ἔσσεσθαι, ἐμὲ δ' ὀδὲν ὀπίζεο νόσφιν ἐόντα·
Νήπιε, τοῖο δ' ἄνευθεν ἀοσσητὴρ μέγ' ἀμείνων
Νηυσὶν ἐπὶ γλαφυρῇσιν ἐγὼ μετόπισθε λελείμμην,
Ὅς τοι γέναθ' ἕλυσα· σὲ μὲν κύνες ἠδ' οἰωνοὶ
Ἑλκήσουσ' αἰκῶς, τὸν δὲ κλεριοῦσιν Ἀχαιοί.

Hujus autem cæteras quidem partes tegebant corpus ærea arma,
Pulchra, quibus Patrocli vim exuerat occisi;
Apparebat autem *ea pars*, quâ claviculæ ab humeris cervicem dirimunt,
Gutturis, ubi animæ citissima pernicies:
Hâc in eum ardenti-animo-latus feriit hastâ nobilis Achilles;
E regione autem teneram per cervicem abiit cuspis:
Nec tamen arteriam fraxinus abscidit ære gravis,
Ut aliquid ipsum alloqueretur respondens verbis.
Cecidit autem in pulveribus; & super *eum* gloriatus est nobilis Achilles;
" Hector, at aliquandò putabas Patroclum interfectum spolians,
" Salvum *te* fore, me autem nihil veritus es ultorem absentem:
" Stulte, hujus enim seorsùm ultor longè-fortior
" Navibus in cavis ego post relictus eram,
" Qui tibi genua solvi: Te quidem canes & alites
" Lacerabunt turpitèr, illi verò exequias-facient Achivi,

Ver. 324.——ᾗ κληῖδες ἀπ' ὤμων αὐχέν' ἔχουσι.] Καθ' ὃ μέρος αἱ καλακλεῖδες ξυνάπτουσι, διείργουσαι τὸν αὐχένα ἀπὸ τῶν ὤμων. *Schol.*

Ver. 325. Λαυκανίης, ἵνα τε.] Ὁ γραμματικὸς Περιλογένης ξυνεφρακέναι [ἔφη] πρῶτον Ὅμηρον ὅτι τῆς μὲν τροφῆς ὁ στόμαχος ἀγγεῖον ἐστι, τῷ δὲ πνεύματος βρόγχος, ὃν ἀσφάραγον ἐκάλουν οἱ παλαιοὶ. Διὸ καὶ τοὺς μεγαλοφώνους, ἐρισφαράγους ἐπονομάζειν εἰώθασιν. Εἰπὼν ἔν ὅτι τῷ Ἕκτορι ὁ Ἀχιλλεὺς ἤλασε "λευκανίην ἵνα τε ψυχῆς ἄκιστος ὄλεθρος," "Οὐδ' ἄρ' ἀσφάραγον," ὅλα φωνῆς ἴδιον ὀχετὸν καὶ πνεύματος, τὴν δὲ λευκανίην ἐσέθηκε. *Plutarch. Sympos. Lib* VII. *Probl.* 1.

Ibid.—Λαυκανίης.] *Al.* Λευκανίης. Quo modo & legisse videtur *Plutarchus* loco jam citato. *Al.* Λαυκανίη & Λαυκανίην.

Ver. 326 ——Τῇ ῥ'.] *Eâ, inquam*——.

Ibid.——μεμαὼς.] Cod. *Harleian*, μεμαῶτ'.

Ver. 327. Ἀντικρὺ δ'.] Quâ ratione, Ἄντικρυ, hîc ultimam producat; item ἀμειβόμενος, *ver.* 329; & Πριάμοιο, *ver.* 352; & μιν, *ver.* 361; vide suprà ad ά, 51.

Ibid.—ἦλυθε.] Vide suprà ad ό, 454; & ad ά, 37.

Ver. 328.——ἄρ'.] *Ut ex tali vulnere fieri verisimillimum erat*——.

Ibid.—ἀπ' ἀσφάραγον.] *Al.* ἀπὸ σφάραγον.

Ibid.—μελίη τάμε χαλκοβάρεια.] *Al.* μελίῃ τάμε χαλκοβαρείῃ.

Ver. 330.——ἐν κονίῃσ'.] Vide suprà ad ν, 508.

Ver. 331.—ἔφησθα.] Cod. *Harleian.* ἔφης. Quo modo & in uno MS. scriptum repperit *Barnesius*.

Ver. 333 & 368.——ἄνευθεν.] Vide suprà ad ά, 349.

Ver. 335.——Σὲ μὲν κύνες ἠδ' οἰωνοὶ Ἑλκήσουσ'.] Vide suprà ad ω', 836.

Ver. 336. Ἑλκήσουσ'.] *Al.* Ἑλκύσουσ'.

Τὸν δ' ὀλιγοδρανέων προσέφη κορυθαίολος Ἕκτωρ.
Λίσσομ' ὑπὲρ ψυχῆς, σὺ γένων, ζῶν τε τοκήων,
Μή με ἔα παρὰ νηυσὶ κύνας καταδάψαι Ἀχαιῶν·
Ἀλλὰ σὺ μὲν χαλκόν τε ἅλις, χρυσόν τε δέδεξο,
Δῶρα, τά τοι δώσουσι πατὴρ καὶ πότνια μήτηρ·
Σῶμα δὲ οἶκαδ' ἐμὸν δόμεναι πάλιν, ὄφρα πυρός με
Τρῶες καὶ Τρώων ἄλοχοι λελάχωσι θανόντα.
Τὸν δ' ἀρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
Μή με, κύον, γένων γουνάζεο, μηδὲ τοκήων.
Αἴ γάρ πως αὐτόν με μένος καὶ θυμὸς ἀνείη
Ὠμὰ ἀποταμνόμενον κρέα ἔδμεναι, οἷά μ' ἔοργας·
Ὡς οὐκ ἔστ', ὃς σῆς γε κύνας κεφαλῆς ἀπαλάλκοι·
Οὐδ' εἴ κεν δεκάκις τε καὶ εἰκοσινήριτ' ἄποινα
Στήσωσ' ἐνθάδ' ἄγοντες, ὑπόσχωνται δὲ καὶ ἄλλα·
Οὐδ' εἴ κέν σ' αὐτὸν χρυσῷ ἐρύσασθαι ἀνώγοι
Δαρδανίδης Πρίαμος· οὐδ' ὥς σέ γε πότνια μήτηρ

Illum verò languens allocutus eſt pugnam-expeditè-ciens Hector;
" Supplex-oro, per animam, & genua, tuóſque parentes,
" Nè me finas apud naves canes dilaniatum vorare Achivorum:
" Sed tu quidem æſque abundè, aurúmque accipe,
" Dona, quæ tibi dabunt pater & veneranda mater:
" Corpus autem domum meum reddito, ut rogi me
" Trojani & Trojanorum uxores participem-faciant mortuum.
Hunc autem torvè intuitus allocutus eſt pedibus velox Achilles;
" Nè me, canis, *per* genua ſupplex-precare, neque *per* parentes.
" Utinam enim ullo-pacto ipſum me furor & animus ſtimularet,
" Crudas diſſecantem *tuas* carnes comedere, cum talia in me fecisti;
" Adeò non eſt, qui tuo utique canes capite arceat:
" Nè quidem ſi deciéſque & vicies tanta dona
" Appenderint huc adducentes, promiſerint etiam & alia:
" Nec ſi te ipſum auro compenſare velit
" Dardanides Priamus: ne ſic quidem te utique veneranda mater

Ibid. ——ἀϊκῶς.] Hinc fortè vox Latina, *Saucius*. *Al.* ἀεικῶς. Malè.

Ver. 358. Λίσσομ' ὑπὲρ ψυχῆς.]
Ille, humilis ſupplexque, oculos dextramque precantem
Protendens————
——miſeri te ſiqua parentis
Tangere cura poteſt, oro (fuit & tibi talis
Anchiſes genitor) Dauni miſerere ſenectæ;
Et me, ſeu corpus ſpoliatum lumine mavis.
Redde meis——— *Æn.* XII. 930.
Unum hoc, per, ſiqua eſt victis venia hoſtibus, oro;
Corpus humo patiare tegi.——
Æn. X. 930.

Ver. 344—355.——Τὸν δ'——Τὸν δὲ.] Vide ſuprà ad ά, 57; & ad Θ', 160. Malè *Barneſius*, Τόνδ'——Τόνδε.

Ver. 345.——κύον.] *Al.* κύων.

Ver. 346.——ἀνείη.] *Al.* ἀνήῃ.

Ver. 347.—ἀποταμνόμενον.] *Al.* ἀπολεμνόμενον· minùs rectè. Vide ſuprà ad ν', 707.

Ver. 349.—εἰκοσινήριτ'.] Εἰκοσι πλασίονα, εἰκοσάκις ἐξισούμενα τῆς τῦ Ζώμαλος Ζατηρίας· τὸ γὰρ ἐρίζειν, ἐξισῦσθαί ἐςίν. *Schol.*

Ver. 350. Στήσωσ' ἐνθάδ' ἄγοντες.] Vide ſuprà ad ν', 745.

Ibid.——ὑπόσχωνται.] *Al.* ὑπόσχοιτο.

Ver. 351. Οὐδ' εἴ κέν σ' αὐτὸν χρυσῷ ἐρύσασθαι.] Οὐδ' εἰ χρυσῷ ζαθμίσασθαι θελήσει τὸ Ζῶμα ὁ Πρίαμος. Ἐρύσασθαι γὰρ νῦν, τὸ ζυλοζατῆσαι. *Schol.*

Ibid.—ἐρύσασθαι.] Ἀπὸ τῶν ἑλκόντων τὸν ζυγόν. *Porphyr. Quæſt. Homeric.* 25.

Ver. 352.—οὐδ' ὥς Ζέ γε πότνια μήτηρ.]

——non

Ἐνθεμένη λεχέεσσι γοήσεσθαι, ὃν τέκεν αὐτὴ,
Ἀλλὰ κύνες τε κὴ οἰωνοὶ κατὰ πάντα δάσονται.
Τὸν δὲ καταθνήσκοντα προσέφη κορυθαίολος Ἕκτωρ.
Ἦ σ' εὖ γινώσκων προλιόσσομαι, οὐδ' ἄρ' ἔμελλον
Πείσειν· ἦ γάρ τοί γε σιδήρεος ἔνδοθι θυμός·
Φράζεο νῦν, μήτοι τι θεῶν μήνιμα γένωμαι
Ἤματι τῷ, ὅτε κέν σε Πάρις κὴ Φοῖβος Ἀπόλλων,
Ἐσθλὸν ἐόντ' ὀλέσωσιν ἐνὶ Σκαιῇσι πύλῃσιν.
Ὣς ἄρα μιν εἰπόντα τέλος θανάτοιο κάλυψε·
Ψυχὴ δ' ἐκ ῥεθέων πταμένη ἄϊδόσδε βεβήκει,
Ὃν πότμον γοόωσα, λιποῦσ' ἀδροτῆτα κὴ ἥβην.
Τὸν κὴ τεθνειῶτα προσηύδα δῖος Ἀχιλλεύς·
Τέθναθι· κῆρα δ' ἐγὼ τότε δέξομαι, ὁππότε κεν δὴ

" Impositum lectis deflebit, quem peperit ipsa;
" Sed canésque & alites totum discerpent.
" Illum verò jam-moriens allocutus est pugnam expeditè-ciens Hector;
" Profectò te probè noscens præsensi, neque sanè eram
" Persuasurus; certè enim tibi utique ferreus intùs animus:
" Considera nunc, nè tibi aliqua deorum iræ causa sim
" Die illo, quandò te Paris & Phœbus Apollo,
" Strenuum licèt, interiment in Scæis portis.
Sic quidem ipsum locutum finis mortis cooperuit:
Anima verò ex artubus volans ad orcum descendit,
Suam sortem lugens, relicto vigore & juventâ.
Hunc etiam mortuum allocutus est nobilis Achilles;
" Tu Morere: fatum verò ego tunc accipiam, quandocunque

——non te optima mater
Condet humi, patriove onerabit membra sepulchro;
Alitibus linquere feris— *Æn.* X. 557.

Ver. 356. Ἦ σ' εὖ γινώσκων προλιόσσομαι.] Καλῶς γινώσκων κὴ προορῶν ταῦτά σοι λέγω· μάτην δὲ, ἐὰν γάρ σε πείσω. *Schol.*

Ibid.—γινώσκων.] *Al.* γιγνώσκων. Quod perinde est. Vide suprà ad φ', 520.

Ibid.—προλιόσσομαι.] *Al.* πρό τε ὄσσομαι.

Ver. 357.——ἔνδοθι.] *Al.* ἐν φρεσί.

Ver. 358.——μήτοι τι θεῶν μήνιμα γένωμαι.] Μή πως τῆς ἐκ θεῶν βλάβης αἰτίος σοι καθαρῶ. *Schol.*

Ver. 359.——ὅτε κέν σε Πάρις κὴ Φοῖβος Ἀπόλλων.]

Phœbe——
Dardana qui Paridis direxti tela manuque
Corpus in Æacidæ—— *Æn.* VI. 56.

Ver. 362. Ψυχὴ δ' ἐκ ῥεθέων.] Vide suprà ad ω', 856.

Ibid.—βεβήκει.] Vide suprà ad ω', 751; & ad α, 37.

Ver. 363. Ὃν πότμον γοόωσα.] Vide suprà ad ω', 857.

Ibid.——ἀδροτῆτα.] Cod. *Harleian.* ἀνδροτῆτα. Atque ita in duobus MSS. repperit *Barnesius.* Vide suprà ad ω', 857.

Ver. 364.—τεθνειῶτα.] Vide suprà ad ν', 46. *Al.* τεθνηῶτα.

Ver. 365. Τέθναθι· κῆρα δ' ἐγὼ.]

Nunc morere; ast de me Divûm pater atque hominum rex
Viderit—— *Æn.* X. 743.

Quem locum inter eos citat *Macrobius*, in quibus Poëtarum " *par penè splendor ambo-* " *rum est.*" *Lib.* V. *cap.* 12. *Scaliger* autem hoc in loco *Virgilium Homero* superiorem existimat. " Cum Orodes (inquit) nondum " esset mortuus, rectè, & quidem cum ad- " verbio, *Nunc morere.* Quare cum expi- " rãsset Hector, non decuit Achillem ver- " bum τέθναθι." *Poëtic. Lib.* V. *cap.* 3. Sed vim aliquam præteriti habere videtur vox ista, Τέθναθι·

—— —— ὃς δέ κεν ὑμεῖων
Βλήμενος, ἠὲ τυπεὶς, θάνατον κὴ πότμον ἐπίσπῃ,
Τεθνάτω· ἢ οἱ ἄεικὲς ἀμυνομένῳ περὶ πάτρης
Τεθνάμεν—— *Il.* ί, 494.

Ζεὺς ἐθέλῃ τελέσαι, ἠδ' ἀθανάτοι θεοὶ ἄλλοι.
Ἦ ῥα, καὶ ἐκ νεκροῖο ἐρύσσατο χάλκεον ἔγχος·
Καὶ τό γ' ἄνευθεν ἔθηκ', ὁ δ' ἀπ' ὤμων τεύχε' ἐσύλα
Αἱματόεντ'· ἄλλοι δὲ περίδραμον υἷες Ἀχαιῶν,
Οἳ κὲ θηήσαντο φυὴν καὶ εἶδος ἀγητὸν
Ἕκτορος· ἐδ' ἄρα οἵ τις ἀνὴρ ἀνδρήτι γε παρέστη.
Ὧδε δέ τις εἶπεσκεν ἰδὼν ἐς πλησίον ἄλλον·
Ὤ πόποι, ἦ μάλα δὴ μαλακώτερος ἀμφαφάασθαι
Ἕκτωρ, ἢ ὅτε νῆας ἐνέπρησεν πυρὶ κηλέῳ.
Ὡς ἄρα τις εἶπεσκε, καὶ ἵστασκε παραστὰς.
Τὸν δ' ἐπεὶ ἐξεναρίξε ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεὺς,
Στὰς ἐν Ἀχαιοῖσιν ἔπεα πτερόεντ' ἀγόρευεν·
Ὦ φίλοι, Ἀργείων ἡγήτορες, ἠδὲ μέδοντες,
Ἐπειδὴ τόνδ' ἄνδρα θεοὶ δαμάσασθαι ἔδωκαν,

" Jupiter voluerit perficere, atque immortales dii cæteri.
Dixit, & è mortuo evulsit æream haſtam ;
Et hanc quidem ſeorsùm poſuit, ab humeris autem arma detrahebat
Sanguinolenta : cæteri autem accurrentes circumfuſi ſunt filii Achivorum,
Qui & admirabundi-contemplati ſunt habitum corporis & ſpeciem ſtupendam
Hectoris : neque ei quis ſine-vulnere-inflicto aſtitit.
Sic verò aliquis dicebat intuitus in proximum alium ;
" Papæ, certè longè jam mollior tractatu
" Hector, quàm quandò naves incendit igne ardenti.
Sic quidem aliquis dicebat, & vulnerabat aſtans.
Hunc autem ubi ſpoliârat pedibus-valens nobilis Achilles,
Stans inter Achivos verba alata dixit ;
" O amici, Argivorum ductores, atque principes,
" Poſtquam hunc virum dii domuiſſe dederunt,

——τὸ μιν ἄποινα ἤλπετο θυμῷ
Τεθνάμεν—— ε', 404.
Ἤδη γὰρ Πηλεΐδά γ' ὀίομαι ἢ κατὰ πάμπαν
Τεθνάμεν—— τ', 334.

Ibid.—ὁππότε κεν δὴ.] *Quandocunque erit futurum ut*——. Vide ſuprà ad ξ', 433 & 504.

Ver. 366.——ἀθάνατοι] Vide ſuprà ad ά, 398.

Ver. 367. Ἦ ῥα, καὶ ἐκ νεκροῖο ἐρύσσατο χάλκεον ἔγχος.]
——Hoc dicens eduxit corpore telum.
Æn. X. 744.

Ver. 371.——ἐδ' ἄρα οἵ τις ἀνὴρ ἀνδρήτι.]
Vulneraque illa gerens, quæ circum plurima muros
Accepit patrios—— *Æn.* II. 278.

Ver. 372.——τις εἶπεσκεν.] Quâ ratione, vox τις hîc, item infrà, *ver.* 375, producatur ; Ἀχαιοῖσιν, *ver.* 377 ; & νέκυς, *ver.* 386 ; & Ἠράμεθα, *ver.* 393 ; vide ſuprà ad ά, 51.

Ver. 373 —ἦ μάλα δὴ μαλακώτερος.]
——quantum mutatus ab illo
Hectore, qui redit exuvias indutus Achillis,
Vel Danaûm Phrygios jaculatus puppibus ignes! *Æn.* II. 274.

Ver. 374.——ἐνέπρησεν.] *Al.* ἐνέπρηθε.

Ibid.——κηλέῳ.] Pronunciabatur κηλῷ.

Ver. 377.—ἔπεα πτερόεντ' ἀγόρευεν.] *Al.* ἔπεα πτερόεντα προσηύδα.

Ver. 378. Ὦ φίλοι, Ἀργείων ἡγήτορες, ἠδὲ μέδοντες.] *Al.* Ὦ φίλοι, ἥρωες Δαναοὶ, θεράποντες Ἄρηος.

Ver. 379. Ἐπειδὴ τόνδ'.] Σημειωτέον ὅτι ἀκεφάλοις χρῆται ὁ Ποιητής. *Schol.* Vide infrà ad ψ', 2.

Ibid. Ἐπειδὴ τόνδ' ἄνδρα θεοὶ δαμάσασθαι ἔδωκαν.] Τὰς δὲ ἀναισθησίας ἐπαινεῖν αὐτὸς ἐλαφροτέρους παρέχει καὶ τὸ μὴ πάντα προσποιεῖν ἑαυτοῖς, ἀλλ' ὥσπερ φορτικῆ τῆς δόξης, τὸ μὲν εἰς τὴν τύχην, τὸ δὲ εἰς τὸν Θεὸν ἀποτίθεσθαι. Διὸ καλῶς μέν ὁ Ἀχιλλεὺς,

" Ἐπειδὴ

Ὅς κακὰ πόλλ' ἔρδεσκεν, ὅσ' ἀ ζύμπαντες οἱ ἄλλοι·
Εἶδ' ἄγετ', ἀμφὶ πόλιν ζὺν τεύχεσι πειρηθῶμεν,
Ὄφρα κέ τι γνῶμεν Τρώων νόον, ὄντιν' ἔχουσιν·
Ἢ καταλείψουσιν πόλιν ἄκρην, τῶδε πεσόντος,
Ἠὲ μένειν μεμάασι, καὶ Ἕκτορος οὐκ ἔτ' ἐόντος.
Ἀλλὰ τίη μοι ταῦτα φίλος διελέξατο θυμός;
Κεῖται πὰρ νήεσσι νέκυς ἄκλαυστος, ἄθαπτος,
Πάτροκλος· τοῦ δ' οὐκ ἐπιλήσομαι, ὄφρ' ἂν ἔγωγε
Ζωοῖσιν μετέω, καί μοι φίλα γούνατ' ὀρώρῃ·
Εἰ δὲ θανόντων περ καταλήθοντ' εἰν Ἀΐδαο,
Αὐτὰρ ἐγὼ κἀκεῖθι φίλου μεμνήσομ' ἑταίρου.
Νῦν δ' ἄγ', ἀείδοντες Παιήονα, κοῦροι Ἀχαιῶν,
Νηυσὶν ἐπὶ γλαφυρῇσι νεώμεθα, τόνδε δ' ἄγωμεν·
Ἠράμεθα μέγα κῦδος· ἐπέφνομεν Ἕκτορα δῖον,

380 "Qui mala multa patravit, quot non universi cæteri:
"Eia agite, circa urbem cum armis experiamur,
"Ut cognoscamus Trojanorum mentem, quamnam habeant;
"An deserturi-sint urbem summam, hoc strato,
"An manere ausint, etiam Hectore non jam existente.
385 "Sed cur mihi hæc meus secum disserit animus?
"Jacet ad naves mortuus indefletus, inhumatus,
"Patroclus; hujus autem non obliviscar, quoad ego
"Vivis interero, & mihi chara genua moveantur:
"Quòd si mortuorum oblivio subit in orco;
390 "Tamen ego etiam illic dilecti memor ero sodalis.
"Nunc autem age canentes Pæana, juvenes Achivorum,
"Naves ad cavas redeamus, & hunc ducamus:
"Retulimus magnam gloriam: interfecimus Hectora nobilem,

"Ἐπειδὴ τόνδ' ἄνδρα θεοὶ δαμάσασθαι ἔδωκαν." *Plutarch. de Sui Laude.* Vide & suprà ad ά, 128.

Ver. 380. ——ἔρδεσκεν.] *Al.* ἔῤῥεξεν.

Ver. 381. Εἶδ' ἄγετ'.] Vide suprà ad ί, 167.

Ibid. Εἶδ' ἄγετ', ἀμφὶ πόλιν ζὺν τεύχεσι.] Nunc iter ad regem nobis murosque Latinos:
Arma parate, animis & spe præsumite bellum. *Æn.* XI. 17.

Ver. 382. Ὄφρα κέ τι.] *Al.* Ὄφρα κ' ἔτι.

Ver. 386. Κεῖται πὰρ νήεσσι νέκυς ἄκλαυστος.]
Præterea jacet exanimum tibi corpus amici,
——totamque incestat funere classem;
Dum consulta petis, nostroque in limine pendes.
Sedibus hunc refer ante suis, & conde sepulcro. *Æn.* VI. 149.

Ver. 388. Ζωοῖσιν μετέω, καί μοι φίλα γούνατ' ὀρώρῃ.] *Al.* Ζωὸς ἐν Ἀργείοισι φιλοπτολέμοισι μέλοιμι.

Ver. 390.——κἀκεῖθι.] Cod. *Harleian.* καὶ κεῖθι.

Ver. 391. Νῦν δ' ἄγ', ἀείδοντες Παιήονα.]
——lætumque choro Pæana canentes. *Æn.* VI. 657.
Conclamant Socii, lætum Pæana secuti. *Æn.* X. 738.

Ὅτι ἡ μόνον ζυμποσιακὴ ἡ παλαι μουσικὴ, ἀλλὰ καὶ εἰς θρήνους καὶ εἰς θριάμβους. Παιᾶνες μὲν, κῶμος καὶ εὐφημίαι ἦσαν.—Δύο δὲ παιᾶνας ᾖδον οἱ παλαιοὶ, τὸν μὲν πρὸ τῆς μάχης, τῷ Ἄρει· τὸν δὲ, μετὰ τὸν πόλεμον, τῷ Ἀπόλλωνι· τοῦτον δὲ μετὰ τὴν νίκην τῷ Ἀπόλλωνι ᾖδεν Ἀχιλλεύς. *Schol.* MSS. apud *Barnesium.*

Ver. 393. Ἠράμεθα μέγα κῦδος.]
Maxima res effecta, viri;——
——hæc sunt spolia, & de rege superbo
Primitiæ: manibusque meis Mezentius hic est. *Æn.* XI. 14.

Porrò conjicit *Barnesius* Distichon hoc, "Ἠράμεθα——εὐχετόωντο." *Achillis* fuisse *Pæana*; vel *Chorum* à toto exercitu repetitum.

Ὦ Τρῶες κατὰ ἄστυ, θεῷ ὡς, εὐχετόωνται.
Ἦ ῥα, καὶ Ἕκτορα δῖον ἀεικέα μήδετο ἔργα·
Ἀμφοτέρων μετόπισθε ποδῶν τέτρηνε τένοντε
Ἐς σφυρὸν ἐκ πτέρνης, βοέους δ' ἐξῆπτεν ἱμάντας.
Ἐκ δίφροιο δ' ἔδησε· κάρη δ' ἔλκεσθαι ἔασεν·
Ἐς δίφρον δ' ἀναβὰς, ἀνά τε κλυτὰ τεύχε' ἀείρας,
Μάστιξέν ῥ' ἐλάαν, τὼ δ' οὐκ ἄκοντε πετέσθην·
Τοῦ δ' ἦν ἑλκομένοιο κονίσαλος· ἀμφὶ δὲ χαῖται
Κυάνεαι πίλναντο, κάρη δ' ἅπαν ἐν κονίῃσι
Κεῖτο, πάρος χαρίεν· τότε δὲ Ζεὺς δυσμενέεσσι
Δῶκεν ἀεικίσσασθαι ἑῇ ἐν πατρίδι γαίῃ·
Ὡς τοῦ μὲν κεκόνιτο κάρη ἅπαν· ἡ δέ νυ μήτηρ

" Cui Trojani per urbem, velut deo, vota-faciebant.
Dixit, & in Hectora nobilem indigna moliebatur opera:
Amborum retrò pedum perforavit tendines
Ad talum usque à calce, bubuláque innexuit lora,
De currúque ligavit; caput verò trahi sivit:
Currúque conscenso, & inclytis armis *in eum* elevatis,
Scuticâ percussit *equos*, ut inirent-cursum; ii autem non inviti volabant:
Ab illo verò oriebatur inter trahendum pulvis: at circum comæ
Cyaneæ *terræ* admovebantur, capútque totum in pulveribus
Jacebat, antè venustum: tunc verò Jupiter hostibus
Dederat deturpandum ipsius in patriâ terrâ:
Sic hujus quidem pulvere fœdabatur **caput totum**: tum verò mater

Ver. 394.—εὐχετόωνται.] *Vota facere solebant.* Vide suprà ad ν', 84; & ad β', 221.

Ver. 395.—ἀεικέα μήδετο ἔργα.] Vide infrà ad ψ', 176.

Ibid.——μήδετο.] *Al.* μήσατο.

Ver. 396. Ἀμφοτέρων μετόπισθε ποδῶν τέτρηνε.]

Raptatus bigis, ut quondam, aterque cruento
Pulvere, perque pedes trajectus lora tumentes. *Æn.* II. 272.

Ibid.——τένοντε.] *Dionysius Halicarnassensis* περὶ Συνθέσεως §. 18, legit τένοντας.

Ver. 397. Ἐς σφυρὸν ἐκ πτέρνης.] Ἀντὶ τοῦ, ἀπὸ σφυροῦ ἕως πτέρνης. *Schol.* Malè omninò. Quidni enim & scribere potuisset *Homerus* (si id dicere voluisset " Ἐκ σφυροῦ ἐς πτέρνην."

Ibid.——βοέους δ' ἐξῆπτεν.] Cod. *Harleian.* βοέους ἐξῆπτεν.

Ver. 398. Ἐκ δίφροιο δ' ἔδησε.] Ὁ δὲ Καλλίμαχός φησιν ὅτι πάτριόν ἐστι Θετταλοῖς τὰς τῶν φιλτάτων φονέας σύρειν περὶ τὰς τῶν φονευθέντων τάφους. *Schol.*

Ibid.——ἔασεν.] Similitérque infrà *ver.* 416, ἐάσαι; Vide suprà ad δ', 42. Malè *Barnesius*; ἔασσεν——ἐάσσαι.

Ibid.——κάρη δ' ἕλκεσθαι ἔασεν.]

——huic cervixque comæque trahuntur
Per terram—— *Æn.* I. 481.

Ver. 399. Ἐς δίφρον δ' ἀναβὰς, &c.] *Virgilius Hectorem* ter circa Trojam raptatum refert:

Ter circum Iliacos raptaverat Hectora muros. *Æn.* I. 487.

Verùm ejus rei non meminit *Homerus*. Ter quidem circa urbem vivum *Hectorem* fugâsse narratur *Achilles* suprà *ver.* 165 hujus libri: hoc in loco interfectum & à curru ligatum ad naves trahere dicitur; (Vide *ver.* 465:) itémque infrà ω, 18, ter circa *Patrocli* sepulchrum traxisse dicitur: at circa urbem raptâsse nusquam memoratur. Uti observavit *Barnesius*.

Ver. 400. Μάστιξέν ῥ' ἐλάαν.] *Dionysius Halicarnassensis* loco jam citato legit, Μάστιξέν δ' ἐλάαν.

Ibid.——ἄκοντε.] Cod. *Harleian.* ἀέκοντε.

Ver. 401.——ἀμφὶ δὲ χαῖται Κυάνεαι πίλναντο.]

——ὡς ὅτε γαῖα καὶ οὐρανὸς εὐρὺς ὕπερθεν
Πίλναται.—— *Hesiod. Theogon. ver.* 702.

Ver. 402. Κυάνεαι.] Vide suprà ad ά, 398.

Ibid.—πίλναντο.] *Al.* πίμπλαντο. Quam lectionem & præfert *Barnesius*. *Synesius* autem, notante itidem *Barnesio*, citat περφόρητο.

Ver. 404.——ἀεικίσσασθαι.] Vide suprà ad τ', 26.

Ver. 405.——κεκόνιτο.] Vide suprà ad φ', 352; & ad δ', 492. *Al.* κεκόνισο.

Τίλλε κόμην, ἀπὸ δὲ λιπαρὴν ἔρριψε καλύπτρην
Τηλόσε· κώκυσεν δὲ μάλα μέγα, παῖδ' ἐσιδοῦσα.
Ὤμωξεν δ' ἐλεεινὰ πατὴρ φίλος, ἀμφὶ δὲ λαοὶ
Κωκυτῷ τ' εἴχοντο, κὴ οἰμωγῇ κατὰ ἄστυ·
Τῷ δὲ μάλις' ἄρ' ἔην ἐναλίγκιον, ὡς εἰ ἅπασα
Ἴλιος ὀφρυόεσσα πυρὶ ζμύχοιτο κατ' ἄκρης.
Λαοὶ μέν ῥα γέροντα μόλις ἔχον ἀσχαλόωντα,
Ἐξελθεῖν μεμαῶτα πυλάων Δαρδανιάων·
Πάντας δ' ἐλλιτάνευε, κυλινδόμενος κατὰ κόπρον,
Ἐξονομακλήδην ὀνομάζων ἄνδρα ἕκαστον·
Σχέσθε, φίλοι, καί μ' οἷον ἐάσατε, κηδόμενοί περ,
Ἐξελθόντα πόλητος, ἰκέσθ', ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν·
Λίσσομαι ἀνέρα τοῦτον ἀτάσθαλον, ὀβριμοεργόν,
Ἤν πως ἡλικίην αἰδέσσεται, ἠδ' ἐλεήσῃ
Γῆρας· κὴ δέ νυ τῷδε πατὴρ τοιόσδε τέτυκται

Evellebat comam, nitidúmque abjecit velum
Procul: ejulatúmque edidit admodùm altum, filium intuita.
Lamentabatur miserabilitèr & pater dilectus, circúmque populi
Ejulatúque tenebantur, & lamentis per urbem:
Huic autem maximè erat simile, ac si tota
Ilios excelsa igni cremaretur à culmine.
Populi quidem senem vix tenebant dolore-indignantem,
Egredi cupientem portis Dardaniis:
Omnes autem supplex-orabat, provolutus in luto,
Nominatim compellans virum quemque;
" Abstinete, amici, & me solum finite, soliciti licèt,
" Egressum urbe ire ad naves Achivorum:
" Supplicabo viro huic pernicioso, violentiâ-effrænî,
" Si fortè ætatem revereatur, atque misereatur
" Senectutis: etenim & huic pater talis est

Ver. 406.——δὲ λιπαρὴν.] Quâ ratione vox, δέ, hîc producatur; item μάλα, *ver.* 407; & μόλις, *ver.* 412; vide suprà ad ά, 51.

Ver. 407.——κώκυσεν.] Vide suprà ad σ', 37.

Ver. 410. Τῷ δὲ μάλις' ἄρ' ἔην ἐναλίγκιον.] Non aliter quàm si immissis ruat hostibus omnis
Carthago, aut antiqua Tyros; flammæque furentes
Culmina perque hominum volvantur perque Deorum. *Æn.* IV. 669.

Quo de loco *Macrobius*; " A majore (in-
" quit) negaverunt quidam rem augeri posse.
" Sed elegantèr hoc circa Didonem *Virgilius*
" induxit: dixit enim non minorem luctum
" fuisse ex unius morte, quàm si tota urbs,
" quod sine dubio esset majus, ruisset. Et
" *Homerus* idem fecit:

" ——————ὡς εἰ ἅπασα
" Ἴλιος ὀφρυόεσσα πυρὶ ζμύχοιτο κατ'
" ἄκρης."

Saturnal. Lib. IV. *cap.* 6.

Ibid.——ὡς εἰ.] Ita *Barnesius*. *Vulgg.* ὡσεί.

Ver. 411.——ζμύχοιτο.] *Al.* ζμήχοιτο. Quo modo legit & *Macrobius* loco jam citato.

Ibid.—κατ' ἄκρης.] Vide suprà ad ό, 557.

Ver. 412.——μόλις.] *Al.* μόγις.

Ver. 413, 432.—μεμαῶτα——ἀπολιθησιῶντα.] Vide suprà ad ν', 46.

Ver. 416.——κηδόμενοί περ.] Cod. *Harleian.* κηδόμενόν περ.

Ver. 418. Λίσσομαι ἀνέρα.] *Al.* Λίσσωμ' ἀνέρα.

Ver. 420.——κὴ δέ νυ τῷδε πατὴρ.] Vide infrà ad ώ, 486.

Ibid.—δέ.] Cod. *Harleian.* γέ.

Ibid.—τοιόσδε.] Vide suprà ad ύ, 357.

Ibid.—τέτυκται.] Similitérque infrà *ver.* 450; Vide suprà ad ν', 736; & ad ά, 37.

Ver.

Πηλεὺς, ὅς μιν ἔτικτε κὴ ἔτρεφε, πῆμα γένεσθαι
Τρωσί· μάλιστα δ' ἐμοὶ περὶ πάντων ἄλγε' ἔθηκε·
Τόσσους γάρ μοι παῖδας ἀπέκτανε τηλεθάοντας·
Τῶν πάντων ὲ τόσσον ὀδύρομαι, ἀχνύμενός περ,
Ὡς ἑνὸς, ᾧ μ' ἄχος ὀξὺ καλοίσεται ἄϊδος εἴσω,
Ἕκτορος· ὡς ὄφελεν θανέειν ἐν χερσὶν ἐμῇσι·
Τῷ κε κορεσσάμεθα κλαίοντέ τε, μυρομένω τε,
Μήτηρ θ', ἥ μιν ἔτικτε δυσάμμορος, ἠδ' ἐγὼ αὐτός.
Ὡς ἔφατο κλαίων· ἐπὶ δὲ στενάχοντο πολῖται·
Τρωῇσιν δ' Ἑκάβη ἀδινῆ ἐξῆρχε γόοιο·
Τέκνον, ἐγὼ δειλὴ τί νυ βείομαι, αἰνὰ παθοῦσα,
Ζεῦ ἀπολεθνειῶτος; ὅ μοι νύκτας τε κὴ ἦμαρ
Εὐχωλὴ κατὰ ἄστυ πελέσκεο, πᾶσί τ' ὄνειαρ
Τρωσί τε κὴ Τρωῇσι κατὰ πτόλιν, οἵ σε, θεὸν ὡς,
Δειδέχατ'· ἦ γάρ κέ σφι μάλα μέγα κῦδος ἔησθα,
Ζωὸς ἐών· νῦν αὖ θάνατος κὴ μοῖρα κιχάνει·
Ὡς ἔφατο κλαίουσ'· ἄλοχος δ' ὔπω τι πέπυστο
Ἕκτορος· ὲ γάρ οἵ τις ἐτήτυμος ἄγγελος ἦλθὼν
Ἠγγειλ', ὅτι ῥά οἱ πόσις ἕκτοθι μίμνε πυλάων·

" Peleus, qui ipſum genuit & nutrivit, perniciem futurum
" Trojanis; maximè autem mihi præ omnibus dolores fecit:
" Tot enim mihi filios interemit ætate florentes:
" De quibus omnibus non tantùm lugeo, triſtis licèt,
" Quantum uno, de quo me dolor vehemens *conceptus* deferet ad orcum,
" Hectore: Utinam obiiſſet inter manus meas:
" Sic enim ſatiati fuiſſemus flentéſque, lugentéſque,
" Matérque, quæ eum peperit infelix, atque ego ipſe.
Sic dixit flens: adgemebant autem cives.
Inter Troadas verò Hecuba denſum-ſuſpiriis exorſa eſt luctum;
" Fili, ego miſera curnam vivam, gravia paſſa,
" Te mortuo? qui mihi noctéſque & dies
" Gloria per urbem eras, omnibúſque emolumentum
" Trojanísque & Troadibus per urbem, qui te deum tanquam
" Excipiebant: Certè enim ipſis admodùm magna gloria eſſes,
" Vivus exiſtens: nunc verò mors & fatum occupat.
Sic dixit flens: Uxor autem nondum aliquid audierat
De Hectore; non enim ei aliquis certus nuncius profectus
Nunciârat, quòd ei maritus extra manſiſſet portas:

Ver. 423.—τηλεθάοντας.] *Al.* τηλεθόωντας.

Ver. 424.——ἀχνύμενός.] Similtérque infrà *ver.* 453, Πήγνῦται. Vide ſuprà ad γ', 260.

Ver. 427.——κορεσσάμεθα.] Vide ſuprà ad τ', 167; & ad *ver.* 33 hujus libri.

Ver. 429—437.——Ὡς ἔφατο κλαίων—— Ὡς ἔφατο κλαίουσ'.]
Sic fatur lacrymans—— *Æn.* VI. 1.

Ver. 431. Τέκνον, ἐγὼ δειλὴ.] *Scholiaſtes* citat Ἕκτος, τέκνον ἐμόν.

Ver. 434.——θεὸν ὡς.] Quâ ratione, θεὸν, hîc ultimam producat; item μάλα, *ver.* 435: & γάρ, etiam extra cæſuram, *ver.* 438; & τρίποδα, *ver.* 443; vide ſuprà ad ά, 51.

Ver. 435.——μέ σφι.] *Al.* καί σφι. Minùs rectè.

Ver. 437.——πέπυστο.] Si, πέπυσται, dixiſſet, jam non conſtitiſſet Temporum ratio. Vide ſuprà ad φ', 352; & ad ά. 37.

Ver. 439.——ὅτι ῥά.] *Quòd ſcilicèt*——.

Ver.

Ἀλλ' ἤγ' ἰσὸν ὕφαινε, μυχῷ δόμου ὑψηλοῖο,
Δίπλακα μαρμαρέην, ἐν δὲ θρόνα ποικίλ' ἔπασσε·
Κέκλετο δ' ἀμφιπόλοισιν ἐϋπλοκάμοις κατὰ δῶμα
Ἀμφὶ πυρὶ στῆσαι τρίποδα μέγαν, ὄφρα τέλοιτο
Ἕκτορι θερμὰ λοετρὰ μάχης ἐκνοστήσαντι·
Νηπίη, οὐδ' ἐνόησεν, ὅ μιν μαλά τῆλε λοετρῶν
Χερσὶν Ἀχιλλῆος δάμασεν γλαυκῶπις Ἀθήνη.
Κωκυτῷ δ' ἤκουσε κὴ οἰμωγῆς ἀπὸ πύργου,
Τῆς δ' ἐλελίχθη γυῖα, χαμαὶ δέ οἱ ἔκπεσε κερκίς·
Ἡ δ' αὖτις δμωῇσιν ἐϋπλοκάμοισι μεληύδα·
Δεῦτε, δύω μοι ἕπεσθον, ἴδωμ', ὅτιν' ἔργα τέτυκται·
Αἰδοίης ἑκυρῆς ὀπὸς ἔκλυον, ἐν δέ μοι αὐτῇ
Στήθεσι πάλλεται ἦτορ ἀνὰ στόμα, νέρθε δὲ γοῦνα
Πήγυται· ἐγγὺς δή τι κακὸν Πριάμοιο τέκεσσιν·
Αἲ γὰρ ἀπ' ἄκρου εἴη ἐμοῦ ἔπος· ἀλλὰ μάλ' αἰνῶς
Δείδω, μὴ δή μοι θρασὺν Ἕκτορα δῖος Ἀχιλλεὺς

Sed illa telam texebat, in ſeceſſu domûs altæ,
Duplicem ſplendidam *veſtem*, operáque picta varia ſparſim intexebat:
Juſſerat autem ancillas comis-pulchras per domum
Igne circumdare poſitum tripodem magnum, ut eſſent
Hectori calida lavacra è pugnâ reverſo:
Demens, neque enim ſciebat, quòd ipſum admodùm procul à lavacris
Manibus Achillis domuerat oculis-cæſia Minerva.
Ejulatum autem exaudiit & lamenta à turri;
Ejúſque continuò ſuccuſſi ſunt artus, inque terram ei excidit radius:
Ipsáque ſtatim inter ancillas comis-pulchras locuta eſt;
"Adeſte, duæ me ſequimini, *ut* videam, quænam opera *fiant*:
"Venerandæ ſocrûs vocem audivi, mihique ipſi
"In pectoribus ſaliens vibratur cor ſursùm ad os, ſubtúſque genua
"Glaciata torpent: propè certè aliquod malum Priami filiis.
"Utinam verò procul ab aure ſit meum verbum; ſed perquàm gravitèr
"Timeo, nè jam mihi audacem Hectorem nobilis Achilles

Ver. 441.—μαρμαρέην.] *Al.* πορφυρέην.

Ibid.——θρόνα.] Ποικίλματα, ἄνθη. *Schol.* *Al.* θρόα.

Ver. 444.——μάχης ἐκνοστήσαντι.] *Al.* μάχης ἐκ νοστήσαντι.

Ver. 446.——γλαυκῶπις.] Vide ſuprà ad α, 206.

Ver. 447. Κωκυτῷ δ' ἤκουσε.]

Agnovit longè gemitum præſaga mali mens. *Æn.* X. 843.

Intereà pavidam volitans pennata per urbem
Nuncia fama ruit, matriſque adlabitur aures
Euryali: at ſubitus miſeræ calor oſſa reliquit:
Excuſſi manibus radii, revolutaque penſa,
Evolat infelix—— *Æn.* IX. 473.

Quem *Virgilii* locum laudat *Quintilianus*, quòd *affectus non aliter, quàm ſi rebus interſimus*, commoveat. *Lib.* VI. *cap.* 2. "Et "luctus habitu proditur: ut in Euryali ma-"tre: *Expulſi manibus radii*, &c." *Macrob. Saturnal. Lib.* IV. *cap.* 1. Cæterùm hoc in loco, pro "*Penſa*," ſcribendum conjicit *Barneſius*, "*Membra*." Sed minùs rectè.

Ver. 448. Τῆς δ' ἐλελίχθη γυῖα, χαμαὶ δέ οἱ ἔκπεσε κερκίς.] Rem ipſam aptiſſimè depingunt & quaſi ab oculos ponunt verſûs hujus Numeri. Vide ſuprà ad γ' 363.

Ver. 450——ὅτιν' ἔργα.] *Al.* ἅτιν' ἔργα.

Ver. 452.——νέρθε δὲ γοῦνα Πήγυται.] Καλλίμαχος, "——ἐκόλλασαν γὰρ ἀνῖαι "Γούναλα." *Schol.* MSS. apud *Barneſium*.

Ver. 454.——εἴη.] *Al.* ἦεν.

Μοῦνον ἀποτμήξας πόλιος, πεδίονδε δίηται·
Καὶ δή μιν καταπαύσῃ ἀγηνορίης ἀλεείνης,
Ἣ μιν ἔχεσκ'· ἐπεὶ ἤτοι ἐνὶ πληθύι μένεν ἀνδρῶν,
Ἀλλὰ πολὺ προθέεσκε, τὸ ὃν μένος ἤδενὶ εἴκων.
Ὣς φαμένη, μεγάροιο διέσσυτο, μαινάδι ἴση,
Παλλομένη κραδίην· ἅμα δ' ἀμφίπολοι κίον αὐτῇ.
Αὐτὰρ ἐπεὶ πύργον τε καὶ ἀνδρῶν ἵξεν ὅμιλον,
Ἔστη παπτήνασ' ἐπὶ τείχει· τὸν δ' ἐνόησεν
Ἑλκόμενον πρόσθεν πόλιος, ταχέες δ' μιν ἵπποι
Ἕλκον ἀκηδέως κοίλας ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν.
Τὴν δὲ κατ' ὀφθαλμῶν ἐρεβεννὴ νὺξ ἐκάλυψεν·
Ἤριπε δ' ἐξοπίσω, ἀπὸ δὲ ψυχὴν ἐκάπυσσε.
Τῆλε δ' ἀπὸ κρατὸς χέε δέσματα ζιταλόεντα,
Ἄμπυκα, κεκρύφαλόν τ', ἠδὲ πλεκτὴν ἀναδέσμην,
Κρήδεμνόν θ', ὅ ῥά οἱ δῶκε χρυσῆ Ἀφροδίτη,
Ἥματι τῷ, ὅτε μιν κορυθαίολος ἠγάγεθ' Ἕκτωρ
Ἐκ δόμου Ἠετίωνος, ἐπεὶ πόρε μυρία ἕδνα·

" Solum intercluſum ab urbe, in campum agitet;
" Et jam eum ceſſare-faciat *ab* audaciâ exitiali,
" Quæ ipſum tenebat: quippè nunquam in turbâ manebat virorum;
" Sed longè procurrebat, ſuâ animi vi nulli cedens.
Sic locuta, per domum ruit, lymphatæ ſimilis,
Vehementèr palpitans corde; ſimul & ancillæ ibant cum ipsâ.
At poſtquàm ad turrímque & homium pervenerat turbam,
Stetit circumſpiciens in muro: illúmque advertit
Raptatum ante urbem; celeres autem eum equi
Raptabant immanitèr cavas ad naves Achivorum.
Illam verò oculos obſcura nox cooperuit:
Collapſa autem eſt retrò, animamque efflavit.
Procul verò à capite fudit redimicula admiranda,
Vittas, reticulúmque, atque textile crinale,
Velúmque, quod ei dedit aurea Venus,
Die illo, quo ipſam pugnam-expeditè-ciens duxit Hector
Ex domo Eëtionis, poſtquàm dederat infinita dona-ſponſalia:

Ver. 458, 459.—ἔχεσκ'——προθέεσκε.] Vide ſuprà ad *ver.* 394; & ad ν', 84.

Ver. 458.——πληθύι μένεν ἀνδρῶν.] Ita edidit *Barneſius* ex *Euſtathio*. *Vulgg.* πληθύι μιν' ἀνδρῶν. *Al.* πλήθει μένεν ἀνδρῶν. Vide ſuprà ad ω', 321 & 526. Confirmatur porrò *Barneſii* lectio, *Odyſſ.* ω', 105;

Εἰ δ' αὖ μιν πληθύι δαμασαίατο——.

Ver. 465. Ἕλκεν.] *Al.* Εἷλκον.

Ver. 469. Ἄμπυκα.] Κόσμον τινα περὶ τὴν κεφαλὴν, ἀνίχνιλα τὰς τρίχας τῆς κεφαλῆς. *Scbol.*

Ibid.——κεκρύφαλον.] Τὸν πρὸς ἡμῶν λεγόμενον προκύφαλον. *Scbol.*

Ibid.——κεκρύφαλόν τ' ἠδὲ.] *Al.* κεκρύφαλόν τε ἰδὲ. Atque ita legit Codex *Harleianus*.

Ver. 470.——ὅ ῥά.] *Quod ſcilicèt*——.

Ibid.——χρυσῆ.] Edidit *Barneſius* χρυσέη. Quod eodem modo prounciandum. Vide ſuprà ad υ', 272, & ad ν', 523.

Ver. 471.——κορυθαίολος.] Vide ſuprà ad β', 816.

Ver. 472.—μυρία ἕδνα.] *Al.* μυρί' ἴδνα.

Ibid.——ἕδνα.] Τὰ ὑπὸ τῶν νυμφίων διδόμενα δῶρα ταῖς γαμουμέναις. *Scbol.*

Ver.

Ἀμφὶ δέ μιν γαλόῳ τε καὶ εἰνατέρες ἄλις ἔσαν,
Αἵ ἑ μετὰ ζφίσιν εἶχον ἀτυζομένην ἀπολέσθαι.
Ἡ δ' ἐπεὶ ἔν ἄμπνυτο, καὶ ἐς φρένα θυμὸς ἀγέρθη,
Ἀμβλήδην γοόωσα μετὰ Τρωῇσιν ἔειπεν·
Ἕκτορ, ἐγὼ δύσηνα· ἰὴ ἄρα γεινόμεθ' αἴσῃ
Ἀμφότεροι, ζὺ μὲν ἐν Τροίῃ Πριάμῳ κατὰ δῶμα,
Αὐτὰρ ἐγὼ Θήβῃσιν, Ὑποπλάκῳ ὑλήεσσῃ,
Ἐν δόμῳ Ἠετίωνος· ὅ μ' ἔτρεφε τυτθὸν ἐοῦσαν,
Δύσμορος αἰνόμορον· ὡς μὴ ὄφελλε τεκέσθαι.
Νῦν δὲ ζὺ μὲν ἀΐδαο δόμους, ὑπὸ κεύθεσι γαίης,
Ἔρχεαι, αὐτὰρ ἐμὲ ζυζερῷ ἐνὶ πένθεϊ λείπεις
Χήρην ἐν μεγάροισι· πάϊς δ' ἔτι νήπιος αὖτως,
Ὃν τέκομεν, ζύ τ', ἐγώ τε, δυσάμμοροι· οὔτε ζὺ τύτῳ
Ἔσσεαι, Ἕκτορ, ὄνειαρ, ἐπεὶ θάνες· οὔτε ζοι αὖτε.
Ἤτοι γὰρ πολέμου γε φύγῃ πολύδακρυν Ἀχαιῶν,
Αἰεί τοι τύτῳ γε πόνος καὶ κήδε' ὀπίσσω

Circum verò ipſam gloréſque & fratriæ frequentes ſtabant,
Quæ ipſam inter ſe tenebant præ-dolore-cupidam interitûs.
Ea verò ut ad ſe rediit, & in præcordia anima collecta eſt,
Crebris gemitibus plorans, inter Troadas dixit;
" Hector, ego infelix! eodem igitur nati ſumus fato
" Ambo, tu quidem in Trojâ Priami in domo,
" Ego autem Thebis, Hypoplaco ſylvoſâ,
" In domo Eëtionis, qui me enutriit, parvula cùm eſſem,
" Infelix infelicem: utinam non genuiſſet.
" Nunc verò tu quidem in orci domos, ſub latebris terræ,
" Abis, & me graviſſimo in luctu relinquis
" Viduam in ædibus: At filius adhuc infans prorsùs,
" Quem genuimus, túque egóque calamitoſi: neque tu huic
" Eris, Hector, emolumento; quippe occubuiſti: neque tibi hic,
" Nam etſi bellum quidem effugerit lachrymoſum Achivorum,
" Semper tamen ei labor & mala in poſterum

Ver. 473.——εἰνατέρες.] Αἱ τῶν ἀδελφῶν γυναῖκες. *Schol.*

Ibid.—εἰνατέρες ἄλις.] Quâ ratione, εἰνατέρες, hîc ultimam producat; item αἰνόμορον, *ver.* 481; & γάρ, *ver.* 489; & πάϊς, *ver.* 492 & 499; vide ſuprà ad ά, 51.

Ibid.——ἔσαν.] *Al.* ἦσαν.

Ver. 474.——ἀπολέσθαι.] *Al.* ὀλέσθαι.

Ver. 475.——ἐς φρένα θυμὸς ἀγέρθη.] " Pro θυμὸς hîc——legitur etiam θυμὸν, " perinde ac ſi diceretur ἀγηερεμένον ἔσχε " τὸν θυμὸν ἐς φρένα." *Henric. Stephan.*

Ver. 476. Ἀμβλήδην γοόωσα.] Verſum hunc citat *Dionyſius Halicarnaſſenſis* iſto modo;

Ἀμβλύδην γοόωσα μετὰ δμωῇσιν ἔειπεν.

Περὶ Συνθέσεων, §. 15.

Ibid. Ἀμβλήδην.] Ἀναφέρουσα ἀθρόως τὸ πνεῦμα. *Schol.*

Ibid.—γοόωσα.] Vide ſuprà ad β', 97.

Ver. 477.——γεινόμεθ'.] *Al.* γεινάμεθ', & γινόμεθ'.

Ver. 478.—Πριάμῳ κατὰ δῶμα.] *Strabo, Geograph. lib.* XIII, citat Πριάμῳ ἐνὶ εἴκῳ.

Ver. 479.—Θήβῃσιν.] *Al.* Θήβηθεν, apud *Strabonem ibid.*

Ibid.—ὑλήεσσῃ.] Vide ſuprà ad φ', 449; & ad γ', 151.

Ver. 482. Νῦν δὲ ζὺ μὲν ἀΐδαο.] *Barneſius* edidit Νῦν δὲ ζὺ μέν β' ἀΐδαο. Sed nihil opus. Vide ſuprà ad ά, 51.

Ver. 487.——πολέμου——πολύδακρυν.] Vide ſuprà ad τ', 318.

Ibid.——φύγῃ.] *Al.* φύγοι.

Ver.

Ἔσσονται· ἄλλοι γάρ οἱ ἀπουρίσσουσιν ἀρούρας.
Ἦμαρ δ' ὀρφανικὸν παναφήλικα παῖδα τίθησι·
Πάντα δ' ὑπεμνήμυκε, δεδάκρυνται δὲ παρειαί.
Δευόμενος δέ τ' ἄνεισι πάϊς ἐς πατρὸς ἑταίρους,
Ἄλλον μὲν χλαίνης ἐρύων, ἄλλον δὲ χιτῶνος·
Τῶν δ' ἐλεησάντων κοτύλην τις τυθὸν ἐπέσχε,
Χείλεα μέν τ' ἐδίηνε, ὑπερῴηνε δ' ὑκ ἐδίηνε.
Τὸν δὲ κ' ἀμφιθαλὴς ἐκ δαιτύος ἐσυφέλιξε,
Χερσὶν πεπληγὼς, κ' ὀνειδείοισιν ἐνίσσων,
Ἔρρ' ἔτως· ὐ γάρ σε πατὴρ μετὰ δαίνυται ἡμῖν·
Δακρυόεις δέ τ' ἄνεισι πάϊς ἐς μητέρα χήρην,
Ἀστυάναξ, ὃς πρὶν μὲν ἐὺ ἐπὶ γούνασι πατρὸς
Μυελὸν οἷον ἔδεσκε, κ' οἰῶν πίονα δημόν·
Αὐτὰρ ὅθ' ὕπνος ἔλοι, παύσαιτό τε νηπιαχεύων,
Εὕδεσκ' ἐν λέκτροισιν, ἐν ἀγκαλίδεσσι τιθήνης,
Εὐνῇ ἐνὶ μαλακῇ, θαλέων ἐμπλησάμενος κῆρ·

" Erunt: alii enim ei terminis-mutatis-adiment arva.
" Dies nempè pupillaris omnibus-æqualibus-deſtitutum puerum reddit:
" Semper verò dejecto-eſt-vultu, lachrymiſque madidæ ſunt genæ.
" Egens autem vadit puer ad patris ſodales,
" Alium quidem chlænâ prenſans, alium verò tunicâ:
" Horum autem miſerantium pocillum aliquis tantillùm admovet,
" Labráque quidem rigat, palatum verò non rigat.
" Hunc & *aliquis* utroque-parente-vivo-florens è convivio exturbat,
" Manibus verberans, & probris inſectans;
" Abi in malam rem ſic; non tuus utique pater convivatur nobiſcum:
" Lacrymabundus autem redit puer ad matrem viduam,
" Aſtyanax, qui antè quidem ſui ſuper genibus patris
" Medullam tantùm comedebat, & ovium pinguem adipem:
" At quandò ſomnus occuparet, deſiiſsétque puerilitèr-luſitare,
" Dormiebat in lectis, in ulnis nutricis,
" Cubili in molli, deliciis repletus corde:

Ver. 489.—ἀπουρίσσουσιν.] Cod. *Harleian.* ἀπουρῆσουσιν.

Ibid.—ἀρούρας.] Vide ſuprà ad ζ', 142.

Ver. 490, 498. Ἦμαρ——ἡμῖν.] Verſus hoſce novem à nonnullis repudiatos fuiſſe teſtatur *Euſtathius.*

Ibid.——παναφήλικα.] Πάντων ἡλικιωτῶν ἐξερημένον· τυτέσιν, ἐλαυνόμενον τῆς ἀπ' αὐτῶν διατριβῆς. *Schol.*

Ver. 491.——ὑπεμνήμυκε.] Καταμέμυκε, καταςύγνανε, κάτω βλέπει. Ὁ δὲ Ἀρίσταρχος, ἐπὶ τῷ καταπένευκε ἐκδέχεται. Οἱ δὲ, ἀντὶ τοῦ, εἰς ἀνάμνησιν ἔρχεται τοῦ πατρός. *Schol.* Cæterùm *Barneſius* edidit ὑπεμνήμνευκε ex ὑπομνημονύω. Sed nulla, ut videtur, ſatìs idoneâ auctoritate. Codex *Harleianus* habet ὑπομνήμυκε.

Ibid.—παρειαὶ] Cod. *Harleian.* παρειά.

Ver. 492—499.——πάϊς ἐς.] *Barneſius* utrobique legendum cenſet πάϊς πρ. Sed nihil opus.

Ver. 496 —— ἀμφιθαλὴς.] Κατὰ ἀμφοτέρους τοὺς γονεῖς θάλλων· ὁ ἔχων τοὺς γονεῖς ἀμφοτέρους. *Schol.*

Ver. 497.—πεπληγὼς.] Vid. ſup. ad β', 314.

Ibid.——ὀνειδείοισιν.] Cod. *Harleian.* ὀνειδίοισιν. Sed, ut opinor, minùs rectè. Vide ſuprà ad ϖ', 628.

Ibid.——ἐνίσσων.] *Al.* ἐνίπτων.

Ver. 498.—μεταδαίνυται.] Vide ſuprà ad γ', 260.

Ver. 501—503.——ἔδεσκε—— Εὕδεσκ'.] *Comedere ſolebat*——*Dormire ſolebat.* Vide ſuprà ad *ver.* 394; & ad β', 221.

Ver. 502.——ἔλοι.] *Al.* ἕλῃ.

Ver. 504.—ἐνὶ μαλακῇ.] Quâ ratione, ἐνί, hîc

Νῦν δ' ἂν πολλὰ πάθῃσι, φίλε ἀπὸ πάτρος ἀμαρτὼν,
Ἀστυάναξ, ὃν Τρῶες ἐπίκλησιν καλέουσιν·
Οἷος γὰρ ῥύεο πύλας καὶ τείχεα μακρά.
Νῦν δὲ σὲ μὲν παρὰ νηυσὶ κορωνίσι, νόσφι τοκήων,
Αἰόλαι εὐλαὶ ἔδονται, ἐπεί κε κύνες κορέσωνται,
Γυμνόν· ἀτὰρ τοι εἵματ' ἐνὶ μεγάροισι κέονται,
Λεπτά τε καὶ χαρίεντα, τετυγμένα χερσὶ γυναικῶν.
Ἀλλ' ἤτοι τάδε πάντα κατακλέξω πυρὶ κηλέῳ,
Οὐδέν τοί γ' ὄφελος, ἐπεὶ οὐκ ἐγκείσεαι αὐτοῖς,
Ἀλλὰ πρὸς Τρώων καὶ Τρωϊάδων κλέος εἶναι.
Ὣς ἔφατο κλαίων· ἐπὶ δὲ ξενάχουτο γυναῖκες.

505 "Nunc verò multa patietur, charo patre privatus,
"Astyanax, quem Troës cognomine vocant:
"Solus enim ipsis, *ô Hector*, defendebas portas & muros altos.
"Nunc verò te quidem ad navès recurvas, procul à parentibus,
"Mobiles vermes edent, postquàm canes se satiaverint,
510 "Nudum: at tibi vestes in ædibus jacent,
"Tenuésque & venustæ, factæ manibus mulierum.
"Verùm enimverò hæc omnia comburam igne ardenti,
"Nihil tibi utique usui *futura*, neque enim jacebis in ipsis;
"Sed coram Trojanis & Troadibus gloria *tibi* sunto.
515 Sic dixit fiens: adgemuerunt autem mulieres.

hîc item infrà *ver.* 516, ultimam producat; & ὄφελος, *ver.* 513; vide suprà ad ά, 51.

Ibid.——ἐμπλησάμενος.] Vide suprà ad *ver.* 312.

Ver. 506. Ἀστυάναξ, ὃν Τρῶες ἐπίκλησιν καλέουσιν· οἷος γάρ.] Sic suprà ξ', 402;

Τόν ῥ' Ἕκτωρ καλέεσκε Σκαμάνδριον, αὐτὰρ οἱ ἄλλοι
Ἀστυάνακτ'· οἷος γὰρ ἐρύετο Ἴλιον Ἕκτωρ.

Τὸν Ἀστυάνακτα ἀρα ὀρθότερον ἄλλο κεῖσθαι τῷ παιδὶ [τῷ Ἕκτορος,] ἢ τὸν Σκαμάνδριον—— Σκοπῶμεν δὴ διὰ τί ποτε· ἢ αὐτὸς ἡμῖν κάλλιστα ὑφηγεῖται τὸ διότι; φησὶ γὰρ, "οἷος "γάρ ῥύεο πόλιν καὶ τείχεα μακρά." Διὰ ταῦτα δὴ, ὡς ἔοικεν, ὀρθῶς ἔχει καλεῖν τὸν τοῦ ζωτῆρος υἱὸν, Ἀστυάνακτα τοῦτο ὃ ἔσωζεν ὁ πατὴρ αὐτοῦ, ὥς φησιν Ὅμηρος. *Plato in Cratylo.*

Ibid.——Τρῶες.] *Al.* πάντες.

Ver. 507. οἷος γάρ ῥύσο πύλας.] Apud *Platonem*, loco jam citato; οἷος γὰρ ῥῦσο πόλιν.

Ver. 509. Αἰόλαι εὐλαὶ.] Τὸ, αἴολον, ἐκ οἷδ' ὅθεν τῶν Γραμματικῶν τινες ἐπὶ τοῦ Ποικίλου φασὶ Ὁμήρῳ ἀκοῦσαι ἀξιοῦσιν—— Οὐκ ἔστι δὲ, ἀλλὰ σημαίνει τὸν Ταχύν· γενόμενον ἀπὸ τῆς Ἀέλλης, ἥτις ἀπὸ τοῦ Ἀεῖν καὶ Εἰλεῖν ποιηταῖς.—— "Αἰόλαι ἓν εὐλαὶ," ἀπὸ τοῦ εἰλεῖσθαι ταχέως λέγονται. *Porphyr. Quæst. Homeric.* 3.

Ibid.——κορέσωνται.] Vide suprà ad τ', 167. Cod. *Harleian.* κορέσονται.

Ver. 511.——τετυγμένα.] Vide suprà ad *Il.* ξ', 488.

Ver. 512.——κηλέῳ.] Vide suprà ad *ver.* 374.

ΤΗΣ
ΟΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΔΟΣ

ΡΑΨΩΔΙΑ, ἢ ΓΡΑΜΜΑ, Ψ'.

Ὑπόθεσις τῆς Ψ'. ΟΜΗΡΟΥ Ῥαψῳδίας.

Ἀχιλλεὺς τῶν νενομισμένων ἐπὶ τοῖς νεκροῖς μεδιδίδωσι Πατρόκλῳ, πυρὰν νήσας, καὶ ζῴξας ἐπ' αὐτῷ δυοκαίδεκα Τρωϊκὰς νεανίσκους, καὶ κύνας, καὶ ἵππους, καὶ ἄλλα ἱερεῖα· ἔπειτα καὶ ἀγῶνα ἐπιτάφιον ποιεῖ, ἐν ᾧ νικᾷ ἵπποις μὲν Διομήδης, δρόμῳ δὲ Ὀδυσσεὺς, ἄλλοι δὲ ἄλλως· καὶ ὅτως ὁ ἀγὼν διαλύεται.

Ἐπιγραφαί.

Ἀγὼν ἐπιτάφιος.

Ἄλλως.

Ψῖ Δαναοῖσιν ἀγῶνα διδὺς ἐτέλεσσεν Ἀχιλλεύς.

Ἄλλη.

Ψῖ Πάτροκλον θάπλει καὶ ἐξετέλεσσεν ἀγῶνας.

Ὡς οἱ μὲν ϛεναχοντο κατὰ ϖτόλιν· αὐτὰρ Ἀχαιοὶ
Ἐπειδὴ νῆάς τε καὶ Ἑλλήϖοντον ἵκοντο,
Οἱ μὲν ἄρ' ἐσκιδνάντο ἑὴν ἐπὶ νῆα ἕκας@·

SIC hi quidem ingemiſcebant per urbem: at Achivi
Poſtquàm ad navéſque & Helleſpontum pervenerant,
Alii quidem diſperſi-ibant ſuam ad navem quiſque:

Ver. 2. Ἐπειδὴ νῆας.] Πολλὴς ἀκεφάλους ϖοιεῖ [Ὅμηρος] ϛίχους——· ἀκέφαλοι δέ εἰσιν οἱ ἐπὶ τῆς ἀρχῆς τὴν χαλότηλα ἔχοντες.

"Ἐπειδὴ νῆας τε καὶ Ἑλλήσποντον ἵκοντο."

Athæneus, Lib. XIV. *cap.* 8.

Porrò & in *hoc eodem vocabulo* verſus ἀκεφάλους plures effecit Poëta; Suprà χ', 379;

Ἐπειδὴ τόνδ' ἄνδρα θεοὶ δαμάσσαθαι ἔδωκαν.

Item *Odyſſ.* δ', 13;

Ἐπειδὴ τοπρῶτον ἐγείνατο παῖδ' ἐραϛεινήν.

Et *Odyſſ.* Σ', 452;

Ἐπειδὴ λίπε δῶμα Καλυψῶς ἠυκόμοιο.

Et *Odyſſ.* φ', 25;

Ἐπειδὴ Διὸς υἱὸν ἀφίκετο καρτερόθυμον.

Vide ſuprà ad ά, 342.

Ibid.——καὶ Ἑλλήσποντον ἵκοντο.] Ἑλλήσποντον καλεῖ τὴν περιξ Ἰλίου θάλασσαν. *Scbol.*

Ver. 3.——ἄρ'.] *Ut par erat*——.

Ver.

Μυρμιδόνας δ' οὐκ εἴα ἀποσκίδνασθαι Ἀχιλλεὺς,
Ἀλλ' ὄγε οἷς ἑτάροισι φιλοπτολέμοισι μέτηυδα·
Μυρμιδόνες ταχύπωλοι, ἐμοὶ ἐρίηρες ἑταῖροι,
Μὴ δήπω ὑπ' ὄχεσφι λυώμεθα μώνυχας ἵππους,
Ἀλλ' αὐτοῖς ἵπποισι καὶ ἅρμασιν ἆσσον ἰόντες,
Πάτροκλον κλαίωμεν· ὁ γὰρ, γέρας ἐστὶ θανόντων.
Αὐτὰρ ἐπεί κ' ὀλοοῖο τεταρπώμεσθα γόοιο,
Ἵππους λυσάμενοι δορπήσομεν ἐνθάδε πάντες.
Ὣς ἔφαθ'· οἱ δ' ὤμωξαν ἀολλέες· ἦρχε δ' Ἀχιλλεύς·
Οἱ δὲ τρὶς περὶ νεκρὸν ἐΰτριχας ἤλασαν ἵππους
Μυρόμενοι, μετὰ δέ σφι Θέτις γόον ἵμερον ὦρσε.
Δεύοντο ψάμαθοι, δεύοντο δὲ τεύχεα φωτῶν
Δάκρυσι· τοῖον γὰρ πόθεον μήστωρα φόβοιο.
Τοῖσι δὲ Πηλείδης ἀδινὰ ἐξῆρχε γόοιο,
Χεῖρας ἐπ' ἀνδροφόνους θέμενος στήθεσσιν ἑταίρου·
Χαῖρέ μοι, ὦ Πάτροκλε, καὶ εἰν Ἀΐδαο δόμοισι·
Πάντα γὰρ ἤδη τοι τελέω, τὰ πάροιθεν ὑπέσχον,
Ἕκτορα δεῦρ' ἐρύσας δώσειν κυσὶν ὠμὰ δάσασθαι·

Myrmidonas verò non finebat diſperſos-abire Achilles,
Sed is inter ſuos ſocios bellicoſos dixit;
" Myrmidones pernices equites, mei chari ſocii,
" Nè jam à curribus ſolvamus ſolidos-ungulis equos,
" Sed cum ipſis equis & curribus propiùs accedentes,
" Patroclum defleamus: Hoc enim, honor eſt mortuorum.
" At poſtquàm triſti ſatiati-fuerimus luctu,
" Equis ſolutis cœnabimus hîc omnes.
Sic dixit: Illi autem lamentabantur frequentes; præibat verò Achilles:
Hi verò ter circa mortuum pulchrè jubatos egerunt equos
Lugentes; intérque ipſos Thetis luctûs deſiderium excitavit.
Rigabantur arenæ, rigabantur & arma virorum
Lacrymis: talem enim deſiderabant artificem fugandi *hoſtes*.
Illis autem Peïdes denſum-ſuſpiriis exorſus eſt luctum,
Manibus homicidis impoſitis pectori ſocialis;
" Salve mihi, ô Patrocle, etiam in orci ædibus:
" Omnia enim jam tibi perficiam, quæ anteà pollicitus ſum,
" Hectorem huc tractum daturum canibus, crudum ut-diſcerpant:

Ver. 5. ——ὄγε.] De hujuſmodi ſyntaxeos elegantiâ, vide ſuprà ad γ', 409.

Ver. 7. Μή δήπω.] Cod. *Harleian.* Μὴ δή πω. *Nequaquàm quæſo.* Vide ſuprà ad ξ', 433.

Ver. 9.—ὁ γὰρ, γέρας ἐστὶ θανόντων.] Vide ſuprà ad ω', 674.

Ver. 10.—τεταρπώμεσθα.] *Nos ipſi ſatiaverimus.* Vide ſuprà ad χ', 33; & ad ν', 45.

Ver. 13. Οἱ δὲ τρὶς περὶ νεκρὸν.]
Ter circum accenſos cincti fulgentibus armis
Decurrêre rogos: ter mœſtum funeris ignem
Luſtravêre in equis, ululatuſque ore dedêre. *Æn.* XI. 188.

Ver. 15. Δεύοντο ψάμαθοι, δεύοντο δὲ τεύχεα φωτῶν Δάκρυσι.]
Spargitur & tellus lachrymis, ſparguntur & arma. *Æn.* XI. 191.

Ver. 19. Χαῖρέ μοι, ὦ Πάτροκλε.]
——Salve æternùm, mihi maximè Palla,
Æternúmque vale.— *Æn.* XI. 97.

Δώδεκα δὲ πρόπάροιθε πυρῆς ἀποδειροτομήσειν
Τρώων ἀγλαὰ τέκνα, ζέθεν κλαμένοιο χολωθείς.
Ἦ ῥα, καὶ Ἕκτορα δῖον ἀεικέα μήδετο ἔργα,
Πρηνέα παὶ λεχέεσσι Μενοιτιάδαο τανύσσας
Ἐν κονίῃσ· οἱ δ' ἔνθ' ἀφοπλίζοντο ἕκαστοι
Χάλκεα, μαρμαίροντα· λυὸν δ' ὑψηχέας ἵππους.
Κὰδ δ' ἵζον παρὰ νηὶ ποδώκεος Αἰακίδαο
Μυρίοι· αὐτὰρ ὁ τοῖσι τάφον μενοεικέα δαίνυ.
Πολλοὶ μὲν βόες ἀργοὶ ὀρέχθεον ἀμφὶ σιδήρῳ,
Σφαζόμενοι, πολλοὶ δ' οἰῶες καὶ μηκάδες αἶγες·
Πολλοὶ δ' ἀργιόδοντες ὗες, θαλέθοντες ἀλοιφῇ,
Εὑόμενοι τανύοντο διὰ φλογὸς Ἡφαίστοιο·
Πάντῃ δ' ἀμφὶ νέκυν κελυφήριτον ἔρρεεν αἷμα.
Αὐτὰρ τὸν γε ἄνακτα ποδώκεα Πηλείωνα

" Duodecim autem ante pyram cervices abscissurum
" Trojanorum claris filiis, de te interfecto iratus.
Dixit quidem, & in Hectora nobilem indigna machinabatur opera,
Pronum ad feretrum Menœtiadæ extendens
In pulveribus : illi verò arma exuebant quisque
Ærea, coruscantia ; solvebántque alti-sonos equos.
Consederunt autem juxta navem pedibus-velocis Æacidæ
Frequentissimi ; at is eis epulum funebre lautum præbebat.
Multi quidem boves candidi humi-extendebantur vi ferri,
Inter jugulandum, multæ etiam oves & balantes capræ :
Multi & albis-dentibus sues, florentes pinguedine,
Torrendi extendebantur per flammam Vulcani :
Undique autem circum cadaver multus fluebat sanguis.
At regem quidem pedibus-celerem Pelidem

Ver. 22. Δώδεκα δὲ.] Vide infrà ad *ver.* 175.

Ver. 24.——ἀεικέα μήδετο ἔργα.] Τὸ ἐπὶ σῶμα τε ἐκλεῖναι κατὰ κόνεως, καὶ ἐνυβρίζειν τῷ ἐκ ἀνιλαμβανομένῳ, καὶ γῆν οἷον αἰκίζεσθαι καφὴν, καὶ τὸ τρὶς ἕλκεσθαι περὶ τὸ ζῆμα τῦ Πατρόκλυ· ὡς ἐν τοῖς ἑξῆς ἱστορήσει. *Eustath.* Τῷ τε Ἀχιλλεῖ τὰς θρασείᾶς λόγυς περιτίθησιν, (*Il.* ά, 225;) " Οἰνοβαρὲς, κυνὸς ὄμματ' " ἔχων, κραδίην δ' ἐλάφοιο," τὴν αὐτὴν κρίσιν ὑπειπὼν, (ά, 223;) " Πηλείδης δ' ἐξαῦτις " ἀταρτηροῖς ἐπέεσσιν, &c." Καλὸν γὰρ εἰκὸς ἐδὲν εἶναι μετ' ὀργῆς καὶ αὐτηρῶς λεγόμενον. Ὁμοίως καὶ ἐπὶ τῶν πράξεων, " Ἦ ῥά, καὶ Ἕκ- " τορα δῖον ἀεικέα μήδετο ἔργα, Πρηνέα παρ' " λεχέεσσι Μενοιτιάδαο τανύσσας." *Plutarch. de audiendis Poëtis.* Vide suprà ad ύ, 467; & ά, 2.

Ibid.——μήδετο.] *Al.* μήσατο.

Ver. 25.——παὰ λεχέεσσι.] Παρὰ τῷ φερέτρῳ. ἦγεν τῇ κλίνῃ. *Schol.*

Ibid.—τανύσσας.] Rectè cum duplici σ. Vide suprà ad ε', 58.

Ver. 26.——ἕκαστοι.] Cod. *Harleian.* ἕκας οι.

Ver. 27.——λυὸν δ' ὑψηχέας ἵππους.] *Al.* λύοντο δὲ μώνυχας ἵππους. Ut suprà *ver.* 7.

Ver. 29.—τάφον μενοεικέα δαίνυ.] Τάφον, τὸ περίδειπνον, τὸ ἐπὶ τοῖς τελευτηκόσιν παρασκευαζόμενον. *Schol.*

Ver. 30. Πολλοὶ μὲν βόες.]

Multa boûm circa mactantur corpora morti ;
Setigerosque sues, raptasque ex omnibus agris
In flammam jugulant pecudes——

Æn. XI. 197.

Ibid.—ὀρέχθεον.] Ἀπειρείνοντο ἀναιρέμενοι· ἢ ἐφθέγγοντο, καὶ ὥσπερ ἐπέσενον· μεμίμηται γὰρ τὸ ἰδίωμα τῆς φωνῆς, ὁ προϊέντας ἀναιρέμενοι οἱ βόες. Οἱ δὲ, ἐκόπτοντο. *Schol.*

Ver. 33.—διὰ φλογὸς.] Vide suprà ad β', 267; & ad ί, 213.

Ver. 34.—κελυφήριτον.] Τοσοῦτον τῷ πλήθει, ὥστε καὶ κοτύλη ἀρύσασθαι. *Schol.* *Al.* κελυφήρυτον.

Ver.

Εἰς Ἀγαμέμνονα δῖον ἄγον βασιλῆες Ἀχαιῶν,
Σπυδῇ πεπαρπεπιθόντες, ἑταίρῳ χωόμενον κῆρ.
Οἱ δ' ὅτε δὴ κλισίην Ἀγαμέμνονος ἵξον ἰόντες,
Αὐτίκα κηρύκεσσι λιγυφθόγγοισι κέλευσεν,
Ἀμφὶ πυρὶ σῆσαι τρίποδα μέγαν· εἰ πεπίθοιεν
Πηλείδην, λέσασθαι ἀπὸ βρότον αἱματόεντα.
Αὐτὰρ ὅγ' ἠρνεῖτο σερεῶς, ἐπὶ δ' ὅρκον ὄμοσσεν·
Οὐ μὰ Ζῆν', ὅσις τε θεῶν ὕπατος καὶ ἄριστος,
Οὐ θέμις ἐσὶ λοεπρὰ καρήατος ἄσσον ἱκέσθαι,
Πρίν γ' ἐνὶ Πάτροκλον θέμεναι πυρὶ, ζῆμά τε χεῦσαι,
Κείρασθαί τε κόμην· ἐπεὶ ἤ μ' ἔτι δεύτερον ὧδε
Ἵξετ' ἄχος κραδίην, ὄφρα ζωοῖσι μελείω.
Ἀλλ' ἤτοι μὲν νῦν συλερῇ πειθώμεθα δαιτί·
Ἠῶθεν δ' ὄτρυνον, ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγάμεμνον,
Ὕλην τ' ἀξέμεναι, πάρα τε ζχεῖν, ὡς ἐπιεικὲς
Νεκρὸν ἔχοντα νέεσθαι ὑπὸ ζόφον ἠερόεντα·

Ad Agamemnonem nobilem ducebant reges Achivorum,
Ægrè persuasum, de sodali iratum corde.
Illi verò cum jam ad tentorium Agamemnonis veniſſent euntes,
Statim *is* preconibus canoris imperavit,
Igne circundare positum tripodem magnum; si quà persuadere possent
Pelidi, ut-ablueret tabum cruentum.
At ille recusabat constantèr, insupèr & juramentum juravit;
" Non per Jovem, qui deorum summus & optimus,
" Non fas est lavacra ad caput propè accedere,
" Antequàm Patroclum imposuero igni, tumulúmque aggestâ-terrâ fecero,
" Totonderóque comam: haud enim mihi posthàc iterùm sic
" Invadet dolor cor, quamdiù vivis interero.
" At tamen nunc inviso pareamus epulo;
" Manè verò jube-adhortans, Rex virorum Agamemnon,
" Lignáque comportent, apponántque, uti par est
" Mortuum habentem subire tenebras obscuras:

Ver. 38. Οἱ δ' ὅτε δὴ.] Vide suprà ad ξ', 432.

Ver. 39.——κέλευσεν.] Cod. *Harleian.* κέλευσαν. *Al.* κέλευεν.

Ver. 40.—τρίποδα μέγαν.] Quâ ratione, τρίποδα, hîc ultimam producat; item εὐρυπυλὲς, *ver.* 74; & δεξάμενος, *ver.* 89; vide suprà ad ά, 51.

Ver. 41, 46, 53.——λέσασθαι——Κείρασθαι——τράπωνται.] Vide suprà ad ω', 594; & φ', 560.

Ver. 45.——χεῦσαι.] Cod. *Harleian.* χεῦαι.

Ver. 46.——ἐπεὶ ἤ μ' ἔτι δεύτερον ὧδε Ἵξετ' ἄχος κραδίην.] Ἰσέον δὲ, ὅτι μὴ τοιοῦτον δεύτερον ἄχος ἵξεσθαι αὐτῷ ζῶντί φησιν Ἀχιλλεὺς, οἷα εἰδὼς ὅτι προλεθρήσεται τῷ παιδὸς χῷ τοῦ υἱοῦ. *Eustath.* Atque profitetur ipse Achilles (quod nec *Eustathium* fugit) suprà τ', 321, 326;

——ἠ μὲν γάρ τι κακώτερον ἄλλο πάθοιμι.
Οὐδ' εἴ κεν τῷ παῖδος ἀποφθιμένοιο πυθοίμην'——
Ἠὲ τὸν, ὃς Σκύρῳ μοι ἐνιῤῥέφεται φίλος υἱός.

Ver. 48.——μὲν νῦν.] Cod. *Harleian.* νῦν μὲν. Quo modo & in uno MS. scriptum repperit *Barnesius.*

Ibid.——συλῃῇ πειθώμεθα δαιτί.]
—positæque movent fastidia Mensæ,
Et queror invisi quum venit hora cibi.
Ovid. de Pont. Lib. I. *Eclog.* xi. 7.

Ver. 50. Ὕλην.] Vide suprà ad γ', 151.

Ὄφρ᾽ ἤτοι τὸν μὲν ἐπιφλέγῃ ἀκάμαντον πῦρ·
Θᾶσσον ἀπ᾽ ὀφθαλμῶν, λαοὶ δ᾽ ἐπὶ ἔργα τράπωνται.
Ὣς ἔφαθ᾽· οἱ δ᾽ ἄρα τῷ μάλα μὲν κλύον, ἠδ᾽ ἐπίθοντο.
Ἐσσυμένως δ᾽ ἄρα δόρπον ἐφοπλίσσαντες ἕκαστοι
Δαίνυντ᾽· οὐδέ τι θυμὸς ἐδεύετο δαιτὸς ἐίσης.
Αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἕντο,
Οἱ μὲν κακκείοντες ἔβαν κλισίηνδε ἕκαστος·
Πηλείδης δ᾽ ἐπὶ θινὶ πολυφλοίσβοιο θαλάσσης
Κεῖτο βαρυστενάχων, πολέσιν μετὰ Μυρμιδόνεσσιν,
Ἐν καθαρῷ, ὅθι κύματ᾽ ἐπ᾽ ἠϊόνος κλύζεσκον·
Εὖτε τὸν ὕπνος ἔμαρπτε, λύων μελεδήματα θυμῷ,
Νήδυμος ἀμφιχυθείς· μάλα γὰρ κάμε φαίδιμα γυῖα,
Ἕκτορ᾽ ἐπαΐσσων προτὶ Ἴλιον ἠνεμόεσσαν.
Ἦλθε δ᾽ ἐπὶ ψυχὴ Πατροκλῆος δειλοῖο,
Πάντ᾽ αὐτῷ μέγεθός τε καὶ ὄμματα κάλ᾽ εἰκυῖα,
Καὶ φωνήν· καὶ τοῖα περὶ χροῒ εἵματα ἕστο·

" Ut hunc quidem comburat indefeſſus ignis
" Ocyùs ab oculis, copiæque ad munia revertantur.
Sic dixit; Illi autem ei maximè auſcultârunt, atque paruerunt:
Sedulò verò cœnâ paratâ ſinguli
Convivabantur: neque quicquam animus indigebat epuli æqualis.
Sed poſtquàm potûs & cibi deſiderium exemerant,
Alii quidem decubituri iverunt ad tentorium quiſque:
Pelides verò in littore multo-ſtrepitu-reſonantis maris
Jacebat gravitèr-gemens multos inter Myrmidonas,
In *loco* puro, ubi fluctus littus alluebant:
Quandò hunc ſomnus cepit, ſolvens curas animi,
Suavis circumfuſus: valde enim laſſatus-erat pulchris membris,
Hectorem perſequendo ad Ilium ventoſam.
Supervenit verò anima Patrocli miſeri,
Omnia ipſi magnitudinéque & oculis pulchris ſimilis,
Et voce; & tales corpori veſtes induta erat.

Ver. 52.——ἐπιφλέγῃ.] *Al.* ἐπιφλέγει.

Ibid.——ἀκάμαντον πῦρ.] Vide ſuprà ad ά, 398; & ad φ', 13.

Ver. 53.——τράπωνται.] *Al.* τρέπωνται.

Ver. 54.——ἄρα.] *Ut æquum erat——Ut debuerunt——.*

Ver. 55.——ἐφοπλίσσαντες.] Ita ex uno MS. edidit *Barneſius*. *Al.* ἐφοπλίσαντες. Minùs rectè; antepenultimam enim corripit: " Δόρπα τ᾽ ἐφοπλισόμεσθα—." ſuprà ί, 66.

Ver. 56.——οὐδέ τι θυμὸς ἐδεύετο δαιτὸς ἐίσης.] Vide ſuprà ad ά, 468.

Ver. 57. Αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἕντο.]

Poſtquàm exempta fames, & amor compreſſus edendi. *Æn.* VIII. 184.

Vide ſuprà ad ά, 469.

Ver. 59. Πηλείδης δ᾽ ἐπὶ θινὶ.]

Cum pater in ripâ, gelidique ſub ætheris axe,
Æneas, triſti turbatus pectora bello
Procubuit, ſeramque dedit per membra quietem. *Æn.* VIII. 28.

Ver. 61.——κλύζεσκον.] *Alluere ſolebant.* Vide ſuprà ad χ', 155; & ad β', 221. Cod. *Harleian.* κλύζεσκεν.

Ver. 62.——ὕπνος——λύων μελεδήματα θυμῷ.]

Λυσιμέριμνε, κόπων ἡδεῖαν ἔχων ἀνάπαυσιν. *Orpheus, Hymn. in Somnum, ver.* 5.

Somne quies rerum,——
Pax animi, quem cura fugit——. *Ovid. Metam. Lib.* XI. *ver.* 623.

Ver. 65. Ἦλθε δ᾽ ἐπὶ ψυχὴ.]

In

Στῆ δ' ἄρ' ὑπὲρ κεφαλῆς, καί μιν πρὸς μῦθον ἔειπεν·
Εὕδεις, αὐτὰρ ἐμεῖο λελασμένος ἔπλευ, Ἀχιλλεῦ;
Οὐ μέν μευ ζώοντος ἀκήδεις, ἀλλὰ θανόντος·
Θάπτε με ὅττι τάχιστα, πύλας Ἀΐδαο περήσω.
Τῆλέ μέ εἴργουσι ψυχαὶ εἴδωλα καμόντων,
Οὐδέ μέ πω μίσγεσθαι ὑπὲρ ποταμοῖο ἐῶσιν·
Ἀλλ' αὔτως ἀλάλημαι ἀν' εὐρυπυλὲς Ἄϊδος δῶ.
Καί μοι δὸς τὴν χεῖρ', ὀλοφύρομαι· οὐ γὰρ ἔτ' αὖτις
Νίσσομαι ἐξ Ἀΐδαο, ἐπήν με πυρὸς λελάχητε.
Οὐ μὲν γὰρ ζωοί γε φίλων ἀπάνευθεν ἑταίρων
Βουλὰς ἑζόμενοι βουλεύσομεν· ἀλλ' ἐμὲ μὲν κὴρ

Conſtitit autem ſuper capite, & eum ſermone allocuta eſt;
" Dormis, & meî oblitus es, Achille?
" Non quidem me viventem negligebas, ſed mortuum *negligis*:
" Sepeli me quàm citiſſimè, portas orci *ut* intrem.
" Procul me arcent animæ, ſimulachra defunctorum,
" Neque me omninò miſceri trans fluvium ſinunt:
" Sed temerè erro circum portis-amplam orci domum.
" Et mihi da tuam manum, obteſtor: Non enim ampliùs poſthàc
" Redibo ex orco, poſtquàm me ignis participem feceritis.
" Haudquaquàm etenim vivi dilectis ſeorsùm à ſociis
" Conſilia ſedentes conſultabimus; ſed me quidem Fatum

In ſomnis ecce ante oculos mœſtiſſimus Hector
Viſus adeſſe mihi—— *Æn.* II. 270.

Ver. 68. Στῆ δ' ἄρ' ὑπὲρ κεφαλῆς.] Devolat & ſupra caput aſtitit.——
Æn. IV. 702.

Ver. 69. Εὕδεις.] —potes hoc ſub caſu ducere ſomnos?
Æn. IV. 560.

Ibid. Εὕδεις, αὐτὰρ ἐμεῖο λελασμένος ἔπλευ, Ἀχιλλεῦ.] Ita edidit *Barnesius*. Quam lectionem & probat *Henricus Stephanus*. *Vulgg.* ſine interrogatione.

Ibid.——ἐμεῖο.] *Al.* ἐμοῖο.

Ver. 70.——ἀκήδεις.] *Al.* ἀκήδεες.

Ver. 71. Θάπτε με ὅττι τάχιστα, πύλας Ἀΐδαο περήσω. Τῆλέ με εἴργουσι ψυχαὶ.] Nec ripas datur horrendas, nec rauca fluenta
Tranſportare prius, quam ſedibus oſſa quierunt. *Æn.* VI. 327.
——————tu mihi terram
Injice——————
Sedibus ut ſaltem placidis in morte quieſcam *Ibid.* 365, 371.

Ὅτι ζητῆμα ἐλλείψεως ἐνταῦθα· ἐν τῷ, " Θάπτε με ὅτι τάχιστα, πύλας Ἀΐδαο περήσω." Λείπει γὰρ τὸ, ἵνα, ἢ ἕτερόν τινα ὅμοιον, ὡς ἂν λέγῃ, Θάπτε με ἵνα περήσω. *Euſtath.* *Henricus Stephanus* omninò legendum cenſet; " Θάπτε με ὅττι τάχιστα· πύλας Ἀΐδαο " περήσω Τῆλέ με εἴργουσι, &c." Sed voces, εἴργω, ἔέργω, cum iſtiuſmodi infinitivo conſtruxas vix uſquam repeiras. *Barneſius* legendum conjicit; " Θάπτε με, ὄφρα τά- " χιστα πύλας Ἀΐδαο περήσω." Quin &, ut opinor, mutatâ interpunctione, ferri poteſt vulgata lectio: Θάπτε, με, ὅττι τάχιστα πύλας Ἀΐδαο περήσω. Eâdem ſcilicèt ratione ac ſuprà χ', 129, 130;

Βέλτερον αὖτ' ἐριδι ξυνελαυνέμεν· ὅττι τάχιστα
Εἰδομεν, ὁππότερῳ κεν Ὀλύμπιος εὐχος ὀρέξῃ.

Ibid.——περήσω.] Vide ſuprà ad ά, 67.

Ver. 72.——ψυχαὶ, εἴδωλα καμόντων.] Umbræ ibant tenues, ſimulacraque luce carentûm. *Georg.* IV. 472.

Ibid.—καμόντων.] Vide ſuprà ad γ', 278.

Ver. 73. Οὐδέ μέ πως.] Cod. *Harleian.* Οὐδέ μέ πω.

Ver. 75. Καί μοι δὸς τὴν χεῖρ', ὀλοφύρομαι.] Da dextram miſero—— *Æn.* VI. 370.
——————Da jungere dextram.
Ibid. 607.

Ver. 76. Νίσσομαι.] Cod. *Harleian.* Νεῖσομαι.

Ver. 77. Οὐ μὲν γὰρ ζωοί γε.] *Æſchines*, *Orat. in Timarch.* legit, Οὐ γὰρ ἔτι ζωοί γε.

Ibid.——ἀπάνευθεν.] Vide ſuprà ad ά, 349.

Ἀμφέχανε σὺ γερὴ, ἥπερ λάχε γεινόμενόν περ·
Καὶ δέ σοι αὐτῷ μοῖρα, θεοῖς ἐπιείκελ' Ἀχιλλεῦ,
Τείχει ὕπο Τρώων εὐπατρεέων ἀπολέσθαι.
Ἄλλο δέ τοι ἐρέω καὶ ἐφήσομαι, αἶκε πίθηαι,
Μὴ ἐμὰ ζωὸν ἀπάνευθε τιθήμεναι ὀστέ', Ἀχιλλεῦ.
Ἀλλ' ὁμῦ ὡς ἐτράφημεν ἐν ὑμετέροισι δόμοισιν,
Εὖτέ με τυδῆος ἐόντα Μενοίτιος ἐξ Ὀπόεντος
Ἤγαγεν ὑμέτερόνδ', ἀνδροκτασίης ὑπὸ λυγρῆς,
Ἤματι τῷ, ὅτε παῖδα κατέκταμεν Ἀμφιδάμαντος,
Νήπιος, οὐκ ἐθέλων, ἀμφ' ἀγραγάλοισι χολωθείς·
Ἔνθά με δεξάμενος ἐν δώμασιν ἱππότα Πηλεὺς,
Ἔτρεφέ τ' ἐνδυκέως, καὶ ζωὸν θεράποντ' ὀνόμηνεν·

" Absorbuit invisum, quod sortitò obvenit etiam nascenti;
" Quin & tibi ipsi fatum, diis similis Achille,
" Muro sub Trojanorum nobilium perire.
" Aliud autem tibi dicam & mandabo, si obsequi velis,
" Nè mea à tuis seorsùm condas ossa, Achille.
" Sed simul sicut nutriti fuimus in vestris ædibus,
" Quando me tum parvulum Menœtius ex Opunte
" Duxit ad vestram *domum*, homicidium propter triste,
" Die illo, quandò filium interfeci Amphidamantis,
" Imprudens, invitus, de talis iratus;
" Quum me exceptum in ædibus eques Peleus
" Nutrivitque, diligentèr, & tuum famulum nominavit:

Ver. 80—85. Καὶ δέ σοι αὐτῷ——Εὖτέ με.] *Æschines*, loco jam citato, versus hosce aliis interjectis versibus hoc modo legit;

Καὶ δέ σοι αὐτῷ μοῖρα, θεοῖς ἐπιείκελ' Ἀχιλλεῦ,
Τείχει ὑπὸ Τρώων εὐπατρεέων ἀπολέσθαι,
Μαινάμενον δηΐοις Ἕλένης ἕνεκ' ἠϋκόμοιο.
Ἄλλο δέ τοι ἐρέω, σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῇσιν.
Μὴ ἐμὰ ζωὸν ἀπάνευθε τιθήμεναι ὀστέ', Ἀχιλλεῦ,
Ἀλλ' ἵνα πέρ σε καὶ αὐτὸν ὁμοίη γαῖα κεκεύθῃ
Χρυσέῳ ἐν ἀμφιφορεῖ, τόν τοι πορὲ πότνια μήτηρ·
Ὡς ὁμῦ ἐτράφεμεν περ ἐν ἡμετέροισι δόμοισι,
Εὖ τέ με τυδῆος ἐόντα, &c.

Ibid. Καὶ δέ σοι αὐτῷ μοῖρα.]

——te quoque fata prospectant patria——. Æn. X. 740.

Ver. 82. Ἄλλο δέ τοι ἐρέω καὶ ἐφήσομαι] " Poscit nunc manum ultimam & vis & " syntâxis verbi, ἐρέω, quod Maittairius *apud* " *Homerum frequens cum accusativo aut dativo solis; neque sensu* jubenda *statuit.* Sed " hoc ipso sensu, & syntaxi non dissimili, " Patrocli umbra alloquitur Achillem, jubens scilicèt & injungens sua cum illius " ossibus, uno tumulo componere. Ἄλλο " δέ τοι ἐρέω καὶ ἐφήσομαι, &c.——Quin & " ἐρέω pro *jubebo* positum illustrat ejus con- " trarium ἀπερῶ *vetabo* significans. Interim " nec Græcum ἐρέω nec Latinum *jubeo* no- " tione imperandi capio; sed *hortandi, ro-* " *gandi, volendi.*" *Chishul, Annotat.* in Inscriptionem Sigeam. *sub finem.*

Ibid.——αἶκε.] *Al.* εἶκε.

Ver. 83 Μὴ ἐμὰ ζωὸν ἀπάνευθε.]

Et me consortem nati concede sepulchro.
Æn. X. 906.

Ver. 85.——Ὀπόεντος.] Ὀπῦς, πόλις τῆς Λοκρίδος. *Schol.*

Ver. 86.——ὑπὸ λυγρῆς.] *Al.* ἀλεγεινῆς.

Ver. 87.——παῖδα κατέκταμεν Ἀμφιδάμαντος.] Κλυτώνυμος ἦν ὁ ὑπὸ Παλρόκλου ἀναιρεθείς. *Schol.*

Ibid.——Ἀμφιδάμαντος.] Cod. *Harleian.* Ἰφιδάμαντος.

Ver. 88. Νήπιος] *Æschines* loco suprà citato legit Νήπιον.

Ibid.——ἀγραγάλοισι.] *Al.* ἀγραγάλῃσι.

Ver. 89.——ἱππότα Πηλεύς.] Vide suprà ad ά, 175.

Ver. 90. Ἔτρεφέ τ' ἐνδυκέως.] *Æschines* loco suprà citato legit, Ἔτρεφε τ' ἐνδυκέως. *Al.* Ἔτραφέ τ' ἐνδυκέως.

Ver.

Ὡς δὲ κ᾽ ὀσέα νῶϊν ὁμὴ ζορὸς ἀμφικαλύψοι,
Χρύσε᾽ ἀμφιφορεὺς, τόν τοι πόρε πότνια μήτηρ.
Τὸν δ᾽ ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
Τίπτε μοι, ἠθεία κεφαλὴ, δεῦρ᾽ εἰλήλυθας,
Καί μοι ταῦτα ἕκας᾽ ἐπιτέλλεαι; αὐτὰρ ἐγώ τοι
Πάντα μάλ᾽ ἐκτελέω, καὶ πείσομαι, ὡς σὺ κελεύεις.
Ἀλλά μοι ἄσσον σῆθι· μίνυνθά περ ἀμφιβαλόντε
Ἀλλήλοις ὀλοοῖο τεταρπώμεσθα γόοιο.
Ὡς ἄρα φωνήσας ὠρέξατο χερσὶ φίλῃσιν,
Οὐδ᾽ ἔλαβε· ψυχὴ δὲ κατὰ χθονὸς, ἠΰτε καπνὸς,
Ὤχετο τετριγυῖα· ταφὼν δ᾽ ἀνόρυσεν Ἀχιλλεὺς,
Χερσί τε συμπλατάγησεν, ἔπος τ᾽ ὀλοφυδνὸν ἔειπεν·
Ὤ πόποι, ἦ ῥά τις ἐστὶ καὶ εἰν ἀΐδαο δόμοισι

"Sic & offa nobis idem loculus contegat,
"Aurea Amphora, quam tibi dedit veneranda mater.
Illum verò respondens allocutus est pedibus velox Achilles;
"Cur mihi, venerandum caput, huc venisti,
"Et mihi hæc singula mandas? Atqui ego tibi
"Omnia diligenter perficiam, & obsequar, ut tu jubes.
"Sed me propiùs sta: paululùm saltem complexi
"*Nos* invicem, tristi satiemur luctu.
Sic fatus, captavit protensis manibus charis,
Neque prehendit; anima enim sub terram, tanquam fumus,
Abiit stridens: Attonitus autem exurrexit Achilles,
Manibúsque complosit, verbúmque lugubre dixit;
"Papæ! certè igitur aliqua est & in orci ædibus

Ver. 94. Τίπτε μοι] *Al.* Τίπτε μεν.

Ibid.——ἠθεία κεφαλὴ.] *Al.* ᾧ θεία κεφαλή, notante *Eustatbio.*

Ibid.——εἰλήλυθας.] Vide suprà ad φ', 81; & ad ά, 37.

Ver. 97.——ἀμφιβαλόντε.] Cod. *Harleian.* ἀμφιβαλόντες. Quod & ferri possit. Vide suprà ad ά, 566; & ad έ, 487. *Al.* ἀμφιχυθέντε.

Ver. 98.——τεταρπώμεσθα.] Vide suprà ad *ver.* 10.

Ver. 99.——ὠρέξατο χερσὶ φίλῃσιν, Οὐδ᾽ ἔλαβε.]

Ter conatus ibi collo dare brachia circum;
Ter frustra comprensa manus effugit imago,
Par levibus ventis, volucrique simillima somno. *Æn.* II. 792; VI. 700.

Ver. 100.——ψυχὴ δὲ κατὰ χθονὸς, ἠΰτε καπνὸς.]

Dixerat, & tenues fugit ceu fumus in auras. *Æn.* V. 740.

Ver. 100—103.——ψυχὴ δὲ κατὰ χθονὸς, ἠΰτε καπνὸς, Ὤχετο τετριγυῖα——ἦ ῥά τις ἐστὶ καὶ εἰν ἀΐδαο δόμοισι Ψυχὴ καὶ εἴδωλον.] Vituperat hæc *Plato*; Δεῖ δη (ὡς ἔοικεν) ἡμᾶς ἐπισκοπεῖν καὶ περὶ τούτων τῶν μύθων τοῖς ἐπιχειροῦσι λέγειν· καὶ δεῖσθαι μὴ λοιδορεῖν ἁπλῶς οὕτω τὰ ἐν ᾅδου, ἀλλὰ μᾶλλον ἐπαινεῖν, ὡς οὐτ᾽ ἀληθῆ λέγοντας οὔτ᾽ ὠφέλιμα τοῖς μέλλουσι μαχίμοις ἔσεσθαι——. Ἐξαλείψωμεν ἄρα——πάντα τὰ τοιαῦτα,——"Ὤ πόποι, ἦ ῥά "τις ἐστὶ καὶ εἰν ἀΐδαο δόμοισι Ψυχὴ καὶ εἴδω- "λον, ἀτὰς φρένες οὐκ ἔνι πάμπαν·" καὶ—— "Ψυχὴ δὲ κατὰ χθονὸς, ἠΰτε καπνὸς, Ὤχετο "τετριγυῖα. *De Republ. Lib.* III.

Ver. 101.——τετριγυῖα.] Vide suprà ad β', 314.

Ver. 102.——συμπλατάγησεν.] Vide suprà ad γ', 363; & ad δ', 455. *Al.* συμπατάγησεν.

Ver. 103.——ἦ ῥά τις ἐστὶ καὶ εἰν ἀΐδαο δόμοισι Ψυχὴ καὶ εἴδωλον.]

——tenues sine corpore vitas
——volitare cavâ sub imagine formæ. *Æn.* VI. 292.

Ver.

Ψυχὴ κὴ εἴδωλον, ἀτὰρ φρένες ἐκ ἔνι πάμπαν·
Παννυχίη γάρ μοι Πατροκλῆος δειλοῖο
Ψυχὴ ἐφειςήκει γοόωσά τε, μυρομένη τε,
Καί μοι ἕκας' ἐπέτελλεν· ἔικτο δὲ θέσκελον αὐτῷ.
Ὡς φάτο· τοῖσι δὲ πᾶσιν ὑφ' ἵμερον ὦρσε γόοιο·
Μυρομένοισι δὲ τοῖσι φάνη ῥοδοδάκτυλος ἠὼς
Ἀμφὶ νέκυν ἐλεεινόν. Ἀτὰρ κρείων Ἀγαμέμνων
Ουρῆάς τ' ὤτρυνε κὴ ἀνέρας, ἄξεμεν ὕλην,
Πάντοθεν ἐκ κλισιῶν· ἐπὶ δ' ἀνὴρ ἐσθλὸς ὀρώρει
Μηριόνης, θεράπων ἀγαπήνορος Ἰδομενῆος.
Οἱ δ' ἴσαν ὑλοτόμους πελέκεας ἐν χερσὶν ἔχοντες,
Σειράς τ' εὐπλέκτους· πρὸ δ' ἄρ' ὑρῆες κίον αὐτῶν·
Πολλὰ δ' ἄναντα, κάταντα πάραντα τε, δόχμιά τ', ἦλθον·
Ἀλλ' ὅτε δὴ κνημὺς προσέβαν πολυπίδακος Ἴδης,

" Anima & ſimulachrum, ſed præcordia non inſunt omninò:
" Pernox enim mihi Patrocli miſeri
" Anima ſuperſtitit ploránſque, lugénſque,
" Et mihi ſingula præcepit: ſimilis autem erat mirum-în-modum ipſi.
Sic dixit: Illis verò omnibus deſiderium excitavit luctûs:
Lugentibus autem illis apparuit roſea-digitis Aurora
Circa mortuum miſerandum. At rex Agamemnon
Mulósque excivit & viros, qui conveherent ligna,
Undique à tentoriis; & ad hoc vir ſtrenuus exortus eſt
Merionei, famulus virtutem-amantis Idomenei.
Hi verò ibant aptas-materiæ-cædendæ ſecures in manibus ferentes,
Funéſque benè tortos; muli autem præibant ipſis:
Multa verò ardua, declivia, acclivíáque, tranſversáque, tranſierunt.
Sed cùm jam ad ſaltus venerunt irriguæ-fontibus Idæ,

Ver. 106.——ἐφειςήκει.] Vide ſuprà ad δ', 434 & 492.

Ver. 108.——τοῖσι δὲ πᾶσιν ὑφ' ἵμερον ὦρσε γόοιο.] Καὶ ἐν τοῖς πέντεσι κὴ θρήνοις ἔςγίνεταί τις ἡδονή. Ἡ μὲν γὰρ λύπη, ἐπὶ τῷ μὴ ὑπάρχειν ἡδονὴ δὲ ἐν τῷ μεμνῆσθαι κὴ ὁρᾶν πως ἐκεῖνον, κὴ ἃ ἔπρατε, κὴ οἷος ἦν. Διὸ κὴ τοῦτο εἴρηται, "Ὡς φάτο τοῖσι δὲ πᾶσιν ἐφ' "ἵμερον ὦρσε γόοιο." *Ariſtot. Rhetoric. Lib.* I. *cap.* 11.

Ibid.——ὑφ' ἵμερον] *Al.* ἐφ' ἵμερον. Quo modo & legit *Ariſtoteles* loco jam citato.

Ver. 109.——ῥοδοδάκτυλος ἠὼς.] Vide ſuprà ad ά, 477.

Ver. 110. Ἀμφὶ νέκυν ἐλεεινόν.]

Corpus ubi exanimi poſitum Pallantis——.
Æn. XI. 30.

Cæterùm quâ ratione, νέκυν, hîc ultimam producat; item δὲ, *ver.* 119 & 135; & διὰ, *ver.* 122; & Ἀχνύμενος, *ver.* 137; vide ſuprà ad ά, 51.

Ver. 111, 127, 139, & 163.——ὕλην.] Vide ſuprà ad γ', 151.

Ver. 112.—ὀρώρει.] Vide ſuprà ad β', 810.

Ver. 114. Οἱ δ' ἴσαν.]

Itur in antiquam ſylvam, ſtabula alta ferarum;
Procumbunt piceæ: ſonat icta ſecuribus ilex,
Fraxineæque trabes: cuneis & fiſſile robur
Scinditur: advolvunt ingentes montibus ornos. *Æn.* VI. 179.

Ibid.——πελέκεας.] Enunciabatur, ac ſi ſcriptum fuiſſet πελέκας, vel πελέκεις. Ut rectè hîc annotavit *Barneſius*.

Ver. 115.——ἄρ'.] *Ut fieri ſolet*——.

Ver. 116. Πολλὰ δ' ἄναντα, κάταντα, πάραντά τε.] Μεμίμηται τῇ κακοφωνίᾳ τὴν ἀνωμαλίαν· πᾶσα δὲ μίμησις ἐναργές τι ἔχει. *Demetr. Phaler.* §. 226.

Ver. 117. Ἀλλ' ὅτε] Apud *Scholiaſten.* Ἀλλοῖε. Malè.

Ibid.——κνημὺς] Τὰς προσβάσεις τῶν ὀρῶν. *Schol. Al.* κρημνὺς. Quo modo & legit Codex *Harleianus*.

Ver.

Αὐτίκ' ἄρα δρῦς ὑψικόμους ταναήκεϊ χαλκῷ
Τάμνον ἐπειγόμενοι· ταὶ δὲ μεγάλα κλυπέεσσαι
Πίπτον· τὰς μὲν ἔπειτα διαπλήσσοντες Ἀχαιοὶ,
Ἕκδεον ἡμιόνων, ταὶ δὲ χθόνα ποσσὶ δαλεῦντο,
Ἐλδόμεναι πεδίοιο, διὰ ῥωπήϊα πυκνά.
Πάντες δ' ὑλοτόμοι φίλρὲς φέρον· ὣς γὰρ ἀνώγει
Μηριόνης, θεράπων ἀγαπήνορος Ἰδομενῆος·
Καὶδ' δ' ἄρ' ἐπ' ἀκτῆς βάλλον ἐπισχερὼ, ἔνθ' ἄρ' Ἀχιλλεὺς
Φράσσαλο Πατρόκλῳ μέγα ἠρίον, ἠδὲ οἱ αὐτῷ.
Αὐτὰρ ἐπεὶ πάντη παρακάββαλον ἄσπετον ὕλην,
Εἵατ' ἄρ' αὖθι μένοντες ἀολλέες· αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς
Αὐτίκα Μυρμιδόνεσσι φιλοπτολέμοισι κέλευσε,
Χαλκὸν ζώννυσθαι, ζεῦξαι δ' ὑπ' ὄχεσφιν ἕκαστον
Ἵππους· οἱ δ' ὦρνυντο, καὶ ἐν τεύχεσσιν ἔδυνον.
Ἂν δ' ἔβαν ἐν δίφροισι παραιβάται, ἡνίοχοί τε·
Πρόσθε μὲν ἱππῆες, μετὰ δὲ νέφος εἵπετο πεζῶν,

Protinus quidem quercus altè-comantes longâ-acie-munito ære
Cædebant festinantes; ea verò magnum sonitum-edentes
Cadebant: Eas quidem deindè diffidentes Achivi,
Alligabant mulis, hi verò terram pedibus carpebant,
Cupientes-pervenire-ad campum, per senticeta densa.
Omnes autem lignatores stipites ferebant; sic enim jusserat
Meriones, famulus amantis-virtutem Idomenei:
Atque in littus dejecerunt ordine, ubi Achilles
Designaverat Patroclo magnum sepulchrum, atque sibi ipsi.
At postquàm undique appositerant immensam materiem,
Considebant ibidem manentes conferti: at Achilles
Confestim Myrmidonibus bellocosis jussit
Ære cingi, jungeréque sub curribus quemque
Equos; Illi verò festini-surrexerunt, & arma induerunt:
Conscenderunt autem currus propugnatores, aurigæque;
Antè quidem curribus-vecti, ponè verò nubes sequebatur peditum,

Ver. 118. Αὐτίκ' ἄρα.] *Statim deinceps*———.

Ver. 119. Τάμνον.] Vide suprà ad ν', 84; & ad Ϛ', 87.

Ibid.——μεγάλα κλυπέεσσαι.] Vide suprà ad δ', 455 & 504.

Ver. 120.——διαπλήσσοντες.] *Al.* διαπρήσσοντες.

Ver. 121.——χθόνα ποσσὶ δαλεῦντο.] Διέκοπτον τὴν γῆν βαδίζουσαι. *Scbol.* MSS. apud *Barnesium.*

Ver. 122.——διὰ ῥωπήϊα πυκνά.]
Hîc inter densas corylos———.
Virg. Ecl. I. 14.

Ver. 125.——ἔνθ' ἄρ'.] *Ubi scilicèt*——.

Ver. 126. Φράσσαλο.] Rectè cum duplici σ. Primam enim corripit. Vide suprà ad ό, 234; & ad ά, 140.

Ver. 127.——παρακάββαλον.] *Al.* περικάμβαλον.

Ver. 129.——κέλευσε.] *Al.* κέλευε.

Ver. 130. Χαλκὸν ζώννυσθαι.] *Al.* Χαλκῷ ζώννυσθαι.

Ver. 132. Ἂν δ' ἔβαν ἐν δίφροισι παραιβάται.]
——Tum mœsta phalanx Teucrique sequuntur
Tyrrhenique duces, & versis Arcades armis. *Æn.* XI. 92.

Ibid.——ἔβαν.] Vide suprà ad Ϛ', 229.

Ibid.——παραιβάται.] Οἱ ἐπὶ τῶν ἁρμάτων ζυμπολεμοῦντες. *Scboi.* Vide suprà ad λ', 103.

Ver. 133.—μετὰ δὲ νέφος εἵπετο πεζῶν.]
Insequitur nimbus peditum———.
Æn. VII. 793.

Ver.

Μυρίοι· ἐν δὲ μέσοισι φέρον Πάτροκλον ἑταῖροι.
Θριξὶ δὲ πάντα νέκυν καλαείνυον, ἃς ἐπέβαλλον
Κειρόμενοι· ὄπιθεν δὲ κάρη ἔχε δῖος Ἀχιλλεὺς,
Ἀχνύμενος· ἕταρον γὰρ ἀμύμονα πέμπ' ἄϊδόσδε.
Οἱ δ' ὅτε χῶρον ἵκανον, ὅθι ζφίσι πέφραδ' Ἀχιλλεὺς,
Κάτθεσαν· αἶψα δέ οἱ μενοεικέα νήϊον ὕλην.
Ἔνθ' αὖτ' ἄλλ' ἐνόησε ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς·
Στὰς ἀπάνευθε πυρῆς ξανθὴν ἀπεκείραλο χαίτην,
Τήν ῥα Σπερχειῷ πολαμῷ τρέφε τηλεθόωσαν·
Ὀχθήσας δ' ἄρα εἶπεν, ἰδὼν ἐπὶ οἶνοπα πόντον·
Σπερχεῖ', ἄλλως ζοί γε πατὴρ ἠρήσαλο Πηλεύς,
Κεῖσέ με νοσήσανλα φίλην ἐς πάλρίδα γαῖαν,
Σοί τε κόμην κερέειν, ῥέξειν θ' ἱερὴν ἑκατόμβην·
Πεντήκονλα δ' ἔνορχα παρ' αὐτόθι μῆλ' ἱερεύσειν
Ἐς πηγὰς, ὅθι τοι τέμενος βωμός τε θυήεις.
Ὣς ἠρᾶθ' ὁ γέρων, ζὺ δέ οἱ νόον οὐκ ἐτέλεσσας.
Νῦν δ' ἐπεὶ οὐ νέομαί γε φίλην ἐς πάλρίδα γαῖαν,
Πάλρόκλῳ ἥρωϊ κόμην ὀπάσαιμι φέρεσθαι.
Ὣς εἰπὼν, ἐν χερσὶ κόμην ἑτάροιο φίλοιο

Frequentiſſimi: in mediis autem ferebant Patroclum ſocii.
Capillis verò totum mortuum tegebant, quos injiciebant
Tondentes: Ponè autem caput manibus-ferebat nobilis Achilles
Mœſtus; ſodalem enim eximium pompâ-funebri-mittebat ad orcum.
Illi verò quandò ad locum pervenerunt ubi ipſis indicaverat Achilles,
Depoſuerunt; ſtatimque ei affatim accumulârunt materiam.
Tum porrò aliud animo-deſignavit pedibus-valens nobilis Achilles:
Stans ſeorsùm à pyra flavam abſcidit comam,
Quam ſanè Sperchio fluvio alebat, floreſcentem:
Ingemiſcens autem dixit converſis-oculis in nigrum pontum;
" Sperchie, fruſtrà tibi utique pater vovit Peleus,
" Illuc me reverſum dilectam in patriam terram,
" Tibique comam abſciſſurum, mactatúrumque ſacram hecatomben:
" Quinquaginta inſuper maſculas ibidem oves ſacrificaturum
" Ad fontes, ubi tibi ager-ſacer altaréque odoratum.
" Sic vovit ſenex, tu verò ei votum non perfeciſti.
" Nunc autem quoniam haudquaquam redibo dilectam in patriam terram,
" Patroclo heroï comam dabo ſecum-ferendam.
Sic fatus, in manibus comam dilecti ſodalis

Ver. 135.——καλαείνυον.] *All.* κατέννυον.

Ver. 137, 284. Ἀχνύμενος——ἀχνυμένην.] Vide ſuprà ad γ', 260.

Ver. 138.——πέφραδ'.] Vide ſuprà ad β', 314; & ad ξ', 500.

Ver. 141.——ἀπεκείραλο.] Vide ſuprà ad *ver.* 10; & ad χ', 33.

Ver. 142. Τήν ῥα.] *Quam ſcilicèt*——.

Ibid.——Σπερχειῷ.] Πολαμὸς Θετταλίας. *Schol.*

Ver. 144.—ἠρήσαλο.] Vide ſuprà ad ά, 67.

Ver. 146. Σοί τε κόμην κερέειν.] Ἔθος ἦν τοῖς ἀρχαίοις, μετὰ τὸ παραχμάσαι τῆς νεότητος, τὰς κόμας ἀποκείρειν τοῖς ποταμοῖς· τούτους γὰρ ἐνόμιζον τῶν ἀναλωμάτων αἰτίους εἶναι. *Schol.*

Ibid.——ῥέξειν θ' ἱερὴν ἑκατόμβην.] Vide ſuprà ad ά, 444.

Ver. 151.—ὀπάσαιμι.] Vide ſuprà ad ά, 140.

Ver.

Θῆκεν· τοῖσι δὲ πᾶσιν ὑφ' ἵμερον ὦρσε γόοιο,
Καί νύ κ' ὀδυρομένοισιν ἔδυ φάος ἠελίοιο,
Εἰ μὴ Ἀχιλλεὺς αἶψ' Ἀγαμέμνονι εἶπε παραστὰς·
Ἀτρεΐδη, (ζοὶ γάρ τε μάλιστά γε λαὸς Ἀχαιῶν
Πείσονται μύθοισι,) γόοιο μέν ἐστι κὴ ἄσαι·
Νῦν δ' ἀπὸ πυρκαϊῆς ζκέδασον, κὴ δεῖπνον ἄνωχθι
Ὕπλεσθαι· τάδε δ' ἀμφὶ πονησόμεθ', οἵσι μάλιστα
Κήδεός ἐστι νέκυς· παρὰ δ' οἵ τ' ἀγοὶ ἄμμι μενόωσιν.
Αὐτὰρ ἐπεὶ τό γ' ἄκουσεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων,
Αὐτίκα λαὸν μὲν ζκέδασεν κατὰ νῆας ἐΐσας,
Κηδεμόνες δὲ παρ' αὖθι μένον, κὴ νήεον ὕλην.
Ποίησαν δὲ πυρὴν ἑκατόμποδον ἔνθα κὴ ἔνθα·
Ἐν δὲ πυρῇ ὑπάτῃ νεκρὸν θέσαν ἀχνύμενοι κῆρ.
Πολλὰ δὲ ἴφια μῆλα, κὴ εἰλίποδας ἕλικας βοῦς

Posuit: his autem omnibus desiderium excitavit luctûs:
Et omninò lamentantibus occidisset lumen solis,
Nisi Achilles statim Agamemnoni dixisset astans;
" Atride, (tibi enim maximè certè populus Achivorum
" Parebunt dictis,) luctu quidem licet etiam *aliàs* satiari:
" Nunc autem à pyrâ dimitte, & cœnam jube
" Parare; Hæc verò curabimus, quibus maximè
" Cura-justorum pertinet mortui: duces verò nobiscum maneant.
Ut verò hoc audivit rex virorum Agamemnon,
Confestim populum quidem dimisit per naves æquales,
Funeratores autem ibidem manserunt, & accumulârunt ligna.
Struxerunt verò pyram centum-pedum quaquaversùs;
Et in pyrâ summâ cadaver posuerunt dolentes corde.
Multas verò pingues oves & flexipedes camuros boves

Ver. 153.—τοῖσι δὲ πᾶσιν ὑφ' ἵμερον ὦρσε γόοιο.] Vide suprà ad *ver.* 108.

Ver. 154. Καί νύ κ' ὀδυρομένοισιν.] Ἐξὶν, ὡς αὐτός [ὁ Πραξιφάνης] φησι, τὸ, " Καί νύ " κ' ὀδυρομένοισι," ἐμφασίν τινα ἔχον οἰκτρᾶ ὑνόματος. *Demetr. Phaler.* §. 57. Vide & suprà ad ξ', 433.

Ibid.——ὀδυρομένοισιν ἔδυ φάος ἠελίοιο.]
——neque avelli possunt, nox humida donec
Invertit cœlum stellis fulgentibus aptum.
Æn. XI. 201.

Ver. 156.—ζοὶ γάρ τε.] *Al.* ζοὶ μέν τε.

Ver. 158—162.—ζκέδασον—ζκέδασεν.] Vide suprà ad ά, 140.

Ver. 160. Κήδεος.] Φερεπόνου ἀξιος, κηδεύσιμος. *Schol.*

Ibid.—οἵ τ' ἀγοὶ.] Cod. *Harleian.* οἵ ταγοί. Quo modo & legit *Eustathius*. Atqui vox ἀγὸς sæpè alibi apud *Homerum* occurrit; vox ταγὸς nusquam. Uti & notabat *Barnesius*.

Ver. 162.——νῆας ἐΐσας.] Vide suprà ad ά, 306.

Ver. 164. Ποίησαν δὲ πυρὴν.]
Ingentem struxere pyram——.
Æn. VI. 215.

Ibid.——ἑκατόμποδον ἔνθα κὴ ἔνθα.] Τετράγωνον, ὥστε ἑκάστην πλευρὰν ἑκατὸν ποδῶν μέτρον ἔχειν. *Schol. Al.* ἑκατόμπεδον.

Ver. 165. Ἐν δὲ πυρῇ.]
Fit gemitus: tum membra toro defleta reponunt. *Ibid.* 220.

Ibid.—ἀχνύμενοι.] Vide suprà ad γ', 260.

Ver. 166. Πολλὰ δὲ ἴφια μῆλα.]
——cædit quinas de more bidentes,
Totque sues, totidem nigrantes terga juvencos. *Æn.* V. 96.
Vide & suprà ad *ver.* 30.

Ibid.——εἰλίποδας ἕλικας.] Quâ ratione, εἰλίποδας, hîc ultimam producat; item δῖναι, *ver.* 196; & ἐπὶ, *ver.* 202; & ὄϊς, *ver.* 206; & ὑπὸ, *ver.* 215; vide suprà ad ά, 51.

Ver.

Πρόσθε πυρῆς ἔδερόν τε, καὶ ἄμφεπον· ἐκ δ' ἄρα πάντων
Δημὸν ἐλῶν ἐκάλυψε νέκυν μεγάθυμος Ἀχιλλεὺς
Ἐς πόδας ἐκ κεφαλῆς, περὶ δὲ δρατὰ ζώματα νήει.
Ἐν δὲ τίθει μέλιτος καὶ ἀλείφατος ἀμφιφορῆας,
Πρὸς λέχεα κλίνων· πίσυρας δ' ἐριαύχενας ἵππους
Ἐσσυμένως ἐνέβαλλε πυρῇ, μεγάλα ςοναχίζων.
Ἐννέα τῷ γε ἄνακτι τραπεζῆες κύνες ἦσαν,
Καὶ μὲν τῶν ἐνέβαλλε πυρῇ δύο δειροτομήσας·
Δώδεκα δὲ Τρώων μεγαθύμων υἱέας ἐσθλοὺς,
Χαλκῷ δηϊόων· κακὰ δὲ φρεσὶ μήδετο ἔργα·
Ἐν δὲ πυρὸς μένος ἧκε ςιδήρεον, ὄφρα νέμοιτο.
Ὤμωξέν τ' ἄρ' ἔπειτα, φίλον δ' ὀνόμηνεν ἑταῖρον·
Χαῖρέ μοι, ὦ Πάτροκλε, καὶ εἰν Ἀΐδαο δόμοισι·
Πάντα γὰρ ἤδη τοι τελέω, τὰ πάροιθεν ὑπέςον.
Δώδεκα μὲν Τρώων μεγαθύμων υἱέας ἐσθλοὺς,
Τοὺς ἅμα σοὶ πάντας πῦρ ἐσθίει· Ἕκτορα δ' ὔτι

Ante pyram excoriârunt & curârunt: at ex omnibus
Adipe ſumptâ obtexit cadaver magnanimus Achilles
Ad pedes à capite, circúmque excoriata corpora accumulabat.
Impoſuit & mellis & olei amphoras,
Ad feretrum acclinans: quatuor & arduos cervicibus equos
Feſtinantèr injecit pyræ, magnos ciens gemitus.
Novem huic regi menſarii canes erant,
Horum etiam injecit pyræ duos obtruncatos:
Duodecim & Troûm magnanimorum filios ſtrenuos,
Ære cædens; Mala enim mente ſtruebat opera:
Immiſit & ignis vim invictam, ut depaſceret,
Ejulavítque deindè, charúmque nomine-ciebat ſodalem;
" Salve mihi, ô Patrocle, etiam in Orci domo:
" Omnia enim jam tibi perficio, quæ anteà pollicitus ſum.
" Duodecim quidem Trojanorum magnanimorum filios ſtrenuos,
" Hos unà tecum omnes ignis abſumit: Hectorem autem neutiquam

Ver. 168. Δημὸν ἐλῶν ἐκάλυψε νέκυν.] Πρὸς τὸ ταχὺ τὴν πιμελὴν ἐξαφθῆναι, τοῦτο ποιεῖ Ἀχιλλεύς. *Schol.*

Ver. 170. Ἐν δὲ τίθει.]

Hic duo rite mero libens carchefia Baccho
Fundit humi, duo lacte novo, duo ſanguine ſacro. *Æn.* V. 77.

Ver. 171.—κλίνων.] Vide ſuprà ad á, 309.

Ibid.——πίσυρας δ' ἐριαύχενας ἵππους.]

Addit equos—— *Æn.* XI. 80.

Ver. 172.—ςοναχίζων.] *Al.* ςεναχίζων.

Ver. 175. Δώδεκα δὲ Τρώων.]

Vinxerat, & poſt terga manus, quos mitteret umbris
Inferias, cæſo ſparſuros ſanguine flammam. *Æn.* XI. 81.
——————Sulmone creatos
Quatuor hic juvenes, totidem quos educat Ufens,
Viventes rapit: inferias quos immolet umbris,
Captivoque rogi perfundat ſanguine flammas. *Æn.* X. 517.

Quem locum inter alios citat *Macrobius* ad demonſtrandum, " *totam Æneïda effigiatam* " *eſſe ad exemplar Iliados atque Odyſſeæ Ho-* " *mericæ.*" Lib. V. cap. 2.

Ver. 176.——κακὰ δὲ φρεσὶ μήδετο ἔργα.]

Vide ſuprà ad *ver.* 22.

Ibid.——μήδετο.] *Al.* μήσατο.

Ver. 178.——φίλον δ' ὀνόμηνεν ἑταῖρον· Χαῖρέ μοι.]

——————ac talia fatur;
Salve, ſancte parens. Iterum ſalvete, recepti

Nequic-

Δώσω Πριαμίδην πυρὶ δαπτέμεν, ἀλλὰ κύνεσσιν.
Ὣς φάτ' ἀπειλήσας· τὸν δ' ἐ κύνες ἀμφεπένοντο·
Ἀλλὰ κύνας μὲν ἄλαλκε Διὸς θυγάτηρ Ἀφροδίτη
Ἦμαρ καὶ νύκτας· ῥοδόεντι δὲ χρῖεν ἐλαίῳ,
Ἀμβροσίῳ, ἵνα μή μιν ἀποδρύφοι ἑλκυσάζων·
Τῷ δ' ἐπὶ κυάνεον νέφος ἤγαγε Φοῖβος Ἀπόλλων
Οὐρανόθεν πεδίονδε· κάλυψε δὲ χῶρον ἅπαντα,
Ὅσσον ἐπεῖχε νέκυς, μὴ πρὶν μένος ἠελίοιο
Σκήλῃ ἀμφὶ περὶ χροΐ ἵνεσιν, ἠδὲ μέλεσσιν.
Οὐδὲ πυρὴ Πατρόκλοιο ἐκαίετο τεθνειῶτος.
Ἔνθ' αὖτ' ἄλλ' ἐνόησε ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς,
Στὰς ἀπάνευθε πυρῆς, δοιοῖς ἠρᾶτ' ἀνέμοισι,
Βορέῃ καὶ Ζεφύρῳ, καὶ ὑπέσχετο ἱερὰ καλά·
Πολλὰ δὲ καὶ ζπένδων χρυσέῳ δέπαϊ, λιτάνευεν
Ἐλθέμεν, ὄφρα τάχιστα πυρὶ φλεγέθοιτο νεκρὸν,
Ὕλη τ' ἐσσεύοιτο καήμεναι· ὠκέα δ' Ἶρις

" Dabo Priamidem igni vorandum, ſed canibus.
Sic dixit minitans: Circa illum verò canes non occupabantur;
Sed canes quidem arcebat Jovis filia Venus
Dies & noctes; roſaceóque unxit oleo,
Divino, ut nè ipſum laceraret raptans:
Huic verò cyaneam nubem induxit Phœbus Apollo
A cœlo uſque ad terram: texítque locum totum,
Quantum obtinebat cadaver, nè priùs vis ſolis
Sicçaret circum circà corpus nervis, atque artubus.
Neque pyra Patrocli ardebat mortui:
Ibi rursùs alia animo excogitavit pedibus-valens nobilis Achilles;
Stans ſeorsùm à pyrâ, duobus vota fecit ventis,
Boreæ & Zephyro, & pollicitus eſt ſacra pulchra:
Multis etiam libans aureo poculo, ſupplicavit,
Ut venirent, quò citiſſimè igne comburerent cadaver,
Lignáque properè arderent: velox autem Iris

Nequicquam cineres, animæque umbræque paternæ. *Æn.* V. 79.

Ver. 183—188.——Πριαμίδην—κυάνεον.] Vide ſuprà ad ά, 398.

Ver. 186.——ῥοδόεντι δὲ χρῖεν ἐλαίῳ.] Ὁ δὲ Ὅμηρος τὸν μὲν χρῆσιν οἶδε τῶν μύρων· ἔλαια δ' αὐτὰ καλεῖ μετ' ἐπιθέτου, " Δροσό- " εντι δ' ἐχρῖεν ἐλαίῳ." Καὶ ἀλλαχοῦ δὲ [ſuprà ξ', 172] λέγει τι τεθυωμένον. Καὶ ἡ Ἀφροδίτη τε παρ' αὐτῷ τὸν Ἕκτορος νέκυν " ῥοδόεντι χρῖσεν ἐλαίῳ Ἀμβροσίῳ." *Athenæus, lib.* XV. *cap.* 11.

Ver. 188.—Φοῖβος Ἀπόλλων.] Vide ſuprà ad ά, 43.

Ver. 192.—Πατρόκλοιο ἐκαίετο.] Ita ex duobus MSS. & ex *Euſtathio* edidit *Barneſius*. *Al.* Πατρόκλου καίετο. Vide ſuprà ad γ', 449.

Ibid.—τεθνειῶτος.] Vide ſuprà ad γ', 46; & ad ζ', 464.

Ver. 194.—ἀπάνευθε] Vide ſuprà ad ά, 349.

Ver. 195. Βορέῃ καὶ Ζεφύρῳ.] Pronunciabatur Βόρρῃ. Vide ſuprà ad ί, 5.

Ibid.——ὑπέσχετο.] *Al.* ὑπίσχετο.

Ver. 196.——χρυσέῳ.] Pronunciabatur χρυσῷ. Vide ſuprà ad ύ, 272.

Ver. 197. Ἐλθέμεν.] Cod. *Harleian.* Ἐλθεῖν.

Ibid.——πυρὶ.] Cod. *Harleian.* πυρῇ.

Ibid.—νεκρὸν.] *Al.* νεκροί. Quæ & proba Lectio.

Ver. 198. Ὕλη.] Vide ſuprà ad γ', 151.

Ibid.—τ' ἐσσεύοιτο.] *Al.* τ' ἐσσεύαιτο. *Al.* τε ζεύαιτο.

Ἀραίων αἶψα μετάγγελος ἦλθ' Ἀνέμοισιν.
Οἱ μὲν ἄρα Ζεφύροιο δυσαέος ἀθρόοι ἔνδον
Εἰλαπίνην δαίνυντο θέουσα δὲ Ἶρις ἐπέστη
Βηλῷ ἐπὶ λιθέῳ· τοὶ δ' ὡς ἴδον ὀφθαλμοῖσι,
Πάντες ἀνήϊξαν, καλέον δέ μιν εἰς ἕ ἕκαστος·
Ἣ δ' αὖθ' ἕζεσθαι μὲν ἀνήνατο, εἶπε δὲ μῦθον·
Οὐχ' ἕδος· εἶμι γὰρ αὖθις ἐπ' Ὠκεανοῖο ῥέεθρα,
Αἰθιόπων ἐς γαῖαν, ὅθι ῥέζουσ' ἑκατόμβας
Ἀθανάτοις, ἵνα δὴ κἀγὼ μεταδαίσομαι ἱρῶν·
Ἀλλ' Ἀχιλλεὺς Βορέην ἠδὲ Ζέφυρον κελαδεινὸν
Ἐλθεῖν ἀρᾶται, κὴ ὑπίσχεται ἱερὰ καλὰ,
Ὄφρα πυρὴν ὄρσητε καήμεναι, ἣ ἔνι κεῖται
Πάτροκλος, τὸν πάντες ἀναστενάχουσιν Ἀχαιοί.
Ἣ μὲν ἄρ' ὡς εἰποῦσ' ἀπεβήσετο· τοὶ δ' ὀρέοντο
Ἠχῇ θεσπεσίῃ, νέφεα κλονέοντε πάροιθεν·
Αἶψα δὲ πόντον ἵκανον ἀΐμεναι· ὦρτο δὲ κῦμα
Πνοιῇ ὑπὸ λιγυρῇ· Τροίην δ' ἐρίβωλον ἱκέσθην,
Ἐν δὲ πυρὴ πεσέτην, μέγα δ' ἴαχε θεσπιδαὲς πῦρ·
Παννύχιοι δ' ἄρα τοί γε πυρὴς ἄμυδις φλόγ' ἔβαλλον,

Vota exaudiens internuncia venit ad Ventos.
Illi quidem Zephyri gravitèr-ſpirantis frequentes in domo
Convivium celebrabant; currens autem Iris ſuperſtitit
Limine lapideo: Illi verò ut viderunt oculis,
Omnes properè ſurrexerunt, vocabántque eam ad ſe quiſque:
Hæc verò ſedere quidem recuſavit, dixit autem ſermonem;
" Non eſt ſedendi tempus: vado enim rursùs ſuper Oceani fluentis,
" Æthiopum ad terram, ubi ſacrificant hecatombas
" Immortalibus, ut jam & ego particeps ſim ſacrificiorum:
" Sed Achilles Boream & Zephyrum ſonorum
" Venire orat, & pollicetur ſacra pulchra,
" Ut pyram ſuſcitetis, ut ardeat; in quâ jacet
" Patroclus, quem omnes gemunt Achivi.
Hæc quidem ſic locuta abiit; illi verò ire properabant
Sonitu immenſo, nubes vi-agentes præ ſe:
Confeſtim verò ad pontem venerunt, flando; excitatus autem eſt fluctus
Flatûs vi canori: Trojam verò ad glebosam pervenerunt,
Rogóque incubuerunt, magnúmque ſonitum edidit immane-ardens ignis:
Totâ autem nocte hi pyræ ſimul flammam jactabant,

Ver. 199.——μετάγγελος.] *Al.* μετ' ἄγγελος.
Ver. 202. Βηλῷ ἐπὶ λιθέῳ.] *Al.* Οὐδῷ ἐπὶ λιθέῳ.
Ver. 203.——κάλεον δὲ.] *Al.* κάλεον τε.
Ver. 205. Οὐχ ἕδος.] Ita ſuprà λ', 647; Οὐχ ἕδος ἐστί, γεραιέ——.
Ver. 206.—ῥέζουσ' ἑκατόμβας.] Vide ſuprà ad ά, 444.
Ver. 207, 227. Ἀθανάτοις——Ἀθάνατοι.] Vide ſuprà ad ά, 398.
Ibid. & *ver.* 228.——μεταδαίσομαι——παύσαλο.] Vide ſuprà ad *ver.* 10; & ad γ', 141.
Ver. 212.——ἀπεβήσετο.] *Al.* ἀπεβήσαλο. Vide ſuprà ad β', 35; & ad ά, 109.
Ver. 214.——ἀΐμεναι.] *Al.* ἀήμεναι.
Ver. 216. Ἐν δὲ πυρῇ.] Ita ex duobus MSS. & ex *Euſtathio* edidit *Barneſius*. *Al.* Ἐν δὲ πυρί.

Ver.

Φυσωῦλες λιγέως· ὁ δὲ ϖάννυχος ὠκὺς Ἀχιλλεὺς
Χρυσέῃ ἐκ κρητῆρος, ἔχων δέπας ἀμφικύπελλον,
Οἶνον ἀφυσσόμενος χαμάδις χέε, δεῦε δὲ γαῖαν,
Ψυχὴν κικλήσκων Πατροκλῆος δειλοῖο.
Ὡς δὲ ϖατὴρ ᾧ ϖαιδὸς ὀδύρεται ὀστέα καίων
Νυμφίου, ὅστε θανὼν δειλὰς ἀκάχησε τοκῆας·
Ὣς Ἀχιλεὺς ἑτάροιο ὀδύρετο ὀστέα καίων,
Ἑρπύζων ϖαρὰ ϖυρκαϊὴν, ἀδινὰ ϛοναχίζων.
Ἦμος δ' Ἑωσφόρος εἶσι, φόως ἐρέων ἐπὶ γαῖαν,
Ὃν τε μέτα κροκόπεπλος ὑπεὶρ ἅλα κίδναται Ἠώς,
Τῆμος ϖυρκαϊὴ ἐμαραίνετο, ϖαύσατο δὲ φλὸξ.
Οἱ δ' Ἄνεμοι ϖάλιν αὖτις ἔβαν οἴκονδε νέεσθαι,

Flantes ſtridulè: Totâ-nocte & velox Achilles
Aureo ex cratere, tenens poculum rotundum,
Vinum hauriens in humum fundebat, rigabátque terram,
Animam vocans Patrocli miſeri.
Ut verò pater ſui filii lamentatur oſſa cremans
Deſponſi, qui morte miſeros dolore-affecit parentes:
Sic Achilles ſodalis lamentabatur oſſa cremans,
Reptans propter pyram, crebrò ingemiſcens.
Quandò verò Lucifer venit, luminis nuncius ſuper terram,
Poſt quem croceo-peplo-induta ſuper mare ſpargitur Aurora,
Tunc pyra elanguit, ceſſavítque flamma.
Venti autem rursùs abierunt domum-ut-redirent,

Ver. 219.——ἔχων.] Cod. *Harleian.* ἐλών. Atque ita in uno MS. ſcriptum repperit *Barneſius.*

Ibid.——ἀμφικύπελλον.] Vide ſuprà ad ά, 584.

Ver. 220. Οἶνον ἀφυσσόμενος χαμάδις χέε, δεῦε δὲ γαῖαν, Ψυχὴν κικλήσκων.]

Vinaque fundebat pateris, animamque vocabat
Anchiſæ magni, maneſque Acheronte remiſſos. *Æn.* V. 98.

Inferimus tepido ſpumantia cymbia lacte,
Sanguinis & ſacri pateras; animamque ſepulcro
Condimus, & magnâ ſupremùm voce ciemus. *Æn.* III. 66.

Libabat cineri Andromache; maneſque vocabat
Hectoreum ad tumulum.—— *Ibid.* 303.

Ibid.——ἀφυσσόμενος.] Cod. *Harleian.* ἀφυσσάμενος.

Ver. 221.——Πατροκλῆος.] Apud *Euſtathium* in commentario Πατρόκλοιο. Quod & ferri poſſet. Vide ad *Il* ά. 51.

Ver. 222. Ὡς δὲ ϖατὴρ ᾧ ϖαιδὸς ὀδύρεται.] *Plutarchus de Conſulat. ad Apoll.* locum hunc alio adjecto verſu citat;

Ὡς δὲ ϖατὴρ ᾧ ϖαιδὸς ὀδύρεται ὀστέα καίων
Νυμφίου, ὅστε θανὼν δειλὰς ἀκάχησε τοκῆας,
Ἀῤῥήτου δὲ τοκεῦσι γόου ϗ ϖένθος ἔθηκε.

Ex ῥ'. (ut videtur) 37. Quin & pulchra ejuſdem ſuper hâc re obſervatio: Καὶ ταῦτα μὲν ὅϖως ἔχει λόγον, εἰ δικαίως ὀδύρεται——. Τίς γὰρ οἶδεν, εἰ ὁ Θεὸς ϖαιρικῶς ϖροειδὼς, ϗ ϗηδόμενος τῇ ἀνθρωϖείᾳ γένους, ϖροορώμενος τὰ μέλλοντα ζυμϖήσεσθαι, ϖροεξάγει τινὰς ἐκ τῆς ζῆν ἀώρους; *Id. ibid.*

Ver. 225.—ϛοναχίζων.] *Al.* ϛεναχίζων.

Ver. 226. Ἦμος δ' Ἑωσφόρος.]

Tertia lux gelidam cœlo dimoverat umbram.
Mœrentes altum cinerem & confuſa ruebant
Oſſa focis, tepidoque onerabant aggere terræ. *Æn.* XI. 210.

Ibid. Ἑωσφόρος.] Pronunciabatur Ὡσφόρος.

Ver. 227.——κροκόπεπλος ὑπεὶρ ἅλα κίδναται Ἠώς.] Vide ſuprà ad ά, 477.

Ver. 228 & 251.——φλὸξ.] Vide ſuprà ad β', 267.

Ver. 229.——ἔβαν οἴκονδε.] Quâ ratione, vox ἔβαν, hîc ultimam, alioqui brevem, (Vide ſuprà ad Θ', 229) producat, item ἀριφραδέα, *ver.* 240; & γὰρ, *ver.* 298; & μῆτιν, *ver.* 313; vide ſuprà ad ά, 51.

Θρηϊκιον κατὰ πόντον· ὁ δ' ἔσσυτο, οἴδματι θύων.
Πηλείδης δ' ἀπὸ πυρκαϊῆς ἑτέρωσε λιασθείς,
Κλίνθη κεκμηὼς, ἐπὶ δὲ γλυκὺς ὕπνος ὄρουσεν.
Οἱ δ' ἀμφ' Ἀτρείωνα ἀολλέες ἠγερέθοντο,
Τῶν μιν ἐπερχομένων ὅμαδος καὶ δοῦπος ἔγειρεν·
Ἕζετο δ' ὀρθωθεὶς, καί σφεας πρὸς μῦθον ἔειπεν·
Ἀτρεΐδη τε, καὶ ἄλλοι, ἀριστῆες Παναχαιῶν,
Πρῶτον μὲν κατὰ πυρκαϊὴν σβέσατ' αἴθοπι οἴνῳ
Πᾶσαν, ὁπόσσον ἐπέσχε πυρὸς μένος· αὐτὰρ ἔπειτα
Ὀστέα Πατρόκλοιο Μενοιτιάδαο λέγωμεν,
Εὖ διαγινώσκοντες· ἀριφραδέα δὲ τέτυκται·
Ἐν μέσσῃ γὰρ ἔκειτο πυρῇ, τοὶ δ' ἄλλοι ἄνευθεν
Ἐσχατιῇ καίοντ' ἐπιμιξ ἵπποι τε καὶ ἄνδρες·
Καὶ τὰ μὲν ἐν χρυσέῃ φιάλῃ καὶ δίπλακι δημῷ
Θείομεν, εἰσόκεν αὐτὸς ἐγὼν ἀΐδι κεύθωμαι·

230 Thracium per pontum: hic verò gemebat, tumidis-fluctibus furens.
At Pelides à pyrâ in-aliam-partem ſeparatus,
Procubuit feſſus, dulciſque ſomnus *ei* citò ſupervenit.
Illi verò circa Atridem frequentes congregabantur,
Quorum ipſum adeuntium tumultus & ſtrepitus excitavit:
235 Reſedit verò erectus, & ipſos ſermone allocutus eſt;
" Atridéque, & cæteri principes univerſorum Achivorum,
" Primùm quidem pyram extinguite nigro vino
" Totam, quantum occupavit ignis vis: at deindè
" Oſſa Patrocli Menœtiadæ legamus,
240 " Benè diſcernentes; cognitu-facilia enim ſunt:
" In mediâ namque jacebat pyrâ, alii verò ſeorsùm
" In extremâ orâ cremabantur promiſcuè equique & viri:
" Et eâ quidem in aureâ phialâ & duplici adipe
" Ponamus, donec ipſe ego inferorum domo condar:

Ibid.—οἴκόνδε νέεσθαι.] *Al.* οἴκόνδε ἕκαστος.

Ver. 232.——κεκμηὼς.] Cod. *Harleian.* κεκμηκὼς.

Ver. 234.—ὅμαδος καὶ δοῦπος.] Vide ſuprà ad β', 210; & ad δ', 455.

Ver. 235.——Σφεας.] Pronunciabatur Σφᾶς.

Ver. 236. Ἀτρεΐδη τε.] Cod. *Harleian.* Ἀτρεΐδαι τε.

Ver. 237. Πρῶτον μὲν κατὰ πυρκαϊὴν σβέσατ'.] Vide infrà ad *ver.* 250.

Ibid.——αἴθοπι οἴνῳ.] " *Conjectare me,* " *vinum quòd ſemina quædam Caloris in ſeſe* " *haberet, eſſetque naturâ ignitius; ob eam* " *rem dictum eſſe ab Homero* αἴθοπα οἶνον; " *non, ut alii putarent, propter Colorem,*" Gell. lib. XVII. cap. 8. " *Num quia Vi-* " *num ſemina quædam in ſe Caloris habet, &* " *ob eam rem* Homerus *dixit* αἴθοπα οἶνον; " *non, ut quidam putant, propter Colorem?*" Macrob. Lib. VII. cap. 12.

Ver. 240.—διαγινώσκοντες.] *Al.* διαγινώσκοντες. Quod perinde eſt. Nam γινώσκω primam producit.

Ibid.—τέτυκται.] Vide ſuprà ad ν', 736; & ad α, 37.

Ver. 243.——ἐν χρυσέῃ φιάλῃ καὶ δίπλακι δημῷ.] Ἔσι δὲ ἡ μὲν φιάλη ὡς οἷα Σορός· ὁ δὲ δίπλαξ δημὸς φυλακτικὸς τῆς τῶν ὀσέων εἰς χεῖν ἀλλαγῆς ἐξ ἄκρας ξηρότητος. *Euſtath.*

Ibid.——χρυσέῃ.] Pronunciabatur χρυσῇ. Vide ſuprà ad υ, 272.

Ver. 244 ——ἀΐδι κεύθωμαι.] *Barneſius* edidit ἀΐδῃ κεύθωμαι. Sed, ut opinor, nihil opus. Vide ſuprà ad α, 51. Cæterùm alii, notante *Barneſio*, hîc legerunt ἄϊδι κλεύθωμαι. Quibuſcum facit & *Scholioſtes*; exponitque, Εἰς ἅδου τὴν κέλευσιν, ὃ ἐστι τὴν ὁδὸν ποιήσομαι.

Τύμβον δ' ὐ μάλα πολλὸν ἐγὼ πονέεσθαι ἄνωγα,
Ἀλλ' ἐπιεικέα τοῖον ἔπειτα δὲ κ' τὸν Ἀχαιοὶ
Εὐρύν θ' ὑψηλόν τε τιθήμεναι, οἵ κεν ἐμεῖο
Δεύτεροι ἐν νήεσσι πολυκλήϊσι λίπησθε.
Ὣς ἔφαθ' οἱ δ' ἐπίθοντο ποδώκεϊ Πηλείωνι·
Πρῶτον μὲν κατὰ πυρκαϊὴν ζέσαν αἴθοπι οἴνῳ,
Ὅσσον ἐπὶ φλὸξ ἦλθε, βαθεῖα δὲ κάππεσε τέφρη·
Κλαίοντες δ' ἑτάροιο ἐνήθεα ὀστέα λευκὰ
Ἄλλεγον ἐς χρυσέην φιάλην, κ' δίπλακα δημόν·
Ἐν κλισίῃσι δὲ θέντες, ἑανῷ λιτὶ κάλυψαν·
Τορνώσαντο δὲ ζῆμα, θεμείλιά τε προβάλοντο
Ἀμφὶ πυρήν· εἴθαρ δὲ χυτὴν ἐπὶ γαῖαν ἔχευαν
Χεύαντες δὲ τὸ ζῆμα, πάλιν κίον. Αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς
Αὐτῆ λαὸν ἔρυκε, κ' ἵζανεν εὐρὺν ἀγῶνα·
Νηῶν δ' ἔκφερ' ἄεθλα, λέβητάς τε, τρίποδάς τε,
Ἵππους θ', ἡμιόνους τε, βοῶν τ' ἴφθιμα κάρηνα,

"Tumulum autem non admodùm magnum ego fieri volo,
"Sed mediocrem quendam: poſtmodùm verò & hunc Achivi
"Latúmque altúmque facitè, qui quidem me
"Poſteriores in navibus multa tranſtra-habentibus relinquemini.
Sic dixit: illi verò obſecuti ſunt pedibus-veloci Pelidæ:
Primum quidem pyram extinxerunt nigro vino,
Quantum flammam pervaſerat, profundúſque corruit cinis:
Flentes verò ſocii mitis oſſa alba
Collegerunt in auream phialam, & duplicem adipem;
In tentoriiſque poſita tenui linteo texerunt:
Circulo autem deſignârunt tumulum, fundamentáque jecerunt
Circa pyram; & ſtatim fuſilem terram aggeſſerunt:
Aggeſto verò tumulo, redierunt. At Achilles
Ibidem populum detinuit, & ſedere-fecit-lato ambitu ſpectatores:
E navibus autem extulit præmia, lebetáſque, tripodáſque,
Equóſque, mulóſque, boúmque robuſta capita,

Ver. 245.——ἄνωγα.] Vide ſuprà ad Θ', 322.

Ver. 250. Πρῶτον μὲν κατὰ πυρκαϊὴν ζέσαν.]
Poſtquàm collapſi cineres, & flamma quievit,
Reliquias vino & bibulam lavêre favillam:
Oſſaque lecta cado texit Chorinæus aheno.
Æn. VI. 226.

Ibid.——αἴθοπι οἴνῳ.] Vide ſuprà ad *ver.* 237.

Ver. 253.—χρυσέην.] Vide ſuprà ad *ver.* 243.

Ibid.—χρυσέην φιάλην, κ' δίπλακα δημόν.] Vide ſuprà ad *ver.* 243; & infrà ad *ver.* 270.

Ver. 254.—ἑανῷ λιτὶ.] Non, *Peplo ſubtili*; quo modo reddunt verſiones plurimæ: Sed, *Tenui linteo.* Vide ſuprà ad σ', 352; & ad γ', 385. Malè itaque interpretatur *Scholiaſtes*, Ἁπαλῷ κ' λιτῷ ἱματίῳ.

Ver. 256.——εἴθαρ δὲ χυτὴν ἐπὶ γαῖαν ἔχευαν.] Sic apud *Euripidem*;
Ὡς ὅτις ἀμφὶ ζῶμ' ὑγρὰν θήσει κόνιν.
Phœniſſ. ver. 1658.
Ubi *Scholiaſtes* hunc locum citat.

Ver. 259. Νηῶν δ' ἔκφερ' ἄεθλα.]
Munera principio ante oculos, circoque locantur
In medio: ſacri tripodes, virideſque coronæ,
Et palmæ, pretium victoribus; armaque, & oſtro
Perfuſæ veſtes, argenti aurique talenta.
Æn. V. 109.

Ver. 260.——βοῶν τ' ἴφθιμα κάρηνα.] Sic apud *Virgilium*;

Ἠδὲ γυναῖκας εὐζώνους, πολιόν τε σίδηρον.
Ἵππευσιν μὲν πρῶτα ποδώκεσιν ἀγλαὰ ἆεθλα
Θῆκε, γυναῖκα ἄγεσθαι, ἀμύμονα, ἔργ' εἰδυῖαν,
Καὶ τρίποδ' ὠτώεντα δύω κ' εἰκοσίμετρον,
Τῷ πρώτῳ· ἀτὰρ αὖ τῷ δευτέρῳ ἵππον ἔθηκεν
Ἐξέτε, ἀδμήτην, βρέφος ἡμίονον κυέουσαν·
Αὐτὰρ τῷ τριτάτῳ ἄπυρον κατέθηκε λέβητα,
Καλὸν, τέσσαρα μέτρα κεχανδότα, λευκὸν ἔτ' αὖτως·
Τῷ δὲ τετάρτῳ θῆκε δύο χρυσοῖο τάλαντα·
Πέμπτῳ δ' ἀμφίθετον φιάλην ἀπύρωτον ἔθηκε·
Στῆ δ' ὀρθὸς, κ' μῦθον ἐν Ἀργείοισιν ἔειπεν·
Ἀτρείδη τε, κ' ἄλλοι ἐϋκνήμιδες Ἀχαιοὶ,
Ἵππῆας τάδ' ἄεθλα δεδεγμένα κεῖτ' ἐν ἀγῶνι.
Εἰ μὲν νῦν ἐπὶ ἄλλῳ ἀεθλεύοιμεν Ἀχαιοὶ,
Ἦ τ' ἂν ἐγὼ τὰ πρῶτα λαβὼν κλισίηνδε φεροίμην.
Ἴσε γὰρ, ὅσσον ἐμοὶ ἀρετῇ περιβάλλεται ἵπποι·
Ἀθάνατοί τε γάρ εἰσι· Ποσειδάων δ' ἔπορ' αὐτὸς
Πατρὶ ἐμῷ Πηλῆϊ, ὁ δ' αὖτ' ἐμοὶ ἐγγυάλιξεν.

Et fœminas elegantèr cinctas, ſplendidúmque ferrum:
Aurigis quidem primùm velocibus præclara præmia
Poſuit, mulierem abducendam, eximiam-formâ, operum ſcientem,
Et tripodem anſatum duarum & viginti-menſurarum,
Primo: ſecundo autem deindè equam poſuit
Sexennem, indomitam, fœtum mulum utero-geſtantem:
At tertio igni-nunquam admotum depoſuit lebetem,
Pulchrum, quatuor menſuras capientem, album etiamnum ita:
Quarto verò poſuit duo auri talenta:
Quinto autem duplicem phialam ignem-non-expertam poſuit:
Surrexit verò, & verba inter Argivos fecit;
" Atrideque, & cæteri benè-ocreati Achivi,
" Aurigas hæc præmia expectantia jacent in circo.
" Si quidem jam alterius gratiâ certaremus Achivi,
" Tum certè ego prima accepta ad tentorium ferrem.
" Scitis enim, quantum mei virtute ſuperant equi:
" Nam & immortales ſunt: Neptunus autem dedit ipſos
" Patri meo Peleo, is verò viciſſim mihi tradidit.

Bina *boum* vobis Trojâ generatus Aceſtes
Dat numero *capita*—. *Æn.* V. 61.

Ver. 263. Θῆκε, γυναῖκα ἄγεσθαι, ἀμύμονα, ἔργ' εἰδυῖαν.] *Al.* ἀμύμονα ἔργ' εἰδυῖαν.

Olli ſerva datur, operum haud ignara Minervæ. *Æn.* V. 284.

Ver. 264.—δύω κ' εἰκοσίμετρον.] *Al.* δυωκαιεικοσίμετρον, & δύω κ' εἴκοσι μέτρων.

Ver. 268. Καλὸν.] Vide ſuprà ad β', 43.

Ibid.—λευκὸν ἔτ' αὖτως.] Ita edidit *Barneſius*. *Vulgg.* λευκὸν ἔτ' αὖτως. *Al.* λευκὸν ἔθ' αὖτως.

Ver. 270.——ἀμφίθετον φιάλην ἀπύρωτον.] Ἐς δὲ χαλκεῖον ἐκπέταλον λεβητώδες, ἐπιληδεως ἔχον πρὸς ὑδάτων ψυχρῶν ὑποδοχάς. *Athenæus, Lib.* XI. *cap.* 5. Ὅμηρος μὲν ὅταν λέγῃ " ἀμφίθετον φιάλην ἀπύρωτον ἔθηκε," κ' " χρυσῆν φιάλην κ' δίπλακα δημὸν," ἐ τὸ ποτήριον λέγει, ἀλλὰ χάλκεόν τι κ' ἐκπέταλον λεβητώδες, ἴσως δύο ὦτα ἔχον ἐξ ἀμφοτέρων τῶν μερῶν.—Ἀρίσαρχος δὲ [ἀμφίθετον ἀκούει] τὴν δυναμένην ἐξ ἀμφοτέρων τῶν μερῶν τίθεσθαι κατὰ τὸν συθμένα κ' κατὰ τὸ χόμα. *Id. Lib.* XI. *cap.* 14. Quo poſteriori modo exponit *Scholiaſtes*. Vide & ſuprà ad α, 584.

Ver. 272. Ἀτρείδη τε.] *Al.* Ἀτρεῖδαί τε.

Ver.

Ἀλλ' ἦτοι μὲν ἐγὼ μενέω, καὶ μώνυχες ἵπποι·
Τοίῃ γὰρ ζθένος ἐσθλὸν ἀπώλεσαν ἡνιόχοιο
Ἠπίῳ, ὃς ζφῶϊν μάλα πολλάκις ὑγρὸν ἔλαιον
Χαιτάων κατέχευε, λοέσσας ὕδατι λευκῷ.
Τὸν τώ γ' ἑσταότες πενθείεσον ἄδεϊ δέ ζφιν
Χαῖται ἐρηρέδαται, τὼ δ' ἔσαλον ἀχνυμένω κῆρ·
Ἄλλοι δὲ ζέλλεσθε κατὰ ζρατὸν, ὅσσοι Ἀχαιῶν
Ἵπποισίν τε πέποιθε καὶ ἅρμασι κολλητοῖσιν.
Ὣς φάτο Πηλείδης· ταχέες δ' ἵπποι ἔγερθεν·
Ὦρτο πολὺ πρῶτος μὲν ἄναξ ἀνδρῶν Εὔμηλος,
Ἀδμήτου φίλος υἱὸς, ὃς ἱπποσύνῃ ἐκέκαστο·
Τῷ δ' ἔπι Τυδείδης ὦρτο κρατερὸς Διομήδης,
Ἵππους δὲ Τρωὸς ὕπασε ζυγὸν, οὕς ποτ' ἀπηύρα
Αἰνείαν, ἀτὰρ αὐτὸν ὑπεξεσάωσεν Ἀπόλλων·
Τῷ δ' ἄρ' ἔπ' Ἀτρείδης ὦρτο ξανθὸς Μενέλαος,
Διογενὴς, ὑπὸ δὲ ζυγὸν ἤγαγεν ὠκέας ἵππους,

" Sed certè quidem ego quiescam, & solidi-ungulis equi:
" Talis enim vim eximiam amiserunt aurigæ
" Benigni, qui ipsis admodùm sæpè humidum oleum
" Jubis superfundebat, quum-lavisset aquâ limpidâ.
" Hunc hi stantes lugent, solóque ipsis
" Jubæ profusæ sunt, ipsique stant dolentes corde:
" *Vos* verò cæteri accingimini per exercitum, quicunque Achivorum
" Equisque fidit & curribus benè-compactis.
Sic dixit Pelides; celeres autem aurigæ surrexerunt:
Surrexit multò primus quidem rex virorum Eumelus,
Admeti dilectus filius, qui aurigandi-peritiâ ornatus erat:
Post hunc autem Tydides surrexit fortis Diomedes,
Equósque Troïos duxit sub jugum, quos quondam abstulit
Æneæ; at ipsum è mediâ morte eripuit Apollo:
Post hunc autem Atrides surrexit flavus Menelaus,
Nobilissimus, súbque jugum duxit veloces equos,

Ver. 280.——ζθέος.] *Al.* κλέος.

Ver. 281.—ὑγρὸν ἔλαιον.] Ἠπορήθη ποτὲ καὶ διὰ τί, πολλῶν ὑγρῶν ὄντων, τὰ μὲν ἄλλα τοῖς ἰδίοις ἐπιθέτοις ὁ ποιητὴς οἰκάθη κοσμεῖν τὸ γάλα τε λευκὸν, καὶ τὸ μέλι χλωρὸν, καὶ τὸν οἶνον ἐρυθρὸν καλῶν· τὸ δὲ ἔλαιον ὑπὸ κοινῷ τῷ πᾶσι ζυμβεβηκότος μόνον ἐπιεικῶς ὑγρὸν προσαγορεύει. Εἰς τοῦτο ἐλήχθη, ὅτι καὶ γλυκύτατόν ἐζι τὸ δι' ὅλου γλυκὺ· καὶ λευκόταλον τὸ δι' ὅλου λευκόν· (δι' ὅλου δὲ τοιοῦτό ἐζιν, ᾧ μηδὲν ἐμμεμιγμένον τῆς ἐναντίας φύσεως·) Οὕτω δὲ καὶ τὸ ὑγρὸν μάλιζα ῥητέον, ᾧ μηδὲν μέρος ξηρόν ἐζι. Τοῦτο δὲ τῷ ἐλαίῳ ζυμβέβηκε. *Plutarch. Sympoſiac. Lib.* VI. *Probl.* 9.

Ver. 283.——ἑσταότες.] Cod. *Harleian.* ἑσαῶτε. Sed & rectè se habet Vulgata lectio. Vide suprà ad ά, 566; & ad έ, 778.

Ibid.——πενθείεσον.] Cod. *Harleian.* πενθήεσον. Atque ita in uno MS. scriptum reperit *Barnesius.*

Ver. 284—286.——ἐρηρέδαται—πέποιθε.] Vide suprà ad ν', 96 & 736; & ad ά, 37; Cod. *Harleian.* ἐρηράδαται.

Ver. 286.——πέποιθε.] Vide suprà ad β', 314.

Ver. 287.—ἔγερθεν.] Ita edidit *Barnesius* ex uno MS. Quocum facit & Codex *Harleianus.* *Al.* ἄγερθεν.

Ver. 288, 289, 290, & 293. Ὦρτο——ἐκέκαστο——ὦρτο.] Vide suprà ad φ', 352; & ad δ', 492.

Ver. 291.—ἃς ποτ' ἀπηύρα Αἰνείαν.] Suprà έ, 323.

Αἴθην τὴν Ἀγαμεμνονέην, τὸν ἑόν τε Πόδαργον·
Τὴν Ἀγαμέμνονι δῶκε Ἀγχισιάδης Ἐχέπωλος
Δῶρ', ἵνα μή οἱ ἔποιθ' ὑπὸ Ἴλιον ἠνεμόεσσαν,
Ἀλλ' αὐτῷ τέρποιτο μένων· μέγα γὰρ οἱ ἔδωκε
Ζεὺς ἄφενος, ναῖεν δ' ὄγ' ἐν εὐρυχόρῳ Σικυῶνι·
Τὴν ὄγ' ὑπὸ ζυγὸν ἦγε μέγα δρόμῳ ἰσχανόωσαν·
Ἀντίλοχος δὲ, τέταρτος ἐΰτριχας ὥπλίσαθ' ἵππους,
Νέστορος ἀγλαὸς υἱὸς ὑπερθύμοιο ἄνακτος
Τῷ Νηληϊάδαο· Πυληγενέες δέ οἱ ἵπποι
Ὠκύποδες φέρον ἅρμα· πατὴρ δέ οἱ ἄγχι παραστὰς
Μυθεῖτ' εἰς ἀγαθὰ φρονέων νοέοντι κὴ αὐτῷ·
Ἀντίλοχ', ἦτοι μέν σε νέον περ ἐόντ' ἐφίλησαν
Ζεύς τε Ποσειδάων τε, κὴ ἱπποσύνας ἐδίδαξαν
Παντοίας· τῷ κέν σε διδασκέμεν ἔτι μάλα χρεώ.
Οἶσθα γὰρ εὖ περὶ τέρμαθ' ἑλισσέμεν· ἀλλά τοι ἵπποι
Βάρδιστοι θείειν, τῷ τ' οἴῳ λοίγι' ἔσεσθαι·
Τῶν δ' ἵπποι μὲν ἔασιν ἀφάρτεροι, ἐδὲ μὲν αὐτοὶ
Πλείονα ἴσασιν σέθεν αὐτῷ μητίσασθαι.

295 Æthen Agamemnoniam, suámque Podargum:
Illam Agamemnoni dedit Anchisiades Echepolus
Dona, ut nè ipsum sequeretur ad Ilium ventosam,
Sed ibidem deliciis-frueretur manens; magnas enim ei dederat
Jupiter opes; habitabat autem hic in spatiosâ Sicyone:
300 Hanc iste sub jugum duxit admodùm cursùs cupidam.
Antilochus autem quartus pulchris-comantes-jubis instruxit equos,
Nestoris præclarus filius magnanimi regis
Neleïdæ; Pylo autem nati ei equi
Pedibus veloces agebant currum: Pater verò ipsi propè astans
305 Dixit in bonum monens intelligentem etiam per se;
" Antiloche, certè quidem te juvenem licèt dilexerunt
" Jupitérque Neptunúsque, & aurigandi-artes docuerunt
" Omnigenas: ideò te docere nequaquam multùm opus est.
" Nôsti enim rectè circa metas *equos* flectere; sed tibi equi
310 " Tardissimi cursu, ideóque puto damnosa eventura:
" Horum autem equi quidem sunt perniciores, nec tamen ipsi
" Plura sciunt te ipso solertèr-machinari.

Ver. 297. Δῶρ', ἵνα μή οἱ ἔποιθ'.] Αὐτίκα γὰρ ὑποπτός ἐστιν ὁ Ἀγαμέμνων, ὡς διὰ δωροδοκίαν ἀφεὶς τὴς στρατίας τὸν πλούσιον ἐκεῖνον, καὶ τὴν Αἴθην χαρισάμενον αὐτῷ, " Δῶρ', " ἵνα μή οἱ ἔποιθ' ὑπὸ Ἴλιον ἠνεμόεσσαν, " Ἀλλ' αὐτῷ τέρποιτο μένων· μέγα γάρ οἱ " ἔδωκε Ζεὺς ἄφενος." Ὀρθῶς δέ γε ἐποίησεν (ὡς Ἀριστοτέλης φησίν) ἵππον ἀγαθὴν ἀνθρώπῳ τοιάυτα πραλιμήσας. Οὐδὲ γὰρ κυνὸς ἀντάξιον, οὐδ' ὄνου μὰ Δία, δειλὸς ἀνὴρ καὶ ἄναλκις, ὑπὸ πλούτου καὶ μαλακίας διεφθαρμένος. ‖ *Plutarch. de audiendis Poëtis.*

Ver. 301.—ὥπλίσαθ'.] Vide suprà ad *ver.* 55; & ad ά, 140.

Ver. 303.—Πυληγενέες.] *Al.* Πυλοιγενέες.

Ver. 306.—ἐφίλησαν.] Vide suprà ad ύ, 304; & ad ά, 338.

Ver. 308.—τῷ κέν σε.] Cod. *Harleian.* τῷ καί σε.

Ibid.—ἔτι μάλα χρεώ.] Pronunciabatur ἔτι μάλα χρῶ. *Al.* ἔτι μάλα χρεών.

Ver. 310.—τῷ τ' οἴῳ.] Cod. *Harleian.* τῷ κ' οἴῳ.

Ver. 312.—μητίσασθαι.] *Barnesius* cum duplici

Ἀλλ' ἄγε δὴ ζὺ, φίλ☉, μῆτιν ἐμβάλλεο θυμῷ
Παυλοίην, ἵνα μή ζε παρεκπροφύγῃσιν ἄεθλα.
Μήτι τοι δρυτόμ☉ μέγ' ἀμείνων, ἠὲ βίηφι·
Μήτι δ' αὖτε κυβερνήτης ἐνὶ οἴνοπι πόντῳ
Νῆα θοὴν ἰθύνει ἐρεχθομένην ἀνέμοισι·
Μήτι δ' ἡνίοχ☉ περιγίνεται ἡνιόχοιο.
Ἀλλ' ὃς μέν θ' ἵπποισι καὶ ἅρμασιν οἷσι πεποιθὼς,
Ἀφραδέως ἐπὶ πολλὸν ἐλίσσεται ἔνθα καὶ ἔνθα,
Ἵπποι δὲ πλανόωνται ἀνὰ δρόμον, οὐδὲ κατίσχει·
Ὃς δέ κε κέρδεα εἰδῇ, ἐλαύνων ἥσσονας ἵππους,
Αἰεὶ τέρμ' ὁρόων, σρέφει ἐγγύθεν, οὐδέ ἑ λήθει,
Ὅππως τὸ πρῶτον τανύσῃ βοέοισιν ἱμασιν·
Ἀλλ' ἔχει ἀσφαλέως, καὶ τὸν πρὸ ἔχοντα δοκεύει.
Σῆμα δέ τοι ἐρέω μάλ' ἀριφραδὲς, οὐδέ ζε λήσει·
Ἕστηκε ξύλον αὖον, ὅσον τ' ὀργυί', ὑπὲρ αἴης,
Ἢ δρυὸς, ἢ πεύκης, τὸ μὲν οὐ καταπύθεται ὄμβρῳ·
Λᾶε δὲ τῷ ἑκάτερθεν ἐρηρέδαται δύο λευκὼ,

" Sed agedum tu, dilecte, conſilium reconde animo
" Omnigenum, nè quo te caſu fugiant præmia.
" Arte tibi faber-lignarius longè præſtantior, quàm viribus:
" Arte verò & gubernator in nigro ponto
" Navem celerem dirigit jactatam ventis;
" Arte & auriga ſuperat aurigam.
" Sed qui equis & curribus ſuis fretus eſt,
" Imprudentèr latè flectit huc & illuc;
" Equique vagantur per ſtadium, neque eos continet:
" Qui verò peritus fuerit, agens deteriores equos,
" Semper metam ſpectans, flectit propè, neque eum latet,
" Quo pacto primùm adducat bubulis loris:
" Sed continet perpetuò, & præcedentem obſervat.
" Metam autem tibi indicabo admodùm cognitu facilem, neque te latebit:
" Stat lignum aridum, quantum ulna, ſupra terram,
" Vel quercûs, vel laricis, quod quidem non putreſcit imbre:
" Lapides verò ejus ex-utrâque parte poſiti ſunt duo albi,

duplici σ ſcribendum contendit, μητίσασθαι. Sed, ut opinor, nihil opus. Fit enim non ex μητίζω, cujuſmodi Verba *Aoriſtos & Futura* corripiunt; ſed ex μητίω, cujus formæ verba *Aoriſtos & Futura* producunt. Vide ſuprà ad σ', 37; & ad ι, 426 & 508.

Ver. 313.——ἄγε δὴ.] *Age quæſo.*

Ver. 315. Μήτι τοι δρυτόμ☉ μέγ' ἀμείνων, ἠὲ βίηφι.] Γράψοντός τε Μουσαίου, " Ὡς " αἰεὶ τέχνη μέγ' ἀμείνων ἰσχύ☉ ἐστιν," Ὅμηρ☉ λέγει, " Μήτι τοι δρυτόμ☉ περιγί- " νεται, ἠὲ βίηφι." *Clemens Alexandrinus, Strom. Lib.* 6. Ubi notandum in tranſcurſu pro μέγ' ἀμείνων, legiſſe hîc *Clementem*, περιγίνεται· ex verſu (ut videtur) 318. " Non " viribus aut velocitatibus aut celeritate " corporum res magnæ geruntur, ſed con- " ſilio——." *Cicero de Senectute.*

Ver. 318.—περιγίνεται.] *Al.* περιγίγνεται. Quod idem. Nam γίνομαι primam producit.

Ver. 319.——πεποιθὼς.] *Al.* πέποιθεν. Vide ſuprà ad β', 314.

Ver. 324.—τὸ πρῶτον.] *Al.* τὸν πρῶτον.

Ibid.——τανύσῃ.] Vide ſuprà ad ε', 58.

Ibid.—βοέοισιν ἱμάσιν.] Ἡνίαις. *Schol.*

Ver. 327. Ἕστηκε.] Vide ſuprà ad δ', 434.

Ibid.—ὀργυί'.] Ἡ τῶν δύο χειρῶν εἰς πλάτ☉ ἔκτασις. *Schol. Al.* ὄργυι'.

Ver. 329.—ἐρηρέδαται.] Vide ſuprà ad γ', 736; & ad α, 37.

Ἐν ξυνοχῇσιν ὁδῷ· λεῖος δ' ἱππόδρομος ἀμφίς·
Ἦ τευ ζῆμα βροτοῖο πάλαι καταθνειῶτος,
Ἦ τό γε νύσσα τέτυκτο ἐπὶ πρoτέρων ἀνθρώπων,
Καὶ νῦν τέρματ' ἔθηκε ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς·
Τῷ ζὺ μάλ' ἐγχρίμψας, ἐλάαν ζχεδὸν ἅρμα καὶ ἵππους·
Αὐτὸς δὲ κλινθῆναι ἐϋπλέκτῳ ἐνὶ δίφρῳ,
Ἦκ' ἐπ' ἀριστερὰ τοῖιν· ἀτὰρ τὸν δεξιὸν ἵππον
Κένσαι ὁμοκλήσας, εἶξαί τέ οἱ ἡνία χερσίν.
Ἐν νύσσῃ δέ τοι ἵππος ἀριστερὸς ἐγχριμφθήτω,
Ὡς ἄν τοι πλήμνη γε δοάσσεσθαι ἄκρον ἱκέσθαι
Κύκλου ποιητοῖο· λίθου δ' ἀλέασθαι ἐπαυρεῖν,
Μήπως ἵππους τε τρώσῃς, κατά θ' ἅρματα ἄξῃς·
Χάρμα δὲ τοῖς ἄλλοισιν, ἐλεγχείη δέ ζοι αὐτῷ
Ἔσσεται· ἀλλὰ, φίλος, φρονέων πεφυλαγμένος εἶναι·
Εἰ γὰρ κ' ἐν νύσσῃ γε παρὲξελάσῃσθα διώκων,

330 "In angustiis viæ; planum autem curriculum equorum hinc indè:
"Sed alicujus monumentum hominis jam pridem defuncti,
"Sive hoc meta fuit tempore priscorum hominum,
"Et nunc pro termino esse voluit pedibus-valens nobilis Achilles:
"Huic tu proximè admotos agito juxtà currum & equos:
335 "Sed & ipse inclinator elegantèr-concinnatâ in sellâ,
"Paululùm ad sinistram eorum; at dextrum equum
"Stimula minaci clamore-increpitans, concedéque ei habenas manibus,
"Ad metam autem tibi equus sinister admoveatur,
"Ita ut tibi modiolus utique summum videatur strinxisse
340 "Rotæ affabrè-factæ: in lapidem verò vites impingere,
"Nè fortè equósque vulnera, currúsque confringas;
"Gaudium nempè aliis, opprobriúmque tibi ipsi
"Erit: Sed, dilecte, si sapis, cautus esto:
"Si enim ad metam prætervectus fueris urgens,

Ver. 330. Ἐν ξυνοχῇσιν ὁδῷ.] Ἐν ταῖς ξυμβολαῖς, καθ' ἃ μάλιστα ἐξένωται ἡ ὁδός. *Schol.*

Ver. 331.——καταθνειῶτος.] Vide suprà ad ν', 46. *Al.* καταθνητῶτος.

Ver. 332. Ἦ τό γε νύσσα τέτυκτο.] Ἐν δὲ τῷ, "Ἦ τό γε νύσσα τέτυκτο" ἢ ἐξῆς, φασὶν οἱ παλαιοὶ ὅτι Ἀρίσταρχος γράφει, "Ἦ "τό γε ζκῖρος ἦεν· νῦν αὖ δέτο τέρματ' "Ἀχιλλεύς," ἑνός τύτου ζίχου τεθέντος ὑπ' ἐκείνου, ἀντὶ τῶν ἀνωτέρω γραφέντων δύο. *Eustath.*

Ver. 333.——τέρματ' ἔθηκε.] *Al.* τέρμα τίθηκε aut τέθεικε. Quod & hoc quidem in loco ferri posset. Εἰ γάρ τις γράφοι ἐν χρόνῳ παρακειμένῳ αὐτὸ, ἵνα ᾖ τέθεικε τέρμα, ἔχοι ἂν ἢ τοῦτο λέγον, ἢ ὐκ ἐξυθενοῖτο. *Eustath.*

Ver. 334.——ἐγχρίμψας.] Cod. *Harleian.* ἐγχρίψας.

Ver. 335. Αὐτὸς δὲ κλινθῆναι ἐϋπλέκτῳ ἐνὶ δίφρῳ.] *Plato in Ione* legit, "Κλινθῆναι δὲ "ἢ αὐτὸς ἐϋξέσῳ ἐνὶ δίφρῳ." Cæterùm *Xenophon* locum hunc citat hoc modo;

Αὐτὸν δὲ κλινθῆναι ἐϋξέσῃ ἐπὶ δίφρου.
Ἦκ' ἐπ' ἀριστερὰ τοῖιν· ἀτὰρ τὸν δεξιὸν ἵππον
Κένσαι ὁμοκλήσαντ', εἶξαί τέ οἱ ἡνία χερσί.
Συμπόσιον.

Ibid.——ἐϋπλέκτῳ ἐνὶ δίφρῳ.] Sic apud *Hesiodum*:

——ἐϋπλεκέων δ' ἐπὶ δίφρων
Ἡνίοχοι βεβαῶτες——.
Ἀσπὶς Ἡρακλ. 306.

Ver. 339. Ὡς ἄν τοι.] *Plato* loco suprà citato legit, Ὡς μή τοι.

Ibid.——πλήμνη.] Apud *Scholiastem*, notante *Barnesio*, πλήμνῃ.

Ibid.—πλήμνη γε δοάσσεσθαι ἄκρον ἱκέσθαι Κύκλου.] Ἐπὶ τῷ καμπτῆρί ζοί ὁ ἀρίστερος ἵππος ὕτως ἐμπελασάτω ἀκριβῶς, ὥστε τὴν ἔξωθεν περιφέρειαν τῆ τροχῆ δόξαι ψαύειν τῆς χοινίκιδος. *Schol.*

Ver.

Οὐκ ἔσθ', ὅς κέ σ' ἔλῃσι μετάλμενος, ὐδὲ παρέλθῃ·
Οὐδ' εἰ κεν μετόπισθεν Ἀρείονα δῖον ἐλαύνοι,
Ἀδρήστου ταχὺν ἵππον, ὃς ἐκ θεόφιν γένος ἦεν,
Ἢ τοὺς Λαομέδοντος, οἳ ἐνθάδε τέτραφεν ἐσθλοί.
Ὣς εἰπὼν Νέστωρ Νηλήϊος ἆψ ἐνὶ χώρῃ
Ἕζετ', ἐπεὶ ᾧ παιδὶ ἑκάστῳ πείρατ' ἔειπε.
Μηριόνης δ' ἄρα πέμπτος ἐΰτριχας ὤπλίσαθ' ἵππους.
Ἂν δ' ἔβαν ἐς δίφρους, ἐν δὲ κλήρους ἐβάλοντο·
Πάλλ' Ἀχιλεὺς, ἐκ δὲ κλῆρος ἰόρε Νεστορίδαο
Ἀντιλόχῳ· μετὰ τόνδ' ἔλαχε κρείων Εὔμηλος·
Τῷ δ' ἄρ' ἐπ' Ἀτρεΐδης δουρικλειτὸς Μενέλαος·
Τῷ δ' ἔπι Μηριόνης λάχ' ἐλαυνέμεν· ὕστατος αὖτε
Τυδείδης, ὄχ' ἄριστος ἐών, λάχ' ἐλαυνέμεν ἵππους.
Στὰν δὲ μεταξοιχεί· σήμηνε δὲ τέρματ' Ἀχιλλεὺς,
Τηλόθεν ἐν λείῳ πεδίῳ· παρὰ δὲ σκοπὸν εἷσεν
Ἀντίθεον Φοίνικα, ὀπάονα πατρὸς ἑοῖο,
Ὡς μεμνέῳτο δρόμου, καὶ ἀληθείην ἀποείποι.

345 " Non erit, qui te aſſequatur pernicitèr inſecutus, neque prætereat:
" Nè quidem ſi à tergo Arionem divinum ageret,
" Adraſti velocem equum, qui ex deo genere erat,
" Aut illos Laomedontis, qui hîc nutriti ſunt eximii.
Sic locutus Neſtor Neleïus iterùm in loco
350 Reſedit, poſtquàm ſuo filio unicujuſque-rei ſummam dixerat.
Meriones autem quintus pulchris comantes-jubis inſtruxit equos.
Aſcenderunt verò in ſellas, ſortéſque injecerunt *galeæ*:
Concutiebat Achilles, & ſors exiliit Neſtoridæ
Antilochi: poſt hunc ſortitus eſt rex Eumelus:
355 Poſt illum autem Atrides inclytus haſtâ Menelaus:
Poſt eum verò Meriones ſortitus eſt agere: at poſtremus
Tydides, longè fortiſſimus, ſortitus eſt agere equos.
Steterunt autem ordine: monſtravit verò metas Achilles,
Procul in plano campo: & juxta ſpeculatorem collocavit
360 Deo-parem Phœnicem, armigerum patris ſui,
Ut memori-animo contemplaretur curſum, & veritatem referret.

Ver. 345.——παρέλθῃ.] Cod. *Harleian.* παρέλθοι.

Ver. 346.——Ἀρείονα δῖον ἐλαύνοι.]
——μέγαν ἵππον Ἀρείονα κυανοχαίτην.
Heſiod. Ἀσπὶς Ἡρακλ. 120.
Cæterùm alii, notante *Euſtathio*, ſcribunt Ἀρίονα.

Ver. 348.——τέτραφεν.] *Al.* ἔτραφεν.

Ver. 351.——ὤπλίσαθ'.] Vide ſuprà ad *ver.* 55; & ad ά, 140.

Ver. 355.—δουρικλειτὸς.] Ita edidit *Barneſius*. *Al.* δουρικλυτός· minùs rectè. Vide ſuprà ad έ, 55.

Ver. 357.——λαχ' ἐλαυνέμεν.] *Al.* τάχ' ἐλαυνέμεν. Quam lectionem & probat *Barneſius*; ſed minùs rectè.

Ver. 358. Στὰν δὲ μεταξοιχεί.]
Hæc ubi dicta; locum capiunt——.
Æn. V. 315.

Ver. 361. Ὡς μεμνέῳτο δρόμου, καὶ ἀληθείην ἀποείποι.] *Barneſius* ex conjecturâ edidit, Ὡς μεμνέῳτο δρόμοιο, ἀληθειάν τ' ἀποείποι. Rationibus, ut opinor, haud ſatìs idoneis.

Ibid.—μεμνέῳτο.] Cod. *Harleian.* μεμνόῳτο. *Al.* μεμνῷτο, μεμνοῖτο, & μεμνῆντο.

Veri

Οἱ δ' ἅμα πάντες ἐφ' ἵπποισιν μάστιας ἄειραν,
Πέπληγόν θ' ἱμᾶσιν, ὁμόκλησάν τ' ἐπέεσσιν
Ἐσσυμένως· οἱ δ' ὦκα διέπρησσον πεδίοιο,
Νόσφι νεῶν, ταχέως· ὑπὸ δὲ στέρνοισι κονίη
Ἴσατ' ἀειρομένη, ὥστε νέφος, ἠὲ θύελλα·
Χαῖται δ' ἐρρώοντο κατὰ πνοιῆς ἀνέμοιο·
Ἄρματα δ' ἄλλοτε μὲν χθονὶ πίλνατο παλυβωτείρῃ,
Ἄλλοτε δ' αἶψα μετήορα· τοὶ δ' ἐλατῆρες
Ἕστασαν ἐν δίφροισι· πάτασσε δὲ θυμὸς ἑκάστῳ
Νίκης ἱεμένων· κέκλοντο δὲ οἷσιν ἑκάστῳ
Ἵπποις, οἱ δ' ἐπέτοντο κονίοντες πεδίοιο.
Ἀλλ' ὅτε δὴ πύματον τέλεον δρόμον ὠκέες ἵπποι
Ἆψ ἐφ' ἁλὸς πολιῆς, τότε δὴ ἀρετή γε ἑκάστου

Illi verò simul omnes super equos scuticas sustulerunt,
Percussérúntque loris, exhortatíque sunt verbis,
Magno-ardore: ii autem ocyùs percurrebant campum,
Procul à navibus celeritèr: Sub pectoribus verò pulvis
Surgebat excitatus, tanquam nubes, vel procella:
Jubæ autem agitabantur flatibus venti:
Currus verò interdùm quidem terræ appropinquabant almæ,
Interdùm autem subsultabant sublimes; at aurigæ
Stabant in sellis: palpitabat autem animus cujusque
Victoriæ cupidorum; & hortabatur suos quisque
Equos: ii verò volabant pulverem excitantes per campum.
Sed quum jam extremum peragerent cursum veloces equi
Retrò mare versùs canum, tum demùm virtus utique cujusque

Ver. 362.——ἅμα.] Cod. *Harleian.* ἀφα.

Ibid.——ἐφ' ἵπποισιν μάστιας ἄειραν, Πεπλεγόν θ'.] Cod. *Harleian.* ἐφ' ἵπποιιν.

——pronique in verbera pendent.
Æn. V. 147.

Vide & infrà ad *ver.* 368.

Ver. 363. Πεπλεγόν.] Vide suprà ad γ', 31.

Ver. 364.——διέπρησσον.] Vide suprà ad γ', 192.

Ver. 365.——ὑπὸ δὲ στέρνοισι κονίη.]

Hîc subitam nigro glomerari pulvere nubem
Prospiciunt Teucri—. *Æn.* IX. 33.

Ver. 366.——ὥστε νέφος.] Quâ ratione, ὥστε, hîc ultimam producat; item τε, *ver.* 395; & χειμέριον, *ver.* 420; vide suprà ad α, 51. *Barnesius* legendum conjicit ὥστε νέφος. Sed nihil opus.

Ver. 368. Ἄρματα δ' ἄλλοτε μὲν.]

Nonne vides? cùm præcipiti certamine campum
Corripuere, ruuntque effusi carcere currus;
Cùm spes arrectæ juvenum, exultantiaque haurit
Corda pavor pulsans: illi instant verbere torto;
Et proni dant lora; volat vi fervidus axis:
Jamque humiles, jamque elati sublime videntur
Aëra per vacuum ferri; atque assurgere in auras.
Nec mora nec requies. At fulvæ nimbus arenæ
Tollitur:——
Tantus amor laudum, tantæ est victoria curæ. *Virgil. Georg.* III. 103.

Quem locum inter eos recenset *Macrobius*, in quibus "*Virgilius Homerici carminis majestatem non æquet.*" Lib. V. cap. 13.

Ver. 369.—μετήορα.] Vide suprà ad β', 818.

Ver. 370. Ἕστασαν.] Vide suprà ad μ', 55.

Ibid.——πάτασσε δὲ θυμὸς ἑκάστῳ Νίκης ἱεμένων.]

——exultantiaque haurit
Corda pavor pulsans, laudumque arrecta cupido. *Æn.* V. 137.

Ver. 374. Ἆψ ἐφ' ἁλὸς.] *Al.* Ἆψ ἀφ' ἁλός. Atque ita legit Codex *Harleianus*.

Ver.

Φαίνετ', ἆφαρ δ' ἵπποισι τάθη δρόμος· ὦκα δ' ἔπειτα
Αἱ Φηρητιάδαο ποδώκεες ἔκφερον ἵπποι.
Τὰς δὲ μετεξέφερον Διομήδεος ἄρσενες ἵπποι
Τρῳϊοι· ὐδέ τι πολλὸν ἄνευθ' ἔσαν, ἀλλὰ μάλ' ἐγγύς·
Αἰεὶ γὰρ δίφρῳ ἐπιβησομένοισιν ἐΐκτην.
Πνοιῇ δ' Εὐμήλοιο μετάφρενον, εὐρέε τ' ὦμω,
Θέρμετ'· ἐπ' αὐτῷ γὰρ κεφαλὰς καταθέντε πετέσθην·
Καί νύ κεν ἢ παρέλασσ', ἢ ἀμφήριστον ἔθηκεν,
Εἰ μὴ Τυδεΐδῃ υἱῖ κοτέσσατο Φοῖβος Ἀπόλλων,
Ὃς ῥά οἱ ἐκ χειρῶν ἔβαλεν μάστιγα φαεινήν.
Τοῖο δ' ἀπ' ὀφθαλμῶν κύτο δάκρυα χωομένοιο,
Οὕνεκα τὰς μὲν ὄρα ἔτι κὴν πολὺ μᾶλλον ἰθύσας,
Οἱ δέ οἱ ἐλελάφθησαν, ἄνευ κέντροιο θέοντες.
Οὐδ' ἄρ' Ἀθηναίην ἐλεφηράμενος λάθ' Ἀπόλλων
Τυδείδην, μάλα δ' ὦκα μετέσσυτο ποιμένα λαῶν·
Δῶκε δέ οἱ μάστιγα, μένος δ' ἵπποισιν ἐνῆκεν.
Ἡ δὲ μετ' Ἀδμήτου υἱὸν κοτέσσατο βεβήκει,

Apparuit, ſtatimque equis intendebatur curſus: celeritèr autem deindè
Pheretiadæ pedibus veloces ante cæteros efferebant *currum* equæ.
Poſt eas autem ante-alios efferebant Diomedis maſculi equi
Troïi; neque ita multùm aberant, ſed admodùm propè:
Semper enim currum aſcenſuris ſimiles erant.
Flatu verò Eumeli dorſum, latique humeri,
Calefiebant: ſuper ipſum enim capitibus repoſitis volabant.
Et certè vel prævertiſſet, vel dubiam *victoriam* feciſſet,
Niſi Tydei filio iratus fuiſſet Phœbus Apollo,
Qui ei è manibus excuſſit ſcuticam ſplendidam.
Ejus verò ex oculis effuſæ ſunt lacrymæ indignantis,
Quòd illas quidem videret jam etiam multò celeriùs euntes,
Sui verò divinitùs-affligerentur, ſine ſtimulo currentes.
Nec ſanè Minervam fraude-lædens latuit Apollo
Tydidem, valdè autem celeritèr aſſecuta eſt paſtorem populorum;
Et reddidit ei ſcuticam, vimque equis immiſit.
Ipſa verò ad Admeti filium indignata acceſſit,

Ver. 377.——μετεξέφερον.] *Al.* μετ' ἐξέφερον.

Ver. 380. Πνοιῇ δ' Εὐμήλοιο μετάφρενον——θέρμετ'.]

——Humeſcunt ſpumis flatuque ſequentum. *Virg. Georgic.* III. 111.

Macrobius & hunc locum inter eos citat, in quibus *Virgilius Homerici carminis majeſtatem non æquet.* "*In curuli certamine* (inquit) "*Homerus alterum currum paululùm antecedentem & alterum pænè conjunctim ſequendo quâ luce ſignavit?*" Lib. V. cap. 13.

Ver. 382. Καί νύ κεν ἢ παρέλασσ', ἢ ἀμφήριστον.] Vide infrà ad *ver.* 526.

Ibid.—παρέλασσ' ἀμφήριστον.] *Al.* παρέλασσ' ὐδ' ἀμφήριστον. Ut infrà *ver.* 526.

Ibid.—ἀμφήριστον.] Τὸν ἀμφοτέρωθεν ἐξισούμενον, ἢ ἀμφισβητήσιμον. *Schol.*

Ver. 384. Ὃς ῥά.] *Qui ſcilicèt*——.

Ver. 385. Τοῖο δ' ἀπ' ὀφθαλμῶν κύτο δάκρυα χωομένοιο.]

Tum verò exarſit juveni dolor oſſibus ingens;
Nec lacrymis caruêre genæ——.
Æn. V. 172.

Ibid.——κύτο.] *Al.* Ζύτο.]

Ver. 387. Οἱ δέ οἱ.] *Al.* Οἱ δὲ οἱ, & Οἱ δ' ἑοί.

Ibid.—θέοντες.] *Al.* θέουσαι. Sed minùs rectè; propter præcedentem ἄρσενες ἵπποι, *ver.* 377: Utì notavit *Barneſius.*

Ver. 391.—βεβήκει.] Vide ſuprà ad φ', 352; ad ω', 751; & ad α, 37.

Ver.

Ἵππειον δὲ οἱ ἦξε θεὰ ζυγὸν· αἱ δέ οἱ ἵπποι
Ἀμφὶς ὁδὸν δραμέτην, ῥυμὸς δ' ἐπὶ γαῖαν ἐλύσθη.
Αὐτὸς δ' ἐκ δίφροιο παρὰ τροχὸν ἐξεκυλίσθη,
Ἀγκῶνάς τε περιδρύφθη, στόμα τε, ῥῖνάς τε,
Θρυλλίχθη δὲ μέτωπον ἐπ' ὀφρύσι· τὼ δέ οἱ ὄσσε
Δακρυοφιν πλῆσθεν, θαλερὴ δέ οἱ ἔσχεθο φωνή.
Τυδείδης δὲ παραλρέψας ἔχε μώνυχας ἵππους,
Πολλὸν τῶν ἄλλων ἐξάλμενος· ἐν γὰρ Ἀθήνη
Ἵπποις ἧκε μένος, κὴ ἐπ' αὐτῷ κῦδος ἔθηκε.
Τῷ δ' ἄρ' ἔπ', Ἀτρείδης εἶχε ξανθὸς Μενέλαος.
Ἀντίλοχος δ' ἵπποισιν ἐκέκλεθο πατρὸς ἑοῖο·
Ἔμβηθον, κὴ σφῶϊ τιθαίνεθον ὀτρυτάχιστα.
Ἦτοι μὲν κείνοισιν ἐριζέμεν ὄτι κελεύω
Τυδείδεω ἵπποισι δαΐφρονος, οἷσιν Ἀθήνη
Νῦν ὦρεξε τάχος, κὴ ἐπ' αὐτῷ κῦδος ἔθηκεν·
Ἵππους δ' Ἀτρείδαο κιχάνεθε, μηδὲ λίπησθον,
Καρπαλίμως, μὴ σφῶϊν ἐλεγχείην καταχεύῃ
Αἰθη, θῆλυς ἐοῦσα· τίη λείπεσθε, φέριστοι;
Ὧδε γὰρ ἐξερέω, κὴ μὴν τεθελεσμένον ἔσαι·

Equinúmque ei fregit dea jugum: ei adeò equæ
Utrinque extra viam currebant, temóque in terram devolutus eſt,
Ipſe verò è ſellâ juxta rotam provolutus eſt,
Cubitóſque circumcirca laceratus eſt, oſque, naréſque,
Collisáque eſt frons ad ſupercilia: ei autem oculi
Lacrymis impleti ſunt, liquidáque ei hæſit vox.
Tydides verò prævertens dirigebat ſolidos-ungulis equos,
Longè præ aliis emicans: Minerva enim
Equis immiſit vim, & ei gloriam impoſuit.
Poſt illum autem Atrides agebat *equos* flavus Menelaus.
Antilochus verò equos adhortabatur patris ſui;
" Incumbite, & vos intendite quàm celerrimè.
" Cum illis quidem contendere haud jubeo
" Tydidæ equis bellicoſi, quibus Minerva
" Nunc præbuit celeritatem, & ipſi gloriam impoſuit:
" Sed equos Atridæ aſſequimini, neque relinquimini,
" Rapidè, nè vobis dedecus offundat
" Æthe, fœmina cùm ſit: Cur deficitis, præſtantiſſimi?
" Sic enim denuncio, & certè perfectum erit:

Ver. 393.——ῥυμὸς.] Τὸ δίϊκον ἀπὸ τῦ ἅρματος ἕως τῦ ζυγῦ ξύλον. *Schol.*

Ver. 397.——θαλερὴ δέ οἱ ἔσχεθο φωνή.] Vide ſuprà ad ε', 696.

Ver. 398. Τυδείδης δὲ παραλρέψας.]

Radit iter lævum interior, ſubituſque priorem
Præterit—— *Æn.* V. 170.

Ver. 404. Ἦτοι μὲν κείνοισιν ἐριζέμεν ὄτι κελεύω.]

Non jam prima peto Mneſtheus, neque vincere certo.
Quanquam ô! ſed ſuperent, quibus hoc, Neptune, dediſti.
Extremos pudeat rediiſſe: hoc vincite—
Et prohibite nefas— *Æn.* V. 194.

Ver. 405. Τυδείδεω.] Pronunciabatur Τυδείδαο.

Ver. 408.——καταχεύῃ.] Cod. *Harleian.* καταθείῃ.

Ver.

Οὐ ζφώϊν κομιδὴ παρὰ Νέϛορι ποιμένι λαῶν
Ἔσσεϛαι, αὐτίκα δ' ὔμμε καϛακτενεῖ ὀξέϊ χαλκῷ,
Αἴκ' ἀποκηδήσανϵε φερώμεθα χεῖρον ἄεθλον·
Ἀλλ' ἐφομαρϵεῖτον, καὶ ζπεύδεϵον ὀτϵιτάχιϛα·
Ταῦτα δ' ἐγὼν αὐτὸς τεχνήσομαι, ἠδὲ νοήσω,
Στεινωπῷ ἐν ὁδῷ παραδύμεναι· ὄδε μέ λήσει.
Ὣς ἔφαθ'· οἱ δὲ, ἄνακϵι ὑποδδείσανϵες ὁμοκλὴν
Μᾶλλον ἐπιδραμέτην ὀλίγον χρόνον· αἶψα δ' ἔπειϛα
Στεῖνο ὁδῦ κοίλης ἴδεν Ἀνϵίλοχο μενεχάρμης·
Ῥωχμὸς ἔην γαίης, ἣ χειμέριον ἀλὲν ὕδωρ
Ἐξέρρηξεν ὁδοῖο, βάθυνε δὲ χῶρον ἅπανϵα·
Τῇ ῥ εἶχεν Μενέλαο, ἁμαϵροχιὰς ἀλεείνων.
Ἀντίλοχο δὲ παραϵρέψας ἔχε μώνυχας ἵππους
Ἐκτὸς ὁδῦ, ὀλίγον δὲ παρακλίνας ἐδίωκεν·
Ἀτρείδης δ' ἔδδεισε, καὶ Ἀνϵιλόχῳ ἐγεγώνει·

" Non *ampliùs* vobis curatio-benigna apud Neſtorem paſtorem populorum
" Erit, ſtatim autem vos interficiet acuto ære,
" Si remiſſi referamus vilius præmium:
" Sed inſequimini, & feſtinate quàm citiſſimè:
" Hæc autem ego ipſe machinabor, atque diſpiciam,
" Anguſtâ in viâ aſtu-præterire: neque me fallet.
Sic dixit: Illi verò, domini veriti minas,
Acriùs concurrerunt exiguo tempore; ſtatimque deindè
Anguſtiam viæ cavæ vidit Antilochus bellicoſus:
Sciſſura erat terræ, quâ hyemalis collecta aqua
Ruperat viæ *partem*, profundúmque fecerat locum totum:
Hâc dirigebat Menelaus, rotarum-concurſum vitans.
Antilochus autem deflectens impellebat ſolidos-ungulis equos
Extra viam, parumpérque avertens inſequebatur:
Atrides verò extimuit, & Antilocho inclamavit:

Ver. 411.——κομιδὴ.] *Al.* βιοτή.

Ver. 417.——οἱ δὲ, ἄνακϵος ὑποδδείσανϵες ὁμοκλὴν Μᾶλλον ἐπιδραμέτην.]

——Olli certamine ſummo
Procumbunt——. *Æn.* V. 197.

Ver. 422. Τῇ ῥ' εἶχεν Μενέλαο.]

——Sed cæca Menœtes
Saxa timens, proram pelagi detorquet ad undas:
Quò diverſus abis? iterum, Pete ſaxa, Menœte,
Cum clamore Gyas revocabat; & ecce Cloanthum
Reſpicit inſtantem tergo, & propiora tenentem. *Æn.* V. 164.

Ibid. Τῇ ῥ'.] *Eâ utique*——*Eâ, inquàm*——.

Ibid.—ἁμαϵροχιὰς.] Τὰς τῶν τροχῶν Συγκρύσεις τὰς ἀπὸ τῶν ἄλλων ἁρμάτων. *Schol.* Τὸν—Καλλίμαχον ἔλαθεν ἡ διαφορὰ τῆς ἁρματροχίας· ἣν ἔχει πρὸς τὴν χωρὶς τοῦ ῥ λεγομένην ἁμαϵροχίαν· ἔϛι δὲ ἁμαϵροχία, τὸ ἅμα τρέχειν καὶ μὴ ἀπολείπεσθαι οἷον ὁμοδρομία τις ὅσα· τροχοὶ γὰρ τοὺς δρόμους ἔλεγον· ἁρμαϵροχία δὲ, τῶν τροχῶν τὸ ἴχνος· ἄμφω δὲ παρ' Ὁμήρῳ κεῖται, δυνάμεις αὐτῶν τῇ Ποιητῇ ἐξηϵσαμένῃ· ὅτι γὰρ τὸ ἅμα τρέχειν δηλοῖ ἁμαϵροχία, παρίϛησιν, ἐπὶ τοῦ Μενελάου λέγων· "Τῇ "ῥ' εἶχεν Μενέλαος, ἁμαϵροχίας ἀλεείναν·" ὑπελείπετο γὰρ, διὰ τὸν ῥωχμὸν τῆς γῆς, τὴν Συνέμπλωσιν τῇ δρόμῳ φυλασσόμενος·—ἁρμαϵροχία δὲ, ὅτι τὸ ἀπὸ τῶν τροχῶν ἴχνος δηλοῖ, αὐτὸς πάλιν παρίϛησι λέγων "ὄφ' "ἅρα πολλὴ γίγνετ' ἐπισσώτρων ἁρμαϵροχίη "κατόπισθεν, Ἐν λεπτῇ κονίῃ·" διὰ γὰρ τὸ λεπτὸν καὶ ὀλίγον τῆς κόνεως, μὴ πολὺ γίγνεσθαι τὸ τῶν ἐπισσώτρων ἴχνος φησίν. *Porphyr. Quæſt. Homeric.* 4.

Ver. 423. Ἀντίλοχος δὲ παραϵρέψας.] Vide ſuprà ad *ver.* 398.

Ver. 424.—παρακλίνας.] Vide ſuprà ad ά, 309 & 338.

Ἀντίλοχ', ἀφραδέως ἱππάζεαι· ἀλλ' ἄνεχ' ἵππους·
Στεινωπὸς γὰρ ὁδὸς, τάχα δ' εὐρυτέρη πάρελάσσεις·
Μήπως ἀμφοτέρους δηλήσεαι, ἅρμαλι κύρσας.
Ὣς ἔφατ'· Ἀντίλοχος δ' ἔτι κὴν πολὺ μᾶλλον ἔλαυνε,
Κέντρῳ ἐπισπέρχων, ὡς οὐκ ἀΐοντι ἐοικώς.
Ὅσσα δὲ δίσκου ἔρα καλωμαδίοιο τέλονται,
Ὅντ' αἰζηὸς ἀφῆκεν ἀνὴρ, πειρώμενος ἥζης,
Τόσσον ἐπιδραμέτην· αἱ δ' ἠρώησαν ὀπίσσω
Ἀτρείδεω· αὐτὸς γὰρ ἑκὼν μεθέηκεν ἐλαύνειν,
Μήπως ζυγκύρσειαν ὁδῷ ἔνι μώνυχες ἵπποι,
Δίφρους τ' ἀνσρέψειαν ἐϋπλεκέας, κατὰ δ' αὐτοὶ
Ἐν κονίῃσι πέσοιεν, ἐπειγόμενοι περὶ νίκης,
Τὸν κὴν νεικείων προσέφη ξανθὸς Μενέλαος·
Ἀντίλοχ', ἔτις ζεῖο βροτῶν ὀλοώτερος ἄλλος·
Ἔρρ', ἐπεὶ ἤ σ' ἔτυμόν γε φάμεν πεπνύσθαι Ἀχαιοί.
Ἀλλ' ἐ μὰν ὁδ' ὡς ἄτερ ὅρκου οἵσῃ ἄεθλον.
Ὣς εἰπὼν, ἵπποισιν ἐκέκλετο, φώνησέν τε·
Μή μοι ἐρύκεσθον, μήδ' ἔσαλον ἀχνυμένω κῆρ·
Φθήσονται τέτοισι πόδες κὴν γένα καμόνται,

" Antiloche, temerè equos agis; ſed contine equos:
" Anguſta enim via; mox verò latiore præterages;
" Nè forte utroſque lædas, currui *curru* impacto.
Sic dixit: Antilochus autem adhuc etiam multò magis agebat,
Stimulo adurgens, tanquam non audienti ſimilis.
Quantus verò diſci jactus ab humero vibrati eſt,
Quem juvenis emittit vir, periculum-faciens juvenilis vigoris;
Tantum curſu emicârunt: illæ verò ceſſerunt retrò
Atridæ; ipſe enim ſponte remiſit agitare,
Nè fortè colliderentur in viâ ſolidi-ungulis equi,
Currúſque everterent elegantèr compactos, ipſi autem
In pulveres decidérent, feſtino-curſu-contendentes de victoriâ.
Hunc & objurgans allocutus eſt flavus Menelaus;
" Antiloche, nemo te mortalium perniciosior alius:
" Vale, neque enim te verè omninò dicebamus ſapere Achivi:
" Sed certè nè ſic quidem ſine juramento auferes præmium.
Sic locutus, equos exhortatus eſt, dixitque;
" Nè mihi inhibemini, néve ſtetis dolentes corde:
" Antè iſtis pedes & genua laſſabuntur,

Ver. 247.——παρελάσσεις.] *Al.* παρελάσσης.

Ver. 430.—ἀΐοντι.] Vide ſuprà ad ὁ, 252.

Ver. 431.—καλωμαδίοιο.] Ὃν ἀφιᾶσι κατὰ τῶν ὤμων τρέχοντες. *Schol.*

Ver. 432. Ὅντ'.] *Quem ſcilicèt*——.

Ibid.—πειρώμενος ἥβης.] Vide ſuprà ad ὁ, 359; & ad ν', 168.

Ver. 434. Ἀτρείδεω.] Vide ſuprà ad *ver.* 405.

Ver. 437. Ἐν κονίῃσι πέσοιεν.] Vide ſuprà ad ν', 508.

Ver. 443.——ἀχνυμένῳ.] Vide ſuprà ad γ', 260.

Ver. 444. Φθήσονται.] Apud *Scholiaſten*, notante *Barneſio*, Φθίσονται. Cujus vocis de proſodiâ, vide ſuprà ad β', 833.

Veri

Ἦ ὑμῖν· ἀμφω γὰρ ἀτέμβονται νεότητι.
Ὡς ἔφαθ'· οἱ δὲ, ἄνακτος ὑποδδείσαντες ὁμοκλὴν,
Μᾶλλον ἐπιδραμέτην, τάχα δὲ ζφίσιν ἄγχι γένοντο.
Ἀργεῖοι δ' ἐν ἀγῶνι καθήμενοι εἰσορόωντο
Ἵππους, τοὶ δὲ πέτοντο κονίοντες πεδίοιο.
Πρῶτος δ' Ἰδομενεὺς, Κρητῶν ἀγὸς, ἐφράσαθ' ἵππους·
Ἧσο γὰρ ἐκτὸς ἀγῶνος ὑπέρτατος ἐν σκοπιῇ·
Τοῖο δ' ἄνευθεν ἐόντος, ὁμοκλητῆρος ἀκούσας
Ἔγνω· φράσσατο δ' ἵππον ἀριπρεπέα σρύχοντα,
Ὃς τὸ μὲν ἄλλο τόσον φοινίξ ἦν, ἐν δὲ μετώπῳ
Λευκὸν ζῆμ' ἐτέτυκτο σεριτροχον, ἠΰτε μήνη·
Στὴ δ' ὀρθὸς, καὶ μῦθον ἐν Ἀργείοισιν ἔειπεν·
Ὦ φίλοι, Ἀργείων ἡγήτορες, ἠδὲ μέδοντες,
Οἷος ἐγὼν ἵππους αὐγάζομαι, ἦε καὶ ὑμεῖς;
Ἄλλοι μοι δοκέουσι σαροίτεροι ἔμμεναι ἵπποι,
Ἄλλος δ' ἡνίοχος ἰνδάλλεται· αἵ δέ σε αὐτὸν
Ἔβλαβεν ἐν πεδίῳ, αἳ κεῖσέ γε φέρτεραι ἦσαν·
Ἦτοι γὰρ τὰς σρῶτα ἴδον σερὶ τέρμα βαλέσας,

445 "Quàm vobis: ambo enim privati sunt juventute.
Sic dixit: illi verò, regis veriti hortatum,
Acriùs cucurrerunt, & statim ipsis proximi facti sunt.
Argivi verò in circo sedentes spectabant
Equos, illi autem volabant pulverem-excitantes per campum,
450 Primus verò Idomeneus, Cretum dux, visos-agnovit equos:
Sedebat enim extra circum sublimis in speculâ:
Illum autem, procul licèt esset, *equos*-increpantem ut audiit,
Agnovit; & vidit equum notabilem præeuntem,
Qui quidem cætero toto *corpore* spadix erat, at in fronte
455 Alba macula erat rotunda, tanquam luna:
Surrexit autem, & sermonem inter Argivos dixit;
" O amici, Argivorum ductores, atque principes,
" Solúsne ego equos noscito, an & vos?
" Alii mihi videntur priores esse equi,
460 " Alius & auriga videtur: Illæ verò alicubi fortè
" Læsæ-sunt in campo, quæ eoúsque utique præstantiores erant:
" Profectò enim illas primùm vidi metam circumflexisse,

Ver. 446.——οἱ δὲ, ἄνακτος ὑποδδείσαντες ὁμοκλὴν, Μᾶλλον ἐπιδραμέτην.] Vide suprà ad *ver.* 417.

Ver. 449.——τοὶ δὲ.] *Al.* οἱ δέ.

Ver. 450—453.——ἐφράσαθ'——φράσσατο.] Vide suprà ad *ver.* 126.

Ver. 451—455. Ἧσο——ἐτέτυκτο.] Vide suprà ad φ', 352; & ad δ', 492.

Ibid.——σκοπιῇ.] Τόπος ὑψηλὸς, ἀφ' ἧς ἐσι περιβλέψαι καὶ ἰδεῖν πάντα. *Schol.*

Ver. 453.——φράσσατο δ' ἵππον ἀριπρεπέα σρύχοντα.]

——quem Thracius albis
Portat equus bicolor maculis, vestigia primi
Alba pedis, frontemque ostentans arduus albam. *Æn.* V. 565.

Ver. 454.——φοινίξ.] Vide suprà ad β', 267.

Ver. 455.——ζῆμ' ἐτέτυκτο.] Cod. *Harleian.* ζῆμα τέτυκτο.

Ver. 460.——ἡνίοχος ἰνδάλλεται.] Quâ ratione, ἡνίοχος, hîc ultimam producat; item ἀμείβεσθον, *ver.* 492; & ἄρα, *ver.* 510; & Σθένελος, *ver.* 511; vide suprà ad ά, 51. *Al.* ἡνιόχός μ' ἰνδάλλεται.

Ver.

Νῦν δ' ὔπω δύναμαι ἰδέειν, πάντῃ δέ μοι ὄσσε
Τρωϊκὸν ἀμπεδίον παπταίνεσθον εἰσορόωντι·
Ἠὲ τὸν ἡνίοχον φύγον ἡνία, οὐδὲ δυνάσθη
Εὖ ζεθέειν περὶ τέρμα, καὶ οὐκ ἐτύχησεν ἐλίξας·
Ἔνθα μιν ἐκπεσέειν οἴω, ζύν θ' ἅρματα ἄξαι·
Αἱ δ' ἐξηρώησαν, ἐπεὶ μέγα ἔλλαβε θυμόν.
Ἀλλὰ ἴδεσθε καὶ ὔμμες ἀναστάδον· οὐ γὰρ ἔγωγε
Εὖ διαγινώσκω· δοκέει δέ μοι ἔμμεναι ἀνὴρ
Αἰτωλὸς γενεὴν, μετὰ δ' Ἀργείοισιν ἀνάσσει
Τύδεος ἱπποδάμου υἱὸς, κρατερὸς Διομήδης.
Τὸν δ' αἰσχρῶς ἐνένισπεν Οἰλῆος ταχὺς Αἴας·
Ἰδομενεῦ, τί πάρος λαβρεύεαι; αἱ δέ τ' ἄνευθεν
Ἵπποι ἀερσίποδες πολέος πεδίοιο δίενται·
Οὔτε νεώτατός ἐσσι μετ' Ἀργείοισι τοσσῦτον,
Οὔτε τοι ὀξύταλον κεφαλῆς ἐκδέρκεται ὄσσε·
Ἀλλ' αἰεὶ μύθοις λαβρεύεαι· οὐδέ τί ζε χρὴ
Λαβραγόρην ἔμεναι· πάρα γὰρ καὶ ἀμείνονες ἄλλοι.
Ἵπποι δ' αὖτε ἔασι παροίτεροι, αἳ τὸ πάρος περ,

" Nunc verò nequaquam possum videre; undique autem mihi oculi
" Troïcum per campum lustrant prospectanti:
" Aut aurigam fugerunt habenæ, neque potuit
" Benè continere circa metam, & non felicitèr flexit:
" Illic eum excidisse reor, currúsque confregisse;
" Ipsæque extra-viam cucurrerunt, postquàm furor occupavit animum.
" Sed intuemini & vos surgentes: non enim ego sanè
" Cernens-dignosco; videtur autem mihi esse vir
" Ætolus genere, intérque Argivos imperat
" Tydei equûm domitoris filius, fortis Diomedes.
Hunc autem probrosis verbis objurgavit Oïlei *filius* velox Ajax;
" Idomeneu, cur continuò garris? Illæ verò procul
" Equæ pedes-in altum-attollentes amplum per campum currunt:
" Neque minimus-natu es inter Argivos tantùm,
" Neque tibi acutissimè ex capite prospiciunt oculi:
" Sed semper verbis garris; Nec tamen omninò te decet
" Loquacem esse: adsunt enim & præstantiores alii.
" Equæ verò sunt priores, quæ & anteà

Ver. 463. Νῦν δ' ὔπω.] *Al.* Νῦν δ' ὔπη. Quo modo legit & Codex *Harleianus*.

Ver. 465.——φύγον.] *Al.* φύγεν.

Ver. 466.——ἐλίξας.] Συγρέψας περὶ τὴν κάμψιν τὰς ἵππους. *Schol.*

Ver. 467.——ζὺν θ' ἅρματα ἄξαι.] Cod. *Harleian.* κατά θ' ἅρματα ἄξαι. Ut suprà *ver.* 341.

Ver. 470.——διαγινώσκω.] Vide suprà ad *ver.* 240.

Ver. 472.——ἱπποδάμου.] Vide suprà ad Ε', 23.

Ver. 473.——ἐνένισπεν.] *Barnesius* in uno MS. scriptum repperit ἐνένιπλεν· Quæ & proba Lectio. Vide suprà ad ό, 546.

Ver. 474.—τί πάρος λαβρεύεαι.] Λοιδορῦσιν ὐδὲν ἐφαπτόμενοι τῶν ζωμαϊκῶν ἀλλὰ τοῖς ἁμαρτήμασι τὰς ψόγους ἐπιφέρουσες—— " Ἰδομενεῦ, τί πάρος λαβρεύεο; οὐδέ τι ζέ " χρὴ λαβραγόρην ἔμεναι." *Plutarch. de audiendis Poëtis.* Vide suprà ad β', 246.

Ibid.——λαβρεύεαι.] Apud *Plutarchum*, loco jam citato, λαβρεύεο.

Ver. 475.——δίενται.] *Al.* δίονται.

Ver. 479.—Λαβραγόρην.] Προπετῆ ἐν τοῖς λόγοις. *Schol.*

Ibid.

Εὐμήλῳ, ἐν δ' αὐτὸς ἔχων εὔληρα βέβηκε.
Τὸν δὲ χολωσάμενος Κρητῶν ἀγὸς ἀντίον ηὔδα·
Αἶαν, νείκει ἄριστε, κακοφραδὲς, ἄλλα τε πάντα
Δεύεαι Ἀργείων, ὅτι τοι νόος ἐσὶν ἀπηνής·
Δεῦρό νῦν ἢ τρίποδος περιδώμεθον, ἠὲ λέβητος·
Ἴστορα δ' Ἀτρείδην Ἀγαμέμνονα θείομεν ἄμφω,
Ὁππότεραι πρόσθ' ἵπποι· ἵνα γνοίης ἀποτίνων.
Ὣς ἔφατ'· ὦρνυτο δ' αὖτις Οἰλῆος ταχὺς Αἴας,
Χώομενος, χαλεποῖσιν ἀμείψασθαι ἐπέεσσι·
Καί νύ κε δὴ πρότερόν γ' ἔρις γένετ' ἀμφοτέροισιν,
Εἰ μὴ Ἀχιλλεὺς αὐτὸς ἀνίσταο, καὶ φάτο μῦθον·
Μηκέτι νῦν χαλεποῖσιν ἀμείβεσθον ἐπέεσσιν,
Αἶαν, Ἰδομενεῦ τε, κακοῖς· ἐπεὶ οὐδὲ ἔοικε·
Καὶ δ' ἄλλῳ νεμεσᾶτον, ὅ τις τοιαῦτά γε ῥέζοι·
Ἀλλ' ὑμεῖς ἐν ἀγῶνι καθήμενοι εἰσοράασθε
Ἵππους· οἱ δὲ τάχ' αὐτοὶ ἐπειγόμενοι περὶ νίκης
Ἐνθάδ' ἐλεύσονται· τότε δὲ γνώσεσθε ἕκας.

" Eumeli, ipséque tenens lora vehitur.
Hunc autem iratus Cretum dux contra allocutus est;
" Ajax, rixâ optime, maledice, inque cæteris omnibus
" Inferior es Argivis, tibi quippè mens est insolens:
" Agè vel tripode-depositò certemus, vel lebete;
" Arbitrum autem Atridem Agamemnonem faciamus ambo,
" Utræ anteriores equæ: ut sentias persolvens.
Sic dixit: Surrexit verò protinùs Oïlei *filius* velox Ajax,
Iratus, asperis ut exciperit *eum* verbis:
Et omninò jam ulteriùs adhuc contentio progressa-esset utrisque,
Si non Achilles ipse surrexisset, & dixisset;
" Nè ampliùs nunc asperis altercemini verbis,
" Ajax, Idomeneúque, malis; neque enim par est:
" Quin & alii succenseretis, quicunque talia faceret:
" Sed vos in circo sedentes spectate
" Equos; ii autem citò ipsi festino-cursu-contendentes de victoriâ
" Huc venient: tum verò cognoscetis singuli

Ibid.—ἀμείνονες.] Cod. *Harleian.* ἀμύμονες.

Ver. 481.——βέβηκε.] Vide suprà ad ν', 736; & ad ά, 37.

Ver. 483.—νείκει ἄριστε.] Cod. *Harleian.* νείκε ἄριστε. *Al.* νείκος ἄριστε.

Ver. 485. Δεῦρό νῦν ἢ τρίποδος περιδώμεθον.] Ita *Odyss.* ψ', 73;

—αὐτὰρ ἐγὼν ἐμέθεν περιδώσομαι αὐτῆς.

Et apud *Aristophanem*;

——ἐθέλω περὶ τῆς κεφαλῆς περιδόσθαι.
Equites, ver. 788.

Ubi *Scholiastes* locum hunc hoc modo citat;

Δεῦρό γε νῦν τρίποδος περιδώμεθα.

Quin & Cod. *Harleian.* à *Tho. Bentleio*, itémque Cod. *Oxon.* à *Barnesio* collatus, hîc legunt περιδώμεθα. Vide suprà ad κ', 105.

Ver. 487.——γνοίης.] *Al.* γνώης.

Ibid.—ἀποτίναν.] Vide suprà ad β', 43; & ad γ', 279.

Ver. 488.—ὦρνυτο.] Vide suprà ad γ', 260.

Ver. 492.——ἀμείβεσθον ἐπέεσσιν.] Cod. *Harleian.* ἀμείβεσθε ἐπέεσσι. Quæ quidem Syntaxis satìs rectè se haberet, quia omne *Duale* est necessariò *Plurale*; (Vide suprà ad ά, 566:) Prosodia autem nullâ, ut opinor, ratione ferri posset.

Ver. 493. Αἶαν, Ἰδομενεῦ τε.] Edidit *Barnesius* Αἶάν τ', Ἰδομενεῦ τε. Sed mihi opus? Quâ enim ratione, vox, Αἶαν, ultimam hîc, etiam extra cæsuram, producat; vide suprà ad ά, 51.

Ver. 494.——ῥέζοι.] *Al.* ῥέξοι.

Ἵππους Ἀργείων, οἳ δεύτεροι, οἵ τε πάροιθεν.
Ὣς φάτο· Τυδείδης δὲ μάλα ζχεδὸν ἦλθε διώκων,
Μάστι δ' αἰὲν ἔλαυνε καλλιμαδόν· οἱ δέ οἱ ἵπποι
Ὑψόσ' ἀειρέσθην ῥίμφα πρήσσονλε κέλευθον·
Αἰεὶ δ' ἡνίοχον κονίης ραθάμιγγες ἔβαλλον·
Ἄρμαλα δὲ χρυσῷ πεπυκασμένα καλλιτέρῳ τε,
Ἵπποις ὠκυπόδεσσιν ἐπέτρεχον· ὐδέ τε πολλὴ
Γίνετ' ἐπισσώτρων ἁρμαλροχιὴ κατόπισθεν
Ἐν λεπτῇ κονίῃ· τὼ δὲ ζπεύδονλε πετέσθην·
Στῆ δὲ μέσῳ ἐν ἀγῶνι, πολὺς δ' ἀνεκήκιεν ἱδρὼς
Ἵππων, ἔκ τε λόφων καὶ ἀπὸ ζέρνοιο χαμᾶζε.
Αὐτὸς δ' ἐκ δίφροιο χαμαὶ θόρε παμφανόωνλα,
Κλῖνε δ' ἄρα μάσιγα ποτὶ ζυγὸν· ὐδὲ μάτησεν
Ἰφθιμα Σθένελα, ἀλλ' ἐσσυμένως λάβ' ἆεθλον·
Δῶκε δ' ἄγειν ἑτάροισιν ὑπερθύμοισι γυναῖκα,
Καὶ τρίποδ' ὠτώεντα φέρειν· ὁ δ' ἔλυεν ὑφ' ἵππους.

" Equos Argivorum, qui ſecundi, quique priores.
Sic dixit: Tydides autem valdè propè venit urgens,
Scuticâ verò aſſiduè feriebat ſuper humeros; ei autem equi
In altum tollebantur citò conficientes viam:
Aſſiduè verò aurigam pulveris guttæ percutiebant:
Currus autem auro acurratè elaborati ſtannóque
Ponè equos veloces currebant; neque profunda
Fiebat canthorum orbita retrò
In tenui pulvere; hi nempè feſtinantes volabant.
Stetit autem medio in circo, multúſque exiliebat ſudor
Equorum, éque cervicibus & à pectore in-terram.
Ipſe verò è ſellâ in terram defiliit collucente,
Acclinavítque ſcuticam ad jugum: neque ſegnis erat
Fortis Sthenelus, ſed properè accepit præmium;
Deditque abducendam ſociis magnanimis mulierem,
Et tripodem anſatum aſportandum: ipſe verò ſolvit equos.

Ver. 500. Μάσι δ' αἰὲν.] Ita edidit *Barneſius*. *Vulgg.* Μάσιλι δ' αἰέν. Quod, ut opinor, ferri non poteſt; nam Μάσιλι, ut ipſe notavit *Barneſius*, *mediam* ſemper producit. Τὸ δὲ, Μάσιλι, Μάσι τινὲς γράφουσι, ἐκτείνοντες τὴν λήγουσαν· ὁμοίως τῷ, " Μήτι τοι ἐκ δρυτόμος μέγ' ἀμείνων." [ſuprà *ver.* 315.] Καὶ ἐστιν, ὅσπερ μῆτις, μήτι, μήτιι, ἢ κατὰ πρᾶσιν, μήτι· ὅτου ἢ μάστις, μάστι, μάστιι, μάσι. *Euſtath.* Firmatur porrò hæc lectio *Odyſſ.* ϛ, 182;

Ἦ ἢ ἐφ' ἵπποιιν μάστιν βάλεν——.

Ver. 501.—πρήσσονλε.] Vide ſuprà ad ν', 192.

Ver. 504.——ὐδέ τε πολλὴ.] Cod. *Harleian.* ὐδέ τι πολλή. Quo modo & in uno MS. ſcriptum repperit *Barneſius*. *Porphyrius* autem, *Quæſt. Homeric.* 4, legit; ὐδ' ἄρα πολλή.

Ibid.—ὐδέ τε πολλὴ Γίνετ' ἐπισσώτρων ἁρμαλροχιὴ.] Vide ſuprà ad *ver.* 422.

Ver. 507.——πολὺς δ' ἀνακήκιεν ἱδρώς.]

——ſudor fluit undique rivis.
Æn. V. 200.

Ver. 510. Κλῖνε.] Vide ſuprà ad ά, 309.

Ibid.——ἄρα.] *Ut fieri ſolet*——.

Ver. 512. Δῶκε δ' ἄγειν.]

——quem Thracius olim
Anchiſæ genetori in magno munere Ciſſeus
Ferre ſui *dederat* monimentum & pignus amoris. *Æn.* V. 536.

Ver. 513. Καὶ τρίποδ' ὠτώεντα.] Ὃν [τρίποδα] εἰκὸς ὑπὸ Διομήδους ἀναιθῆναι ὕστερον

Τῷ δ' ἄρ' ἔπ' Ἀντίλοχος Νηλήϊος ἤλασεν ἵππους,
Κέρδεσιν, ἔτι τάχει γε παραφθάμενος Μενέλαον·
Ἀλλὰ καὶ ὣς Μενέλαος ἔχ' ἔγγύθεν ὠκέας ἵππους·
Ὅσσον δὲ τροχῷ ἵππος ἀφίσσαι, ὅς ῥά τ' ἄνακτα
Ἕλκησιν πεδίοιο τιταινόμενος ζυγὸν ὄχεσφιν,
Τῷ μέν τε ψαύουσιν ἐπισσώτρῳ τρίχες ἄκραι
Οὐραῖαι, ὁ δέ τ' ἄγχι μάλα τρέχει, οὐδέ τι πολλὴ
Χώρη μεσσηγύς, πολέος πεδίοιο θέουσι·
Τόσσον δὴ Μενέλαος ἀμύμονος Ἀντιλόχοιο
Λείπετ'· ἀτὰρ τὰ πρῶτα καὶ ἐς δίσκαρα λέλειπτο,
Ἀλλά μιν αἶψα κίχανεν· ὀφέλλετο γὰρ μένος ἠΰ
Ἵππων τῆς Ἀγαμεμνονέης καλλίτριχος Αἴθης·
Εἰ δέ κ' ἔτι προτέρω γένετο δρόμος ἀμφοτέροισι,
Τῷ κέν μιν παρέλασσ', οὐδ' ἀμφήριστον ἔθηκεν.
Αὐτὰρ Μηριόνης, θεράπων ἐὺς Ἰδομενῆος,
Λείπετ' ἀγακλῆος Μενελάου δουρὸς ἐρωήν.
Βάρδιστοι μὲν γάρ οἱ ἔσαν καλλίτριχες ἵπποι,

Poſt eum autem Antilochus Neleïus agebat equos,
Dolis, haud quidem celeritate præveniens Menelaum;
Sed & ſic Menelaus agebat propè veloces equos:
Quantum verò à rotâ equus diſtat, qui quidem dominum
Trahit per campum niſu-contento cum curribus;
Hujus quidem attingunt canthum pili extremi
Caudæ, is autem propè admodùm currit, neque prorsùs magnum
Spatium in medio, per amplum campum currente:
Tantum jam Menelaus eximio Antilocho
Poſterior erat: quanquam priùs etiam ad diſci-jactum relictus erat;
Sed & ipſum ſtatim aſſecutus eſt; augebatur enim vis valida
Equæ Agamemnoniæ jubis-pulchræ Æthes:
Quod ſi adhuc ulteriùs fuiſſet curſus ambobus,
Eo certè eum præteriiſſet, neque dubiam *victoriam* reliquiſſet.
Sed Meriones, famulus ſtrenuus Idomenei,
Poſterior erat inclyto Menelao haſtæ jactu.
Tardiſſimi enim ei erant pulchri-jubis equi,

ὕστερον ἐν Δελφοῖς, ὡς δῆλον ἐξ ἐπιγράμματος τοῦδε·

Χάλκεός εἰμι τρίπους, Πυθοῖ δ' ἀνάκειμαι ἄγαλμα,
Καί μ' ἐπὶ Παιρόκλῳ θῆκε πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
Τυδείδης δ' ἀνέθηκε βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης,
Νικήσας ἵπποισι παρὰ πλατὺν Ἑλλήσποντον. *Euſtath.*

Ibid.—ἔλυεν ὑφ'.] Vide ſuprà ad ν', 103; & ad ὁ, 24. *Al.* ἔλυσεν ὑφ', & ἐλύσαθ' ὑφ'.

Ver. 514.——ἄρ'.] Non hîc vacat iſtud ἄρ', ſed vim habet in connectendâ ſententiâ cum eo quod præceſſit, *ver.* 433.

Ver. 515.—παραφθάμενος.] Vide ſuprà ad β', 43.

Ver. 517.—ὅς ῥά τ'.] *Qui ſcilicèt*——.

Ver. 520.——οὐδέ τι πολλὴ.] *Al.* οὐδέ τι πολλή. Ut ſuprà *ver.* 504.

Ver. 523.——δίσκαρα.] *Al.* δίσκ' ἔρα. Vide ſuprà ad *ver.* 431.

Ibid.—λέλειπτο.] Vide ſuprà ad φ', 352; & ad δ', 492.

Ver. 526. Εἰ δέ κ' ἔτι προτέρω γένετο δρόμος.]

——ſpatia & ſi plura ſuperſint,
Tranſeat elapſus prior, ambiguumve relinquat. *Æn.* V. 325.

Ver. 527. Τῷ κέν μιν.] *Al.* Τῷ καί μιν.

Ver. 529.—δουρὸς ἐρωήν.] Ita ſuprà ὁ, 358;
——ὅσον τ' ἐπὶ δουρὸς ἐρωή.

Ver. 530.——γάρ οἱ.] Quâ ratione, γὰρ,

Ἦκις δ' ἦν αὐτὸς ἐλαυνέμεν ἅρμ' ἐν ἀγῶνι.
Υἱὸς δ' Ἀδμήτοιο φανύσθη ἦλυθεν ἄλλων,
Ἕλκων ἅρματα, καλὰ, ἐλαύνων πρόσσοθεν ἵππους.
Τὸν δὲ ἰδὼν ὤκειρε ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς·
Στὰς δ' ἄρ' ἐν Ἀργείοις ἔπεα πτερόεντ' ἀγόρευε.
Λοῖσθος ἀνὴρ ὥριστος ἐλαύνει μώνυχας ἵππους·
Ἀλλ' ἄγε δή οἱ δῶμεν ἀέθλιον, ὡς ἐπιεικὲς,
Δεύτερος· ἀτὰρ τὰ πρῶτα φερέσθω Τυδέος υἱός.
Ὣς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἐπήνεον, ὡς ἐκέλευε·
Καί νύ κέν οἱ πόρεν ἵππον, (ἐπήνησαν γὰρ Ἀχαιοί)
Εἰ μὴ ἄρ' Ἀντίλοχος, μεγαθύμου Νέστορος υἱὸς,
Πηλείδην Ἀχιλῆα δίκῃ ἠμείψατ' ἀναστάς·
Ὦ Ἀχιλεῦ, μάλα τοι κεχολώσομαι, αἴκε τελέσσῃς
Τῶτο ἔπος· μέλλεις γὰρ ἀφαιρήσεσθαι ἄεθλον,
Τὰ φρονέων, ὅτι οἱ βλάβεν ἅρματα καὶ ταχέ' ἵππω,
Αὐτός τ' ἐσθλὸς ἐών· ἀλλ' ὄφελεν ἀθανάτοισιν
Εὔχεσθαι, τό κεν ὄψε φανύσσατος ἦλθε διώκων·
Εἰ δέ μιν οἰκείρεις, καί τοι φίλον ἔπλετο θυμῷ,

Minimè-peritus erat & ipſe agendi currum in certamine.
Filius verò Admeti omnium ultimus venit,
Trahens currus pulchros, agens antè equos.
Hunc autem ut vidit miſeratus eſt pedibus-valens nobilis Achilles:
Stans autem inter Argivos verba alata dixit;
" Ultimus vir præſtantiſſimus agit ſolidos-ungulis equos:
" Sed agedum ei demus præmia, ut par eſt,
" Secunda: at prima ferat Tydei filius.
Sic dixit: Illi autem omnes comprobârunt, ſicut jubebat:
Et ei ſanè dediſſet equam, (comprobârunt enim Achivi;)
Si non Antilochus, magnanimi Neſtoris filius,
Pelidæ Achilli jure reſpondiſſet ſurgens;
" O Achille, valdè tibi iraſcar, ſi perfeceris
" Hoc verbum; ablaturus enim es *mihi* præmium,
" His motus, quòd ei divinitùs læſi ſunt currus & veloces equæ,
" Ipſéque peritus licèt eſſet: ſed debuit immortalibus
" Vota facere, tum nequaquam ultimus omnium veniſſet *equos* urgens:
" Si verò ejus miſereris, & tibi gratum eſt animo,

hîc producatur; item ultima vocis, ἀμείνομαι, *ver.* 557; & τίς, *ver.* 575; & χώομαι, *ver.* 603; vide ſuprà ad ά, 51.

Ver. 532.——ἦλυθεν.] Vide ſuprà ad ὅ, 454; & ad ά, 37.

Ver. 533.—καλὰ.] Vide ſuprà ad ℰ, 43.

Ibid.——πρόσσοθεν.] *Al.* πρόσσωθ'.

Ver. 536.——ὥριστος.] *Al.* ὥριος & ὁ ἄριστος.

Ver. 537.——ἄγε δή.] Vide ſuprà ad *ver.* 313.

Ver. 540. Καί νύ κέν οἱ.] Codices plurimi habent Καί νύ κέ οἱ.

Ver. 541.——ἄρ'.] *Ut par erat* ———. Vide ſuprà ad *ver.* 514.

Ver. 543.—μάλα τοι κεχολώσομαι, αἴκε τελέσσῃς Τῶτο ἔπος.]

Hic totum caveæ conſeſſum ingentis, & ora
Prima patrum magnis Salius clamoribus implet;
Ereptumque dolo reddi ſibi poſcit honorem. *Æn.* V. 340.

Ver. 546. Αὐτός τ' ἐσθλὸς ἐών.] Cod. *Harleian.* Αὐτὸς ἐσθλὸς ἐών. Quod & ferri poteſt. Vide ſuprà ad ά, 51.

Ibid.——ἀθανάτοισιν.] Vide ſuprà ad ά, 398.

Ver. 548.—φίλον.] Cod. *Harleian.* φίλος.

Ver

Ἔϛι τοι ἐν κλισίῃ χρυσὸς πολὺς, ἔϛι δὲ χαλκὸς,
Καὶ πρόβατ', εἰσὶ δέ τοι δμωαὶ, καὶ μώνυχες ἵπποι·
Τῶν οἱ ἔπειτ' ἀνελὼν δόμεναι καὶ μεῖζον ἄεθλον,
Ἠὲ καὶ αὐτίκα νῦν, ἵνα σ' αἰνήσωσιν Ἀχαιοί.
Τὴν δ' ἐγὼ οὐ δώσω· περὶ δ' αὐτῆς πειρηθήτω
Ἀνδρῶν, ὅς κ' ἐθέλῃσιν ἐμοὶ χείρεσσι μάχεσθαι.
Ὣς φάτο· μείδησεν δὲ ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεὺς,
Χαίρων Ἀντιλόχῳ, ὅτι οἱ φίλος ἦεν ἑταῖρος·
Καί μιν ἀμειβόμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
Ἀντίλοχ', εἰ μέν δή με κελεύεις οἴκοθεν ἄλλο
Εὐμήλῳ ἐπιδοῦναι, ἐγὼ δέ κε καὶ τὸ τελέσσω·
Δώσω οἱ θώρηκα, τὸν Ἀστεροπαίου ἀπηύρων,
Χάλκεον, ᾧ περὶ χεῦμα φαεινὸ κασσιτέροιο
Ἀμφιδεδίνηται· πολέος δέ οἱ ἄξιος ἔσαι.
Ἦ ῥα, καὶ Αὐτομέδοντι φίλῳ ἐκέλευσεν ἑταίρῳ
Οἰσέμεναι κλισίηθεν· ὁ δ' ᾤχετο, καὶ οἱ ἔνεικεν·
Εὐμήλῳ δ' ἐν χερσὶ τίθει· ὁ δ' ἐδέξατο χαίρων.
Τοῖσι δὲ καὶ Μενέλαος ἀνίστατο θυμὸν ἀχεύων,

" Eſt tibi in tentorio aurum multum, eſt & æs,
" Et pecora, ſunt & tibi ancillæ, & ſolidi-ungulis equi:
" Ex his ipſi poſteà ſumptum date vel majus præmium,
" Sive etiam jam nunc, ut te collaudent Achivi,
" Hanc verò ego non dabo: de ipsâ autem periculum-faciat
" Virorum, quicunque velit mecum manibus pugnare.
Sic dixit: ſubriſit autem pedibus-valens nobilis Achilles,
Gratulans Antilocho, quòd ſibi dilectus erat ſodalis:
Et eum reſpondens verbis allatis allocutus eſt;
" Antiloche, ſi quidem jam me jubes è domo aliud
" Eumelo dare, ego verò & hoc perficiam:
" Dabo ei thoracem, quem Aſteropæo abſtuli,
" Æreum, quem circum ora fulgidi ſtanni
" Funditur: multo autem *pretio* ei æſtimandus erit.
Dixit, & Automedonta dilectum juſſit ſodalem
Ferre è tentorio: Is verò abiit, & ad eum attulit:
Eumelo autem in manibus poſuit; at is accepit gaudens.
Inter hos autem & Menelaus ſurrexit, animo dolens,

Ver. 550.——μώνυχες ἵπποι.] Vide ſuprà ad τ', 424.

Ver. 554.——ὅς κ' ἐθέλῃσιν.] *Al.* ὅς κε θέλῃσιν.

Ver. 555.——μείδησεν δὲ ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς.]

——Riſit pater optimus olli;
Et clypeum efferri juſſit. *Æn.* V. 358.

Ver. 558.——εἰ μὲν δή.] *Siquidem reverà*——.

Ver. 559.——ἐγὼ δέ κε καὶ τὸ.] *Al.* ἐγὼ δὴ καὶ τὸ.

Ver. 560. Δώσω οἱ θώρηκα, τὸν Ἀστεροπαίου ἀπηύρων.]

Levibus huic hamis conſertam, auroque trilicem
Loricam, quam Demoleo detraxerat ipſe
Victor apud rapidum Simoënta ſub Ilio alto,
Donat habere viro, decus & tutamen in armis. *Æn.* V. 259.

Ibid.——τὸν Ἀστεροπαίου ἀπηύρων.] Suprà φ', 183.

Ibid.——ἀπηύρων.] *Al.* ἀπηῦρον.

Ver. 561.——περὶ χεῦμα.] *Al.* περιχεῦμα.

Ver. 562. Ἀμφιδεδίνηται.] Vide ſuprà ad τ', 736; & ad ά, 37.

Ἀντιλόχῳ ἄμοτον κεχολωμένος· ἐν δ' ἄρα κήρυξ
Χερσὶ σκῆπτρον ἔθηκε, σιωπῆσαί τ' ἐκέλευσεν
Ἀργείους· ὁ δ' ἔπειτα μεγήνδα ἰσόθεος φώς·
Ἀντίλοχε, πρόσθεν πεπνυμένε, ποῖον ἔρεξας;
Ἦσχυνας μὲν ἐμὴν ἀρετὴν, βλάψας δέ μοι ἵππους,
Τοὺς σοὺς πρόσθε βαλὼν, οἵ τοι πολὺ χείρονες ἦσαν.
Ἀλλ' ἄγετ', Ἀργείων ἡγήτορες, ἠδὲ μέδοντες,
Ἐς μέσον ἀμφοτέροισι δικάσσατε, μηδ' ἐπ' ἀρωγῇ·
Μήποτέ τις εἴπῃσιν Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων,
Ἀντίλοχον ψεύδεσσι βιησάμενος Μενέλαος
Οἴχεται ἵππον ἄγων, ὅτι οἱ πολὺ χείρονες ἦσαν
Ἵπποι, αὐτὸς δὲ κρείσσων ἀρετῇ τε, βίῃ τε.
Εἰ δ' ἄγ' ἐγὼν αὐτὸς δικάσω, κὴ μ' ὄτινα φημὶ
Ἄλλον ἐπιπλήξειν Δαναῶν· ἰθεῖα γὰρ ἔσαι·
Ἀντίλοχ', αἰ δ' ἄγε δεῦρο, διοτρεφὲς, ἦ θέμις ἐστὶ,
Στὰς ἵππων προπάροιθε κὴ ἅρμαλος, αὐτὰρ ἱμάσθλην
Χερσὶν ἔχων ῥαδινὴν, ἥπερ τὸ πρόσθεν ἔλαυνες,
Ἵππων ἁψάμενος, γαιήοχον Ἐννοσίγαιον
Ὄμνυθι, μὴ μὲν ἑκὼν τὸ ἐμὸν δόλῳ ἅρμα πεδῆσαι.

Antilocho immensùm iratus: præco verò
In manibus ſceptrum poſuit, fileríque juſſit
Argivos: At is deindè inter *eos* dixit par-deo vir;
" Antiloche, antehàc prudens, quale feciſti?
" Dedecorâſti quidem meam virtutem, læſiſti autem mihi equos,
" Tuis antè actis, qui multò inferiores erant.
" Sed agitè, Argivorum ductores, & principes,
" In medium utriuſque dijudicate; neque in gratiam:
" Nè quandò quis dicat Achivorum ære loricatorum,
" Antilocho mendaciis oppreſſo Menelaus
" Abiit equam ducens; nam ei longè deteriores erant
" Equi, ipſe verò melior armíſque, viribúſque.
" Eja verò age ego ipſe dijudicabo, & me nullum puto
" Alium increpaturum Danaorum: rectum enim erit *judicium*:
" Antiloche, age huc ades, Jovis-alumne, ut fas eſt,
" Stans ante equos & currum, & flagellum
" Manibus tenens argutum, quo anteà agitabas,
" Equos tangens, terram-cingentem Neptunum
" Jurato, te non volentem quidem meum dolo currum impediviſſe.

Ver. 567.——ἄρα.] *Ut ſolitus erat*——.

Ver. 568. Χερσὶ.] *Al.* Χειρί.

Ibid. Χερσὶ σκῆπτρον ἔθηκε.] Παρὰ τοῖς ἀρχαίοις οἱ δημηγορῦντες σκῆπτρα ἐκράτουν. *Scbol.*

Ibid.——ἐκέλευσεν.] *Al.* ἐκέλευεν.

Ver. 574—579.——δικάσσατε—δικάσω.] Vide ſuprà ad α, 140.

Ibid.—μηδ' ἐπ' ἀρωγῇ.] Μηδ' ἑτέρῳ ἡμῶν βοηθεῖτε. *Scbol.*

Ibid.——δικάσσατε.] *Al.* δικάζετε.

Ver. 579. Εἰ δ' ἄγ'.] Vide ſuprà ad ε, 167.

Ver. 581.—αἰ δ' ἄγε.] *Al.* εἰ δ' ἄγε. Ut *ver.* 579.

Ibid.——ἦ.] *Al.* ἤ.

Ver. 583.——ἔχων.] *Al.* ἔχε.

Ver. 585. Ὄμνυθι.] Vide ſuprà ad γ, 260.

Ver.

Τὸν δ' αὖτ' Ἀντίλοχος ϖεπνυμένος ἀντίον ἤυδα·
Ἄνσχεο νῦν, ϖολλὸν γὰρ ἔγωγε νεώτερός εἰμι
Σεῖο, ἄναξ Μενέλαε, σὺ δὲ ϖρότερος καὶ ἀρείων.
Οἶσθ', οἷαι νέῳ ἀνδρὸς ὑπερβασίαι τελέθουσι·
Κραιπνότερος μὲν γάρ τε νόος, λεπτὴ δέ τε μῆτις.
Τῷ τοι ἐπιλήτω κραδίη· ἵππον δέ τοι αὐτὸς
Δώσω, τὴν ἀρόμην· εἰ καί νύ κεν οἴκοθεν ἄλλο
Μεῖζον ἀπαιτήσειας, ἄφαρ κέ τοι αὐτίκα δῶναι
Βουλοίμην, ἢ σοί γε, διοτρεφὲς, ἦμαρ ἅπαντα
Ἐκ θυμῷ ϖεσέειν, καὶ δαίμοισιν εἶναι ἀλίτρός.
Ἦ ῥα, καὶ ἵππον ἄγων μεταθύμῳ Νέστορος υἱὸς
Ἐν χείρεσσι τίθει Μενελάῳ· τοῖο δὲ θυμὸς
Ἰάνθη, ὡσεί τε ϖερὶ σταχύεσσιν ἔέρση
Ληΐῳ ἀλδήσκοντος, ὅτε φρίσσουσιν ἄρουραι·
Ὣς ἄρα σοί, Μενέλαε, μετὰ φρεσὶ θυμὸς ἰάνθη·
Καί μιν φωνήσας ἔπεα ϖτερόεντα ϖροσηύδα·
Ἀντίλοχε, νῦν μέν τοι ἐγὼν ὑποείξομαι αὐτὸς,
Χωόμενος· ἐπεὶ ὔτι ϖαρήορος, οὐδ' ἀεσίφρων,
Ἦσθα ϖάρος· νῦν αὖτε νόον νίκησε νεοίη.

Eum verò Antilochus prudens contrà allocutus eſt;
" Perfer nunc: multò enim ego junior ſum
" Te, rex Menelaë, tu autem natu-major & præſtantior.
" Nôſti, qualia juvenis errata ſunt:
" Velocior etenim mens, tenue autem conſilium.
" Ideò tibi toleret cor: equam verò tibi ipſe
" Dabo, quam accepi: Sed & ſi è meis aliud
" Majus poſtulaveris, promptè omninò jam-ſtatim dare
" Mallem, quàm tibi utique, Jovis-alumne, in dies omnes *me*
" Animo ejectum eſſe, & in deos fieri ſceleratum.
Dixit ſanè, & equam ducens magnanimi Neſtoris filius
In manus tradidit Menelai: illius autem animus
Lætitiâ-perfuſus eſt, velut circa ſpicas ros *funditur*
Segetis creſcentis, quando horreſcunt arva:
Sic & tibi, Menelaë, in præcordiis animus lætitiâ-perfuſus eſt:
Et ipſum edita-voce verbis allatis allocutus eſt:
" Antiloche, nunc quidem tibi ego cedam ipſe,
" Iratus; quoniam non mente-vagus, neque levis,
" Eras anteà: nunc verò mentem vicit juventus.

Ver. 586.——ἀντίον ἤυδα.] Vide ſuprà ad γ', 203.

Ver. 587.—ϖολλὸν γὰρ ἔγωγε.] *Al.* ϖολὺ μὲν γὰρ ἔγωγε.

Ver. 590. Κραιπνότερος μὲν γάρ τε νόος, λεπτὴ δέ τε μῆτις.]—φρονεῖν γὰρ οἱ ταχεῖς οὐκ ἀσφαλεῖς. *Sophocl. OEdip. Tyrann.* 625.

Ver. 593.—ἀπαιτήσειας.] Cod. *Harleian.* ἐπ' αἰτήσειας. *Al.* ἐπαιτήσειας.

Ver. 594.—διοτρεφὲς.] *Al.* διαμπερές.

Ver. 599.—ἄρουραι.] Vide ſuprà ad ζ', 142.

Ver. 600.——ἄρα.] *Ut dictum eſt*——*ver.* 597.

Ver. 602. Ἀντίλοχε, νῦν.] Edidit *Barneſius* ex conjecturâ Ἀντίλοχ', ἢ νῦν. Sed, ut opinor, nihil opus. Vide ſuprà ad ά, 51.

Ver. 603.—ὔτι ϖαρήορος.] Οὐ κεχαλασμένῳ τὸν λογισμὸν, ϖαράφρων. *Schol.*

Βέλτερον αὖτ' ἀλέασθαι ἀμείνονας ἠπεροπεύειν·
Οὐ γὰρ κέν με ταχ' ἄλλος ἀνὴρ παρέπεισεν Ἀχαιῶν.
Ἀλλὰ σὺ γὰρ δὴ πόλλ' ἔπαθες, καὶ πόλλ' ἐμόγησας,
Σός τε πατὴρ ἀγαθὸς, καὶ ἀδελφεὸς, εἵνεκ' ἐμεῖο·
Τῷ τοι λισσομένῳ ἐπιπείσομαι, ἠδὲ καὶ ἵππον
Δώσω, ἐμὴν περ ἐοῦσαν· ἵνα γνώωσι καὶ οἵδε,
Ὡς ἐμὸς ἔπλετο θυμὸς ὑπερφίαλος καὶ ἀπηνής·
Ἦ ῥα, καὶ Ἀντιλόχοιο Νοήμονι δῶκεν ἑταίρῳ
Ἵππον ἄγειν· ὁ δ' ἔπειτα λέβηθ' ἕλε παμφανόωντα.
Μηριόνης δ' ἀνάειρε δύο χρυσοῖο τάλαντα
Τέτρατος, ὡς ἔλασεν· πέμπτον δ' ὑπελείπετ' ἄεθλον,
Ἀμφίθετος φιάλη, τὴν Νέστορι δῶκεν Ἀχιλλεὺς,
Ἀργείων ἀν' ἀγῶνα φέρων, καὶ ἔειπε παραστάς·
Τῇ νῦν, καὶ σοὶ τοῦτο, γέρον, κειμήλιον ἔστω,
Πατροκλοιο τάφοιο μνῆμ' ἔμμεναι· οὐ γὰρ ἔτ' αὐτὸν
Ὄψει ἐν Ἀργείοισι· δίδωμι δέ τοι τόδ' ἄεθλον

605 "Satius autem *fuerit* cavere præstantiores decipere:
"Non enim omninò me citò alius quisquam flexisset Achivorum,
"Verùm tu jam multa passus es, & multa fecisti,
"Tuúsque pater bonus, & frater, mei causâ,
"Ideò tibi supplicanti obsequar: sed & equam
610 "Dabo, mea licèt sit; ut sentiant & hi,
"Quòd meus nunquam animus superbus & immitis.
Dixit utique, & Antilochi Noëmoni dedit socio
Equam abducendam: ipse verò deinde lebetem accepit collucentem.
Meriones autem sustulit duo auri talenta
615 Quartus, quo-ordine egerat *currum*: Quintum verò relictum erat præmium,
Duplex phiala quam Nestori dedit Achilles,
Argivorum per consessum ferens; & dixit astans;
"Accipe nunc; & tibi hoc, senex, & munus recondatur,
"Patrocli sepulturæ monimentum ut sit; non enim ampliùs illum
620 "Videbis inter Argivos: Do autem tibi hoc præmium

Ver. 605. Βέλτερον] Cod. *Harleian.* Δεύτερον. Quo modo & in duobus MSS. scriptum repperit *Barnesius*. Atqui ita etiam legit *Eustathius*.

Ver. 607.——δὴ.] Vide suprà ad ξ', 433 & 504.

Ver. 613.——ὁ δ' ἔπειτα λέβηθ' ἕλε.]
Tertia dona facit gemincs ex ære lebetas.
Æn. V. 266.

Ver. 614. Μηριόνης δ' ἀνάειρε δύο χρυσοῖο τάλαντα.]
——& argenti magnum dat ferre talentum. *Æn.* V. 248.

Ver. 615.—πέμπτον δ' ὑπελείπετ' ἄεθλον.]
—sed lætum amplexus Acesten
Muneribus cumulat magnis, ac talia fatur;
Sume, pater, nam te voluit rex magnus Olympi
Talibus auspiciis exortem ducere honorem.
Ipsius Anchisæ longævi hoc munus habebis,
Cratera impressum signis— *Ibid.* 531.

Ver. 616. Ἀμφίθετος φιάλη.] Vide suprà ad *ver.* 270.

Ver. 618. Τῇ νῦν.] Vide suprà ad ξ', 210.

Ver. 620.——δίδωμι δέ τοι τόδ' ἄεθλον Αὖτας· ἐ γὰρ, &c.] Πρῶτον γὰρ ἀεὶ πυσμὴ παρ' αὐτῶ, δεύτερον πάλη, καὶ τελευταῖον ὁ δρόμος τῶν γυμνικῶν ἀεὶ τέτακται——Ὅτι μὲν αἱ Πατρόκλου ταφαὶ ταύτην ἔχουσι τῶν ἀγωνισμάτων τὴν τάξιν ἅπασιν, ὡς ἔπος εἰπεῖν, ἔναυλόν ἐστι· Διαληξῶν δὲ τὴν τάξιν, ὁμαλῶς ὁ ποιητὴς, τὸν

Αὔτως· ἐ γὰρ πύξ γε μαχήσεαι, ἠδὲ παλαίσεις,
Οὐδέ τ' ἀκοντισὺν ἐνδύσεαι, ἠδὲ πόδεσσι
Θεύσεαι· ἤδη γὰρ χαλεπὸν κατὰ γῆρας ἐπείγει.
Ὣς εἰπὼν, ἐν χερσὶ τίθει· ὁ δ' ἐδέξατο χαίρων,
Καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
Ναὶ δὴ ταῦτά γε πάντα, τέκος, κατὰ μοῖραν ἔειπες.
Οὐ γὰρ ἔτ' ἔμπεδα γυῖα, φίλῳ, πόδες, ἠδέ τε χεῖρες
Ὤμων ἀμφοτέρωθεν ἐπαΐσσονται ἐλαφραί.
Εἴθ' ὡς ἠβώοιμι, βίη τέ μοι ἔμπεδος εἴη,
Ὡς ὁπότε κρείοντ' Ἀμαρυγκέα θάπτον Ἐπειοί,
Βουπρασίῳ, παῖδες δ' ἔθεσαν βασιλῆος ἄεθλα·
Ἔνθ' ὔτις μοι ὁμοῖος ἀνὴρ γένετ', ὔτ' ἄρ' Ἐπειῶν,
Οὔτ' αὐτῶν Πυλίων, ἔτ' Αἰτωλῶν μεγαθύμων.
Πὺξ μὲν ἐνίκησα Κλυτομήδεα, Ἤνοπος υἱόν·
Ἀγκαῖον δὲ πάλῃ Πλευρώνιον, ὅς μοι ἀνέστη·

" Gratis: Neque enim cæstibus omninò pugnabis, neque luctaberis,
" Neque jaculorum certamen inibis, neque pedibus
" Curres: jam enim gravis senectus urget.
Sic fatus, in manibus posuit: Ille verò accepit gaudens,
Et ipsum editâ voce verbis alatis allocutus est;
" Certè jam hæc quidem omnia, fili, rectè dixisti.
" Non enim ampliùs firma membra, amice, pedes, neque manus
" Ab humeris utrinque celeri impetu moventur agiles.
" Utinam sic pubescerem, robúrque mihi firmum esset,
" Ut quandò regem Amaryncea sepelierunt Epëi
" In Bupratio, filiíque posuerunt regis præmia:
" Illic nullus mihi similis vir erat, neque Epëorum,
" Neque ipsorum Pyliorum, neque Ætolorum magnanimorum.
" Cæstu quidem vici Clytomedea, Enopis filium:
" Ancæum verò luctâ Pleuronium, qui in me surrexit:

τὸν μὲν Ἀχιλλέα λέγοντα τῷ Νέστορι ποιήσαι, " —— δίδωμι δέ σοι τόδ' ἄεθλον Αὔτως· " ἐ γὰρ πύξ γε μαχήσεαι, ἠδὲ παλαίσεις, " Οὐδέ τ' ἀκοντισὺν ἐνδύσεαι, ἠδὲ πόδεσσι Θεύ- " σεαι." Τὸν δὲ Πεισθύτην ἐν τῷ ἀποκρίνεσθαι παραδιελεγχθέντα γερουσιακῶς ὅτι, " Πὺξ " μὲν ἐνίκησα Κλυτομήδεα Οἰνοπίδην υἱὸν, Ἀγ- " καῖον δὲ πάλῃ Πλευρώνιον—Ἴφικλον δὲ πό- " δεσσι παρέδραμον." *Plutarch. Sympos. Lib.* II. *Probl.* 5. Τρία γὰρ ἀθλήματα παρὰ τοῖς ἀρχαίοις ταῦτα [δρόμος τε καὶ πυγμὴ καὶ πάλη] ἦν Ἕλλησιν, ὡς Ὅμηρος ἐπὶ τῇ Πατρόκλου δηλοῖ ταφῇ. *Dionys. Halicarn. Antiq. Rom. Lib.* VII. *sub fine.*

Ver. 621.——πύξ γε μαχήσεαι.] *Al.* πὺξ μεμαχήσεαι.

Ver. 622.——ἐνδύσεαι.] Codices plurimi ἐσδύσεαι.

Ver. 623.——γῆρας ἐπείγει.] Cod. *Harleian.* γῆρας ἔπεισιν. Ut suprà ά, 29. Atque ita in uno MS. scriptum repperit *Barnesius*. *Al.* γῆρας ἱκάνει.

Ver. 625.——ἔπεα πτερόεντα προσηύδα.] *Al.* ἔπεα πτερόεντ' ἀγόρευε.

Ver. 626.——κατὰ μοῖραν.] Vide suprà ad π', 367.

Ibid.—ἔειπες.] *Al.* ἔειπας. Quod idem.

Ver. 627.——ἠδέ τε χεῖρες.] Cod. *Harleian.* ἠδέ τι χεῖρες. *Al.* ἠδ' ἔτι χεῖρες.

Ver. 628.—ἐπαΐσσονται.] *Al.* ἀπαΐσσονται.

Ver. 629. Εἴθ' ὡς ἠβώοιμι.] Vide suprà ad ά, 249 & 260.

O mihi præteritos referat si Juppiter annos!
Qualis eram, cùm primam aciem Præneste sub ipsâ
Stravi, scutorumque incendi victor, acervos:
Et regem hâc Herilum dextrâ sub Tartara misi. *Æn.* VIII. 560.

Ver. 634. Πὺξ μὲν ἐνίκησα.] Vide suprà ad *ver.* 620.

Ibid.——Ἤνοπος.] *Al.* Οἰνοπίδην. Quo modo & legit *Plutarchus*, loco suprà citato.

Ver.

Ἴφικλον δὲ ποδέσσι παρέδραμον, ἐσθλὸν ἐόντα·
Δερὶ δ' ὑπειρέβαλον Φυλῆά τε, καὶ Πολύδωρον.
Οἵοισίν μ' ἵπποισι παρήλασαν Ἀκτορίωνε,
Πλήθει πρόσθε βαλόντες, ἀγασσάμενοι περὶ νίκης,
Οὕνεκα δὴ τὰ μέγιστα παρ' αὐτόφι λείπετ' ἄεθλα.
Οἱ δ' ἄρ' ἔσαν δίδυμοι· ὁ μὲν ἔμπεδον ἡνιόχευεν,
Ἔμπεδον ἡνιόχευ', ὁ δ' ἄρα μάστιι κέλευεν·
Ὡς ποτ' ἔον, νῦν αὖτε νεώτεροι ἀνλιοώντων
Ἔργων τοιούτων· ἐμὲ δὲ χρὴ γήραϊ λυγρῷ
Πείθεσθαι, τότε δ' αὖτε μετέπρεπον ἡρώεσσιν.
Ἀλλ' ἴθι, καὶ σὸν ἑταῖρον ἀέθλοισι κλερέϊζε.
Τοῦτο δ' ἐγὼ πρόφρων δέχομαι, χαίρει δέ μοι ἦτορ,
Ὡς μευ αἰεὶ μέμνησαι ἐνήεος· οὐδέ σε λήθω,
Τιμῆς ἥς μ' ἔοικε τελιμήσθαι μετ' Ἀχαιοῖς.
Σοὶ δὲ θεοὶ τῶνδ' ἀντὶ χάριν μενοεικέα δοῖεν.
Ὡς φάτο· Πηλείδης δὲ πολὺν καθ' ὅμιλον Ἀχαιῶν

" Iphiclum autem pedibus prætercurri, præſtantem licèt:
" Haſtâ verò mittendâ ſuperavi Phyleúmque, & Polydorum.
" Solis me equis præteregerunt Actoridæ duo,
" Numero ſuperantes, invidentes *mihi* victoriam,
" Quòd nempè maxima illi *certamini* relicta erant præmia.
" Hi verò erant ſanè gemini: alter quidem conſtanter equos-regebat,
" Conſtanter equos-regebat, alter verò ſcuticâ incitabat:
" Sic olim eram, nunc viciſſim juniores obeant
" Opera hujuſmodi: me oportet ſenectæ triſti
" Parere; tum verò excellebam inter heroas.
" Sed abi, & tuo ſodali certaminibus juſta facito.
" Hoc autem ego lubens accipio, gaudétque mihi cor,
" Quod ita mei ſemper memor es benevoli: neque te lateo,
" Quo honore me par eſt honorari inter Achivos.
" Tibi autem dii pro hiſ gratiam largam referant.
Sic dixit: Pelides verò ingentem per cœtum Achivorum

Ver. 637.—Φυλῆά.] Vide ſuprà ad *á*, 265.

Ver. 639. Πλήθει πρόσθε βαλόντες.] Ἤτοι τῶν χειρῶν, ἢ τῶν ἁρμάτων· ἢ τῶν ζυναιρεμένων αὐτοῖς θεατῶν, τῷ πλήθει ἐμὲ νικήσαντες. Διφυεῖς γὰρ καὶ ἀνατέσσαρας χεῖρας ἔχοντες ἰσοῤῥῶνται. *Schol.*

Ver. 640.——αὐτόφι.] *Al.* αὐτόθι.

Ver. 641.—ὁ μὲν ἔμπεδον ἡνιόχευεν, Ἔμπεδον ἡνιόχευ'.] De hujuſmodi ἐπαναφορᾷ, vide ſuprà ad *χ'*, 127.

Ille, velut pelagi rupes immota, reſiſtit;
Ut pelagi rupes—— *Æn.* VII. 586.

Quod autem hîc ex *Ovidii*, *Epiſt. Sapph.* *ver.* 39; affert *Barneſius*.

" Si niſi quæ Facie poterit te digna vi-
" deri,
" Nulla futura tua eſt, nulla futura tua
" eſt;

Id verò prorsûs ab hâc re alienum eſt. Hoc enim ait *Ovidius*; " *Si nulla tua futura eſt,* " *niſi quæ Facie te digna videri poterit*; *nulla* " omninò *tua eſt futura.*" Quod planè aliud eſt ac quod dicit *Homerus*.

Ver. 642.—ὁ δ' ἄρα μάστιι.] Quâ ratione, ἄρα, hîc ultimam producat; item τε, *ver.* 673; & ἔτι, *ver.* 690; & δὲ, *ver.* 715; vide ſuprà ad *á*, 51.

Ver. 649.—ἧς τέ.] Cod. *Harleian.* ἧς τέ.

Ver. 650. Σοὶ δὲ θεοὶ τῶνδ' ἀντὶ χάριν μενοεικέα δοῖεν.]

Dii tibi (ſi qua pios reſpectant numina, ſiquid
Uſquam juſtitiæ eſt, & mens ſibi conſcia recti)
Præmia digna ferant—. *Æn.* I. 607.

Ver.

Ὤχετ', ἐπεὶ πάντ' αἶνον ἐπέκλυε Νηλεΐδαο.
Αὐτὰρ ὁ πυγμαχίης ἀλεγεινῆς θῆκεν ἄεθλα·
Ἡμίονον ταλαεργὸν ἄγων κατέδησ' ἐν ἀγῶνι
Ἐξέτε', ἀδμήτην, ἥ τ' ἀλγίστη δαμάσασθαι·
Τῷ δ' ἄρα νικηθέντι τίθει δέπας ἀμφικύπελλον·
Στῆ δ' ὀρθὸς, καὶ μῦθον ἐν Ἀργείοισιν ἔειπεν·
Ἀτρεΐδαί τε, καὶ ἄλλοι ἐϋκνήμιδες Ἀχαιοὶ,
Ἄνδρε δύω περὶ τῶνδε κελεύομεν, ὥπερ ἀρίστω,
Πυξ μάλ' ἀναστομένω πεπληγέμεν· ᾧ δέ κ' Ἀπόλλων
Δώῃ καμμονίην, γνώωσι δὲ πάντες Ἀχαιοὶ,
Ἡμίονον ταλαεργὸν ἄγων κλισίηνδε νέεσθω·
Αὐτὰρ ὁ νικηθεὶς δέπας οἴσεται ἀμφικύπελλον.
Ὣς ἔφατ'· ὦρνυτο δ' αὐτίκ' ἀνὴρ ἠΰς τε μέγας τε,
Εἰδὼς πυγμαχίης, υἱὸς Πανοπῆος Ἐπειός·
Ἄψατο δ' ἡμίονος ταλαεργοῦ, φώνησέν τε·
Ἄσσον ἴτω, ὅτις δέπας οἴσεται ἀμφικύπελλον,

Abiit, poſtquàm omnem laudationem audîerat Nelidæ.
Atque ille pugnæ-cæſtu decernentium duræ poſuit præmia:
Mulam laborum-patientem ducens ligavit in circo
Sexennem, indomitam, quæ difficillima domitu;
At victo poſuit poculum rotundum:
Surrexit autem, & verba inter Argivos fecit;
" Atridæque, & cæteri benè-ocreati Achivi,
" Viros duos de his jubemus, qui præſtantiſſimi,
" Pugnis altè elatis ferire: Cui verò Apollo
" Dederit victoriam, agnoverintque omnes Achivi,
" Mulam laborum-patientem ducens ad tentorium eat:
" At victus poculum auferet rotundum.
Sic dixit: ſurrexit autem ſtatim vir fortîſque magnúſque,
Peritus cæſtus-pugnæ, filius Panopei Epeus:
Manu autem prehendit mulam laborum-patientem, dixitque;
" Propè veniat, quicunque poculum auferet rotundum,

Ver. 653. Αὐτὰρ ὁ πυγμαχίης.] Nunc, ſi cui virtus animuſque in pectore præſens,
Adſit, & evinctis attollat brachia palmis.
Sic ait, & geminum pugnæ proponit honorem:
Victori velatum auro vittiſque juvencum;
Enſem, atque inſignem galeam, ſolatia victo. *Æn.* V. 363.

Ibid.—ἄεθλα.] *Al.* ἄεθλον.

Ver. 655.——ἀδμήτην.] *Al.* ἀδμῆτιν.

Ver. 656, 663, 667, & 669.——ἀμφικύπελλον.] Vide ſuprà ad *ά*, 584.

Ver. 658. Ἀτρεΐδαί τε.] *Henricus Stephanus* & *Euſtathius* hîc legunt Ἀτρεΐδη τε. Quibuſcum faciunt Cod. *Cantab.* à *Barneſio*, itémque Cod. *Harleian.* à *Tho. Bentleio* collatus.

Ver. 659. Ἄνδρε δύω περὶ τῶνδε.] Vide ſuprà ad *ver.* 653.

Ibid.——κελεύομεν.] *Al.* κελεύομαι.

Ver. 660.—πεπληγέμεν.] Vide ſuprà ad *β'*, 314; & ad *γ'*, 31.

Ver. 661. Καμμονίην.] Τὴν ἐκ καλαμονῆς νίκην. *Sebol.*

Ver. 664. Ὣς ἔφατ'· ὦρνυτο δ' αὐτίκ'.] Nec mora; continuò vaſtis cum viribus effert
Ora Dares, magnoque virûm ſe murmure tollit. *Æn.* V. 368.

Ibid.—ὦρνυτο.] Vide ſuprà ad *γ'*, 260.

Ver. 666. Ἄψατο.] Cod. *Harleian.* Ἥψατο.

Ibid. Ἄψατο δ' ἡμιόνου ταλαεργοῦ, φώνησέν τε.]
Tum lævâ taurum cornu tenet, atque ita fatur. *Æn.* V. 382.

Ver.

Ἡμίονον δ' ἔ φημί τιν ἀξέμεν ἄλλον Ἀχαιῶν,
Πυγμῇ νικήσαντ' ἐπεὶ εὔχομαι εἶναι ἄριστος.
Ἦ ἐχ' ἅλις, ὅτλι μάχης ἐπιδεύομαι; ἠδ' ἄρα πως ἦν
Ἐν πάντεσσ' ἔργοισι δαήμονα φῶτα γένεσθαι.
Ὧδε γὰρ ἐξερέω, τὸ δὲ κῆ τελεσμένον ἔσαι,
Ἀντικρὺ χροά τε ῥήξω, ζύν τ' ὀστέ' ἀράξω.
Κηδεμόνες δέ οἱ ἐνθάδ' ἀολλέες αὖθι μενόντων,
Οἵ κέ μιν ἐξοίσουσιν, ἐμῆς ὑπὸ χερσὶ δαμέντα.
Ὣς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῇ.
Εὐρύαλος δέ οἱ οἶος ἀνίστατο, ἰσόθεος φώς,
Μηκιστέως υἱὸς, Ταλαϊονίδαο ἄνακτος,
Ὃς ποτε Θήβας ἦλθε δεδυπότος Οἰδιπόδαο
Ἐς τάφον· ἔνθα δὲ πάντας ἐνίκα Καδμείωνας.
Τὸν μὲν Τυδείδης δουρικλυτὸς ἀμφεπονεῖτο,
Θαρσύνων ἔπεσιν, μέγα δ' αὐτῷ βέλετο νίκην.

" Mulam autem non puto aliquem abducturum alium Achivorum,
" Me cæstibus victo: profiteor enim *me* esse præstantissimum.
" An non satis, quòd in prælio inferior sum? neque enim ullo modo licet
" In omnibus operibus peritum virum evadere.
" Sic enim denuncio, quod & perfectum erit,
" Penitùs corpúsque disrumpam, ossáque confringam:
" Curatores autem ei hîc frequentes ibidem maneant,
" Qui ipsum efferent, mearum vi manuum domitum.
Sic dixit: Illi verò omnes obmutuerunt silentio.
Euryalus autem eum contra solus surrexit, deo-par vir,
Mecistei filius, Talaïonidæ regis,
Qui quondam Thebas profectus est defuncti tunc OEdipi
Ad ludos-funebres: & ibi omnes vicit Cadmeos.
Hunc quidem Tydides hasta-inclytus curabat,
Confirmans verbis, multùm enim ei cupiebat victoriam.

Ver. 670. Ἦ ἐχ ἅλις.] Pronunciabatur ἦχ ἅλις. Vide suprà ad ο, 18.

Ibid. Ἦ ἐχ ἅλις, ὅτλι μάχης ἐπιδεύομαι.] Ἔνιοι τὰς αὐτῶν ἐπαίνους μὴ πανηλεῶς λαμπρὰς μηδὲ ἀκράτους προσφέροντες, ἀλλά τινας ἐλλείψεις ἢ ἀποδεύξεις ἢ ἁμαρτίας ἐλαφρὰς ἐμβάλλοντες, ἀφαιροῦσι τὸ ἐπαχθὲς αὐτῶν καὶ νεμεσητόν· ὥσπερ ὁ Ἐπειὸς, ὃ μέτρια περὶ τῆς πυκτικῆς εἰπὼν, καὶ Θρασυνόμενος, ὡς ἀντικρὺ χρόα τε ῥήξει, "Ἦ ἐχ ἅλις (φησὶν) ὅτλι μάχης ἐπιδεύομαι;" *Plutarch. de sui Laude.*

Ibid.——ἠδ' ἄρα πως ἦν Ἐν πάντεσσ' ἔργοισι δαήμονα.]

Ἀλλ' ἢ γὰρ αὐτὸς πάντ' ἐπίστασθαι βροτῶν
Πέφυκεν——. *Euripid. Rhes. ver.* 106.

Ver. 672.——τὸ δὲ κῆ.] *Al.* τόδε καί. Sed, ut opinor, minùs rectè.

Ver. 676. Ὣς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῇ.]

Dixerat Æneas: olli obstupuere silentes,
Conversique oculos inter se atque ora tenebant. *Æn.* XI. 120.

Ver. 677. Εὐρύαλος δέ οἱ οἶος.]

Solus qui Paridem solitus contendere contra;
Idemque ad tumulum, quo maximus occubat Hector,
Victorem Buten immani corpore, qui se
Bebrycià veniens Amyci de gente ferebat,
Perculit, & fulvâ moribundum extendit arenâ. *Æn.* V. 370.

Ver. 678. Μηκιστέως.] Pronunciatur Μηκιστῶς.

Ver. 679.——Θήβας ἦλθε.] Cod. *Harleian.* Θήβας δ' ἦλθε.

Ibid.——δεδυπότος.] Ἐν πολέμῳ τεθνηκότος. *Schol.* Vide & suprà ad β', 314.

Ver. 680.——ἐνίκα.] Vide suprà ad β', 221; & ad ν', 84.

Ver. 682. Θαρσύνων.] Vide suprà ad ν', 823.

Ver.

Ζῶμα δέ οἱ πρῶτον παρακάββαλεν, αὐτὰρ ἔπειτα
Δῶκεν ἱμάντας εὐτμήτους βοὸς ἀγραύλοιο.
Τὼ δὲ, ζωσαμένω βήτην ἐς μέσσον ἀγῶνα·
Ἄντα δ' ἀνασχομένω χερσὶ σιβαρῇσιν ἄμ' ἄμφω,
Σύν ῥ' ἔπεσον, ζυὺ δὲ ζφι βαρεῖαι χεῖρες ἔμιχθεν·
Δεινὸς δὲ χρόμαδος γενύων γένετ', ἔῤῥεε δ' ἱδρὼς
Πάντοθεν ἐκ μελέων· ἐπὶ δ' ὦρνυτο δεῖος Ἐπειὸς,
Κόψε δὲ παπτήναντα παρήϊον, οὐδ' ἄρ' ἔτι δὴν
Εἰςήκειν· αὐτῷ γὰρ ὑπήριπε φαίδιμα γυῖα.
Ὡς δ' ὅθ' ὑπὸ φρικὸς Βορέω ἀναπάλλεται ἰχθὺς
Θῖν' ἔπι φυκιόεντι, μέλαν δέ ἑ κῦμα κάλυψεν·
Ὣς σπλησεὶς ἀνέπαλτ'· αὐτὰρ μεγάθυμος Ἐπειὸς

Cingulum autem ei primùm projecit, & deindè
Dedit lora scitè-secta bovis agrestis.
Hi autem, cum se accinxissent, prodierunt in medium circum;
Ex adverso verò elevatis manibus robustis simul ambo,
Continuò congressi sunt, ipsisque graves manus consertæ sunt:
Vehemens autem crepitus maxillarum ortus est, fluebátque sudor
Undique ex membris: Irruit verò nobilis Epéus,
Percussítque circumspectantem ad genam, neque jam is diutiùs
Stetit: ejus enim succiderunt pulchra membra.
Ut verò cùm sub primo-impetu Boreæ exiliit piscis
Littus versùs algosum, nigérque continuò ipsum fluctus operit:
Sic percussus exiliit: At magnanimus Epéus

Ver. 683. Ζῶμα δέ οἱ.] Πρῶτον ἔθος ἦν τοῖς παλαιοῖς περιζώματα φέρειν περὶ τὰ αἰδοῖα, ἢ ὕτως ἀγωνίζεσθαι· κατὰ δὲ τὴν λ, ἢ δευτέραν Ὀλυμπιάδα Ὀρσίππου τοῦ Λακεδαιμονίου λυθὲν ἀγωνιζομένου τὸ περίζωμα, αἴτιον αὐτῷ ἥτλης ἐγένετο· ἐξ οὗ νόμος ἐτέθη γυμνοὺς τρέχειν. *Schol.* Vide infrà ad *ver.* 710.

Ibid.——αὐτὰρ ἔπειτα Δῶκεν ἱμάντας.] Tum satus Anchisâ cæstus pater extulit æquos,
Et paribus palmas amborum innexuit armis. *Æn.* V. 424.

Ver. 684.—εὐτμήτους.] *Al.* εὐδμήτους.

Ver. 685. Τὼ δὲ, ζωσαμένω.] Notandus hîc maximè proprius Vocis *Mediæ* Usus. *Hi autem, quum se ipsi accinxissent, &c.* Vide suprà ad γ', 141.

Ver. 686. Ἄντα δ' ἀνασχομένω χερσὶ σιβαρῇσιν.]
Constitit in digitos extemplò arrectus uterque,
Brachiaque ad superas interritus extulit auras. *Æn.* V. 426.

Ver. 688. Δεινὸς δὲ χρόμαδος γενύων γένετ'.]
—duro crepitant sub vulnere malæ. *Ibid.* 436.

Ibid.——χρόμαδος.] Χρόμαδος δὲ κατὰ ὀνομαλοποιΐαν, ὁ ἐν ταῖς γενύσι φόφος ἢ οἷον τρισμὸς, ὃς μάλιστα ἐν ταῖς πλησαῖς γίνεται. *Eustath.* Similitèr & *Etymolog. Magn.* à *Barnesio* citatum; Τὸν ἐν ταῖς γενύσιν ὑπὸ τῶν πληγῶν γινόμενον ψόφον, ὀνομαλοποιήας χρόμαδον εἶπεν ὁ Ποιητής. Vide suprà ad δ', 455.

Ibid.—ἔῤῥεε δ' ἱδρὼς Πάντοθεν ἐκ μελέων.] Vide suprà ad *ver.* 507.

Ver. 689—701.——ὦρνυτο—Δεικνύμενος.] Vide suprà ad γ', 260.

Ibid.—δεῖος Ἐπειὸς.] *Al.* δῖος Ἐπειός.

Ver. 690. Κόψε δὲ παπτήναντα παρήϊον.]
——erratque aures & tempora circum
Crebra manus; duro crepitant sub vulnere malæ. *Æn.* V. 435.

Ver. 691. Εἰςήκειν.] *Al.* Ἐςήκει.

Ibid.—αὐτῷ γὰρ ὑπήριπε φαίδιμα γυῖα.]
Ipse gravis graviterque ad terram pondere vasto
Concidit——. *Ibid.* 447.

Ver. 692.——φρικὸς.] Φρὶξ, ἡ ἐπιπόλαιος τῦ κύματος κίνησις. *Schol.* Vide suprà ad φ', 126.

Ver. 693.——ἐπὶ φυκιόεντι.] *Al.* ἐν φυκιόεντι.

Ibid.—φυκιόεντι.] Φυκία ἔχοντι· φῦκος δέ ἐστιν, ἤτοι ἡ ἀχνη τῆς θαλάσσης, ἢ πόα παραθαλασσία ὕτω καλυμένη. *Schol.*

Ibid.—μέλαν δέ ἑ.] *Al.* μέλαν τέ ἑ.

Ver. 694.——σπλησεὶς.] Vide suprà ad γ', 31.

Ibid.

Χερσὶ λαβὼν ὤρθωσε· φίλοι δ' ἀμφέσαν ἑταῖροι,
Οἵ μιν ἄγον δι' ἀγῶνος ἐφελκομένοισι ποδεσσιν,
Αἷμα παχὺ πτύοντα, κάρη βάλλονθ' ἑτέρωσε·
Καὶ δ' ἀλλοφρονέοντα μετὰ ϕίσιν εἶσαν ἄγοντες·
Αὐτοὶ δ' οἰχόμενοι κόμισαν δέπας ἀμφικύπελλον.
Πηλείδης δ' αἶψ' ἄλλα κατὰ τρίτα θῆκεν ἄεθλα,
Δεικνύμενος Δαναοῖσι, παλαισμοσύνης ἀλεγεινῆς,
Τῷ μὲν νικήσαντι, μέγαν τρίποδ' ἐμπυριβήτην,
Τὸν δὲ δυωδεκάβοιον ἐνὶ ϕίσι τῖον Ἀχαιοί·
Ἀνδρὶ δὲ νικηθέντι γυναῖκ' ἐς μέσσον ἔθηκε·
Πολλὰ δ' ἐπίσαλο ἔργα· τίον δέ ἑ τεσσαράβοιον·
Στῆ δ' ὀρθὸς, καὶ μῦθον ἐν Ἀργείοισιν ἔειπεν·
"Ορνυσθ', οἳ καὶ τόδε ἄεθλα περιήσεσθε.
Ὣς ἔφατ'· ὦρτο δ' ἔπειτα μέγας Τελαμώνιος Αἴας,
Ἂν δ' Ὀδυσεὺς πολύμητις ἀνίσαλο, κέρδεα εἰδώς·

695 Manibus prehenſum erexit; dilecti autem circumſteterunt ſocii,
Qui ipſum duxerunt per circum pedibus labantibus,
Cruorem craſſum expuentem, caput jactantem in-alteram-partem;
Mente autem alienatum inter ſe collocârunt ducentes:
Ipſique euntes acceperunt poculum rotundum.
700 Pelides verò ſtatim alia tertia depoſuit præmia,
Oſtentans Danais, luctæ duræ;
Victori quidem, magnum tripodem igni-aptum,
Eum autem duodecim boûm-pretio inter ſe æſtimabant Achivi:
Viro autem victo mulierem in medio poſuit:
705 Multorum autem perita-erat operum; æſtimabántque ipſam quatuor boûm-pretio:
Surrexit autem, & verba inter Argivos fecit;
"Surgite, qui & hujus certaminis periculum facietis.
Sic dixit: Surrexit verò ingens Telamonius Ajax;
Surrexit & Ulyſſes abundans-conſiliis, dolis inſtructus:

Ibid.—ἀνίπαλτ'.] Vide ſuprà ad Θ', 85.

Ibid.——αὐτὰρ μεγάθυμος Ἐπειὸς Χερσὶ λαβὼν ὤρθωσε.]

——primuſque accurrit Aceſtes,
Æquævumque ab humo miſerans attollit amicum. *Æn.* V. 451.

Ver. 695.—φίλοι δ' ἀμφέσαν ἑταῖροι, Οἵ μιν.]

Aſt illum fidi æquales, genua ægra trahentem,
Jactantemque utroque caput, craſſumque cruorem
Ore rejectantem, mixtoſque in ſanguine dentes,
Ducunt ad naves; galeamque enſemque vocati
Accipiunt———— *Ibid.* 468.

Quo de loco *Macrobius*; "Sed & tota (inquit) Daretis fatigatio habitu depingitur: "*Aſt illum fidi*, &c. Sociorum quoque "ejus trepidationem brevitèr oſtendit: *Galeamque enſemque vocati Accipiunt*; quaſi "non ſponte accepturi munus, quod erat "damnum verecundiæ." *Saturnal. Lib.* IV. *cap.* 1.

Ibid.—ἀμφέσαν ἑταῖροι.] Vide ſuprà ad Α, 535.

Ver. 699.——κόμισαν.] Vide ſuprà ad Α, 140.

Ver. 702.——τρίποδ' ἐμπυριβήτην.] *Al.* τρίποδα πυριβήτην. Quod & ferri poteſt. Vide ſuprà ad Α, 51.

Ver. 703.—τῖον.] De hujus vocis primâ hîc *productâ*, infrà autem *ver.* 705, *correptâ*; vide ſuprà ad Γ, 103; & ad Ο, 24.

Ver. 704.——ἔθηκε.] Cod. *Harleian.* ἔθεκαν.

Ver. 707.——περιήσεσθε.] Cod. plurimi περιήσεσθον.

Ver.

Ζωσαμένω δ' ἄρα τώ γε βάτην ἐς μέσσον ἀγῶνα,
Ἀγκὰς δ' ἀλλήλων λαβέτην χερσὶ ςιβαρῇσιν·
Ὡς δ' ὅτ' ἀμείβοντες, τύς τε κλυτὸς ἤραρε τέκτων,
Δώματος ὑψηλοῖο, βίας ἀνέμων ἀλεείνων·
Τερίγει δ' ἄρα νῶτα, θρασειάων διὰ χειρῶν
Ἑλκόμενα ςερεῶς, κατὰ δὲ νότιος ῥέεν ἱδρώς·
Πυκναὶ δὲ ζμώδιγες ἀνὰ πλευράς τε καὶ ὤμους
Αἵματι φοινικόεσσαι ἀνέδραμον· οἱ δὲ μάλ' αἰεὶ
Νίκης ἵεσθην, τρίποδος πέρι ποιητοῖο·
Οὔτ' Ὀδυσεὺς δύναθο ζφῆλαί, ἔδει τι πελάσσαι,
Οὔτ' Αἴας δύναθο, κραθερὴ δ' ἔχεν ἶς Ὀδυσῆος.
Ἀλλ' ὅτε δή ῥ' ἀνίαζον εὐκνήμιδες Ἀχαιοὶ,
Δὴ τότε μιν προσέειπε μέγας Τελαμώνιος Αἴας·
Διογενὲς Λαερτιάδη, πολυμήχαν Ὀδυσσεῦ,
Ἦ μ' ἀνάειρ', ἢ ἐγώ ςε· τὰ δ' αὖ Διὶ πάντα μελήσει.

710 Accincti autem hi prodierunt in medium circum,
Complexúque ſe invicem corripuerunt manibus robuſtis:
Ut cum tigna culminis, *mutuò ſibi inſeruntur*, quæ inclytus aptat faber,
Domûs altæ, impetus ventorum vitans:
Stridebant autem dorſa, validis à manibus
715 Attracta fortitèr, humidúſque defluebat ſudor;
Denſæque vibices per lateráque & humeros
Sanguine rubentes extiterunt: Illi autem admodùm uſque
Victoriam cupiebant, tripodem ob affabrè-factum:
Neque Ulyſſes poterat ſupplantare, ſolóque affligere,
720 Neque Ajax poterat; valida enim prohibebat vis Ulyſſis.
Sed cum jam tædio-afficerentur benè-ocreati Achivi,
Tunc ipſum allocutus eſt ingens Telamonius Ajax;
" Nobiliſſime Laërtiade, ſolertiâ-pollens Ulyſſe,
" Aut me tolle, aut ego te; hæc verò Jovi omnia curæ-erunt.

Ver. 710. Ζωσαμένω.] Vide ſuprà ad *ver.* 685.

Ibid. Ζωσαμένω δ' ἄρα τώ γε βάτην.] Ὁ δὲ πρῶτος ἐπιχειρήσας ἀποδυθῆναι τὸ σῶμα, καὶ γυμνὸς ὀλυμπιάσι δραμὼν ἐπὶ τῆς πενθεπαιδεκάτης ὀλυμπιάδος, Ἀκανθος ὁ Λακεδαιμόνιος ἦν. Τὰ δὲ πρὸ τότων δι' αἰσχύνης εἶχον ἅπαντες Ἕλληνες, ὅλα γυμνὰ φαίνειν ἐν ταῖς ἀγωνίαις τὰ ζώματα, ὡς Ὅμηρος τεκμηριοῖ μαρτύρων ἀξιοπιςότερός [fortè ἀξιοπιςότατός] τε καὶ ἀρχαιότατος ὢν, ζωννυμένους τοὺς ἥρωας ποιῶν. Τὴν γοῦν Αἴαντος καὶ Ὀδυσσέως πάλην ἐπὶ τῇ Πατρόκλου ταφῇ γινομένην ἀφηγούμενός, φησιν· " Τὼ δὲ ζωσαμένω βήτην ἐς " μέσσον ἀγῶνα." *Dionyſ. Halicarn. Antiq. Rom. Lib.* VII. *ſub fine.* Ubi obitèr notandum legiſſe, hîc *Dionyſium*, Τὼ δὲ ζωσαμένω βήτην; Ex verſu ut (videtur) 685.

Ibid.——ἄρα.] *Ut facere ſolebant*——.

Ver. 711. Ἀγκὰς.] Vide ſuprà ad ξ', 346.

Ver. 712.——ἀμειβόντες.] Δύο μεγάλαι, ἀλλήλαις προσπίπτουσαι, ὥςε βαράζειν τὴν ὀροφήν· αἵτινες καὶ ζυγάται καλοῦνται. *Scbol.*

Ibid.——κλυτὸς ἤραρε τέκτων.] *Al.* Σοφὸς ἤραρε τέκτων.

Ibid.——ἤραρε.] Non à præterito medio ἤραρα, tunc enim non conſtitiſſet Temporum ratio; ſed ab aoriſto ἤραρον. Vide ſuprà ad ό, 454; ad β', 810; & ad ά, 37.

Ver. 714. Τερίγει.] Vide ſuprà ad β', 314; ad δ', 492; & ad φ', 352.

Ibid.——ἄρα.] *Ut fit*——.

Ver. 716.——ζμώδιγες.] Vide ſuprà ad β', 267.

Ver. 717.—φοινικόεσσαι.] Pronunciabatur φοινικῶσσαι· Secundam enim neceſſariò producit. Vide ſuprà ad ύ, 272.

Ver. 719.—πελάσσαι.] Vide ſuprà ad ϛ', 1; & ad ά, 140.

Ver. 721.——ἀνίαζον.] Vide ſuprà ad φ', 270.

Ibid.——εὐκνήμιδες Ἀχαιοὶ.] *Al.* εὐκνήμιδας Ἀχαιούς. Quo modo legit & Codex *Harleianus*.

Ver.

Ὣς εἰπὼν, ἀνάειρε· δόλε δ' ἐ λήθετ' Ὀδυσσεύς·
Κόψ' ὄπιθεν κώληπα τυχὼν, ὑπέλυσε δὲ γυῖα·
Κὰδ δ' ἔβαλ' ἐξοπίσω· ἐπὶ δὲ σήθεσσιν Ὀδυσσεὺς
Κάππεσε· λαοὶ δ' αὖ θηεῦντό τε, θάμβησάν τε.
Δεύτερος αὖτ' ἀνάειρε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεὺς,
Κίνησεν δ' ἄρα τῦθὸν ἀπὸ χθονὸς, ἠδέ τ' ἄειρε·
Ἐν δὲ γόνυ γνάμψεν· ἐπὶ δὲ χθονὶ κάππεσον ἄμφω
Πλησίοι ἀλλήλοισι, μιάνθησαν δὲ κονίῃ.
Καί νύ κε τὸ τρίτον αὖτις ἀναΐξαντ' ἐπάλαιον,
Εἰ μὴ Ἀχιλλεὺς αὐτὸς ἀνίσαλο, καὶ κατέρυκε·
Μηκέτ' ἐρείδεσθον, μηδὲ τρίβεσθε κακοῖσι·
Νίκη δ' ἀμφοτέροισιν, ἀέθλια δ' ἴσ' ἀνελόντες
Ἔρχεσθ', ὄφρα καὶ ἄλλοι ἀεθλεύωσιν Ἀχαιοί.
Ὣς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα τῷ μάλα μὲν κλύον, ἠδ' ἐπίθοντο·
Καί ῥ' ἀπομορξαμένω κονίην, δύσαντο χιτῶνας.
Πηλείδης δ' αἶψ' ἄλλα τίθει ταχυτῆτος ἄεθλα,
Ἀργύρεον κρητῆρα τετυγμένον· ἓξ δ' ἄρα μέτρα
Χάνδανεν, αὐταρ κάλλει ἐνίκα πᾶσαν ἐπ' αἶαν

Sic fatus, ſuſtulit: Doli autem non oblitus eſt Ulyſſes:
Percuſſit poſtè poplitis flexum aſſecutus, ſolvítque membra;
Dejecit autem ſupinum: in pectora verò Ulyſſes
Decidit: populi autem admirabundi ſpectabant, ſtupebántque.
Secundus viciſſim tollebat laborioſus nobilis Ulyſſes,
Movit autem paululùm à terrâ, neque levavit:
Genu verò implicuit: Et in terram ceciderunt ambo
Propè invicem, fœdabantúrque pulvere.
Et certè jam tertiò rursùs ſurgentes luctati fuiſſent,
Niſi Achilles ipſe ſurrexiſſet, & cohibuiſſet;
" Nè ampliùs luctâ obnitimini, neque conterimini malis:
" Victoria enim utríſque, præmiis autem æqualibus ablatis
" Abite, ut & alii certent Achivi.
Sic dixit: illi autem ei maximè quidem auſcultârunt, atque obſecuti ſunt:
Et abſterſo pulvere, induerunt veſtes.
Pelides verò ſtatim alia poſuit velocitatis præmia,
Argenteum cratera elaboratè factum; ſex autem menſuras
Capiebat, & pulchritudine excellebat omnem per terram

Ver. 725, 729, & 756.—ἀνάειρε—ἐνίκα.] Vide ſuprà ad ν', 84.

Ver. 726.——κώληπα.] Κώληπα δὲ λέγει, τὴν ἀγκύλην κατὰ τὰς παλαιὰς, τὴν περὶ τὰς ἀγνύας. *Euſtath.*

Ver. 732, 739.——κονίῃ——κονίην.] Vide ſuprà ad ω', 762; & ad ό, 24.

Ver. 733.——ἀναΐξαντ' ἐπάλαιον.] Cod. *Harleian.* ἀναΐξαντε πάλαιον.

Ver. 734. Εἰ μὴ Ἀχιλλεὺς.]

Tum pater Æneas procedere longiùs iras,
Et ſævire animis Entellum haud paſſus acerbis;
Sed finem impoſuit pugnæ——
Æn. V. 461.

Ver. 735.—ἐρείδεσθον.] *Al.* ἐρίζεσθον.

Ver. 738.—ἄρα.] *Ut par erat*——.

Ver. 739.—ἀπομορξαμένω κονίην, δύσαντο χιτῶνας.] *Quum pulverem ſibi ipſi abſterſiſſent, veſtes ſibi induerunt.* Vide ſuprà ad *ver.* 685; & ad γ', 141.

Ver. 740. Πηλείδης δ' αἶψ' ἄλλα τίθει ταχυτῆτος ἄεθλα.]

Hîc qui fortè velint rapido contendere curſu,
Invitat pretiis animos & præmia ponit.
Æn. V. 291.

Ver.

Πολλὸν, ἐπεὶ Σιδόνες ϖολυδαίδαλοι εὖ ἤσκησαν,
Φοίνικες δ' ἄγον ἄνδρες ἐπ' ἠεροειδέα ϖόντον,
Στῆσαν δ' ἐν λιμένεσσι, Θόαντι δὲ δῶρον ἔδωκαν·
Υἷϊ δὲ Πριάμοιο Λυκάονϊ ὦνον ἔδωκε
Παλρόκλῳ ἥρωϊ Ἰησονίδης Εὔνηϊ.
Καὶ τὸν Ἀχιλλεὺς ϑῆκεν ἀέθλιον ἕ ἑτάροιο,
Ὅϊις ἐλαφρόταλϊ ϖοσσὶ κραιπνοῖσι ϖέλοιλο.
Δευτέρῳ αὖ βῶν ϑῆκε μέγαν καὶ ϖίονα δημῷ·
Ἡμιτάλαντον δὲ χρυσῷ λοισθῆϊ ἔθηκε.
Στῆ δ' ὀρθὸς, καὶ μῦθον ἐν Ἀργείοισιν ἔειπεν·
Ὄρνυσθ', οἳ καὶ τόδε ἄεθλε ϖειρήσεσθε·
Ὣς ἔφατ'· ὦρνυλο δ' αὐτίκ' Οἰλῆϊ ταχὺς Αἴας,
Ἂν δ' Ὀδυσεὺς ϖολύμηλις, ἔπειλα δὲ Νέσορϊ υἱὸς
Ἀντίλοχϊ, ὃ γὰρ αὖτε νέες ϖοσὶ ϖάντας ἐνίκα·
Στὰν δὲ μελασοιχεί· ζήμηνε δὲ τέρματ' Ἀχιλλεύς·
Τοῖσι δ' ἀϖὸ νύσσης τέταλο δρόμϊ· ὦκα δ' ἔπειλα

Multùm, Sidones enim ingenioſi ſcitè elaborârant,
Phœnices autem vexerant viri ſuper nigrum pontum,
Collocârántque in portubus, Thoan íque dono dederant:
Pro filio autem Priami Lycaone pretium dedit
Patroclo heroï Iaſonides Euneus.
Et hunc Achilles poſuit præmium, de quo certaret in *honorem* ſui ſocii,
Quicunque leviſſimus pedibus velocibus eſſet.
Secundo autem bovem poſuit magnum & pinguem adipe;
Semitalentum verò auri ultimo poſuit.
Surrexit autem, & verba inter Argivos fecit;
" Surgite, qui & hujus certaminis periculum facietis.
Sic dixit: Surrexit autem ſtatim Oïlei *filius* velox Ajax;
Surrexit & Ulyſſes abundans conſiliis; deindè autem Neſtoris filius
Antilochus, hic enim juvenes pedibus omnes vincebat:
Steterunt autem ordine; oſtendit verò metas Achilles:
Illis autem à carceribus extendebatur curſus: tum verò celeritèr

Ver. 743. —— Σιδόνες ϖολυδαίδαλοι.] Οἱ Φοίνικες· Σιδὼν γὰρ ϖόλις Φοινίκης. *Schol.* Σιδόνιοι δὲ ϖολύτεχνοί τινες ϖαραδίδονται καὶ καλλίτεχνοι, καθαϖερ καὶ ὁ ϖοιητὴς δηλοῖ· ϖρὸς δὲ, καὶ φιλόσοφοι, ϖερί τε ἀστρονομίαν καὶ ἀριθμητικὴν, ἀϖὸ τῆς λογιστικῆς ἀρξάμενοι καὶ τῆς κυκλιπλοίας. *Strabo, Geograph. Lib.* XVI.

Ver. 745.—Θόαντι.] Τῷ τῆς Λήμνου βασιλεῖ. *Schol.*

Ver. 746. Υἷϊ.] Ita ex duobus MSS. & ex *Etymolog. Magn.* edidicit *Barneſius*. *Al.* Υἱός.

Ver. 748. Καὶ τὸν Ἀχιλλεὺς ϑῆκεν ἄεθλιον ——, Ὅϊις ἐλαφρόταλϊ ϖοσσὶ.] Vide ſuprà ad *ver.* 740.

Ver. 750. Δευτέρῳ αὖ.] Nonnulli hîc legunt Δευτέρῳ δ' αὖ. Quæ ſi vera ſit lectio, pronunciandum erit Δεύτρῳ δ' αὖ. Vide ſuprà ad β', 811.

Ver. 745 & 759.—ὦρνυλο.] Vide ſuprà ad γ', 260.

Ver. 756. Ἀντίλοχϊ, ὁ.] Quâ ratione, Ἀντίλοχϊ, hîc ultimam producat; item ἀϖὸ, *ver.* 758; & τε *ver.* 777; & ϕθάμενος, *ver.* 779; & μέλεος, *ver.* 795; vide ſuprà ad ά. 51.

Ver. 757. Στὰν δὲ μελασοιχεί· Ζήμηνε δὲ τέρματ' Ἀχιλλεύς.]

Hæc ubi dicta; locum capiunt, ſignoque repentè
Corripiunt ſpatia audito, limenque relinquunt
Effuſi nimbo ſimiles —— *Æn.* V. 315.

Ver. 758. ——τέταλο.] Vide ſuprà ad ϕ', 352; & ad δ', 492.

Ἔκφερ' Ὀϊλιάδης· ἐπὶ δ' ὦρνυτο δῖος Ὀδυσσεὺς
Ἆσσι μάλ', ὡς ὅτε τίς τε γυναικὸς εὐζώνοιο
Στήθεσι ἐξιν ἀνὼν, ὅντ' εὖ μάλα χερσὶ τανύσσῃ,
Πηνίον ἐξέλκυσα παρὲκ μίτον· ἀγχόθι δ' ἴσχει
Στῆθος· ὣς Ὀδυσεὺς θέεν ἐγγύθεν· αὐτὰρ ὄπισθεν
Ἴχνια τύπτε ποσίν, πάρος κόνιν ἀμφιχυθῆναι·
Καὶ δ' ἄρα οἱ κεφαλῆς χέε ἄϋτμενα δῖος Ὀδυσσεὺς,
Αἰεὶ ῥίμφα θεών· ἴαχον δ' ἐπὶ πάντες Ἀχαιοὶ
Νίκης ἱεμένῳ, μάλα δὲ ζπεύδονζι κέλευον·
Ἀλλ' ὅτε δὴ τύμαζον τέλεον δρόμον, αὐτίκ' Ὀδυσσεὺς
Εὔχετ' Ἀθηναίῃ γλαυκώπιδι ὃν κατὰ θυμόν·
Κλῦθι, θεὰ, ἀγαθή μοι ἐπίῤῥοθος ἐλθὲ ποδοῖϊν.

Emicuit Oïliades: concito autem curſu ſequebatur nobilis Ulyſſes
Propè admodùm, ut quum aliquis mulieris elegantèr-cinctæ
Prope pectus eſt radius, quem ſcitè admodùm manibus projicit *huc illuc*,
Stamen extrahens ad licium, propéque tenet
Pectus: ſic Ulyſſes currebat propè; a que à tergo
Veſtigia premebat pedibus, antequam pulvis ſpargeretur circùm.
In ejus autem caput fundebat halitum nobilis Ulyſſes
Uſque citò currens: Acclamabant verò omnes Achivi
Victoriæ cupido, magnóque adnitentem ſtudio hortabantur.
Sed quum jam extremum peragerent curſum, confeſtim Ulyſſes
Precatus eſt Minervam oculis-cæſiam ſuo in animo;
" Exaudi, Dea, propitia mihi auxiliatrix veni pedibus.

Ibid.—ὦκα δ' ἔπειτα Ἔκφερ' Ὀϊλιάδης.]
Primus abit, longeque ante omnia corpora Niſus
Emicat, & ventis & fulminis ocior alis.
Æn. V. 318.
Ver. 759 —ἐπὶ δ' ὦρνυτο δῖος Ὀδυσσεὺς.]
Proximus huic ——— ———
Inſequitur ſaltus——— *Ibid.* 320.
Ver. 761. ——κανὼν.] Ὁ κάλαμος περὶ ὃν εἱλεῖται ὁ μίτος ὁ ἰσχνός. *Schol.*
Ibid. ——χερσὶ.] *Al.* χειρί.
Ibid.——τανύσσῃ.] *Al.* τανύσει. Minùs rectè: Media enim ſemper corripitur. Vide ſuprà ad ε', 58.
Ver. 762. Πηνίον.] Εἴλημα κρόκης. *Schol.*
Ver. 763 ——ὣς Ὀδυσεὺς θέεν ἐγγύθεν· αὐτὰρ ὄπισθεν Ἴχνια τύπτε.]
——calcemque terit jam calce Diores.
Æn. V. 324.
Quem locum inter eos recenſet *Macrobius* in quibus " *Virgilius Homerici carminis majeſtatem non æquet.* Eſt autem (inquit) hujus verſus (Ἴχνια τύπτε ποσὶ, πάρος κόνιν ἀμφιχυθῆναι) hic ſenſus: Si per ſolum pulvereum fortè curratur; ubi pes fuerit de terrâ à currente ſublatus, veſtigium ſine dubio ſignatum videtur, & tamen celeriùs cogitatione pulvis, qui ictu pedis " fuerat excuſſus, veſtigio ſuperfunditur. " Ait ergo divinus Poëta ita proximum fuiſſe qui ſequebatur, ut occuparet antecedentis veſtigium, antequam pulvis ei ſuperfunderetur." *Saturnal. Lib.* V. *cap.* 13. Notandum etiam curſûs celeritatem aptiſſimè depingere hoſce tres verſus (763, 764, 765,) pedibus dactylicis totos incedentes. Vide ſuprà ad γ', 23 & 361.
Ver. 765. Καὶ δ' ἄρα οἱ κεφαλῆς χέε ἄϋτμενα.] Vide ſuprà ad *ver.* 380.
Ibid.——ἄρα.] *Ut fieri ſolet*——.
Ver. 767.——ἱεμένῳ.] *Al.* ἱεμένων, & ἱέμενοι.
Ver. 768. Ἀλλ' ὅτε δὴ τύμαζον τέλεον δρόμον.]
Jamque ferè ſpatio extremo, feſſique ſub ipſum
Finem adventabant:— *Æn.* V. 327.
Ibid.——αὐτίκ' Ὀδυσσεὺς Εὔχετ'.]
Ni palmas ponto tendens utraſque Cloanthus
Fudiſſetque preces, Divoſque in vota vocâſſet. *Æn.* V. 233.
Ver. 770. Κλῦθι, θεὰ.]
Tu Dea, tu præſens noſtro ſuccurre labori. *Æn.* IX. 404.

Ver.

Ὣς ἔφατ' εὐχόμενος· τοῦ δ' ἔκλυε Παλλὰς Ἀθήνη·
Γυῖα δ' ἔθηκεν ἐλαφρὰ, πόδας, καὶ χεῖρας ὕπερθεν.
Ἀλλ' ὅτε δὴ τάχ' ἔμελλον ἐπαΐξεσθαι ἄεθλον,
Ἔνθ' Αἴας μὲν ὄλισθε θεῶν· βλάψεν γὰρ Ἀθήνη,
Τῇ ῥα βοῶν κέχυτ' ὄνθος ἀποκλαμένων ἐριμύκων,
Οὓς ἐπὶ Πατρόκλῳ πέφνεν πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
Ἐν δ' ὄνθῳ βόεῳ πλῆτο στόμα τε, ῥῖνάς τε.
Κρητῆρ' αὖτ' ἀνάειρε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεὺς,
Ὡς ἦλθε φθάμενος· ὁ δὲ βοῦν ἕλε φαίδιμος Αἴας·
Στῆ δὲ κέρας μετὰ χερσὶν ἔχων βοὸς ἀγραύλοιο,
Ὄνθον ἀποπτύων μετὰ δ' Ἀργείοισιν ἔειπεν·
Ὤ πόποι, ἦ μ' ἔβλαψε θεὰ πόδας, ἠ τοπάρος γε,
Μήτηρ ὡς, Ὀδυσῆϊ παρίσταται, ἠδ' ἐπαρήγει.
Ὣς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἐπ' αὐτῷ ἡδὺ γέλασσαν·
Ἀντίλοχος δ' ἄρα δὴ λοισθήϊον ἔκφερ' ἄεθλον,
Μειδιόων, καὶ μῦθον ἐν Ἀργείοισιν ἔειπεν·
Εἰδόσιν ὔμμ' ἐρέω πᾶσιν, φίλοι, ὡς ἔτι καὶ νῦν

Sic dixit precans: illum autem exaudivit Pallas Minerva;
Membráque reddidit levia, pedes, & manus supernè.
Sed quum jamjam involaturi erant in præmium,
Tunc Ajax quidem lapsus est in cursu; læsit enim Minerva,
Ubi boûm fusum erat sterCos interfectorum gravitèr-mugientium,
Quos super Patroclum mactârat pedibus velox Achilles:
Stercore autem bubulo impletus est ósque, náresque.
Cratera verò sustulit laboriosus nobilis Ulysses,
Ut venit præcurrens; at bovem accepit illustris Ajax:
Stetit autem cornu manibus tenens bovis agrestis,
Stercus expuens, intérque Argivos dixit;
" Proh malum, certè mihi læsit Dea pedes, quæ & olim,
" Mater tanquam, Ulyssi astat, atque auxilio est.
Sic dixit: Illi autem omnes super ipso suavitèr riserunt.
Antilochus verò extremum quidem abstulit præmium,
Subridens, & verba inter Argivos fecit;
Scientibus vobis dicam omnibus, amici, quod adhuc etiam nunc

Ver. 771. Ὣς ἔφατ' εὐχόμενος· τοῦ δ' ἔκλυε.] Vide suprà ad ω', 527.

Ver. 773. Ἀλλ' ὅτε δὴ τάχ' ἔμελλον.]
Jamque ferè spatio extremo, fessique sub ipsum
Finem adventabant: lævi cum sanguine Nisus
Labitur infelix; cæsis ut fortè juvencis
Fusus humum viridesque super madefecerat herbas:
Hic juvenis, jam victor ovans, vestigia presso
Haud tenuit titubata solo: sed pronus in ipso
Concidit immundoque simo sacroque cruore. *Æn.* V. 327.

Ver. 775. Τῇ ῥα βοῶν.] *Ubi scilicèt*——.

Ver. 777.——ῥῖνάς τε.] Cod. *Harleian.* ῥῖνές τε.

Ver. 779.—φθάμενος.] Vide suprà ad β', 43.

Ver. 780. Στῆ δὲ κέρας μετὰ χερσὶν ἔχων.] Vide suprà ad *ver.* 666.

Ver. 781. Ὄνθον ἀποπτύων.]
Et simul his dictis faciem ostentabat, & udo
Turpia membra simo—. *Æn.* V. 357.

Ibid.——ὄνθον.] *Al.* ὄνθῳ.

Ver. 785.——ἄρα.] *Ut necesse erat*——. Vide suprà ad *ver.* 778, 779.

Ἀθάναλοι τιμῶσι παλαιοτέρους ἀνθρώπους·
Αἴας μὲν γὰρ ἐμεῖ' ὀλίζον προγενεζερός ἐζιν·
Οὗτος δὲ προτέρης γενεῆς, προτέρων τ' ἀνθρώπων,
Ὠμογέροντα δέ μιν φάσ' ἔμμεναι ἀργαλέον δὲ
Ποσσὶν ἐριδδήσασθαι Ἀχαιοῖς, εἰ μὴ Ἀχιλλεῖ.
Ὣς φάτο· κύδηνεν δὲ ποδώκεα Πηλείωνα.
Τὸν δ' Ἀχιλεὺς μύθοισιν ἀμειβόμενος προσέειπεν·
Ἀντίλοχ', ἤ μέν τοι μέλεος εἰρήσεαι αἶνος,
Ἀλλά τοι ἡμιτάλαντον ἐγὼ χρυσῷ ἐπιθήσω.
Ὣς εἰπὼν, ἐν χερσὶ τίθει· ὁ δ' ἐδέξαλο χαίρων·
Αὐτὰρ Πηλείδης κατὰ μὲν δολιχόσκιον ἔγχος
Θῆκ' ἐς ἀγῶνα φέρων, κατὰ δ' ἀσπίδα, καὶ τρυφάλειαν,
Τεύχεα Σαρπήδονος, ἅ μιν Πάτροκλος ἀπηύρα·
Στῆ δ' ὀρθὸς, καὶ μῦθον ἐν Ἀργείοισιν ἔειπεν·
Ἄνδρε δύω περὶ τῶνδε κελεύομεν, ὥπερ ἀρίζω,
Τεύχεα ἐσσαμένω, ταμεσίχροα χαλκὸν ἑλόντε,
Ἀλλήλων προπάροιθεν ὁμίλου πειρηθήναι·
Ὁππότερός κε φθῆσιν ὀρεξάμενος χρόα καλὸν,

" Immortales honorant ætate-provectiores homines:
" Ajax enim me paulò natu-grandior eſt;
" Iſte verò prioris ſeculi, priorúmque hominum,
" Crudæ autem ſenectæ ipſum dicunt eſſe: difficile verò
" Pedibus *cum eo* contendere Achivis, excepto Achille.
Sic dixit: laudéque extulit pedibus velocem Pelidem.
Eum verò Achilles verbis reſpondens allocutus eſt;
" Antiloche, non quidem tibi inanis dicta erit laus,
" Sed tibi ſemitalentum ega auri addam.
Sic fatus, in manibus poſuit: is autem accepit gaudens.
At Pelides quidem prælongam haſtam
Depoſuit in circo ferens, depoſuit & clypeum & galeam,
Arma Sarpedonis, quæ ei Patroclus abſtulerat:
Surrexit autem & verba inter Argivos fecit;
" Viros duos de his jubemus, qui fortiſſimi,
" Armis indutis, acuto ære ſumpto,
" Alterum-alterius ante conſeſſum facere-periculum:
" Uter autem prior percuſſerit corpus pulchrum,

Ver. 788 Ἀθανάτοι.] Vide ſuprà ad ά, 308.

Ver. 791. Ὠμογέροντα.] Οὕτω λέγουσιν, ὅτι τὰς ἔτι ζυνεζῶτας καὶ μὴ πάνυ γέροντας· ἀλλὰ πλησίον τῷ γήρως· ἢ τὰς πρὸ ὥρας καὶ παρ' ἡλικίαν γεγηρακότας. *Schol.*

Ver. 794. Τὸν δ'.] Vide ſuprà ad ά, 57; & ad Θ', 160. Malè *Barneſius* Τόνδ'.

Ver. 795.—μέλεος εἰρήσεαι.] Vide ſuprà ad ω', 316. Porrò *Barneſius* hìc edidit μέλεός κ' εἰρήσεαι· inſertâ particulâ κε, quam omninò addendam contendit. Sed minùs rectè.

Ver. 800. Τεύχεα Σαρπήδοντος, ἅ μιν Πάτροκλος ἀπηύρα.] Suprà ω', 663.

Ver. 802.—κελεύομεν.] *Al.* κελεύομαι.

Ver. 803. Τεύχεα ἐσσαμένω.] Vide ſuprà ad *ver.* 685.

Ver. 805. Ὁππότερός κε φθῆσιν ὀρεξάμενος.] Ἐνταῦθα δὲ κατὰ τὸν Παλαιὸν Ἀριζοφάνης ὁ γραμματικὸς—— μεταγράφει τὸν τρόπον τοῦτον οὕτω· " Ὁππότερός κεν πρῶτον ἐπι- " γράψας χρόα καλὸν, φθῆῃ ἐπευξάμενος διὰ " τ' ἐνέα καὶ φάνον ἀνδρός." *Euſtath.* Satìs inficetè.

Ibid. & *ver.* 808.——καλὸν.] Vide ſuprà ad δ', 43.

Ver.

Ψαύσῃ δ' ἐνδίνων, διὰ τ' ἔνλεα, καὶ μέλαν αἷμα,
Τῷ μὲν ἐγὼ δώσω τόδε φάσγανον ἀργυρόηλον
Καλὸν, Θρηΐκιον, τὸ μὲν Ἀστεροπαῖον ἀπηύρων.
Τεύχεα δ' ἀμφότεροι ξυνήϊα ταῦτα φερέσθων·
Καί ῥ' ἔνδαῖτ' ἀγαθὴν παραθήσομαι ἐν κλισίῃσιν.
Ὣς ἔφατ'· ὦρτο δ' ἔπειτα μέγας Τελαμώνιος Αἴας,
Ἂν δ' ἄρα Τυδείδης ὦρτο κρατερὸς Διομήδης.
Οἱ δ' ἐπεὶ ἦν ἑκάτερθεν ὁμίλου θωρήχθησαν,
Ἐς μέσον ἀμφοτέρω ζυνίτην μεμαῶτε μάχεσθαι,
Δεινὸν δερκομένω· θάμβος δ' ἔχε πάντας Ἀχαιούς·
Ἀλλ' ὅτε δὴ σχεδὸν ἦσαν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰόντες,
Τρὶς μὲν ἐπήϊξαν, τρὶς δὲ σχεδὸν ὡρμήθησαν·
Ἔνθ' Αἴας μὲν ἔπειτα κατ' ἀσπίδα πάντοσε ἴσην
Νύξ', οὐδὲ χρὸς ἵκανεν· ἔρυτο γὰρ ἔνδοθι θώρηξ.
Τυδείδης δ' ἄρ' ἔπειτα ὑπὲρ σάκεος μεγάλοιο,
Αἰὲν ἐπ' αὐχένι κῦρε φαεινῆς δορὸς ἀκωκῇ.
Καὶ τότε δή ῥ' Αἴαντι περιδδείσαντες Ἀχαιοὶ,
Παυσαμένους ἐκέλευσαν ἀέθλια ἶσ' ἀνελέσθαι.

" Attigeritque intùs membra, pérque arma & nigrum ſanguinem,
" Huic quidem ego dabo hunc enſem argenteis-clavum-diſtinctum,
" Pulchrum, Threïcium, quem quidem Aſteropæo abſtuli;
" Arma autem utrique communia hæc ferant:
" Et eis convivium lautum apponam in tentoriis.
Sic dixit: Surrexit autem deindè ingens Telamonius Ajax,
Surrexit & Tydides fortis Diomedes.
Illi verò poſtquàm hinc indè ſeorsùm à turbâ armati erant,
In medium utrique congrediebantur prompti pugnare,
Horrendo obtutu; ſtupor autem tenebat omnes Achivos:
Sed quùm jam propè erant alter in alterum vadentes,
Ter quidem irruerunt, térque cominùs impetum-fecerunt:
Tum verò Ajax quidem per clypeum undique æquale
Percuſſit, neque ad corpus pervenit; tutabatur enim intùs thorax.
At Tydides deindè ſuprà ſcutum magnum,
Uſque cervicem aſſequi conabatur fulgidæ haſtæ cuſpide.
Et tum quidem Ajaci metuentes Achivi,
Fine impoſito juſſerunt præmia paria referre.

Ver. 806.—ἐνδίνων.] Τῶν ἐντὸς ὅπλων μελῶν. *Schol.*

Ver. 807. Τῷ μὲν ἐγὼ δώσω.] Vide ſuprà ad *ver.* 560.

Ver. 808.——ἀπηύρων.] *Al.* ἀπηῦρον.

Ver. 812.——ἄρα.] *Deinceps*——.

Ver. 813.——ἑκάτερθεν.] Vide ſuprà ad ά, 349.

Ver. 814. Ἐς μέσον ἀμφοτέρω.] Ita edidit *Barneſius* ex uno MS. *Al.* Ἐς μέσον ἀμφοτέρων.

Ibid.—μεμαῶτε.] Vide ſuprà ad ν', 46; & ad ζ', 464.

Ver. 815.——δερκομένω.] Cod. *Harleian.* δερκόμενοι. Quod & ferri poſſet. Vide ſuprà ad ά, 566.

Ver. 816. Ἀλλ' ὅτε δὴ.] Vide ſuprà ad ξ', 433 & 504.

Ver. 819.—ἔρυτο.] Vide ſuprà ad ν', 555.

Ver. 820.——ἄῤ.] *Ut æquum erat*——.

Ver. 821.——ἀκωκῇ.] *Al.* ἀκωκή.

Ver. 823. Παυσαμένους.] Vide ſuprà ad γ', 141.

Αὐτὰρ Τυδείδῃ δῶκεν μέγα φάσγανον ἥρως,
Σὺν κολεῷ τε φέρων, καὶ εὐτμήτῳ τελαμῶνι.
Αὐτὰρ Πηλείδης θῆκεν ζόλον αὐτοχόωνον,
Ὃν πρὶν μὲν ῥίπασκε μέγα ζθενῶ Ἠετίωνῶ·
Ἀλλ' ἦτοι τὸν ἔπεφνε ποδάρκης διῶ Ἀχιλλεὺς,
Τὸν δ' ἄγετ' ἐν νήεσσι ζὺν ἄλλοισι κλεατεσσι.
Στῆ δ' ὀρθὸς, καὶ μῦθον ἐν Ἀργείοσιν ἔειπεν·
Ὄρνυσθ', αἴ κε καὶ τυτε ἀέθλε πειρήσεσθε·
Εἴ οἱ κε μάλα πολλὸν ἀποπροθι πίονες ἀροὶ,
Ἕξει μιν κε πένλε περιπλομένυς ἐνιαυτὺς
Χρεώμενος· ὑ μὲν γάρ οἱ ἀτεμβόμενός γε ζιδήρε
Ποιμὴν, ὐδ' ἀροτὴρ, εἶσ' ἐς πόλιν, ἀλλὰ παρέξει.
Ὣς ἔφατ'· ὦρλο δ' ἔπειλα μενεπτόλεμος Πολυποίτης,
Ἂν δὲ Λεοντῆος κραλερὸν μένος ἀνλιθέοιο,
Ἂν δ' Αἴας Τελαμωνιάδης, καὶ δῖος Ἐπειός·
Ἑξείης δ' ἵσανλο· ζόλον δ' ἕλε δῖος Ἐπειὸς,
Ἧκε δὲ δινήσας· γέλασαν δ' ἐπὶ πάνλες Ἀχαιοί.

At Tydidæ dedit magnum enſem heros,
Cum vaginâque proferens, & ſcitè-ſecto balteo.
Cæterùm Pelides poſuit orbem à fornace-rudem,
Quem priùs quidem mittebat ingens robur Eëtionis:
Verùm enimverò illum interfecerat pedibus-valens nobilis Achilles,
Húncque advexerat in navibus cum aliis poſſeſſionibus:
Surrexit autem & verba inter Argivos fecit:
" Surgite, qui & hujus certaminis periculum-facietis:
" Si et etiam perquàm longinqui pingues agri,
" Habebit ipſum etiam quinque volventes in annos
" Uſens: non enim illi omninò indigens ferro
" Paſtor, vel arator, ibit in urbem, ſed præbebit.
Six dixit: Surrexit autem deindè bellator ſtabilis Polypœtes,
Surrexit & Leontei validum robur dei paris,
Surrexit & Ajax Telamonius, & nobilis Epeus:
Ordine autem ſteterunt: Orbem verò prehendit nobilis Epeus,
Miſitque rotatum: riſerunt autem omnes Achivi.

Ver. 825.—εὐτμήτῳ τελαμῶνι.] *Al.* ἐϋδμήτῳ τελαμῶνι. Vide ſuprà ad ἡ, 304.

Ver. 826. —— ζόλον.] Δίσκον διαφέρει δὲ ζόλῳ καὶ δίσκῳ ὅτι ὁ μὲν δίσκῳ πλατύς ἐστι καὶ κοιλότερος, ὁ δὲ ζόλῳ τροχύλῳ καὶ σφαιροειδής. *Schol.*

Ibid. — αὐτοχόωνον.] Ἐκ χεομένης ὕλης εἰκὴ κεχωνευμένον αὐτοχώνευτον, οἷον μὴ ἔχοντα καλαστευὴν τερπνὴν ἀτ' ἂν τεχνικὴν, ἀλλ' ἐκ μόνης χανείας ἀναληφθέντα. *Schol.*

Ver. 827. —— ῥίπασκε.] *Projicere ſolitus erat.* Vide ſuprà ad β', 221; & ad ν', 84.

Ver. 828. —— ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεὺς.] Vide ſuprà ad ά, 58.

Ver. 829. Τὸν δ' ἄγετ' ἐν.] Cod. *Harleian.* Τὸν δ' ἄγαγ' ἐν.

Ver. 834. χρεώμενος.] Pronuntiabatur χράμενος· uti notavit *Barneſius.* Vide ſuprà ad *ver.* 308.

Ver. 836, 837, 838. Ὣς ἔφατ'· &c.] Cod. *Harleian.* verſus hoſce hoc modo legit;

Ὣς ἔφατ'· ὦρλο δ' ἔπειλα μενεπτόλεμος Πολυποίτης,
Ἂν δ' Αἴας Τελαμωνιάδης, καὶ δῖος Ἐπειός.
Ἂν δὲ Λεοντῆος κραλερὸν μένος ἀνλιθέοιο.

Ver. 836 & 839 —— ὦρλο.] Vide ſuprà ad φ', 352; & ad β' 810.

Ver. 839. Ἑξείης δ' ἵσανλο.] Vide ſuprà ad *ver.* 358.

Ver. 840.—γέλασαν.] Vide ſuprà ad ά, 67.

Ver.

Δεύτερος αὖτ' ἀφέηκε Λεοντεὺς, ὄζος Ἄρηος·
Τὸ τρίτον αὖτ' ἔρριψε μέγας Τελαμώνιος Αἴας
Χειρὸς ἀπὸ σιβαρῆς, καὶ ὑπέρβαλε σήματα πάντα·
Ἀλλ' ὅτε δὴ σόλον εἶλε μενεπτόλεμος Πολυποίτης,
Ὅσσον τίς τ' ἔρριψε καλαύροπα βουκόλος ἀνὴρ,
Ἥδε θ' ἑλισσομένη πέτεται διὰ βοῦς ἀγελαίας·
Τόσσον παντὸς ἀγῶνος ὑπέρβαλε· τοὶ δ' ἐβόησαν·
Ἀνσανῆες δ' ἕταροι Πολυποίταο κρατεροῖο
Νῆας ἐπὶ γλαφυρὰς ἔφερον βασιλῆος ἄεθλον.
Αὐτὰρ ὁ τοξευτῆσι τίθει ἰόεντα σίδηρον,
Καὶ δ' ἐτίθει δέκα μὲν πελέκεας, δέκα δ' ἡμιπέλεκα.
Ἰσὸν δ' ἔσησεν νηὸς κυανοπρώροιο
Τηλοῦ ἐπὶ ψαμάθῳ· ἐκ δὲ τρήρωνα πέλειαν
Λεπτῇ μηρίνθῳ δῆσεν ποδὸς, ἧς ἄρ' ἀνώγει
Τοξεύειν· ὃς μέν κε βάλῃ τρήρωνα πέλειαν,
Πάντας ἀειράμενος πελέκεας, κλισίηνδε φερέσθω·
Ὃς δέ κε μηρίνθοιο τύχῃ, ὄρνιθος ἁμαρτών,

Secundus verò emisit Leonteus, ramus Martis:
Tertiò verò projecit ingens Telamonius Ajax
Manu è robustâ, & jecit ultra signa omnia:
Sed quum jam orbem prehendit bellator stabilis Polypœtes,
Quantum quis projicit pedum bubulcus,
Id autem rotatum volat per boves armentales;
Tantum per totum spatium jactu superavit: illi verò exclamârunt.
Surgentes autem socii Polypœtæ fortis
Naves ad cavas retulerunt regis præmium.
At ille sagittariis posuit spiculis conficiendis aptum ferrum,
Deposuit quidem decem bipennes; decémque securiculas:
Malum autem erexit navis proræ cæruleæ
Procul in arenâ; indéque pavidam columbam,
Tenui funiculo ligavit pede, in quam jussit
Sagittari: Qui quidem percusserit pavidam columbam,
Omnes sublatas bipennes ad tentorium ferat:
Qui verò funiculum attigerit, ab ave aberrans,

Ver. 843.——*Σήματα πάντα.*] *Al. Σήματα πάντων.* Ut *Odyss.* Θ, 192.

Ver. 845.——καλαύροπα.] Τὴν βουκολικὴν ῥάβδον· ἔστι δὲ ξύλον κατὰ τὸ ἕτερον μέρος ῥοπὴν ἔχον, ὅ ἐστι βάρος. *Schol.* Cod. *Harleian.* καλάβροπα.

Ver. 850. Αὐτὰρ ὁ τοξευτῆσι.]
Protinus Æneas celeri certare sagittâ
Invitat, qui fortè velint, & præmia ponit.
Æn. V. 485.

Ibid.——ἰόεντα σίδηρον.] Ἤτοι ἰὸν γεννᾶται, ἢ μέλανα· ἄμεινον δὲ τὴν πρὸς ἰὸν καλασκευὴν ἐπιτήδειον, ὅ ἐστι βελῶν. *Schol.*

Ver. 852. Ἰσὸν δ' ἔσησεν.]
Ingentique manu malum de nave Sereſti
Erigit; & volucrem trajecto in fune columbam,
Quò tendant ferrum, malo suspendit ab alto. *Ibid.* 487.

Ver. 853.——ἐκ δὲ.] *Barnesius* edidit ἐκ δή· Sed malè.

Ibid.——ψαμάθῳ.] Ita edidit *Barnesius.* *Al.* ψαμάθοιο. Cod. *Harleian.* ψαμάθοις. Quæ fortè & vera lectio.

Ver. 854.——ἧς] Cod. *Harleian.* ἣν.

Ver. 856, 858.——ἀειράμενος——ἄσεται.] Vide suprà ad ν', 168.

Ver. 856.——πελέκεας.] Ἀξίνας δισσόμους. *Schol.*

Ibid.——κλισίηνδε.] *Al.* οἰκόνδε.

(Ἥσσων γὰρ δὴ κεῖνος,) ὅδ' οἴσεται ἡμιπέλεκκα.
Ὡς ἔφατ· ὦρτο δ' ἔπειτα βίη Τεύκροιο ἄνακτος,
Ἂν δ' ἄρα Μηριόνης, θεράπων ἐϋς Ἰδομενῆος·
Κλῆρος δ' ἐν κυνέῃ χαλκήρεϊ πάλλον ἑλόντες.
Τεύκρος δὲ πρῶτος κλήρῳ λάχεν· αὐτίκα δ' ἰὸν
Ἧκεν ἐπικρατέως, οὐδ' ἠπείλησεν ἄνακτι
Ἀρνῶν πρωτογόνων ῥέξειν κλειτὴν ἑκατόμβην·
Ὄρνιθος μὲν ἅμαρτε, μέγηρε γάρ οἱ τόγ' Ἀπόλλων,
Αὐτὰρ ὁ μήρινθον βάλε πὰρ πόδα, τῇ δέδετ' ὄρνις·
Ἀνίκρυ δ' ἀπὸ μήρινθον τάμε πικρὸς ὀϊστός.
Ἡ μὲν ἔπειτ' ἴξε πρὸς ὐρανὸν, ἡ δὲ παρείθη
Μήρινθος προτὶ γαῖαν· ἀταρ κελάδησαν Ἀχαιοί.
Σπερχόμενος δ' ἄρα Μηριόνης ἐξείρυσε χειρὸς

(Inferior etenim is) ille ferat securiculas.
Sic dixit: Surrexit autem deindè vis Teucri regis;
Surrexit & Meriones, famulus strenuus Idomenei:
Sortes autem in galeâ æreâ concussêre sumptas.
Teucer verò primus sorte sortitus est: statim autem sagittam
Misit vi-validâ, neque vovit regi
Agnorum primigeniorum sacrificaturum se inclytam hecatombem.
Ab ave quidem aberravit, invidit enim ei hoc Apollo;
Sed is funiculum percussit ad pedem, quo ligata erat avis:
Prorsùs autem funiculum abscidit amara sagitta.
Illa quidem deindè evolans fugit ad cœlum, at demissus est
Funiculus terram versus; & magnum plausum dederunt Achivi.
Festinans autem Meriones extraxit manu Teucri

Ver. 858.—ἡμιπέλεκκα.] Ἡμιπέλεκκον, τὸ ἥμισυ τῆς πελέκεως· τὸ ἐκ τοῦ ἑνὸς μόνου μέρους ἔχον ἀκμὴν, ὁ καὶ διστράλιον καλοῦσιν. *Scbol.*

Ver. 859.—βίη Τεύκροιο.] Sic suprà *ver.* 837 Λεοντῆος κρατερὸν μένος. Vide suprà ad ν, 758.

Ver. 861. Κλῆρος δ' ἐν κυνέῃ χαλκήρεϊ
——Τεῦκρος δὲ πρῶτος κλήρῳ λάχεν.]
Convenere viri, dejectamque æreâ sortem
Accepit galea: & primus clamore secundo
Hyrtacidæ ante omnes exit locus Hippocoontis. *Æn.* V. 490.

Ver. 864 & 873.—ῥέξειν κλειτὴν ἑκατόμβην.] Vide suprà ad ά, 414.

Ver. 865. Ὄρνιθος μὲν ἅμαρτε.]
Ast ipsam miserandus avem contingere ferro
Non valuit; nodos & vincula linea rupit,
Queis innexa pedem malo pendebat ab alto.
Illa Notos atque atra volans in nubila fugit. *Æn.* V. 509.

Ibid.—τόγ' Ἀπόλλων.] *Al.* τότ' Ἀπόλλων.

Ver. 867. Ἀνίκρυ δ' ἀπὸ.] Sic infrà *ver.* 876; Ἀνίκρυ δὲ διῆλθε. Vide suprà ad ά, 51.

Ver. 870. Σπερχόμενος δ' ἄρα Μηριόνης.]
Tum rapidus jamdudum arcu contenta parato
Tela tenens, fratrem Eurytion in vota vocavit. *Æn.* V. 513.

Ibid. Σπερχόμενος δ' ἄρα——ὡς ἴθυνεν.] Ἡ Μασσαλιωτικὴ ἔκδοσις, κατὰ τὰς παλαιὰς, δυσὶ τύποις χρωμένης ἐνταῦθα τὰς ἡγωνισμένας ποιεῖ, μεταγράφουσα ὕστας, "Σπερχόμενος "δ' ἄρα Μηριόνης, ἐπίθη κατ' ὀϊστὸν τόξῳ· ἐν "γὰρ χερσὶν ἔχεν πάλαι, ὡς ἴθυνεν." Ἀντίμαχος δὲ ὕστα γράφει, "Σπερχόμενος δ' "ἄρα Μηριόνης ἐξείρυσε Τεύκρου τόξον· χερσὶ "δ' οἰστὸν ἔχεν πάλαι, ὡς ἴθυνεν." Συντρέχων μὲν αὐτὸς τῷ Ὁμήρῳ, Ζαφέστερον δὲ μεταγράψας ἐνὶ γὰρ τόξῳ ἡγωνίσανθο οἱ τοξόται, ὡς καὶ οἱ διασκευαὶ Ζόλῳ ἑνί· διὸ τοξεύσαντος Τεύκρου, ἁρπάζει τόξον ὁ Μηριόνης, κατὰ Ζπουδὴν, ὡς ἂν μὴ φύγῃ τὸ πλῆθος. *Eustath.*

Ibid.——ἄρα.] Ut oportebat——.

Ibid.——ἐξείρυσε χειρὸς.] Δηλονότι, τοῦ Τεύκρου· τῷ γὰρ αὐτῷ τόξῳ ἐχρῶντο. *Scbol.*

Ver.

Τόξον· ἀτὰρ δὴ οἷον ἔχεν πάλαι, ὡς ἴθυνεν.
Αὐτίκα δ' ἠπείλησεν ἑκηβόλῳ Ἀπόλλωνι
Ἀρνῶν πρωτογόνων ῥέξειν κλειτὴν ἑκατόμβην·
Ὕψι δ' ὑπαὶ νεφέων εἶδε τρήρωνα πέλειαν,
Τὴν ῥ' ὅγε δινεύουσαν ὑπὸ πτέρυγος βάλε μέσσην·
Ἀνὴκρὺ δὲ διῆλθε βέλος· τὸ μὲν ἆψ ἐπὶ γαίῃ
Πρόσθεν Μηριόναο πάγη ποδὸς αὐτὰρ ἡ ὄρνις
Ἰσῷ ἐφεζομένη νηὸς κυανοπρώροιο,
Αὐχένα ἀπεκρέμασεν, ζυν δὲ πτερὰ ποικνὰ λίασθεν.
Ὠκὺς δ' ἐκ μελέων θυμὸς πτάτο, τῆλε δ' ἀπ' αὐτῆς
Καππεσε· λαοὶ δ' αὖ θηεῦντό τε. θάμβησάν τε.
Ἂν δ' ἄρα Μηριόνης πελέκεας δέκα πάντας ἄειρε,
Τεῦκρος δ' ἡμιπέλεκκα φέρεν κοίλας ἐπὶ νῆας.
Αὐτὰρ Πηλείδης κατὰ μὲν δολιχόσκιον ἔγχος,
Καὶδ' δὲ λέβητ' ἄπυρον βοὸς ἄξιον ἀνθεμόεντα
Θῆκ' ἐς ἀγῶνα φέρων· καί ῥ' ἥμονες ἄνδρες ἀνέσαν·
Ἂν μὲν ἄρ' Ἀτρείδης εὐρυκρείων Ἀγαμέμνων,

Arcum; & jam ſagittam tenebat dudum, ut direxerat.
Statim autem vovit longè-jaculanti Apollini
Agnorum primigeniorum ſacrificaturum *ſe* inclytam hecatomben:
Altè verò ſub nubibus ſpeculatus eſt pavidam columbam,
Hanc is in-gyrum-ſe-flectentem ſub alâ percuſſit mediam:
Penitùs autem tranſiit telum: id quidem rursùs in terram
Antè Merionis fixum eſt pedem: At avis
Malo inſidens navis prorâ-cæruleæ,
Collum ſuſpendit, ſimul & alæ denſæ diſtenſæ ſunt.
Velox autem ex membris anima avolavit, longéque ab illo *Malo*
Decidit: populi verò admirabundi ſpectabant, ſtupebántque.
Meriones autem bipennes decem omnes ſuſtulit;
Teucer verò ſecuriculas portavit cavas ad naves.
At Pelides depoſuit quidem prælongam haſtam,
Depoſuit & lebetem igni-nunquam-admotum bovis-pretio-æſtimandum floribus-varium
In circo ferens; Et continuò jaculatores viri ſurrexerunt:
Surrexit quidem Atrides latè-dominans Agamemnon,

Ver. 871.——ἴθυνεν.] *Al.* ἰθύνῃ.
Ver. 872.——ἑκηβόλῳ Ἀπόλλωνι.] Vide ſuprà ad ἆ, 75.
Ver. 874. Ὕψι δ' ὑπαὶ νεφέων.] Jam vacuo lætam cœlo ſpeculatus, & alis Plaudentem, nigra figit ſub nube columbam.
Decidit exanimis, vitamque reliquit in aſtris
Aëriis, fixamque refert delapſa ſagittam. *Æn.* V. 515.
Ibid.——ὑπαὶ.] *Al.* ὑπό.
Ibid.——εἶδε.] *Al.* ἴδέ̣ο.
Ver. 875.——μέσσην.] *Al.* μέσσης.
Ver. 877.——πάγη.] Vide ſuprà ad ἅ, 185.
Ver. 879.——ἀπεκρέμασεν.] Vide ſuprà ad ἆ, 67.
Ibid.——πτερὰ ποικνὰ λίασθεν.] Συνεκρότησε τὰ πτερά. *Schol.*
Ver. 882.——ἄρα.] *Ut æquum erat*——.
Ibid.——πελέκεας.] Vide ſuprà ad *ver.* 114 & 856.
Ibid.——δέκα πάντας.] Vide ſuprà ad τ', 247.
Ver. 885.——ἀνθεμόεντα.] Ἤτοι, ὃν εἰς πᾶν χρήσιμον, ἀλλ' ἀναθηματικόν· ἢ ἀνθεμώδη. *Schol.*
Ver. 886.——ἥμονες.] Ἀκοντισταί. *Schol.*
Ver. 887.——εὐρυκρείων.] Vide ſuprà ad ἆ, 102.

Ver.

Ἂν δ' ἄρα Μηριόνης, θεράπων ἐὺς Ἰδομενῆος.
Τοῖσι δὲ κὴ μετέειπε ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς.
Ἀτρεΐδην, ἴδμεν γὰρ, ὅσον προβέβηκας ἁπάντων,
Ἠδ' ὅσσον δυνάμει τε κὴ ἥμασιν ἔπλευ ἄριστος·
Ἀλλὰ σὺ μὲν τόδ' ἄεθλον ἔχων κοίλας ἐπὶ νῆας
Ἔρχευ, ἀτὰρ δόρυ Μηριόνῃ ἥρωϊ πόρωμεν,
Εἰ σύ γε σῷ θυμῷ ἐθέλοις· κέλομαι γὰρ ἔγωγε.
Ὣς ἔφατ'· οὐδ' ἀπίθησεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων.
Δῶκε δὲ Μηριόνῃ δόρυ χάλκεον· αὐτὰρ ὅγ' ἥρως
Ταλθυβίῳ κήρυκι δίδου περικαλλὲς ἄεθλον.

Surrexit & Meriones, famulus ſtrenuus Idomenei.
Inter eos autem ipſe dixit pedibus-valens nobilis Achilles;
" Atride, ſcimus enim, quantùm antecellis omnibus,
" Et quantùm viribúſque & jaculationibus æs præſtantiſſimus:
" Quare tu quidem hoc præmium habens cavas ad naves
" Vade, at haſtam Merioni heroï demus,
" Si tu utique tuo animo velis: hortor enim ego ſanè.
Sic dixit: Neque non obſecutus eſt rex virorum Agamemnon.
Dedit autem Merioni haſtam æream: ſed ille heros
Talthybio præconi dedit perpulchrum præmium.

Ver. 890.—ἴδμεν γὰρ.] Refertur iſtud γὰρ ad id quod elegantèr reticetur; " *Nihil opus eſt ut tu certamen ineas. ſcimus* ENIM, &c."
Ibid. ——προβέβηκας.] *Antecellis*; non *antecelluiſti*. Vide ſuprà ad ν', 736; & ad ά, 37.
Ver. 894.——ἐθέλοις.] Cod. *Harleian.* ἐθέλεις. *All.* ἐθέλῃς.

ΤΗΣ

ΟΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΔΟΣ

ΡΑΨΩΔΙΑ, ἢ ΓΡΑΜΜΑ, Ω΄.

Ὑπόθεσις τῆς Ω΄. ΟΜΗΡΟΥ Ῥαψῳδίας.

ΖΕΥΣ κηδόμενος Ἕκτορος, Θέτιν πρὸς Ἀχιλλέα πέμπει, ὅπως ἀποδῷ τοῦ ἥρωος τὸ σῶμα· Ἶριν δὲ πρὸς Πρίαμον ὅπως λύτρα κομίσας Ἀχιλλεῖ, τὸν νεκρὸν τοῦ παιδὸς ἀπολάβοι. Ὁ δὲ, πρυπερμηθεὶς ὑπὸ Ἑρμοῦ, κοιμίσαντος τὰς Ἑλληνικὰς φύλακας, παραγίνεται πρὸς τὸν Ἀχιλλέα, καὶ ἱκετεύσας αὐτὸν ἀπολαμβάνει τὸν υἱόν· καὶ ἀνακομίσας εἰς τὴν πόλιν, θάπτει, καὶ ἐπ' αὐτῷ δεῖπνον ἄγει.

Ἐπιγραφαί.

Ἕκτορος λύτρα.

Ἄλλως.

Ὦ, Πρίαμος νέκυν υἷα λαβὼν, γέρα δῶκεν Ἀχιλλεῖ.

Ἄλλη.

Ὦ, νέκυν Ἕκτορα παλὶ λύτρων πόρεν εἵνεκ' Ἀχιλλεύς.

ΛΥΤΟ δ' ἀγὼν, λαοὶ δὲ θοὰς ἐπὶ νῆας ἔκαστοι
Ἐσκίδναντ' ἰέναι· τοὶ μὲν δόρποιο μέδοντο
Ὕπνῳ τε γλυκερῷ ταρπήμεναι· αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς
Κλαίε, φίλου ἑτάρου μεμνημένος, οὐδέ μιν ὕπνος
Ἥρει πανδαμάτωρ, ἀλλ' ἐσσύφετ' ἔνθα καὶ ἔνθα
Πατρόκλου ποθέων ἀδροτῆτά τε καὶ μένος ἠΰ·

SOLUTUS autem est spectatorum-consessus, populique celeres ad naves quisque
Dispergebantur ituri; Illi quidem cœnæ curam-gerebant,
Séque somno dulci ut-satiarent: At Achilles
Flebat, chari sodalis memor, neque illum somnus
Capiebat cuncta-domans, sed volvebatur huc & illuc,
Patrocli desiderans vigorémque & animos magnos;

Ver. 1. Λῦτο δ' ἀγὼν.] Rectè hîc *Barnesius*; "Λῦτο, inquit, pro ἐλύετο *Attice*;——nam λύτο, pro ἐλέλυτο, *primam* corripit." Vide suprà ad φ', 314.

Ibid.—ἀγὼν.] Νῦν τὸ ἄθροισμα τῶν θεατῶν. *Schol.*

Ver. 4. Κλαῖε.] Vide suprà ad ν', 84.

Ver. 6.—ἀδροτῆτά.] *Al.* ἀνδρότητα. Vide suprà ad ω', 857.

Ver.

Ἠδ' ὁπόσα τολύπευσε ζὺν αὐτῷ, κ̀ πάθεν ἄλγεα,
Ἀνδρῶν τε πολέμους, ἀλεγεινά τε κύματα πείρων·
Τῶν μιμνησκόμενος, θαλερὸν κατὰ δάκρυον εἶβεν,
Ἄλλοτ' ἐπὶ πλευρὰς καλακείμενος, ἄλλοσε δ' αὖτε
Ὕπτιος, ἄλλοσε δὲ πρηνής· τότε δ' ὀρθὸς ἀναστὰς
Δινεύεσκ' ἀλύων, παρὰ θῖν' ἁλός· οὐδέ μιν ἠὼς
Φαινομένη λήθεσκεν ὑπείρ ἄλα τ' ἠϊόνας τε·
Ἀλλ' ὅγ', ἐπεὶ ζεύξειεν ὑφ' ἅρμασιν ὠκέας ἵππους,
Ἕκτορα δ' ἕλκεσθαι δησάσκετο δίφρῳ ὄπισθεν·
Τρὶς δ' ἐρύσας περὶ ζῆμα Μενοιτιάδαο θανόντος,
Αὖτις ἐνὶ κλισίῃ παυέσκετο· τόνδε δ' ἔασκεν
Ἐν κόνι ἐκλανύσας πρόπρηνέα· τοῖο δ' Ἀπόλλων
Πᾶσαν ἀεικείην ἄπεχε χροΐ, φῶτ' ἐλεαίρων
Καὶ τεθνειότα περ· περὶ δ' Αἰγίδι πάντα καλύπτε
Χρυσείῃ, ἵνα μή μιν ἀποδρύφοι ἑλκυσάζων·

Et quot peregerat cum ipso, & passus fuerat labores,
Virorúmque prœlia, periculosósque fluctus emensus:
Hæc recordans, uberes lachrymas defundebat,
Interdùm in latera jacens, interdùm verò
Supinus, interdùm autem pronus; & mox rectus exurgens
Oberrabat mœsto animo, præter littus maris: neque ipsum aurora
Apparens latebat super marique littoribúsque:
Sed is, postquam junxerat sub curribus veloces equos,
Hectorem trahendum ligabat post currum;
Ter autem cum raptârat circa sepulchrum Menœtiadæ mortui,
Rursùs in tentorio quiescebat, illúmque relinquebat
In pulvere extensum pronum: At ejus Apollo
Omnem turpitudinem arcebat à corpore, virum miserans
Etiam mortuum: Ægide autem totum contegebat
Aureâ, ut nè ipsum laceraret raptans.

Ver. 7.—ὁπόσα τολύπευσε.] Edidit *Barnesius*, ὁπόσ' ἐπολύπευσε. Sed nihil opus. Vide suprà ad ά, 51.

Ibid.——κ̀ πάθεν ἄλγεα.] Pronunciabatur ἄλγη.

Ver. 8. Ἀνδρῶν τε πολέμους, ἀλεγεινά τε κύματα πείρων.] Τὸ δὲ, πείρων, τοῖς κύμασι προσνεμητέον· τοῖς δὲ γε πολέμοις ἐπιλοιπέον οἰκείαν τινὰ ἑτέραν μετοχήν· Συνήθη δὲ τῇ ποιήσει κ̀ τὰ τοιαῦτα ὁποῖον, ζὺν πολλοῖς ἄλλοις, κ̀ τὸ, Σῖτον κ̀ οἶνον ἔδοντες. *Eustath.* Porrò & πειρῶν hîc legi notat idem *Eustathius*; Πάμφιλος δέ, φασι, περισπᾷ τὸ πειρῶν, παράγων εἰς ὁμοιότητα τὸ, περόωσι, κ̀ τὸ, Πεζάα μέγα λαῖτμα· ἀφ' ὧν φησὶν εἶναι κ̀ τὸ πειρῶν. Atqui iterùm occurrit idem hîc versus, *Odyss.* Θ', 183; ν', 91 & 264; quibus omnibus in locis scriptum est πειρῶν, nec variant Codices.

Ibid.——πολέμους, ἀλεγεινά τε,] Cod. *Harleian.* πολέμους, ἀλεγεινά τε.

Ver. 10. Ἄλλοτ' ἐπὶ πλευρὰς καλακείμενος.] Vituperat hunc locum *Plato*; Πάλιν δὴ Ὁμήρου τε δεησόμεθα κ̀ τῶν ἄλλων ποιητῶν μὴ ποιεῖν Ἀχιλλέα, θεᾶς παῖδα, "Ἄλλοτ', "ἐπὶ πλευρὰς καλακείμενον, ἄλλοσε δ' αὖτε "Ὕπτιον, ἄλλοσε δὲ πρηνῆ· τότε δ' ὀρθὸν ἀ- "ναστάντα, πλανίζοντ', ἀλύοντ' ἐπὶ θῖν' ἁλὸς "ἀτρυγέτοιο." *De Republ. Lib.* III. Ubi in transcursu notandæ variæ lectiones.

Ver. 12, 13. Δινεύεσκ'——λήθεσκεν.] Vide suprà ad β', 221; & ad ν', 84.

Ver. 15. Ἕκτορα δ' ἕλκεσθαι.] *Barnesius* edidit Ἕκτορα δ' ἕλκεσθαι, & τὸ "δὲ" παρέλκειν contendit; Sed, ut opinor, minùs rectè. Vide suprà ad έ, 439; & ad μ', 12.

Ver. 16. Τρὶς δ' ἐρύσας.]

Ter circum Iliacos raptaverat Hectora muros. *Æn.* I. 487.

Vide suprà ad χ', 398.

Ver. 18.——ἐκλανύσας.] Vide suprà ad ε', 58.

Ver. 20.——τεθνειότα.] Vide suprà ad ν', 46; & ad ά, 265.

Ver.

Ὣς ὁ μὲν Ἕκτορα δῖον ἀεικίζεν μενεαίνων·
Τὸν δ' ἐλεαίρεσκον μάκαρες θεοὶ εἰσορόωντες,
Κλέψαι δ' ὠτρύνεσκον ἐΰσκοπον Ἀργεϊφόντην.
Ἔνθ' ἄλλοις μὲν πᾶσιν ἐήνδανεν, ἠδὲ ποθ' Ἥρῃ,
Οὐδὲ Ποσειδάωνι, ἠδὲ Γλαυκώπιδι κούρῃ·
Ἀλλ' ἔχον, ὥς ζφιν πρῶτον ἀπήχθετο Ἰλιος ἱρὴ,
Καὶ Πρίαμος καὶ λαὸς, Ἀλεξάνδρε ἕνεκ' ἄτης·
Ὃς νείκεσσε θεὰς, ὅτε οἱ μέσσαυλον ἵκοντο,
Τὴν δ' ἤνησ', ἥ οἱ πόρε μαχλοσύνην ἀλεγεινήν.
Ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἐκ τοῖο δυωδεκάτη γένετ' ἠώς,
Καὶ τότ' ἄρ' ἀθανάτοισι μεδήδα Φοῖβος Ἀπόλλων·
Σχέτλιοι ἐστὲ, θεοὶ, δηλήμονες· ἠ νύ ποθ' ὑμῖν
Ἕκτωρ μηρί' ἔκηε βοῶν αἰγῶν τε τελείων;
Τὸν νῦν οὐκ ἔτλητε, νέκυν περ ἐόντα, σαῶσαι,
Ἥ τ' ἀλόχῳ ἰδέειν, καὶ μητέρι, καὶ τέκεϊ ᾧ,

Sic ille quidem Hectorem nobilem indignè-tractabat iratus:
Eum autem miserabantur beati dii inspicientes,
Furtóque surripere hortabantur speculatorem Argicidam.
Cæteris quidem omnibus placuit, nequaquam tamen Junoni,
Neque Neptuno, neque oculis cæsiæ virgini:
Sed perstabant, sicut ipsis primùm invisa-reddita est Ilios sacra,
Et Priamus & populus, Alexandri propter injuriam;
Qui contumeliosè-damnavit deas, quandò ejus ad tugurium venerunt;
Eámque sententiâ-comprobavit, quæ ei præbuit libidinem damnosam.
Sed quandò jam exindè duodecima orta erat aurora,
Tum quidem inter immortales dixit Phœbus Apollo;
" Crudeles estis, dii, noxii: nónne quondam vobis
" Hector femora adolevit boum caprarúmque lectarum?
" Eum nunc non sustinuistis, vel mortuum, eripere,
" Suæque uxori videndum, & matri, & filio suo,

Ver. 26.——Ποσειδάωνι, ἠδὲ.] Cod. *Harleian.* Ποσειδάωνι, ἠδέ. Quod eodem modo pronunciandum.

Ibid.——Γλαυκώπιδι.] Vide suprà ad ά, 206.

Ver. 27. Ἀλλ' ἔχον, ὥς ζφιν πρῶτον ἀπήχθετο.]

——Manet altâ mente repostum
Judicium Paridis, spretæque injuria formæ. *Æn.* I. 30.

Ver. 28.——Ἀλεξάνδρε ἕνεκ' ἄτης· Ὃς νείκεσσε θεὰς.] Καὶ ὅρα ὅπως τὴν τῦ Τρωϊκῦ πολέμυ αἰτιωτάτην πρᾶξιν τῷ τέλει τῆς Ἰλιάδος ἐταμιεύσαλο· ἐπὶ τοσῦτον ἀναρτήσας τὸν ἀκροατήν. Τινὲς δὲ ἀθετῦσι καὶ τῦτον τὸν τύπον· εἰ γὰρ ἤδει, φασὶ, τὴν περὶ τῦ κάλλους κρίσιν ὁ ποιητὴς, πολλακῦ ἂν ἐμνήσθη αὐτῆς. Καὶ μὴν ἐςὶ πρὸς τῦτο εἰπεῖν, ὅτι πολλῶν καὶ ἄλλων ἅπαξ ὁ ποιητὴς ἐμνήσθη, ἅπερ ἐκ ἠθέτηνται. *Eustath.* *Macrobius* ex eorum numero, qui locum hunc repudiârunt, videtur fuisse; " Nullam," inquit, " com- " memorationem de Judicio Paridis *Homerus* " admittit." *Lib.* V. *cap.* 16. Quâ de re acriùs à *Scaligero* reprehenditur, *Poëtic. Lib.* V. *cap.* 3. *sub fine.*

Ver. 30. Τὴν δ' ἤνησ', ἥ οἱ πόρε μαχλοσύνην ἀλεγεινήν.] Τινὲς γράφυσιν ἕτερς· Τὴν δὲ ἤνεσεν, ἣ οἱ κεχαρισμένα δῶρ' ἐνόμιζε. *Eustath.*

Ver. 32. Καὶ τότ' ἄρ'.] *Et tunc utique*——.

Ibid.—ἀθανάτοισι.] Vide suprà ad ά, 398.

Ibid.——Φοῖβος Ἀπόλλων.] Vide suprà ad ά, 43.

Ver. 33.——δηλήμονες.] *Al.* ζηλήμονες· uti *Odyss.* έ, 118.

Ibid.——ὑμῖν.] Cod. *Harleian.* ὔμμιν. Quo modo & in MS. *Cantab.* scriptum reperit *Barnesius.*

Ver. 36.——τέκεϊ ᾧ.] Quâ ratione, τέκεϊ,

Καὶ πατέρι Πριάμῳ, λαοῖσί τε· τοί κέ μιν ὦκα
Ἐν πυρὶ κήαιεν, καὶ ἐπὶ κλέρεα κλερίσειαν.
Ἀλλ' ὁλοῷ Ἀχιλῆϊ, θεοὶ, βάλεσθ' ἐπαρήγειν,
Ὧ ἔτ' ἄρ φρένες εἰσὶν ἐναίσιμοι, ἔτε νόημα
Γναμπτὸν ἐνὶ στήθεσσι· λέων δ' ὡς, ἄγρια οἶδεν,
Ὅς ἐπεὶ ἄρ μεγάλη τε βίῃ καὶ ἀγήνορι θυμῷ
Εἴξας, εἶσ' ἐπὶ μῆλα βροτῶν, ἵνα δαῖτα λάβῃσιν·
Ὡς Ἀχιλεὺς ἔλεον μὲν ἀπώλεσεν, οὐδέ οἱ αἰδὼς
Γίνεται, ἥ τ' ἄνδρας μέγα σίνεται, ἠδ' ὀνίνησι.
Μέλλει γάρ πω τις καὶ φίλτερον ἄλλον ὀλέσσαι,
Ἠὲ κασίγνητον ὁμογάστριον, ἦὲ καὶ υἱόν·
Ἀλλ' ἤτοι κλαύσας καὶ ὀδυρόμενος μεθέηκε·
Τλητὸν γὰρ μοῖραι θυμὸν θέσαν ἀνθρώποισιν.
Αὐτὰρ ὅγ' Ἕκτορα δῖον, ἐπεὶ φίλον ἦτορ ἀπηύρα,
Ἵππων ἐξάπτων, περὶ σῆμ' ἑτάροιο φίλοιο
Ἕλκει· ὐ μήν οἵ τό γε κάλλιον, οὐδέ τ' ἄμεινον,

" Et patri Priamo, populisque; qui eum celeritèr
" Igne comburerent, & justa persolverent:
" Sed pernicioso Achilli, Dii, vultis favere,
" Cui neque mens est æqua, neque animus
" Flexibilis in pectoribus: sed leo tanquam, agrestia sapit,
" Qui magnisque viribus & superbo animo
" Obsecutus, vadit ad pecudes hominum, ut dapes accipiat:
" Sic Achilles misericordiam quidem perdidit, neque ei pudor
" Est, qui viros valdè lædit, atque juvat.
" Aliquis enim utique etiam chariorem alium perdidit,
" Sive fratrem uterinum, seu & filium;
" Et tamen postquàm deflevit, statim luctum remittit:
" Patientem enim Fata animum indiderunt hominibus.
" Sed hic Hectora nobilem, postquàm *eum* charâ vitâ privavit,
" A curru religans, circum sepulchrum sodalis dilecti
" Trahit: haud tamen ei hoc honestum, neque utile,

κεῖ, hîc ultimam producat; item κασίγνητον, *ver.* 47; & τεὸν, *ver.* 56; & πυκινὸν, *ver.* 75; vide suprà ad ά, 51.

Ver. 38.——κλερίσειαν.] Vide suprà ad ά, 140.

Ver. 39.—ὁλοῷ Ἀχιλῆϊ.] Vid. sup. ad ά, 2.

Ver. 40.——ἄρ.] *Ut nôstis*——. *Ut videtis*——.

Ver. 42. Ὅς.] *Qui scilicèt*——.

Ibid.——βίῃ καὶ ἀγήνορι Θυμῷ Εἴξας.]
——irarumque omnes effundit habenas.
Æn. XII. 499.

Vide suprà ad ί, 594.

Ver. 44.—οὐδέ οἱ αἰδὼς Γίνεται, ἥ τ' ἄνδρας μέγα σίνεται, ἠδ' ὀνίνησι.] Sic *Hesiodus*,
Αἰδὼς, ἥτ' ἄνδρας μέγα σίνεται ἠδ' ὀνίνησι.
Ἔργ. καὶ Ἡμερ. I. 316.

Et *Euripides*;
Αἰδώς τε δισσαὶ δ' εἰσὶν· ἡ μὲν ἐ κακὴ,
Ἥδ' ἀχθος οἴκων.——
Hippolyt. Cor. 385.

Ὁμήρου τε εἰπόντος, " Αἰδὼς ἥτ' ἄνδρα μέγα
" Σίνεται ἠδ' ὀνίνησι." Εὐριπίδης ἐν Ἐρεχθεῖ γράφει·
" Αἰδῶς καὶ αὐτὸς δυσκρίτως ἔχω περὶ·
" Καὶ δεῖ γὰρ αὐτῆς, κἄστιν ἐ κακὸν μέγα."
Clem. Alexand Strom. Lib vi.

Αἰδὼς δ' ἐκ ἀγαθὴ κεχρημένοι ἀνδρὶ προΐκα.
Odyss. ε', 347.

Ver. 46. Μέλλει γάρ πω.] *Al.* Μέλλει μέν πω.

Ver. 51. Ἵππων ἐξάπτων.] *Al.* Ἀρμασι ἐξάπτων.

Ver.

Μὴ, ἀγαθῷ περ ἐόντι, νεμεσσηθῶμέν οἱ ἡμεῖς·
Κωφὴν γὰρ δὴ γαῖαν ἀεικίζει μενεαίνων.
Τὸν δὲ χολωσαμένη προσέφη λευκώλενος Ἥρη·
Εἴη κεν κ' τᾶτο τεὸν ἔπος, Ἀργυρότοξε,
Εἰ δὴ ὁμὴν Ἀχιλῆϊ κ' Ἕκτορι θήσεσε τιμήν.
Ἕκτωρ μὲν θνητός τε, γυναικά τε θήσατο μαζόν·
Αὐτὰρ Ἀχιλλεύς ἐσι θεᾶς γόνος, ἣν ἐγὼ αὐτὴ
Θρέψα τε, κ' ἀτίτηλα, κ' ἀνδρὶ πόρον παράκοιτιν
Πηλεῖ, ὃς περὶ κῆρι φίλος γένετ' ἀθανάτοισι·
Πάντες δ' ἀνήϊασθε, θεοὶ, γάμυ· ἐν δὲ Σὺ τοῖσι
Δαίνυ', ἔχων φόρμιγγα, κακῶν ἔταρ', αἰὲν ἄπιστε.
Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεύς·
Ἥρη, μὴ δὴ πάμπαν ἀποσκύδμαινε θεοῖσιν.
Οὐ μὲν γὰρ τιμή γε μι' ἔσσεται· ἀλλὰ κ' Ἕκτωρ
Φίλτατος ἔσκε θεοῖσι βροτῶν, οἳ ἐν Ἰλίῳ εἰσίν·
Ὣς γὰρ ἐμοίγ' ἐπεὶ ἔτι φίλων ἡμάρτανε δώρων.
Οὐ γάρ μοι ποτὲ βωμὸς ἐδεύετο δαιτὸς ἐΐσης,

" Nè, forti licèt, ſuccenſeamus ei nos:
" Inſenſilem enim jam terram contumeliâ-afficit furens.
Hunc autem irata allocuta eſt ulnas-candida Juno;
" Sic ſanè & hoc tuum verbum, Argenteo-arcu-inſignis,
" Si quidem parem Achilli & Hectori conſtituetis honorem,
" Hector quidem mortaliſque, mulieriſque ſuxit mammam:
" At Achilles eſt deæ proles, quam ego ipſa
" Nutrivique, & educavi, & viro dedi uxorem
" Peleo, qui ex animo charus fuit immortalibus:
" Omnes autem interfuiſtis, dii, nuptiis, intérque tu hos
" Epulabaris, tenens citharam, ó malorum ſodalis, ſemper perfide.
Illam verò reſpondens allocutus eſt nubes-cogens Jupiter;
" Juno, nè jam omninò iraſcaris diis.
" Haud etenim honor idem erit: ſed & Hector
" Chariſſimus erat diis hominum, qui in Ilio ſunt;
" Sic enim mihi quidem: quià nunquam jucunda prætermittebat munera.
" Non enim mihi unquam ara caruit convivio æquali,

Ver. 54. Κωφὴν γὰρ δὴ γαῖαν ἀεικίζει.] Ἀντὶ τῦ, ἀναίσθητον ζῶμα ὑβρίζει. *Schol.* Οὔτε τοῖς ἄλλοις, ὅσοι μὴ αἰσθανονται, ὀργίζονται· οὔτε τοῖς τεθνεῶσιν ἔτι, ὡς πεπονθόσι τε τὸ ἔσχατον, ἢ ἐκ ἀλγήσασιν ὑπ' αἰσθησομένοις· ὃ οἱ ὀργιζόμενοι ἐφίενται. Διὸ εὖ περὶ τῦ Ἕκτορος ὁ ποιητὴς, παῦσαι βυλόμενος τὸν Ἀχιλλέα τῆς ὀργῆς τεθνεῶτος, " Κωφὴν γὰρ δὴ γαῖαν " ἀεικίζει μενεαίνων." *Ariſtot. Rhetoric. Lib.* II. *cap.* 3.

Ver. 55 —λευκώλενος Ἥρη.] Vide ſuprà ad ά, 572; & ad ό, 92.

Ver. 60.—ἀτίτηλα.] Cod. *Harleian.* ἀτίταλα.

Ver. 61. Πηλεῖ.] *Al.* Πηλέϊ, & Πηλῆ.

Ver. 61, 91, & 107.—ἀθανάτοισι.] Vide ſuprà ad ά, 398.

Ver. 63. Δαίνυ'.] *Barneſius* in uno MS. ſcriptum repperit, Δαίνυσ'.

Ver. 64.——νεφεληγερέτα Ζεύς.] Vide ſuprà ad ά, 175.

Ver. 67, 68, 69. Φίλτατος ἔσκε——ἡμάρτανε δώρων——ἐδεύετο δαιτὸς.] *Chariſſimus eſſe ſolebat——dona prætermittere ſolebat——convivio carere ſoleba——.* Vide ſuprà ad β, 221; & ad ν, 84.

Ver. 69.—δαιτὸς ἐΐσης. Καὶ τῶν κρεῶν δὲ μοῖραι ἐνεμοῦντο ὅθεν ἴσας φησὶ τὰς δαῖτας, ἀπὸ τῆς ἰσοτιμίας.——Ἐπείσθη δὲ Ζηνόδοτος, δαῖτα ἐΐσην, τὴν ἀγαθὴν λέγεσθαι. *Athenæus, Lib.* I. *cap.* 10. Vide ſuprà ad ά, 468.

Λοιβῆς τε, κνίσσης τε· τὸ γὰρ λάχομεν γέρας ἡμεῖς.
Ἀλλ' ἤτοι κλέψαι μὲν ἐάσομεν, (οὐδέ πη ἐστὶ
Λάθρη Ἀχιλλῆϊ) θρασὺν Ἕκτορα· ἦ γάρ οἱ αἰεὶ
Μήτηρ παρμέμβλωκεν ὁμῶς νύκτας τε καὶ ἦμαρ·
Ἀλλ' εἴτις καλέσειε θεῶν Θέτιν ἆσσον ἐμεῖο,
Ὄφρα τί οἱ εἴπω πυκινὸν ἔπος, ὥς κεν Ἀχιλλεὺς
Δώρων ἐκ Πριάμοιο λάχῃ, ἀπό θ' Ἕκτορα λύσῃ.
Ὣς ἔφατ'· ὦρτο δὲ Ἶρις ἀελλόπος ἀγγελέουσα.
Μεσσηγὺς δὲ Σάμου τε, καὶ Ἴμβρου παιπαλόεσσης,
Ἔνθορε μείλανι πόντῳ, ἐπεσονάχησε δὲ λίμνη.
Ἡ δὲ, μολυβδαίνῃ ἰκέλη, ἐς βυσσὸν ὄρουσεν,
Ἥτε κατ' ἀγραύλοιο βοὸς κέρας ἐμβεβαυῖα,

70 "Libaminéque, nidoréque: hunc enim ſortiti ſumus honorem nos.
"Sed tamen furto quidem ſurripere omittamus (neque ullo modo licet
"Clam Achille) audacem Hectora: certè enim ei aſſiduè
"Mater adeſt ſimul noctéſque & dies:
"Sed ſiquis vocet Deorum Thetin ad me,
75 "Ut quoddam ei dicam prudens verbum, ut Achilles
"Dona à Priamo accipiat, atque Hectora redemptum reddat.
Sic dixit: Surrexit autem Iris curſu procellas-æquans nunciatura.
Inter itaque Samúmque, & Imbrum aſperam,
Inſiliit nigro ponto, ingemuitque palus.
80 Ipſa autem glandulæ-plumbeæ ſimilis, in imum delapſa eſt,
Quæ agreſtis bovis cornu impoſita,

Ver. 71.——ἐάσομεν.] Vide ſuprà ad δ', 42.

Ver. 73.——παρμέμβλωκεν.] Vide ſuprà ad ν', 736; & ad α', 37.

Ver. 74. Ἀλλ' εἴτις καλέσειε.] Τὸ "Ἀλλ' "εἴτις καλέσειε Θέτιν," ——ταυτόν ἐστι τῷ, Ἀλλ' ἄγε τις καλεσάτω. Κατ' ἔλλειψιν δὲ δόκει ᾗ αὐτὸ ἐσχηματίσθαι, ὡς τῷ ὅλῳ τοιούτῳ ὄντος· Ἀλλ' εἴτις καλέσειε τὴν Θέτιν, θέλοιμι ἂν τοῦτο ἢ βουλοίμην, ἢ τοιόνδε τι. *Euſtath.* De hujuſmodi Apoſiopeſi, vide ſuprà ad κ', 111; item ad α', 135 & 340. *Barneſius*, hoc in loco, pro εἴτις legi poſſe conjicit, Ἶρις. Sed hoc longè minùs eſſet venuſtum.

Ver. 76.——ἀπό θ' Ἕκτορα λύσῃ.] Vide ſuprà ad α', 20.

Ver. 77.——ἀελλόπος ἀγγελέουσα.]

——at illa leves cœli demiſſa per auras. *Æn.* XI. 595.

Ver. 78. Μεσσηγὺς.] Vide ſuprà ad ε', 760.

Ver. 79. Ἔνθορε μείλανι πόντῳ.] Τῷ ᾗ ἔτι νῦν καλουμένῳ Μέλανι Πόντῳ. *Schol.* Μέλας δὲ πόντος ὁ ὕστερον Καρδιανὸς κόλπος ἀπὸ Καρδίας πόλεως. *Euſtath.* Equidem crediderim potiùs Epitheton hoc [μείλανι] apud Poëtam omni Mari commune, ut ἠεροειδές, οἰνοπα, &c.

Ibid.——ἐπεσονάχησε.] *Al* ἐπεσενάχησε. Quo modo & legit Codex *Harleianus*. Cæte ùm in uno MS. ſcriptum repperit *Barneſius*, ἐπεσονάχισε. Quod ferri non poteſt. Vide ſuprà ad α', 140.

Ver. 80, 81, 82. Ἡ δὲ, μολυβδαίνῃ ἰκέλη, &c.] *Plato* in *Ione* verſus hoſce legit, aut memoritèr citat, hoc modo;

Ἡ δὲ, μολυβδαίνῃ ἰκέλη, ἐς βυσσὸν ἵκανεν,
Ἥτε κατ' ἀγραύλοιο βοὸς κέρας ἐμμεμαυῖα,
Ἔρχεται ὠμηστῆσι μετ' ἰχθύσι πῆμα φέρουσα,

Τὸ δὲ ὑπὸ τῶν ποιητῶν λεγόμενον, "Ἡ δὲ, μολυβδαίνῃ ἰκέλη, ἐς βυσσὸν ὄρουσεν. Ἥ τε, "&c." παραχώρησις ἐστὶ, βουλομένοις ῥιζῶν εἴδη πρὸς τὰς ὁρμὰς χρῆσθαι τὰς παλαιάς· κέρας γὰρ τὴν τρίχα λέγεσθαι, καὶ τὸ κείρασθαι διὰ τοῦτο, καὶ κειρὰν καὶ τὸν παρ' Ἀρχιλόχῳ κηροπλάστην, φιλόκοσμον εἶναι περὶ κόμην, καὶ καλλωπιστήν. Ἔστι δὲ ἐκ ἀληθές· ἱππεῖαι γὰρ θριξὶ χρῶνται. *Plutarch. de Solertiâ Animalium.*

Ibid.——μολυβδαίνῃ.] Μολυβδίνη, ὁρμή· μόλυβδος δὲ ἐπίκειται τῷ ἀγκίστρῳ εἰς τὸ καθέλκειν αὐτὸ τῷ βάρει κάτω. *Schol.*

Ver. 81.——βοὸς κέρας.] Οἱ μὲν κυρίως· οἱ δὲ τὴν τρίχα· ἄμεινον δὲ νοεῖν κεράτιόν τι πρό-

Ἔρχεται ὠμηστῆσιν ἐπ' ἰχθύσι κῆρα φέρουσα·
Εὗρε δ' ἐνὶ ζαπῇϊ γλαφυρῷ Θέτιν, ἀμφὶ δέ τ' ἄλλαι
Εἵατ' ὀμηγερέες ἅλιαι θεαί· ἡ δ' ἐνὶ μέσσῃς
Κλαῖε μόρον ἧος παιδὸς ἀμύμονος, ὅς οἱ ἔμελλε
Φθίσεσθ' ἐν Τροίῃ ἐριβώλακι, τηλόθι πάτρης.
Ἆγχι δ' ἰσαμένη προσέφη πόδας ὠκέα Ἶρις·
Ὄρσο, Θέτι, καλέει Ζεὺς ἄφθιτα μήδεα εἰδώς·
Τὴν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα θεὰ Θέτις ἀργυρόπεζα·
Τίπτε με κεῖνος ἄνωγε μέγας θεός; αἰδέομαι δὲ
Μίσγεσθ' ἀθανάτοισιν, ἔχω δ' ἄχε' ἄκριτα θυμῷ.
Εἶμι μέν· ὀδ' ἅλιον ἔπος ἔσσεται, ὅ, τι κεν εἴπῃσι.
Ὡς ἄρα φωνήσασα, κάλυμμ' ἕλε δῖα θεάων
Κυάνεον, τοῦ δ' ὅτι μελάνδερον ἔπλετο ἔσθος.
Βῆ δ' ἰέναι, πρόσθεν δὲ ποδήνεμος ὠκέα Ἶρις
Ἡγεῖτ'· ἀμφὶ δ' ἄρα σφι λιάζετο κῦμα θαλάσσης·
Ἀκτὴν δ' εἰσαναβᾶσαι, ἐς οὐρανὸν αἰὲν ἱκέσθην·
Εὗρον δ' εὐρύοπα Κρονίδην, περὶ δ' ἄλλοι ἅπαντες

Deſcendit cruda-vorantibus piſcibus mortem ferens:
Invenit autem in ſpecu cavâ Thetin, circùm autem & aliæ
Sedebant frequentes marinæ deæ: ipſa verò in mediis
Flebat fatum ſui filii eximii, qui ei erat
Periturus in Trojâ glebosâ, longè à patriâ.
Propè autem ſtans allocuta eſt pedibus velox Iris;
" Surge, Theti, vocat Jupiter æternis conſiliis pollens.
Huic autem rèſpondit deindè dea Thetis pedes-argentea;
" Curnam me ille jubet *venire* magnus Deus? Vereor autem
" Miſcere immortalibus; habeo enim dolores innumeros animo.
" Ibo tamen; neque irritum verbum erit, quodcunque dixerit.
Sic fata, velum accepit auguſtiſſima dearum
Atrum, eóque nullum nigrius erat veſtimentum.
Perrexit autem ire, pedibúſque ventoſa velox Iris
Præibat; & circum ipſas diducebatur unda maris.
Littus verò ut conſcenderánt, in cœlum ſe-proripuerunt:
Invenerunt autem latè-ſonantem Saturnium, circúmque cæteri omnes

προκεῖσθαι τῷ ἀγκίστρῳ, ἵνα μὴ οἱ ἰχθύες ἀποξιβράσκωσι τὴν ὁρμιάν. *Sibol.* Vide ad *ver.* 80.

Ver. 84.—ὀμηγερέες ἅλιαι.] Quâ ratione, ὁμηγερέες, hîc ultimam producat; item μόρον & ὅς, *ver.* 85; & ἅλιον, *ver.* 92; vide ſupra ad ά, 51.

Ibid.——μίσσῃς.] *Al.* μίσσαις.

Ver. 85. κλαῖε.] Vide ſuprà ad ν', 84.

Ver. 86—88. φθίσεσθ'——ἄφθιτα.] Vide ſuprà ad ν', 339.

Ver. 88. Ὄρσο, Θέτι.] Edidit *Barneſius*, Ὄρσο, Θέτις. Sed nihil opus. Vide ſuprà ad ά, 51.

Ver. 91.——ἄκριτα.] Vide ſuprà ad ά, 309 & 314.

Ver. 92.——εἴπῃσι.] *Al.* εἴπῃ.

Ver. 94. Κυάνεον.] Vide ſuprà ad ά, 398.

Ver. 96.—ἀμφὶ δ' ἄρα σφι λιάζετο κῦμα θαλάσσης.]

——Simul alta jubet diſcedere latè
Flumina, quà juvenis greſſus inferret; at illum
Curvata in montis faciem circumſtetit unda,
Accepitque ſinu vaſto.——
Georg. IV. 359.

Ver. 98.——εὐρύοπα Κρονίδην.] Malè hîc *Barneſius*; " Pro εὐρύοπην Κρονίδην, (inquit,) " *Vocativus* pro *Accuſativo*." Quòd planè eſt abſurdum; & nè de *nominativo* quidem ullâ ratione ferri poteſt. Vide ſuprà ad ά,

Εἵαθ' ὁμηγερέες μάκαρες θεοὶ αἰὲν ἐόντες·
Ἡ δ' ἄρα παρὰ Διὶ πατρὶ καθέζετο, εἶξε δ' Ἀθήνη.
Ἥρη δὲ χρύσεον καλὸν δέπας ἐν χερὶ θῆκε,
Καί ῥ' εὔφρην' ἐπέεσσι· Θέτις δ' ὤρεξε πιοῦσα.
Τοῖσι δὲ μύθων ἦρχε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε·
Ἦλυθες Οὔλυμπόνδε, θεὰ Θέτι, κηδομένη περ,
Πένθος ἄλαστον ἔχουσα μετὰ φρεσίν· οἶδα κὴ αὐτός·
Ἀλλὰ κὴ ὣς ἐρέω, τοῦ σ' εἵνεκα δεῦρο κάλεσσα·
Ἐννῆμαρ δὴ νεῖκος ἐν ἀθανάτοισιν ὄρωρεν
Ἕκτορος ἀμφὶ νέκυι, κὴ Ἀχιλλῆϊ πτολιπόρθῳ·
Κλέψαι δ' ὠτρύνεσκον ἐΰσκοπον Ἀργειφόντην·
Αὐτὰρ ἐγὼ τόδε κῦδος Ἀχιλλῆϊ πορ̣ιάπτω,
Αἰδῶ κὴ φιλότητα τεὴν μετόπισθε φυλάσσων.
Αἶψα μάλ' ἐς στρατὸν ἐλθὲ, κὴ υἱέϊ ζῷ ἐπίτειλον·
Σκύζεσθαί οἱ εἰπὲ θεὰς, ἐμὲ δ' ἔξοχα πάντων
Ἀθανάτων κεχολῶσθαι, ὅτι φρεσὶ μαινομένῃσιν
Ἕκτορ' ἔχει παρὰ νηυσὶ κορωνίσιν, οὐδ' ἀπέλυσεν·
Αἴκεν πως ἐμέ τε δείσῃ, ἀπὸ θ' Ἕκτορα λύσῃ.

Sedebant frequentes beati dii immortales:
Ipsa autem Jovi patri assedit, cessitque Minerva.
Juno verò aureum pulchrum poculum in manu posuit;
Et consolabatur verbis: Thetis autem reddidit, postquàm bibisset.
Inter hos verò sermonem orsus est pater hominúmque deûmque;
" Venisti ad Olympum, dea Theti, mœsta licèt,
" Luctum non obliviscendum habens in præcordiis; novi & ipse:
" Sed & sic dicam, cujus te gratiâ huc vocavi:
" Novem-dies jam contentio inter immortales orta-est
" Hectoris de cadavere, & Achille urbium-vastatore:
" Furto autem surripere hortabantur speculatorem Argicîdam;
" At ego hanc gloriam Achilli tribuo,
" Reverentiam in te & amicitiam in posterum servans.
" Ocyùs ad castra descende, & filio tuo præcipe:
" Iratos ei dic Deos, méque supra omnes
" Immortales indignatum esse, quòd animo furenti
" Hectorem detinet apud naves recurvas, neque redemptum-reddidit:
" Si quo pacto méque vereatur, Hectorémque redemptum-reddat.

175 & 498; item ad ω', 185. Εὐρώπα, hoc in loco, est ab Εὐρώψ.

Ver. 101.—— χρύσεον.] Pronunciabatur χρύσεον. Prima enim necessariò producitur. Vide suprà ad ὁ, 272; & ad ν', 523.

Ver. 103.—— πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε.] Vide suprà ad ὁ, 12.

Ver. 107.—— ὄρωρεν.] Vide suprà ad β', 810; & ad ἁ, 37.

Ver. 108.—— ἀμφὶ νέκυι.] Vide suprà ad ω', 321 & 526.

Ibid.—Ἀχιλλῆϊ πτολιπόρθῳ.] Vide suprà ad β', 278.

Ver. 110.—— πορ̣ιάπτω.] *Al.* πρ̣οϊάπτω.

Ver. 114 & 135. Ἀθανάτων.] Vide suprà ad ἁ, 398.

Ver. 115, 116, 118.—— ἀπέλυσεν—— λύσῃ—— Λύσασθαι.] Vide suprà ad ἁ, 20.

Ver. 116.—— τε δείσῃ.] Quâ ratione, τε, hîc producatur; item Ἀχιλλῆϊ, *ver.* 119 & 147; & τίς, *ver.* 149; & γάρ, *ver.* 153; vide suprà ad ἁ, 51.

Αὐτὰρ ἐγὼ Πριάμῳ μεγαλήτορι Ἶριν ἐφήσω,
Λύσασθαι φίλον υἱὸν, ἰόντ' ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν,
Δῶρα δ' Ἀχιλλῆϊ φερέμεν, τά κε θυμὸν ἰήνῃ.
Ὣς ἔφατ'· οὐδ' ἀπίθησε θεὰ Θέτις ἀργυρόπεζα.
Βῆ δὲ κατ' Οὐλύμποιο καρήνων αἰὲν ἀΐξασα.
Ἷξεν δ' ἐς κλισίην ἔνθ' υἱέϊ, ἐν δ' ἄρα τὸν γε
Εὗρ' ἀδινὰ στενάχοντα· φίλοι δ' ἀμφ' αὐτὸν ἑταῖροι
Ἐσσυμένως ἐπένοντο, καὶ ἐντύνοντ' ἄριστον·
Τοῖσι δ' οἷς λάσιον μέγας ἐν κλισίῃ ἱέρευτο.
Ἡ δὲ μάλ' ἄγχ' αὐτοῖο καθέζετο πότνια μήτηρ,
Χειρί τέ μιν κατέρεξεν, ἔπος τ' ἔφατ', ἔκ τ' ὀνόμαζε·
Τέκνον ἐμὸν, τέο μέχρις ὀδυρόμενος καὶ ἀχεύων,
Σὴν ἔδεαι κραδίην, μεμνημένος οὐδέ τι ζίτου

" Cæterùm ego ad Priamum magnanimum Irin mittam,
" Ut-redimat dilectum filium, profectus ad naves Achivorum,
" Donáque Achilli ferat, quæ animum placent.
Sic dixit: Neque non-obsecuta est dea Thetis pedes-argentea:
Descendit verò ab Olympi vorticibus impetu-facto.
Pervenit autem ad tentorium sui filii, intúsque illum
Invenit crebros effundentem gemitus; dilecti autem circum ipsum socii
Properè curabant, & apparabant prandium:
Illis verò ovis villosa magna in tentorio mactata erat.
Admodùm autem propè ipsum consedit veneranda mater,
Manúque ipsum demulsit, verbáque fecit, dixítque;
" Fili mi, quoúsque lugens & mœrens,
" Tuum edes cor, memor neque cibi omninò,

Ver. 121. Βῆ δὲ κατ' Οὐλύμποιο καρήνων αἰξασα.] Vide suprà ad χ', 187.

Ver. 122.—ἄρα.] Non hîc supervacaneum est istud " ἄρα." Sententiam enim connectit cum eo quod præcessit, *ver.* 3, &c.

Ver. 124.——ἐντύνοντ' ἄριστον.] Ita necessariò legendum: *Al.* ἐντύνοντο ἄριστον. Quod nullo modo ferri potest; nam ἄριστον, *prandium*, primam producit:

Ὥρα ὅμως κ' εἰς οἶκον· ἀνάριστος Διοκλειδάς. *Theocrit. Idyll.* XV. 146.
Καὶ πρὸς τούτοις ἀριστώσῃ τὸν Πειραιᾶ προσέμαξεν. *Aristoph. Equit.* 812.
Εἰς σὲ βλέψαι, κὴ τὸν ταμίαν, ὁπότ' ἄρίστον παραθήσει. *Id. Vesp.* 611.
Ἐπὶ τοῖσδε τὰς πρέσβεις ἐπ' ἄριστον καλῶ. *Id. Avib.* 1601.
Ἄριστον προτίθεντο καὶ ἅτθ' ἥδιστα μάσασθαι. *Id. Pace*, 1280.
Δεῦ ταῦθ' ἵν' ἄριστᾶτε——. *Id.* Ἐκκλησιαζ. 468.

Cæterùm de duorum priorum *Aristophanis* versuum rhythmo, vide suprà ad ζ', 146.

Porrò idem error irrepsit, *Odyss.* ω', 2;

Ἐντύνοντο ἄριστον ἅμ' ἠοῖ——

qui tamen versus rectè scriptus occurrit apud *Athenæum, lib.* I. *cap.* 9;

Ἐντύνοντ' ἄριστον ἅμ' ἠοῖ——.

Malè igitur *Phil. Labbé*; " Ἄριστον, *pran-* " *dium*," (inquit) melius primam brevian, " quamvis ἀνάριστος, *impransus*, secundam " extendat apud plerosque." *Prosodia, p.* 122. Vide supràad κ', 299.

Ibid.——ἄριστον.] Ἄριστον δὲ λέγει νῦν τὸ πρωϊνὸν, ὁ ἡμεῖς λέγομεν ἀκράτισμα· ὥσπερ αὖ πάλιν τὸ παρ' ἡμῖν ἄριστον ὁ Ποιητὴς φησι δεῖπνον——· τὸ δὲ δεῖπνον, δόρπον. *Schol.* Vide *Athenæum, lib.* I. *cap.* 9, 10: Item *Plutarchum, Symposiac. lib.* VIII. *Probl.* 6.

Ver. 127. Χειρί τέ μιν κατέρεξεν.]

——dextrâque prehenium.
Continuit, roseoque hæc insuper addidit ore. *Æn.* II. 592.

Ver. 128.—τέο μέχρις ὀδυρόμενος καὶ ἀχεύων, Σὴν ἔδεαι κραδίην.] Ita suprà ζ', 202;

Οὐ θυμὸν κατέδων——.
Nec te tantus edat tacitam dolor——. *Æn.* XII. 801.

Ver. 129.—οὐδέ τι ζίτου.] *Al.* ὅτε τι ζίτου. Quo modo legit & Codex *Harleianus.*

Οὔτ' εὐνῆς; ἀγαθὸν δὲ γυναικί περ ἐν φιλότητι
Μίσγεσθ'· ὤ γάρ μοι δηρὸν βέῃ, ἀλλά τοι ἤδη
Ἄγχι παρέσηκεν θάνατος καὶ μοῖρα κραταίη.
Ἀλλ' ἐμέθεν ξύνες ὦκα, Διὸς δέ τοι ἄγγελός εἰμι·
Σκύζεσθαί σοι φησὶ θεὸς, εἰ δ' ἔξοχα πάντων
Ἀθανάτων κεχολῶσθαι, ὅτι φρεσὶ μαινομένῃσιν
Ἕκτορ' ἔχεις παρὰ νηυσὶ κορωνίσιν, οὐδ' ἀπέλυσας.
Ἀλλ' ἄγε δὴ λῦσον, νεκροῖο δὲ δέξαι ἄποινα.
Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
Τῇδ' εἴη, ὃς ἄποινα φέροι, καὶ νεκρὸν ἄγοιτο,
Εἰ δὴ πρόφρονι θυμῷ Ὀλύμπιος αὐτὸς ἀνώγει.
Ὣς οἵγ' ἐν νηῶν ἀγύρει μήτηρ τε καὶ υἱὸς
Πολλὰ πρὸς ἀλλήλους ἔπεα πτερόεντ' ἀγόρευον.
Ἶριν δ' ὦτρυνε Κρονίδης εἰς Ἴλιον ἱρήν·
Βάσκ' ἴθι, Ἶρι ταχεῖα, λιποῦσ' ἕδος Οὐλύμποιο,
Ἄγγελον Πριάμῳ μεγαλήτορι, Ἴλιον εἴσω,
Λύσασθαι φίλον υἱὸν, ἰόντ' ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν·
Δῶρα δ' Ἀχιλλῆϊ φερέμεν, τά κε θυμὸν ἰήνῃ,

130 "Neque cubilis? Bonum verò mulieri in amore
"Miſceri: Non enim mihi diù vives, ſed tibi jam
"Propè adeſt mors & fatum violentum.
"Sed mihi auſculta ocyùs; Jovis enim tibi nuncia ſum:
"Iraſci tibi ait deos, ſéque ſupra omnes
135 "Immortales indignatum eſſe, quòd animo furenti
"Hectorem detines apud naves recurvas, neque redimi-paſſus es.
"Sed agedum redemptum-redde, mortuíque accipe pretia.
Hanc verò reſpondens allocutus eſt pedibus-velox Achilles;
"Huc adſit, qui pretium ferat, & cadaver aſportet,
140 "Si quidem ſerio animo Olympius ipſe jubet.
Sic hi quidem in navium cœtu matérque & filius
Multa inter ſe verba alata dicebant.
Irin autem impulit Saturnius ad Ilium ſacram;
"Vade age, Iri velox, relictâ ſede Olympi,
145 "Nuncia Priamo magnanimo, ad Ilium
"Ut-redimat charum filium, profectus ad naves Achivorum;
"Donáque Achilli ferat, quæ animum placent,

Ver. 130.—ἀγαθὸν δὲ.] Πάλιν αἴσχιστα δοκεῖ τὸν υἱὸν ἡ Θέτις ἐφ' ᾗ ἡδονὰς παρακαλεῖν, ἢ ἀναμιμνήσκειν ἀφροδισίων· ἀλλὰ κ' ἀνῖαῦθα δεῖ παραθεωρεῖν τὴν τῦ Ἀχιλλέως ἐγκράτειαν, ὅτι τῆς Βρισηΐδος ἐρᾶν, ἡκύστης πρὸς αὐτὸν, εἰδὼς τὴν τῦ βίᾳ τελευτὴν ἐγγὺς ὄσαν, ὐδ' (ὥσπερ οἱ πολλοὶ) πενθεῖ τὸν φίλον ἀπραξίᾳ ἢ παραλείψει τῶν καθηκόντων, ἀλλὰ τῶν μὲν ἡδονῶν διὰ τὴν λύπην ἀπέχεται, ταῖς δὲ πράξεσι ἢ ταῖς στρατηγίαις ἐνεργός ἐστι. *Plutarch de audiendis Poëtis.* Cæterùm locum hunc à Veterum nonnullis repudiatum teſtatur *Euſtathius.*

Ver. 152.—παρέσηκεν.] Vide ſuprà ad ϐ', 434.

Ver. 138. Τὴν δ'.] Vide ſuprà ad ά, 57; & ad ϐ', 160.

Ver. 139. Τῇδ' εἴη, ὃς ἄποινα φέροι.] Ἐνταῦθα ἴσως, ἐνθάδε ἡκέτω ὁ κομίζων τὰ λύτρα. *Schol.*

Ibid.——ἄγοιτο.] *Al.* ἄροιτο.

Ver. 140. Εἰ δὴ.] *Si reverà, ut dixiſti*—.

Ver. 144. Βάσκ' ἴθι Ἶρι ταχεῖα.]
Labere Nympha polo, fineſeque inviſe Latinos. *Æn.* XI. 588.
Vide ſuprà ad ό, 158.

Ver.

Οἷον, μηδέ τις ἄλλος ἅμα Τρώων ἴτω ἀνήρ.
Κήρυξ τίς οἱ ἕποιτο γεραίτερος, ὅς κ' ἰθύνοι
Ἡμιόνους κὴ ἅμαξαν ἐΰτροχον, ἠδὲ κὴ αὖτις
Νεκρὸν ἄγοι πρωτὶ ἄστυ, τὸν ἔκτανε δῖος Ἀχιλλεύς.
Μηδέ τί οἱ θάνατος μελέτω φρεσὶ, μηδέ τι τάρβος.
Τοῖον γάρ οἱ πομπὸν ὀπάσσομεν Ἀργειφόντην,
Ὅς ἄξει, εἵως κεν ἄγων Ἀχιλῆϊ πελάσσῃ.
Αὐτὰρ ἐπὴν ἀγάγῃσιν ἔσω κλισίην Ἀχιλῆος,
Οὔτ' αὐτὸς κλενέει, ἀπό τ' ἄλλους πάντας ἐρύξει.
Οὔτε γὰρ ἐς ἄφρων, ἔτ' ἀσκοπος, ἔτ' ἀλιτήμων·
Ἀλλὰ μάλ' ἐνδυκέως ἱκέτεω πεφιδήσεται ἀνδρός.
Ὣς ἔφατ'· ὦρτο δὲ Ἶρις ἀελλόπος ἀγγελέουσα·
Ἶξεν δ' ἐς Πριάμοιο· κίχεν δ' ἐνοπήν τε γόον τε.
Παῖδες μὲν πατέρ' ἀμφὶ καθήμενοι ἔνδοθεν αὐλῆς,
Δάκρυσιν εἵματ' ἔφυρον· ὁ δ' ἐν μέσσοισι γεραιὸς
Ἐντυπὰς ἐν χλαίνῃ κεκαλυμμένος, ἀμφὶ δὲ πολλὴ

" Solus, neque alius unâ Trojanorum eat vir.
" Præco aliquis eum comitetur ſenior, qui dirigat
" Mulas & rhedam volubilem, atque retrò
" Mortuum aſportet ad urbem, quem interfecit nobilis Achilles.
" Neque omninò ei mors obverſetur animo, neque omninò terror:
" Talem enim ei ducem-viæ dabimus Argicîdam,
" Qui ducet, uſquedum ducendo prope Achillem conſtituerit.
" At poſtquàm duxerit intra tentorium Achillis,
" Neque ipſe interficiet, aliósque ómnes prohibebit:
" Neque enim eſt imprudens, neque temerarius, neque officii-negligens;
" Sed perquàm humanè ſupplici parcet viro.
Sic dixit: Surrexit autem Iris curſu-procellas-æquans nunciatura:
Pervenit autem in Priami *domum*; invenit verò clamorémque luctúmque.
Filii quidem patrem circumſedentes in aulâ,
Lacrymis veſtimenta perfundebant: ipſe verò in mediis ſenex
Obvoluta chlænâ tectus; circúmque multus

Ver. 149. Κήρυξ.] Edidit *Barneſius* Κῆρυξ. Verum, ut opinor, minùs rectè. Vide ſuprà ad β', 267.

Ibid.—ἰθύνοι.] Cod. *Harleian.* ἰθύνει. *Al.* ἰθύνη.

Ver. 150, 179, & 189.—ἅμαξαν.] Vide infrà ad *ver.* 711 & 782.

Ver. 153.—ὀπάσσομεν.] Rectè cum duplici σ. Vide ſuprà ad ά, 140.

Ver. 154. Ὅς ἄξει.] Edidit *Barneſius* ex conjecturâ Ὅς Σφ' ἄξει· Minùs rectè: præſertim cùm hoc ad Priamum ſolum referri videatur. Cæterùm quâ ratione ferri poſſit Vulgata Lectio, vide ſuprà ad ά, 51.

Ver. 157. Οὔτε γάρ ἐς ἄφρων, ἔτ' ἄσκοπος, ἔτ' ἀλιτήμων.] Ἐνταῦθα δὲ κατὰ τὰς παλαιὰς διέλαβεν ὁ Ποιητὴς διαλαχίων, ὅθεν ἔρχονται εἰς τὸ ἀδικεῖν ἄνθρωποι· ἢ γὰρ δι' ἀσυνεσίαν, ὃ δηλοῦται διὰ τὸ "ἄφρων·" ἢ ἀκόντως, ὁ δηλοῖ Ὅμηρος διὰ τοῦ "ἄσκοπος," ὁ Σημαίνει τὸν μὴ τῷ Συμφέροντι προνοούμενον—· ἢ ἑκουσίως, ὃ διὰ τοῦ "ἀλιτήμων" ἐδήλωσεν· ἀλιτήμων γὰρ ὁ ἑκουσίως ἁμαρτάνων. *Euſtath.*

Ver. 158 & 187.——ἱκέτεω πεφιδήσεται.] Pronunciabatur ἱκέτω.

Ver. 161. Παῖδες μὲν πατέρ' ἀμφὶ.]

Hîc matres, miſeræque nurus, hîc cara ſororum
Pectora mœrentum, puerique parentibus orbi. *Æn.* XI. 215.

Ibid.—αὐλῆς.] Τῷ περιλελειχίσμενῳ καὶ ὑπαίθρῳ τόπῳ. *Etymolog. Magn.* à *Barneſio* citatum.

Ver. 163. Ἐντυπὰς ἐν χλαίνῃ κεκαλυμμένος.] Οὕτως φησὶν αὐτὸν κεκαλύφθαι τῇ χλανίδι ἐντετυπωμένοις ἱματίοις ὅλον τὸ Σῶμα, ὥστε μόνον τὸν τῶν μέλων τύπον φαίνεσθαι. *Schol.*

Κόπρος ἔην κεφαλῇ τε καὶ αὐχένι τοῖο γέροντος,
Τήν ῥα κυλινδόμενος καταμήσατο χερσὶν ἑῇσι.
Θυγατέρες δ' ἀνὰ δώματ', ἰδὲ νυοί, ὠδύροντο,
Τῶν μιμνησκόμεναι, οἳ δὴ πολέες τε καὶ ἐσθλοὶ
Χερσὶν ὕπ' Ἀργείων κέατο ψυχὰς ὀλέσαντες.
Στῆ δὲ παρὰ Πρίαμον Διὸς ἄγγελος, ἠδὲ προσηύδα,
Τυτθὸν φθεγξαμένη, (τὸν δὲ τρόμος ἔλλαβε γυῖα·)
Θάρσει, Δαρδανίδη Πρίαμε, φρεσὶ, μηδέ τι τάρβει·
Οὐ μὲν γάρ τοι ἐγὼ κακὸν ὀσσομένη τόδ' ἱκάνω,
Ἀλλ' ἀγαθὰ φρονέουσα· Διὸς δέ τοι ἄγγελός εἰμι,
Ὅς σευ, ἄνευθεν ἐὼν, μέγα κήδεται, ἠδ' ἐλεαίρει·
Λύσασθαί σ' ἐκέλευσεν Ὀλύμπιος Ἕκτορα δῖον,
Δῶρα δ' Ἀχιλλῆϊ φερέμεν, τά τε θυμὸν ἰήνῃ,
Οἷον, μηδέ τις ἄλλος ἅμα Τρώων ἴτω ἀνήρ.
Κήρυξ τις τοι ἕποιτο γεραίτερος, ὅς κ' ἰθύνοι
Ἡμιόνους καὶ ἄμαξαν ἐύτροχον, ἠδὲ καὶ αὖτις
Νεκρὸν ἄγοι πρωτὶ ἄστυ, τὸν ἔκτανε δῖος Ἀχιλλεύς.

Fimus *affuſus* erat capitique & cervici ſenis,
Quem quidem volutatus affatim-injecerat manibus ſuis.
Filiæ verò per ædes, & nurus, lamentabantur,
Illorum recordantes, qui jam multique & ſtrenui
Manibus ſub Argivorum jacebant, vitâ privati.
Stetit autem juxta Priamum Jovis nuncia, atque allocuta eſt,
Summiſsâ voce, (illum autem tremor occupabat artus;)
" Confide, Dardanide Priame, animo, neque omninò formida:
" Non enim tibi ego malum vaticinatura huc venio,
" Sed benevolo animo; Jovis autem tibi nuncia ſum,
" Qui tuî, procul licèt ſit, magnam curam habet, & miſeretur:
" Redimere te jubet Olympius Hectora nobilem,
" Donáque Achilli ferre, quæ animum placent,
" Solum, neque quis alius unà Trojanorum eat vir.
" Præco aliquis te comitetur ſenior, qui regat
" Mulas & rhedam volubilem, atque retrò
" Mortuum aſportet ad urbem, quem interfecit nobilis Achilles.

Ver. 164. Κόπρος.] Κοινῶς μὲν, τὰ κόπρια· νῦν δὲ, ἡ κόνις. *Schol.*

Ver. 165. Τήν ῥα.] *Quam utique*———. *Quam ſcilicèt*———.

Ibid.———καταμήσατο.] *Al.* καταμήσατο. Male: Fit enim ex ἀμάω. Utì notavit *Barneſius.*

Ver. 166. Θυγατέρες.] Vide ſuprà ad ά, 398.

Ibid.——ἰδὲ νυοὶ.] Quâ ratione, ἰδὲ, hîc ultimam producat; item Ἀχιλλῆϊ, *ver.* 176; & τίς, *ver.* 178; vide ſuprà ad ά, 51.

Ibid.——ὠδύροντο.] *Al.* ὠδύραντο. Sed minùs rectè. Vide ſuprà ad ν, 84.

Ver. 171.——μηδέ τι τάρβει.]
——timor omnis abeſto. *Æn.* XI. 14.

Ver. 172. Οὐ μὲν γάρ τοι ἐγὼ κακὸν ὀσσομένη τόδ' ἱκάνω.] Τουτέστιν ὐ κακὸν κληδονιζομένη. *Porphyr. Quæſt. Homeric.* 16. Vide ſuprà ad ά, 105.

Ver. 173.—Διὸς δέ τοι ἄγγελός εἰμι, Ὅς σευ, ἄνευθεν ἐὼν,———ἐλεαίρει.]
Imperio Jovis huc venio, qui———
——cœlo tandem miſeratus ab alto eſt.
Æn. V. 726.

Ver. 175 & 195. Λύσασθαι.] Vide ſuprà ad ά, 20.

Ver. 178. Κήρυξ.] Vide ſuprà ad *ver.* 140.

Ibid.—ἰθύνοι.] *Al.* ἰθύνῃ. Ut ſuprà *ver.* 149.

Ver.

Μηδέ τί τοι θάνατος μελέτω φρεσὶ, μηδέ τι τάρβος·
Τοῖος γάρ τοι πομπὸς ἅμ' ἕψεται Ἀργειφόντης,
Ὅς σ' ἄξει, εἵως κεν ἄγων Ἀχιλῆϊ πελάσσῃ.
Αὐτὰρ ἐπὴν ἀγάγῃσιν ἔσω κλισίην Ἀχιλῆος,
Οὔτ' αὐτὸς κτενέει, ἀπό τ' ἄλλους πάντας ἐρύξει·
Οὔτε γὰρ ἐς' ἄφρων, οὔτ' ἄσκοπος, οὔτ' ἀλιτήμων·
Ἀλλὰ μάλ' ἐνδυκέως ἱκέτεω πεφιδήσεται ἀνδρός·
Ἣ μὲν ἄρ' ὣς εἰποῦσ' ἀπέβη πόδας ὠκέα Ἶρις.
Αὐτὰρ ὅγ' υἷας ἄμαξαν εὐτροχον ἡμιονείην
Ὁπλίσαι ἠνώγει, πειρίνθα δὲ δῆσαι ἐπ' αὐτῆς·
Αὐτὸς δ' ἐς θάλαμον καταβήσετο κηώεντα,
Κέδρινον, ὑψόροφον, ὃς γλήνεα πολλὰ κεχάνδει,
Ἐς δ' ἄλοχον Ἑκάβην ἐκαλέσσατο, φώνησέν τε·
Δαιμονίη, Διόθεν μοι Ὀλύμπιος ἄγγελος ἦλθε,
Λύσασθαι φίλον υἱὸν, ἰόντ' ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν,
Δῶρα δ' Ἀχιλλῆϊ φερέμεν, τά κε θυμὸν ἰήνῃ.
Ἀλλ' ἄγε μοι τόδε εἰπὲ, τί τοι φρεσὶν εἴδεται εἶναι;
Αἰνῶς γάρ μ' αὐτόν γε μένος καὶ θυμὸς ἀνώγει,

" Neque omninò tibi mors obverſertur animo, neque omninò terror:
" Talis enim te dux viæ comitabitur Argicîda,
" Qui te ducet, uſquedùm ducendo prope Achillem conſtituerit,
" At poſtquàm duxerit intra tentorium Achillis,
" Neque ipſe interficiet, aliósque omnes prohibebit:
" Neque enim eſt imprudens, neque temerarius, neque officii-negligens;
" Sed perquàm humanè ſupplici parcet viro.
Illa quidem ſic locuta abiit pedibus velox Iris.
Sed is filios rhedam volubilem mulinam
Apparare juſſit, arcámque ligare ſuper ipsâ:
Ipſe autem in thalamum deſcendit odoratum,
Cedrinum, tecto-excelſo, qui pretioſa multa continebat,
Intróque uxorem Hecubam vocavit, dixítque;
" Infelix, à Jove mihi Olympia nuncia venit,
" Ut-redimerem dilectum filium, profectus ad naves Achivorum,
" Donáque Achilli ferrem, quæ animum placent.
" Sed agè mihi hoc dic, quid tibi in præcordiis videtur eſſe?
" Valdè enim me ipſum quidem animus & mens jubet,

Ver. 183.——πελάσσῃ.] Sic ſuprà *ver.* 154; vide ſuprà ad ν', 1.

Ver. 190. Ὁπλίσαι ἠνώγει.] Vide ſuprà ad ά, 140.

Ibid.—πειρίνθα.] Τὸ ἐπικείμενον τῇ ἁμάξῃ πλινθίον, ἐφ' ᾧ φέρυσι τὰ φορτία. *Schol.* Πείρινθα δὲ τὸ πλινθίον τὸ ἄνω τῆς ἁμάξης, ὅπου τὰ φορτία ἐπιτίθενται· ὃ καὶ ὑπερίερίν λέγεται, διὰ τὸ ὑπερκεῖσθαι τῷ ἄξονος. *Euſtath.*

Ibid.——ἐπ' αὐτῆς.] *Al.* ἀπ' αὐτῆς.

Ver. 191.——καταβήσετο.] *Al.* καταβήσατο. Vide ſuprà ad β', 35; & ad έ, 109.

Ver. 192.——ὑψόροφον, ὃς.] Quâ ratione, ὑψόροφον, hîc ultimam producat; item ἄλοχον, *ver.* 193; & Ἀχιλλῆϊ, *ver.* 196; & ἐνὶ, *ver.* 219; & ἄλιον, *ver.* 224; vide ſuprà ad ά, 51.

Ibid.——γλήνεα.] Τὰ μὴ ῥερυπωμένα ἱμάτια, ἀλλὰ σιλπνὰ, διὰ καθαρότητα. *Porphyr. Quæſt. Homeric.* 9.

Ibid.—κεχάνδει.] Cod. *Harleian.* κεχάνδη.

Ver. 194. Δαιμονίη.] Habet hæc vox apud *Homerum* ſemper aliquam *Increpationis* ſignificationem, ſed non ſemper acerbam. *Camerarius.*

Ver. 197.—τί τοι φρεσὶν εἴδεται εἶναι;] Nate Dea, quæ nunc animo ſententis ſurgit? *Æn.* I. 586.

Κεῖσ' ἰέναι, ἐπὶ νῆας ἔσω στρατὸν εὐρὺν Ἀχαιῶν.
Ὣς φάτο· κώκυσεν δὲ γυνὴ, καὶ ἀμείβετο μύθῳ·
Ὤ μοι, πῇ δή τοι φρένες οἴχονθ', ἥς τὸ πάρος περ
Ἔκλε' ἐπ' ἀνθρώπους ξείνους, ἠδ' οἷσιν ἀνάσσεις;
Πῶς ἐθέλεις ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν ἐλθέμεν οἶος,
Ἀνδρὸς ἐς ὀφθαλμὸς, ὅς τοι πολέας τε καὶ ἐσθλοὺς
Υἱέας ἐξενάριξε; σιδήρειον νύ τοι ἦτορ·
Εἰ γάρ σ' αἱρήσει καὶ ἐσόψεται ὀφθαλμοῖσιν
Ὠμηστὴς καὶ ἄπιστος ἀνὴρ ὅδε, οὔ σ' ἐλεήσει,
Οὐδέ τί σ' αἰδέσεται· νῦν δὲ κλαίωμεν ἄνευθεν
Ἥμενοι ἐν μεγάρῳ· τῷ δ' ὡς ποθι Μοῖρα κραταιὴ
Γεινομένῳ ἐπέννησε λίνῳ, ὅτε μιν τέκον αὐτή,
Ἀργίποδας κύνας ἆσαι, ἐὼν ἀπάνευθε τοκήων,
Ἀνδρὶ παρὰ κρατερῷ, τοῦ ἐγὼ μέσον ἦπαρ ἔχοιμι
Ἐσθέμεναι προσφῦσα· τότ' ἄντια ἔργα γένοιτο
Παιδὸς ἐμοῦ· ἐπεὶ οὔ ἑ κακιζόμενόν γε κατέκτα,
Ἀλλὰ πρὸ Τρώων καὶ Τρωϊάδων βαθυκόλπων
Ἑσταότ', οὔτε φόβου μεμνημένον, οὔτ' ἀλεωρῆς·
Τὴν δ' αὖτε προσέειπε γέρων Πρίαμος θεοειδής·

" Illuc ire, ad naves in caſtra lata Achivorum.
Sic dixit: Ejulavit autem uxor, & reſpondit verbis;
" Hei mihi, quò jam tibi prudentia abiit, quâ antehàc quidem
" Celebris eras per homines exteros, atque quibus imperas?
" Quo pacto vis ad naves Achivorum ire ſolus,
" Viri in conſpectum, qui tibi multóſque & fortes
" Filios interfecit? ferreum certè tibi cor:
" Si enim te capiet & inſpiciet oculis
" Crudelis & infidus vir iſte, non tuî miſerebitur,
" Neque omninò te reverebitur: nunc verò defleamus ſeorsùm
" Sedentes in ædibus: huic autem ſic olim fatum violentum
" Naſcenti nevit lino, quandò eum peperi ipſa,
" Pedibus celeres canes ut ſatiaret, ſeorsùm à parentibus,
" Virum apud violentum; cujus ego medium hepar utinam tenerem
" Comedendum adhærens: tunc repenſa quæ fecit eſſent
" Filio meo: haud enim ipſum ignavè ſe gerentem occidit,
" Sed pro Trojanis & Troadibus profundos ſinus habentibus
" Stantem, neque fugæ memorem, neque declinationis.
Eam verò rursùs allocutus eſt ſenex Priamus diis ſimilis;

Ver. 200.—κώκυσεν.] Vide ſuprà ad σ', 35. *Al.* κώλυσεν.
Ver. 201. Ὤ μοι, πῇ δή τοι φρένες οἴχονθ'.] Infelix! quæ tanta animum dementia cepit? *Æn.* V. 465.
Ver. 202. Ἔκλε'.] *Al.* Ἔκλευ.
Ver. 207.—ὅς.] *Al.* ὅτε.
Ver. 211.—ἀπάνευθε.] Vide ſuprà ad ἀ, 319.
Ver. 213.—τότ' ἄντια ἔργα γένοιτο.] Vide ſuprà ad ξ', 484; & ad χ', 19.
Ver. 214.—ἐπεὶ οὔ ἑ κακιζόμενόν.] Αἱ κοιναὶ, ἦγουν αἱ πολεῖς ἐκδόσεις γράφουσιν, " ἐπεὶ " ἔτι κακιζόμενον." *Euſtath.* Vide & ſuprà ad ν', 344; & ὁ, 11.
Ver. 217.—θεοειδής.] Ἀποβλέπουσιν πρός τε τὸ φύσει δίκαιον καὶ καλὸν καὶ ζῶφρον, καὶ πάντα τὰ τοιαῦτα, καὶ πρὸς ἐκεῖνο αὖ ὃ ἐν τοῖς ἀνθρώποις ἐμπαιοῖεν, ξυμμιμούμενοί τε καὶ κερανύντες ἐκ τῶν ἐπιηδευμάτων, τὸ " Ἀνδρείκε-
" λον."

Μή μ' ἐθέλοντ' ἰέναι καλερύκανε, μηδέ μοι αὐτὴ
Ὄρνις ἐνὶ μεγάροισι κακὸς τέλευ· ἠδὲ με πείσεις.
Εἰ μὲν γάρ τις μ' ἄλλος ἐπιχθονίων ἐκέλευεν,
Ἢ οἳ μάντεές εἰσι, θυοσκόοι, ἢ ἱερῆες,
Ψεῦδός κέν φαῖμεν, καὶ νοσφιζοίμεθα μᾶλλον·
Νῦν δ', αὐτὸς γὰρ ἄκουσα θεοῦ, καὶ ἐσέδρακον ἀντην,
Εἶμι, καὶ ἔκ ἄπρηκτον ἔπος ἔσσεσθαι· εἰ δέ μοι αἶσα
Τεθνάμεναι· παρὰ νηυσὶν Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων,
Βάλλομαι· αὐτίκα γάρ με καλακλείνειεν Ἀχιλλεὺς,
Ἀγκὰς ἑλόντ' ἐμὸν υἱόν, ἐπὴν γόου ἐξ ἔρον εἵην.
Ἦ, καὶ φωριαμῶν ἐπιθήματα κάλ' ἀνέῳξεν·
Ἔνθεν δώδεκα μὲν περικαλλέας ἔξελε πέπλους,
Δώδεκα δ' ἁπλοΐδας χλαίνας, τόσσους δὲ τάπητας,
Τόσσα δὲ φάρεα καλὰ, τόσους δ' ἐπὶ τοῖσι χιτῶνας.

" Nè me volentem ire retine, neque mihi ipſa
" Avis in ædibus mala ſis: neque enim mihi perſuadebis.
" Nam ſi alius quidem me aliquis terreſtrium juſſiſſet,
" Seu qui vates ſunt, aruſpices, vel ſacerdotes,
" Mendacium certe crederemus, & averſaremur magis:
" Nunc verò, (ipſe enim audivi deum, & aſpexi coràm,)
" Ibo, & non irritus ſermo erit: ſi verò mihi fatum
" Mori apud naves Achivorum ære-loricatorum,
" Volo: Statim enim me interfecerit Achilles,
" Ulnis complexum meum filium, poſtquàm luctûs deſiderium exemero.
Dixit; & arcarum opercula pulchra aperuit:
Indè duodecim quidem perpulchros exemit peplos,
Duodecímque ſimplices chlænas, totidémque tapetas,
Totidémque pallia pulchra, totidem ad hæc tunicas.

" λον." ἀπ' ἐκείνε τεκμαιρόμενοι, ὃ δὴ καὶ Ὁμηρος ἐκάλεσεν, ἐν τοῖς ἀνθρώποις ἐγκιδνόμενον, " Θεοειδές" τε, καὶ " Θεοείκελον." *Plato de Republ. Lib.* VI.

Ver. 218. Μή μ' ἐθέλοντ' ἰέναι καλερύκανε.] Ne quæſo, ne me lacrymis, neve omine tanto
Proſequere, in duri certamina Martis euntem. *Æn.* XII. 72.
——————abſiſte morari;
Quò Deus, & quò dura vocat fortuna, ſequamur. *Ibid.* 676.

Ver. 219.—κακὸς.] Cod. *Harleian.* κακή.

Ver. 220. Εἰ μὲν γὰρ.] Refertur iſtud γάρ, non ad id quod proximè præceſſit, ſed ad id quod elegantiùs reticetur: *Neque me temeritatis incuſes*; Vel, *Neque me iſtiuſmodi iter rationibus inidoneis ſuſcepiſſe credideris*; DI ENIM, *&c.* Vide ſuprà ad ι, 22.

Ver. 221. Ἢ οἳ.] *Al.* Οἷοι.

Ibid.—μάντεις.] Cod. *Harleian.* μάντιες.

Ibid.——θυοσκόοι.] Οἱ τὰς θυσίας ἐπιλεγόντες, καὶ δι' αὐτῶν μαντευόμενοι· ἢ οἱ λιβανομάντεις. *Schol.* *Al.* Θυοσκόποι.

Ver. 223. Νῦν δ', αὐτὸς γὰρ ἄκουσα θεοῦ, καὶ ἐσέδρακον ἀντην.]
Nunc etiam interpres Divûm, Jove miſſus ab ipſo
(Teſtor utrumque caput) celeres mandata per auras
Detulit; ipſe Deum manifeſto in lumine vidi
Intrantem muros, vocemque his auribus hauſi. *Æn.* IV. 356.

Ibid.——ἐσέδρακον.] Vide ſuprà ad β', 314.

Ver. 224.—ἄλιον ἔπος ἔσσεσθαι.] *Al.* ἀλίη ὁδὸς ἔσσεσθαι· Utì *Odyſſ.* β,' 318. Quam lectionem & præfert *Barneſius*. Verùm, ut opinor, minùs rectè.

Ver. 227. Ἀγκὰς.] Vide ſuprà ad ξ', 346.

Ver. 228, 231, 267.——κάλ'.——καλὰ——Καλὴν.] Vide ſuprà ad β', 43.

Ver. 230. Δώδεκα δ' ἁπλοΐδας χλαίνας.] *Heraclides Ponticus* legit Δώδεκα διπλοΐδας χλαίνας.

Ver.

Χρυσῦ δὲ ϛήσας ἔφερεν δέκα πάνλα τάλανλα·
Ἐκ δὲ δύ' αἴθωνας τρίποδας, πίσυρας δὲ λέβηλας,
Ἐκ δὲ δέπας περικαλλὲς, ὅ οἱ Θρῆκες πόρον ἄνδρες
Ἐξεσίην ἐλθόνλι, μέγα κτέρας· ἐδέ νυ τῷ περ
Φείσατ' ἐνὶ μεγάροις ὁ γέρων· περὶ δ' ἤθελε θυμῷ
Λύσασθαι φίλον υἱόν· ὁ δὲ Τρῶας μὲν ἅπανλας
Αἰθούσης ἀπέερλεν, ἔπεσσ' αἰσχροῖσιν ἐνίσσων·
Ἔρρετε, λωβητῆρες, ἐλεγχέες· ἤ νυ κὴ ὑμῖν
Οἶκοι ἔνεϛι γόος, ὅτι μ' ἤλθετε κηδήσονλες;
Ἦ ἔνεσθ', ὅτι μοι Κρονίδης Ζεὺς ἄλγε' ἔδωκε,
Παῖδ' ὀλέσαι τὸν ἄριϛον; ἀτὰρ γνώσεσθε κὴ ὔμμες·
Ῥηΐτεροι γὰρ μᾶλλον Ἀχαιοῖσιν δὴ ἔσεσθε,
Κείνου τεθνειῶτος, ἐναιρέμεν· αὐτὰρ ἔγωγε,
Πρὶν ἀλαπαζομένην τε πόλιν, κεραϊζομένην τε,
Ὀφθαλμοῖσιν ἰδεῖν, βαίην δόμον Ἄϊδος εἴσω.
Ἦ, κὴ ϛκηπανίῳ δίεπ' ἀνέρας· οἱ δ' ἴσαν ἔξω,
Σπερχομένοιο γέροντος· ὁ δ' υἱάσιν οἷσιν ὁμόκλα

Auri etiam appenſa extulit decem omnia talenta:
Extulit & duos ſplendidos tripodas, quatuórque lebetas,
Extulit & poculum perpulchrum, quod ei Thraces dederant viri
In legationem profecto, magnum donum: Nec tamen ei
Pepercit in ædibus ſenex; ſummè enim cupiebat animo
Redimere dilectum filium: Hic autem Trojanos quidem omnes
A porticu arcebat, verbis contumeliosis increpans;
" Abite, perditi, probris-digni: non utique & vobis
" Domi ineſt luctus, quòd me veniſtis triſtitiâ affecturi?
" An parvi-penditis, quòd mihi Saturnius Jupiter dolores dedit,
" Filium ut perderem fortiſſimum? Sed ſentietis & ipſi:
" Faciliores enim multò Achivis jam eritis,
" Illo mortuo, occiſu: at ego certè,
" Antequàm direptámque urbem, vaſtatámque,
" Oculis videro, deſcendero in domum orci.
Dixit, & ſcipione perſequens-abigebat viros; illi autem exibant,
Urgente ſene: Is verò filios ſuos increpabat

Ver. 232. Χρυσῦ δὲ ϛήσας.] Τὸ δὲ ϛήσας, ἀντὶ τοῦ ϛαθμήσας, ὡς πρὸς ἀκρίβειαν, ἵνα μὴ κὴ ψεύσηλαι τὸν ϛαθμὸν τυχὸν ἐρωληθείς. *Eustath.* Vide ſuprà ad ν', 745.

Ibid.—δέκα πάνλα τάλανλα.] *Talenta non pauciora quàm decem.* Vide ſuprà ad σ', 373 & 470; & ad τ', 247.

Ver. 235. Ἐξεσίην ἐλθόνλι.] Κατὰ δημοσίας ἔξοδον πρεσβείας. *Schol. Al.* Ἐξεσίην δ' ἐλθονλι.

Ver. 236. Φείσατ' ἐνὶ μεγάροις.] Quâ ratione, ἐνὶ hîc ultimam producat; item Πρὶν, *ver.* 245; vide ſuprà ad ά, 51.

Ver. 237. Λύσασθαι] Vide ſuprà ad ά, 20.

Ver. 238.——ἀπέερλεν.] Vide ſuprà ad ν', 84; & ad ά, 37. *Al.* ἀνέρλεν.

Ibid.——ἐνίσσων.] *Al.* ἐνίπλων. Quæ & proba lectio. Vide ſuprà ad ό, 546. *Al.* ἐνίσπων.

Ver. 239. Ἔρρετε, λωβητῆρες, ἐλεγχέες.] Δεῖ δὲ μήτε——αὐτὴ (ὀργὴ) διδόναι τόπον——δυϛυχῶνλας· ἀφαιρεῖ γὰρ τὸν ἔλεον, ὅταν δυϛολαίνωϛι, κὴ μάχωνλαι τοῖς ϛυναχθομένοις· ὡς ὁ Πρίαμος, "Ἔρρετε λωβητῆρες, ἐλεγχέες· "ἤ νυ κὴ ὑμῖν Ἐϛὶ γόος, ὅτι μ' ἤλθετε κηδή- "σονλες." *Plutarch.* περὶ ἀοργησίας.

Ver. 241. Ἦ ἔνεσθ'.] Ἢ ἐφήδεσθέ μοι, κὴ ἐπὶ ταῖς ϛυμφοραῖς εὐφραίνεσθε; ἀπὸ τοῦ ὄνασθαι· ἢ, ἐκφαυλίζεῖε κὴ μικρὸν ἡγεῖσθε; *Schol. Al.* Ἦ τ' ἔνεσθ'.

Ver. 244.—τεθνειῶτος.] Vide ſuprà ad ν', 46; & ad ζ', 464.

Ver.

Νεικείων, Ἕλενόν τε, Πάριν τ', Ἀγάθωνά τε δῖον,
Πάμμονά τ', Ἀντίφονόν τε, βοὴν ἀγαθόν τε Πολίτην,
Δηΐφοβόν τε, καὶ Ἵππόθοον, καὶ Δῖον ἀγαυόν.
Ἐννέα τοῖς ὁ γεραιὸς ὁμοκλήσας ἐκέλευε·
Σπεύσατέ μοι, κακὰ τέκνα, καληφόνες· αἴθ' ἅμα πάντες
Ἕκτορος ὠφέλετ' ἀντὶ θοῆς ἐπὶ νηυσὶ πεφάσθαι.
Ὤ μοι ἐγὼ πανάποτμος, ἐπεὶ τέκον υἷας ἀρίστους
Τροίῃ ἐν εὐρείῃ, τῶν δ' ἔτινα φημὶ λελεῖφθαι·
Μήστορά τ' ἀντίθεον, καὶ Τρωΐλον ἱππιοχάρμην,
Ἕκτορά θ', ὃς θεὸς ἔσκε μετ' ἀνδράσιν, οὐδὲ ἐώκει
Ἀνδρός γε θνητοῦ παῖς ἔμμεναι, ἀλλὰ θεοῖο·
Τοὺς μὲν ἀπώλεσ' Ἄρης, τὰ δ' ἐλέγχεα πάντα λέλειπται,
Ψεῦσαί τ', ὀρχησταί τε, χοροιτυπίῃσιν ἄριστοι,

Objurgans, Helenúmque, Parinque, Agathonáque nobilem,
Pammonáque, Antiphonúmque, pugnâque ſtrenuum Politen,
Deïphobúmque, & Hippothoum, & nobilem Dium.
Novem his ſenex increpans mandabat;
" Feſtinate mihi, ignavi filii, probroſi; utinam ſimul omnes
" Pro Hectore veloces ad naves interfecti fuiſſetis.
" Hei mihi infeliciſſimo; genui enim filios fortiſſimos
" Trojâ in latâ, quorum nullum dico reliquum eſſe:
" Meſtoráque divinum, & Troïlum ex-curru pugnacem,
" Hectoráque, qui deus erat inter viros, neque videbatur
" Viri utique mortalis filius eſſe, ſed Dei:
" Hos quidem perdidit Mars, hæc verò probra mera ſuperſunt,
" Mendaces, ſaltatoréſque, choreis præſtantiſſimi,

Ver. 250.—βοὴν ἀγαθόν.] Vide ſuprà ad β', 408.

Ver. 451. Δηΐφοβόν τε] Ἀλεξάνδρῳ τοξευθέντος ὑπὸ Φιλοκτήτου, Πρίαμος τὸν Ἑλένης γάμον ἔπαθλον ἔθηκε τῷ ἀριστεύσαντι κατὰ τὴν μάχην· Δηΐφοβος δὲ γεναίῳ [*Al.* γεναίως] ἀγωνισάμενος ἔγημεν αὐτήν· ἡ ἱστορία παρὰ Λυκόφρονι. *Schol.* Vide ad *Odyſſ.* δ', 276; & θ', 517.

Ibid.——Δῖον ἀγαυόν.] Ita ex *Euſtathio* edidit *Barneſius*. *Al.* δῖον Ἀγαυόν.

Ver. 254.—ἀντὶ θοῆς ἐπὶ νηυσὶ πεφάσθαι.] Vide ſuprà ad ξ', 471.

Ver. 255. Ὤ μοι, ἐγὼ πανάποτμος, ἐπεὶ τέκον υἷας.] Ita *Hecuba* apud *Euripidem*;

Καίτοι σ' ἀρίστευον' ἐγειναμην τέκνα—
Κἀκείνά τ' εἶδον δορὶ πεσόνθ' Ἑλληνικῷ.
Euripid. Troad. ver. 475, 479.

Ver. 258.——ἔσκε.] *Eſſe ſolebat.* Vide ſuprà ad *ver.* 67.

Ibid.——οὐδὲ ἐώκει Ἀνδρός γε θνητοῦ παῖς ἔμμεναι.] Τῶν περὶ τὰ ἤθη φευκτῶν τρία εἰσὶν εἴδη, κακία, ἀκρασία, θηριότης. Τὰ δ' ἐναντία, τοῖς μὲν δυσὶ, δῆλα· τὸ μὲν γὰρ ἀρετὴν, τὸ δ' ἐγκράτειαν καλοῦμεν· πρὸς δὲ τὴν θηριότητα, μᾶλις' ἂν ἁρμόττοι λέγειν τὴν ὑπὲρ ἡμᾶς ἀρετὴν ἡρωϊκήν τινα καὶ θείαν, ὥσπερ Ὅμηρος περὶ Ἕκτορος πεποίηκε λέγοντα τὸν Πρίαμον ὅτι Σφόδρα ἦν ἀγαθὸς, " ——οὐδὲ ἐώκει Ἀν-
" δρός γε θνητῷ παῖς ἔμμεναι, ἀλλὰ θεοῖο."
Ariſtot. Ethic. Lib. VII. *cap.* 1.

Ver. 260.———τὰ δ' ἐλέγχεα πάντα λέλειπται.]

At non in Venerem ſegnes nocturnaque bella,
Aut ubi curva choros indixit tibia Bacchi,
Expectare dapes, & plenæ pocula menſæ.
Hic amor, hoc ſtudium———.
Æn. XI. 736.

Ibid.——λέλειπται.] Si λέλειπτο dixiſſet, jam non conſtitiſſet Temporum ratio. Vide ſuprà ad ά, 37.

Ver. 261. Ψεῦσαι.] *Dion. Chryſoſtomus, Orat.* 32. legit Μῖμοι.

Ibid.—ὀρχησταί τε, χοροιτυπίῃσιν ἄριστοι.]

Vobis picta croco & fulgenti murice veſtis;
Deſidiæ cordi: juvat indulgere choreis;
Et tunicæ manicas, & habent redimicula mitræ.
Æn. IX. 614.

——choreis

Ἀρνῶν ἠδ' ἐρίφων ἐπιδήμιοι ἁρπακτῆρες.
Οὐκ ἂν δή μοι ἅμαξαν ἐφοπλίσσαιτε τάχιστα,
Ταῦτά τε πάντ' ἐπιθεῖτε, ἵνα πρήσσωμεν ὁδοῖο;
Ὣς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πατρὸς ὑποδδείσαντες ὁμοκλὴν
Ἐκ μὲν ἅμαξαν ἄειραν εὔτροχον ἡμιονείην,
Καλὴν, πρωτοπαγῆ· πείρινθα δὲ δῆσαν ἐπ' αὐτῆς,
Κὰδ' δ' ἀπὸ πασσαλόφιν ζυγὸν ἤρεον ἡμιόνειον,
Πύξινον, ὀμφαλόεν τ', εὖ οἰήκεσσιν ἀρηρός,
Ἐκ δ' ἔφερον ζυγόδεσμον ἅμα ζυγῷ ἐννεάπηχυ·
Καὶ τὸ μὲν εὖ κατέθηκαν ἐϋξέῳ ἐπὶ ῥυμῷ,
Πέζῃ ἔπι πρώτῃ, ἐπὶ δὲ κρίκον ἔσορι βάλλον·
Τρὶς δ' ἑκάτερθεν ἔδησαν ἐπ' ὀμφαλόν· αὐτὰρ ἔπειτα

" Agnorum atque hœdorum publici raptores.
" Non tandem mihi rhedam apparaveritis celerrimè,
" Hæcque omnia impoſueritis, ut perficiamus iter?
Sic dixit: hi verò patris veriti increpationem,
Rhedam quidem extulerunt volubilem mulinam,
Pulchram, recens compactam; arcámque ligârunt ſuper ipsâ,
Atque à paxillo jugum detraxerunt mulinum,
Buxeum, & umbilico-ornatum, ſcitè annulis aptatum.
Extulerunt & lorum jugale unà cum jugo novem cubitorum;
Et hoc quidem benè accommodârunt elegantèr polito temoni,
Parte in extremâ, annulúmque clavo-temonis ſuperpoſuerunt:
Ter verò utrinque ligârunt ad umbilicum; & deindè

——choreis aptior & jocis,
Ludoque dictus; non ſat idoneus
Pugnæ——

Horat. Carm. Lib. II. *Od.* xix. *ver.* 25.

Ibid.——χοροῖλυπίῃσιν.] Cod. *Harleian.* χοροῖλυπίοισιν.

Ver. 262.——ἐπιδήμιοι ἁρπακτῆρες.] Τὰ τῶν πολιτῶν ἁρπάζοντες. *Schol.* Πρίαμος δὲ παρὰ τῷ Ποιητῇ κ ὀνειδίζει τοῖς υἱοῖς ἀναλίσκουσι τὰ μὴ νεμομισμένα, " Ἀρνῶν ἠδ' ἐρί-" φων ἐπιδήμιοι ἁρπακτῆρες." *Athenæus, lib.* I. *cap.* 8.

Ver. 263 & 266.——ἅμαξαν.] Vide infrà ad *ver.* 711 & 782. *Al.* ἅμαξαν.

Ibid.—ἐφοπλίσσαιτε.] Ita edidit *Barneſius. Al.* ἐφοπλίσαιτε, & ἐφοπλίσητε. Quæ ferri non poſſunt. Vide ſuprà ad *ver.* 190; & ad Ψ, 55.

Ver. 264.——ἐπιθεῖτε.] *Al.* ἐπιθῆτε.

Ibid.—πρήσσωμεν.] Vide ſuprà ad ν, 192.

Ver. 265.——ἄρα.] *Ut par, ut æquum erat*——. *Ut debuerunt*——.

Ver. 267.——πρωτοπαγῆ.] Cod. *Oxon.* à *Barneſio*, itémque Cod. *Harleian.* à *Tho. Bentleio* collatus habet πρωτοπαγέα. Quod eodem modo pronunciandum.

Ibid.——πείρινθα.] Vide ſuprà ad *ver.* 190.

Ver. 268.—πασσαλόφιν.] Vide ſuprà ad ν, 588.

Ver. 269.——ὀμφαλόεν τ' εὖ.] Ita edidit *Barneſius* propter ſequentem ἀρήρος. Quocum facit *Henricus Stephanus. Vulgg.* ὀμφαλόεντ' εὖ. *Euſtathius* itémque Codex *Harleianus* legit ὀμφαλόεν εὖ. Quæ fortè & verior lectio. Vide ſuprà ad ά. 51. Porrò vocem ὀμφαλόεν *Scholiaſtes* exponit κεκοσμημένον. *Euſtathius* autem, Ὀμφαλόεν δὲ, inquit, τὸ ἢ κύκλως τινὰς κοίλως ἔχον ὀμφαλοειδεῖς, ἢ γλύμμα τι κοῖλον περὶ τὸ μέσον τῷ ζυγῷ, ὅπου οἱ ἱμάντες περιτίθενται——. Οἱ δὲ ἀκριβέστεροι ὀμφαλόεν φασὶ τὸ ὑπεροχάς τινας ἔχον ἐν μέσῳ, αἷς οἱ ἱμάντες περιειλοῦνται· ἢ τὸ ἔχον μέσον ὀμφαλον, ᾧ προσδεῖται ἱμᾶσιν ὁ ῥυμός.

Ibid.—εὖ οἰήκεσσιν ἀρηρός.] Οἰήκες δὲ νῦν, ἢ κρίκοι τινὲς ζευκτοὶ τὸν ζυγὸν, ἢ δι' ὧν ἀνείρονται αἱ τὰς ἡμιόνους ἱμάντες ἐλαύνειν ἐνίαι, *Euſtath.*

Ver. 270.—ἐννεάπηχυ.] *Al.* ἐννεάπηχυν.

Ver. 272.——ἐπὶ δὲ κρίκον ἔσορι βάλλον.] Ἀντὶ τοῦ, τῷ δὲ ὀκκάσῳ τὸν ἔσορα ἔβαλον. *Schol.*

Ibid.—ἔσορι.] Τῷ ἀνιεμένῳ πασσάλῳ κατὰ τὸ ῥυμοῦ τοῦ ζυγοῦ. Τινὲς δὲ γράφουσιν ἔκλοιρι, οἷον ἐχέτοιρι. *Schol.*

Ver. 273.—ἐπ' ὀμφαλόν.] Ἐπὶ τὸ μέσον τοῦ ζυγοῦ. *Schol.*

Ver.

Ἐξείης κατέδησαν, ὑπὸ γλωχῖνα δ' ἔγναμψαν·
Ἐκ θαλάμου δὲ φέρουσες ἐϋξέστ' ἐπ' ἀπήνης,
Νήεον Ἑκτορέης κεφαλῆς ἀπερείσι' ἄποινα.
Ζεῦξαν δ' ἡμιόνους κραιπνώνυχας, ἐυλεσιέργους,
Τούς ῥά ποτε Πριάμῳ Μυσοὶ δόσαν ἀγλαὰ δῶρα.
Ἵππους δὲ Πριάμῳ ὕπαγον ζυγὸν, ὃς ὁ γεραιὸς
Αὐτὸς ἔχων ἀτίταλλεν ἐϋξέστῳ ἐπὶ φάτνῃ·
Τὼ μὲν ζευγνύσθην ἐν δώμασιν ὑψηλοῖσι
Κήρυξ τ' Πρίαμός, πυκινὰ φρεσὶ μήδε' ἔχοντες.
Ἀγχίμολον δὲ ῥ' ἦλθ' Ἑκάβη τελιήοτι θυμῷ,
Οἶνον ἔχουσ' ἐν χειρὶ μελίφρονα δεξιερῇφι,
Χρυσέῳ ἐν δέπαϊ, ὄφρα λείψανε κιοίτην·
Στῆ δ' ἵππων προπάροιθεν, ἔπος τ' ἔφατ', ἐκ τ' ὀνόμαζε·
Τῆ, σπεῖσον Διὶ πατρὶ, τ' εὔχεο οἶκαδ' ἱκέσθαι

Simplici-ſerie alligârunt, ſúbque angulo flexum-innexuerunt:
Ex thalamo autem ferentes elegantèr politam in rhedam,
Accumulârunt Hectori capitis infinita pretia.
Junxerunt verò mulos ungulis valídos, jugales,
Quos olim Priamo Myſi dederant ſplendida dona.
Equos autem Priamo duxerunt ſub jugum, quos ſenex
Ipſe curans alebat politum ad præſepe:
Hos quidem jungebant in ædibus altis
Præco & Priamus, prudentia mentibus conſilia tenentes.
Propè autem ipſos acceſſit Hecuba mœſto animo,
Vinum tenens in manu ſuave dextrâ,
Aureo in poculo, ut libatione-factâ abirent:
Stetit verò ante equos, verbáque fecit, dixítque;
" Accipe, liba Jovi patri, & ſupplica, domum ut perveniaſ

Ver. 274.—γλωχῖνα.] Τὴν γωνίαν· λέγει δὲ τὸ τέλος τῶ ἱμάντος. *Schol.*

Ibid.——ἔγναμψαν.] *Al.* ἔκαμψαν. Quo modo & legit Codex *Harleianus.*

Ver. 275, 280.——ἐϋξέστ——ἐϋξέστῳ.] *Al.* ἐϋξέστης——ἐϋξέστῃ.

Ver. 277.——ἐυλεσιεργὺς.] Τὰς ὑποζυγίους, μὴ ψιλῶς νωτύφορους, ἀλλὰ τὴν τε ἁμάξαν, καὶ τὴν πείρινθον ἕλκουσες, ἅπερ καὶ ἕλεα φησί. *Schol.* Καὶ ἄλλως ἐυλεσιεργὺς λέγει τὰς ἑτοίμους εἰς ἔργον. *Euſtath.* *Al.* ἐυλεσιεργούς.

Ver. 278.—Τούς ῥα.] *Quos ſcilicèt*——.

Ver. 281, 282. Τὼ μὲν ζευγνύσθην ἐν δώμασιν ὑψηλοῖσι Κήρυξ τ' Πρίαμος.] Verſionem vulgarem hoc in loco retinui, ut *Priamus* & Præco equos jungere dicantur. Verùm cùm hoc à *Priami* filiis (ſuprà *ver.* 279.) jam factum dicitur, neque *Priamum* officio hoc fungi verìſimile eſt, neque binos tantùm equos fuiſſe ſatìs conſtat; cúmque iſtâ ratione ζευγνύτην, aut ζευξάτην, ut ſuprà *ver.* 277, potiùs quàm ζευγνύσθην, dicendum erat; Ego iſtud, Τὼ, non ad equos, ſed ad ſequentem Κήρυξ τ' Πρίαμος referri crediderim. Quo pacto cum iſto, Τὼ μὲν ζευγνύσθην——Κήρυξ τ' Πριάμος, longè aptiùs congruet quod ſequitur, Ἀγχίμολον δὲ ῥ' ἦλθ' Ἑκάβη, *&c.* Porrò fortaſſe hîc legendum ſit Τὼ μὲν ζωννύσθην, *&c.*

Ver. 282. Κήρυξ.] Vide ſuprà ad *ver.* 149.

Ver. 283.—τελιήοτι.] Vide ſuprà ad ν', 46.

Ver. 284.—δεξιερῇφι.] Vide ſuprà ad ν', 588.

Ver. 285.—δέπαϊ, ὄφρα.] Nullâ ex analogiâ produci poteſt iſtud ι. Pronunciabatur fortè *depaïvvophra.* Vide ſuprà ad τ', 35; & ad ά, 342.

Ibid.—ὄφρα λείψανε.] Quâ ratione, ὄφρα hîc ultimam producat; item πίσυνος, *ver.* 295 & 313; & δὲ, *ver.* 343; & ζε, *ver.* 370; vide ſuprà ad ά, 51.

Ver. 286.——ἔκ τ' ὀνόμαζε.]
——nomine clamat. *Æn.* IV. 647.

Ver. 287. Τῆ, σπεῖσον Διὶ πατρὶ.] Vide ſuprà ad ξ', 319.

Ver.

Ἄψ ἐκ δυσμενέων ἀνδρῶν· ἐπεὶ ἄρ σέ γε θυμὸς
Ὀτρύνει ἐπὶ νῆας, ἐμεῖο μὲν οὐκ ἐθελούσης.
Ἀλλ' εὔχευ σύγ' ἔπειτα κελαινεφέϊ Κρονίωνι
Ἰδαίῳ, ὅσε Τροίην κατὰ πᾶσαν ὁρᾶται·
Αἴτει δ' οἰωνῶν ταχὺν ἄγγελον, ὅσε οἱ αὐτῷ
Φίλτατός οἰωνῶν, κὴ εὖ κράτος ἐστὶ μέγιστον,
Δεξιόν· ὄφρα μιν αὐτὸς, ἐν ὀφθαλμοῖσι νοήσας,
Τῷ πίσυνος ἐπὶ νῆας ἴης Δαναῶν ταχυπώλων.
Εἰ δέ τοι ὐ δώσει ἑὸν ἄγγελον εὐρύοπα Ζεὺς,
Οὐκ ἂν ἔγωγέ σ' ἔπειτα ἐποτρύνουσα κελοίμην
Νῆας ἔπ' Ἀργείων ἰέναι, μάλα περ μεμαῶτα.
Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη Πρίαμος θεοειδής·
Ὦ γύναι, ὐ μέν τοι τόδ' ἐφιεμένῃ ἀπιθήσω·
Ἐσθλὸν γὰρ Διὶ χεῖρας ἀνασχέμεν, αἴκ' ἐλεήσῃ.
Ἦ ῥα, κὴ ἀμφίπολον ταμίην ὤτρυν' ὁ γεραιὸς
Χερσὶν ὕδωρ ἐπιχεῦαι ἀκήρασον· ἡ δὲ παρέστη,
Χέρνιβον ἀμφίπολος, πρόχοόν θ' ἅμα, χερσὶν ἔχουσα.

" Redux eſt hoſtibus: ſiquidem te animus
" Impellit ad naves, me quidem non volente.
" Sed ſupplica tu jam atras-nubes-cogenti Saturnio
" Idæo, qui Trojam omnem deſpicit:
" Pete autem alitem velocem nuncium, qui ipſi
" Gratiſſimus alitum, & cujus robur eſt maximum,
" Dextrum: ut eum ipſe oculis conſpicatus,
" Eo fretus ad naves eas Danaorum pernicium-equitum.
" Quòd ſi tibi non dabit ſuum nuncium latè-ſonans Jupiter,
" Non ego omninò te tum impellens hortarer
" Naves ad Argivorum ire, admodùm licèt cupidum.
Illam verò reſpondens allocutus eſt Priamus deo-ſimilis;
" O uxor, haud ſanè tibi hoc præcipienti negabo:
" Bonum enim Jovi manus elevare, ſi fortè miſereatur.
Dixit quidem, & ancillam diſpenſatricem juſſit ſenex
Manibus aquam infundere puram: aſtitit verò,
Pelvim ancilla, gutturniúmque ſimul, manibus tenens.

Ver. 288.—ἐπεὶ ἄρ σέ γε.] *Al.* ἐπειή σέ γε. Verùm non hîc ſupervacaneum eſt iſtud ἄρ, ſed vim habet in connectendâ ſententiâ cum eo quod præceſſit, *ver.* 198, 224.

Ver. 289——297——302. Ὀτρύνει——ἐποτρύνουσα——ὤτρυν'.] Vide ſuprà ad ν', 44.

Ver. 290.——εὔχευ.] Ita ex *Euſtathio* edidit *Barneſius*. *Al.* εὔχῃ.

Ver. 293.——κὴ εὖ κράτος ἐστὶ μέγιστον.] Cod. *Harleian.* κὴ οἱ κράτος ἐστὶ μέγιστον. Quo modo & in uno MS. repperit *Barneſius*. *Al.* καί οἱ κράτος ἐστὶ μάλιστα.

——rerum cui ſumma poteſtas.
Æn. X. 100.

Ver. 296. Εἰ δέ τοι ὐ δώσει.] *Al.* Εἰ δέ τι ὐ δώσει.

Ibid.—εὐρύοπα Ζεὺς.] Sic infrà *ver.* 314, μητίετα Ζεύς. Vide ſuprà ad ά, 175.

Ver. 298.—μεμαῶτα.] Vide ſuprà ad ν', 46; & ad ζ', 464.

Ver. 299.—θεοειδής.] Vide ſuprà ad *ver.* 217.

Ver. 301.—Διὶ χεῖρας ἀνασχέμεν.] Vide ſuprà ad τ', 254.

Ver. 304. Χέρνιβον.] Νῦν τὸ ἀγγεῖον τὸ ὑποδεχόμενον τὸ ταῖς χερσὶν ἐπιβαλλόμενον ὕδωρ· ὃ κὴ λέβητά φησι. *Schol.*

Ibid.——πρόχοον.] Τὸν παρ' ἡμῖν καλούμενον ξέστην. *Schol.*

Ver.

Νιψάμενος δὲ, κύπελλον ἐδέξατο χεῖρας ἀλόχοιο·
Εὔχετ' ἔπειτα στὰς μέσῳ ἕρκεϊ, λεῖβε δὲ οἶνον,
Οὐρανὸν εἰσανιδών· καὶ φωνήσας ἔπος ηὔδα·
Ζεῦ πάτερ, Ἰδηθεν μεδέων, κύδιστε, μέγιστε,
Δός μ' ἐς Ἀχιλλῆος φίλον ἐλθεῖν, ἠδ' ἐλεεινόν·
Πέμψον δ' οἰωνὸν ταχὺν ἄγγελον, ὅστε τοι αὐτῷ
Φίλτατος οἰωνῶν, καὶ εὖ κράτος ἐστὶ μέγιστον,
Δεξιόν· ὄφρα μιν αὐτὸς, ἐν ὀφθαλμοῖσι νοήσας,
Τῷ πίσυνος ἐπὶ νῆας ἴω Δαναῶν ταχυπώλων.
Ὣς ἔφατ' εὐχόμενος· τοῦ δ' ἔκλυε μητίετα Ζεύς·
Αὐτίκα δ' αἰετὸν ἧκε, τελειότατον πετεηνῶν,
Μόρφνον, θηρητῆρ', ὃν καὶ Περκνὸν καλέουσιν.

305 At postquàm se laverat, poculum accepit suæ uxoris:
Precabatur deindè stans medio in septo; libavítque vinum,
Cœlum suspiciens: & editâ voce dixit;
" Jupiter pater, qui indè ab Idâ imperas, gloriosissime, maximè,
" Da me ad Achillis *tentorium* gratum venire, atque miserandum:
310 " Mitte autem alitem velocem nuncium, qui tibi ipsi
" Gratissimus alitum, & cujus robur est maximum,
" Dextrum: ut eum ipse oculis conspicatus,
" Eo fretus ad naves eam Danaorum pernicium-equitum.
Sic dixit precans: Eum verò exaudiit providus Jupiter;
315 Statímque aquilam misit certissimum-augurium-facientem ex volucribus,
Morphnon, venatricem, quam & Percnon vocant.

Ver. 305. Νιψάμενος.] *Quum se ipse lavâsset.* Vide suprà ad ψ', 685; & ad γ', 141.

Ibid.—κύπελλον ἐδέξατο—Εὔχετ' ἔπειτα.] Tum pater Anchises magnum cratera coronâ
Induit, implevitque mero: Divosque vocavit,
Stans celsâ in puppi———.
Æn. III. 525.

Ver. 306.—ἕρκεϊ.] Νῦν περιβολαίῳ, περιφράγματι. *Schol.*

Ver. 307. Οὐρανὸν εἰσανιδών.]
Tum breviter supera aspectans convexa precatur. *Æn.* X. 251.
Ubi notandum vocem, *convexus*, apud Romanos non, ut in linguis recentioribus fit, *concavo* oppositam esse; sed (ut opinor) idem ferè sonâsse quod *concavus:* nisi fortè in Spheræâ, Hemisphærii *Superioris* potiùs, quàm *Inferioris*, facies *Interior*, *convexa* dicta sit. Sic iterùm apud *Virgilium*;
———tædet cœli *convexa* tueri.
Æn. IV. 451.
———sese halitus atris
Faucibus effundens supera ad *convexa* ferebat. *Æn.* VI. 240.
—supera ut *convexa* revisant. *Ibid.* 750.
Quod autem Recentiores *convexum*, id Romani *gibbum* dicebant.

Ver. 308. Ζεῦ πάτερ.] Vide suprà ad ό, 372.

Ver. 310. Πέμψον δ' οἰωνὸν.]
Da deinde auxilium, pater, atque hæc omina firma. *Æn.* II. 691.
Da, pater, augurium, atque animis illabere nostris. *Æn.* III. 89.

Ver. 311.—καὶ εὖ κράτος.] Vide suprà ad *ver.* 293.

Ver. 314. Ὣς ἔφατ' εὐχόμενος· τοῦ δ' ἔκλυε.] Vide suprà ad ω', 527.

Ver. 315.——πετεηνῶν.] Cod. *Harleian.* πετεεινῶν.

Ver. 316. Μόρφνον.] Occurrit hæc vox apud *Hesiodum* accentu diverso;
———αὐτὰρ ὄπισθε
Μορφνοῖο φλεγύαο καλυπτόμενοι πτερύγεσσιν. Ἀσπὶς Ἡρακλ. *ver.* 133.
De Ave ita *Aristoteles*: Ἕτερον δὲ γένος ἀετοῦ ἐστιν, ὁ πλάγος καλεῖται·———οἰκεῖ δὲ βήσσας καὶ ἄγκη καὶ λίμνας· ἐπικαλεῖται δὲ νηττοφόνος καὶ μορφνός· ὃν καὶ Ὅμηρος μέμνηται ἐν τῇ Πριάμου ἐξόδῳ. *Aristot. de Histor. Animal. lib.* IX. *cap.* 32.

Ver.

Ὅσση δ' ὑψορόφοιο θύρη θαλάμοιο τέτυκται
Ἀνέρος ἀφνειοῖο εὐκληΐς ἀραρυῖα·
Τόσσ' ἄρα τῇ ἑκάτερθεν ἔσαν πρεραί· εἰσατο δὲ ζφιν
320 Δεξιὸς αἴξας ὑπὲρ ἄστεος· οἱ δὲ ἰδόντες
Γήθησαν, κὴ πᾶσιν ἐνὶ φρεσὶ θυμὸς ἰάνθη.
Σπερχόμενος δ' ὁ γέρων ξεστῇ ἐπεβήσετο δίφρῳ·
Ἐκ δ' ἔλασε προθύροιο κὴ αἰθούσης ἐριδούπου·
Πρόσθε μὲν ἡμίονοι ἕλκον τετράκυκλον ἀπήνην,
325 Τὰς Ἰδαῖος ἔλαυνε δαΐφρων· αὐτὰρ ὄπισθεν
Ἵπποι, τὰς ὁ γέρων ἐφέπων μάστιγι κέλευε
Καρπαλίμως κατὰ ἄστυ· φίλοι δ' ἅμα πάντες ἕποντο,
Πολλ' ὀλοφυρόμενοι, ὡσεὶ θανατόνδε κιόντα.
Οἱ δ' ἐπεὶ ἦν πόλιος κατέβαν, πεδίον δ' ἀφίκοντο,
330 Οἱ μὲν ἄρ' ἄψορροι ποτὶ Ἴλιον ἀπονέοντο,
Παῖδες κὴ γαμβροί· τῷ δ' οὐ λάθον εὐρύοπα Ζῆν',
Ἐς πεδίον προφανέντε· ἰδὼν δ' ἐλέησε γέροντα,
Αἶψα δ' ἄρ' Ἑρμείαν, υἱὸν φίλον, ἀντίον ηὔδα·

Quanta autem excelsi janua thalami est
Viri opulenti obserata affabrè aptata;
Tantæ hujus utrinque erant alæ: Visa autem est ipsis
320 Dextera ruens suprà urbem: Illi verò conspicati
Gavisi sunt, & omnibus in præcordiis animus lætitiâ-perfusus-est.
Festinans autem senex politum conscendit currum:
Egítque è vestibulo & porticu resonanti.
Antè quidem muli trahebant quatuor-rotarum thedam,
325 Quas Idæus agebat prudns; sed ponè
Equi, quos senex urgens flagello hortabatur
Celeritèr per urbem: Amici autem simul omnes sequebántur,
Multùm lugentes, tanquam ad mortem proficiscentem.
Postquàm verò ex urbe descenderant, ad campumque pervenerant,
330 Hi quidem retrò ad Ilium redierunt,
Filii & generi: illi autem non latuerunt latè sonántem Jovem,
In campum progressi: Conspicatus verò misertus est senis,
Et confestim Mercurium, filium dilectum, coram allocútus est;

Ver. 317 & 354.—τέτυκται.] Vide suprà ad ν', 736; & ad ά, 37.

Ver. 318.—εὐκληΐς ἀραρυῖα.] Εὖ ταῖς κλεισὶν ἠρμοσμένη, ἀσφαλής. Δύναται κὴ ὑφ' ἓν, ἵν' ᾖ εὐκλεὶς. *Schol.*

Ver. 319. Τόσσ' ἄρα.] *Tantæ utique——Tantæ, inquam——.* Non enim supervacuum est istud ἄρα.

Ver. 322.——ἐπεβήσετο.] *Al.* ἐπιβήσατο. Vide suprà ad β', 35; & ad έ, 109.

Ver. 325, 326.——ἔλαυνε——κέλευε.] Vide suprà ad ν', 84.

Ver. 327. Καρπαλίμως κατὰ ἄστυ.] *Iræneus, Lib.* I. *cap.* 1. *sub fine*, legit Καρπαλίμως ἀνὰ ἄστυ.

Ibid.——φίλοι δ' ἅμα πάντες ἕποντο, Πολλ' ὀλοφυρόμενοι.]

——Perculsâ mente dederunt
Dardanidæ lacrymas——. *Æn.* IX. 292.

Ver. 328. Πολλ' ὀλοφυρόμενοι.] *Iræneus* loco suprà citato legit Οἰκῆ' ὀλοφυρόμενοι.

Ibid.—ὡσεὶ θανατόνδε κιόντα.] *Al.* ὡς εἰς θάνατόν γε κιόντα.

Ver. 330.——ἄψ'.] *Ut fieri solet——.*

Ibid.——ποτὶ.] *Al.* προτί.

Ibid.—ἀπονέοντο.] Vide suprà ad ά, 398.

Ver. 331.—εὐρύοπα Ζῆν'.] Vide suprà ad *ver.* 98.

Ver. 333. Αἶψα δ' ἄρ'.] *Statimque deinceps——. Statimque proindè——.*

Ibid.—Αἶψα δ' ἄρ' Ἑρμείαν—βάσκ' ἴθι.] Tunc sic Mercurium alloquitur, ac talia mandat;

Vade, age nate——. *Æn.* IV. 222.

Ver.

Ἑρμεία, σοὶ γάρ τε μάλισά γε φίλαστόν ἐσιν
Ἀνδρὶ ἑταιρίσσαι, καὶ τ' ἔκλυες, ὥ κ' ἐθέλησθα,
Βάσκ' ἴθι, καὶ Πρίαμον κοίλας ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν
Ὧς ἄγαγ', ὡς μήτ' ἄρ τις ἴδῃ, μήτ' ἄρ τε νοήσῃ
Τῶν ἄλλων Δαναῶν, πρὶν Πηλείωνάδ' ἱκέσθαι.
Ὧς ἔφατ'· ὐδ' ἀπίθησε διάκτορος Ἀργειφόντης·
Αὐτίκ' ἔπειθ' ὑπὸ ποσσὶν ἐδήσατο καλὰ πέδιλα,
Ἀμβρόσια, χρύσεια, τὰ μίν φέρον ἠμὲν ἐφ' ὑγρὴν,
Ἠδ' ἐπ' ἀπείρονα γαῖαν, ἅμα πνοιῆς ἀνέμοιο·
Εἵλετο δὲ ῥάβδον, τῇ τ' ἀνδρῶν ὄμματα θέλγει,
Ὧν ἐθέλει, τοὺς δ' αὖτε καὶ ὑπνώοντας ἐγείρει·
Τὴν μετὰ χερσὶν ἔχων πέτετο κρατὺς Ἀργειοφόντης,
Αἶψα δ' ἄρα Τροίην τε καὶ Ἑλλήσποντον ἵκανε·
Βῆ δ' ἰέναι, κούρῳ αἰσυμήτῃ ἐοικώς,
Πρῶτον ὑπηνήτῃ, τοῦπερ χαριεστάτη ἥβη.

" Mercuri, tibi enim præ aliis gratiſſimum eſt
" Homini te-comitem-adjungere, & exaudis, quemcunque volueris;
" Vade agè, & Priamum cavas ad naves Achivorum
" Sic ducito, ut neque aliquis videat, neque animadvertat
" Aliorum Danaorum, antequàm ad Pelidem pervenerit.
Sic dixit: Neque non-obſecutus eſt internuncius Argicîda.
Statim deindè ſub pedibus ligavit pulchra talaria,
Ambroſia, aurea, quæ ipſum ferebant & ſupra mare,
Et ſupra immenſam terram, paritèr cum flatibus venti:
Cepit & virgam, quâ virorum oculos demulcet,
Quorum vult, alios verò & dormientes excitat:
Hanc manibus tenens volabat potens Argicîda.
Confeſtim autem Trojámque & Helleſpontum pervenit;
Perrexit verò ire juveni-regio ſimilis,
Primùm pubeſcenti, cujus venuſtiſſima juventa.

Ver. 335. Ἀνδρὶ ἑταιρίσσαι.] *Al.* Ἀνδρασ' ἑταιρίσσαι.

Ver. 336. Βάσκ' ἴθι.] Vide ſuprà ad ο, 158.

Ver. 339. Ὧς ἔφατ'· ὐδ' ἀπίθησε.]
Dixerat: Ille patris magni parere parabat
Imperio; & primùm pedibus talaria nectit
Aurea; quæ ſublimem alis, ſive æquora ſupra,
Seu terram, rapido pariter cum flamine portant.
Tum virgam capit; hâc animas ille evocat Orco
Pallentes, alias ſub triſtia Tartara mittit:
Dat ſomnos adimitque, & lumina morte reſignat. *Æn.* IV. 238.

Ver. 340.—ἐδήσατο.] Vide ſuprà ad *ver.* 305; & ad ψ, 685 & 739.

Ver. 344.——ἐθέλει.] *Al.* ἐθέλῃ.

Ibid.——τοὺς δ' αὖτε.] Cod. *Harleian.* τοὺς δ' αὖ.

Ibid.——ὑπνώοντας.] Cod. *Harleian.* ὑπνόωντας.

Ver. 346. Αἶψα δ' ἄρα Τροίην.] Cod. *Harleian.* Αἶψα δ' ἄρ' ἐς Τροίην.

Ver. 347.—αἰσυμνητῆρι.] Βασιλικῷ νέῳ· οἱ δὲ ἀντὶ τοῦ ἐντίμῳ, τηρῶνλι τὰ αἴσια, ὅ ἐσι τὰ δίκαια. *Schol. Barneſius* in tribus Mss. ſcriptum repperit αἰσυμνητῆρι. Καὶ τὸ παλαιὸν ἐν τοῖς ἀρχαίοις Ἕλλησιν ἐγίγνοντό τινες μόναρχοι——ὃς ἐκάλουν Αἰσυμνήτας. *Ariſtot. de Republ. lib.* IV. *cap.* 10.

Ver. 348. Πρῶτον ὑπηνήτῃ, τοῦπερ χαριεστάτη ἥβη.] Ἀρχομένῳ γενειάζειν· ὑπῆναι δὲ καλοῦνται αἱ τρίχες αἱ περὶ τὰ χείλη· ὁ μύσαξ ἄρτι φυόμενος· οἱ δὲ κοινῶς εἶπον τὸ γένειον. *Schol.* Οὐ ζῦ μέν τοι Ὁμήρῳ ἐπαινέ-

Οἱ δ' ἐπεὶ ὖν μέγα ζῆμα πάρεξ Ἴλοιο ἔλασσαν,
Στῆσαν ἄρ' ἡμιόνους τε καὶ ἵππους, ὄφρα πίοιεν
Ἐν ποταμῷ· δὴ γὰρ καὶ ἐπὶ κνέφας ἦλυθε γαῖαν·
Τὸν δ' ἐξ ἀγχιμόλοιο ἰδὼν ἐφράσσατο κήρυξ
Ἑρμείαν, ποτὶ δὲ Πρίαμον φάτο, φώνησέν τε·
Φράζεο, Δαρδανίδη· φραδέος νόος ἔργα τέτυκται·
Ἄνδρ' ὁρόω, τάχα δ' ἄμμε διαρραίσεσθαι ὀΐω·
Ἀλλ' ἄγε δὴ φεύγωμεν ἐφ' ἵππων· ἤ μιν ἔπειτα
Γούνων ἁψάμενοι λιτανεύσομεν, αἴκ' ἐλεήσῃ.
Ὣς φάτο· ζυν δὲ γέροντι νόος κύτο, δείδιε δ' αἰνῶς·
Ὀρθαὶ δὲ τρίχες ἔσαν ἐνὶ γναμπτοῖσι μέλεσσι·
Στῆ δὲ ταφών· αὐτὸς δ' Ἑριήνιος ἐγγύθεν ἐλθών,

Illi verò poſtquàm præter magnum ſepulchrum Ili egerant,
Inhibuerunt muláſque & equos, ut biberent
In fluvio; jam enim & crepuſculum venerat ſuper terram:
At ex propinquo conſpicatus animadvertit præco
Mercurium, & Priamum allocutus eſt, dixítque;
" Conſidera, Dardanide, prudentis animi res eſt:
" Virum video, citò autem nos perditurum exiſtimo:
" Sed agedum fugiamus in equis; vel ipſum jam
" Genibus prehenſis oremus, ſi fortè miſereatur.
Sic dixit: Seni autem animus confuſus eſt, timuítque gravitèr:
Rectæ autem comæ ſteterunt in flexilibus membris;
Stetítque attonitus: Ipſe autem Mercurius propè veniens,

τας εἶ, ὃς ἔφη χαριεςάτην ἥβην εἶναι τῶ ὑπνήτῃ; *Plato in Protagorâ ſub initio.*

Ora puer primâ ſignans intonſa juventâ.
Æn. IX. 181.

Quo de loco *Macrobius*; " Prætermiſſa gra-
" tia (inquit) incipientis pubertatis, τῶ πρὶν
" χαριεςάτην ἥβην minùs gratam fecit Lati-
" nam deſcriptionem." *Saturnal. Lib.* V. *cap.* 13.

Ibid. Πρῶτον ὑπνήτην.] *Al.* Πρώτῳ ὑπνήτῃ.

Ver. 351.—ἦλυθε.] Vide ſuprà ad ὁ, 454; & ad α, 37.

Ver. 353.—ποτὶ.] *Al.* πρότι. Ut ſuprà *ver.* 330.

Ver. 354.——φραδέος νόος ἔργα τέτυκται.] Ξυνετῶ νῦν, ὃ ἄρτια βυλεύσθαι δυναμένω, ὁ πάρων καιρὸς δεῖται. *Sibol.*

Ver. 356.——ἄγε δὴ.] Vide ſuprà ad ψ', 313.

Ver. 358.—— Ζυν δὲ γέροντι νόος κύτο.] Τὸ, " Ζυν δὲ γέροντι κύτο νόος," ἦγεν Ζυνεχύθη ὁ νοῦς τῷ Πριάμῳ, τὴν ταραχὴν φασι [οἱ παλαιοὶ] τῆς διανοίας μιμεῖσθαι τῇ τῆς Ζυντάξεως διακοπῇ. *Euſtath.* in comment. ad ὁ 1.

Ver. 359. Ὀρθαὶ δὲ τρίχες ἔσαν——— Στῆ δὲ ταφών.]

Obſtupui, ſteteruntque comæ——.
Æn. III. 48.

De cujus verſûs proſodiâ inuſitatâ, vide ſuprà ad γ', 363.

At verò Æneas aſpectu obmutuit amens;
Arrectæque horrore comæ——.
Æn. IV. 279.

Arrectæque horrore comæ——.
Æn. XII. 868.

Ibid.—ἔσαν ἐνὶ.] Vide ſuprà ad α, 535.

Ibid.—γναμπτοῖσι μέλεσσι.] *Al.* γναμπτοῖς μελέεσσι.

Ver. 360.——αὐτὸς δ' Ἑριήνιος ἐγγύθεν ἐλθών.] Καὶ ζφόδρα τὸν Ἑρμῆν ἐναργῶς ἀκολαθοῦντα Πριάμῳ δεδήλωκεν ἀλληγορήσας. Οὐδὲν γὰρ ἔοικεν οὕτω πειθήνιον ἀνδράσιν ὀρθιζομένοις ὑπ' ἀσφυρῶν ὑ χρυσὸς, ὑδὲ ἡ διὰ δώρων πολυτέλεια· μειλίχιον δὲ ἢ πρεσβυτὴς ἱκεσίας ὅπλον ἐςὶν, ἡ διὰ τοῦ λόγου πειθώ. Πάνυ γοῦν ἀληθῶς Εὐριπίδης, " Οὐκ ἔςι πειθοῦς ἱερὸν ἄλ-
" λο πλὴν λόγος." Τοῦτο τε Πριάμος ὥσπερ ὀχυρᾷ παιλευχία καθώπλισαι· ᾧ ἢ μάλιςα τὴν Ἀχιλλέως ἐπήλασεν ὀργήν. ὑκ ἐν ἀρχῇ δείξας δώδεκα πίπλους, δώδεκα διπλοΐδας χλαίνας τότε λοιπὰ τῶν κομισθέντων δώρων, ἀλλ' αἱ πρῶται τῆς ἱκεσίας φωναὶ τοὺς ἀρχαίους αὐτῷ ὀμμὰς ἐξεθέλγησαν· " Μνῆσαι πατρὸς
" σοῖο,

Χεῖρα γέροντος ἑλὼν, ἐξείρετο καὶ προσέειπε·
Πῆ, πάτερ, ὧδ' ἵππους τε καὶ ἡμιόνους ἰθύνεις
Νύκτα δι' ἀμβροσίην, ὅτε θ' εὕδουσι βροτοὶ ἄλλοι;
Οὐδὲ σύ γ' ἔδδεισας μένεα πνείοντας Ἀχαιοὺς,
Οἵ τοι δυσμενέες καὶ ἀνάρσιοι ἐγγὺς ἔασιν;
Τῶν εἴτις σε ἴδοιτο, θοὴν διὰ νύκτα μέλαιναν,
Τοσσάδ' ὀνείατ' ἄγοντα, τίς ἂν δή τοι νόος εἴη;
Οὔτ' αὐτὸς νέος ἐσσὶ, γέρων δέ τοι ἕτος ὀπηδεῖ,
Ἀνδρὶ ἀπαμύνασθαι, ὅτε τις πρότερος καλεπήνῃ·
Ἀλλ' ἐγὼ ὐδέν σε ῥέξω κακὸν, ἀλλά κεν ἄλλον
Σεῦ ἀπαλεξήσαιμι· φίλῳ δέ σε πατρὶ ἐΐσκω.
Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα γέρων Πρίαμος θεοειδής·
Οὕτω πῆ τάδε γ' ἐστὶ, φίλον τέκος, ὡς ἀγορεύεις·
Ἀλλ' ἔτι τις καὶ ἐμεῖο θεῶν ὑπερέσχεθε χεῖρα,

Manu senis prehensâ, interrogavit & allocutus est;
" Quo, pater, sic equos & mulas dirigis
" Noctem per dulcem, quandò dormiunt mortales cæteri?
" Neque tu timuisti robur spirantes Achivos,
" Qui tibi hostes & infensi propè sunt?
" Quorum si quis te videret, celerem per noctem nigram,
" Tot opes vehentem, quæ tunc tibi mens esset?
" Neque ipse juvenis es, senéxque te hic comitatur,
" Virum ut arceas, quandò quis prior infestârit:
" Sed ego nullo te afficiam malò, imò & alium
" A te propulsâverim: charo enim te patri comparo.
Huic autem respondit deindè senex Priamus deo-similis;
" Sic sanè hæc utique sunt, dilecte fili, ut dicis:
" Sed adhuc aliquis & me Deorum protegit manu,

" ζοῖο, θεοῖς ἐπιείκελ' Ἀχιλλεῦ, τηλίκον οἷος
" ἐγὼν, ὀλοῷ ἐπὶ γήρᾳ ὐδῷ." Δι' ὀλίγου προοιμίου τῶν λόγων ζυνήρπασεν Ἀχιλλέα, καὶ ζχεδὸν ἀντὶ Πριάμου γέγονε Πηλεύς. Διὰ τοῦτο πλέπλαι μὲν ἄχρι τραπέζης, λεβρίοις δὲ κοσμηθὲν ἀποδίδοται τὸ Ἑκτορος ζῶμα. Τοσοῦτον ἴσχυσεν ὁ τῶν παθῶν Ἑρμηνεὺς λόγος, ὃν ἀπεζειλεν Ὁμηρος αὐτῷ τῆς ἱκεσίας παράκλητον. *Heraclid. Pont.*

Ver. 361.——ἐξείρετο.] *Al.* ἐξήρετο. Quo modo legit & Codex *Harleianus.*

Ver. 363.—ὅτε θ'.] *Quum scilicèt*——.

Ver. 367. Τοσσάδ'.] Sic infrà *ver.* 375, τοιόνδ'. Vide suprà ad ὑ, 357.

Ibid.——ἄγοντα.] *Al.* ἔχοντα.

Ver. 369. Ἀνδρὶ ἀπαμύνασθαι.] *Eustathius* hæc ad præcedentem " γέρων" refert. Τὸ δὲ γέρων ἕτος ἀνδρὶ ἀπαμύνασθαι——χαλεπήναντα, ὅμοιόν ἐστι τῷ ἀσθενής. Ἀπάλαμοι γὰρ φύσει πρὸς ἄμυναν ἰσχυρὰν οἱ γέροντες. Eodem modo & accipit *Domina Dacier. Henricus Stephanus* autem hæc ad vocem " νέος" referri, vocésque " γέρων δέ τοι ἕτος ὀπηδεῖ" parenthesi includi mavult. Cui sententiæ nonnihil favere videtur locus iste *Odyss.* ω', 71;

Αὐτὸς μὲν νέος εἰμὶ, καὶ ὔπω χερσὶ πίσυνθα
Ἀνδρὶ ἀπαμύνασθαι——.

Et iterùm *Odyss.* φ', 132;

Ἠὲ νεώτερός εἰμι, καὶ ὔπω χερσὶ πίσυνθα
Ἀνδρὶ ἀπαμύνεσθαι——.

Ibid.—ἀπαμύνασθαι.] Cod. *Harleian.* ἐπαμύνασθαι. *Al.* ἀμαμύνεσθαι. Porrò versum hunc pro signo militibus usurpâsse *Claudium* Imperatorem refert *Suetonius* in *Claudio*, *cap* 42.

Ver. 370.—ἀλλά κεν ἄλλον.] *Al.* ἀδέ κεν ἄλλον.

Ver. 372, 386, & 405.—Θεοειδής.] Vide suprà ad *ver.* 217.

Ver. 374. Ἀλλ' ἔτι τις.] Cod. *Harleian.* Ἀλλ' εἴ τις.

Ibid.—τις καὶ ἐμεῖο θεῶν ὑπερέσχεθε χεῖρα.] Ita suprà *i*, 419;

——μάλα γὰρ ἔθεν εὐρύοπα Ζεὺς
Χεῖρα ἐὴν ὑπερέσχε——.

Ὅς μοι τοιόνδ' ἧκεν ὁδοιπόρον ἀντιβολῆσαι,
Αἴσιον, οἷός δὴ σὺ δέμας καὶ εἶδος ἀγητός,
Πέπνυσαί τε νόον, μακάρων δ' ἐξ ἐσσι τοκήων.
Τὸν δ' αὖτε προσέειπε διάκτορος Ἀργειφόντης·
Ναὶ δὴ ταῦτά γε πάντα, γέρον, καλὰ μοῖραν ἔειπας·
Ἀλλ' ἄγε μοι τόδε εἰπὲ, καὶ ἀτρεκέως κατάλεξον,
Ἤ ῥα ἐκπέμπεις κειμήλια πολλὰ καὶ ἐσθλὰ
Ἀνδρας ἐς ἀλλοδαπὲς, ἵνα περ τάδε τοι σόα μίμνῃ;
Ἦ ἤδη πάντες κατελείπετε Ἴλιον ἱρὴν
Δειδιότες; τοῖος γὰρ ἀνὴρ ὤριος ὄλωλε
Σὸς παῖς· ὃ μὲν γάρ τι μάχης ἐπεδεύετ' Ἀχαιῶν.
Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα γέρων Πρίαμος θεοειδὴς·
Τίς δέ σύ ἐσσι, φέριστε, τέων δ' ἔξ ἐσσι τοκήων,
Ὅς μοι καλὰ τὸν οἶτον ἀπότμου παιδὸς ἔνισπες;
Τὸν δ' αὖτε προσέειπε διάκτορος Ἀργειφόντης·
Πειρᾷ ἐμεῖο, γεραιὲ, καὶ εἴρεαι Ἕκτορα δῖον·
Τὸν μὲν ἐγὼ πάλα πολλὰ μάχῃ ἔνι κυδιανείρῃ
Ὀφθαλμοῖσιν ὄπωπα, καὶ εὖτ' ἐπὶ νηυσὶν ἐλάσσας

375 "Qui mihi talem misit viæ comitem obvium fieri,
" Faustum, qualis jam tu corpore & specie admirabilis,
" Prudénsque es animo, beatísque prognatus es parentibus.
Eum verò vicissim allocutus est internuncius Argicîda;
" Næ jam hæc omnia, senex, rectè dixisti:
380 " Sed age mihi hoc dic & verè narra,
" An aliquò mittis thesauros multos & pretiosos
" Viros ad alienigenas, ut saltem hi tibi salvi maneant?
" An jam omnes deseritis Ilium sacram
" Metu perculsi? Talis enim vir fortissimus ille periit
385 " Tuus filius: Nec enim quidquam pugnâ inferior erat Achivis.
Huic autem respondit deindè senex Priamus deo similis;
" Quis verò tu es, optime, quibúsque prognatus es parentibus,
" Qui mihi commodè interitum infelicis filii memorâsti?
Illum verò vicissim allocutus est internuncius Argicîda;
390 " Tentas me, senex, & interrogas super Hectore nobili:
" Hunc quidem ego perquàm sæpè pugnâ in gloriosâ
" Oculis vidi, & quandò ad naves actos

Ver. 377.——νόον.] *Al.* νόῳ. Quo modo & legit Codex *Harleianus.*

Ibid. & ver. 387.—ἔξ ἐσσι.] *Al.* ἐξέσσι.

Ver. 379.—κατὰ μοῖραν.] Vide suprà ad ϖ', 367.

Ibid.—ἔειπας.] *Al.* ἔειπες. Quod idem.

Ver. 380. Ἀλλ' ἄγε μοι τόδε εἰπὲ, καὶ ἀτρεκέως κατάλεξον.]

——mihique hæc edisserе vera roganti. *Æn.* II. 140.

Ver. 382.——ἵνα περ τάδε τοι σόα.] *Al.* ἵνα τοι τάδε περ σόα.

Ver. 384.——ὄλωλε.] Vide suprà ad ϖ', 521; & infrà ad *ver.* 392.

Ver. 388. Ὅς μοι.] *Al.* Ὡς μοι.

Ver. 398, 405, & 410. Τὸν δ'.] Vide suprà ad ά, 57; & ad Ϡ', 160.

Ver. 391.—κυδιανείρῃ.] Ἐν ᾗ δοξάζονται οἱ ἄνδρες. *Schol.*

Ver. 392.——ὄπωπα.] Differunt inter se πάλα πολλὰ εἶδον, & πάλα πολλὰ ὄπωπα, eodem modo atque apud Anglos, *I often saw*, &, *I have often seen.* Vide suprà ad ά, 37, & ad ζ', 124.

Ver.

Ἀργείους κλείνεσκε, δαΐζων ὀξέϊ χαλκῷ·
Ἡμεῖς δ' ἑσταότες θαυμάζομεν· οὐ γὰρ Ἀχιλλεὺς
Εἴα μάρνασθαι, κεχολωμένος Ἀτρείωνι.
Τῷ γὰρ ἐγὼ θεράπων, μία δ' ἤγαγε νηῦς εὐεργής·
Μυρμιδόνων δ' ἔξ εἰμι· πατὴρ δέ μοι ἐσὶ Πολύκτωρ·
Ἄφνειὸς μὲν ὅδ' ἐσί, γέρων δὲ δή, ὡς σύ περ ὧδε·
Ἕξ δέ οἱ υἱες ἔασιν, ἐγὼ δέ τοι ἕβδομός εἰμι·
Τῶν μεταπαλλόμενος, κλήρῳ λάχον ἐνθαδ' ἕπεσθαι·
Νῦν δ' ἦλθον πεδίονδ' ἀπὸ νηῶν· ἠῶθεν γὰρ
Θήσονται περὶ ἄστυ μάχην ἐλίκωπες Ἀχαιοί.
Ἀσχαλόωσι γὰρ οἵγε καθήμενοι, οὐδέ δύανται
Ἴσχειν ἐσσυμένως πολέμου βασιλῆες Ἀχαιῶν.
Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα γέρων Πρίαμος θεοειδής·
Εἰ μὲν δὴ θεράπων Πηληϊάδεω Ἀχιλῆος
Εἶς, ἄγε δή μοι πᾶσαν ἀληθείην κατάλεξον,
Ἦ ἔτι πὰρ νήεσσιν ἐμὸς πάϊς, ἦέ μιν ἤδη
Ἤσι κυσὶν μελεΐσι ταμὼν περὶ θῆκεν Ἀχιλλεύς;
Τὸν δ' αὖτε προσέειπε διάκτορος Ἀργειφόντης·
Ὦ γέρον, ἔπω τόνδε κύνες φάγον, οὐδ' οἰωνοί·
Ἀλλ' ἔτι κεῖνος κεῖται Ἀχιλλῆος παρὰ νηὶ

" Argivos interficiebat, cædens acuto ære:
" Nos verò ſtantes mirabamur; non enim Achilles
" Sinebat pugnare, iratus Atridæ.
" Hujus enim ego famulus, eadémque advexit navis affabrè-facta:
" Ex Myrmidonibus autem ſum, pater verò mihi eſt Polyctor;
" Dives quidem is eſt, ſenéxque jam, ſicut tu;
" Sex autem ei filii ſunt, egóque tibi ſeptimus ſum;
" Inter hos, factâ ſortitione, mihi ſors obtigit hùc *Achillem* comitari:
" Nunc verò veni in campum à navibus; manè enim
" Edent circa urbem pugnam nigri-oculos Achivi.
" Ægrè-ferunt enim illi deſidentes, neque poſſunt
" Continere cupidos prælii reges Achivorum.
Huic autem reſpondit deindè ſenex Priamus deo-ſimilis;
" Si quidem famulus Pelidæ Achillis
" Es, agedùm mihi omnem veritatem dic,
" An adhuc apud naves meus filius, an ipſum jam
" Suis canibus membratim diſciſſum objecit Achilles?
Illum verò viciſſim allocutus eſt internuncius Argicîda;
" O ſenex, nondum hunc canes ederunt, neque alites;
" Sed adhuc ille jacet Achillis apud navem

Ver. 393.——κλείνεσκε.] *Interficere ſolebat.* Vide ſuprà ad ν', 84; & ad β', 221.

Ver. 396.—μία δ' ἤγαγε νηῦς.] Ἕταῖρον ἢ φίλον ἑαυτὸν βέλεσι ζυζῆσαι Ἀχιλλεῖ ὁ Ἑρμῆς πρὸς πλείονα πίστιν· οἱ γὰρ τοιοῦτοι μᾶλλον ἐπιβαίνουσιν. *Schol.*

Ver. 397.——ἔξ εἰμι.] *Al.* ἕξειμι.

Ver. 398.——οὐδ'.] Cod. *Harleian.* οὔτ',

Ver. 400.——μεταπαλλόμενος.] Μετ' αὐτῶν κληρέμενος· πάλοι γὰρ κλῆροι. *Schol.* *Al.* μέτα παλλόμενος. Quo modo legit & Codex *Harleianus.*

Ver. 403.—οἵγε.] Cod. *Harleian.* οἵδε.

Ver. 406. Εἰ μὲν δὴ.] *Siquidem revera*—. Vide ſupra ad ξ', 433.

Ver. 411.—τόνδε.] Cod. *Harleian.* τόνγε.

Αὕτως ἐν κλισίῃσι· δυωδεκάτη δέ οἱ ἠὼς
Κειμένῳ, ἐδέ τί οἱ χρὼς ζήπεται, ἐδέ μιν εὐλαὶ
Ἔσθωσ', αἵ ῥά τε φῶτας ἀρηϊφάτους καταδύουσιν.
Ἦ μέν μιν περὶ ζῆμα ἑῷ ἑτάροιο φίλοιο
Ἕλκει ἀκηδέως, ἠὼς ὅτε δῖα φανείη·
Οὐδέ μιν αἰσχύνει· θειοῖό κεν αὐτὸς ἐπελθών,
Οἷον ἐερσήεις κεῖται, περὶ δ' αἵματα νένιπται,
Οὐδέ ποθι μιαρός· ζὼν δ' ἕλκεα πάντα μέμυκεν,
Ὅσσ' ἐτύπη· πολέες γὰρ ἐπ' αὐτῷ χαλκὸν ἔλασσαν·
Ὣς τοι κήδονται μάκαρες θεοὶ υἷος ἑῆος,
Καὶ νέκυός περ ἐόντος· ἐπεί ζφι φίλος περὶ κῆρι.
Ὣς φάτο· γήθησεν δ' ὁ γέρων, κὴ ἀμείβετο μύθῳ·
Ὦ τέκος, ἦ ῥ' ἀγαθὸν κὴ ἐναίσιμα δῶρα διδῦναι
Ἀθανάτοις· ἐπεὶ ὅπότ' ἐμὸς πάϊς, εἴποτ' ἔην γε,
Λήθετ' ἐνὶ μεγάροισι θεῶν, οἵ Ὄλυμπον ἔχουσι·
Τῷ οἱ ἀπεμνήσαντο κὴ ἐν θανάτοιό περ αἴσῃ.

" Neglectum in tentoriis: duodecimus autem ei dies
" Jacenti, neque tamen omninò ei corpus putrescit, neque eum vermes
" Edunt, qui sanè viros prœlio occisos comedunt.
" Certè quidem ipsum circa sepulchrum sui sodalis dilecti
" Raptat immanitèr, aurora quandò pulchra apparet;
" Nec tamen ipsum deturpat: Admirarereris certè contemplans ipse cum accesseris,
" Ut roscidus jacet, circúmque sanguis ablutus est,
" Neque ullâ parte fœdatus: vulnera autem omnia clausa sunt,
" Quotquot inflicta fuerant; multi enim ipsi æs impegerunt:
" Adeò tibi curam gerunt beati dii filii tui,
" Mortui licèt: ipsis enim charus ex animo.
Sic dixit: Gavisus est autem senex, & respondit verbis;
" O fili, certè bonum etiam debita dona dare
" Immortalibus: neque enim unquam meus filius, siquidem fuit,
" Oblitus est in ædibus deorum, qui Olympum tenent:
" Ideò illius recordati sunt etiam in ipso mortis fato.

Ver. 413. Αὕτως ἐν κλισίῃσι.] Μαλαίως, ἀνεπιμελήτως ἐν τῇ Σκηνῇ. *Schol. Al.* Οὕτως ἐν κλισίῃσι.

Ibid.——δυωδεκάτη δέ οἱ ἠώς.] *Al.* δυωδεκάτη δέ οἱ ἦδε.

Ver. 414.——ἐδέ τί οἱ.] *Al.* ἐδ' ἔτι οἱ.

Ver. 415.—αἵ ῥά τε.] *Qui scilicèt*——.

Ibid.—ἀρηϊφάτους.] Τοὺς ἐν πολέμῳ ἀνῃρημένους. *Schol.*

Ver. 417.——φανείη.] *Al.* φανήῃ.

Ver. 418.—θειοῖο.] *Al.* θοιοῖο, & θνείοῦ.

Ver. 419.——ἐερσήεις.] Ita edidit *Barnesius*. *Al.* ἑρσήεις.

Ver. 419, 420.——νένιπται——μέμυκεν.] Si νένιπτο—μεμύκει dixisset, jam non constitisset Temporum ratio. Vide suprà ad *ver.* 392; & ad ά, 37.

Ver. 420.——ποθι μιαρός.] Quâ ratione ποθι, hîc ultimam producat; item ἐνὶ, *vers.* 428; & τε, *ver.* 430; vide suprà ad ά, 51.

Ibid.—μέμυκεν.] Vide suprà ad β', 314.

Ver. 421.——ἐπ' αὐτῷ.] Cod. *Harleian.* ἐν αὐτῷ.

Ver. 425.——δῶρα διδῦναι.] Quâ ratione dicitur δώσειν & διδώσειν, eâdem fortasse dicitur δῦναι & διδῦναι. Cæterùm nonnulli hîc legunt δίδοσθαι.

Ver. 426, 464. Ἀθανάτοις——ἀθάνατον.] Vide suprà ad ά, 398.

Ibid.—εἴποτ' ἔην γε.] *Scholiastes* exponit, ἕως περ ἦν. Sed, ut opinor, minùs rectè. Vide suprà ad γ', 180.

Ver. 427. Λήθετ' ἐνὶ μεγάροισι.] *Al.* Λήθεθ' ἐν μεγάροις.

Ver. 428.——ἀπεμνήσαντο.] *Al.* ἐπεμνήσαντο. Sic apud *Hesiodum*;

Οἵ οἱ ἀπεμνησαντο χάριν εὐεργεσιάων.

Theogon. ver. 503.

Ver.

Ἀλλ' ἄγε δὴ τόδε δέξαι ἐμεῦ πάρα καλὸν ἄλεισον·
Αὐτόν τε ῥῦσαι, πέμψον δέ με, ζύν γε θεοῖσιν,
Ὄφρα κεν ἐς κλισίην Πηληϊάδεω ἀφίκωμαι.
Τὸν δ' αὖτε προσέειπε διάκτορος Ἀργειφόντης·
Πειρᾷ ἐμεῖο, γεραιὲ, νεωτέρου, ἠδέ με πείσεις·
Ὅς με κέλῃ ζέο δῶρα παρὲξ Ἀχιλῆα δέχεσθαι·
Τὸν μὲν ἐγὼ δείδοικα, καὶ αἰδέομαι περὶ κῆρι
Συλεύειν, μή μοί τι κακὸν μετόπισθε γένηται.
Σοὶ δ' ἂν ἐγὼ πομπὸς καί κε κλυτὸν Ἄργος ἱκοίμην,
Ἐνδυκέως ἐν νηῒ θοῇ, ἢ πεζὸς ὁμαρτέων·
Οὐκ ἄν τίς τοι πομπὸν ὀνοσσάμενος μαχέσαιτο.
Ἦ, καὶ ἐπαΐξας Ἐριούνιος ἅρμα καὶ ἵππους,
Καρπαλίμως μάστιγα καὶ ἡνία λάζετο χερσίν·
Ἐν δ' ἔπνευσε ἵπποισι καὶ ἡμιόνοις μένος ἠΰ.
Ἀλλ' ὅτε δὴ πυργούς τε νεῶν καὶ τάφρον ἵκοντο,
Οἱ δὲ νέον περὶ δόρπα φυλακτῆρες πονέοντο,
Τοῖσι δ' ἐφ' ὕπνον ἔχευε διάκτορος Ἀργειφόντης
Πᾶσιν· ἄφαρ δ' ὤϊξε πύλας, καὶ ἀπῶσεν ὀχῆας,
Ἐς δ' ἄγαγε Πρίαμόν τε καὶ ἀγλαὰ δῶρ' ἐπ' ἀπήνης.

" Sed agedum, hoc accipe à me pulchrum poculum;
" Ipsúmque tutare, & deduc me, faventibus utique diis,
" Usque dum in tentorium Pelidæ pervenero.
Illum verò vicissim allocutus est internuncius Argicîda;
" Tentas me, senex, juniorem, nec tamen mihi persuadebis;
" Qui me jubes tua dona clam Achille accipere:
" Eum quidem ego timeo, & vereor ex animo
" Spoliare, nè mihi aliquod malum in-posterum fiat.
" Tibi verò ego viæ dux vel ad inclytum Argos proficiscerer,
" Sedulò in navi veloci, aut viâ-terrestri comitans:
" Non sanè aliquis tecum duce contempto pugnaverit.
Dixit, & saltu-dato Mercurius in currum & equos,
Statim scuticam & habenas prehendit manibus;
Inspiravit autem equis & mulabus animos validos.
Sed cum jam ad turrésque navium & fossam perveniissent,
Custodes tum verò primùm circa cœnas occupati-erant;
Iis autem somnum infudit internuncius Argicîda
Omnibus: statímque aperuit portas, & retrusit vectes,
Intróque duxit Priamúmque & splendida dona in rhedâ.

Ver. 431.—Πηληϊάδεω ἀφίκωμαι.] Sic suprà *ver.* 406, Πηληϊάδεω Ἀχιλῆος· & infrà *ver.* 448, Πηληϊάδεω ἀφίκοντο· Pronunciabatur Πηληϊάδω. Vide suprà ad ά, 1.

Ver. 434.—παρὲξ Ἀχιλῆα δέχεσθαι.] *Al.* παρὲξ Ἀχιλῆος ἔχεσθαι.

Ver. 435.——δείδοικα καὶ αἰδέομαι.] Vide suprà ad ν', 481 & 736.

Ver. 436.——γένηται.] *Al.* γένοιτο.

Ver. 438.—ὁμαρτέων.] Pronunciabatur ὁμαρτῶν. Quomodo & scribi posteà cœptum est.

Ver. 439.—πομπὸν ὀνοσσάμενος.] Καταφρονήσας ἐμοῦ τοῦ πέμποντος. *Schol.*

Ver. 440.——ἐπαΐξας.] Cod. *Harleian.* ἀναΐξας. Quo modo & in uno MS. scriptum repperit *Barnesius*. *Al.* ἐπ' ἀΐξας.

Ver. 445. Τοῖσι δ'.] Vide suprà ad Σ', 160; & ad μ', 12. *Barnesius* minùs rectè Τοῖσιδ'.

Ibid.——ἔχευε.] *Al.* ὄρσε.

Ἀλλ' ὅτε δὴ κλισίην Πηληϊάδεω ἀφίκοντο
Ὑψηλὴν, τὴν Μυρμιδόνες ποίησαν ἄνακτι,
Δοῦρ' ἐλάτης κέρσαντες· ἀτὰρ καθύπερθεν ἔρεψαν
Λαχνήεντ' ὄροφον, λειμωνόθεν ἀμήσαντες·
Ἀμφὶ δέ οἱ μεγάλην αὐλὴν ποίησαν ἄνακτι
Σταυροῖσιν πυκινοῖσι· θύρην δ' ἔχε μοῦνος ἐπιβλὴς
Εἰλάτινος, τὸν τρεῖς μὲν ἐπιῤῥήσεσκον Ἀχαιοὶ,
Τρεῖς δ' ἀναοίγεσκον μεγάλην κληῖδα θυράων,
Τῶν ἄλλων· Ἀχιλεὺς δ' ἄρ' ἐπιῤῥήσσεσκε καὶ οἶος.
Δή ῥα τόθ' Ἑρμείας ἐριούνιος ὦξε γέροντι,
Ἕς δ' ἄγαγε κλυτὰ δῶρα ποδώκεϊ Πηλείωνι,
Ἐξ ἵππων δ' ἀπέβαινεν ἐπὶ χθονὶ, φώνησέν τε·
Ὦ γέρον, ἦτοι ἐγὼ θεὸς ἄμβροτος εἰλήλουθα
Ἑρμείας· σοὶ γάρ με πατὴρ ἅμα πομπὸν ὄπασσεν·
Ἀλλ' ἦτοι μὲν ἐγὼ πάλιν εἶσομαι, οὐδ' Ἀχιλῆος
Ὀφθαλμοὺς εἶσειμι· νεμεσσητὸν δέ κεν εἴη,
Ἀθάνατον θεὸν ὧδε βροτοὺς ἀγαπαζέμεν ἄντην.
Τύνη δ' εἰσελθὼν λάβε γούνατα Πηλείωνος,
Καί μιν ὑπὲρ πατρὸς καὶ μητέρος ἠυκόμοιο

Sed quando jam ad tentorium Pelidæ pervenerant
Excelsum, quod Myrmidones fecerant regi,
Lignis abietis cæsis; & desuper texerant
Lanuginoso culmine, ex prato ubi demessuerant;
Circum autem ei magnum septum fecerant regi
Palis densis: januam autem tenebat unus obex
Abiegnus, quem tres quidem obdebant Achivi,
Tres item referabant ingens clausstrum sorium,
Ex aliis; Achilles verò obdebat etiam solus.
Et tum quidem Mercurius utilitatum-auctor aperuit seni,
Intróque duxit inclyta dona pedibus veloci Pelidæ;
E curruque descendit in terram, dixítque;
" O senex, ego quidem deus immortalis veni
" Mercurius; tibi enim me Jupiter ut-comitarer ducem-viæ præbuit:
" Sed ego quidem redibo, neque Achillis
" In conspectum veniam: indignum enim esset,
" Immortalem deum sic mortales fovêre palàm.
" Tu verò ingressus prehende genua Pelidæ.
" Et eum per patrem & matrem comas-pulchram

Ver. 448. Ἀλλ' ὅτε δὴ κλισίην.] Sic suprà *ver.* 443; Ἀλλ' ὅτε δὴ πύρσευς. Vide suprà ad ξ', 433 & 504.

Ver. 451. Λαχνήεντ' ὄροφον.] Τὸν δασύν· λέγει δὲ τὴν ἀπὸ τῆς καλάμης ὕλην, καὶ τῆς τύπων κόμης· ὄροφον γὰρ εἶδος καλάμης πρὸς ὀροφὴν ἐπίηδειον. *Schol.*

Ver. 453. Σταυροῖσιν.] Ὀξέσι ξύλοις, σκόλοψι. *Schol.*

Ibid.——ἐπιβλὴς.] Ὁ τῇ θύρᾳ ἐπιβαλλόμενος μοχλός. *Schol.*

Ver. 454, 455, 456.——ἐπιῤῥήσσεσκον—ἀναοίγεσκον—ἐπιῤῥήσσεσκε.] Vide suprà ad *ver.* 393; & ad β', 221. Cæterùm Codex *Harleianus* utrobique legit ἐπιῤῥήσεσκον.

Ver. 461.—εἰλήλουθα.] Vide suprà ad φ', 81; & ad ά, 37.

Ver. 466. Καί μιν ὑπὲρ πατρὸς καὶ μητέρος.] Σημειῶσαι δὲ, ὅτι εἰ καὶ προεκθετικῶς τῷ γέροντι ἔδοξε καὶ ἀπὸ μητρὸς, ὡς εἰρήσεται, καὶ τέχνης,

Λίσσεο, καὶ τέκεσ᾽· ἵνα οἱ ζὺν θυμὸν ὀρίνῃς.
Ὣς ἄρα φωνήσας ἀπέβη πρὸς μακρὸν Ὄλυμπον
Ἑρμείας· Πρίαμος δ᾽ ἐξ ἵππων ἄλτο χαμᾶζε,
Ἰδαῖον δὲ κατ᾽ αὖθι λῖπεν· ὁ δὲ μίμνεν ἐρύκων
Ἵππους ἡμιόνους τε· γέρων δ᾽ ἰθὺς κίεν οἴκου,
Τῇ ῥ᾽ Ἀχιλεὺς ἵζεσκε, Διῒ φίλος· ἐν δὲ μιν αὐτὸν
Εὗρ᾽· ἕταροι δ᾽ ἀπάνευθε καθείατο· τὼ δὲ δύ᾽ οἴω
Ἥρως Αὐτομέδων τε, καὶ Ἄλκιμος ὄζος Ἄρηος,
Ποίπνυον παρεόντε· (νέον δ᾽ ἀπέληγεν ἐδωδῆς
Ἔσθων καὶ πίνων, ἔτι καὶ παρέκειτο τράπεζα.)
Τὸν δ᾽ ἔλαθ᾽ εἰσελθὼν Πρίαμος μέγας, ἄγχι δ᾽ ἄρα σὰς,
Χερσὶν Ἀχιλλῆος λάβε γούνατα, καὶ κύσε χεῖρας
Δεινὰς, ἀνδροφόνους, αἵ οἱ πολέας κτάνον υἱάς.
Ὡς δ᾽ ὅταν ἄνδρ᾽ ἄτη πυκινὴ λάβῃ, ὅς τ᾽ ἐνὶ πάτρῃ

" Supplex-ora, & filium: ut ei animum commoveas.
Sic quidem fatus abiit ad excelsum Olympum
Mercurius: Priamus verò de curru desiliit in terram,
Idæúmque ibidem reliquit: is verò manebat continens
Equos mulásque: Senex autem rectà ivit per domum,
Ubi Achilles sedebat, Jovi charus; intúsque eum ipsum
Invenit; socii verò seorsùm sedebant: ei autem duo soli
Heros Automedónque, & Alcimus ramus Martis,
Ministrabant astantes: (modo autem destiterat à cibo,
Postquàm ederat & biberat; adhuc etiam aderat mensa.)
Hos autem latuit ingressus Priamus magnus, propè verò stans,
Manibus Achillis prehendit genua, & osculatus est manus
Terribiles, homicîdas, quæ ei multos interfecerant filios.
Ut verò cum virum malum magnum cepit qui in patriâ,

τέκνα, ἱκεσεύειν τὸν Ἀχιλλέα, ὅμως ὲ γίνεται τοῦτο· τάχα μὲν καὶ διότι ἐξέκρυσεν ἡ λύπη τῆς τοῦ γέροντος ψυχῆς τὴν τοῦ διδασκάλου Ἑρμοῦ μέθοδον. *Eustath.* Vide infrà ad *ver.* 486.

Ver. 467.——τέκεσ᾽· ἵνα.] Quâ ratione, τέκεσ᾽, hîc ultimam producat; item λῖπεν, *ver.* 470; & Διῒ, *ver.* 472; & ἄλλον, *ver.* 481; & ἐνὶ, *ver.* 497; vide suprà ad ά, 51.

Ver. 469.——ἐξ ἵππων ἄλτο χαμᾶζε.]
——è curru saltum dedit ocyùs arvis.
Æn. XII. 681.
Vide suprà ad γ', 29.

Ver. 470.——κατ᾽ αὖθι.] *Al.* καταῦθι.

Ver. 472. Τῇ ῥ᾽.] *Ubi utique*——. *Ubi scilicèt*——.

Ibid.—ἵζεσκε.] *Sedere solebat*——. Vide suprà ad β', 221.

Ver. 473.—ἀπάνευθε.] Vide suprà ad ά, 349.

Ibid.——καθείατο.] *Al.* καθήατο.

Ibid.——τὼ δὲ δύ᾽.] *Al.* τὼ δὲ δύ᾽· Atque ita legit Codex *Harleianus*.

Ver. 475. Ποίπνυον.] De hujus vocis mediâ hoc in loco *productâ*, suprâ autem σ', 421, *correptâ*; vide suprà ad ν', 103; & ad ό, 24.

Ver. 476. Ἔσθων καὶ πίνων, ἔτι καὶ παρέκειτο τράπεζα.] Φασὶ γὰρ τοῖς Παλαιοῖς μὴ ὅλως αἴρεσθαι τὴν τράπεζαν· χωρὶς εἰ μὴ διὰ τὴν τοῦ Πατρόκλου λύπην. *Schol.* Τῷ δὲ μὴ αἴρεσθαι τὰς τραπέζας, ἐναντιοῦσθαι δοκεῖ τὸ ἐν Ἰλιάδι· " Ἔσθων καὶ πίνων, ἔτι καὶ παρέκειτο τράπεζα." Ἀναγνωστέον ἓν ἔτω, " Ἔσθων καὶ πίνων ἔτι, " καὶ παρέκειτο τράπεζα." Ἢ τὸν καιρὸν αἰτιᾶσθαι τὸν παρόντα δεῖ. Πῶς γὰρ ἦν πρέπον τῷ Ἀχιλλεῖ τοσοῦτον ἐνθεῦντι παρακεῖσθαι τράπεζαν, καθάπερ τοῖς εὐωχουμένοις, παρ᾽ ὅλην τὴν ζυνουσίαν; *Athæneus, Lib.* I. *cap.* 10. Verùm, ut opinor, præstat Vulgata Lectio. Neque omninò, uti ad hunc *Athænei* locum annotat *Casaubonus*, inde sequitur, mensas post cœnam auferri non solitas; hoc enim ait Poëta *Achillem* tam exiguo tempore à comedendo & bibendo desiisse, ut ei adhuc mensa adesset.

Ver. 478. Χερσὶν Ἀχιλλῆος λάβε γούνατα.]
Tendentemque manus Priamum conspexit inermes. *Æn.* I. 491.

Ver. 480. Ὡς δ᾽ ὅταν ἄνδρ᾽, &c.] Ἔθος

Φῶτα καλακλείνας, ἄλλον ἐξίκελο δῆμον,
Ἀνδρὸς ἐς ἀφνειῦ, θάμβω δ' ἔχει εἰσορόωνλας·
Ὣς Ἀχιλεὺς θάμβησεν, ἰδὼν Πρίαμον θεοειδέα·
Θάμβησαν δὲ κ᾽ ἄλλοι, ἐς ἀλλήλυς δὲ ἴδονλο.
Τὸν κ᾽ λισσόμενω Πρίαμω πρὸς μῦθον ἔειπε·
Μνῆσαι πατρὸς ζείο, θεοῖς ἐπιείκελ᾽ Ἀχιλλεῦ,
Τηλίκυ, ὥσπερ ἐγὼν, ὀλοῷ ἐπεὶ γήραω ἀδῷ.
Καὶ μὲν πυ κείνον περιναιέται ἀμφὶς ἐόνλες
Τείρυσ᾽, ἀδέ τις ἐσὶν, ἀρὴν κ᾽ λοιγὸν ἀμῦναι·
Ἀλλ᾽ ἦτοι κείνός γε, ζέθεν ζώονλω ἀκούων,
Χαίρει τ᾽ ἐν θυμῷ, ἐπί τ᾽ ἔλπεται ἤματα πάνλα
Ὄψεσθαι φίλον υἱὸν, ἀπὸ Τροίηθεν ἰόνλα·

Homine interfecto, ad aliam pervenit civitatem,
Viri ad divitis *domum*, ſtupor autem tenet aſpicientes;
Sic Achilles obſtupuit, conſpicatus Priamum deo-ſimilem:
Obſtupuerunt & cæteri, altérque in alterum intuebatur.
Hunc etiam ſupplicans Priamus verbis alloquutus eſt;
" Recordare patris tui, diis ſimilis Achille,
" Ejuſdem ætatis, quâ & ego, gravi in ſenectutis limine.
" Et illum quidem fortè vicini circumſiſtentes
" Premunt, neque quis eſt, qui malum & perniciem arceat:
" Et tamen ille quidem, te vivere audiens,
" Gaudétque in animo, ſperátque dies omnes
" Viſurum dilectum filium, à Trojâ reverſum:

ἦν παρὰ τοῖς παλαιοῖς τὸν ἀκέσιον φόνον ἐρασάμενον φεύγειν ἐκ τῆς πατρίδος· καὶ παραγίγνεσθαι εἴς τινω οἰκίαν ἀνδρὸς πλουσίου, καὶ παθίζειν· ἐπὶ τῆς οἰκίας Συσκευαλυμμένον καθαρσίων δεόμενον. *Schol.*

Ver. 481.——ἄλλον ἐξίκελο δῆμον.] *Barneſius* ex uno MS. edidit ἄλλων ἐξίκελο δῆμον· itáque omninò ſcribendum cenſet propter id quod legitur, *Odyſſ.* ό, 238;

——ὁ δ' ἄλλαν ἴκελο δῆμον.

Et *Odyſſ.* ύ, 219;

Ἄλλων δῆμον ἵκεσθαι——.

Sed mutato nihil opus. Nam & alibi occurrit ἄλλον δῆμον, ubi codices inter ſe conveniunt:

Δῆ τότε γ' ἄλλον δῆμον ἀφίκελο, πατρίδα φεύγων. *Odyſſ.* ό, 228.

——ἄλλον δ' ἀφικώμεθα δῆμον. ω', 382.

Ver. 482.——ἔχει.] *Al.* ἔχεν.

Ver. 483.—Θεοειδέα.] Sic infrà *ver.* 486, Θεοῖς ἐπιείκελ'. Vide ſuprà ad *ver.* 217. Pronunciabatur autem Θεοειδῆ.

Ver. 486. Μνῆσαι πατρὸς ζείο——Τηλίκυ, ὥσπερ ἐγὼν.]

——miſeri te ſiqua parentis
Tangere cura poteſt, oro, (fuit & tibi talis
Anchiſes genitor,) Dauni miſerere ſenectæ. *Æn.* XII. 932.

Καὶ τὰ μέτρα τῶν ἐσχηματισμένων λόγων παιδεύει ἡμᾶς ὁ Ὅμηρος, ὅτι ὁ (ſortè ὁ μέγας) τῆς εὐπρεπείας δεῖται, ἀλλὰ καὶ τῆς ἐν χρείᾳ Συνθομίας. Τῶν γὰρ πάνλων χρεία ἐσίν· ὅσων μὲν ἡ χρεία παραδίδωσι, ταῦτα ὁ καιρὸς παραιλεῖται. Διδάσκει δὴ τοῦτο ἐν τοῖς Ἑρμῆ λόγοις πρὸς Πρίαμον Ὅμηρος. Τοῦτον γὰρ Ἑρμῆς, ὥσπερ διδάσκαλω ὤν, παιδεύει πῶς χρὴ ἐλπυχεῖν Ἀχιλλεῖ, καὶ παραδίδωσι τὰς μεθόδυς τῆς ἱκεσίας· " Τύνη δ' εἰσελθὼν λάβε γόνα· " τα, &c." (ſuprà *ver.* 465.) Καὶ πάνλας τὰς ἀριθμὰς τῆς ἱκεσίας παραλαμβάνει, τὸ γόνω τοῦ Ἀχιλλέως, πατρὸς, μητρὸς, υἱοῦ. Ταῦτα μαθὼν ὁ γέρων, οἷδε τέχνην κατὰ τέχνας. Προσελθὼν γὰρ τῷ Ἀχιλλεῖ, τοῦ γενείυ ἐπιλαμβάνεται, καὶ λέγει· " Μνῆσαι πατρὸς " ζείο, Θεοῖς ἐπιείκελ' Ἀχιλλεῦ." Καὶ ὅτε τοῦ παιδὸς μέμνηται, ὅτε τῆς μητρὸς, ἀλλὰ τῶν προγόνων· τὴν πολλὴν γὰρ χορηγίαν παρέλιπε τῇ χρείᾳ τοῦ παιδός. *Dionyſ. Halicarn. Lib. qui inſcribitur* Τέχνη, §. 9. " Epilogus " quidem quis unquam poterat illis Priami rogantis Achillem precibus æquari?" *Quintilian. Lib.* X. *cap.* 1. Vide & ſuprà ad *ver.* 360.

Ibid.——ζείο.] *Al.* Ζοῖο.

Ver. 487.——ὥσπερ ἐγὼν.] *Heraclides Ponticus* loco ſuprà (*ver.* 360.) citato legit οἷω ἐγών.

Ver. 489.—ἀρὴν.] Vide ſuprà ad σ', 100; & ad ξ', 485.

Ver. 492.——Τροίηθεν ἰόνλα.] *Al.* Τροίηθε μολόνλα.

Ver.

Αὐτάρ ἐγὼ πανάπομος, ἐπεὶ τέκον υἷας ἀρίστους
Τροίῃ ἐν εὐρείῃ, τῶν δ' ὔτινα φημὶ λελεῖφθαι.
Πεντήκοντά μοι ἦσαν, ὅτ' ἦλυθον υἷες Ἀχαιῶν·
Ἐννεακαίδεκα μέν μοι ἰῆς ἐκ νηδύος ἦσαν,
Τοὺς δ' ἄλλους μοι ἔτικτον ἐνὶ μεγάροισι γυναῖκες.
Τῶν μὲν πολλῶν θοῦρος Ἄρης ὑπὸ γούνατ' ἔλυσεν·
Ὅς δέ μοι οἶος ἦεν, εἴρυτο δὲ ἄστυ καὶ αὐτούς,
Τὸν ζὺ πρώην κτεῖνας, ἀμυνόμενον περὶ πάτρης,
Ἕκτορα· τοῦ νῦν εἵνεχ' ἱκάνω νῆας Ἀχαιῶν,
Λυσόμενος παρὰ σεῖο, φέρω δ' ἀπερείσι' ἄποινα.
Ἀλλ' αἰδεῖο θεούς, Ἀχιλεῦ, αὐτόν τ' ἐλέησον,
Μνησάμενος σοῦ πατρός· ἐγὼ δ' ἐλεεινότερός περ,
Ἔτλην δ', οἷ' ἄπω τις ἐπιχθόνιος βροτὸς ἄλλος,
Ἀνδρὸς παιδοφόνοιο πολὺ στόμα χειρὶ ὀρέγεσθαι.

Ὣς φάτο· τῷ δ' ἄρα πατρὸς ὑφ' ἵμερον ὦρσε γόοιο,
Ἁψάμενος δ' ἄρα χειρὸς ἀπώσατο ἦκα γέροντα.
Τὼ δὲ μνησαμένω, ὁ μὲν Ἕκτορος ἀνδροφόνοιο,

" Sed ego infelicissimus, genui enim filios fortissimos
" Trojâ in latâ, eorúmque neminem autumo relictum esse.
" Quinquaginta mihi erant, quando venerunt filii Achivorum:
" Undeviginti quidem uno ex ventre erant,
" Cæteros autem mihi pepererunt in ædibus mulieres.
" *Ex his* plerorumque quidem impetuosus Mars genua solvit:
" Qui verò mihi unicus erat, tutabatúrque urbem & ipsos,
" Hunc tu nuper interfeciſti, pugnantem pro patriâ,
" Hectorem: hujus nunc gratiâ venio ad naves Achivorum,
" Redempturus à te, feróque infinita dona.
" Sed reverere deos, Achille, meíque ipsius miserere,
" Recordatus tui patris: ego autem adhuc miserabilior,
" Sustinui enim, qualia nequaquam aliquis super terram mortalis alius,
" Viri filiorum-interfectoris ad os manus admovere.
Sic dixit: Ei autem de patre desiderium excitavit luctûs,
Prehensâque manu, removit à se lenitèr senem.
Hi verò recordati, hic quidem Hectoris homicîdæ,

Ver. 493.—ἐπεὶ τέκον υἷας ἀρίστους.] Vide suprà ad *ver.* 255.

Ver. 496. Ἐννεακαίδεκα μέν μοι ἰῆς ἐκ νηδύος.] *Theocritus Hecubæ* viginti filios tribuit:

Οὔθ' Ἕκτωρ, Ἑκάβας ὁ γεραίτερος εἶκαλι παίδων. *Idyll.* XV. *ver.* 139.

Quem ad locum *Scholiastes*, citante hîc *Barnesio*; Τῷ γὰρ ἀρτίῳ ἀριθμῷ ἀποκέχρηται, ὡς ϗ Σιμωνίδης· Ὁμηρος δὲ, Ἐννεακαίδεκα λέγει.

Ver. 499.—εἴρυτο δὲ ἄστυ καὶ αὐτούς.] Vide suprà ad χ', 507; & ad ζ', 402.

Ver. 502. Λυσόμενος παρὰ σεῖο.]

Exanimumque auro corpus vendebat Achilles. *Æn.* I. 488.

Ver. 503. Ἀλλ' αἰδεῖο θεούς, Ἀχιλεῦ.] *Al.* Ἀλλ' αἰδεῖο, φέριστε, θεούς. *Al.* αἰδοῖο.

Ver. 504. Μνησάμενος σοῦ πατρός.] Vide suprà ad *ver.* 486.

Ver. 506.——χειρὶ ὀρέγεσθαι.] *Al.* χεῖρας ὀρέξαι.

Ver. 507.——ἄρα.] *Ut par erat*——.

Ibid.—ὑφ' ἵμερον ὦρσε γόοιο.] Ἐπιθυμίαν θρήνου ἐνέβαλεν. *Schol.* Vide suprà ad ψ', 108.

Ver. 509.——ἀνδροφόνοιο.] Vide suprà ad Φ', 77.

Ver.

Κλαῖ' ἀδινὰ, προπάροιθε ποδῶν Ἀχιλῆος ἑλυσθείς·
Αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς κλαῖεν ἑὸν πατέρ', ἄλλοτε δ' αὖτε
Πάτροκλον· τῶν δὲ ςοναχὴ καθὰ δώματ' ὀρώρει.
Αὐτὰρ ἐπεί ῥα γόοιο τεθάρπεθο δῖος Ἀχιλλεὺς,
Καί οἱ ἀπὸ πραπίδων ἦλθ' ἵμερος, ἠδ' ἀπὸ γυίων,
Αὐτίκ' ἀπὸ θρόνυ ὦρθο, γέροντα δὲ χειρὸς ἀνίςη,
Οἰκτείρων πολιόν τε κάρη, πολιόν τε γένειον·
Καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα.
Ἆ δειλ', ἦ δὴ πολλὰ κάκ' ἄνσχεο ςὸν κατὰ θυμόν.
Πῶς ἔτλης ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν ἐλθέμεν οἶος
Ἀνδρὸς ἐς ὀφθαλμὺς, ὅς τοι πολέας τε καὶ ἐσθλὺς
Υἱέας ἐξενάριξα; ςιδήρειον νύ τοι ἦτορ.
Ἀλλ' ἄγε δὴ κατ' ἄρ' ἕζευ ἐπὶ θρόνυ· ἄλγεα δ' ἔμπης
Ἐν θυμῷ καθακεῖσθαι ἐάσομεν, ἀχνύμενοί περ·
Οὐ γάρ τις πρῆξις πέλεται κρυεροῖο γόοιο.
Ὡς γὰρ ἐπεκλώσανθο θεοὶ δειλοῖσι βροτοῖσι,

510 Flebat crebris lachrymis, ante pedes Achillis provolutus;
At Achilles flebat ſuum patrem, interdúmque viciſſim
Patroclum: Eorum autem gemitus per ædes excitabatur.
At poſtquàm luctu ſatiatus eſt nobilis Achilles,
Et ei è præcordiis abiit deſiderium, atque ex artubus,
515 Protinùs è ſede ſurrexit, ſenémque manu *prehenſum* erexit,
Miſeratus canúmque caput, canúmque mentum:
Et ipſum editâ-voce verbis alatis allocutus eſt;
" Ah miſer, certè jam multa mala tolerâſti tuo in animo.
" Quomodo ſuſtinuiſti ad naves Achivorum venire ſolus,
520 " Viri in conſpectum, qui tibi multóſque & ſtrenuos
" Filios interfeci? Ferreum certè tibi cor.
" Sed agè jam confide in ſede; dolores autem prorsùs
" In animo reſidere ſinamus, dolentes licèt:
" Nullus enim profectus eſt triſtis luctûs.
525 " Sic enim fato-tribuunt dii miſeris mortalibus,

Ver. 510, 511. Κλαῖ'—κλαῖεν.] Vide ſuprà ad ν', 84.

Ver. 512.——ὀρώρει.] Vide ſuprà ad φ', 352; & ad β', 810.

Ver. 513. Αὐτὰρ ἐπεί ῥα γόοιο.] *Galenus de Hippocratis & Platonis Dogmatibus, Lib.* IV. *cap.* 7, locum hunc modo citat;

Ἀλλ' ὅτε δὴ κλαίων τε κυλινδόμενός τ' ἐκορέσθη,
Καί οἱ ἀπὸ πραπίδων ἦλθ' ἵμερος· ἠδ' [ἵμερος, ἠδ'] ἀπὸ γυίων.

Utì *Odyſſ.* δ', 541.

Ibid.—τετάρπελο.] Vide ſuprà ad ψ', 10.

Ver. 512. Ἀλλ' ἄγε δὴ κατ' ἄρ' ἕζευ.] Ὑπερφυῶς δὲ φαίνεται περὶ τὴν παραμυθίαν ὁ ποιητὴς εὐδοκιμεῖν, ποιήσας τὸν Ἀχιλλέα λέγοντα πρὸς τὸν Πρίαμον ἥκοντα ἐπὶ λύτρα τοῦ Ἕκτορος, ταυτί, " Ἀλλ' ἄγε δὴ κατ' ἄρ' ἕζευ, &c. *Plutarch. de Conſolat. ad Apoll.*

Ver. 523.—ἐάσομεν.] Vide ſuprà ad δ', 42.

Ibid.——ἀχνύμενοι] Sic infrà *ver.* 526, ἀχνυμένυς. Vide ſuprà ad γ', 260.

Ver. 524.——πρῆξις.] Vide ſuprà ad ν', 192.

Ver. 525. Ὡς γὰρ ἐπεκλώσανθο θεοὶ δειλοῖσι βροτοῖσι.] Οὐ——ἁπλῶς εἶπε τὸ πᾶσιν ἀνθρώποις ὑπὸ θεῶν ἐπικεκλῶσθαι λυπηρὸν βίον, ἀλλὰ τοῖς ἄφροσι καὶ ἀνοήτοις. ὡς δειλαίους καὶ οἰκτροὺς διὰ μοχθηρίαν ὄντας, εἰώθε δειλοὺς καὶ ὀιζυροὺς προσαγορεύειν. *Plutarch. de audiendis Poëtis.*

Ibid.—αὐτοὶ δέ τ' ἀκηδέες εἰσι.] Ita ferè apud *Heſiodum*;

Ὥςε θεοὶ δ' ἔζωον, ἀκηδέα θυμὸν ἔχοντες,
Νόσφιν ἄτερ τε πόνων καὶ ὀιζύος——.

Ἔργ. καὶ Ἡμερ. I. 112.

Et

Ζώειν ἀχνυμένους· αὐτοὶ δέ τ' ἀκηδέες εἰσί.
Δοιοὶ γάρ τε πίθοι κατακείαται ἐν Διὸς οὔδει
Δώρων, οἷα δίδωσι, κακῶν· ἕτερος δὲ, ἑάων·
Ὧ μὲν καμμίξας δώῃ Ζεὺς τερπικέραυνος,
Ἄλλοτε μέν τε κακῷ ὅγε κύρεται, ἄλλοτε δ' ἐσθλῷ·
Ὧ δέ κε τῶν λυγρῶν δώῃ, λωβητὸν ἔθηκε·
Καί ἑ κακὴ βέβρωσις ἐπὶ χθόνα δῖαν ἐλαύνει·
Φοιτᾷ δ' οὔτε θεοῖσι τετιμένος, οὔτε βροτοῖσιν.
Ὣς μὲν καὶ Πηλῆϊ θεοὶ δόσαν ἀγλαὰ δῶρα
Ἐκ γενετῆς· πάντας γὰρ ἐπ' ἀνθρώπους ἐκέκασσο
Ὄλβῳ τε, πλούτῳ τε, ἄνασσε δὲ Μυρμιδόνεσσι,
Καί οἱ θνητῷ ἐόντι θεὰν ποίησαν ἄκοιτιν·
Ἀλλ' ἐπὶ καὶ τῷ θῆκε θεὸς κακὸν, ὅτι οἱ ὔτι

" Ut vivant triſtes; ipſi verò ſine-curis-ſunt.
" Duo quippe dolia jacent in Jovis limine
" Donorum, quæ dat, *alterum* malorum; alterum verò, bonorum:
" Cui quidem miſcens dederit Jupiter fulmine-gaudens,
" Interdum quidem in malum ille incidit, interdum & in bonum:
" Cui verò ex malis dederit, injuriis obnoxium facit;
" Et illum exitialis dira-calamitas ſuper terram almam exercet:
" Vagatúrque nec diis honoratus, neque mortalibus.
" Sic quidem & Peleo dii dederunt illuſtria dona
" A natalibus: omnes enim inter homines *eminentèr*-ornatus-erat
" Opibúſque, divitiiſque, imperabat verò Myrmidonibus,
" Et ei mortali licèt deam fecerunt uxorem:
" Sed & huic impoſuit deus malum, quod ei nequaquàm

Et apud *Lucretium*;

——Deos ſecurum agere ævum.
Lib. V. 83; VI. 57.

Et *Lib.* I. *ver.* 57, 60;

Omnis enim per ſe Divûm natura neceſſe eſt
Immortali ævo ſummâ cum pace fruatur;
——privata dolore omni, privata periclis.

Ver. 526.—ἀχνυμένους.] *Plutarchus* locis ſuprà citatis legit ἀχνυμένοις.

Ver. 527. Δοιοὶ γάρ τε πίθοι.] Εἰς παραμυθίαν Πριάμου ὁ Ποιητὴς εἰσήγαγε τὸν Ἀχιλλέα λέγοντα ταῦτα. *Schol.* Porrò *Plutarchus* verſus hoſce cum loco iſto *Heſiodi* de *Pandoræ* Dolio, Ἔργ. καὶ Ἡμερ. l. 94, &c. conferens: Ὁ δὲ (inquit) μετὰ τοῦτον [Ὅμηρον] καὶ τῇ δόξῃ καὶ τῷ χρόνῳ, καίτοι τῶν Μουσῶν ἀναγορεύων ἑαυτὸν μαθητὴν Ἡσιόδου, καὶ ἔτι ἐν πίθῳ καθείρξας τὰ κακὰ, τὴν Πανδώραν ἀνοίξασαν ἀποφαίνει χεδάσαι τὸ πλῆθος ἐπὶ πᾶσαν γῆν καὶ θάλατταν. *De Conſolat. ad Apollon.* Ubi in tranſcurſu notandum. *Plutarcho Heſiodum Homero* recentiorem eſſe viſum. Cæterùm vituperat hîc *Homerum Plato*; οὐκ ἄρα ἀποδεκτέον ἔστε Ὁμήρου ἔτ' ἄλλου ποιητοῦ ταύτην τὴν ἁμαρτίαν περὶ τοὺς θεοὺς ἀνοήτως ἁμαρτάνοντος, καὶ λέγοντος ὡς δοιοὶ πίθοι—— " κατακείαται ἐν Διὸς οὔδει, Κηρῶν ἔμπλειοι· ὁ " μὲν ἐσθλῶν, αὐτὰρ ὁ, δειλῶν." *De Republ. Lib.* II.

Ver. 528. Δώρων, οἷα δίδωσι, κακῶν· ἕτερος δὲ, ἑάων.] *Al.* Κηρῶν ἔμπλεοι· ὁ μὲν ἐσθλῶν, αὐτὰρ ὁ δειλῶν. Quomodo legit *Plutarchus de audiendis Poëtis*, itémque *Plato* loco jam citato.

Ἓν πιθος ἐσθλὸν πήματα ζώνυσι δαίονται
Βροτοῖς
Ἀθάναιοι ——.

Pindar. Pythior. Od. III. *ver.* 145.

Ubi *Scholiaſtes*, citante *Duport. Gnomolog. Homeric.* ad hunc locum; Οὕτως ἐδέξατο δύο πίθους εἶναι φαύλων καὶ ἕνα ἀγαθῶν.

Ver. 532.—— βέβρωσις.] Κυρίως μὲν ὁ μέγας καὶ χαλεπὸς λιμός· νῦν δὲ ἀντὶ τῆς μεγάλης ἀνίας καὶ λύπης κεῖται ἡ λέξις. Ἔνιοι δὲ βεβρῶσιν τὸν εἶλον ἐξεδέξαντο. *Schol.* Ita *Callimachus*;

Νῦν δὲ κακὰ βέβρωσις ἐν ὀφθαλμοῖσι πάθηλαι. *Hymn. in Cererem, ver.* 102.

Ver.

Παίδων ἐν μεγάροισι γονὴ γένεῖο κρειόνῶν,
Ἀλλ' ἕνα παῖδα τέκεν παναώριον· ἠδέ νυ τόν γε
Γηράσκοντα κομίζω, ἐπεὶ μάλα τηλόθι πάτρης
Ἧμαι ἐνὶ Τροίῃ, σέ τε κήδων, ἠδὲ σὰ τέκνα.
Καί σε, γέρον, τοπρὶν μὲν ἀκούομεν ὄλβιον εἶναι,
Ὅσσον Λέσβου ἄνω Μάκαρος ἔδος ἐντὸς ἔερσει,
Καὶ Φρυγίη καθύπερθε, καὶ Ἑλλήσποντος ἀπείρων.
Τῶν σε, γέρον, πλέτῳ τε καὶ υἱάσι φάσι κεκάσθαι.
Αὐτὰρ ἐπεί τοι πῆμα τόδ' ἤγαγον οὐρανίωνες,
Αἰεὶ τοι περὶ ἄστυ μάχαι τ' ἀνδροκτασίαι τε·
Ἄνσχεο, μηδ' ἀλίαστον ὀδύρεο σὸν κατὰ θυμόν.
Οὐ γάρ τι πρήξεις ἀκαχήμενος υἱὸν ἑῆος,
Οὐδέ μιν ἀνστήσεις, πρὶν καὶ κακὸν ἄλλο πάθῃσθα.
Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα γέρων, Πρίαμος θεοειδής·
Μή μέ πω ἐς θρόνον ἷζε, διοτρεφὲς, ὄφρα κεν Ἕκτωρ

" Filiorum in ædibus ſoboles nata-eſt regno-ſucceſſurorum,
" Sed unum filium genuit immaturâ morte-periturum: nec tamen hunc
" Jam ſenem foveo; valde enim procul à patriâ
" Sedeo in Trojâ, téque contriſtans, atque tuos liberos.
" Et te, ſenex, olim quidem audimus opibus floruiſſe,
" Quantas Leſbus ſuprà Macaris ſedes intùs continet,
" Et Phrygia deſuper, & Helleſpontus immenſus:
" Inter hos, te, ſenex, divitiiſque & filiis aiunt ornatum excelluiſſe.
" At poſtquàm tibi cladem hanc intulerunt cœlites,
" Aſſiduè tibi circa urbem prœliáque cædéſque virorum:
" Perfer *tamen*, nec perpetuò mœre tuo in animo.
" Nihil enim proficies, triſtatus de filio tuo,
" Neque ipſum reſurgere facies, priùs etiam malum aliud paſſus fueris.
Ei verò reſpondit deindè ſenex, Priamus deo-ſimilis;
" Ne me dum in ſede colloca, Jovis alumne, quamdiù Hector

Ver. 540.——παναώριον.] Ἡ τὸν πάλῃ ἄωρον λέγει, παρὰ τὴν ὥραν, τὸν καιρόν·——ἢ παρὰ τὴν ὥραν, τὴν φροντίδα, τὸν πάνυ περφρονῆσαμένον. *Euſtath.*

Ver. 544. Ὅσσον Λέσβου ἄνω Μάκαρος ἕδος.] Vide ſuprà ad ά, 51. *Julianus*, *Orat.* 2, legit, Ὅσσον Λέσβου ἴσα μακάρων ἕδος. *Dion. Chryſoſtomus*, §. 33, legit, Ὅσσων Λέσβου ἄνω Μακάρων ἕδος. *Suidas* autem, notante *Barneſio*, citat, Ἠδ' ὅσα Λέσβου ἄνω Μάκαρος ἕδος. Cæterùm *Strabo*, *Geograph. lib.* VIII, legiſſe videtur, Μάκαρος πόλιν.

Ibid.—Μάκαρος ἕδος.] Ἀντὶ τῆ οἰκητήριον· ἔκλισε γὰρ τὴν Λέσβον Μάκαρ ὁ Κρινάκη, καὶ ἐβασίλευσεν αὐτῆς. *Schol.*

Ver. 546. Τῶν σε.] *Al.* Τῷ σε.

Ver. 547, 549.—ἐπεί τοι πῆμα τόδ' ἤγαγον οὐρανίωνες——Ἄνσχεο.]

——ἀνθρώποισι τὰς μὲν ἐκ θεῶν
Τύχας δοθεῖσας ἐς' ἀναίσκαιον φέρειν.
Sophocl. Philoctet. ver. 1309.

Ver. 548.——μάχαι τ' ἀνδροκτασίαι τε.] Sic *Odyſſ.* λ', 611;

" Ὑσμῖναί τε, μάχαι τε, φόνοι τ', ἀν-
" δροκτασίαι τε."

Quo de loco *Gellius*; " Ante omnes (in-
" quit) apud Homerum, ejuſdem rei atque
" ſententiæ luculenta exaggeratio eſt——
" Ὑσμῖναί τε, &c. Nam quum omnia iſta
" ——multa & continua nomina nihil
" plus demonſtrent quàm prœlium, hujus
" tamen rei varia facies delectabilitèr ac de-
" corè multis variiſque verbis depicta eſt." *Lib.* XIII. *cap.* 12.

Ver. 550.——πρήξεις.] Vide ſuprà ad ν', 192.

Ver. 551.——ἀδέ μιν ἀνστήσεις.]

Τέλμα δ' ὦ γὰρ ἀνάξεις ποτ' ἐνερθεν
κλαίων τὸν θνήσκοντα ἄνω.
Euripid. Alceſt. ver. 986.

Ver.

Κεῖται ἐνὶ κλισίῃσιν ἀκηδής· ἀλλὰ τάχιστα
Λῦσον, ἵν' ὀφθαλμοῖσιν ἴδω· σὺ δὲ δέξαι ἄποινα
Πολλά, τά τοι φέρομεν· σὺ δὲ τῶν δ' ἀπόναιο, καὶ ἔλθοις
Σὴν ἐς πατρίδα γαῖαν, ἐπεί με πρῶτον ἔασας
Αὐτόν τε ζώειν καὶ ὁρᾶν φάος ἠελίοιο.
Τὸν δ' αὖ ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
Μηκέτι νῦν μ' ἐρέθιζε, γέρον· νοέω δὲ καὶ αὐτὸς
Ἕκτορά τοι λῦσαι· Διόθεν δέ μοι ἄγγελος ἦλθε,
Μήτηρ, ἥ μ' ἔτεκεν, θυγάτηρ ἁλίοιο γέροντος·
Καὶ δέ σε γιγνώσκω, Πρίαμε, φρεσὶν, οὐδέ με λήθεις,
Ὅτι θεῶν τίς σ' ἦγε θοὰς ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν·
Οὐ γάρ κεν τλαίη βροτὸς ἐλθέμεν, οὐδὲ μάλ' ἡβῶν
Ἐς στρατόν· οὐδὲ γὰρ ἂν φυλάκους λάθοι, οὐδὲ κ' ὀχῆας
Ῥεῖα μεταχλίσσειε θυράων ἡμετεράων.

" Jacet in tentoriis insepultus; sed citissimè
" Redemptum-redde, ut oculis videam: Tu verò accipe dona
" Multa, quæ tibi afferimus: tu autem his fruaris *utinam*, & perveniae
" Tuam in patriam terram, postquàm me primùm fivisti
" Ipsum viveréque & aspicere lumen solis.
Hunc autem torvè intuitus allocutus est pedibus velox Achilles;
" Nè ampliùs nunc me irrita, senex: habeo enim in animo & ipse
" Hectorem tibi redemptum reddere; à Jove enim mihi nuncia venit,
" Mater, quæ me peperit, filia marini senis:
" Sed & te sentio, Priame, animo, neque me lates,
" Quòd Deorum aliquis te duxerit celeres ad naves Achivorum:
" Haud enim ausus esset mortalis *ullus* intrare, nè ætate quidem admodùm florens
" In castra: neque enim custodes latuissent, neque obices
" Facilè reserâsset portarum nostrarum.

Ver. 555—561. Λῦσον——λῦσαι.] Vide suprà ad *ά*, 20.

Ver. 556.——φέρομεν.] *Al.* φέρομαι.

Ver. 557.——πρῶτον.] *Al.* πρῶτος.

Ibid. & *ver.* 695.—ἔασας—ἐάσω.] Vide suprà ad *δ'*, 42. Malè *Barnesius* ἔασας ——ἐάσω. Porrò *Etymolog. Magn.* notante *Barnesio*, hîc legit ἔασας· exponitque ἐχαροποίησας, ἀπὸ τῶ ἤδω, ἤσω· ἄσας, καὶ ἐν διαιρέσει ἔασας. *Scholiastes* itidem exponit εὐφρανας. Sed hoc, ut rectè observavit *Barnesius*, cum sequenti, " Αὐτόν τε ζώειν, *&c.*" parùm aptè congruit. Vide & *ver.* 569.

Ver. 559.——ὑπόδρα ἰδὼν.] Ἐπεὶ δώρων ὀπέμνησε. *Schol.*

Ver. 560. Μηκέτι νῦν μ' ἐρέθιζε.] Ἐπεὶ δὲ μεγάλη δοκεῖ εἶναι καὶ ὀλίγῳ τῷ κρατεῖν ὀργῆς, μειζόν ἐστιν ἡ φυλακὴ καὶ ἡ προίοια τῶ μὴ περιπεσεῖν ὀργῇ μηδὲ ἁλῶναι· καὶ ταῦτα δεῖ τοῖς ἀναπινώσκουσιν ὑποδεικνύειν μὴ παρέρπως, ὅτε τὸν Πρίαμον ὁ Ἀχιλλεὺς ἐκ ἀνασχέτικὸς ὢν οὐδὲ πρᾷος, ἡσυχίαν ἄγειν κελεύει καὶ μὴ παροξύνειν αὐτὸν, ἅτως, " Μηκέτι νῦν μ' ἐρέθιζε, γέρον, *&c.* Καὶ τὸν Ἕκτορα λύσας καὶ περιστείλας αὐτὸς ἐπὶ τὴν ἀπήνην τίθησιν, πρὶν ἡκισμένον ὑπὸ τῦ παιδὸς ἐφθῆναι, " Μὴ " ὁ μὲν ἀχνυμένη κραδίη, *&c.*" (infrà *ver.* 584.) Τὸ γὰρ ἐπισφαλῶς πρὸς ὀργὴν ἔχοντα, καὶ φύσει τραχὺν ὄντα, καὶ θυμοειδῆ μὴ λανθάνειν ἑαυτὸν, ἀλλ' ἐξευλαβεῖσθαι, καὶ φυλάττεσθαι τὰς αἰτίας, καὶ προκαταλαμβάνειν τῷ λογισμῷ πόρρωθεν, ὅπως ὠδὲ ἄκων τῷ πάθει περιπεσεῖται, θαυμαστῆς ἐστι προνοίας. *Plutarch. de audiend. Poëtis.*

Ibid.——νοέω δὲ καὶ αὐτὸς.]

——Nec fallunt jussa superba
Magnanimi Jovis——.

Æn. XII. 877.

Ver. 563.——γιγνώσκω.] Ita edidit *Barnesius*. *Al.* γινώσκω. Quod perinde est: Nam primam producit.

Ver. 564. Ὅτι θεῶν τίς σ' ἦγε.] Voculam *Ce*, inseruit *Barnesius*, ex duorum MSS. auctoritate; quorum alter, Ὅτι θεῶν σ' ἦγε legit; alter, Ὅτι θεός *Ce* τις ἦγε. *Vulgg.* Ὅτι θεῶν τις ἦγε.

Ver. 566.——λάθοι.] *Al.* λάθη.

Ver. 567.—μεταχλίσσειε.] Ita edidit *Barnesius*.

Τῷ νῦν μή μοι μᾶλλον ἐν ἄλγεσι θυμὸν ὀρίνῃς,
Μή ζε, γέρον, ἀδ' αὐτὸν ἐνὶ κλισίῃσιν ἐάσω,
Καὶ ἱκέτην περ ἐόντα, Διὸς δ' ἀλίτωμαι ἐφετμάς·
Ὣς ἔφατ'· ἔδδεισεν δ' ὁ γέρων, καὶ ἐπείθετο μύθῳ.
Πηλείδης δ' οἵκοιο, λέων ὡς, ἆλτο θύραζε,
Οὐκ οἶος· ἅμα τῷ γε δύω θεράποντες ἕποντο,
Ἥρως Αὐτομέδων τε καὶ Ἄλκιμος, ὅς ῥα μάλιστα
Τῖ' Ἀχιλεὺς ἑτάρων, μετὰ Πάτροκλόν γε θανόντα.
Οἳ τόθ' ὑπὸ ζυγόφιν λύον ἵππους ἠμιόνους τε,
Ἐς δ' ἄγαγον κήρυκα καλήτορα τοῖο γερόντος·
Καὶδ δ' ἐπὶ δίφρου εἶσαν· ἐϋξέου δ' ἀπ' ἀπήνης
Ἥρεον Ἑκτορέης κεφαλῆς ἀπερείσι' ἄποινα.
Κάδ δ' ἔλιπον δύο φάρε', ἐϋννηΐον τε χιτῶνα,
Ὄφρα νέκυν πυκάσας δῴη οἰκόνδε φέρεσθαι.
Δμωὰς δ' ἐκκαλέσας λοῦσαι κέλετ', ἀμφί τ' ἀλεῖψαι,
Νόσφιν ἀειράσας, ὡς μὴ Πρίαμος ἴδοι υἱόν·
Μὴ ὁ μὲν ἀχνυμένῃ κραδίῃ χόλον ἐκ ἐρύσαιτο,

" Ideò nunc nè mihi magis doloribus animum commoveas,
" Nè te, ſenex, nè ipſum quidem in tentoriis ſinam,
" Quantumvis ſupplicem, Jovis autem violem mandata.
Sic dixit: Timuit autem ſenex, & paruit ſermoni.
Pelides verò è domo, leo tanquam, proſiliit foras,
Non ſolus; eum nempè duo famuli comitabantur,
Heros Automedónque & Alcimus, quos quidem maximè
Honorabat Achilles ex ſociis, poſt Patroclum utique mortuum.
Hi tunc à jugo ſolverunt equos muláſque,
Intróque duxerunt præconem vocalem ſenis:
Et in ſedili collocârunt: elegantèr-politâ autem de rhedâ
Detraxerunt Hectorei capitis infinita pretia.
At reliquerunt duo pallia, textámque benè tunicam,
Ut cadaver contectum redderet domum aſportandum.
Ancillas autem evocatas lavare *is* juſſit circúmque ungere,
Seorsùm ſublatum, ut nè Priamus videret filium:
Nè is quidem dolenti corde iram non contineret,

neſius. *Al.* μελοχλίσειε. Quod, ut opinor, ferri non poteſt. Vide ſuprà ad μ', 448; & ad ά, 140.

Ver. 568.—μή μοι μᾶλλον ἐν ἄλγεσι Θυμὸν ὀρίνῃς.] Vide ſuprà ad *ver.* 560.

Ver. 569. Μή ζε, γέρον, ἀδ'.] Edidit *Barneſius*, Μή ζε, γέρον, ἀδ'. Sed nihil opus. Vide ſuprà ad ά, 51. Quanquam *Plutarchus, de audiendis Poëtis*, Μά ζε, γέρον, ἀδ' legit.

Ver. 574.—— Αὐτομέδων τε καὶ Ἄλκιμος.] *Al.* Αὐτομέδων ἠδ' Ἄλκιμος.

Ibid.——ὅς ῥα.] *Quos ſcilicèt*——.

Ver. 575. Τῖ' Ἀχιλεὺς.] Vide ſuprà ad ψ', 703; & ad ν', 103.

Ver. 576, 600.——ζυγόφιν——φαινομενῇφιν.] Vide ſuprà ad ν', 588.

Ver. 577.——κήρυκα καλήτορα.] Ἀπὸ τῆς βοᾶν καὶ ζυγκαλεῖν τὸν ὄχλον *Schol.*

Ver. 578.—εἶσαν.] Cod. *Harleian.* ἧσαν.

Ver. 580.—— ἐϋννηΐον.] Ita ex uno MS. edidit *Barneſius*. Quocum facit & Codex *Harleianus*. *Al.* ἐΰννηον.

Ver. 581.——πυκάσας.] Vide ſuprà ad ά, 140.

Ver. 583.—Νόσφιν.] Vide ſuprà ad ά, 349.

Ibid.—Πρίαμος ἴδοι υἱόν.] *Al.* Πρίαμος ἴδῃ υἱὸν. *Al.* Πρίαμός γ' ἴδοι υἱὸν. *Al.* Πρίαμός μιν ἴδοιτο. Cæterùm quâ ratione, Πρίαμος, hîc ultimam producat; item ἐνὶ, *ver.* 603; & ἄρα, *ver.* 607; vide ſuprà ad ά, 51.

Ver. 584. Μὴ ὁ μὲν ἀχνυμένῃ.] Vide ſuprà ad *ver.* 560.

Παῖδα ἰδὼν, Ἀχιλῆϊ δ' ὀρινθείη φίλον ἦτορ,
Καί ἑ καταπεύθοιεν, Διὸς δ' ἀλίτηται ἐφετμάς.
Τὸν δ' ἐπεὶ ἔν δμωαὶ λοῦσαν καὶ χρῖσαν ἐλαίῳ,
Ἀμφὶ δέ μιν φᾶρος καλὸν βάλον, ἠδὲ χιτῶνα,
Αὐτὸς τόνγ' Ἀχιλεὺς λεχέων ἐπέθηκεν ἀείρας,
Σὺν δ' ἔταροι ἤειραν ἐϋξέσην ἐπ' ἀπήνην.
Ὤμωξέν τ' ἄρ' ἔπειτα, φίλον δ' ὀνόμηνεν ἑταῖρον·
Μή μοι, Πάτροκλε, ζκυδμαινέμεν, αἴκε πύθηαι,
Εἰν Ἄϊδός περ ἐών, ὅτι Ἕκτορα δῖον ἔλυσα
Πατρὶ φίλῳ· ἐπεὶ ἤ μοι ἀεικέα δῶκεν ἄποινα·
Σοὶ δ' αὖ ἐγὼ καὶ τῶνδ' ἀποδάσσομαι, ὅσσ' ἐπέοικεν·
Ἦ ῥα, καὶ ἐς κλισίην πάλιν ἤϊε δῖος Ἀχιλλεύς·
Ἕζετο δ' ἐν κλισμῷ πολυδαιδάλῳ, ἔνθεν ἀνέστη,
Τοίχῳ τῷ ἑτέρῳ, πρὸτὶ δὲ Πρίαμον φάτο μῦθον·
Υἱὸς μὲν δή τοι λέλυται, γέρον, ὡς ἐκέλευες·
Κεῖται δ' ἐν λεχέεσσι, ἅμα δ' ἠοῖ φαινομένῃφιν
Ὄψεαι αὐτὸς ἄγων· νῦν δὲ μνησώμεθα δόρπου.
Καὶ γάρ τ' ἠϋκόμῳ Νιόβῃ ἐμνήσαλο ζίτου,
Τῇπερ δώδεκα παῖδες ἐνὶ μεγάροισιν ὄλοντο,
Ἓξ μὲν θυγατέρες, ἓξ δ' υἱέες ἡβώοντες·

585 Filium conſpicatus, Achilli autem commoveretur charum cor,
Et ipſum interficeret, Jovíſque violaret mandata.
Illud verò poſtquàm ancillæ laverant & unxerant oleo,
Circúmque ipſum pallium pulchrum jecerant, atque tunicam,
Ipſe illud Achilles lectis impoſuit ſublatum,
590 Simúlque ſocii elevârunt eleganter-politam in rhedam.
Ingemuit autem deindè, dilectúmque nomine ciebat ſodalem:
" Nè mihi, Patrocle, iraſcaris, ſi fortè audiveris,
" In orco licèt, me Hectora nobilem redemptum-reddidiſſe
" Patri ejus; haud enim mihi indecora dedit dona:
595 " Tibi verò ego ex his etiam impertiam, quantum par-eſt.
Dixit, & in tentorium rediit nobilis Achilles:
Reſedit autem in ſellâ affabre factâ, unde ſurrexerat,
Pariete ex adverſo, Priamúmque allocutus eſt ſermone;
" Filius quidem jam tibi redemptus eſt, ſenex, ut juſſiſti:
600 " Jacet autem in lectis, & cum aurorâ apparente
" Videbis ipſe abducens: nunc verò memores ſimus cœnæ.
" Nam & comas pulchra Niobe memor-fuit cibi,
" Cui tamen duodecim liberi in ædibus perierant,
" Sex quidem filiæ, ſex autem filii pubeſcentes:

Ibid.—ἀχνυμένη.] Vide ſuprà ad γ', 260.
Ver. 587.—ἕν.] *Ut juſſerat Achilles*——. *ver.* 582.
Ver. 588.—καλὸν.] Vide ſuprà ad β', 43.
Ver. 591.—φίλον δ' ὀνόμηνεν ἑταῖρον.] Vide ſuprà ad ψ', 178 & 220.
Ver. 598.——πρὸτὶ.] *Al.* ποτὶ. Quod perindè eſt.
Ver. 599.—λέλυται.] Vide ſuprà ad ά, 37.
Ibid.——ἐκέλευες.] *Al.* ἐκέλευσας.
Ver. 604.—θυγατέρες.] Vide ſuprà ad ά, 398.

Τὰς μὲν Ἀπόλλων πέφνεν ἀπ' ἀργυρέοιο βιοῖο,
Χωόμενος Νιόβῃ, τὰς δ' Ἄρτεμις ἰοχέαιρα,
Οὕνεκ' ἄρα Λητοῖ ἰσάσκετο καλλιπαρήῳ.
Φῆ δοιὼ τεκέειν, ἡ δ' αὐτὴ γείνατο πολλούς·
Τὼ δ' ἄρα, καὶ δοιὼ περ ἐόντ', ἀπὸ πάντας ὄλεσσαν.
Οἱ μὲν ἄρ' ἐννῆμαρ κέατ' ἐν φόνῳ, οὐδέ τις ἦεν
Καθάψαι· λαοὺς δὲ λίθους ποίησε Κρονίων·
Τοὺς δ' ἄρα τῇ δεκάτῃ θάψαν θεοὶ οὐρανίωνες.
Ἡ δ' ἄρα ἐσίτου μνήσατ', ἐπεὶ κάμε δακρυχέουσα.
Νῦν δέ που ἐν πέτρῃσιν, ἐν οὔρεσιν οἰοπόλοισιν,
Ἐν Σιπύλῳ, ὅθι φασὶ θεάων ἔμμεναι εὐνὰς
Νυμφάων, αἵ τ' ἀμφ' Ἀχελώϊον ἐρρώσαντο,
Ἔνθα, λίθος περ ἐοῦσα, θεῶν ἐκ, κήδεα πέσσει.
Ἀλλ' ἄγε δὴ καὶ νῶϊ μεδώμεθα, δῖε γεραιὲ,
Σίτου, ἔπειτά κεν αὖτε φίλον παῖδα κλαίοισθα,
Ἴλιον εἰσαγαγών· πολυδάκρυτος δέ τοι ἔσται.
Ἦ, καὶ ἀναΐξας οἶν ἄργυφον ὠκὺς Ἀχιλλεὺς

605 " Hos quidem Apollo interfecit ab argenteo arcu,
" Iratus Niobæ, illas autem Diana ſagittis-gaudens,
" Quoniam Latonæ ſe æquiparabat genas-pulchræ.
" Dixit *illam* duos peperiſſe, ſe verò peperiſſe multos:
" Illi verò, duo *tantùm* licèt eſſent, omnes perdiderunt.
610 " Et ii quidem novem dies jacebant in cæde, neque quis erat,
" Qui ſepeliret; populos enim lapides fecerat Saturnius:
" Eos autem decimâ die ſepelierunt dii cœlites.
" Et hæc quidem cibi memor fuit, poſtquàm fatigata erat lacrymas-fundens.
" Nunc verò alicubi in petris, in montibus deſertis,
615 " In Sipylo, ubi aiunt Dearum eſſe cubilia
" Nympharum, quæ circa Acheloïm choreas-ducunt,
" Illic, lapis licèt ſit, immiſſos à diis dolores concoquit.
" Sed agè jam & nos curam geramus, nobilis ſenex,
" Cibi; deindè verò dilectum filium defleas,
620 " In Ilium vectum: multis autem lacrymis proſequendus tibi erit.
Dixit, & properè-ſurgens ovem candidam velox Achilles

Ver. 605, 606. Τὰς μὲν Ἀπόλλων πέφνεν, ——— τὰς δ' Ἄρτεμις.] Δοκεῖ δὲ ὁ τῶν παίδων τῆς Νιόβης θάνατος, ἐξ αἰτίας λοιμώδες γενέσθαι, ἢ καὶ ἄλλως ἀπὸ αἰφνιδίου πάθους τινός. Ὅθεν Ἀπόλλωνι καὶ Ἀρτέμιδι ἀνάπτεται, οἳ τῷ τοιούτῳ θανάτῳ εἰσὶν αἴτιοι, τόξοις λεγόμενοι βάλλειν τὰς ὥσπω θνήσκουσας. *Euſtath.* Vide ſuprà ad τ', 59.

Ver. 607. Οὕνεκ' ἄρα.] *Quòd ſcilicèt* ——.

Ver. 608.—ἡ δ' αὐτὴ.] *Euſtathius* in commentario legit ἣδ' αὐτή.

Ver. 611. ——— Κρονίων.] De hujus vocis proſodiâ, vide ſuprà ad ά, 265 & 397.

Ver. 613. Ἡ δ' ἄρα.] Non hîc ſupervacuum eſt iſtud ἄρα· ſed vim habet in connectendâ ſententiâ cum eo quod præceſſit, *ver.* 602; Καὶ γάρ τ' ἠὐκόμοιο Νιόβη ——.

Ver. 615. Ἐν Σιπύλῳ.] Ἐν ὄρει τῆς Λυδίας καὶ Μαγνησίας. *Schol.*

Ver. 616.—αἵ τ' ἀμφ' Ἀχελώϊον ἐρρώσαντο.] Αἵτινες περὶ τὸ ὕδωρ χορεύουσιν· ἤτοι ἀπὸ τῆ Ἀχελῴᾳ πολαμῷ τῇ ἐν Αἰτωλίᾳ —— ἢ διὰ τῆ ἡ Ἀχελήϊον. Ἀχέλης γὰρ πόλαμὸς ἀπὸ Σιπύλου ῥέει εἰς τὴν Σμυρναίων γῆν. *Schol.*

Ver. 617. Ἔνθα, λίθος περ ἐοῦσα.] Ὀρνυῦσαν τὴν Νιόβην ἀφάτως τὸ τοιοῦτον δυσύχημα Ζεὺς ἐλεήσας, εἰς λίθον μετέβαλεν ὅς καὶ μέχρι νῦν ἐν Σιπύλῳ τῆς Φρυγίας ὁρᾶται παρὰ πάντων, πηγὰς δακρύων προιέμενος. *Schol.* ad *ver.* 602 ſuprà.

Σφάξ'· ἕταροι δ' ἕδερόν τε καὶ ἄμφεπον εὖ καλὰ κόσμον,
Μίσυλλόν τ' ἄρ' ἐπισαμένως, σειρόν τ' ὀβελοῖσιν,
Ὤπλησάν τε περιφραδέως, ἐρύσαντό τε πάντα.
Αὐτομέδων δ' ἄρα ζῖτον ἑλὼν ἐπένειμε τραπέζῃ
Καλοῖς ἐν κανέοισιν· ἀτὰρ κρέα νεῖμεν Ἀχιλλεύς.
Οἱ δ' ἐπ' ὀνείαθ' ἑτοῖμα προκείμενα χεῖρας ἴαλλον.
Αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἕντο,
Ἦτοι Δαρδανίδης Πρίαμος θαύμαζ' Ἀχιλῆα,
Ὅσσος ἔην, οἷός τε· θεοῖσι γὰρ ἄντα ἐώκει.
Αὐτὰρ Δαρδανίδην Πρίαμον θαύμαζεν Ἀχιλλεύς,
Εἰσορόων ὄψιν τ' ἀγαθὴν, καὶ μῦθον ἀκούων.
Αὐτὰρ ἐπεὶ τάρπησαν ἐς ἀλλήλους ἐρίουλες,
Τὸν πρότερος προσέειπε γέρων Πρίαμος θεοειδής·
Λέξον νῦν με τάχιστα, διοτρεφὲς, ὄφρα κεν ἤδη
Ὕπνῳ ὑπὸ γλυκερῷ ταρπώμεθα κοιμηθέντες·
Οὐ γάρ πω μύσαν ὄσσε ὑπὸ βλεφάροισιν ἐμοῖσιν,

Mactavit: Socii verò excorâriúntque & curârunt scitè & decorè,
Minutatim dein secuerunt peritè, & verubus transfixerunt,
Assârúntque accuratè, detraxerúntque omnia.
Automedon autem panem sumptum distribuit in mensâ
Pulchris in canistris: at carnes distribuit Achilles.
Ii verò ad cibos paratos appositos manus porrigebant.
At postquàm potûs & cibi amorem exemerant,
Dardanides quidem Priamus admirabatur Achillem,
Quantus erat, qualisque: diis enim visu similis erat.
At Dardanidem Priamum admirabatur Achilles,
Aspiciens vultúsque egregios, & sermonem audiens.
At postquàm satiati sunt alter alterius aspectu,
Illum prior allocutus est senex Priamus deo-similis;
" Mitte nunc cubitum me quàm primùm, Jovis alumne, ut jam
" Somno dulci oblectemur cubantes:
" Nondum enim clausi sunt oculi sub palpebris meis,

Ver. 622.——ἕδερόν τε καὶ ἄμφεπον.] Illi se prædæ accingunt dapibusque futuris:
Tergora diripiunt costis, & viscera nudant:
Pars in frustra secant, verubusque trementia figunt.
Littore ahena locant alii, flammasque ministrant.
Tum victu revocant vires——. *Æn.* I. 214.

Ver. 624. Ὤπλησάν τε.] Καὶ πᾶρ' Ὁμήρῳ τά γε τοιαῦτα μάθοι ἄν τις. Οἶσθα γὰρ ὅτι ἐπὶ στρατιᾶς ἐν ταῖς τῶν ἡρώων ἑστιάσεσιν, ὅτε ἰχθύσιν αὐτὸς ἑστιᾷ, καὶ ταῦτα ἐπὶ θαλάττῃ ἐν Ἑλλησπόντῳ ὄντας, ὅτε ἐφθοῖς κρέασιν, ἀλλὰ μόνον ὀπτοῖς. *Plato de Republ. lib.* III.

Ver. 625.——ἄρα.] *Ut solitus erat*——.

Ver. 626—644. Καλοῖς——καλὰ.] Vide suprà ad β', 43.

Ver. 628. Αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἕντο.]
Postquàm exempta fames epulis, mensæque remotæ. *Æn.* I. 220.
Vide suprà ad ψ'. 57.

Ver. 631.—Πρίαμον θαύμαζεν Ἀχιλλεὺς, Εἰσορόων ὄψιν.]
Obstupuit primo aspectu Sidonia Dido. *Æn.* I. 617.

Ver. 634 & 659.——θεοειδὴς.] Vide suprà ad *ver.* 217.

Ver. 635. Λέξον.] Vide suprà ad β', 515; & ad ι, 613.

Ver. 636.——ταρπώμεθα.] *Nos ipsi oblectemus.* Vide suprà ad ψ', 10 & 685.

Ἐξ ἔ ζῆς ὑπὸ χερσὶν ἐμὸς πάϊς ὤλεσε θυμόν·
Ἀλλ' αἰεὶ γενάχω καὶ κήδεα μυρία πέσσω,
Αὐλῆς ἐν χόρτοισι κυλινδόμενος κατὰ κόπρον.
Νῦν δὴ καὶ σίτου πασάμην, καὶ αἴθοπα οἶνον
Λαυκανίης καθέηκα· πάρος γε μὲν ἔτι πεπάσμην.
Ἦ ῥ' Ἀχιλεὺς δ' ἑτάροισιν, ἰδὲ δμωῇσι κέλευσε,
Δέμνι' ὑπ' αἰθούσῃ θέμεναι, καὶ ῥήγεα καλὰ
Πορφύρε' ἐμβαλέειν, στορέσαι τ' ἐφύπερθε τάπητας,
Χλαίνας τ' ἐνθέμεναι ἕλας καθύπερθεν ἔσασθαι.
Αἱ δ' ἴσαν ἐκ μεγάροιο, δάος μετὰ χερσὶν ἔχουσαι·
Αἶψα δ' ἄρ' ἐστόρεσαν δοιὼ λέχε' ἐγκονέουσαι.
Τὸν δ' ἐπικερτομέων προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
Ἔκτοθι μὲν δὴ λέξο, γέρον φίλε· μήτις Ἀχαιῶν

" Ex quo tuis ſub manibus meus filius amiſit animam:
" Sed aſſiduè ingemiſco & dolores innumerabiles concoquo,
" Aulæ in ſeptis volutatus in ſimo.
" Nunc tandem etiam cibum guſtavi, & nigrum vinum
" Per guttur demiſi: anteà ſanè nequaquam guſtaveram.
Dixit: Achilles verò ſocios & ancillas juſſit,
Lectos ſub porticu ponere, & ſtragula pulchra
Purpurea injicere, ſterneréque deſupèr tapetas,
Chlænáſque imponere villoſas ſupernè obducendas.
Illæ verò exierunt domo, facem in manibus tenentes:
Statim autem ſtraverunt duos lectos feſtinantes:
Hunc autem falſo-metu-ludens allocutus eſt pedibus velox Achilles:
" Extrà quidem jam cuba, ſenex optime; ne quis Achivorum

Ver. 640. Αὐλῆς ἐν χόρτοισι.] Ἐν τοῖς περιφράγμασι τῆς αὐλῆς· ὁ ἐστιν ὑπαιθρίοις. *Schol.* Ὅμηρος δὲ τὴν αὐλὴν ἀεὶ τάττει ἐπὶ τῶν ὑπαίθρων τόπων.——Ὁ μέν τοί γε Πηλεὺς καλαλαμβάνεται (*Iliad.* λ', 773.) " Αὐ-" λῆς ἐν χόρτῳ, &c." Ὁ δὲ Πείσανδρος, Αὐ-" λῆς ἐν χόρτοισι κυλινδόμενος κατὰ κόπρον." *Athenæus, Lib.* V. *cap.* 3.

Ibid.—ἐν χόρτοισι.] Latini vocem Græcam retinentes, villæ *cohortem* appellabant; indéque *aves cohortales* &c. apud *Columellam.*

Ver. 641.——αἴθοπα οἶνον.] Vide ſuprà ad ψ', 237.

Ver. 642. Λαυκανίης.] Cod. *Harleian.* Λευκανίης. Quo modo & in duobus MSS. ſcriptum repperit *Barneſius.* Vide ſuprà ad χ'. 225.

Ver. 644.——ῥήγεα καλὰ Πορφύρε'.] Τὰ βαπτὰ στρώματα. *Schol.* Ὅμηρος δὲ ὁ θαυμασιώτατος τῶν στρωμάτων τὰ μέν κατώτερα, λῖτα εἶναι φάσκει. ἤτοι λευκὰ καὶ μὴ βεβαμμένα, ἢ ποικιλμένα. Τὰ δὲ περιστρώματα, ῥήγεα καλὰ, πορφύρεα. *Athenæus, lib.* II. *cap.* 9. " Stragulam veſtem, quæ injicitur, " non ſubſternitur, Homerus vocat ῥήγεα." *Caſaubon. ibid.*

Ver. 645. Πορφύρε'.] Vide ſuprà ad ά, 338 & 482.

Ver. 647.——δάος.] *Al.* φάος.

Ver. 648. Αἶψα δ' ἄρ'.] *Statimque proindè ut præceperat Achilles*——*ver.* 643.

Ver. 649.——ἐπικερτομέων.] Ἔνθα καὶ συμείωσαι, τὸ κερτομεῖν, ἀντὶ τραχύτητα ἔχον ὑβριστικὴν, ἢ ὀνειδιστικὴν, ἀλλ' εἰσήγησιν φόβου ψευδοῦς, ἵνα μὴ ὁ γέρων βασιλεὺς λυπηθῇ, ὡς ἔξω παραῤῥιπτάμενος. *Euſtath.*

Ibid.—πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς.] Sic infrà *ver.* 668, ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς. Vide ſuprà ad ά, 58.

Ver. 650.——λέξο, γέρον φίλε.] Τὸ δὲ ῥηθὲν " λέξο" ἐκ τοῦ ἐλελέγμην, ἐλέλεξο, κλιθὲν, κατὰ τὸ ἐτέτυψο, ἀφαιρέσει ποιητικῇ τῶν αὐξήσεων. *Euſtath.* Immò verò, uti notavit *Barneſius*, ex *Imperativo* λέλεξο fit λέξο, eodem modo ac δέξο & δέδεξο, *Iliad.* τ', 10. Alii autem, notante itidem *Barneſio*, malè hîc legunt, λέξον γέρον φίλε· & λέξον γερὸν φίλε. Vide & ſupra ad β', 515.

Ver.

Ἐνθάδ' ἐπέλθησιν βουληφόρος, οἵ τέ μοι αἰεὶ
Βουλὰς βουλεύσι παρήμενοι, ἢ θέμις ἐστί·
Τῶν εἴτις σε ἴδοιτο θοὴν διὰ νύκτα μέλαιναν,
Αὐτίκ' ἀν ἐξείποι Ἀγαμέμνονι ποιμένι λαῶν,
Καί κεν ἀνάβλησις λύσις νεκροῖο γένηται.
Ἀλλ' ἄγε μοι τόδε εἰπὲ, καὶ ἀτρεκέως κατάλεξον,
Ποσσῆμαρ μέμονας κλερεΐζέμεν Ἕκτορα δῖον,
Ὄφρα τέως αὐτός τε μένω καὶ λαὸν ἐρύκω.
Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα γέρων Πρίαμος θεοειδής·
Εἰ μὲν δή μ' ἐθέλεις τελέσαι τάφον Ἕκτορι δίῳ,
Ὧδέ κέ μοι ῥέζων, Ἀχιλεῦ, κεχαρισμένα θείης.
Οἶσθα γὰρ, ὡς κατὰ ἄστυ ἐέλμεθα, τηλόθι δ' ὕλη
Ἀξέμεν ἐξ ὄρεος· μάλα δὲ Τρῶες δεδίασιν.
Ἐννῆμαρ μέν κ' αὐτὸν ἐνὶ μεγάροις γοάοιμεν,

" Huc adveniat conſiliarius, qui mecum aſſiduè
" Conſilia conſultant aſſidentes, ut mos eſt:
" Horum ſi quis te viderit celerem per noctem nigram,
" Continuò diceret Agamemnoni paſtori populorum,
" Et fortè dilatio redemptionis cadaveris fieret.
" Verùm agè mihi hoc dic, & accuratè narra,
" Quot diebus cupis juſta facere Hectori nobili,
" Ut tamdiù ipſéque quieſcam, & copias contineam.
Illi autem reſpondit ſenex Priamus deo-ſimilis;
" Siquidem jam me vis celebrare funus Hectori nobili,
" Sic certè mihi faciens, Achille, grata feceris.
" Scis enim, ut intra urbem concludimur, longéque lignum
" Devehendum ex monte: Admodùm verò Trojani metuunt.
" Novem dies quidem ipſum in ædibus lugeremus,

Ver. 651.—οἵ τέ μοι αἰεὶ Βουλὰς βουλεύσι· ——ἢ θέμις ἐστί.] Τὸ δὲ καθὰ θέμις ἐστὶ, ἀντὶ τοῦ αἰεὶ, τῆς τοῦ Ἀχιλλέως ἐστὶ ζεμνήτητος, ὡς αἰεί τε τῶν βουληφόρων περὶ αὐτὸν ἀθροιζομένων, καὶ ὡς θεμιτὸν ὂν ὅταν γίνεσθαι, διὰ τὸ περιφανὲς τοῦ ἤρωος. *Euſtath.*

Ver. 655.—λύσις.] *Marcus Meibomius*, notante *Barneſio*, hîc legit ῥύσις.

Ver. 656.—κατάλεξον.] *Barneſius* in uno MS. ſcriptum repperit ἀγόρευσον.

Ver. 657. Ποσσῆμαρ μέμονας κλερεΐζέμεν Ἕκτορα δῖον.] Occurrit apud *Julianum Imperatorem*, *Orat.* 2;

Ἐννῆμαρ μὲν ὅλας κλερεΐζομεν Ἕκτορα δῖον.

Quem verſum ex hoc loco corruptè citâſſe *Julianum* exiſtimat *Barneſius*; " Cum Auc-
" tor," inquit, " ipſe oſtendat, hæc eſſe
" *Achillis* interrogatiunculæ partem." Atqui ex Auctoris contextu liquet, verſum hunc non ex *Achillis* interrogatione, ſed ex *Priami* reſponſo eſſe deſumptum; adeóque non hinc, ſed ex verſu 664 infrà à *Juliano* negligentèr ac fortaſsè memoritèr citatum.

Ibid.—μέμονας.] Vide ſuprà ad *ver.* 542; & ad ν', 481 & 736.

Ver. 660. Εἰ μὲν δή.] Vide ſuprà ad *ver.* 406; & ad ξ', 433.

Ver. 661.——ῥέζων.] *Al.* ῥέξας.

Ver. 662.——τηλόθι δ' ὕλη Ἀξέμεν ἐξ ὄρεος.]

Bis ſenos pepigere dies: & pace ſequeſtrâ
Per ſylvas Teucri, mixtique impunè Latini,
Erravêre jugis. Ferro ſonat alta bipenni
Fraxinus——. *Æn.* XI. 133.

Ibid.——ὕλη.] Vide ſuprà ad γ', 151.

Ver. 663.—μάλα δὲ.] *Al.* μάλα γάρ.

Ibid.——δεδίασιν.] Sic infrà *ver.* 670, ἄνασσας. Vide ſuprà ad ν', 481 & 736.

Ver. 664.——ἐνὶ μεγάροις.] Quâ ratione, vox ἐνὶ, hîc ultimam producat; item πυκινὸν, *ver.* 744; vide ſuprà ad ά, 51.

Τῇ δεκάτῃ δέ κε θάπτοιμεν, δαινῦτό τε λαός·
Ἐνδεκάτῃ δέ κε τύμβον ἐπ' αὐτῷ ποιήσαιμεν,
Τῇ δὲ δυωδεκάτῃ πολεμίξομεν, εἴπερ ἀνάγκη.
Τὸν δ' αὖτε προσέειπε ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς·
Ἔσται τοι κἠ ταῦτα, γέρον Πρίαμ', ὡς σὺ κελεύεις.
Σχήσω γὰρ τόσσον πόλεμον χρόνον, ὅσσον ἄνωγας.
Ὣς ἄρα φωνήσας, ἐπὶ χαρπῷ χεῖρα γέροντος
Ἔλλαβε δεξιερήν, μήπως δείσῃ ἐνὶ θυμῷ.
Οἱ μὲν ἄρ' ἐν προδόμῳ δόμοι αὐτόθι κοιμήσανθο
Κήρυξ κἠ Πρίαμος, πυκιναὶ φρεσὶ μήδε' ἔχοντες·
Αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς εὖδε μυχῷ κλισίης εὐπήκτου·
Τῷ δ' ἄρ' Βρισηὶς παρελέξατο καλλιπάρηος.
Ἄλλοι μέν ῥα θεοί τε κἠ ἀνέρες ἱπποκορυσταὶ
Εὗδον παννύχιοι, μαλακῷ δεδμημένοι ὕπνῳ·

665 " Decimâ autem ſepeliremus, epularetúrque populus.
" Undecimâ autem tumulum ſuper ipſo faceremus;
" Duodecimâ verò pugnabimus, ſiquidem neceſſe *erit*.
Eum autem rursùs allocutus eſt pedibus-valens nobilis Achilles;
" Erunt tibi & hæc, ſenex Priame, ut tu jubes:
670 " Inhibeo enim tanto pugnam tempore, quanto jubes.
Sic utique locutus, ad carpum manum ſenis
Prehendit dexteram, nè fortè timeret in animo.
Illi quidem in veſtibulo domûs illic dormierunt
Præco & Priamus, prudentia mentibus conſilia tenentes:
675 At Achilles dormiit in receſſu tentorii benè compacti:
Ei autem Briſeïs accubuit genas-pulchra.
Alii quidem diíque & mortales bellatores-equeſtres
Dormiebant totam per noctem molli domiti ſomno:

Ver. 665. —— δαινῦτό.] Ita ex *Etymolog. Magn.* edidit *Barneſius*, ut ſit contractum ex δαινύσιλο. Recte, ut opinor; nam vox δαίνυλο quod habent Vulgati, mediam neceſſariò corripit:

——— νῦν δαίνυλαι εὔφρων.
Iliad. ó, 99.
——————μεδαίνυλαι ἠμὲν.
χ', 498.

Porrò, uti hîc annotat *Euſtathius*, optimè congruit δαινῦτο ſive δαινῦσιλο cum præcedente θάπτοιμεν. Εἰ δὲ ἄν ἐλαῦθα τὸ, δαίνυλο, [δαινῦτο.] *Συγκοπὲν ἴσως, ἐκ τοῦ* δαινύ, *οἷον ἵνα ὁμοεπλίτως εἴη*, θάπτοιμεν, δαινύσιτό τε λαός.

Ver. 667. —— πολεμίξομεν.] Cod. *Harleian.* πολεμίζομεν.

Ver. 670. —τόσσον πόλεμον χρόνον.] *Al.* πόλεμον τόσσον χρόνον.

Ibid. —— ὅσσον ἄνωγας.] *Al.* ὡς σὺ ἄνωγας. Ex verſu (ut videtur) præcedenti.

Ver. 673. Οἱ μὲν] Cod. *Harleian.* Τὼ μέν. Utrumque ferri poſſit. Vide ſuprà ad ά, 566.

Ibid. —— ἄρ'.] *Ut juſſerat Achilles* —— *ver.* 650.

Ver. 674. Κήρυξ.] Vide ſuprà ad *ver.* 149.

Ver. 676. Τῷ δ' ἄρ' Βρισηὶς.] Cod. *Harleian.* Τῷ δὲ Βρισηὶς. *Al.* Τῷ δ' ἄρα Βρισηὶς.

Ibid. —— ἄρ'.] *Ut ſolita erat* ———.

Ibid. —— παρελέξατο.] Vide ſuprà ad β', 515.

Ver. 677. —ἱπποκορυσταὶ] Vide ſuprà ad φ', 205.

Ver. 678. Εὗδον παννύχιοι ——· Ἀλλ' ἐχ' Ἑρμείην.]

Nox erat, & placidum carpebant feſſa ſoporem
Corpora: ——— ———
——— Somno poſitæ ſub nocte ſilenti
Lenibant curas, & corda oblita laborum:
At non infelix animi Phœniſſa; neque unquam
Solvitur in ſomnos, oculiſve aut pectore noctem
Accipit ———. *Æn.* IV. 522.

Ver.

Ἀλλ' ἐχ Ἑρμείην ἐριέυνιον ὕπνος ἔμαρπτεν,
Ὀρμαίνοντ' ἀνὰ θυμὸν, ὅπως Πρίαμον βασιλῆα
Νηῶν ἐκπέμψειε, λαθὼν ἱερὰς πυλαωρούς.
Στῆ δ' ἄρ' ὑπὲρ κεφαλῆς, καί μιν πρὸς μῦθον ἔειπεν·
Ὦ γέρον, ἦ νύ τι ζοί γε μέλει κακόν· οἷον ἔθ' εὕδεις
Ἀνδράσιν ἐν δηΐοισιν, ἐπεί σ' εἴασεν Ἀχιλλεύς·
Καὶ νῦν μὲν φίλον υἱὸν ἐλύσαο, πολλὰ δ' ἔδωκας·
Σεῖο δέ κεν ζωῷ γ' τρὶς τόσα δοῖεν ἄποινα
Παῖδες τοὶ μετόπισθε λελειμμένοι, αἴκ' Ἀγαμέμνων
Γνοίη σ' Ἀτρείδης, γνώωσι δὲ πάντες Ἀχαιοί.
Ὣς ἔφατ' ἔδδεισεν δ' ὁ γέρων, κήρυκα δ' ἀνίγη·
Τοῖσι δ' ἄρ' Ἑρμείας ζεῦξ' ἵππους ἠμιόνους τε·
Ῥίμφα δ' ἄρ' αὐτὸς ἔλαυνε κατὰ στρατὸν, οὐδέ τις ἔγνω.
Ἀλλ' ὅτε δὴ πόρον ἷξον ἐϋρρεῖος πολαμοῖο
Ξάνθου δινήεντος, ὃν ἀθάνατος τέκετο Ζεύς,
Ἑρμείας μὲν ἔπειτ' ἀπέβη πρὸς μακρὸν Ὄλυμπον,
Ἠὼς δὲ κροκόπεπλος ἐκίδνατο πᾶσαν ἐπ' αἶαν·
Οἱ δ' εἰς ἄγυ ἔλων οἰμωγῇ τε στοναχῇ τε
Ἵπποι, ἡμίονοι δὲ νέκυν φέρον· οὐδέ τις ἄλλος

Sed non Mercurium utilitatum auctorem ſomnus cepit,
Verſantem animo, quomodò Priamum regem
E navium-cœtu educeret, clàm ſacris portarum-cuſtodibus.
Stetit autem ſupra caput, & eum ſermone allocutus eſt;
" O ſenex, non utique tibi curæ eſt malum; cùm ita adhuc dormis
" Viros inter hoſtes, poſtquàm te intactum-ſivit Achilles:
" Et nunc quidem dilectum filium redemiſti, multáque dediſti:
" Pro te autem vivo vel ter tot dederint dona
" Filii qui ſunt relicti, ſi Agamemnon
" Reſcierit de te Atrides, reſcierintque omnes Achivi.
Sic dixit: Timuit autem ſenex, præconémque excitavit:
Iis autem Mercurius junxit equos mulaſque;
Citò verò ipſe egit per caſtra, neque ullus ſenſit.
Sed cùm jam ad meatum perveniſſent pulchrè-fluentis fluvii
Xanthi vorticoſi, quem immortalis genuit Jupiter,
Mercurius quidem tum abiit ad excelſum Olympum,
Aurora autem croceo-induta pepio ſpargebatur totam ſuper terram:
Ii verò ad urbem agebant lamentíſque gemitúque
Equos, mulæ verò cadaver ferebant: neque quis alius

Ver. 679. Ἑρμείην ——.] Cod. *Harleian.* Ἑρμείαν.

Ver. 680. Ὀρμαίνοντ' ἀνὰ θυμὸν.] Vide ſuprà ad ϖ', 647.

Ibid.—βασιλῆα.] Vide ſuprà ad ά, 265.

Ver. 684.—εἴασεν.] Vide ſuprà ad δ', 42.

Ver. 690. Τοῖσι δ' ἄρ' Ἑρμείας.] Cod. *Harleian.* Τοῖσιν δ' Ἑρμείας.

Ver. 692. Ἀλλ' ὅτε δή.] Vide ſuprà ad ξ', 433.

Ver. 693.—ἀθάνατος.] Vide ſuprà ad ά, 398. Cæterùm totum hunc verſum omittit Codex *Harleianus.*

Ver. 695. Ἠὼς δὲ κροκόπεπλος ἐκίδνατο πᾶσαν ἐπ' αἶαν.]

Et jam prima novo ſpargebat lumine terras
Tithoni croceum linquens Aurora cubile. *Æn.* IV. 584.

Vide ſuprà ad ά, 487.

Ἔϝνω πρόσθ' ἀνδρῶν καλλιζώνων τε γυναικῶν·
Ἀλλ' ἄρα Κασσάνδρη, ἰκέλη χρυσῇ Ἀφροδίτῃ,
Πέργαμον εἰσαναβᾶσα, φίλον πατέρ' εἰσενόησεν
Ἑσταότ' ἐν δίφρῳ, κήρυκά τε ἀσυφοώτην·
Τὸν δ' ἄρ' ἐφ' ἡμιόνων ἴδε κείμενον ἐν λεχέεσσι·
Κώκυσέν τ' ἄρ' ἔπειτα, γέγωνέ τε πᾶν κατὰ ἄστυ·
Ὄψεσθε, Τρῶες, καὶ Τρωάδες, Ἕκτορ' ἰόντες,
Εἴποτε καὶ ζώοντι μάχης ἐκνοστήσαντι
Χαίρετ'· ἐπεὶ μέγα χάρμα πόλει τ' ἦν, πατρί τε δήμῳ.
Ὣς ἔφατ'· οὐδέ τις αὐτόθ' ἐνὶ πτόλεϊ λίπετ' ἀνήρ,
Οὐδὲ γυνή· πάντας γὰρ ἀάσχετον ἵκετο πένθος·
Ἀγχοῦ δὲ ξύμβλητο πυλάων νεκρὸν ἄγοντι.
Πρῶται τόν γ' ἄλοχός τε φίλη καὶ πότνια μήτηρ
Τιλλέσθην ἐπ' ἄμαξαν εὐτροχον αἰζασαι,
Ἁπτόμεναι κεφαλῆς· κλαιῶν δ' ἀμφίσταθ' ὅμιλος.
Καί νύ κε δὴ πρόπαν ἦμαρ ἐς ἠέλιον καταδύντα

Senſit priùs virorum aut eleganter cinctarum mulierum;
Sed Caſſandra, ſimilis aureæ Veneri,
Pergamo conſcenſo, dilectum patrem conſpexit
Stantem in ſellâ, præconémque vocalem:
Illum verò ſuper mulabus vidit jacentem in lectis:
Tum verò ejulavit, clamavitque totam per urbem;
" Viſite, Troës, & Troades, Hectora progreſſi,
" Si quandò & vivo è pugnâ reverſo
" Gaviſi eſtis: magnum enim gaudium urbíque erat, totique populo.
Sic dixit: neque aliquis illic in urbe relictus eſt vir.
Neque mulier; omnes enim intolerandus invaſit luctus:
Prope autem portas occurrerunt cadaver advehenti.
Primæ ſuper hoc uxorque dilecta & veneranda mater
Vellebant crines ad rhedam volubilem ruentes,
Tangentes caput: flens autem circumſtabat turba.
Et certè totum diem uſque ad ſolis occaſum

Ver. 699.——Κασσάνδρη.] Cod. *Harleian.* Κάσσανδρα.

Ibid.—— χρυσῇ.] Edidit *Barneſius* χρυσέῃ. Quod eodem modo pronunciandum. Vide ſuprà ad υ, 272; & ad ν, 523.

Ver. 701. Ἑσταότ'.] Cod. *Harleian.* Ἑσκαότ'. Quæ ſi vera ſit lectio, pronunciandum erit Ἑσᾶτ'.

Ibid.——ἀσυφοώτην.] Ἀπὸ τῦ ἐν τῷ ἄσει βοᾶν. *Schol.*

Ver. 702.——ἄρ'.] Non hîc ſupervacaneum eſt iſtud ἄρα· ſententiam enim connectit cum eo quod præceſſit, *ver.* 697,—— ἡμίονοι δὲ νέκυν φέρον——.

Ibid.——ἐφ' ἡμιόνων.] *Al.* ὑφ' ἡμιόνων.

Ver. 703. Κώκυσεν.] Vide ſuprà ad σ', 37.

Ibid.—γέγωνέ.] Vide ſuprà ad ξ', 469.

Ver 704.—Τρωάδες.] *Al.* Τρωϊάδες. Quo modo legit & Codex *Harleianus.*

Ver. 705.—μάχης ἐκνοσήσαντι.] *Al.* μάχης ἐκ νοσήσαντι.

Ver. 707.——ἐδέ τις αὐτόθ' ἐνὶ πτόλεϊ λίπετ' ἀνὴρ.]

Contrà turba Phrygum veniens plangentia jungit
Agmina—— *Æn.* XI. 145.

Ibid.—αὐτόθ' ἐνὶ πτόλεϊ λίπετ' ἀνὴρ.] Ita ex duobus MSS. edidit *Barneſius.* Quæ lectio quâ ratione ferri poſſit, vide ſuprà ad ά. 51. *Euſtathius* in Commentario legit, αὐτόθ' ἐνὶ πτόλει λείπετο ἀνήρ. *Vulgg.* αὐτόθι εἰνὶ πόλει λίπετ' ἀνήρ.

Ver. 710.——τόν γ' ἄλοχός.] Cod. *Harleian.* τῷ δ' ἄλοχος.

Ver. 711. Τιλλέσθην ἐπ' ἄμαξαν.] Τὸ δὲ, ἐπ' ἄμαξαν. Ἰωνικὴν φίλασιν τῆς ἀμάξης δηλοῖ. *Euſtath.* Vide infrà ad *ver.* 782. *Al.* Τιλλέσθην ἐφ' ἅμαξαν.

Ver.

Ἕκτορα δακρυχέοντες ὀδύροντο πρὸ πυλάων,
Εἰ μὴ ἄρ' ἐκ δίφροιο γέρων λαοῖσι μεθηύδα·
Εἴξατέ μοι, ἡρεῦσι διελθέμεν· αὐτὰρ ἔπειτα
Ἄσεσθε κλαυθμοῖο, ἐπὴν ἀγάγοιμι δόμονδε.
Ὣς ἔφαθ'· οἱ δὲ διέρησαν, καὶ εἶξαν ἀπήνη.
Οἱ δ' ἐπεὶ εἰσάγαγον κλυτὰ δώματα, τὸν μέν ἔπειτα
Τρηχεῖς ἐν λεχέεσσι θέσαν, παρὰ δ' εἶσαν ἀοιδούς,
Θρήνων ἐξάρχους, οἵτε γοόεσσαν ἀοιδήν
Οἱ μὲν ἄρ' ἐθρήνεον, ἐπὶ δὲ γενάχοντο γυναῖκες.
Τῇσιν δ' Ἀνδρομάχη λευκώλενος ἦρχε γόοιο,
Ἕκτορος ἀνδροφόνοιο κάρη μετὰ χερσὶν ἔχουσα·
Ἄνερ, ἀπ' αἰῶνος νέος ὤλεο, καὶ δέ με χήρην
Λείπεις ἐν μεγάροισι· πάις δ' ἔτι νήπιος αὖτως,
Ὃν τέκομεν ζύ τ' ἐγώ τε δυσάμμοροι, οὐδέ μιν οἴω
Ἥβην ἵξεσθαι· πρὶν γὰρ πόλις ἥδε κατ' ἄκρης
Πέρσεται· ἦ γὰρ ὄλωλας ἐπίσκοπος, ὅσε μιν αὐτὴν

Hectora lachrymas-fundentes delamentati-fuiſſent ante portas,
Si non è ſellâ ſenex populum allocutus fuiſſet;
" Cedite mihi *viâ*, ut mulabus tranſeam: at deindè
" Satiabitis vos fletu, poſtquàm vexero domum.
Sic dixit: Hi autem diducti-ſunt, & ceſſerunt *viâ* rhedæ.
Illi verò poſtquàm vexerant in inclytas ædes, eum quidem deindè
Tornatis in lectis poſuerunt, juxtáque collocârunt cantores,
Qui nænias auſpicarentur; qui quidem gemitibus miſtum cantum
Lugubre canebant, adgemebántque mulieres.
Illis autem Andromache ulnas candida exorſa-eſt luctum,
Hectoris homicîdæ caput inter manus tenens;
" *Mi* vir, vitâ juvenis excidiſti, méque viduam
" Deſeris in ædibus; filius autem infans adeò,
" Quem genuimus túque egóque calamitoſi, neque ipſum puto
" Ad pubertatem perventurum; priùs enim urbs hæc à culmine
" Evertetur: Certè enim periiſti cuſtos, qui illam ipſam

Ver. 712. Καί νύ κε δὴ πρόπαν ἦμαρ ἐς ἠέλιον καταδύντα.] Vide ſuprà ad ψ', 154.

Ver. 716.——αὐτὰρ ἔπειτα.] Vide ſuprà ad ά, 464; & ad ξ', 101.

Ver. 717. Ἄσεσθε.] Vide ſuprà ad ψ', 10; & ad γ', 141. Cæterùm Codex *Harleianus* hîc legit Ἄσσεσθε.

Ver. 719. Οἱ δ' ἐπεί.] *Al.* Ἀλλ' ἐπεί.

Ver. 721. Θρήνων.] Cod. *Harleian.* Θρήνυς.

Ibid.——οἵτε γοόεσσαν ἀοιδήν.]

Τίνα δὲ προσῳδόν.

Ἢ τίνα μησοπόλον γοναχὰν ἐπὶ δάκρυσι,
——————ἀναπαλέσομαι;

Euripid. Phœniſſ. ver. 1505.

Ibid.——οἵτε.] *Al.* οἱ δέ.

Ver. 722.—ἄρ'.] *Ut iis præceptum erat*—.

Ibid.—ἐθρήνεον.] Enunciabatur ac ſi ſcriptum eſſet ἐθρήνεν, vel ἐθρήννν. Utì & notavit *Barneſius*. Vide ſuprà ad ξ', 116; & σ', 493. Porrò *Barneſius* in uno MS. ſcriptum repperit ἐθρήνεν.

Ver. 723.——λευκώλενος.] Vide ſuprà ad ά, 572; & ad ό. 92.

Ver. 724. Ἕκτορος ἀνδροφόνοιο κάρη μετὰ χερσὶν ἔχουσα.]

——————————ambas
Ad cœlum tendit palmas, & corpore inhæret. *Æn.* X. 884.

Ibid.—ἀνδροφόνοιο.] Vide ſuprà ad ϖ', 77.

Ver. 728——πόλις ἥδε κατ' ἄκρης Πέρσεται.]

——ruit alto à culmine Troja. *Æn.* II. 290.

Ver. 729.——ὄλωλας.] Vide ſuprà ad ν', 481 & 736; & ad ά, 37.

Ver.

Ῥύσκευ, ἔχες δ' ἀλόχους κεδνὰς, καὶ νήπια τέκνα·
Αἶ δή τοι τάχα νηυσὶν ὀχήσονται γλαφυρῇσι,
Καὶ δὴ ἐγὼ μετὰ τῇσι· σὺ δ' αὖ, τέκος, ἢ ἔμοι αὐτῇ
Ἕψεαι, ἔνθα κεν ἔργα ἀεικέα ἐργάζοιο,
Ἀεθλεύων πρὸ ἄνακτος ἀμειλίχου· ἤ τις Ἀχαιῶν
Ῥίψει, χειρὸς ἑλὼν, ἀπὸ πύργου λυγρὸν ὄλεθρον,
Χωόμενος· ᾧ τινὶ δήπου ἀδελφεὸν ἔκλανεν Ἕκτωρ,
Ἢ πατέρ', ἠὲ καὶ υἱόν· ἐπεὶ μάλα πολλοὶ Ἀχαιῶν
Ἕκτορος ἐν παλάμῃσιν ὀδὰξ ἕλον ἄσπετον οὖδας.
Οὐ γὰρ μείλιχος ἔσκε πατὴρ τεὸς ἐν δαὶ λυγρῇ·
Τῷ καί μιν λαοὶ μὲν ὀδύρονται καλὰ ἄστυ.
Ἀρητὸν δὲ τοκεῦσι γόον καὶ πένθος ἔθηκας,
Ἕκτορ, ἐμοὶ δὲ μάλιστα λελείψεται ἄλγεα λυγρά.
Οὐ γὰρ μοι θνήσκων λεχέων ἐκ χεῖρας ὄρεξας·
Οὐδέ τί μοι εἶπες πυκινὸν ἔπος, ὅττί κεν αἰεὶ

730 " Servabas, tuebarisque uxores venerandes, & infantes liberos;
" Quæ jam citò navibus avehentur cavis,
" Et fanè ego inter has: Tu verò, fili, vel me ipsam
" Comitaberis *illuc*, ubi certè indignis operibus exerceberis,
" Laborans pro domino immiti: vel aliquis Achivorum
735 " Projiciet, manu correptum, à turri, tristem ad interitum,
" Iratus; cui fortè fratrem interfecit Hector,
" Aut patrem, vel & filium: Perquàm enim multi Achivorum
" Hectoris manibus mordicùs prehenderunt immensum solum.
" Non enim mitis erat pater tuus in pugna tristi:
740 " Ideò & illum cives quidem lugent per urbem.
" Infundum autem parentibus luctum & mœrorem attulisti,
" Hector, mihi verò præcipuè relicti sunt dolores graves.
" Non enim mihi moriens è lectis manus porrexisti:
" Neque aliquod mihi dixisti prudens dictum, cujus utique perpetuò

Ver. 731.—νηυσὶν ὀχήσονται.] Cod. *Harleian.* νηυσ' οἰχήσονται.

Ver. 732. Καὶ δὴ ἐγὼ.] *Al.* Καὶ μὲν ἐγώ.

Ver. 734. Ἀεθλεύων.] Pronunciabatur Ἀθλεύων. Quomodo & in nonnullis scriptum est.

Ver. 735. Ῥίψει, χειρὸς ἑλὼν, ἀπὸ πύργου.] Ἐκδυθεν κινηθείσης οἱ μεθ' Ὁμηρον ποιηται, ῥιπτόμενον κατὰ τῶ τείχους ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων εἰσάγουσι τὸν Ἀστυάνακτα. *Schol.*

Ver. 736. Χωόμενος· ᾧ τινὶ.] Pronunciabatur Χώμενος, vel Χωΰμενος. *Al.* Χωόμενος· ᾧ δή που. Quod quâ ratione ferri possit, vide suprà ad ά, 51.

Ver. 737.——ἐπεὶ μάλα πολλοὶ Ἀχαιῶν Ἕκτορος ἐν παλάμῃσιν.]

——cæsis Volscorum millibus ante
Ducentem in Latium Teucros, cecidisse juvabit. *Æn.* XI. 167.

Ver. 738.—ὀδὰξ ἕλον ἄσπετον οὖδας.] Vide suprà ad β', 418.

Ver. 739.—μείλιχος ἔσκε.] Vide suprà ad *ver.* 67.

Ver. 741. Ἀρητὸν.] *Al.* Ἀρρῆτον.

Ver. 743. Οὐ γάρ μοι θνήσκων.]

——nec te sub tanta pericula missum
Affari extremum miseræ data copia matri? *Æn.* IX. 483.

Ver. 744. Οὐδέ τί μοι εἶπες πυκινὸν ἔπος.] Pulchra super hâc re *Plutarchi* observatio; Οἱ δὲ πολλοὶ πάντα καλαμέμφονται, καὶ πάντα τὰ παρὰ τὰς ἐλπίδας αὐτοῖς συμβεβηκότα, ἐξ ἐπηρείας τύχης καὶ δαιμόνων γίνεσθαι νομίζουσι. Διὸ καὶ ἐπὶ πᾶσιν ὀδύρονται, ςένοντες, καὶ τὴν ἑαυτῶν ἀτυχίαν αἰτιώμενοι.—Ἐὰν ἄφωνος [τις ἀποθάνῃ,] μηδὲν προσειπὼν περὶ μηδενός· κλαίοντες λέγουσιν· " Οὐδέ τί μοι εἶπες πυκι-
" νὸν ἔπος, ὅττί κεν αἰεὶ Μεμνήμην." Ἐαν προσομιλήσας τι, τοῦτ' αἰεὶ πρόχειρον ἔχουσι ὥσπερ ὑπόμνημα τῆς λύπης. Ἐὰν ταχέως, &c. *Plutarch. de Consolat. ad Apoll.*

Ibid.

Μεμνήμην νύκτας τε καὶ ἤματα δακρυχέουσα.
Ὣς ἔφατο κλαίουσ'· ἐπὶ δὲ γενάχοντο γυναῖκες.
Τῇσιν δ' αὖθ' Ἑκάβη ἀδινὴ ἐξῆρχε γόοιο·
Ἕκτορ, ἐμῷ θυμῷ πάντων πολὺ φίλτατε παίδων,
Ἦ μέν μοι ζωός περ ἐὼν, φίλος ἦσθα θεοῖσιν,
Οἱ δ' ἄρα σεῦ κήδοντο καὶ ἐν θανάτοιό περ αἴσῃ·
Ἄλλους μὲν γὰρ παῖδας ἐμοὺς πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεὺς
Πέρνασχ', ὅππιν ἔλεσκε, πέρην ἁλὸς ἀτρυγέτοιο,
Ἐς Σάμον, ἐς τ' Ἴμβρον καὶ Λῆμνον ἀμιχθαλόεσσαν·
Σεῦ δ' ἐπεὶ ἐξέλετο ψυχὴν τανάηκεϊ χαλκῷ,
Πολλὰ ῥυσάζεσκεν ἓὸν περὶ ζῆμ' ἑτάροιο,
Πατρόκλου, τὸν ἔπεφνες· ἀνέζησεν δέ μιν ὧδ' ὡς.
Νῦν δέ μοι ἐρσήεις καὶ πρόσφατος ἐν μεγάροισι
Κεῖσαι, τῷ ἴκελος, ὄντ' ἀργυρότοξος Ἀπόλλων
Οἷς ἀγανοῖς βελέεσσιν ἐποιχόμενος κατέπεφνεν.
Ὣς ἔφατο κλαίουσα, γόον δ' ἀλίαστον ὄρινε.
Τῇσι δ' ἔπειθ' Ἑλένη τριτάτη ἐξῆρχε γόοιο·
Ἕκτορ, ἐμῷ θυμῷ δαέρων πολὺ φίλτατε πάντων,

745 "Recordarer noctésque & dies lacrymas fundens.
Sic dixit flens: adgemebant autem mulieres,
Illis verò & Hecuba vehementem exorsa est luctum;
"Hector, mei animo omnium longè chariſſime filiorum,
"Certè mihi etiam dum viveres, charus eras diis,
750 "Illi enim tuî curam gesserunt etiam in ipso mortis fato:
"Alios etenim filios meos pedibus velox Achilles
"Vendebat, quemcunque caperet, trans mare infructuosum,
"In Samum, inque Imbrum, & Lemnum importuosam:
"Tibi verò postquàm eripuit animam longâ-acie-munito ære,
755 "Sæpè raptavit sui circa sepulchrum socii,
"Patrocli quem interfeceras; excitavit tamen illum nè sic quidem.
"Nunc autem mihi roscidus & recens in ædibus
"Jaces illi similis, quem argenteo-arcu-insignis Apollo
"Suis mitibus telis superveniens interfecit.
760 Sic dixit flens, luctúmque vehementem excitavit.
Illis verò deindè Helena tertia exorsa est luctum;
"Hector, meo animo levirûm longè chariſſime omnium,

Ibid. —— εἶπες.] *Al.* εἶπας.

Ver. 750. —— ἅρα.] *Ut par erat* ——.

Ver. 752. Πέρνασχ'.] *Vendere ſolebat* ——. Vide ſuprà ad *ver.* 67.

Ibid. —— ὅππιν.] *Al.* ἤν τιν'.

Ibid. —ἀτρυγέτοιο.] Vide ſuprà ad ὁ, 27.

Ver. 755. Πολλὰ ῥυσάζεσκεν.] Quâ ratione, Πολλὰ, ultimam hîc, etiam extra cæſuram, producat; item ἴκελος, *ver.* 758; & πρὶν, *ver.* 764; & εἴκοσον, *ver.* 765; & κακὸν, *ver.* 767; & ἐνὶ, *ver.* 768; vide ſuprà ad ά, 51. Cæterùm edidit *Barneſius*, Πολλά Ϲε ῥυσάζεσκεν. Sed nihil opus.

Ver. 759. Οἷς ἀγανοῖς βελέεσσιν ἐποιχόμενος κατέπεφνεν.] Ἀντὶ τοῦ ὃν Ϲυνέβη αἰφνιδίῳ καὶ ὀξεῖ θάνατῳ τελευτῆσαι —— ἀνώδυνοι γὰρ οἱ ὀξεῖς θάναλοι. *Schol.* Vide ſuprà ad *ver.* 605, 606; & ad τ', 59.

Ibid. —— κατέπεφνεν.] *Al.* καλαπέφνη.

Ver. 760. —— ὄρινε.] *Al.* ἔγειρε.

Ver. 761. Τῇσι δ' ἔπειθ'.] Cod. *Harleian.* Τῇσι δ' αὖθ'.

Ver. 763. —— Ἀλέξανδρος θεοειδὴς.] Vide ſuprà ad ζ, 290.

Ver.

Ἥ μέν μοι πόσις ἐςὶν Ἀλέξανδρος θεοειδὴς,
Ὅς μ' ἄγαγε Τροίηνδ'· ὡς πρὶν ὤφελλον ὀλέσθαι.
Ἤδη γὰρ νῦν μοι τόδε εἰκοςὸν ἔτος ἐςὶν,
Ἐξ οὗ κεῖθεν ἔβην, καὶ ἐμῆς ἀπελήλυθα πάτρης·
Ἀλλ' οὔπω ζεῦ ἄκουσα κακὸν ἔπος, ὅς τ' ἀσύφηλον·
Ἀλλ' εἴτις με καὶ ἄλλος ἐνὶ μεγάροισιν ἐνίπτοι
Δαέρων, ἢ γαλόων, ἢ εἰναςέρων εὐπέπλων,
Ἥ ἑκυρὴ, (ἑκυρὸς δὲ, πατὴρ ὥς, ἤπιος αἰεὶ,)
Ἀλλὰ σὺ τόνγ' ἐπέεσσι παραιφάμενος καςέρυκες,
Σῇ τ' ἀγανοφροσύνῃ, καὶ σοῖς ἀγανοῖς ἐπέεσσι.
Τῷ σέ γ' ἅμα κλαίω καὶ ἐμ' ἄμμορον, ἀχνυμένη κῆρ·
Οὐ γάρ τίς μοι ἔτ' ἄλλος ἐνὶ Τροίῃ εὐρείῃ
Ἤπιος, ἠδὲ φίλος· πάντες δέ με πεφρίκασιν.
Ὣς ἔφατο κλαίουσ'· ἐπὶ δ' ἔςενε δῆμος ἀπείρων.
Λαοῖσιν δὲ γέρων Πρίαμος μετὰ μῦθον ἔειπεν·
Ἄξετε νῦν, Τρῶες, ξύλα ἄσυδε, μηδέ τι θυμῷ
Δείσητ' Ἀργείων πυκινὸν λόχον· ἦ γὰρ Ἀχιλλεὺς
Πέμπων μ' ὧδ' ἐπέτελλε μελαινάων ἀπὸ νηῶν,

" Namque mihi maritus eſt Alexander divinâ-formâ-præditus,
" Qui me duxit ad Trojam: utinam anteà periiſſem.
" Jam enim nunc mihi hic vigeſimus annus eſt,
" Ex quo huc veni, & à meâ deceſſi patriâ;
" Nunquam tamen à te audivi malum dictum, neque ignominioſum:
" Verùm ſi quis me etiam alius in ædibus increparet
" Levirûm, vel glorum, vel fratriarum elegantibus peplis-indutarum,
" Vel ſocrus, (ſocer enim, pater tanquam, mitis ſemper;)
" Tu contrà illum verbis admonens cohibebas,
" Tuâque humanitate & tuis lenibus verbis.
" Quocircà te ſimul fleo & me infelicem, dolens corde;
" Non enim quiſquam mihi jam alius in Trojâ latâ
" Benignus, neque amicus; ſed omnes me abominantur.
Sic dixit flens: adgemuit autem plebs immenſa.
Apud populum verò ſenex Priamus verba dixit;
" Convehite nunc, Trojani, ligna ad urbem, neque quicquam animo
" Timeatis Argivorum denſas inſidias; nam Achilles
" Dimittens me ſic pollicitus-eſt nigris à navibus,

Ver. 764. Ὅς μ' ἄγαγε Τροίηνδ'.] Cod. *Harleian.* Ὅς μ' ἄγαγ' ἐς Τροίηνδ· Unde legendum fortaſsè Ὅς μ' ἄγαγ' ἐς Τροίην.

Ibid. —ὡς πρὶν ὤφελλον ὀλέσθαι.] *Al.* ὡς πρὶν ὤφελλ' ἀπολέσθαι.

Ver. 765. —τόδε εἰκοςὸν.] *Al.* τόθ' εἰκοςόν.

Ibid. ——εἰκοςὸν ἔτος ἐςὶν, Ἐξ οὗ κεῖθεν ἔβην. | Δεκαετίᾳ γὰρ ἠθροίσθη ὁ ςρατὸς τῶν Ἑλλήνων· δεκαετίᾳ δὲ ἄλλῃ ἐποςρθήθη ἡ Ἰλιος.

Ver. 766. —— ἀπελήλυθα.] Vide ſuprà ad φ', 81; & ad ά, 37.

Ver. 768. ——ἐνίπτοι.] *Al.* ἐνίσσοι, & ἐνίσποι.

Ver. 769. Δαέρων.] Pronunciabatur, Δάερων. Quod enim hîc ait *Barneſius*, " *Ana-* " *pæſtus* in *Primâ* ſede;" id verò ferri nullo modo poteſt. Vide ſuprà ad *ver.* 731.

Ver. 770. ——αἰεὶ.] *Al.* αἰέν. *Al.* ἦεν.

Ver. 773. —ἀχνυμένη.] Vide ſuprà ad γ', 260.

Ver. 775. —— πεφρίκασιν.] Vide ſuprà ad β', 314.

Ver. 777. Λαοῖσιν δὲ γέρων.] Cod. *Harleian.* Λαοῖσιν δ' ὁ γέρων.

Ver. 778. Ἄξετε.] *Al.* Ἄξαιτε. Atque ita legit Codex *Harleianus*.

Ver.

Μὴ πρὶν πημανέειν, πρὶν δωδεκάτη μόλῃ ἠώς.
Ὣς ἔφαθ'· οἱ δ' ὑπ' ἀμάξῃσιν βόας ἡμιόνους τε
Ζεύξυσαν· αἶψα δ' ἔπειτα πρὸ ἄστεος ἠγερέθοντο.
Ἐννῆμαρ μὲν τοί γε ἀγίνεον ἄσπετον ὕλην·
Ἀλλ' ὅτε δὴ δεκάτη ἐφάνη φαεσίμβροτος ἠώς,
Καὶ τότ' ἄρ' ἐξέφερον θρασὺν Ἕκτορα δακρυχέοντες·
Ἐν δὲ πυρῇ ὑπάτῃ νεκρὸν θέσαν, ἐν δ' ἔβαλον πῦρ.
Ἦμος δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος ἠώς,
Τῆμος ἄρ' ἀμφὶ πυρὴν κλυτὸν Ἕκτορος ἔγρετο λαός.
Αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ἤγερθεν, ὁμηγερέες τ' ἐγένοντο,
Πρῶτον μὲν κατὰ πυρκαϊὴν ζεῦσαν αἴθοπι οἴνῳ
Πᾶσαν, ὁπόσσον ἐπέσχε πυρὸς μένος· αὐτὰρ ἔπειτα
Ὀστέα λευκὰ λέγοντο κασίγνητοι, ἕταροί τε,
Μυρόμενοι, θαλερὸν δὲ καλείβετο δάκρυ παρειῶν.
Καί τά γε χρυσείην ἐς λάρνακα θῆκαν ἑλόντες,

" Non priùs ſe infeſtaturum, quàm duodecima veniſſet aurora.
Sic dixit: Illi verò ſub rhedis boves mulósque
Junxerunt: ſtatimque deindè ante urbem congregati ſunt.
Novem dies quidem hi adducebant immenſam materiam:
At cùm jam decima apparuit lucem-mortalibus-afferens aurora,
Tum verò extulerunt audacem Hectora lachrymas-fundentes:
In pyrâ autem ſummâ cadaver poſuerunt, injecerúntque ignem.
Quandò autem manè-genita apparuit roſea digitos aurora,
Tum quidem circa pyram inclyti Hectoris congregatus eſt populus.
Sed poſtquàm congregati ſunt, frequentéſque fuerunt,
Primùm quidem pyram extinxerunt nigro vino
Totam, quantum occupârat ignis vis; at deindè
Oſſa alba legerunt fratres, ſodaléſque,
Lugentes, uberéſque defundebantur lachrymæ per genas.
Et hæc aureum in loculum poſuerunt ſuſcepta.

Ver. 782.——οἱ δ' ὑπ' ἀμάξῃσιν.] Nec plauſtris ceſſant vectare gementibus ornos. *Æn.* XI. 138.

Ibid.—— ὑπ' ἀμάξῃσιν.] Ita ex uno MS. edidit *Barneſius*. Quocum facit & Codex *Harleianus*. *Vulgg.* ὑπ' ἁμάξῃσιν. Τὸ δὲ, ἄμαξα, οἱ μὲν παλαιοὶ ψιλῶσι. Καὶ φέρονται ἡ Συναλοιφαὶ τοῦτο δηλοῦσαι· οἷον, "Τιλλέσθην ἐπ' ἄμαξαν·" *&c. Euſtath.* ad σ', 487. Vide ſuprà ad *ver.* 711; item ad μ', 448; & ad χ', 146.

Ver. 782. Ζεύγνυσαν.] Vide ſuprà ad γ', 260.

Ver. 784.——τοί γε ἀγίνεον.] *Al.* τοίγ' ἐπαγίνεον.

Ibid.——ὕλην.] Vide ſuprà ad γ', 151.

Ver. 786.—ἄρ'.] *Ut dixerat Priamus*—— *ver.* 665.

Ver. 787. Ἐν δὲ πυρῇ ὑπάτῃ νεκρὸν θέσαν, ἐν δ' ἔβαλον πῦρ.]

Conſtituere pyras: huc corpora quiſque ſuorum
More tulere patrum; ſubjectiſque ignibus atris
Conditur in tenebras altum caligine cœlum. *Æn.* XI. 185.

Vide & ſuprà ad ψ', 165.

Ver. 788.——ῥοδοδάκτυλος ἠώς.] Vide ſuprà ad ά, 477.

Ver. 790.—ἐπεὶ ῥ'.] *Poſtquam, ut dictum eſt*——. *ver.* 789.

Ver. 791. Πρῶτον μὲν κατὰ πυρκαϊὴν ζέσαν.] Vide ſuprà ad ψ', 250.

Ibid.——αἴθοπι οἴνῳ.] Vide ſuprà ad ψ', 237.

Ver. 792.——αὐτὰρ ἔπειτα Ὀστέα λευκὰ λέγοντο.]

Oſſaque lecta cado texit Chorinæus aheno. *Æn.* VI. 228.

Ver.

Πορφυρέοις πέπλοισι καλύψαντες μαλακοῖσιν·
Αἶψα δ' ἄρ' ἐς κοίλην κάπεσον θέσαν· αὐτὰρ ὕπερθε
Πυκνοῖσιν λάεσσι καλεσόρεσαν μεγάλοισι.
Ῥίμφα δὲ ζῆμ' ἔχεαν, περὶ δὲ σκοποὶ εἵατο πάντη,
Μὴ πρὶν ἐφορμηθεῖεν ἐϋκνήμιδες Ἀχαιοί.
Χεύαντες δὲ τὸ ζῆμα, πάλιν κίον· αὐτὰρ ἔπειτα
Εὖ συναγειράμενοι, δαίνυντ' ἐρικυδέα δαῖτα,
Δώμασιν ἐν Πριάμοιο διοτρεφέος βασιλῆος.
Ὣς οἵγ' ἀμφίεπον τάφον Ἕκτορος ἱπποδάμοιο.

Purpureis peplis obtecta mollibus:
Mox autem in cavam foſſam poſuerunt; & ſupernè
Denſis lapidibus ſtraverunt magnis.
Citò verò tumulum aggreſſerunt, circúmque ſpeculatores ſedebant quaquaversùs,
Nè priùs ingruerent benè-ocreati Achivi.
Aggeſto autem tumulo, redierunt, & deindè
Frequentes congregati, epulati ſunt ſplendidum-epulum,
Ædibus in Priami Jovis-alumni regis.
Sic illi utique curaverunt funus Hectoris equûm-domitoris.

Ver. 796. Πορφυρέοις πέπλοισι καλύψαντες.]
Purpureaſque ſuper veſtes, velamina nota,
Conjiciunt——— *Æn.* VI. 221.

Ver. 797. Αἶψα δ' ἄρ'.] *Statimque deinceps*———.

Ver. 799.——εἵατο.] Vide ſuprà ad φ', 352; ad σ', 596; & ad δ', 492.

Ver. 802. Εὖ συναγειράμενοι.] Cod. *Harleian.* Εὖ τ' ἀναγειράμενοι. *Al.* Εὖ διαγερράμενοι,

Ibid.—συναγειράμενοι.] Vide ſuprà ad ψ', 685; & ad γ', 141.

Ver. 803.—βασιλῆος.] Vide ſuprà ad ά, 265.

Ver. 804.——ἱπποδάμοιο.] Vide ſuprà ad β', 23.

INDEX

INDEX

RERUM ET VERBORUM,

DE QUIBUS

In præcedentibus annotationibus præcipuè agitur; AUCTORUMQUE ibidem citatorum.

A.

Ἀ Ασάμην, ἰ, 116
Ἀβίων, ν', 5
Ἄγε δὴ, έ, 249
Ἀγελείη, δ', 128
Ἀγεληδὸν, ϖ', 160
Ἀγκὰς, έ, 371. ξ', 346
Ἀγκυλοτόξης, β', 348
Ἄγνυλον, μ', 148
Ἀγοράασθε, β', 337
Ἀδροτῆτα, χ', 363
Ælianus citatus; δ', 101. ή, 433
Ἀθανάτοισι, De prosodiâ vocum, ἀθανάτ☉, ἀκάμαλ☉, Πριαμίδης, &c. ά, 398
Αἰγιόχοιο Διὸς, ά, 202
Αἴδηλον, λ', 155
Αἴδηλως, φ', 220
Αἶθοπα οἶνον, ά, 462
Αἴκως, χ', 336
Αἰολοθώρηξ, δ', 489
Αἰόλον, ή, 222. μ', 167
Ἄϊον, ό, 252
Ἀκάκητα, ϖ', 185
Ἀκαλαρρείταο, ή, 422
Ἀκερσεκόμης, ύ, 379
Ἀνακοιρανέουσα, ή, 824
Ἀκέφαλ☉, De istiusmodi versibus, ψ', 2
Achillem, non qualis esse debuerit, sed qualem eum famâ accepisset, depingit Homerus; ά, 2. β', 673, 768. ί, 413. ϖ', 97. ύ, 467
Achilles nusquam ab Homero non inseritur; β', 673, 768. δ', 512. έ, 788. ζ', 99, 414. ή, 113, 228. ν', 324
Ἀκλεὲς αὔτως, ή, 100
Ἀκοντίσσαν☉, δ', 498. ν', 559
Ἀκοσήσας, ζ', 504
Ἀκρίλον, ή, 337
Acta Leipsi. citata; δ', 202. ζ', 488. σ', 478
Ἄκλα δῖαν, ά, 141.
Ἀλαλκομενηὶς, δ', 8
Ἀλείψαλο, ξ', 171
Alexis apud Athenæum citatus, ά, 470
Ἀλκὶ, έ, 299
Ἀλόνλε, έ, 487
Ἄλοφ☉, κ', 258
Ἄμαξαν, ώ, 711, 782
Ἀμαρλοεπὲς, ν', 824
Ἀμβαλ☉, De prosodiâ vocum ὁρᾶτὸ, ὁρᾶτὸς, βαίνω, ἄμβατ☉, &c. ζ', 434.
Ἀμβωμοῖσι, δ', 441
Ἀμήχαν☉, κ', 167
Ἀμίλρεχίτωνας, ϖ', 419
Ἄμμε, ά, 59. ή, 378
Ἀμοιβοὶ, ν', 793
Ἀμύμονας, ά, 423. β', 673. δ', 88. ζ', 155
Ἀμφὶ Πρίαμον, γ', 146
Ἀμφιβέβηκας, De Temporum ratione; ά, 37. ζ', 355
Ἀμφιλύκη νὺξ, ή, 433
Ἀνὰ, ά, 15
Ἀνάεδνον, ν', 366
Ἀναίτιον αἰτιάασθαι, ν', 755
Ἀνακόλεθον, De hujusmodi Syntaxi; β', 353, 681. γ', 211. δ', 433. ζ', 510. κ', 224, 437. λ', 832. ξ', 141. ό, 630
Ἀνδρειφόντη, β', 651
Ἀνδροτῆτα, ϖ', 857
Ἀνδροφόνοιο, ά, 242
Ἀνεκυμβαλίαζον, ϖ', 379
Ἀνέμιμνε, ϖ', 363
Ἀνεμόλρεφὲς ἔγχ☉, λ', 256
Ἀνέπαλλο, δ', 87
Ἀνέψυχον,

INDEX RERUM ET VERBORUM, &c.

Ἀνέψυχον, De vi Temporis imperfecti, ν', 84
Ἀνέωξε, ϖ', 221
Ἀνήνοθεν, λ', 226
Ἀνθεμίδην, δ', 448
Anthologia citata, ξ', 410
Ἀνίει, ό, 24
Ἀνιηθέντα νέεσθαι, β', 291
Ἄνδρυσε, ά, 348
Ἀνλιάσας, De Prosodiâ Verborum in άω & άζω, ά, 67. ή, 231
Ἀντίθεον, δ', 88
Ἀνλιπεφάσθαι, ξ', 471
Antiptosis, De ejus absurditate; γ', 211. ζ', 396. ϑ', 377. ϰ', 43
Antoninus citatus, β', 111. ξ', 107
Ἀνώγει, ό, 180
Ἄνωγεν, ά, 313. ϑ', 322
Ἄνωγεν, ξ', 168
Ἀξύλω, λ', 155
Ἀολλίσσασα, ζ', 270, 287
Ἀπεδήσαλο, β', 35
Ἀπεμνήσανλο, ώ, 428
Ἀπενίζονλο, ϰ', 572
Ἀπέταμνε, De vi Temporis imperfecti, ϑ', 87
Ἀπετίσαν, δ', 161
Ἀπέλράπετ', μ', 329
Ἀποειπὼν, De hujus vocis Prosodiâ inusitatâ, τ', 35
Ἀποέρσει, φ', 283
Ἀπομνίσας, β', 772
Ἀποπαπλανέυσιν pro ἀποπλανέυσιν restitutum, ξ', 101
Aposiopesis, De istiusmodi constructione; ά, 135, 340, 580. ϰ', 111. ό, 502, 571. ώ, 74
Ἀποσήσανλαι pro ἀποτίσανλαι, restitutum, ν', 745
Ἀποτίση, ί, 508
Ἀποφθίμενον, γ', 322
Ἄρα, De vi hujus particulæ; ά, 308. έ, 748. ζ', 323, 418. ή, 211. ϑ', 53, 177, 558. λ', 536. μ', 25, 131, 298. σ', 423
Ἄρα δὴ, ϑ', 177
Ἀργέσαο Νότοιο, λ', 306
Ἄρες, Ἄρες, έ, 31
Ἀρέων, ί, 562
Ἄρεως, ξ', 485
Ἀρητῆρα, ά, 11
Ἄρθεν, ϖ', 211
Ἀρίμοις, β', 783
Aristarchus reprehensus, ϑ', 231. ξ', 148
Aristides Quintilianus citatus, δ', 282. ή, 422. τ', 221. ύ, 59
Ἄριστον *Prandium*, De hujus vocis Prosodiâ, ώ, 124
Aristoteles citatus, ά, 1, 11, 15, 50, 82, 356, 477. β', 391, 558, 671. δ', 126. έ, 800. ζ', 201. ή, 237. ϑ', 21, 83, 148. ί, 63, 385, 443, 495, 589. ϰ', 224, 316. λ', 573. μ', 243. ν', 795. ξ', 291. ό, 317. ϱ', 264. σ', 109. ψ', 108. ώ, 54, 258
Aristophanes citatus, ά, 135, 338. β', 269, 314. γ', 135, 217. δ', 42. έ, 778. ζ', 146, 376. ί, 70, 378. ϰ', 480. λ', 11. χ', 263. ψ', 485. ώ, 124
Ἄρκιον, ό, 502
Ἄρμα, ζ', 142
Ἄρλια ἤδε, έ, 326
Ἀρχὴ, γ', 100
Ἀσίῳ, β', 461
Ἄσσαλο, τ', 95
Ἄσσον ἴονθ', De numeri Dualis usu; ά, 566. έ, 778. ί, 182
Ἀσέρα, δ', 75
Asyndeton, De istiusmodi constructione, ά, 105. γ', 23. δ', 89, 327. έ, 276, 840. ζ', 392, 517. ή, 23. λ', 196. μ', 365. ό, 239
Ἀτάλανλ⊙, β', 627
Athenæus citatus, ά, 5, 342, 468, 470, 471. δ', 4, 262. έ, 292. ή, 86. ϑ', 231. ί, 119, 122. λ', 632, 633, 634, 635. ϖ', 642. ϱ', 577. σ', 569, 604. φ', 353. ψ', 2, 270. ώ, 69, 476, 644
Ἄτιλ⊙, ν', 414. ξ', 484
Ἀτρυγέτοιο, ά, 316
Ἀτρυτώνη, β', 157
Ἄτλα, ί, 603
Αὐτὰϱ, ά, 464
Αὖτε, ή, 448
Αὐτόμαλ⊙, β', 418
Αὐτὲς, ά, 4
Ἄφθιλον, ί, 113
Ἀφίει μέν⊙, ν', 444
Ἀφρήτως, ί, 63
Ἄφρονι, δ', 104
Ἀφύξειν, ά, 140
Ἀχρεῖον ἰδὼν, De usu elegantiori verborum quorundam, β', 269
Ἄχρις, ϖ', 324
Ἀώτῳ, ν', 716

B.

Barnesius reprehensus, ά, 66, 121. β', 233, 348, 818. γ', 22, 248, 357. δ', 42, 202, 257. έ, 439, 487, 572. ζ', 488, 514. ή, 148, 165. ϑ', 21, 131, 268. ί, 184, 443, 547, 603, 649. ϰ', 23, 48, 173, 212, 235, 498, 560. λ', 35, 51, 713, 720. μ', 12, 66, 145. ν', 83, 84, 103, 495, 560, 588, 792. ξ', 101, 141, 402. ό, 24, 66, 164, 343, 478, 540. ϖ', 185, 199, 526, 706. ϱ', 564. σ', 238, 470. τ', 72, 397. ύ, 357. χ', 447. ψ', 641. ώ, 74, 98, 657
Βάσκ' ἴθι, β', 8
Baylius reprehensus, β', 269
Βεβήκει, De Temporum ratione, ά, 221
Βεβλήκει, δ', 492

Βεβλημένος, ν', 212
Βέλος ἐχεπευκὲς, Quâ ratione ſyllabæ breves in fine vocabulorum nonnunquam producantur; ά, 51
Bentleius (*Richardus*) *Homerum* emendat, ξ', 101. σ', 524. φ', 11
——— *Horatium* emendat, ζ', 146. ή, 347
——— *Virgilium* emendat, έ, 769. ζ', 299
——— Notæ ejus ad *Horatium* citatæ, γ', 151. έ, 769
Βίη Ἡρακληείη, β', 658
Βοὴν ἀγαθὸς, β', 408
Βοόωντες, β', 97
Βυπλῆγι, ζ', 135
Βοῶπις, ά, 551
Βριάρεων——Αἰγαίων', ά, 403. ζ', 402

Γ.

ΓΑμβρῷ, ν', 464
Γαμέσσεται, ί, 394
Γὰρ refertur, non ad id quod proximè præceſſit, ſed ad quod elegantiùs reticetur; ά, 123, 152. β', 803. έ, 22. ζ' 447. ή, 132, 242, 328. θ', 366, 454. κ', 61. μ', 67, 322. ν', 485, 778. ό, 201. χ', 13. ψ', 890. ώ, 224
Γάρ τε, ά, 63. ί, 410
Gataker citatus, έ, 769. ε', 83. ύ, 65
Γὲ, De hujus particulæ vi; δ', 21. έ, 287, 301, 603. θ', 458. ί, 315
Γεγήθει, λ', 682. ν', 494
Γέγωνεν, ξ', 469
Gellius citatus, ά, 462. β', 8, 212, 269, 539, 547. γ', 8, 213. ή, 279. λ', 163, 727. μ', 237. ό, 158. ϖ', 583. ύ, 336. χ', 151. ώ, 548
Γένεῖο ἰαχὴ, De vocalium non eliſarum hiatu, δ', 456
Γένυ, θ', 13
Γεφύρας, δ' 371. θ', 378
Γηθήσει θ', 377
Γιγνώσκων, έ, 433
Γλαυκῶπις Ἀθήνη, ά, 206
Γλήνεα, ώ, 192
Γλὺξ ἐοικυῖα, έ, 357
Γόνυ κάμψειν, ή, 118. τ', 72
Γοργὼ βλοσυρῶπις ἐςεφάνωτο, λ', 36
Grammatici reprehenſi, ά, 37, 140. έ, 371, 487, 778. ξ', 178, 346
Grotius reprehenſus, δ', 434

Δ.

ΔΑιμόνι', β', 190
Δαίνυ, ί, 70
Δαινῦτο, ώ, 665
Δαιτὸς ἐΐσης, ά, 468
Δαίφρονος, λ', 138
Dacier (Domina) citata, β', 848. γ', 180. φ', 6
——— laudata, ό, 451
——— *Dacier* (Domina) reprehenſa, β', 291, 461. ν', 775
Δαμείῃς, ή, 72
Δὲ, De hujus particulæ vi; ά, 57, 340. γ', 200. ζ', 160. ή, 148. κ', 490. λ', 713. μ', 145
Δέδηε, ν', 736
Δεδήει, β', 93
Δεδμήαλο, γ', 183
Δειδέχατ', δ', 4
Δείδια, ν', 481
Δείδοικα, ε', 261
Δείλης, φ', 111
Δέμας πυρὸς, ν', 673
Demetrius Phalereus citatus, β', 158, 210, 671. γ', 211. δ', 126, 455. έ, 287. μ', 208. ν', 339. ξ', 433. ϖ', 358. φ', 388. ψ', 116, 154
Δενδίλλων, ί, 180
Δὴ, De hujus particulæ vi; ά, 6, 514. β', 158. ζ', 306, 476. ή, 155. ί, 202, 328, 708. κ', 27, 204, 447, 509. λ', 55. μ', 310. ξ', 433. ό, 201
Δῆμος, β', 547
Demoſthenes citatus, β', 558
Διάκονος antepenultimam producit, ά, 265
Διακρινέωσιν, β', 475
Dialectus, Homerus dialecto *Ionico-Poëticâ* tantùm uſus eſt, β', 43
Διαπέρσαι, δ', 53
Δίδη, λ', 105
Διδῦναι, ώ, 425
Δίεσθαι, σ', 162
Διέφθορας, ό, 128
Digamma Æolicum, ά, 51. γ', 151. ϖ', 172
Διΐπετέος, ϖ', 174
Δικασπόλοι, ά, 238
Diodorus Siculus citatus, ά, 202, 423
Diogenes Laërtius citatus, ζ', 201. ί, 363
Dion. Chryſoſtomus citatus, ά, 403. β', 205, 872. δ', 455. ί, 189
Dionyſius Halicarnaſſenſis citatus, ά, 43, 57, 59, 194, 220, 238, 396, 449, 503. β', 73, 87, 110, 203, 239, 344, 377, 496, 742. γ', 3, 152, 213. δ', 303, 401, 452, 455. ζ', 466. ή, 216. ί, 1, 64, 621. λ', 36, 269, 557. μ', 207, 433. ν', 392. ξ', 347. ό, 201, 348. ϖ', 333, 361. ε', 264. σ', 225, 541, 547. τ', 217, 287. ύ, 307, 476. φ', 195, 240, χ', 211. ψ', 710. ώ, 486
——— reprehenſus, κ', 560. τ', 247
Διὸς, γ', 352. ζ', 160
Διὸς ἄγγελοι, ά, 334
Δοῦπον, De verborum ſono rem ipſam depingente; δ', 455. κ', 375
Δυρικλείτοις, έ, 55, 578. κ', 230. λ', 333. ψ', 355
Duportus in *Theophraſtum* citatus, χ', 159
Δυσαριστοτόκεια, σ', 54

INDEX RERUM ET VERBORUM, &c.

E.

Ἔᾶ, ἑ, 256
Ἔα, ὁ, 472
Ἐανῦ, γ', 385. ξ', 178
Ἐᾶσαι, De hujus vocis prosodiâ, δ', 42
Ἔδαν, γ', 113
Ἐδεδήκει, λ', 296
Ἔδρισαν, μ', 359
Ἔδχει ὀρεξάσθω, δ', 307
Ἔδχει χαλκείῳ, γ', 380
Ἐδύσαλο, β', 578
Ἐεδνώλαὶ, γ', 382
Ἐεισαμένη, γ', 389
Ἐῦ, ά, 393
Εἰ δ' ἄγε, ά, 302, 524. ζ', 376. ϑ', 18. ί, 167
Εἰ μὲν —— εἰ δὴ, ά, 135, 137
Εἰ μὲν δὴ, ί, 434
Εἴασ', κ', 299
Εἴαλαι, β', 137
Εἴκελο, ν', 53
Εἰνοσίφυλλον, β', 632
Εἶξας ᾧ ϑυμῷ, ί, 594
Εἰποτ' ἔην γε, γ', 180
Εἰπὸλε δ' αὖτε, ά, 340
Εἰρύαλαι, χ', 303
Εἰρυμέναι, ν', 682
Εἷς οἰωνὸς ἄριςο, μ', 243
Εἴσκομεν, ν', 446
Εἰςήκει, δ', 329. έ, 587
Ἐκαρτύναὐλο, λ', 215
Ἐκαληϑελέταο, ά, 75
Ἔκαλον ϖολέων ϖρυλέεσσ' ἀραρυῖαν, έ, 774
Ἐκόμισσε, β', 183
Ἐκορέσσαλο, λ', 561
Ἐκπέρσαντ', De numeri dualis usu, β', 288
Ἔκρινεν, De prosodiâ vocum, κρῖνω, κρῖσις, φαίνω, φαῖσις, &c. ά, 309
Ἐκλορο, ά, 242
Ἐκώκυε, τ', 284
Ἐκὼν, γ', 66
Ἐκὼν ἀέκοντί ϑυμῷ, δ', 43
Ἐλεῖν, έ, 118
Helena dedecus suum semper profitetur; γ', 173, 242, 404. ζ', 344
Ἐλλίσσέλο, ζ', 45
Ἐλώρια, ά, 4
Ἐμβεβαῶτα, έ, 199
Ἐμήνις, ά, 247
Ἔμπης, ξ', 174
Ἐν κονίῃσι ϖεσὼν, ν', 508
Enallage, ά, 37, 566. έ, 487
Ἔνδιοι, λ', 725
Ἐνέπρηϑον, ί, 585
Ennius citatus, έ, 381. λ', 425
Ἐντέταλαι, έ, 728
Ἔνλυεν, έ, 720
Ἔνλυνον, ί, 203
Ἐξ ᾧ δὴ, ά, 6
Ἐξάλλεῖαι, έ, 142
Ἐξαπόλωλε, σ', 290
Ἐξείνιϙσα, γ', 207
Ἐξείρυσσαν, ν', 194
Ἔξυσ', ξ', 179
Ἔοικας, ό, 90
Ἔολπα, ύ, 186
Ἐπενήνοϑε, β', 219
Ἐπέρασσε, φ', 40
Ἐπήλυϑε, ϑ', 488
Ἐπηράτυ, ί, 228
Ἐπὶ γύνασιν, ζ', 92
Ἐπιϐρίσῃ, ή, 343
Epigrammata quædam Homero vulgò adscripta ipsius non esse; β', 43
Ἐπικερλομέων, ώ, 649
Ἐπιμάρλυρο, ή, 76
Ἐπιφρασσαίαλο, β', 282
Ἔποινο, δ', 202
Ἐπώχαλο, μ', 340
Ἔργαϑεν, λ', 437
Ἐρέτας ἐπίληδὲς, ά, 142
Ἐρῆμα φοβεῖται, έ, 140
Ἐρινεὸν, ζ', 433
Ἐρίσσειε, γ', 223
Hermogenes citatus, ί, 589. λ', 269. ν', 339, 761. ό, 1, 11. ϖ', 570
Ἐρυσσάμενο, μ', 190
Ἐρύσσαλο, έ, 344
Ἐρύσσης, έ, 110
Ἔρυλο, ν', 555
Ἔρχαλαι, ϖ', 481
Ἐρωὴ, ϖ', 302
Ἐσεμάσσαλο, ϱ', 564
Ἔσπέλο, ν', 300
Ἐσσεύονλο, ό, 272
Ἔσαν, ά, 535
Ἔσασαν, μ', 55
Ἐσεφάνωλο, ό, 153
Ἐσήκασιν, δ', 434
Ἐσήκει, δ', 367
Ἐσύλα, δ', 105
Ἐτειχίσσανλο, ή, 449
Ἔτευξε, ζ', 314
Ἔτράπετ', ά, 199. κ', 45. λ', 233
Etymolog. Magnum citatum, ν', 745. φ', 80. ψ', 688
—— reprehensum, ϖ', 363
Εὖ κατὰ κόσμον, κ', 472
Εὖ ναιέλαώσας, β', 648
Euripides citatus, ά, 2, 58, 67, 82, 140, 265, 338, 576. β', 43, 811. γ', 31. δ', 42, 166. έ, 50, 778. ζ', 146, 482. ϑ', 225. ί, 70, 312, 378, 406, 499, 533. κ', 105, 224, 278, 481. λ', 243. ν', 130, 729. ό, 653. ϱ', 248, 514. σ', 185, 484. ύ, 100. ψ', 256. ώ, 44, 721
—— emendatus, ά, 82. δ', 242
Εὐρύοπα, ά, 498. ϑ', 206
Eustathius reprehensus, γ', 182. έ, 142. ϑ', 377, 379. ί, 67, 115, 328. κ', 43, 98. ν', 114, 775. ξ', 178. ό, 201, 680
Ἐϋζρεφέα, ό, 463
Ἐϋτμήτῳ, ή, 304
Ἐφίλαλο, έ, 61

Ἐφοίτα, γ', 449
Ἐφράσσαντο, ί, 426
Ἐῶμεν, τ', 402
Ἕως ὁ, ά, 193. ό, 539

Z.

Ζεῦ πάτερ, έ, 872
Ζευξνύμεναι, De hujuſmodi vocum proſodiâ, γ', 260
Ζευξνῦμέν', ϖ', 145
Ζυγὸν, έ, 730
Ζωρότερον, ί, 203
Ζωσαμένω, ψ', 685

H.

Ἦϊχ, έ, 349. ό, 18
Ἡγερέθοντα, γ', 231
Ἡγίνεον, σ', 493
Ἡερέθοντο, β', 448
Ἡετίων ὃς, ζ', 396
Ἥϊα, ν', 103
Ἥϊε, ό, 365
Ἡλάσεον, ό, 21
Ἥλυθε, γ', 205
Ἡμύσειε, δ', 290
Ἥνασσε, ϖ', 172
Ἠνορέην ἐραλεινὴν, ζ', 156
Heraclides Ponticus citatus, ά, 194. β', 169. δ', 442. έ, 386, 857. ϖ', 459. ώ, 360
Ἥραρε, δ', 110
Ἡρασάμην, ξ', 317
Ἥρμοσε, ρ', 210
Heſiodus citatus, γ', 409. δ', 16. ί, 97. ξ', 325. ϖ', 388. ρ', 111, 461. σ', 209. ύ, 65, 249. χ', 126, 401. ώ, 44, 316, 428
——— *Homero* recentior, β', 43. ώ, 527
Heſychius citatus, ν', 745. ξ', 101

Θ.

Θάρσυνϑ, ϖ', 70
Θεῖον ——ἀγῶνα, ή, 298
Θεοειδὴς, β', 623. γ', 16. ζ', 290
Θεοείκελ', ά, 131
Theocritus citatus, γ', 31. δ', 42. ή, 141. ί, 378. ξ', 194. ϖ', 33. τ', 16. ώ, 124
Therſites ab Homero ſemel tantùm memoratur, β', 216
Θήλεας, έ, 269
Θηλύτεραι, δ', 520
Θησέα, De proſodiâ vocum Πηλῆϑ, Πηλῆα, Πηλέως, Πηλέα, &c; ά, 265
Θρήκη, λ', 222
Θυές' *Vocativus* pro *Nominativo* nunquam ponitur, β', 107
Thucydides citatus, β', 528, 612, 867
Θυμοραϊστὴς, ν', 544
Θυσσανόεσσαν, ρ', 593

I.

Ἔν, μ', 33
Ἰερήϊον, χ', 159
Ἱερὸν ἰχθὺν, ϖ', 407
Ἰῆ, ί, 319
Ἰθύει, ρ', 661
Ἰλῆϊ, ό, 66
Ἰλῦϑ, φ', 318
Ἵνα, κ', 127
Ἵνα μὴ, ή, 353
Inutile, non id quod *non utile* modò, ſed quicquid *utili* maximè eſt *contrarium*, ſignificat; β', 269
Ἰόμωροι, δ', 242
Ἱπποκορυσταὶ, β', 1
Ἵππων ἀποδήσομαι, έ, 227
Ἶρηξ, ν', 62. σ', 615
Ἰσίαιαν, De ſyllabarum vocalibus brevibus conſtantium, ſequentibus duabus conſonantibus, correptione; β', 537
Julianus citatus, β', 101, 448. τ', 56
Ἰφίτε, De hujus vocis proſodiâ, β', 518
Ἰχὼρ, έ, 416

K.

CÆSAR citatus, ί, 48
Cæteri, à Græco Κἄτεροι, β', 783
Κάθησο, ά, 565. β', 191
Καθίσσας, ί, 484
Κακοσσόμενϑ, ά, 105
Καλέσκετο, ό, 338
Καλὸν, De hujus vocis proſodiâ, β', 43
Καλυψαμένη, De vocis *Mediæ* Uſu proprio, γ', 141
Κάλχαν, ά, 86
Καμάτῳ ἀδδηκότες ἠδὲ κὴ ὕπνῳ, κ', 98
Camerarius citatus, ά, 17, 403. β', 190, 337
——— reprehenſus, β', 13, 288
Καμόντας, γ' 278
Κάπνισσαν, β', 399
Κάππεσον ἐν Λέμνῳ, ά, 593
Καπφάλαϱ', ϖ', 106
Καρηκομόωντας, β', 11
Κάρκαιρε, ύ, 157
Καρὸς, ί, 378
Caſaubonus (*Iſaacus*) citatus, χ', 159. ώ, 644
——— reprehenſus, έ, 708. ζ', 528
Καταβήσεο έ, 109
Καταῖτυξ, κ', 258
Καταχρῆϑεν, ϖ', 548
Καταπεθνηῶτϑ, ή, 89
Καταδύσαλο, κ', 517
Καπεπλήγη, γ', 31
Κατέχευε, β', 670
Κε, έ, 273. ζ', 225, 285. ή, 104, 456. κ', 211, 212. ξ', 299
Κεκληγὼς, β', 222
Κεκμηῶτι, ζ', 261
Κὲν δὴ, ξ', 504
Κέρα, λ', 384
Κέρδιϑ, ζ', 153
Κήρυξ, ώ, 149
Κητώεσσι ν, β', 581
Cicero citatus, ά, 1, 249. β', 43, 278, 295

353, 372. γ', 201, 213. ζ', 201. ή, 89. ί, 63, 236, 363, 443, 642. κ', 8, 15, 93. μ', 243, 322. ξ', 314. ϖ', 436. σ', 489. τ', 226. ύ, 234
Cicero reprehensus, ή, 216
Clemens Alexandrinus citatus, ζ', 488. μ', 322. ξ 53. ώ, 44
Κλῖτυς, ϖ', 390
Κορυθαίολος, β', 816
Κορύνη, ή, 141
Κρήγυον, ά, 106
Κρήτην ἑκατόμπολιν, β', 649
Κρητῆρα ζήσασθαι, ζ', 528
Κριθέντες, ν', 129
Κρινώμεθ', β', 285
Κρονίωνι, De hujus vocis prosodiâ, ά, 397
Κροτάλιζον, λ', 160
Κτάσθαι, ό, 558
Κυανέη νεφέλη, έ, 345
Κυκλήσομεν, ή, 332
Κύμαλι κωφῷ, ξ', 16
Κυνόμυια, φ', 394
Κυρτὸν, δ', 426
Κώκυσεν, σ', 37
Κώληπα, ψ', 726

A.

L'Abbé (*Phil.*) reprehensus, ά, 265, 314, 338. β', 43, 537. γ', 385. έ, 5. ζ', 434. τ', 350. ώ, 124
Laërtius citatus, β', 558. ϖ', 83
Lambinus reprehensus, ζ', 142
Λαρὸν, τ', 316
Λαυκανίης, χ', 325
Λεγώμεθα, β', 435
Λεξάσθων, ί, 67
Λεύκ' ἐλέφαντι, έ, 583
Λῆγε μένος, ν', 424
Λίγξε δ', 125
Λιγυφώνῳ, De prosodiâ vocum λιγὺς, λιγύφωνος, &c. τ', 350
Licentia, De Licentiâ Poëticâ; ά, 20, 51. β', 43. τ', 350
Longinus citatus, β', 537, 614. δ', 442. έ, 770. ν', 18. ό, 348, 624. ϱ', 645. ύ, 61
Λυκηγενέϊ, δ', 101
Lucianus citatus, ά, 565. β', 216. δ', 141. ή, 125. μ', 243, 322. ν', 731. ϖ', 617
Lucretius citatus, έ, 87. ζ', 142. φ', 107
Λύματ', De prosodiâ vocum λῦω, λῦμα, λῦσις, &c. ά, 314
Λύσαιλε pro λύσαλε restitutum, ά, 20
Λύτο, φ', 114
Λῦτο, ώ, 1

M.

Macrobius citatus, ά, 75, 462, 528. β', 87, 381, 484, 494, 578, 597, 766. δ', 101, 123, 141, 422, 482. έ, 4. ζ', 23. ή, 433. θ', 69. κ', 457. λ', 241, 534. μ', 127, 200. ν', 130, 389. ϖ', 33, 765, 852. ώ, 39, 56, 164, 403, 498. φ', 362, 448. χ', 127, 209, 307, 365, 410. ψ', 175, 368, 380, 695, 763. ώ, 28, 384
Macrobius reprehensus, β', 12
Μακρὰ βιβλία, γ', 22
Martialis citatus, ά, 465, 528. γ', 432
Μάρτυροι, De prosodiâ vocum μαρτύρομαι, μαρτύρέομαι, φίλομαι, φιλέομαι, &c. ά, 338. β', 43
Μάσι, ψ', 500
Μεγαλήτορι, έ, 785
Μεθίει, ϖ', 762
Μελάνδεια, ό, 713
Μελδόμενος, φ', 363
Μέλεον, ϖ', 336
Μεμαότες, De prosodiâ vocum μεμαῶτες, μεμαῶτες, βασιλῆος, βασιλέως, &c. β', 818. ν', 46
Μεμήλει, De Temporum ratione, β', 614
Menagius in Laërtium citatus, ύ, 249
Μενεαίνων, δ', 124
Μένεσκον, τ', 42
Μεσσηγὺς, De repetitione vocis *inter*; έ, 769
Μετ' αὐτὺς, ξ', 136
Μεταφρασόμεσθα, De prosodiâ verborum in άζω & ίζω, ά, 140
Μειλισάμενος, ν', 90
Μελοχλίσσειε, ώ, 567
Μῆνιν, De Poëmatis exordio, ά, 1
Μηνίσας, έ, 178
Μητίσασθαι, κ', 48
Μηλιέτα *Vocativus* pro *Nominativo* nunquam ponitur, ά, 175
Μίτρης, δ', 137
Μορμύρουσα, έ, 599
Moschopuli Scholia citata, ά, 397, 459, 468, 586. φ', 123, 278, 337
Moschus citatus, έ, 720. ί, 406
Musæus citatus, ζ', 146

N.

Ναιετάασκον, β', 539
Νεικείεσκε, β', 221
Νέκυος, ϖ', 321
Νεκύων καλαλεθγειώτων, Non est ταυτολόγον, ή, 409
Νεμέσα, ϖ', 22
Nestor, De ejus jactantiâ, & orationibus longis; ά, 260. ή, 132, 157
Νευτάτῳ, ν', 539
Νῆας ἑΐσας, ά, 306
Νιρεὺς, Ab *Homero* semel tantùm memoratur, β', 671
Νιφέμεν, μ', 280
Νιφόεντα, ξ', 227
Νίψαλο, ϖ', 229
Νομὸς, ύ, 249
Νὺ, De hujus particulæ vi; ά, 382. ί, 116
Νωνύμνς, μ', 70
Νώροπα χαλκὸν, β', 578

INDEX RERUM ET VERBORUM, &c.

Ξ.

Ξείνισσεν, γ', 232
Xenophon citatus, β', 200. γ', 179. δ', 35. λ', 298. ύ, 232
Ξυνὸς Ἐνυάλιος, σ', 309

O.

Ὅς' ἔτρεφε, Θ', 283
Ὅγε. De vocis hujus repetitione eleganti, γ', 409
Ὄγμον, λ', 68
Ὁδὸν ἐλθέμεναι, ά, 151
Οἱ δ', De vi particulæ, Δὲ, ά, 57. Θ', 160
Οἶμαι', φ', 252
Οἰσίμεν, ν', 168
Ὀλίγον τε φίλον τε, ά, 167
Ὀλλὺς, κ', 201
Ὀλοῇσι, De hujus vocis prosodiâ inusitatâ, ά, 342
Ὄλωλεν, ὀλώλει, κ', 186, 187
Ὁμαρτῇ, φ', 162
Ὄμοιον, δ', 315
Ὁμῶς τιμῆς ἔσεαι, ί, 601
Ὀξυόεντι, έ, 50
Ὄπα λειριόεσσαν, γ', 152
Ὄπιν, τ', 388
Ὄπωπα, ζ', 124
Ὀπωρινῷ, έ, 5
Horatius citatus, ά, 1, 2, 102, 449. β', 480. γ', 409. δ', 310. έ, 769. ζ', 146. ή, 347. Θ', 75. ί, 63, 97, 158, 213. κ', 98. ό, 348 σ', 119. ύ, 467. χ', 263
Ὀρεκτῇσι μελίῃσι, β', 543
Ὄρμον, ά, 435
Ὀρνυθι, ζ', 363. μ', 440
Ὀρώρει & ὄρωρε, quomodo inter se significatione differant, β', 810
Ὅσσα δεδήει, β', 93
Ὅσσε φαεινὰ, ν', 435
Ὅτι ταχίστα, ψ', 71
Ὀτρυνέω, κ', 55
Οὐ μὰ, ά, 86
Οὐδὲ μὲν δὴ, κ', 299
Ovidius citatus, ά, 528. β', 278, 298. ό, 618. ϖ', 126. ύ, 61. ψ', 48, 641
——— emendatus, γ', 39
Οὐλομένην, ά, 2
Οὐλόχυλας, ά, 449
Οὖν, ν', 1. ϖ', 394
Οὐρὲς, β', 153
Οὗτα, δ', 525. ν', 192
Οὐτάμεναι, φ', 68
Οὐταμένην ὠτειλὴν, Non est ταυτολόγον, ξ', 86
Οὔτησε, δ', 469
Ὄφιν, De hujus vocis prosodiâ inusitatâ, μ', 208
Ὀχλίσσειαν, μ', 448

Π.

Πάγη, δ', 185
Παλίλλοισα, ά, 126
Παναίολος, δ', 186
Πανομφαίῳ, Θ', 250
Πάντες, ή, 161. κ', 560. σ', 373. τ', 247
Παραβλήδην, δ', 6
Παρειπὼν, ζ', 62
Παρελέξαλο, β', 515
Παρηορίῃσιν, ϖ', 152
Παρθενοπῖπα, λ', 385
Παριαύων, ί, 336
Πασέων, σ', 431
Pausanias citatus, β', 470, 614. γ', 380. δ', 141, 194. έ, 778. Θ', 369. ν', 301. ό, 37. ϖ', 185. σ', 570
Πείρατ', ή, 102
Πείρινθα, ώ, 190
Πειρώμενος, ό, 359
Πείρων, ώ, 8
Πέλασσε, ν', 1
Πέλλας, ϖ', 642
Πεμπώβολα, ά, 463
Πεπλήγέλο, ό, 113
Πέποιθα, ν', 96
Πεπλεότ', φ', 503
Πὲς, De vi hujus voculæ; ά, 508, 587
Περιδέξιος, φ', 163
Περιίδμεναι, ν', 728
Περιςςέφεται, έ, 903
Πετάσσας, Θ', 441. φ', 115
Πέφανται, ϖ', 207
Πέφατ', ε', 164
Πέφραδε, ξ', 500
Πεφυγμένον, ζ', 488
Πηληϊάδεω Ἀχιλλῆος, ά, 1
Πιθέσθων, ί, 167
Πίλναντο, χ', 401
Pindarus citatus, β', 670. ζ', 146. ξ', 325. ε', 243
Πλαδὲ Ἑλλησπόντῳ, ή, 86
Plato citatus, ά, 131, 242, 466. β', 623. έ, 484. ζ', 402. Θ', 14, 18, 547. ί, 308, 363, 495. κ', 224. ξ', 201, 291. σ', 108. ύ, 218. χ', 506. ώ, 217, 624
——— *Homerum* vituperat, ά, 225, 599. β', 6. δ', 68. ξ', 314. ϖ', 431, 847. σ', 54. ύ, 64. χ', 15, 168. ψ', 100. ώ, 10, 527
Plautus citatus, έ, 778
Πλυνοὶ, De hujus vocis prosodiâ, χ', 153
Plutarchus citatus, ά, 1, 25, 128, 220, 260, 472, 491. β', 111, 216, 220, 228, 246, 363, 558, 578, 776. γ', 144, 172, 179, 182, 375. δ', 92, 104, 405, 431. έ, 2, 172, 215, 788, 800. ζ', 161, 326, 486. ή, 216, 228, 355, 358. Θ', 14, 234, 272. ί, 55, 70, 109, 120, 189, 328, 457, 478. κ', 325, 482, 544, 559. λ', 269, 573. ν', 117, 284, 355. ξ', 84, 86, 170, 217, 459. ό, 32, 317. ϖ', 33, 70, 847. ε', 133, 171, 446. σ', 22, 106, 536. τ', 138. ύ, 64, 110, 147. φ', 107, 168, 330, 331. χ', 56, 207, 210, 325, 379. ψ', 24, 222, 281, 297, 620, 670. ώ, 80,

ὠ, 80, 130, 239, 522, 525, 527, 560
Plutarchus reprehenſus, ά, 185
——— *Homerum* vituperat, β', 478. ϖ', 857
Πόδας ὠκὺς, De hujuſmodi Epithetis, ά, 58
Ποιπνύοντα, ά, 600
Πόλεως, De vocalium contractione & eliſione, β', 811
Πολλὰ λισσομένη, έ, 358
Πολυδίψιον, δ', 171
Πορσυνέουσα, γ', 411
Πορφύρεον, De proſodiâ vocum, ϖορφῦρω, ϖορφῦρεον, ά, 482.
Πορφύρεος θάνατος, έ, 83
Porphyrius citatus, ά, 105, 106. β', 1, 627, 816. δ', 6. έ, 50. ζ', 201, 252. ή, 118, 298. θ', 233. ϰ', 418. λ', 155. μ', 167. ν', 745. ό, 680. ῥ', 51. σ', 100, 509. τ', 72, 79, 182, 404. φ', 126, 205, 220, 363. χ', 351, 509. ψ', 422. ώ, 172, 192.
——— reprehenſus, θ', 520. ί, 4
Ποσιδήϊον, β', 506
Πῳ, ν', 225
Πρὸ, ά, 442
Προβέβηκας, ψ', 889
Προσθελύμνῳ, ν', 130
Προλελεγμένοι, ν', 689
Προμιγῆναι, ί, 452
Propertius citatus, ή, 99
Προπεροκυλινδόμενος, χ', 221
Proſodiæ Scriptores reprehenſi, β', 43. ξ', 178
Προϊετύχθαι, σ', 112
Πρυμνήσια, ά, 471
Πτολίπορθος, β', 278
Πτυόφιν, ν', 588

Q.

Quintilianus citatus, ά, 1, 56. β', 102, 284, 537, 558, 673. γ', 156, 213, 217. δ', 125, 297, 303. έ, 801. ί, 1, 210, 443, 525, 589. ϰ', 298. ν', 824. ξ', 195. ό, 348. ϖ', 194. ῥ', 676. σ', 18. φ', 195. χ', 447. ώ, 486.

P.

Ῥᾶ, De hujus particulæ vi; ά, 56. β', 1, 310, 742. δ', 459, 501. έ, 537, 615, 858. ζ', 351. ή, 19, 225. θ', 128, 304, 487. ί, 562. ϰ', 266 λ', 231, 475, 637. μ', 120. ό, 461.
Rapin citatus, ά, 84
——— reprehenſus, ά, 6
Ῥέα, ῥ', 461. ύ, 101
Ῥεῖᾶδ' ἐλεύσεσθαι, ν', 144
Ῥέξαι, De vi hujus vocis, ά, 444
Ῥήγεα, ώ, 644
Ῥιδοδάκτυλος, ά, 475
Ruæus reprehenſus, ϰ', 359, 365. φ', 388
Ῥύσι, λ', 673

Σ.

Sanctius reprehenſus, ά, 528
Σάω, ϖ', 363
Σβέσσαι, ί, 674
Scaliger citatus, ά, 260. β', 484, 488. ν', 130. ξ', 16, 195. φ', 403. χ', 93, 198
——— reprehenſus, β', 464. δ', 442. ί, 213. ϰ', 457. λ', 176. μ', 23. ῥ', 520. χ', 365
Σέβεσθε, δ', 242
Σειρὴν χρυσείην, θ', 19
Σέλινον, β', 776
Σελλοὶ, ϖ', 234
Seneca citatus, γ', 213
Seneca Tragæd. citatus, γ', 409
Servius reprehenſus, ν', 130
Silius Italicus citatus, ϰ', 335
Simonides citatus, ζ', 146
Σκάνδειαν, ϰ', 268
Σμᾶδιξ, De Orthographiâ & Accentu verborum quorandam rariùs obſervato β', 267
Sophocles citatus, ά, 18, 338, 449. β', 182, 626, 648, 768. δ', 42. έ, 249, 778. ζ', 146. θ', 225, 520. ϰ', 105, 278. λ', 62. ό, 511. ϖ', 234, 526
——— emendatus, ά, 395. β', 426. ή, 409
Spanhemius (*Exech.*) citatus, ῥ', 263
Σπάρλα, β', 135
Σπάσσαλο, λ', 240
Spondanus reprehenſus, β', 87, 363. έ, 711, 730. λ', 337. ν', 15, 68, 118. ό, 201. ϖ', 367
Σταθμὲς, έ, 140
Statius citatus, έ, 801
Stephanus (*Henricus*) citatus, ά, 57, 63. β', 506, 681. γ', 28. έ, 870. λ', 433. ν', 446. ϖ', 445, 689. φ', 111. χ', 475
——— reprehenſus, β', 633, 769. γ', 345. έ, 308. θ', 283. ϰ', 105. ν', 435
Στέωμεν, λ', 348
Στήθεσι ϖαμφαίνουλας, λ', 100
Στήσας, ώ, 232
Strabo citatus, ά, 423, 528. β', 494, 543, 558, 562, 581, 854, 856, 867. έ, 708. ζ', 433. ή, 133, 422. λ', 756. ν', 5, 792. ό, 18. σ', 489. τ', 296. φ', 87. ψ', 743
Στυγὸς ὕδαλος, θ', 369
Συμφράσσομαι, ί, 374
Σὺν τεύχεσι θωρηχθέντες, θ', 530
Συναλείφεται, ό, 680
Συνεχὲς, μ', 26
Sylva, à Græco Ὕλη, γ', 151
Σφέας, Pronunciabatur μονοσύλλαβος, β', 704
Σφίσιν ἐμβασιλεύῃ, β', 206
Σχέτλιος, ϰ', 164
Scholia inedita in Codice Harleiano citata, ν', 122, 130, 673, 676, 707. ξ', 107, 123. ό, 128,

ό, 128, 211, 226, 230, 594, 613, 719, 738, 743. ϖ', 94, 211, 315, 351. ϙ', 210, 368, 663. σ', 54, 105, 111, 112, 162. τ', 65
Scholia Victoriana citata, ί, 3, 4, 11, 30, 67, 99, 102, 109, 120, 122, 124, 129, 134, 140, 153, 170, 194, 209, 210, 214, 226, 259, 261, 304, 327, 359, 375, 383, 392, 418, 434, 447, 449, 452, 472, 482, 491, 492, 523, 555, 604, 610, 621, 635, 636, 638, 646, 652, 670. ξ', 195. ό, 497
Scholiastes reprehensus, β', 129, 528, 827. γ', 200, 313, 369. δ', 43, 75, 503. έ, 225. ζ', 236. ή, 86, 93, 161. θ', 160, 306, 520, 558. ί, 182. κ', 43, 98, 110, 560, 563. λ', 832. μ', 201, 412. ν', 78, 219, 707, 796. ξ', 129, 136, 174, 287. ό, 1, 22, 502. ϖ', 287. σ', 373. τ', 94
Scholiastes in Aristophanem citatus, λ', 11
Scholiastes in Euripidem citatus, δ', 525. ϙ', 86, 248

T.

Ταμνομένη, ν', 180
Tanaquil Faber reprehensus, ό, 605
Τε, De vi hujus voculæ; ά, 63. β', 233, 497. κ', 362. λ', 475. μ', 423
Τέθναθι, χ', 365
Τεθνειῶτα, ζ', 464
Τέμνει, ν', 707
Tempus, De Temporum ratione; ά, 37. γ', 141. δ', 492. έ, 587. ζ', 124. θ', 322. κ', 186. ν', 84, 736
Tempus imperfectum aptè appellatur παρατατικὸς, ν', 84
Tempus perfectum aptè appellatur παρακείμενος, ν', 736
Terentius citatus, ά, 340. ζ', 397. τ', 242
Terrassonus citatus, ϖ', 500. τ', 302
——— reprehensus, ά, 167. δ', 75, 82. θ', 558. ν', 344. σ', 488, 489. φ', 388
Τέτευχαι, ξ', 53
Τέτευχον, ν', 346
Τέτλαθι, ά, 586
Τέτληκας, ά, 228, 542
Τέτυγῶτας, De verborum quorundam præteritorum mediorum analogiâ; β', 314
Τέτλα, δ', 412
Τῆ, semper ἀσυνδέτως ab *Homero* usurpatur, ξ', 219
Τί, έ, 662
Τίννυσθον, γ', 279
Τίνω, De prosodiâ vocum τῖνω, φθῖνω, φθᾶνω, φθῖτὸς, &c; β', 43
Τίσασθαι, ό, 116
Τίσιν, χ', 20
Τλαρήσιος (ἱμερτὸς) β', 751
Τίω, δ', 257
Τοι, ν', 115
Τοῖς ἐκ ἐχομένοις, έ, 150
Τοῖσι δ', α, 57. χ', 303. ή, 165. θ', 261
Tollius in Longinum citatus, δ', 303. ό, 348, 624
Τὸν δ' ἀπαμειβόμενον, ά, 84
Τόξων εὖ εἰδὼς, β', 718
Τοσσάδε, ύ, 357
Τὰς δὲ, έ, 261
Τόφρα δὲ, ί, 547. κ', 498, 507. μ', 12
Τρηχεῖαν, ά brevis nunquam in ή Ionicum mutatur, β', 633. έ, 308. ν', 192. ϖ', 374
Τρίκκης. δ', 202
Τριχθά τε ϗ τέτραχθα, De versuum numeris verborumque sono rem ipsam depingentibus; γ', 23. 357, 363. δ', 135, 146, 423, 452, 455. ζ', 117, 510. ή, 212, 224, 238. κ', 374. λ', 454, 553. μ', 26. ν', 571, 798. ό, 624. ϙ', 264, 663. φ', 181, 256. χ', 448. ψ', 763
Τυκτὸν κακὸν, έ, 831
Turnebus Adrian. citatus, β', 778

Υ.

VArro apud Gellium citatus, β', 135
Ὑγρὸν ἔλαιον, ψ', 281
Victorius citatus, τ', 162
Virgilius citatus passim
Ὕλη, De hujus vocis prosodiâ, & de vocis *sylvæ* derivatione, γ', 151
Ὕλη, *Nom. propr.* έ, 708
Hymnus in Venerem, non *Homeri*, β', 43. γ', 383
Vox, De *vocis mediæ* usu proprio; γ', 141. ν', 168
Ὑπαλύξει φ', 126
Ὑπείροχον, β', 426
Ὑπέρβασαν, μ', 469
Ὑπέρμορα, β', 155
Ὑπὸ, δ'. 421, 465
Ὑπολίζονες, σ', 519
Ursinus (*Fulvius*) citatus, β', 788
——— reprehensus, ζ', 136
Ὑψίζυος, δ', 166

W.

WEtsteniana (Editio) reprehensa, θ', 162, 268, 282. ί, 184, 327, 443, 484, 649. κ', 396, 537. μ', 172. ν', 276. ό, 164
Winterton (*Radulph.*) reprehensus, ά, 37

Φ.

Φάσθαι, ό. 167
Φθινύθειν, De hujus vocis prosodiâ, β', 346
Φθῖοι, ν', 686
Φθισήνορα, β', 833
Φθισίμβροτον, ν', 333
Φίλαι, έ, 117. κ', 280
Φίλαῖο, ύ, 304
Philemon citatus, έ, 349
Φοῖβος Ἀπόλλων De hujusmodi Epithetis, ά, 34

Φόως, ζ', 6
Φράσσαλο, ψ', 126
Φρένες ἀμφιμέλαιναι, ά, 103. ξ', 83
Φυκτὰ, ϖ', 128
Phurnutus citatus, β', 157. μ', 27. ό, 18
Φῶτ', δ', 194

X.

Χαλκίδα —— Κύμινδιν, ξ', 291
Χαλκοβατὲς δῶ, φ', 426
Chæremon citatus, ά, 67
Chifhul citatus, ζ', 525. ψ', 82
Χόρτῳ, λ', 773
Χρεὼ, κ', 43
Χρόμαδος, ψ', 688
Χρυσέοισι, ν', 523

Ψ.

Ψαμάθοιο, έ, 587

Ω.

Ὠμίλεον, σ', 539
Ὠμοθέτησαν, ά, 461
Ὡπλίσσαλο, λ', 86

INDEX RERUM
IN
ILIADE
MAXIME MEMORABILIUM.

A.

Abantes β′, 542 δ′, 464
Abydus β′, 836
Acamas β′, 823. Bœotium occidit ξ′, 475
Achelous rex aquarum φ′, 194 ω′, 616
Achilles β′, 685 à matre vindictam petit Achivorum ά, 352 fortissimus β′, 769 legatos Agamemnonis convivio excipit ί, 199 respondet Ulyssi 307 Phœnici 602 & Ajaci 640 Machaonem vulneratum videns, Patroclum mittit ad sciscitandum λ′, 605 plorantem Patroclum interrogat ϖ′, 7 Patroclum in prœlium mittit eique præcepta dat 46 Myrmidonas armat 155 & animat 200 Jovi vinum libat cum precibus 233 sese ob mortem Patrocli afflictat σ′, 22 Thetidi luctum suum exponit 79 Patroclum luget 316 ψ′, 18 metuit ne Patrocli corpus putrescat τ′, 24 concionem convocat 40 quam alloquitur 56 cibum se capturum negat ante prœlium 198 Patroclum pertinaciter luget 315 armatur 363 Æneam sibi cedere jubet ύ, 178 Æneam evasisse indignatur 344 interficit Iphitionem 382 Demoleontem 395 Hippodamantem 401 Polydorum 407 & alios multos 455 in Xantho fluvio multos interficit φ′, 15 duodecim juvenes Trojanos mactat ad sepulchrum Patrocli 27 Lycaonis preces repudiat eumque occidit 97 occisum Asteropæum alloquitur 184 fugientem Hectorem persequitur χ′, 138 & persequi pergit 186 ac interficit 361 Myrmidonibus luctum indicit ψ′, 6 Sperchio fluvio comam radit 141 ventis supplicat 195 ludos funebres Patroclo instituit 258 Nestori phialam donat 616 pugnatorum certamen constituit 652 Patroclum mœrens inquietam noctem ducit ώ, 3 Priamum alloquitur 517 Hectoris corpus imponit currui Priami 589 Priami cœnam parat 621
Achilli dona ab Agamemnone petuntur τ′, 240
Achillis ad Achivos concio ά, 59 cum Agamemnone rixa 121, 225, 282 & amicitiæ redintegratio τ′, 240 geminum fatum ί, 410 hasta ϖ′, 140 equi lugent Patroclum ξ′, 426 clypeus σ′, 479 ad Agamemnonem responsio τ′, 145
Adrestus β′, 830 captus à Menelao ξ′, 37
Ægeon ά, 104
Ægialus β′, 855
Æneas β′, 820 Pandarum quærit έ, 164 & cum eo Diomedem aggreditur 240 Crethonem & Orsilochum interficit 541 cum Achille congreditur ύ, 160 Achilli respondet 200 ejus genus 215 & prœlium cum Achille 260
Æsculapius medicus λ′, 517
Æsepus flumen β′, 825. δ′, 91
Ætoli β′, 638
Agamemnon β′, 576 γ′, 166 Chryseidem patri remittit ά, 308 Briseidem ab Achille accersit 320 in concilio somnium narrat β′, 56 Machaonem jubet accersi ad Menelaum δ′, 193 milites hortatur 234 ignavos objurgat 240 Idomeneum alloquitur 256 Ajaces adit 272 & Nestorem 291 objurgat Menestheum 338 & Diomedem 364 suos cohortatus Deicoontem interficit έ, 533 duces cœna excipit ή, 313 ejus concio ad duces ί, 17 culpam fatetur & Achilli dona daturum se pollicetur 115 legatos ad Achillem mittit 165 qui redeunt re infectâ 665 & Menelaus æstuant κ′, 3 inter se deliberant 35 Nestorem adit 72 armatur λ′, 15 fortiter pugnat 91 multos interficit 218 vulneratur 252 prœlio decedit 276 fugam suadet ξ′, 75 hinc objurgatus ab Ulysse 82 jurat se cum Briseide rem non habuisse τ′, 258
Agamemnonis Oratio qua jubet milites in patriam reverti δ′, 108 oratio de Noxâ deâ τ′, 78 ad Jovem preces β′, 412 verba ad Menelaum vulneratum δ′, 155
Agapenor β′, 609
Agenor deliberat utrum cum Achille congrediatur φ′, 548 congreditur 579

Ajacum conjunctio ν', 705
Ajax Oilei β', 527 ejus contentio cum Idomeneo ψ', 473
Ajax Telamonius β', 557, 768 γ', 226 sorte designatur ad certandum cum Hectore η, 181 pugnat cum Hectore 225 ejus oratio apud Achillem ι, 620 fugit λ', 542 Hectorem provocat ν', 818 & vulnerat ξ', 408 Archilochum interficit 464 suos cohortatur ο, 498, 558, 733 naves defendit 672 laborat ϖ', 102 Menelaum alloquitur ε', 238 Hippothoum interficit 293 terretur 627 Menelaum hortatur ut Antilochum mittit ad Achillem nunciatum mortem Patrocli 648 luctatur cum Ulysse ψ', 708 hasta certat cum Diomede 811
Pugna circa cadaver Alcathoi ν', 500
Aleius campus ζ', 201
Alphêus flumen, β', 592
Alybe β', 857
Amazones γ', 189 ζ', 186
Amphimachus β', 820, 870
Amphius β', 830
Amyclæ β', 584
Amydon β', 849
Andromache ignara mortis Hectoris accurrit ad tumultum χ', 437 ejus luctus 460 ω, 725
Anemorêa β', 521
Antenor censet Helenam reddendam η, 348
Anthedon β', 508
Antilochus Echepolum interficit δ', 457 Mydonem ε, 579 Menalippum ο, 575 Achilli mortem Patrocli nunciat σ', 18 equos hortatur in cursu ψ', 403 Menelaum cedendo vincit 596
Antiphus β', 678, 864
Antron β', 697
Apœsos β', 828
Apollo pestem immittit in Græcorum exercitum α, 34 Trojanos animat δ', 409 Diomedem reprimit ε, 440 facto Æneæ simulachro hostes eludit 449 Martem incitat 455 Patroclum à Trojæ manibus repellit ϖ', 706 Hectori mortem Euphorbi nunciat ε', 75 hortatur Æneam 323 Hectorem animat 582 Æneam concitat in Achillem υ, 79 Hectorem cum Achille congredi vetat 375 Hectorem Achille surripit 443 cum Neptuno pugnare renuit φ', 461 Agenorem Achilli eripit huncque ludit 600 Achilli fraudem detegit χ', 8 deos objurgat quod Hectoris corpus crudeliter tractari patiuntur ω, 33
Arcadii β', 603
Archilochus β', 823
Arene β', 591
Argissa β', 738
Argivi β', 559
Argos γ', 75
Arima β', 783
Arisbe β', 836
Arnê β', 507
Ascalaphus & Ialmenus filii Martis β', 512
Ascanius β', 862
Asine urbs β', 560
Asium pratum β', 461
Asius β', 838 Jovi irascitur μ', 162
Aspledonenses & Orchomenii β', 511
Asterium β', 735
Asteropæus cum Achille congreditur & occiditur φ', 140
Astyanax Hectoris filius χ', 483
Athenienses β', 546
Augêa β', 32
Aulis β', 303, 496
Automedon & Alcimedon Achillis equos regunt ε', 467 Aretum occidit 517
Axius flumen β', 841 ϖ', 288 φ', 141

B.

Bellerophon ζ', 155
Boagrius β', 533
Bœbeïs β', 711
Bœotia β', 494
Bœoti *ibid.*
Briareus α, 403
Briseis β', 689 Achilli redditur τ', 246 Patroclum luget 387
Brysêæ β', 583
Buprasiani β', 615
Buprasium λ', 755

C.

Cadmêi δ', 385
Cædes variæ ο, 514
Calchas vates α, 69 ab Agamemnone culpatur 105
Calydon ι, 526
Cares β', 867
Carystos β', 539
Castor & Pollux γ', 237
Caystri cygni β', 461
Cebriones frater & auriga Hectoris ϖ', 737
Chromis β', 858
Chryses filiam repetit α, 12 ejus preces ad Apollinem 37, 451
Cretenses β', 645
Curetes ι, 525

D.

Danai α, 42
Dardanus υ, 215
Daulis β', 520
Deïphobus incassum feritur à Merione ν', 155 Hypsenorem interficit 416 Æneam sibi adscisit ut Idomeneum aggrediatur 474 Ascalaphum interficit 522
Deorum concio δ', 1 preces & noxa ι, 497 pugna φ', 386
Dii singuli diis oppositi υ, 67
Diomedes β', 563 Sthenelum objurgat δ', 411 à Pandaro vulneratur ε, 95 Minervam invocat 114 Pandarum interficit 290

Venerem vulnerat 335 Hectori cedit 595 Martem vulnerat 855 Ulyſſem hortatur ad ſuccurrendum Neſtori Υ, 91 Neſtori ſubvenit 102 ejus verba ad Agamemnonem ι, 33 iturus ad hoſtium caſtra exploranda Ulyſſem ſocium eligit κ, 241 Minervam precatur 284 & Ulyſſes incidunt in Dolonem 359 quem capiunt & interrogant 370 Dolonem interficit 446 dormientium Thracum ſtragem edit 482 cum Ulyſſe ad naves redit 532 Hectorem ferit λ, 349 ſuadet ut ſaucii cæteros cohortatum eant ξ, 109
Dione Venerem conſolatur ι, 381
Dius ω, 251
Dodona ϖ, 233
Dolon explorator captus κ, 370 interficitur 466
Dulichii β, 625

E.

ELephenor β, 541
Enienes β, 749
Eniſpe β, 606
Ennomus β, 658
Ephyre β, 659
Ephyri ν, 301
Epiſtrophus β, 856
Erebus Υ, 368
Eumeli equæ β, 763
Euphemus β, 846
Euphorbus Patroclum vulnerat ϖ 809 Menelaum cedere jubet ϱ, 12 occiditur à Menelao 43
Euryalus β, 565
Eurypylus β, 736 vulneratus occurrit Patroclo λ, 808 qui vulnus curat 842

G.

GAnymedes υ, 232
Gargarum Υ, 48 ξ, 292 ο, 152
Glaucus β, 876 ejuſdem & Diomedis colloquium in acie ζ, 119 arma permutat cum Diomedo 235 ejus preces ad Apollinem ϖ, 513 Trojanos hortatur ut Sarpedonis corpus tueantur 537 Hectorem fugæ accuſat ϱ, 141
Græci ſacra faciunt ά, 458 β, 419 diſceſſum parant à Trojâ β, 142 ad bellum ſe parant 397 ad bellum coëunt 444 novem parati ſunt cum Hectore congredi η, 161 murum ædificant circa naves 435 vinum emunt 468 occiſum Hectorem vulnerant χ, 369
Græcorum agminis inceſſus δ, 427 fuga Υ, 78 excubiæ ι, 79 murus μ, 3 optimates coëunt ο, 301 naves incenduntur ϖ, 112
Guneus β, 748
Gygæa β, 865
Gyrtone β, 738

H.

HAliartus β, 503
Harpyiæ ϖ, 150 τ, 350
Hector Trojanos ad prœlium educit β, 807 Græcis verba Paridis de ſingulari certamine exponit γ, 86 in urbem venit ex acie ζ, 236 Trojanos hortatur ut Minervæ ſupplicent 263 it in domum Paridis 313 uxorem quærit 375 uxori colloquitur 395 Græcos provocat ad ſingulare certamen η, 65 ſuos hortatur Υ, 172 ν, 150 ο, 486 ϱ, 220 ejus verba ad equos Υ, 184 Teucrum vulnerat 324 ejus oratio ad Trojanus 497 Dolonem mittit exploratum caſtra hoſtium κ, 229 Hectoris ſplendor λ, 64 ſuos hortatus in hoſtes irruit 285 Polydamantis conſilium ſtultè repudiat μ, 230 muri portam perrumpit 444 Amphimachum interficit ν, 185 ſocios deſiderat 768 ſuis coactis hoſtes aggreditur 798 Ajaci reſpondet 834 ſaucius ex acie effertur ξ, 428 ab Apolline ſuſceptus ο, 236 prœlium repetit 262 Lycophronem interficit 429 Menalippum adhortatur 552 Periphetem interficit 637 puppim prehendit 702 fugit ϖ, 367, 656 cum Patroclo congreditur 731 & eum interficit 819 cedit Ajaci ϱ, 128 Glauco reſpondet 168 Achillis arma induit 192 cum Æneа Achillis equos perſequitur 491 Patrocli corpus iterum perſequitur σ, 156 ſe cum Achille congreſſurum jactat υ, 364 Achillem aggreditur 419 de Achille ſuſtinendo ſecum deliberat χ, 98 ejus prœlium cum Achille 250 mors 361 & funus ω, 782
Hecuba Hectorem orat ne cum Achille congrediatur χ, 78 eundem luget 431 ω, 748
Helena egreditur ad ſpectaculum certaminis Paridis cum Menelao γ, 142 ejus pulchritudinem mirantur Trojani 154 Paridem objurgat 427 Hectorem alloquitur ζ, 343 ejus luctus ſuper Hectore ω, 762
Helenus Æneam & Hectorem monet ζ, 76 η, 47
Helleſpontus ι, 360
Helli ſive Selli ϖ, 234
Helos β, 81
Heſperus χ, 318
Hippemolgi ν, 5
Hippothous β, 840
Hiſtiæa β, 507
Hyades σ, 486
Hyampolis β, 521
Hyda, Sardes υ, 385
Hyle β, 500
Hyperia ζ, 457
Hypothebæ β, 505
Hypſipyle η, 469

INDEX RERUM &c.

I.

IArdanus ή, 135
Ida ξ', 283.
Idæus Paridis ſententiam Græcis refert ή, 385
Idomeneus β', 645 γ', 230 illi occurrit Meriones ν', 244 interficit Othryoneum 362 Aſium 383 Alcathoum 433
Ilithyæ λ', 270
Ilii opes ί, 402
Iris Trojanos armari jubet β', 790 Helenæ nunciat certamen Paridis & Menelai γ', 121 Achillem jubet ſuccurrere corpori Patrocle σ', 167 ventos accerſit ad inſpirandum rogo Patrocli ψ', 198
Ithacenſes β', 632
Juno Minervam mittit ad diſceſſum Græcorum prohibendum Θ', 156 & Minerva ad prœlium ſe parant έ, 719 Θ', 350 à Jove pugnandi veniam petunt έ, 757 ut Jovem decipiat ſeipſam comit ξ', 163 à Venere cingulum poſcit ad Jovem decipiendum 188 Somnum adit ut Jovem ſopiat 233 & promiſſis perſuadet 270 Jovem adit 292 negat ſuo impulſu Neptunum adeſſe Græcis ό, 34 reliquos deos adit 80 Apollini & Iri Jovis mandata refert 145 cæteros deos alloquitur ſuper Æneæ congreſſuro cum Achille ύ, 113 Vulcanum mittit in Xanthum φ', 328 Dianam vincit 480
Junonis cum Jove jurgium ά, 540 δ', 25 verba ad Neptunum Θ', 198.
Jupiter Thetidi promittit ſe ulturum Achivos ά, 518 ſomnium mittit Agamemnoni β', 7 diis interdicit neutri auxiliari exercitnum Θ', 5 Jovis aurea catena 19 in Idam deſcendit 41 Irim mittit ad cohibendum Junonem & Minervam à prœlio 398 Eridem mittit ad naves Græcorum λ', 3 Irim mittit ad Hectorem ut eum jubeat ad tempus à prœlio abſtinere 185 Sarpedonem in murum Græcorum concitat μ', 292 & Neptunus diverſis favent ν', 347 fraude Junonis dormit in perniciem Trojanorum ξ', 352 experrectus Junonem objurgat ό, 5 Junonem jubet ut ſibi Irim accerſat & Apollinem 49 Irim ad Neptunum mittit ut à pugna deſiſtat 157 mittit ad Apollinem ad ſuſcitandum Hectorem 220 Hectorem incitat 595 moriturum Sarpedonem miſeratur ϖ', 433 Apollinem jubet ut Sarpedoni parentandum curet 667 Hectorem miſeratur ρ', 198 χ', 168 Achillis equos miſeratus 443 Junonem alloquitur de excitato Achille σ', 357 Minervam mittit ad Achillem refocillandum τ', 340 jubet omnes deos opitulari utris quiſque velit ύ, 20 Thetin mittit ad Achillem ut corpus Hectoris Priamo tradat ώ, 104 Irim ad Priamum ut Achillem adeat 144 Mercurium ducem mittit Priamo 335

L.

LAan β', 585
Lacedæmonii β', 581
Lapithæ μ', 128
Lariſſa ρ', 301
Leleges κ', 429
Litæ ί, 498
Locri β', 527
Lycaon Priamides ab Achille vinctus φ', 35 Achilli fruſtrà ſupplicat 97
Lycia κ', 430
Lycii μ', 330

M.

MAchaon β', 732 Menelaum curat δ', 210
Magnetes β', 756
Mars vulneratur à Diomede έ, 855 ſaucius apud Jovem expoſtulat 872 à quo objurgatur 887 auditâ morte filii iraſcitur ό, 113
Medeon β', 501
Meges β', 627
Meleagro (de) narratio ί, 525
Menelaus β', 586 certamen cum Paride ſuſcipit γ', 97 à Pandaro perfidè vulneratur δ', 104 Pylæmenem interficit έ, 576 Adreſtum capit ζ', 37 certamen accipere vult cum Hectore ή, 94 ſed prohibetur ab Agamemnone 109 & Ajax Ulyſſi opem ferunt λ', 468 Helenum vulnerat ν', 598 Piſandrum interficit 605 Antilochum hortatur ό, 567 Euphorbo indignatur ρ', 18 eumque interficit 43 Hectori cedit 107 duces cohortatur 246 animatur à Minervâ 554 Antilochum mittit ad Achillem nunciatum mortem Patrocli 684 in ludo iraſcitur Antilocho ψ', 569.
Meneſtheus β', 552 miſſo Thoota ab Ajacibus petit auxilium μ', 342
Mercurius Priamum convenit ώ, 362 & ducit ad Achillem 440 dormientum Priamum monet 683
Meriones β', 651 Deïphobum vulnerat ν', 535 Harpalionem interficit 648
Meſſeïs ζ', 457
Meſthles β', 864
Methone β', 716
Miles ignavus & ſtrenuus ν', 279
Minerva Pandarum adit ad fœdus ejus operâ violandum δ', 751 Diomedi dat robur έ, 1 Martem educit ex acie 29 Venerem deridet 420 ad prœlium ſe parat 719 à Jove pugnandi veniam perit 757 Diomedem alloquitur 799 & jubet cum Marte congredi 825 deliberat cum Apolline de prœlio in præſentia reprimendo ή, 24 ejus verba ad Jovem Θ', 29 Martem cohibet ό, 124 Martem proſternit φ', 402 & Venerem 423 ſumptâ Deiphobi formâ Hectori perſuadet ut cum Achille congrediatur χ', 226
Minyeïus flumen λ', 721

Mortui

Mortui ſepeliuntur ή. 419
Muſarum invocatio ά, 1. β', 484
Mycale β', 869
Mycenenſes β', 569
Myrmidones β', 684 in pugnam vadunt ϖ', 257
Myſi ώ, 278

N.

NAſtes β', 870
Navium enumeratio, vel Bœotia β', 494
Neptuni & Jovis verba de muro Græcorum ή, 446 cum Idomeneo colloquium ν', 218
Neptunus ad ferendam Græcis opem proficiſcitur ν', 10 Ajaces animat 47 Achivos excitat 95 ſaucios conſolatur & Achivos animat ξ', 139, 363 Jovi iraſcitur ό, 184 de Æneâ conſervando conſultat ύ, 293 Æneam Achilli ſubducit 321 Achillem conſolatur φ', 288 Apollinem ad pugnam provocat 435
Neritus β', 632
Neſtor β', 601 Achillis & Agamemnonis contentionem componere conatur ά, 247 laudatur ab Agamemnone β', 370 hortatur milites ζ', 66 Græcos objurgat qui cum Hectore congredi non audeant 123 in periculo verſatur δ' 80 fugit cum Diomede 157 ejus conſilium de excubiis & cœna ί, 54 & de pacando Achille 96 ſurgens noctu Ulyſſem adit κ', 132 Diomedem excitat 160 ſuadet exploratores in hoſtium caſtra mittendos 204 antiqua ſua facinora commemorat λ', 667 prodit audito clamore ad ſpectaculum ξ', 1 illi occurrunt ſaucii 27 Jovem precatur ό, 372 Græcos orat ut hoſti reſiſtant 658 de curſu filio præcepta dat ψ', 306
Neſtoris oratio ad milites β', 337 verba ad Agamemnonem δ', 315 oratio de ſepeliendis mortuis & conſtruendo muro ή, 325
Niobæ fabula ώ, 602
Nireus Græcorum formoſiſſimus β', 671
Niſa β', 508
Nyſſeïum ζ', 133

O.

OEchalia β', 730
Olenia β', 617. λ', 756
Olenus β', 639
Oncheſtus β', 506
Orchomenus β', 605
Orci galea ί, 845
Oreſtiades Nymphæ ζ', 420

P.

PAndarus β', 827 Menelaum perfidè vulnerat δ', 104 à Diomede interficitur ί, 290
Paris in prima acie ſe oſtentat γ', 16 trepidè refugit 32 ab Hectore objurgatus 38 cum Menelao ſe congreſſurum ſuſcipit 58 armatur 327 certat cum Menelao 345 à Venere ex prœlio ſurripitur 380 ab Helenâ objurgatur 428 ex prœlio elapſus cum Helenâ conjungitur 437 negat reddere Helenam ή, 355 Diomedem vulnerat λ', 368 & Machaonem 507 ut & Eurypylum 582 Euchenorem interficit ν', 668
Parthenius β', 854
Patroclus ad Achillem revertitur ό, 405 Achillem orat ut ſe ſaltem in prœlium mittit ϖ', 20 armatur 130 Myrmidonas cohortatur 269 cum ſuis multos Trojanorum interficit 284, 398, 693 Ajaces hortatur 556 Cebrionem interficit 737 circa Patrocli corpus fit acre prœlium ε', 274, 415, 543 Achilli in ſomnis apparet ψ', 62 rogus illi conſtruitur 161 Patrocli ſepulchrum 256 curſus equitum in funere Patrocli 362 victoribus præmia dantur 536
Pelias haſta τ', 390
Pelium β', 757
Peneleus Ilionem perimit ξ', 486
Percote β', 835. ό, 548
Pherenſes β', 711
Phidippus β', 678
Phocenſes β', 517
Phœnix Achillem ad pacem hortatur cum Agamemnone ί, 432
Phorcis β', 862
Phthia ί, 480
Pieria ξ', 226
Pleïades σ', 486
Poculum Achillis ϖ', 225
Podalirius β', 732
Podarches β', 704
Polydamas conſilium dat de foſsâ Græcorum tranſeundâ μ', 60 prodigium interpretatur & conſilium dat 212 Hectorem objurgat ν', 735 Prothenorem interficit ξ', 448 urbem petendam ſuadet σ', 255 cui Hector contradicit 285
Polypœtes β', 740 & Leontius μ', 129
Portentum draconis qui paſſeres devoravit β', 309
Practium β', 835
Priamus Helenam interrogat de certis quos videbat Græcis γ', 161 à præcone vocatur ad fœdus feriendum 250 in urbem redit 305 Trojanos alloquitur ή, 268 militibus portam aperire jubet φ', 527 Achillem conſpicatus Hectorem orat ne cum illo congrediatur χ', 38 Hectorem luget 412 uxori mandata Jovis de repetendo Hectore refert ώ, 194 dona ſumit quæ ferat Achilli 229 filios objurgat 247 Jovem orat 308 Achillem convenit 477 eique ſupplicat 486 in urbem vehit corpus Hectoris 707
Prodigium λ', 53. μ', 200
Proteſilaus β', 698
Prothous β', 758
Pygmæi γ', 6

Pylæmenes β', 851 occiſus ε, 576
Pylii β', 591
Pyræchmes β', 848
Python β', 519

R.

RHeſus κ', 435 à Diomede trucidatur 495
Rhodii β', 654

S.

SAlaminenſes β', 557
Samothracia ν', 12
Sangarus γ', 187
Sarpedon β', 876 à Tlepolemo vulneratus Hectoris opem implorat ε, 684 Glaucum ad prœlium hortatur μ', 310 muri pinnam abrumpit 392 cum Patroclo congreditur ϖ', 426 & ab eo interficitur 480 circa Sarpedonis corpus acriter pugnatur 565
Satnioïs flumen φ', 87
Scamander β', 465
Scandêa κ', 286
Schœnus β', 497
Scolus β', *ibid.*
Scyros inſula ι, 664 τ', 326
Simoïs ε, 774
Sipylus ώ, 615
Somnus ab Junone exoratus Jovem ſoporat ξ', 242 Neptunum incitat 353
Sperchius fluvius ϖ', 174
Sthenelus β', 564 Agamemnoni aſperiùs reſpondet δ', 404

T.

TAlthybius ά, 320
Tarne ε, 44
Tenedus inſula ν', 33
Terêa mons β', 829
Teucer poſt Ajacis clypeum latens Trojanos multos interficit ϑ', 266 ab Hectore vulneratur 324 Imbrum interficit ν', 170 & Clitum ό, 444 ejus arcus divinitus frangitur 462
Thalpius β', 620
Thamyris fabula β', 595
Thaumacia β', 716
Thebæ κ', 286
Themis Junoni propinat ό, 87
Therſitæ garrulitas β', 212
Thetidis verba ad Achillem ά, 414
Thetis Jovem interpellat pro filio ά, 503 lugens Nereïdes alloquitur σ', 52 Achillem interrogat 73 Achilli arma promittit à Vulcano 127 Vulcanum adit 369 & orat ut Achilli fabricetur arma 430 Vulcani arma affert Achilli τ', 8
Thiſbe β', 502
Thoas β', 638 Pirum interficit δ', 527
Thracia ι, 72
Thraces δ', 533
Thryoeſſa civitas λ', 710
Thymbra κ', 430
Titanes ξ', 279
Titareſius fluvius Peneo non miſcetur β', 752
Tlepolemus β', 657 pugnat cum Sarpedone ε, 627
Tmolus mons β', 866
Trojanæ Minervæ ſupplicant ζ', 286
Trojani & Græci fœdus paſcifcuntur γ', 264
Trojani Græcorum murum adoriuntur μ', 80 fugiunt ξ', 506 magnam cædem faciunt ό, 327 fugant Achivos ϱ', 595
Trojanorum & Græcorum inceſſus in prœlium γ', 1 conflictus δ', 448 λ', 70
Trojanorum cædes ζ', 6 excubiæ ϑ', 550 concio σ', 247 pugna ad naves accerrima ό, 686

V.

VEnus Paridem ex prœlio ſurripit γ', 380 Helenam alloquitur 389 & illi iraſcitur 413 Helenam ducit ad Paridem 428 Æneam ſubducit ex acie ε, 311 vulneratur à Diomede 335 de eo apud Dionen conqueritur 375 à Minervâ deridetur 420 & Apollo Hectoris corpus à putredine prohibent ψ', 185
Ulyſſes β', 631 γ', 191 Chryſeidem patri tradit ά, 430 Achivos à diſcedendo coërcet β', 182 Therſitæ garrulitatem coërcet 246 milites ad prœlium hortatur 278 Agamemnoni reſpondet δ', 354 ejus oratio ad Achillem de redintegrandâ pace cum Agamemnone ι, 225 Diomedem hortatur ad prœlium λ', 312 ab hoſtibus circumvenitur 403 à Soco vulneratur 434 at illum interficit 456 ſuadet ut ante prœlium cibum capiant militus τ', 155 quod & Achilli ſuadet 215 cum Ajace curſu certat ψ', 754
Vulcanus Junonem admonet ά, 569 Thetidis in ſe beneficia commemorat σ', 394 Thetidem de causâ adventus interrogat 425 Achilli arma fabricatur 469 Xanthum urit φ', 342

X.

XAnthus Achillis equus, futurum ei interitum vaticinatur τ', 403
Xanthus fluvius Achillem alloquitur φ', 214 tumet in Achillem 234 Simoënta invocat adverſus Achillem 307 Vulcano & Junoni ſupplicat 357

Z.

ZAcynthus β', 634
Zelêa civitas δ', 103
Zephyrus ventus β', 147

FINIS
MVSEVM
BRITANNICVM